

شما هم می‌توانید انجیل را درک کنید

لوقا تاریخدان: انجیل لوقا

دکتر باب آتلی

پروفسور بازنشسته علم هرمنوتیک

(علم تفسیر کتاب مقدس)

سری راهنمای مطالعاتی

عهد جدید

BIBLE LESSONS INTERNATIONAL, MARSHALL, TEXAS

2000 (Revised 2007)

حق چاپ © ۲۰۰۰ بایبل لسنز اینترنشنال، کلیه حقوق محفوظ می‌باشد. تکثیر و توزیع این کتاب به هر ترتیب یا وسیله‌ای، با ذکر نام دکتر باب آتلی و اضافه کردن منبع www.freebiblecommentary.org و به صورت رایگان مجاز می‌باشد.

The primary biblical text used in this commentary is: New American Standard Bible (Update, 1995) Copyright ©1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 by The Lockman Foundation, P. O. Box 2279, La Habra, CA 90632-2279

فهرست مطالب

۷.....	مقدمه نویسنده:
۹.....	راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس:
۱۶.....	اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر
۱۷.....	معرفی انجیل لوقا
۲۳.....	لوقا ۱
۶۷.....	لوقا ۲
۹۳.....	لوقا ۳
۱۱۲.....	لوقا ۴
۱۳۷.....	لوقا ۵
۱۵۴.....	لوقا ۶
۱۷۶.....	لوقا ۷
۱۸۷.....	لوقا ۸
۲۰۵.....	لوقا ۹
۲۳۱.....	لوقا ۱۰
۲۴۹.....	لوقا ۱۱
۲۷۰.....	لوقا ۱۲
۲۹۲.....	لوقا ۱۳
۳۰۱.....	لوقا ۱۴
۳۰۸.....	لوقا ۱۵
۳۱۷.....	لوقا ۱۶
۳۳۳.....	لوقا ۱۷
۳۴۳.....	لوقا ۱۸
۳۵۵.....	لوقا ۱۹
۳۶۷.....	لوقا ۲۰
۳۸۳.....	لوقا ۲۱
۳۹۵.....	لوقا ۲۲
۴۱۷.....	لوقا ۲۳
۴۳۰.....	لوقا ۲۴
۴۴۴.....	موضوع خاص: اصطلاحات دستور زبان یونانی

۴۵۲.....	موضوع خاص: نقد متنی.....
۴۵۵.....	واژه نامه.....
۴۶۳.....	بیانیه دکترین.....

موضوعات خاص

۲۶.....	موضوع خاص: منشا (<i>archē</i>).....
۲۷.....	موضوع خاص: زمینه عبری و یونانی اصطلاح <i>logos</i> (یوحنا ۱: ۱).....
۲۹.....	موضوع خاص: صداقت/پارسایی.....
۳۵.....	موضوع خاص: چرومیم.....
۳۹.....	موضوع خاص: پسر خدا.....
۴۱.....	موضوع خاص: برای همیشه (اصطلاح یونانی).....
۴۲.....	موضوع خاص: مقدس.....
۴۳.....	موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق (۸/۲۶).....
۴۹.....	موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی).....
۵۵.....	موضوع خاص: اسامی خدا.....
۵۸.....	موضوع خاص: خونبها/بازخرید.....
۶۱.....	موضوع خاص: پیمان.....
۶۴.....	موضوع خاص: قوی باشید.....
۶۴.....	موضوع خاص: روح (<i>pneuma</i>) در عهد جدید.....
۷۱.....	موضوع خاص: شکوه (<i>doxa</i>).....
۷۲.....	موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه.....
۷۴.....	موضوع خاص: ندهین در انجیل.....
۷۷.....	موضوع خاص: انتخاب.....
۸۲.....	موضوع خاص: راحتی.....
۸۳.....	موضوع خاص: الهام.....
۸۵.....	موضوع خاص: زنان در انجیل.....
۸۸.....	موضوع خاص: استفاده پولس از زنان در بشارت.....
۸۹.....	موضوع خاص: عرفان (از کلمه یونانی <i>gnosis</i> ؛ به معنی دانش و آگاهی، مراجعه شود به اول تیمونائوس ۶:۲۰).....
۹۴.....	موضوع خاص: پونتیوس پیلاتوس.....
۹۵.....	موضوع خاص: خانواده هیروود بزرگ.....

۹۷	موضوع خاص: توبه در عهد عتیق
۹۹	موضوع خاص: بخشش در عهد عتیق
۱۰۲	عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می‌آید
۱۰۳	موضوع خاص: آتش
۱۰۴	موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟ (<i>SHEOL/HADES, GEHENNA, TARTARUS</i>)
۱۰۸	موضوع خاص: تثلیث سه گانه
۱۱۴	موضوع خاص: روح در انجیل
۱۱۷	موضوع ویژه: شیاطین در عهد عتیق
۱۱۷	موضوع خاص: اصطلاحات یونانی برای آزمون و مفاهیم آنها
۱۱۸	موضوع خاص: شیطان
۱۲۴	موضوع خاص: خدمت کنیسه (عهد جدید)
۱۲۶	موضوع خاص: پادشاهی خدا
۱۲۷	موضوع خاص: آمین
۱۲۹	موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین
۱۳۱	موضوع خاص: عیسی ناصری
۱۳۲	موضوع خاص: آن مقدس (<i>The Holy One</i>)
۱۳۴	موضوع خاص: دست نهادن در انجیل
۱۴۲	موضوع خاص: فریسیان
۱۴۳	موضوع خاص: عیسی و روح
۱۴۵	موضوع خاص: علمای دین/کاتبین
۱۴۶	موضوع خاص: شفا دادن
۱۴۷	موضوع خاص: فرزند انسان (دانیال ۷:۱۳)
۱۴۹	موضوع خاص: فهرست اسامی شاگردان
۱۵۲	موضوع خاص: روزه
۱۵۶	موضوع خاص: شبات
۱۵۹	موضوع خاص: عدد دوازده
۱۶۰	پطرس
۱۶۸	موضوع خاص: داوری در عهد جدید
۱۷۱	موضوع خاص: ریاکاران (در انجیل متی)
۱۷۱	موضوع خاص: سخن گفتن

۱۷۳	موضوع خاص: ارتداد (<i>APHISTĒMI</i>)
۱۸۲	موضوع خاص: میثاق ناصری
۱۹۲	موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند
۱۹۵	موضوع خاص: راز در انجیل
۱۹۷	موضوع خاص: استقامت
۲۰۸	موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد
۲۱۲	موضوع خاص: سانهدرین
۲۱۴	موضوع خاص: قیام از مردگان
۲۲۲	موضوع خاص: رهبری خادم
۲۲۵	موضوع خاص: ادبیات شرقی
۲۲۷	موضوع خاص: معراج
۲۳۲	موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس
۲۳۷	موضوع خاص: اندازه پاداش و مجازات
۲۳۹	موضوع خاص: مراسم عزاداری
۲۴۴	موضوع خاص: بزرگترین فرمان
۲۵۲	موضوع خاص: تقدس در عهد جدید
۲۵۶	موضوع خاص: تفسیر فرایندهای ترجمه گناه نابخشودنی
۲۶۲	موضوع خاص: نادان
۲۶۳	موضوع خاص: صدقه دادن
۲۶۵	موضوع خاص: ده یک
۲۷۳	موضوع خاص: یکتاپرستی
۲۷۶	موضوع خاص: اعتراف/اقرار
۲۷۷	موضوع خاص: شخصیت روح
۲۷۹	موضوع خاص: ثروت
۲۸۲	موضوع خاص: ذراع
۲۸۶	موضوع خاص: هر لحظه امکان بازگشت عیسی در مقابل نه هنوز (پارادوکس عهد جدید)
۲۸۷	موضوع خاص: اصطلاحات عهد جدید برای بازگشت مسیح
۲۹۶	موضوع خاص: باقیمانده (KB 1375 ، BDB 984)، سه حس
۲۹۹	موضوع خاص: سایه (با استفاده از چندین عبارت مرتبط)
۳۱۱	موضوع خاص: سکه‌هایی که در دوران عیسی در فلسطین استفاده می‌شد

- ۳۲۰..... موضوع خاص: مقیاسهای وزن و حجم در خاور نزدیک باستان
- ۳۲۶..... موضوع خاص: تقسیمات انجیل عبری (مقدس).....
- ۳۵۸..... موضوع خاص: تخریب (*apollumi*).....
- ۳۶۹..... موضوع خاص: قدرت (*exousia*).....
- ۳۷۳..... موضوع خاص: سنگ (BDB 6, KB 7) و سنگ زیربنا (BDB 819, KB 944).....
- ۳۷۷..... موضوع خاص: صدوقیان.....
- ۳۷۹..... موضوع خاص: پسر خدا.....
- ۳۹۰..... موضوع خاص: سوار بر ابرها آمدن (چندین کلمه عبری، ولی عمدتاً anan (BDB 777, KB 857).....
- ۳۹۱..... موضوع خاص: به زودی بازگردانده می شود.....
- ۳۹۳..... موضوع خاص: آن روز.....
- ۳۹۸..... موضوع خاص: یهودا اسخریوطی.....
- ۴۰۱..... موضوع خاص: پسح (ترتیب مراسم).....
- ۴۰۲..... موضوع خاص: گرایش انجیلی نسبت به الکل و سو استفاده از الکل.....
- ۴۰۴..... موضوع خاص: ریخته شدن (عهد جدید).....
- ۴۰۵..... موضوع خاص: شام سرور در انجیل یوحنا ۶.....
- ۴۰۷..... موضوع خاص: زنانی که با عیسی شاگردانش سفر میکردند.....
- ۴۰۸..... موضوع خاص: سلطنت در پادشاهی خدا.....
- ۴۱۱..... موضوع خاص: پدر.....
- ۴۱۵..... موضوع خاص: دادگاه شبانه عیسی در برابر سانهدرین (متی ۲۶: ۵۷-۶۸).....
- ۴۲۸..... موضوع خاص: مراسم تدفین.....
- ۴۳۲..... موضوع خاص: خوشبو کننده هایی که برای تدفین استفاده میشدند.....
- ۴۳۷..... موضوع خاص: کاریگما.....
- ۴۳۹..... موضوع خاص: ظاهر شدنهای عیسی پس از رستاخیز.....

مقدمه نویسنده:

چگونه این تفسیر می‌تواند به شما کمک کند

تفسیر انجیل یک فرایند منطقی و معنوی است که تلاش می‌کند تا نویسنده باستانی تحت الهام را به شیوه‌ای درک کند که بتواند پیام خدا را به زبانی که امروزه قابل درک است، بیان کند.

فرایند معنوی بسیار حساس است و به سختی می‌توان آن را تعریف کرد. این فرایند شامل تعادل و باز بودن با خداست. باید تشنه (۱) او، (۲) شناختن او و (۳) خدمت به او باشیم. این فرایند شامل دعا، اعتراف و تمایل به تغییر شیوه زندگی است. روح در فرایند تفسیر قاطع است، ولی چرا درک انجیل به صورتی دیگر برای مسیحیان صادق و خداپرست عجیب است؟

فرایند منطقی را راحتتر می‌توان توصیف کرد. ما باید نسبت به متن استوار و بیطرف باشیم و نباید تحت تاثیر تعصبات فردی یا مذهبی قرار بگیریم. ذهنیت همگی ما از لحاظ تاریخی شکل خاصی گرفته است. هیچکدام از ما مفسر واقعگرا یا بی‌طرف نیست. این تفسیر یک فرایند دقیق منطقی را که حاوی سه اصل ساختار یافته تفسیر است را ارائه می‌کند تا کمک کند بر تعصبات مذهبی خود غلبه کنیم.

اصل اول

اصل اول توجه به زمانهای تاریخی است که در کتاب مقدس نگاشته شده و نیز توجه به مناسبتهای تاریخی از دید نگارنده. نویسنده اولیه هدفی و پیامی برای برقراری ارتباط داشت. متن نمی‌تواند معنایی داشته باشد که غیر از منظور نویسنده باستانی تحت الهام بوده است. قصد او - و نه تفکر تاریخی، احساسی، فرهنگی، فردی یا تعصبات دینی - نکته کلیدی است. کاربرد، بخشی جدایی ناپذیر از تفسیر است، ولی تفسیر مناسب باید همیشه بر کاربرد تقدم داشته باشد. همیشه باید تکرار شود که هر متن انجیلی فقط و فقط یک معنی دارد. این معنی آن چیزی است که نویسنده اصلی قصد داشته که تحت هدایت روح القدس با زمان خود ارتباط برقرار کند. یک معنی خاص می‌تواند کاربردهای بسیار متفاوتی برای فرهنگهای مختلف و موقعیتهای متفاوت داشته باشد. این کاربردها باید با اصل حقیقت نگارنده اصلی مرتبط شوند. بدین منظور این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا مقدمه‌ای برای هر یک از کتابهای انجیل باشد.

اصل دوم

اصل دوم شناسایی ادبیات هر واحد است. هر کتاب انجیل یک سند متحدالشکل است. مفسرین حق ندارند که یک جنبه از حقیقت را با حذف بقیه متمایز سازند. بنابراین، ما باید تلاش کنیم تا قبل از اینکه هر تکه را جداگانه تفسیر کنیم، هدف کل کتاب انجیل را درک کنیم. هر بخش به صورت منفرد - فصلها، پاراگرافها، یا آیات - نمی‌توانند معنایی داشته باشد و کل آن واحد معنی دیگری داشته باشد. تفسیر باید از گرایش قیاس کل به گرایش القایی هر بخش تغییر جهت داده شود. بنابراین، این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا به دانشجویان در تحلیل ساختار هر واحد توسط پاراگرافها کمک کند. بخشهای هر پاراگراف و فصل تحت الهام نیستند، بلکه به ما در شناسایی تفکر هر بخش کمک می‌کنند.

تفسیر در سطح یک پاراگراف - نه جمله، عبارت، گزیده، یا کلمه - کلید پیگیری منظور اصلی نگارنده انجیل است. پاراگرافها بر اساس عناوین متحدالشکل هستند، که اغلب به آنها تم یا جمله موضوعی گفته می‌شود. هر کلمه، عبارت، و جمله در پاراگراف به نوعی با این عناوین متحدالشکل در ارتباط هستند. آنها بحث را محدود به موضوعی خاص کرده، آن را بسط داده، توضیح داده و یا مورد سوال قرار می‌دهند. کلید واقعی برای تفسیر درست این است که تفکر نویسنده اصلی را پاراگراف به پاراگراف در طی هر بخش که کتاب انجیل را تشکیل می‌دهند، دنبال کنیم. این راهنمای مطالعاتی تفسیری برای کمک به دانشجویانی تنظیم شده که این کار را با مقایسه با ترجمه‌های مدرن انگلیسی دنبال می‌کنند. برای این هدف ترجمه‌های خاصی انتخاب شده‌اند، زیرا آنها بر اساس نظریات و دیدگاه‌های مختلف ترجمه شده‌اند.

۱. نسخه ویرایش چهارم متن یونانی جامعه متحد انجیلی (UBS) منتشر شده است. این متن توسط اساتید مدرن متن پاراگراف بندی شده است.

۲. نسخه جدید شاه جیمز (New King James Version - NKJV) ترجمه کلمه به کلمه متن دستنویس یونانی است که به Textus

Receptus نیز معروف است. تقسیم بندی پاراگرافهای آن طولانیتر از سایر ترجمه‌ها است. این واحدهای طولانیتر به دانشجو امکان مشاهده

موضوعات متحدالشکل را می‌دهد.

۳. نسخه جدید استاندارد بازبینی شده (New Revised Standard Version - NRSV) نسخه تغییر یافته ترجمه کلمه به کلمه است. این ترجمه در نقطه میانی دو نسخه مدرن قرار می‌گیرد. تقسیم بندی پاراگراف‌های آن کاملاً در شناسایی موضوعات مفید است.
۴. نسخه انگلیسی امروز (Today's English Version - TEV) ترجمه پویایی است که توسط جامعه متحد انجیلی منتشر شده است. این ترجمه تلاش می‌کند که خواننده انگلیسی مدرن امروزی بتواند معنی و مفهوم متن یونانی را درک کند. اغلب، به خصوص در اناجیل، تقسیم بندی پاراگراف‌ها بر اساس گوینده است تا موضوع، درست همانند نسخه بین‌المللی جدید. برای ترجمه و تفسیر، این نسخه مفید و کمک کننده نیست. جالب است که به این نکته توجه کنیم که هم UBS4 و هم این نسخه توسط یک موسسه ترجمه شده‌اند، با این حال، پاراگراف بندی آنها تفاوت دارند.
۵. انجیل اورشلیم (Jerusalem Bible - JB) یک ترجمه پویا است که از روی نسخه کاتولیک فرانسه ترجمه شده است. مقایسه پاراگراف بندیهای این نسخه از دیدگاه اروپایی بسیار مفید است.
۶. نسخه چاپی مربوط به سال ۱۹۹۵ بنام انجیل امریکایی جدید بازبینی شده (Updated New American Standard Bible - NASB) ترجمه کلمه به کلمه است. تفسیر آیه به آیه در ادامه این پاراگراف بندی است.

اصل سوم

اصل سوم این است که ترجمه‌های مختلف انجیل را مطالعه کنید تا معنی و مفهوم گسترده‌تر و جامع‌تری را بتوانید از کلمات و عبارات انجیل درک کنید. اغلب یک کلمه یا عبارت یونانی را می‌توان به چندین شیوه مختلف درک کرد. این ترجمه‌های متفاوت این گزینه را در اختیارتان قرار می‌دهند و به شما کمک می‌کنند که بتوانید تنوعات مفهومی نسخ دستنویس یونانی را شناسایی کنید. اینها بر روی دکترین تأثیر نمی‌گذارند، بلکه به ما کمک می‌کنند که به متن اصلی که نویسنده باستانی تحت تأثیر الهام بوده نزدیکتر شویم.

این تفسیر راه سریع‌تری را به دانشجو برای بررسی ترجمه خود ارائه می‌دهد. قطعیت هدف نیست، بلکه اطلاع رسانی و تفکر برانگیز بودن است. اغلب، سایر تفاسیر احتمالی به ما کمک می‌کنند که زیاد کوله نظر، دگم و مذهبی نباشیم. مفسرین لازم است که طیف وسیع‌تری از گزینه‌های تفسیری را در اختیار داشته باشند تا بتوانند تشخیص دهند که زبان یونانی قدیم تا چه اندازه می‌توانسته است مبهم باشد. حیرت آور است که چقدر تفاهم اندکی میان مسیحیانی که ادعا می‌کنند انجیل منبع حقیقت است، وجود دارد.

این اصول به من کمک کردند که برای بیشتر مسائلی که از نظر تاریخی ذهنیت مرا شکل داده بودند، با اجبار کردن خود بر تلاش بر روی متن باستانی، فائق‌گردم. امید من این است که برای شما هم برکتی باشد.

باب آتلی

۲۷ ژوئن ۱۹۹۶

راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس: جستجوی شخصی برای حقیقت اثبات پذیر

آیا می‌توانیم حقیقت را بشناسیم؟ حقیقت در کجا یافت می‌شود؟ آیا می‌توانیم از طریق منطق آن را به اثبات برسانیم؟ آیا مرجع نهایی وجود دارد؟ آیا اصول مطلق وجود دارند که بتوانند زندگی ما و جهان ما را هدایت نمایند؟ آیا زندگی معنایی دارد؟ چرا در این دنیا هستیم؟ به کجا خواهیم رفت؟ این سوالات - سوالاتی که همه افراد معقول به آن می‌اندیشند - تفکر بشر را از بدو زمان به خود داشته است (جامعه ۱: ۱۳-۱۸، ۳: ۹-۱۱).

جستجوی خود را برای «محور یکپارچه سازنده» در زندگی به خاطر دارم. در کوچکی به مسیح ایمان آوردم و این بیشتر بخاطر شهادت اعضای اصلی خانواده‌ام بود. در سنین بزرگی سوالاتم در باره خود و دنیای من بیشتر شدند. کلیشه‌های ساده فرهنگی و مذهبی، به تجربیاتی که با آنها روبه‌رو می‌شدم یا در باره آنها می‌خواندم، مفهومی نمی‌بخشیدند. آن روزها دوران سردرگمی، جستجو، اشتیاق و اغلب یک احساس نومیدی در مواجهه با دنیای بی احساس و مشقت باری بود که در آن زندگی می‌کردم.

بسیاری ادعا می‌کردند جوابهایی برای این پرسشهای اساسی دارند، اما پس از پژوهش و تعمق پی بردم جوابهایشان بر این مبانی بود: (۱) فلسفه‌های شخصی (۲) اسطوره‌های باستانی (۳) تجربیات شخصی یا (۴) فرافکنیهای روانی [انکار ناآگاهانه افکار و احساسات خود و نسبت دادن آنها به دیگران]. نیاز به مقداری عوامل تایید کننده تعدادی ادله و براهین و نظریاتی منطقی داشتم تا دیدگاه جهانی خود و محور یکپارچه کننده و دلیل زندگی را بر مبنای آنها بگذارم.

اینها را در مطالعات خود در کتاب مقدس پیدا کردم. شروع به جستجوی شواهد برای اعتبار کتاب مقدس نمودم، و پاسخ را در اینها یافتیم: (۱) اعتبار تاریخی کتاب مقدس مطابق تایید علم باستان شناسی، (۲) صحت پیشگوییهای عهد عتیق، (۳) وحدت پیام کتاب مقدس در طول هزار و ششصد سال تالیف آن، و (۴) گواه شخصی کسانی که در اثر تماس با کتاب مقدس زندگیشان برای همیشه تغییر یافته است. مسیحیت به عنوان نظام یکی شده ایمان و باور، قادر است جوابگوی سوالات پیچیده زندگی انسان باشد. این موضوع نه تنها چارچوبی منطقی به ارمغان آورد، بلکه جنبه تجربی ایمان کتاب مقدس، به من شادمانی احساسی و استواری بخشید.

تصور کردم آن محور یکپارچه سازنده زندگی - مسیح را، آن طور که توسط کتاب مقدس شناخته می‌شود - یافته‌ام. شعفی ذهنی و تخلیه احساسی به من دست داد. اما هنگامیکه داشت برایم روشن می‌شد چه تفسیرهای گوناگون و عدیده‌ای از این کتاب - حتی گاه در میان کلیساها و مکاتب فکری یک فرقه - مورد طرفداری و حمایت می‌باشند، شوک و دلشکستگی به من دست داد که تا به امروز بیادم است. اثبات الهام و اعتبار کتاب مقدس پایان کار نبود بلکه آغاز آن بود. چگونه می‌توانم تفاسیر متنوع و متضاد بسیاری بخشهای مشکل کتاب مقدس را تایید یا رد کنم که توسط مدعیان اقتدار و اعتبار آن بودند؟

این کار، هدف زندگی و سیاحت ایمان من شد. می‌دانستم ایمان به مسیح، به من آرامش و شادمانی عظیمی بخشیده بود. در حین نسبی گراییهایی فرهنگ من (پست مدرنیته)، دگم اندیشی و مطلق انگاری نظامهای متضاد مذهبی (مذاهب جهان) و خود بینی فرقه‌های کلیسایی، ذهن من مشتاقانه بدنبال اصولی مطلق بود. در جستجو برای راههای صحیح تفسیر ادبیات باستانی، با تعجب متوجه شدم خود من پیش داوریهایی تاریخی، فرهنگی، فرقه کلیسایی و تجربی داشتم. کتاب مقدس را اغلب تنها به منظور محکم سازی دیدگاه خود خوانده بودم. از آن به عنوان یک منبع آموزه مطلق برای حمله به دیگران استفاده می‌کردم و با این کار نا امنیها و کمبودهای خود را از نو تایید می‌نمودم. هنگامی که متوجه این کار خود شدم برایم بسیار دردآور بود!

اگر چه هرگز نمی‌توانم کاملاً عینی‌گرا باشم، می‌توانم کتاب مقدس را به طرز درست‌تر مطالعه کنم. می‌توانم پیش داوریهایی خود را از این طریق که آنها را شناسایی کنم و قبول داشته باشم که وجود دارند، محدودیت ببخشم. هنوز از آنها کاملاً آزاد نشده‌ام، اما با ضعفهای خود مواجهه کرده‌ام. مفسر، اغلب بدترین دشمن مطالعه صحیح کتاب مقدس است.

I. پیش فرضها

۱. من ایمان دارم کتاب مقدس، یگانه الهام خدای واحد حقیقی است که در آن خود را شناسانیده است. از این رو تفسیر باید با توجه به مقصود نویسنده اصلی الهی (روح خدا)، از طریق نویسنده بشری در زمینه خاص تاریخی انجام شود.
۲. من ایمان دارم که کتاب مقدس برای مردم عادی نوشته شده است - برای همه مردم! خدا از روی لطف و مرحمت خود با ما به روشنی در چهارچوب تاریخی و فرهنگی سخن گفته است. خدا واقعیت را پنهان نمی‌کند - او مایل است ما بفهمیم. ازین رو کتاب مقدس باید با در نظر گرفتن زمان خود آن، و نه زمان ما تفسیر گردد. کتاب مقدس نباید برای ما مفهومی داشته باشد که هرگز برای آنان که در ابتدا آنرا می‌خواندند یا می‌شنیدند، آن مفهوم را نداشته است. کلام خدا برای ذهن فردعادی قابل درک است و اشکال و اسلوب تفهیم و تفاهم معمول مردم را به کار می‌گیرد.
۳. من ایمان دارم کتاب مقدس پیام و هدف یگانه دارد. با خود متضاد و مغایر نیست - اگر چه قسمتهایی از آن مشکل هستند و در ظاهر

متفاوت، اما در واقع همخوان می‌باشند. بنا براین، بهترین مفسر کتاب مقدس، خود کتاب مقدس است.
 ۴. من ایمان دارم که هر بخش کتاب مقدس (به استثناء پیشگوییها) دارای یک مفهوم و تنها یک مفهوم است که بر پایه مقصود نویسنده اصلی و وحی یافته می‌باشد. گرچه هرگز نمی‌توانیم مطلقاً مطمئن باشیم مقصود نویسنده اصلی را می‌دانیم، بسیاری از شاخصها، نشانگر آن می‌باشند:

ژانر (نوع ادبی) انتخابی برای ارائه پیام

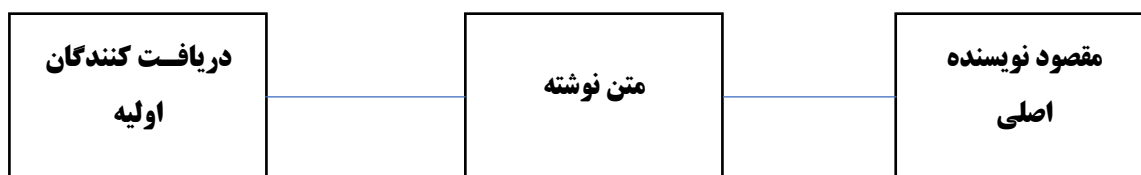
- a. زمینه تاریخی و / یا موقعیت خاص که موجب نوشتن گردید
- b. چهارچوب ادبی کل کتاب و نیز هر واحد ادبی
- c. طرح متن (طرح کلی) واحدهای ادبی، آن طور که با تمامی پیام ارتباط پیدا می‌کنند
- d. خصیصه‌های دستوری ویژه که برای بیان پیام به کار رفته‌اند
- e. واژگان انتخابی برای ارائه پیام
- f. بخشهای موازی / مترادف / هم مفهوم (مشابه)

مطالعه هریک از این موارد، موضوع مطالعه ما از یک بخش می‌گردد. پیش از آنکه اسلوب خود را برای مطالعه صحیح کتاب مقدس توضیح دهم، اجازه دهید برخی روشهای نامناسب کاربردی امروز را توصیف نمایم - روشهایی که این قدر باعث گوناگونی در تفاسیر شده‌اند و در نتیجه باید از آنها دوری نمود.

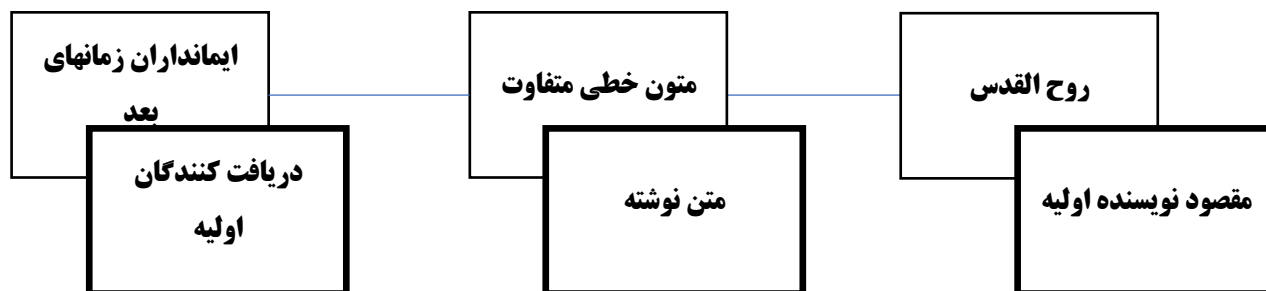
II. روشهای نامناسب

۱. نادیده گرفتن چارچوب ادبی کتب کتاب مقدس، و استفاده از هر جمله، بند، یا حتی واژگان به عنوان اظهاریه‌های واقعیت که ربطی به منظور نویسنده یا متن کلیتر آن ندارد. این کار را معمولاً «اثبات عقیده خود توسط آیات» می‌گویند.
۲. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب، بوسیله جانشین کردن زمینه تاریخی انگار شده‌ای که شواهد آن در خود متن بسیار کم است یا اصلاً در آن وجود ندارد.
۳. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب و خواندن کتاب مقدس به عنوان روزنامه صبح شهر که در مرحله اول برای افراد مسیحی امروزی نگاشته شده باشد.
۴. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب بوسیله مجازی ساختن متن و تبدیل آن به یک پیام فلسفی / الهیاتی که هیچ ارتباطی با شنوندگان اولیه و مقصود نویسنده اصلی ندارد.
۵. نادیده گرفتن پیام اصلی به وسیله جانشین کردن نظام الهیاتی خود شخص، یا آموزه مورد علاقه‌اش، یا مسائل مورد بحث زمان او که ربطی به مقصود نویسنده اصلی و پیام اظهار شده ندارند. این پدیده اغلب پس از آنکه قرائت کتاب مقدس در ابتدا به عنوان اثبات اقتدار گوینده انجام گرفته است، اتفاق می‌افتد. معمولاً این را «واکنش خواننده» (تفسیر بر مبنای «متن برای من چه مفهومی دارد») می‌نامند.

حد اقل سه جزء مرتبط در تمامی ارتباطات نوشتاری بشر دیده می‌شوند:

در گذشته روشهای مختلف مطالعه بر روی یکی از این سه جزء متمرکز می‌شدند. اما برای تایید حقیقی الهام منحصر به فرد کتاب مقدس، یک نمودار تغییر یافته مناسبتر می‌باشد:

در واقع هر سه جزء باید در فرایند تفسیر گنجانده شوند. به مقصود بررسی صحت حقیقت، تفسیر من متمرکز بر دو جزء اول می‌باشد: نویسنده اصلی و متن. این احتمالاً عکس العمل من در برابر راههای اشتباهی است که مشاهده کرده‌ام: (۱) مجازی ساختن یا روحانی ساختن متون و (۲) تفسیر بر مبنای

«واکنش خواننده» مومنین زمانهای بعد (برای من چه مفهومی دارد). راههای اشتباه ممکن است در هر مرحله دیده شوند. ما همواره باید در سنجش محرکها، پیش داوریها، اسلوب، و کاربردهایمان کوشا باشیم. اما چگونه آنها را بسنجیم، اگرهیچگونه مرزها، محدودیتهای، شروط و موازینی برای این کار وجود ندارند؟ در اینجاست که منظور نویسنده و ساختار متن، تعدادی موازین در اختیار می‌گذارند تا بتوان پهنه تفاسیر احتمالا صحیح را محدودیت بخشید. در پرتو اسلوب نامتناسب مذکور در مطالعه، چه روشهای ممکنه‌ای برای مطالعه و تفسیر صحیح کتاب مقدس هستند که تا اندازه‌ای راست آزمایی و همخوانی را فراهم می‌کنند؟

III. گرایش‌های احتمالی در مطالعه خوب انجیل

در این مقطع اسلوب منحصر به فردی را مورد بحث قرار نمی‌دهم که برای تفسیر ژانرهای ادبی خاص به کار می‌روند، بلکه به اصول عمومی علم تفسیر (هرمنوتیک) می‌پردازم که برای همه گونه متون کتاب مقدس مصداق دارند. کتاب ارزنده‌ای درباره روشهای تفسیر ژانرهای خاص، کتاب «چگونه کتاب مقدس را درست درک کنیم» نوشته استادان «گردون فی» و «داگلاس استوارت» از انتشار «زان درون» می‌باشد.

متدولوژی من ابتدا بر خواننده متمرکز است که اجازه می‌دهد روح القدس کتاب مقدس را از طریق چهار دوره مطالعه شخصی تنویر و روشن نماید. این کار، روح القدس و متن و خواننده را در درجه اول قرار می‌دهد نه درجه دوم. این روش همچنین خواننده را از تاثیر نامتناسب مفسران محفوظ می‌دارد. شنیده‌ام که می‌گویند: "کتاب مقدس، کتب تفسیری را خیلی روشن می‌سازد." مقصود از این گفتار، کم ارزش شمردن کمکهای مطالعات نیست بلکه استدعایی است برای استفاده از آنها در زمان متناسب.

ما باید بتوانیم از روی خود متن بر تفسیر خود صحنه بگذاریم. پنج مورد، راست آزمایی حداقل محدودی را ممکن می‌سازند:

۱. زمینه تاریخی
۲. چارچوب ادبی
۳. ساختارهای دستوری (ترکیب جمله)
۴. کاربرد واژگان معاصر ج. ژانر
۵. بخشهای موازی/ مترادف و مشابه کتاب مقدس که مربوط می‌باشند

ما باید بتوانیم دلایل و منطقی را که مبنای تفاسیر ما هستند ارائه کنیم. کتاب مقدس تنها منبع ما برای ایمان و کاربرد است. متأسفانه مسیحیان در این که کتاب مقدس چه تعالیم و تاییداتی دارد اغلب توافق ندارند. اگر ادعا کنیم کتاب مقدس الهامی است و در عین حال مومنین نتوانند در مورد تعالیم و الزامات آن به توافق برسند، خودمان را دچار شکست کرده‌ایم.

چهار دوره مطالعه طراحی شده‌اند تا بینشهای تفسیری ذیل را فراهم کنند:

۱. دوره اول مطالعه

۱. کتاب را در یک نشست بخوانید. یک مرتبه دیگر آن را در ترجمه متفاوتی بخوانید - که بهتر است تئوری ترجمه آن متفاوت باشد:
 - (۱) ترجمه تحت اللفظی (NRSV, NASB, NKJV)
 - (۲) ترجمه معادل پویا (JB, TEV)
 - (۳) ترجمه تفسیری («کتاب مقدس تفسیری»، «کتاب مقدس تفصیلی»)
۲. بدنبال هدف محوری کل نوشته بگردید. مضمون (تم) آنرا مشخص کنید.
۳. در صورت امکان مشخص کنید کدام واحد ادبی، فصل، پاراگراف یا جمله است که بروشنی این مقصود یا تم اصلی را بیان می‌کند.
۴. ژانر ادبی مقدم را شناسایی کنید:

(۱) عهد عتیق

- (a) داستانسرایی عبری
 - (b) شعر عبری (ادبیات حکمت، مزامیر)
 - (c) نبوت عبری (نظم، نثر)
 - (d) قوانین در شریعت
- (۲) عهد جدید
- (a) داستانسراییها (اناجیل، اعمال رسولان)
 - (b) مثالها (اناجیل)
 - (c) نامه‌ها/ رساله‌ها

۲. دوره دوم مطالعه

- a. کتاب را دوباره کامل بخوانید و عناوین اصلی یا موضوعات را یافته و مشخص نمایید.
- b. عناوین اصلی را به صورت طرح کلی در آورید و در جمله‌ای ساده و مختصر محتوی آنها را توضیح دهید.
- c. «جمله حاوی مقصود» و «طرح کلی عمومی» خود را با استفاده از کمکهای مطالعات، بازنگری کنید.

۳. دوره سوم مطالعه

- a. کتاب را دوباره کامل بخوانید، با این هدف که زمینه تاریخی و موقعیت خاصی که باعث نوشتن آن شده است را در خود کتاب مقدس شناسایی کنید.
- b. موارد تاریخی را که در کتاب مقدس ذکر شده اند فهرست کنید.
 - ۱) نویسنده
 - ۲) تاریخ
 - ۳) دریافت کنندگان
 - ۴) دلیل خاص برای نوشتن
 - ۵) جنبه‌های زمینه فرهنگی که به هدف این نوشته مربوط می‌باشند
 - ۶) اشارات به اشخاص و رویدادهای تاریخی
- c. برای آن بخش کتاب کتاب مقدس که دارید تفسیر می‌کنید، طرح کلیتان را به صورت پاراگراف در آورید. همیشه «واحد ادبی» را مشخص کرده، به صورت طرح کلی در آورید. این می‌تواند چند فصل یا چند پاراگراف باشد. بدینوسیله می‌توانید منطق و «طراحی متن» نویسنده اصلی را دنبال کنید.
- d. زمینه تاریخیتان را با استفاده از «کمکهای مطالعات» بازنگری کنید.

۴. دوره چهارم مطالعه

- a. «واحد ادبی» خاص را دوباره در چند ترجمه بخوانید
- b. ساختارهای ادبی یا گرامری را بیابید
 - ۱) عبارات تکرار شده،
 - ۲) ساختارهای دستوری مکرر
 - ۳) مفاهیم مغایر
- c. موارد زیر را فهرست کنید
 - ۱) کلمات مهم
 - ۲) کلمات غیر معمول
 - ۳) ساختارهای مهم دستوری
 - ۴) کلمات، عبارات، پاراگرافها و جملات بسیار مشکل
- d. بخشهای موازی [مشابه] مربوط را در کتاب مقدس بیابید
 - ۱) روشن ترین مجموعه آیات تعلیمی را در مورد موضوع خود بیابید، از طریق:
 - a) کتابهای الهیات نظام مند
 - b) کتاب مقدس‌های مخصوص مراجعات
 - c) کشف الایات
 - ۲) در داخل موضوعتان، «دوگانگی متناقض» احتمالی [دو مفهوم بظاهر متضاد و در واقع همخوان] را بیابید. بسیاری از حقایق کتاب مقدس به صورت "دوگانگی دیالکتیکی" (دو مفهوم به ظاهر متضاد اما در اصل سازگار و واحد) معرفی شده‌اند! بسیاری از اختلافات فرقه‌ای از این سرچشمه می‌گیرند که افراد از روی نیمی از این مفاهیم دوگانه و پر تنش در کتاب مقدس برای "اثبات عقیده خود توسط آیات" استفاده می‌کنند. تمامی کتاب مقدس الهام شده است و ما باید پیام کامل آن را بجوئیم تا برای تقصیر خود توازن و تعدیل کتاب مقدس ارائه دهیم.
 - ۳) عبارات موازی یا هم معنی را در همان کتاب یا نوشته‌های همان نویسنده یا همان "ژانر" بیابید؛ کتاب مقدس بهترین مفسر خود است زیرا یک نویسنده دارد که روح القدس می‌باشد.

e. برای بازبینی مشاهدات خود از زمینه و موقعیت تاریخی، از "کمکهای مطالعات" بهره بگیرید.

- ۱) کتب مقدس دارای راهنمای مطالعات
- ۲) دایره المعارف، کتابهای راهنما، و فرهنگ لغات کتاب مقدس
- ۳) پیشگفتارهای کتاب مقدس
- ۴) تفاسیر کتاب مقدس (در این مرحله مطالعه خود، بگذارید جوامع مومنین مسیحی گذشته و حال، مطالعه شخصی شما را یاری و تصحیح کنند).

IV. کاربرد تفسیر انجیل

در اینجا به کاربرد می‌پردازیم. شما با صرف وقت کوشیده‌اید تا متن را مطابق زمینه اصلی و اولیه آن درک کنید. اکنون باید آن را در زندگی و فرهنگ خود به کار بگیرید. من اقتدار کتاب مقدس را به این صورت تعریف می‌کنم: "استنباط آنچه نویسنده اصلی به عصر خود می‌گفت، و به کارگیری آن واقعیت در زمان ما."

پس از آنکه قصد نویسنده اصلی، هم از لحاظ زمان و هم منطبق آن تفسیر گردد، کاربرد باید انجام شود. ما نمی‌توانیم یک بخش کتاب مقدس را در زمان خود به کار بگیریم مگر آنکه بدانیم برای عصر خود چه می‌گفته است. یک بخش کتاب مقدس نباید معنایی بدهد که بیشتر هرگز آن معنا را نداشته است!

«طرح کلی» مشروح شما، به صورت پاراگرافها، (دوره مطالعه شماره ۳) راهنمای شما خواهد بود. کاربرد باید در سطح پاراگرافها انجام شود نه کلمات. کلمات فقط در چارچوب متن معنا دارند؛ بندها تنها در چهارچوب متن معنا دارند؛ جملات تنها در چارچوب متن معنا دارند. در فرایند تفسیر، تنها شخص الهام یافته‌ای که دست اندر کار می‌باشد نویسنده اصلی است. ما صرفاً از او، به وسیله روشن سازی و تنویر روح القدس، پیروی می‌کنیم. اما تنویر، الهام نیست. برای گفتن "خداوند چنین می‌فرماید"، باید پایبند قصد نویسنده اصلی باشیم. کاربرد باید دقیقاً مربوط به مقصود عمومی کل نوشته، واحد ادبی بخصوص، و بسط اندیشه در سطح پاراگراف باشد.

اجازه ندهید مسایل روز، کتاب مقدس را تفسیر کنند؛ بگذارید کتاب مقدس سخن بگوید! برای این کار ممکن است لازم باشد اصولی را از متن نتیجه گیری کنیم - این زمانی صحت دارد که «اصل» در متن باشد. متأسفانه بسیاری از اوقات، اصول ما فقط اصول "خودمان" هستند - نه اصول متن. در کاربرد کتاب مقدس (بجز در مورد نبوت) مهم است بیاد داشته باشیم برای یک متن خاص کتاب مقدس، یک معنا و تنها همان یک معنا مصداق دارد. آن معنا به قصد نویسنده اصلی مرتبط است که در باره بحران یا نیازی در زمان خود سخن گفته است. از این یک معنا می‌توان کاربردهای ممکنه فراوانی را برگرفت. کاربرد بر پایه نیازهای دریافت کنندگان خواهد بود، اما باید به مفهوم نویسنده اصلی ارتباط داده شود.

V. جنبه روحانی تفسیر

تا اینجا درباره فرایند منطقی و متنی در تفسیر کردن و در کاربرد صحبت کرده‌ام. اجازه بدهید اکنون مختصراً جنبه روحانی تفسیر را مورد بحث قرار دهم. این لیست نکات مهم، برای من مفید بوده است:

۱. برای کمک روح القدس دعا کنید (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱: ۲۶ و ۲: ۱۶).
۲. دعا کنید خدا شما را ببخشد و از گناهی که به آنها واقف هستید پاک سازد. (اول یوحنا ۱: ۹).
۳. برای اشتیاق بیشتر در شناخت خدا دعا کنید (مراجعه شود به مزامیر ۱۹: ۷ الی ۱۴: ۴۲؛ ۱: ۱۱۹؛ ۱ به بعد).
۴. هر بینش جدیدتان را بلافاصله در زندگی خود به کار ببندید.
۵. فروتن و آموزش پذیر باقی بمانید.

کار بسیار مشکلی است که توازن بین فرایند منطقی، و هدایت روحانی روح القدس را بتوان حفظ نمود. نقل قولهای ذیل بمن کمک کرده‌اند توازن بین این دو را بیابم:

۱. برداشت از «جیمز و. سایر» در کتاب «پیچاندن کتاب مقدس»، صفحات ۱۷-۱۸: "تنویر به اذهان قوم خدا می‌آید - نه صرفاً اشخاص بلند مرتبه روحانی. در مسیحیت مبنا بر کتاب مقدس، طبقه گورو [آساتید معنوی] یا اشرافیون [اشخاصی که بدون استدلال منطقی و فقط از روی نیروی ذهنی حقیقت را کشف می‌کنند] و کسانی وجود ندارند که تمامی تفاسیر قابل قبول باید از طریق آنها به دست آید. پس با اینکه روح القدس عطایای مخصوص حکمت، معرفت و بصیرت روحانی را می‌دهد، این کار را به این مسیحیان دارای عطایا واگذار نکرده است که فقط آنها مرجع تفسیر کلام او باشند. هر یک از افراد قوم خدا مسئول هستند با ارجاع به کتاب مقدس، بیاموزند، قضاوت کنند و تمیز دهند، زیرا کتاب مقدس مرجع برتر حتی نسبت به کسانی است که خدا به آنان تواناییهای خاص بخشیده است. در خلاصه، فرض من در سراسر کتاب بر

این است که کتاب مقدس، مکاشفه حقیقی خدا به تمامی بشر است، و اینکه کتاب مقدس برای ما مرجع اقتدار نهایی در تمام مواردی است که در باره آنها سخن می‌گوید، نیز کتاب مقدس یک معمای مبهم نیست، بلکه افراد عادی از هر فرهنگی می‌توانند آن را به اندازه کافی درک کنند.

۲. در مورد «کرکگارد»، مطابق «برنارد رم» در کتاب او به نام «تفسیر کتاب مقدس از دیدگاه پروتستان» صفحه ۷۵: به گفته کرکگارد، مطالعه دستوری، واژه‌ای و تاریخی کتاب مقدس لازم بود، اما از لحاظ مطالعه حقیقی کتاب مقدس، مرحله مقدماتی به شمار می‌آید. "برای مطالعه کتاب مقدس به عنوان «کلام خدا»، باید آن را با قلبی پر شور، با تمام حواس، با انتظاری مشتاقانه، و در حال مکالمه با خداوند، خواند. مطالعه کتاب مقدس بدون تفکر و توجه به آن، یا به صورت کتاب درسی، یا برای انجام شغل، مطالعه آن به عنوان کلام خدا محسوب نمی‌شود. وقتی کسی کتاب مقدس را طوری بخواند که نامه عاشقانه را می‌خواند، آنگاه آن را به عنوان کلام خدا خوانده است."

۳. "اچ. اچ. راولی" در کتاب "مطرح بودن کتاب مقدس" صفحه ۱۹:
درک کتاب مقدس تنها به صورت عقلانی، هر قدر هم که کامل باشد، هرگز نمی‌تواند همه گنجینه‌های آن را از آن خود سازد. اینگونه فهم، ناچیز به شمار نمی‌آید چون برای استنباط کامل ضروری است. اما باید به درک روحانی گنجینه‌های روحانی این کتاب منتهی گردد تا کامل باشد. و برای آن درک روحانی، چیزی بیشتر از هوشیاری عقلانی لازم است. موضوعات روحانی با بینش روحانی دریافت می‌شوند و دانشجوی کتاب مقدس نیازمند طرز فکری پذیرنده از لحاظ روحانی، و اشتیاقی برای یافتن خدا است تا خود را به او تسلیم کند. در این صورت او می‌تواند از مطالعه علمی خود فراتر رفته، به میراث غنیتر این کتاب که بزرگترین کتابها است دست یابد."

VI. این روش تفسیری

کتاب تفسیر برای راهنمایی مطالعات به راه‌های ذیل برای کمک به رویه‌های تفسیری شما تنظیم شده:

۱. طرح کلی مختصر تاریخی، معرف هر کتاب است. پس از آنکه «مرحله مطالعه شماره ۳» را انجام داده‌اید، به این اطلاعات مراجعه کنید.

۲. بینشهای متنی در ابتدای هر فصل قرار دارند. اینها به شما کمک می‌کنند به بینید واحد ادبی چه ساختاری دارد.

۳. در ابتدای هر فصل یا هر واحد ادبی عمده، تقسیم بندی پاراگراف‌ها و عناوین توصیفی آنها از چند ترجمه جدید ارائه گردیده‌اند:

a. متن یونانی انجمن متحد کتاب مقدس، ویراست تجدید نظر شده (UBS⁴)

b. کتاب مقدس استاندارد آمریکایی ترجمه جدید، بروز آورده شده در سال ۱۹۹۵ (NASB)

c. کتاب مقدس پادشاه جیمز ترجمه جدید (NKJV)

d. ترجمه جدید تجدید نظر شده استاندارد (NRSV)

e. ترجمه انگلیسی امروز (TEV)

f. کتاب مقدس اورشلیم (JB)

تقسیم بندی پاراگراف‌ها الهام نشده‌اند. آنها باید از روی چارچوب متن محقق شوند. به وسیله مقایسه چند ترجمه معاصر که از تئوری‌های متفاوت ترجمه و دیدگاه‌های مختلف علم الهی می‌باشند، می‌توانیم ساختار گمان شده تفکر نویسنده اصلی را تجزیه و تحلیل کنیم. هر پاراگراف (بند) دارای یک حقیقت اعظم است که به آن «جمله اصلی» یا «ایده محوری متن» می‌گویند. این تفکر یکی کننده، راه تفسیر صحیح تاریخی و دستوری می‌باشد. شخص هرگز نباید تفسیر یا موعظه یا تدریس خود را بر پایه‌ای کمتر از یک پاراگراف انجام دهد! همچنین بیاد داشته باشید که هر پاراگراف با پاراگراف‌های اطرافش مرتبط است. به این دلیل است که «طرح کلی» تمام کتاب به صورت پاراگراف بندی این قدر مهم است. ما باید بتوانیم ترتیب و توالی منطقی مطلبی را که مورد بحث نویسنده الهام یافته و اصلی است دریافت کنیم.

۴. ترتیب یادداشتهای «باب» (نویسنده کتاب) مطابق روش تفسیری آیه به آیه است. با این روش مجبور می‌شویم از اندیشه نویسنده اصلی پیروی کنیم. یادداشتهای از چند جنبه مختلف اطلاعات فراهم می‌کنند:

a. چهارچوب ادبی

b. بینشهای تاریخی و فرهنگی

c. اطلاعات دستوری

d. مطالعات واژه‌ای

e. بخشهای موازی (مشابه یا مترادف) مربوطه

۵. در بعضی مقاطع کتاب تفسیر، متن درج شده ترجمه استاندارد آمریکایی جدید (بروز آمده در ۱۹۹۵) به وسیله چند ترجمه معاصر دیگر تکمیل خواهد شد:

a. کتاب مقدس پادشاه جیمز ترجمه جدید (NKJV) که مطابق پیرو متن نسخ خطی «متن دریافتی» می‌باشد.

- b. ترجمه جدید تجدید نظر شده استاندارد (NRSV) که بازنگری کلمه به کلمه کتاب مقدس ترجمه استاندارد تجدید نظر شده توسط شورای ملی کلیساها می‌باشد.
- c. ترجمه انگلیسی امروز (TEV) که ترجمه «معادل پویا» توسط انجمن کتب مقدسه آمریکا است.
- d. کتاب مقدس اورشلیم (JB) که ترجمه‌ای انگلیسی است بر مبنای ترجمه «معادل پویا» کاتولیک فرانسوی.
۶. برای کسانی که به زبان یونانی آشنا نیستند، مقایسه ترجمه‌های انگلیسی به تشخیص مسائل در متن کمک می‌کند:
- تفاوتها در متون خطی
 - معانی جانشین واژگان
 - متون و ساختار مشکل دستوری
 - متون دارای چند معنی
- اگر چه ترجمه‌های انگلیسی نمی‌توانند این مسایل را حل کنند، آنها را برای مطالعه بیشتر و کاملتر مورد نظر قرار می‌دهند.
۷. در پایان هر فصل سوالات مربوطه برای گفتگو فراهم شده‌اند و در این سوالات سعی شده است مسائل عمده تفسیری آن فصل مورد نظر قرار بگیرند

اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر

کتاب‌های تفسیر کتاب مقدس آنکر، ویرایش ویلیام فاکسول آلبرایت و دیوید نوئل فریدمن	AB
قعاموس کتاب مقدس آنکر (۶ جلد) ویرایش دیوید نوئل فریدمن	ABD
کلید تحلیلی عهد عتیق، نویسنده: جان جوزف اوونز	AKOT
متون باستانی خاور نزدیک، نویسنده: جیمز ب. پریچارد	ANET
لغتنامه عبری و انگلیسی عهد عتیق، نویسندگان: اف. براون، اس. آر. درایور، سی. ا. بریگز	BDB
Biblia Hebraica Stuttgartensia: GBS 1997	BHS
قعاموس کتاب مقدس مفسرین، ۴ جلد، ویرایش: جورج ا. باتریک	IDB
فرهنگنامه کتاب مقدس استاندارد بین‌المللی، ۵ جلد، ویرایش جیمز اور	ISBE
کتاب مقدس اورشلیم	JB
کتاب مقدس مطابق متن ماسورتیک، ترجمه جدید چاپ از انجمن انتشارات یهودی آمریکا	JPSOA
لغتنامه عبری و آرامی عهد عتیق به قلم لودیک کوهلر و والتر بام گارتنر	KB
کتاب مقدس از روی متون باستانی شرقی (پشیتا) به قلم جورج م. لامسا	LAM
ترجمه هفتاد (یونانی - انگلیسی)، نویسنده: زان در ون، ۱۹۷۰	LXX
ترجمه جدیدی از کتاب مقدس، نویسنده: جیمز موفات	MOF
متن ماسورتیک عبری	MT
متن جدید کتاب مقدس آمریکایی	NAB
کتاب مقدس استاندارد آمریکایی ترجمه جدید	NASB
کتاب مقدس جدید انگلیسی	NEB
کتاب مقدس، ترجمه جدید انگلیسی	NET
قعاموس جدید بین‌المللی الهیات و تاویل عهد عتیق، ۵ جلدی، ویرایش ویلم آ. ون گمرن	NIDOTTE
کتاب مقدس تجدید نظر شده جدید استاندارد	NRSV
ترجمه جدید بین‌المللی	NIV
کتاب مقدس جدید اورشلیم	NJB
راهنمای تجزیه و تحلیل دستوری جملات عهد عتیق، اثر: تاد س. بیل، ویلیام آ. بنکس و کالین اسمیت	OTPG
کتاب مقدس تجدید نظر شده	REB
ترجمه تجدید نظر شده استاندارد	RSV
ترجمه هفتاد (یونانی - انگلیسی) نویسنده: زاندرن، ۱۹۷۰	SEPT
Today's English Version، توسط اتحادیه انجمن‌های کتاب مقدس	TEV
ترجمه تحت‌اللفظی کتاب مقدس، نوشته رابرت یانگ	YLT
فرهنگنامه مصور کتاب مقدس زاندرن، ۵ جلد، ویرایش مریل س. تینی	ZPBE
نسخه جدید شاه جیمز	NKJV
انجمن متحد کتاب مقدس	UBS

معرفی انجیل لوقا

I. کلام آغازین

- A. انجیل لوقا طولانیترین انجیل است. اعمال رسولان لوقا دارای بیشترین تعداد آیه‌ای است که یکی از نگارندگان عهد جدید نوشته است (البته در صورتی که قبول نداشته باشیم عبرانیان اثر پولس است). او یک غیر یهودی نسل دوم مسیحی است (کسی که عیسی را در طول دوره زندگی بر روی زمین ندیده و آشنا نشده بود).
- B. لوقا از نظر دستور زبانی درست‌ترین و بی‌ایرادترین نوشته‌های عهد جدید را نوشته است، به استثنای نگارنده عبرانیان. ظاهراً یونانی زبان مادری او بود. او همچنین بسیار تحصیل کرده و پزشک بود (مراجعه شود به کولسیان ۴: ۱۴).
- C. تاکید انجیل لوقا بر توجه و علاقه عیسی به کسانی است که رهبران یهود حتی به آنان توجه نمی‌کردند:
۱. زنان (یعنی مریم، الیزابت، آنا، مریم و مارتا، و غیره)
 ۲. فقرا (مراجعه شود به برکات لوقا، انجیل لوقا ۶: ۲۰-۲۳ و تعالیم ثروت، مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۲: ۱۳-۲۱؛ ۱۶: ۹-۱۹، ۱۳-۳۱)
 ۳. کسانی که از لحاظ اجتماعی، نژادی و مذهبی محروم هستند
 - a. زنان فاسد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۷: ۳۶-۵۰)
 - b. سامریها (مراجعه شود به انجیل لوقا ۹: ۵۱-۵۶؛ ۱۰: ۱۰؛ ۲۹-۳۷؛ ۱۷: ۱۱-۱۶)
 - c. جذامیان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۱۱-۱۹)
 - d. خراجگیران (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳: ۱۲-۱۳؛ ۱۵: ۱-۲؛ ۱۸: ۹-۱۴؛ ۱۹: ۱-۱۰)
 - e. تبهکاران (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۳: ۳۵-۴۳)
 - f. اعضای شورشی خانواده (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۵: ۱۱-۳۲)
 - g. فقرا (مراجعه شود به انجیل لوقا ۶: ۲۰؛ ۱۶: ۱۹-۳۱)
 - h. غیر یهودیان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۹: ۱۳؛ ۲۳: ۱۴)
- D. لوقا شهادتها و خاطرات عینی مریم و احتمالاً اصل و نسب او را ثبت کرده است (یعنی انجیل لوقا ۳: ۲۳ الی ۳۸). انجیل او بر اساس مصاحبه و تحقیق است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۱ الی ۴).

II. نگارنده

- A. روایتهای کلیسای اولیه متفق القول می‌گویند که لوقا همسفر پولس در سفرهای بشارتی او بود.
۱. ایرنئوس (۱۷۵ الی ۱۹۵ میلادی، *Against Heresies*، ۳/۱، ۳/۱۰؛ ۳/۱۴، ۳/۱۰) به طور خاص می‌گوید که لوقا در یک کتاب انجیلی پلس موعظه می‌کرده را ثبت کرده است.
 ۲. Anti-Marcion Prologue to Luke (۱۷۵ میلادی) می‌گوید لوقا نویسنده انجیل بود.
 ۳. ترتولیان (۱۰۵/۱۶۰ الی ۲۲۰/۲۴۰ میلادی در *Against Marcion* ۴: ۲ و ۳، ۴: ۳ و ۵) می‌گوید انجیل لوقا تحلیلی از انجیل پولس است.
 ۴. قطعه موراتوریان (۱۸۰-۲۰۰ میلادی) لوقا را به عنوان نویسنده نامگذاری می‌کند و او را یک پزشک همراه پولس خطاب می‌کند. همچنین می‌گوید که او داستان خود را براساس شنیده‌ها نوشت (یعنی مصاحبه‌های او با شاهدان عینی).
 ۵. اوریگن، به نقل از ایزوبیوس از تفسیر خود در انجیل متی (*Hist. Eccl.* 6.25.6)، نویسنده انجیل بودن لوقا را تصریح می‌کند.
 ۶. ایزوبیوس (*Hist. Eccl.* 3.4.2,6-7) همچنین تایید می‌کند که لوقا نگارنده انجیل لوقا و اعمال رسولان است.
- B. شواهد داخلی برای نگارنده بودن لوقا
۱. این انجیل، مانند بسیاری از آثار کتاب مقدس، ناشناس است.
 ۲. اگر لوقا-اعمال رسولان یک کتاب دو جلدی باشد که از مقدمه مشابه چنین به نظر می‌رسد، بخش‌های "ما" در اعمال رسولان (یعنی انجیل لوقا ۱۶: ۱۰-۱۷؛ ۲۰: ۵-۱۶؛ ۲۱: ۱-۱۸؛ ۲۷: ۱-۲۸؛ ۱۶) اشاره به شاهد عینی فعالیت مسیحی پولس است.
 ۳. مقدمه ای برای لوقا (لوقا ۱: ۱-۴) نشان می‌دهد که لوقا مصاحبه‌ها و تحقیقات شاهدان عینی را برای نوشتن یک رویکرد تاریخی به زندگی عیسی بوده، و نشان می‌دهد که او مومن نسل دوم است. مقدمه ای بر انجیل لوقا اعمال رسولان را نیز پوشش می‌دهد. انجیل لوقا و اعمال رسولان کمی در زمان همپوشانی دارند (به عنوان مثال، رویدادهای پس از رستاخیز).

III. لوقا

A. *Anti-Marcion Prologue* به لوقا (۱۷۵ میلادی) از او می گوید که او

۱. بومی آنتیخوس سوریه بود

۲. یک پزشک بود

۳. مجرد بود

۴. پیرو پولس بود

۵. از آخاهیا نوشت

۶. در سن ۸۴ سالگی در بوئوتیا مرد

B. ایزوبیوس سزاریه (۲۷۵ الی ۳۳۹ میلادی) در *Hist. Eccl. III.4.2* از او می گوید که او

۱. از آنتیخوس بود

۲. یک همراه مسیحی پولس بود

۳. انجیل و اعمال رسولان را نوشت

C. جروم (۳۴۶ الی ۴۲۰ میلادی) در *Migna XXVI. 18* از او می گوید که او

۱. از آخاهیا نوشت

۲. در بوئوتیا مرد

D. او مردی بسیار تحصیل کرده بود

۱. از دستور زبان یونانی کوبین به خوبی استفاده میکرد

۲. با اصطلاحات بسیار زیادی آشنایی داشت (به ویژه پزشکی و دریایی)

۳. روش های تحقیق را می دانست و اعمال میکرد (انجیل لوقا ۱: ۱-۴)

۴. احتمالاً یک پزشک بود (مراجعه شود به کولسیان ۴: ۱۴). لوقا اصطلاحات مربوط به داروها، درمان، بیماری و ... را حداقل ۳۰۰ بار

استفاده کرد (مراجعه شود به *The Medical Language of Luke*, W. K. Hobart, یا *A. Harnack*, *Luke the*

Physician). همچنین نظرات منفی مرقس در مورد پزشکان در انجیل مرقس ۵: ۲۶ به صورت همسو در انجیل لوقا ۸: ۴۳ حذف

شده اند.

E. او یک غیر یهودی بود

۱. به نظر می رسد که پولس در لیست ستایشگران خود در کولسیان ۴: ۱۰-۱۱ (یعنی "کسانی که ختنه شده بودند") و سایر کمک

کنندگان) یعنی اپافراس، لوقا و دماس) تمایز قائل است.

۲. در اعمال رسولان ۱: ۹ لوقا "به زبان خودشان" می گوید، با اشاره به آرامی، که به این معنا است که زبان او نیست.

۳. لوقا در انجیل خود تمام اختلافات با فریسیان راجع به روایت های شفاهی یهودی را حذف می کند.

F. از میان همه نویسندگان عهد جدید، طولانی ترین انجیل و اعمال هستند و به این ترتیب NT را بیش از هر نویسنده دیگری نوشته است،

شگفت آور است که یک فرد کمتر شناخته شده و غیر شاهد (یعنی غیر رسول) غیر یهودی انتخاب شده است، با این حال، این سنت یکسان

بودن کلیسای اولیه است.

IV. تاریخ نگارش

A. فرد هیچوقت نمیتواند رابطه دقیق میان اینها را درک کند

۱. یادداشت های اصلی پژوهش های لوقا (احتمالاً در حالی که پولس در زندان سزار بود، انجام شد [مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳-

۲۶ و به طور خاص ۲۷: ۲۴])

۲. پیش نویس نهایی خود (به عنوان مثال، انجیل لوقا همانطور که می دانیم از انجیل مرقس و "Q" استفاده میکند)

۳. گردش انجیل لوقا - اعمال رسولان (خطاب به و یا برای تتوفیلوس)

B. اگر اول کلمنت نقل قول یا اشاراتی از اعمال رسولان دارد و اعمال رسولان پس از انجیل است، باید قبل از سال ۹۵ میلادی باشد.

۱. اعمال رسولان ۱۳: ۲۲ - اول کلمنت ۱: ۱۸

۲. اعمال رسولان ۲۰: ۳۶ - اول کلمنت ۲: ۱

C. اعمال رسولان قبل از تخریب اورشلیم (عهد شماره ۷۰) توسط کلیسای رومی تیتوس باید باشد.

۱. هیچ اشاره ای به مرگ پولس رسول نشده (۶۴-۶۸ میلادی)

۲. خطبه استفان در اعمال رسولان ۷ شامل تخریب معبد نیست، که قدرت قضاوت خدا را در مورد یهودیت نشان می دهد

۳. در اعمال رسولان ۲۱ و انجیل لوقا پولس از اورشلیم دیدن کرد، پس اگر بعد از سال ۷۰ میلادی نوشته بود، احتمالاً از تخریب اورشلیم در انجیل خود خبر میداده است

D. اگر لوقا از انجیل مرقس به عنوان یک طرح کلی استفاده کرده و یا لوقا تقریباً در زمان تحقیق خود در فلسطین آن را نوشته، احتمالاً این کتاب به اواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰ مربوط میشود (همزمان با اعمال رسولان که اندکی پس از آن که پولس در روم زندانی شد، سال ۶۳-۶۲ میلادی).

V. مخاطبین

A. به تئوفیلوس اختصاص داده شده (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۱-۴؛ اعمال رسولان ۱: ۱). نظریه‌های متعددی در مورد هویت او وجود دارند:

۱. یکی از مقامات دولتی روم، چون لوقا او را در انجیل لوقا ۱: ۳ "والامقام" می نامد، همان عنوانی که او برای فلیکس استفاده می کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳: ۲۶، ۲۴: ۳) و فستوس (اعمال رسولان ۲۵: ۲۵)

۲. یک حامی ثروتمند (تئوفیلوس نام متداولی میان یهودیان و یونانیان بود) که به پرداخت هزینه های نوشتن، کپی کردن و توزیع انجیل لوقا و اعمال رسولان کمک میکرد.

۳. نام او به معنی "خدا دوست"، "عاشق خدا" است، بنابراین احتمالاً اشاره رمزی به برخی از مسیحیان است

B. انجیل لوقا به غیر یهودیان اهدا شده است

۱. آداب و رسوم یهودی را توضیح می دهد.

۲. انجیل برای همه مردم است (انجیل لوقا ۲: ۱۰).

۳. به نبوت‌هایی اشاره می کند که به "همه گوشت" یا "تماما کالبد" اشاره دارند (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳: ۵-۶ که نقل قول از اشعیا ۴۰ است).

۴. نسب نامه به آدم (به عنوان مثال، همه انسانها، مراجعه شود به انجیل لوقا ۳: ۳۸) می رود.

۵. مثالهای زیادی از عشق خدا به غیر یهودیان وجود دارد (به عنوان مثال، لوقا مرزهای کسانی را که به ضیافت مسیحیان احترام می گذارند، لوقا ۱۳: ۲۹) گسترش می دهد.

۶. از نمونه های عهد عتیق استفاده می کند که عشق خدا را به امتها می رسانند (لوقا ۲: ۳۲؛ ۴: ۲۵-۷۷).

۷. کمیسسیون عالی لوقا ادعا می کند که بخشش باید بر همه ملت ها واجب باشد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴: ۴۷)

VI. اهداف نوشته های لوقا

A. همه انجیل برای هدف قرار دادن گروه های خاصی از مردم برای بشارت بشر نوشته شده اند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۰: ۳۰-۳۱)

۱. متی به یهودیان

۲. مرقس به رومیان

۳. لوقا به غیر یهودیان

۴. یوحنا به همه مردم

لوقا به طور منحصر به فرد به مأموریت هفتاد نفر (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۰: ۱-۲۴) اشاره می کند. برای ربی ها، ۷۰ عدد نامهای زبان های جهان بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۰). با فرستادن ۷۰ واعظ انجیل توسط عیسی می توان گفت که انجیل برای همه مردم است.

B. سایر اهداف ممکن

۱. برای مقابله با آمدن دوم با تاخیر

a. لوقا ۲۱ شبیه متی ۲۴ و مرقس ۱۳ است ولی، در مورد بازگشت قریب الوقوع مسیح و پایان جهان کمی تفاوت دارد.

b. با این حال، لوقا از بشارت جهانی سخن می گوید، که برای تحقق آن کلیسا به زمان نیاز دارد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴: ۴۷).

c. همچنین لوقا (مانند پولس) تاکید می کند که پادشاهی خدا اکنون است (انجیل لوقا ۱۰: ۹، ۱۱: ۱۱، ۲۰: ۱۷، ۲۱)، و همچنین یک نتیجه گیری آینده.

d. تمثیل لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷ از بازگشت تاخیری از یک استاد در یک محیط اسکاتولوژیک استفاده می کند.

e. خلاصه ای خوب از نظرات و بحث های دانشمندان کتاب مقدس را می توان در *The Anchor Bible Commentary* جلد ۲۸، صفحات ۲۳۱-۲۳۵ مطالعه کرد.

۲. توضیح دهد که مسیحیت تهدیدی برای دولت روم نیست (همانند اعمال رسولان)

- a. عنوان "عالی ترین" در مقدمه
- b. در انجیل لوقا ۲۳ پیلاتس سه بار گفت: "من در این مرد خطایی ندیدم" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۳: ۴، ۱۴-۱۵، ۲۲)
- c. مقامات دولتی در اعمال رسولان در نور خوب ارائه شده اند. خطاب‌های پولس به مقامات رومی به آنها احترام می‌گذارند و در عوض به طور مثبت به او پاسخ می‌دهند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۶: ۳۱-۳۲)
- d. افسر رومی در مصلوب شدن نیز شاهد مثبت عیسی مسیح است (لوقا ۲۳: ۴۷)
- C. برخی از تم‌های الهی منحصر به فرد وجود دارد که در اهداف نوشته‌های لوقا نقش دارند
۱. لوقا توجه خاصی را نسبت به گروه‌های خاصی از مردم نشان می‌دهد.
- a. فقرا در برابر ثروتمندان (مثلاً سعادت جاویدان لوقا، انجیل لوقا ۶: ۲۰-۲۳)
- b. آوارگان
- ۱) زنان بی‌اخلاقی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۷: ۳۶-۵۰)
- ۲) سامریان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۹: ۵۱-۵۶؛ ۱۰: ۲۹-۳۷)
- ۳) فراریان یاغی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۱: ۳۲-۱۱)
- ۴) خراجگیران (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۹: ۱-۱۰)
- ۵) جذامیان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۱۱-۱۹)
- ۶) مجرمان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۳: ۳۹-۴۳)
۲. لوقا به معبد اورشلیم اشاره میکند. انجیل با یهودیان و کتاب مقدس آنها آغاز می‌شود (یعنی عیسی پیشگویی عهد را انجام می‌دهد) اما او را رد می‌کند (لوقا ۱۱: ۱۴-۳۶) و او نجات دهنده تمام جهان می‌شود (لوقا ۱۰: ۱-۲۴) و معبد را با خود جایگزین می‌کند (انجیل مرقس ۱۴: ۵۸؛ ۱۵: ۲۹؛ یوحنا ۲: ۱۹-۲۲).

VII. منابع انجیل لوقا

- A. چندین نظریه در مورد رابطه بین متی، مرقس و لوقا (انجیل سینوپتیک) پیشرفت کرده است.
۱. روایت‌های یکنواخت کلیسای اولیه می‌گویند که لوقا، پزشک غیر یهودی و همیار مسیحی پولس رسول، انجیل را نوشت.
۲. حدود ۱۷۷۶ A. E. Lessing (و بعداً Gieseler در سال ۱۸۱۸) یک مرحله شفاهی را در توسعه Synoptic ("دیدن با هم") تدریس کرد. او تصریح کرد که همه آنها وابسته به روایت‌های دهه گذشته هستند که نویسندگان برای مخاطبان هدف خود اصلاح کرده اند
- a. متی: یهودیان
- b. مرقس: رومیان
- c. لوقا: غیر یهودیان
- هر یک به یک مرکز جغرافیایی جداگانه مسیحیت مرتبط بود
- a. متی: آنتیوخوس، سوریه یا یهودیه
- b. مرقس: رم، ایتالیا
- c. لوقا: سزاریه کنار دریا، فلسطین یا آخیا
- d. یوحنا: افسس، آسیای صغیر
۳. در اوایل قرن نوزدهم J. J. Griesbach نظریه ای را مطرح کرد که متی و لوقا داستان‌های جداگانه ای از زندگی عیسی مینویسند که کاملاً مستقل از یکدیگر هستند. مرقس یک انجیل کوتاه نوشت که سعی داشت میان این دو داستان دیگر بیننده باشد.
۴. در اوایل قرن بیستم، H. J. Holtzmann این نظریه را مطرح کرد که مرقس اولین انجیل نوشته شده بود و هم متی و هم لوقا از ساختار این انجیل برای خود به علاوه یک سند جداگانه حاوی سخنان عیسی به نام Q (quelle آلمانی یا "منبع") استفاده کردند. این تئوری "دو منبع" (تأیید شده توسط Fredrick Schleiermacher در سال ۱۸۳۲) نامگذاری شد. برخی بر این باورند که این فهرست نقل قول از عیسی، ساختار یافته مانند ادبیات عقلانی عهد عتیق، ممکن است همان چیزی باشد که پاپایس از متی نوشت. مشکل این است که هیچ کپی از این لیست سخنان نتوانسته ایم بیابیم. اگر کلیسا انجیل را بالا برد، چطور می‌توانستند لیستی از سخنان بنیانگذار ایمان را که متی و لوقا از آن استفاده می‌کردند، را از دست بدهند؟
۵. بعدها، B. H. Streeter پیشنهاد تئوری اصلاح شده "دو منبع" را ارائه کرد که او آن را "نظریه چهار منبع" نامید که "پروتو لوقا" را به همراه مرقس و Q نامگذاری کرد.

۶. نظریه های بالا در باره اناجیل سینوپتیک تنها گمانه زنی هستند. هیچ گواهی تاریخی یا واقعی در دست نیست یا منبع "Q" یا "پرو لوقا" وجود ندارد. به بیان ساده، محققین عصر مدرن نمی دانند چگونه انجیل توسعه یافته و یا چه کسی آنها را نوشته است (همین امر در مورد قوانین عهد عتیق و پیامبران سابق صدق میکند). با این حال، این کمبود اطلاعات بر دیدگاه کلیسا از الهام و اعتبار آنها به عنوان تاریخی و اسناد ایمان تاثیر نمی گذارد.

۷. شباهت های واضحی در ساختار و اصطلاح بین اناجیل سینوپتیک وجود دارند، اما تفاوت های زیادی نیز وجود دارند. تفاوت ها در حسابهای شاهد عینی رایج هستند. کلیسای اولیه توسط واگرایی این سه شاهد عینی زندگی عیسی مضطرب شد. ممکن است مخاطبان هدف، سبک نویسنده و زبانهای مختلف (آرامی و یونانی) به دلیل اختلافات ظاهری باشد. لازم به ذکر است که این نویسندگان، ویراستاران، و یا گردآورندگان الهام بخش، حق انتخاب، ترتیب، تطبیق و خلاصه وقایع و آموزه های زندگی عیسی را داشتند. (*How to Read the Bible for All Its Worth* اثر Fee and Stuart، صفحات ۱۱۳-۱۴۸).

B. لوقا به طور خاص ادعا می کند که او (لوقا ۱: ۱-۴) تحقیقاتی را در زندگی عیسی از شاهدان عینی انجام داده است. زندانی شدن پولس در زندان سزاریه در کنار دریا در فلسطین به لوقا فرصت و اجازه دسترسی به این افراد را داد. لوقا ۱-۲ ممکن است خاطرات مریم را منعکس کند (نگاه کنید به *Was Christ Born at Bethlehem*؟ اثر Sir William Ramsay)، انجیل لوقا ۳.

C. چندین منبع کلیسای اولیه اشاره می کنند که لوقا همسفر رسمی پولس رسول بود. برخی از این منابع اولیه نیز ادعا می کنند که انجیل لوقا تحت تاثیر موعظه پل قرار گرفت. نمی توان انکار کرد که ماموریت جهانی انجیل به وضوح به عنوان نبوت کامل در انجیل لوقا، اعمال رسولان، و نوشته های پولس بیان شده است.

VIII

منحصر به فرد بودن انجیل لوقا

A. دو فصل اول برای لوقا منحصر به فرد هستند و ممکن است از مریم آمده باشند، همانگونه که ممکن است سلسله انجیل لوقا ۳: ۲۳ الی ۲۸ باشد.

B. معجزات منحصر به لوقا

۱. زنده شدن پسر بیوه نایینی، انجیل لوقا ۷: ۱۲-۱۷

۲. زن بیمار در کنیسه در روز شبات شفا یافت، لوقا ۱۳: ۱۰-۱۷

۳. مرد بیمار در کنیسه در روز شبات شفا یافت، لوقا ۱۴: ۱-۶

۴. ده جذامی شفا یافتند؛ تنها یک، سامره ای، باز میگردد تا تشکر کند، لوقا ۱۷: ۱۱-۱۸

C. تمثیلهای منحصر به فرد لوقا

۱. سامره ای خوب، لوقا ۱۰: ۲۵-۳۷

۲. دوست ماندگار، لوقا ۱۱: ۵-۱۳

۳. ثروتمند احمق، لوقا ۱۲: ۱۳-۲۱

۴. سکه از دست رفته، لوقا ۱۵: ۸-۱۰

۵. دو پسر، لوقا ۱۱: ۳۲

۶. خدمتکار نانجیب، لوقا ۱۶: ۱-۸

۷. مرد ثروتمند و ابلعازر، لوقا ۱۹: ۱۶-۳۱

۸. قاضی ظالم، لوقا ۱۸: ۱-۸

۹. فریسی و عدنان، لوقا ۱۸: ۹-۱۴

D. تمثیلهای انجیل لوقا که در متی نیز وجود دارد، اما در شکل و زمینه ای دیگر

۱. لوقا ۱۲: ۳۹-۴۶ (متی ۲۴: ۴۳-۴۴)

۲. لوقا ۱۴: ۱۶-۲۴ (متی ۲۲: ۲-۱۴)

۳. لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷ (متی ۲۵: ۱۴-۳۰)

E. حساب های منحصر به فرد دیگر

۱. وقایع دو فصل اول

۲. Zaccheus جمع آوری مالیات، لوقا ۱۹: ۱-۱۰

۳. عیسی توسط پیلاتس به نزد هیروود فرستاده میشود تا مورد او بررسی شود، لوقا ۲۳: ۸-۱۲

۴. دو نفر در جاده به عمائوس، لوقا ۲۴: ۱۳-۳۲

F. عناصر منحصر به فرد در لوقا در لوقا ۹: ۵۱-۱۸: ۱۴ یافت می شود. در اینجا لوقا به علامت یا "Q" تکیه نمی کند (یعنی گفته‌های مسیح که احتمالاً توسط متی نوشته شده است). حتی حوادث و آموزه های مشابه به شکل دیگری قرار می گیرند. موضوع متحد (ساختار ادبی) این بخش "در راه به اورشلیم است" (لوقا ۹: ۵۱؛ ۱۳: ۲۲؛ ۳۳: ۱۷؛ ۱۱: ۱۸؛ ۳۱: ۱۹؛ ۱۱: ۲۸)، که در واقع مسیر سفر او به سوی مصلوب شدن است.

چرخه اول خواندن (از راهنمای مفید خواندن انجیل)

این یک تفسیر راهنمای مطالعه است، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر یک از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر است. شما نباید این را به یک مفسر واگذار کنید. در یک نشست، تمام کتاب مقدس را بخوانید. موضوع کلیدی کل کتاب را در کلمات خود قرار دهید.

۱. تم کل کتاب

۲. نوع ادبیات (ژانر)

چرخه دوم خواندن (از راهنمای مفید خواندن انجیل)

این یک تفسیر راهنمای مطالعه است، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر یک از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر است. شما نباید این را به یک مفسر واگذار کنید.

یک بار دیگر در یک نشست، تمام کتاب مقدس را بخوانید. موضوعات اصلی را بیان کنید و موضوع را در یک جمله بیان کنید.

۱. موضوع واحد ادبی اول

۲. موضوع واحد ادبی دوم

۳. موضوع واحد ادبی سوم

۴. موضوع واحد ادبی چهارم

۵. و غیره

لوقا ۱

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تقدیم به تئوفیلوس ۱ : ۱ الی ۴	تقدیم به تئوفیلوس ۱ : ۱ الی ۴	مقدمه ۱ : ۱ الی ۴ تولد یحیی و عیسی (۱ : ۵ الی ۲ : ۴۰)	مقدمه ۱ : ۱ الی ۴	پرولوگ ۱ : ۱ الی ۴
تولد یحیی تعمید دهنده پیشگویی شد ۱ : ۵ الی ۲۰	تولد یحیی به زکریا اعلام شد ۱ : ۵ الی ۲۵	۱ : ۵ الی ۷ ۱ : ۸ الی ۲۰	تولد یحیی تعمید دهنده اعلام شد ۱ : ۵ الی ۷ ۱ : ۸ الی ۱۷ ۱۸ : ۱ ۱۹ : ۱ الی ۲۰ ۲۱ : ۱ الی ۲۲ ۲۳ : ۱ الی ۲۵	تولد یحیی تعمید دهنده پیشگویی شد ۱ : ۵ الی ۷ ۱ : ۸ الی ۱۰ ۱۱ : ۱ الی ۲۲ ۲۳ : ۱ الی ۲۵
تولد مسیح پیشگویی شد ۱ : ۲۶ الی ۳۸	تولد مسیح به مریم اعلام شد ۱ : ۲۶ الی ۳۸	۱ : ۲۶ الی ۳۸ ۲۴ : ۱ الی ۲۵	تولد عیسی اعلام شد ۱ : ۲۶ الی ۲۸ ۲۹ : ۱ الی ۳۳ ۳۴ : ۱ ۳۵ : ۱ الی ۳۷ ۳۸ : ۱	اعلام ۱ : ۲۶ الی ۳۸
مریم به ملاقات الیزابت میرود ۱ : ۳۹ الی ۴۵ سرود تمجید مریم ۱ : ۴۶ الی ۵۵ ۵۶ : ۱	مریم به ملاقات الیزابت میرود ۱ : ۳۹ الی ۴۵ سرود مریم ۱ : ۴۶ الی ۵۵ ۵۶ : ۱	۱ : ۳۹ الی ۴۵ ۱ : ۴۶ الی ۵۵ ۵۶ : ۱	مریم به ملاقات الیزابت میرود ۱ : ۳۹ الی ۴۵ سرود تمجید مریم ۱ : ۴۶ الی ۵۵ ۵۶ : ۱	ملاقات ۱ : ۲۹ الی ۴۵ سرود ۱ : ۴۶ الی ۵۵ ۵۶ : ۱
تولد یحیی تعمید دهنده ۱ : ۵۷ الی ۵۸	تولد یحیی تعمید دهنده ۱ : ۵۷ الی ۵۸ ختنه یحیی تعمید دهنده ۱ : ۵۹ الی ۶۶	۱ : ۵۷ الی ۵۸ ۱ : ۵۹ الی ۶۶	تولد یحیی تعمید دهنده ۱ : ۵۷ الی ۵۸ ۱ : ۵۹ الی ۶۰ ۶۱ : ۱ الی ۶۲ ۶۳ : ۱ الی ۶۶ نبوت زکریا ۱ : ۶۷ الی ۷۵ ۷۶ : ۱ الی ۷۹	تولد یحیی تعمید دهنده و دیدار همسایگان ۱ : ۵۷ الی ۵۸ ختنه یحیی تعمید دهنده ۱ : ۵۹ الی ۶۶ بندیکتوس ۱ : ۶۷ الی ۷۹ زندگی پنهان یحیی تعمید دهنده
۱ : ۸۰	۱ : ۸۰	۱ : ۸۰	۱ : ۸۰	۱ : ۸۰

* تقسیم‌بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگرافها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه‌نامه.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

A. لوقا مورخ

۱. آیات ۱-۴ چند واژه یونانی نادر دارند که مربوط به تاریخ نگاری هلنی است. لوقا تلاش می‌کند تا هدف خود را با ثبت درست آنچه با تحقیق خود در مورد عیسی "زندگی و وزارت او را کشف کرده بیان کند. لوقا یک شهروند خوب تحصیل کرده در جهان قرن اول بود.
۲. مشکل در مورد گرایش یونانی لوقا به ماهیت تاریخ یونان مربوط است. اغلب اوقات این امر کاملاً انتخابی و برای تفریح و تبلیغ بیشتر از تاریخ مدرن بود. لوقا از اصطلاحات یونانی برای توصیف روش هایش استفاده می‌کند، اما زندگی عیسی را به شکل تاریخی عبری ثبت می‌کند. بهترین مورخین در شرق نزدیک باستان (یعنی دقیق ترین)، هتیت ها و عبرانیان بودند.
۳. سوال واقعی این است که تاریخ چیست؟ تاریخ غرب مدرن، بر مبنای رخدادهای زمانی و علت/تاثیر است. با این حال حتی تاریخ مدرن به طور قابل ملاحظه ای رنگ و بوی کسی که آن را می‌نویسد را دارد! تاریخ، با ماهیت خود، انتخاب و توصیف رویدادهای گذشته است.
۴. انجیل لوقا تاریخ یا بیوگرافی مدرن نیست، اما تاریخی خوب و واقعی است. چهار انجیل، در واقع، تراکت انجیل، برای اهداف بشارتی نوشته شده و هدف آنها گروه های منتخب است. رویدادها و ارتباط آنها با یکدیگر، لزوماً به لحاظ تاریخی برای حداکثر تاثیر و تفسیر نیستند. این به این معنا نیست که آنها گمراه کننده یا ساختگی هستند، اما آنها شرقی، غربی نیستند؛ آنها کلامی و تاریخی هستند. متفاوت به معنی بد یا غلط نیستند! *How To Read The Bible For All Its Worth* اثر Gordon Fee and Douglas Stuart صفحات ۱۲۷-۱۴۸ را بخوانید.
۵. لوقا از بهترین روایات روزگار خود برای معرفی عیسی به عنوان مسیح موعود خداوند، که فرستاده شده است تا به همه انسانیت بپردازد استفاده میکند. او مطمئناً تحت تاثیر مأموریت پولس برای غیر یهودیان است. لوقا در حال نوشتن است تا غیر یهودیان (و همچنین مومنان را تشویق کنند)، نه اینکه فقط به طور تاریخی به آنها اطلاع دهند.
۶. چهار انجیل متفاوت هستند، بسیار متفاوت، با این حال آنها صادق و درست هستند و داستانهای شاهدان عینی، خلاصه درستی از کلمات و فعالیت های عیسی مسیح، اما آنها تاریخ مدرن نیستند.
۷. لوقا به وضوح می‌خواهد زندگی و مسیحیت عیسی را در چارچوب تاریخی فلسطین و روم قرار دهد.
 - a. چشم انداز زکریا در سلطنت هیروود، پادشاه یهودیه (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۵)
 - b. تولد مرتبط به یک افسر سزار آگوستوس (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲: ۱)
 - c. تولد متصل به حضور Quirinius در سوریه (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲: ۲)
 - d. موعظه یحیی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳: ۱-۲)

- ۱) تیبیریوس سزار (پانزدهمین سال حکومتش)
- ۲) پونتیوس پیلاتس فرماندار یهودیه
- ۳) هیروود حاکم جلیل
- ۴) فیلیپ حاکم Ituraea
- ۵) لیسانیاس از آبیلین
- ۶) آنا و قیافاس کاهنان ارشد بودند

B. برکات فصلهای اول و دوم

۱. باید به یاد داشته باشید که آنها در تفکرات ذهنی از عهد عتیق داده شده اند. عیسی قطعاً این انتظارات عهد عتیق را برآورده می‌کرد، اما فراتر از آنها رفت. این نعمت‌ها باید پیشگامان انجیل باشند. آنها تصاویر عهد عتیق هستند که جهانی می‌شوند (به عنوان مثال، نه یهودی در مقابل غیر یهودی، بلکه مومن در مقابل بی‌ایمان، نه اسرائیل، بلکه همه دنیا). انجیل بر فراتر از اسرائیل و فلسطین تاثیر می‌گذارد (مراجعه شود به لوقا ۲۴: ۴۷).

۲. لازم به ذکر است که لوقا در فصل اول نعمت کسانی را که قبل از همه از تولد عیسی مطلع شدند و تحت تاثیر قرار گرفتند را ثبت کرده است. این نعمت‌ها در قالب شعر عهد عتیق (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۴۶ الی ۵۵ و ۶۷-۷۹) و شامل محتوای عهد عتیق هستند. شعر عهد عتیق یک ژانر به نام ادبیات عقلانی است. این روش‌های تفسیری خاص دارد (به *How to Read the Bible for All Its Worth*). اثر Fee and Stuart صفحات ۲۰۶-۲۳۰ مراجعه کنید).

- a. Magnificat (آهنگ مریم)، لوقا ۱: ۴۶-۵۵
- b. Benedictus (آهنگ زکریا)، لوقا ۱: ۶۸-۷۹
- c. گلوریا در اکسلز (آهنگ فرشتگان)، لوقا ۱: ۱۴
- d. Nunc dimittis (آهنگ سیمون)، لوقا ۲: ۲۹-۳۲

C. همسوها میان یحیی تعمید دهنده و عیسی

۱. پدر و مادر مقدس
۲. تولد اعلام شده توسط جبرئیل
۳. مفاهیم فراطبیعی
۴. مادران هم خدا را شکر می‌کنند
۵. نوزادانی که توسط یک فرشته نامگذاری میشوند
۶. هر دو نوزادان نبوت را برآورده می‌کنند
۷. ختنه هر دو تحت قانون موسی به طور خاص ذکر شده است
۸. رشد طبیعی فیزیکی و عاطفی، اما رشد معنوی برتر

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۱ الی ۴

از آنجا که بسیاری دست به تالیف حکایت اموری زده‌اند که نزد ما به انجام رسیده است،^۲ درست همان‌گونه که آنان که از آغاز شاهدان عینی و خادمان کلام بودند به ما سپردند،^۳ من نیز که همه چیز را از آغاز به‌دقت بررسی کرده‌ام، مصلحت چنان دیدم که آنها را به شکلی منظم برای شما، عالیجناب تئوفیلوس، بنگارم،^۴ تا از درستی آنچه آموخته‌اید، یقین پیدا کنید.

۱: ۱ الی ۴ این جمله طولانی در زبان یونانی است.

۱: ۱

NASB, NKJV "به همان اندازه که"
 NRSV "از آنجا که"
 NJB "با این نگرش که"

کلمه یونانی *epēidē per* فقط در اینجا در عهد جدید استفاده می شود. این در کلیت Septuagint مورد استفاده قرار نمی گیرد، اما در پاپیروس کوبین یافت شده در تخلیه زباله مصر استفاده می شود (نگاه کنید به جیمز مولتون و جورج میلیگان، *The Vocabulary of the Greek Testament*). این به معنای "در واقع" یا "در نظر گرفتن آن" است. لوقا دلیل این است که او در حال نوشتن یک گزارش از زندگی عیسی است که چندین موجود در آن وجود دارد. این احتمالاً شامل انجیل مرقس (که متون ادبی بسیاری از متی و لوقا را تشکیل می دهد) و همچنین "Q" (سخنان عیسی متی و لوقا) استفاده می شود. همچنین دلالت بر این دارد که تا سال ۶۰ میلادی چندین گزارش کتبی از زندگی عیسی در کلیساها وجود داشت.

NASB	"یک حساب"
NKJV	"یک داستان"
NRSV	"یک حساب منظم"
TEV	"یک گزارش"
NJB	"حسابهایی"

این یک اصطلاح یونانی دیگر است (*diē gēsis*) که تنها در اینجا در عهد جدید یافت می شود. این دو بار در Septuagint در داوران (مراجعه شود به داوران ۵: ۱۴؛ ۷: ۱۵) در مورد کاتب استفاده شده است. در ادبیات یونانی، مفهوم یک روایت کامل است. لوقا تحقیق دقیق و تاریخی زندگی عیسی را پیش از نوشتن خود توصیف می کند (لوقا ۱: ۳).

NASB	"چیزهایی که انجام شدند"
NKJV	"آن چیزهایی که یقیناً به آنان بیشترین باور را دارند"
NRSV	"رخدادهایی که تحقق یافتند"
TEV	"اتفاقاتی که رخ داده اند"
NJB	"رخدادهایی که به تحقق رسیده اند"

این زمان، یک وجه وصفی مجهول کامل است که نشان دهنده نتایج قابل قبول وعده های انجام شده درباره عیسی، آموزه های او، اعمال او، و مرگ و رستاخیز او است. صدای مجهول قطعاً نشان می دهد که اهداف ابدی خدا به طور کامل در مسیح کامل شده اند.

اصطلاح "*plērophoreō*" دارای مفهوم دو گانه است.

۱. پولس از آن استفاده می کند که کاملاً در رومیان متقاعد شده است. ۴: ۲۱؛ ۱۴: ۵؛ کولسیان ۲: ۲؛ ۴: ۱۲ (مراجعه شود به NKJV).
۲. پاپیروس از آن استفاده می کند "انجام شده" یا "به طور کامل" (مراجعه شود به NASB، NRSV، NJB).

تئوفیلوس باید هر دو مفهوم را بپذیرد! وعده های عهد عتیق در عیسی ناصری به کمال میرسند.

۱: ۲ "به ما سپردند" این کلمه یونانی *paradidōmi* است، اغلب "سنت" ترجمه میشود (انجیل مرقس ۷: ۳، ۵، ۸، ۹، ۱۳؛ اول قرنتیان ۱۱: ۲، ۲۳؛ ۱۵: ۳). لوقا ادعا می کند که اطلاعاتی در مورد زندگی عیسی از شاهدان عینی دریافت کرده است. این دلالت بر اینها دارد:

۱. دقت حساب های او
۲. پذیرش اینکه او یک مومن نسل دوم بود

■ "آنان که از آغاز" این اشاره به جمعیتی بیش از ۱۲ رسول دارد. برخی مثالها به قرار زیر هستند:

۱. زنانی که به دنبال عیسی و رسولان بودند (لوقا ۸: ۲-۳)
۲. صد و بیست شاگرد در اتاق فوقانی در روز پنتیکاست (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۱۵)
۳. چندین نفری که از میان آنها جایگزین یهودا باید انتخاب میشد (لوقا ۲۱-۲۲)

موضوع خاص: منشا (*archē*)

(SPECIAL TOPIC: ARCHE)

کلمه یونانی *archē* به معنی "آغاز" یا "منشا" چیزی است.

۱. آغاز نظم خلقت (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱: ۱، عبرانیان ۱: ۱۰)
۲. آغاز بشارت (رجوع شود به انجیل مرقس ۱: ۱، فیلیپیان ۴: ۱۵، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳، عبرانیان ۲: ۳، اول یوحنا ۱: ۱)

۳. آغاز شاهدان عینی (رجوع شود به انجیل لوقا ۲: ۱)
 ۴. شروع نشان‌ها (معجزات، رجوع شود به انجیل یوحنا ۱۱: ۲)
 ۵. اصول ابتدایی (رجوع شود به عبرانیان ۱۲: ۵)
 ۶. به شرطی که اطمینان آغازین خود را تا به آخر استوار نگاه داریم (رجوع شود به عبرانیان ۱۴: ۳)
 ۷. سرآغاز، رجوع شود به کولسیان ۱: ۱۸، مکاشفه ۳: ۱۴
- برای "حکمرانی" و "قدرت" هم استفاده شده است

۱. در مورد مقامات حاکم
 - a. انجیل لوقا ۱۲: ۱۱
 - b. انجیل لوقا ۲۰: ۲۰
 - c. رومیان ۳: ۱۳ و تیتوس ۳: ۱
۲. مسئولان مبلغین دینی
 - a. رومیان ۸: ۳۸
 - b. اول قرنتیان ۱۵: ۲۴
 - c. افسسیان ۱: ۲۱، ۳: ۱۰ و ۶: ۱۲
 - d. کولسیان ۱: ۱۶، ۲: ۱۰ و ۱۵
 - e. یهودا ۶: ۱

NASB, NRSV "خادمان کلام"
 NKJV, NJB "بشارت دهندگان کلام"
 TEV "آنان که کلام را اعلام می‌کردند"

این "از ابتدا" شاهدان عینی مسئول اعلام انجیل بودند (مراجعه شود به اول قرنتیان ۴: ۱). شناختن حقیقت خادم آن حقیقت بودن است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۴: ۱ و ۲، تیتوس ۱: ۷، اول پطرس ۴: ۱۰)!

اصطلاح *logos* (کلمه) در انجیل یوحنا ۱: ۱ در مورد خود عیسی استفاده شده است، اما در اینجا (مراجعه شود به انجیل لوقا ۸: ۱۲) و در اعمال رسولان ۶: ۴؛ ۸: ۴؛ ۱۰: ۳۶؛ ۱۱: ۱۹؛ ۱۴: ۲۵ به خبر خوش در مورد عیسی اشاره دارد.

موضوع خاص: زمینه عبری و یونانی اصطلاح *logos* (یوحنا ۱: ۱)

SPECIAL TOPIC: HEBREW AND GREEK BACKGROUND OF *LOGOS* (John 1:1)

مفهوم پس زمینه اصطلاح "کلام" یا "کلام گفتاری" (به عنوان مثال، ۲۰، ۲، ۴، ۱۸۰ BDB II، KB 210)

۱. پس زمینه عبری
 - a. قدرت کلام گفتاری (اشعیا ۵۵: ۱۱، مزامیر ۳۳: ۶ و ۹؛ ۱۰۷: ۲۰؛ ۱۴۷: ۱۵، ۱۸)، و در پیدایش (پیدایش ۱: ۳، ۶، ۹، ۱۱، ۱۴، ۲۰، ۲۴، ۲۶، ۲۹) و برکت پدرسالار (پیدایش ۲۷: ۱؛ ۴۹: ۱)
 - b. امثال ۸: ۱۲-۲۳ شخصیت بخشیدن به "حکمت" به عنوان اولین مخلوق خدا و عامل تمامی پیدایش (مراجعه شود به مزامیر ۳۳: ۶ و حکمت غیر متعارف سلیمان، ۹: ۹)
 - c. کنترل خدا بر طبیعت (مراجعه شود به مزامیر ۱۴۷: ۱۲ الی ۲۰؛ ۱۴۸: ۸) و فرشتگان (مزامیر ۱۰۳: ۱۹-۲۰)
 - d. Targums (ترجمه ها و تفاسیر آرامی) جایگزین عبارات "کلام خدا" برای کلام به دلیل نامانوسی با اصطلاحات انسان شناسی
۲. پس زمینه یونانی (*logos*)
 - a. *Heracleitus* - جهان در جریان بوده است؛ کلام غیرمنتظره و غیرقابل تغییر (یعنی قانون) آنها را با هم ادغام کرده و فرآیند تغییر را هدایت می‌کنند
 - b. افلاطون - کلام غیر شخصی و ناپایدار سیارات را در دوره نگه داشته و فصول را تعیین می‌کنند

c. سقراط - کلام "دلیل جهان" یا مدیر بود، اما نیمه شخصی (احتمالاً از *Anaxagoras*)

d. فیلو - او بر مفهوم کلام به عنوان "کاهن اعظم که روح انسان در برابر خدا تعیین می کنند،" یا "پل بین انسان و خدا" یا "دستگاهی که توسط آن خلبان همه چیز را در جهان هدایت میکند، شخصیت بخشید" (*kosmocrater*). او لوگوس، "اولین فرزند" خدا و "سفیر" خدا یا "مدافع خدا" را نام برد. او تاکید بر تعالی خدا و لوگوس پیوند به قلمرو فیزیکی بود.

۱: ۳ این آیه عبارت اصلی آیات ۱ الی ۴ است و دارای بسیاری اصطلاحات کلیدی در رابطه با شیوه تحقیقات لوقا است.

۱. "با بررسی کردن" این یک فعل فعال کامل از کلمه ای است که به معنی «پیروی» میباشد. استفاده استعاری از این کلمه به معنای "تلاش گسترده برای یادگیری جزئیات و حقیقت در مورد چیزی" است (نگاه کنید به *Greek-English Lexicon* اثر Louw and Nida، جلد ۱، ص ۳۳۱ و *Against Apion* اثر جوزفوس ۱: ۱۰).

۲. "با دقت" این اصطلاح یونانی *akribōs* است، که به صورت "کاملاً دقیق" ترجمه شده است (مراجعه شود به *Josephus Against Apion* ۱: ۱۰). اثر Louw and Nida، جلد ۱، صفحه ۶۷۴ "مربوط به انطباق سختی با یک استاندارد است که شامل جزئیات و کامل بودن است." این چندین بار در *Septuagint* مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به تنبیه ۱۹: ۱۸؛ دانیال ۷: ۱۹). احتمالاً مناسب ترین استفاده این است که این واژه توسط گالین (یک پزشک) برای بررسی دقیق علائم استفاده شده است.

۳. "از ابتدا." این به معنای از منبع و ریشه است. در این مورد (۱) وقایع اولیه تولد یحیی و عیسی یا (۲) شاهدان عینی از آغاز مسیح (به عنوان مثال رسولان، مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۲۱-۲۲).

۴. "در نظم متوالی." این اصطلاح به معنای "در یک نظم مستمر"، "پیوسته" یا "به صورت متوالی" است.

لوقا کلمات را پشت سر هم انبار کرده و وفاداری دقیق و متوالی از حقایق مربوط به زندگی و بشارت عیسی را توصیف میکند. داستان او ساختگی یا اغراق نیست.

■ "عالیجناب" این یک عنوان افتخار و احترام قرن اول است. این مرد ممکن است حامی ادبی لوقا باشد. این عنوان در آثار فلیکس (۲۳: ۲۶، ۲۴: ۳) و فستوس (۲۶: ۲۵)، که مقامات منطقه روم بودند استفاده می شود. این نیز در *Septuagint* به عنوان "بهترین" (مراجعه شود به اول سموئیل ۱۵: ۱۵؛ مزامیر ۱۵: ۶؛ ۲۲: ۵) یا "رئیس" (مراجعه شود به عاموس ۶: ۲)، اما در مورد مردم استفاده نمی شود.

■ "تئوفیلوس" این نام متداولی در منطقه مدیترانه بود که یهودیان و غیر یهودیان استفاده می کردند. به این معنی تئو یعنی خدا، به علاوه فیلوس که به معنی (۱) دوست داشتن، بنابراین "عاشق خدا"، "دوست توسط خدا" یا (۲) دوست، در نتیجه، "دوست خدا".

■ "به دقت بررسی کرده ام" این نیز یک اصطلاح پزشکی است که گالن برای بررسی دقیق علائم استفاده می کرد.

۱: ۴ "تا" این یک عبارت هدفمند است (*hina* با وجه شرطی).

■ "یقین پیدا کنید" این یک حالت شدید (*epiginōskō*) است که معمولاً تجربه کامل را نشان می دهد. شاید به این معنی باشد که تئوفیلوس قبلاً چیزی از انجیل می دانست.

■ "آنچه" این واژه یونانی است که دارای یک دامنه معنایی وسیع است. در لوقا ۱: ۲ به (۱) حقایق در مورد عیسی (مراجعه شود به لوقا ۷: ۱۷)، ضبط شده توسط لوقا اشاره میکند یا (۲) محتوای آنچه تئوفیلوس آموخته است. این ممکن است یک شاهد اضافی باشد که ایماندار جدیدی بود (البته ما باید در خواندن بیش از حد کلمات این مقدمه محتاط باشیم زیرا بعداً در کلیسا از آنها استفاده فنی می شود).

■ "آموخته اید" از این کلمه یونانی ما انگلیسی "*catechism*" دریافت می کنیم. این ممکن است به این معنا باشد که تئوفیلوس مومن جدید بود، اما این نامعلوم است، زیرا کلمه یک اصطلاح عام است.

NASB "حقیقت دقیق در مورد چیزها"

NKJV "مطمئن بودن آن چیزها"

NRSV "حقیقت در مورد چیزها"

TEV "حقیقت کامل در مورد همه چیز"

اصطلاح آسفالایی (*asphaleia*) در دو مفهوم در کویین یونانی پاپیروسی یافت شده در مصر استفاده شده است: (۱) ایمنی، امنیت و (۲) اطمینان به اعتقاد. لوقا در تلاش است تا به تفویض، خوانندگان قرن اول خود، و خوانندگان بعدی بر دقت خود به عنوان محقق و نویسنده انجیل، اطمینان دهد. ارائه لوقا دقیق و قابل اعتماد است. ایمانداران می توانند به طور کامل بر خداوند، بر مسیح، بر انجیل، تکیه کنند!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۵ الی ۷

در زمان هیروودیس، پادشاه یهودیه، کاهنی می زیست، زکریا نام، از کاهنان گروه آیتا. همسرش الیزابت نیز از تبار هارون بود. هر دو در نظر خدا پارسا بودند و مطابق همه احکام و فرایض خداوند بی عیب رفتار می کردند. اما ایشان را فرزندی نبود، زیرا الیزابت نازا بود و هر دو سالخورده بودند.

۱: ۵ "هیروودیس" این اشاره به هیروود بزرگ (۳۷-۴ قبل از میلاد)، آدومن (از ادموم) دارد که، از طریق مانور سیاسی و حمایت از مارک آنتونی، موفق شد به وسیله سنای روم حاکم بخش بزرگی از فلسطین (کنعان) در سال ۴۰ قبل از میلاد شود. به موضوع خاص: خانواده هیروود در لوقا ۳: ۱ مراجعه شود.

■ "زکریا" نام او به معنی "یهوه او را به یاد می آورد" است (BDB 272). او پدر یحیی تعمید دهنده بود.

■ "از کاهنان گروه آیتا" فقط چهار گروه از بیست و چهار گروه لویان از تبعید بازگشتند (مراجعه شود به اول تواریخ ۲۴: ۷-۱۸؛ دوم تواریخ ۲۳: ۸). سپس آنها تقسیم شدند (مراجعه شود به عزرا ۲: ۳۶-۳۹) به طوری که افراد مختلف در هفته های مختلف در معبد حضور داشتند. تقسیم ایبا به عنوان یکی از معتبرترین بخش ها در نظر گرفته شد. برای بحث کامل درباره تقسیمات کشیشان به *Encyclopaedia Judaica*، جلد ۱۲، صفحه ۸۹-۹۳ مراجعه شود.

■ "همسرش ... نیز از تبار هارون بود" همسرش الیزابت نیز از یک خانواده مقدس بود. نام عبری او می تواند به معنای (۱) "خدا سوگند یاد میکند" یا (۲) "خدا به طور کامل راضی میکند"، باشد.

۱: ۶ "هر دو در نظر خدا پارسا بودند" "صالح" در این زمینه مانند تعریف متی (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱) و نه پولس (مراجعه شود به رومیان ۴) استفاده می شود. این به معنای بی قراری نیست، بلکه کسی که به وفاداری به درک خود از اراده و روش خداوند پاسخ می دهد (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۲۵) نمونه های عهد عتیق نوح، پیدایش ۶: ۹؛ ۷: ۱ و یعقوب، یعقوب ۱: ۱ هستند. این عبارت برای نشان دادن این است که این زوج به دلیل مشکلات جسمانی، و نه روان شناختی، بی پروایی را تجربه کرده است. به موضوع ویژه زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: صداقت/پارسایی

SPECIAL TOPIC: RIGHTEOUSNESS

"صداقت" یکی از موضوعات حساس است که هر دانشجوی انجیل باید مطالعات فردی جامعی در خصوص این مفهوم انجام دهد.

در عهد عتیق، شخصیت خدا به صورت "عادل" و "صادق/صالح" (فعل، BDB 842, KB 1003، اسم مذکر، BDB 841, KB 1004، اسم مونث، BDB 842, KB 1006) توصیف شده است. این اصطلاح بین النهرینی از "ساقه نی" می آید که از آن در ساختمان به عنوان ابزاری برای تشخیص صاف بودن سطح افقی دیوارها و پرچینها استفاده می شد. خدا این اسم را برای استفاده استعاره ای برای ماهیت خودش انتخاب کرد. او یک سطح کاملاً صاف است (مانند خطکش) که توسط آن همه چیز ارزیابی می شوند. این مفهوم صادق بودن و همچنین حق داوری او را تصریح می کند.

انسان با تصویری از خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷، ۱: ۵ و ۳: ۹). نوع بشر برای دوستی با خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳: ۸). کل خلقت مرحله ای است برای تعامل میان خدا و نوع بشر. خدا می خواست بالاترین مخلوقش، یعنی نوع بشر، او را بشناسد، دوستش داشته باشد، به او خدمت کند، و مانند او باشد! وفاداری نوع بشر آزمایش شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳) و اولین زوج در آزمایش شکست خوردند. این باعث شد رابطه خدا با انسان قطع شود (مراجعه شود به رومیان ۱۲: ۵ الی ۲۱).

خدا قول داد که این دوستی را مجدداً برقرار کند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳: ۱۵، به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه

شود). او این کار را با اراده خود و توسط پسرش انجام داد. انسانها توانایی مرمت این شکاف را نداشتند (مراجعه شود به رومیان ۱:۱۸ الی ۳:۲۰، مکاشفه ۵).

پس از سقوط، نخستین گام خدا برای برقراری مجدد این رابطه، مفهوم پیمان بر اساس دعوت انسان به توبه، وفاداری و پاسخ به اطاعت از وی بود (مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶:۲۲ الی ۳۸). به واسطه سقوط، انسانها فاقد توانایی دادن پاسخ مناسب بودند (مراجعه شود به رومیان ۳:۲۱ الی ۳۱، غلاطیان ۳). خدا خودش باید نخستین گام را بر می داشت تا پیمان شکنی انسانها را مرمت کند. او این کار را با اقدامات زیر انجام داد:

۱. از طریق کارهای مسیح نوع بشر را صادق اعلام کردن (عدالت قضایی)
۲. از طریق مسیح به رایگان پارسایی را به نوع بشر دادن (عدالت محسوب شده)
۳. دادن روح به نوع بشر که صداقت را ایجاد می کند (مسیح گونه بودن، بازیابی تصویری از خدا)
۴. تجدید دوستی باغ عدن (کتاب پیدایش ۱ الی ۲ را با مکاشفه ۲۱ الی ۲۲ مقایسه کنید)

با این وجود، خدا می خواهد که به پیمانش پاسخ دهیم. خدا حکم می کند (به رایگان می دهد، مراجعه شود به رومیان ۵:۸، ۶:۲۳) و تامین می کند ولی انسانها باید پاسخ داده و آن را ادامه دهند با

۱. توبه
۲. ایمان
۳. پیروی شیوه زندگی
۴. استقامت

بنابراین، صداقت یک پیمان و اقدام دوجانبه میان خدا و بالاترین مخلوقش است، بر اساس شخصیت خدا، کار عیسی و فعال کردن روح القدس، که به آن هر فرد باید شخصا و به صورت مداوم پاسخ مناسب بدهد. به این مفهوم "دادن حق با لطف و از طریق ایمان" گفته می شود (مراجعه شود به افسسیان ۲:۸ الی ۹). این مفهوم در گاسپلها فاش می شود، ولی نه با این کلمات. در ابتدا توسط پولس، که از اصطلاح یونانی صداقت به اشکال مختلف بیش از یکصد مرتبه استفاده شده مطرح شد.

پولس که یک روحانی آموزش دیده است، از اصطلاح *dikaioisunē* در مفهوم عبری کلمه *tsaddiq* که در نسخه عبری انجیل به کار رفته، استفاده می کند، نه از نسخه یونانی. در نوشته های یونانی این کلمه به کسی گفته می شود که توقعات خدا و جامعه را برآورده می کند (مانند نوح، یعقوب). در مفهوم عبری همیشه در قالب کلمات پیمان است (به موضوع خاص: پیمان مراجعه شود). یهوه خدای عادل، با اخلاق و معنوی است. او می خواهد مردمش منعکس کننده شخصیتش باشند. انسان آزاد شده تبدیل به مخلوق جدیدی می شود (مراجعه شود به دوم قرن تیان ۵:۱۷، غلاطیان ۶:۱۵). این تازگی حاصلش تازگی شیوه جدید زندگی خداپسندانه است (مراجعه شود به انجیل متی ۵:۷، غلاطیان ۵:۲۲ الی ۲۴، جیمز، اول یوحنا). از آنجا که اسرائیل یک حکومت مذهبی بود، هیچ تعریف واضحی میان سکولار و روحانی (اراده خدا) وجود نداشت. این تمایز در قالب کلمات عبری و یونانی به کلمه "justice" (عدالت) (در رابطه با جامعه) و "صداقت" در رابطه با مذهب ترجمه شده است.

خبر خوب عیسی این است که رابطه انسان سقوط کرده با خدا تجدید می شود. این کار با عشق، رحم و لطف خدا انجام می شود، زندگی، مرگ و قیام از مردگان پسرش و با اظهار عشق روح القدس و جلب توجه به سوی خبر خوش. **Justification** یک حرکت آزاد از جانب خداست، ولی باید در قالب خداپسندانه باشد (وضعیت آگوستین، که منعکس کننده شکل بخشی مجدد که بر آزادی گاسپل و کلیسای کاتولیک رم تاکید بر زندگی تغییر یافته بر اساس عشق و وفاداری نسبت به خدا). برای اصلاح کنندگان کلمه "صداقت خدا" حالت اضافه عینی است (این عمل که انسان گناهکار برای قابل پذیرش شود) [تقدیس موقعیتی]، در حالیکه برای کاتولیکها این یک مضاف الیه است، که فرایند بیشتر تبدیل شدن به خدا است [تقدیس تجربی در حال پیشرفت]. در واقعیت یقینا این هر دو است.

در دیدگاه من از تمام انجیل، از کتاب پیدایش ۴ گرفته تا مکاشفه ۲۰، حکایت از این دارد که خدا رابطه دوستی با بهشت را تجدید می کند. انجیل از دوستی خدا با انسان از همان ابتدا شروع می شود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲) و انجیل با همین شیوه خاتمه می یابد (مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). تصویر و هدف خدا بازیابی می شود.

برای مستندسازی بحث فوق به عبارتهای منتخب از عهد جدید در زیر بر اساس گروه کلمات یونانی مراجعه کنید

۱. خدا صادق است اغلب با اینکه خدا قاضی است مرتبط می باشد)
 - a. رومیان ۳:۲۶
 - b. دوم تسالونیکیان ۵: ۱ الی ۶
 - c. تیموتائوس ۸:۴
 - d. مکاشفه ۵:۱۶
۲. عیسی صادق است
 - a. اعمال رسولان ۱۴:۳، ۵۲:۷، ۱۴:۲۲ (عنوان مسیح)
 - b. انجیل متی ۱۹:۲۷
 - c. اول یوحنا ۱:۲ و ۲۹:۳، ۷
۳. اراده خدا برای مخلوقش صداقت است
 - a. لاویان ۲:۱۹
 - b. انجیل متی ۴۸:۵ (مراجعه شود به ۱۷:۵ الی ۲۰)
۴. ابزار خدا برای تامین و ایجاد صداقت
 - a. رومیان ۳:۲۱ الی ۳۱
 - b. رومیان ۴
 - c. غلاطیان ۳:۶ الی ۱۴
 - d. رومیان ۶:۵ الی ۱۱
۵. داده شده توسط خدا
 - a. رومیان ۲۴:۳، ۲۳:۶
 - b. اول قرنتیان ۳۰:۱
 - c. افسسیان ۸:۲ الی ۹
۶. دریافت با ایمان
 - a. رومیان ۱:۱۷، ۲۲:۳ و ۲۶، ۳:۴ و ۵ و ۱۳، ۳۰:۹، ۴:۱۰ و ۶ و ۱۰
 - b. دوم قرنتیان ۷:۵ و ۲۱
۷. توسط کارهای پسر
 - a. رومیان ۵:۲۱
 - b. دوم قرنتیان ۲۱:۵
 - c. فیلیپیان ۲:۶ الی ۱۱
۸. اراده خدا این است که پیروانش صادق باشند
 - a. انجیل متی ۳:۵ الی ۴۸، ۲۴:۷ الی ۲۷
 - b. رومیان ۱۳:۲، ۱:۵ الی ۵، ۱:۶ الی ۲۳
 - c. افسسیان ۴:۱، ۱۰:۲
 - d. اول تیموتائوس ۱۱:۶
 - e. دوم تیموتائوس ۲:۲۲، ۲:۱۶، ۳
 - f. اول یوحنا ۷:۳
 - g. اول پطرس ۲۴:۲
۹. خدا جهان را با صداقت داوری میکند
 - a. اعمال رسولان ۳۱:۱۷
 - b. دوم تیموتائوس ۸:۴
۱۰. صداقت یک مشخصه خدا است، که آن را توسط مسیح به انسان گناهکار می دهد.
 - a. یک حکم خدا
 - b. هدیه ای از خدا

c. یک کار مسیح

d. زندگی که باید زندگی کرد

ولی صالح شدن هم فرایندی دارد که باید با نیرومندی و پایداری آن را طی کرد، که با فرارسیدن بازگشت دوم، به سرانجام خواهد رسید. دوستی با خدا در رستگاری تجدید می‌شود ولی تداوم و پیشرفت آن در طی زندگی و مواجهه رو در رو با او (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۳) در زمان مرگ انجام می‌شود.

برای جمع بندی این بحث، در اینجا نقل قول خوبی را برگرفته از *Dictionary of Paul and His Letters* از IVP بیان می‌دارم:

"کالوین بیش از لوتر بر جنبه رابطه‌ای صداقت و صالح بودن خدا تاکید دارد. به نظر می‌رسد دیدگاه لوتر از صداقت خدا در بردارنده جنبه براهت باشد. کالوین بر طبیعت حیرتانگیز ارتباط یا رساندن صداقت خدا به ما تاکید می‌کند" (صفحه ۸۳۴).

از نظر من، رابطه مومن با خدا شامل این سه جنبه است:

۱. گاسپل یک فرد است (تاکید کلیسای شرقی و کالوین)

۲. گاسپل حقیقت است (تاکید آگوستین و لوتر)

۳. گاسپل زندگی تغییر یافته است (تاکید کاتولیک)

همه اینها درست هستند و باید برای مسیحیت سالم و انجیلی با همدیگر حفظ شوند. اگر هر کسی بیش از حد تاکید کرده یا مسامحه نماید، مشکلاتی به وجود می‌آیند.

ما باید عیسی را بپذیریم!

ما باید به گاسپل ایمان داشته باشیم!

ما باید همچون مسیح بودن را ادامه دهیم!

۱: ۷ بارنوس، یک لعن الهی در فرهنگ یهودی محسوب می‌شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۲۰، ۲۹: ۳۱، ۳۰: ۲، خروج ۲۳: ۲۶، لوقا ۲۰: ۲۰-۲۱، تثنیه ۱۴: ۷؛ اول سموئیل ۱: ۵؛ ارمیا ۲۲: ۳۰). چندین خانم لعن شده در کتاب مقدس وجود دارند:

۱. سارا، پیدایش ۳۰: ۱۱؛ ۱۶: ۱

۲. ربکا، پیدایش ۲۱: ۲۵

۳. راشل، پیدایش ۲۹: ۳۱؛ ۳۰: ۱

۴. همسر منوه، داوران ۱۳: ۲ و ۳

۵. هانا، اول سموئیل ۱: ۲، ۵

نه تنها الیزابت لعن شد، بلکه اکنون هم زمان ماندگاری بود (مانند سارا). این شرایط از لحاظ الهی به عنوان راهی برای تایید کنترل مستقیم خدا در امور مردان استفاده می‌شود. این تولد باکره نبود، بلکه یک تولد با کمک فراطبیعی بود (مانند اسحاق، مراجعه شود به پیدایش ۱۸؛ مانند یوسف، مراجعه شود به پیدایش ۳۰: ۲۲-۲۴؛ مانند سامسون، مراجعه شود به داوران ۱۳؛ مانند ساموئل؛ مراجعه شود به اول سموئیل ۱؛ مانند حزقیال، اشعیا ۷: ۱۴-۱۶). یحیی تعمید دهنده پیشگویی عهد عتیق را در مورد کسی که راه را برای مسیح آماده می‌کند (اشعیا ۴۰ و ملاکی ۳) تحقق می‌بخشد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۸ الی ۱۷

۸ یک بار که نوبت خدمت گروه زکریا بود، و او در پیشگاه خدا که هانت می‌کرد،^۹ بنا به رسم کاهنان، قرعه دخول به قدس معبد خداوند و سوزاندن بخور به نام وی افتاد.^{۱۰} در زمان سوزاندن بخور، تمام جماعت بیرون سرگرم دعا بودند^{۱۱} که ناگاه فرشته خداوند، ایستاده بر جانب راست مذبح بخور، بر زکریا ظاهر شد.^{۱۲} زکریا با دیدن او، بهت زده شد و ترس وجودش را فرا گرفت.^{۱۳} اما فرشته به او گفت: «ای زکریا، مترس! دعای تو مستجاب شده است. همسرت الیزابت برای تو پسری به دنیا خواهد آورد و تو او را یحیی خواهی نامید.^{۱۴} تو سرشار از شادی و خوشی خواهی شد، و بسیاری نیز از میلاد او شادمان خواهند گردید،^{۱۵} زیرا در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. یحیی نباید هرگز به شراب یا دیگر مُسکرات لب زند. حتی از شکم مادر، پر از روح القدس خواهد بود،^{۱۶} و بسیاری از قوم اسرائیل را به سوی خداوند، خدای ایشان باز خواهد گردانید.^{۱۷} او به روح و قدرت ایلیا، پیشاپیش خداوند خواهد آمد تا دل پدران را به سوی فرزندان، و عاصیان را به سوی حکمت پارسایان بگرداند، تا قومی آماده برای خداوند فراهم سازد.»

۸:۱ "در پیشگاه خدا کهانت می‌کرد" میشنا (بخشی از طلمود) می‌گوید که در این زمان بسیاری از کشیشان وجود داشتند که هرکدام در طول عمر خود تنها یکبار بخور میدادند؛ دیگران هرگز این کار را نمیکردند.

۹:۱ "قرعه... به نام وی افتاد" قرعه یکی از شیوه‌های مکانیکی برای تعیین اراده خدا بود (اعمال رسولان ۱: ۲۱-۲۶). همزمان چندین کشیش آماده به خدمت وجود داشتند. این روش معمولی برای تعیین این آیین بود.

در عهد عتیق "قرعه" در ابتدا به اوریم و تومیم (مراجعه شود به لاویان ۱۶: ۸)، که در پشت پرده بالایی کاهن اعظم حمل میشد، اشاره میکرد. این یک روش مکانیکی برای تعیین اراده خدا بود، معمولاً برای شاه.

این به عنوان یک راه برای تقسیم سرزمین موعود در میان قبایل در یوشع ۱۳ الی ۱۹ مورد استفاده قرار گرفت.

قرعه کشی در کلیسای اولیه برای انتخاب یک رسول جدید برای جایگزینی یهوذا در اعمال رسولان ۱ استفاده شد.

■ "سوزاندن بخور" این روش در خروج ۲۵: ۶؛ ۳۰: ۷؛ ۳۱: ۱۱ شرح داده شده است. بخور خود در خروج ۳۰: ۳۴-۳۸ شرح داده شده است.

۱۰:۱ بدیهی است که این مدت زمان نماز در ارتباط با قربانی شدن پیوسته (قربانی دو بار در روز و عرضه بره سوخته) در ساعت ۹ صبح و ۳ بعد از ظهر بود. منابع یهودی دو بار در روز در رابطه با قربانی "دائمی" (به معنی خروج ۳۰: ۷-۸) و بخور دادن حمایت می‌کنند. بخور دادن یک نماد فیزیکی دعا نزد خدا بود.

۱۱:۱ "فرشته خداوند" این عبارت به دو شیوه در عهد عتیق استفاده شده است:

۱. فرشته (مراجعه شود به پیدایش ۲۴: ۷، ۴۰؛ خروج ۲۳: ۲۰-۲۳؛ ۳۲: ۳۴؛ اعداد ۲۲: ۲۲؛ داوران ۵: ۲۳؛ اول سموئیل ۲۴: ۱۶؛ اول تواریخ ۲۱: ۱۵؛ زکریا ۱: ۲۸)

۲. به عنوان راهی برای اشاره به یک نمایش فیزیکی یهوه (مراجعه شود به پیدایش ۱۶: ۷-۱۳؛ ۲۲: ۱۱-۱۵؛ ۳۱: ۱۱؛ ۱۳: ۴۸؛ ۱۵-۱۶: خروج ۳: ۲؛ ۴: ۱۳؛ داوران ۲: ۱؛ ۱۳: ۶؛ ۲۲-۲۴: ۱۳؛ زکریا ۳: ۱-۲).

لوقا از این عبارت اغلب در مفهوم اول استفاده می‌کند (مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۱، ۱۳؛ ۲: ۹؛ اعمال رسولان ۵: ۱۹؛ ۷: ۳۰؛ ۸: ۲۶؛ ۱۲: ۷؛ ۱۱: ۲۳؛ ۱۰: ۳؛ ۲۷: ۲۳). عهد جدید از مفهوم شماره ۲ استفاده نمی‌کند، "فرشته خداوند"، به جز اعمال رسولان ۲۶: ۱۸ و ۲۹ در اشاره به روح القدس.

■ "ایستاده بر جانب راست مذبح بخور" محراب بخور دادن در مکان مقدس، در کنار پرده مقدس قرار داشت. شرح این بخور طلایی در خروج ۳۰: ۱-۱۰ یافت می‌شود. این فرشته بین بخور و پایه شمع هفت پایه (Menorah) قرار می‌گیرد.

۱۲:۱ هتروس واکنش معمولی انسان در حضور قلمرو معنوی است (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱؛ ۲۱: ۱۷؛ خروج ۱۴: ۱۳؛ ۳۱: یوشع ۸: ۱؛ ۱۰: ۸؛ دانیال ۱۰: ۱۲، ۱۹؛ مکاشفه ۱: ۱۷). با این حال، دوباره و دوباره پیام الهی به وضوح این است "تترسید" (مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۳، ۳۰؛ ۲: ۱۰).

۱۳:۱ "مترس" این یک زمان حال میانی (دیپوننت) امری با حرف اضافه نفی است، که معمولاً به معنی جلوگیری از عمل در حال انجام است. ما اصطلاح انگلیسی "phobia" از اصطلاح یونانی (phobos) گرفته ایم.

■ "دعای تو مستجاب شده است" زکریا هنوز برای یک فرزند دعا میکرد. بخور دادن او به خدا، نماد نماز بود. در دایره مقدس زکریا، بخور دادن افتخار بزرگی بود. این نیز به عنوان زمان خاصی برای درخواست شخصی مورد توجه قرار گرفت.

■ "یحیی" به زبان عبری این به معنی «کسی است که خداوند به او لطف کرده است» یا «یهوه مهربان است» (BDB 220) میباشد.

۱:۱۴ تولد یحیی یک برکت بود، نه فقط برای زکریا و خانواده اش، بلکه برای اسرائیل و تمامی زمین.

۱:۱۵ "در نظر خداوند بزرگ خواهد بود" این اصطلاحی است به معنی "به شیوه ای خاص، برنامه و پادشاهی خدا را خدمت می‌کند". او پیشگوی وعده داده شده از مسیح است (مراجعه شود به اشعیا ۴۰: ۳؛ ملاکی ۳: ۱؛ ۴: ۵، ۶). در لوقا ۱: ۳۲ این اصطلاح "عالی" در مورد عیسی استفاده می‌شود.

■ "نباید هرگز به شراب یا دیگر مُسکرات لب زند" این یک وجه نفی قوی دوگانه با یک عامل وجه شرطی آتوریست فعال است. او باید یک ناصری باشد (مراجعه شود به اعداد ۶)، که یک زندگی او اختصاصا و به طور کامل به خدمت به خدا وقف داده شده است.

برای الکل (تخمیر) و الکل (اعتیاد) به موضوع خاص در لوقا ۲۲: ۱۸ مراجعه شود.

■ "پر از روح القدس خواهد بود" این روش عهد عتیق برای تایید قدرت و نعمات خدا بود (مراجعه شود به خروج ۲۸: ۳، ۳۱: ۳، ۳۵: ۳۱، ۳۵: ۳۵ جایی که به کسانی اشاره دارد که به ساختن خیمه ها کمک کردند). این حضور ویژه و فعالیت روح القدس برای ۴۰۰ سال از دست رفته بود. با ایمان به عیسی عصر جدید روح القدس آمده است.

این به معنای واقعی قدرت و حضور خداوند با قوم خود تبدیل خواهد شد (مانند اعمال ۲: ۴؛ ۳: ۱۰؛ ۴: ۳۱؛ ۸: ۱۷؛ ۹: ۱۳؛ ۹: ۱۳؛ افسسیان ۵: ۱۸). نگاه کنید به موضوع خاص: شخصیت روح در لوقا ۱۲: ۱۲.

■ "حتی از شکم مادر" این نشان می دهد که برکت خداوند نه تنها در مفهوم، بلکه حتی رشد معنوی از جنین آغاز میشود (لوقا ۱: ۴۱). این عبارت هم با تصدیق خداوند نسبت به ارمیا در ارمیا ۱: ۴ همسو است (اشعیا ۴۹: ۱؛ مزامیر ۱۳۹: ۱۳-۱۶).

۱۶: ۱ وظیفه اصلی یحیی این بود که از نظر معنوی، اسرائیل را برای مسیح آماده کند (مرقس ۱: ۱۵). پیام او توبه و بازگشت بود. او نخستین پیامبر واقعی بود (یعنی پر از روح) از ملاکی بود. تعداد زیادی از یهودیان گرسنه از لحاظ روحی به او حمله کردند.

فعل یونانی *epistrophō* که در Septuagint استفاده می شود برای ترجمه کلمه عبری برای توبه است (شوب، مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۳۶؛ تثنیه ۳۰: ۲). این اصطلاح در این معنا در لوقا ۱: ۱۶، ۱۷: ۲۲؛ ۳۲: اعمال رسولان ۳: ۱۹؛ ۹: ۳۵؛ ۱۱: ۲۱؛ ۱۴: ۱۵؛ ۱۵: ۱۹؛ ۲۶: ۱۸، ۲۰؛ ۲۸: ۲۷ استفاده می شود. به موضوع خاص: توبه در لوقا ۳: ۳ مراجعه شود.

■ "خدای ایشان" این احتمالا منعکس کننده ترکیبی از اسامی الهی است، همانند پیدایش ۲: ۴، ۵، ۷، ۸ و بسیاری از آیات دیگر.

۱. خداوند - یهوه (بازپرداخت و ساز عهدعتیق، نسخه ۳: ۱۴-۱۵)

۲. خدا - الوهیم (خالق، ارائه دهنده و نگهدارنده تمام عمر، مراجعه شود به پیدایش ۱: ۱)

این به نظر می رسد که استفاده لوقا در لوقا ۱: ۱۶، ۳۲، ۶۸ را نشان می دهد. نگاه کنید به موضوع ویژه: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸.

۱۷: ۱ "به روح و قدرت ایلیا" این آیه، اشاره به نبوتهای ملاکی ۳: ۱ و ۴: ۵-۶ است. الیاس قبل از مسیح پیش رفت. با این حال، یحیی با نقش الیاس پر شد (متی ۱۱: ۱۴؛ ۱۷: ۱۰-۱۳). این واقعیت که یحیی پیشگوییهای الیاس را برآورده می کند، باید درباره ادبیات غرب به ما هشدار دهد!

همانطور که الیسع روح الیاس را پذیرفت تا پیامبر شود (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۹: ۱۶)، الیسع دو برابر روح الیاس را درخواست می کند (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲: ۹). به یک معنا الیسا ماموریت بشارتی الیاس را ادامه داد. این همان کاری است که یحیی می کند، او بشارت اسکاتولوژیک الیاس را در ملاکی ۳ و ۴ پیش بینی کرد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۱۸ الی ۲۰

۱۸ زکریا از فرشته پرسید: «این را از کجا بدانم؟ من مردی پیرم و همسرم نیز سالخورده است.»^{۱۹} فرشته پاسخ داد: «من جبرائیلیم که در حضور خدا می ایستم. اکنون فرستاده شده ام تا با تو سخن گویم و این بشارت را به تو رسانم.^{۲۰} اینک لال خواهی شد و تا روز وقوع این امر، یارای سخن گفتن نخواهی داشت، زیرا سخنان مرا که در زمان مقرر به حقیقت خواهد پیوست، باور نکردی.»

۱۸: ۱ "از کجا بدانم؟" این بسیار شبیه ابراهیم است (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۸) و مریم (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۴). با این حال، ظاهرا خدا قلب را می فهمد، او به شیوه ای تردید آمیز سوال کرد که خدا واکنش نشان داد (متی ۱۲: ۳۸؛ ۱۶: ۱؛ مرقس ۸: ۱۱-۱۲؛ یوحنا ۲: ۱۸؛ ۶: ۳۰؛ اول قرتیان ۱: ۲۲) مترجمان مدرن قادر به انجام تجزیه و تحلیل روانی شخصیت های کتاب مقدس نیستند!

۱۹: ۱ "جبرائیل" این نام عبری به معنای "مرد قوی خدا"، "مرد خدا" یا "خدا جنگجوی من است" میباشد (BDB 150). این فرشته پیامبر خدا است

(لوقا ۱: ۲۶؛ دانیال ۸: ۱۶؛ ۹: ۲۱). تنها از دو فرشته در کتاب مقدس اسم برده شده است: (۱) جبرائیل، فرشته پیام آور خدا برای دانیال، زکریا و مریم بود، و (۲) میخائیل (BDB 567)، که فرشته بزرگ است (مراجعه شود به دانیال ۱۰: ۱۳، ۲۱: ۱۲؛ ۱: ۱۰؛ یهودا ۹؛ مکاشفه ۱۲: ۷).

■ "که در حضور خدا می ایستیم" آژیولوژی یکی از عناصر اصلی الهیات ربانی و گمانه زنی ها پس از برقراری ارتباط میان اسرائیل با دین زرتشت (دین پارسی) شد. کتاب مقدس در مورد قلمرو معنوی ساکت و مبهم است. آنچه که ارائه می شود اغلب در استعاره ها یا نمادها است. از عهد عتیق دو نوع فرشته وجود دارد که در اطراف تخت بیهو Seraphim (اسحاق ۶) و Cherubim (به عنوان مثال حزقیال ۱۰، ۱۰) وجود دارند.

قدرت جبرائیل بر ارتباط او با نزدیکی به خدا تاکید دارد. این یک پیام مهم از خدا برای اهدافش است (یعنی خبر خوب).

موضوع خاص: چرومیم

(SPECIAL TOPIC: CHERUBIM (BDB 500, KB 497))

A. یکی از انواع مختلف موجودات فرشته ای که در عهد عتیق ذکر شده اند (به عنوان مثال، Arch Angels, Seraphim, Cherubim, Angels Messenger). این نوع خاص از مناطق مقدس محافظت می کند (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۲۴؛ خروج ۲۵: ۱۸-۲۲؛ اول پادشاهان ۸: ۶-۷).

B. ریشه شناسی نامشخص است.

۱. از "تقدیس" یا "واسطه" Akkadian بین خدا و انسان

۲. از بازی با کلمه عبری احتمالاً بین "ارابه" و "چروب" وجود دارد (مراجعه شود به حزقیال ۱: ۱۰)

۳. برخی از محققان می گویند این به معنی "ظاهر درخشان"

C. شکل فیزیکی - این دشوار است به دلیل توضیحات مختلف در کتاب مقدس و فرم های مختلف حیوانی که در نزدیکی شرق باستان متفاوت است. برخی آنها را پیوند می دهند

۱. گاو بالدار بین النهرین

۲. عقاب بالدار - شیر مصر به نام "گریفین"

۳. موجودات بالدار در هیرو (پادشاه تیریه) تاج و تخت

۴. اسفناکس مصر و اشکال مشابه آن در کاخ عاج شاه اخاب در سامره یافت می شود

D. مشخصات فیزیکی

۱. شکل کروی با شکل سرافیم اشعیا ۶ ارتباط دارد.

۲. نمونه هایی از اشکال مختلف

a. تعداد چهره

(۱) دو - حزقیال ۴۱: ۱۸

(۲) چهار - حزقیال ۱: ۶ و ۱۰؛ ۱۰: ۱۴، ۲۱

(۳) یک - مکاشفه ۴: ۷

b. تعداد بالها

(۱) دو - اول پادشاهان ۶: ۲۴

(۲) چهار - حزقیال ۱: ۶ و ۱۱؛ ۱۰: ۷، ۸-۲۱

(۳) نشش (مانند سرافیم اشعیا ۶: ۲) - مکاشفه ۴: ۸

۳. سایر ویژگی ها (همچنین "موجودات زنده" نامیده می شود)

a. دستهای انسانی - حزقیال ۱: ۸؛ ۱۰: ۲۱، ۸

b. پاها

(۱) مستقیم، بدون زانو - حزقیال ۱: ۷

(۲) پای گوساله - حزقیال ۱: ۷

۴. فلوویوس جوزفوس اذعان می کند که هیچ کس نمی دانست چرومیم شبیه چیست (مانند VIII.3.3, *Antiquities of the Jews*).

E. مکان و هدف موجود در کتاب مقدس

۱. نگهبان درخت حیات، پیدایش ۳: ۲۴ (احتمالاً به روش استعاری در حزقیال ۲۸: ۱۴، ۱۶) استفاده می شود

۲. نگهبان خیمه

- a. بیشتر در مورد صندوقچه پیمان؛ خروج ۲۵: ۱۸-۲۰؛ اعداد ۷: ۸۹؛ اول سموئیل ۴: ۴؛ عبرانیان ۹: ۵
b. بر روی حجاب و پرده های خیمه نشان داده شده است. خروج ۲۶: ۱، ۳۱؛ ۳۶: ۸، ۳۵

۳. نگهبان معبد سلیمان

- a. دو خروس بزرگ حک شده در مقدس مقدسات؛ اول پادشاهان ۶: ۲۳-۲۸؛ ۸: ۶-۷؛ دوم تواریخ ۳: ۱۰ الی ۱۴؛ ۵: ۷-۹
b. بر روی دیوارهای محراب؛ اول پادشاهان ۶: ۲۹، ۳۵؛ دوم تواریخ ۳: ۷
c. در پانل هایی که با حوضچه های مختلف همراه بودند؛ اول پادشاهان ۷: ۲۷-۳۹
۴. نگهبان معبد حزقیال - بر روی دیوارها و درها حک شده است. حزقیال ۴۱: ۱۸-۲۰، ۲۵
۵. همراه با حمل و نقل از خدایان
a. احتمالاً یک استعاره برای باد؛ دوم سموئیل ۲۲: ۱۱؛ مزامیر ۱۸: ۱۰؛ ۱۰۴: ۳-۴؛ اشعیا ۱۹: ۱
b. محافظ تخت پادشاهی خداوند؛ مزامیر ۸۰: ۱؛ ۹۹: ۱؛ اشعیا ۳۷: ۱۶
c. نگهبان ارابه تخت قابل حمل خداوند؛ حزقیال ۱: ۴-۲۸؛ ۱۰: ۳-۲۲؛ اول تواریخ ۲۸: ۱۸
۶. معبد هیروود - بر روی دیوارها نقاشی شده (به عنوان مثال، محافظ تلمود "یوما" ۵۴الف)
۷. صحنه مکاشفه تاج و تخت (به عنوان مثال، نگهبان، مکاشفه ۴-۵)

۱: ۲۰ این آیه به عنوان یک هشدار قوی در مورد رد کردن، یا حداقل به طور کامل باور نکردن پیام خدا عمل می کند. انسانها ممکن است از قلمرو معنوی (فرشتگان) بترسند، اما باید به پیامشان را احترام بگذارند! عواقب رد کردن قوی هستند.

NASB, NKJV "ببینید"
NRSV, TEV "اما"
NJB "نگاه کنید"

این واژه اصطلاح یونانی *idou* بوده که حالت امری عیدین به معنی "دیدن" است. برای لوقا استفاده از تکنیک ادبی برای جلب توجه به بیانیه به یک شیوه نگارشی تبدیل شده است. این مسئله چندین بار در نوشته های لوقا و مکاشفه استفاده شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۲۱ الی ۲۳

^{۲۱}در این میان، جماعت منتظر زکریا بودند و حیران از طول توقف او در قُدس. ^{۲۲}چون بیرون آمد، نمی توانست با مردم سخن گوید. پس دریافتند رویایی در قُدس دیده است، زیرا تنها ایما و اشاره می کرد و توان سخن گفتن نداشت. ^{۲۳}زکریا پس از پایان نوبت خدمتش، به خانه خود بازگشت.

۱: ۲۱ "معبد" (در نسخه انگلیسی معبد نوشته شده نه قدس و این تفسیر بر اساس اصطلاح معبد است) این اصطلاح *naos* است. به معنای واقعی کلمه، از واژه "ساکن بودن" است. از محراب مرکزی که مقدس مقدسات و محل مقدس ساخته شده است استفاده می شود.

۱: ۲۲ "چون بیرون آمد، نمی توانست با مردم سخن گوید" با توجه به سنت ربی ها، برای کشیش مرسوم بود هنگامی که محل سوزاندن بخور بیرون می آید مردم را با استفاده از نعمت هارونی در اعداد ۶: ۲۴ الی ۲۶ برکت دهد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۲۴ الی ۲۵

^{۲۴}چندی بعد، همسرش الیزابت آستن شد و پنج ماه خانه نشینی اختیار کرد. ^{۲۵}الیزابت می گفت: «خداوند برایم چنین کرده است. او در این روزها لطف خود را شامل حال من ساخته و آنچه را نزد مردم مرا مایه ننگ بود، برداشته است.»

۱: ۲۵ این نشان میدهد که او چه احساسی نسبت به مورد لعن بودن داشت. به آ «به صورت لعنت از سوی خداوند دیده میشد (مراجعه شود به پیدایش ۳۰: ۲۳). به یادداشت لوقا ۱: ۷ مراجعه شود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۲۶ الی ۳۸

^{۲۶}در ماه ششم، جبرائیل فرشته از جانب خدا به شهری در جلیل فرستاده شد که ناصره نام داشت، تا نزد باکره ای مریم نام برود. مریم نامزد

مردی بود، یوسف نام، از خاندان داوود.^{۲۸} فرشته نزد او رفت و گفت: «سلام بر تو، ای که مورد لطف قرار گرفته‌ای. خداوند با توست.»^{۲۹} مریم با شنیدن سخنان او پریشان شد و با خود اندیشید که این چگونه سلامی است. «اما فرشته وی را گفت: «ای مریم، مترس! لطف خدا شامل حال تو شده است. اینک آبستن شده، پسری خواهی زاید و نامش را عیسی خواهی نهاد.»^{۳۰} او بزرگ خواهد بود و پسر خدای متعال خوانده خواهد شد. خداوند خدا تخت پادشاهی پدرش داوود را به او عطا خواهد فرمود.^{۳۱} او تا ابد بر خاندان یعقوب سلطنت خواهد کرد و پادشاهی او را هرگز زوالی نخواهد بود.»^{۳۲} مریم از فرشته پرسید: «این چگونه ممکن است، زیرا من با مردی نبوده‌ام؟»^{۳۳} فرشته پاسخ داد: «روح القدس بر تو خواهد آمد و قدرت خدای متعال بر تو سایه خواهد افکند. از این رو، آن مولود مقدس و پسر خدا خوانده خواهد شد.»^{۳۴} اینک الیزابت نیز که از خویشان توست، در سن پیری آبستن است و پسری در راه دارد. آری، او که می‌گویند نازاست، در ششمین ماه آبستنی است.^{۳۵} زیرا نزد خدا هیچ امری ناممکن نیست!»^{۳۶} مریم گفت: «کنیز خداوندم. آنچه درباره من گفتی، بشود.» آنگاه فرشته از نزد او رفت.

۱: ۲۶ "ماه ششم" این اشاره به بارداری الیزابت دارد (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۶).

■ "جبرائیل" به یادداشت لوقا ۱: ۱۹ مراجعه شود.

■ "شهری در جلیل که ناصره نام داشت" جلیل به عنوان یک منطقه غیر یهودی شناخته شده بود، گرچه بسیاری از یهودیان در آنجا زندگی می‌کردند (ظاهراً جامعه کوچکی از قبیله سلطنتی یهودا در ناصره) زندگی می‌کرد. ناصره هرگز در عهد عتیق یا تلمود یا توسط فلاویوس جوزفوس ذکر نشده است. نام ناصره خودش ممکن است مرتبط با یک عنوان مسیحی "شعبه" (*nezer*)، مراجعه شود به اشعیا ۱۱: ۱، متی ۲: ۲۳) مرتبط باشد. نگاه کنید به موضوع خاص: عیسی ناصری در لوقا ۴: ۳۴. مردم این منطقه به طور کلی توسط یهودیان یهودی مورد بررسی قرار می‌گرفتند. این مربوط به نبوت اشعیا ۹: ۱ است.

۱: ۲۷ "باکره ای" واژه یونانی از پنتون Septuagint همانند اصطلاح عبری *Almah* در اشعیا ۷: ۴ مبهم نیست (BDB 761 II). به طور خاص به معنی باکره است. متی و لوقا ادعا می‌کنند که عیسی مسیح هیچ پدر انسانی نداشت (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۴)، که او نهایت تحقق اشعیا ۷: ۱۴ و پیدایش ۳: ۱۵ است! این فرزند، از خداست، نه از مرد (یعنی امانوئل). شگفت آور است که منبع لوقا به اشعیا ۷: ۱۴ اشاره نمی‌کند.

خارج از گزارش تولد متی و لوقا تولد از باکره به طور خاص در عهد جدید ذکر نشده است. این در هیچ یک از خطبه‌های اعمال رسولان یا پیام‌های بعد ظاهر نمی‌شود. به این معنا نیست که درست نیست، بلکه به دلیل آن است که توسط یک فرهنگ یونانی و رومی چند خدایی که معتقد است که خدایان در المپیوس به طور منظم زنان انسانی را گرفته و فرزند تولید می‌کنند، به اشتباه گرفته می‌شود. منحصر به فرد بودن داستان کتاب مقدس در این زمینه فرهنگی گم می‌شود.

در این مقطع من دوست داشتم از نظرات من از تفسیر خود از اشعیا ۷: ۱۴ استفاده کنم. (به www.freebiblecommentary.org مراجعه کنید).

"باکره" اصطلاح عبری در اینجا (*Almah* BDB 761) است. این اصطلاح برای یک زن جوان است که به سن ازدواج رسیده است (مراجعه شود به پیدایش ۴۳: ۲۴؛ خروج ۲: ۸؛ امثال ۳۰: ۱۹). این یک زنی است که از نظر جنسی بالغ شده است. یک اصطلاح عبری دیگر برای باکره، *Bethulah* (BDB 143) وجود دارد، که توسط اشعیا در اشعیا ۲۳: ۴، ۱۲: ۳۷؛ ۲۲: ۴۷؛ ۱: ۶۲؛ ۵: ۱۳ استفاده می‌شود. *Septuagint* این آیه را با واژه یونانی "باکره" ترجمه می‌کند. این اصطلاحات به لحاظ معنایی با هم تداخل می‌یابند و تمام دختران جوان در فرهنگ اسرائیل به عنوان باکره شناخته می‌شوند. با این حال، من به دو تولد باکره اعتقاد ندارم، بلکه به یکی اعتقاد دارم. یک مفهوم عادی در روز آهاز به عنوان علامت و یک (مفهوم "MT") در روز عیسی (مراجعه شود به متی ۱: ۱۸-۲۳؛ لوقا ۱: ۲۶-۳۸) وجود دارد. این یک تحقق چند-نبوتی است!

من فکر می‌کنم دلیل این که عهد جدید زیاد بر این موضوع تاکید نمی‌کند (فقط در روایات دو تولد ظاهر می‌شود (مانند متی ۱: ۲۳؛ لوقا ۱: ۳۴، ۳۱) و هرگز در خطبه‌ای در اعمال رسولان به آن اشاره نشده) به علت سوء تفاهم احتمالی در مورد مذهب یونانی-رومی باشد که در آن زندگی مشترک خدایان و انسانها مرسوم بوده و در نتیجه دارای فرزند میشدند، رایج بود.

تلاش برای ایجاد یک مبنا برای یک دکترین گناه که از طریق اسپرم مردانه منتقل می‌شود، به نظر من، که دلیل تولد از باکره را نشان می‌دهد، به نظر من احمقانه است! در واقع، شبیه به همسران لعن شده پدرسالارها هستند که فرزندان آنها تنها با خواست و اراده خداوند به وجود می‌آیند.

خداوند کنترل مسیح را در اختیار دارد! یک حقیقت بزرگتری در عهد جدید نشان داده شده است که مسیح به وضوح به عنوان خدای تجسد یافته (به عنوان مثال، یوحنا ۱: ۱۰؛ ۱۸: ۵؛ ۱۰: ۳۳؛ ۱۴: ۹-۱۱؛ فیلمون ۲: ۶) ارائه شده است. بنابراین نیاز به تولد باکره است!"

■ **"نامزد"** این یک وجه وصفی کامل مجهول است. در فرهنگ یهودیان قرن اول، این تعهد قانونی بود. فقط طلاق یا مرگ می تواند این نامزدی را باطل کند. دختران در سن ۱۲ سالگی (*bat mitzvah*) با یک دوره نامزدی یک ساله (Ketubot 4.4-5) ازدواج میکردند. برای پس زمینه عهد عتیق به تشنیه ۲۲: ۲۳ الی ۲۷ مراجعه کنید.

■ **"یوسف نام، از خاندان داوود"** این که آیا یوسف (BDB 415، به معنای "باشد یهوه اضافه کند") و مریم هر دو از تبار داودی بود یا فقط یوسف نامعلوم است (لوقا ۲: ۵). این موضوع به دلیل وعده ها و نبوت های دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۶؛ مزامیر ۸۹: ۱۹ به بعد قابل توجه است) اختلافات آشکاری بین دودمان نگاری متی و لوقا احتمالاً به دلیل خطوط مختلف وجود دارد. بسیاری از مفسران فرض می کنند که لوقا از دیدگاه سلطنتی، سلطنت مریم را ثبت می کند (مسیحی واقعی)، در حالی که متی پرونده سلطنتی یوسف را ثبت می کند (عدالت قانونی یهودیت عیسی). با این حال، این تنها گمانه زنی است.

■ **"مریم نام"** در عبری این نام مارا (یعنی "تلخ" [BDB 600] از روت ۱: ۲۰) است. در Septuagint (BDB 599) مریم است. لوقا (مثل همه اناجیل سینیوتیک) نام ماریا را علامت می زند (مراجعه شود به لوقا ۱: ۲۷).

۲۸: ۱

NASB, REB,

"درود" NIV, NET

"شادی" NRSV, NJB

"صلح" TEV

این یک شکل از واژه عادی برای «تبریک» است (*chairein*، به معنی اعمال ۲۳: ۱۵؛ یعقوب ۱: ۱) در دنیای قرن نوزدهم قرن اول. فرم گرامری آن فعالی فعال است. معنی اصلی آن «پراز شادی است» یا «ادامه شادی». این ممکن است تصویب مسیحیت زکریا ۹: ۹ را منعکس کند. احتمال اضافه شدن این عبارت در Septuagint در مواردی وجود دارد که در آن

۱. عبارت "نترس" استفاده می شود

۲. به مردم گفته می شود که خداوند شادی می کند، زیرا خداوند می خواهد آنها را تحویل دهد

a. گناهان ۴: ۲۱-۲۲

b. زفانیا ۳: ۱۴ الی ۲۰

c. یوئیل ۲: ۲۱-۲۷

d. زکریا ۹: ۹

اولین کلمات فرشته، یک بازی صوتی در *chaire* و *kecharitōmenē* است (یک وجه وصفی مجهول کامل)، که "شاد باش، ای کسی که مورد لطف قرار گرفته ای" است. این کلمات ریشه های مختلف ایدئولوژیکی دارند، اما آنها شبیه هم به نظر می رسند.

■ **"که مورد لطف قرار گرفته ای"** Vulgate دارای "سلام بر مریم، که پر از لطف است." این یک ترجمه خوب است. می بینیم که مریم دریافت کننده فیض خدا است، نه فیض دهنده (NJB)، "شما که از خداوند لذت می برید". تنها یک واسطه، عیسی وجود دارد (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۲: ۵). با این حال، این یک افتخار بزرگ و منحصر به فرد برای یک زن جوان دهقان بود (لوقا ۱: ۴۸). این تبریک او را شوکه کرد (لوقا ۱: ۲۹).

■ **"تو"** چندین نسخه خطی یونانی باستانی (D, C, MSS A) وجود دارند که عبارت "محبت شما در میان زنان است" به آن اضافه می شود. این نشان دهنده یکی از گرایش های مکرر نویسندگان (به عنوان مثال، کتاب مقدس) برای هماهنگ کردن عبارات است (مراجعه شود به لوقا ۱: ۴۲). منتقدین UBS⁴ به عدم وجود عبارت (W, L, B, & MSS) در لوقا ۱: ۲۸ رتبه "A" (یقین) را می دهند.

۱: ۳۰ **"نترس"** این یک حال امری است با حرف اضافه نفی است، که معمولاً به معنای توقف عمل در روند است. این پیام فرشته ای به انسان است (به یادداشت لوقا ۱: ۱۳ مراجعه کنید).

■ **" لطف خدا شامل حال تو شده است "** این به نظر می رسد که یک اصطلاح عهد عتیقی برای فعالیت های ویژه خدا در زندگی شخصی است (مراجعه شود به پیدایش ۶: ۸؛ ۱۸: ۳؛ ۱۹: ۱۹؛ ۳۰: ۲۷؛ خروج ۳۳: ۱۲، ۱۷؛ اعمال رسولان ۷: ۴۶). خداوند ترجیح میدهد از افراد غیر کامل، اما در دسترس، که تصمیم میگیرند به او اعتماد کنند تا اهداف او را در این جهان به انجام برساند، استفاده کند.

۱: ۳۱ **" اینک آبتن شده "** مریم برای بارداری خارج از ازدواج میتواندست سنگسار شود (مراجعه شود به تثنیه ۲۲: ۲۴ الی ۲۵).

یک فرزند متولد شده از باکره، پیشگویی پیدایش ۳: ۱۵ را برآورده می کند (مراجعه شود به غلاطیان ۴: ۴). تا این نقطه هیچ رابطه مترقی، نه با اشعیا ۷: ۱۴ و نه پیدایش ۳: ۱۵ برقرار شده است. اما حالا یوحنا ۱: ۱-۱۴؛ رومیان ۱: ۳؛ ۸: ۳؛ فیلیپیان ۲: ۶-۱۱ به طور کامل معنی میدهند. خدا برای مقابله با گناه انسانی مجسم شد.

در طریق عیسی عدالت خدا ("روحی که گناه می کند مطمئنا می میرد") و فیض خدا ("برای خداوند به همین ترتیب دنیا را دوست داشت و تنها پسر تولدش را به او داد") در اوج لذت بخش رستگاری، دوست داشتنی و فداکارانه ملاقات می کند (مراجعه شود به اشعیا ۵۲: ۱۳-۵۳: ۱۲؛ مرقس ۱۰: ۴۵؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

■ **" نامش را عیسی خواهی نهاد "** عیسی معادل آرامی نام عبری "یوشع/ جاشوا" (BDB 221) است. هر دو ترکیب "یهوه" و "نجات" هستند. در همسوی متی (متی ۱: ۲۱) این نام توسط فرشته توضیح داده شده است.

۱: ۳۲ الی ۳۳ این دو آیه میگویند که این کودک مذکر کیست و چه کاری خواهد کرد.

۱. او بزرگ خواهد بود (مراجعه شود به میکاه ۵: ۴)
۲. او پسر بالاترین نامیده خواهد شد (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷: ۱۴، مزامیر ۲: ۷)
۳. خداوند خداوند، تاج و تخت پدرش داوود را به او می دهد (دوم سموئیل ۷: ۱۲؛ مزامیر ۱۳۲: ۱۱؛ میکا ۵: ۲)
۴. او بر خانه یعقوب پادشاهی خواهد کرد (میکاه ۳: ۵-۴)
۵. پادشاهی او پایان نخواهد داشت (دانیال ۲: ۴۴؛ ۷: ۱۴، ۱۸، ۲۷).

این عبارات باید ماریو را شوکه کرده باشند

۱. یهودیان انتظار یک تجسم را نداشتند، بلکه توانمندسازی (مانند داوران) را توقع داشتند.
۲. فرزند او مسیح موعود خواهد بود (مراجعه شود به اشعیا ۹: ۷)
۳. پادشاهی او می تواند جهانی و ابدی باشد (دوم سموئیل ۷: ۱۳، ۱۶؛ اشعیا ۹: ۷؛ دانیال ۲: ۴۴؛ ۷: ۱۴، ۱۸، ۲۷؛ میکا ۵: ۴).

۱: ۳۲ **" پسر خدای متعال "** (در نسخه انگلیسی "پسر بالاترین/اولاترین" نوشته شده) در عهد عتیق، شاه "پسر" نامیده میشود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷: ۱۴، مزامیر ۲: ۷). برای یادداشت در مورد "اولاترین" به ۱: ۷۶ مراجعه کنید.

موضوع خاص: پسر خدا

(SPECIAL TOPIC: THE SON OF GOD)

این یکی از القاب اصلی عیسی در عهد جدید است. مطمئنا مفهومی الهی دارد. این لقب عیسی "پسر" یا "پسر" را هم شامل می کند، همچنین خدا به عنوان "پدر" خطاب می شود (به موضوع خاص: پدر بودن خدا مراجعه کنید). بیش از ۱۲۴ مرتبه این لقب در عهد جدید تکرار شده است. حتی وقتی عیسی خودش را "پسر انسان" معرفی می کند، بر طبق دانیال ۱۳: ۷ الی ۱۴، باز هم مفهوم الهی دارد.

در عهد عتیق اصطلاح "پسر" به چهار رده خاص اشاره می کند (به موضوع خاص: پسر.... مراجعه شود).

۱. فرشتگان (معمولا به صورت جمع به کار می رود، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲: ۶، ایوب ۱: ۶، ۱: ۲)
۲. پادشاه اسرائیل (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷: ۱۴، مزور ۷: ۲۶؛ ۸۹: ۲۶ الی ۲۷)
۳. مردم اسرائیل به صورت کل (مراجعه شود به کتاب خروج ۴: ۲۲ الی ۲۳، تثنیه ۱: ۱۴، هوشع ۱: ۱۱، ملاکی ۱: ۱۰)
۴. داوران اسرائیلی (مراجعه شود به مزور ۶: ۸۲)

مفهوم دوم که به عیسی مرتبط است. بدین ترتیب، "پسر داوود" و "پسر خدا" هر دو با دوم سموئیل ۷، مزمو ۲ و ۸۹ مرتبط می‌شوند. در عهد عتیق "پسر خدا" هرگز به صورت مشخص و صریح در مورد مسیح به کار نرفته است، به جز بصورت پادشاه اسکاتولوژیک به عنوان یکی از "تدهین شدگان" اسرائیل. با این وجود، در کتیبه بحر المیت، لقب مسیح یک دلالت عمومی دارد (به مراجع خاص در *Dictionary of Jesus and the Gospels*. صفحه ۷۷۰ مراجعه شود. همچنین، "پسر خدا" یک لقب مسیحی در دو اثر یهودی بنیادی در مورد مکاشفه یوحنا است (مراجعه شود به دوم اسداس ۷:۲۸، ۱۳:۳۲ و ۳۷ و ۵۲، ۱۹:۱۴ و اول انوش ۲:۱۰۵).

زمینه عهد جدیدی آن، چنان که به عیسی اشاره می‌کند را می‌توان به بهترین شکل در چند گروه خلاصه کرد:

۱. از قبل وجود داشتن او (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۱۵ الی ۳۰، ۸:۵۶ الی ۵۹، ۱۶:۲۸، ۱۷:۵، دوم قرنتیان ۸:۹، فیلیپیان ۲:۶ الی ۷، کولسیان ۱:۱۷، عبرانیان ۱:۳، ۱:۵، ۱۰ الی ۸)
۲. تولد منحصر به فرد بودنش (از یک باکره) (مراجعه شود به اشعیا ۷:۱۴، انجیل متی ۱:۲۳، انجیل لوقا ۱:۳۱ الی ۳۵)
۳. تعمیدش (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۱۷، انجیل مرقس ۱:۱۱، انجیل لوقا ۳:۲۲، صدای خدا از بهشت که پادشاه مزمو ۲ را با خدمتگزار رنج‌دیده اشعیا ۵۳ متحد میسازد)
۴. وسوسه‌های شیطان (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱ الی ۱۱، انجیل مرقس ۱:۱۲ و ۱۳، انجیل لوقا ۴:۱ الی ۱۳. او وسوسه شد تا نسبت به فرزندی خود تردید کند یا حداقل ماموریت خود را به شیوه دیگری غیر از مصلوب شدن انجام دهد)
۵. تأیید او توسط اعتراف کنندگان غیر قابل قبول
 - a. شیاطین (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱:۲۳ الی ۲۵، انجیل لوقا ۴:۳۱ الی ۳۷ و ۴۱، انجیل مرقس ۳:۱۱ و ۱۲، ۵:۷، به موضوع خاص: شیطان (روح ناپاک) مراجعه شود)
 - b. بی‌ایمانان (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷:۴۳، انجیل مرقس ۱۴:۶۱، انجیل یوحنا ۷:۱۹)
۶. تأیید او توسط شاگردانش
 - a. انجیل متی ۱۴:۳۳، ۱۶:۱۶
 - b. انجیل یوحنا ۱:۳۴ و ۶:۶۹، ۴۹ و ۱۱:۲۷
۷. تأیید او توسط خودش
 - a. انجیل متی ۱۱:۲۵ الی ۲۷
 - b. انجیل یوحنا انجیل یوحنا ۳:۳۶ الی ۱۰
۸. استفاده‌های استعاره‌ای او در مورد خدا به عنوان پدر
 - a. استفاده او از *abba* برای خدا
 - (۱) انجیل مرقس ۱۴:۳۶
 - (۲) رومیان ۸:۱۵
 - (۳) غلاطیان ۴:۶
 - b. استفاده مکرر او از پدر (*patēr*) برای توصیف رابطه خودش با خدا

به طور خلاصه، عنوان "پسر خدا" برای آنان که عهد عتیق و وعده‌هایش و طبقه‌بندی‌هایش را می‌دانند، مفهوم الهیاتی عمیقی دارد، ولی نویسندگان عهد جدید نسبت به استفاده آن توسط پیروان سایر ادیان به واسطه سابقه شرک آنان در مورد "خدایان" که با زنان صحبت می‌کردند که نتیجه آن تایتان‌ها و ژیان‌ها بودند، نگران بودند.

■ "خداوند خدا تخت پادشاهی پدرش داوود را به او عطا خواهد فرمود" این که عیسی فرزند داوود است، یک تصریح اصلی مسیحیت است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷؛ مزامیر ۸۹: ۳-۴؛ ۱۳۲؛ ۱۱؛ اشعیا ۹: ۶-۷؛ ۱۱؛ ۱؛ ارمیا ۲۳: ۵؛ ۳۳؛ ۱۵-۱۸؛ میکا ۵: ۲)؛ این یک موضوع مکرر انجیل است (هر دو جنس متی و لوقا، مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۲، ۶۹؛ ۴: ۲؛ ۳: ۳۱؛ اعمال ۲: ۲۹-۳۱؛ ۱۳: ۲۳؛ متی ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳؛ ۲۱: ۹، ۱۵؛ یوحنا ۷: ۲۴)؛ نامه‌های پولس (رومیان ۱: ۳؛ دوم تیموتائوس ۲: ۸)؛ و کتاب مکاشفه (لوقا ۳: ۷؛ ۱۶: ۲۲).

۱: ۳۳ " او تا ابد بر خاندان یعقوب سلطنت خواهد کرد و پادشاهی او را هرگز زوالی نخواهد بود " بدیهی است که این مرجع یک حکومت هزاره‌ای نیست (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰: ۱ الی ۶، در واقع، عیسی هرگز اشاره یا اشاره به پادشاهی محدود مسیحی نکرد)، بلکه یک پادشاهی ابدی (مراجعه شود به مزامیر ۴۵: ۷؛ ۹۳: ۲؛ اشعیا ۹: ۶، ۷؛ دانیال ۷: ۱۴، ۱۸، و در میکا ۵: ۲-۵ الف). برای "پادشاهی" به موضوع خاص در لوقا ۴: ۲۱ مراجعه کنید.

موضوع خاص: برای همیشه (اصطلاح یونانی)

(SPECIAL TOPIC: FOREVER)

یک اصطلاح یونانی برای هست که به معنی "در طی سالها" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳:۳۳، رومیان ۱:۲۵، ۱۱:۳۶، ۱۶:۲۷، غلاطیان ۵:۱، اول تیموتائوس ۱:۱۷) است و می‌تواند منعکس کننده اصطلاح عبری *olam* باشد. به Robert B. Girdlestone *Synonyms of the Old Testament* اثر ۳۱۹ الی ۳۲۱ و موضوع خاص: برای همیشه *olam* مراجعه کنید.

سایر عبارتهای مرتبط "در طی سالها" (مراجعه شود به انجیل متی ۲۱:۱۹، انجیل مرقس ۱۱:۱۴، انجیل لوقا ۵:۵، انجیل یوحنا ۵:۸، ۶:۳۵، ۸:۳۴، ۱۲:۸، ۱۳:۸، ۱۴:۱۶، دوم قرنتیان ۹:۹) و "در عصر اعصار" (مراجعه شود به افسسیان ۳:۲۱) هستند. به نظر می‌رسد که هیچ تمایزی میان این اصطلاحات یونانی برای "همیشه" وجود نداشته باشد. اصطلاح "اعصار" می‌تواند به مفهوم نمادین جمع در ادبیات روحانیون باشد که به آن "جمع سلطنتی/محرمانه" گفته می‌شود و یا می‌تواند به مفهوم چندین عصر در مفهوم عبری "عصر ضعف" یا "عصری که می‌آید" یا "عصر پارسایی" باشد (به موضوع خاص: این عصر و عصری که می‌آید مراجعه شود).

۳۴:۱

NASB, NRSV, TEV "چون باکره ام"

NKJV "چون مردی را نمیشناسم"

NJB "چون شناختی در مورد مردان ندارم"

کلمه "شناختن" در زبان عبری، یک رابطه صمیمی و شخصی را نشان می‌دهد (مراجعه شود به ارمیا ۱:۵)، حتی یک رابطه جنسی (مراجعه شود به پیدایش ۴:۱؛ اول سموئیل ۱:۱۹). مشابه این اصطلاح در Septuagint به همان معنی (مراجعه شود به داوران ۱۱:۳۹؛ ۲۱:۱۲) استفاده می‌شود.

۱:۳۵ "بر تو سایه خواهد افکند" این یک تجربه جنسی برای خدا یا مریم بود. روح بدن فیزیکی و انسانی ندارد رابطه موازی بین "روح القدس بر شما خواهد آمد" وجود دارد و "قدرت والاترین، شما را تحت الشعاع قرار خواهد داد." در این زمینه این شخص روحانی نیست که تاکید داشته باشد، بلکه مفهوم عهد عتیق از او به عنوان قدرت خداوند است که برای انجام دعوت خداوند انجام می‌شود (مراجعه شود به پیدایش ۱:۲). همانطور که قدرت خدا بر مریم (*eperchomai*) برای رسیدن به اهداف او برمی‌گردد، همینطور هم بر کلیسای اولیه (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱:۸).

ما باید مراقب باشیم که ایده‌های چند خدایی یونان را در این متون مولود باکره قرار ندهیم. توجه داشته باشید در انجیل لوقا ۱:۲۷ این ممکن است به دلیل آن باشد که این حقیقت در خطبه‌های اعمال رسولان یا رساله‌های عهد جدید ظاهر نمی‌شود.

به نظر می‌رسد "حادثه" (*episkiazō*) "به ابر عهد عتیقی شکینا از دوره بیابانی مربوط می‌شود که حضور خدا را نشان می‌دهد (از جمله Septuagint خروج ۴۰:۳۵). همین اصطلاح یونانی در مورد حضور خداوند است که دور حلقه درونی رسولان بر روی کوه مقدس سایه می‌اندازد استفاده شده است (متی ۱۷:۵؛ مرقس ۷:۹؛ لوقا ۹:۳۴). این حضور و قدرت شخصی او را نشان داد.

NASB, TEV "کودک مقدس"

NKJV "آن مقدسی که بدنیا می‌آید"

NRSV "کودکی که بدنیا می‌آید مقدس خواهد بود"

NJB "کودک مقدس خواهد بود"

از این ترجمه‌های انگلیسی واضح است که در متن یونانی مشکلی وجود دارد. به معنای واقعی کلمه عبارت است "به همین دلیل نیز چیزی که متولد شود مقدس است". برخی از نسخه‌های خطی یونان همراه با کلمه "متولد شدن" (فعل مجهول) "خارج شدن از" تو" (به عنوان مثال مریم، به همراه MS C*) اضافه می‌شوند. چند توضیح احتمالی وجود دارد.

۱. دو عبارت قبلی "تو" دارند.

۲. علاوه بر این، کلمه اضافه شده همسو با متی است (مراجعه شود به متی ۲۰:۱).

۳. این یکی از چندین الهیات هدفمند توسط کاتبین است تا از ارتداد مسیحیت باستانی جلوگیری کند (Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture*, صفحه ۱۳۹).

این در مفهوم "گناه" (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۴؛ ۷: ۱۲؛ ۲۲: ۱۴) استفاده شده است ولی همچنین به مفهوم "داده شده برای انجام وظایف خدا" (مراجعه شود به اعمال رسولان ۴: ۲۷) هم میباید.

سعادت یکی از خصوصیات خانواده خداست ("کودک مقدس" همسو با "پسر خدا" است). به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: مقدس

(SPECIAL TOPIC: HOLY)

I. عهد عتیق (عمدتا از اشعیا الهام گرفته شده)

- A. ریشه اصطلاح *kadosh* (BDB 872, KB 1072) مشخص نیست، احتمالاً کنعانی است. این احتمال هست که بخشی از ریشه آن (یعنی *kd*) به معنی "تقسیم کردن" باشد. این منشا اصطلاح متداول "تفکیک شده برای استفاده خدا (از فرهنگ کنعانی، مراجعه شود به کتاب تثنیه ۷: ۶، ۱۴: ۲ و ۲۱، ۲۶: ۱۹)" است.
- B. در رابطه با حضور خدا در اشیا، مکانها، زمانها و افراد است. در کتاب پیدایش از آن استفاده نشده است ولی در کتابهای خروج، لاویان و اعداد متداول است.
- C. در ادبیات انبیا (به خصوص اشعیا و هوشع) عنصر فردی از پیش وجود دارند ولی بر آن تاکید نشده و پیش آورده نمی شود (موضوع خاص: آن مقدس را مطالعه کنید). این تبدیل به شیوه ای برای اطلاق کردن وجود خدا است (مراجعه شود به اشعیا ۶: ۳). خدا مقدس است. نام او که بیان کننده شخصیت او است مقدس است. مردمش که باید شخصیت او را به دنیای نیازمند آشکار کنند مقدس هستند (در صورتیکه از پیمان ایمان اطاعت کنند).
- D. رحمت و عشق خدا از مفاهیم الهیاتی پیمانها، عدالت و شخصیت اصلی او جدایی ناپذیر هستند. در اینجا تنش خدا نسبت انسان به نامقدس، همراه و باغی دیده میشود. مقاله بسیار جالبی در مورد رابطه میان خدا به عنوان "رحیم" و خدا به عنوان "مقدس" در *Synonyms of the Old Testament* اثر Robert B. Girdlestone صفحات ۱۱۲ الی ۱۱۳ وجود دارد.

II. عهد جدید

- A. نگارندگان عهد جدید (به استثنای لوقا) عبری فکر میکردند، ولی به یونانی کوبین مینوشتند. کلیسای عهد جدید از ترجمه یونانی عهد عتیق Septuagint استفاده کرد. این ترجمه یونانی عهد عتیق بود، نه ادبیات، تفکر، یا مذهب یونانی که دستور زبان را کنترل میکرد.
- B. عیسی مقدس است زیرا از خدا و همانند خدا است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۳۵، ۴: ۳۴، اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۴: ۲۷ و ۳۰، مکاشفه ۳: ۷). او مقدس و پارسا است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۲۲: ۱۴). عیسی مقدس است زیرا گناه نکرده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸: ۴۶، دوم قرنتیان ۵: ۲۱، عبرانیان ۴: ۱۵، ۷: ۲۶، اول پطرس ۱: ۱۹، ۲: ۲۲، اول یوحنا ۳: ۵).
- C. زیرا خدا مقدس است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۷: ۱۱، اول پطرس ۱: ۱۵۶ الی ۱۶، مکاشفه ۴: ۸، ۶: ۱۰)، فرزندان او باید مقدس باشند (مراجعه شود به رومیان ۸: ۲۸ الی ۲۹، دوم قرنتیان ۳: ۱۸، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۱: ۴، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۳، اول پطرس ۱: ۱۵). مسیحیان نجات می یابند تا با همانند مسیح بودن (تقدس) خدمت کنند.

■ "پسر خدا" به موضوع خاص: پسر خدا در لوقا ۱: ۳۲ مراجعه کنید.

۱: ۳۷ "زیرا نزد خدا هیچ امری ناممکن نیست" این بیانیه به لوقا ۱: ۳۶، و همچنین پیام جبرائیل به مریم (لوقا ۱: ۲۶-۳۵) اشاره دارد. بارداری الیزابت راهی برای تأیید اقدامات ماورا الطبیعی خدا در مفهوم انسانی بود (مراجعه شود به LXX پیدایش ۱۸: ۱). این عبارت یک اصطلاح عهد عتیقی از قدرت خدا است که اهداف او را اجرا میکند (یعقوب ۲: ۴۲؛ ۲: ۱۷؛ زکریا ۸: ۶). این ممکن است اشاره به پیدایش ۱۸: ۱۴ باشد، که به طور خاص با تولد اسحاق (یکی دیگر از ماورا الطبیعی ها، اما نه تولد از باکره) مرتبط است. این نیز در تأیید مشابه در مرقس ۲۷: ۱۰ و لوقا ۲۷: ۱۸ اتفاق می افتد.

۱: ۳۸ "کنیز خداوند" (در نسخه انگلیسی اصطلاح *Lord* به معنی ارباب/سرور نوشته و این عبارت در اصل "کنیز سرورم هستیم" نوشته شده) اصطلاح "سرور" (که نشان دهنده اِدون است) به وضوح به پیهوه اشاره دارد، اما در لوقا ۱: ۴۳ الی الیزابت از اصطلاح برای عیسی استفاده می کند. یادداشت کامل در لوقا ۱: ۴۳ و موضوع ویژه در لوقا ۱: ۶۸ را ببینید.

■ "آنچه درباره من گفتی، بشود" این یک آنوریست میانی (دپوننت) است که نماز یا تمایل است. این دختر جوان نمایش داده شده چه عقیده ای دارد؟

او بیگانه نیست، بلکه ایمان عظیمی دارد (لوقا ۱: ۴۵). این آیه توازن الهی بین حاکمیت خدا و حکم پیمانش (یعنی «اگر...») پاسخ انسان را نشان می دهد. خداوند برنامه ریزی و شروع کرد؛ مریم همکاری کرد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۳۹ الی ۴۵

۳۹ در آن روزها، مریم برخاست و به شتاب به شهری در کوهستان یهودیه رفت،^{۴۰} و به خانه زکریا درآمده، الیزابت را سلام گفت.^{۴۱} چون الیزابت سلام مریم را شنید، طفل در رحمش به جست و خیز آمد، و الیزابت از روح القدس پر شده،^{۴۲} به بانگ بلند گفت: «تو در میان زنان خجسته ای، و خجسته است ثمرهٔ رحم تو! تو^{۴۳} من که باشم که مادر سرورم نزد من آید؟^{۴۴} چون صدای سلام تو به گوشم رسید، طفل از شادی در رحم من به جست و خیز آمد.^{۴۵} خوشا به حال آن که ایمان آورد، زیرا آنچه از جانب خداوند به او گفته شده است، به انجام خواهد رسید.»

۱: ۳۹ زکریا و الیزابت در اورشلیم زندگی نمیکردند، بلکه در نزدیکی آنجا بودند.

۱: ۴۱ " طفل در رحمش به جست و خیز آمد " این برای ماه ششم بارداری غیر معمول نیست، اما زمان معجزه آسا است! چشم ایمان معنای زیادی را در یک رخداد معمول مشاهده کرد. ربی ها ادعا می کنند که کودک متولد نشده می تواند به چیزهای معنوی پاسخ دهد (مراجعه شود به پیدایش ۲۵: ۲۲). یحیی، که با کمک خداوند به وجود آمده بود، در حضور عیسی بود (هر دو هنوز بدنیا نیامده بودند).

■ " از روح القدس پر شده " توجه داشته باشید که این عبارت (در اعمال رسولان بسیار معمولی است) در اینجا در یک محیط پیش از پنطیکاستی اتفاق می افتد. با این حال، بینش اخلاقی الیزابت، دور از دسترس و بدیهی و فوق العاده است.

۱: ۴۲ " خجسته ای ... خجسته است " (در نسخه انگلیسی عبارت برکت باد... برکت باد نوشته شده است) اینها هر دو شکل تعجبی (عبری و آرامی) هستند، مانند مزامیر ۱: ۱ (بدون فعل). اینها نیز هر دو وجه وصفی کامل مجهول میباشند. مریم برای یک هدف الهی برکت یافته است. جهان به خاطر فرزندش برکت داده شده است (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵).

۱: ۴۳ " سرورم " الیزابت با استفاده از الوهیت معنایی " سرور / Lord " (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۴؛ مزامیر ۱۱۰: ۱) به مسیح متولد نشده اشاره میکند (مراجعه شود به لوقا ۲: ۱۴). پر شدن با روح به وضوح چشمان او باز کرد همانطور که در مورد سیمون در لوقا ۲: ۲۶؛ برای آنا در لوقا ۲: ۳۶-۳۸؛ برای ناتانیل در یوحنا ۴: ۱؛ و برای پطرس در متی ۱۶: ۱۶ انجام شد.

الیزابت از همان کلمه یونانی، " خداوند "، یهوه در لوقا ۱: ۴۵ و ۴۶-۴۷ (با استفاده از فرشته پیامبر خود) استفاده کرد. بعدها، در عبادتهای یهود، یهودیان از بیان نام پیمانی خدا، یهوه عصبی میشدند، به طوری که آنها در زمان خواندن کتاب مقدس آنها را جایگزین عبادت آدون (شوهر، صاحب، استاد، ارباب) کردند. این به نوبه خود بر ترجمه های بعدی مانند انگلیسی تاثیر می گذارد که از Lord/ارباب برای یهوه و خداوند برای Adon استفاده می کنند (مراجعه شود به مزامیر ۱۱۰: ۱). به موضوع خاص در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید.

۱: ۴۵ " برکت باد " این یک کلمه یونانی دیگر برای برکت (*makaria*) متمایز از *Eulogeō* در لوقا ۱: ۴۲ (دو بار) است. اصطلاح در لوقا ۱: ۴۲ تنها از خدا (یک مرتبه در مورد مریم در لوقا ۱: ۴۲) استفاده می شود، در حالی که اصطلاح در لوقا ۱: ۴۵ در مورد انسانها استفاده می شود (لوقا ۶: ۲۰-۲۳؛ متی ۵: ۳-۱۱)

■ " آن که ایمان آورد " این به نظر می رسد که مقابله ای هدفمند با شک و تردید بیان شده است. با این حال، می تواند به عنوان راهی برای نشان دادن هدف بشارتی همه اناجیل باشد (مراجعه شود به یوحنا ۲۰: ۳۰-۳۱). لوقا از خوانندگان/خادمان غیر یهودی خویش می خواهد که به خدا و وعده های او ایمان آورند!

موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق (۴۲۶)

(SPECIAL TOPIC: BELIEVE, TRUST, FAITH, AND FAITHFULNESS IN OLD TESTAMENT)

I. مقدمه

لازم به ذکر است که استفاده از این مفهوم الهیات، در عهد جدید بسیار حیاتی است، و به این وضوح در عهد عتیق تعریف نشده است.

یقینا در آنجا نیز هست، ولی در قالب افراد و شخصیت‌های کلیدی به نمایش گذاشته شده است.

عهد عتیق اینها را در هم ادغام می‌کند

A. فرد و جامعه

B. برخورد شخصی و اطاعت فرد با ایمان

ایمان هم برخورد شخصی است و هم شیوه زندگی روزانه! راحتتر می‌توان زندگی یک مرید مومن را توصیف کرد تا در قالب کلمات (یعنی مطالعه کلمات) نوشت. ویژگی شخصی در این موارد به بهترین وجه به تصویر کشیده شده است:

A. ابراهیم و فرزندانش

B. داوود و اسرائیل

این افراد با خدا دیدار می‌کنند و زندگی آنها برای همیشه تغییر می‌یابد (نه زندگی کامل، بلکه زندگی از روی ایمان و وفاداری). آزمایش ضعف‌ها و قوت‌ها را در ایمان به خدا در مواجهه با او آشکار کرد، ولی رابطه صمیمی و ناشی از اعتماد در طول زمان تداوم یافت. آزمایش شد و بهبود داده شد، ولی با وقف کردن خود و شیوه زندگی خود به اثبات رسید و تداوم یافت.

استفاده از ریشه اصلی

.II

A. אָמֵן (آمین) (KB 63, BDB 52)

۱. فعل

a. ریشه *qal*- پشتیبانی، تغذیه (دوم پادشاهان ۱۰: ۱ و ۵، استر ۲: ۷، کاربرد غیر دینی)

b. ریشه *Niphal*- اطمینان حاصل کردن، مطمئن شدن، سخت شدن، بنا کردن، تأیید کردن، وفادار و یا قابل اعتماد بودن

(۱) انسانها، اشعیا ۸: ۲، ۵۳: ۱، ارمیا ۴۰: ۱۴

(۲) چیزها، اشعیا ۲۲: ۲۳

(۳) خدا، تشنیه ۷: ۹، اشعیا ۴۹: ۷، ارمیا ۴۲: ۵

c. ریشه *Hiphil*- سخت ایستادن، باور داشتن، اعتماد کردن

(۱) ابراهیم به خدا ایمان داشت، پیدایش ۱۵: ۶

(۲) اسرائیلی‌ها در مصر ایمان آوردند، خروج ۴: ۳۱، ۱۴: ۳۱ (در تشنیه ۱: ۳۲ نفی شده)

(۳) اسرائیلی‌ها به یهوه ایمان آوردند و توسط موسی با او صحبت کردند، کتاب خروج ۱۹: ۹، مزامیز ۱۰۶: ۱۲ و ۲۴

(۴) آهاز به خدا اعتماد نکرد، اشعیا ۷: ۹

(۵) هر کس که به او ایمان آورد، اشعیا ۲۸: ۱۶

(۶) حقایق نسبت به خدا را باور کرد، اشعیا ۴۳: ۱۰ الی ۱۲

۲. اسم (مذکر)- وفاداری (تشنیه ۳۲: ۲۰، اشعیا ۲۵: ۱ و ۲۶: ۲)

۳. قید - صادقانه، به راستی، موافقم، شاید این طور باشد (رجوع شود به تشنیه ۲۷: ۱۵ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱: ۳۶، اول قرن‌تینان ۱۶: ۳۶، اشعیا ۶۵: ۱۶، ارمیا ۱۱: ۵ و ۶ و ۲۸). این کاربرد ادبی "آمین" در عهد عتیق و عهد جدید است.

B. אֱמֵן (حقیقت) (KB 68, BDB 54)- اسم مونث، سختی، وفاداری، حقیقت

۱. انسانها (اشعیا ۱۰: ۲۰، ۴۲: ۳، ۴۸: ۱)

۲. خدا - خروج ۳۴: ۶، مزمور ۱۱۷: ۲، اشعیا ۳۸: ۱۸ و ۱۹، ۶۱: ۸

۳. حقیقت - تشنیه ۳۲: ۴، اول پادشاهان ۲۲: ۱۶، مزمور ۳۳: ۴، ۹۸: ۳، ۱۰۰: ۵، ۱۱۹: ۳۰، ارمیا ۹: ۵، زکریا ۸: ۱۶

C. אֱמֵן (ایمان) (KB 62, BDB 53)- سختی، استقامت، وفاداری

۱. دستان - خروج ۱۷: ۱۲

۲. زمان - اشعیا ۳۳: ۶

۳. انسانها - ارمیا ۵: ۳، ۷: ۲۷، ۹: ۲

۴. خدا - مزمور ۴۰: ۱۱، ۸۸: ۱۱، ۸۹: ۱ و ۲ و ۵ و ۸، ۱۱۹: ۱۳۸

.III استفاده پولس از این مفهوم عهد عتیق

A. پولس مبنای درک جدید خود از یهوه و عهد عتیق را در برخورد با عیسی در مسیر دمشق بنا نهاد (اعمال ۹: ۱ الی ۱۹، ۲۲: ۳ لی ۱۶، ۲۶: ۹ الی ۱۸)

B. او پشتیبانی عهد عتیق از درک جدید خود را در این دو متن کلیدی عهد عتیق یافت که از ریشه אָמֵן (آمین) استفاده می‌کردند

۱. پیدایش ۱۵: ۶- ملاقات شخصی ابراهیم با خدا (پیدایش ۱۲) که منجر به زندگی اطاعت گونه از روی ایمان وی شد (پیدایش ۱۲ الی ۲۲). پولس به این مورد در رومیان ۴ و غلاطیان ۳ اشاره دارد
۲. اشعیا ۲۸: ۱۶- آنان که ایمان می‌آورند (یعنی خدا آنها را آزمایش کرد و سنگ بنایشان را نهاد) هرگز
- (۱) رومیان ۹: ۳۳ "شرمنده" یا "نا امید" نخواهند شد
- (۲) رومیان ۱۰: ۱۱: همانند بالا
۴. حقیق ۲: ۴- آنان که به خدای وفادار ایمان دارند پارسا زندگی می‌کنند (رجوع شود به ارمیا ۷: ۲۸). پولس از این متن در رومیان ۱۷: ۱ و غلاطیان ۳: ۱۱ استفاده می‌کند (همچنین به عبرانیان ۱۰: ۳۸ توجه کنید).
- IV. استفاده پطرس از مفهوم عهد عتیق
- A. پطرس اینها را ادغام می‌کند
۱. اشعیا ۸: ۱۴- اول پطرس ۲: ۸ (سنگ لغزان)
۲. اشعیا ۲۸: ۱۶- اول پطرس ۲: ۶ (سنگ بنا)
۳. مزمو ۱۱۸: ۲۲- اول پطرس ۲: ۷ (سنگی که رد کردند)
- B. او از زبان خاصی استفاده می‌کند که اسرائیل را توصیف نماید، مانند "نژاد منتخب، دیانت سلطنتی، قوم مقدس، مردمی برای مالکیت خاص خدا" در
۱. تثنیه ۱۰: ۱۵، اشعیا ۴۳: ۲۱
۲. مزمو ۶۱: ۶، ۶۶: ۲۱
۳. خروج ۱۹: ۶، تثنیه ۷: ۶
- V. استفاده یوحنا از مفهوم
- A. استفاده در عهد جدید
- کلمه "ایمان" از کلمه یونانی *pisteuō* می‌آید که همچنین می‌تواند به "ایمان"، "باور" یا "اعتماد" ترجمه شود. برای مثال، به عنوان اسم در انجیل یوحنا استفاده نشده است ولی در قالب فعل اغلب استفاده شده است. در انجیل یوحنا ۲: ۲۳ الی ۲۵ عدم قطعیتی در تعهد جمعیت نسبت به عیسی ناصری به عنوان مسیح وجود دارد. سایر مثال‌ها از این نوع کاربرد سطحی کلمه "ایمان" در انجیل یوحنا ۸: ۳۱ الی ۵۹، و اعمال ۸: ۱۳ و ۱۸ الی ۲۴ دیده می‌شود. ایمان واقعی انجیلی بیش از پاسخ اولیه است. باید همراه با یک فرایند شاگردی باشد (رجوع شود به انجیل متی ۱۳: ۲۰ الی ۲۲ و ۳۱ و ۳۲).
- B. استفاده به عنوان حرف اضافه
۱. *Eis* به معنی "در" است. این ساختار خاص تاکید بر این دارد که مومنین باید به عیسی اعتماد/ایمان داشته باشند.
- (۱) در نام او (یوحنا ۱: ۱۲، ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، اول یوحنا ۵: ۱۳)
- (۲) در او (یوحنا ۲: ۱۱، ۳: ۱۵ و ۱۸، ۴: ۳۹، ۶: ۴۰، ۷: ۵ و ۳۱ و ۳۹ و ۴۸، ۸: ۳۰، ۹: ۳۶، ۱۰: ۴۲، ۱۱: ۴۵ الی ۴۸، ۱۲: ۳۷، متی ۱۸: ۶، اعمال ۱۰: ۴۳، فیلیپینان ۱: ۲۹، اول پطرس ۱: ۸)
- (۳) در من (یوحنا ۶: ۳۵، ۷: ۳۸، ۱۱: ۲۵ و ۲۶، ۱۲: ۴۴ و ۴۶، ۱۴: ۱ و ۱۲، ۱۶: ۹، ۱۷: ۲۰)
- (۴) در پسر (یوحنا ۳: ۳۶، ۹: ۳۵، اول یوحنا ۵: ۱۰)
- (۵) در عیسی (یوحنا ۱۲: ۱۱، اعمال ۱۹: ۴، غلاطیان ۲: ۱۶)
- (۶) در نور (یوحنا ۱۲: ۳۶)
- (۷) در خدا (یوحنا ۱: ۱۴)
۲. *en* یعنی "به" آنطور که در یوحنا ۳: ۱۵، مرقس ۱: ۱۵ و اعمال ۵: ۱۴ آمده است
۳. *epi* یعنی "این" یا "براساس" مانند انجیل متی ۲۷: ۴۲، اعمال ۹: ۴۲، ۱۱: ۱۷، ۱۶: ۳۱ و ۲۲: ۱۹، رومیان ۴: ۵ و ۲۴، ۹: ۳۳، اول تیموتائوس ۱: ۱۶، اول پطرس ۲: ۶
۴. به صورت دلخواه و بدون حرف اضافه در غلاطیان ۳: ۶، اعمال ۱۸: ۸، ۲۷: ۱۵، اول یوحنا ۳: ۲۳ و ۵: ۱۰
۵. *hoti* که به معنی "باور کرد که" در متن می‌گوید که به چه باید باور کرد
- (۱) عیسی محبوب مقدس و اول خداست (یوحنا ۶: ۶۹)
- (۲) عیسی همان من هستم است (یوحنا ۸: ۲۴)
- (۳) عیسی در پدر و پدر در عیسی است (یوحنا ۱۰: ۳۸)

- ۴) عیسی مسیح است (یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)
- ۵) عیسی پسر خدا است (یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)
- ۶) عیسی توسط پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۱: ۴۲، ۱۷: ۸ و ۲۱)
- ۷) عیسی آن است که با پدر است (یوحنا ۱۴: ۱۰ الی ۱۱)
- ۸) عیسی از جانب پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۶: ۲۷ و ۳۰)
- ۹) عیسی در چهارچوب یک پیمان در خدا خود را معرفی می‌کند، "منم" (یوحنا ۸: ۲۴ و ۱۳: ۱۹)
- ۱۰) با اوزندگی خواهیم کرد (رومیان ۶: ۸)
- ۱۱) عیسی مرد و مجدداً برخاست (اول تسالونیکیان ۴: ۱۴)

VI. جمع بندی

A. ایمان انجیلی پاسخی است به کلام/وعده الهی. خدا همیشه نخستین گام را برمی‌دارد (یعنی انجیل یوحنا ۶: ۴۴ و ۶۵)، ولی بخشی از این ارتباط الهی نیازمند پاسخ انسان است (رجوع شود به موضوع خاص: پیمان).

۱. توبه (موضوع خاص: توبه را ببینید)
۲. ایمان/اعتماد (موضوعات خاص را ببینید)
۳. اطاعت
۴. استقامت (موضوع خاص: استقامت را ببینید)

B. ایمان انجیلی

۱. یک رابطه فردی است (ایمان اولیه)
۲. تائید حقیقت انجیلی است (ایمان به مکاشفه خدا، یعنی کتاب مقدس)
۳. پاسخ به صورت پیروی درست از آن (وفاداری روزانه)

ایمان انجیلی بلیط به بهشت یا یک بیمه‌نامه نیست. یک رابطه فردی است. هدف خلقت است، انسان با هدف و با دوست داشتن خدا خلق می‌شود (پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷). مسئله "صمیمیت" است. خدا خواهان دوستی است، نه یک مواجهه الهی خاص. ولی دوستی خدای متعال نیازمند فرزندان است که ویژگی "خانواده" را نشان می‌دهند. (یعنی تقدس، لایوان ۱۹: ۲، متی ۵: ۴۸، اول پطرس ۱: ۱۵ و ۱۶). سقوط (پیدایش ۳) بر پاسخ مناسب ما تاثیر گذاشت. در نتیجه خدا از جانب ما عمل کرد (رجوع شود به حزقیال ۳۶: ۲۷ الی ۳۸)، به ما "قلبی جدید" و "روحي جدید" داد، که ما را قادر می‌سازد از طریق ایمان و توبه با وی دوستی و از وی اطاعت کنیم!

هر سه اینها مهم و حیاتی هستند. هر سه باید انجام شوند. هدف شناخت خداست (با هر دو مفهوم عبری و یونانی) تا شخصیت او را در زندگی‌مان منعکس کنیم. هدف ایمان روزی به بهشت رفتن نیست، بلکه هر روز همانند مسیح بودن است!

C. وفاداری انسان نتیجه (عهد جدید) است، نه پایه (عهد عتیق) برای یک رابطه با خدا: ایمان انسان به وفاداری او، اعتماد انسان به قابل اعتماد بودن او. قلب نگرش عهد جدید به رستگاری این است که انسان باید با برداشتن اولین گام پاسخ دهد و دائماً به لطف و رحمت خدا که در عیسی است، پاسخ دهد. او دوست داشته است، او فرستاده است، او فراهم کرده است، ما باید با ایمان و وفاداری پاسخ دهیم (اشعیا ۲: ۸ و ۹ و ۱۰)!

خداوند وفادار به مردم وفادار نیاز دارد تا خود را به جهان بی‌ایمان نشان دهد و آنها را با ایمان فردی بسوی خود آورد.

موضوع خاص: ایمان، باور یا اعتماد

(SPECIAL TOPIC-- FAITH, BELIEVE, OR TRUST)

A. این یک اصطلاح بسیار مهم در انجیل است (مراجعه شود به عبرانیان ۱: ۱ و ۶). موضوع نخستین موعظه های عیسی بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵). حداقل دو پیش نیاز دیگر پیمان جدید هم در پیمان جدید وجود دارند: توبه و ایمان (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵، اعمال رسولان ۳: ۱۶ و ۱۹، ۲۰: ۲۱).

B. ریشه واژه

۱. اصطلاح "ایمان" در عهد عتیق به معنای وفاداری یا اعتماد به نفس و توصیف ماهیت خدا است، نه ما.

۲. این از اصطلاح عبری (emunah, emunah, BDB 53، یعنی، حبقوق ۲: ۴) می‌آید، که در اصل به معنای "مطمئن بودن یا پایدار بودن" بود. صرفه جویی در ایمان یعنی

- a. خوش آمد گفتن به یک نفر (اعتماد، ایمان فردی، مراجعه شود به E1 در پائین)
- b. باور داشتن حقایق در مورد آن فرد (کتاب مقدس، مراجعه شود به E5 در پائین)
- c. همانند آن شخص زندگی کردن (همانند مسیح)

C. کاربرد آن در عهد عتیق

باید تاکید کرد که ایمان ابراهیم در مسیحی که در آینده می‌آمد، نبود، بلکه در وعده خدا بود که او فرزند و فرزندان خود را خواهد داشت (انجیل متی ۱۲: ۲، ۱۵: ۲-۵، ۱۷: ۴-۸؛ ۱۴: ۱۸؛ رومیان ۴: ۱-۵). ابراهیم با اعتماد به خدا به این وعده پاسخ داد (مراجعه شود به موضوع ویژه: اعتقاد، اعتماد، ایمان و اعتماد در عهد عتیق) و کلام او شک و تردید او در مورد این وعده که تحقق آن سیزده سال طول کشید، در طی این مدت همچنان ادامه داشت. با این حال، ایمان نافذ او، توسط خدا پذیرفته شد. خدا مایل است انسانهای گمراه به ایمان و وعده‌های او پاسخ دهند، حتی اگر اندازه دانه خردل باشد (متی ۱۷: ۲۰) یا ایمانشان ترکیبی باشد (به عبارتی انجیل مرقس ۹: ۲۲ الی ۲۴)

D. کاربرد آن در عهد جدید

اصطلاح "باور" از فعل یونانی *pisteuō* یا اسم *pistis* است که در زبان انگلیسی به "اعتقاد"، "ایمان" یا "اعتماد" ترجمه شده است. به عنوان مثال، حالت اسمی در انجیل یوحنا دیده نمی‌شود، اما حالت فعل آن اغلب استفاده شده است. در انجیل یوحنا ۲: ۲۳-۲۵، عدم اطمینان در مورد یقین تعهد جمعیت به عیسی ناصری به عنوان مسیح وجود دارد. مثالهای دیگر این استفاده سطحی اصطلاح «باور» در انجیل یوحنا ۸: ۳۱-۵۹ و اعمال رسولان ۱۳: ۸، ۱۸-۲۴ است. ایمان انجیلی واقعی فراتر از یک پاسخ اولیه است. باید به دنبال فرایند شاگردی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳: ۲۰-۲۳، ۳۱-۳۲، ۲۸: ۱۹-۲۰).

E. کاربرد آن به عنوان حرف اضافه

۱. *eis* یعنی "درون"، "بر"، "در". این ساختار منحصر به فرد بر این تاکید دارد که مومنین به عیسی اعتماد میکنند

- a. به نام او (انجیل یوحنا ۱: ۱۲، ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، اول یوحنا ۵: ۱۳)
- b. در او (انجیل یوحنا ۲: ۱۱، ۳: ۱۵ و ۱۸، ۴: ۳۹، ۶: ۴۰، ۷: ۵ و ۳۱ و ۳۹ و ۴۸، ۸: ۳۰، ۹: ۳۶، ۱۰: ۴۲، ۱۱: ۴۵ و ۴۸، ۱۲: ۳۷ و ۴۲، انجیل متی ۱۸: ۶، اعمال رسولان ۱۰: ۴۳، فیلمون ۱: ۲۹، اول پطرس ۱: ۸)
- c. بر من، (انجیل یوحنا ۶: ۳۵، ۷: ۳۸، ۱۱: ۲۵ و ۲۶، ۱۲: ۴۴ و ۴۶، ۱۴: ۱ و ۱۲، ۱۶: ۹، ۱۷: ۲۰)
- d. بر پسر، (انجیل یوحنا ۳: ۳۶، ۹: ۳۵، اول یوحنا ۵: ۱۰)
- e. بر عیسی، (انجیل یوحنا ۱۲: ۱۱، اعمال رسولان ۱۹: ۴، غلاطیان ۲: ۱۶)
- f. در نور، (انجیل یوحنا ۱۲: ۳۶)
- g. بر خدا (انجیل یوحنا ۱۴: ۱)

۲. *ev* یعنی "در" همانند انجیل یوحنا ۳: ۱۵، انجیل مرقس ۱: ۱۵، اعمال رسولان ۵: ۱۴

۳. *epi* یعنی "در" یا "بر" همانند انجیل متی ۲۷: ۴۲، اعمال رسولان ۹: ۴۲، ۱۱: ۱۷، ۱۶: ۳۱، ۲۲: ۱۹، رومیان ۴: ۵ و ۲۴، ۹: ۳۳، ۱۰: ۱۱، اول تیموتائوس ۱: ۱۶، اول پطرس ۲: ۶

۴. حالت زمانی بدون حرف اضافه همانند انجیل یوحنا ۴: ۵۰، غلاطیان ۳: ۶، اعمال رسولان ۱۸: ۸، ۲۷: ۲۵، اول یوحنا ۳: ۲۳، ۵: ۱۰

۵. *hoti*، که به معنی "باور داشتن که" به متن این را میدهد که به چه چیز باید باور داشت

- a. عیسی آن مقدس خدا است (انجیل یوحنا ۶: ۶۹)
- b. عیسی همان "من هستم" است (انجیل یوحنا ۸: ۲۴)
- c. عیسی در پدر است و پدر در پسر (انجیل یوحنا ۱۰: ۳۸)
- d. عیسی همان مسیح است (انجیل یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)
- e. عیسی پسر خدا است (انجیل یوحنا ۱۱: ۲۷، ۲۰: ۳۱)
- f. عیسی توسط پدر فرستاده شد (انجیل یوحنا ۱۱: ۴۲، ۱۷: ۸ و ۲۱)
- g. عیسی با پدر یکی است (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۰ الی ۱۱)

h. عیسی از جانب پدر آمد (انجیل یوحنا ۱۶: ۲۷ و ۳۰)

i. عیسی خود را در نام پیمان پدر معرفی کرد، "من هستم"، (انجیل یوحنا ۸: ۲۴ و ۱۳: ۱۹)

j. ما با او زندگی خواهیم کرد (رومیان ۶: ۸)

k. عیسی مرد و مجدداً برخاست (اول تسالونیکیان ۴: ۱۴)

■ "به انجام خواهد رسید" این واژه یونانی *teleiōsis* است که به معنی «تکمیل» یا «دستاورده» است. مریم به کلام خدا به او اعتقاد داشت. این کلید مفهوم ایمان کتاب مقدس است. خداوند در سراسر عهد عتیق با انسانها صحبت کرد. کسانی که ایمان می آورند، باید ایمان داشته باشند! آنها باید با اراده و هدف خود به کلام خدا واکنش نشان دهند. مطمئناً بسیاری در این رده "ایمان" (مراجعه شود به عبرانیان ۱۱) قرار میگیرند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۴۶ الی ۵۵

۴۶ مریم در پاسخ گفت: "جان من خداوند را تمجید می کند^{۴۷} و روحم در نجات دهنده ام خدا، به وجد می آید،^{۴۸} زیرا بر حقارت کنیز خود نظر افکنده است. زین پس، همه نسلها خجسته ام خواهند خواند،^{۴۹} زیرا آن قادر که نامش قدوس است، کارهای عظیم برایم کرده است. رحمت او، نسل اندر نسل، همه ترسندگان را در بر می گیرد. او به بازوی خود، نیرومندان عمل کرده و آنان را که در اندیشه های دل خود متکبرند، پراکنده ساخته است؛^{۵۰} فرمانروایان را از تخت به زیر کشیده و فروتنان را سرفراز کرده است؛^{۵۱} گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر کرده اما دولت مندانشان را تهی دست روانه ساخته است. او رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده است، همان گونه که به پدران ما ابراهیم و نسل او وعده داده بود که تا ابد چنین کند."

۱: ۴۶ الی ۴۷ "روح ... روح القدس" این دو اصطلاح (*pneuma* و *psuchē*) در یک رابطه همسو هستند، بنابراین، مترادف هستند (همانطور هم خداوند و "خدای نجات دهنده من"). انسانها یک واحد هستند، نه یک دوگانگی یا سه گانگی (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۷). این یک مسئله بحث انگیز است، بنابراین من می خواهم یادداشت خود را از اول تسالونیکیان ۵: ۲۳ در (www.freebiblecommentary.org) مطرح کنم:

"این دوگانگی هستی شناختی در بشریت نیست، بلکه یک رابطه دوگانه با این سیاره و خداوند است. کلمه عبری *nephesh* هم برای انسان و هم حیوانات در پیدایش استفاده می شود، در حالی که روح (روح) به طور منحصر به فرد در مورد بشر استفاده می شود. این یک متن ثابت در مورد ماهیت بشریت به عنوان سه جزء (سه گانه) هستی است. بشریت عمدتاً در کتاب مقدس به عنوان یکپارچگی معرفی می شود. (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۷) برای خلاصه خوبی از نظریه های بشر به عنوان سه گانه، دوگانگی و یا یکپارچگی، نگاه کنید به *Christian Theology* اثر Millard J. Erickson (نسخه دوم) صفحه ۵۳۸-۵۵۷، *Polarities of Man's Existence in Biblical Perspective* اثر Frank Stag (صفحه ۱۳۳) و *Revelation and God*، W. T. Conner، صفحه ۵۰-۵۱."

■ "تمجید میکنند... به وجد می آید" اولی زمان حال است. دومی آتوریست است. ممکن است که اولین عبارت به مسیح بدینا نیامده و عبارت دوم به ایمان مریم به یهوه اشاره داشته باشد.

۱: ۴۶ "مریم" یک بحث جالب در مورد اینکه کدام نام (۱) مریم، (۲) الیزابت، یا (۳) هیچ نامی، در اسناد اصلی ذکر شده است، وجود دارد. در تمامی اسناد و شواهد یونانی "مریم" نوشته شده است (ولی به دو شیوه متفاوت)، اما سه متن لاتین و نوشته های ایرنئوس و جروم، با اظهار نظریات اورینگن، باعث گمانه زنی شده اند. برای اطلاعات بیشتر، *A Textual Commentary on the Greek New Testament*، Bruce M. Metzger، صفحات ۱۳۰-۱۳۱ را ببینید.

۱: ۴۷ "نجات دهنده ام خدا" مریم نیازش را برای ناجی به رسمیت می شناسد!

همانطور که ابهام در استفاده از پروردگار (*kurios*) وجود دارد، احتمالاً به یهوه یا مسیح اشاره دارد، برای من جالب است که چگونه این ابهام احتمالاً هدفمند در سراسر عهد جدید همچنان ادامه دارد. جنبه سه گانه ای از طبیعت خدا، پدر و پسر را متحد می کند. موضوع خاص: تثلیث در لوقا ۳: ۲۲ را مطالعه کنید.

در نامه پولس به تیتوس، او سه بار پدر را "نجات دهنده" (مراجعه شود به تیتوس ۱: ۳؛ ۲: ۱۰؛ ۳: ۴) خطاب می کند. در هر متنی او همچنین عیسی را "نجات دهنده" می نامد (مراجعه شود به تیتوس ۱: ۴؛ ۲: ۱۳؛ ۳: ۶).

۱: ۴۸ "حقارت کنیز" (در نسخه انگلیسی "کنیز حقیر" نوشته شده است) خدا یک دختر دهقان جوان را انتخاب کرد تا مادر مسیح باشد (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵). آیا درست مثل خدا نیست؟ او کنترل همه چیز را در اختیار دارد. او بزرگ خواهد شد. او به شایستگی و عملکرد انسان نیاز ندارد. او رستگاری را به ارمغان خواهد آورد.

■ "خجسته‌ام خواهند خواند" (این عبارت در نسخه انگلیسی "برکت دهنده" نوشته شده است) الیزابت پیشتر قوم و خویش خود را دو برابر برکت داده بود (لوقا ۱: ۴۲، ۴۵). به خاطر اهمیت پسر او، این امر در طول زمان تکرار خواهد شد!

۱: ۴۹ "آن قادر" این نشان دهنده نام پدرسالاری خداوند، ال شدای (*El Shaddai*) (مراجعه شود به خروج ۶: ۳) است. نگاه کنید به موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸.

■ "نامش قدوس است" موضوع خاص در لوقا ۱: ۳۵ را مطالعه کنید.

۱: ۵۰ "رحمت او، نسل اندر نسل، همه ترسندگانش را در بر می‌گیرد" این اشاره عهد عتیقی به شخصیت تغییرناپذیر یهوه و رحمت و وفاداری عهد جدید نسبت به کسانی است که ایمان آورده اند (مراجعه شود به تثنیه ۵: ۱۰؛ ۷: ۹؛ مزامیر ۱۰۳: ۱۷).

■ "ترسندگانش" این به این معنی است که به او احترام بگذارید و او را تا حد حیرت بالا ببرید (در مورد خدا در اعمال رسولان ۹: ۳۱؛ در مورد مقامات دولتی در رومیان ۱۳: ۷ و در مورد برده داران به اول پطرس ۲: ۱۸ مراجعه کنید).

۱: ۵۱ "او به بازوی خود، نیرومندانه عمل کرده" این یک عبارت انسانی است. خدا بدن فیزیکی ندارد این در کتاب مقدس برای توصیف قدرت خدا برای عمل است (مراجعه شود به مزامیر ۹۸: ۱؛ ۱۱۸: ۱۵-۱۶؛ اشعیا ۵۱: ۵؛ ۵۲: ۱۰). اغلب عیسی در سمت راست پدر (متی ۲۲: ۴۴؛ ۲۶: ۶۴؛ لوقا ۲۰: ۴۲؛ ۲۲: ۶۹؛ اعمال رسولان ۲: ۳۳، ۳۴؛ ۵: ۳۱؛ ۷: ۵۵، ۵۶) تصویر شده است.

موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی)

(SPECIAL TOPIC: GOD DESCRIBED AS A HUMAN (ANTHROPOMORPHIC LANGUAGE))

I. نوع زبان که در عهد عتیق بسیار متداول است

A. اندام‌های فیزیکی بدن

۱. چشم - پیدایش ۱: ۴، ۳۱: ۶؛ ۸: خروج ۳۳: ۱۷؛ اعداد ۱۴: ۱۴؛ تثنیه ۱۱: ۱۲؛ زکریا ۴: ۱۰
۲. دست - خروج ۱۵: ۱۷؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۲: ۱۵
۳. بازو - خروج ۶: ۶؛ ۱۵: ۱۶؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۴: ۳۴، ۱۵: ۵
۴. گوش - اعداد ۱۱: ۱۸؛ اول سموئیل ۸: ۲۱؛ دوم پادشاهان ۱۹: ۱۶؛ مزامیر ۵: ۱؛ ۱۰: ۱۷؛ ۱۸: ۶
۵. صورت - خروج ۳۲: ۳۰؛ ۳۳: ۱۱؛ اعداد ۶: ۲۵؛ تثنیه ۳۴: ۱۰، مزامیر ۱۱۴: ۷
۶. انگشت - خروج ۸: ۱۹؛ ۳۱: ۱۸؛ تثنیه ۹: ۱۰، مزامیر ۸: ۳
۷. صدا - پیدایش ۳: ۸ و ۱۰، خروج ۱۵: ۲۶؛ ۱۹: ۱۹؛ تثنیه ۲۶: ۱۷، ۲۷: ۱۰
۸. پاها - خروج ۲۴: ۱۰، حزقیال ۴۳: ۷
۹. حالت انسانی - خروج ۲۴: ۹ الی ۱۱، مزامیر ۴۷، اشعیا ۶: ۱، حزقیال ۱: ۲۶
۱۰. فرشته خدا - پیدایش ۱۶: ۷ الی ۱۳، ۲۲: ۱۱ الی ۱۵، ۳۱: ۱۱ و ۱۳، ۴۸: ۱۵ الی ۱۶، خروج ۳

B. اعمال و کارهای فیزیکی

۱. صحبت کردن به عنوان مکانیسم خلقت - پیدایش ۱: ۳، ۶، ۹، ۱۱، ۱۴، ۲۰، ۲۴، ۲۶
۲. پیاده روی (یعنی صدا) در ادن - پیدایش ۳: ۸؛ ۱۸: ۳۳؛ حقیق ۳: ۱۵
۳. بستن درب قایق نوح - پیدایش ۷: ۱۶
۴. بو کردن قربانیها - پیدایش ۸: ۲۱؛ لویان ۲۶: ۳۱؛ عاموس ۵: ۲۱
۵. پایین آمدن - پیدایش ۱۱: ۵؛ ۱۸: ۲۱؛ خروج ۳: ۸؛ ۱۹: ۱۱، ۱۸، ۲۰
۶. دفن موسی - تثنیه ۳۴: ۶

C. احساسات انسانی

۱. پشیمانی / توبه - پیدایش ۶: ۶، ۷؛ خروج ۳۲: ۱۴؛ داوران ۲: ۱۸؛ اول سموئیل ۱۵: ۲۹، ۳۵؛ عاموس ۷: ۳، ۶، ۲۰.
۲. خشم - خروج ۴: ۱۴؛ ۱۵: ۷؛ اعداد ۱۱: ۱۰؛ ۱۲: ۹؛ ۲۲: ۲۲؛ ۲۵: ۳، ۴؛ ۳۲: ۱۰، ۱۳، ۱۴؛ تثنیه ۶: ۵؛ ۷: ۴؛ ۲۹: ۲۰.
۳. حسادت - خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۱۴؛ تثنیه ۴: ۲۴؛ ۵: ۹؛ ۶: ۱۵؛ ۳۲: ۱۶، ۲۱؛ یوشع ۲۴: ۱۹.
۴. بی رحمانه / بی حوصله - لایوان ۲۰: ۲۳؛ ۲۶: ۳۰؛ تثنیه ۳۲: ۱۹.

D. اصطلاحات خانوادگی

۱. پدر
 - a. اسرائیل - خروج ۴: ۲۲، تثنیه ۱۴: ۱، ۳۹: ۵
 - b. پادشاه - دوم سموئیل ۷: ۱۱ الی ۱۶، مزامیر ۲: ۷
 - c. استعاره ها برای کارهای پدرانه - تثنیه ۱: ۳۱؛ ۸: ۵؛ ۳۲: ۱؛ مزامیر ۲۷: ۱۰، امثال ۳: ۱۲؛ ارمیا ۳: ۴، ۲۲؛ ۳۱: ۲۰؛ هوشع ۱۱: ۱-۴؛ ملاکی ۳: ۱۷
 ۲. والدین - هوشع ۱۱: ۱ الی ۴
 ۳. مادر - مزامیر ۲۷: ۱۰ (همچون مادر پرستار)، اشعیا ۴۹: ۱۵، ۶۶: ۹ الی ۱۳
 ۴. معشوق وفادار جوان - هوشع ۱ الی ۳

II. دلایل برای استفاده از این نوع زبان

- A. این ضرورت است که خداوند خود را به انسان نشان دهد. مفهوم فراگیر خدا به عنوان مرد، یک مورد انسان شناسی است؛ زیرا خدا روح است!
- B. خداوند جنبه های معنی دار زندگی انسانی را می گیرد و از آنها برای نشان دادن خود به انسان سقوط کرده و گمراه (پدر، مادر، پدر و مادر، عاشق) استفاده می کند
- C. اگر لازم باشد، خدا نمی خواهد به هیچ گونه شکل فیزیکی محدود شود (به عبارتی Exodus 20: تثنیه ۵)
- D. انطباق نهایی تجسم عیسی است! خدا فیزیکی، قابل لمس شد (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۱-۳). پیام خدا به کلام خدا تبدیل شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱-۱۸).

■ " آنان را که در اندیشه های دل خود متکبرند، پراکنده ساخته است " این نشان دهنده اقدامات یهوه در عهد عتیق ثبت شده در Septuagint (مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۳۵؛ تثنیه ۳۰: ۱ و ۳؛ ارمیا ۵۱: ۲۰ الی ۲۲). راه های خدا باره های انسان متفاوت است (اشعیا ۵۵: ۸-۹). او به کسانی که ضعیف، بیسواد و فروتن هستند، مانند مریم (مراجعه شود به لوقا ۲۱: ۱۰)، برکت می دهد. اصطلاح یونانی برای "افتخار" (*huperēphanos*) اغلب در اشعیا استفاده می شود (اشعیا ۱: ۲۵؛ ۲: ۱۲؛ ۱۳؛ ۱۱؛ ۲۹: ۲۰). برای "قلب" موضوع خاص زیر را ببینید.

موضوع خاص: قلب/دل (عهد جدید)

(SPECIAL TOPIC: THE HEART (NT))

اصطلاح یونانی *kardia* که در نسخه Septuagint و عهد جدید استفاده شده است منعکس کننده اصطلاح یونانی *lēb* (BDB 523, KB) (513) است. به شیوه های مختلفی این اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به *A Greek-English Lexicon* اثر Bauer, Arndt, Gingrich and Danker چاپ دوم، صفحات ۴۰۴ الی ۴۰۴).

۱. مرکز زندگی فیزیکی، استعاره ای برای یک فرد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۴: ۱۷، دوم قرنتیان ۳: ۲ الی ۳، یعقوب ۵: ۵)
۲. مرکز زندگی معنوی (یعنی اخلاقی)
 - a. خدا دل را می شناسد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۶: ۱۵، رومیان ۸: ۲۷، اول قرنتیان ۱۴: ۲۵، اول تسالونیکیان ۲: ۴، مکاشفه ۲: ۲۳)
 - b. در مورد زندگی معنوی نوع بشر استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۵: ۱۸ الی ۱۹، ۱۸: ۳۵، رومیان ۶: ۱۷، اول تیموتائوس ۱: ۵، دوم تیموتائوس ۲: ۲۲، اول پطرس ۱: ۲۲)

۳. مرکز زندگی فکری (یعنی فکر، مراجعه شود به انجیل متی ۱۳: ۱۵، ۲۴: ۴۸، اعمال رسولان ۷: ۲۳، ۱۶: ۱۴، ۲۸: ۲۷، رومیان ۱: ۲۱، ۱۰: ۶، ۱۶: ۱۸، دوم قرنتیان ۴: ۶، افسسیان ۱: ۱۸، ۴: ۱۸، یعقوب ۱: ۲۶، دوم پطرس ۱: ۱۹، مکاشفه ۱۸: ۷، در دوم قرنتیان ۳: ۱۴ الی ۱۵ و فیلیپیان ۴: ۷ قلب مترادف با ذهن است)
۴. مرکز اراده (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۴، ۱۱: ۲۳، اول قرنتیان ۴: ۵، ۷: ۳۷، دوم قرنتیان ۹: ۷)
۵. مرکز احساسات (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۲۸، اعمال رسولان ۲: ۲۶ و ۳۷، ۷: ۵۴، ۲۱: ۱۳، رومیان ۱: ۲۴، دوم قرنتیان ۲: ۴، ۷: ۳، افسسیان ۶: ۲۲، فیلیپیان ۱: ۷)
۶. مکان منحصر به فرد فعالیت‌های معنوی (مراجعه شود به رومیان ۵: ۵، دوم قرنتیان ۱: ۲۲، غلاطیان ۴: ۶، [مسیح در قلب ما است، افسسیان ۳: ۱۷])
۷. قلب استعاره‌ای است برای اشاره یک فرد کامل (مراجعه شود به انجیل متی ۲۲: ۳۷، نقل از تثنیه ۶: ۵). افکار، انگیزه‌ها و اعمال منتسب به قلب کاملاً نوع فرد را مشخص می‌سازند. عهد عتیق برخی استفاده خاص از این اصطلاح دارد.
- a. پیدایش، ۶: ۶، ۸: ۲۱، "خدا تا قلبش ناراحت شد"، همچنین به یوشع ۱۱: ۸ الی ۹ مراجعه کنید
- b. تثنیه ۴: ۲۹، ۶: ۵، ۱۰: ۱۲، "با تمام قلب و با تمام روح خود"
- c. تثنیه ۱۰: ۱۶، ارمیا ۹: ۲۶، "قلب غیر یهودی"
- d. حزقیال ۱۸: ۳۱ الی ۳۲، "قبل جدید"
- e. حزقیال ۳۶: ۲۶، "دل جدید" در مقابل "دلی از سنگ"، (حزقیال ۱۱: ۱۹، زکریا ۷: ۱۲)

۱: ۵۲ این همسو با لوقا ۱: ۵۱ و لوقا ۱: ۵۳ است. این به وعده "معکوس" معروف است. یهوه افراد مغرور و قدرتمند را پائین می‌آورد، اما افراد حقیر و مظلوم را تحسین می‌کند!

۱: ۵۳ این یک نقل قول از مزامیر ۱۰۷: ۹ است. همان مفهوم در مزامیر ۱۴۶: ۷-۹ وجود دارد. شیوه خدا همان شیوه‌های بشری نیست (اشعیا ۵۵: ۸-۱۱).

۱: ۵۴ "خادم خویش اسرائیل" اصطلاح "خادم" در اصل در عهد عتیق به صورت یک عنوان محترم برای رهبران (مانند موسی، یوشع، داوود) مورد استفاده قرار گرفت.

این در یک مفهوم جمعی برای اسرائیل، به ویژه در سرود خادمین اشعیا، مورد استفاده قرار گرفت (مراجعه شود به لوقا ۴۱: ۸-۹؛ ۴۲: ۱۸-۱۹؛ ۱۰: ۴۳). این مفهوم جمعی در اسرائیلی ایده آل (یعنی مسیح در اشعیا ۴۲: ۱؛ ۵۲: ۵-۱۳؛ ۵۳: ۱۲) تصدیق می‌شود.

■ "رحمت خود را به یاد آورده" خداوند به واسطه شخصیت تغییرناپذیر او (مراجعه شود به ملاکی ۳: ۶) از عشق و رحمت پیمان (عبری *hesed*) نسبت به اسرائیل وفادار بوده است.

۱: ۵۵ این آیه بر فراخوانی ابراهیم (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵ و ۱۷) و فرزندانش که یک خانواده و ملت را برای مسیح فراهم می‌کنند، تاکید می‌کند. عیسی تحقق "دانه" ابراهیم است (رومیان ۲: ۲۸-۲۰؛ غلاطیان ۳: ۱۵-۱۹).

■ "برای همیشه" موضوع خاص: اصطلاحات یونانی برای "همیشه" در لوقا ۱: ۳۳ را مطالعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۵۶

^{۵۶} پس مریم حدود سه ماه نزد الیزابت ماند و سپس به خانه بازگشت.

۱: ۵۶ "سپس به خانه بازگشت" بدیهی است برای مقابله با تمسخر. ایمان همیشه بهایی دارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۵۷ الی ۵۸

^{۵۷} چون زمان وضع حمل الیزابت فرا رسید، پسری به دنیا آورد. ^{۵۸} همسایگان و خویشان چون شنیدند که خداوند رحمت عظیمش را بر وی ارزانی داشته است، در شادی او سهیم شدند.

۱: ۵۷ برای یهودیان تولد یک کودک، به ویژه یک پسر، برکت خداوند بود. الیزابت برای مدت طولانی بدون فرزند بود و حالا یک پسر سالم را به دنیا آورده است!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۵۹ الی ۶۶

^{۹۹}روز هشتم، برای آیین ختنه نوزاد آمدند و می خواستند نام پدرش زکریا را بر او بگذارند. ^{۶۰}اما مادر نوزاد گفت: «نه! نام او باید یحیی باشد.»
^{۱۱}گفتند: «از خویشان تو کسی چنین نامی نداشته است.» ^{۶۲}پس با اشاره، نظر پدر نوزاد را درباره نام فرزندش جويا شدند. ^{۶۳}زکریا لوحی خواست، و در برابر حیرت همگان نوشت: «نام او یحیی است!» ^{۶۴}در دم، زبانش باز شد و دهان به ستایش خدا گشود. ^{۶۵}ترس بر همه همسایگان مستولی گشت و مردم در سرتاسر کوهستان یهودیه در این باره گفتگو می کردند. ^{۶۶}هر که این سخنان را می شنید، در دل خود می اندیشید که: «این کودک چگونه کسی خواهد شد؟» زیرا دست خداوند همراه او بود.

۱: ۵۹ "روز هشتم، برای آیین ختنه نوزاد آمدند" همه همسایگان اسرائیل به جز فلسطینیها (مردم یونانیان حول دریای اژه) این کار را انجام میدادند. از نظر اکثر فرهنگها، این کار معمولا یک رسم برای ورود به مرحله مرد شدن بود، اما نه برای اسرائیل. این آغازی برای ورود به جمع مردمان تحت پیمان بود. این یک نشانه ای از رابطه ایمانی خاص با یهوه بود (پیدایش ۱۷: ۹-۱۴). هر پاتریاری پسران خود را ختنه می کرد (یعنی، به عنوان کشیش برای خانواده اش عمل میکرد). Robert Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*, صفحه ۲۱۴ می گوید که مراسم ختنه کردن مرتبط با مراسم ریختن خون با عمل ختنه کردن مرتبط است. خون با شکل گیری پیمان مرتبط است (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۷)، شکستن پیمان (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۱۷) و رستگاری میثاق (مراجعه شود به اشعیا ۵۳).

روز هشتم زمان تعیین شده برای یهودیان مرد بود که پوست اضافی از سر آلت تناسلی خود را برداند (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۳، پیدایش ۱۷: ۱۲). این آنقدر مهم بود که حتی اگر روز هشتم با شبات همزمان میشد، مراسم باید انجام میشد.

۱: ۶۰ "نام او باید یحیی باشد" انتخاب اسم معمولا بر عهده پدر بود، اما برای هم عیسی (متی ۱: ۲۱) و هم یحیی (مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۳) فرشته پیام آور، نامشان را داد.

۱: ۶۳ "حیرت همگان" این واژه یونانی به نام *thaumazō* است که اغلب توسط لوقا استفاده می شود (لوقا ۱: ۲۱، ۲۱: ۶۳، ۲: ۱۸، ۳۳: ۴، ۲۲: ۷، ۹: ۸، ۲۵: ۹، ۴۳: ۱۱، ۱۳: ۳۸، ۲۰: ۲۶، ۲۴: ۱۲، ۴۱: اعمال رسولان ۲: ۷، ۳: ۱۲، ۴: ۱۳، ۷: ۱۳، ۳۱: ۱۳، ۴۱: ۴). واژگان لوقا تحت تاثیر Septuagint هستند. این کلمه در چندین متن عهد عتیق نیز یافت می شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۹: ۲۱، لوقا ۱۹: ۲۵، ۲۶: ۳۲، تثنیه ۱۰: ۱۷، ۲۸: ۵۰، یعقوب ۴۱: ۴، دانیال ۸: ۲۷). حالت اسمی برای معجزات خدا استفاده شده است (مراجعه شود به خروج ۳: ۲۰، تثنیه ۳۴: ۱۲، داوران ۶: ۱۳، و اول تواریخ ۱۶: ۹).

■ "ترس" این همسایگان، خانواده ها و دوستان، در این مفهوم و تولد، حضور ویژه خداوند و هدف الهی را به رسمیت شناختند (لوقا ۱: ۶۶). این ترس (یک کلمه بهتر، "هیبت"، مراجعه شود به NJB) واکنش مشترک انسان به حضور فراطبیعی است.

۱: ۶۶ "زیرا دست خداوند همراه او بود" لوقا این نظرات شخصی را چند بار اضافه می کند (لوقا ۲: ۵۰، ۳: ۱۵، ۷: ۳۹، ۱۶: ۱۴، ۲۰: ۲۰، ۲۳: ۱۲).

این یک اصطلاح سامی برای حضور خداوند، قدرت و برنامه ریزی برای افرادی است که بخشی از طراحی او برای پادشاهی (مراجعه شود به اول تواریخ ۲۸: ۱۹؛ حزقیال ۱: ۳) است. به طور مشابه آن را به ذهنیت و جهان بینی همه مومنان اعمال می شود. خداوند با ما است، برای ما، و برای زندگی ما یک برنامه و هدف دارد. به موضوع ویژه در لوقا ۱: ۵۱ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۶۷ الی ۷۹

^{۶۷}آنگاه پدر او، زکریا، از روح القدس پر شد و چنین نبوت کرد: ^{۶۸}«متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل، زیرا به یاری قوم خویش آمده و ایشان را رهایی بخشیده است. ^{۶۹}او برای ما شاخ نجاتی در خاندان خادمش داوود، بر پای داشته است، ^{۷۰}چنانکه از دیرباز به زبان پیامبران مقدس خود وعده فرموده بود که ^{۷۱}ما را از دست دشمنان و همه کسانی که از ما نفرت دارند، نجات بخشد، ^{۷۲}تا بر پدرانمان رحمت بنماید و عهد مقدس خویش به یاد آورد؛ ^{۷۳}همان سوگندی را که برای پدرمان ابراهیم یاد کرد ^{۷۴}که ما را از دست دشمن رهایی بخشد و یاری مان دهد که او را بی هیچ واهمه عبادت کنیم، ^{۷۵}در حضورش، با قدوسیت و پارسایی، همه ایام عمر. ^{۷۶}و تو، ای فرزندم، پیامبر خدای متعال خوانده خواهی شد؛ زیرا پیشاپیش خداوند حرکت خواهی کرد تا راه را برای او آماده سازی، ^{۷۷}و به قوم او این معرفت را عطا کنی که با آمرزیدن گناهانشان، ایشان را

نجات می‌بخشد.^{۷۸} زیرا خدای ما را دلی است پر ز رحمت، و ز همین رو، آفتاب تابان از عرش برین بر ما طلوع خواهد کرد^{۷۹} تا کسانی را که در تاریکی و سایه مرگ ساکنند، روشنایی بخشد، و گامهای ما را در مسیر صلح و سلامت هدایت فرماید.»

۱: ۶۷ " از روح القدس پر شد " این نشان دهنده حضور و قدرت روح القدس است که در جهان قبل از پنطیکاست فعال بود. مراقب باشید که تفاوت بین کارهای عهد عتیقی روح و کارهای عهد جدیدی روح را اعمال کنید. تفاوت در شخصیت بخشیدن به روح است (به موضوع خاص در لوقا ۱۲: ۱۲ مراجعه کنید)، نه اعمال او.

■ "نبوت کرد" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: نبوت عهد جدید

(SPECIAL TOPIC: NEW TESTAMENT PROPHECY)

I. همانند نوبت عهد عتیق نیست (BDB 611, KB 661، موضوع خاص: نبوت عهد عتیق را مطالعه کنید)، که مفاهیم روحانی دریافت کردن و ثبت مکاشفه یهوه را در بر دارد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۸ و ۲۱، رومیان ۱۶: ۲۶). فقط پیامبران می‌توانستند کتاب مقدس بنویسند.

A. موسی نبی خطاب می‌شد (مراجعه شود به تثنیه ۱۸: ۱۵ الی ۲۱)

B. در کتب تاریخی (یوشع - پادشاهان [به غیر از روت] پیامبران پیشین خطاب می‌شدند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۴).

C. پیامبران جایگاه کاهن اعظم را بدست می‌آوردند زیرا آنها منشا اطلاعات از خدا بودند (مراجعه شود به اشعیا - ملاکی)

D. بخش دوم احکام موسی "پیامبران" است (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۱۷، ۲۲: ۴۰، انجیل لوقا ۱۶: ۱۶، ۲۴: ۲۵ و ۲۷، رومیان ۳: ۲۱).

II. در عهد جدید مفهوم به چندین شیوه مختلف استفاده میشود

A. اشاره به انبیای عهد عتیق و پیام‌های وحی شده به آنان (مراجعه شود به انجیل متی ۲: ۲۳، ۵: ۱۲، ۱۱: ۱۳، ۱۳: ۱۴، رومیان ۱: ۲)

B. اشاره به پیام برای فرد تا پیام برای یک گروه (پیامبران عهد عتیق اساسا با اسرائیل صحبت می‌کردند)

C. هم به یحیی تممید دهنده (مراجعه شود به انجیل متی ۱۱: ۹، ۱۴: ۵، ۲۱: ۲۶، انجیل لوقا ۱: ۷۶) و هم عیسی به عنوان مبشرین پادشاهی خدا اشاره می‌شود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳: ۵۷، ۲۱: ۱۱ و ۴۶، انجیل لوقا ۴: ۲۴، ۷: ۱۶، ۱۳: ۳۳، ۲۴: ۱۹).

D. عیسی همچنین ادعا می‌کرد که از سایر پیامبران بزرگتر است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۱: ۹، ۱۲: ۴۱، انجیل لوقا ۷: ۲۶). سایر پیامبران در عهد جدید

۱. اوایل زندگی عیسی، آن طور که در انجیل متی ثبت شده است (خاطرات مریم)

a. الیزابت (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۴۱ الی ۴۲)

b. زکریا (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۶۷ الی ۷۹)

c. شمعون (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲: ۵۵ الی ۳۵)

d. حَنّی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲: ۳۶)

۲. پیش‌گوییهای دوگانه (مراجعه شود به قیافا، انجیل یوحنا ۱۱: ۵۱)

E. اشاره به کسی که انجیل را اعلام می‌دارد (در لیست کسانی که موهبت را اعلام می‌دارند در اول قرن‌تین ۱۲: ۲۸ الی ۲۹، افسسیان ۴: ۱۱ اضافه شده است)

F. اشاره به موهبت مستمر در کلیسا (انجیل متی ۲۳: ۳۴، اعمال رسولان ۱۳: ۱، ۱۵: ۳۲، رومیان ۱۲: ۶، اول قرن‌تین ۱۲: ۱۰، و ۲۸ الی ۲۹، ۱۳: ۲، افسسیان ۴: ۱۱). گاهی اوقات می‌تواند به زنان اشاره داشته باشد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲: ۳۶، اعمال رسولان ۲: ۱۷، ۲۱: ۹، اول قرن‌تین ۱۱: ۴ الی ۵)

G. اشاره به بخشهای آخرالزمانی کتاب مکاشفه (مراجعه شود به مکاشفه ۱: ۳، ۲۲: ۷ و ۱۰ و ۱۸ و ۱۹)

III. پیامبران عهد جدید

A. آنان، آن طور که پیامبران عهد عتیق تحت وحی مکاشفه می‌کردند (کتاب مقدس)، مکاشفه نمی‌کردند. این اظهار به واسطه استفاده عبارت "ایمان" (در مفهوم کامل شدن خبر خوش) که در اعمال رسولان ۶: ۷، ۱۳: ۸، ۱۴: ۲۲، غلاطیان ۱: ۲۳، ۳: ۲۳، ۶: ۱۰، فیلیپیان ۱: ۲۷، یهودا ۳ و ۲۰ امکانپذیر است.

این مفهوم از کل عبارت استفاده شده از یهودا ۳ مبراست، "ایمان یکبار و برای همیشه به قدیسان واگذار می‌شود". عبارت "یکبار برای همیشه" ایمان اشاره به حقایق، دکترین‌ها، مفاهیم، تعالیم جهان بینی مسیحیت دارد. عبارت، تاکید یکبار دادن مبنای انجیلی برای محدود ساختن نوشته‌های وحی شده عهد جدید از نظر الهیات است که اجازه نمی‌دهد سایر نوشته‌های آتی، مکاشفه تلقی گردند (موضوع خاص: الهام و وحی را مطالعه کنید). در عهد عتیق، بسیاری از بخش‌ها مبهم و نامشخص هستند (موضوع خاص: ادبیات شرقی [تضادهای انجیلی])، ولی مومنین با ایمان تائید می‌کنند که هر آنچه برای ایمان لازم است به اندازه کافی و به وضوح در عهد جدید وجود دارد. این مفهوم در آنچه تثلیث مکاشفه نامیده می‌شود، تعریف شده است.

a. خدا در مقاطع زمانی مختلف خود را آشکار کرده است (مکاشفه).

b. او نویسندگان خاصی را انتخاب کرده است تا اعمال او را ثبت کرده و توضیح دهند (الهام).

c. او روح خود را داده است تا اذهان و قلبهای انسانها را برای درک این نوشته‌ها باز کنند، نه به طور قطع، بلکه به صورت متناسب برای رستگاری و زندگی مسیح‌گونه. (نورانی، موضوع خاص: نورانی را مطالعه کنید). نکته در اینجا است که الهام و وحی محدود به نویسندگان کتاب مقدس است. هیچ نوشته، دیدگاه، یا مکاشفه دیگری وجود ندارد. قانون کلی بسته می‌شود. ما تمامی حقیقتی را که بدان نیاز داریم تا به خدا پاسخ دهیم، در اختیار داریم. حقیقت را به بهترین شکل می‌توان در نوشته‌های انجیلی در برابر مخالفت‌های مومنین دید. هیچ نویسنده یا سخنران عصر مدرنی آن سطح مدیریت الهی را که نویسنده کتاب مقدس داشتند را داشته باشد.

B. پیامبران عهد جدید به نوعی همانند پیامبران عهد عتیق هستند.

a. پیش‌بینی رخدادهای آینده (مراجعه شود به پولس، اعمال رسولان ۲۷: ۲۲، آگابوس، اعمال رسولان ۱۱: ۲۷ الی ۲۸، ۲۱: ۱۰ الی ۱۱، سایر پیامبران بی‌نام، اعمال رسولان ۲۰: ۲۳).

b. داوری را اعلام می‌دارند (مراجعه شود به پولس، اعمال رسولان ۱۳: ۱۱، ۲۸: ۲۵ الی ۲۸)

c. اعمال نمادین که به صورت مشهود نمایانگر رخدادی هستند (مراجعه شود به آگابوس، اعمال رسولان ۲۱: ۱۱)

C. آنان حقیقت انجیل را اعلام می‌دارند، گاهی اوقات به شیوه‌ای قابل پیش‌بینی (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۱: ۲۷ الی ۲۸، ۲۰: ۲۳، ۲۱: ۱۰ الی ۱۱)، ولی این تمرکز اصلی نیست. نبوت کردن در اول قرن‌تیبان اساساً برقراری ارتباط با انجیل است (مراجعه شود به اول قرن‌تیبان ۱۴: ۲۴ و ۳۹).

D. آنان ابزارهای عصر معاصر روح برای مکاشفه عصر حاضر حقیقت خدا برای هر موقعیت، فرهنگ یا دوره زمانی جدید نیستند (مراجعه شود به اول قرن‌تیبان ۱۴: ۳).

E. آنها در کلیساهای پولس فعال بودند (مراجعه شود به اول قرن‌تیبان ۱۱: ۴ الی ۵، ۱۲: ۲۸ و ۲۹، ۱۳: ۲ و ۸ و ۹، ۱۴: ۱ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۲۲ و ۲۴ و ۲۹ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۷ و ۳۹، افسسیان ۲: ۲۰، ۳: ۵، ۴: ۱۱، اول تسالونیکیان ۵: ۲۰) و در *Didache* (نوشته شده در قرن اول یا دوم، تاریخ آن قطعی نیست) و در مونتانیسم قرنهای دوم و سوم شمال آفریقا ذکر شده‌اند.

IV. آیا مواهب عهد جدید خاتمه یافته‌اند؟

A. به سختی می‌توان به این سوال پاسخ داد. این سوال کمک می‌کند که مسئله با تعریف اهداف مواهب روشن شود. آیا آنها برای تائید موعظه اولیه انجیل هستند یا آنها شیوه‌های مستمر برای کلیسا جهت بشارت به خود و جهان گمراه هستند؟

B. آیا کسی به تاریخ کلیسا نگاه می‌کند تا به سوال عهد جدید پاسخ دهد؟ هیچ چیزی در انجیل نیست که بگوید مواهب معنوی موقتی بودند. آنها که سعی می‌کردند از اول قرن‌تیبان ۱۳: ۸ الی ۱۳ استفاده کنند که تا این مسئله را بیان کنند، از نیت نگارنده از متن سو استفاده می‌کنند، که تصریح می‌کند هر چیزی غیر از محبت کردن گذرا است.

C. وسوسه شدم که بگویم از آنجا که عهد جدید، و نه تاریخ کلیسا، نشان از اقتدار دارد، مومنین باید تائید کنند که این مواهب ادامه دارند. با این حال، من فکر می‌کنم که فرهنگ بر تفسیر تاثیرگذار است. برخی متون کاملاً شفاف دیگر کاربرد ندارند (مانند بوسه مقدس، پوشیدن حجاب توسط زنان، ملاقات‌های کلیسایی در خانه، و غیره). اگر فرهنگ بر متن تاثیر گذارد، پس چرا تاریخ کلیسا تاثیر نگذارد؟

D. این سوالی است که یقیناً نمی‌توان به طور قطع به آن پاسخ داد. برخی مومنین مواهب عهد جدید متوقف شده و برخی دیگر می‌گویند متوقف نشده و همچنان ادامه دارند. در این زمینه، همانند بسیاری از دیگر مسائل تفسیر، قلب مومن کلید است. عهد جدید مبهم و

فرهنگی است. سختی در این است که بتوان تصمیم گرفت کدام متون تحت تاثیر فرهنگ/تاریخ قرار می‌گیرند و کدامها برای تمام دورانها هستند (*Fee and Stuart's How to Read the Bible for All Its Worth*, صفحات ۱۴ الی ۱۹ و ۶۹ الی ۷۷). در اینجاست که بحث در مورد آزادی و مسئولیت، که در رومیان ۱۴: ۱ الی ۱۵: ۱۳ و اول قرنیتیان ۸ الی ۱۰ یافت می‌شوند، حساس هستند. اینکه چگونه به سوال پاسخ دهیم، به دو شیوه بستگی پیدا می‌کند.

۱. هر مومن باید با ایمان و نوری که دارند، گام بردارد. خدا به قلب ما و انگیزه‌هایمان نگاه می‌کند.
 ۲. هر مومن باید اجازه دهد سایر مومنین با درک و ایمانی که دارند گام بردارند. باید تناوباتی در محدودیت‌های انجیلی وجود داشته باشد. خدا از ما می‌خواهد همانطور که او ما را دوست دارد، همدیگر را نیز دوست داشته باشیم.
- E. و در انتها باید توجه داشت که مسیحیت زندگی از روی ایمان و محبت است، نه یک الهیات کامل. رابطه با او که بر رابطه ما با دیگران تاثیر می‌گذارد، بمراتب مهمتر از کامل بودن است.

۱: ۶۸ الی ۷۰ زکریا، پدر یحیی تعمید دهنده، از "خداوند ارباب اسرائیل" برای فرستادن مسیح وعده داده شده او تشکر میکند. این متن به پسر خود (یعنی یحیی) تا لوقا ۱: ۷۶-۷۷ اشاره نمی‌کند. در همان بخش، لوقا ۱: ۷۵-۷۸ و ۷۹-۷۸ نیز یک مزمور شکرگذاری از یهوه برای رستگاری که توسط مسیح آورده است وجود دارد (مراجعه شود به افسسیان ۱: ۳-۱۲) است.

۱: ۶۸ "متبارک باد" به یادداشت مندرج در لوقا ۱: ۴۵ مراجعه شود.

■ "خداوند، خدای اسرائیل" (در متن انگلیسی "خداوند ارباب اسرائیل" نوشته شده است) این عبارت شامل ترجمه یونانی از دو نام معمول برای خدایان است.

۱. "ارباب" منعکس کننده یهوه خروج ۳: ۱۴ است، که خدا را به عنوان نجات دهنده، رستگار کننده و خدای آورنده پیمان می‌شناسد.
۲. "خدا" نام عمومی خداوند، الوهیم (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۱) را نشان می‌دهد که خدا را به عنوان خالق، تامین کننده و نگهدارنده تمام زندگی این سیاره نشان می‌دهد.

خالق و رستگاری خداوند (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۴) خود را به جهان از طریق ارتباط با او ابراهیم و فرزندانش نشان می‌دهد (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۷). اسرائیل منشا مسیح موعود خداوند است.

موضوع خاص: اسامی خدا

(SPECIAL TOPIC: THE NAMES FOR DEITY)

A. *El* (BDB 42, KB 48)

۱. ریشه باستانی نام برای خدا قطعی نیست، هر چند، بسیاری از اساتید معتقدند که از ریشه Akkadian به معنی "قوی بودن" یا قدرتمند بودن می‌آید (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۱۷، کتاب اعداد ۱۹: ۲۳، کتاب تثنیه ۷: ۲۱، مزمور ۱: ۵۰).
 ۲. در زیارتگاه کنعانیان بالاترین خدا *El* (متون Ras Shamra) است، به معنی "پدر خدایان" و "ارباب بهشت".
 ۳. در انجیل *El* اغلب با سایر اصطلاحات ترکیب میشود. این ترکیب شدن‌ها تبدیل به شیوه ای برای مشخصه خدا شده اند.
 - a. *El-Elyon* (خدای والاترین، BDB 42 & 751 II)، کتاب پیدایش ۱۴: ۱۸ الی ۲۲، کتاب تثنیه ۸: ۳۲، اشعیا ۱۴: ۱۴
 - b. *El-Roi* ("خدایی که میبیند" یا "خدایی که خود را آشکار میکند"، BDB 42 & 909)، کتاب پیدایش ۱۳: ۱۶
 - c. *El-Shaddai* ("خداوند متعال"، یا "خدای تمامی شفقتها" یا "خدای کوه"، BDB 42 & 994)، کتاب پیدایش ۱: ۱۷، ۳۵: ۱۱، ۴۳: ۱۴، ۴۹: ۲۵، کتاب خروج ۳: ۶
 - d. *El-Olam* ("خدای جاویدان"، BDB 42 & 761)، کتاب پیدایش ۳۳: ۲۱. از منظر الهیات این اصطلاح به وعده خدا به داوود مرتبط است، دوم سموئیل ۷: ۱۳ و ۱۶
 - e. *El-Berit* ("خدای پیمان"، BDB 42 & 136) داوران ۹: ۴۶
۴. *El* برابر با
- a. یهوه در اعداد ۸: ۲۳، مزمور ۱: ۱۶ الی ۲، ۸: ۸۵، اشعیا ۵: ۴۲

- b. الوهیم در کتاب پیدایش ۳:۴۶، یعقوب ۸:۵، "من El هستم، الوهیم پدر شما"
 c. *Shaddai* در کتاب پیدایش ۲۵:۴۹، اعداد ۴:۲۴ و ۱۶
 d. "حسادت" در کتاب خروج ۱۴:۳۴، کتاب تثنیه ۲۴:۴، ۵:۹، ۶:۱۵
 e. "رحم" در کتاب تثنیه ۳۱:۴، نحما ۳۱:۹
 f. "بزرگ و حیرت انگیز" در کتاب تثنیه ۲۱:۷، نحما ۵:۱، ۳۲:۹، دانیال ۴:۹
 g. "آگاهی" در اول سموئیل ۳:۲
 h. "پناهگاه قوی من" در دوم سموئیل ۲۳:۲۲
 i. "انتقام گیرنده من" در دوم سموئیل ۴۸:۲۲
 j. "آن مقدس" در اشعیا ۱۶:۵
 k. "قدرت" در اشعیا ۲۱:۱۰
 l. "رستگاری من" در اشعیا ۲:۱۲
 m. "قوی و قدرتمند" در ارمیا ۱۸:۳۲
 n. "مجازات" در ارمیا ۵۶:۵۱

۵. ترکیب تمامی اسامی مهم عهد عتیق برای خدا در یوشع ۲۲:۲۲ یافت میشوند (El، الوهیم، یهوه، مجموعه تکرار میشود)

B. *Elyon* (BDB 751, KB 832)

۱. معنی اصلی آن "بالا"، "عالی" یا "بالا برده شده" است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۷:۴۰، اول پادشاهان ۸:۹، دوم پادشاهان ۱۷:۱۸، نحما ۲۵:۳، ارمیا ۲:۲۰، ۱۰:۳۶، مزمور ۱۳:۱۸).

۲. از آن به عنوان مفهوم همسو برای چندین اسم دیگر خدا استفاده شده است

a. الوهیم - مزمور ۱:۴۷ الی ۲:۷۳، ۱۱:۷۳، ۱۱:۱۰۷

b. یهوه - کتاب پیدایش ۲۲:۱۴، دوم سموئیل ۱۴:۲۲

c. *El-Shaddai* - مزمور ۱:۹۱ و ۹

d. *El* - اعداد ۱۶:۲۴

e. اله - اغلب در کتاب دانیال ۲ الی ۶ و عزرا ۴ الی ۷ استفاده شده است، و مرتبط با *Ilair* (اصطلاح آرامی برای "خدای والا") در دانیال ۲:۲۶، ۳:۴، ۲:۴، ۱۸:۵ و ۲۱ میباشد.

۳. اغلب توسط غیر اسرائیلیها از آن استفاده می شود

a. ملکیزد، کتاب پیدایش ۱۸:۱۴ الی ۲۲

b. بلام، کتاب اعداد ۱۵:۲۴

c. موسی، زمانی که در کتاب تثنیه ۸:۳۲ از قوم صحبت می کند

d. انجیل لوقا در عهد جدید، هنگامی که خطاب به کفار می نویسد، همچنین از اصطلاح معادل یونانی *Hupsistos* استفاده می کند (مراجعه شود به ۱:۳۲ و ۳۵ و ۷۶، ۳۵:۶، ۲۸:۸، اعمال رسولان ۷:۴۸، ۱۷:۱۶)

C. الوهیم (حالت جمع) - الوها (حالت مفرد)، اساسا در اشعار استفاده می شود (BDB 43, KB 52).

۱. این اصطلاح در خارج از عهد عتیق دیده نمیشود

۲. این کلمه میتواند به معنی خدای اسرائیل یا خدای اقوام باشد (مراجعه شود به کتاب خروج ۳:۶، ۳:۲۰). خانواده ابراهیم چندین خدا را می پرستیدند (مراجعه شود به یوشع ۲:۲۴).

۳. می تواند اشاره به داوران اسرائیلی باشد (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۱:۶، مزمور ۶:۸۲)

۴. اصطلاح الوهیم در مورد سایر موجودات روحانی (فرشتگان، شیاطین) در کتاب تثنیه ۸:۳۲ (LXX)، مزمور ۵:۸، یعقوب ۶:۱، ۷:۳۸ نیز استفاده شده است

۵. در انجیل این نخستین عنوان/نام برای خدا بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱:۱). تا کتاب پیدایش ۴:۲ انحصارا از این اصطلاح استفاده شده است، جایی که با یهوه ترکیب میشود. اساسا (از دیدگاه الهیات) اشاره به خدا به عنوان خالق، نگه دارنده، و ایجاد کننده زندگی در این سیاره دارد (مراجعه شود به مزمور ۱۰۴).

مترادف با El است (مراجعه شود به کتاب تثنیه ۱۵:۳۲ الی ۱۹). همچنین همسو با یهوه در مزمور ۱۴ است (الوهیم، ۱، ۲، ۵، یهوه ۲ و ۶، حتی آدون آیه ۴).

۶. هر چند این کلمه جمع است و در مورد سایر خدایان استفاده میشود، این اصطلاح اغلب به خدای اسرائیل دلالت دارد، ولی معمولاً فعل مفرد برای آن استفاده میشود تا دلالت بر کاربرد یکتا پرستی آن داشته باشد (به موضوع خاص: یکتا پرستی مراجعه شود).
۷. خیلی عجیب است که اصطلاح متداول برای خدای یگانه اسرائیل جمع است (همچنین به "ما" در کتاب پیدایش ۱:۲۶، ۳:۲۲، ۷:۱۱ توجه کنید). هر چند هیچ قطعیتی وجود ندارد، نظریاتی وجود دارند:
- a. در زبان عبری کلمات جمع زیادی وجود دارند که از آنها برای تاکید استفاده میشود. چیزی که به این حالت نزدیک است در زبان عبری حالت دستور زبانی است که جمع شاهانه نامیده میشود، که حالت جمع برای بزرگ نمایی مفهوم به کار میرود.
- b. این میتواند اشاره به شورای فرشتگان داشته باشد که خدا در بهشت با آنان ملاقات می کند و فرامینش را به آنان می گوید (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۹:۲۲ الی ۲۳، یعقوب ۶:۱، مزمور ۱:۸۲، ۵:۸۹ و ۷)
- c. حتی ممکن است منعکس کننده مکاشفه خدا در عهد جدید در قالب یک خدا به شکل سه فرد باشد. در کتاب پیدایش ۱:۱ خدا خلق می کند، کتاب پیدایش ۲ روح مقدس است و در عهد جدید عیسی نماینده خدای پدر آفریننده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۳ و ۱۰، رومیان ۱۱:۳۶، اول قرنتیان ۸:۶، کولسیان ۱:۱۶، عبرانیان ۱:۲، ۱۰:۲)

D. یهوه (BDB 217, KB 394)

۱. این اسمی است که منعکس کننده خدا به عنوان خدای خالق پیمان است، خدا به عنوان ناجی و رهایی بخش. انسانها پیمان شکنی میکنند، ولی خدا به عهد، کلام، وعده و پیمان خود پایبند است (مراجعه شود به مزمور ۱۰۳).
- کتاب پیدایش ۲:۴ الی ۳:۲۴ با مکاشفه خاصی درباره جایگاه برتر و هدف نوع بشر، و همچنین مسئله گناه و شورش که به واسطه جایگاه خاص او بود، آغاز میشود.
۲. در کتاب پیدایش ۴:۲۶، گفته میشود "انسانها شروع به فراخواندن نام خدا (یهوه) کردند". با این حال، کتاب خروج ۳:۶ دلالت بر این دارد که نخستین انسانهای مطیع پیمان (خان سالاران و خانواده ایشان) خدا را فقط به عنوان *El Shaddai* می شناختند. نام یهوه فقط یک مرتبه در کتاب خروج ۱۳:۳ الی ۱۶ و به خصوص آیه ۱۴ ذکر شده است. با این حال، نوشته های موسی اغلب با استفاده از شیوه های مرسوم بازی با کلمات تفسیر میکنند، نه از طریق روشهای ریشه یابی لغات (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۵:۱۷، ۳۶:۲۷، ۱۳:۲۹ الی ۳۵). نظریات متعددی در خصوص معنی این کلمه وجود دارد (به نقل از IDB جلد دوم صفحات ۴۰۹ الی ۴۱۱).
- a. از ریشه عبری "نشان دادن عشق پرشور"
- b. از ریشه عبری "دمیدن" (یهوه به عنوان خدای توفان)
- c. از ریشه اوگاریت (کنعانی) به معنی "سخن گفتن"
- d. بر اساس یک سنگ نبشته فنیقیه ای، صفت فاعلی به معنی "کسی که حمایت میکند"، یا "آن که برپا میکند"
- e. از حالت Qal عبری، "آن یگانه ای که هست..."، یا "آن یگانه ای که حاضر است" (در حالت زمان آینده "آن یگانه ای که خواهد بود")
- f. از Hiphil عبری به معنی "آن که باعث وجود داشتن است"
- g. از ریشه عبری "زندگی کردن" (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳:۲۱)، به معنی "همیشه زنده، آن یگانه ای که همیشه زنده است"
- h. از متن کتاب خروج ۱۳:۳ الی ۱۶ حالت غیر کامل استفاده شده در فعل زمان کامل، "باید به آنچه که قبلاً بودم همچنان ادامه دهم" یا "من همانی خواهم بود که همیشه بوده ام" (مراجعه شود به *A Survey of Syntax in the Old Testament* اثر J. Wash Watts صفحه ۶۷). اسم کامل یهوه اغلب به صورت اختصار یا احتمالاً به صورت اولیه استفاده می شود.
۱. Yah (به عنوان مثال، Hallelu – yah, BDB 219). مراجعه شود به کتاب خروج ۱۵:۲، ۱۷:۱۶، مزمور ۸:۸۹، ۳۵:۱۰۴)
۲. Yahu ("iah") پسوند اسم مثلاً اشعیا (Isaiah)
۳. Yo ("Jo") پیشوند اسم، مثلاً جاشوا (Joshua) یا یوئیل (Joel)
۳. بعداً در یهود نام این پیمان بسیار مقدس شد (تتراگرافیتون) که یهودیان از بیان آن وحشت دارند که مبادا فرمان کتاب خروج ۷:۲۰، کتاب تثنیه ۱۱:۵، ۱۳:۶ را بشکنند. بنابراین آنها این نام را با اسامی دیگری همچون "مالک"، "ارباب"، "شوهر"، "سرور" - adon یا Adonai (به معنی سرورم) جایگزین کردند. وقتی که به نام یهوه در زمان خواندن عهد عتیق میرسند آن را "سرور" تلفظ می کنند. به همین دلیل است که در ترجمه های انگلیسی بجای یهوه "سرور" نوشته میشود.
۴. همانند El، اغلب یهوه با سایر اصطلاحات جهت تاکید بر مشخصه های خاص خدای پیمان اسرائیل ترکیب می شود. ترکیبات زیادی وجود دارند که در اینجا به برخی از آنها می پردازیم:

- a. یهوه - *Yireh* (یهوه ارائه میکند، BDB 217 و 906)، کتاب پیدایش ۲۲:۱۴
- b. یهوه - *Rophekha* (یهوه شفا دهنده شما است، BDB 217 و 950، وجه وصفی *Qal*)، کتاب خروج ۱۵:۲۶
- c. یهوه - *Nissi* (یهوه نشان من است، BDB 217 و 651)، کتاب خروج ۱۷:۱۵
- d. یهوه - *Meqaddishkem* (یهوه تنها کسی که تو را تطهیر میکند، BDB 217 و 872، وجه وصفی *Piel*)، کتاب خروج ۳۱:۱۳
- e. یهوه - *Shalom* (یهوه آرامش است، BDB 217 و 1022)، داوران ۶:۲۴
- f. یهوه - *Sabbaoth* (یهوه میزبان، BDB 217 و 878)، اول سموئیل ۱:۳ و ۱۱، ۴:۴، ۱۵:۲، اغلب در مورد انبیا
- g. یهوه - *Ro'I* (یهوه چوپان من است، BDB 217 و 944، وجه وصفی *Qal*)، مزمور ۲۳:۱
- h. یهوه - *Sidqenu* (یهوه عدالت است، BDB 217 و 841)، ارمیا ۲۳:۶
- i. یهوه - *Shammah* (یهوه آنجا است، BDB 217 و 1027)، حزقیال ۴۸:۳۵

■ "به یاری قوم خویش آمده" (در نسخه انگلیسی "به دیدار ما آمده است" نوشته شده) این بازدید یهوه در اثر شخص و کار عیسی بود. عیسی رستگاری را نه تنها برای اسرائیل بلکه برای جهان به همراه آورد (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵-۶).

■ "رهایی بخشیده است" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: خونبها/بازخرید

(SPECIAL TOPIC: REDEEM/RANSOME)

I. عهد عتیق

A. اساسا دو اصطلاح عبری وجود دارند که در بردارنده این مفهوم می‌باشند.

۱. *Ga'al* (BDB 145 I, KB 169 I) که به معنی "بهای آن پرداخت شده و آزاد است" می‌باشد. حالت دیگر این اصطلاح *go'el* مفهوم واسطه انسانی را به آن اضافه می‌کند که معمولا عضو خانواده است (سرپرست خانواده). این جنبه فرهنگی حق بازخرید اشیا، حیوانات، زمین (مراجعه شود به لایوان ۲۵ و ۲۷) یا اقوام (مراجعه شود به روت ۴: ۱۴، اشعیا ۲۹: ۲۲) از دید الهیاتی به تحویل اسرائیل از مصر توسط یهوه منتقل می‌شود (مراجعه شود به کتاب خروج ۶: ۶، ۱۳: ۱۵، مزمور ۷۴: ۲، ۷۷: ۱۵، ارمیا ۳۱: ۱۱). او تبدیل به ناجی می‌شود (مراجعه شود به یعقوب ۱۹: ۲۵، مزمور ۱۹: ۷۸، ۱۴: ۳۵، امثال ۲۳: ۱۱، اشعیا ۴۱: ۱۴، ۴۳: ۱۴، ۴۴: ۶ و ۲۴، ۴۷: ۴، ۴۸: ۱۷، ۴۹: ۷ و ۲۶، ۵۴: ۵ و ۸، ۵۹: ۲۰، ۶۰: ۱۶، ۶۳: ۱۶، ارمیا ۵۰: ۳۴).

۲. *Padah* (BDB 804, KB 911) که به معنی "تحویل دادن" یا "نجات دادن" است.

- a. رستگاری تنها مولود (کتاب خروج ۱۳: ۱۳ و ۳۵ الی ۱۵ و اعداد ۱۸: ۱۵ الی ۱۷)
- b. رستگاری فیزیکی برابر رستگاری معنوی (مزمور ۴۹: ۷ و ۸ و ۱۵)
- c. یهوه اسرائیل را از گناهانشان و شورشیان نجات خواهد داد (مزمور ۱۳۰: ۷ الی ۸)

B. مفهوم الهیاتی آن در بردارنده چندین رابطه است

۱. یک نیاز، تعهد، مجازات و زندانی شدن وجود دارد

a. فیزیکی

b. اجتماعی

c. معنوی (مراجعه شود به مزامیر ۱۳۰: ۸)

۲. برای آزادی، رهایی و احیا بهایی باید پرداخت شود

a. در ارتباط با قوم اسرائیل (مراجعه شود به تثنیه ۷: ۸)

b. در رابطه با فرد (مراجعه شود به یعقوب ۱۹: ۲۵ الی ۲۷، ۳۳: ۲۸، اشعیا ۵۳)

۳. شخصی باید به عنوان واسطه و ذینفع عمل کند. در *ga'al* این شخص معمولا یکی از اعضا خانواده یا نزدیکان است (*go'el*)

(BDB 145)

۴. یهوه معمولا خود را با اصطلاحات خانوادگی معرفی می‌کند.

- a. پدر
b. شوهر
c. یک ناجی از نزدیکان خانواده/ناجی رستگاری از طریق بیهوشی، بهایش پرداخت و رستگاری حاصل می‌گردد.

II. عهد جدید

A. از چندین اصطلاح که در بر دارنده مفهوم الهیاتی بحث هستند، استفاده شده است.

۱. *Agorazō* (مراجعه شود به اول قرن‌تینان ۶: ۲۰، ۷: ۲۳، دوم پطرس ۱: ۲، مکاشفه ۹: ۵، ۱۴: ۳ الی ۴). این یک اصطلاح تجاری است که منعکس کننده بهای پرداخت شده برای چیزی است. ما مردمانی هستیم که خونبها می‌گیریم که بر زندگی خود کنترلی نداریم. ما به مسیح تعلق داریم.
۲. *Exagorazō* (مراجعه شود به غلاطیان ۳: ۱۳) ۴: ۵، افسسیان ۵: ۱۶، کولسیان ۴: ۵). این نیز یک اصطلاح تجاری است. این اصطلاح منعکس کننده مرگ جایگزین عیسی از جانب ما است. عیسی نفرینی که بر مبنای شریعت بر ما بود و انسانهای گناهکار نمی‌توانستند آن را تحقق بخشند، تحمل کرد (شریعت موسی، مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۴ الی ۱۶، کولسیان ۲: ۱۴). او نفرینی را که بر ما بود (مراجعه شود به تشبیه ۲۱: ۲۳) برای همه ما (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، دوم قرن‌تینان ۲۱: ۵) تحمل کرد! از طریق عیسی عدالت و عشق خدا در هم آمیخت و تبدیل به بخشش کامل و پذیرش شد!
۳. *Luō* (آزاد کردن/رها کردن)

a. *Lutron* "بهای پرداخت شده" مراجعه شود به انجیل متی ۲۰: ۲۸، انجیل مرقس ۱۰: ۴۵). اینها کلمات قدرتمندی هستند که از دهان خود عیسی بیرون آمده اند و در رابطه با هدف آمدنش می‌باشند، برای اینکه ناجی جهان باشد، برای اینکه بدهی گناهانی را که مرتکب نشده است، بپردازد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۲۹).

b. *Lutroō*

- ۱) که ناجی اسرائیل باشد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴: ۲۱)
- ۲) تا خودش را قربانی کند که مردم را نجات دهد و پاک سازد (تیتوس ۲: ۱۴)
- ۳) برای اینکه جایگزین بدون گناه باشد (اول پطرس ۱: ۱۸ الی ۱۹)

c. *Lutrōsis*, "رستگاری"، "آزادی"

- ۱) نبوت زکریا در مورد عیسی، انجیل لوقا ۱: ۶۸
- ۲) دعای آنا با خدا برای عیسی، انجیل لوقا ۲: ۳۸
- ۳) عیسی بهتر است، قربانی برای یک مرتبه، عبرانیان ۹: ۱۲

۴. *Apolytrōsis*

۵. رستگاری در آمدن دوم (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۹ الی ۲۱)

a. انجیل لوقا ۲۱: ۲۸

b. رومیان ۸: ۲۳

c. افسسیان ۱: ۱۴، ۴: ۳۰

d. عبرانیان ۹: ۱۵

۶. رستگاری در زمان مرگ عیسی

a. رومیان ۳: ۲۴

b. اول قرن‌تینان ۱: ۳۰

c. افسسیان ۱: ۷

d. کولسیان ۱: ۱۴

۷. *Antilytron* (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۲: ۶). این یک متن مهم است (همانند تیتوس ۲: ۱۴) که رهایی را با مرگ عیسی بر بالای صلیب به عنوان جایگزین مرتبط می‌کند. او تنها قربانی قابل قبول است، کسی که به خاطر "همه" مرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۲۹، ۳: ۱۶ الی ۱۷، ۴: ۲۴، اول تیموتائوس ۲: ۴، ۴: ۱۰، تیتوس ۲: ۱۱، دوم پطرس ۳: ۹، اول یوحنا ۲: ۲، ۴: ۱۴).

B. مفهوم الهیاتی در عهد جدید

۱. انسان برده گناه است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸: ۳۴، رومیان ۳: ۱۰ الی ۱۸ و ۲۳: ۶)

۲. وابستگی انسان به گناه در قانون عهد عتیقی موسی آشکار شده است (مراجعه شود به غلاطیان ۳) و موعظه عیسی بر بالای کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷). عملکرد انسان تبدیل به مجازات مرگ برای او شده است (مراجعه شود به کولسیان ۲: ۱۴)
۳. عیسی، بره معصوم خدا، آمد و بجای ما مرد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، انجیل یوحنا ۱: ۲۹، دوم قرنتیان ۵: ۲۱). ما را از گناه خریدند تا به خدا خدمت کنیم (مراجعه شود به رومیان ۶).
۴. به طور ضمنی هم یهوه و هم عیسی "نسبت نزدیک" دارند که از طرف ما عمل می‌کنند. این استعاره‌های خانوادگی (یعنی پدر، شوهر، پسر، برادر، نزدیکان) تداوم می‌یابند.
۵. رستگاری بهایی نیست که به شیطان (یعنی الهیات قرون وسطی) پرداخت شده باشد، بلکه آشتی با خدا و عدالت خداوند با عشق خدا و کامل بودن در مسیح است. در صلیب صلح بازگردانده شد، شورش بشر آموزش داده شد، تصویر خدا در بشریت در حال حاضر به طور کامل در همکاری صمیمانه عمل می‌کند!
۶. هنوز یک جنبه آینده نگرانه ای در رستگاری وجود دارد (مراجعه شود به رومیان ۸: ۲۳، افسسیان ۱: ۱۴، ۴: ۳۰)، که شامل احیا کالبد ما و صمیمیت فردی با تثلیث خدا است (موضوع خاص: تثلیث را مطالعه کنید). کالبدهای احیا شده ما همانند او خواهند بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۳: ۲). او یک بدن فیزیکی دارد، ولی با یک بعد اضافی. به سختی می‌توان پارادوکس اول قرنتیان ۱۵: ۱۲ الی ۱۹ را با اول قرنتیان ۱۵: ۳۵ الی ۵۹ توصیف کرد. بدیهی است یک کالبد فیزیکی و زمینی وجود دارد و همچنین یک کالبد معنوی و بهشتی. عیسی هر دو را داشت.

۱: ۶۹ "شاخ نجاتی" شاخ حیوانات در عهد عتیق یک نماد قدرت آن حیوان بود (مراجعه شود به تثنیه ۳۳: ۱۷؛ مزامیر ۹۲: ۱۰؛ زکریا ۱: ۱۸-۲۱). این برای توصیف قدرت اشرار (مراجعه شود به مزامیر ۷۵: ۱۰) و پارسایان (اول سموئیل ۲: ۱؛ مزامیر ۷۵: ۱۰؛ ۸۹: ۱۷؛ ۱۴۸: ۱۴) مورد استفاده قرار گرفت. این اصطلاح فرهنگی برای قدرتمند ساختن محراب قربانیان (مراجعه شود به خروج ۲۷: ۲، ۳۰: ۱۰، اول پادشاهان ۱: ۵۰، ۲: ۲۸) استفاده شد. از این، مفهوم خدا را به عنوان محافظ رستگاری خود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۲۲: ۲؛ مزامیر ۱۸: ۲) توسعه داد.

■ "در خاندان خادمش داوود" (در نسخه انگلیسی "در خانه خادمش داوود" نوشته شده است) این عبارت چندین مفهوم عهد عتیقی را در بر دارد.

۱. اصطلاح کلیدی "خانه" است و متن اصلی آن دوم سموئیل ۷ است. از این وعده مسیحیت می‌آید مزامیر ۱۳۲: ۱۷ و اشعیا ۱۱: ۱ مسیح خواهد بود از قبیله یهودا (مراجعه شود به پیدایش ۴۹) و خانواده یسای (متی ۱: ۱؛ لوقا ۱: ۳۲؛ یوحنا ۷: ۴۲؛ اعمال رسولان ۱۳: ۲۳؛ رومیان ۱: ۳؛ مکاشفه ۲۲: ۱۶).
۲. "خدمت" عنوان عهد عتیقی افتخار در مورد موسی و یوشع بود.

۱: ۷۰ "او" در این آیه به "روح" در لوقا ۱: ۶۷ اشاره دارد. این تایید عهد جدید الهام و ارتباط پیشگویی عهد عتیق است (رومیان ۱: ۲؛ ۳: ۲۱؛ ۱۶: ۲۶). این نیز تایید شخصیت روح است. Millard J. Erickson، *Christian Theology*، چاپ دوم، صفحات ۸۷۵-۸۷۸ را ببینید. به موضوع خاص در لوقا ۱۲: ۱۲ مراجعه کنید.

NASB, NRSV	"از قدیم"
NKJV	"که از دورانی که جهان شروع شد بوده است"
TEV	"مدتها قبل"
NJB	"از دوران باستان"

این عبارت به پیامبران عهد عتیق مربوط است. این بین "مقدس" و "انبیا" قرار گرفت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۱). استدلال مذهبی این است که مسیح بودن عیسی اختراع جدیدی نیست، بلکه یک نبوت باستانی و تحت الهام است. او رستگاری فیزیکی (عهد عتیق) و معنوی (عهد جدید) را به اسرائیل و فراتر از آن آورد (متی ۲۸: ۱۸-۲۰؛ لوقا ۲۴: ۴۷؛ اعمال رسولان ۱: ۸).

۱: ۷۱ "رستگاری" در عهد عتیق کلمه "رستگاری" دارای معنای اولیه تحویل فیزیکی است (مراجعه شود به لوقا ۱: ۷۴). این یک نقل قول از مزامیر ۱۰۶: ۱۰ است.

"بر پدرانمان ترحم کند"	NASB
"تا ترحمی که به پدرانمان وعده داده شده بود را اعمال دهد"	NKJV
"پس ترحمی را که به اجدادمان وعده داده شده بود را نشان داده است"	NRSV
"او گفت به اجدادمان ترحم نشان خواهد داد"	TEV
"و نشان دادن تحقق محبت و عشق به اجدادمان"	NJB

دو خط لوقا ۱: ۷۲ همسو هستند. پیمان به ابراهیم (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵ و ۱۷) به طور خاص در لوقا ۱: ۷۳-۷۵ ذکر شده است. این یک پیمان مشروط بر اساس وعده خدا در لوقا ۱: ۷۳-۷۴ الف و پاسخ ایمان مناسب در لوقا ۱: ۷۴ ب الی ۷۵ بود.

■ "عهد مقدس" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: پیمان (SPECIAL TOPIC: COVENANT)

اصطلاح عهد عتیقی berith (KB157, BDB 136) به معنی "پیمان" را نمی توان به راحتی ترجمه کرد. هیچ فعلی که با این اصطلاح همخوانی داشته باشد در زبان عبری وجود ندارد. تمامی تلاشها برای مشتق و استخراج کردن و تعریف یک مفهوم ایدئولوژیک یا معنی دار نامتقاعد کننده بوده اند. احتمالاً بهترین حدس "قطع کردن" باشد (BDB 144) که دلالت بر حیوان قربانی باشد که همراه پیمان است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۱۰ و ۱۷). با این حال، محور اصلی این مفهوم استاتید را وادار کرد تا کاربرد واژه را مورد بررسی قرار دهند و تلاش کنند معنی عملی آن را دریابند.

پیمان ابزاری است که توسط آن یک خدای واقعی (موضوع خاص: یکتا پرستی را مطالعه کنید) با مخلوقات انسانی سر و کار دارد. مفهوم پیمان، عهد، یا موافقتنامه در درک مکاشفه انجیلی بسیار حساس است. تنش میان سلطه خدا و اراده آزاد انسان به وضوح در مفهوم پیمان دیده می شود. برخی از پیمانها انحصاراً بر اساس شخصیت و اعمال خدا هستند.

۱. خود خلقت (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲)
 ۲. مقاومت و وعده به نوح (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶ الی ۹)
 ۳. فرا خواندن ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲)
 ۴. پیمان با ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵)
- با این وجود، ماهیت طبیعی خود پیمان نیازمند پاسخ به آن است.
۱. با ایمان آدم باید از خدا اطاعت کند و میوه وسط عدن نخورد.
 ۲. با ایمان نوح باید یک کشتی عظیم دور از دریا بسازد و حیوانات را گردآوری کند
 ۳. با ایمان ابراهیم باید خانواده خود را ترک کند، از خدا پیروی کند، و به وارثین آینده اعتماد کند.
 ۴. با ایمان موسی باید اسرائیلیان را از مصر بیرون برده به کوه سینا ببرد و راهنمائیهای خاص برای زندگی دینی و اجتماعی با وعده نعمت و لعن دریافت کند (مراجعه شود به لاویان ۲۶، کتاب تثنیه ۲۷ ای ۲۸).

مشابه همین تنش در مورد رابطه خدا با انسان در پیمان جدید مطرح شده است (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، عبرانیان ۷: ۲۲، ۸: ۶ و ۸ و ۱۳، ۹: ۱۵، ۱۲: ۲۴). این تنش را به راحتی می توان با مقایسه حزقیال ۱۸: ۳۱ با حزقیال ۳۶: ۲۷ الی ۳۸ دید (اعمال یهوه). آیا پیمان بر اساس اعمال ناشی از لطف خدا است یا پاسخ اجباری انسان؟ این یک نکته داغ میان پیمان قدیم و پیمان جدید است. اهداف هر دو یکی هستند:

۱. احیا رابطه با یهوه که در کتاب پیدایش ۳ از بین رفت
۲. ایجاد مردمی پارسا که منعکس کننده شخصیت خدا هستند.

پیمان جدید ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴ این تنش را با حذف عملکرد انسان به عنوان ابزاری برای مقبول شدن برطرف می کند. قانون خدا به جای یک برونی قانونی تبدیل به میل درونی می شود. هدف مردم خداپرست و پارسا تغییر نمی کند، بلکه روش ها تغییر می کنند. انسان گمراه اثبات کرد که

نمی‌تواند انعکاس مناسبی از تصویر خدا باشد. مسئله پیمان خدا نبود، بلکه ضعف و گناهکاری انسان بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳، رومیان ۷، غلاطیان ۳).

تنش مشابهی میان پیمان مشروط و غیر مشروط عهد عتیق همچنان در عهد جدید باقی می‌ماند. رستگاری مطلقا با کار خاتمه یافته عیسی مسیح رایگان است، ولی نیازمند توبه و ایمان است (هم در آغاز و هم اینکه باید استمرار داشته باشد، موضوع خاص: ایمان به عهد جدید را مطالعه کنید). عیسی رابطه جدید خود با مومنین را "یک پیمان جدید" می‌نامد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۲۸، انجیل مرقس ۱۴: ۲۴، انجیل لوقا ۲۲: ۲۰، اول قرن‌تینان ۱۱: ۲۵). این یک اعلامیه رسمی و قانونی و یک فراخواندن به همانند مسیح بودن است (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۴۸، رومیان ۸: ۲۹ الی ۳۰، دوم قرن‌تینان ۳: ۱۸، ۷: ۱، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۱: ۴، ۴: ۱۳، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۳: ۴ و ۷، ۵: ۲۳، اول پطرس ۱: ۱۵)، یک اعلام خبری از پذیرش (رومیان ۴) و امر به مقدس بودن (انجیل متی ۵: ۴۸) مومنین با عملکرد خود نجات پیدا نمی‌کنند، بلکه با اطاعت (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸ الی ۱۰، دوم قرن‌تینان ۳: ۵ الی ۶). زندگی خداپسندانه تبدیل به شاهدهی برای رستگاری می‌شود، نه ابزاری برای رستگاری (یعنی یعقوب و اول یوحنا). با این حال، زندگی جاویدان مشخصه‌های قابل مشاهده‌ای دارد! این تنش به وضوح به عنوان هشدار در عهد جدید دیده می‌شود (به موضوع خاص: ارتداد مراجعه کنید).

۱: ۷۳ "همان سوگندی را که برای پدرمان ابراهیم یاد کرد" پیمان خدا با ابراهیم در لوقا ۱۲ و ۱۵ ضبط می‌شود، اما این سوگند مخصوص در پیدایش ۲۲: ۱۶-۱۸ ثبت شده است. پولس چندین بار در رومیان ۴ این سوگند / وعده را ذکر می‌کند، جایی که او ثبت می‌کند که رستگاری خدا همیشه بر اساس (۱) رحمت خدا و آغاز عهد و (۲) پاسخ ایمان بشری است.

۱: ۷۴ نامحدودی که در این آیه در NASB، NKJV و NJB آغاز می‌شود در لوقا ۱: ۷۳ در UBS⁴ و NRSV یافت می‌شود.

هدف رستگاری انسان خدمت به خداوند است. این دقیقا نکته پولس در رومیان ۶ است!

با گناه ترس خدا از گناه به وجود می‌آید. مسیح مجازات گناه را حذف می‌کند و "تصویر خدا" (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷) را در انسان سقوط کرده احیا می‌کند، بنابراین همکاری بدون ترس امکان پذیر است، همانطور که در باغ عدن بود.

۱: ۷۵ "قدوسیت" موضوع خاص: مقدس در لوقا ۱: ۳۵ را مطالعه کنید.

■ "پارسایی" موضوع خاص: مقدس در لوقا ۱: ۶ را مطالعه کنید.

۱: ۷۶ "تو، ای فرزندم، پیامبر خدای متعال خوانده خواهی شد" (در نسخه انگلیسی "تو، فرزند، پیامبر آن والاترین خوانده خواهی شد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک بیانیه شگفت آور بود، زیرا بیش از ۴۰۰ سال تا پیش از میلاد مسیحی هیچ پیامبری در اسرائیل وجود نداشت.

عنوان "الاترین" (*hupsistos*) از ترجمه Septuagint از عبری *Elion* می‌آید. این نخستین بار در رابطه با خدا در پیدایش ۱۴: ۱۸، ۱۹، ۲۰ و در ارتباط با *Melchizedek* (مراجعه شود به عبرانیان ۷: ۱) و بار دیگر در اعداد ۱۶: ۲۴ در ارتباط با *Balaam* آمده است.

موسی در تثنیه ۳۲: ۸ در مورد خدا از آن استفاده می‌کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۷: ۲۶). چندین بار در مزامیر مورد استفاده قرار گرفته است (لوقا ۱۸: ۱۳؛ ۷۸: ۳۵؛ ۸۹: ۲۷).

نویسندگان انجیل چندین بار از آن در ارتباط با عیسی که پسر والاترین خطاب میشود (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۲؛ مرقس ۵: ۷؛ و همسوی لوقا ۸: ۲۸) استفاده می‌کنند و در اینجا در این متن، یحیی تعمید دهنده به عنوان پیامبر والاترین استفاده میکند. Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*، صفحه ۳۵.

■ "پیشاپیش خداوند حرکت خواهی کرد تا راه را برای او آماده سازی" (در نسخه انگلیسی "پیشاپیش ارباب حرکت خواهی کرد تا راه را برای او آماده سازی" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) یهودیان انتظار یک پیشگام برای مسیح را داشتند و به دلیل ملاکی ۴: ۵، آنها انتظار داشتند که الیاس مجددا زنده شود. یحیی تعمید دهنده لباس پوشید و بیشتر همانند الیاس زندگی میکرد.

یحیی خود را در این نقش نمیدید (یوحنا ۱: ۲۱)، اما عیسی می گوید که او این نبوت را انجام داده است (متی ۱۱: ۱۴). یحیی خودش را با این نقل قول از ملاکی ۳: ۱ (مراجعه شود به اشعیا ۴۰: ۳-۴) توصیف می کند (لوقا ۳: ۲-۶).

کلمه "Lord/ارباب" راهی برای ترجمه یهوه است. این به خداوند پیمان اسرائیل اشاره دارد (لوقا ۱: ۱۶-۱۷؛ ملاکی ۳: ۱؛ اشعیا ۴۰: ۳-۴). یحیی آماده برای آمدن یهوه در طریق مسیح خود است.

۱: ۷۷ بشارت یحیی برای آماده سازی یک هدف سه گانه داشت.

۱. تاکید بر نیاز معنوی (یعنی تعمید توبه)

۲. دادن آگاهی و شناخت در مورد رستگاری (یعنی توبه و ایمان) با رحمت خداوند، مسیح خدا، مقدس بودن خدا (مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۵)

۳. برای اشاره به عیسی (یوحنا ۱: ۲۹-۳۴، ۳۵-۳۷)

یحیی با بخشش گناهان نمیتواند رستگاری را برای کسی بیاورد، بلکه او را به سوی کسی که می تواند و این کار را میکند، هدایت میکند - یعنی عیسی ناصری.

۱: ۷۸ "زیرا خدای ما را دلی است پر ز رحمت" این شخصیت تغییر ناپذیر خدای پدر بود (مراجعه شود به ملاکی ۳: ۶، اگر چه می تواند منعکس اشعیا ۹: ۲ یا ۶۰: ۱ باشد)، که مسیح را فرستاد (یوحنا ۳: ۱۶). رحمت کلید «پیش داوری» است (رومیان ۹: ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۳۰: ۱۱، ۳۱، ۳۲).

اصطلاح یونانی ترجمه "لطیف" به معنای واقعی کلمه *splagchnon* است، که "بخش های درونی" قربانی است که کنعانیان آن را میخوردند اما یهودیان در جشن خیمه ها آنها را در محراب قربانی در زمان برگزاری جشن خیمه ها به یهوه هدیه میکردند (مراجعه شود به خروج ۲۹: ۱۳؛ لاویان ۳: ۳-۴، ۱۰، ۱۵؛ ۸-۹؛ ۷-۳؛ ۸؛ ۱۶؛ ۲۵؛ ۹؛ ۱۰؛ ۱۶).

قدما معتقد بودند که احساسات در این "ارگان های پایین" بدن قرار دارند (کبد، کلیه ها، روده ها، مراجعه شود به اشعیا ۶۳: ۱۵، ارمیا ۴: ۱۹ و استعاره در عهد جدید ادامه می یابد، مراجعه شود به دوم قرنیتیان ۶: ۱۲؛ ۷: ۱۵؛ فیلیپیان ۱: ۸؛ ۲: ۱؛ کولسیان ۳: ۱۲؛ فیلمون ۷، ۱۲، ۲۰).

NASB "که با آن طلوع خورشید از بالا به ما خواهد رسید"

NKJV "که با آن روزگار ما را از ما بازدید کرده است"

NRSV "سپیده دم از بالا به ما برسد"

TEV "او باعث می شود نور آفتاب رستگاری بر ما افزوده شود"

NJB "از همین رو، آفتاب تابان از عرش برین بر ما طلوع خواهد کرد"

از آنجا که در این ستایش زکریا به ملاکی چندین مرتبه اشاره شده است، این احتمالا اشاره به ملاکی است. ۴: ۲ الف است. "اما برای شما که از نام من محافظت می کنید، خورشید عدالت در بال هایش بهبود می یابد." کلمه "خورشید" در متن یونانی ظاهر نمی شود، بلکه فقط اصطلاح "افزایش" (همانطور که در LXX از ملاکی ۴: ۲ آمده) می باشد. اصطلاح "خورشید" دو ریشه دارد.

۱. زرتشتی (به عنوان مثال، مذهب فارسی در دوران اسارت اسرائیل) نماد خدای بزرگ و خدای خود (اهورامزدا) حلقه خورشید با بال بود.

۲. عنوان خداوند "والا ترین" (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۲، ۷۶) راهی است که به هدیه خدا نور/خورشید اشاره دارد (مراجعه شود به مزامیر ۱۹: ۱-۶).

ملاکی ۴ از روز رستگاری می گوید که به وسیله نور / شفا نمادین می شود.

تفاوتهای میان نسخ یونانی مربوط به زمان فعل (حال / آینده) وجود دارد. نبوت ملاکی آینده است، اما رویداد مسیح برای یحیی تعمید دهنده در زمان حال است.

۱: ۷۹ این نقل قول از اشعیا ۹: ۱-۲ است (که یعنی لوقا ۷: ۱۸؛ نیز می تواند به اشعیا ۹: ۲ اشاره کند). چندین نقل قول از ملاکی که در اشعیا همبستگی داشته اند (به عنوان مثال، راه خداوند را آماده کردن) وجود دارند. این به نظر می رسد یکی دیگر باشد (به عنوان مثال، یک بازی با کلام ربی ها در "صعود آفتاب" و "درخشش").

در ابتدا پیشگویی اشعیا به اولین قبیله شکست خورده در شمال اسرائیل اشاره داشت که ابتدا توسط حمله شمال به آشور در قرن هشتم بسر برده شد. اشعیا ادعا می کند اولین کسانی هستند که خبر خوب برای آنها ارائه می شود. نخستین منطقه ای که عیسی در آنجا بشارت داد جلیل بود!

■ **"گامهای ما را در مسیر صلح و سلامت هدایت فرماید"** این یک زمان آتوریست فعال نامحدود از اصطلاح یونانی برای "هدایت کردن" است. این اصطلاح فقط سه بار در عهد جدید استفاده شده است: در اینجا و دو بار توسط پولس در نامه های خود به تسالونیکي (به ترتیب اول تسالونیکيان ۳: ۱۱؛ دوم تسالونیکيان ۳: ۵). در هر سه رخداد، بر هدایت خدا تاکید دارد. در Septuagint آن را به "نگه داشتن فرد در یک راه راست" (به عنوان مثال، در مسیر خدا) مرتبط است.

ایمان عهد عتیق به عنوان یک مسیر روشن مشخص شده است. مردم خدا پیرو این مسیر هستند، در مسیر مستقیم حرکت میکنند. تصادفی نیست که کلیسای اولیه در اعمال رسولان "راه" نامیده می شود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱: ۸۰

۸۰ و اما آن کودک رشد می کرد و در روح، نیرومند می شد، و تا روز ظهور آشکارش بر قوم اسرائیل، در بیابان به سر می برد.

۱: ۸۰ "آن کودک رشد می کرد و ... نیرومند می شد" این بسیار شبیه توصیف بزرگ شدن عیسی است، هم از لحاظ جسمی و هم معنوی (لوقا ۲: ۴۰).

موضوع خاص: قوی باشید

(SPECIAL TOPIC: BE MADE STRONG)

این اصطلاح (*krataioō*) در صدای مجهول چندین بار در عهد جدید در مفاهیم مختلف مورد استفاده قرار گرفته است.

۱. توسعه طبیعی طبیعی عیسی به عنوان یک انسان، انجیل لوقا ۱: ۸۰، ۲: ۴۰
۲. مومنین توسط روح القدس نیرو میگیرند، افسسیان ۳: ۱۶
۳. مومنان به اعتقاد خود در مقابل مبارزات داخلی در کلیسای قرنتیان، قوی و متعهد هستند. اول قرنتیان ۱۶: ۱۳

■ **"در روح"** همانند اکثر موارد، مسئله تفسیری این است که آیا این به روح القدس اشاره دارد یا به روح انسانی یحیی مربوط است؟ بر اساس اشاره به اشعیا ۱۱: ۱-۲، شاید به هر دو.

موضوع خاص: روح (*pneuma*) در عهد جدید

(SPECIAL TOPIC: SPIRIT (*pneuma*) IN THE NEW TESTAMENT)

اصطلاح یونانی برای "روح" در چندین مورد در عهد جدید استفاده می شود. در اینجا برخی از طبقه بندی ها و نمونه های عامل وجود دارند.

A. از تثلیث الهی (نگاه کنید به موضوع ویژه: تثلیث)

۱. در مورد پدر (یوحنا ۴: ۲۴)
۲. در مورد پسر (رومیان ۸: ۹-۱۰؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۷؛ غلاطیان ۴: ۶؛ اول پطرس ۱: ۱۱)
۳. روح القدس (انجیل مرقس ۱: ۱۱؛ متی ۳: ۱۶؛ ۱۰: ۲۰؛ یوحنا ۳: ۵، ۶، ۸، ۷: ۳۹؛ ۱۴: ۱۷؛ اعمال رسولان ۲: ۴؛ ۵: ۹؛ ۸: ۲۹، ۳۵؛ رومیان ۱: ۴؛ ۸: ۱۱، ۱۶؛ اول قرنتیان ۲: ۴، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۴؛ ۷: ۱۲)

B. در مورد نیروی زندگی انسان

۱. در مورد عیسی (مراجعة شود به مرقس ۸: ۱۲؛ یوحنا ۱۱: ۳۳، ۳۸؛ ۱۳: ۲۱)
۲. در مورد بشر (متی ۲۲: ۴۳؛ اعمال رسولان ۷: ۵۹؛ ۱۷: ۱۶؛ ۲۰: ۲۲؛ رومیان ۱: ۹؛ ۸: ۱۶؛ اول قرنتیان ۲: ۱۱؛ ۵: ۳-۵؛ ۷: ۲۴؛ ۱۵: ۱۵؛ ۱۶: ۱۸؛ دوم قرنتیان ۲: ۱۳؛ ۷: ۱۳؛ فیلیپیان ۳: ۴؛ ۲۳: ۲؛ ۵: ۵)
۳. چیزهایی که روح در روح انسان ایجاد می کند
 - a. روحیه برده داری در مقابل روحیه پذیرش - رومیان ۸: ۱۵
 - b. یک روح ملایم - اول قرنتیان ۴: ۲۱

- c. روح ایمان - دوم قرن‌تبیان ۴: ۱۳
- d. روح خرد و وحی در دانش او - افسسیان ۱: ۱۷
- e. نه یک روح ترسو در مقابل قدرت، عشق و نظم و انضباط - دوم تیموتائوس ۱: ۷
- f. روح خطا در مقابل روح حقیقت - اول یوحنا ۴: ۶
- C. در مورد قلمرو معنوی

۱. ذات معنوی
- a. خوب (به عنوان مثال، فرشتگان، مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳: ۸-۹؛ عبرانیان ۱: ۱۴)
- b. شیطان (به عنوان مثال شیطان، متی ۸: ۱۶؛ ۱۰: ۱؛ ۱۲: ۴۳، ۴۵؛ اعمال رسولان ۵: ۱۶؛ ۸: ۷؛ ۱۶: ۱۶؛ ۱۹: ۱۲-۲۱؛ افسسیان ۶: ۱۲)
- c. ارواح (نگاه کنید به لوقا ۲۴: ۳۷)
۲. معرفت معنوی (متی ۵: ۳؛ ۲۶: ۴۱؛ یوحنا ۳: ۶؛ ۴: ۲۳؛ اعمال رسولان ۱۸: ۲۵؛ ۱۹: ۲۱؛ رومیان ۲: ۲۹؛ ۷: ۶؛ ۸: ۴، ۱۰؛ ۱۲: ۱۱؛ اول قرن‌تبیان ۱۴: ۳۷)
۳. چیزهای معنوی (یوحنا ۶: ۶۳؛ رومیان ۲: ۲۹؛ ۸: ۲، ۵، ۹، ۱۵؛ ۲۷: ۱۵؛ اول قرن‌تبیان ۹: ۱۱؛ ۱۴: ۱۲)
۴. هدایای روحانی (اول قرن‌تبیان ۱۲: ۱؛ ۱۴: ۱)
۵. الهام روح (متی ۲۲: ۴۳؛ لوقا ۲: ۲۷؛ افسسیان ۱۷: ۱۷)
۶. بدن معنوی (اول قرن‌تبیان ۱۵: ۴۴-۴۵)
- D. ویژگیهای مشخصه
۱. نگرش جهان (رومیان ۸: ۱۵؛ ۱۱: ۸؛ اول قرن‌تبیان ۲: ۱۲)
۲. فرایند تفکر انسان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۶: ۱۰؛ رومیان ۸: ۶؛ اول قرن‌تبیان ۴: ۲)
- E. در مورد قلمرو فیزیکی
۱. باد (متی ۷: ۲۵، ۲۷؛ یوحنا ۳: ۸؛ اعمال رسولان ۲: ۲)
۲. نفس (اعمال رسولان ۱۷: ۲۵؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۸)

واضح است که این اصطلاح باید با توجه به متن بلافصل آن تفسیر شود. سایه های مختلفی از معنا وجود دارد که میتواند به (۱) جهان فیزیکی؛ (۲) جهان غیرواقعی؛ (۳) و همچنین افراد این دنیای فیزیکی یا قلمرو معنوی، اشاره کند.

روح القدس بخشی از تثلیث الهی است که در این مرحله از تاریخ به شدت فعال است. عصر جدید روح آمده است. همه چیز خوب است، مقدس، حق، و درست است به او مربوط است. حضور، هدایا و خدمت او در پیشرفت انجیل و موفقیت پادشاهی خدا بسیار حیاتی است (متی ۱۴: ۱۶ و ۱۶). او به خود توجه نمی کند بلکه به مسیح توجه دارد (یوحنا ۱۶: ۱۳-۱۴). او متعهد، متقاعد، وفادار، تعمید بخش بوده و تمام مومنان را متبلور می کند (یوحنا ۱۶: ۸-۱۱).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا تولد از باکره یک مفهوم مهم کتاب مقدس است؟
۲. روح چگونه این کار را انجام داد؟
۳. چگونه عظمت ایمان مریم را با عادی بودن انسانیت او تعادل می دهیم؟
۴. حقیقت مهم در لوقا ۱: ۵۱ الی ۵۳ چیست؟
۵. چرا عناوین پادشاه خدا پرست که در لوقا ۱: ۶ ذکر شده است که در درک ما از عیسی ناصری مهم است؟

۶. چرا زکریا قبل از پنبطیکاست با روح القدس پر می شود؟
۷. چرا از نسل داوود بودن مسیح مهم است؟
۸. چرا یهودیان انتظار داشتند الیاس تجدید حیات کنند؟

لوقا ۲

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تولد عیسی	از مریم متولد شد	تولد عیسی	تولد عیسی	تولد عیسی و ملاقات چوپانان
۲: ۱ الی ۷	۲: ۱ الی ۷	۲: ۱ الی ۷	۲: ۱ الی ۳ ۲: ۴ الی ۷	۲: ۱ الی ۱۴
چوپانان و فرشتگان	جلال در بالاترین		چوپانان و فرشتگان	
۲: ۸ الی ۱۴ الف	۲: ۸ الی ۱۳	۲: ۸ الی ۱۴	۲: ۸ الی ۱۲ ۲: ۱۳ ۲: ۱۴	
۲: ۱۴ ب الی ۲۰		۲: ۱۵ الی ۲۰	۲: ۱۵ ۲: ۱۶ الی ۲۰	۲: ۱۵ الی ۲۰
	ختنه عیسی		عیسی نامگذاری شد	ختنه عیسی
۲: ۲۱	۲: ۲۱	۲: ۲۱	۲: ۲۱	۲: ۲۱
عیسی در معبد معرفی میشود	عیسی در معبد معرفی میشود		عیسی در معبد معرفی میشود	عیسی در معبد معرفی میشود
۲: ۲۲ الی ۲۴	۲: ۲۲ الی ۲۴	۲: ۲۲ الی ۲۴	۲: ۲۲ الی ۲۴	۲: ۲۲ الی ۲۸
	شمعون رستگاری خدا را میبیند			شب
۲: ۲۵ الی ۳۵	۲: ۲۵ الی ۳۵	۲: ۲۵ الی ۳۲	۲: ۲۵ الی ۳۲	۲: ۲۹ الی ۳۲ نبوت شمعون
	آنا بر رهایی یافتگان شهادت میدهد			۲: ۳۳ الی ۳۵ نبوت آنا
۲: ۳۶ الی ۳۸	۲: ۳۶ الی ۳۸	۲: ۳۶ الی ۳۸	۲: ۳۶ الی ۳۸	۲: ۳۶ الی ۳۸
بازگشت به ناصره	دور هم جمع شدن خانواده در ناصره		بازگشت به ناصره	زندگی پنهان عیسی در ناصره
۲: ۳۹ الی ۴۰	۲: ۳۹ الی ۴۰	۲: ۳۹ الی ۴۰	۲: ۳۹ الی ۴۰	۲: ۳۹ الی ۴۰
عیسی کودک در معبد	عیسی کودک اساتید را متحیر میکند	عیسی کودک در اورشلیم	عیسی کودک در معبد	عیسی میان پزشکان شریعت
۲: ۴۱ الی ۵۲	۲: ۴۱ الی ۵۰	۲: ۴۱ الی ۵۱	۲: ۴۱ الی ۴۸	۲: ۴۱ الی ۴۵ ۲: ۴۶ الی ۵۰
	عیسی در خرد پیشرفت میکند			زندگی پنهانی ناصره از سر گرفته میشود
	۲: ۵۱ الی ۵۲	۲: ۵۱ الی ۵۲	۲: ۵۱ الی ۵۲	۲: ۵۱ الی ۵۲

* تقسیم بندی پاراگرافها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می باشند. هر ترجمه جدید، پاراگرافها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه ای متمایز به کار می گیرد. همانطور که متن را می خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا

باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن (پاراگراف‌ها) را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعا کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: واژه‌نامه.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۱ الی ۷

در آن روزها، آگوستوس قیصر فرمانی صادر کرد تا مردمان جهان همگی سرشماری شوند.^۲ این نخستین سرشماری بود و در ایام فرمانداری کورینیوس بر سوریه انجام می‌شد. آپس، هر کس روانه شهر خود شد تا نام‌نویسی شود.^۴ یوسف نیز از شهر ناصره جلیل رهسپار بیت‌لحم یهودیه، زادگاه داوود شد، زیرا از نسل و خاندان داوود بود.^۵ او به آنجا رفت تا با نامزدش مریم که زایمانش نزدیک بود، نام‌نویسی کنند.^۱ هنگامی که آنجا بودند، وقت زایمان مریم فرا رسید^۷ و نخستین فرزندش را که پسر بود به دنیا آورد. او را در قنذاقی پیچید و در آخوری خوابانید، زیرا در مهمانسرا جایی برایشان نبود.

۱: ۲ "فرمان" این سرشماری رومی در دوره حکومت چهارده ساله سزار آگوستوس (۳۰ الی ۱۴ قبل از میلاد، مراجعه شود به لوقا ۳: ۱، متی ۲۲: ۱۷) آغاز شد. ما از این دوره ها در پاپیروس مصری یاد می‌کنیم. آنها سالها طول کشیدند. سرشماری دوم در اعمال رسولان ۵: ۳۷ و در نوشته های جوزفوس ذکر شده است، که می‌گوید که در سال ششم میلادی ۶ انجام شد؛ بنابراین، اولین سرشماری باید در حدود ۸ قبل از میلاد انجام شده باشد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۳۷).

■ "سرشماری" این ثبت نام به منظور مالیات و ارتش بود. یهودیان، با این حال، از خدمات نظامی معاف شدند. این البته، احتمالا، شامل سوگند وفاداری به سزار هم میشد.

■ "مردمان جهان" این به امپراطوری روم یا دنیای شناخته شده متمدن اشاره میکند (لوقا ۴: ۵؛ ۲۱: ۲۶؛ اعمال رسولان ۱۱: ۲۸؛ ۱۷: ۶، ۳۱: ۱۹؛ ۲۷: ۲۴؛ ۵: ۲۴؛ ۱۴: ۳؛ ۱۰) مطمئنا ممکن است برخی از این متون به یک تاکید در سراسر جهان منعکس شوند، مانند متی ۲۴: ۱۴؛ اعمال رسولان ۱۷: ۳۱؛ و عبرانیان ۱: ۶؛ ۲: ۵).

۲: ۲ "این نخستین سرشماری بود" سرشماری دوم در اعمال رسولان ۵: ۳۷ ذکر شده است. این سرشماریهای روم سالها طول میکشید تا کامل شود، شاید تا چهارده سال (بر اساس شواهد از مصر).

■ "کورینیوس" با این بیانیه و تاریخ سکولار مشکلی وجود دارد. کورینوس فرماندار مدنی سوریه در سال ۶ میلادی بود. او رهبر نظامی در سوریه بود، که یهودیه بخشی از آن بود، از حدود ۱۰ تا ۷ قبل از میلاد، اما تا سال ۶ میلادی او رهبر سیاسی نشد. او در حدود سالهای ۶-۷ میلادی با هدف ثبت صرفا جهت اخذ مالیات به یهودیه آمد. (مراجعه شود به *Josephus, Antiq.* 18.1-2، 26). پاورقی NRSV اطلاعاتی را در مورد کورینوس ارائه می‌دهد که

او یک قهرمان ویژه آگوستوس بود تا با قبیله های باغی مقابله کند (Homonadenses). مراجعه شود به *Annals, Tacitus*، ۱۳: ۴۸) و به همین دلیل فرماندار نظامی سوریه بود، در حالی که واراس حاکم مدنی بود (*Oxford*، ۱۹۹۱، ویرایش شده توسط Bruce M. Metzger and Roland Murphy. صفحات ۷۹-۸۰).

A Translator's Handbook on the Gospel of Luke، صفحه ۱۰۵، ادعا می کند کورینوس نماینده ویژه امپراتور از ۱۲ قبل از میلاد تا ۱۶ میلادی بود، که مسئول اداری مرتبط با سرشماری هم بود. همچنین ادعا می کند که او دو بار فرماندار سوریه بوده است، از ۳-۲ قبل از میلاد و دوباره در ۶ الی ۱۶ میلادی. نویسندگان *UBS Handbook*، *Reiling and Swellengsegl*، مرجع خود را *Interpreter's Dictionary of the Bible*، vol. 3، صفحات ۹۷۵-۹۷۷ اعلام کردند.

۲:۳ "هر کس" به مردان، احتمالاً مردانی با اموال مشمول مالیات (زمین، کسب و کار، و غیره) اشاره دارد.

■ "هرکس روانه شهر خود شد" این جنبه منحصر به فرد مربوط به فرهنگ یهودی بود. در ناصره قبیله ای بود از قبیله یهودا (خانواده یسی) که در آنجا زندگی می کردند، اما برای چند خانواده، بیت لحم شهر اصلی آنها بود.

۲:۴ "بیت اللحم" این یک روستای یهودی کوچکی بود که در حدود شش مایلی جنوب غربی اورشلیم قرار داشت و بنابراین حدود هفتاد کیلومتری جنوب ناصره بود. این در عهد عتیق به عنوان افرات شناخته شده بود (مراجعه شود به پیدایش ۳۵: ۱۹)، که به افرات بیت اللحم از میکاه ۵: ۲ تبدیل شد. این راهی بود که آن را از بیت لحم در شمال اسرائیل تشخیص دهد.

این شهر به عنوان شهر شناخته شده است که بواز و روت که اجداد پادشاه داوود بودند، زندگی می کردند (روت ۴: ۱۱). پدر داوود، یسی، هم اینجا زندگی می کرد (مراجعه شود به اول سموئیل ۱۷: ۱۲). از آنجایی که این خانه مسیحی داوود بود، محل تولد عیسی نبوت شده بود اما غیر منتظره بود (مراجعه شود به میکاه ۵: ۲ متی ۲: ۵؛ یوحنا ۷: ۴۲).

■ "زیرا از نسل و خاندان داوود بود" آدم حیرت میکند که نبوت دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۷ را لوقا در نظر داشت (لوقا ۱: ۳۲) وقتی که او این عبارت را در مورد دودمان عیسی ثبت کرد. این عبارت ممکن است اشاره مستقیم به این وعده های مسیحی عهد عتیق هم منجر شود.

۲:۵ "تا با ... مریم ... نام نویسی کنند" فرد به فکر می رود که چرا مریم که باردار بود سفر کرد در حالی که فقط مردان مجبور به بازگشت به خانه اجدادی خود بودند.

۱. یوسف نمی خواست که او را در ناصره قرار دهد، جایی که او به صورت مسخره می شد
۲. یوسف یا مریم نبوت میکاه ۵ را میدانستند و می خواستند آن را انجام دهد
۳. خداوند بر روی شرایط مشغول به کار بود، و از دست یوسف یا مریم کاری بر نمی آمد.

■ "نامزد" متی ۱: ۲۴-۲۵ نشان می دهد که آنها ازدواج کرده اند، اما ازدواج آنها کامل نشده است. نامزدی از نظر فرهنگ یهودیان یک تعهد قانونی بود. ازدواج از طریق خانواده برنامه ریزی میشد و این دوره همیشه تا یک سال طول میکشید.

۲:۶ "هنگامیکه آنجا بودند" این ممکن است به یک دوره طولانیتر در بیت اللحم اشاره داشته باشد، احتمالاً به خاطر دور نگاهداشتن مریم از استهزا در ناصره.

۲:۷ "نخستین فرزند" این در مفهوم عهد عتیق "وارث و جانشین" استفاده شده است. همچنین میگوید که مریم فرزندان دیگری نیز داشت (مراجعه شود به متی ۱۳: ۵۵ الی ۵۶؛ یوحنا ۷: ۳۵).

موضوع خاص: نخست زاده

(SPECIAL TOPIC: FIRSTBORN)

این کلمه "نخست زاده" (*prōtotokos*) در چندین مفهوم خاص در انجیل استفاده شده است.

۱. زمینه عهد عتیق آن اشاره می کند به

- a. نخست زاده به یهوه تعلق دارد (BDB 114, KB 131)، مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲ و ۱۲، ۲۲: ۲۹، ۳۴: ۱۹، اعداد ۳: ۱۳)
- b. نخستین فرزند خانواده (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۱۷، مزامیر ۸۹: ۲۷، انجیل لوقا ۲: ۷، رومیان ۸: ۲۹، عبرانیان ۱۱: ۲۸)
۲. استفاده آن در کولسیان ۱: ۱۵ از عیسی به عنوان نخستین مخلوق صحبت می‌کند که احتمالا یک اشاره عهد عتیقی به امثال ۸: ۲۲ الی ۳۱ یا نماینده خدا در خلقت (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۳، اول قرنتیان ۸: ۶، کولسیان ۱: ۱۵ الی ۱۶، عبرانیان ۱: ۲) دارد
۳. کاربرد آن در کولسیان ۱: ۱۵ و ۱۸، اول قرنتیان ۱۵: ۲۰ و ۲۳، مکاشفه ۱: ۵ اشاره به عیسی به عنوان نخست زاده از مردگان دارد
۴. عنوان عهد عتیقی آن در مورد مسیح استفاده شده است (مراجعه شود به مزامیر ۸۹: ۲۷، عبرانیان ۱: ۶، ۱۲: ۲۳)، عنوانی است که چندین جنبه اولویت و محوریت عیسی را ترکیب میکند.

■ "او را در قنداقی پیچید" (در نسخه انگلیسی "او را در پارچه ای پیچید" نوشته شده است و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اصطلاح (BDB 367) به معنای بسته شدن با پارچه، مانند بازو شکسته است (مراجعه شود به حزقیال ۳۰: ۲۱). این از بسته شدن یک نوزاد در حزقیال ۱۶: ۴ استفاده می‌کند (مراجعه شود به Wis 7: 4). این اصطلاح به صورت استعاره در یعقوب ۳۸: ۹ استفاده شده است.

ظاهرا کل بدن یک نوزاد، به خاطر گرما و حفاظتش، پیچیده شده بود (مانند سرخپوستان آمریکایی). این روش معمول برای هر کودک بوده است.

■ "آخور" این یک فضای خوراک (LX، اشعیا ۱: ۳؛ امثال ۱۴: ۴) برای حیوانات اهلی بود. اینها شرایط خشن، و غیر بهداشتی بود، اما همه جهان باستان و دهقانی چنین بود.

■ "مهمانسرا" اصطلاح *kataluma* نامحدود است و می‌تواند به اینها اشاره کند

۱. اتاق مهمان (حیوانات اغلب در نزدیکی صاحبان آنها زندگی می‌کردند، مراجعه شود به مرقس ۱۴: ۱۴؛ لوقا ۲۲: ۱۱؛ به *Through Peasant Eyes*، اثر Kenneth Bailey صفحه xv مراجعه کنید).

۲. جاستین شهید (۱۱۰ الی ۱۶۲/۱۶۸ میلادی) می‌گوید که عیسی متولد شد در غاری که به عنوان اصطبل استفاده میشد (در این منطقه متداول بود) متولد گردید.

۳. دیگران می‌گویند که در حیاط خلوت مسافرخانه بود.

۴. تفسیر روایتی‌تر در یک اتاق در کمترین سطح با حیوانات صاحب خانه مشترک است (به عنوان مثال، یک مسافرخانه).

بیت لحم روستای بسیار کوچکی بود. من مطمئن نیستم مسافران کافی برای تامین یک مسافرخانه (کلمه عادی، *pandocheion*، مراجعه شود به لوقا ۱۰: ۳۴) وجود میداشت. فرهنگ یهودی بر تعهد فرهنگی میزبانی بستگان تاکید داشت. تعداد زیادی از بستگان در این شهر ثبت نام کردند که هیچ اتاق مهمان در دسترس نبود. لوقا از همین کلمه در لوقا ۲۲: ۱۱ برای "اتاق مهمان" (مراجعه شود به مرقس ۱۴: ۱۴) استفاده می‌کند.

اصطلاح در معنی وسیعی در Septuagint استفاده می‌شود، اما یکی از آنها اتاقی در خانه است، معمولا بر روی پشت بام (اول سموئیل ۱: ۱۸؛ دوم سموئیل ۷: ۶؛ اول تواریخ ۱۷: ۵).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۸ الی ۱۴

در آن نواحی، شبانانی بودند که در صحرا به سر می‌بردند و شب‌هنگام از گله خود پاسداری می‌کردند. ناگاه فرشته خداوند بر آنان ظاهر شد، و نور جلال خداوند بر گردشان تابید. شبانان سخت وحشت کردند، اما فرشته به آنان گفت: «مترسید، زیرا بشارتی برایتان دارم، خبری بس شادی بخش که برای تمامی قوم است: امروز در شهر داوود، نجات‌دهنده‌ای برای شما به دنیا آمد. او خداوند مسیح است. نشانه برای شما این است که نوزادی را در قنداقی پیچیده و در آخوری خوابیده خواهید یافت.» ناگاه گروهی عظیم از لشکریان آسمان ظاهر شدند که همراه آن فرشته در ستایش خدا می‌گفتند:

«جلال بر خدا در عرش برین، و صلح و سلامت بر مردمانی که بر زمین مورد لطف اویند!»^{۱۴}

۲: ۸ "در آن نواحی" این اشاره به بیت لحم دارد.

■ "شبانان" ربی‌ها آنها را بی قانونهای مذهبی می‌دانستند و شهادت آنها در دادگاه قابل قبول نبود (به عنوان مثال، بعدها سنت یهودی شد). این به این دلیل بود که آنها با گوسفندان زندگی می‌کردند و نمی‌توانستند تمام قوانین و مقررات ربی (یعنی تلمود) را حفظ کنند. ممکن است برخی از ارتباطات

نمادین را با داود که در آن منطقه یک شبان است وجود داشته باشد. تولد مسیح برای اولین بار به چوپانان یهودی اعلام شد! این تعجب آور است که توسط یهودیان ضبط شده است، که برای خاندان ها نوشته شده است، در حالی که متی به یهودیان نوشت، به افراد خردمند (شاید غیر یهودیان) شرق اشاره می کند.

■ "گله خود" هیچ راهی برای قطعی کردن زمان تولد عیسی وجود ندارد زیرا گله های معبد در تمام طول سال در این منطقه نگهداری می شدند. بره خدا (یوحنا ۱: ۲۹) در همان منطقه ای متولد شده است که بره های قربانی در قرن بیست و یکم استفاده می کنند. اگر چنین باشد، این چوپان ها ممکن است لاوی باشند.

تاریخ سنتی ۲۵ دسامبر برای جشن تولد عیسی صدها سال بعد (یعنی قرن چهارم، *Constitutions of the Holy Apostles*، لوقا ۲: ۳ الی ۱۳)، ظاهرا انتخاب شده است که با یک جشن عبرتانی (تحويل زمستان) سازگار باشد. برخی از عناصر کریسمس مدرن بخشی از تعطیلات رومی به نام "جشن قهرمانان" است.

کلمنت اسکندریه در پایان قرن دوم، عدم توافق در تاریخ دقیق تولد عیسی را ذکر کرد (*Stromata*، ۱-۲۱). حتی امروزه بعضی از مومنان ۶ ژانویه، نه ۲۵ دسامبر (یعنی ارتدوکس شرقی، ارمنی) را جشن می گیرند.

۲: ۹ "فرشته خداوند" این فرشته به نظر می رسد جدا از میزبان آسمانی باشد که بعدا صحبت می کند یا آواز می خواند. *KJV* موضوع قطعی دارد، اما در متن یونانی نیست. این عبارت دقیق یونانی از فرشته ای است که در محل مقدس ظاهر شد (به یادداشت لوقا ۱: ۱۱ مراجعه کنید).

■ "جلال خداوند" این عبارت اغلب در *Septuagint* برای نشان دادن حضور شخصی با شکوه یهوه (خروج ۱۶: ۷ و ۱۰؛ ۲۴: ۱۶؛ ۴۰: ۳۴-۳۸؛ اعداد ۱۶: ۱۹) استفاده می شود.

موضوع خاص: شکوه (*doxa*)

SPECIAL TOPIC: GLORY (DOXA)

مفهوم انجیلی شکوه را به سختی می توان توصیف کرد. *LXX* از *doxa* برای ترجمه بیش از بیست کلمه عبری استفاده کرده است. به کرار و به شیوه های متفاوت در عهد عتیق از این کلمه استفاده شده است. این کلمه بر خدا، عیسی، انسانها، و پادشاهی مسیحی دلالت دارد.

در عهد عتیق متداولترین کلمه برای "شکوه" (*kabod*, BDB 458, KB 455-458) اساسا یک اصطلاح تجاری در ارتباط با مقیاس و اندازه گیری بود ("سنگین بودن"، KB 455). آن چیزی که سنگین بود با ارزش بود و یا ارزش چشمگیری داشت. اغلب مفهوم روشنایی به آن اضافه می شد تا عظمت خدا را بیان کند (رجوع شود به سفر خروج ۱۶: ۱۹ الی ۱۸، ۱۷: ۲۴، ۱۸: ۳۳، اشعیا ۱: ۶۰ و ۲). او به تنهایی با ارزش و قابل احترام است (رجوع شود به مزمور ۷: ۲۴ الی ۱۰، ۲: ۶۶، ۹: ۷۹). او درخشانتر از آن است که انسان کم ارزش بتواند او را ببیند، بنابراین او خود را در ابر، دست و یا دود می پوشاند (رجوع شود به سفر خروج ۷: ۱۶ و ۱۰، ۱۷: ۳۳ الی ۲۳، اشعیا ۵: ۶). یهوه را تنها و بطور درست می توان توسط مسیح شناخت (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱: ۱۸، ۴۶: ۶، ۴۵: ۱۲، ۸: ۱۴ الی ۱۱، کولسیان ۱: ۱۵، اول تیموتائوس ۱: ۱۶، عبرانیان ۳: ۱، اول یوحنا ۱۲: ۴).

برای یک بحث کامل در مورد *kabod* به موضوع خاص: شکوه (عهد عتیق) مراجعه کنید. شکوه مومنین این است که آنها انجیل و جلال خدا را درک می کنند، نه اینکه خودش را (رجوع شود به اول قرن تیان ۱: ۲۹ الی ۳۱، ارمیا ۲۳: ۹ و ۲۴). برای بحث دقیقتر به *NIDOTTE*، جلد دوم، صفحه ۵۷۷ الی ۵۷۸ مراجعه کنید.

■ "بر آنان ظاهر شد" (در نسخه انگلیسی "در برابرشان ایستاد" نوشته شده و این تفسیر بر مبنای متن انگلیسی است) همین فعل در مورد دو فرشته زمان معراج هم استفاده شده است (لوقا ۲۴: ۴).

■ "بر گردشان تایید" همین کلمه توسط پولس در تجربه جاده دمشق در اعمال ۲۶: ۱۳ استفاده شده است. اینها تنها دو استفاده از اصطلاح در عهد جدید هستند؛ در *Septuagint* دیده نمیشوند. من تعجب می کنم که آیا لوقا این اصطلاح، که حضور پر برکت خدا را توصیف می کند، را از شنیدن شهادت پولس که چندین بار آن را گفته است، بر گرفته؟

NASB "آنها بسیار وحشتزده شدند"
 NKJV "آنها بسیار ترسیدند"
 NRSV, NJB "آنها وحشت زده شدند"
 NJB "به شدت ترسیدند"

عبارت یونانی به معنای واقعی کلمه "آنها از یک ترس بزرگ ترسیدند". فعل و فاعل یک عبارت هستند. این یک "اتهام شناخته شده" است. چشم انداز قلمرو معنوی همیشه بشریت را از بین می برد.

۲: ۱۰ "مترسید" این یک زمان حال امری با حرف اضافه نفی است، که معمولاً به معنای توقف فعالیت است که در حال انجام است. این یک درود بسیار رایج فرشتگان برای انسان هایی است که ترسیده اند (لوقا ۱: ۱۳، ۳۰).

■ "خبری بس شادی بخش" "ترس بزرگ" آنها در حال حاضر با "شادی بزرگ" تعادل پیدا میکنند.

کلمه "خبر خوب" (*euangelizō*)، مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۹) ترجمه ترکیبی از کلمات "خوب" و "پیام" است. این اغلب در Septuagint برای سخن گفتن از یک پیام خوشحال کننده استفاده می شود (مراجعه شود به اول سموئیل ۳: ۹؛ دوم سموئیل ۱: ۲۰؛ ۴: ۱۰؛ ۱۸: ۱۹-۲۰؛ ۳۱: اول پادشاهان ۱: ۴۲؛ مزامیر ۳۹: ۱۰). این امر به معنای فنی برای موعظه انجیل عیسی استفاده شده است (مراجعه شود به لوقا ۳: ۱۸؛ ۴: ۱۸؛ ۷: ۲۲؛ ۸: ۱؛ ۹: ۶؛ ۱۶: ۱۶؛ ۲۰: ۱؛ اعمال رسولان ۵: ۴۲، ۸: ۴، ۱۲، ۲۵، ۳۵، ۴۰؛ ۱۰: ۳۶؛ ۱۱: ۲۰؛ ۱۳: ۳۲؛ ۱۴: ۲؛ ۱۵: ۲۱؛ ۱۶: ۱۰؛ ۱۷: ۱۸).

■ "برای تمامی قوم" این وعده پیدایش ۳: ۱۵؛ ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵-۶؛ و پیامبران قرن هشتم بود. این راز در اعصار گذشته پنهان بود، اما اینک به طور کامل در مسیح آشکار شده است (مراجعه شود به ۲: ۱۱-۳: ۱۳). این خبر خوب حتی به چوپانان (و به طور ضمنی به خوانندگان غیر یهودی لوقا) می رسد! این تاثیر جهانی همانطور که در لوقا ۲: ۳۲ تاکید شده، تعریف شده است.

موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه (SPECIAL TOPIC: YHWH'S ETERNAL REDEMPTIVE PLAN)

باید به شمای خواننده اذعان دارم که در این نقطه من متعصب هستم. نظام خداشناسی من بر پایه مکتب جان کالوین یا سایر مکاتب رباکار نیست، بلکه ترویج قوی مسیحیت است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸: ۱۸ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴: ۴۶ و ۴۷، اعمال ۱: ۸). من معتقدم خدا یک برنامه جاودانی برای رستگاری تمامی بشریت دارد (برای مثال پیدایش ۳: ۱۵ و ۱۲: ۳، خروج ۱۹: ۵ و ۶، ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۱۸، ۳۶: ۲۲ الی ۳۹، اعمال ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، ۴: ۲۸، ۱۳: ۲۹، رومیان ۳: ۹ الی ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ الی ۳۱)، تمامی آنها در تصور او به زیبایی خلق شدند (رجوع شود به پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷). تمامی آن وعده ها در عیسی جمع شده اند (مراجعه شود به غلاطیان ۳: ۲۸ و ۲۹، کولسیان ۳: ۱۱). عیسی راز خداست، پنهان بود ولی اینک هویدا شده است (رجوع شود به افسسیان ۲: ۱۱ و ۳: ۱۳)! انجیل عهد جدید، و نه اسرئیل کلید کتاب مقدس است.

این درک مقدماتی، تمامی تفسیرهای مرا از کتاب مقدس رنگین می سازد. من تمامی متون را با این ذهنیت خواندم! یقیناً این تعصب است (در تمامی تفاسیر دیده می شود!)، ولی این یک پیش فرض ناشی بر مبنای آگاهی به کتاب مقدس است.

تمرکز پیدایش ۱ الی ۲ بر آن است که یهوه مکانی را خلق می کند که او و بالاترین مخلوقش، نوع بشر می توانند با هم رفاقت کنند (رجوع شود به آفرینش ۱: ۲۶ و ۲۷، ۳: ۸). خلقت فیزیکی مرحله ای است برای این اقدام الهی.

۱. سنت آگوستین به این شخصیت حفره الهی شکل در انسان می دهد که فقط می تواند توسط خود خدا پر شود
 ۲. سی اس لوئیس به این سیاره نام "سیاره لمس شده" را می دهد (توسط خداوند برای بشر تهیه شده).
- عهد عتیق اشارات زیادی بر این اقدام الهی دارد.

۱. آفرینش ۳: ۱۵ نخستین وعده ای است که یهوه نوع بشر را در فاجعه و گناه و شورش رها نمی کند. به اسرئیل اشاره نمی کند زیرا اسرئیلی وجود ندارد، یا مردم تحت پیمان، تا زمانیکه ابراهیم در آفرینش ۱۲ ظهور می کند.
۲. پیدایش ۱۲: ۱ الی ۳ اولین نام بردن یهوه از رستگاری توسط ابراهیم است که مردم پیرو، و اسرئیل را بوجود می آورد. ولی حتی در این نخستین یادآوری، خدا مجبور بود که مراقب تمام دنیا باشد. به پیدایش ۱۲: ۳ توجه کنید!

۳. خروج ۲۰ (سفر تثنيه ۵) یهوه فرمان او (خدا) را به موسی داد تا مردم خاص خود را هدایت کند. توجه کنید که در خروج ۱۹: ۵ و ۶، یهوه رابطه خاصی را که اسرائیل خواهد داشت افشا می کند. ولی همچنین توجه داشته باشید که آنها، همانند ابراهیم، منتخب بودند تا جهان را برکت دهند (رجوع شود به خروج ۱۹: ۵ "تمامی زمین از آن من است"). اسرائیل باید مکانیزمی می بود برای ملتها تا یهوه را بشناسند و به خدا روی آورند. متاسفانه آنها موفق نشدند (رجوع شود به حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸).

۴. در اول پادشاهان ۸ سلیمان معبدی را اهدا می کند تا همه بتوانند بسوی یهوه بیایند (رجوع شود به اول پادشاهان ۸: ۴۳ و ۶۰).

۵. در مزمور ۲۲: ۲۷ و ۲۸، ۴: ۶۶، ۴: ۸۶، ۹ (مکاشفه ۱۵: ۴)

۶. از میان پیامبران یهوه به طور مستمر برنامه های رستگاری او (خدا) را آشکار می کرد.

- a. اشعیا ۲: ۲ الی ۴، ۱۲: ۴ و ۵، ۲۵: ۶ و ۹، ۴۲: ۶ و ۱۰ الی ۱۲، ۴۵: ۲۲، ۴۹: ۵ و ۶، ۵۱: ۴ و ۵، ۵۶: ۶ الی ۸، ۶۰: ۱ الی ۳، ۶۶: ۱۸ و ۲۳
- b. ارمیا ۳: ۱۷، ۴: ۲، ۱۶: ۱۹
- c. میکاه ۴: ۱ الی ۳
- d. ملاکی ۱: ۱۱

تاکید کلی با به کارگیری "پیمان جدید" آسانتر می شود (ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸)، که بر بخشش یهوه تاکید دارد، نه بر عملکرد انسان انحطاط یافته. این "قوت قلب جدیدی" است، "تفکری جدید"، و "روحی جدید". اطاعت ضروری ولی درونی است، نه فقط اعمال ظاهری (رجوع شود به رومیان ۳: ۲۱ الی ۳۱).

عهد جدید به وضوح برنامه رستگاری جهانی را به راه های مختلف به اجرا می گذارد.

۱. کمیسیون عالی (انجیل متی ۲۸: ۱۸ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴: ۴۶ و ۴۷، اعمال ۱: ۸)
۲. برنامه جاودانه خدا (یعنی از پیش تعیین شده) - انجیل لوقا ۲۲: ۲۲، اعمال ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، ۴: ۲۸، ۱۳: ۲۹
۳. خدا می خواهد تمامی انسانها نجات یابند - انجیل یوحنا ۳: ۱۶، ۴: ۴۲، اعمال ۱۰: ۳۴ و ۳۵، تیموتائوس ۲: ۴ الی ۶، تیتوس ۲: ۱۱، دوم پطرس ۳: ۹، اول یوحنا ۲: ۲ و ۴: ۱۴
۴. مسیح عهد قدیم و عهد جدید را متحد می سازد - غلاطیان ۳: ۲۸ و ۲۹، افسسیان ۲: ۱۱ الی ۳: ۱۳، کولسیان ۳: ۱۱. تمامی موانع و تمایزات در مسیح از بین می روند. عیسی "راز خداست"، که پنهان بود ولی اینک آشکار شده است (افسسیان ۲: ۱۱ الی ۳: ۱۳).

عهد جدید بر عیسی تمرکز دارد، نه اسرائیل. انجیل، نه منطقه ای و نه جغرافیایی، بلکه در مرکزیت است. اسرائیل اولین مکاشفه بود ولی عیسی آخرین است (رجوع شود به انجیل متا ۵: ۱۷ الی ۴۸).

امیدوارم زمانی را نیز صرف خواندن این مقاله کنید: موضوع خاص: چرا به نظر می رسد که وعده ها و پیمانهای عهد عتیق با وعده ها و پیمانهای

عهد جدید متفاوت هستند؟ می توانید آن را در www.freebiblecommentary.org بیابید

۲: ۱۱ "امروز" NET Bible نظراتی خوب در مورد استفاده لوقا از "امروز" (مراجعه شود به صفحه ۱۷۹۶، شماره ۹) دارد. لوقا اغلب از آن برای نشان دادن حضور عصر جدید استفاده می کند.

۱. لوقا ۲: ۱۱ - تولد مسیح
۲. لوقا ۴: ۲۱ - نقل قول از عیسی ۶۱: ۱-۲ (در لوقا ۱۸-۱۹)
۳. لوقا ۵: ۲۶ - شفا دادن جذامی توسط (علامت عصر جدید)
۴. لوقا ۱۳: ۳۲-۳۳ - التیام (نشانه عصر جدید)
۵. لوقا ۱۹: ۹ - نجات به خانه زکچه می آید
۶. لوقا ۲۳: ۴۳ - با عیسی در بهشت
۷. اعمال رسولان ۴: ۹ - التیام پطرس مشخصه عصر جدید است
۸. اعمال رسولان ۱۳: ۳۳ - قیام عیسی (علامت عصر جدید، نقل قول از مزامیر ۲: ۷)

عصر جدید مسیحیت، عصر روح، اینک در زمان شکسته است!

■ "شهر داوود" این اشاره به بیت الحم دارد. به یادداشت لوقا ۲: ۴ مراجعه کنید.

■ "نجات‌دهنده‌ای" این عنوان برای یهوه در عهد عتیق (لوقا ۱: ۴۷؛ اشعیا ۴۳: ۳، ۱۱: ۴۵، ۱۵: ۲۱، ۴۹: ۲۶؛ ۶۰: ۱۶) استفاده شده است. این اصطلاح در امپراتوری روم، در مورد سزار استفاده می‌شد. کلمه عبری به معنای "تحویل دهنده" (BDB 446) و بخشی از نام عیسی است (به عنوان مثال هوشع، BDB 448). این و ۱: ۴۷ به طور شگفت‌آوری تنها استفاده از این اصطلاح در انجیل سینوپتیک است. حقیقت این است که عیسی نجار از ناصره توسط دو نشان بزرگ عهد عتیقی یهوه (نجات‌دهنده و لرد) نامیده می‌شود قابل توجه است. هنگامی که عنوان مسیح (کرایست) را اضافه می‌کنید، واضح است که لوقا الهی بودن عیسی را تایید می‌کند. Synoptics، به ویژه مرقس، تمایل دارند که تا آخر الهی بودن عیسی پنهان بماند.

یوحنا به وضوح و با قاطعیت از پیش از خلقت وجود داشتن عیسی الهی بودن او را در یوحنا ۱: ۱-۱۸ تأیید می‌کند. لوقا، با استفاده از این عناوین، مرحله الهیاتی برای غیر یهودیان (مخاطبان برای هر دو انجیل یوحنا و لوقا) را برای درک اینکه عیسی مسیح چه کسی بود/هست، تعیین می‌کند.

■ "مسیح" معنای مفهومی آن "آن تطهیر شده" از فعل *chriō* است. این اشاره به پادشاهی که می‌آید (Mashiach، مزامیر ۲: ۲؛ ۱۸: ۵۰؛ ۸۴: ۹؛ ۸۹: ۴۹-۵۱؛ ۱۳۲: ۱۰، ۱۷) که به دعوت و تجهیز برای انجام اراده خدا در آغاز بازسازی و عصر جدید اصطلاح عبری در یونانی به عنوان "مسیح" ترجمه شده است.

موضوع خاص: تدهین در انجیل

(SPECIAL TOPIC: ANOINTING IN THE BIBLE (BDB 603))

(فعل عبری، BDB 602، KB 643 I، اسم BDB 603)

- A. برای زیبایی استفاده می‌شد (BDB 691 I، مراجعه شود به تثنیه ۴۰: ۲۸، روت ۳: ۳، دوم سموئیل ۲۰: ۱۲، ۲: ۱۴، دوم تواریخ ۱۵: ۲۸، دانیال ۳: ۱۰، میکاه ۶: ۱۵)
- B. برای میهمانان استفاده می‌شد (BDB 206، مراجعه شود به مزمور ۵: ۲۳، انجیل لوقا ۷: ۳۸ و ۴۶، انجیل یوحنا ۲: ۱۱)
- C. برای درمان استفاده می‌شد (BDB 602، مراجعه شود به اشعیا ۱: ۶۱، انجیل مرقس ۶: ۱۳، انجیل لوقا ۴: ۳۴، یعقوب ۱۴: ۵)
- D. برای آماده کردن جسد جهت دفن استفاده می‌شد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۶، انجیل یوحنا ۳: ۱۲ و ۷، ۱۹: ۳۰ الی ۴۰)، یادداشت دوم تواریخ ۱۴: ۱۶ ولی بدون فعل "تدهین"
- E. استفاده در مراسم مذهبی (BDB 602، مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۲۸، ۱۳: ۳۱ [ستون]، خروج ۳۶: ۲۹ [محراب]، خروج ۲۶: ۳۰، ۹: ۴۰ الی ۱۶، لاویان ۸: ۱۰ الی ۱۳، اعداد ۷: ۱ [جشن خیمه‌ها])
- F. برای انتصاب رهبران
۱. کشیشان
 - a. آرون (خروج ۲۸: ۴۱، ۲۹: ۷، ۳۰: ۳۰)
 - b. پسران آرون (خروج ۴۰: ۱۵، لاویان ۷: ۳۶)
 - c. عنوان یا عبارت استاندارد (اعداد ۳: ۳، لاویان ۳۲: ۱۶)
 ۲. پادشاهان
 - a. توسط خدا (مراجعه شود به اول سموئیل ۲: ۱۰، دوم سموئیل ۷: ۱۲، دوم پادشاهان ۳: ۹ و ۶ و ۱۲، مزمور ۷: ۴۵، ۲۰: ۸۹)
 - b. توسط پیامبران (مراجعه شود به اول سموئیل ۹: ۱۶، ۱۰: ۱، ۱۵: ۱ و ۱۷، ۳: ۱۶ و ۱۲ الی ۱۳، اول پادشاهان ۱: ۴۵، ۱۹: ۱۵ الی ۱۶)
 - c. توسط کشیشان (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱: ۳۴ و ۳۹، دوم پادشاهان ۱۲: ۱۱)
 - d. توسط بزرگان (مراجعه شود به داوود ۸: ۹ و ۱۵، دوم سموئیل ۷: ۲، ۳: ۵، دوم پادشاهان ۳۰: ۲۳)
 - e. توسط عیسی به عنوان پادشاه مسیحی (مراجعه شود به مزمور ۲: ۲، انجیل لوقا ۴: ۱۸، [اشعیا ۱: ۶۱]، اعمال رسولان ۲۷: ۴، ۳۸: ۱۰، عبرانیان ۹: ۱ [مزمور ۷: ۴۵])
 - f. پیروان عیسی (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱: ۲۱، اول یوحنا ۲: ۲۰ و ۲۷)
 ۳. احتمالاً پیامبران (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۶: ۱۹، اشعیا ۱: ۶۱)
 ۴. بی‌ایمانانی که ابزار الهی بودند
 - a. کوروش (مراجعه شود به اشعیا ۴۵: ۱)

- b. پادشاه تیریه (مراجعه شود به حزقیال ۱۴:۲۸، جایی که او از باغ عدن به عنوان استعاره استفاده می‌کند)
 ۵. اصطلاح "مسیح" یعنی "آن تدهین شده" (BDB 603)، مراجعه شود به مزمور ۲:۲، ۳۸:۸۹، ۱۰:۱۳۲

اعمال رسولان ۳۸:۱۰ آیه‌ای است که تمامی سه فرد خدا (تثلیث) در تدهین دخیل هستند. عیسی تدهین شد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۸:۴، اعمال رسولان ۲۷:۴، ۳۸:۱۰). این مفهوم بسط یافت تا تمامی مومنین شامل تدهین شوند (مراجعه شود به اول یوحنا ۲:۲۷). "آن تدهین شده" تبدیل "به آن تدهین شدگان" شد! این می‌تواند با ضد مسیح و ضد مسیحیان همسو باشد (مراجعه شود به اول یوحنا ۲:۱۸). در عهد عتیق عمل نمادین تدهین با روغن (مراجعه شود به خروج ۷:۲۹، ۲۵:۳۰، ۲۹:۳۷) در رابطه با آنانی است که توسط خدا برای کارهای خاصی فراخوانده شده‌اند (یعنی پیامبران، کشیشان، و پادشاهان). کلمه مسیح ترجمه اصطلاح عبری آن تدهین شده یا مسیح است.

موضوع خاص: مسیح (از دانیال ۹:۲۶) (SPECIAL TOPIC: MESSIAH (from Dan. 9:26))

دشواری ترجمه این است که استفاده‌های متفاوتی است از کلمه "مسیح" یا "آن تدهین شده" (BDB 603, KB 645) وجود دارد. از این اصطلاح برای روغن مالی مخصوص بر روی یک فرد که مشخص کند فردی توسط خدا فراخوانده شده و تجهیز گشته تا وظیفه رهبری خاصی را به انجام برساند استفاده شده است.

۱. در مورد پادشاهان یهود استفاده شده (برای نمونه، اول سموئیل ۱۰:۲، ۱۲:۳، ۲۴:۶ و ۱۰، دوم سموئیل ۲۱:۱۹، ۱:۲۳، مزمور ۵۱:۸۹، ۱۰:۱۳۲ و ۱۷، مراشی ارمیا ۴:۲۰، حبقوق ۳:۱۳، "شاهزاده تدهین شده" در دانیال ۹:۲۵)
۲. در مورد کشیشهای یهود استفاده شده (برای نمونه "کشیشهای تدهین شده، کتاب خروج ۲۹:۷، لاویان ۳:۴ و ۵ و ۱۶، ۱۵:۶، ۳۶:۷، ۱۲:۸، احتمالاً مزمور ۸۴:۹ الی ۱۰، و ۱۳۳:۲)
۳. در مورد ریش سفیدان قوم و پیامبران استفاده شده (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۷:۲۶، اول تواریخ ۲۲:۱۶، مزمور ۱۵:۱۰۵، که اشاره به پیمان مشارکت مردم دارد، احتمالاً حبقوق ۳:۱۳)
۴. در مورد پیامبران استفاده شده (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۶:۱۹، احتمالاً اول تواریخ ۲۲:۲۹)
۵. در مورد کورش استفاده شده است (مراجعه شود به اشعیا ۱:۴۵)
۶. ترکیب شماره‌های ۱ و ۲ در مزمور ۱۱۰ و زکریا ۴
۷. در مورد آمدن خاص خدا استفاده شده، داوود پادشاه که عصر جدید عدالت را می‌آورد
 - a. عصای یهودا (مراجعه شود به پیدایش ۱۰:۴۹)
 - b. قصر ایشا (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷)
 - c. پادشاهی جهانی (مراجعه شود به مزمور ۲، اشعیا ۶:۹، ۱۱:۱ الی ۵، میکاه ۵:۱ الی ۴)
 - d. بشارت به نیازمندان (مراجعه شود به اشعیا ۱:۶۱ الی ۳)

من شخصا تمایل دارم که "آن تدهین شده" را با عیسی ناصری شناسایی کنم (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۴۱، ۴:۲۵) به واسطه:

۱. معرفی پادشاهی جاویدان در دانیال ۲ در طول امپراتوری چهارم
۲. معرفی "فرزند انسان" در دانیال ۷:۱۳ که پادشاهی ابدی به او داده می‌شود
۳. عبارات رستگاری در دانیال ۹:۲۴ که به نقطه اول تاریخ سقوط جهان اشاره می‌کند
۴. استفاده عیسی از کتاب دانیال در عهد جدید (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴:۱۵، انجیل مرقس ۱۴:۱۳)

باید اعتراف کرد که این عنوان به ندرت در عهد عتیق استفاده شده، احتمالاً فقط در کتاب دانیال ۹:۲۵ استفاده شده است. همچنین باید تأیید کرد که عیسی در شرایط کلی که در عهد عتیق در مورد مسیح تعریف شده، نمی‌گنجد.

۱. در اسرائیل رهبر نبوده
۲. به طور رسمی توسط یک کشیش تدهین نشده
۳. فقط نجات دهنده اسرائیل نیست

■ **"خداوند"** (در نسخه انگلیسی اصطلاح *Lord* به معنی ارباب اسرور نوشته شده و این تفسیر در رابطه با اصطلاح انگلیسی میباشد) اصطلاح یونانی "لرد" (*kurios*) را می توان به معنای کلی یا به لحاظ معرفت شناختی توسعه داد. این می تواند به معنی "مأمور"، "آقا"، "کارشناسی ارشد"، "صاحب"، "شهر" یا "کاملا الهی-انسانی" باشد (مراجعه شود به یوحنا ۹: ۳۶، ۳۸). عهد عتیق (در عبری، آدون) استفاده از این واژه ناشی از بی میلی یهودیان بود تا نام بیمان را برای خدا، یهوه، که از فعل عبری «بودن» بود، بیهوده بر زبان نیاورند (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۴). آنها از شکستن فرمان میترسیدند و میگفتند: «نام سرورت، خدایت را بیهوده بر زبان میاور» (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۷؛ تثنیه ۵: ۱۱). آنها فکر میکردند که اگر این را بر زبان نیاورند، آن را بیهوده به کار نگرفته اند. بنابراین، آنها کلمه عبری آدون را جایگزین کردند، که معنی مشابهی با کلمه یونانی داشت که به معنی (لرد) بود. نویسندگان عهد جدید از این اصطلاح برای توصیف کاملاً الهی بودن مسیح استفاده میکردند (به عنوان مثال، لوقا ۲: ۱۱؛ یوحنا ۲۰: ۲۸؛ اعمال رسولان ۱۰: ۳۶؛ اول قرنتیان ۲: ۸؛ فیلیپیان ۲: ۱۱؛ یعقوب ۲: ۱؛ ۱۹: ۱۶). عبارتی "عیسی ارباب است" اعتراف عمومی از ایمان و فرمول کلیسای اولیه بود (رومیان ۱۰: ۹-۱۳؛ اول قرنتیان ۱۲: ۳؛ فیلیپیان ۲: ۱۱). در اعمال رسولان ۲: ۳۶ اصطلاحات مسیح و ارباب برای عیسی استفاده می شوند.

به موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید.

۲: ۱۲ "نشانه برای شما این است" یکی از شگفتی ها این بود که آیا این اشاره عمدی به اشعیا ۷ بود؟ زکریا و مریم مجبور بودند بدون تایید فوری باور داشته باشند، اما این چوپانان تایید فوری را می دهند. من تعجب می کنم که آیا آنها از زندگی و خدمت عیسی پیروی می کنند، یا در میان جمعیتی بودند که به دنبال او بودند. من تعجب نمیکنیم که بیشتر درباره شهادت میشتنویم.

■ **"در آخور"** چیزی در مورد لباس او غیر معمول نبود، اما چیزی درباره مسیح خواباندن مسیح در ظرف خوراک خوری حیوانات غیر معمول بود!

۲: ۱۳ "لشکریان آسمان" این به معنای واقعی کلمه "ارتش بهشت" است. این نشان دهنده عبری "*sabaoth*" است، که همچنین یک اشاره گر نظامی دارد (مراجعه شود به یوشع ۵: ۱۴). به موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید.

۲: ۱۴ "جلال بر خدا در عرش برین" با اینها خداوند جلال می یابد

۱. شخص او ("در بالاترین")
۲. خبر خوب او ("صلح در میان انسانها")
۳. فرستادن پسر او
۴. خبر خوب کار پایان یافته اش برای رستگاری مردم سقوط کرده)

خدا سزاوار شکوه (نگاه کنید به موضوع ویژه در لوقا ۲: ۹) و ستایش از خلقت و از فرزندان باز پس گرفته اش است!

در مورد مکان فیزیکی این فرشتگان، سردرگمی وجود دارد. اولین فرشته به نظر می رسد بر روی زمین در کنار چوپانان ظاهر شده، اما تعداد زیادی از فرشتگان ممکن است در آسمان ظاهر شده باشند. متن مبهم است عبارت "بالاترین" به خدا اشاره دارد، نه فرشتگان.

"در زمین صلح میان مردانی که از آنها راضی است"	NASB
"بر روی زمین صلح، حسن نیت نسبت به انسانها"	NKJV
"صلح در زمین، میان کسانی که آنها را دوست دارد"	NRSV
"صلح در زمین برای کسانی که از آنها راضی است"	TEV
"در زمین صلح برای کسانی که محبوب او هستند"	NJB

در ارتباط با آخرین کلمه اختلافی میان نسخ دستنویس در زبان یونانی وجود دارد. حالت مضاف الیه (مراجعه شود به NASB، NRSV، TEV، NJB) در * α MSS، A، B، * D و در متن یونانی که توسط سیریل اورشلیم، جروم و آگوستین استفاده شده است، یافت می شود. ⁴UBS به این حالت یک امتیاز (خاص) می دهد. این ساختار دستوری برای یونانی کویین غیر معمول است، اما ساختار سامی است که در کتیبه بحر المیت یافت شده. فصلهای

آغازین لوقا، بسیاری از این ساختارهای سامی را (از جمله Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*، ص ۱۳۳)، که ممکن است نشان دهنده اسناد نوشته شده به زبان آرامی است، داشته باشند.

نسخه شاه جیمز، تصور غلطی را به وجود می آورد. این متن در مورد عشق خداوند به تمام بشریت نیست مانند ۲: ۱۰؛ یوحنا ۳: ۱۶؛ اول تیموتائوس ۲: ۴؛ یا دوم پطرس ۳: ۹، بلکه در مورد پیشنهاد خدا برای صلح به کسانی است که او را می شناسند و در پادشاهی او هستند. انجیل برای بسیاری از یهودیان روز عیسی خبر خوبی نبود، بنابراین نمی تواند تنها به اسرائیل اشاره کند. مطمئناً درست است که راز انتخاب خدا و آزادی انسان به سختی هماهنگ هستند، اما هر دوی آنها از نظر کتاب مقدس درست هستند. ما نباید بدنبال تأیید کردن تنش متنی عهد جدید باشیم، بلکه باید به طور کامل درگیر تنش باشیم - حقیقت خدا را باید برای هر کسی که آن را دریافت می کند موعظه کرد! تنش بین لوقا ۲: ۱۰ (چه اسرائیلی و چه بشری) و لوقا ۲: ۱۴ وجود دارد!

موضوع خاص: انتخاب

(SPECIAL TOPIC: ELECTION/PREDESTINATION AND THE NEED FOR A THEOLOGICAL BALANCE)

انتخاب دکترین جالبی است. فراخواندن برای طرفداری یا حمایت نیست، بلکه فراخواندن برای این است که راه باشید، ابزاری برای رستگاری دیگران. در عهد عتیق این اصطلاح اساساً برای خدمت کردن استفاده شده است، در عهد جدید برای رستگاری استفاده شده که خدمتی است. انجیل هرگز آنچه که به نظر می رسد تضاد میان اراده خدا و اراده آزاد انسان است را نمی پذیرد، ولی هر دو را تأیید می کند. مثال خوبی از تنش انجیلی می توان رومیان ۹ در مورد انتخاب پادشاهی خدا و رومیان ۱۰ در مورد نیاز انسان به پاسخ باشد (مراجعه شود به رومیان ۱۱: ۱۰ و ۱۳).

کلید این تنش الهیاتی را شاید بتوان در افسسیان ۴: ۱ یافت. عیسی مرد منتخب خدا است و همه چیز در انتخاب او است (*Karl Barth*). عیسی پاسخ "بله" خدا به نیاز انسان سقوط کرده است (*Karl Barth*). افسسیان ۴: ۱ همچنین با تصریح اینکه هدف تقدیر بهشت نیست، بلکه تقدس است کمک می کند تا مسئله مشخص شود (همانند مسیح بودن). ما اغلب جذب مزایای انجیل می شویم و مسئولیتها را فراموش می کنیم! فراخواندن خدا (انتخاب) برای زمان و در عین حال برای ابدیت است!

دکترین هایی در رابطه با سایر حقایق ارائه شده اند، البته نه یک حقیقت منفرد و نامربوط. یک مقایسه خوب می تواند یک کهکشان در برابر یک ستاره باشد. خدا حقیقت را در یک قالب شرقی ارائه داده نه غربی. ما نباید تنشی را که با پارادوکسهای دکترین حقیقت بوجود می آیند حذف کنیم (خدا به عنوان متعالی در برابر خدا به عنوان همه جا حاضر. امنیت در برابر استقامت، عیسی برابر با پدر در مقابل عیسی به عنوان خدمتگزار پدر، آزادی مسیحی در برابر مسئولیت مسیحی به پیمان، و غیره).

مفهوم الهیاتی پیمان پادشاهی خدا را (که همیشه پیش قدم بوده و دستور کار را تعیین می کند) با الزام اولیه در توبه پایدار و پاسخ از روی ایمان از جانب نوع بشر (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵، اعمال رسولان ۱۶: ۳ و ۱۹، ۲۱: ۲۰) را به هم می پیوندد. مراقب باشید که تأیید یک وجه پارادوکس وجه دیگر را کم ارزش نکند.

موضوعات خاص زیر را مطالعه کنید

۱. تقدیر در برابر اراده آزاد انسان
۲. امنیت مومنان در مقابل نیاز به پشتکار
۳. گناه اصلی در مقابل گناه اختیاری
۴. بدون گناه بودن (کمال گرا) در مقابل گناه کمتر
۵. توجیه اولیه و تقدیس اولیه در مقابل تقدیس مترقی
۶. آزادی مسیحی در مقابل مسئولیت مسیحی
۷. تفوق خداوند در برابر حضور همه جانبه خداوند
۸. خدا در نهایت غیر قابل شناخت در برابر خدا به عنوان قابل فهم در کتاب مقدس
۹. پادشاهی خدا در حال حاضر در مقابل تحقق در آینده
۱۰. توبه به عنوان یک هدیه از خدا در برابر توبه به عنوان یک پاسخ پیمانی انسان
۱۱. عیسی به عنوان الهی در برابر عیسی به عنوان انسان
۱۲. عیسی به عنوان برابر با پدر در برابر عیسی به عنوان مطیع خدا

مفهوم الهیاتی "عهد"، حاکمیت خدا را (که همیشه ابتکار عمل و برنامه را تنظیم می کند)، با یک پاسخ ایمنی اولیه و دائمی از بشر، ملزم می کند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱). هنگام تأیید یک سمت پارادوکس، مراقب سوی دیگر آن باشید و دیگران را نادیده نگیرید! مراقب باشید که صرفاً دکترین یا سیستم الهیات مورد علاقه خود را مد نظر قرار ندهید!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۱۵ الی ۲۰

^{۱۵} و چون فرشتگان از نزد ایشان به آسمان رفتند، شبانان به یکدیگر گفتند: «بیایید به بیت لحم برویم و آنچه را روی داده و خداوند ما را از آن آگاه کرده است، ببینیم.»^{۱۶} پس به شتاب رفتند و مریم و یوسف و نوزاد خفته در آخور را یافتند.^{۱۷} چون نوزاد را دیدند، سخنی را که درباره او به ایشان گفته شده بود، پخش کردند.^{۱۸} و هر که می شنید، از سخن شبانان در شگفت می شد.^{۱۹} اما مریم، این همه را به خاطر می سپرد و در دل خود به آنها می اندیشید.^{۲۰} پس شبانان خدا را حمد و ثنا گویان بازگشتند، به سبب هر آنچه دیده و شنیده بودند، چنانکه بدیشان گفته شده بود.

۲: ۱۵ این چوپانان جنبه نبوتی پیام های فرشتگان را به رسمیت شناختند و می خواستند (هر دو فعل وجه شرطی هستند) بروند این وحی بزرگ را در روستاهای مجاور تأیید کنند.

من از اینکه آن چوپانی باشم که مجبور شد بماند و مراقب گوسفندان باشد، متنفر بودم! این آیه به جای "کلمه" یا "بیانیه" از "rēma" به عنوان "چیزی" (مراجعه شود به لوقا ۲: ۱۹) استفاده می کند (مراجعه شود به لوقا ۲: ۱۷).

۲: ۱۶ پیدا کردن مریم، یوسف و یک کودک در دهکده کوچک بیت لحم کار سختی نبود. صحنه درست همانطوری بود که فرشتگان گفته بودند.

۲: ۱۷ الی ۱۸ "هر که" به چه کسی اشاره می کند؟ این می تواند مردم و بازدید کنندگان در بیت لحم باشد یا به دلیل نزدیکی اورشلیم و اهمیت و منبع پیام، ممکن است به رهبران دینی در اورشلیم اشاره کند. با این حال، توجه کنید که ما هرگز پیام را جای دیگری در عهد جدید نمی شنویم. احتمالاً تعصب رهبری یهودیان علیه چوپان ها باعث شد که کل داستان خود را بی اعتبار کنند.

۲: ۱۹ "اما مریم، این همه را به خاطر می سپرد و در دل خود به آنها می اندیشید" مریم دوباره و دوباره درباره به این رویدادها فکر کرد (لوقا ۲: ۵۱). منبع لوقا برای این سالهای اولیه به نظر می رسد مریم بوده است. او احتمالاً در دورانی که پولس دوازده سال در زندان در سزاریه قرار داشت، او را دیدار کرده بود.

۲: ۲۰ باید به سختی به زندگی عادی باز میگشت. من تعجب می کنم که چند نفر از این چوپانان هنوز زنده بودند، زمانی که عیسی خدمت رسمی خود را سی سال بعد آغاز کرد.

■ "خدا را حمد و ثنا گویان" دارای دو فعل زمان حال است.

۱. شکوه دادن خدا - لوقا ۲: ۲۰؛ ۵: ۲۵، ۲۶؛ ۷: ۱۶؛ ۱۳: ۱۳؛ ۱۷: ۱۵؛ ۱۸: ۴۳؛ ۲۳: ۴۷؛ اعمال رسولان ۴: ۲۱؛ ۱۱: ۱۸؛ ۲۱: ۲۰؛ ۲۳: ۲۳؛ ۴۷

۲. ستایش خدا - لوقا ۲: ۱۳، ۲۰؛ ۱۹: ۳۷؛ اعمال رسولان ۲: ۴۷؛ ۳: ۸، ۹

سایر عبارات همسو عبارتند از:

۱. خدا را شکر کرد - لوقا ۱: ۶۴، ۶۸؛ ۲: ۲۸؛ ۲۴: ۵۳

۲. به خدا سپاسگزارم - لوقا ۲: ۳۸

۳. افتخار به خدا - لوقا ۲: ۱۴؛ ۱۷: ۱۸؛ ۱۹: ۳۸؛ ۱۲: ۲۳ (نفی)

واضح است که این موضوع تکراری در نوشته های لوقا است. خدا سزاوار شکوه، ستایش و برکت است!

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا جهان رومی ثبت نام میکرد؟
۲. آیا مشکلی در زمانبندی لوقا وجود دارد؟
۳. چرا تولد عیسی در بیت لحم بسیار مهم است؟ این چه چیزی در مورد کنترل خدا بر تاریخ می گوید؟
۴. چرا عیسی در اصطبل بدنیا آمد؟
۵. اهمیت فرشته خداوند که تولد مسیح را به چوپانان اعلام می کند چیست؟
۶. چرا عناوین "نجات دهنده"، "مسیح" و "پروردگار" بسیار مهم هستند؟

بینش متنی به لوقا ۲: ۲۱ الی ۵۲

در این قسمت چندین آیین یهودی ذکر شده اند

A. آئین ختنه

۱. علامت پیمان YHWH با ابراهیم (به معنی ژنرال ۱۷: ۱-۱۴)
 - a. هر مردی
 - b. هشت روزه (لاویان ۱۲: ۳)
 - c. برای تمام نسل ها
 - d. برای خادمان خانگی (خروج ۱۲: ۴۴)
 - e. مرد ختنه نشده باید از جامعه مومنین حذف شود
۲. چاقوی چدنی استفاده می شود
 - a. خروج ۴: ۲۵
 - b. یوشع ۵: ۲-۳
۳. هیچ محل خاصی نیست، اما توسط پدر انجام می شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۷: ۲۳-۲۷)، معمولاً به صورت محلی (نه در خیمه گاه)
۴. توسط اربابان انجام می شده (مراجعه شود به پیدایش ۳۴: ۱۳-۲۴)، اما در اسارت نادیده گرفته شد (مراجعه شود به خروج ۴: ۲۴-۲۶) و در فتح از سر گرفته میشود (مراجعه شود به یوشع ۵: ۴ الی ۹)

B. آداب پاک کردن زایمان

۱. دوره ناپاکی
 - a. هر سیالی که از بدن بیرون می آید، باعث می شود که فرد از نظر دینی ناپاک تلقی شود
 - b. مادر تا هفت روز پس از تولد یک پسر ناپاک بود (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۲)
 - c. مادر تا چهارده روز پس از تولد یک دختر ناپاک است (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۵)
 - d. او تا چهل روز برای یک پسر ناپاک باقی میماند (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۳-۴ و هشتاد روز برای یک دختر (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۶)
 - e. این ناخوشی تشریفاتی با چرخه قاعدگی ماهانه مقایسه می شود
۲. آداب و رسوم پاکسازی
 - a. پس از یک دوره انتظار، مادر می آید به محوطه خیمه گاه می آید با خود هدیه ای می آورد
 - ۱) یک بره یک ساله به عنوان یک قربانی سوخته (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۶)
 - ۲) کبوتر یا قمری جوان برای ارائه گناه (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۶)
 - ۳) اگر فقیر باشد، پس دو کبوتر و یا قمری قابل قبول است (مراجعه شود به لاویان ۱۲: ۸)

b. این رویه ها به پاکیزگی دینی منجر می شوند

C. اصول رستگاری اولین فرزند

۱. به علت مرگ نخستین فرزند مصر، اولین فرزندان خانواده های غیر روحانی برای خدمت به یهوه داده میشدند (خروج ۱۳).
۲. لاویان و کشیشان به عنوان یک قبیله جای مردان نخست زاده را در خدمت به یهوه گرفتند (اعداد ۳: ۱۲، ۴۵: ۸: ۱۴).
۳. والدین مجبور بودند مبلغی را برای خرید فرزند اول خود به یک کشیش بپردازد (مراجعه شود به خروج ۳۴: ۲۰).
۴. به نظر می رسد در لوقا ۲: ۲۳ و ۲۷ منعکس شده باشد، در حالی که آداب تطهیر مادر در لوقا ۲: ۲۲، ۲۴ است.
۵. ربی ها می گویند که این رستگاری می تواند با هر کشیش در روز سی و یکم انجام شود. این زمان بندی با زمان بندی ۴۰ روزه مریم مطابقت پیدا نمی کند. برخی از محققان در این زمینه تنها دو مراسم را می بینند.

D. فرمانی که همه مردان (و به طور ضمنی، خانواده های آنها) حداقل سه روز در جشنهای سالانه مربوط به محوطه / معبد شرکت کنند (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴، ۱۷: لایان ۲۳)

۱. سه مهمانی اصلی

a. عید فصح / نان نعناع (مراجعه شود به ۲۳: ۱۴-۱۵؛ لوقا ۲۳: ۴-۸؛ اعداد ۲۸: ۱۶-۲۵)

b. جشن برداشت / پنطیکاست (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۶؛ ۳۴: ۲۲-۳۴؛ لوقا ۲۳: ۱۵-۲۱؛ اعداد ۲۸: ۲۶-۳۱)

c. جشن ماندگاری / غرفه ها (مراجعه شود به خروج ۱۶: ۲۳؛ لوقا ۲۳: ۳۴-۳۶؛ تثنیه ۱۶: ۱۳-۱۷)

۲. پدر و مادر عیسی وقتی که او دوازده ساله بود و قبل از اینکه در *bar mitzvah* سیزده ساله شود، برای عید پسخ او را به اورشلیم آوردند (لوقا ۲: ۴۱-۴۳)

۳. عیسی تمام جنبه های شریعت موسی را رعایت کرد (لوقا ۲: ۳۹)

E. شگفت آور است که چند نقل قول عهد عتیق در انجیل لوقا وجود دارد (لوقا ۲: ۲۳، ۲۴: ۳: ۴-۶). این نیز در رابطه با مرقس (که برای رومیان نوشت) درست است. این سه در سه فصل اول لوقا رخ می دهند، که احتمالاً از مصاحبه وی با مریم (یا بر اساس اسناد) است. لوقا، برای غیر یهودیان مینوشت، و احساس نیاز به بیان نبوت‌های عهد عتیق را همچون متی (مراجعه شود به متی ۱: ۲۳: ۲: ۱۵، ۱۸، ۲۳: ۳: ۳: ۴: ۱۵: ۸: ۱۷: ۱۲: ۱۸-۲۱: ۱۳: ۲۵: ۲۱: ۵: ۲۷: ۹) که برای یهودیان می نوشت، نداشت.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۲۱

^۱در روز هشتم، چون زمان ختنه نوزاد فرا رسید، او را عیسی نام نهادند. این همان نامی بود که فرشته، پیش از قرار گرفتن او در رحم مریم، بر وی نهاده بود.

۲: ۲۱ "در روز هشتم" این زمان یهودی برای ختنه بود (مراجعه شود به پیدایش ۱۷: ۱۲؛ لایان ۱۲: ۳). این بسیار مهم بود طوری که حتی در شبات نیز اجرا میشد. همه مردم در منطقه مدیترانه ختنه میشدند (به استثنای فلسطینیان). رومیان این حکم را در روز نهم، یونانیان در روز هفتم یا دهم و اعراب در سیزدهمین سالگرد تولد انجام میدادند (مراجعه شود به پیدایش ۱۷: ۲۳-۲۶). برای یهودیان این نشان از پیمان یهوه با ابراهیم بود. عیسی در تحت قانون متولد شد. بینش متنی A را مطالعه کنید.

■ "او را عیسی نام نهادند" والدین معمولاً فرزندان خود را نام گذاری میکردند، اما نام این فرزند را جبرائیل (لوقا ۱: ۳۱، متی ۱: ۲۱) تعیین کرد.

عیسی (یونانی) و یوشع یا یسوا (عبری) عبری همان نام هستند. آنها ترکیبی از نام عهد برای خداوند، یهوه، و اسم "کمک" یا "تحویل" است. روش دقیق ترکیب این دو اسم نامعلوم است، فعل باید ارائه شود. در اینجا چند گزینه وجود دارد.

۱. "یهوه نجات میدهد"

۲. "رستگاری از یهوه است"

۳. "یهوه ارائه میکند"

۴. "یهوه عرضه کننده است"

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۲۲ الی ۲۴

۲۲ چون ایام تطهیر ایشان مطابق شریعت موسی به پایان رسید، یوسف و مریم، عیسی را به اورشلیم بردند تا به خداوند تقدیم کنند،^{۲۳} طبق حکم شریعت خداوند که می فرماید: «نخستین ثمره ذکور هر زحمی، مقدس برای خداوند خوانده شود.»؛^{۲۴} و نیز تا قربانی تقدیم کنند، مطابق آنچه در شریعت خداوند آمده، یعنی «یک جفت قمری یا دو جوجه کبوتر».

۲: ۲۲ "ایام تطهیر ایشان" ضمیر ملکی "ایشان" دانشجویان کتاب مقدس را ناراحت کرده است؛ زیرا شامل گناه برای مادر و کودک می شود. عیسی در تحت قانون متولد شد (مراجعه شود به لوقا ۲: ۲۱-۲۲، ۲۷؛ غلاطیان ۴: ۴-۵) و او باید همه چیز را انجام دهد (متی ۳: ۱۵). او به طور کامل با آداب و رسوم یهودیان روزگار خود آشنا شد. دوره تطهیر چهل روز پس از تولد برای یک پسر و هشتاد روز برای یک دختر بود (مراجعه شود به لایوان ۱۲: ۱ الی ۵). به بینش متنی، B مراجعه کنید.

■ "به اورشلیم" بیت لحم از نظر فیزیکی بالاتر از اورشلیم است، اما برای یهودیان هیچ جایی بر روی زمین از نظر معنوی بالاتر از اورشلیم نیست. در کتاب مقدس باید همیشه "به اورشلیم" بروید. دو یا سه آیین یهودی در لوقا ۲: ۲۲-۴۴ ذکر شده است. اولین بار به صورت محلی (ختنه) و دیگران در معبد در زمان بعد انجام شد. تطهیر مریم پس از چهل روز و باز خرید فرزند اول بر اساس سنت های دیگر ربیعی در روز سی و یکم انجام شد.

۲: ۲۳ "نخستین ثمره ذکور" این آیین یهود (مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲، ۱۲، ۱۳، ۱۵) در پسخ (از خروج ۱۲) برقرار شد. لایوان به عنوان یک گروه جایگاه نخستین فرزند ذکور را به عنوان بندگان ویژه خدا به خود اختصاص دادند. قیمت آزادسازی در روزگار عیسی پنج شکیل بود که به هر کشیشی داده میشد (اعداد ۱۶: ۱۶). این قیمت عادی یک بره قربانی بود. به بینش متنی، C مراجعه شود.

۲: ۲۴ "یک جفت قمری یا دو جوجه کبوتر" این ارزان ترین تطهیری است که کسی می توانست انجام دهد. یک پرنده برای یک گناه بود و دیگری برای یک دعا سوزانده میشد (لایوان ۱۲: ۶-۸). این رسم اشاره به پاکسازی لوقا ۲: ۲۲ است. هر گونه ترشح جسمی یک فرد یهودی را از نظر آداب دینی ناپاک میکند. بنابراین، تولد چیزی بود که باید با فداکاری انجام شود. زنان با تماشای دروازه نیکور می توانستند مراسم را تماشا کنند، اما نمی توانند وارد دادگاه داخلی معبد شوند، زیرا (۱) آنها از نظر دینی ناپاک به حساب می آمدند و (۲) زن بودند.

این پیشنهاد نشان می دهد که مردان حکیم شرقی هنوز هدایای خود را به ارمغان نیاورده اند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۲۵ الی ۳۲

۲۵ در آن زمان، مردی پارسا و دیندار، شمعون نام، در اورشلیم می زیست که در انتظار تسلی اسرائیل بود و روح القدس بر او قرار داشت.^{۲۶} روح القدس بر وی آشکار کرده بود که تا مسیح خداوند را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد بست.^{۲۷} پس شمعون به هدایت روح وارد صحن معبد شد و چون والدین عیسی نوزاد او را آوردند تا آیین شریعت را برایش به جای آورند،^{۲۸} شمعون در آغوشش گرفت و خدا را ستایش کنان گفت:^{۲۹} «ای خداوند، حال بنا به وعده خود، خادمتم را به سلامت مرخص می فرمایی.»^{۳۰} زیرا چشمان من نجات تو را دیده است،^{۳۱} نجاتی که در برابر دیدگان همه ملتها فراهم کرده ای،^{۳۲} نوری برای آشکار کردن حقیقت بر دیگر قومها و جلالی برای قوم تو اسرائیل.»

۲: ۲۵ "شمعون" این یک نام بسیار متداول است (BDB 1035)، یعنی "شنیدن" از پیدایش ۲۹: ۳۳). برخی از منابع باستانی فرض می کنند که او ممکن است پسر ربیبی هیلل و پدر جمالیلی باشد، اما این بسیار تردید برانگیز است. دیگران تصور می کنند که او ربیبس شورا بود. همچنین پیشنهاد می شود تا شمعون یک کشیش باشد و این امر می تواند ادای احترام به خرید فرزند اول تولد باشد، اما این در متن نیست! روایت می گوید که او پیر بود، اما متن سکوت میکند.

■ "پارسا" به یادداشت کامل در موضوع خاص لوقا ۱: ۶ مراجعه شود.

■ "دیندار" این اصطلاح به معنای "خوب نگه داشتن" است. این به کسی که در مورد مسائل دینی دقت می کند، اشاره دارد، بنابراین، یک شخص مقدس است. این در Septuagint در لایوان ۱۵: ۳۱ و میکاه ۷: ۲ استفاده شده است. اصطلاح تنها در نوشته های لوقا در عهد جدید یافت می شود (لوقا ۲: ۲۵؛ اعمال رسولان ۲: ۵؛ ۸: ۲؛ ۲۲: ۱۲).

■ "تسلی اسرائیل" این اصطلاح چند بار در نوشته های لوقا مورد استفاده قرار گرفته است (لوقا ۲: ۲۵؛ ۶: ۲۴؛ اعمال رسولان ۴: ۳۶؛ ۹: ۳۱؛ ۱۳: ۱۵؛ ۱۵: ۳۱)، اما در دیگر اناجیل دیگر استفاده نشده است. به نظر می رسد که همسو با "لوقا ۲: ۳۸" (مراجعه شود به لوقا ۲۴: ۲۱) و احتمالاً "پادشاهی خدا" در لوقا ۲۳: ۵۱ همسو با "رستگاری بیت المقدس" باشد (مرقس ۱۵: ۴۳). بنابراین، یک جهت گیری اسکاتولوژیک دارد (مراجعه شود به اشعیا ۴۰: ۱-۲). این نیز یک عبارت مورد علاقه پولس است. در یک پاراگراف در دوم قرنتیان ۱، آن را شش بار استفاده کرده است.

موضوع خاص: راحتی (SPECIAL TOPIC: COMFORT)

- I. آسایش در عهد عتیق (یادداشت از اشعیا ۴۰: ۱)
- این اصطلاح (KB 688, BDB 636, *Piel* امری، جمع) در اشعیا ۱-۳۹ فقط سه بار استفاده می شود، اما در اشعیا ۴۰-۶۶ چهارده بار (بیشتر در *Piel*) استفاده شده است. "راحت" می تواند عنوان این بخش از اشعیا باشد. این نشانگر مراقبت و نگرانی یهوه است (اشعیا ۱۲: ۱). این کلمه به نظر می رسد به خاطر نفس زدن شدید اسب ها بسط یافته باشد. یهوه متأسف است که او باید مردمش را مجازات کند. مجازات تمام شده است. اگر چنین باشد، مشخص نیست که آیا
- A. آنها توبه کردند (به عنوان مثال، حزقیال ۱۸)
- B. یهوه تصمیم گرفت که به جای آنها وارد عمل شود، حتی اگر آنها نتوانند توبه واقعی انجام دهند (مراجعه شود به حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸) روز جدید (یعنی، پیمان جدید، مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴) طلوع کرده است! این بر اساس شخصیت یهوه است، نه عملکرد مردم او (رومیان ۳: ۲۱-۳۱؛ غلاطیان ۳: افسسیان ۲: ۸-۹)؛ توانایی او، نه آنها؛ طرح رستگاری جاودانی او، بخشی جدایی ناپذیر است.
- II. راحت در عهد جدید (یادداشت از دوم قرنتیان ۱: ۴-۱۱)
- اصطلاح "راحتی"، *paraklēsis*، در اشکال مختلف آن، در دوم قرنتیان ۱: ۳-۱۱ ده بار مورد استفاده قرار می گیرد. این اصطلاح کلیدی در کل متن است و همچنین در ۲ قرنتیان ۱-۹ بیست و پنج بار مورد استفاده قرار می گیرد. این کلمه به معنی "تماس در کنار" است. اغلب به معنای حقوقی یک مدافع که کمک قانونی، آسایش و راهنمایی را ارائه می داد، استفاده می شد.
- در این متن از آن به معنای تشویق و تحسین استفاده می شود. اصطلاح مرتبط، *paraklētos*، در مورد روح القدس در یوحنا ۱۴: ۱۶، ۲۶: ۱۵؛ ۱۶: ۷؛ و عیسی در اول یوحنا ۲: ۱ استفاده شده است. در این متن در مورد پدر استفاده شده است (مراجعه شود به موضوع خاص: [Paraklete [*Paraklētos*])
- فرم فعلی *parakaleō* در چندین مفهوم استفاده می شود.
- A. Septuagint
۱. نصیحت، تشویق، تنبیه ۳: ۲۸
 ۲. راحتی، پیدایش ۲۴: ۶۷؛ ۳۷: ۳۵؛ مزامیر ۱۱۹: ۵۰ (در مفهوم مسیحی در اشعیا ۴۰: ۱؛ ۴۹: ۱۳؛ ۵۱: ۳؛ ۶۱: ۲)
 ۳. دلسوزی، تنبیه ۳۲: ۳۶؛ داوران ۲: ۱۸؛ مزامیر ۱۳۵
 ۴. تسلی دادن، اشعیا ۳۵: ۴
 ۵. فرا خواندن، خروج ۱۳: ۱۵
- B. نوشته های پولس به قرنتس
۱. نصیحت، اول قرنتیان ۱: ۱۰؛ ۴: ۱۶؛ ۱۴: ۳۰-۳۱؛ ۱۶: ۱۵-۱۶؛ دوم قرنتیان ۲: ۸؛ ۵: ۲۰؛ ۶: ۱؛ ۸: ۴؛ ۶: ۱۰؛ ۱: ۱۰
 ۲. راحتی، تشویق، دوم قرنتیان ۱: ۴؛ ۶: ۲؛ ۷: ۷؛ ۷: ۶؛ ۷: ۱۳؛ ۱۳: ۱۱
 ۳. شفقت، تسلی، اول قرنتیان ۴: ۱۳
 ۴. التماس، استدعا، درخواست، اول قرنتیان ۱۶: ۱۲؛ دوم قرنتیان ۹: ۵؛ ۱۲: ۱۸

■ "روح القدس بر او قرار داشت" انجیل نتیجه تحقیقات یا کشف انسان نیست. این وحی فوق العاده روح خداوند است (لوقا ۲: ۲۶-۲۷).

روح منبع تاثیر کارهای طرح رستگاری خدا در این کلام آغازین فصلهای انجیل لوقا است:

۱. الیزابت، لوقا ۱: ۴۱
۲. زکریا، لوقا ۱: ۶۷
۳. شمعون، لوقا ۲: ۲۵، ۲۶

توجه کنید که زمان فعل کامل نیست روح رفت و آمد نمیکرد، بلکه بر او باقی مانده بود.

موضوع خاص: الهام (SPECIAL TOPIC: INSPIRATION)

این ادعای ایمان است که خدا توسط روح او به طور فعال در ضبط اعمال او، وعده ها و اراده برای بشر، درگیر شده است. این "خود افشایی الهی" است! این افشای الهی "مکاشفه" نامیده می شود. ضبط آن نسل های آینده "الهام بخش" نامیده می شود.

تنها استفاده از کلمه "الهام" در کتاب مقدس در دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ و به معنای واقعی کلمه "خدا دم برآورد" است. توجه داشته باشید "کتاب مقدس" در عهد جدید همیشه به عهد عتیق اشاره دارد (به عنوان مثال، دوم تیموتائوس ۳: ۱۵ اشاره به ترقی یهودیت تیموتائوس). توجه داشته باشید که هدف کتاب مقدس دو وجه دارد.

۱. حکمت که منجر به نجات میشود، دوم تیموتائوس ۳: ۱۵

۲. آموزش در پارسایی، دوم تیموتائوس ۳: ۱۶

توجه کنید که چگونه یوحنا ۵: ۳۹؛ اول قرنیتیان ۱۵: ۳-۴؛ و اول پطرس ۱: ۱۰-۱۲ عهد عتیق را به عنوان اشاره به مسیح میبیند. عیسی خود در لوقا ۲۴: ۲۵-۲۷ این را تصریح می کند! روح القدس نویسندگان عهد عتیق را هدایت کرد (مراجعه شود به دوم پطرس ۱: ۲۰-۲۱). کلیسا تقدس عهد عتیق را قبول کرد (نگاه کنید به موضوع ویژه: تقدس). آن را به طور کامل تحت الهام در نظر گرفتند (متی ۵: ۱۷-۱۹). با این حال، همچنین متوجه شدند که عهد جدید، که شامل کلمات و اعمال عیسی است، وحی نهایی بود (متی ۵: ۲۱-۴۸؛ عبرانیان ۱: ۱-۲). عیسی مظهر کامل، نهایی و کامل یهوه است (یوحنا ۱: ۱-۱۴؛ کولسیان ۱: ۱۵-۱۶). او قول مسیح عهد عتیق را تحقق بخشید (متی ۲۶: ۳۱، ۵۶؛ ۱۴: ۲۷، ۴۹؛ لوقا ۲۰: ۱۷؛ یوحنا ۱۲: ۱۴-۱۶؛ ۱۳: ۱۸؛ ۱۵: ۲۵؛ ۱۷: ۱۲؛ ۱۹: ۲۴-۳۶؛ اعمال رسولان ۱: ۱۶؛ ۳: ۱۸، ۲۱-۲۶؛ ۴: ۲۵-۲۸).

روح باید ذهن و قلب را باز کند تا فرد بتواند درک کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۳۴-۳۵؛ ۱۳: ۲۷). روح نویسندگان کتاب مقدس را هدایت کرد تا در قالب کلام، اصطلاحات و تصاویر انسانی، حقایق خود افشایی خدا در عیسی را بیان کنند (یوحنا ۱۴: ۲۶؛ ۱۵: ۲۶-۲۷؛ اول قرنیتیان ۲: ۱۰-۱۱، ۱۶-۱۳).

یک بحث خوب کوتاه در Theology Christian، Millard J. Erickson، چاپ دوم، صفحات ۲۲۴-۲۴۵ است.

همچنین بحث خوبی در مورد فرآیند ادبی از یک جامعه "دهان" به اسناد نوشته شده است John H. Walton و D. Brent Sandy.

Lost World of Scripture (۲۰۱۳).

۲: ۲۶ "مسیح خداوند" (در متن انگلیسی "مسیح ارباب" نوشته شده و این تفسیر مربوط به متن انگلیسی است) روح به شمعون وعده داده بود که تا زمانی که نجات دهنده خدا، آن تطهیر شده، مسیح (مراجعه شود به موضوع ویژه در لوقا ۲: ۱۱) با چشم های خود نبیند (به نظر می رسد مشابه یعقوب ۱۹: ۲۵-۲۷ است) مرگ فیزیکی را تجربه نمی کند.

اصطلاح "آشکار" یک فعل مجهول کامل با الفاظ اضافی است. خدا این کار را انجام داد و مکاشفه باقی ماند. این فعل در Septuagint در مورد اینکه خدا خود را آشکار کرد (مراجعه شود به ارمیا ۳۲: ۳۰؛ ۳۳: ۲؛ ۳۶: ۲۳) مورد استفاده قرار می گیرد.

اصطلاح "ارباب" به وضوح به یهوه و "مسیح" به عیسی نوزاد اشاره دارد. عیسی مسیح بودن را کسب نکرد؛ او به عنوان مسیح متولد شد (هیچ مقدمه ای، هیچ عرفانی، به ضمیمه: واژه نامه و اصطلاحات مراجعه کنید).

۲: ۲۷ "والدین" این خیلی ساده، زبان توصیفی است. چیزی در مورد دکتربین تولد از باکره نمی گوید (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۴؛ متی ۱: ۱۸-۲۵).

■ "تا آیین شریعت را برایش به جای آورند" این به نظر می رسد که به کلیسای یهود در مورد بازخرید نخستین فرزند ذکور اشاره دارد (مراجعه شود به خروج ۱۳). بینش متنی، C را مطالعه کنید.

۲: ۲۸ "خدا را ستایش کنان گفت" برکت شمعون به سوی یهوه برای فرستادن فدیه دهنده موعود (برای همه مردم، مراجعه شود به لوقا ۲: ۲۹-۳۲) هدایت می شود.

۲۹:۲
NASB, NKJV,
TEV
NRSV, NJB
 "سرور"
 "ارباب"

اصطلاح *despotēs* اغلب در Septuagint برای یهوه استفاده می شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۲ و ۸؛ یوشع ۵: ۱۴؛ اشعیا ۱: ۲۴؛ ۳: ۱). در زبان انگلیسی ما کلمه "despot" را از این کلمه یونانی دریافت می کنیم. در مورد کسی که توان و قدرت عالی دارد استفاده می شود. از یهوه در اعمال رسولان ۴: ۲۴ و مکاشفه ۶: ۱۰ و عیسی در دوم پطرس ۲: ۱ و یهودا ۴ استفاده می شود.

■ **"به سلامت مرخص می فرمایی"** این یک اصطلاح عهد عتیقی از مرگ فیزیکی پس از یک زندگی طولانی و شاد است (مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۱۵؛ ارمیا ۳۴: ۵). مرگ دشمن کسانی که خدا را می شناسند، نیست!

■ **"بنا به وعده خود"** این در متن به لوقا ۲: ۲۶ اشاره دارد. اصطلاح یونانی "آشکار کرد" (وجه وصفی کامل مجهول) به طور منظم در صدای مجهول از آیات الهی استفاده می شود (متی ۲: ۱۲، ۲۲؛ لوقا ۲: ۲۶؛ اعمال رسولان ۱۰: ۲۲؛ عبرانیان ۸: ۵؛ ۱۱: ۷).

۲: ۳۰ این تأکید بر نجات خداوند ممکن است از پیشگویی عهد عتیق (مراجعه شود به اشعیا ۵۲: ۱۰) باشد یا منعکس کننده همان پیام باشد.

در این فصلهای آغازین لوقا واژه "نجات" دارای دو مفهوم است:

۱. در متون عهد عتیق که آن را نقل قول میکنند، به فساد اخلاقی اسرائیل اشاره می کند.
۲. در نور انجیل، به نجات معنوی اشاره می شود که از طریق ایمان به شخص و کار عیسی به ارمغان آورده میشود.

در عهد عتیق، اسرائیل از شر اقوام نجات پیدا میکند، اما اینک مسیح اسرائیل، ملل را نجات خواهد داد!

۲: ۳۱ الی ۳۲ "همه ملل... نور... دیگر قومها" این انجیل جهانی است که باید برای یهودیان بسیار تکان دهنده باشد (من در حیرتم که آیا شمعون این نبوتها را در نور مسیح به طور کامل درک کرده)، اما شنیدن آنها برای خوانندگان غیر یهودی هیجان انگیز بود (مراجعه شود به اشعیا ۲: ۲-۴؛ ۹: ۲؛ ۴۲: ۶؛ ۴۹: ۶؛ ۶۰: ۱-۳). این عبارت می تواند به معنای "در حضور دیگر اقوام" باشد (مراجعه شود به مزامیر ۹۸: ۱ الی ۳؛ اشعیا ۵۲: ۱-۱۰)، اما این متن را متناسب نمی کند. شگفت آور است که چگونه بسیاری از اشارات در پیشگویی های اشعیا در دو فصل اول لوقا وجود دارند. از بین همه پیامبران، اشعیا، این نجات جهانی را دید (که تبدیل به موضوع عهد جدید می شود) یعنی ۲۴: ۴۷؛ یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶؛ ۴: ۱۰؛ اعمال رسولان ۱۰: ۳۴-۳۵، ۴۳؛ اول تیموتائوس ۲: ۴؛ ۴: ۱۰؛ تیتوس ۲: ۱۱؛ اول یوحنا ۲: ۱-۲؛ ۴: ۱۴؛ دوم پطرس ۳: ۹).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۳۳ الی ۳۵

۳۳ پدر و مادر عیسی از سخنانی که درباره او گفته شد، در شگفت شدند. ۳۴ سپس شمعون ایشان را برکت داد و به مریم، مادر او گفت: «مقدر است که این کودک موجب افتادن و برخاستن بسیاری از قوم اسرائیل شود، و آیتی باشد که در برابرش خواهند ایستاد، ۳۵ و بدین سان، اندیشه دلهای بسیاری آشکار خواهد شد. شمشیری نیز در قلب تو فرو خواهد رفت.»

۲: ۳۳ "در شگفت شدند" این یک زمان غیر کامل با الفاظ اضافی است. آنها دوباره و دوباره مضطرب شدند. این احتمالا به دیگر امتهایی اطلاق میشود که در برنامه نجات خداوند گنجانده شده اند! مریم قبلا شهادت جبرائیل و الیزابت را داشت. هم مریم و هم یوسف پیام چوپان را داشتند.

۳۴:۲
NASB
NKJV, NRSV, NJB
TEV
 "منصوب میشود"
 "مقدر شده است"
 "انتخاب شده است"

این اصطلاح به معنای واقعی کلمه "گذاشتن" یا "قرار دادن بر روی" است، اما آن را به یک پسوند استعاری از "نشان از منصوب کردن" در Septuagint یوشع ۴: ۶ است. در این معنی چندین بار در عهد جدید مورد استفاده قرار گرفته است (به عنوان مثال اول تسالونیکیان ۳: ۳، که حال مجهول اخباری

[دیپوننت] است).

■ "افتادن" طرح جامع رستگاری خدا (مراجعه شود به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱)، که توسط یک مسیح رنج دیده ظاهر می شود، برای بسیاری از مردم آسان نخواهد بود. اما، چگونگی پاسخ آنها، سرنوشت معنوی و ابدیت آنها را تعیین می کند (یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶-۱۹؛ ۹: ۳۹).

ممکن است که "افتادن" اشاره به یهودیان بی ایمانی باشد است که به عیسی پشت پا میزدند (مراجعه شود به لوقا ۲۰: ۱۷-۱۸؛ اول قرنتیان ۱: ۲۳؛ اول پطرس ۲: ۶-۸). او سنگی است که سازندگان آن را رد کردند (اشعیا ۸: ۱۴؛ ۲۸: ۱۶؛ متی ۲۱: ۴۲، ۴۴؛ رومیان ۹: ۳۳؛ اول قرنتیان ۱: ۲۳؛ اول پطرس ۲: ۸). شنوندگان انجیل باید در مورد عیسی انتخاب کنند. هیچ زمینه خنثی در مورد او وجود ندارد (متی ۱۰: ۳۴-۳۹). او یا مسیح است یا مسیح دروغین است (یوحنا ۱۰: ۱-۱۸؛ ۱۴: ۶).

■ "و برخاستن" این اصطلاح یونانی در متون دیگر «رستاخیز» ترجمه شده است. این کودک ویژه، مسیح، تنها راهی است که بتوان با خدا بود. اعتماد به او، وضعیت ابدی را تعیین می کند. رمز و راز شر این است که حتی با روح القدس و خبر خوب مسیح، بسیاری او را رد می کنند (لوقا ۸: ۱۱-۱۲؛ دوم قرنتیان ۴: ۴).

NASB	"نشانی که با آن مخالفت شود"
NKJV	"نشانی که بر علیه آن صحبت شود"
NRSV	"نشانی است که با آن مخالفت خواهد شد"
TEV	"او نشانی از خدا خواهد بود که بسیاری از مردم علیه وی سخن خواهند گفت"
NJB	"تقدیرش این است که نشانی باشد که با او مخالفت شود"

یکی از شواهدی که مسیح بودن عیسی را تایید می کند، انکار اوست. این ممکن است اشاره به متون عهد عتیق مثل اشعیا ۶: ۹-۱۰ باشد، که عیسی می گوید هدف از تمثیلهایش است (یعنی مخفی کردن معنی، لوقا ۸: ۱۰؛ متی ۱۳: ۱۳؛ مرقس ۴: ۱۲؛ یوحنا ۱۲: ۳۶-ب-۴۳). عهد عتیق دوباره و دوباره پیش بینی می کند که تنها ایمان نجات می یابد.

۲: ۳۵ "شمشیری" این به شمشیر بزرگی اشاره دارد که رومیان حمل میکردند. این یک اشاره استعاری به رد عیسی و مصلوب شدن وی است. مریم در مصلوب شدن عیسی حضور داشت (یوحنا ۱۹: ۲۶-۲۷). به نظر می رسد این عبارت به طور خاص خطاب به مریم باشد. به خط فاصله ها در NASB توجه کنید.

■ "اندیشه دل‌های بسیاری آشکار خواهد شد" هیچ زمینه میانی با عیسی وجود ندارد. او هر گروه را بر اساس نوع پاسخ هر شخص جدا می کند، قلبش آشکار میشود (لوقا ۸: ۱۷-۱۸). یهودی بودن هرگز به طور خودکار با خدا بودن نبوده است (همچنین عضویت در کلیسا یا فعالیت مذهبی).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۳۶ الی ۳۸
۳۶ در آنجا نبی‌های می‌زیست، حنا نام، دختر فنوئیل از قبیله اشیر، که بسیار سالخورده بود. حنا پس از هفت سال زناشویی، شوهرش را از دست داده بود^{۳۷} و تا هشتاد و چهار سالگی بیوه مانده بود. او هیچ‌گاه معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شبانه‌روز، با روزه و دعا به عبادت مشغول بود. حنا نیز در همان هنگام پیش آمد و خدا را سپاس گفته، با همه کسانی که چشم‌انتظار رهایی اورشلیم بودند، درباره عیسی سخن گفت.

■ "نبی‌های" از ملاکی (یا نویسنده تواریخ) هیچ سخنرانی واقعا الهام بخش برای خدا وجود نداشت. زنان در مکان های رهبری چیزی جدید یا غیرمعمول در عهد عتیق نبودند. میریام، هانا، دبوراه، روت، هولدا و استر، نمونه هایی هستند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۱۷؛ ۲۱: ۹).

موضوع خاص: زنان در انجیل
(SPECIAL TOPIC: WOMEN IN THE BIBLE)

I. عهد عتیق
A. از لحاظ فرهنگی زنان جزو اموال تلقی می شدند
۱. در لیست اموال ثبت می شدند (خروج ۱۷: ۲۰)

۲. رفتار با زنان برده (خروج ۲۱:۷ الی ۱۱)

۳. پیمان زنان توسط مردی مسئولیت او را برعهده داشت قابل ابطال بود (اعداد ۳۰)

۴. زنان به عنوان غنیمت جنگی (تثنیه ۲۰:۱۰ الی ۱۴، ۱۰:۲۱ الی ۱۴)

B. همدلی عملا وجود داشت

۱. زن و مرد در تصویر خدا ساخته شدند (پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷)

۲. افتخار کردن به پدر و مادر (خروج ۲۰:۱۲، تثنیه ۵:۱۶)

۳. احترام گذاشتن به پدر و مادر (لاویان ۱۹:۳، ۲۰:۹)

۴. زنان و مردان می‌توانند ناصری باشند (اعداد ۱:۶ الی ۲)

۵. دختران حق ارث دارند (اعداد ۱:۲۷ الی ۱۱)

۶. بخشی از مردم تحت پیمان (تثنیه ۱۰:۲۹ الی ۱۲)

۷. مشاهده تعالیم پدر و مادر (امثال ۱:۸ و ۶:۲۰)

۸. پسران و دختران Heman (خانواده لاوی) موسیقی معبد را رهبری می‌کردند (اول تواریخ ۵:۲۵ الی ۶)

۹. پسران و دختران در عصر جدید نبوت می‌کنند (یوئیل ۲:۲۸ الی ۲۹)

C. زنان نقش رهبری داشتند

۱. خواهر موسی، مریم، پیامبره خوانده شد (خروج ۱۵:۲۰ الی ۲۱، همچنین به میکاه ۴:۶ توجه کنید)

۲. به زنان نعمت بافتن داده شد تا پارچه‌های جشن خیمه‌ها را ببافند (خروج ۳۵:۲۵ الی ۲۶)

۳. یک زن متاهل، بنام دبورا، یک پیامبره بود (مراجعه شود به داوران ۴:۴) و تمامی قبایل را رهبری می‌کرد (داوران ۴:۴ الی ۵، ۵:۷)

۴. هلدا پیامبره‌ای بود که شاه بوشیا او را فراخواند تا کتاب قانونی که تازه یافت شده بود را بخواند و تفسیر کند (دوم پادشاهان ۱۴:۲۲، دوم تواریخ ۳۴:۲۲ الی ۲۷)

۵. ملکه استر، یک الهه، یهودیان را در پارس نجات داد

II. عهد جدید

A. از نظر فرهنگی زنان هم در یهودیت و هم در روم و یونان اتباع طبقه دوم تلقی می‌شدند و حقوق و مزایای کمتری داشتند (به استثنای مقدونیه)

B. زنان نقش رهبری داشتند

۱. الیزابت و مریم الهه‌هایی نزد خدا بودند (انجیل لوقا ۱ و ۲)

۲. آنا، الهه، در معبد خدمت می‌کرد

۳. لیدیا، مومن و رهبر کلیسای خانگی بود (اعمال رسولان ۱۶:۱۴ و ۴۰)

۴. چهار دختر باکره فیلیپ الهه بودند

۵. فیبی، خادم کلیسا در کنخیره بود (رومیان ۱:۱۶)

۶. پریسکا (پریسیلا) همکار پولس و معلم آپولو (اعمال رسولان ۱۸:۲۶، رومیان ۱۶:۳)

۷. ماری، تریفینا، تریفوسا، جولیان خواهان نرون همکاران پولس بودند (رومیان ۱۶:۶ الی ۱۶)

۸. جونیا (KJV) احتمالا یک زن شاگرد بود (رومیان ۱۶:۷)

۹. انودیا و سینتیک، همکاران پولس بودند (فیلیپیان ۴:۲ الی ۳)

III. چگونه یک مومن عصر مدرن در مثالهای انجیلی تعادل برقرار می‌کند

A. چگونه فرد می‌تواند حقایق تاریخی یا فرهنگی را مشخص کند که فقط در متن اصلی صادق هستند از حقیقت جاودانی که فقط برای تمامی کلیساها معتبر هستند، تمامی مومنین تمام عصرها؟

۱. ما باید نیت نگارنده اصلی را بسیار جدی بگیریم. انجیل کلام خداست و تنها منبع برای ایمان.

۲. ما باید با متون تحت الهام که به صورت تاریخی تغییر شکل یافته‌اند سروکار داشته باشیم.

a. فرهنگ (آداب و رسوم و خط مشی‌ها) اسرائیل (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۵، غلاطیان ۳)

b. یهودیت قرن اول

c. اظهارات پولس در اول قرن‌تین که به وضوح از دید تاریخی شکل گرفته است

(۱) سیستم قانونی روم بت پرست (اول قرن‌تین ۶)

۲) برده باقی ماندن (اول قرن‌تینان ۷:۲۰ الی ۲۴)

۳) امتناع از ازدواج (اول قرن‌تینان ۷:۱ الی ۳۵)

۴) باکره‌ها (اول قرن‌تینان ۷:۳۶ الی ۳۶)

۵) قربانی کردن غذا برای بت (اول قرن‌تینان ۸، ۲۳:۱۰ الی ۳۳)

۶) کارهای بی ارزش در شام خدا (اول قرن‌تینان ۱۱)

۳. خدا به صورت کامل و به وضوح خودش را به عنوان یک فرهنگ مشخص در روز مشخص نشان داد. ما باید مکاشفه را جدی بگیریم، ولی نه تمام جنبه‌های تاریخی آن را. کلام خدا با کلمات انسانی نوشته شده و به یک فرهنگ مشخص در یک مقطع زمانی خاص خطاب شد.

B. تفسیر انجیلی باید در جستجوی نیت نویسنده اصلی باشد. به زبان عصر خودش چه می‌گوید؟ برای تفسیر درست، این یک امر بنیادی و

حساس است. ولی بعد ما باید آن را با عصر خود مطابقت دهیم. مسئله اصلی تفسیر ممکن است تعریف اصطلاح باشد. آیا غیر از شبانهایی که به عنوان رهبر دیده شده‌اند، آیا مبشرین دیگری هم وجود داشتند؟ کاملاً مشخص است که پولس در اول قرن‌تینان ۱۴:۳۴ الی ۳۵ و اول تیموتائوس ۲:۹ الی ۱۵، تصریح می‌کند که زنان نباید دعا‌های عمومی را رهبری کنند! ولی چگونه آن را با عصر حاضر مطابقت دهیم؟ من نمی‌خواهم فرهنگ پولس و یا فرهنگ خودم کلام و اراده خدا را ساکت کند. احتمالاً روزگار پولس خیلی محدود کننده بوده است، ولی همچنین روزگار من هم بسیار باز است. با گفتن اینکه حرف‌های پولس و تعالیم او مشروط، مربوط به قرن اول و حقایق وضعیت محلی هستند، احساس ناراحتی می‌کنم. من کی هستم که فکرم یا فرهنگم با یک نویسنده تحت الهام و وحی مخالفت کند؟

با این وجود، وقتی در مورد زنانی که رهبر بودند، مثال‌های انجیلی وجود دارند، چه کنم (حتی در نوشته‌های پولس، مراجعه شود به رومیان ۱۶)؟ یک مثال خوب در این مورد بحث پولس در مورد عبادت عمومی در اول قرن‌تینان ۱۱ الی ۱۴ است. در اول قرن‌تینان ۵:۱۱ به نظر می‌رسد او به زنان، با سر پوشیده، اجازه موعظه و دعا خواندن در جمع را می‌دهد، با این وصف، در ۱۴:۳۴ الی ۳۵ از آنان می‌خواهد ساکت باشند! خادمین (مراجعه شود به رومیان ۱:۱۶) و پیامبران زن (مراجعه شود به اعمال رسولان ۹:۲۱) وجود داشته‌اند. این گوناگونی است که به من اجازه می‌دهد تشخیص دهم که توضیحات پولس (در بخشی که مربوط به محدود کردن زنان می‌شود) محدود به قرنتس و افسس قرن اول بوده است. در هر دو کلیساها مشکلاتی در مورد زنانی که آزادی جدید را یافته‌اند دیده می‌شد (مراجعه شود به Bruce *Winter, After Paul Left Corinth*) که می‌توانست باعث به وجود آمدن مشکلاتی برای کلیسا در رسیدن این جامعه (جامعه زنان) در رسیدن به مسیح شود. آزادی آنان باید محدود می‌شد تا انجیل بتواند موثرتر واقع افتد.

روزگار من درست مخالف روزگار پولس است. در روزگار من انجیل می‌تواند محدود شود اگر زنان ماهر و سخنور اجازه نداشته باشند که خبر خوش را پخش کنند، یا اجازه رهبری نداشته باشند! هدف غایی عبادت عمومی چیست؟ آیا بشارت و شاگردی نیست؟ با رهبری زنان آیا خدا مفتخر و خشنود نمی‌شود؟ به نظر می‌رسد که پاسخ انجیل به عنوان کل "بله" باشد! من می‌خواهم به پولس بگویم که الهیات من بر اساس نظریات پولس است. من نمی‌خواهم بیش از حد تحت نفوذ و بازیچه فمینیسم مدرن باشم! با این وجود احساس می‌کنم کلیسا در پاسخ به حقایق بدیهی انجیلی کند پاسخ می‌دهد، همانند بردگی، نژادپرستی، تعصب و جنس‌گرایی. همچنین در مورد سو استفاده از زنان در دنیای مدرن هم پاسخ و واکنش مناسب به کندی داده می‌شود. خدا در مسیح برده و زن را آزاد می‌کند. من اجازه نمی‌دهم که محدودیت‌های فرهنگی به اینها ریشخند بزنند.

یک نکته دیگر: به عنوان یک مفسر، می‌دانم که قرنتس یک کلیسای بسیار درهم گسیخته بود. برکات کاریزماتیک به رخ کشیده می‌شدند. ممکن است زنان در این امر دست می‌داشتند. همچنین باور دارم که افسس تحت تاثیر معلمین دروغینی بود که از زنان بهره می‌بردند و از آنان به عنوان سخنگویان جانشین در کلیساهای خانگی افسس استفاده می‌کردند.

C. منابعی برای مطالعات بیشتر

۱. How to Read the Bible For All Its Worth by Gordon Fee and Doug Stuart (pp. 61-77).

۲. Gospel and Spirit: Issues in New Testament Hermeneutics by Gordon Fee.

۳. Hard Sayings of the Bible by Walter C. Kaiser, Peter H. Davids, F. F. Bruce, and Manfred T. Branch (pp. 613-616; 665-667)

موضوع خاص: استفاده پولس از زنان در بشارت

SPECIAL TOPIC: PAUL'S USE OF WOMEN IN MINISTRY

توجه داشته باشید که همه زنان در رومیان ۱۶، همکاران پولس در انجیل بودند (مراجعه شود به فیلیپیان ۴: ۳):

فیبی (دیکونس) در رومیان ۱۶: ۱

پریسکا در رومیان ۱۶: ۳

مریم در رومیان ۱۶: ۶؛ جونیا (یا جونیا) - اگر چنین باشد، پس مرد بود) در رومیان ۱۶: ۷

تریفانتا و تریفوسا در رومیان ۱۶: ۱۲

پرسیس در رومیان ۱۶: ۱۲

"مادرش" در رومیان ۱۶: ۱۳

جولیا (ممکن است رسول بوده باشد) در رومیان ۱۶: ۱۵

و "خواهرش" در رومیان ۱۵: ۱۶

مراقب دگماتیسم در زمینه زنان در امر بشارت باشید. همه مومنان با استعداد هستند (مراجعه شود به اول قرن‌تینان ۱۲: ۷، ۱۱)؛ همه مومنان بشرین تمام وقت هستند. (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۱۲). در این لیست، ما یک دیاکونس زن، فیبی را داریم و احتمالاً یک زن رسول، Junia (مراجعه شود به یوئیل ۲: ۲۸؛ اعمال رسولان ۲: ۱۶-۲۱). دشوار است بدانیم که چگونه این مسئله را از منظر کتاب مقدس در نظر بگیریم، به طوری که بیانات ظاهراً متناقض پولس مانند اول قرن‌تینان ۱۱: ۴ الی ۵ با ۱۴: ۳۴ مقایسه شوند.

■ "قبیله آشیر" این نشان دهنده حضور قبیله ای از ده قبیله شمالی است که توسط آسوریان در ۷۲۲ قبل از میلاد تبعید شدند. در روزگار عیسی؛ برخی از قبایل شمالی بازگشتند.

۲: ۳۷ "تا هشتاد و چهار سالگی بیوه مانده بود" این زن، پس از مرگ زودهنگام همسرش، زندگی خود را وقف خدا کرده بود.

■ "او هیچ‌گاه معبد را ترک نمی‌کرد" این نوع عبارت است که در میان مفسران نقطه ای از اختلاف نظر است. بعضی منتقدان مدرن ادعا می‌کنند که باید به معنای واقعی کلمه باشد (به عنوان مثال، او آنجا زندگی می‌کند) یا کتاب مقدس درست نیست. برای من این کاملاً واضح است. او در طول روز و در همه رویدادهای ویژه حضور داشت.

عبادت خدا زندگی او بود. همان مسئله عرفان در مقابل استعاره، مربوط به دراز کشیدن حزقیال در مقابل خانه اش در بابل برای روزهای آخر (مراجعه شود به حزقیال ۴: ۴-۸) است.

۲: ۳۸ "درباره عیسی سخن گفت" (در نسخه انگلیسی "درباره او سخن گفت" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) به ما گفته نمی‌شود که او چه می‌گفت، پس چرا لوقا به او اشاره می‌کند؟ این بود که مدرکی بود از دو شاهد که توسط قانون موسی مورد نیاز است (مراجعه شود به اعداد ۳۵: ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵).

هم جوان (یحیی متولد نشده) و پیر (شمعون و آنا) و همچنین مرد و زن به رسمیت شناختند که او چه کسی بود.

■ "چشم‌انتظار رهایی اورشلیم بودند" یادداشت "تسلی اسرائیل" در لوقا ۲: ۲۵ را مطالعه کنید. زکریا همچنین از این در لوقا ۱: ۶۸ الی ۷۴ سخن می‌گوید. برای "رستگاری" به موضوع خاص در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۳۹ الی ۴۰

۳۹ چون یوسف و مریم آیین شریعت خداوند را به کمال به جای آوردند، به شهر خود ناصره، واقع در جلیل، بازگشتند. باری، آن کودک رشد می‌کرد و قوی می‌شد. او پر از حکمت بود و فیض خدا بر او قرار داشت.

۲: ۳۹ "چون ... آیین شریعت خداوند را به کمال به جای آوردند" عیسی و پدر و مادرش به هر حال یهودیان ارتدوکس بودند. آنها به طور کامل نیازهای شریعت موسی را برای خود و فرزند خود در معبد انجام دادند.

■ "به ... جلیل بازگشتند" این منطقه اولیه بشارت عیسی بود که در عهد عتیق پیش بینی شده بود (اشعیا ۱۱: ۱). این اولین قسمت از سرزمین موعود شده بود که توسط سوریه، آشور، بابل و پارس مورد حمله و تجاوز قرار گرفته بود.

■ "ناصره" روستایی که عیسی در آن بزرگ شد ناصره بود. این در عهد عتیق، تلمود یا در جوزفوس ذکر نشده است. ظاهراً تا زمانی که جان هیرکانوس (یعنی Hasmonaen)، که از ۱۳۴-۱۰۴ قبل از میلاد حکومت داشت، کسی در آنجا ساکن نبود. حضور یوسف و مریم در این روستا نشان می دهد که یک قبیله از خط داود در اینجا مستقر شده است.

ممکن است ارتباط لغوی میان نامهای ناصره و عنوان مسیحی "شعبه" وجود داشته باشد (متی ۲: ۲۳، «ناصری خطاب میشود») که در زبان عبری آمده است (اشعیا ۱۱: ۱؛ ارمیا ۲۳: ۵؛ ۳۳: ۱۵؛ زکریا ۳: ۸؛ ۶: ۱۲؛ مکاشفه ۵: ۵؛ ۲۲: ۱۶). به موضوع ویژه در لوقا ۴: ۳۴ مراجعه کنید.

ظاهراً به علت موقعیت دور از اورشلیم در ناحیه غیر یهودیان اصطلاحی برای سرکوفت و طعنه بود (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۶ و اعمال رسولان ۲۴: ۵، هرچند این نیز نبوت [اشعیا ۹: ۱] بود). ممکن است به همین دلیل باشد که در پلاکاردی که روی صلیب بالای سر عیسی گذاشته شد، "عیسی ناصری، پادشاه یهودیان" نوشته شده بود.

۲: ۴۰ "آن کودک رشد می کرد" عیسی به طور طبیعی به عنوان یک کودک انسانی (همچون یحیی، لوقا ۱: ۸۰) از نظر فیزیکی، احساسی و معنوی به طور عادی رشد میکرد (مراجعه شود به لوقا ۲: ۵۲؛ نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۱: ۸۰). این ممکن است بیانیه ضد عرفانی باشد. او به وضوح با سایر کودکان در مدرسه کنیسه حضور پیدا میکرد.

موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: عرفان (از کلمه یونانی *gnosis*، به معنی دانش و آگاهی، مراجعه شود به اول

تیموتائوس ۶: ۲۰)

SPECIAL TOPIC: GNOSTICISM (FROM GREEK WORD GNOSIS, WHICH MEANS "KNOWLEDGE," CF. I TIM. 6:20)

I. در قرن اول

دنیای روم در قرن اول زمان انتخاب میان ادیان شرقی و غربی بود. خدایان یونان و پانتئونهای روم خوش نام نبودند. ادیان مرموز بسیار متداول بودند زیرا تاکید آنها بر رابطه فردی با خدا و دانش پنهان بود. فلسفه سکولار یونانی محبوب بود و با دیگر جهانبینیها ادغام می شد. در این دنیا مذهب انتخابی ایمان انحصاری مسیحی وارد می شود (عیسی تنها راه به سوی خدا است، مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴: ۶). زمینه دقیق عرفان هر چه باشد، تلاشی شد برای انحصار بخشیدن به مسیحیت (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۱۴، اول یوحنا ۵: ۱۲) که باورکردنی و از نظر عقلانی برای طیف وسیعی از مخاطبین یونانی-رومی قابل قبول بود. این احتمال هست که تفکر عرفانی از فرقه‌های حاشیه‌ای یهودی ریشه گرفته باشد (مراجعه شود به DSS Sect). این می تواند برخی از عناصر یهودی در عهد جدید را که با عرفان رابطه دارند توضیح دهد.

II. برخی از فرضیه‌های ابتدایی ارتداد بر اساس شواهد داخلی از یوحنا ۱

A. انکار قیام عیسی مسیح از مردگان

B. انکار مرکزیت عیسی مسیح در رستگاری

C. فقدان شیوه زندگی مسیحی مناسب

D. تاکید بر دانش (اغلب رازها و اسرار)

E. گرایش به انحصار گرایی و نخبه گرایی

III. نخستین عرفان قرن اول

A. آموزشهای عرفان اولیه در قرن نخست به نظر می رسد که تاکید بر دوالیسم هستی شناسی (ابدی) میان روح و جسم بوده باشند.

روح (خدای والا) به عنوان نیکی تلقی می شد، در حالیکه جسم از نظر ذاتی شیطانی بود. این دوگانگی شبیه:

۱. فلسفه ایده آل در مقابل فیزیکی افلاطون

۲. بهشتی در مقابل زمینی

۳. نامرئی در مقابل مرئی؛ (همچنین تاکید زیاده از حدی بر روی اهمیت دانش نهانی (رمزها یا کدهای رمزی که اجازه می‌دهند روح از طریق محیط فرشتگان به سمت بالا و به سوی خدای والا برود) که برای رستگاری لازم بود می‌شد).

۴. احتمالا نفوذ زرتشت

B. دو حالت اولیه عرفان وجود دارند که ظاهرا می‌توانستند زمینه اول یوحنا باشند

۱. عرفان دوکسی (*Docetic*)، که انسان بودن عیسی را نفی می‌کند، زیرا جسم شیطانی است

۲. عرفان سرینتی (*Cerinthian*) که عیسی را در میان فرشتگان خوب و بد ارزیابی می‌کرد. این "روح مسیح" را بدن انسانی عیسی را در زمان تعمید غرق می‌کند و قبل از به صلیب کشیده شدن بدنش را ترک می‌نماید

۳. از این دو گروه برخی ریاضت را تجربه کردند (اگر بدن بخواد، شیطانی است)، بقیه آنتیسمیسم را (اگر بدن بخواد، انجام می‌دهم)

C. هیچ مدرکی در مورد توسعه سیستم عرفان در قرن اول وجود ندارد. در حقیقت تا اواسط قرن دوم که شواهد و مستندات مکتوب وجود دارند (به متون Nag Hammadi مراجعه شود). برای اطلاعات بیشتر در مورد عرفان به منابع زیر مراجعه کنید

۱. *The Gnostic Religion* اثر هانس یوناس، از انتشارات بیکن

۲. *The Gnostic Gospels* اثر ایلین پاگلز، از انتشاران رندم هاوس

۳. *The Nag Hammadi Gnostic Texts and the Bible* اثر اندرو هلمبولد

IV. ارتداد امروز

A. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم سعی می‌کنند حقیقت مسیحی را با سایر سیستم‌های فکری ادغام کنند

B. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم بر دکترین "درست" برای جدا کردن رابطه فردی و سبک زندگی با ایمان تاکید می‌کنند

C. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم از مسیحیت به سوی نخبگی فکری انحصاری روی می‌آورند

D. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم مذهبی به سوی عرفان یا آنتیسمیسم به عنوان بهترین راه برای رسیدن به خدا روی می‌آورند.

■ "فیض خدا بر او قرار داشت" اصطلاح یونانی *charis* دامنه معنایی گسترده ای دارد. Louw and Nida، *Greek-English Lexicon*، جلد ۲، صفحه ۲۶۲، "مهربانی، هدیه، تشکر، تشکر و خواسته" را به عنوان ترجمه احتمالی فهرست میکند. معنی که در این آیه مورد استفاده قرار گرفته است، انحصاری برای اناجیل سینوپتیک است. این اصطلاح چند بار در انجیل لوقا استفاده شده است، اما فقط در اینجا به معنای "فضل" است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۴۱ الی ۵۱

۴۱ والدین عیسی هر سال برای عید پَسَخ به اورشلیم می‌رفتند. ۴۲ چون عیسی دوازده ساله شد، به رسم عید به اورشلیم رفتند. ۴۳ پس از پایان آیین عید، چون راه بازگشت پیش گرفتند، عیسای نوجوان در اورشلیم ماند. اما والدینش از این امر آگاه نبودند، ۴۴ بلکه چون می‌پنداشتند در کاروان است، روزی تمام سفر کردند. سرانجام به جستجوی عیسی در میان خویشاوندان و دوستان برآمدند. ۴۵ و چون او را نیافتند، در جستجویش به اورشلیم بازگشتند. ۴۶ پس از سه روز، سرانجام او را در معبد یافتند. در میان معلمان نشسته بود و به سخنان ایشان گوش فرا می‌داد و از آنها پرسشها می‌کرد. ۴۷ هر که سخنان او را می‌شنید، از فهم او و پاسخهایی که می‌داد، در شگفت می‌شد. ۴۸ چون والدینش او را در آنجا دیدند، شگفت‌زده شدند. مادرش به او گفت: «پسر، چرا با ما چنین کردی؟ پدرت و من با نگرانی بسیار در جستجوی تو بودیم.» ۴۹ اما او در پاسخ گفت: «چرا مرا می‌جستید؟ مگر نمی‌دانستید که می‌باید در خانه پدرم باشم؟» ۵۰ اما آنها معنای این سخن را که بدیشان گفت درنیافتند. ۵۱ پس با ایشان به راه افتاد و به ناصره رفت و مطیع ایشان بود. اما مادرش تمامی این امور را به خاطر می‌سپرد.

۲: ۴۱ " هر سال برای عید پَسَخ به اورشلیم می‌رفتند " مردانی که بیش از ۲۱ سال سن داشتند، در تمام سه مهمانی سالانه شرکت میکردند (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴-۱۷، ۳۴: ۲۳؛ تثنیه ۱۶: ۱۶). در قرن اول این به دلیل تعداد یهودیانی که در خارج از فلسطین زندگی می‌کردند، به یک جشن کاهش یافت. این یکی دیگر از شواهد تعهد پدر و مادر عیسی به قانون موسی است. مریم مشمول قوانین شریعت نبود، اما او خودش می‌خواست.

۲: ۴۲ " چون عیسی دوازده ساله شد " عیسی به Bar Mitzvah نزدیک میشد، که یک پسر یهودی را به "پسر قانون" تبدیل میکرد. این در سیزده سالگی اتفاق می‌افتاد. ممکن است که لوقا سن او را دوازده ساله ثبت کند تا نشان دهد که چگونه به طور کامل رشد کرده است. او حتی در این دوره در کتاب

مقدس نیز بوده است. عیسی، به وضوح، در این زمان، به رسمیت شناخت شد که او کیست (مراجعه شود به لوقا ۲: ۴۹).

۲: ۴۳ "پس از سپری کردن روزهای کامل آئین عید" (این عبارت در نسخه فارسی به طور کامل ترجمه نشده است) این گروه های زائران به دلایل ایمنی در گروه ها قرار می گرفتند و معمولاً دو یا هفت روز باقی می ماند (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱۵ الی ۱۶؛ لاویان ۲۳: ۶ الی ۸؛ تثنیه ۱۶: ۳).

■ "عیسای نوجوان در اورشلیم ماند. اما والدینش از این امر آگاه نبودند" معمولاً در این کاروان زائران مردان و زنان به طور جداگانه سفر می کنند و اغلب کودکان با هم بازی می کردند. احتمالاً پدر و مادر فکر میکردند که عیسی تحت مراقبت دیگران بود.

۲: ۴۴ "روزی تمام سفر کردند. سرانجام به جستجوی عیسی در میان خویشاوندان و دوستان برآمدند" معمولاً این کاروانها اورشلیم را ترک کردند و در شب در بیروت، حدود هشت تا ده مایلی اورشلیم متوقف شدند. فاصله عادی یک سفر روزانه بیش از بیست مایل بود.

۲: ۴۶ "پس از سه روز" این شامل سفر روزانه آنها به دور اورشلیم، سفر یک روزه و یک روز برای جستجوی عیسی است.

■ "در معبد" در روز شبات و روزهای تعطیل، ربی ها در ایوان حیاط ها و صحن زنان (حیاط غربی معبد) سخنرانی کردند.

■ "به سخنان ایشان گوش فرا می داد و از آنها پرسشها می کرد" این یک مدل مفید برای همه ما است. همه ما معلمینی داریم که ما را تحت تاثیر قرار داده اند و از آنها برای خدا تشکر می کنیم. خوب است که یک روح گیرنده داشته باشیم. با این حال، زمانی که ما در مورد آنچه که گفته شده است، حتی از افرادی که به ما اعتماد دارند، باید از تفکر انعکاسی بالایی برخوردار باشیم. بلوغ هم شنیدن و سوال کردن. حقیقتی که توسط دیگران به اشتراک گذاشته شده، باید حقیقت ما باشد.

۲: ۴۷ "هر که سخنان او را می شنید، از فهم او و پاسخهایی که می داد، در شگفت می شد" این زمان حال اخباری میانی غیر کامل است که تجربه ای مکرر را نشان می دهد. این تنها فرصت برای عیسی بود که صحبت های ربی های بزرگ در اورشلیم را شنیده و در مورد قانون با آنها بحث کند. اینها همان نوع از رهبری بودند که حرف های او را به عنوان یک فرد بالغ نمی شنیدند. این آیه به ماهیت استثنایی عیسی اشاره می کند، در حالی که لوقا ۲: ۵۲ بر عدالت عیسی تاکید دارد. هر دو درست هستند عیسی خیلی زود فهمید که او چه کسی بوده و چرا آمده! با این حال، او واقعا انسان بود!

۲: ۴۸ "شگفت زده شدند" این به معنای واقعی کلمه "شوکه شدند" است (مراجعه شود به لوقا ۲: ۴۸؛ ۴: ۳۲؛ ۹: ۴۳؛ اعمال رسولان ۱۳: ۱۲).

■ "پدرت و من" به تضاد بین استفاده مریم از "پدرت" و استفاده از عیسی از عبارت "پدر من" در لوقا ۲: ۴۹ توجه کنید. آیه ۵۰ به وضوح بیان می کند که مریم و یوسف تمایز قائل نمیشوند، اما عیسی جوان تمایز قائل میشود!

■ "با نگرانی بسیار در جستجوی تو بودیم" این زمان غیر کامل است. آنها برای سه روز دنبال او میگشتند (مراجعه شود به لوقا ۲: ۴۶) و بینهایت نگران سلامتی عیسی بودند.

۲: ۴۹ "مگر نمی دانستید که می باید در خانه پدرم باشم" این اولین حرف های ثبت شده عیسی است. این نشان می دهد که عیسی چیزی از مبدأ و هدف او، حتی در این زود هنگام، می دانست. این نیز ممکن است تلاش لوقا برای رد یقینی از "اعمال گرای" باشد.

برای یک بحث جالب درباره "پذیرش" و اینکه چگونه کاتبین اولیه متون خود را تغییر دادند، تا این متن مسیح شناسی را رد کنند، نگاه کنید به Bart Ehrman, *Corruption of the Orthodox of the Scripture*, صفحات ۴۷ الی ۱۱۸. برای تعریف مختصر، واژه نامه من در ضامم را ببینید.

۲: ۵۰ در سه جا در انجیل لوقا به طور خاص بیان شده است که شنونده های عیسی حرف او را نمی فهمیدند.

۱. پدر و مادرش - ۲: ۵۰

۲. جمعیت - ۹: ۴۵

۳. دوازده رسول - ۱۸: ۳۴ (در مورد مرگ عیسی)

دوازده رسول افتخار دسترسی به بسیاری از تعلیم خصوصی عیسی را داشتند (مراجعه شود به لوقا ۱۰: ۲۱-۲۴)، اما هنوز قادر به پذیرش و فهم اطلاعات در مورد رنج و مرگ او در اورشلیم (مرقس ۹: ۳۲، یوحنا ۲: ۲۲؛ ۱۲: ۱۶؛ ۱۴: ۲۶) تا بعد از رستاخیز (مراجعه شود به لوقا ۲۴: ۴۵) نبودند.

در انجیل یوحنا، این نبود ارتباط بخشی از دوالبسم عمودی است (یعنی عیسی از بالا است اما انسان از زیر است).

۲: ۵۱ " پس با ایشان به راه افتاد و به ناصره رفت " این آخرین باری است که به یوسف اشاره میشود. ظاهراً او در سنین پایین مرد، اما این زوج صاحب چند فرزند دیگر شدند (متی ۱۲: ۴۶؛ ۱۳: ۵۵؛ مرقس ۶: ۳؛ یوحنا ۲: ۱۲؛ ۷: ۳، ۵، ۱۰؛ اعمال رسولان ۱: ۱۴؛ اول قرنتیان ۹: ۵؛ غلاطیان ۱: ۱۹).

■ " مطیع ایشان بود " این یک زمان امری مجهول با الفاظ اضافی است، " او به طور مداوم مطیع است ". قانون در این مورد بسیار سخت بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۱۸ الی ۲۱). عیسی در یک خانواده عادی یهودی بزرگ شد، از قوانین یهودیان عادی برای کودکان اطاعت و پیروی میکرد.

■ " اما مادرش تمامی این امور را به خاطر می سپرد " مریم این رویدادهای اولیه را به یاد می آورد (لوقا ۲: ۱۹)، اما تا بعد از رستاخیز آنها را درک نمی کرد (مراجعه شود به آیه ۵۰). ظاهراً لوقا با مریم مصاحبه کرده و یکی از منابع انجیلش است. احتمالاً این مصاحبه در طی دو سال حبس پولس در سزاریه در کنار دریا انجام شد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲: ۵۲

و عیسی در قامت و حکمت، و در محبوبیت نزد خدا و مردم، ترقی می کرد.

۲: ۵۲ عیسی دوران کودکی عادی داشت. او واقعاً انسان است (مخالفت با عرفان)؛ این است که او به طور کامل ما را درک می کند (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۱۸؛ ۴: ۱۵).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا عیسی به قربانی گناه برای او و مریم نیاز داشت؟
۲. چه چیز در مورد پیام شمعون خیلی غیر معمول است؟
۳. چرا از حنا نام برده میشود اگر گفته هایش درباره عیسی ثبت نشده نمیشوند؟
۴. آیا عیسی دوران کودکی عادی داشت؟
۵. سه آیین یهودی که در لوقا ۲: ۲۱-۴۱ مورد بحث قرار گرفته است را فهرست کنید.
۶. چرا لوقا داستان معترضان و پرواز به مصر را حذف کرد؟
۷. نگرش ارتدوکسی یهودیت نسبت به عیسی چیست؟
۸. لوقا ۲: ۴۰ و ۵۲ به چه معناست؟
۹. آیا رخداد در لوقا ۲: ۴۰ عیسی «*Var Mitzvah*» بود؟
۱۰. کاروان زائرین را شرح دهید. آیا این توضیح می دهد که چگونه پدر و مادر عیسی می تواند او را برای یک روز کامل گم کنند؟
۱۱. چرا والدین عیسی شگفت زده شدند؟ چرا عیسی در واکنش آنها شگفت زده شد؟

لوقا ۳

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
موعظه یحیی تعمید دهنده	یحیی تعمید دهنده راه را هموار میسازد	کار یحیی تعمید دهنده	موعظه یحیی تعمید دهنده	اعلام یحیی تعمید دهنده
۳: ۱ الی ۶	۳: ۱ الی ۶	۳: ۱ الی ۶	۳: ۱ الی ۶	۳: ۱ الی ۶
	یحیی برای مردم موعظه میکند			
۳: ۷ الی ۱۴	۳: ۷ الی ۲۰	۳: ۷ الی ۹	۳: ۷ الی ۹	۳: ۷ الی ۹
		۳: ۱۰ الی ۱۴	۳: ۱۰	۳: ۱۰ الی ۱۴
			۳: ۱۱	
			۳: ۱۲	
			۳: ۱۳	
			۳: ۱۴ الف	
			۳: ۱۴ ب	
۳: ۱۵ الی ۲۰		۳: ۱۵ الی ۲۰	۳: ۱۵ الی ۱۷	۳: ۱۵ الی ۱۸
			۳: ۱۸ الی ۲۰	یحیی تعمید دهنده زندانی میشود
				۳: ۱۹ الی ۲۰
				عیسی تعمید میشود
تعمید عیسی	یحیی عیسی را تعمید میدهد	تعمید عیسی	تعمید عیسی	عیسی تعمید میشود
۳: ۲۱ الی ۲۲	۳: ۲۱ الی ۲۲	۳: ۲۱ الی ۲۲	۳: ۲۱ الی ۲۲	۳: ۲۱ الی ۲۲
دودمان عیسی	دودمان عیسی مسیح	دودمان عیسی	اجداد عیسی	شجره نامه عیسی
۳: ۲۳ الی ۳۸	۳: ۲۳ الی ۳۸	۳: ۲۳ الی ۳۸	۳: ۲۳ الی ۳۸	۳: ۲۳ الی ۳۸

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۱ الی ۶

۱ در پانزدهمین سال فرمانروایی تیبریوس قیصر، هنگامی که پنتیوس پیلاتس والی یهودیه بود، هیروдіس حاکم جلیل، برادرش فیلیپس حاکم ایتوریه و تراخونیتیس، لیسانیوس حاکم آبلیننی،^۲ و حَنَّا و قیافا کاهنان اعظم بودند، کلام خدا در بیابان بر یحیی، پسر زکریا، نازل شد.^۳ پس

یحیی به سرتاسر نواحی اردن می‌رفت و به مردم موعظه می‌کرد که برای آمرزش گناهان خود توبه کنند و تعمید گیرند.^۴ در این باره در کتاب سخنان ایشعیای نبی آمده است که: «ندای آن که در بیابان فریاد برمی‌آورد، "راه خداوند را آماده کنید! طریقه‌های او را هموار سازید! همه دره‌ها پر و همه کوه‌ها و تپه‌ها پست خواهند شد؛ راه‌های کج، راست و مسیرهای ناهموار، هموار خواهند گشت. آنگاه تمامی بشر نجات خدا را خواهند دید.»

۳: ۱ " در پانزدهمین سال فرمانروایی تیریریوس قیصر " تاریخ دقیق مشخص نیست، اما زمانی بین ۲۷ تا ۲۹ میلادی امکان پذیر است.

تیریریس دو سال قبل از مرگ آگوستوس این ولایت ها را کنترل میکرد، اما از ۱۴-۳۷ حاکم بود.

واضح است که لوقا ۳: ۱-۲ روش لوقا برای دقیق دیدن این رویداد است. لوقا بسیار بیشتر از هر نویسنده دیگر عهد جدید به تایید رویدادهای انجیل با تاریخ سکولار می‌پردازد. مسیحیت یک دین بر مبنای تاریخ است. مبنای آن "رویداد" ها و سوابق کتاب مقدس است و اتفاق افتاده اند.

■ "پنتیوس پیلاتس والی یهودیه" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: پونتیوس پیلاتوس (SPECIAL TOPIC: PONTIUS PILATE)

I. شخص

- A. محل و تاریخ تولد نامشخص
- B. جزو ارتش سواره نظام (از رده متوسط جامعه روم بالاتر)
- C. ازدواج کرده بود ولی در مورد فرزندانش اطلاعی در دست نیست
- D. انتصاب‌های مدیریتی قبلی (که باید تعدادشان زیاد باشد) مشخص نیست

II. شخصیت

A. دو دیدگاه متفاوت

۱. فیلو (*Legatio and Gaium, 299-305*) و جوزفوس (*Antiq. 18.3.1 and Jewish Wars 2.9.2-4*) او را به عنوان دیکتاتوری بیرحم تجسم می‌کردند.
۲. عهد جدید (انجیل، اعمال رسولان) او را به عنوان نایب رومی ضعیف که به راحتی می‌تواند بازیچه قرار گیرد نشان می‌دهند.
- B. Paul Barnett, *Jesus and the Rise of Early Christianity* توضیحات احتمالی را در مورد این دو دیدگاه ارائه می‌دهند.
 ۱. در سال ۲۶ میلادی به توصیه سجانوس، مشاور ارشد و ضد یهود تیریریوس، به عنوان نایب توسط تیریریوس که فردی طرفدار یهودیان بود (مراجعه شود به Philo, *Legatio and Gaium, 160-161*) منصوب شد.
 ۲. تیریریوس قدرت سیاسی خود را در برابر L. Aelius Sejanus افسر گارد خودش که قدرت اصلی پشت پرده بوده و از یهودیان متنفر بود، از دست داده بود (Philo, *Legatio land Gaium, 159-160*).
 ۳. پیلاتوس شاگرد سجانوس بود و تلاش می‌کرد او را با کارهایش تحت تاثیر قرار دهد
- a. آوردن استانداردهای رومی به اورشلیم (در سال ۲۶ میلادی)، که سایر حاکمین قبلی انجام نداده بودند. این نمادهای خدایان رومی یهودیان را برافروخته می‌کرد (مراجعه شود به *Josephus' Antiq. 18.3.1; Jewish Wars 2.9.2-3*)
- b. ضرب سکه (۲۹ الی ۳۱ میلادی) که تصاویر پرستش رومی بر روی آنها ضرب شده بود و جوزفوس می‌گوید او به عمد سعی داشت قوانین و سنتهای یهود را از بین ببرد. (مراجعه شود به *Josephus, Antiq. 18.4.1-2*)
- c. از خزانه معبد پول بر می‌داشت تا صرف کانال کشی اورشلیم کند (مراجعه شود به *Josephus, Antiq. 18.3.2; Jewish Wars 2.9.3*)
- d. جلیلی‌های زیادی را در حالیکه برای پسخ در اورشلیم قربانی هدیه می‌کردند به قتل رساند.
- e. در سال ۳۱ میلادی حفاظهای رومی را به اورشلیم آورد. پسر هیروود بزرگ از او درخواست کرد که آنها را ببرد، ولی او این کار را نکرد در نتیجه، آنها به تیریریوس نامه نوشتند و تقاضا کردند که آنها به سزاریه به کناره دریا منتقل شوند (مراجعه شود به *Philo, Legatio and Gaium, 299-305*)

- f. سامریان زیادی را در کوه گریزیم (سالهای ۳۶/۳۷ میلادی) در حالیکه در جستجوی اشیا مقدس مذهبی گم شده خود بودند، قتل عام کرد. این باعث شد مافوق محلی پیلاتس (Vitellius, Prefect of Syria) او را از سمت خود برکنار کرده و به روم بازگرداند (مراجعه شود به 2-18.4.1, Josephus, Antiq.).
- C. سجانوس در سال ۳۱ میلادی اعدام شد و تیبیریوس قدرت کامل سیاسی خود را مجدداً احیا کرد، بنابراین گزینه‌های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ فوق احتمالاً توسط پیلاتس انجام شدند تا اعتماد سجانوس را بدست آورد، شماره ۵ و ۶ می‌توانند تلاشی برای جلب اعتماد تیبیریوس باشند ولی شکست خوردند.
- D. بدیهی است با احیا قدرت امپراتور طرفدار یهودیان، به اضافه یک نامه رسمی به حاکم محلی از طرف تیبیریوس که با یهودیان مهربان باشند (مراجعه شود به Philo, Legatio and Gaium, 160-161)، باعث شد که رهبران یهود در اورشلیم بر آسیب‌پذیری سیاسی پیلاتوس در برابر تیبیریوس برتری یافته و او را بازچه قرار دهند و مجبورش کنند که عیسی را مصلوب کند. این نظریه بارنت دو دیدگاه در باره پیلاتوس را به شیوه‌ای محتمل در کنار هم قرار می‌دهد.
- III. سرنوشت او
- A. پس از مرگ تیبیریوس او به روم فراخوانده شد (سال ۳۷ میلادی)
- B. او به مقام دیگری منصوب نشد
- C. پس از این، از زندگی او اطلاعی در دست نیست. بعدها نظریات زیادی مطرح شدند ولی هیچکدام بر اساس واقعیت نیستند.

■ "هیروдіس حاکم جلیل" هرود آنتیپاس، ۴ قبل از میلاد - ۳۹ میلادی، فرماندار یا تترارچ نامیده می‌شد. او توسط کالیگولا به خاطر تغییر عنوان خود به "شاه" حذف شد. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: خانواده هیروود بزرگ (SPECIAL TOPIC: THE FAMILY OF HEROD THE GREAT)

A. هیروود بزرگ

۱. پادشاه یهودیه (۳۷ الی ۴ قبل از میلاد)، از اهالی ادوم (از ادوم) که از طریق مانورهای سیاسی و حمایت مارک آنتونی توسط سنای روم در سال ۴۰ قبل از میلاد به عنوان حاکم بخش عظیمی از فلسطین (کنعان) منصوب شد.
۲. از او در انجیل متی ۱:۲ الی ۱۹ و انجیل لوقا ۵:۱ نام برده شده است
۳. پسران او
 - a. هیروود فیلیپ (پسر ماری آمنه سیمون)
 - ۱) شوهر هیرودیاس (از ۴ قبل از میلاد تا ۳۴ میلادی)
 - ۲) در انجیل متی ۳:۱۴ و انجیل مرقس ۱۷:۶ از او نام برده شده است
 - b. هیروود فیلیپ اول (پسر کلئوپاترا)
 - ۱) حاکم منطقه شمال و غرب دریای جلیل (۴ قبل از میلاد تا سال ۳۴ میلادی)
 - ۲) در انجیل لوقا ۱:۳ از او نام برده شده است
 - c. هیروود آنتیخوس
 - ۱) حاکم جلیل و پیریبه (۴ قبل از میلاد تا سال ۳۹ میلادی)
 - ۲) در انجیل متی ۱:۱۴ الی ۱۲، انجیل مرقس ۱۴:۶ و ۲۹، انجیل لوقا ۱:۳ و ۷:۹، ۱۳:۳۱، ۲۳:۶ الی ۱۲ و ۱۵، اعمال رسولان ۲۷:۴، ۱:۱۳ از او نام برده شده است
 - d. آرخلئوس، هیروود اترناخ
 - ۱) حاکم یهودیه، سامره و ادومیه (۴ قبل از میلاد تا سال ۶ میلادی)
 - ۲) از او در انجیل متی ۲:۲۲ نام برده شده است
 - e. آریستوبولوس (پسر ماری آمنه)
 - ۱) به عنوان پدر هیروود اگریپا اول نام برده شده که
 - a. پادشاه یهودیه بوده است (۳۷ الی ۴۴ میلادی)

b. در اعمال رسولان ۱:۱۲ الی ۲۴ و ۳۵:۲۳ از او نام برده شده است

i. پسر او هیروود آگریپا دوم است

- حاکم منطقه شمالی (سال ۵۰ الی ۷۰ میلادی)

ii. دختر او برنیس بود

همسر برادرش

در اعمال رسولان ۱۳:۲۵ الی ۲۶:۳۲ از او نام برده شده

iii. دختر او دروسیلا بود

همسر فلیکس

در اعمال رسولان ۲۴:۲۴ از او نام برده شده

B. اشارات انجیلی به هیروود

۱. هیروود والی که در انجیل متی ۱:۱۴، انجیل لوقا ۱:۳، ۷:۹، ۳۱:۱۳ و ۷:۲۳ از او نام برده شده پسر هیروود بزرگ است. پس از مرگ هیروود بزرگ، پادشاهی او میان پسرانش تقسیم شد. اصطلاح والی به معنی "رهبر چهار بخش" است. این هیروود، به هیروود آنتیوخوس که خلاصه آنتیپادار است، معروف است. او منطقه جلیل و پیریه را کنترل می کرد. این بدین معنی است که بیشتر بشارت عیسی در قلمرو این دومین نسل حاکمان ادومی بود.

۲. هیروود یاس دختر برادر هیروود آنتیوخوس، آریستوبولوس بود. او پیشتر با فیلیپ، برادر ناتنی هیروود آنتیوخوس ازدواج کرده بود. این فیلیپ والی که شمال جلیل را اداره می کرد نبود، بلکه برادر دیگر فیلیپ بود که در روم زندگی می کرد. هیروود یاس یک دختر از فیلیپ داشت. در بازدید هیروود آنتیوخوس از روم، او با هیروودیتاس ملاقات کرد و توسط او مورد سو استفاده قرار گرفت زیرا بدنبال پیشرفت سیاسی بود. بنابراین، هیروود آنتیوخوس همسرش را که شاهزاده نباتیان بود طلاق داد و هیروود یاس از فیلیپ طلاق گرفت تا بتواند با هیروود آنتیوخوس ازدواج کند. او خواهر هیروود آگریپا اول هم بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۲).

۳. از کتاب فلاویوس جوزفوس متوجه می شویم که نام دختر هیروود یاس، سالومه بود. *The Antiquities of the Jews* ۴:۵:۸. در این زمان او باید بین سنین دوازده تا هفده سالگی بوده باشد. بدیهی است که او تحت کنترل مادرش بود. او بعدا با فیلیپ والی ازدواج کرد ولی خیلی زود بیوه شد.

۴. حدود ده سال پس از گردن زدن یحیی تعمید دهنده، هیروود آنتیوخوس به تحریک همسرش به روم رفت تا بدنبال لقب پادشاهی باشد زیرا آگریپای اول، برادرش، چنین عنوانی را گرفته بود. ولی آگریپای اول به روم نامه ای نوشت و آنتیوخوس را به متهم به همدستی با پارتها که از دوران مزوپوتامیا دشمن منفور رومیان بودند، کرد. ظاهرا امپراتور حرف آگریپای اول را باور کرد و هیروود آنتیوخوس همراه با همسرش هیروود یاس به اسپانیا تبعید شدند.

۵. راحتتر می توان اینهمه هیروود را به خاطر سپرد زیرا هیروود بزرگ در عهد جدید کودکان را در بیت اللحم قتل عام کرد، هیروود آنتیوخوس یحیی تعمید دهنده را به قتل رساند، هیروود آگریپا اول یعقوب شاگرد را به قتل رساند، هیروود آگریپای دوم دادخواست ثبت شده پولس در کتاب اعمال رسولان را شنید.

C. برای اطلاعات کاملتر در مورد خانواده هیروود بزرگ به ایندکس فلاویوس جوزفوس مراجعه کنید

■ "فیلیپس حاکم" از فرزندان هرود، فیلیپ، ۴ قبل از میلاد - ۳۴ بعد از میلاد، بهترین حاکم بود.

■ "لیسانیوس حاکم آبیلینی" این شخص تنها در اینجا در عهد جدید ذکر شده است. جوزفوس می گوید یک فرزند ارشدتر از بطلمیوس، که چلسی را تصرف کرد، که شامل ابلیا (اما نه ابیلین)، از ۴۰ قبل از میلاد شروع شد. (مراجعه شود به جوزفوس، *Antiq* ۱/۴/۱۵ و ۳/۱۳/۱۴).

با این حال، یک کتیبه از *Abilene* به طور خاص اشاره به یک تتراک به نام لیسانیاس دارد. این کتیبه مربوط به از حدود ۱۱ قبل از میلاد یا ۱۴-۲۹ میلادی است. یوسفوس همچنین اشاره به لیسانیوس در ارتباط با ابلیا دارد (مراجعه شود به *Antiq* ۱/۵/۱۹، ۱/۷/۲۰؛ جنگ های یهود ۵/۱۱/۲؛ ۲/۱۲/۸). دوباره تاریخنگاری لوقا تایید شده است.

ابیلین شمال جلیل و اساسا بخشی از قلمرو هیروود بزرگ است.

۳:۲ "حَنَّا کاهن اعظم" نام او در یونانی *Hannas* است؛ یوسفوس او را هانانوس می نامد. به نظر می رسد که از نام عبری "مهربان" یا "مهربان" (هانان)

در عهد عتیق کاهن اعظم برای خدمت مادام العمر منصوب شده و باید از نسل هارون باشد. با این حال، رومیان این سمت را به یک مقام سیاسی تبدیل کردند که توسط یک خانواده لایوی خریداری شد. کشیشی کنترل و اداره تجارت در دادگاه زنان را برعهده داشت. تمیز کردن عیسی از معبد این خانواده را خشمگین کرد.

بر طبق فلویوس جوزفوس، حنا از ۶-۱۴ میلادی کاهن اعظم بود. او توسط Quirinius، فرماندار سوریه و توسط Valerius Gratus منصوب شد. بستگان او (۵ پسر و ۱ نوه) مقام او را پس از وی تصدی کردند. قیافا (۱۸ الی ۳۶ میلادی)، و پس از وی دامادش (مراجعه شود به یوحنا ۱۸: ۱۳)، جانشین بلافصل او بود. حنا قدرت واقعی پشت اداره بود. یوحنا او را به عنوان اولین کسی که عیسی به نزد وی برده میشود، نشان می دهد (متی ۱۸: ۱۳، ۱۹-۲۲).

■ "قیافا" قیافا کاهن اعظم بود که در قبال مبلغی از ۱۸-۳۶ میلادی توسط روم منصوب شده بود. او داماد حنا، کاهن اعظم از ۶ تا ۱۵ میلادی بود. انگیزه‌های این خانواده قدرتمند از سیاست و ثروت بیشتر از معنویت بود. غیر منصفانه است که همه صدوقیان و یا سانه‌دین به این دلیل با آنها مورد داوری قرار داد.

■ "کلام خدا" این فرمول عهد عتیق برای صحبت کردن خدا با پیامبران است (مثلا ارمیا ۱: ۲). در اینجا برای پیام خداوند از طریق آخرین پیامبر عهد عتیق، یحیی تعمید دهنده استفاده می شود.

■ "در بیابان" او احتمالاً یک عضو یا بازدید کننده از جامعه اسن بود (مرقس ۱: ۴؛ متی ۳: ۱). بیابان نیز خانه همیشگی الیاس بود. یحیی به الیاس نگاه کرد، عمل کرد و مثل او زندگی کرد. عیسی می گوید او پیشگویی های ثبت شده در ملاکی ۳-۴ درباره آمدن الیاس قبل از مسیح را انجام می دهد. (متی ۱۱: ۱۴؛ ۱۷: ۱۰-۱۳).

■ "تعمید" قرن اول قرن فلسطین تعمید آب بود

۱. جامعه Essene (به عنوان مثال، کنیبه بحر المیت)

۲. تعمید روحانی برای غیر یهودیانی که ایمان می آورند

۳. نمادی از پاکسازی در یهودیت (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۱۶)

■ "توبه" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: توبه در عهد عتیق

(SPECIAL TOPIC: REPENTANCE IN THE OLD TESTAMENT)

این مفهوم بسیار حساس بوده و در عین حال تعریف آن سخت است. بیشتر ما تعریفی داریم که از تفکرات دینی ما ناشی می شود. با این وجود، معمولاً یک مجموعه تعاریف مذهبی بر چندین کلمه عبری (و یونانی) اعمال می شوند که معمولاً دلالت بر این مفهوم ندارند. باید به خاطر داشت که نویسندگان عهد جدید (به استثنای لوقا) با تفکر عبری اصطلاحات یونانی کوبین را استفاده می کردند، بنابراین جایی که باید شروع کنیم خود اصطلاحات عبری هستند که اساساً دو اصطلاح می باشند:

۱. *nacham* (BDB 636, KB 688)

۲. *shub* (BDB 996, KB 1427)

کلمه نخست، *nacham*، که در اصل به معنی "نفس عمیق کشیدن" است، در چندین مفهوم استفاده شده است:

a. "استراحت"، "راحتی" (برای مثال، کتاب پیدایش ۵: ۲۹، ۲۴: ۶۷، ۲۷: ۴۲، ۳۷: ۳۵، ۳۸: ۱۲، ۵۰: ۲۱، اغلب به صورت اسم

استفاده شده، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۵: ۱۴، اول تواریخ ۴: ۱۹، نحمیا ۱: ۷، ۷: ۷، ناحوم ۱: ۱)

b. "اندوهگین"، "مغموم" (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶: ۶ و ۷)

c. "تغییر یافتن عقیده" (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۱۷، ۳۲: ۱۲ و ۱۴، اعداد ۲۳: ۱۹، یعقوب ۴۲: ۵ الی ۶)

d. "رحم و شفقت" (مراجعه شود به تثنیه ۳۲: ۳۶)

توجه داشته باشید که تمامی اینها در بردارنده احساسات عمیق هستند. نکته کلیدی اینجاست: احساسات عمیقی که منجر به عمل می‌شوند. تغییر عمل معمولاً به سوی افراد دیگری، و همچنین خدا، هدایت می‌شود. این تغییر گرایش و عمل به سوی خدا است که به این اصطلاح چنین اهمیت الهیاتی می‌دهد. ولی در اینجا محبت و توجه را نیز باید آموذ. خدا گفت که باید توبه کرد (مراجعه شود به پیدایش ۶: ۶ و ۷، خروج ۳۲: ۱۴، داوران ۲: ۱۸، اول سموئیل ۱۵: ۱۱ و ۳۵، مزمور ۱۰۶: ۴۵)، ولی این نتیجه اندوه به خاطر گناه و یا خطا نیست، بلکه یک شیوه مفهومی برای نشان دادن رحم و شفقت خدا و توجه خدا است (مراجعه شود به اعداد ۲۳: ۱۹، اول سموئیل ۱۵: ۲۹، مزمور ۱۱۰: ۴، ارمیا ۴: ۲۷ الی ۲۸، حزقیال ۲۴: ۱۴). اگر گناهکار واقعاً به سوی خدا روی آورد، مجازات گناه و شورش او بخشیده می‌شود. این یک تغییر مسیر زندگی است.

اصطلاح دوم، *shub*، به معنی "چرخیدن" (تبدیل شدن از، بازگشت به نوبه خود، به نوبه خود)، فعل *shub* (BDB 996, KB 1427) اساساً به معنی بازگشتن است. میتواند در موارد زیر استفاده گردد.

۱. روی برگرداندن از خدا، اعداد ۱۴: ۴۳؛ یوحنا ۲۲: ۱۶، ۱۸، ۲۳، ۲۹؛ داوران ۲: ۱۹؛ ۸: ۳۳؛ اول سموئیل ۱۵: ۱۱؛ اول پادشاهان ۹: ۶؛ ارمیا ۳: ۱۹؛ ۸: ۴
۲. روی آوردن به خدا، اول پادشاهان ۸: ۳۳، ۴۸؛ دوم تواریخ ۷: ۱۴؛ ۱۵: ۴؛ ۳۰: ۹؛ مزامیر ۵۱: ۱۳؛ ۱۱۶: ۷؛ اشعیا ۶: ۱۰؛ ۱۰: ۲۱، ۲۲؛ ۳۱: ۶؛ ارمیا ۳: ۷، ۱۲، ۱۴، ۲۲؛ ۴: ۱؛ ۵: ۳؛ هوشع ۵: ۵؛ ۴: ۶؛ ۱: ۷؛ ۱۰: ۱۱؛ ۵: ۱۴؛ ۱۰: ۲؛ ۴: ۸، ۱۱-۶ (به ارمیا ۷ و عاموس ۴ به خصوص توجه کنید)
۳. یهوه در ابتدا به اشعیا گفت که یهودا نمیتواند توبه کند/توبه نخواهد کرد (مراجعه شود به اشعیا ۶: ۱۰)، اما نه برای اولین بار در کتاب، برای چندمین بار او از آنها می‌خواهد که به وی بازگردند.

توبه هیچ چیز احساسی نیست، زیرا نگرش نسبت به خداوند است. این تغییر جهت زندگی از خود به او است. نشان دهنده تمایل به تغییر و تحول است. پایان دادن کامل به گناه نیست بلکه پایان شورش شناخته شده است! این یک معکوس نتایج خود محور از سقوط پیدایش ۳ است. این نشان می‌دهد که تصویر و تقابل خدا (پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷)، هر چند آسیب دیده، بازگردانده شده است! دوستی با خدا توسط انسانهای سقوط کرده امکان پذیر است.

توبه در عهد عتیق عمدتاً "تغییر عمل" است، در حالی که "توبه" در عهد جدید به معنای "تغییر ذهن" است (نگاه کنید به موضوع خاص: توبه [در عهد جدید]). هر دوی این موارد برای توبه واقعی مقدس ضروری هستند. همچنین لازم است که توجه کنیم که توبه یک عمل اولیه و یک روند مداوم است. اقدام اولیه میتواند در مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶ و ۱۹؛ ۲۰: ۲۱، دیده شود. در حالی که روند مداوم را می‌توان در اول یوحنا ۱: ۹؛ مکاشفه ۲ و ۳ دید. توبه گزینه نیست (نگاه کنید به لوقا ۱۳: ۳، ۵).

اگر درست باشد که دو الزام پیمان "توبه" و "ایمان" هستند (به عنوان مثال: متی ۳: ۲؛ ۴: ۱۷؛ مرقس ۱: ۴، ۱۵؛ ۲: ۱۷؛ لوقا ۳: ۳، ۸؛ ۵: ۳۲؛ ۱۳: ۳، ۵؛ ۱۵؛ ۷: ۱۷؛ ۳)، و *nacham* به احساسات شدید تشخیص گناه خود و متحول شدن از آن اشاره می‌کند، در حالی که *shub* اشاره به چرخش از گناه و روی آوردن به خدا است (یک مثال از این دو اقدام روحانی عاموس ۴: ۶-۱۱، "شما به سوی من بازگشته اید" [پنج بار] و عاموس ۵: ۱۴، ۱۶ "به دنبال من باشید ... به دنبال خدا باشید ... به دنبال نیکی باشید نه بدی").

اولین مثال بزرگی از قدرت توبه، گناه داوود و برشعب است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲؛ مزامیر ۳۲، ۵۱). عواقب دائمی برای داوود، خانواده اش و اسرائیل وجود داشت، اما داوود دوباره به خدا روی آورد! حتی منسی شریر می‌تواند توبه کند و بخشیده شود (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۲: ۱۲ الی ۱۳).

بزرگترین مثال در مورد قدرت توبه گناه داوود با بتشبا است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲، مزمور ۳۲ و ۵۱). عواقب دنباله داری برای داوود، خانواده اش و اسرائیل وجود داشت، ولی داوود دوستی اش با خدا را تجدید نمود! حتی مناسخ ضعیف می‌تواند توبه کند و بخشیده شود (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۳: ۱۲ الی ۱۳).

هر دو این اصطلاحات به صورت همسو در مزامیر ۹۰: ۱۳ استفاده شده‌اند. باید گناه تشخیص داده شود و از روی آگاهی و با نیت و به صورت فردی از آن روی برگرداند، همچنین باید تمایل به جستجوی خدا و پارسایی او وجود داشته باشد (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۱۶ الی ۲۰). توبه جنبه شناختی،

جنبه فردی و جنبه اخلاقی دارد. هر سه مورد نیاز و ضروری هستند، دو تا برای شروع رابطه با خدا و برقراری رابطه جدید. احساس عمیق تاسف و پشیمانی به اطاعت و پیروی و وقف خدا شدن منتهی می‌شوند.

■ "بخشش" این یک فرم از واژه یونانی *aphiēm* است که اغلب برای گناهان آمرزنده استفاده می‌شود (لوقا ۵: ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۴؛ ۷: ۴۷، ۴۸). این نیز یک اصطلاح پزشکی (*aphesis*) برای آرامش بیماری بود (لوقا ۴: ۳۹). لوقا اغلب در نوشته‌های خود از این اصطلاح استفاده می‌کند، اما تنها یکبار در متی، دو بار در مرقس، در یوحنا اصلا و تنها دو بار در نوشته‌های پولس دیده میشوند.

وظیفه یحیی این بود که اسرائیل را از گناه و بی‌ایمانی به ایمان به خدا فرا بخواند. پیام او به مردم تحت پیمان که بارها و بارها آن را شکسته بودند از رحمت و عشق عهد و پیمان شکسته شده بیهوده بود. یحیی نیاز روحانی را که فقط عیسی لازم داشت را، برجسته کرد!

موضوع خاص: بخشش در عهد عتیق

(SPECIAL TOPIC: FORGIVENESS IN THE OT)

در اینجا بسیاری از کلمات یا اصطلاحات عبری هستند که بیان بخشش از خدا به خاطر گناه و شورش انسان است.

۱. "ببخشید"، "عفو"، KB 757, BDB 699- ַבַּחַח, یعنی خروج ۳۴: ۹؛ لاویان ۴: ۲۰، ۲۶، ۳۱، ۳۵؛ ۵: ۱۰، ۱۳، ۱۶، ۱۸؛ ۶: ۷؛ ۱۹: ۲۲؛ اعداد ۱۴: ۲۰؛ ۱۵: ۲۵-۲۸؛ ۳۰: ۵، ۸، ۱۲؛ اول پادشاهان ۸: ۳۰، ۳۴، ۳۶، ۳۹، ۵۰؛ مزامیر ۲۵: ۱۱؛ ۱۰۳: ۳؛ اشعیا ۵۵: ۷؛ دانیال ۹: ۱۹؛ عاموس ۷: ۲ (این اصطلاح همیشه برای خدا استفاده می‌شود، هرگز برای انسان‌ها به کار نمی‌رود)
۲. "پاک کردن"، "محو کردن"، KB 724, BDB 669, یعنی خروج ۲۳: ۲۱؛ ۳۲: ۳۲؛ ۳۴: ۷؛ اعداد ۱۴: ۱۸؛ یوشع ۲۴: ۱۹؛ مزامیر ۲۵: ۱۸؛ ۳۲: ۱، ۵؛ ۸۵: ۲؛ ۹۹: ۸؛ میکاه ۷: ۱۸
۳. "پوشاندن"، "کفاره دادن"، KB 493, BDB 497- ַכַּפַּר, به عنوان مثال، در لاویان بسیار رایج است؛ مزامیر ۶۵: ۳؛ ۷۸: ۳۸؛ ۷۹: ۹؛ اشعیا ۶: ۷؛ ۲۲: ۱۴؛ ارمیا ۱۸: ۲۳؛ حزقیال ۱۶: ۶۳؛ دانیال ۹: ۲۴
۴. "محو کردن"، "تمیز کردن کردن"، KB 567, BDB 562- ַמָּחַ, یعنی نحמیا ۴: ۵؛ مزامیر ۵۱: ۱ و ۹؛ اشعیا ۴۳: ۲۵؛ ۴۴: ۲۲؛ ارمیا ۲۳: ۱۸
۵. "شفا"، KB 1272, BDB 950- ַשָּׂפָא, یعنی دوم تواریخ ۷: ۱۴؛ مزامیر ۴۱: ۴؛ ۱۰۳: ۳؛ اشعیا ۶: ۱۰؛ ۵۷: ۱۸؛ ارمیا ۳: ۲۲؛ ۱۷: ۱۴؛ ۳۰: ۱۷؛ هوشع ۵: ۱۳؛ ۱۴: ۴
۶. "گذر"، KB 778, BDB 716- ַלָּבַר, یعنی امثال ۱۹: ۱۱؛ عاموس ۷: ۸؛ ۸: ۸؛ میکاه ۷: ۱۸
۷. "شستن"، KB 459, BDB 460- ַסָּבַ, i.e., مزامیر ۵۱: ۲ و ۷؛ ارمیا ۲: ۲۲؛ ۴: ۱۴
۸. "تمیز کردن"، KB 369, BDB 372- ַטָּהַר, یعنی لاویان ۱۶: ۳۰؛ مزامیر ۵۱: ۷؛ امثال ۲۰: ۹؛ حزقیال ۲۴: ۱۳؛ ۳۶: ۲۵
۹. "پشت‌پشت"، KB 1527, BDB 1020- ַשָּׁלַךְ, یعنی اشعیا ۳۸: ۱۷؛ میکاه ۷: ۱۹
۱۰. "پاکسازی"، KB 305, BDB 306- ַטָּהַר, i.e., مزامیر ۵۱: ۷ (این اشاره به پاکیزگی الهی این فعل مشترک، تنها در اینجا یافت می‌شود)
۱۱. "چهره خود را پنهان کردن"، KB 771, BDB 711- ַסָּתַר, یعنی مزامیر ۵۱: ۹
۱۲. "به یاد داشته باشید" (neg.), KB 269, BDB 269- ַזָּכַר, یعنی اشعیا ۴۳: ۲۵
۱۳. "در حال اجرا" (به مفهوم مطیع)، KB 460, BDB 461- ַבָּשָׂ, یعنی میکاه ۱۹: ۷

۳: ۴ الی ۶ این نقل قول از اشعیا ۴۰: ۳-۵ است. فقط لوقا نقل قول کامل را در لوقا ۳: ۴ و ۵ ارائه می‌دهد؛ انجیل‌های دیگر تنها از لوقا ۳: ۳ نقل قول می‌کنند. این نشان دهنده جهانی بودن انجیل برای همه مردم است.

به جنبه‌های مربوطه که از عهد عتیق ذکر شده، توجه کنید:

۱. یحیی از "بیابان" بود.
۲. یحیی برای آماده کردن مردم برای پیام و خدمت عیسی مسیح بود.
۳. همه موانع خداوند، که در اینجا به وسیله موانع فیزیکی نمادی هستند، باید حذف شوند.
۴. "همه انسانها" نجات خداوند را می‌بینند و برای همه در دسترس است.

۳: ۴ "نوشته شده" این زمان کامل مجهول *graphō* یک اصطلاح عبری است که برای معرفی نقل قول از عهد عتیق استفاده می شود. *graphē* یونانی اغلب برای توصیف کتاب مقدس در عهد جدید استفاده می شود (لوقا ۴: ۲۱؛ ۲۴: ۲۷، ۳۲).

■ "در کتاب" این کلمه یونانی *biblos* است (مراجعه شود به لوقا ۲۰: ۴۲)، از آن ما کلمه انگلیسی "کتاب" و بعداً "کتاب مقدس/Bible" را گرفته ایم، اما در اینجا به کنیه اشاره می شود (لوقا ۴: ۲۰؛ مکاشفه ۵: ۱ الی ۵).

■ "راه را آماده کنید" این یک آتوریست امری فعال است. در متن عبری مازروتی، لرد (یعنی، *adon*) خوانده میشود، اما یهوه در متن است. این اصطلاح در ابتدا به آمادگی جسمانی برای دیدار سلطنتی اشاره میکند (اشعیا ۵۷: ۱۴؛ ۶۲: ۱۰). این به معنای استعاری به بشارت یحیی تعمید دهنده اشاره میکند که راه را برای عیسی آماده می کرد، که همچنین «لرد» (یعنی *kurios*) نامیده می شود.

■ "برای خداوند" (در متن انگلیسی "برای سرورمان *of the Lord*" نوشته شده است و این تفسیر برای متن انگلیسی است) نویسندگان عهد جدید دائم صفات عهد عتیقی یهوه را به عیسی منتسب میکنند.

■ "طریقهای او را هموار سازید" متن مازروتی و Septuagint "مسیرهای سرورمان ما را درست کنید" نوشته اند. مرقس (یا پطرس) متن را اصلاح کرد (یا نقل قول به صورت متنی مبهم) به طور خاص به عیسی مربوط می شود، نه یهوه (لوقا از انجیل مرقس استفاده می کند).

۳: ۵ تصور این آیه را به دو صورت میتوان درک کرد:

۱. از لحاظ تاریخی برای آماده سازی یک راه برای بازدید سلطنتی استفاده شده است.

۲. از لحاظ اسکاتولوژیک در مورد برداشته شدن تمامی موانع فیزیکی برای گرد هم آمدن مردم خداوند استفاده می شود.

۳: ۶ "تمامی بشر نجات خدا را خواهند دید" "رستگاری" از Septuagint است؛ متی از "شکوه/جلال" میگوید (نگاه کنید به لوقا ۳: ۳۰-۳۲). رستگاری جهانی (به عنوان مثال برای همه کسانی که توبه و اعتقاد دارند) توسط لوقا، که برای مخاطبان غیر یهودی نوشته است، تأکید می شود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۷ الی ۹

۷ یحیی خطاب به جماعتی که برای تعمید گرفتن نزد او می آمدند، می گفت: «ای افعی زادگان، چه کسی به شما هشدار داد تا از غضبی که در پیش است بگریزید؟^۸ پس ثمرات شایسته توبه بیاورید و با خود مگویید که: "پدر ما ابراهیم است." زیرا به شما می گویم، خدا قادر است از این سنگها فرزندان برای ابراهیم پدید آورد.^۹ هم اکنون تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است. هر درختی که میوه خوب ندهد، بریده و در آتش افکنده خواهد شد.»

۳: ۷ "خطاب" این زمان غیر کامل تکرار پیام یحیی را نشان میدهد.

■ "جماعتی که ... نزد او می آمدند" (در نسخه انگلیسی "جمعیتی که بیرون می آمدند" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این وجه وصفی حال میانی (دیپونت) است که بر بیرون آمدن مستمر جمعیت تأکید دارد. گرسنگی روحانی در اسرائیل وجود داشت.

■ "ای افعی زادگان" یک گروه/جماعت یهودی (متی ۱۲: ۳۴، ۲۳: ۲۳) حضور داشت. این در متی ۳: ۷ در مورد صدوقیان خود صالح بین استفاده شده است. ما باید به یاد داشته باشیم که مردم این رهبران دینی (یعنی صدوقیان و فریسیان) را مورد توجه و تحسین قرار میدادند. یحیی همه آنها را تحسین نمیکرد، بلکه آنها را به توبه و ایمان شخصی (مراجعه شود به مرقس ۱: ۱۵) دعوت میکرد.

■ "غضبی که در پیش است" تحقق اسکاتولوژیک یک روز جدید روح را فرا میخواند، و همچنین یک روز داوری (مراجعه شود به متی ۲۴ الی ۲۵). برای کسانی که زیاد دارند، بیشتر نیاز دارند (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۴۸).

۳: ۸ "ثمرات ... بیاورید" این یک آتوریست فعال امری است. یحیی خواستار تغییر شیوه زندگی برای نشان دادن تغییر واقعی قلب (توبه) شد. این مفهوم ثمره روحانی را می توان در متی ۷: ۱۵-۲۳؛ ۱۲: ۳۳؛ لوقا ۶: ۳۹-۴۵؛ غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳ مشاهده کرد. زندگی جاودان دارای ویژگیهای قابل مشاهده است.

■ "پدر ما ابراهیم است" این رهبران یهودی به نسل و نژاد خود اتکا میکردند (یوحنا ۸: ۳۷-۵۹؛ غلاطیان ۳: ۲۹). ربی‌ها معتقد بودند که وعده خدا به ابراهیم و فرزندان او (مراجعه شود به پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۷) وعده‌های بی‌قید و شرط بود، اما پیامبران عهد عتیق به وضوح اعلام می‌کنند که آنها مشروط بر یک پاسخ از روی ایمان هستند (رومیان ۹: ۴-۵ در برابر ۱۰: ۱-۴). نه شایستگی پدران و نه معاهدات عهد عتیق نمیتوانند توبه، ایمان شخصی، اطاعت و استقامت را جایگزین کنند. انجیل بر نسل و نژاد متمرکز نیست، بلکه بر ایمان متمرکز است (رومیان ۲: ۱۷-۲۹).

■ "سنگها فرزندان" این دو کلمه صداهای بسیار مشابهی در آرامی دارند (پسران - *banayyā* و سنگ - *abnayyā*). عیسی به طور مرتب آرامی صحبت کرد، نه یونانی *Koine*. این ممکن است یک بازی کلمه تعمدی باشد. این احتمالا ممکن است به پیشگویی عصر جدید اشعیا ۵۶: ۱-۲ اشاره داشته باشد.

۳: ۹ این همان استعاره از بی‌ثباتی و تخریب درخت در متی ۷: ۱۹ است. این قطعا عطر و طعم اسکاتولوژیک دارد. گرچه پادشاهی با عیسی آمده است، ولی هنوز کامل نشده است. در پایان، داوری رخ خواهد داد (متی ۲۵: ۳۱-۴۶ و مکاشفه ۲۰: ۱۱ الی ۱۵). یک اصل روحانی وجود دارد، عهد عتیق و عهد جدید-ما هر آنچه که بکاریم، همان را درو میکنیم (یوحنا ۳: ۱۱؛ پیدایش ۲۸: ۴؛ ۶۲: ۱۲؛ امثال ۲۴: ۱۲؛ جامعه ۱۲: ۱۴؛ ارمیا ۱۷: ۱۰؛ ۳۲: ۱۹؛ متی ۱۶: ۲۷؛ ۲۵: ۳۱-۴۶؛ رومیان ۲: ۶؛ ۱۴: ۱۲؛ اول قرنتیان ۳: ۸؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۰؛ غلاطیان ۶: ۷-۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۷؛ مکاشفه ۲: ۲۳؛ ۲۰: ۱۲؛ ۲۲: ۱۲).

آتش در نبوت‌های عهد عتیق، استعاره‌ای از داوری است (نمونه‌های قرن هشتم، اشعیا ۵: ۲۴؛ ۹: ۱۸-۱۹؛ ۱۰: ۱۶-۱۷؛ ۲۶: ۱۱؛ ۳۳: ۱۱؛ ۱۲: ۱۴؛ ۴۷: ۱۴؛ ۶۴: ۲، ۱۱؛ ۶۶: ۱۵-۱۶؛ ۲۴ و نمونه‌های قرن هفتم، ارمیا ۴: ۴؛ ۵: ۱۴؛ ۶: ۲۹؛ ۱۱: ۱۶؛ ۱۵: ۱۴؛ ۱۷: ۴؛ ۲۷: ۲۱؛ ۱۲: ۱۴؛ ۲۲: ۷؛ ۲۳: ۲۹؛ ۴۳: ۱۲-۱۳). به موضوع خاص در لوقا ۳: ۱۷ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۱۰ الی ۱۴

۱۰ «جماعت از او پرسیدند: «پس چه کنیم؟»^{۱۱} پاسخ داد: «آن که دو جامه دارد، یکی را به آن که ندارد بدهد، و آن که خوراک دارد نیز چنین کند.»^{۱۲} خراجگیران نیز آمدند تا تعمیم گیرند. آنها از او پرسیدند: «استاد، ما چه کنیم؟»^{۱۳} به ایشان گفت: «بیش از اندازه مقرر خراج مستانید.»^{۱۴} سربازان نیز از او پرسیدند: «ما چه کنیم؟» گفت: «به‌زور از کسی پول نگیرید و بر هیچ‌کس افترا مزنید و به مزد خویش قانع باشید.»

۳: ۱۰ "پس چه کنیم" بدهی است که قوانین، آیین‌ها و آداب یهودیت ربانی به اندازه کافی نبودند. کاربرد شخصی حقیقت در ایمان کتاب مقدس (به عنوان مثال، ختنه قلب، مراجعه شود به تثنیه ۱۰: ۱۰؛ ۳۰: ۶؛ ۴: ۴؛ ۹: ۲۵-۲۶؛ رومیان ۲: ۲۸-۲۹) بسیار مهم است. ما باید به آنچه که ایمان می‌آوریم در زندگی عمل کنیم (یعقوب ۲: ۱۴-۲۶). انجیل شخصی است که به عیسی خیر مقدم می‌گوید، حقیقت در مورد آن فرد که به او ایمان آورده میشود (عهد جدید) و یک زندگی که بر اساس آن باید زندگی کرد (هر روز همانند مسیح بودن).

۳: ۱۱ "جامه" این واژه یونانی (*chitōn*) به عنوان یک کلمه قرض گرفته از زبان عبری است. در Septuagint برای اینها استفاده شده است:

۱. لباس زیر زنان، پیدایش ۳: ۲۱

۲. لباس زیر مردان، داوران ۱۴: ۱۹

۳. لباس کشیشان، لاویان ۶: ۳

مولتون و میلیگن در مطالعه خود از نوشته‌های یونانی *Koine* از پایپروس مصری، *The Vocabulary of the Greek Testament*، صفحه ۶۸۸، بر این باورند که اصطلاح بومی آسیای صغیر است. این دو معنی مرتبط داشت:

۱. لباس زیرین که بر روی پوست بدن توسط مردان و زنان پوشیده میشد (مراجعه شود به LXX، متی ۵: ۴۰؛ ۱۰: ۱۰؛ مرقس ۶: ۹)

۲. کاربرد کلی برای لباس (مراجعه شود به مرقس ۱۴: ۶۳)

در این زمینه ایده این است که اگر مردم بیش از آنکه نیاز، چیزی دارند، اجازه دهند آنها را با دیگرانی که نیاز دارند (بدون لباس، بدون غذا هستند) به اشتراک بگذارند.

۳: ۱۲ الی ۱۴ "خراجگیران.... سربازان" اینها فقط دو نمونه از الزامات اخلاقی یحیی هستند. توجه داشته باشید که آنها (افرادی که مشاغل نامطلوب یا بد دارند) مشوق تغییر شغل نیستند، بلکه عادلانه و محتوا هستند. یحیی از سنت اخلاقی پیامبران عهد عتیق پیروی می‌کند. افعال استفاده شده برای

خطاب دادن به سربازان در لوقا ۳: ۱۴ امری هستند.

۱. هیچ کس تهدید نشود (آتوریست فعال امری)
۲. هیچ کس به اشتباه متهم نشود (آتوریست فعال امری)
۳. از پرداخت خود راضی باشید (حال امری مجهول)

آیا این سربازان یهودی بودند؟ یهودیان اغلب به عنوان مزدوران (*Elephantine Papyri*) خدمت می کردند، اما اکثر یهودیان تحت اشغال روم نتوانستند خدمت کنند. افعال استفاده شده عمدتاً نشانگر برخورد شدید با مردم است. آیا یهودیان در همان جامعه زندگی می کنند که به این ترتیب یهودیان همدیگر را اداره می کنند؟ رم یهودیان را از خدمت در ارتش معاف کرد. این ممکن است که این یهودیان بودند که در خدمت هیروود بوده و مالیاتها را جمع آوری میکردند.

این می تواند سربازان و یا نیروهای رسمی رومی باشد که با خراجگیران کار میکرده اند؟ حضور *kai* در لوقا ۳: ۱۴ به عنوان "حتی" تفسیر شد. اگر چنین است، این نشان می دهد که لوقا بسیار علاقمند بود که غیر یهودیان پیام خوش را بشنوند، حتی در ابتدای بشارت یحیی. این ممکن است جنبه دیگری از انجیل جهانی لوقا باشد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۱۵ الی ۱۷

۱۵ مردم مشتاقانه در انتظار بودند و با خود می اندیشیدند که آیا ممکن است یحیی همان مسیح باشد؟ ۱۶ پاسخ یحیی به همه آنان این بود: «من شما را با آب تعمید می دهم، اما کسی توانا تر از من خواهد آمد که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را بکشایم. او شما را با روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۷ او کج بیل خود را در دست دارد تا خرمنگاه خویش را پاک کند و گندم را در انبار خویش ذخیره نماید، اما گاه را در آتشی خاموشی ناپذیر خواهد سوزانید.»

۳: ۱۵ "مشتاقانه در انتظار بودند" اصطلاح یونانی "*prosdokaō*" چند بار در نوشته های لوقا (انجیل، شش بار؛ اعمال رسولان چهار بار)، بیشتر به عنوان "انتظار" (همانطور که در LXX استفاده شده)، به کار رفته است و برای انتظارات اسکاتولوژیکی (مراجعه شود به لوقا ۳: ۱۵؛ ۷: ۱۹-۲۰؛ ۱۲: ۴۶) است.

■ "آیا ممکن است یحیی همان مسیح باشد" این یک زمان حال فعال گزینه ای است. انتظارات مسیحی از بشارت یحیی میرفت. این سلب مسئولیت ها به دو دلیل الهیاتی بودند:

۱. بالا بردن عیسی
۲. کمک به کاهش ارتداد کلیسای اولیه در ارتباط با یحیی تعمید دهنده (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۹: ۱-۷ و سلب مسئولیت مشابه تضمین شده در انجیل یوحنا، ۱: ۶-۸، ۱۹-۴۲).

۳: ۱۶ "کسی توانا تر از من خواهد آمد" این پیام در تمام سه انجیل سینوپتیک تکرار شده است (متی ۳: ۱۱؛ مرقس ۱: ۷-۸). یحیی می دانست که چه کسی بود و پیام او چه بود (اشعیا ۴۰: ۳؛ ملاکی ۳: ۱؛ ۴: ۵-۶). او پیشگام بود (اشعیا ۴۰: ۳-۵).

عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می آید

(SPECIAL TOPIC: NT TERMS FOR CHRIST'S RETURN)

A. پیامبر - تثنیه ۱۸: ۱۵ و ۱۸

B. پادشاه

۱. از قبیله یهود، پیدایش ۴۹: ۱۰، مزمو ۶۰: ۷، ۱۰۸: ۸
۲. از خانواده داوود، دوم سموئیل ۷ (از ایشا، اشعیا ۱۱: ۱)
۳. از سایر متون، اول سموئیل ۲: ۱۰، مزمو ۸۹: ۳ و ۴، اشعیا ۹: ۱۱، ارمیا ۳۰: ۸ و ۹، حزقیال ۳۷: ۲۱ و ۲۲، زکریا ۹: ۹ و ۱۰

C. پادشاه / کشیش

۱. مزمو ۱۱۰ (پادشاه، ۱-۳، کشیش، بخش ۴)
۲. زکریا ۴: ۱۴ (دو درخت زیتون، دو تدهین شده، زروبابل (عصای داوود) و یوشع (عصای آرون))

D. آن تدهین شده (به موضوع خاص: مسیح مراجعه شود)

۱. پادشاه خدا، مزمور ۲: ۲، ۴۵: ۷
۲. حضور روح القدس، اشعیا ۱۱: ۲، ۶۱: ۱
۳. آن که می آید، دانیال ۹: ۲۶
۴. سه رهبر عهد عتیق تدهین شدند به عنوان نشانی مبنی بر فراخواندن توسط خدا و قدرت داده شدن به آنها (مراجعه شود به داوران ۹: ۸ و ۱۵، اول سموئیل ۲: ۱۰، ۹: ۱۶، ۲۴: ۱۰، دوم سموئیل ۱۹: ۲۱، ۲۳: ۱، مزمور ۱۸: ۵۰)، کشیشان (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۸: ۴۱، لاویان ۴: ۳، ۶: ۲۲)، و پیامبران (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۹: ۱۶)

E. پسر پادشاه

۱. مزمور ۲: ۷ و ۱۲
۲. پادشاه اسرائیل به نماد پادشاهی خدا (مراجعه شود به اول سموئیل ۸)
- F. پسر انسان (دانیال ۷: ۱۳، به موضوع خاص: پسر انسان مراجعه شود)

۱. انسان، مزمور ۸: ۴، حزقیال ۲: ۱
۲. خدا، دانیال ۷: ۱۳

G. عناوین رستگاری خاص

۱. خدمتگزار رنج دیده، اشعیا ۵۲: ۱۳ الی ۵۳: ۱۲
۲. چوپان رنج دیده، زکریا ۱۲ الی ۱۴
۳. سنگ زیرین، مزمور ۱۱۸، اشعیا ۸: ۱۴ الی ۱۵، ۲۸: ۱۶ (به موضوع خاص: سنگ زیرین مراجعه شود)
۴. فرزند خاص، اشعیا ۷: ۱۴، ۹: ۶ و ۷، میکاه ۵: ۲
۵. شاخه، اشعیا ۴: ۲، ۱۱: ۱ الی ۵، ۵۳: ۲، ارمیا ۲۳: ۵ الی ۶، ۳۳: ۱۵، زکریا ۳: ۸، ۶: ۱۲ (به موضوع خاص: عیسی ناصری مراجعه شود)

عهد عتیق از این مراجع پراکنده درباره نماینده اش برای رستگاری خاص استفاده می کند و آنها را توضیح داده و شفاف می سازد تا به حدی که به این درک برسیم که عیسی به عنوان آن فرد خاصی است که خدا وعده داده بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۳، ۲۰، یوحنا ۱۱: ۲۵ الی ۲۷). دو آمدن مسیح ابزاری هستند که توسط آن عملکردها و عناوین متفاوت و پراکنده به یکدیگر مرتبط می شوند (به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد مراجعه شود).

برای مطالعه خوب در باره تمایز میان فرزند انسان به عنوان نماد اختیار در مقابل خدمتگزار رنج دیده، به *A Theology of the New Testament* نوشته George E. Ladd صفحات ۱۴۹ الی ۱۵۸ مراجعه کنید.

■ "من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را بگشایم" ربی ها گفتند شاگردان باید هر آنچه بردگان برای اربابان خود میکنند، برای آنها انجام دهند، مگر اینکه بند کفشهایشان را باز کنند. یحیی از این جزئیات فرهنگی برای نشان دادن فروتنی و عظمت مسیح استفاده می کند.

■ "باروح القدس و آتش" این عبارت در عهد جدید در تضاد تعمیم با آب گرفتن عیسی با تعمید روح دادن توسط عیسی است (لوقا ۳: ۳؛ متی ۳: ۱۱؛ مرقس ۱: ۸؛ یوحنا ۱: ۳۳؛ اعمال رسولان ۱: ۵؛ ۱۱: ۱۶) بنابراین، این راهی برای نشان دادن و تقویت اثربخش معنوی بشارت عیسی است. روح و آتش مترادف هستند. این عبارت نباید اثبات شود تا کار جداگانه روح را نشان دهد. این اشاره به نجات اولیه از طریق انجیل است. آتش احتمالا یک استعاره از پاکسازی (مراجعه شود به لاویان ۱۳: ۵۲، ۵۵، ۵۷) است، که آمرزش گناهان است (مراجعه شود به لوقا ۳: ۳). یحیی فرستاده شد تا آماده کند، اما عیسی برای انجام آمد.

موضوع خاص: آتش

(SPECIAL TOPIC: FIRE)

در کتاب مقدس، آتش هم مفهوم مثبت و هم مفهوم منفی دارد.

A. مثبت

۱. گرمی (مراجعه شود به اشعیا ۴۴: ۱۵، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۸)
۲. نور (مراجعه شود به اشعیا ۵۰: ۱۱، انجیل متی ۲۵: ۱ الی ۱۳)
۳. آشپزی (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲: ۸، اشعیا ۴۴: ۱۵ الی ۱۶، انجیل یوحنا ۲۱: ۹)
۴. پاک کننده (مراجعه شود به کتاب اعداد ۳۱: ۲۲ الی ۲۳، امثال ۱۷: ۳، اشعیا ۱: ۲۵، ۶: ۶ الی ۸، ارمیا ۶: ۲۹، ملاکی ۳: ۲ الی ۳)
۵. تقدس خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۱۷، کتاب خروج ۳: ۲، ۱۸: ۱۹، حزقیال ۱: ۲۷، عبرانیان ۱۲: ۲۹)
۶. رهبری خدا (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۲۱، کتاب اعداد ۱۴: ۱۴، اول پادشاهان ۱۸: ۲۴)
۷. قدرت بخشیدن خدا (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۳)

B. منفی

۱. سوزاندن (مراجعه شود به یوشع ۶: ۲۴، ۸: ۸، ۱۱: ۱۱، انجیل متی ۲۲: ۷)
 ۲. نابود کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۹: ۲۴، لویان ۱۰: ۱ الی ۲)
 ۳. خشم (مراجعه شود به کتاب اعداد ۲۱: ۲۸، اشعیا ۱۰: ۱۶، زکریا ۱۲: ۶)
 ۴. مجازات کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳۸: ۲۴، لویان ۲۰: ۱۴، ۲۱: ۹، یوشع ۷: ۱۵)
 ۵. نشانه های اسکاتولوژیک دروغین (مراجعه شود به مکاشفه ۱۳: ۱۳)
- C. خشم خدا در برابر گناه اغلب به صورت تصویری از آتش بیان میشود
۱. خشم او میسوزاند (مراجعه شود به هوشع ۸: ۵، صفتیا ۳: ۸)
 ۲. او آتش فرو میریزد (مراجعه شود به نحیمیا ۱: ۶)
 ۳. آتش ابدی (مراجعه شود به ارمیا ۱۵: ۱۴، ۱۷: ۴، انجیل متی ۲۵: ۴۱، یهوذا آیه ۷)
 ۴. داوری اسکاتولوژیک (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۱۰، ۵: ۲۲، ۱۳: ۴۰، انجیل یوحنا ۱۵: ۶، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، دوم پطرس ۳: ۷ الی ۱۰، مکاشفه ۸: ۷، ۱۶: ۸، ۲۰: ۱۴ الی ۱۵)
- D. همانند بسیاری از استعاره ها در انجیل (یعنی خمیرمایه، شیر) آتش میتواند بسته به متن نعمت یا نفرین باشد.

۳: ۱۷ "کج بیل" این یک استعاره عهد عتیق از داوری است، که در آن دانه از پوسته جدا می شود (که سوخته است، مراجعه شود به ایوب ۲۱: ۱۷-۱۸؛ مزامیر ۱: ۴؛ ۳۵: ۵؛ ۸۳: ۱۳؛ اشعیا ۱۷: ۱۳؛ ۲۹: ۵؛ ۴۱: ۵؛ ۴۱-۱۵؛ ۱۶-۱۵؛ ارمیا ۱۵: ۷؛ هوشع ۱۳: ۳؛ صفتیا ۲: ۲).

■ "گندم را در انبار خویش ذخیره نماید" این یک استعاره اسکاتولوژیک از پارسایان است که از دنیای شرور جدا شده است تا با خدا در خانه باشند. توجه داشته باشید تنها دو نتیجه ممکن است - انبار خدا یا آتش! بسیاری از تمثیلهای عیسی در زمینه های کشاورزی هستند.

■ "آتشی خاموشی ناپذیر" این کلمه یونانی برای خاموش کردن یا خنک کردن با آلفا خصوصی است که این را نفی می کند. این موضوع چند بار در انجیل تکرار شده است (متی ۳: ۱۲؛ ۲۵: ۴۱؛ مرقس ۹: ۴۳-۴۸). این ممکن است اشاره ای به اشعیا ۶۶: ۲۴ باشد.

سوال الهیاتی که این موضوع مطرح می کند عواقب ابدی رد مسیح نیست، بلکه حضور درد و عذاب بدون امید رستگاری (یعنی جهنم) است. یک کتاب جالب Edward Fudge، *The Fire That Consumes*، است که به گزینه از بین رفتن دائمی پس از داوری میپردازد. من نمیخواهم به هیچ وجه به عواقب ابدی نابخردانه بپردازم. یقیناً سخت است که بدانیم اینکه چقدر از کتاب مقدس که در مورد زندگی پس از مرگ (خوب و بد) است، استعاره است و چقدر به معنای واقعی کلمه است. عیسی کسی است که بر پیامدهای جهنم تاکید دارد. بسیاری از استعاره های عیسی، مربوط به زباله دانی در دره و پسران Hinnom، درست در جنوب اورشلیم است، جایی که خدای آتش، مولک، با قربانی شدن کودکان عبادت می شود. جهنم یک واقعیت جدی است، خیلی بدتر از توانایی برقراری ارتباط با زبانهای انسانی. جهنم جدا کردن، سوزاندن و پاک کردن دائمی شر از خلقت خدا است!

موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟ (SHEOL/HADES, GEHENNA, TARTARUS)

(SPECIAL TOPIC: THE DEAD, WHERE ARE THEY)

I. عهد عتیق

A. همه انسانها به *Sheol* (دنیای زیر زمین در زبان عبری) می‌روند (هیچ ریشه‌ای برای این کلمه موجود نیست و ریشه آن مشخص نیست، (BDB 982, KB 1368)، و شیوه‌ای است برای اشاره به مکانی که مردگان را در آنجا گذاشته و در آنجا زندگی می‌کنند یا قبر است، بیشتر در ادبیات عرفانی و اشعیا استفاده شده است. در عهد عتیق هستی در سایه، هشیار ولی بدون لذت وجود دارد (مراجعه شود به یعقوب ۲۱: ۱۰ الی ۲۲، ۱۷: ۳۸).

B. مشخصه‌های شئول (*Sheol*)

۱. با داوری خدا همراه است (آتش)، تشبیه ۳۲: ۲۲
۲. زندانی با دروازه، یعقوب ۱۷: ۳۸، مزمور ۹: ۱۳، ۱۰۷: ۱۸
۳. سرزمین بدون بازگشت، یعقوب ۷: ۹ (اصطلاح اکادادی برای مرگ)
۴. سرزمین/قلمرو تاریکی، یعقوب ۲۱: ۱۰ الی ۲۲، ۱۷: ۱۳، ۱۸: ۱۸
۵. مکان سکوت، مزمور ۱: ۲۸، ۱۷: ۳۱، ۱۷: ۹۴، ۱۷: ۱۱۵، اشعیا ۵: ۴۷
۶. همراه با مجازات حتی قبل از روز داوری، مزمور ۴: ۱۸ الی ۵
۷. همراه با شیطان (تخریب، موضوع خاص: شیطان را مطالعه کنید)، که در آن خدا نیز حضور دارد، یعقوب ۶: ۲۶، مزمور ۸: ۱۳۹، عاموس ۲: ۹
۸. همراه با گودال است (قبر)، مزمور ۱۰: ۱۶، ۳: ۸۸ الی ۴، اشعیا ۱۵: ۱۴، حزقیال ۳۱: ۱۵ الی ۱۷
۹. افراد شرور زنده وارد شئول می‌شوند، اعداد ۱۶: ۳۰ الی ۳۳، یعقوب ۷: ۹، مزمور ۱۵: ۵۵
۱۰. انسان حیوان‌نمایی با دهان بزرگ، اعداد ۱۶: ۳۰، امثال ۱: ۱۲، اشعیا ۱۴: ۵، حبقوق ۲: ۵
۱۱. به مردم آنجا رفائیم (یعنی روح مردگان) گفته می‌شود، یعقوب ۵: ۲۶، امثال ۲: ۱۸، ۱۶: ۲۱، ۱۴: ۲۶، اشعیا ۹: ۱۴ الی (۱۱)
۱۲. با این وجود، حتی در اینجا نیز یهوه حاضر است، یعقوب ۶: ۲۶، مزمور ۸: ۱۳۹، امثال ۱۱: ۱۵

II. عهد جدید

A. کلمه عبری شئول در زبان یونانی به *Hades* (ترجمه می‌شود (دنیای دیده نشده)

B. مشخصه‌های *Hades* (همانند شئول است)

۱. اشاره به مرگ دارد، انجیل متی ۱۶: ۱۸
 ۲. به مرگ مرتبط است، مکاشفه ۱: ۱۸، ۶: ۸، ۲۰: ۱۳ الی ۱۴
 ۳. اغلب شبیه مکانی برای مجازات دائمی است (*Gehenna* یا جهنم)، انجیل متی ۱۱: ۲۳ (نقل از عهد عتیق)، انجیل لوقا ۴: ۴۳
- C. احتمالاً مجزا شده (روحانیون)

۱. بخش نیکی آن بهشت نامیده می‌شود (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۴: ۱۲، مکاشفه ۷: ۲)، انجیل لوقا ۴: ۴۳
۲. بخش پلیدی آن که تارتاروس نامیده می‌شود، مکانی به مراتب پائینتر از حادس، دوم پطرس ۲: ۴، که در آن شیاطین هستند (مراجعه شود به پیدایش ۶، اول انوش). پرتگاه (*Abyss*)، انجیل لوقا ۸: ۳۱، رومیان ۷: ۱۰، مکاشفه ۱: ۹ الی ۲ و ۱۱، ۷: ۱۱، ۱۷: ۱ و ۸، ۲۰: ۳

D. جهنما (جهنم)

۱. منعکس کننده یک عبارت عهد عتیقی است، "دره پسران هینوم"، (جنوب اورشلیم). مکانی بود که خدای آتش فینقیان، مولک (KB591, BDB 574) با قربانی کردن کودکی پرستش و عبادت می‌شد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۳: ۱۶، ۶: ۲۱، دوم قرنتیان ۳: ۲۸، ۶: ۳۳)، که در لاویان ۲۱: ۱۸، ۲: ۲۰ الی ۵ منع شده بود.
۲. ارمیا این مکان را از محل عبادت کفار و بت پرستان تبدیل به محل داوری یهوه کرد (مراجعه شود به ارمیا ۷: ۳۲، ۶: ۱۹ الی ۷).
۳. این مکان تبدیل به محل داوری آتشین در اول انوش ۲۶: ۹۰ الی ۲۷ و خویشان ۱: ۱۰۳
۴. یهودیان روزگار عیسی اجدادشان از حضور در مراسم عبادت بت پرستان و کفار به خاطر قربانی کردن کودکان ترسانده بودند، به همین دلیل آنها این مکان را تبدیل به زباله‌دانی شهر اورشلیم کرده بودند. بسیاری از استعاره‌های داوری جاودانی عیسی از این مکان می‌آیند (آتش، دود، گرمها، بوی تعفن، مراجعه شود به انجیل مرقس ۹: ۴۴ و ۴۶). اصطلاح جهنما/جهنم فقط توسط عیسی استفاده شده است (به استثنای یعقوب ۳: ۶).
۴. استفاده عیسی از جهنم

a. آتش، انجیل متی ۵: ۲۲، ۹: ۱۸، انجیل مرقس ۹: ۴۳

b. همیشگی، انجیل مرقس ۹: ۴۸ (انجیل متی ۲۵: ۴۶)

- c. محل خراب شدن (هم روح و هم جسم)، انجیل متی ۲۸:۱۰
- d. همسو با شئول، انجیل متی ۵:۲۹ الی ۳۰، ۱۸:۹
- e. پلیدی را بیان می‌دارد مانند "فرزند جهنم"، انجیل متی ۲۳:۱۵
- f. نتیجه حکم داوری، انجیل متی ۲۳:۳۳، انجیل لوقا ۵:۱۲
- g. مفهوم جهنم همسو با مرگ دوم است (مراجعه شود به مکاشفه ۲:۱۱، ۶:۲۰ و ۱۴) یا دریاچه آتش (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۴۲ و ۵۰، مکاشفه ۱۹:۲۰، ۱۰:۲۰ و ۱۴ الی ۱۵، ۸:۲۱). احتمال دارد که دریاچه آتش تبدیل به محل دائمی انسانها (از شئول) و شیطان (از تارتاروس، دوم پطرس ۴:۲، یهوذا ۶:۱ یا هاویه، مراجعه شود به انجیل لوقا ۳:۱، ۸، مکاشفه ۹:۱ الی ۱۱، ۲۰:۱ و ۳) شود.

h. این برای انسانها نبود، بلکه برای شیطان و فرشتگان او بود، مراجعه شود به انجیل متی ۲۵:۴۱

E. این احتمال هست، به واسطه همپوشانی حادثه و شئول و جهنم که:

۱. همه انسانها به شئول / حادثه بروند
۲. کارهای (نیک و بد) آنها پس از داوری تشدید می‌شد، ولی مکان پلیدی بود، به همین دلیل انجیل KJV حادثه را قبر و جهنم را جهنم ترجمه کرده است.
۳. تنها جایی در انجیل که مجازات قبل از داوری را ذکر کرده، تمثیل انجیل لوقا ۱۹:۱۶ الی ۳۱ (ایلعازر و مرد ثروتمند) است. شئول به عنوان مکان فعلی مجازات توصیف شده (مراجعه شود به تشبیه ۲۲:۳۲، مزمور ۱۸:۱ الی ۵). با این حال، کسی نمی‌تواند برای آن دکترینی یا تمثیلی تعریف کند.

III. حالت میان مرگ و بازگشت از مرگ

A. انجیل جاودانگی روح را تعلیم نمی‌دهد، که یکی از چندین نگرش باستانی در مورد پس از مرگ است، و تصریح می‌کند که:

۱. روح انسان قبل از زندگی فیزیکی وجود داشته است
 ۲. روح انسان قبل و بعد از مرگ فیزیکی جاویدان است
 ۳. اغلب جسم فیزیکی به عنوان زندان دیده می‌شود و مرگ آن را به حالت قبل از وجود تبدیل می‌کند
- B. عهد جدید به حالت جدا شدن از بدن میان مرگ و رستاخیز اشاره می‌کند
۱. عیسی از حالت جدایی میان بدن و روح صحبت می‌کند، انجیل متی ۲۸:۱۰
 ۲. ابراهیم ممکن است جسم داشته باشد، انجیل مرقس ۱۲:۲۶ الی ۲۷، انجیل لوقا ۲۳:۱۶
 ۳. موسی و الیاس در زمان تغییر شکل بدن فیزیکی داشتند، انجیل متی ۱۷
 ۴. پولس تصریح می‌کند که در زمان آمدن دوم، مومنینی که با عیسی می‌آیند ابتدا بدن جدیدی می‌گیرند، اول تسالونیکیان ۴:۱۳ الی ۱۸
 ۵. پولس تصریح می‌کند که مومنین در روز رستاخیز بدن معنوی جدیدی می‌گیرند، اول قرنتیان ۱۵:۲۳ و ۵۲
 ۶. پولس تصریح می‌کند که مومنین به حادثه نمی‌روند، ولی در زمان مرگ با عیسی هستند، دوم قرنتیان ۵:۶ و ۸، فیلیپیان ۱:۲۳. عیسی بر مرگ غلبه کرد و پارسایان را با خود به بهشت برد، اول پطرس ۳:۱۸ الی ۲۲.

IV. بهشت

A. این اصطلاح به سه مفهوم در انجیل استفاده شده است

۱. اتمسفر بالای زمین، پیدایش ۱:۱ و ۸، اشعیا ۵:۴۲، ۴۵:۱۸
 ۲. بهشت درخشان، پیدایش ۱:۱۴، تشبیه ۱۰:۱۴، مزمور ۴:۱۴۸، عبرانیان ۴:۱۴، ۷:۲۶
 ۳. محل پادشاهی خدا، تشبیه ۱۰:۱۴، اول پادشاهان ۸:۲۷، مزمور ۴:۱۴۸، افسسیان ۴:۱۰، عبرانیان ۹:۲۴ (بهشت سوم، دوم قرنتیان ۲:۱۲)
- B. انجیل مطالب زیادی در مورد پس از زندگی بیان نمی‌کند، احتمالا به این دلیل که انسان گمراه نمی‌تواند یا توان درک آن را ندارد (مراجعه شود به اول قرنتیان ۹:۲)
- C. بهشت هم مکان (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۲ الی ۳) و هم فرد (دوم قرنتیان ۵:۶ و ۸) است. بهشت می‌تواند باغ احیا شده عدن باشد (پیدایش ۱ الی ۲، مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). زمین پاک شده و احیا می‌گردد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۲۱، رومیان ۸:۲۱، دوم پطرس ۳:۱۰). تصویر خدا (پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷) در مسیح احیا می‌شود. اینک دوستی صمیمانه باغ عدن دوباره امکانپذیر است.

با این حال، این می‌تواند استعاره‌ای باشد (بهشت به عنوان یک شهر مکعب شکل عظیم مکاشفه ۹: ۲۱ الی ۲۷) و نه فقط مفهومی. اول قرن‌تین ۱۵ تفاوت‌های میان بدن فیزیکی و بدن معنوی را به عنوان بذر گیاه بالغ توصیف می‌کند. اول قرن‌تین ۹: ۲ (نقل قولی از اشعیا ۴: ۶۴ و ۱۷: ۶۵) وعده بزرگی است. می‌دانم که وقتی او را ببینیم، همانند او خواهیم بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۳).

.۷ منابع مفید

A. William Hendriksen, *The Bible On the Life Hereafter*

B. Maurice Rawlings, *Beyond Death's Door*

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۱۸ الی ۲۰

^{۱۸} و یحیی با اندرزهای بسیار دیگر به مردم بشارت می‌داد. ^{۱۹} اما چون هیرودیس حاکم، دربارهٔ هیرودیا، همسر برادرش، و نیز شرارت‌های دیگری که کرده بود، از یحیی توبیخ شد، ^{۲۰} او را به زندان افکند و بدین‌گونه خطایی دیگر بر خطاهای خود افزود.

۳: ۱۸ "بشارت می‌داد" (در نسخه انگلیسی این آیه "او خبر خوش را برای مردم موعظه میکرد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) لازم به یادآوری است که یحیی تعمید دهنده آخرین پیامبر عهد عتیق بود نه یک واعظ انجیلی عهد جدید. او انجیل کامل را نمی‌دانست. در اینجا حس اصطلاح "خبر خوش" (یعنی انجیل) از تمایل خدا به قضاوت در مورد گناه و ارائه کامل خدا برای گناه از طریق توبه و ایمان به کار مسیح است (مراجعه شود به مرقس ۱: ۱۵).

۳: ۱۹ "هیرودیس" این متن به ما می‌گوید که هیرود یحیی را به تحریک هرودیادس کشته است. جوزفوس به ما می‌گوید که او را به قتل رساند زیرا او از شورش میترسید (*Antiquities of the Jews*، ۲/ ۱۸۵). او همسر فیلیپ، برادر هیرود آنتیپاس بود (متی ۱۴: ۳). آنها در رم زندگی کرده بودند. او نیز خواهرزاده آنتیپاس از طریق ارسطو بود. آنتیپاس او را از فیلیپ دور کرد و با وی ازدواج کرد.

با توجه به جوزفوس (به عنوان مثال، *Antiquities of the Jews* ۴/ ۱۸۵)، هیرودیس با پسرش هرودا بزرگ، هرود (که مادرش ماریان، دختر کشیش بود) ازدواج کرد. او همچنین می‌گوید دختر هرودیا، سالومه، بعد با فیلیپ ازدواج کرد. احتمال دارد که هیرود به عنوان هیرود فیلیپ شناخته شده باشد.

۳: ۲۰ "یحیی را به زندان افکند" جوزفوس به ما می‌گوید که قلعه Machaerus (مراجعه شود به *Antiquities* 18.5.2.4) بود. این یکی از نه قلعه ای بود که هیرود بزرگ در سراسر پادشاهی خود ساخته بود و برای دشمنانش از آنها به عنوان سیاه چال استفاده می‌شد. سه تا از این نه قصر (Machaerus، Herodium، Masada) در کوه در سمت شرقی دریای مرده قرار داشت (مراجعه شود به *Jewish Wars* ۲/ ۷۶).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۲۱ الی ۲۲

^{۲۱} هنگامی که مردم همه تعمید می‌گرفتند و عیسی نیز تعمید گرفته بود و دعا می‌کرد، آسمان گشوده شد

^{۲۲} و روح القدس به شکل جسمانی، همچون کبوتری بر او فرود آمد، و ندایی از آسمان در رسید که «تو پسر محبوب من هستی، و من از تو خشنودم.»

۳: ۲۱ "هنگامی که مردم همه تعمید می‌گرفتند" این عبارت به یکی از اینها دلالت دارد:

۱. چقدر موعظه های یحیی بر شنوندگانش موثر بود

۲. از میان جمعیت عظیم، کسانی که پاسخ داده بودند، منتظر بودند تا تعمید بگیرند

■ "عیسی نیز تعمید گرفته بود" چرا تعمید عیسی همیشه مورد توجه مومنان بود؟ زیرا تعمید یحیی تعمید توبه بود. عیسی نیازی به بخشش گناه نداشت زیرا به دور از گناه بود (مراجعه شود به دوم قرن‌تین ۵: ۲۱؛ عبرانیان ۴: ۱۵؛ ۷: ۲۶؛ اول پطرس ۲: ۲۲؛ اول یوحنا ۳: ۵). نظریه ها عبارتند از:

۱. نمونه ای برای مومنان بود تا از آن پیروی کنند

۲. این شناسایی او با نیاز مومنان بود

۳. این هماهنگی و تجهیز برای بشارت بود

۴. این نماد کار رستگاری او بود

۵. این تایید او از بشارت و پیام یحیی تعمید دهنده بود
۶. این پیشگویی نبوی از مرگ، دفن و قیام او بود (رومیان ۶: ۴؛ کولسیان ۲: ۱۲)

دلیل هر چه باشد، این یک لحظه مشخص در زندگی عیسی بود. گرچه این به این معنا نیست که عیسی در این نقطه تبدیل به مسیح میشود، که ابتدای ارتداد پذیرش فرزندخواندگی است (مراجعه شود به *The Orthodox Corruption of Scripture* اثر Bart D. Ehrman، صفحات ۴۷-۱۱۸)، ولی برای او اهمیت زیادی داشت.

■ "در حالی که دعا می کرد" انجیل لوقا، بیشتر از دیگران، بر زندگی و دعا و نماز عیسی تاکید دارد (لوقا ۳: ۲۱؛ ۵: ۱۶؛ ۶: ۱۲؛ ۹: ۱۸، ۲۸-۲۹؛ ۱۱: ۱؛ ۲۲: ۴۱). اگر عیسی، پسر بی گناه خدا، نیاز به دعا کردن دارد، پس ما چقدر بیشتر باید دعا کنیم!

۳: ۲۲ "روح القدس ... او ندایی از آسمان" این یکی از چند عبارت عهد جدید است که هر سه نفر تثلیث در آن نام برده شده اند.

موضوع خاص: تثلیث سه گانه

(SPECIAL TOPIC: THE TRINITY)

به فعالیت هر سه نفر در یک قالب متحدالشکل توجه کنید. کلمه "تثلیث" که نخستین بار توسط ترتولین ها به کار برده شد، یک کلمه انجیلی نیست، ولی مفهوم آن فراگیر است.

A. اناجیل

۱. انجیل متی ۳: ۱۶ و ۱۷، ۱۹: ۲۸ (و بقیه بطور موازی)
۲. انجیل یوحنا ۱۴: ۲۶

B. اعمال رسولان - اعمال رسولان ۲: ۳۲ و ۳۳، ۳۸ و ۳۹

C. پولس

۱. رومیان ۱: ۴، ۵ و ۵: ۱، ۵ و ۸: ۱، ۴ الی ۸: ۱۰
۲. اول قرنتیان ۸: ۲ الی ۱۰، ۴: ۱۲ الی ۶
۳. دوم قرنتیان ۱: ۲۱ و ۲، ۱۴: ۱۳
۴. غلاطیان ۴: ۴ الی ۶
۵. افسسیان ۱: ۳ الی ۱۴، ۱۷ و ۱۸، ۲: ۱۴، ۳: ۱۷، ۴: ۴ الی ۶
۶. اول تسالوکیان ۱: ۲ الی ۵
۷. دوم تسالوکیان ۲: ۱۳
۸. تیتوس ۳: ۴ الی ۶

D. پطرس - اول پطرس ۱: ۲

E. یهودا - ۲۰ الی ۲۱

چندگانگی خدا در عهد عتیق دیده می شود

۱. کاربرد به صورت جمع برای خدا

۱. نام الوهیم (*Elohim*) جمع است (به موضوع خاص: اسامی الهی مراجعه کنید)، ولی وقتی در مورد خدا به کار می رود همیشه فعل به صورت مفرد است

۲. "به ما" در سفر پیدایش: ۱: ۲۶ و ۲۷، ۳: ۲۲، ۱۱: ۱۷

۲. "فرشته خدا" (به موضوع خاص: فرشته خدا مراجعه کنید) نماینده مرئی الهیات است

۱. سفر پیدایش ۷: ۱۶ الی ۱۳، ۱۱: ۲۲ الی ۱۵، ۳۱: ۱۱ و ۱۳، ۱۵: ۴۸ و ۱۶
۲. خروج ۳: ۲ و ۴، ۲۱: ۱۳، ۱۹: ۱۴
۳. داوران ۱: ۲، ۲۲: ۶ و ۳، ۱۳: ۳ الی ۲۲
۳. خدا و روح القدس جدا هستند، سفر پیدایش ۱: ۱ و ۲، مزامیر ۳۰: ۴، اشعیا ۹: ۶۳ الی ۱۱، حزقیال ۱۳: ۳۷ و ۱۴
۴. خدا (یهوه) و مسیح (*Adon*) جدا هستند، مزامیر ۶: ۴۵ و ۷، ۱۱۰: ۱، زکریا ۸: ۲ الی ۱۱، ۹: ۱۰ الی ۱۲

۵. مسیح و روح القدس جدا هستند. زکریا ۱۰:۱۲
 ۶. هر سه در اشعیا ۴۸:۱۶ و ۶۱:۱ نام برده شده‌اند.

الهی بودن مسیح شخصیت روح القدس باعث مشکلاتی برای یکتاپرستان سختگیر و مومنین اولیه شد (به موضوع خاص: یکتاپرستان مراجعه شود)

۱. ترتولین - پسر را زیر دست پدر می‌دانستند
۲. اورینگن - ذات الهی پسر و روح القدس را پائینتر می‌دانستند
۳. آریوس - الهی بودن پسر و روح القدس را انکار می‌کردند
۴. یکتاپرستان - از لحاظ ترتیب زمانی مطرح شدن، به یک خدا در قالب پدر، پسر و روح القدس اعتقاد داشتند.

تثلیث از لحاظ تاریخی یک فرمول بسط یافته است که توسط مطالب انجیلی مطرح شده است

۱. به طور کامل الهی بودن عیسی، برابر بودن با خدا در ۳۲۵ پس از میلاد توسط شورای نیکیا تصریح شد (رجوع شود به یوحنا ۱:۱، فیلیپیان ۲:۶، تیتوس ۲:۱۳)
 ۲. برابر بودن شخصیت و الهیت کامل روح القدس با پدر و پسر در سال ۳۸۱ پس از میلاد توسط شورای قسطنطنیه تصریح شد
 ۳. دکترین تثلیث سه گانه به طور کامل در اثر آگوستین بنام *De Trinitate* بیان شده است
- این واقعا یک راز است. ولی عهد عتیق یک ذات الهی را (یکتاپرستی) با سه شخصیت (پدر، پسر، روح القدس) تصریح می‌کند.

■ "کبوتر" این یک نماد غیر معمول برای روح است. خداوند می‌خواست همه به رسمیت شناختن روح او بر روی مسیح خود را ببینند. برخی فکر می‌کنند که این موضوع مربوط به آن است

۱. تفکر روح بر آب در پیدایش ۱: ۲
۲. نوح در پیدایش ۸: ۸-۱۰ کبوتری فرستاد
۳. ربی‌ها از آن به عنوان نمادی برای اسرائیل استفاده میکنند (مراجعه شود به هوشع ۱۱: ۱۱)

یوحنا مطمئنا استعاره‌های خود را مخلوط می‌کند تا کار روح را از پاک کردن آتش به صلح و بی‌گناهی کبوتر توصیف کند.

لوقا تنها انجیلی است که "در شکل بدن" دارد. ظاهرا لوقا تلاش می‌کند بر تظاهرات فیزیکی روح غیرواقعی تاکید کند. این ظهور قابل ملاحظه نه تنها اعتقاد به عیسی بود، بلکه شهادت جمعیتی از شنوندگان تازه تعمید گرفته هم بود.

■ "ندایی از بهشت آمد" این *bath kol* نامیده می‌شود. این یک روش میان ربی‌ها بود که می‌توان گفت پیامی از جانب خدا بود (مراجعه شود به مزامیر ۲: ۷؛ اشعیا ۴۲: ۱). خداوند از مکانیسمی استفاده کرد که این شنوندگان یهودی به آن عادت کرده‌اند تا حضور و قدرت او در عیسی را افشا کنند.

■ "تو پسر محبوب من هستی" این نشان می‌دهد (۱) تایید پدر به پسر و (۲) شهادت به جمعیت. این اشاره به مزمور ۲ است که پادشاه دیویدیک پادشاه مزامیر پیروزی خداست (به عنوان مثال، پسر، لوک ۲: ۷). این عنوان (پسر) در تعبیر عیسی تکرار شده است (نگاه کنید به لوقا ۳: ۹).

A Theology of the New Testament, George E. Ladd, ص. ۱۶۴، یک نظر جالب در مورد "محبوب" (*agapidus*)، جایی که او ادعا میکند که در *Septuagint* به عنوان ترجمه *yachid* عبری، "تنها" (یعنی تنها پسر، مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۲؛ ارمیا ۶: ۲۶) بر این اساس او بیشتر ادعا میکند که با *monogenēs* مترادف است (یوحنا ۳: ۱۶)، به این ترتیب این نقل قول به عیسی مسیح اشاره می‌کند به عنوان تنها، منحصر به فرد، یک پسر از یک نوع (یعنی مسیح) خداوند.

■ "من از تو خوشنودم" این اشاره به اشعیا ۴۲: ۱ (LXX) است، که یکی از آهنگهای خادمانی اشعیا است. در این تالیف کلامی به عیسی و قبل از جمعیت معتقد، خداوند مفاهیم پادشاهی و رنج برده را در هم می‌آمیزد (اشعیا ۵۲: ۵۳-۱۳: ۵۳). اینها کلمات کلیدی مرقس ۱: ۱۱ هستند.

بحث جالب در مورد چندین نوع مربوط به این آیه در *The Orthodox Corruption of Scripture*, Bart D. Ehrman, ص ۶۲-۶۷ یافت

می شود. او ادعا می کند که خواندن MS D (که به نقل از مزامیر ۲: ۷) اصل است، اما از آنجایی که آن را به حمایت ارتداد "فرزندخواندگی" میپردازد، کاتبین آن را تغییر دادند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۳: ۲۳ الی ۳۸

۲۳ عیسی حدود سی سال داشت که خدمت خود را آغاز کرد. او به گمان مردم پسر یوسف بود، و یوسف، پسر هلی، ۲۴ پسر مَتات، پسر لاوی، پسر مَلکی، پسر یَنا، پسر یوسف، ۲۵ پسر مَتاتیا، پسر عاموس، پسر ناحوم، پسر جَسلی، پسر نَجی، ۲۶ پسر مَعَت، پسر مَتاتیا، پسر سِمعین، پسر یُسک، پسر یهودا، ۲۷ پسر یوحَنان، پسر رِیسا، پسر زروباَیل، پسر شَلتیتیل، پسر نیری، ۲۸ پسر مَلکی، پسر اَدی، پسر قوصام، پسر المادام، پسر عیر، ۲۹ پسر یوشَع، پسر العازار، پسر یوریم، پسر مَتات، پسر لاوی، ۳۰ پسر شَمعون، پسر یهودا، پسر یوسف، پسر یونام، پسر الیاقیم، ۳۱ پسر ملیا، پسر مَنّا، پسر مَتاتا، پسر ناتان، پسر داوود، ۳۲ پسر یَسا، پسر عوبید، پسر بوَعز، پسر سَلمون، پسر نَحشون، ۳۳ پسر عَمیناداب، پسر رام، پسر حَصرون، پسر فِرص، پسر یهودا، ۳۴ پسر یعقوب، پسر اسحاق، پسر ابراهیم، پسر نازح، پسر ناحور، ۳۵ پسر سروج، پسر رعو، پسر فلیج، پسر عیر، پسر شَلخ، ۳۶ پسر قینان، پسر اَرَفکشاد، پسر سام، پسر نوح، پسر لَمک، ۳۷ پسر مَتوشالَح، پسر خَنوخ، پسر یارد، پسر مَهَللئیل، پسر قینان، ۳۸ پسر اَنوش، پسر شِیث، پسر آدم، پسر خدا.

۳: ۲۳ "حدود ۳۰ سال داشت" تاریخ نگاری دقیق از رویدادهای عهد جدید قطعی نیست، اما با مقایسه سایر متون عهدجدید، دیگر تاریخهای سکولار و باستانشناسی مدرن، این تاریخها در بازه زمانی بیشتر و بیشتر ظریفتری در حال حرکت هستند. این متن نمیگوید دقیقا سی ساله، بلکه میگوید در حدود سی سالگی.

■ "به گمان مردم پسر یوسف بود" یوسف ذکر شده است که الزامات قانونی یهودیان را برآورده کند. اصطلاح "فرض" تصریح میکند که لوقا تولد از باکره را درک و تایید میکند (همانطور که ۱: ۳۴-۳۵ تأیید میکند).

NASB
NKJV, NRSV,
TEV, NJB
"پسر الی"
"پسر هلی"

تنها تفاوت در املائی علامت تنفس خشن است. سوال واقعی این است که پدر یوسف کی بود؟ شجره نامه لوقا دارای الی/هلی است و شجره نامه متی دارای یعقوب است.

چندین تفاوت در لیست اجداد بین متی و لوقا وجود دارد. بهترین حدسی که می‌زنم این است که لوقا ریشه‌های مریم را ثبت می کند. و متی پرونده یوسف را ثبت می کند.

یکی از مفسران مورد علاقه من، FF Bruce در *Questions and Answers* (ص ۴۱) دیگر امکان را برای تفاوت بین متی و لوقا را ذکر می کند، متی ضبط سلسله سلطنتی (یعنی خط از جانشینی به تخت سلطنت یهودا)، در حالی که لوقا رکورد واقعی یوسف را ثبت می کند (بخشی از خط داودی، اما نه خانواده سلطنتی).

من حدس می‌زنم مشکل من این است که نظرات لوقا در مورد یوسف که "پدر" عیسی (لوقا ۳: ۲۳) است، به نظر می‌رسد که تقاضا می‌کند که مریم باید از تبار داودی نیز برای پیشگویی دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۶ باشد تا نبوت تحقق یابد.

۳: ۳۲
NASB, NKJV,
TEV
"سلمون"
"سالّا"
NRSV, NJB

چندین نوع مربوط به نام وجود دارد.

۱. سالّا - MSS P⁴, *⁸, UBS⁴ به آن امتیاز B را می‌دهد)

۲. سلمون - MSS - *⁸, A, D, L (از متی ۱: ۴، ۵)

۳. سلمان - برخی حروف کوچک (از روت ۴: ۲۰)

۴. سلما - نه در MSS یونانی، اما در اول قرن‌تیان ۲: ۱۱

۳: ۳۳ این آیه دارای تنوعات زیادی است. برای جزئیات به Bruce Metzger, *Textual Commentary* صفحات ۲۰۷ الی ۲۰۸ مراجعه کنید.

۳: ۳۸ "پسر آدم" متی که برای یهودیان مینویسن شجره نامه را تا ابراهیم بازمیگردان. لوقا که برای غیر یهودیان مینویسد، آن را تا آدم و آغاز نسل انسان بازمیگرداند. لوقا حتی اشاره به خلقت خاص انسان میکند (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۷) که از تصویر خدا ساخته شده است (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا لوقا چنین کاری را انجام می دهد تا تاریخنگاری بشارت یحیی تعمید دهنده را به ثبت برساند؟
۲. چرا پیام یحیی در آن روز بسیار رادیکال بود؟
۳. چرا لوقا ۳: ۷-۹ برای یهودیان روزگار یحیی شوکه کننده بود؟
۴. چرا هیروود یحیی را کشته است؟
۵. چرا عیسی تعمید گرفت؟
۶. چرا شجره نامه در لوقا متفاوت از متی است؟

لوقا ۴

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
وسوسه عیسی	شیطان عیسی را وسوسه میکند	وسوسه کردن عیسی	وسوسه عیسی	آزمون در صحرا
۴: ۱ الی ۱۳	۴: ۱ الی ۱۳	۴: ۱ الی ۴	۴: ۱ الی ۲ ۴: ۳ ۴: ۴	۴: ۱ الی ۴
		۴: ۵ الی ۸	۴: ۵ الی ۷ ۴: ۶	۴: ۵ الی ۸
		۴: ۹ الی ۱۳	۴: ۹ الی ۱۱ ۴: ۱۲	۴: ۹ الی ۱۳
		رخدادهای و تعالیم در جلیل (۴: ۱۴ الی ۹: ۵۰)	۴: ۱۳	
عیسی بشارت خود در جلیل را آغاز میکند	عیسی بشارت خود در جلیل را آغاز میکند	عیسی به جلیل باز میگردد	عیسی کار خود را در جلیل آغاز میکند	عیسی شروع به موعظه میکند
۴: ۱۴ الی ۱۵	۴: ۱۴ الی ۱۵	۴: ۱۴ الی ۱۵	۴: ۱۴ الی ۱۵	۴: ۱۴ الی ۱۵
رد عیسی در ناصره	عیسی در ناصره رد میشود	در کنیسه در ناصره	در کنیسه در ناصره	عیسی در ناصره عیسی در ناصره رد میشود
۴: ۱۶ الی ۳۰	۴: ۱۶ الی ۳۰	۴: ۱۶ الی ۳۰	۴: ۱۶ الی ۱۹ ۴: ۲۰ الی ۲۱ ۴: ۲۲	۴: ۱۶ الی ۲۲ الف ۴: ۲۲ ب الی ۲۴
			۴: ۲۳ الی ۲۷	۴: ۲۵ الی ۲۷
			۴: ۲۸ الی ۳۰	۴: ۲۸ الی ۳۰
مردی با روح ناپاک	عیسی روح ناپاک را بیرون میراند	کنیسه در کفرناحوم	مردی با روح شیطانی	عیسی در کفرناحوم تعلیم داده و یک جن زده را شفا میدهد
۴: ۳۱ الی ۳۷	۴: ۳۱ الی ۳۷	۴: ۳۱ الی ۳۷	۴: ۳۱ الی ۳۴ ۴: ۳۵ ۴: ۳۶ الی ۳۷	۴: ۳۱ الی ۳۲ ۴: ۳۳ الی ۳۵ ۴: ۳۶ الی ۳۷
شفای افرادی زیاد	مادر زن پطرش شفا یافت	شفا دادن و موعظه کردن	عیسی افراد زیادی را شفا میدهد	شفای مادر زن شمعون
۴: ۳۸ الی ۴۱	۴: ۳۸ الی ۳۹ بسیاری پس از غروب شبات شفا یافتند	۴: ۳۸ الی ۳۹	۴: ۳۸ الی ۳۹	۴: ۳۸ الی ۳۹
	۴: ۴۰ الی ۴۱	۴: ۴۰ الی ۴۱	۴: ۴۰ الی ۴۱ الف ۴: ۴۱ ب	۴: ۴۰ الی ۴۱
تور موعظه	عیسی در جلیل موعظه میکند		عیسی در کلیسا موعظه میکند	آغاز سفر از کفرناحوم در طول یهودیه

بینش متنی به ۴: ۱ الی ۱۳

A. بسیار مهم است که بلافاصله پس از تاکید خدا بر مسیح بودن عیسی (مراجعه شود به لوقا ۳: ۲۲) روح "عیسی را به سوی بیابان هدایت میکند تا او را وسوسه کند" (مرقس ۱: ۱۲). وسوسه اراده پدر برای پسر بود. وسوسه را می توان به عنوان طمع خدادادی فراتر از مرزهای شناخته شده خدا تعریف شده است. وسوسه گناه نیست این وسوسه توسط خدا آغاز شد. عامل شیطان بود (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۲: ۱۳-۲۳؛ ایوب ۱-۲؛ زکریا ۳).

B. آیا مسیح واقعا گناه کرده است؟ این واقعا رمز و راز دو طبیعت مسیح است. وسوسه واقعی بود عیسی در طبیعت انسانی خود می تواند اراده خدا را نقض کند. این یک نمایشگاه عروسکی نبود عیسی واقعا انسان است هر چند بدون طبیعت سقوط است (مراجعه شود به فیلیپیان ۲: ۷-۸؛ عبرانیان ۴: ۱۵؛ ۷: ۲۶). در این رابطه او مثل آدم بود. ما این طبیعت طبیعی و ضعیف را در باغ گنسمانی می بینیم، جایی که مسیح سه بار برای روش دیگری از رستگاری دعا کرد، غیر از صلیب (لوقا ۲۶: ۳۶-۴۶؛ مرقس ۱۴: ۳۲-۴۲). این گرایش جوهر هر یک از وسوسه های شیطان در متی ۴ است، مراجعه شود به *The Life and Teachings of Jesus Christ*, James S. Stewart. چگونه عیسی از هدایای مسیحی خود برای از بین بردن بشری استفاده می کند؟ هر راهی جز تمسخر جایگزینی وسوسه بود!

C. عیسی بعد از آن به شاگردانش این تجربه را گفته بود، زیرا او تنها در بیابان بود. این بدان معنی است که این حساب نه تنها ما را در مورد وسوسه های مسیح می آموزد، بلکه به ما در وسوسه های خود هم کمک می کند (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۱۸؛ ۴: ۱۵).

D. هماهنگی سینوپتیک از لوقا ۴ در مرقس ۱: ۱۲-۱۳ و متی ۴: ۱-۱۱ یافت می شود. از آنجایی که تنها متی و لوقا این رخداد کامل را ثبت می کنند و مرقس (۱: ۱۲-۱۳) به طور مختصر آن را بیان میکند، محققان می گویند این امر لیستی از سخنان عیسی است (که احتمالا توسط متی به آرامی نوشته شده)، *Quelle* نامیده میشود، که در زبان آلمانی به معنی "منبع" است. حساب از وسوسه ها مشابه است (ترتیب وسوسه ها متفاوت هستند، اما همان سه وسوسه و دیالوگهای مشابه وجود دارند) و به همین دلیل "باید" یک منبع مشترک وجود داشته باشد. مشکل این است که "Q" هرگز پیدا نشده است، حتی بخشی از آن. این امر به دلیل منطق و روایت کلیسا چنین فرض شده است.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم
۴. غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۱ الی ۴

۱ عیسی پر از روح القدس، از رود اردن بازگشت و روح، او را در بیابان هدایت می کرد. ۲ در آنجا ابلیس چهل روز او را وسوسه کرد. در آن روزها چیزی نخورد، و در پایان آن مدت، گرسنه شد. ۳ پس ابلیس به او گفت: «اگر پسر خدایی، به این سنگ بگو نان شود.» ۴ عیسی پاسخ داد: «نوشته شده است که انسان تنها به نان زنده نیست.»

۴:۱ "پراز روح القدس" این اشاره به تعمید عیسی در لوقا ۳:۲۲ است. تاکید لوقا بر روح می تواند توسط روح دیده شود که دو بار در متن آغازین و همچنین آیات ۱۴ و ۱۸ ذکر شده است. توجه داشته باشید که وسوسه های رخ داده در حالی بودند که عیسی با روح پر شده بود، حتی توسط روح رهبری (مرقس ۱:۱۲) در این زمان تست (و همچنین آماده سازی معنوی و روشنایی ذهنی) هدایت میشد.

انجیل لوقا اغلب انجیل روح نامیده می شود. روح القدس به عنوان منبع قدرت مسیح نشان داده شده است.

۱. توسط روح القدس درک شد- لوقا ۱:۳۵

۲. در روح به معبد آمد - لوقا ۲:۲۷

۳. تعمید با روح - لوقا ۳:۱۶

۴. روح بر او فرود آمد - لوقا ۳:۲۲

۵. پراز روح - لوقا ۴:۱

۶. رهبری روح - لوقا ۴:۱

۷. در قدرت روح - لوقا ۴:۱۴

۸. روح القدس - لوقا ۴:۱۸

برخی از اساتید الهیات سعی می کنند تا «پراز روح» را با «پر کردن روح» مقایسه کنند مثل اینکه اولی دائمی است (که مطمئنا در مورد عیسی صادق است (لوقا ۴:۱۴؛ ۴:۱۸)). با این حال، "پر کردن" در چندین مورد در نوشته های لوک استفاده شده است:

۱. لوقا

(a) الیزابت در لوقا ۱:۴۱

(b) زکریا در لوقا ۱:۶۷

۲. اعمال رسولان

(a) هفت در اعمال ۶:۳

(b) استفان، یکی از هفت در اعمال ۷:۵۵

(c) بارنابا در اعمال رسولان ۱۱:۲۴

چند بار در اعمال رسولان در مورد شاگردان گفته می شود "پر شد":

۱. همه کسانی که در اتاق فوقانی هستند، لوقا ۲:۴

۲. پطرس، لوقا ۴:۸

۳. گروه، لوقا ۴:۳۱

۴. پولس، لوقا ۹:۱۷؛ ۱۳:۹

حتی عیسی تجربه قبلی روحانی در لوقا ۳:۲۲ دارد.

من چندین موضوع خاص مربوط به روح را ذکر کردم

۱. روح (*pneuma*) در عهد جدید در لوقا ۱:۸۰

۲. تثلیث در لوقا ۳:۲۲

۳. شخصیت روح در لوقا ۱۲:۱۲

۴. روح القدس در انجیل (موضوع خاص زیر را مطالعه کنید).

موضوع خاص: روح در انجیل

SPECIAL TOPIC: SPIRIT IN THE BIBLE

I. عهدعتیق (روح)، KB 1197, BDB 924؛ نگاه کنید به موضوع ویژه: نفس، باد، روح [عهدعتیق]

A. اعمال خدای توحیدی (یعنی روح، حدود ۹۰ بار در عهدعتیق استفاده می شود)

۱. مثبت، پیدایش ۱:۲

۲. منفی، اول سموئیل ۱۶: ۱۴-۱۶، ۲۳؛ اول پادشاهان ۲۲: ۲۱-۲۲؛ اشعیا ۲۹: ۱۰
- B. نیروی زندگی با توجه به خداوند در بشریت (به عنوان مثال، نفس خدا، مراجعه شود به پیدایش ۲: ۷)
- C. Septuagint ترجمه *ruah* توسط *pneuma* (حدود ۱۰۰ بار در LXX استفاده می شود)
- D. در نوشته های بعدی ربی ها، نوشته های آخرالزمانی و کتیبه بحر المیت، تحت تاثیر زرتشتیان، *pneuma* در مورد فرشتگان و شیاطین استفاده می شود
- II. اصطلاحات یونانی
- A. *pneō*، دمیدن
- B. *pnoē*، باد، نفس
- C. *pneuma*، روح، باد
- D. *pneumatikos*، مربوط به روح
- E. *pneumatikōs*، روحانی
- III. پس زمینه یونانی فلسفی (*pneuma*)
- A. ارسطو از اصطلاح به عنوان نیروی زندگی استفاده می کند که از زمان تولد تا انضباط انسانی رشد می کند.
- B. رواقیون از اصطلاح به معنای *psuchē* روح، حتی (ذهن) در معنای پنج حوزه فیزیکی و عقل انسان استفاده می کنند.
- C. در یونانی، این اصطلاح معادل اعمال الهی (یعنی الهام، جادو، غرور، نبوت و غیره) بود.
- IV. عهد جدید (*pneuma*)؛ موضوع خاص: روح در عهد جدید را مطالعه کنید
- A. حضور ویژه حضور خداوند، قدرت و تجهیز
- B. روح به فعالیت خدا در کلیسا (عمدتا در یوحنا) مرتبط است
۱. نبوت
 ۲. معجزات
 ۳. جسارت برای اعلام انجیل
 ۴. خرد (به عنوان مثال، انجیل)
 ۵. شادی
 ۶. عصر جدیدی را به ارمغان می آورد
 ۷. تبدیل (به عنوان مثال، جلب توجه کردن و ساکن شدن)
 ۸. همانند مسیح بودن
 ۹. هدیه خاص بشارت
 ۱۰. برای مومنان دعا کنید
- روح نیاز بشر برای رفاقت با خدا، که برای آن خلق شده است را بیدار می کند. این رفاقت ممکن است به دلیل شخص و کار عیسی، مسیح خداوند باشد (مراجعه شود به موضوع خاص: مسیح). بیداری معنوی جدید منجر به زندگی مسیحی، خدمت و اعتماد به نفس می شود.
- C. به بهترین وجه می تواند به عنوان یک پیوستگی معنوی با روح القدس در یک نکته، و بشریت به عنوان موجودی فیزیکی این سیاره، بلکه یک موجود معنوی در تصویر خداوند، در نقطه ای دیگر، درک شود.
- D. پولس نویسنده عهد جدید است که الهیات روح القدس / روح را بسط می دهد.
۱. پولس از روح به عنوان نقطه متضاد کالبد (به عنوان مثال، طبیعت گناه) استفاده می کند.
 ۲. پولس از روح به عنوان متضاد فیزیکی استفاده می کند
 ۳. پولس از روح القدس / روح برای درک تفکر انسان، دانستن و وجود داشتن استفاده میکند
- E. نمونه هایی از ۱ قرن تیان
۱. روح القدس، ۱ قر. ۱۲: ۳
 ۲. قدرت و خردورزی خداوند از طریق روح القدس، ۱ قر. ۲: ۴-۵
 ۳. اعمال خدا در ایمان

- a. طرز فکر جدید، اول قرن‌تینان ۲: ۱۲؛ ۱۴: ۱۴، ۳۲
- b. معبد جدید، اول قرن‌تینان ۳: ۱۶؛ ۶: ۱۹-۲۰
- c. زندگی جدید (به عنوان مثال، اخلاق)، اول قرن‌تینان ۶: ۹ الی ۱۱
- d. زندگی جدید نماد در غسل تعمید، اول قرن‌تینان ۱۲: ۱۳
- e. یکی بودن با خدا (به عنوان مثال تحول/ایمان آوردن)، اول قرن‌تینان ۶: ۱۷
- f. حکمت خدا، نه حکمت جهان، اول قرن‌تینان ۲: ۱۲ الی ۱۴: ۱۴، ۳۲، ۳۷
- g. هدایای معنوی هر مومن برای خدمت، اول قرن‌تینان ۱۲ و ۱۴
۴. معنوی در مقایسه با فیزیکی، اول قرن‌تینان ۹: ۱۱؛ ۱۰: ۳؛ ۱۵: ۴۴
۵. قلمرو معنوی در مقایسه با قلمرو فیزیکی، اول قرن‌تینان ۲: ۱۱؛ ۵: ۵؛ ۷: ۳۴؛ ۱۵: ۴۵؛ ۱۶: ۱۸
۶. راه اشاره به یک زندگی معنوی / درونی انسان به عنوان متمایز از بدن فیزیکی خود، اول قرن‌تینان ۷: ۳۴
- F. انسانها در پی خلقت (یعنی فیزیکی و معنوی) در دو حوزه زندگی می‌کنند. انسان از صمیمیت با خدا سقوط کرد (پیدایش ۳). از طریق زندگی مسیح، تعالیم، مرگ، رستاخیز، و وعده بازگشت، روح، بر روی انسانهای سقوط کرده کار میکند تا ایمان به انجیل (یعنی یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵) را بکار گیرند، و در آن نقطه به رفاقت با خدا بازگردانده می‌شوند. روح آن بخش تثلیث است که عصر عدالت را مشخص می‌کند. روح خدا نماینده پدر و طرفدار پسر در این عصر است (مراجعه شود به موضوع خاص: عیسی و روح القدس). یک مشکل وجود دارد، زیرا عصر جدید به موقع تحقق یافته، در حالی که عصر قدیمی قیام و گناه همچنان وجود دارد. روح قدیم را به جدید تبدیل می‌کند، حتی در حالی که هر دو آنها وجود دارند.

■ "چهل روز" مرقس (پطرس) یک نشان از عهد عتیق را انتخاب کرد (۱) ۴۰ روز و ۴۰ شب موسی در کوه سینا (مراجعه شود به خروج ۲۴: ۱۸؛ ۳۴: ۲۸؛ تثنیه ۹: ۹؛ ۱۰: ۱۰) و (۲) سرگردانی اسرائیل برای ۴۰ سال در بیابان (مراجعه شود به اعداد ۱۴: ۲۶-۳۵). متی عیسی را به عنوان کسی که قانون جدید وضع و ارائه میکند، میبیند.

اصطلاح "چهل" که اغلب در کتاب مقدس استفاده می‌شود، به این معنی است که می‌تواند به معنای واقعی کلمه (چهل سال از مصر تا کنعان) و به صورت نمادین (سیل) عمل کند. عبرانیان از یک تقویم قمری استفاده کردند. "چهل" دلالت بر یک دوره طولانی، نامحدود و زمانی طولانی تر از یک چرخه قمری است، نه دقیقا چهل دوره و بیست و چهار ساعته.

■ "روح، او را ... هدایت می‌کرد" این عبارت در هر یک از اناجیل سینوپتیک متفاوت است.

- A. مرقس (۱: ۱۲) دارای *ekballō* ("پرتاب کردن") در شکل حال اخباری فعال است، که نشان دهنده یک تجربه مداوم است. این یک اصطلاح قوی بود که از عصبانیت استفاده می‌کرد (مرقس ۱: ۳۹، ۳۴؛ ۳: ۱۵، ۲۲، ۲۳؛ ۶: ۱۳؛ ۷: ۲۶؛ ۹: ۱۸، ۲۸، ۳۸).
- B. متی (۱: ۴) *anagō*، ترکیب از *ana* - "بالا" و *agō* - "رفتن" یا "رهبری". در فرم آنوریست مجهول اخباری است، که رویدادی تمام شده، و آن را یک بار نشان می‌دهد. این اصطلاح نیز برای قربانی کردن استفاده می‌شود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷: ۴۱).
- C. لوقا (۱: ۴) دارای *agō* در شکل مجهول غیر کامل اخباری است، که بر آغاز یک اقدام تاکید دارد.

همه این سه اعمال روح را (مراجعه شود به موضوع خاص در لوقا ۱۲: ۱۲) در تجربه آماده سازی برای بشارت عمومی تصریح میکنند.

■ "سرگردانی در بیابان" این، نه به کویر، بلکه به زمین‌های غیر مسکونی جنوب و شرق اورشلیم اشاره میکند. این در طول دوره سرگردانی اسرائیل در بیابان بود (یعنی خروج) که یهوه به طور منحصر به فرد حضور داشت، قدرتمند بود و به طور مداوم نیازهای اسرائیل را تأمین می‌کرد. پس از آن، ربی‌ها این دوره چهل ساله (در واقع سی و هشت سال) را ماه غسل بین یهوه و اسرائیل خواندند. این منطقه همان جایی بود که یحیی خود را برای آماده سازی اوقاتش را صرف کرده بود.

همچنین ممکن است که "بیابان" نماد محل سکونت ارواح شیطانی (*azazel*)، مراجعه شود به لویان ۱۶: ۸، ۱۰) باشد. این ارواح با حیوانات خاص مشخص میشدند (اشعیا ۱۳: ۲۱؛ ۳۴: ۱۴-۱۵). در متی ۱۲: ۴۳ به آن اشاره شده است.

موضوع خاص: شیاطین در عهد عتیق

(SPECIAL TOPIC: THE DEMONIC IN THE OLD TESTAMENT)

A. ارتباط دقیق بین فرشتگان گمراه و شیاطانی نا مشخص است. اول انوش ادعا می کند که نفیلم در پیدایش ۶: ۱-۸ منبع شر است (ربی ها نیز بر این متن تمرکز می کنند و نه پیدایش ۳). اول انوش می گوید که این نیم فرشته / نیم انسانها توسط سیل کشته شده اند (حتی ادعا می کنند که هدف سیل کشتن آنها بود)، و اکنون روح های بدون کالبد آنها به دنبال یک بدن میزبان است.

B. چند روح پلید یا شیاطانی در عهد عتیق وجود دارند:

۱. Satyrs یا "مودارها"، احتمالا شیاطین بز (BDB 972 III) - لایوان ۱۷: ۷؛ دوم تواریخ ۱۱: ۱۵؛ اشعیا ۱۳: ۲۱؛ ۳۴: ۱۴
۲. Shedim (BDB 993) - تشنیه ۳۲: ۱۷؛ مزامیر ۱۰۶: ۳۷، که قربانی شد (شبهه به مولک)
۳. لیلیت، جن شب زن (BDB 539) - اشعیا ۳۴: ۱۴ (بخشی از اسطوره بابلی و اوگاری)
۴. آیزل، جن بیابان (نام جن ارشد در انوش ۸: ۱؛ ۹: ۹؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۱: ۱۳؛ ۱۲: ۱-۲؛ ۱۳: ۵؛ ۱۴: ۵؛ ۱۵: ۵؛ ۱۶: ۲) - لایوان ۱۶: ۸، ۱۰، ۲۶
۵. مزامیر ۹۱: ۵-۶ شخصیت های طاعونی هستند (مراجعه شود به آیه ۱۰) و نه موجودات روحانی (مراجعه شود به غزل غزلها ۳: ۸)
۶. اشعیا ۱۳: ۲۱ و ۳۴: ۱۴ چند حیوان بیابانی را به عنوان راهی برای نشان دادن تخریب مکان های نابود شده، مطرح می کند. برخی تصور می کنند که این لیست شامل شیطان است تا نشان دهد که این مکان های نابود شده، خالی از سکنه نیز هستند (متی ۱۲: ۴۳؛ لوقا ۱۱: ۲۴؛ مکاشفه ۱۸: ۲)

C. توحید عهد عتیق افسانه های اقوام بت پرست را خاموش و اصلاح کرد، اما بعضی اوقات به نامها و عناوین خرافاتی آنها (به ویژه در متون شاعرانه) اشاره می شود. واقعیت ارواح شیاطانی بخشی از وحی پیشرونده است و در عهد جدید به عنوان شخص / فرشته شیطان توسعه یافته است. به موضوع خاص: شیطان شخصی زیر را ببینید.

۴: ۲ "چهل" به نظر می رسد برخی از تلاش های ادبی از سوی نویسندگان انجیل برای ارتباط دادن تجربه عیسی در بیابان با موسی در بیابان (مراجعه شود به خروج ۱۶: ۳۵؛ اعداد ۱۴: ۳۳-۳۴؛ تشنیه ۸: ۲) یا موسی در کوه خدا (عبرانیان ۲۴: ۱۸؛ ۳۴: ۲۸؛ تشنیه ۹: ۱۸؛ ۱۰: ۱۰) صورت گرفته باشد. این بازی با موسی بسیار موثرتر از متی است (متی ۴).

■ "وسوسه کرد" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: اصطلاحات یونانی برای آزمودن و مفاهیم آنها

(SPECIAL TOPIC: GREEK TERMS FOR TESTING AND THEIR CONNOTATIONS)

دو اصطلاح یونانی وجود دارند که به مفهوم "آزمودن کسی برای هدفی" هستند.

۱. *Dokimazō, Dokimion, Dokimasia*

این اصطلاح یک اصطلاح متالورژیست است برای آزمودن اصل بودن چیزی (به صورت استعاره برای فردی) با استفاده از آتش (موضوع خاص: آتش را مطالعه کنید). آتش ماهیت واقعی فلز را نشان می دهد و مواد خارجی را می سوزاند (یعنی خالص می کند). این فرایند فیزیکی تبدیل به اصطلاحی قدرتمند برای خدا و یا شیطان و یا انسانها برای آزمودن دیگران شد. این اصطلاح فقط در مفهوم مثبت آزمایش و با دید پذیرش استفاده می شود (موضوع خاص: خدا مردمش را می آزماید/ عهد عتیق/ را مطالعه کنید).

در عهد عتیق برای آزمودن موارد زیر استفاده شده است:

- a. گاوها، انجیل لوقا ۱۴: ۱۹
 - b. خودمان، اول قرنتیان ۱۱: ۲۸
 - c. ایمان ما، یعقوب ۱: ۳
 - d. حتی خدا، عبرانیان ۳: ۹
- تصور می شد که حاصل این آزمونها مثبت باشد (مراجعه شود به رومیان ۲: ۱۸، ۱۴: ۲۲، ۱۶: ۱۰، دوم قرنتیان ۱۰: ۱۸، ۱۳: ۳ و ۷، فیلیپیان ۲: ۲۷، اول پطرس ۱: ۷)، بنابراین اصطلاح دربردارنده این عقیده در مورد کسی است که آزموده شده و پذیرفته می شود
- a. ارزش دارد

- b. خوب است
 - c. اصل است
 - d. ارزشمند است
 - e. قابل احترام است
۲. *Peirazō, Peirasmus*

این اصطلاح اغلب مفهوم آزمودن به منظور یافتن خطا و یا رد کردن دارد. در مورد وسوسه عیسی در بیابان استفاده شده است.

- a. در بردارنده تلاش برای به دام انداختن عیسی است (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱، ۱۶: ۱، ۱۹: ۳، ۲۲: ۱۸ و ۳۵، انجیل مرقس ۱: ۱۳، انجیل لوقا ۴: ۲، عبرانیان ۲: ۱۸)
- b. این اصطلاح (*Peirazōn*) به عنوان لقبی برای شیطان در انجیل متی ۴: ۳، اول تسالونیکیان ۳: ۵ (یعنی "وسوسه") استفاده شده است
- c. کاربرد

- ۱) توسط عیسی استفاده شد تا به انسانها هشدار دهد خدا را مورد آزمون قرار ندهند (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۷، انجیل لوقا ۴: ۱۲، [یا مسیح مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۰: ۹])
- ۲) همچنین به تلاش برای انجام کاری است که شکست خورده است (مراجعه شود به عبرانیان ۱۱: ۲۹)
- ۳) در رابطه با وسوسه و محاکمه مومنین استفاده شده است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۷: ۵، ۱۰: ۹ و ۱۳، غلاطیان ۶: ۱، اول تسالونیکیان ۳: ۵، عبرانیان ۲: ۱۸، یعقوب ۱: ۲ و ۱۳ و ۱۴، اول پطرس ۴: ۱۲، دوم پطرس ۲: ۹)

■ "توسط ابلیس" این واژه یونانی *diabolos* است، برای شیطان پرستی. به موضوع خاص زیر مراجعه کنید

موضوع خاص: شیطان (SPECIAL TOPIC: SATAN)

به دلایل متعددی این موضوع بسیار دشواری است.

- ۱. عهد عتیق به عنوان دشمن خوبی او را نشان نمی‌دهد، بلکه به عنوان بنده یهوه نشان می‌دهد (به *OT Theology*، A. B. Davidson صفحات ۳۰۰-۳۰۶ مراجعه کنید)، که جایگزینی را به بشریت ارائه می‌دهد و همچنین انسان را به نادرستی متهم می‌کند. تنها یک خدا وجود دارد (به موضوع ویژه: یکتاپرستی مراجعه کنید)، یک قدرت، یک علت در عهد عتیق، یعنی یهوه (مراجعه کنید به اشعیا ۴۵: ۷، عاموس ۳: ۶).
 - ۲. مفهوم دشمن شخصی خداوند در ادبیات بین فرهنگی (غیر کانونی) تحت تاثیر ادیان دوالیسم پارسی (زرتشتیان) توسعه یافت. این، به نوبه خود، به شدت تحت تاثیر یهودیت روحانیون و جامعه اسن (به عنوان مثال، کتیبه بحرالمیت).
 - ۳. عهد جدید تم‌های عهد عتیق را به شکل شگفت انگیزی، اما انتخابی، دسته بندی می‌کند. اگر کسی به مطالعه شر از دیدگاه الهیات کتاب مقدس (هر کتاب یا نویسنده یا ژانر به طور جداگانه مورد مطالعه و تعریف قرار گیرد) توجه کند، دیدگاه‌های بسیار مختلفی از شر بدست می‌آید.
- با این حال، اگر کسی به مطالعه شر از رویکرد غیر کتاب مقدس یا کتاب مقدس ادیان جهانی یا ادیان شرقی توجه کند، در این صورت بیشتر توسعه عهد جدید در پیشگویی دوالیسم ایرانی و روح گرایی یونانی-رومی حاصل می‌شود.
- اگر کسی به طور پیش شرطی به اقتدار الهی کتاب مقدس متعهد باشد (همانطور که من هستم)، پس توسعه عهد جدید باید به عنوان معرفت مترقی شناخته شود. مسیحیان باید در برابر نفوذ فولکلور یهودی یا ادبیات غربی (دانته، میلتن) از این مفهوم بیشتر جبهه گیری کنند. مطمئنا رمز و راز و ابهام در این زمینه وحی است. خدا خواسته است که تمام جنبه‌های شر و پلیدی، منشاء آن (موضوع خاص: لوسیفر)، توسعه آن، و هدف آن را فاش نکند، اما او شکست خود را نشان داده است!

در عهد عتیق اصطلاح "شیطان" یا "متهم کننده" (KB 1317, BDB 966) می‌تواند به سه گروه جداگانه مرتبط باشد.

- ۱. متهم کنندگان انسانی (به جز ۱ سموئیل ۲۹: ۴، دوم سموئیل ۱۹: ۲۲؛ اول پادشاهان ۱۴: ۱۱، ۲۳، ۲۵؛ مزمور ۱۰۹: ۶)

۲. فرشتگان متهم کننده (مراجعه شود به اعداد ۲۲:۲۲ الی ۲۳؛ یعقوب ۱-۲؛ زکریا ۱:۳)
۳. شیاطین متهم کننده (مراجعه شود به اول تواریخ ۱:۲۱، اول پادشاهان ۲۱:۲۲، زکریا ۲:۱۳)

تنها بعدا، در دوره مقدماتی، مار پیدایش ۳ به عنوان شیطان شناسایی شده است (مراجعه شود به کتاب خرد ۲:۲۳ الی ۲۴؛ دوم انوش ۳:۳۱)، و حتی بعدا این تبدیل به گزینه روحانیون می شود (مراجعه شود به Sot ۹ب و سانهدرین ۲۹ الف). "فرزندان خدا" در پیدایش ۶ تبدیل به فرشتگان در اول انوش ۵۴:۶ می شوند. من این را ذکر می کنم، نه به دقت کلامی آن، بلکه برای نشان دادن توسعه آن. در عهد جدید، این کارهای عهد عتیق به شرارت فرشتگی و شخصیتی شیطان نسبت داده می شود (مراجعه شود به دوم قرنتیان به ۳:۱۱؛ مکاشفه ۹:۱۲).

منشا شرارت شخصیت (بسته به دیدگاه شما) در عهد عتیق دشوار یا غیرممکن است. یکی از دلایل این امر، یکتاپرستی قوی اسرائیل است (به موضوع ویژه: یکتاپرستی مراجعه کنید؛ همچنین به اول پادشاهان ۲۰:۲۲ الی ۲۲:۲۲؛ جامعه ۱۴:۷؛ اشعیا ۷:۴۵، عاموس ۳:۶ مراجعه کنید). همه علیت (مراجعه شود به اشعیا ۴۵:۷؛ عاموس ۳:۶) به بیهوه نسبت داده میشوند تا یکتا بودن و اولویت او را نشان دهند (مراجعه شود به اشعیا ۱۱:۴۳، ۴۴:۶ و ۸، ۲۴، ۴۵:۵ الی ۶ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۲).

منابع اطلاعات احتمالی عبارتند از: (۱) یعقوب ۱ الی ۲، جایی که شیطان یکی از "پسران خدا" است (یعنی، فرشتگان)؛ یا (۲) اشعیا ۱۴ و حزقیال ۲۸، که در آن پادشاهان مغرور شرقی (بابل و تیر) احتمالا برای نشان دادن غرور شیطان به کار استفاده شده اند (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳:۶). من احساسات مختلفی در مورد این رویکرد دارم. حزقیال از استعاره های باغ عدن، نه تنها برای پادشاه تیر به عنوان شیطان (مراجعه شود به حزقیال ۱۲:۲۸ الی ۱۶) بلکه برای پادشاه مصر نیز به عنوان درخت آگاهی از خیر و شر (حزقیال ۳۱) استفاده می کند. با این حال، اشعیا ۱۴، به خصوص در آیات ۱۲ الی ۱۴، به نظر می رسد شورش فرشتگان را از روی غرور توصیف می کند. اگر خدا بخواهد ماهیت و منشا شیطان را به ما نشان دهد، این یک شیوه و مکان بسیار مبهم برای انجام آن است. ما باید علیه روند الهیات سیستماتیک در استفاده بخشهای کوچک و متضاد آیات مختلف، نویسندگان، کتاب ها و زانرها و ترکیب آنها به عنوان قطعه یک پازل الهی محافظت کنیم.

من با Alfred Edersheim *The Life and Times of Jesus the Messiah*، جلد ۲، پیوست های XIII (صفحات ۷۴۸ الی ۷۶۳) و XVI (صفحات ۷۷۰ الی ۷۷۶) موافقم) که روحانیون یهودی به شدت تحت تاثیر حدس و گمان دوالیسم پارسی و اهریمنی قرار گرفته اند. روحانیون منبع خوبی برای حقیقت در این زمینه نیستند. مسیح عمدتا از آموزه های کنیسه در این حوزه دور می شود. من فکر می کنم که مفهوم دشمن قوی بیهوه از دو خدای بزرگ دوالیسم ایرانی، اهریمن و اهورامزدا تشکیل شده است و سپس توسط روحانیون به دوالیسم بیهوه و شیطان تبدیل شد.

یقینا مکاشفه مترقیانه ای در عهد جدید در خصوص شخصیت پردازی پلیدی وجود دارد، اما نه به آن دقت روحانیون. مثال خوبی از این تفاوت "جنگ در بهشت" است. سقوط شیطان ضرورت منطقی است، اما مشخص نیست (نگاه کنید به موضوع ویژه: سقوط شیطان و فرشتگان او). حتی آنچه که داده می شود، در سبک آخرالزمانی ظاهر شده است (مراجعه شود به مکاشفه ۴:۱۲ و ۷ و ۱۲ الی ۱۳). اگر چه شیطان از عیسی مسیح شکست خورده و به زمین فرستاده می شود، او همچنان به عنوان خادم بیهوه عمل می کند (مراجعه شود به انجیل متی ۱:۴؛ انجیل لوقا ۳:۲۲ الی ۳۲؛ اول قرنتیان ۵:۵؛ اول تیموتائوس ۱:۲۰).

ما باید کنجکاویمان را در این زمینه محدود کنیم. یک نیروی شخصی از وسوسه و بدی وجود دارد، اما تنها یک خدا وجود دارد و ما هنوز در برابر انتخاب خود مسئول هستیم. یک جنگ معنوی وجود دارد، هم قبل و هم بعد از رستگاری. پیروزی فقط با خدای سه گانه حاصل می شود و دوام می آورد. پلیدی شکست می خورد و از بین می رود (مراجعه شود به مکاشفه ۱۰:۲۰)!

■ "چیزی نخورد" روزه گرفتن برای حساسیت معنوی به طور منظم در یهودیت قرن اول انجام شد. گرچه عیسی چیزی نخورده بود (نفی مضاعف)، این بدان معنا نیست که چیزی برای نوشیدن نداشت. زندگی فیزیکی پس از سه یا چهار روز بدون مایعات، نمی تواند ادامه یابد. به موضوع خاص: روزه در لوقا ۵:۳۳ مراجعه کنید.

■ "گرسنه شد" عیسی یک مرد عادی با نیازهای جسمانی بود. محققان همچنان بحث می کنند که آیا تاکید لوک بر بشریت عیسی به هیچ وجه به عرفان کلیسای اولیه، که انسانی واقعی بودن او را انکار میکرد، مربوط نیست. (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۲:۴۰).

ممکن است که شیطان / ابلیس تا انتهای روزه، زمانی که عیسی ضعیف و گرسنه بود، منتظر ماند تا وسوسه ها را شروع کند، که اولین آنها با نان شروع میشد.

۴: ۳ و ۹ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است و ممکن است چندین معنی داشته باشد: (۱) بیانیه به درستی فرض شده است، به طوری که نویسنده می تواند نکته خود را بیان دارد یا (۲) نویسنده صحت بیانیه را تصریح میکند. در این متن من شماره ۲ را تصور میکنم مورد ما باشد. شیطان شک نداشت که او که بود (یعنی "پسر خدا"، ۳: ۲۲، همچنین در لوقا هم ۱: ۳۲، ۳۵ ذکر شده است)، اما چگونه او می توانست کار مسیحانه ای را که خداوند به او محول کرده بود انجام دهد؟ (مراجعه شود به James S. Stewart, *The Life and Teachings of Jesus Christ*)

۴: ۳ "سنگ ... نان" ظاهراً این سنگها در صحرای یهودا مانند قرص نان پخته شده مورد استفاده در قرن اول فلسطین شکل گرفتند. شیطان عیسی را وسوسه کرد تا از قدرت های مسیحی خود برای تامین نیازهای شخصی خود و نیز پیروزی بر پیروان انسانی با تغذیه آنها استفاده کند. در عهد عتیق مسیح به عنوان خوراک دهنده به فقرا توصیف شده است (مراجعه شود به اشعیا ۵۸: ۶-۷، ۱۰). این گونه وسوسه ها، تا حدودی در طول دوران بشارت عیسی ادامه یافتند. خوراک دادن به پنج هزار نفر (متی ۱۴: ۱۳-۲۱) و به چهار هزار نفر (متی ۱۵: ۲۹-۳۳) نشان داند که چگونه انسان ها از غذای فیزیکی خداوند استفاده می کنند. این بار دیگر به مسائل تجربه بیابان گردی اسرائیل (به عنوان مثال، خدا غذا) را شبیه بود. متی همسویی بین موسی و عیسی را دید. یهودیان انتظار داشتند که مسیح بسیاری از عملکردهای موسی را انجام دهد (یوحنا ۶).

۴: ۴ "نوشته شده است" این زمان کامل مجهول اخباری است. این روش استاندارد معرفی یک نقل قول الهام بخش از عهد عتیق است (مراجعه شود به لوقا ۴: ۴، ۷، ۱۰)، در این مورد، از تثنیه ۸: ۳ از Septuagint (LXX) است. این نقل قول خاص مربوط به خداوند است که در طول دوران بیابان گردی، فرزند اسرائیل را به منا می دهد.

تمام پاسخ های عیسی به وسوسه شیطان نقل قول از تثنیه (به عنوان مثال، باقیمانده ۶: ۱۳، ۱۶، ۸: ۳) است. این باید یکی از کتاب های مورد علاقه او باشد.

۱. او بارها و بارها از آن در طول وسوسه توسط شیطان در بیابان نقل مکان کرد، متی. ۴: ۱-۱۶؛ لوقا ۴: ۱-۱۳
۲. این احتمالاً نکته برجسته در خطبه ای بر روی کوه است، متی ۵-۷.
۳. عیسی از تثنیه ۶: ۵ نقل به عنوان بزرگترین فرمان نقل قول کرد، متی ۲۲: ۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲: ۲۸-۳۴؛ لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸
۴. عیسی به این دلیل اغلب از این بخش عهد عتیق (پیدایش - تثنیه) نقل قول میکرد زیرا یهودیان روزگار خود را معتبرترین بخش شریعت میدانستند.

عیسی کلام خدا را به خاطر سپرد و آن را در قلب خود پنهان کرد که ممکن است علیه خدا گناه کند (مراجعه شود به مزامیر ۱۱۹: ۱۱). اگر عیسی به کلام خدا در ذهن و قلب خود نیاز داشت تا با وسوسه روبرو نشود، ما چقدر بیشتر بدان نیاز داریم؟

■ "انسان تنها به نان زنده نیست" این نقل قول از تثنیه ۸: ۳ است. یک تنوع در میان نسخ یونانی در ارتباط با این نقل قول وجود دارد.

۱. TEV, NRSV, NASB, و NJB از نسخه های خطی یونانی α , B, L, و W (UBS4) به آن امتیاز B را می دهد (پیروی میکنند).
۲. NKJV از MSS A و D، که از ترجمه Septuagint از تثنیه ۸: ۳ و متی ۴: ۴ که همسوی آن است پیروی میکند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۵ الی ۸

سپس ابلیس او را به مکانی بلند برد و در دمی همه حکومتهای جهان را به او نشان داد^۶ و گفت: «من همه این قدرت و تمامی شکوه اینها را به تو خواهم بخشید، زیرا که به من سپرده شده است و مختارم آن را به هر که بخواهم بدهم. بنابراین، اگر در برابر من سجده کنی، این همه از آن تو خواهد شد.»^۸ عیسی پاسخ داد: «نوشته شده است» «خداوند، خدای خود را بپرست و تنها او را عبادت کن.»

۴: ۵ "او را به مکانی بلند برد" این اصطلاح *anagō* است که در متی ۴: ۱ استفاده شده است، جایی که لوقا *agō* دارد. حرف اضافه *ana* به معنی بالا است. متی همسو با وسوسه ها مختلف را با ترتیبی متفاوت بیان میکند، اما در همسو "کوه بسیار بلند" اضافه می شود (متی ۴: ۸).

■ "در دمی همه حکومتهای جهان را به او نشان داد" این عبارت باعث می شود من فکر کنم که این وسوسه ها، هر چند واقعی بودند، در ذهن عیسی بود (مراجعه شود به George E. Ladd, *A Theology of the New Testament*, صفحه ۴۹). هیچ کوهی وجود نداشت که بتواند تمام کشورهای

پادشاهی را ببیند، حتی در این قسمت از جهان. فاکتور زمانی لحظه ای این را تایید می کند. همین موضوع فیزیکی و روانی را می توان در حزقیال ۸ و دیدگاه های یوحنا در مکاشفه یافت.

۴:۶ "قدرت" (در نسخه انگلیسی "قلمرو" نوشته شده است) موضوع خاص در لوقا ۲۰:۲ را مطالعه کنید.

■ "به من سپرده شده است" کتاب مقدس شیطان را به عنوان حاکم (خدای) این دنیا معرفی میکند (مراجعه شود به یوحنا ۱۲: ۳۱؛ ۱۴: ۳۰؛ ۱۶: ۱۱؛ دوم قرنتیان ۴: ۴؛ افسسیان ۲: ۲؛ اول یوحنا ۵: ۱۹). با این حال، او مالک نیست.

این یک زمان کامل مجهول اخباری است که بیانگر چیزی است که به موقعیت مکانی تبدیل شده است و توسط یک عامل نامشخص داده شده است. مفهوم تفسیر این است: «آیا این بیانیه درست است یا «دروغی از یک دروغ بزرگتر است؟»

اگر درست باشد، نتیجه آن حاصل از پیدایش ۳ است. اگر درست باشد، این دفعه گناه و شورش ممکن است توسط خدا اجازه داده شود تا مخلوق خود را بیازماید. مطمئناً رازی در اینجا وجود دارد! اگر خطا باشد، فقط یکی دیگر از بسیار دروغ های شیطان است، متهم کننده و پدر همه دروغها.

از لحاظ الهیاتی، آنها ممکن است همسو باشند. شیطان با موفقیت آدم و حوا را فریب داد، اما او نمیتواند عیسی، آدم دوم را فریب دهد (رومیان ۵: ۱۲-۲۱؛ دوم قرنتیان ۱۵: ۴۵-۴۹؛ فیلیپیان ۲: ۶-۱۱). شیطان "همه ادعا می کند" در اینجا، اما عیسی تمام قدرت را دارد (متی ۲۸: ۱۸ و همچنین متی ۱۱: ۲۷؛ یوحنا ۳: ۳۵؛ ۱۳: ۳؛ ۱۷: ۲).

■ "آن را به هر که بخواهم بدهم" این دروغ بود. شیطان فقط میتواند کاری را انجام دهد که خدا اجازه میدهد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۲۲: ۱۹ الی ۲۳، ایوب ۱-۲، زکریا ۳).

۴:۷ "اگر" این عبارت جمله شرطی نوع سوم است که دلالت بر احتمال وقوع عمل را دارد ولی با یک عنصر احتمالی.

NASB, NKJV	"در برابرم مرا عبادت کن"
NRSV, TEV	"مرا عبادت کن"
NJB	"به من احترام بگذار"

استاید الهیات فرض کرده اند که شیطان می خواهد جایگزین خدا شود. این اغلب بر اساس (۱) اشعیا ۱۴ و حزقیال ۲۸ یا (۲) دانیال ۱۱: ۳۶-۳۹ و (۳) مکاشفه ۱۳ است. ربی ها می گویند که شیطان، یک فرشته مخلوق، وقتی که گفته شد او باید به انسان سقوط کرده خدمت کند، طغیان کرد. حالا او می خواهد جایگزین خدا شود.

در عهد عتیق شیطان خدمتکار خدا، ولی دشمن بشریت است. در کتاب مقدس یک پیشرفت متری از پلیدی وجود دارد (مراجعه شود به A. B. Davidson, *An Old Testament Theology*, ص ۳۰۰-۳۰۶).

۴:۸ این نقل قول از تثنیه ۶: ۱۳ است. عیسی به وسوسه شیطان با نقل قول دیگری از تثنیه پاسخ می دهد. این یک کتاب مهم برای او بود. او باید آن را حفظ کند. او در این زمینه سه بار به شیطان نقل قول کرده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۵ الی ۸

آنگاه ابلیس او را به شهر اورشلیم برد و بر فراز معبد قرار داد و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به زیر افکن. ^۱ زیرا نوشته شده است: «درباره تو به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا نگاهبان تو باشند. ^{۱۱} آنها تو را بر دستهایشان خواهند گرفت مبادا پایت را به سنگی بزنی.»

^{۱۲} عیسی به او پاسخ داد: «گفته شده است، "خداوند، خدای خود را میازما."»

۴:۹ "بر فراز معبد" این گوشه ای در دره کیدرون بود که در آن کاهنان قربانیان صبح و عصر را اعلام میکردند. وسوسه در اینجا این بود که جهان را به طریقی معجزه آسا و دیدنی به نمایش آورد. بسیاری از یهودیان انتظار داشتند که مسیح به طور ناگهانی در معبد ظاهر شود (ملاکی ۳: ۱).

۴:۱۰ شیطان از مزامیر ۹۱: ۱۱ الی ۱۲ نقل قول میکند. او اندکی از متن منحرف میشود اما هنوز در متن است. این یک مثال خوب است که چگونه اثبات متن یک روش ضعیف برای تفسیر کتاب مقدس است (حتی شیطان می تواند کتاب مقدس را مجبور کند که آنچه را که او می خواهد، برایش بگوید).

۴:۱۲ این نقل قول از تثنیه ۶: ۱۶ است. هر پاسخ عیسی به شیطان در این زمینه از تثنیه است و همه از بخش هایی که اسرائیل در بیابان بود. عیسی مجبور شد که خدا را مجبور به عمل کند (مراجعه شود به دانیال ۳: ۱۶-۱۸).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۱۳

۱۳ چون ابلیس همه این وسوسه ها را به پایان رسانید، او را تا فرصتی دیگر ترک گفت.

۴: ۱۳ " چون ابلیس همه این وسوسه ها را به پایان رسانید " متی و لوقا این وسوسه های مشابه را در یک نظم متفاوت ثبت می کنند. این عبارت ممکن است حاکی از وجود دیگران باشد. با این حال، این ممکن است یک بیانیه خلاصه ای باشد که در نوشته های لوقا رایج است. عیسی وسوسه ما را می شناسد و ما را به هر حال دوست دارد (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۱۸؛ ۴: ۱۵-۱۶) چون او آنجاست!

■ " او را تا فرصتی دیگر ترک گفت " این متن بر دو نکته دلالت دارد:

۱. وسوسه یک چیز فقط برای یکبار و برای همیشه نیست
۲. شیطان در پی زمانی مناسب است که فرد آسیب پذیر است (مراجعه شود به متی ۱۶: ۲۲ الی ۳۳).

بینش متنی، بشارت جلیلی لوقا برای عیسی (۴: ۱۴ الی ۹: ۵۰)

A. این شروع خدمت بشارت عیسی توسط لوقا در جلیل است. انجیل یوحنا که ضبط یک بشارت یهودی است (یوحنا ۱: ۱۹-۴: ۴۲) الگویی الهی لوقا را در بر نمی گیرد. لوقا بازدید عیسی از اورشلیم را مورد استفاده قرار داده تا خدمت به او را به بالاترین حد برساند. اکثریت معرفیهای انجام شده توسط لوقا از عیسی "در راه / جاده به اورشلیم است" که مشخصه ۹: ۵۱ (یعنی "او قطعا چهره خود را برای رفتن به اورشلیم،" لوقا ۱۳: ۲۲، ۱۷: ۱۱؛ ۱۸: ۳۱؛ ۱۹: ۱۱، ۲۸).

این تمرکز بر اورشلیم نیز ممکن است به همین دلیل است که لوقا دستورات وسوسه شیطان را دوباره مرتب کرده تا اورشلیم آخرین بار باشد. B. لوقا یک روز از زندگی عیسی (هم در ناصره و هم کفرناحوم) را سپری کرده و از آن برای نشان دادن کل زندگی و خدماتش استفاده می کند. موضوعات "با خوشحالی استقبال" و "زد، حتی قتل" تکرار می شوند. خوانندگان کل قسمت منعکس شده را می بینند. C. به یاد داشته باشید، همانطور که عیسی از نشانه های مسیحیت استفاده کرد تا خود را بر عالم برساند (لوقا ۲۴: ۱۳-۳۵، به خصوص ۲۵-۲۷)، همینطور هم لوقا، که مدتها پس از مرگ، قیام و گسترش انجیل مینویسد، نکاتی از نکات اصلی زندگی و پیام عیسی را در اوایل داستان خود به ما می دهد. فقط یک نگاه عقب به طور کامل چشم انداز لوقا را نشان می دهد. انجیل لوقا همان الهیاتی است که به صورت تاریخی و پیوسته است. رویدادهای تاریخی واقعی انتخاب شده، اقتباس شده و برای تاثیرات الهیاتی تنظیم شده اند. (مراجعه کنید به: Stuart, Fee, How *To Read the Bible For All Its Worth*, صفحه ۱۲۷-۱۴۸)!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۱۴ الی ۱۵

۱۴ عیسی به نیروی روح به جلیل بازگشت و خبر او در سرتاسر آن نواحی پیچید. ۱۵ او در کنیسه های ایشان تعلیم می داد، و همه وی را می ستودند.

۴: ۱۴ "به جلیل بازگشت" هم متی و هم لوقا مستقیما از تجربیات وسوسه انگیز در یهودیه به بشارت در جلیل منتقل می شوند که از ۴: ۱۴ تا ۹: ۵۰ اجرا می شود. فقط یوحنا ۱: ۳۵-۴۴: ۴۴ تعرض در بشارت در را یهودیه توصیف می کند. جلیل، که در عبری به معنای "دایره" (BDB 165 II) بود، توسط ربی ها به معنی محاصره شده توسط غیر یهودیان تفسیر شده بود. این ناحیه از یهودیان ارتدوکس مورد ستایش قرار گرفت، اما خدمت عیسی در اینجا پیشبرد نبوت بود (اشعیا ۹: ۱). جوزفوس این منطقه را در جنگ های یهودی ۱/۳-۲ توصیف می کند.

مرقس (۱: ۱۴) و متی (۱۲: ۱۲) اشاره می کنند که بازگشت عیسی به جلیل، با دستگیری یحیی تعمید دهنده توسط هیروود مطابقت داشت.

■ "به نیروی روح" وسوسه منجر به از دست دادن روح نمی شود. عیسی سخنان پدر را بیان کرد و با قدرت روح عمل کرد. سیطره بین بشارتهای سه نفر از تثلیث در سراسر عهد جدید آشکار است (لوقا ۴: ۱۸-۱۹). موضوع خاص: تثلیث در لوقا ۲۲: ۳ را مطالعه کنید.

■ "خبر او در سرتاسر آن نواحی پیچید" این یکی از اظهارات مشخص لوقا است (لوقا ۴: ۳۷؛ ۵: ۵؛ ۷: ۱۷). او تمایل داشت خلاصه‌ای مختصر در هر دو انجیل و اعمال رسولان خود اضافه کند.

۴: ۱۵ "کنیسه‌ها" این نهاد محلی یهودی در دوران تبعید بابل، برای ارائه یهودیانی که نسبت به معبد جایگاه نماز، عبادت، مطالعه و بشارت بیگانه بودند، فراهم شد. احتمالاً مهمترین وسیله برای یهودیان بود که فرهنگ خود را حفظ کنند. حتی پس از بازگشت به فلسطین آنها به حفظ این نهاد محلی ادامه دادند.

■ "همه وی را می‌ستودند" انجیل محبوبیت عیسی را با مردم معمولی در کنیسه‌های محلی جلیل ثبت می‌کند. اما آنها همچنین مخالفت رو به رشد رهبران مذهبی را ثبت می‌کنند.

لوقا اغلب نظرانی در مورد چگونگی حفظ کلام عیسی (نظیر لوقا ۴: ۲۲، ۸: ۲۵، ۹: ۴۳، ۱۱: ۲۷، ۱۳: ۱۷، ۱۹: ۴۸) اضافه می‌کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۱۶ الی ۳۰

۱۶ پس به شهر ناصره که در آن پرورش یافته بود، رفت و در روز شَبَّات، طبق معمول به کنیسه درآمد. و برخاست تا تلاوت کند. ۱۷ طومار اِشعیای نبی را به او دادند. چون آن را گشود، قسمتی را یافت که می‌فرماید: ۱۸ «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاده تا رهایی را به اسیران و بینایی را به نابینایان اعلام کنم، و ستم‌دیدگان را رهایی بخشم، ۱۹ و سال لطف خداوند را اعلام نمایم». ۲۰ سپس طومار را فرو پیچید و به خادم کنیسه سپرد و بنشست. همه در کنیسه به او چشم دوخته بودند. ۲۱ آنگاه چنین سخن آغاز کرد: «امروز این نوشته، هنگامی که بدان گوش فرا می‌دادید، جامه عمل پوشید.» ۲۲ همه از او نیکو می‌گفتند و از کلام فیض‌آمیزش در شگفت بودند و می‌گفتند: «آیا این پسر یوسف نیست؟» ۲۳ عیسی به ایشان گفت: «بی‌گمان این مثل را بر من خواهید آورد که "ای طبیب خود را شفا ده! آنچه شنیده‌ایم در کفرناحوم کرده‌ای، اینجا در زادگاه خویش نیز انجام بده.» ۲۴ سپس افزود: «آمین، به شما می‌گویم که هیچ پیامبری در دیار خویش پذیرفته نیست. ۲۵ یقین بدانید که در زمان ایلیا، هنگامی که آسمان سه سال و نیم بسته شد و خشکسالی سخت سرتاسر آن سرزمین را فرا گرفت، بیوه‌زنان بسیار در اسرائیل بودند. ۲۶ اما ایلیا نزد هیچ‌یک فرستاده نشد مگر نزد بیوه‌زنی در شهر صَرْفَه در سرزمین صیدون. ۲۷ در زمان اِلیشع نبی نیز جدامیان بسیار در اسرائیل بودند، ولی هیچ‌یک از جدام خود پاک نشدند مگر نَعْمَان شُرِیانی.» ۲۸ آنگاه همه کسانی که در کنیسه بودند، از شنیدن این سخنان برآشفتنند ۲۹ و برخاسته، او را از شهر بیرون کشیدند و بر لبه کوهی که شهر بر آن بنا شده بود، بردند تا از آنجا به زیرش افکنند. ۳۰ اما او از میانشان گذشت و رفت.

۴: ۱۶ الی ۳۰ پاورقی در ترجمه جدید کتاب مقدس اورشلیم (۱۹۶۶) در ص. ۹۹ g# می‌گوید تصریح جالبی است که لوقا سه سفر به ناصره را ترکیب کرده است.

۱. آیات ۱۶ الی ۲۲، که به عیسی احترام گذاشته میشود (مراجعه شود به متی ۴: ۱۳)
۲. آیات ۲۳ الی ۲۴، که عیسی مردم شهر را حیرت‌زده میکند (مراجعه شود به متی ۱۳: ۵۴ الی ۵۸)
۳. آیات ۲۵ الی ۳۰، که به عیسی حمله میشود و در متی یا مرقس ذکر نشده اند.

NJB (*Jerome Biblical Commentary*، ص ۱۳۱-۱۳۲) می‌گوید که این حساب به عنوان خلاصه‌ای است از الهیات که چگونه ابتدا عیسی پذیرفته و سپس توسط یهودیان فلسطینی رد شد.

۴: ۱۶ "ناصری" املاء "ناصره" (ناظار) غیرعادی است و تنها در اینجا یافت می‌شود و متی ۴: ۱۳، که همچنین وسوسه عیسی است. به نظر می‌رسد این نشان می‌دهد که متی و لوقا از منابع مشترک برای حساب انجیل خود استفاده می‌کنند.

این زادگاه عیسی بود (مراجعه شود به لوقا ۲: ۳۹، ۵۱؛ به موضوع خاص در لوقا ۴: ۳۴ مراجعه کنید). سوال دیگری که مطرح است اینست که آیا مرقس ۶: ۱-۶ و متی ۱۳: ۵۳-۵۸ همسو هستند یا این سفر دومی به ناصره است. برای من، شباهت‌ها بسیار تردید برانگیز است که یک بازدید دوم باشند. لوقا قصد دارد این رویداد را به عنوان خلاصه‌ای از کل بشارت زندگی عیسی بنویسد.

لازم به ذکر است که کتاب مقدس تاریخ غربی نیست. تاریخ خاور نزدیک، انتخابی است، اما نادرست نیست. انجیل شرح حال نیست، بلکه انجیل مکاشفه گروه‌های مختلف از مردم برای اهداف بشری و شاگردی، نه فقط تاریخ نوشته شده است. نویسندگان انجیل اغلب مطالب را برای اهداف الهیاتی و

ادبی خود انتخاب و سازگار کرده و مرتب کرده اند (نمراجه شود به Gordon Fee and Douglas Stuart, *How To Read the Bible For All*, *Its Worth*, صفحات ۹۴-۱۱۲، ۱۱۳-۱۳۴). این بدان معنا نیست که آنها حقیقت یا کلام را جعل میکنند. تفاوت در انجیل الهام بخش نیست. آنها اعتقادات شاهد عینی و اهداف منحصر به فرد هر نویسنده را تایید می کنند.

■ "طبق معمول به کنیسه درآمد" عیسی بزرگ شد و مشغول عبادت عمومی بود. من مطمئن هستم او عهد عتیق را در مدرسه کنیسه یاد گرفت (با شروع از ۵ سالگی). عادات بخش حیاتی و سالم زندگی دینی ما هستند.

■ "شبات" این از کلمه عبری به معنای "استراحت" یا "پایان دادن" است. (BDB 992) این مربوط به روز هفتم خلقت است که خداوند پس از اتمام اولیه خاتمه کار خود را متوقف کرد (سنت ژنرال ۲: ۱-۳). خداوند استراحت نکرد زیرا او خسته بود، چون

۱. خلقت کامل و خوب بود (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۳۱)
۲. به بشریت یک الگوی منظم برای عبادت و استراحت بدهد

شبات شروع می شود مانند تمام روزهای پیدایش ۱، در تاریکی، بنابراین، جمعه در تاریکی شب به گرگ و میش در شنبه دوره رسمی بود. تمام جزئیات رعایت آن در خروج (مخصوصا فصل های ۱۶، ۲۰، ۳۱ و ۳۵) و لاویان (به ویژه فصل های ۲۳-۲۶) داده می شود. فریسیان این مقررات را گرفته بودند و با استفاده از بحث های شفاهی، آنها را تفسیر کرد تا قوانین بسیاری را شامل شود (روایات شفاهی، بعدها تلمود نوشته شده). عیسی اغلب، به منظور وارد شدن به گفتگو با آنها، و با آگاهی از نقض قوانین معجزات شگفت انگیز خود را انجام میداد. این شبات نیست که عیسی آن را رد کرد یا آن را محکوم میکرد، بلکه با این کارها قانونگرایی و فقدان عشق و محبت توسط نخبگان دینی نشان را میداد.

موضوع خاص: خدمت کنیسه (عهد جدید) (SPECIAL TOPIC: SYNAGOGUE SERVICE (NT))

The Jerome Biblical Commentary on Luke (ص ۱۳۱) خلاصه خوبی از نظم خدمت در کنیسه های اول قرن فلسطین است.

۱. افتتاح نماز جماعت
 - a. *Shema* (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۴-۹)
 - b. هشتاد نعمت
۲. خواندن کتاب (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳: ۱۵)
 - a. از نوشته های موسی
 - b. از پیامبران
۳. تفسیر یا امانت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳: ۱۵) توسط کسی که حاضر شده توسط رهبر / مدیر کنیسه دعوت شده (یعنی، مرقس ۵: ۲۲، ۳۵، ۳۶، ۳۸)
۴. اختتامیه از اعداد ۶: ۲۴ الی ۲۷، شناخته شده به عنوان برکت آرامی (مراجعه شود به اعداد ۶: ۲۵)

کلیسای اولیه خدمات الگوی خدمت خود را بر اساس این الگوی کنیسه قرار داد. رسولان با استفاده از این الگو بزرگ شده بودند.

■ "برخواست تا تلاوت کند" منظور کلی عبادت در خدمات کنیسه به شرح زیر است:

۱. نماز
۲. خواندن از پنتاگون
۳. خواندن پیامبران
۴. نمایش متون (این سفارش توسط کلیسای اولیه دنبال شد، اما آنها خواندن عهد جدید را اضافه کردند)

همانطور که عادت یهودیان بود، عیسی ایستاد تا کتاب مقدس را بخواند، اما برای آموزش مینشستند (لوقا ۴: ۲۰).

Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, فصل ۱۰، صفحات ۴۳۰-۴۵۰ را ببینید.

عیسی چند بار در طول تجربه وسوسه از تشبیه نقل قول کرد. همه نقل قول‌ها از ترجمه یونانی عهد عتیق، به نام Septuagint بودند. به نظر می‌رسد که در اینجا در کنیسه ناصره نیز به نظر میرسد نقل قول‌هایش از Septuagint آمده باشد. اکثر یهودیان روزگار عیسی توانایی خواندن عبری را از دست داده بودند. آنها به زبان آرامی صحبت میکردند، اما اکثر آنها همچنین از زبان یونانی کوبین به عنوان زبان دوم استفاده میکردند.

من، همراه با F. F. بروس، *Answers to Questions*، صفحه ۱۷۵، تصور میکنم که عیسی می‌توانست عبری بخواند و صحبت کند (هرکسی با صدای بلند خوانده). اگر چنین بود، عیسی سه زبانه بود. سوال واقعی این است که متن کتب در کنیسه‌های جلیل چه بود؟ اکثر منابع یهودی ادعا می‌کنند که خواندن کتاب مقدس به عبری بوده است، و سپس به زبان آرامی ترجمه میشد.

۴: ۱۷ "طومار اِشعیای نبی" کتاب مقدس یهودیان بر روی کتیبه‌های بلند نوشته شده است که باید برای قرار دادن آن جای مناسبی پیدا میکردند. یک کتاب منبع خوب در مورد این نوع اطلاعات پس زمینه، *The Books and the Parchments* اثر F. F. Bruce است.

۴: ۱۸ این یک نقل قول جزئی از اشعیا ۶۱: ۱-۲ از Septuagint با حذف آیات c۶۱ و b۶۲، و قرار دادن یک آیه از اشعیا ۵۸: d۶ است. ترکیب و ویرایش متون عهد عتیق در یهودیت ربانی بسیار رایج بود.

- ۱. یک نوع در MSS یونان در مورد نقل قول از اشعیا ۶۱: ۱-۲ وجود دارد
- ۲. برخی از MSS در "او مرا فرستاد" متوقف میشوند - W, L, D, B, ۴
- ۳. دیگران، جمله کامل را از عیسی اضافه می‌کنند. A - ۱: ۶۱، دلتا، اپسیلون
- ۴. UBS⁴ گزینه شماره ۱، متن کوتاه را انتخاب و رتبه A (بعضی) را می‌دهد.

فرد شگفت زده می‌شود اگر عیسی عمداً این خط را از اشعیا ۶۱ حذف کرده باشد، زیرا او تصمیم گرفت که هیچ معجزه‌ای در ناصره انجام دهد. این ممکن است توضیح دهد که چرا او یک خط دیگر را از اشعیا ۵۸: ۶ اضافه کرد.

■ "روح خداوند بر من است" (در متن انگلیسی "روح سرورم بر من قرار دارد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) به افراد مختلف الهی توجه داشته باشید. موضوع خاص: تثلیث در لوقا ۳: ۲۲ را مطالعه کنید. عصر جدید پارسایی، عصر روح است.

■ "زیرا مرا مسح کرده" این کلمه عبری یک ریشه همانند «مسح» است (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱). در یونانی واژه "مسح" ترجمه "کرایست" است. این راهی بود که می‌توان از دعوت خدا و تجهیز رهبران الهام گرفت. در عهد عتیق، کشیشان و پادشاهان مسح میشدند. موضوع خاص: تطهیر در انجیل (BDB 603) در لوقا ۲: ۱۱ را مطالعه کنید.

■ "بشارت دهم" در این نقطه انجیل کامل ("خبر خوب") هنوز در دسترس نیست. تنها پس از مرگ و قیام عیسی اعمال و آموزه‌های وی به تمرکز کامل رسید.

■ "فقیران ... اسیران ... نابینایان ... ستمدیدگان" به انواع مردمانی که برای کمک به آنان آمده بود توجه کنید. توجه او بسیاری از نبوتها را تحقق مبخشد.

۴: ۱۹ "سال لطف خداوند را اعلام نمایم" این اصل در اصل به سال جُبلّی اشاره دارد (مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۸ الی ۱۷)، اما در این متن (اشعیا ۶۱: ۲)، آن را در مورد تحقق اسکاتولوژیک عیسی است. کلمنت و اورینگن اسکندریه گفتند این به این معنی است که عیسی فقط یک سال خدمت کرد، اما در مورد اینکه چگونه او به عهد عتیق تحقق بخشید، بیش از حد به معنای واقعی کلام است.

۴: ۲۰ Joseph A. Fitzmyer، در تفسیر خود در مورد لوقا ۹-۱ در کتاب مقدس، نظر جالبی در مورد فعل *atenizō* (ثابت) ارائه کرده است. او اشاره می‌کند که این اصطلاح اغلب توسط لوقا مورد استفاده قرار می‌گیرد، به ویژه در اعمال رسولان.

"در اغلب موارد، نگاهی پایدار از اعتماد و احترام را بیان می‌کند، این چیزی است که در اینجا مورد توجه قرار گرفته است. این بخشی از واکنش اولیه ملاقات از تحسین یا شگفتی دلپذیر است" (ص ۵۳۳).

۴:۲۱ " امروز این نوشته، هنگامی که بدان گوش فرا می‌دادید، جامه عمل پوشید " این یک زمان مجهول کامل اخباری است. این موضوع از تحقق اسکاتولوژیک وعده آمدن پادشاهی خدا است که در حال حاضر در عیسی حضور دارد. بیانیه تکان دهنده چیست.

پادشاهی خدا، تمرکز موعظه عیسی است. این حکومت خدا در قلبهای انسانی است که در حال حاضر یک روز بر تمام زمین به همان اندازه که در آسمان است، برآورده می‌شود (متی ۶: ۱۰). این هم در اینجا و هم در حال حاضر و در آینده است!

موضوع خاص: پادشاهی خدا

(SPECIAL TOPIC: THE KINGDOM OF GOD)

در عهد عتیق یهوه به عنوان پادشاه اسرائیل تصور می‌شد (مراجعه شود به اول سموئیل ۸:۷، مزبور ۱۶:۱۰، ۲۴:۷، ۹، ۲۹:۱۰، ۴۴:۴، ۸۹:۱۸، ۹۵:۳، اشعیا ۱۵:۴۳، ۴۴:۶) و مسیح به عنوان پادشاه ایده‌ال معرفی می‌گشت (مراجعه شود به مزبور ۲:۶، اشعیا ۹:۶، ۷، ۱۱:۱ الی ۵). با تولد عیسی در بیت‌الحم (۶ الی ۴ قبل از میلاد) پادشاهی خدا با قدرت جدید و رستگاری ("پیمان جدید"، مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۲۷:۳۶ الی ۳۶) وارد تاریخ انسانی شد.

۱. یحیی تعمید دهنده نزدیک بودن پادشاهی خدا را اعلام کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۲، انجیل مرقس ۱:۱۵).

۲. عیسی به وضوح تعلیم می‌داد که پادشاهی در او و در تعالیم او هستند (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱۷، ۲۳، ۷، ۱۰:۷، ۱۲:۲۸، انجیل لوقا ۹:۱۰ و ۱۱، ۱۱:۲۰، ۱۷:۲۱، ۲۱:۳۱ الی ۳۲). با این حال، پادشاهی در آینده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶:۲۸، ۲۴:۱۴، ۲۶:۲۹، انجیل مرقس ۹:۱، انجیل لوقا ۲۱:۳۱، ۲۲:۱۶ و ۱۸).

در همسوهای سایر اناجیل در انجیل مرقس و انجیل لوقا عبارت "پادشاهی خدا" را می‌بینیم. این موضوع متداول در تعالیم عیسی بود که شامل قلمرو حال حاضر در قلب انسان، که روزی در تمامی زمین تحقق خواهد یافت بود. این در دعای عیسی در انجیل متی ۶:۱۰ منعکس شده است. متی، در نوشته‌هایش برای یهودیان ترجیح داد که از نام خدا استفاده نکنند و به جای آن عبارت "پادشاهی بهشت" را استفاده کرد، در حالیکه مرقس و لوقا که برای پیروان سایر ادیان و کفار می‌نوشتند، از عنوان متداول، که نام خدا بود استفاده کردند.

این یک عبارت کلیدی در سایر اناجیل است. عیسی در اولین و آخرین موعظه‌اش، و بیشتر تمثیلهایش، روی این موضوع صحبت می‌کرد. اشاره به قلمرو حکومت خدا در حال حاضر در قلب انسانها دارد! حیرت انگیز است که یوحنا از این عبارت فقط دو مرتبه استفاده کرده است (و هرگز در تمثیلهای عیسی نیابوده است). در انجیل یوحنا، حیات جاویدان استعاره کلیدی است.

دو بار آمدن عیسی در این عبارت تنش ایجاد می‌کند. عهد عتیق فقط بر یک مرتبه آمدن مسیح تمرکز دارد - یک آمدن نظامی، داوری کننده و باشکوه - ولی عهد جدید آمدن او را در مرحله اول به عنوان خادم رنج کشیده اشعیا ۵۳ و پادشاه فروتن زکریا ۹:۹ نشان می‌دهد. دو عصر یهود (به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد مراجعه کنید) عصر شرارت و عصر پارسایی و صداقت همپوشانی می‌شوند. عیسی در حال حاضر در قلبهای مومنین حکومت می‌کند، ولی روزی بر تمامی مخلوقات حکومت خواهد کرد. او همان گونه که عهد عتیق پیش‌گویی کرده خواهد آمد (مراجعه شود به مکاشفه ۱۹)! مومنین در پادشاهی خدا که از "قبل وجود داشته" در برابر "هنوز نیامده" زندگی می‌کنند (مراجعه شود به Gordon D. Fee and Douglas Stuart's *How to Read The Bible For All Its Worth* صفحات ۱۳۱ الی ۱۳۴).

۴:۲۲ " همه از او نیکو می‌گفتند " محبوبیت عیسی مسیح ادامه یافت (مراجعه شود به لوقا ۴: ۱۵)، اما این در ناصره کوتاه مدت خواهد بود!

■ " آیا این پسر یوسف نیست " این سوال در زبان یونانی انتظار پاسخ "بله" را دارد. این معمولی بودن عیسی در ناصره را نشان می‌دهد (یعنی آیات، ۲: ۴۰، ۵۲). این بیان افتخار کردن به یک پسر از زادگاه خود بود.

۴:۲۳ " مثل " این به معنای واقعی کلمه "مَثَل" است که به معنی "پرتاب کردن در طول" است. این یک روش آموزش بود که از وقایع معمول زندگی برای نشان دادن یا برجسته کردن حقیقت معنوی استفاده می‌کرد.

■ " ای طبیب خود را شفا ده " نکته ای که عیسی به آن اشاره میکرد، مشخص و بدیهی بود: عیسی در میان این شهروندان ناصری، هیچ جای خاصی نداشت. آنها از عیسی می‌خواستند که معجزاتی را انجام دهند که در شهر کفرناحوم نیز انجام داده بود. ما از مرقس ۶: ۱-۶ یاد می‌گیریم که به دلیل عدم

اعتقادشان، او در اینجا بسیاری از معجزات قدرتمند را انجام نمی دهد (لوقا ۴: ۲۴).

■ "آنچه شنیده‌ایم در کفرناحوم کرده‌ای، اینجا در زادگاه خویش نیز انجام بده" این مکان خوبی برای دیدن چگونگی استفاده از لوقا از انجیل مرقس است. مرقس ۱: ۲۱ بشارت عیسی در کفرناحوم را گزارش داده است. آنچه در مرقس، شفا در کفرناحوم است، در لوقا ۴: ۳۱-۳۷ یافته شده است در فصل ۱ قرار داده شده است.

دشواری خوانندگان و مفسران مدرن غربی در تلاش برای درک انجیل این است که فرض می‌کنیم که آنها تاریخی، دقیق، پیوسته، علت و معلول، تاریخ مدرن هستند که در واقع نیستند. برای یک بحث خوب در مورد تفسیر انجیل، نگاه کنید به *How to Read the Bible for All Its Worth*، ص ۱۱۳-۱۳۴.

۴: ۲۴ "آمین، به شما می‌گویم" (در نسخه انگلیسی، "حقیقتاً" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) در اینجا به مفهوم "آمین" است. فقط عیسی از این تکنیک به عنوان شیوه ای برای شروع یک بحث مهم استفاده میکند.

موضوع خاص: آمین

SPECIAL TOPIC: AMEN

I. عهد عتیق

- A. اصطلاح آمین در زبان عبری برای حقیقت (*emeth*) یا راستی (*emunah .emun*) و ایمان یا باوفا بودن استفاده میشود.
- B. ریشه یابی این واژه دلالت بر ثبات فیزیکی فرد دارد. مخالف آن فردی است که ثبات ندارد، می‌لغزد (مراجعه شود به مزمور ۳۵: ۶، ۴۰: ۲، ۷۳: ۱۸، ارمیا ۲۳: ۱۲) یا تکان می‌خورد (مراجعه شود به مزمور ۷۳: ۲). از این کاربرد مفهومی مفهوم استعاره‌ای برای وفاداری، قابل اعتماد بودن، صداقت و قابل اتکا بودن مشتق می‌شود (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۴).
- C. کاربردهای خاص (موضوع خاص: ایمان/اعتماد/وفاداری در عهد عتیق را مطالعه کنید).
۱. ستون، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۸: ۱۶ (اول تیموتائوس ۳: ۱۵)
 ۲. تضمین، مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۲
 ۳. ثبات، مراجعه شود به خروج ۱۷: ۱۲
 ۴. پایداری، مراجعه شود به اشعیا ۳۳: ۶
 ۵. راستی، مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۰: ۶، ۱۷: ۲۴، ۲۲: ۱۶، امثال ۱۲: ۲۲
 ۶. محکم، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲۰: ۲۰، اشعیا ۷: ۹
 ۷. قابل اعتماد (تورات)، مراجعه شود به مزمور ۱۱۹: ۴۳ و ۱۴۲ و ۱۵۱ و ۱۶۰
- D. در عهد عتیق دو کلمه عبری دیگر برای ایمان فعال/جدی استفاده شده است
۱. *Bathach* (BDB 105)
 ۲. *yra* (BDB 431)، ترس، احترام، پرستش (مراجعه شود به پیدایش ۱۲: ۲۲)
- E. از مفهوم اعتماد یا قابل اعتماد بودن مفهوم خاصی مشتق شد که برای تأیید صحت یا قابل اعتماد بودن اظهارات دیگری به کار می‌رفت (مراجعه شود به اعداد ۵: ۲۲، تثنیه ۲۷: ۱۵ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱: ۳۶، اول تواریخ ۱۶: ۳۶، نحمیا ۵: ۱۳، ۸: ۶، مزمور ۴۱: ۱۳، ۷۲: ۱۹، ۸۹: ۵۲، ۱۰۶: ۴۸، ارمیا ۱۱: ۵، ۲۸: ۶)
- F. کلید الهیاتی این اصطلاح وفاداری انسان نیست، بلکه یهوه است (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۴: ۶، کتاب تثنیه ۳۲: ۴، مزمور ۱۰۸: ۴، ۱۱۵: ۱، ۱۱۷: ۲، ۱۳۸: ۲). تنها امید انسان سقوط کرده ترحم، وفاداری، پیمان وفاداری یهوه و قول او است. آنها که یهوه را می‌شناسند باید مانند او باشند (مراجعه شود به حبقوق ۲: ۴). انجیل تاریخ و ثبت بازیابی تصویر خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷) در نوع بشر است. رستگاری توانایی نوع بشر را برای اینکه رابطه صمیمانه با خدا داشته باشد، احیا می‌کند. به این دلیل است که ما خلق شده‌ایم.

II. عهد جدید

- A. استفاده کلمه "آمین" در عهد جدید برای کلام پایانی و تأیید اظهارات قابل اعتماد متداول است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۴: ۱۶، مکاشفه ۱: ۷، ۵: ۱۴، ۷: ۱۲).

- B. استفاده از این اصطلاح برای پایان بخشیدن به دعا در عهد جدید مرسوم است (مراجعه شود به رومیان ۱: ۲۵، ۹: ۵، ۱۱: ۳۶، ۱۶: ۲۷، غلاطیان ۱: ۵، ۶: ۱۸، افسسیان ۳: ۲۱، فیلیپیان ۴: ۲۰، دوم تسالونیکیان ۳: ۱۸، اول تیموتائوس ۱: ۱۷، ۶: ۱۶، دوم تیموتائوس ۴: ۱۸).
- C. عیسی تنها کسی بود که از این اصطلاح (به صورت دوبار تکرار در انجیل یوحنا ۲۵ مرتبه، انجیل یوحنا ۱: ۵۱، ۳: ۳ و ۵ و ۱۱، و غیره) برای معرفی بیانات مهم استفاده می‌کرد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۲۴، ۱۲: ۳۷، ۱۸: ۱۷ و ۲۹، ۲۱: ۳۲، ۲۳: ۴۳).
- D. به عنوان عنوانی برای عیسی در مکاشفه ۳: ۱۴ استفاده شده است (همچنین به دوم قرنتیان ۱: ۲۰، و احتمالا عنوان بیهوه در اشعیا ۶۵: ۱۶ توجه کنید).
- E. مفهوم وفاداری، ایمان، قابل اعتماد یا اعتماد در یونانی با اصطلاح *pistos* یا *pistis* بیان می‌شود که در انگلیسی *faith, trust, believe* ترجمه می‌گردد.

■ "هیچ پیامبری در دیار خویش پذیرفته نیست" این بیانیه شبیه به عبارت انگلیسی ما است "آشنایی منجر به تحقیر میشود". برای خانواده و همسایگان عیسی مسیحیت را برای پذیرفتن آن بسیار سخت بوده است (متی ۶: ۴؛ متی ۱۳: ۵۷).

۴: ۲۵ الی ۲۷ عیسی به دو نمونه OT اشاره دارد که در آن خداوند به شیوه های معجزه آسایی برای غیر یهودیان عمل می‌کند و هیچ معجزه ای برای مردم میثاق ثبت نشده است (استفان در این مثال ها در اعمال ۷ را بر می‌دارد). این به تاکید جهانی لوقا در دسترس بودن انجیل برای همه انسانهایی که توبه و اعتقاد دارند، متناسب است. با این حال، اکثر یهودیان، همانطور که در روزهای الیاس و الیشا، باور نمی‌کنند.

توجه داشته باشید که دو پیامبر ذکر شده پیامبران شمالی بودند که از منطقه مورد نظر عیسی مسیح (یعنی قرن دهم قرن بیستم اسرائیل) سخن می‌گفتند.

۴: ۲۵ "هنگامی که آسمان سه سال و نیم بسته شد" این عنصر همان زمان در یعقوب ۵: ۱۷ نیز ذکر شده است. با این حال، اول پادشاهان ۱۸: ۱ تنها سه سال را ذکر می‌کند. ظاهرا این یک سنت ربانی بود. این نیز یک مکتوب آخرالزمانی برای "زمان تعیین شده آزار و اذیت" بود (مراجعه شود به دانیال ۷: ۲۵؛ ۱۲: ۷؛ مکاشفه ۱۱: ۲؛ ۱۲: ۶، ۱۴).

۴: ۲۶ "ایلیا... نزد بیهو زنی در شهر صرفه فرستاده شد" خدا پیامبر خود را فرستاد تا به جای اسرائیل، به یک خارجی نیازمند فنیقیه ای (و یک زن در آن) بشارت دهد. لوقا سخنان و آموزه های عیسی را که بر عشق و رغبت او برای نیازمندان تاکید می‌کند، می‌نویسد.

۴: ۲۷ "الیسع... نعمان سُریانی" خدا پیامبر خود را (الیسع) فرستاد تا رهبر نظامی خارجی (دشمن آن) را به جای بسیاری از بیماران در میان مردم عهدجدید خداوند، اسرائیل (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۵) التیام بخشد.

۴: ۲۸ "همه کسانی که در کنیسه بودند، از شنیدن این سخنان برآشفتنند" عشق جهانی خدا نسبت به غیر یهودیان منع این خشم یهودیان ملی گرا بود (همین امر در مورد خطبه استفان در اعمال رسولان ۷ صدق میکند). آنها اکنون به خوبی فکر نمی‌کنند (لوقا ۴: ۲۲ a و ۲۹). آنها نمی‌خواستند حقیقت خدا را بشنوند، بلکه تنها خواستار تایید تعصبات خود و سنت های ملی گرایانه خود بودند (در هر عصری، این امر تغییر چندانی نکرده است). این عبادت کنندگان مذهبی علیه او بودند که پر از روح بود. چقدر عجیب!

۴: ۲۹ "و برخاسته، او را از شهر بیرون کشیدند و بر لبه کوهی که شهر بر آن بنا شده بود، بردند تا از آنجا به زیرش افکنند." شگفت انگیز است که چقدر سریع نگرش این جمعیت از تعجب و تحسین به خشم و قتل تغییر یافت.

۴: ۳۰ "اما او از میانشان گذشت و رفت" این یک معجزه قابل توجه است که ماهیت دقیق آن توضیح داده نشده است (مراجعه شود به یوحنا ۸: ۵۹؛ ۱۰: ۳۹). به بیان ساده، زمان او فرا نرسیده بود (مراجعه شود به یوحنا ۷: ۳۰). حداقل، به ما نشان می‌دهد که عیسی مردی عادی در روزگار خود بود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۳۱ الی ۳۷

^{۳۱} سپس عیسی به کفرناحوم، شهری در جلیل، فرود شد و در روز شَبَات به تعلیم مردم پرداخت. ^{۳۲} آنان از تعلیم او در شگفت شدند، زیرا در کلامش اقتدار بود. ^{۳۳} اما در کنیسه، مردی دیورده بود که روح پلید داشت. او به آواز بلند فریاد برآورد: ^{۳۴} «ای عیسی ناصری، تو را با ما چه کار

است؟ آیا آمده‌ای نابودمان کنی؟ می‌دانم کیستی؛ تو آن قدوس خدایی!»^{۳۵} عیسی روح پلید را نهیب زد و گفت: «خاموش باش و از او بیرون بیا!» آنگاه دیو، آن مرد را در حضور همگان بر زمین زد و بی‌آنکه آسیبی به او برساند، از او بیرون آمد.^{۳۶} مردم همه شگفت‌زده به یکدیگر می‌گفتند: «این چه کلامی است؟ او با اقتدار و قدرت به ارواح پلید فرمان می‌دهد و بیرون می‌آیند!»^{۳۷} بدین‌گونه خبر کارهای او در سرتاسر آن نواحی پیچید.

۴: ۳۱ "عیسی به کفرناحوم، شهری در جلیل، فرود شد" کفرناحوم تبدیل به مقر فرماندهی عیسی شد و احتمالاً او خانواده اش را نیز به این مکان منتقل کرد.

■ "و در روز شَبَّات به تعلیم مردم پرداخت" در این روزهای نخستین بشارت، عیسی در کنیسه های محلی تا هر اندازه که ممکن بود صحبت می کرد (همانطور که پولس، مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۶؛ رومیان ۱: ۱۶). زمانیکه او مجبور میشد با جمعیت زیادی در هوای آزاد حومه شهر صحبت کند، به سرعت می آمد.

۴: ۳۲ "آنان از تعلیم او در شگفت شدند، زیرا در کلامش اقتدار بود" اصطلاح یونانی "شگفت انگیز" به معنای "ضربه زدن" یا "کنار گذاشتن در کنار خود" بود. پیامهای عیسی متفاوت بودند (هم در محتوا و هم شکل)، زیرا او همچون کاتبان که از جفت معروف معلمان ربی مانند *Shammai* (مدرسه محافظه کارانه ربی ها) و *Hillel* (مدرسه لیبرالی ربی ها) نقل قول میکردند، صحبت نمیکرد. او به عنوان کسی که خود دارای اقتدار بود، سخن میگفت (متی ۷: ۲۸-۲۹؛ یوحنا ۷: ۴۶).

■ "اقتدار" موضوع خاص: استفاده لوقا از قدرت (*Exousia*) در لوقا ۲۰: ۲ را مطالعه کنید.

۴: ۳۳ "مردی دیورزده بود که روح پلید داشت" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین (SPECIAL TOPIC: ANGELS AND DEMONS)

A. مردم قدیم تصورگرا بودند. آنها شخصیت انسان را با نیروهای طبیعت، حیوانات و اشیا طبیعی توصیف می کردند. زندگی با تعامل میان این هویت‌های معنوی با انسان توصیف می شد.

B. این شخصیت‌سازها به مرور پلی‌تئیسم (*polytheism*) یا چند خدایی را به وجود آورد. معمولاً شیطان (*genii*) خدای پائین‌تر یا کوچکتر بود و (نیکی در مقابل اهریمنی قرار داشت) که بر زندگی انسانها تاثیر می گذاشتند.

۱. بین‌النهرین، شورش و تقابل

۲. مصر، نظم و عملکرد

۳. کنعان، به *Archaeology and the Religion of Israel* نوشته W. F. Albright جلد پنجم، صفحه ۶۷ الی ۹۲ مراجعه شود.

C. عهد عتیق با موضوع خدایان کوچکتر، فرشتگان یا شیاطین صحبتی نمی کند، احتمالاً به خاطر یکتاپرستی شدید (به موضوع خاص: یکتاپرستی مراجعه کنید، کتاب خروج ۸: ۱۰، ۹: ۱۴، ۱۵: ۱۱، تثنیه ۴: ۳۵ و ۳۹، ۶: ۴، ۳۳: ۲۶، مزمور ۳۵: ۱۰، ۷۱: ۱۹، ۸۶: ۸، اشعیا ۴۶: ۹، ارمیا ۱۰: ۶ الی ۷، میکاه ۷: ۱۸). به خدایان دروغین مردم کافر اشاره می کند *Shedim*, BDB 993، مراجعه شود به تثنیه ۳۲: ۱۷، مزمور ۱۰۶: ۳۷) و از برخی از آنها حتی اسم می برد.

۱. *Se'im* (موجود نیمه‌انسان نیمه بز یا شیطان پشمالو، KB 1341 III, BDB 972 III، مراجعه شود به لایوان ۱۷: ۷، دوم تواریخ ۱۱: ۱۵، اشعیا ۱۳: ۲۱، ۳۴: ۱۴)

۲. *Lilith* (مونث، شیطان متجاوز شبها، BDB 539, KB 528، مراجعه شود به اشعیا ۳۴: ۱۴)

۳. *Mavet* (اصطلاح عبری برای مرگ که برای خدای زیر زمینی کنعانیان استفاده می شد، Mot, BDB 560, KB560، مراجعه شود به اشعیا ۲۸: ۱۵ و ۱۸، ارمیا ۹: ۲۱، و احتمالاً تثنیه ۲۸: ۲۲)

۴. *Resheph* (بلا، آتش، تگرگ، BDB 958, KB 958، مراجعه شود به تثنیه ۳۲: ۲۴، مزمور ۷۸: ۴۸، حبقوق ۳: ۵)

۵. *Dever* (بلا، BDB 184، مراجعه شود به مزمور ۹۱: ۵ الی ۶، حبقوق ۳: ۵)

۶. *Az'azel* (معنی این اسم مشخص نیست، ولی احتمالاً شیطان صحرا یا نام مکانی است، BDB 736, KB 736، مراجعه شود به لاویان ۱۶: ۸ و ۱۰ و ۲۶)
(این مثالها از Encyclopaedia Judaica جلد ۵، صفحه ۱۵۲۳ اقتباس شده اند.)

با این وجود، هیچ دوالیسم یا جدایی فرشتگان از یهوه در عهد عتیق وجود ندارد. شیطان خدمتگزار یهوه است (مراجعه شود به ایوب ۱ الی ۲، زکریا ۳)، نه یک دشمن مستقل و خود رای (مراجعه شود به A Theology of the Old Testament نوشته A. B. Davidson، صفحات ۳۰۰ الی ۳۰۶).

D. یهودیت در طول دوران تبعید در بابل توسعه یافت (۵۸۶ تا ۵۳۸ قبل از میلاد). از نگاه الهیاتی، از دوالیسم دین زرتشت ایران تحت تاثیر قرار گرفت، یک خدای نیک و والا بنام مزدا یا اهورامزدا و شیطان در مقابلش بنام اهریمن. در دوران بعد از تبعید یهود این شخصیت بخشیدن دوالیسم میان یهوه و فرشتگانش و شیطان و فرشتگانش و شیاطین شکل گرفت.

شخصیت بخشیدن به شیطان در الهیات یهود به خوبی در کتاب *The Life and Times of Jesus the Messiah* نوشته Alfred Edersheim، جلد ۲، ضمیمه ۸، صفحات ۷۴۹ الی ۸۶۳ توصیف شده است. یهودیسم شیطان را به سه شیوه شخصیت داده:

۱. شیطان یا سمائل

۲. نیت شیطانی انسان (*yetzer hara*)

۳. فرشته مرگ

ادرسهایم (*Edersheim*) اینها را به شیوه زیر مشخص می کند

a. متهم کننده

b. وسوسه کننده

c. تنبیه کننده (جلد ۲ صفحه ۷۵۶)

یک تمایز مشخص الهیاتی میان یهودیت بعد از تبعید و عهد جدید در معرفی شیطان وجود دارد.

E. عهد جدید بخصوص انجیل وجود و مقابله روح شیطانی انسانها با یهوه را تصریح می کنند (در یهودیت، شیطان دشمن انسانها است، نه دشمن خدا). آنها مخالف اراده، حکومت و پادشاهی خدا هستند.

عیسی با این اهریمنان مقابله کرده و آنها را از وجود انسانها خارج می کند، به آنها (۱) روح ناپاک (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۳۶، ۶: ۱۸) یا روح های شیطانی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۷: ۲۱، ۸: ۲) گفته می شود. به وضوح عیسی تمایزی میان بیماری (فیزیکی و ذهنی) و اهریمن قائل می شود. او قدرت و بینش خود را با تشخیص دادن آنها و بیرون راندن این ارواح شیطانی به نمایش می گذارد. آنها اغلب او را شناخته و بر او شهادت می دهند ولی عیسی شهادت آنها را رد کرده و آنها ساکت کرده و خارج می سازد. بیرون کردن شیطان، نشانه شکست پادشاهی شیطان است.

در نامه های شاگردان در عهد جدید هیچ گونه اطلاعاتی در این خصوص وجود ندارد. بیرون راندن شیطان هرگز به عنوان یک برکت معنوی فهرست نشده و هیچ روش یا فرایندی برای نسلهای بعد برای بشارت دهندگان یا مومنین ارائه نشده است.

F. شیطان واقعی است، شیطان شخصی است، شیطان حضور دارد. نه مبدا او و نه هدفش فاش نشده است. انجیل واقعی بودن او را تصریح کرده و شدیداً با نفوذ او مقابله می کند. در واقعیت نهایت دوالیسمی وجود ندارد. همه چیز تحت کنترل کامل خدا است، شیطان شکست می خورد، قضاوت می شود و از مخلوقات بیرون رانده می شود.

G. مردم خدا باید در مقابل شیطان مقاومت کنند. (مراجعه شود به جیمز ۴: ۷). نمی توانند توسط او کنترل شوند (مراجعه شود به اول یوحنا ۵: ۱۸)، ولی می توانند وسوسه شوند و شهادت و نفوذ آنها آسیب ببیند (مراجعه شود به افسسیان ۶: ۱۰ الی ۱۸) / شیطان یک بخش افشا شده در جهان بینی مسیحیان است. مسیحیان مدرن هیچ حقی ندارند که شیطان را دوباره تعریف کنند (تفسیر Rudolf Baltmann)، شیطان را بدون شخصیت کنند (ساختارهای اجتماعی پل تیلیچ)، نه سعی کنند تا او را با اصطلاحات روانشناسی توصیف کنند (زیگموند فروید). نفوذ او فراگیر است، ولی شکست می خورد. مومنین باید در مسیر پیروزی مسیح گام بردارند.

■ "فریاد برآورد" این دلالت بر صدای بلند او دارد.

۳۴: ۴

"مارا تنها بگذار"

NASB, NRSV

"تنهایمان بگذار"

NKJV

TEV "آه"

NJB "آه"

حرف یونانی *ea* که در Septuagint ایوب استفاده می شود در "لوقا ۱۹: ۵" و "به تنهایی" در لوقا ۱۵: ۱۶ ترجمه شده است. این در اشعار هلنیستی برای ابراز نارضایتی یا تعجب استفاده می شود.

NASB "ما با همدیگر چه کاری داریم"

NKJV "ما با تو چکار داریم"

NRSV "با ما چه کار داری"

TEV, NJB "از ما چه میخواهی"

این عبارات در Septuagint با مفهوم خصمانه مورد استفاده قرار می گیرند (مراجعه شود به داوران ۱۱: ۱۲؛ دوم سموئیل ۱۶: ۱۰؛ ۱۹: ۲۲؛ اول قرنتیان ۱۷: ۱۸؛ دوم تواریخ ۳۵: ۲۱).

■ "عیسی ناصری" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: عیسی ناصری

(SPECIAL TOPIC: JESUS THE NAZARENE)

در عهد جدید وقتی از عیسی صحبت می شود، از چندین اصطلاح مختلف یونانی استفاده می شود.

A. اصطلاحات عهد جدید

۱. ناصری - شهری در جلیل (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۶: ۱، ۲: ۴ و ۳۹ و ۵۱، ۴: ۱۶، اعمال رسولان ۳۸: ۱۰). از این شهر در منابع آن زمان اسمی برده نشده است، ولی بعدها در کتیبه‌هایی یافت شد. اهل ناصره بودن برای عیسی افتخار نبود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۴۶: ۱). درج این نام در پای صلیب عیسی نشانگر تحقیر کردن وی توسط یهودیان است.

۲. Nazarēnos - به نظر می‌رسد که به یک مکان جغرافیایی اشاره دارد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۳۴، ۴: ۱۹). (۲۴: ۲۴)

۳. Nazōraios - ممکن است به شهری اشاره داشته باشد، ولی می‌تواند هم بازی با کلمه مسیحی "Branch" در زبان عبری باشد (BDB 666, KB 718 II, اشعیا ۱: ۱۱، BDB 855, ارمیا ۵: ۲۳، زکریا ۸: ۳، ۶: ۱۲، در مکاشفه ۲۲: ۱۶ به آن اشاره شده). لوقا از این برای عیسی در ۱۸: ۳۷ و اعمال رسولان ۲: ۲۲، ۳: ۶، ۴: ۱۰، ۶: ۱۴، ۸: ۲۲، ۹: ۲۶ استفاده کرده است.

۴. در ارتباط با شماره ۳، (BDB 634, KB 684) nāzīr که به معنی "آن تقدیس شده به وسیله پیمان" است.

B. استفاده‌های تاریخی از کلمه خارج از عهد جدید

۱. به معنی یک گروه یهودی (قبل از مسیح) است (در زبان آرامی nāsōrayyā)

۲. در دایره‌های یهودی استفاده می‌شد تا کسانی که به مسیح ایمان دارند را توصیف کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۲۴ و ۱۴، ۲۲: ۲۸، nosri)

۳. تبدیل به اصطلاحی شد که برای مومنین در کلیساهای سوریه به کار می‌رفت (آرامی). کلمه "مسیحی" در کلیساهای یونانی برای مومنین به کار می‌رفت.

۴. مدتی پس از سقوط اورشلیم، فریسیان در جمنیا تجدید سازمان یافتند و رسماً کنیسه و کلیسا را از یکدیگر تفکیک کردند. نمونه‌ای از دشنامهای علیه مسیحیان در دعای هیجدهم از براکوت ۲۸ ب الی ۱۲۹ که مومنین را "ناصریان" خطاب می‌کند، یافت می‌شود. "بسیاری از ناصریان و مرتد‌ها در لحظه ناپدید می‌شوند، آنها باید از کتاب زندگی حذف شوند و با وفاداری نباید نوشته شوند"

۵. توسط جاستین مارتیر در *Dial*، ۱: ۱۲۶ استفاده شده است، که از *netzer* اشعیا (اشعیا ۱: ۱۱) در مورد عیسی استفاده کرده است.

C. نظر نویسنده

من از این همه نگارشهای متفاوت در شگفت هستم، هر چند که می‌دانم در عهد عتیق بسیار تکرار شده است، مانند "یوشع" که در عبری از چندین نگارش متفاوت استفاده کرده است. موارد زیر باعث شدند که در مورد معنی آن اطمینان نداشته باشم:

۱. نزدیکی بسیار زیاد با نگارش اصطلاح "Branch" (netzer) یا اصطلاحات مشابه *nāzīr* (آن که با پیمان بستن قدیس شد)

۲. مفهوم منفی جلیل برای پیروان سایر ادیان

۳. نبود مدرک در مورد وجود شهری بنام ناصره در جلیل

۴. از دهان شیطان با مفهوم اسکاتولوژیک بیرون می آید (مثلا "آیا برای نابودی ما آمده ای؟")

برای مطالعه انجیلی کامل این مجموعه کلمات به کتاب *New International Dictionary of New Testament Theology* اثر کالین براون، جلد دوم، صفحه ۳۴۶ و یا *Birth of the Messiah* اثر ریموند ایبی براون، صفحات ۲۰۹ الی ۲۱۳ و ۲۲۳ الی ۲۲۵ مراجعه کنید.

■ "ما" به حالت جمع توجه کنید. در عهد جدید، دیو زدگی معمولا شامل چند دیو میشود (مراجعه شود به لوقا ۸: ۲، ۲۷، ۳۰).

■ "می دانم کیستی؛ تو آن قدوس خدایی" تشخیص و شهادت شیطان به معنای کمک به عیسی نبود، اما به اتهاماتی که فریسیان به او وارد میکردند که قدرت او از شیطان بود، اضافه شد (مراجعه شود به لوقا ۴: ۱۱؛ ۱۵؛ ۹: ۳۴؛ ۱۲: ۲۴؛ مرقس ۳: ۲۲).

عبارت "قدوس خدا" یک عنوان مسیحیت است. این در لوقا ۱: ۳۵ و اعمال رسولان ۳: ۱۴ اشاره شده است. این عنوان است که توسط شیطان به عیسی مسیح در مرقس ۱: ۲۴ و لوقا ۴: ۳۴ خطاب شد.

موضوع خاص: آن مقدس (The Holy One)

SPECIAL TOPIC: THE HOLY ONE

I. "آن مقدس اسرائیل" عنوان مورد علاقه اشعیا برای خداوند است (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۴، ۵: ۱۹، ۱۰: ۱۷ و ۲۰، ۱۲: ۶، ۱۷: ۷، ۲۹: ۱۹ و ۲۳، ۳۰: ۱۱ و ۱۲ و ۱۵، ۳۱: ۱، ۳۷: ۲۳، ۴۰: ۲۵، ۴۱: ۱۴ و ۱۶ و ۴۳: ۲۰ و ۴۳: ۳ و ۱۴ و ۱۵، ۴۵: ۱۱، ۴۷: ۴، ۴۸: ۱۷، ۴۹: ۷، ۵۴: ۵، ۵۵: ۵، ۶۰: ۹ و ۱۴). از آنجا که او "مقدس" است، مردم او هم باید مقدس باشند (مراجعه شود به لویان ۱۹: ۲، انجیل متی ۵: ۴۸، اول پطرس ۱: ۱۶).

این عنوان، به عبارتی، بیان کننده غیر ممکن بودن گناه آلود بودن انسان سقوط کرده است که با استاندارد مقدس ارزیابی می شود. پیمان موسی را غیر ممکن است بتوان حفظ کرد (مراجعه شود به یوئیل ۲۴: ۱۹، اعمال رسولان ۱۵، غلاطیان ۳، کتاب عبرانیان). پیمان قدیمی راهی برای نشان دادن غیر ممکن بودن مطابقت دادن انسان با استاندارد خدا است (غلاطیان ۳)، با این حال، خدا با آنها بود، برای آنها بود، آنها را برای پاسخ دادن به شرایط سقوط کرده خود آماده می ساخت (یعنی "پیمان جدید در عیسی"). او استانداردهای خود را پائین نمی آورد، ولی آنها را در مسیح خود ارائه می کند. پیمان جدید (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸) یک پیمان ایمان و توبه است، نه عملکرد انسان، بلکه از طریق آن دوست داشتن مسیح را ایجاد می کند (مراجعه شود به جیمز ۲: ۱۴ الی ۲۶). خدا مردمی را می خواهد که منعکس کننده شخصیت او به ملتها باشند (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۴۸).

II. "آن مقدس" می تواند اشاره داشته باشد به:

۱. خدای پدر (مراجعه شود به عبارتهای مختلف در عهد عتیق در مورد "آن مقدس اسرائیل")

۲. خدای پسر (مراجعه شود به مرقس ۱: ۲۴، لوقا ۴: ۳۴، یوحنا ۶: ۶۹، اعمال رسولان ۳: ۱۴، اول یوحنا ۲: ۲۰)

۳. خدای روح القدس (عنوانش، "روح مقدس" مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۳۳، ۱۴: ۲۶، ۲۰: ۲۲)

اعمال رسولان ۳۸: ۱۰ آیه ای است که تمامی این سه که در اصل خدا هستند، دارای تدهین می باشند. عیسی تدهین شد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴: ۱۸، اعمال رسولان ۴: ۲۷، ۱۰: ۳۸). این مفهوم بسط داده می شود تا تمامی مومنین را هم شامل شود (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۲۷). آن تدهین شده تبدیل به آن تدهین شدگان می شود! این می تواند مترادف با ضد مسیح و ضد مسیحیان باشد (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۱۸). حرکت نمادین تدهین فیزیکی عهد عتیق با روغن (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۹: ۷، ۳۰: ۲۵، ۳۷: ۲۹) در ارتباط با کسانی است که توسط خدا فرا خوانده شده و برای کار خاصی انتخاب شده اند (مانند رسولان، کشیشان، و پادشاهان). کلمه مسیح ترجمه عبری اصطلاح "آن تدهین شده" یا مسایح است.

۴: ۳۵ "خاموش باش" این یک آنوریست مجهول امری است که به معنای "مانع شدن" است. به عوض شدن "ما" (لوقا ۳: ۴) به حالت فرد در اینجا توجه داشته باشید. احتمالا تنها یک دیو از میان همه آنها سخن می گفت.

■ "بیرون بیا" این یک آنوریست فعال امری است. جن گیری در روزگار عیسی رایج بود، اما روش های عیسی کاملاً متفاوت بودند. عصبانیت او نشانه ای از عصر جدید بود. ربی ها از فرمول های جادویی استفاده می کردند، اما عیسی از اقتدار خود استفاده می کرد. امروزه سردرگمی و اطلاعات بدی در مورد جن گیری وجود دارد. بخشی از این مشکلات این است که عهد جدید در مورد این مسائل صحبت نمی کند.

به عنوان یک کشیش، من آرزو می کنم که اطلاعات بیشتری در مورد این موضوع داشته باشم. در اینجا چند کتاب قابل اعتماد معرفی میکنم:

۱. Christian Counseling and the Occult, Kurt E. Koch
۲. Demons in the World Today, Merrill F. Unger
۳. Biblical Demonology, Merrill F. Unger
۴. Principalities and Powers, Hendrik Berkhof
۵. Three Crucial Questions About Spiritual Warfare by Clinton Anthony

این مرا شگفت زده می کند که عصبانیت به عنوان یکی از هدایای روحانی ذکر نشده است و موضوع در نامه های رسولان نیست. من به یک جهان بینی انجیلی اعتقاد دارم که شامل قلمرو معنوی (یعنی خوب و بد) است، در حال حاضر و فعال در قلمرو فیزیکی (یعنی ایوب ۱-۲؛ دانیال ۱۰؛ افسسیان ۲: ۲؛ ۴: ۱۴؛ ۶: ۱۰-۱۸) با این حال، خداوند تصمیم نگرفته است که جزئیات را فاش کند. به عنوان مومن، ما همه اطلاعاتی را داریم که باید برای زندگی خداپرستانه داشته باشیم و برای او سازنده باشیم. برخی از موضوعات، ناشناخته و یا توسعه یافته نیستند.

■ چندین تظاهرات فیزیکی از یک روح ناپاک که شخص را ترک می کنند ضبط شده اند (مرقس ۱: ۲۶؛ ۹: ۲۶؛ لوقا ۹: ۳۹). این ممکن است راهی برای تایید این باشد که روح واقعا ترک کرده است.

این اولین نشانه قدرت، به وضوح پیامدهای مسیحی عیسی را نشان می دهد. عنوان عهد عتیقی (مراجعه شود به مزامیر ۱۶: ۱۰) که توسط آن شیاطین او را تصدیق می کنند و به وضوح قدرت معنوی او برای کنترل و داوری و اقتدار عیسی ناصری بر آنها را نشان می دهد، (لوقا ۴: ۲۷).

۴:۳۶ "شگفتزده" این یک واژه یونانی دیگر از لوقا ۴: ۳۲ است، بلکه مترادف (مراجعه شود به Greek-English Lexicon, Louw and Nida، جلد ۱، صفحه ۳۱۱-۳۱۲). لوقا از آن در لوقا ۴: ۳۶؛ ۵: ۹ و اعمال رسولان ۳: ۱۰ استفاده می کند.

■ "اقتدار" موضوع خاص در لوقا ۲۰: ۲ را ببینید. پیام عیسی درباره خود او را دیکال و غیر منتظره بود. او ادعاهای خود را با اقدامات او تایید کرد!

۴: ۳۷ "پیچید" ما اصطلاح انگلیسی "echo" را از این واژه یونانی دریافت می کنیم. پیام قدرت عیسی بر ارواح نابالغ، و همچنین بهبود جسمی او، موجب هیجان و جمع شدن جمعیت زیادی شد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۳۸ الی ۳۹

۳۸ آنگاه عیسی کنیسه را ترک گفت و به خانه شمعون رفت. و اما مادرزن شمعون را تبی سخت عارض گشته بود. پس، از عیسی خواستند یاری اش کنند. ۳۹ او نیز بر بالین وی خم شد و تب را نهیب زد، و تبش قطع شد. او بی درنگ برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد.

۴: ۳۸ "مادرزن شمعون" پطرس ظاهراً ازدواج کرده بود (متی ۸: ۱۴؛ مرقس ۱: ۲۹-۳۴؛ اول قرنتیان ۹: ۵). ازدواج نکردن و تجرد یک هدیه است، نه یک عرف اجباری برای روحانیت. ازدواج عرف کتاب مقدس است (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۸؛ ۲: ۱۸؛ ۹: ۱، ۷).

■ "عارض گشته بود" این یک زمان مجهول غیر کامل با الفاظ اضافی است. این تب از قبل بوده و مشکل تکراری بود.

■ "تبی سخت" این یک اصطلاح طبی است که توسط گالین برای "طبقه بندی انواع تب ها" استفاده میشد. انجیل تمایزی بین جن گیری و بیرون راندن دیوها و شفا دادن بیماری قائل است.

■ "تبش قطع شد" در لوقا عیسی اینها را مورد عتاب قرار میدهد:

۱. دیوها (لوقا ۴: ۳۵، ۴۱؛ ۹: ۴۲)

۲. تب (لوقا ۴: ۳۹)

۳. باد و امواج (لوقا ۸: ۲۴)

۴. شاگردان (لوقا ۹: ۲۱، ۵۵)

این قدرت و اقتدار او را نشان می‌دهد. عیسی واقعا انسان بود، اما در عین حال الهی بود. سخت است که این دو را در تعادل حفظ کنید. انجیل لوقا بر دو جنبه تاکید دارد!

فقط یک کلمه در مورد عیسی فرونشاندن تب. این تجسم ادبی یک مسئله فیزیکی مسئله را به جن گیری تبدیل نمی‌کند. شیاطین می‌توانند مشکلات فیزیکی ایجاد کنند، اما همه مشکلات فیزیکی، شیاطینی نیستند. نسبت به شدت مراقب باشید (بدون شیاطین، شیاطین باعث همه چیز)! به یادداشت لوقا ۴: ۳۵ در مورد جن گیری توجه داشته باشید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۴۰ الی ۴۱

۴۰ هنگام غروب، همه کسانی که بیمارانی مبتلا به امراض گوناگون داشتند، آنان را نزد عیسی آوردند، و او نیز بر یکایک ایشان دست نهاد و شفایشان داد. ۴۱ دیوها نیز از بسیاری بیرون می‌آمدند و فریادکنان می‌گفتند: «تو پسر خدایی!» اما او آنها را نهیب می‌زد و نمی‌گذاشت سخنی بگویند، زیرا می‌دانستند مسیح است.

۴: ۴۰ "هنگام غروب" این به این معنی بود که پایان شبات بود. یهودیان روز را از غروب روز به غروب روز بعدی بر می‌گردانند (مراجعه شود به ۱: ۵). بسیاری از یهودیان احساس میکردند حتی در روز شبات شفا جایز نیست.

■ "آنان را نزد عیسی آوردند" مردم قدرت عیسی را در کنیسه دیدند (لوقا ۴: ۳۱-۳۷) و کلمات او را از شفقت و نبوت شنیده بودند. در حال حاضر عیسی با اعمال خود نشان می‌دهد که او قدرت و رحمت یهوه را دارد!

■ "بر یکایک ایشان دست نهاد" توجه داشته باشید که دست نهادن برای بیمار بود، هرگز برای دیوها دست نمی‌گذاشتند (مراجعه شود به لوقا ۴: ۴۱).

موضوع خاص: دست نهادن در انجیل

(SPECIAL TOPIC: LAYING ON OF HANDS IN THE BIBLE)

این حرکت حضور فردی به شیوه های مختلف در انجیل استفاده شده است.

۱. سوگند خوردن (دست بر زیر ران گذاشتن، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲: ۲۴ و ۹، ۲۹: ۴۷)
۲. انتقال رهبری خانواده (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۴: ۴۸ و ۱۷ و ۱۸)
۳. به رسمیت شناختن مرگ حیوان قربانی به عنوان جایگزین
۴. کشیشان (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۹: ۱۰ و ۱۵ و ۱۹، لاویان ۲۱: ۱۶، اعداد ۱۲: ۸)
۵. افراد غیر رسمی (مراجعه شود به لاویان ۱: ۴، ۳: ۲، ۸، ۴: ۴ و ۱۵ و ۲۴، دوم تواریخ ۲۳: ۲۹)
۶. انتصاب فردی برای خدمت به خدا برای کار یا بشارتی خاص (مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۸، ۱۸: ۲۷ و ۲۳، تثنیه ۹: ۳۴، اعمال رسولان ۶: ۶، ۳: ۱۳، اول تیموتائوس ۴: ۱۴، ۵: ۲۲، دوم تیموتائوس ۱: ۶)
۷. شرکت کردن در سنگسار کردن فردی گناهکار (مراجعه شود به لاویان ۱۴: ۲۴)
۸. دست گذاشتن بر روی دهان فرد به معنی سکوت و یا تساهل است (مراجعه شود به داوران ۱۹: ۱۸، یعقوب ۵: ۲۱، ۹: ۲۹، ۴: ۴۰، میکاه ۷: ۱۶)
۹. دست بر روی دست خود گذاشتن به معنی تاسف و عزاداری است (دوم سموئیل ۱۹: ۱۳)
۱۰. دریافت کردن نعمتی برای شفا، شادی و خدایی بودن (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳: ۱۹ و ۱۵، انجیل مرقس ۱۶: ۱۰)
۱۱. در رابطه با شفای فیزیکی (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۸، ۱۸: ۹ و ۲۰، انجیل مرقس ۲۳: ۵، ۶: ۵، ۷: ۳۲، ۸: ۲۳، ۱۶: ۱۸، انجیل لوقا ۴: ۴۰، ۱۳: ۱۳، اعمال رسولان ۹: ۱۷، ۲۸: ۸)
۱۲. دریافت کردن روح القدس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۷: ۸ الی ۱۹، ۱۷: ۹، ۱۹: ۶، به تثنیه ۹: ۳۴ هم توجه کنید)

به طور شگفت انگیزی در اصطلاحاتی که از لحاظ تاریخی برای حمایت از انتصاب رهبران کلیساها استفاده شده است، ناهمگونی متنی وجود دارد

(یعنی هماهنگی، به موضوع خاص: هماهنگی مراجعه شود).

۱. در اعمال رسولان ۶:۶ این شاگردان هستند که بر روی آن هفت نفر برای بشارت دست می‌نهند.
۲. در اعمال رسولان ۱۳:۳ پیامبران و معلمین هستند که بر روی بارناباس و پولس برای ماموریت بشارتی دست می‌نهند.
۳. در اول تیموتائوس ۱۴:۴ بزرگان محلی هستند که در فراخوانی اولیه تیموتائوس و انتصاب حضور دارند.
۴. در دوم تیموتائوس ۶:۱ پولس است که بر تیموتائوس دست می‌نهد.

این تنوع و ابهام فقدان سازماندهی در کلیسای قرن اول را به تصویر می‌کشد. کلیسای اولیه به مراتب پویاتر بود و به طور منظم برکات معنوی مومنین را دریافت می‌کرد (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۲ و ۱۴). خیلی ساده، عهد جدید برای حمایت و یا طراحی یک مدل دولتی و یا فرایندهای ناهمگونی نوشته نشده است (به اعمال رسولان ۱۵ مراجعه شود). سنت‌های ساختاری کلیسا ضروری هستند، ولی انجیلی نیستند. خداشناس بودن رهبری بسیار مهمتر از حالت رهبری است.

■ "شفایشان داد" توجه داشته باشید که عیسی همه کسانی را که درمانده بودند درمان کرد. همچنین بین مشکلات پزشکی لوقا ۴:۴ و تملک شیطان لوک ۴:۴ تمایز را متوجه می‌شوید. این اعمال، چهره مهربان، دوست داشتنی و لطیف خدا را برای بشریت و محبت و قدرت مسیح خدا نشان می‌دهد.

۴:۴۱ "بسیاری" از متن انگلیسی چنین به نظر می‌رسد که عیسی تمام کسانی را که بیماری‌های فیزیکی داشتند شفا داد، اما تنها برخی کسانی که دیورده بودند را شفا داد. دو راه حل ممکن وجود داشته باشد:

۱. یک جنبه اختیاری برای رستگاری / جن‌گیری وجود دارد.
۲. کتاب مقدس از "همه" و "بسیاری" به طور قابل تعویض استفاده میکند (مراجعه شود به اشعیا ۵۳:۶، "همه" در مقابل ۵۳:۱۱، ۱۲، "بسیاری" یا همسو بودن با رومیان ۵:۱۸، "همه" و رومیان ۵:۱۹، "بسیاری").

■ "پسر خدا" به موضوع خاص در لوقا ۱:۳۵ مراجعه شود.

■ "نمی‌گذاشت سخنی بگویند" این دلیل دیگری است که عیسی اجازه شهادت نداد. مردم دیدگاه غلطی از وظیفه مسیحی او (ناسیونالیسم) داشتند. این شیاطین شاهد حمایت از عیسی نبودند، اما به رهبران مذهبی اجازه دادند ادعا کنند که قدرت او از شیطان است، نه خداوند.

■ "زیرا می‌دانستند مسیح است" شیاطین دانش علمی دارند (یعقوب ۲:۱۹)، اما آنها رابطه‌ای شخصی با پدر یا پسر ندارند. در اینجا یک مثال خوب از اینکه دانش بدون ایمان، بیهوده است (متی ۷:۲۱-۲۳). موضوع خاص: مسیح در لوقا ۲:۱۱ را مطالعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴:۴۲ الی ۴۳

۴۲ بامدادان، عیسی به مکانی دورافتاده رفت. اما مردم او را می‌جستند و چون به جایی که بود رسیدند، کوشیدند نگذارند ترکشان کند. ۴۳ ولی او گفت: «من باید پادشاهی خدا را در شهرهای دیگر نیز بشارت دهم، چرا که به همین منظور فرستاده شده‌ام.»

۴:۴۲ این آیه یکی از راه‌های نشان دادن لوقا است

۱. بشریت عیسی و نیاز او به رفتن و استراحت
۲. جمعیت به دنبال عیسی، نه برای تعالیم او، بلکه برای بهبود جسمی و جن‌گیری بود. او نمی‌خواست به خاطر این چیزها شناخته شود، اما باعث میشدند به تعداد زیادی از مردم دسترسی پیدا کند.

۴:۴۳ "پادشاهی خدا" پادشاهی خدا یک مفهوم مرکزی در موعظه عیسی است. این امر سلطنت خدا را در قلبهای انسانی قرار می‌دهد که امروزه در سراسر زمین تحقق می‌یابد. پادشاهی در گذشته در لوقا ۱۳:۲۸، در حال حاضر در لوقا ۱۷:۲۱ قرار داده شده است، و در آینده در متی ۶:۱۰ الی ۱۱. نگاه کنید به موضوع خاص: پادشاهی خدا در لوقا ۴:۲۱.

■ "به همین منظور فرستاده شده‌ام" عیسی از سن دوازده سالگی چیزی از خواست ویژه و هدفش می‌دانست (لوقا ۴:۲). مرقس ۱۰:۴۵ بلوغ ادراکی عیسی را نشان می‌دهد. عیسی نماینده ویژه پدر است، فرستاده او است، یکی از مقدسین او است (یوحنا ۱۷:۳). فعل اینجا *apostello* (مراجعه شود به

لوقا ۴: ۱۸)، که از آن برای شاگردان خاصی استفاده می شود که عیسی انتخاب کرده است (رسولان یوحنا ۱۷: ۱۸؛ ۲۰: ۲۱). این اصطلاح معنای خاصی در انجیل یوحنا دارد، اما در انجیل سینوپتیک، این فقط یکی از چند واژه یونانی است که برای ارسال استفاده می شود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۴: ۴۴

۴۴: ۴ پس به موعظه در کنیسه های یهودیه ادامه داد.

۴۴: ۴ "یهودیه" این مکان جغرافیایی به دلیل لوقا ۴: ۱۴، ۳۱ و ۳۷ بسیار غیر معمول است. قرار است عیسی در جلیل باشد (متی ۴: ۲۳).

به علت سردرگمی ناشی از "یهودا" (که در MSS P75، α ، B، C، L) یافت می شود، چند نسخه یونانی دارای "جلیل" است (مراجعه شود به MSS A و D و Vulgate و Peshitta)، که به دنبال مرقس ۱: ۳۹ و مت ۴: ۲۳ میباشند.

کمینه تحریریه UBS^4 به "یهودا" امتیاز B (تقریباً بطور خاص) می دهد. این ممکن است (۱) استفاده از یهودا با اشاره به همه اسرائیل (یعنی پیامبران) یا (۲) انجیل ها تاریخ غربی نیست، بلکه انجیل شرقی شرقی است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. آیا عیسی گناه را وسوسه کرد؟
۲. آیا وسوسه گناه است؟
۳. آیا خدا همیشه وسوسه می کند؟
۴. چگونه عیسی مسیح را به این وسوسه مربوط می کند؟
۵. چرا ترتیب وسوسه ها متفاوت هستند (متی ۴: ۱-۱۱؛ لوقا ۴: ۱-۱۲)؟
۶. چرا انجیل از بخش های بزرگی از خاندان عیسی خارج شد؟
۷. چرا عیسی به طور منظم در کنیسه تدریس می کرد؟
۸. چرا مردم ناصره خشمگین بودند؟
۹. توضیح دهید که چرا پیام عیسی از آموزگاران ربی روز او بسیار متفاوت بود.
۱۰. چرا مردم از تعالیم عیسی مأیوس شدند؟
۱۱. در مورد شیاطین؟ آنها چه کسانی هستند؟ هدف آنها چیست؟
۱۲. مادر زن داشتن پطرس به چه صورت دیده میشود؟
۱۳. اهمیت عدالت در مورد عیسی هر کسی که به او ایمان آورد، چیست؟
۱۴. پادشاهی خدا چیست؟ آن را با کلمات خودتان تعریف کنید.
۱۵. مشکل لوقا ۴: ۴۴ با کلمه یهودا چیست؟

لوقا ۵

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
فراخواندن نخستین شاگردان ۵: ۱ الی ۱۱	چهار ماهیگیر به عنوان شاگرد فراخوانده میشوند ۵: ۱ الی ۱۱	گرفتن غیر منتظره ۵: ۱ الی ۱۱	عیسی نخستین شاگردان را فرا میخواند ۵: ۱ الی ۳ ۵: ۴ ۵: ۵ الی ۸	چهار شاگرد اول فرا خوانده شدند ۵: ۱ الی ۳ ۵: ۴ الی ۷ ۵: ۸ الی ۱۱
پاک کردن یک جذامی ۵: ۱۲ الی ۱۶	عیسی یک جذامی را پاک میکند ۵: ۱۲ الی ۱۶	یک جذامی شفا پیدا میکند ۵: ۱۲ الی ۱۶	عیسی مردی را شفا میدهد ۵: ۱۲ ۵: ۱۳ الی ۱۴ ۵: ۱۵ الی ۱۶	شفای مرد مبتلا به بیماری پوستی بدخیم ۵: ۱۲ الی ۱۴ ۵: ۱۵ الی ۱۶
شفای یک افلیج ۵: ۱۷ الی ۲۶	عیسی میبخشد و یک افلیج را شفا میدهد ۵: ۱۷ الی ۲۶	بخشش گناهان ۵: ۱۷ الی ۲۶	عیسی یک مرد افلیج را شفا میدهد ۵: ۱۷ الی ۲۰ ۵: ۲۱ ۵: ۲۲ الی ۲۴ ۵: ۲۵ الی ۲۶	شفای یک فلج ۵: ۱۷ الی ۲۵ ۵: ۲۶
صداکردن یک لاوی ۵: ۲۷ الی ۳۲	متی خراجگیر ۵: ۲۷ الی ۳۲	فراخوانی لاوی ۵: ۲۷ الی ۲۸ ۵: ۲۹ الی ۳۲	عیسی یک لاوی را صدا میزند ۵: ۲۷ الی ۲۸ ۵: ۲۹ الی ۳۰ ۵: ۳۱ الی ۳۲	فراخواندن لاوی ۵: ۲۷ الی ۲۸ خوراک خوردن با گناهکاران در خانه یک لاوی ۵: ۲۹ الی ۳۲
سوال درباره روزه ۵: ۳۳ الی ۳۹	از عیسی در مورد روزه سوال شد ۵: ۳۳ الی ۳۹	در مورد روزه ۵: ۳۳ الی ۳۹	سوال در مورد روزه ۵: ۳۳ ۵: ۳۴ الی ۳۵ ۵: ۳۶ الی ۳۹	بحث در مورد روزه ۵: ۳۳ الی ۳۵ ۵: ۳۶ ۵: ۳۷ الی ۳۹

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی به ۱ الی ۱۱

A. سه حساب جداگانه و منحصر به فرد از ماهیگیران خواستار عیسی به عنوان شاگردان وجود دارد.

۱. مرقس ۱: ۱۶-۲۰ و متی ۴: ۱۸-۲۲

۲. یوحنا ۱: ۴۰-۴۲

۳. لوقا ۵: ۱-۱۱

B. این که آیا این داستانها همسو باشند یا داستانهای متفاوتی باشند، نامشخص است.

C. لوقا ۵ قدرت عیسی را نشان میدهد

۱. بر طبیعت (مراجعه شود به لوقا ۵: ۱-۱۱)

۲. بر بیماری (مراجعه شود به لوقا ۵: ۱۲-۲۶)

۳. بر گناه (مراجعه شود به لوقا ۵: ۲۷ الی ۳۲)

D. یوحنا ۲۱: ۱-۱۴ زمانی را توضیح می دهد که عیسی به این ماهیگیران کمک کرد ماهی بگیرند. این بسیار شبیه به این حساب است، با این حال،

تفاوت هایی وجود دارد. من معتقدم که آنها دو رویداد جداگانه هستند (احتمالا مانند تمیز کردن معبد در یوحنا)، یکی در ابتدای دوران بشارت عیسی و یکی پس از قیام او.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵: ۱ الی ۱۱

«یک روز که عیسی در کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود و جمعیت از هر سو بر او ازدحام می کردند تا کلام خدا را بشنوند، آدر کنار دریا دو قایق دید که صیادان از آنها بیرون آمده، مشغول شستن تورهایشان بودند. آپس بر یکی از آنها که متعلق به شمعون بود سوار شد و از او خواست قایق را اندکی از ساحل دور کند. سپس خود بر قایق نشست و به تعلیم مردم پرداخت. چون سخنانش به پایان رسید، به شمعون گفت: «قایق را به جایی عمیق ببر، و تورها را برای صید ماهی در آب افکنید.» شمعون پاسخ داد: «استاد، همه شب را سخت تلاش کردیم و چیزی نگرفتیم. اما چون تو می گویی، تورها را در آب خواهیم افکند.» وقتی چنین کردند، آنقدر ماهی گرفتند که چیزی نمانده بود تورهایشان پاره شود! از این رو، از دوستان خود در قایق دیگر به اشاره خواستند تا به یاری شان آیند. آنها آمدند و هر دو قایق را آنقدر از ماهی پر کردند که چیزی نمانده بود در آب فرو روند. چون شمعون پطرس این را دید، به پاهای عیسی افتاد و گفت: «ای خداوند، از من دور شو، زیرا مردی گناهکارم!» چه خود و همراهانش از واقعه صید ماهی شگفت زده بودند. یعقوب و یوحنا، پسران زبیدی، نیز که همکار شمعون بودند، همین حال را داشتند. عیسی به شمعون گفت: «مترس، از این پس مردم را صید خواهی کرد.» آپس آنها قایقهای خود را به ساحل راندند و همه چیز را ترک گفته، از پی او روانه شدند.

۵: ۱ "جمعیت از هر سو بر او ازدحام می کردند" بشارت / تعالیم و شفا دادنهای عیسی باعث شد جمعیت زیادی از او پیروی کنند؛ بسیاری از آنها سعی میکردند او را لمس کنند.

■ "تا کلام خدا را بشنوند" این یک عبارت لوقایی است (لوقا ۵: ۱؛ ۸: ۱۱؛ ۱۱: ۲۱؛ ۱۱: ۲۸؛ اعمال ۴: ۳۱؛ ۶: ۲؛ ۷: ۸؛ ۱۴: ۱۱؛ ۱: ۱۲؛ ۲۴: ۱۳؛ ۵، ۷، ۴۴، ۴۶، ۴۸؛ ۱۶: ۳۲؛ ۱۷: ۱۳). این فقط یک بار در هر انجیل دیگر استفاده می شود. این یک اصطلاح Septuagint را نشان می دهد.

گاهی اوقات ما معتقدان مدرن فکر می کنیم که "کلام خدا" تنها کتاب مقدس است، اما در حقیقت، عبارت دارای معنای وسیع تری است. این به همه آنچه که خدا به ما داده است اشاره دارد. برخی از آن در کتاب مقدس ثبت شده است.

مزامیر ۱۹: ۷-۱۱ و ۱۱۹ نمونه هایی از عهد عتیق هستند که یهودیان این عبارت را درک می کنند. فهم عهد جدید را می توان در لوقا ۱: ۲؛ ۸: ۱۱-۱۵، ۲۱؛ ۲۸؛ ۲۴: ۴۴ مشاهده کرد. به خاطر کلامی که داریم خدا را شکر میکنیم! ما باید بر آنها عمل کنیم و نگران نباشیم. ما همه چیزهای لازم را برای نجات و زندگی مسیحی در اختیار داریم. ما باید در برابر کنجکاو خود مقاومت کنیم.

■ "در کنار دریاچه جنیسارت" این مخزن آب به چندین اسم دیگر نیز از آن نام برده میشود:

۱. "چینه روت"
۲. دریای جلیل
۳. دریای تیبیره
۴. گاهی اوقات فقط "دریا" (مراجعه شود به متی ۱۳: ۱، مرقس ۴: ۱، از اعداد Septuagint ۳۴: ۱۱، یوشع ۱۲: ۳)

این آب در ابعادی حدود دوازده مایل در هشت مایل و در حدود ۶۸۰ فوت از سطح دریا پائینتر است. ریشه شناسی اصطلاح جنیسارت نامشخص است. از آنجایی که این نام یک منطقه در غرب دریاچه است که بسیار بارور است، بعضی معتقدند به معنی "باغ شاهزاده" است.

۵: ۲ "دو قایق دید" این اصطلاح یونانی می تواند برای قایق در هر اندازه ای استفاده شود. واقعیت این بود که این قایق توسط چندین مرد در لوقا ۵: ۲، ۴ و ۵ مورد آزمایش قرار گرفت و نشان می دهد که حداقل یک قایق ماهیگیری بزرگ است.

■ "مشغول شستن تورهایشان بودند" ماهیگیری به طور معمول در دریای جلیل در شب انجام میشد. ظاهراً این مردان در تمام شب ماهیگیری کرده بودند و اینک مشغول شستن و تعمیر تور خود برای ماهیگیری در شب بعد بودند (مرقس ۱: ۱۹).

۵: ۳ "بر یکی از آنها سوار شد" فشار جمعیت بسیار عظیم بود که عیسی به عنوان وسیله ای برای محافظت از خود (مراجعه شود به مرقس ۳: ۹، ۴: ۱) و احتمالاً به عنوان راهی برای تقویت صدای خود برای جمعیت بزرگ استفاده کرد.

■ "شمعون" او رهبر گروه رسولان خواهد شد. عیسی نام او را به پطرس (قیافاس) در متی ۱۶: ۱۶-۱۸ تغییر می دهد. او نخستین بار در لوقا ۶: ۱۴ پطرس نامیده می شود.

■ "بر قایق نشست و به تعلیم مردم پرداخت" این موضع عادی برای ربی ها هنگام آموزش (مراجعه شود به لوقا ۴: ۲۰؛ متی ۲۶: ۵۵) است، اما در این زمینه، ایمن تر، نشستن در قایق بوده است.

۵: ۴ "قایق را به جایی عمیق ببر" اینها هر دو امری است. این زمانی غلط در روز، مکانی اشتباه و عمقی اشتباه برای گرفتن ماهی بود، اما پطرس اطاعت کرد (پس از بحثی مختصر، مراجعه شود به ۵: ۵)!

۵: ۵ "استاد" واژه یونانی *epitastes* به معنای واقعی کلمه "کسی که بر بالادست قرار داده میشود" است. این اصطلاح در مورد کسی که مسئول است استفاده میشود. این اصطلاح همچنین توسط لوقا در لوقا ۸: ۲۴، ۴۵ استفاده می شود. لوقا هرگز از اصطلاح ربی استفاده نمی کند، زیرا او برای غیر یهودیان می نویسد (لوقا ۵: ۵؛ ۸: ۲۴، ۴۵؛ ۹: ۳۳، ۴۹؛ ۱۷: ۱۳).

■ "همه شب را سخت تلاش کردیم و چیزی نگرفتیم" چرا لوقا این حادثه را از همه چیزهایی که عیسی گفته و انجام داده است را ثبت می کند؟ یک دلیل این است که این فصل مجموعه ای از حوادثی است که قدرت عیسی را بر (۱) طبیعت؛ (۲) بیماری؛ (۳) گناه نشان می دهد. این ممکن است آموزه های جدید او را در مورد خود و پادشاهی فعلی خدا تایید کند. او نه تنها با اقتدار سخن میگفت، بلکه با اقتدار هم عمل میکرد (لوقا ۴: ۳۲، ۳۶).

با این حال (با توجه به این که هنوز لوقا است، نه یوحنا) فرد حیرت میکند که آیا این سیلی به تلاش انسان، انرژی، شایستگی و دانش او نیست. این ماهیگیران حرفه ای به هیچ نتیجه ای نرسیدند، اما کلام عیسی موثر بود.

۵: ۶ "آنقدر ماهی گرفتند" عیسی، سرور همه آفرینش، عادت ماهی را درک کرده و می توانست آنها را کنترل کند (متی ۱۷: ۲۷). این نمونه ای از یک ماهیگیر بزرگ نیست، بلکه عیسی، نماینده خدای و مسیح پر از روح است!

۵: ۸ "وقتی که سایمون پطرس این را دید، او را به پای عیسی افتاد" این عبارت به معنای واقعی کلمه "در زانوهای عیسی افتاد." او در وسط ماهی سقوط

کرد! پطرس، که ماهیگیری می دانست، طبیعت معجزه آسایی این رویداد و قدرت شخص را به رسمیت می شناخت!

۵: ۸ "چون شمعون پطرس این را دید، به پاهای عیسی افتاد" این عبارت به معنای واقعی کلمه "به پای عیسی افتاد" است. او در میان ماهی سقوط کرد! پطرس، که ماهیگیری می دانست، طبیعت معجزه آسای این رویداد و قدرت شخص را به رسمیت می شناخت!

■ "خداوند" (در نسخه انگلیسی "سرورم" نوشته شده است) هنگامی که ما انجیل را تفسیر می کنیم باید به خاطر داشته باشیم که آنها پس از وقوع نوشته شده اند. کسانی که اینها را نوشتند داستان کامل را می دانستند. دشوار است بدانید که چقدر دانش کامل انجیلی آنها را به حسابهای خود درباره زندگی و بشارت عیسی ملاحظه می کنید. اصطلاح "سرورم" یک مثال خوب است. واضح است که این اصطلاح پس از قیام بر صفات الهی (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۳۶؛ رومیان ۱۰: ۹-۱۳؛ فیلیپیان ۲: ۹-۱۱)، اما همچنین از لحاظ فرهنگی می تواند به سادگی یک خطاب مودبانه باشد که قابل مقایسه با "ارباب" یا "آقا" است (متی ۱۸: ۲۶؛ لوقا ۷: ۶؛ ۹: ۵۷؛ یوحنا ۴: ۱۱). ممکن است لوقا عمداً این ابهام را ایجاد کرده باشد (مراجعه شود به Vincent Taylor, *The Names of Jesus*, صفحه ۴۲، مثالها: لوقا ۷: ۱۳، ۱۹؛ ۱۰: ۱، ۳۹، ۴۱). این داستان در اینجا یک تصویر خوب است.

منظور پطرس از زانو زدن در برابر عیسی و او را ارباب خطاب کردن چیست؟ این یک تمجید واضح است، اما آیا این عبادت عیسی به عنوان فرزند دوباره متولد شده خدا و (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۰) پرستش او است؟

■ "مردی گناهکارم" هر چه به خدا نزدیکتر میشویم، بیشتر ما گناهکاری خود را به رسمیت میشناسیم (نگاه کنید به ایوب ۴۲: ۵ الی ۶؛ اشعیا ۶: ۵). همچنین این اطمینان وجود دارد که عشق خدا به افراد گناهکار، افتاده و مضطرب (مانند موسی، داوود، رسولان) باعث میشود که برای آنان کار کند. تنها امید افتخار بشر، شخصیت مهربان خدا و کار مسیح است.

۵: ۹ "چه خود و همراهانش از واقعه صید ماهی شگفت زده بودند" معجزه کمک کنندگان را نیز شگفت زده کرد.

۵: ۱۰ "یعقوب و یوحنا، پسران زبدي، نیز که همکار شمعون بودند" اینها می توانند به دایره درونی شاگردان عیسی تبدیل شوند. همه آنها بازرگانان طبقه متوسط از جلیل بودند.

■ "مترس" این یک حال میانی امری (دیپوننت) با بار منفی است، که معمولاً به معنای توقف عمل در حال اجرا است. این یک عبارت لوقایی است (لوقا ۱: ۱۳، ۳۰؛ ۵: ۱۰؛ ۸: ۵۰؛ ۱۲: ۳۲؛ اعمال رسولان ۱۸: ۹؛ ۲۷: ۲۴).

■ "مردم را صید خواهی کرد" این عبارت یونانی به معنای "گرفتن آنها به صورت زنده" است. این ممکن است اشاره ای به ارمیا ۱۶: ۱۶ باشد. در مورد یهوه، فرستادن ماهیگیران و شکارچیان به نقاط مختلف جهان برای پیدا کردن و بازگرداندن مردم خود. ممکن است که نماد کلیسا اولیه از یک ماهی برای مسیحیت، مربوط به همین باشد

۱. جابجا شونده، "عیسی مسیح، پسر خدا، نجات دهنده"

۲. ماهی گرفتن، به عنوان یک استعاره بشارتی استفاده می شود

۵: ۱۱ "همه چیز را ترک گفته" پس از گرفتن ماهی به میزانی فوق العاده، از این ماهیان که بسیار ارزش داشتند، صرفنظر کرده آنها را ترک کردند. این سوال مطرح شده است آیا آنها را رها کردند تا فاسد شوند؟ بدیهی است نه. دیگر کارگران زبدي وجود داشتند یا شاید آنها برای خوراک جمعیت استفاده می شدند.

در اینجا دوباره می گوئیم این عبارت به معنای نمادین ایمان واقعی است (مراجعه شود به لوقا ۵: ۲۸؛ ۱۴: ۳۳).

■ "از پی او روانه شدند" این احتمالاً اولین بار نیست که آنها شنیده، دیده، و با عیسی مسیح صحبت کرده اند. ما از انجیل یوحنا یاد گرفتیم که اندریاس بیشتر، آنها را معرفی کرده بود (یوحنا ۱: ۲۹-۴۲). من مطمئن هستم که آنها در مورد او موعظه و آموزش شنیده بودند. احتمالاً آنها معجزات او را دیده اند. قابل توجه است که آنها همه چیز را ترک کرده و بلافاصله به دنبال او می روند! این یک راه ربیعی است که اذعان آنها را به طور رسمی تبدیل شدن به شاگردان عیسی بیان میدارد (مراجعه شود به لوقا ۵: ۲۷-۲۸؛ ۹: ۲۳، ۴۹، ۵۷، ۵۹، ۶۱؛ ۱۸: ۲۲، ۲۸).

بینش متنی به آیات ۱۲ الی ۳۲

A. این داستانها در مرقس ۱: ۴۰ الی ۴۵؛ متی ۸: ۱ الی ۴؛ و مرقس ۲: ۱۴ الی ۱۷ و متی ۹: ۹ الی ۱۳ همسو هستند.

B. این حوادث، نگرش های انقلابی عیسی را نشان می دهند که در برابر افراد جذامی و ماموران وصول مالیات بسیار متفاوت از ربی های روزگار او هستند.

C. لوقا به طور هدفمند انتخاب حوادثی را نشان داد که قدرت عیسی را نشان داد

۱. بر طبیعت (لوقا ۵: ۱-۱۱)
۲. بر بیماری (لوقا ۵: ۱۲-۲۶)
۳. بر تعصب و گناه انسان (لوقا ۵: ۲۷-۳۲)

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵: ۱۲ الی ۱۶

۱۲ روزی دیگر که عیسی در یکی از شهرها بود، مردی آمد که جذام تمام بدنش را فرا گرفته بود. چون عیسی را دید، روی بر خاک نهاد و التماس کنان گفت: «سرور من، اگر بخواهی می توانی پاکم سازی.»^{۱۳} عیسی دست خود را دراز کرد و او را لمس نمود و گفت: «می خواهی؛ پاک شو!» در دم، جذام آن مرد را ترک گفت.^{۱۴} سپس به او امر فرمود: «به کسی چیزی مگو، بلکه برو و خود را به کاهن بنما و برای تطهیر خود قربانیهایی را که موسی امر کرده است، تقدیم کن تا برای آنان گواهی باشد.»^{۱۵} با این همه، خبر کارهای او هر چه بیشتر پخش می شد، چندان که جماعت های بسیار گرد می آمدند تا سخنانش را بشنوند و از بیماریهای خود شفا یابند.^{۱۶} اما عیسی اغلب به جاهای دورافتاده می رفت و دعا می کرد.

۵: ۱۲ "در یکی از شهرها بود" لایوان ۱۳: ۴۶ و اعداد ۵: ۲ الی ۴ جذامیان را از شرکت در جامعه عادی اسرائیل منع کرده بود.

■ "مردی آمد که جذام تمام بدنش را فرا گرفته بود" لوقا، پزشک بود، او از این اصطلاحات پزشکی استفاده می کند.

۱. در لوقا ۵: ۱۲ او با شدت بیماری با استفاده از یک اصطلاح فنی مشخص می کند
۲. در لوقا ۵: ۱۸ او از اصطلاح فنی برای "فلج" استفاده می کند - متفاوت از متی و مرقس که از واژه عامی تری استفاده می کنند
۳. در لوقا ۵: ۳۱ لوقا از واژه پزشکی "بهبود" استفاده میکند

■ "جذام" این اصطلاح بیماریهای زیادی را شامل میشد. این که آیا این همان بیماری جذام عصر مدرن است یا بیماری پوستی دیگری، نامشخص است. در یهودیت جذام به عنوان بیماری که توسط خدا برای مجازات حادث میشود (احتمالاً به دلیل Uziah)، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲۶: ۱۶ الی ۲۳ دیده می شود.

■ "سرور من، اگر بخواهی می توانی پاکم سازی" بدیهی است که این مرد از قدرت عیسی خبر داشت، اما از تمایل او مطمئن نبود. این یک مثال از جمله شرطی نوع سوم است که به معنای احتمال وقوع است، که بر سایر اعمال وابسته است.

۵: ۱۳ "او ... او را لمس نمود" از لحاظ فنی این امر باعث شد که عیسی از نظر دینی ناپاک شود. زندگی عیسی اولویت مردم را بر قوانین یهودی و آداب پاکیزگی نشان داد.

۵: ۱۴ "سپس به او امر فرمود: «به کسی چیزی مگو" عیسی در اناجیل سینوپتیکی، تا زمانی که رویدادهای رستگاری بزرگ تکمیل می شود، ماهیت الهی خود را میپوشاند. فهرست کامل را در متون لوقا ۸: ۵۶ ببینید. عیسی نمی خواست تنها به عنوان یک شفا دهنده شناخته شود. انجیل هنوز کامل نشده است. عیسی بیشتر و بیشتر درمان های فیزیکی انجام می داد. از مرقس ۱: ۴۵ میفهمیم که این مرد نافرمانی کرد.

■ "برو و خود را به کاهن بنما" این به مقررات موجود در لایوان ۱۴: ۱-۳۲ اشاره می کند. عیسی خواست

۱. به کشیش شهادت دهد
۲. نشان دهد که او قانون موسی را به رسمیت شناخته و برآورده میکند

لوقا یک جذامی دیگر را ثبت می کند که به وی گفته شده همین کار را در لوقا ۱۷: ۱۴ انجام دهد.

۵: ۱۵ "خبر کارهای او هر چه بیشتر پخش می شد" انسان بیمار سقوط کرده تنها به هر جایی برای کمک و امید می رود.

۱۶:۵ " اما عیسی اغلب به جاهای دورافتاده می‌رفت و دعا می‌کرد " عیسی پسر خدای خالق، نمونه ای برای زندگی مومنان بود (مراجعه شود به لوقا ۳:۲۱؛ ۵:۱۶؛ ۶:۱۲؛ ۹:۱۸، ۲۸). اگر عیسی نیاز داشت که برود و دعا کند تا زندگی کند، ما چقدر بیشتر به دعا نیاز داریم!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵: ۱۷ الی ۲۶

۱۷ روزی از روزها عیسی تعلیم می‌داد و فریسیان و معلمان شریعت از همه شهرهای جلیل و یهودیه و نیز از اورشلیم آمده و نشسته بودند، و قدرت خداوند برای شفای بیماران با او بود. ۱۸ ناگاه چند مرد از راه رسیدند که مفلوجی را بر تشکی حمل می‌کردند. ایشان کوشیدند او را به درون خانه ببرند و در برابر عیسی بگذارند. ۱۹ اما چون به سبب ازدحام جمعیت راهی نیافتند، به بام خانه رفتند و از میان سفالها مفلوج را با تشکشان پایین فرستادند و وسط جمعیت، در برابر عیسی نهادند. ۲۰ چون عیسی ایمان ایشان را دید، گفت: «ای مرد، گناهانت آمرزیده شد!» ۲۱ اما فریسیان و علمای دین با خود اندیشیدند: «این کیست که کفر می‌گوید؟ چه کسی جز خدا می‌تواند گناهان را ببامرزد؟» ۲۲ عیسی دریافت چه می‌اندیشند و پرسید: «چرا در دل چنین می‌اندیشید؟ ۲۳ گفتن کدام یک آسانتر است: "گناهانت آمرزیده شد" یا اینکه "برخیز و راه برو"؟» ۲۴ حال تا بدانید که پسر انسان بر زمین اقتدار آمرزش گناهان را دارد» - به مرد مفلوج گفت: «به تو می‌گویم، برخیز، تشک خود بگیر و به خانه برو!» ۲۵ در دم، آن مرد مقابل ایشان ایستاد و آنچه را بر آن خوابیده بود برداشت و خدا را حمدگویان به خانه رفت. ۲۶ همه از این رویداد در شگفت شده، خدا را تمجید کردند و در حالی که ترس وجودشان را فرا گرفته بود، می‌گفتند: «امروز چیزهای شگفتانگیز دیدیم.»

۱۷:۵ " روزی از روزها عیسی تعلیم می‌داد و فریسیان و معلمان شریعت ... آمده و نشسته بودند " به همسوها در مرقس ۲:۳ الی ۱۲ و متی ۹:۱ مراجعه شود.

■ "فریسیان" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: فریسیان

(SPECIAL TOPIC: PHARISEES)

- I. منشا این اصطلاح احتمالا یکی از موارد زیر است
- A. "جدا بودن". این گروه در طول دوره مکابی بسط یافتند (این دیدگاه بیشتر پذیرفته شده است)، و خود را از توده مردم جدا کردند تا سنتهای شفاهی قوانین موسی را حفظ کنند (*Hasidim*).
- B. "تقسیم کردن" یک معنی دیگر این اصطلاح از همان ریشه عبری لغت است (BDB 827, BDB 831 I, KB 976). هر دو به معنی تقسیم کردن هستند. برخی اساتید می‌گویند معنی آن مفسر یا مترجم است (مراجعه شود به نحما ۸:۸). دوم تیموتائوس (۲:۱۵).
- C. "پارسی" این معنی دیگر این اصطلاح از همان ریشه آرامی است (BDB 828, KB 970). برخی از دکتترین‌های فریسیان وجوه اشتراک زیادی با دوالیسم زرتشتیان ایران دارد.
- II. نظریات زیادی وجود دارند که چه کسی فریسیان را به وجود آورد
۱. یک بخش خداشناسی از یهودیسم اولیه (جوزفوس)
 ۲. یک گروه سیاسی از دوره های هاسمونیان و هردویان
 ۳. یک گروه اساتید مفسرین موسی که به مردم عادی کمک می‌کردند پیمان موسی و سنتهای شفاهی پیرامون آن را درک کنند
 ۴. جنبشی از منشیان، مانند عزرا و Great Synagogue، در رقابت با رهبری روحانیون معبد
 ۵. شکل گیری آنها ناشی از درگیری گروه‌های زیر بود
 ۱. مافوقهای غیر یهودی (به خصوص آنتیخوس چهارم)
 ۲. اشراف در مقابل شریعت
 ۳. آنان که به پیمان زندگی متعهد بودند در برابر یهودیان عامی فلسطین
- III. اطلاعات ما در مورد آنها از این منابع است
- A. جوزفوس که فریسی بود
۱. *Antiquities of the Jews*
 ۲. *Wars of the Jews*

B. عهد جدید

C. منابع جدیدتر یهود

IV. دکترین اصلی آنها

A. اعتقاد به آمدن مسیح، که تحت تاثیر ادبیات آخرالزمانی یهود قرار گرفته بود، مانند اول انوش.

B. اعتقاد به اینکه در زندگی روزانه ما خدا فعال است. این کاملاً مخالف اعتقادات سادوجس ها بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۲۳). بسیاری از دکترین های فریسیان از دیدگاه الهیات و خداشناسی در نقطه متضاد دکترین های سادوجس ها بود.

C. اعتقاد بر زندگی پس از مرگ بر اساس زندگی شیوه زندگی زمینی، که شامل پاداش و مجازات است (مراجعه شود به دانیال ۱۲: ۲)

D. اعتقاد بر اقتدار فرامین خدا در عهد عتیق بر اساس آنچه که در مدارس روحانیون تفسیر می شدند (شامای، محافظه کار و هیلل، لیبرال). تفسیر روحانیون بر اساس مناظره میان روحانیون دو مکتب فلسفی مختلف صورت می گرفت، یکی محافظه کار و دیگری لیبرال. این مناظرات شفاهی بر اساس معنی کتاب مقدس نهایتاً در دو حالت نوشته می شدند: تلموذ بابلی و تلموذ غیر کامل فلسطینی. آنها معتقد بودند که موسی این تفاسیر شفاهی را در کوه سینا گرفته است. شروع تاریخی این مباحثات با عزرا و مردان *Great Synagogue* که بعداً سانهدرین نامیده شدند آغاز شد.

E. اعتقاد به فرشته شناسی والا. این شامل هم معنویت خوب و معنویت شیطانی بود. این از دوالبسم پارسی و ادبیات کتاب مقدس یهود بسط یافت.

F. اعتقاد به پادشاهی خدا، و البته آزادی اراده انسان (*yetzers*)

V. قدرت جنبش فریسیان

A. آنها عاشق مکاشفه خدا بوده و به آن احترام می گذاشتند و اعتماد داشتند. (یعنی تمام آن، منجمله قوانین، پیامبران، نوشته ها، و سنت های شفاهی).

B. آنها متعهد بودند که پیروان صادق (ایمان روزانه و زندگی) مکاشفه خدا باشند. آنها یک اسرائیل تحت عدالت می خواستند تا وعده های نبوتی روز جدید و پر رونق تحقق یابد.

C. آنها حامی برابری جامعه یهود بودند که شامل تمامی مردم از تمامی اقشار و سطوح بود. به مفهومی، آنها رهبری روحانیون (یعنی سادوجسها) و الهیات آنها را رد می کردند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۲۳).

D. آنها با یک مولفه انسانی معبر بر پیمان موسی فائق آمدند. آنها تماماً پادشاهی خدا تصریح کردند، ولی همچنین نیاز انسان بر تجربه آزادی اراده را حفظ نمودند (دو *yetzers*).

E. عهد جدید از چندین فریسی قابل احترام نام می برد (مثلاً نیکودیموس، حاکم ثروتمند جوال، و جوزف ازاریماتتا).

VI. آنها تنها گروه قرن اول یهودی بودند که از تخریب اورشلیم و معبد توسط رومیان در سال ۷۰ میلادی باقی ماندند. آنها یهودیان مدرن شدند.

■ "معلمان شریعت" به نظر می رسد این همسو با "کاتبین" لوقا ۵: ۲۱ باشد (نگاه کنید به موضوع ویژه در لوقا ۵: ۲۱). بیشتر آنها فریسی بودند، اما نه همه. آنها کارشناسان در استفاده از قانون شفاهی و کتبی برای مسائل عملی زندگی روزمره بودند. به نوعی آنها نقش لایوان محلی عهد عتیق را بر عهده گرفتند. این "وکلائی انجیلی" تبدیل به ربی های یهودیت امروز شد.

■ "از اورشلیم" از ادبیات ربی ها میفهمیم که اورشلیم به عنوان یک منطقه جداگانه ای از یهودیه در نظر گرفته می شده است. اینها نمایندگان یهودیه از "ستاد" بودند! در اصل این کارشناسان کتاب مقدس برای بررسی عیسی آمده بودند.

■ "و قدرت خداوند ... با او بود" (در متن انگلیسی قدرت سرور *Lord* نوشته شده و این تفسیر در رابطه با متن انگلیسی است) توجه داشته باشید لوقا ۴: ۱۴ می گوید: "قدرت روح". ما باید روابط بین فردی بین افراد و کار خداوند سه گانه را به یاد داشته باشیم (نگاه کنید به موضوع خاص: تثلیث در لوقا ۳: ۲۲). همچنین به اصطلاح "سرور" در این متن توجه داشته باشید که در اینجا به یهوه اشاره دارد. عیسی در خلقت، رستگاری و قضاوت عامل یهوه بود.

موضوع خاص: عیسی و روح

(SPECIAL TOPIC: JESUS AND THE SPIRIT)

جریان روانی میان کار روح و پسر وجود دارد. G. Campbell Morgan می گوید بهترین نام برای روح "عیسی دیگر" است (با این حال، آنها

از یکدیگر متمایز و بوده و زندگی جاویدان دارند). فهرست زیر مقایسه مشخصه کار و عناوین پسر و روح هستند

۱. روح "روح عیسی" یا عبارات خطاب گفته می شود (مراجعه شود به رومیان ۸: ۹، دوم قرنتیان ۳: ۱۷، غلاطیان ۴: ۶، اول پطرس ۱: ۱۱)
 - a. "حقیقت"
 - ۱) عیسی (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶)
 - ۲) روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۷، ۱۶: ۱۳)
 - b. "حامی"
 - ۱) عیسی (اول یوحنا ۲: ۱)
 - ۲) روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶ و ۲۶، ۱۵: ۲۶، ۱۶: ۷)
 - c. "مقدس"
 - ۱) عیسی (انجیل مرقس ۱: ۲۴، انجیل لوقا ۱: ۳۵، اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۴: ۲۷ و ۳۰)
۲. هر دو با اصطلاحات مشابه خطاب می شوند
 - a. عیسی (انجیل متی ۲۸: ۲۰، انجیل یوحنا ۱۴: ۲۰ و ۲۳)، ۱۵: ۴ و ۵، رومیان ۸: ۱۰، دوم قرنتیان ۱۳: ۵، غلاطیان ۲: ۲۰، افسسیان ۳: ۱۷، کولسیان ۱: ۲۷)
 - b. روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶ الی ۱۷، رومیان ۸: ۹ و ۱۱، اول قرنتیان ۳: ۱۶، ۶: ۱۹، دوم تیموتائوس ۱: ۱۴)
 - c. پدر (انجیل یوحنا ۱۴: ۲۳، دوم قرنتیان ۶: ۱۶)
۳. هر دو در مومنین مقیم هستند
۴. وظیفه روح شهادت دادن برای عیسی است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۵: ۲۹، ۱۶: ۱۳ الی ۱۵)

■ چندین اختلاف میان نسخ یونانی در ارتباط با لوقا ۱۷: ۱۷ وجود دارد. اینها حاصل تلاشهای کاتبین است تا عبارت در کتاب مقدس برای روشن شود به نظر می رسد یک بیانیه گیج کننده باشد که میگوید فریسیان و علما از هر روستای جلیل، یهودا، و اورشلیم برای شنیدن عیسی آمدند (مراجعه شود به 'MS A', 'C', 'B', 'L', 'W' و ترجمه Vulgate و Syriac)، بنابراین کتاب مقدس حکم را برای اشاره به کسانی که در حال بهبودی بودند، تغییر دادند (به عبارتی 'MS A' و برخی از ترجمه های کپتیک و ارمنی). این نشان می دهد که متفکران پس از آن، و همچنین غربگرای مدرن، ادبیات شرقی (*hyperbole*) را درک نمی کنند.

۲. "او" مفرد است و به عیسی اشاره می کند (یعنی 'MS A', 'B', 'L', 'W')، اما برخی از اساتید فکر می کردند که آن به کسانی که شفا می یابند اشاره داشته و آن را جمع میدانستند ('MS A', 'C', 'D' و ترجمه Vulgate، Peshitta و ارمنی). UBS⁴ به "او" رتبه "A" را می دهد که به معنی "خاص" است.

۵: ۱۸ "فلج" لوقا، پزشک غیر یهودی، از واژه فنی و پزشکی (Galen, Hippocrates) استفاده می کند، در حالی که متی و مرقس از اصطلاحات عامیانه استفاده می کنند.

۵: ۱۹ "به بام خانه رفتند و از میان سفالها ... پایین فرستادند" بسیاری از خانه ها پله هایشان در بیرون از خانه بود که با آن پشت بام قابل دسترسی بود. بام محل سکونت و حتی خواب در فصل گرمای سال بود. آیا می توانید تصور کنید که چه چیزی برای افرادی که در خانه شلوغ نشسته اند، و سقف سقوط کرده بر روی آنها میریزد چه حالتی ایجاد میکند؟

۵: ۲۰ "ایمان ایشان را دید" "ایشان" به دوستان و همچنین مرد عصبی اشاره دارد.

اصطلاح "ایمان" یک اصطلاح مهم عهد جدیدی است (لوقا ۵: ۲۰؛ ۷: ۹، ۵۰: ۸؛ ۲۵: ۴۸؛ ۱۷: ۵، ۶، ۱۹؛ ۱۸: ۸، ۴۲؛ ۲۲: ۳۲). معادل یونانی حالت اسمی آن *pistis* و حالت فعل آن *pisteuo* است. این اصطلاح به زبان انگلیسی با سه کلمه ترجمه شده است: ایمان، اعتقاد، اعتماد (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۱: ۴۵). این مفهوم برای درک نجات (یوحنا ۱: ۱۲، ۳: ۱۶) و زندگی مسیحی (عبرانیان ۱۱: ۱، ۳، ۶) بسیار مهم است.

معادل عبری *emeth* است، که در ابتدا به شخص دیگری در موضع پایدار اشاره شده است، اما مفهوم استعاره ای آن به کسی که قابل اعتماد، وفادار، قابل اعتماد و وفادار است، بسط یافت.

ایمان چیزی نیست که ما انجام می دهیم، بلکه دستانی است که هدایای خدا را دریافت می کنند (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸-۹). این یک کار

نیست، بلکه یک نگرش پذیرنده نیاز و شکرگزاری است. ما قابل اعتماد نیستیم، وابسته، قابل اعتماد و یا وفادار نیستیم، بلکه خداست! ما به اعتماد او اعتماد داریم؛ ما وفاداریم، ایمان داریم، همه انسانهای سقوط کرده به شخصیت بی نظیر خداوند، رحمت و فضیلت او نسبت به خلق انسانهای سرکش خویش، ایمان دارند.

این دوستان، عیسی را به عنوان نماینده خدا، عادلانه نسبت به دوست خود رفتار می کردند و هر کاری می کردند تا دوستیشان را به عیسی برسانند (لوقا ۷: ۹، ۵۰: ۸؛ ۴۸: ۱۷؛ ۱۹: ۱۸؛ ۴۲). آه، دوستان این نوع از عشق و نگرانی امروز!

■ **گناهانت آموخته شد** " فرم دستور زبانی نشان دهنده زمان مجهول اخباری کامل است. این یک بیانیه شگفت آور بود. این به معنای تحریک گفتگو با رهبران مذهبی بود که حضور داشتند. در یهودیت ربانی، گناه و بیماری در ارتباط بودند (مراجعه شود به یوحنا ۵: ۱۴ و یعقوب ۵: ۱۳-۱۵، اما همه گناهان مربوط به بیماری نیستند، مراجعه شود به یوحنا ۹: ۳). گناه انسان باعث بسیاری از بیماری های جسمی می شود.

۵: ۲۱ " علمای دین " موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: علمای دین/کاتبین (SPECIAL TOPIC: SCRIBES)

این عنوان از اسم عبری (BDB 706, DB767) می آید که به معنی "پیام گفته شده"، "سند نوشته شده" (KB766) است. ترجمه یونانی *grammateus* (LXX) معمولا اشاره به پیام نوشته شده دارد. می تواند به یکی از موارد زیر اطلاق شود:

۱. مربی (نحمیا ۸)

۲. مقام دولتی (دوم پادشاهان ۲۲:۳ الی ۱۳)

۳. ثبت کننده / منشی (اول تواریخ ۶: ۲۴، دوم تواریخ ۱۳: ۳۴، ارمیا ۲۲: ۳۶)

۴. افسر تشریفاتی نظامی (داوران ۱۴: ۵)

۵. رهبر مذهبی (عزرا، عزرا ۶: ۷، نحمیا ۱۲: ۱۲ الی ۱۳)

در عهد جدید آنان اغلب به فریسیان نسبت داده می شدند (موضوع خاص: فریسیان را مطالعه کنید). به مفهومی، آنان کسانی بودند که در مورد عهد عتیق و سنتهای شفاهی (تلمود) آموزش دیده بودند. آنان به تفسیر و تطابق سنتهای یهود در زندگی روزمره کمک می کردند (سیرا ۶: ۳۹). ظاهرا به کاتبین "وکیل" هم گفته می شد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲۸: ۱۲، انجیل لوقا ۳۰: ۷، ۲۵: ۱۰، ۴۵: ۱۱، ۳: ۱۴). با این حال، پارسایی آنان (یعنی گرایش به قوانین یهود و آداب و مراسم مذهبی) نمی تواند به آرامش با خدا کمک کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۰: ۵، رومیان ۱۹: ۳ الی ۲۰، ۱: ۹ الی ۵، ۳۰ الی ۳۲، ۱: ۱۰ الی ۶، کولسیان ۲: ۲۰ الی ۲۲).

از آنان اغلب در سایر اناجیل یاد شده است (یوحنا هرگز از آنان نام نبرده است، انجیل یوحنا ۳: ۸ اصل نیست)، زیرا آنان بر ضد عیسی بودند، و ظاهرا به عنوان مقام رسمی از اورشلیم می آمدند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲۲: ۳، ۷: ۱). با این حال، برخی به او پاسخ دادند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹: ۸).

۱. مشاخره بر سر غذا خوردن با گناهکاران، مالیات گیران، انجیل مرقس ۱۶: ۲، انجیل متی ۹: ۹ الی ۱۳

۲. بحث بر سر منشا اقتدار عیسی در بیرون راندن دیوها، انجیل مرقس ۳: ۲۲

۳. بحث بر سر بخشیدن گناهان توسط عیسی، انجیل متی ۹: ۳، انجیل لوقا ۲۱: ۵

۴. درخواست یک معجزه، انجیل متی ۱۲: ۳۸

۵. بحث بر سر شستن دستان (مراسم شستشوی دستها، انجیل متی ۱۵: ۱ الی ۲، انجیل مرقس ۷: ۱ الی ۵

۶. بحث بر سر تأیید جمعیت در زمان ورود فاتحانه به اورشلیم، انجیل متی ۲۱: ۱۵

۷. متهم شدن توسط عیسی و انگیزه های آنان (در جستجوی احترام و مقام)، انجیل مرقس ۳۸: ۱۲ الی ۴۰

۸. عیسی آنان را به ریاکاری و هدایت کورکورانه در مقام موسی متهم کرد، انجیل متی ۲۳: ۱ الی ۳۶

به واسطه دانش آنان از کتاب مقدس آنان باید نخستین کسانی می بودند که عیسی را می پذیرفتند ولی سنتهای آنان (مراجعه شود به اشعیا ۲۹: ۱۳، ۶: ۹ الی ۱۰) آنان را کور کرده بود! وقتی که نور تبدیل به تاریکی می شود، تاریکی چقدر بزرگ است!

■ "چه کسی جز خدا می تواند گناهان را بپامرزد" این دقیقا نکته عیسی بود! عیسی به وضوح، نشانه ای که آنها خواسته بودند، را به آنها داد. او به وضوح مسیح بودنش را اعلام می کند.

۵: ۲۲ "عیسی دریافت چه می اندیشند" آیا دلالت بر اینها دارد؟

۱. عیسی آنها را می شنود
۲. عیسی با الهیات آنان آشنا بود
۳. عیسی ذهنشان را خواند

پایان لوقا ۵: ۲۲ دلالت بر # ۳ دارد.

۵: ۲۳ الی ۲۴ شفای آن مرد نشان بیرونی برای این رهبران مذهبی اهداف، قدرت و شخص مسیح بود (لوقا ۴: ۱۸-۱۹). به جای ستایش و تحسین (که در ابتدا انجام دادند، مراجعه شود به لوقا ۵: ۲۵-۲۶)، قلب آنها به خودخواهی، منفعت فردی و حتی ارتکاب به قتل تبدیل می شود (مراجعه شود به لوقا ۲۲: ۲: متی ۱۲: ۱۴؛ ۱۴: ۲۶؛ ۱: مرقس ۱۴: ۱؛ یوحنا ۵: ۱۸؛ ۷: ۱، ۱۹؛ ۸: ۳۷، ۴۰؛ ۱۱: ۵۳).

شفا نمی تواند بدون ایمان رخ دهد. عیسی مردم را شفا میداد تا از آنها به عنوان وسیله ای برای اینها استفاده کند:

۱. توجه شنوندگان را به خود را جلب کند
۲. قدرت و محبت خدا و مسیح او را نشان دهد
۳. به شاگردانش آموزش دهد

با این حال، بخشش گناه بدون ایمان شخصی امکان پذیر نیست.

موضوع خاص: شفا دادن

(SPECIAL TOPIC: HEALING)

برای من تکان دهنده است که همه کسانی که در عهد جدید شفا یافتند، نجات نیافتند (به عنوان مثال، اعتماد به مسیح و زندگی ابدی). درمان جسمانی یک جایگزین ضعیف برای نجات معنوی است. اگر ما را به خداوند برساند، معجزات واقعا مفید خواهند بود. همه انسان ها در یک جهان سقوط کرده زندگی می کنند. چیزهای بد اتفاق می افتند خدا اغلب تصمیم می گیرد که مداخله نکند، اما چیزی در مورد عشق و نگرانی خود نمی گوید. مراقب باشید که از خدا درخواست معجزههایی برای هر نیازی در این عصر شیطان کنونی نداشته باشید. او حاکم است و ما مفاهیم کامل هر وضعیت خاص را نمی دانیم.

در این نقطه من می خواهم یادداشت های تفسیری خود را از دوم تیموتائوس ۴: ۲۰ درباره پولس و شفای فیزیکی اضافه کنم. (برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به www.freebiblecommentary.org):

"سوالات بسیاری وجود دارند که ما می خواهیم از نویسندگان عهد جدید بپرسیم. یکی از موضوعاتی که همه مومنین در مورد آن فکر می کنند شفای فیزیکی است. در اعمال رسولان (مراجعه شود به ۱۹: ۱۲، ۲۸: ۷-۹) پولس قادر به شفا است، اما در اینجا و در دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۱۰ و فیلیپیان ۲: ۲۵-۳۰، او به نظر می رسد ناتوان است. چرا برخی بهبود یافتند و برخی نه، و آیا یک پنجره زمانی متصل به درمان است که بسته شده است؟

من مطمئنا به پدر ماورا الطبیعی و دلسوز اعتقاد دارم که از لحاظ جسمی و روحانی شفا می یابد، اما چرا این جنبه شایع ظاهرا وجود دارد و سپس به طور قابل توجهی غایب است؟ من فکر نمی کنم که آن به ایمان انسانی متصل شده باشد، زیرا مطمئنا پولس ایمان داشت (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱۲). من احساس می کنم که معجزات شفا و اعتقادی تایید صحت و اعتبار انجیل باشد که هنوز در مناطقی از جهان که در آنجا برای اولین بار اعلام میشود، انجام می گردد. با این حال، احساس می کنم که خداوند می خواهد ما را با ایمان گام برداریم و نه بر اساس چشم انداز. همچنین بیماری فیزیکی اغلب در زندگی مومن مجاز می باشد:

۱. به عنوان مجازات زمانی برای گناه

۲. به عنوان پیامدهای زندگی در یک جهان افتاده

۳. برای کمک به مومنان به لحاظ بلوغ معنوی

مشکل من این است که من هرگز نمی دانم کدام یک درگیر است. نماز من برای اراده خدا در هر مورد انجام می شود، فقدان ایمان نیست، بلکه تلاشی صادقانه برای اجازه دادن به خداوند مهربان است تا کار اراده خود را در زندگی هر فردی انجام دهد".
اینها نتیجه گیری من هستند:

۱. شفا بخش مهمی از بشارت عیسی و رسولان بود.

۲. به طور عمده در نظر گرفته شد تا پیام رادیکال جدیدی درباره خداوند و پادشاهی او تأیید شود.

۳. این قلب خدا را برای مردم بیمار نشان می دهد.

۴. خدا تغییر نکرده است (ملاکی ۳: ۶) و او هنوز برای شفا دادن با عشق عمل می کند، (تمام نعمات روحانی ادامه می یابد، مراجعه شود به اول قرنیتیان ۱۲: ۹، ۲۸، ۳۰).

۵. نمونه هایی وجود دارند که در آن درمان کسانی که دارای ایمان بزرگ هستند انجام نمی شود (کتابچه ای که در این زمینه به من کمک کرده است، Gordon Fee, *The Disease of the Health, Wealth Gospel* است).

a. پولس، دوم قرنیتیان ۱۲: ۷-۱۰

b. تروفیسوس، دوم تیموتائوس ۴: ۲۰

۶. گناه و بیماری در اندیشه های ربی ها (مراجعه شود به اعداد ۹: ۲، یوحنا ۵: ۱۳-۱۸).

۷. شفا تضمین عهد جدید نیست. این جزء ختنه نیست که در اشعیا توصیف شده است. ۵۳: ۴-۵ و مزامیر ۱۰۳: ۳، جایی که شفا دادن تصویری برای بخشش است (نگاه کنید به: اشعیا ۱: ۵-۶، جایی که بیماری یک استعاره برای گناه است).

۸. رمز و راز واقعی در مورد این است که چرا برخی شفا داده شده و برخی شفا نمی یابند.

۹. ممکن است که هر چند که در هر عصری درمانی وجود داشته باشد، در طول حیات عیسی افزایش قابل توجهی داشته است. این افزایش دوباره قبل از بازگشت او رخ خواهد داد.

نویسنده مدنی که به من کمک کرد تا متوجه شوم که روایات شیطان من، کارهای روح را، به خصوص معجزات را، خنثی میکنند، Gordon Fee است. او دارای چندین کتاب است، اما دو کتابی که به این امر میپردازند، به شرح زیر هستند:

۱. *Paul, the Spirit, and the People of God*

۲. *God's Empowering Presence: The Holy Spirit and the Letters of Paul*

همانند بیشتر مسائل کتاب مقدس، دو وضعیت افراطی وجود دارد. ما همه باید در نور خود با عشق گام برداریم، اما همیشه به نور بیشتری از کتاب مقدس و روح نیاز داریم.

۵: ۲۴ "پسر انسان" این اصطلاح، عنوان انتخابی عیسی است. در کتاب حزقیال (مثال ۲: ۱؛ مزامیر ۸: ۴) به معنی "انسان" است، اما در دانیال ۷: ۱۳-۱۴ آن مفهوم اضافی خدایی را به وجود می آورد. (مراجعه شود به اول یوحنا ۴: ۱-۳). این اصطلاح توسط یهودیان ربی استفاده نشد و به همین دلیل، آنها هیچ اشاره ای نظامی، ملی و منحصر به فرد نداشتند. یادداشت کامل در لوقا ۶: ۵ را ببینید.

همسو در متی ۹: ۸ عبارت "خدای را ستایش کردید، که این قدرت را به مردان داده بود" دارد. این نظر جنبه انسانی "پسر انسان" را برجسته می کند. فرد حیرت می کند که چقدر بیشتر عرفان عامیانه روزگار لوقا در انجیل لوقا بازتاب می یابد و آن جنبه های زندگی و آموزه های عیسی را که انسانی او را انعکاس می دهد، منعکس می کند.

موضوع خاص: فرزند انسان (دانیال ۷: ۱۳)

SPECIAL TOPIC: SON OF MAN (from Daniel 7:13)

عبارت آرامی (BDB 1085 construct, "ben enosh" و 1081) "فرزند انسان" از مشابه عبارت عبری آن ("ben adam") که در مزمو و حزقیال یافت شده متفاوت است. هر دو عبارت به صورت مترادف در ایوب ۶: ۲۵، مزمو ۴: ۸، ۳: ۹۰، ۱۴۴: ۳، اشعیا ۱۲: ۱۳ استفاده شده اند. مشخص

است این اشاره به مسیح دارد و به شخصیت انسانی او مرتبط است (مراجعه شود به دانیال ۸:۱۷، ایوب ۶:۲۵، مزبور ۴:۸، حزقیال ۱:۲ (و بسیاری دیگر) در حزقیال)، که معنی آرامی و عبری عبارت "فرزند انسان" با خدایی بودن آن، زیرا ابرها وسیله حمل و نقل خدا هستند (مراجعه شود به دانیال ۷:۱۳، انجیل متی ۲۴:۳۰، ۲۶:۶۴، انجیل مرقس ۱۳:۲۶، ۱۴:۶۲، مکاشفه ۱:۷، ۱۴:۱۴).

عیسی از این عبارت برای اشاره به خودش در عهد جدید استفاده می‌کند. از این عبارت برای مسیح در یهودیت استفاده نشده است. هیچ مفهوم انحصاری، ملیتی یا نظامی ندارد. به صورت منحصر به فردی مسیح را به عنوان یک انسان کامل و خدای کامل توصیف می‌کند (مراجعه شود به اول یوحنا ۴:۱ الی ۳). استفاده دانیال، اولین موردی است که بر جنبه خدایی آن تمرکز می‌کند.

عیسی از این مفهوم در سه حالت برای توصیف خودش استفاده می‌کند:

۱. برای دردها و مرگش (برای مثال، انجیل مرقس ۸:۳۱، ۱۰:۴۵، ۱۴:۲۱، انجیل لوقا ۲۲:۹ و ۴۴)
۲. آمدنش به عنوان قاضی (برای مثال، انجیل متی ۱۶:۲۷، ۲۵:۳۱، انجیل یوحنا ۵:۲۷)
۳. آمدن باشکوهش برای برقراری پادشاهی خدا (برای مثال، انجیل متی ۱۶:۲۸، ۱۹:۲۸، انجیل مرقس ۱۳:۲۶ و ۲۷، ۱۴:۶۲)

از کتاب مطالعه یهودی انجیل، صفحه ۱۶۵۷ (همچنین به A Theology of the New Testament اثر George E. Ladd صفحات ۱۳۶ الی ۱۳۹ مراجعه شود)، سنتهای دیگر یهود درباره این متن در دانیال فهرست شده‌اند.

۱. این متن مسیحی است (مراجعه شود به اول انوش ۱:۴۶، ۴۸:۱۰، چهارم عزرا فصل ۱۳، سانهدرین ۹۸)
۲. تمامی پیشگوییها در این متن قبلاً تحقق یافته‌اند (مراجعه شود به سانهدرین ۹۷)
۳. این متن به پایان زمان اشاره ندارد (مراجعه شود به پیدایش ۲:۹۸)
۴. این متن معرف اسرائیل است (مراجعه شود به عزرا و راشی)

■ "اقتدار آمرزش گناهان را دارد" این سوال اصلی رهبران یهودی بود. عیسی قدرت و اقتدار خود را از کجا بدست آورده است؟ (نگاه کنید به موضوع خاص: اقتدار در لوقا ۲۰:۲) آنها نمیتوانستند معجزات و قدرت آموزش او را انکار کنند، بنابراین سعی کردند او را به اهریمن متصل سازند.

۵:۲۶ "ترس وجودشان را فرا گرفته بود" عیسی قبل از تولد، از روح پر شده بود (لوقا ۱:۱۵). الیزابت و زکریا با روح پر شده بودند تا بتوانند فرد و تولد او را بهتر درک کنند (مراجعه شود به لوقا ۱:۴۱، ۶۷)، اما یهودیان (یعنی ناصری‌ها) با خشم پر شده‌اند (لوقا ۴:۲۵) رهبران با ترس پر شده‌اند (لوقا ۵:۲۶) و خشم (مراجعه شود به لوقا ۶:۱۱).

لوقا این موضوع را در اعمال رسولان ادامه می‌دهد.

۱. شاگردان با روح پر میشوند (لوقا ۲:۴، ۴:۳۱، ۸:۱۷، ۹:۱۳، ۹).
۲. رهبران یهودی (Saducees) با حسادت پر شده بودند (مراجعه شود به لوقا ۵:۱۷).
۳. جمعیت یهودیان در Pisidian Antioch با حسادت پر شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳:۴۵).

واکنش یک نفر به انجیل، تعیین کننده آن است که چه کسی پر شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵:۲۷

^{۲۷}سپس عیسی از آن خانه بیرون آمد و خراجگیری را دید، لای نام، که در خراجگاه نشسته بود. او را گفت: «از پی من بیا.»^{۲۸} لای برخاسته، همه چیز را ترک گفت و از پی عیسی روان شد.

۵:۲۷ "خرجگیری را دید، لای نام" ما از مرقس ۹:۹ می‌دانیم که او "متی" نیز (هدیه یهوه) نامیده می‌شود. ما همچنین از مرقس ۱۳:۲ می‌دانیم که او "پسر آلفاتوس" است. ظاهراً عیسی نام او را تغییر نداد، اما او یک نام یهودی و یک نام جلیلی داشت.

موضوع خاص: فهرست اسامی شاگردان

	انجیل متی ۱۰:۲ الی ۴	انجیل مرقس ۳:۱۶ الی ۱۹	انجیل لوقا ۶:۱۴ الی ۱۶	اعمال رسولان ۱:۱۲ الی ۱۸
گروه اول	سیمون (پطرس/پطرس)	سیمون (پطرس/پطرس)	سیمون (پطرس/پطرس)	پطرس/پطرس
	اندرو/اندریاس (برادر پطرس)	جیمز/یعقوب (پسر زیبایی)	اندرو/اندریاس (برادر پطرس)	یوحنا/جان
	یعقوب (پسر زیبایی)	یوحنا (برادر جیمز)	جیمز	جیمز
	یوحنا (برادر جیمز)	اندریاس	یوحنا	اندریاس
گروه دوم	فیلیپ	فیلیپ	فیلیپ	فیلیپ
	بارتلومی	بارتلومی	بارتلومی	توماس
	توماس	متی/متیو	متی	بارتلومی
	متی (مالیات جمع کن)	توماس	توماس	متی
گروه سوم	جیمز (پسر آلفانیوس)	جیمز (پسر آلفانیوس)	جیمز (پسر آلفانیوس)	جیمز (پسر آلفانیوس)
	تادئوس	تادئوس	سیمون (زیلوت)	سیمون (زیلوت)
	سیمون (کنعانی)	سیمون (کنعانی)	یهودا (پسر جیمز)	یهودا (پسر جیمز)
	یهودا (اشخریوطی)	یهودا (اشخریوطی)	یهودا (اشخریوطی)	

از یادداشتهای انجیل لوقا ۱۴:۶:

■ "سیمون که به او پطرس هم گفته می‌شد" سه فهرست دیگر هم در مورد ۱۲ شاگرد وجود دارد... پطرس همیشه اولین است، یهودا اشخریوطی همیشه آخرین است. سه گروه چهار نفری وجود دارند که مشابه هم هستند، هر چند ترتیب اسامی اغلب معکوس است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۲ الی ۴، انجیل مرقس ۳:۱۶ الی ۱۹، اعمال ۱:۱۳).

■ "آندریاس" این اسم یونانی به معنی "مردانه" است. از انجیل یوحنا ۱:۲۹ الی ۴۲ در می‌یابیم که اندریاس یکی از شاگردان یحیی تعمید دهنده بود و اینکه او برادرش پطرس را به عیسی معرفی کرد.

■ "جیمز" عبری این اسم "یعقوب" است (BDB 784) که معنی آن "جایگزین" است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۶:۲۵). در لیست دوازده نفر، دو نفر هستند که اسم آنها جیمز است. یکی برادر یوحنا (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳:۱۷) و جزو حلقه داخلی است (یعنی پطرس، جیمز و یوحنا). این برادر یوحنا است.

■ "یوحنا" این برادر جیمز و یکی از اعضا حلقه داخلی شاگردان است. او پنج تا از کتب عهد جدید را نوشته است و از بقیه شاگردان بیشتر زندگی کرد.

■ "فیلیپ" این اسم یونانی است و معنی آن "عاشق اسبها" است. اسم او در انجیل یوحنا ۱:۴۳ الی ۵۱ آمده است.

■ "بارتلومی" معنی این اسم "فرزند پتولمی" است. ممکن است او نتنائیل انجیل یوحنا باشد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۴۵ الی ۴۹، ۲۰:۲۱).

■ "متی" این اسم عبری (از ماتیتیا - *Mattithiah*)، مراجعه شود به اول قرن‌تین ۹:۳۱، ۱۵:۱۸ و ۲۱، ۱۶:۵، ۲۵:۳ و ۲۱، نحما ۴:۸) به معنی "هدیه یهوه" است. این اشاره به لاوی است (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲:۱۳ الی ۱۷).

■ "توماس" این اسم عبری به معنی "دوقلو" یا *Didymus* است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۱:۱۶، ۲۰:۲۴، ۲۱:۲).

■ "جیمز پسر آلفانوس" عبری این اسم یعقوب است. اسم دو نفر در فهرست دوازده شاگرد، جیمز است. یکی برادر یوحنا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶:۱۷) و بخشی از حلقه داخلی (یعنی پطرس، جیمز و یوحنا). این یکی به اسم جمز رده پائینتر شناخته می‌شود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳:۱۷).

■ **"سیمون که به او زیلوت هم گفته می‌شد"** در متن یونانی انجیل مرقس "کنعانی" آمده است (همچنین انجیل متی ۴: ۱۰). مرقس، که انجیل او برای رومیان نوشته شده، احتمالاً نمی‌خواسته که از کلمه زیلوت که جنبه سیاسی داشت و خط قرمز محسوب می‌شد و به معنی جنبش چریک‌های یهودی ضد رومی بود استفاده کند. لوقا ولی به این اسم از او یاد می‌کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳: ۱). کلمه کنعانی چندین مشتق دارد:

۱. از منطقه ای در جلیل بنام کنعان/قانا
۲. از عهد عتیق که در مورد تجار کنعانی استفاده شده بود
۳. از اطلاق متداول این اسم برای اهالی کنعان

اگر اشاره لوقا درست باشد، در نتیجه زیلوت از کلمه آرامی به معنی "مشتاق" است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۷: ۱). عیسی دوازده شاگرد خود را از میان چندین گروه که رقیب یکدیگر بودند، انتخاب کرد. سیمون عضو یک گروه ملی‌گرا بود که تلاش می‌کردند با خشونت رومیان را سرنگون کنند. عمدتاً این سیمون و لاوی (یعنی متی مالیات جمع‌کن) با همدیگر در یک جا قرار نمی‌گرفتند.

■ **"یهودا فرزند جیمز"** به او لیثوس (*Lebbeus*) (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۱۰) یا یهودا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۲: ۱۴) هم گفته می‌شد. هم تادئوس و هم لیثوس به معنی "فرزند محبوب" هستند.

■ **"یهودا اشخریوطی"** دو سیمون، دو جیمز و دو یهودا هستند. نام اشخریوطی احتمالاً دو مشتق دارد:

۱. مردی از اشخریوط (نام شهری) در یهودا (مراجعه شود به یوشع ۲۳: ۱۵ که فقط به معنی این است که یهودی است)
۲. نام پدرش بوده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۷۱، ۲: ۱۳ و ۲۶)
۳. "خنجر انداز" یا "آدم‌کش" که در این صورت به معنی است که او هم یک زیلوت همانند سیمون بوده است.

■ **"خراجگاه"** این شغل موقعیتی بود که از رومیان و هیرودیان خریداری شده بود و به سوء استفاده عالی منتهی می‌شد. بدیهی است که لاوی مالیات هیرو و روم مربوط به جاده اصلی شناخته شده به نام *Via Maris* را جمع‌آوری میکرد. به همین دلیل او به طور کامل توسط یهودیان محلی از همه رویدادهای مذهبی و اجتماعی به شدت محروم شده بود. لوقا تصمیم گرفت تا چندین رویداد مربوط به این دون پایه‌گان اجتماعی را ثبت کند (لوقا ۳: ۱۲-۱۳؛ ۵: ۲۷-۲۸، ۲۹-۳۲؛ ۷: ۳۴؛ ۱۵: ۱-۲؛ ۱۸: ۹-۱۴؛ ۱۹: ۱-۱۰) این روش لوقا برای اطمینان خوانندگان غیر یهودی او بود که ایمان به یهوه و مسیح آنها را نیز شامل می‌شود.

■ **"از پی من بیا"** این یک حال فعال امری است. این واقعیت که عیسی یک خراجگیر را فراخواند تا از او پیروی کند، کاملاً برای مردم کفرناحوم و حتی شاگردان شگفت‌انگیز بود. قطعاً یک نمادی بود که انجیل برای همه مردم باز است.

۵: ۲۸ **"لاوی برخاسته، همه چیز را ترک گفت و از پی عیسی روان شد"** ظاهراً او موعظه عیسی را شنیده بود. او همانند یعقوب، یوحنا و پطرس عمل کرد (لوقا ۵: ۱۱).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵: ۲۹-۳۲

۲۹ او در خانه خویش ضیافتی بزرگ به افتخار عیسی بر پا کرد، و جمعی بزرگ از خراجگیران و دیگر مردم، با آنها بر سفره نشستند. ^{۳۰} اما فریسیان و گروهی از علمای دین که از فرقه آنها بودند، شکوه‌کنان به شاگردان عیسی گفتند: «چرا با خراجگیران و گناهکاران می‌خورد و می‌آشامید؟» ^{۳۱} عیسی پاسخ داد: «بیمارانند که به طبیب نیاز دارند، نه تندرستان. ^{۳۲} من نیامده‌ام تا پارسایان بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.»

۵: ۲۹ "او در خانه خویش ضیافتی بزرگ به افتخار عیسی بر پا کرد، و جمعی بزرگ از خراجگیران و دیگر مردم، با آنها بر سفره نشستند" لوقا بسیاری از مراسم شامی را که عیسی در آنها حضور داشت، همیشه با هدف تدریس و آشکار کردن خود می‌نویسد (لوقا ۷: ۳۶؛ ۹: ۱۲؛ ۱۰: ۳۸؛ ۱۱: ۳۷؛ ۱۴: ۱؛ ۱۹: ۷؛ ۲۲: ۱۴؛ ۲۴: ۳۰؛ ۲۴: ۴۱). از آنجا که کفرناحوم در جاده اصلی بود، تعداد زیادی خراجگیر در آنجا وجود داشت.

هر کس دیگری در شهر می‌تواند شوکه شود که عیسی با این گروه و دوستان بیچاره بنشیند، حتی با آنها همسفره شود (بینش دیگری نسبت به انجیل، مراجعه شود به لوقا ۷: ۳۴؛ ۱۵: ۱-۲) است.

عیسی با یایگان اجتماعی و مذهبی مینشست و به عنوان راهی برای آغاز گفتگوی مذهبی با آنها غذا میخورد. آنها بر او فریاد زدند؛ زیرا او با ربی‌های روزگار خود و علمای دینی بسیار متفاوت بود. خوردن یک رویداد خاص در خاور نزدیک باستان بود که بیانگر دوستی و پذیرش بود. آنها بر آرنج چپ خود در اطراف یک میز نعل شکل لم داده و پاهایشان را به پشت سر خود می‌چرخاندند (این در کتاب J. Jeremias بنام "The Eucharistic Words of Jesus"، صص ۲۰-۲۱ به چالش کشیده شده است. او ادعا می‌کند که یهودیان سنتهای مدیترانه‌ای لمیدن را، به استثنای روزهای جشن و اعیاد به جا نمی‌آوردند). در نزدیکی خاورمیانه دیگرانی که به صرف خوراک دعوت نمیشدند، می‌توانستند به منطقه غذاخوری بروند و در اطراف دیوارها یا در و پنجره‌ها ایستاده و به گفتگوها گوش دهند.

فرد حیرت می‌کند که تا چه اندازه نمادگرایی اسکاتولوژیک باید در این متن خوانده شود. آیا این جشن پیش‌بینی مهمانی مسیح است که شامل یایگان است (متی ۸: ۱۱؛ لوقا ۱۳: ۲۹، احتمالاً منعکس کننده اشعیا ۵۹: ۵۹-۲۱)؟ اگر چنین است، پس بینش الهیاتی وجود دارد که دوستی موقتی با عیسی، آینه‌ای از دوستی اسکاتولوژیک در پادشاهی است. گناهکاران اکنون و در ابدیت آشتی می‌کنند! همه گناهکاران خوش‌آمدید (و همه گناهکار هستند، حتی افراد عهد عتیق، مراجعه شود به رومیان ۳: ۹-۱۸).

۵: ۳۰ "فریسیان" این فریسیان در مراسم شام حضور داشتند اما بخشی از شام نبودند. به نظر غیر معمول است، اما در دنیای باستانی، هر کسی می‌تواند در اطراف دیوارها ایستاده یا از پنجره‌ها نگاه کند و در گفتگو بدون حضور مهمان رسمی در شام شرکت کند. ظاهراً "فریسیان" نام دیگری برای "کاتبان" بود که قبلاً در این زمینه ذکر شده بود. آنها گروهی بودند از یهودیان متعهد که پیرو سنت خاصی هستند که بر پایه روایات شفاهی یهودیان (طلمود) تاکید دارند.

توجه داشته باشید که آنها با شاگردان مواجه شدند و نه خود عیسی. عیسی با خوراک خوردن با این گناهکاران متجاوز، رفاقت و دوستی خود را بیان کرد. یحیی تمیید دهنده قبلاً به عنوان یک زاهد آمده بود و رهبران یهودیان او را رد کرده بودند؛ در حال حاضر عیسی را که به عنوان یک فرد اجتماعی‌تر (متی ۱۱: ۱۹، لوقا ۷: ۳۴) است، رد میکنند. آنها حتی عیسی مسیح را متهم به «بیش از حد مشروب خوردن» کردند که به معنای "نوشیدنی" یا "نوشیدن بیش از حد" بود. اغلب محافظه‌کاران دینی یک طرف زشت و عادلانه دارند.

برای بحث در مورد مبدا و الهیات فریسیان، به موضوعات خاص مراجعه کنید: فریسیان در لوقا ۵: ۱۷ و کاتبین در لوقا ۵: ۲۱ مراجعه کنید.

■ "چرا با خراجگیران و گناهکاران می‌خورید و می‌آشامید" هر دو فعل حال فعال اخباری هستند، که به معنی فعالیت منظم است. من فکر می‌کنم که بسیاری از "مردم کلیسا"ی امروز همین سوال را می‌پرسند که نشان می‌دهد که چگونه به سادگی میتوان هدف آمدن عیسی را فراموش کرد.

۵: ۳۱ "بیمارانند که به طبیب نیاز دارند، نه تندرستان" همسو در مرقس ۲: ۱۵-۱۷ کمک کننده است. من می‌خواهم یادداشتی را از تفسیر خود در مورد مرقس ۲ اضافه کنم (به www.freebiblecommentary.org مراجعه کنید).

"۲: ۱۷" بیمارانند که به طبیب نیاز دارند" آنان احساس نیاز داشتند که برای ایمان حیاتی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۳ الی ۴) و عیسی شفا دهنده و دوست آنان بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۷: ۳۴، ۱۹: ۱۰).

■ "من نیامده‌ام تا پارسایان بلکه تا گناهکاران را دعوت کنم" این دوگانگی است، احتمالاً طعنه‌ای است همانند انجیل لوقا ۷: ۱۹. این بیان به این مفهوم نبود که رهبران دینی پارسا هستند (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۲۰) و بنابراین نیاز به توبه ندارند، بلکه پیام عیسی (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۴ الی ۱۵) بیشتر برای کسانی که نیاز معنوی را در خود احساس می‌کردند، جذاب بود. عیسی در تعالیم خود اغلب از تمثیل استفاده می‌کند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲: ۱۷ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۷، ۳: ۲۷، ۴: ۲۱ و ۲۲ و ۲۵، ۷: ۱۵، ۸: ۳۵ و ۳۶ و ۳۷، ۹: ۴۰ و ۵۰، ۱۰: ۲۵ و ۲۷ و ۳۱ و ۴۳ الی ۴۴). هیچکس نابیناتر از کسی نیست که تصور می‌کند می‌بیند!

در کتاب *The Method and Message of Jesus' Teachings* رابرت استاین نکته خوبی را در رابطه با این بحث ارائه می‌کند:

"هرچند اصطلاح توتالیتارین مفاهیم منفی زیادی دارد، استفاده آرچی‌بالدام. هانتز از این اصطلاح دقیق است و به خوبی تعهد عیسی نسبت به درخواست او از پیروانش را توصیف می‌کند. از زبان هر کس دیگری ادعای عیسی به عنوان خودپرستی محض تلقی می‌شد، ولی برای عیسی به وضوح دلالت بر این دارد که تمام جهان گرد او می‌آیند و اینکه سرنوشت تمام انسانها به پذیرش یا انکار او بستگی دارد. بر طبق عیسی، سرنوشت انسان حول او می‌گردد. ردوی یعنی داوری ابدی، پذیرش او یعنی پذیرش توسط خدا. عیسی ادعا می‌کند نقطه محوری تاریخ و رستگاری، خودش است. اطاعت کردن از او خردمندانه و فرار از داوری است، ولی انکار کلام او احمقانه و نابودکننده است، زیرا کلام او تنها زیربنای مطمئنی است که بر روی آن میتوان رستگاری را بنا کرد (انجیل متی ۷: ۲۴ الی ۲۷)" (صفحه ۱۱۸).

■ "تندرستان" این به عنوان یک اصطلاح فنی پزشکی برای سلامتی استفاده شده است.

۵: ۳۲ "توبه" اصطلاح یونانی "توبه" به معنای تغییر ذهن است. اصطلاح عبری برای "توبه" به معنی تغییر عمل است. هر دو برای توبه واقعی کتاب مقدس ضروری هستند. از (توبه) و تبدیل به (ایمان) تبدیل شده است. ما می توانیم این را در مرقس ۱: ۱۵ خیلی خوب ببینیم، جایی که "توبه و اعتقاد" می گوید (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱). این نشانگر جنبه مثبت ایمان و جنبه منفی توبه است. عیسی آن را به خوبی گفت، هنگامی که او گفت: "اگر توبه نکنید همه نابود میشوید" (لوقا ۱۳: ۳). نگاه کنید به موضوع خاص: توبه در عهد عتیق در لوقا ۳: ۳.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۵: ۳۳-۳۹

۳۳ به او گفتند: «شاگردان یحیی اغلب روزه می گیرند و دعا می کنند؛ شاگردان فریسیان نیز چنینند، اما شاگردان تو همیشه در حال خوردن و نوشیدنند.» عیسی پاسخ داد: «آیا می توان میهمانان عروسی را تا زمانی که داماد با آنهاست، به روزه واداشت؟ اما زمانی خواهد رسید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند گرفت.»^{۳۶} پس این مثل را برایشان آورد: «هیچ کس تکه ای از جامه نو را نمی بُرد تا آن را به جامه ای کهنه وصله زند. زیرا اگر چنین کند، هم جامه نو را پاره کرده و هم پارچه نو بر جامه کهنه وصله ای است ناجور.^{۳۷} نیز کسی شراب نو را در مشکهای کهنه نمی ریزد. زیرا اگر چنین کند، شراب نو مشکها را خواهد درید و شراب خواهد ریخت و مشکها نیز تباه خواهد شد.^{۳۸} شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت.^{۳۹} و کسی پس از نوشیدن شراب کهنه خواهان شراب تازه نیست، زیرا می گوید: "شراب کهنه بهتر است."»

۵: ۳۳ در متن همسو (و احتمالا داستان اولیه) مرقس ۲: ۱۸ رهبران یهودی از شاگردان عیسی سوال می کنند (مراجعه شود به MSS ξi^2 , A, C, D, و ترجمه Vulgate و Syriac)، اما در لوقا این یک بیانیه است (مراجعه شود به MSS P4, $\xi i 1$, B, L, W و چند ترجمه کپتیک). کمیته ترجمه UBS⁴ اعلام کرد که اعلام لوقا "تقریباً مطمئن" (رتبه بندی B) به عنوان اصلی است. بعدها، ناشران فرم را تغییر دادند تا آن را با حساب مرقس سازگار سازند.

■ "روزه" فریسیان و شاگردان یوحنا از نظر فرهنگی دو بار در هفته، دوشنبه و پنجشنبه ها (مراجعه شود به لوقا ۱۸: ۱۲) باید روزه گرفتند. قانون موسی تنها یک روز روزه در سال را اعلام کرده بود، که روز رستاخیز (مراجعه شود به لایوان ۱۶) بود. این دو بار در هفته نمونه خوبی از سنت گرائی بسط یافته است (به زکریا ۷-۸ مراجعه کنید). روزه وقتی که الزام آور باشد و توجه را به خود جلب کند، ارزش معنوی خود را از دست می دهد (متی ۶: ۱۶-۱۸). به موضوع خاص زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: روزه

(SPECIAL TOPIC: FASTING)

هر چند در عهد جدید روزه گرفتن دستور داده نشده است، در زمانهای مناسبی شاگردان عیسی باید روزه بگیرند (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۶ و ۱۷، ۹: ۱۵، انجیل مرقس ۱۹: ۲، انجیل لوقا ۳۵: ۵). شرایط روزه گیری مطلوب در اشعیا ۵۸ توصیف شده است. عیسی خودش در این زمینه پیش قدم شد (مراجعه شود به انجیل متی ۲: ۴). کلیسای اولیه روزه می گرفت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۱۳ الی ۳، ۲۳: ۱۴، دوم قرنتیان ۵: ۶، ۱۱: ۲۷). انگیزه و اعمال بسیار مهم هستند، مدت و دوره آن انتخابی است. روزه داری به شیوه عهد عتیق برای مومنین عهد جدید الزامی نیست (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۹: ۱۵ الی ۲۹). روزه داری شیوه ای برای نمایش معنویت و ایمان داری نیست (مراجعه شود به اشعیا ۵۸، انجیل متی ۶: ۱۶ الی ۱۸)، بلکه برای نزدیکتر شدن به خدا و راهنمایی گرفتن از او است (عیسی، انجیل متی ۲: ۴). از نظر معنوی میتواند بسیار مفید باشد.

گرایش کلیسای اولیه نسبت به ریاضت باعث شد که کاتبین در چندین متن "روزه گرفتن" را اضافه کنند (یعنی انجیل متی ۲۱: ۱۷، انجیل مرقس ۹: ۲۹، اعمال رسولان ۳۰: ۱۰، اول قرنتیان ۷: ۵). برای اطلاعات بیشتر در مورد این متون سوال برانگیز به *A Textual Commentary on the Greek New Testament* اثر Bruce Metzger از انتشارات United Bible Societies مراجعه کنید.

۵: ۳۴ الی ۳۵ "داماد" سوال لوقا ۵: ۳۴ انتظار پاسخ "نه" دارد. تصاویر بسیار زیادی از عهد عتیق در مفهوم "داماد" وجود دارد. در عهد عتیق یهوه داماد یا شوهر اسرائیل است.

با این حال، هرگز یک عنوان مسیحی نیست. در این زمینه، عیسی داماد است و کلیسا عروس است (مراجعه شود به افسسیان ۵: ۲۳-۲۲). در لوقا ۵: ۳۵ "داماد برده میشود" اشاره به زمانی است که جدایی رخ می دهد.

اکنون، به عنوان مترجم، ما دو گزینه داریم. اول، ما می توانیم این را به عنوان یک استعاره فرهنگی در مورد زمان شادی متصل به عروسی ببینیم. هیچ کس در طول عروسی روزه نمی گیرد. دوم، ما می توانیم آن را به عنوان تمثیلی از زمان عیسی بر روی زمین و مصلوب شدن بعدی او ببینیم. مرقس (که خطبه های پطرس را در رم ثبت کرده و آنها را در اولین انجیل تکمیل کرده است) می تواند معانی کامل این اصطلاحات استعاری را بدست آورد (در یهودیت، جادوگر یک استعاره بود نه مسیح، بلکه پادشاهی بعدی خدا). این پیش بینی مرگ عیسی است؟ او به وضوح مسیح و خدای او را از طریق کلمات و اعمالش (یعنی بیگانه، شفا دادن، بخشش گناهان) آشکارا نشان داد. پیروان او به شیوه ای مناسب و در یک زمان مناسب روزه میگیرند.

۳۶:۵ همسوهای مارکان (۲: ۲۱) و متیان (۹: ۱۶) به ما در درک این تمثیل با اشاره به این که وصله از یک پارچه ناپدید شده است (کاهش می یابد) کمک می کند. وصله جدید (عیسی و انجیل) لباس های قدیمی (یهودیت) را از بین می برد.

در مورد چگونگی اعمال این حقیقت بحث بسیار زیادی وجود دارد. به نظر می رسد تاکید بر نیاز به انعطاف در ایمان فرد باشد. با این حال، باید باشید که ماهیت و میزان این انعطاف پذیری توجه داشته باشد. این محکومیت تفسیر یهودیت ربانی از روایات شفاهی است. خدا به ما کمک کند! گاهی اوقات ما بیشتر متعهد به سنت و قوانین خود هستیم تا متعهد نسبت به خدا (مراجعه شود به اشعیا ۲۹: ۱۳).

این تمثیل در مرقس ۲: ۱۹-۲۰ و متی ۹: ۱۶-۱۷ همسو دارد.

۳۷:۵ "مشک شراب" این اشاره به پوست بز دارد به طوری که اجازه می دهد پوست را به عنوان یک ظرف برای مایعات استفاده کنند (مثلا آب، مراجعه شود به پیدایش ۲۱: ۱۵، شیر، داوران ۴: ۱۹ و شراب، یوشع ۹: ۴ و ۱۳). این پوست های تازه تهیه شده دارای خاصیت ارتجاعی هستند. هنگامی که این پوست ها پیر شوند، فرآیند تخمیر و تولید شراب جدید باعث می شود که آنها خرد شوند. یهودیت قادر به درک بینش و اصطلاحات عیسی نبود و بنابراین باید پوچ باشد. عهد جدید (مراجعه شود به ارمیا، ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸) با عیسی آمده است. هیچ چیز نمی تواند باقی بماند.

۳۹:۵ خانواده های نسخ دستنویس و خطی قرن پنجم، (D (Bezae)، لوقا ۵: ۳۹ را حذف میکنند؛ زیرا

۱. توسط مرقس ۲: ۲۲ و متی ۹: ۱۷ حذف میشود

۲. به نظر می رسد به عهد عتیق اولویت میدهد (مراجعه شود به Metzger, *A Textual Commentary*, صفحه ۱۳۹)

لوقا از کجا این متن پایانی را گرفت؟ این از مرقس نیست، این در متی نیست، بنابراین احتمالا در "Q" هم نباشد (کوئل، گفته عیسی که احتمالا توسط متی نوشته شده). ظاهرا لوقا با بسیاری از مردم مصاحبه کرده. باید یک روایت شفاهی باشد.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفا تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا لوقا ۵ چنین فصل مهمی در نشان دادن قدرت و برتری عیسی مسیح است؟
۲. چرا عیسی خواست جذامی خود را به کشیش نشان دهد؟
۳. چرا عیسی به جذامی گفت به کسی چیزی نگوید؟
۴. چرا عیسی گفت: "گناهانت بخشیده شد"؟
۵. چرا دعوت عیسی از خراجگیران برای شاگردان بسیار رادیکال بود؟

لوقا ۶

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
برداشت غلات در شبان ۵: ۱ الی ۶	عیسی ارباب شبان است ۵: ۱ الی ۶	عیسی و قوانین شبان ۵: ۱ الی ۶	سوال درباره شبان ۲: ۱ الی ۶ ۳: ۳ الی ۴ ۵: ۵	برداشت ذرت در شبان ۵: ۱ الی ۶
مردی با دست خشک شده ۶: ۱۶ الی ۱۶	شفا در شبان ۶: ۱۶ الی ۱۶	۶: ۱۶ الی ۱۶	مردی با دست فلج ۶: ۱۰ الی ۱۰ ۱۱: ۱۱	شفای مرد با دست خشک شده ۶: ۱۱ الی ۱۱
انتخاب آن دوازده نفر ۶: ۱۲ الی ۱۶	دوازده رسول ۶: ۱۲ الی ۱۶	انتخاب آن دوازده ۶: ۱۲ الی ۱۶	عیسی دوازده شاگرد را انتخاب میکند ۶: ۱۲ الی ۱۶	انتخاب آن دوازده ۶: ۱۲ الی ۱۶
بشارت به جمعیتی زیاد ۶: ۱۷ الی ۱۹ برکت	عیسی جمعیتی را شفا میدهد ۶: ۱۷ الی ۱۹ سعادت جاودانی	موعظه در دشت ۶: ۱۷ الی ۱۹	عیسی تعلیم میدهد و شفا میدهد ۶: ۱۷ الی ۱۹ شادی و اندوه	جمعیت عیسی را دنبال میکند ۶: ۱۷ الی ۱۹ نخستین موعظه: سعادت جاودانی ۶: ۲۰ الی ۲۱
۶: ۲۰ الی ۲۶	۶: ۲۰ ۶: ۲۰ ب الی ۲۳ سخنان وحشتناک عیسی ۶: ۲۴ الی ۲۶	۶: ۲۰ الی ۲۱ ۶: ۲۲ الی ۲۵	۶: ۲۰ الی ۲۱ ۶: ۲۲ الی ۲۵	۶: ۲۰ الی ۲۱ ۶: ۲۲ الی ۲۳ لعنتها ۶: ۲۴ الی ۲۵ ۶: ۲۶
محبت به دشمنان ۶: ۲۷ الی ۳۶	محبت به دشمنان ۶: ۲۷ الی ۳۶	۶: ۲۷ الی ۳۱ ۶: ۳۲ الی ۳۶	محبت به دشمنان ۶: ۲۷ الی ۳۱ ۶: ۳۲ الی ۳۶	محبت به دشمنان ۶: ۲۷ الی ۳۶
داوری بر دیگران ۶: ۳۷ الی ۴۲	داوری نکنید ۶: ۳۷ الی ۴۲	۶: ۳۷ الی ۳۸ ۶: ۳۹ الی ۴۲	داوری بر دیگران ۶: ۳۷ الی ۳۸ ۶: ۳۹ الی ۴۰ ۶: ۴۱ الی ۴۲	شفقت و بزرگی ۶: ۳۷ الی ۳۸ راستی ۶: ۳۹ الی ۴۲
درخت با میوه اش شناخته میشود ۶: ۴۳ الی ۴۵ دو سنگ زیربنا ۶: ۴۶ الی ۴۹	درخت با میوه اش شناخته میشود ۶: ۴۳ الی ۴۵ ۶: ۴۶ الی ۴۹	۶: ۴۳ الی ۴۵ ۶: ۴۶ الی ۴۹	درخت و میوه اش ۶: ۴۳ الی ۴۵ دو خانه ساز ۶: ۴۶ الی ۴۹	۶: ۴۳ الی ۴۵ شاگرد راستین ۶: ۴۶ ۶: ۴۷ الی ۴۹

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی به ۱ الی ۱۱

A. به نظر میرسد که این فصل به چندین رخداد جداگانه تقسیم میشود

۱. عیسی با فریسیان بر سر شاگردانش که در شبات حبوبات میخورند مقابله می‌کند (لوقا ۶: ۱-۶)
۲. عیسی با فریسیان در مورد "شفا دادن مرد با دست خشک شده" در شبات بحث میکند (لوقا ۶: ۶-۱۱)
۳. عیسی دوازده شاگرد را انتخاب میکند (مراجعه شود به لوقا ۶: ۱۲ الی ۱۹)
۴. لوقا خطبه‌ای شبیه به "خطبه در کوه" در متی ۵: ۷ را ثبت میکند (ضبط شده در لوقا ۶: ۲۰-۴۹)

B. اختلاف آشکاری میان "خطبه بر کوه" در متی و "خطبه در دشت" در لوقا وجود دارد (لوقا ۶: ۱۷). به نظر می‌رسد لوقا بر روی سطح شرایط اجتماعی و نگرش نسبت به دنیای مادی ما نوشته شده است (بعضی از محققان می‌گویند لوقا بر مبنای آمدن با تاخیر است)؛ در حالی که به نظر می‌رسد متی در مسیر پیشرفت سطوح معنوی مسیحیت در جهت همانند مسیح شدن نوشته شده (یک محیط اسکاتولوژیک). مشخص نیست که چرا لوقا "لغت" را شامل کرده (یعنی، نبوت‌های عهد عتیق). این مباحث به صورت همسو با برکات موثر هستند، در حالیکه متی به طور کامل آنها را می‌کند (این نشان می‌دهد که موعظه‌های ثبت شده در عهد جدید به معنای واقعی نیستند، و بیشتر گزیده‌ای هستند). اساساً برکات و سعادت‌های جاودانی دستورات خاصی نیستند که باید دنبال شوند، بلکه نمونه‌هایی از نگرش نسبت به دنیای کنونی و جایگاه ما در آنها است. دشوار است تصمیم بگیریم که آیا لوقا و متی دو مفهوم مختلف را با استفاده از تم‌ها و مثال‌های مشابه ثبت می‌کنند یا خیر (مراجعه شود به *Encyclopedia of Bible Difficulties*, Gleason Archer, صفحات ۳۱۲ و ۳۶۶) یا همان موعظه‌های مختلف، (D. A. Carson, *"Matthew" in Expositor's Bible Commentary*). به یاد داشته باشید هر یک از نویسندگان انجیل تعالیم عیسی را انتخاب کرده، اقتباس کرده و دوباره مرتب کرده و مخاطبان مورد نظر خود را بر آن اساس انتخاب کرده اند. لوقا بسیاری از عناصر یهودی را در آموزش عیسی که متی برای خوانندگان یهودی خود ثبت می‌کند، ولی او آنها را نادیده گرفت.

C. نسخه لوقا از موعظه عیسی توسط دانش پژوهان نادیده گرفته شده است. اکثر مترجمین از حساب متی برای تفسیر حساب لوقا استفاده می‌کنند. با این حال، آنها بسیار متفاوت هستند. خیر خواهی‌های لوقا اسکاتولوژیک نیستند، بلکه معاصر هستند. عیسی به شاگردان خود رسیدگی می‌کند (لوقا ۶: ۲۰). پادشاهی اینجا است! شرایط فیزیکی بیرونی مومنان نباید بر اعتماد و شادی آنها در خدا تاثیر بگذارد.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۱ الی ۵

۱ در یکی از روزهای شبّات، عیسی از میان مزارع گندم می‌گذشت و شاگردانش خوشه‌های گندم را می‌چیدند و به دست ساییده، می‌خوردند. ۲ اما تنی چند از فریسیان گفتند: «چرا کاری می‌کنید که انجامش در روز شبّات جایز نیست؟» ۳ عیسی پاسخ داد: «مگر نخوانده‌اید که داوود چه کرد، آنگاه که خود و یارانش گرسنه بودند؟^۴ او به خانه خدا درآمد و نان حضور را برگرفت و خورد و به یارانش نیز داد، هر چند خوردن آن تنها برای کاهنان جایز است.»^۵ و در ادامه فرمود: «پسر انسان صاحب شبّات است.»

۶: ۱ "از میان مزارع گندم می‌گذشت" (در نسخه انگلیسی "مزارع غلات" نوشته شده و این تفسیر در رابطه با متن انگلیسی است) این اشاره به مسیر راه رفتن میان مزارع غلات دارد که در روستاهای شهرهای اطراف وجود داشتند. این مزارع غلات میتواند به هر نوع غلاتی که در آن منطقه کشت میشد اشاره داشته باشد (مثلاً گندم، جو، ...).

تلمود می آموزد که هر سفری که بیش از ۲۰۰۰ قدم در شبات، کار در نظر گرفته شده است و به همین دلیل مجاز نیست. جالب است که جمعیت، همراه با فریسیان و رسولان، در روز شبات به عیسی مسیح پیوستند، به همین دلیل، آنها نیز مشمول مجازات شکستن این قانون شبات بودند.

این نشان دهنده تاکید ممتد لوقا بر تضاد میان عیسی و رهبران مذهبی نسبت به قانون شفاهی (سنتهای ریش سفیدان) است. قانونگرایی آنها از یک تمایل صمیمانه برای حفظ کلام خدا آمده است! آنها صادقانه و آشکارا بسیار متعهد بودند. آنها اعتقاد داشتند که موسی دستورات شفاهی خود را از خداوند در کوه سینا و به صورت شفاهی دریافت کرده است. در این مرحله، سه تمثیل عیسی از لوقا ۵: ۳۳-۳۹ بسیار مهم هستند.

■ "در روز شبّات" این عبارت در $MSS P^4$, α , B , L , W یافت میشود و UBS^4 به آن رتبه C میدهد به این دلیل که یک گزینه غیر معمول (منحصر به فرد)، "در اولین دومین شبات" در $MSS A$, C , D , K , X ، دلتا یافت می شود.

نظریه های متعددی در مورد کلمات منحصر به فرد آن وجود دارد.

۱. از یک بیان سامی از یک تقویم مقدس فلسطینی که با اشاره به شبات بعد از جشن نان فطیر، اما دومین پس از پسخ، که از آن روز یهودیان ۵۰ روز تا پنتیکاست را روز شماری می کند (مراجعه شود به لویان ۲۳: ۱۵، *Archer Bible Commentary*، جلد ۲۸، ص ۶۰۷ را ببینید.

۲. از یک خطای کاتب، سه کار عیسی در شبات اشتباه برانگیز هستند (مراجعه شود به لوقا ۴: ۱۶، ۳۱: ۶، ۱: ۶، *Bruce Metzger*، *Textual Commentary*، ص ۱۳۹).

موضوع خاص: شبات

SPECIAL TOPIC: SABBATH

این اصطلاح (BDB 992) به معنای "استراحت" یا "پایان دادن به فعالیت" است. استفاده از آن به عنوان یک روز عبادت شروع می شود با پیدایش ۲: ۲ الی ۳، جایی که یهوه از استراحت خود به عنوان الگویی برای حیوانات (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۲) و انسان (انسان به برنامه منظم کار، استراحت و عبادت نیاز دارد) استفاده می کند. اولین استفاده تخصصی از این روز توسط اسرائیل در خروج ۱۶: ۲۵-۲۶ در جمع منا بود. سپس بخشی از "ده کلام" می شود (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۸-۱۱؛ تثنیه ۵: ۱۲-۱۵). این یک مثال است که ده کلام در خروج ۲۰ کمی متفاوت از ده کلام در تثنیه ۵ است. تثنیه اسرائیل را برای استقرار، زندگی، و کشاورزی در کنعان آماده می کند.

■ "شاگردانش" مسلمانا شاگردان از استاد پیروی کرده و قوانین سنتی شبات را نقض میکردند (مراجعه شود به متی ۱۲: ۱).

■ "خوشه های گندم را می چیدند و به دست ساییده، می خوردند" (در متن انگلیسی "دانه را چیده... در دستان خود میمالیدند" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) فریسیان اعمال شاگردان را به عنوان یکی از اینها تلقی میکردند

۱. درو کردن

۲. غربال کردن

۳. آماده کردن خوراک در شبات

این اقدامات طبق روایات شفاهی آنها بر اساس خروج ۳۴: ۲۱ غیر قانونی بود. برای مثال از روایات ربی، به شبات ۷: ۲ مراجعه کنید. شاگردان عیسی با توجه به قوانین خوشه چینی عهد عتیق، هیچ کار غیرقانونی انجام نمیدادند (مراجعه شود به تثنیه ۲۳: ۲۵). مشکل این بود روزی بود (مراجعه شود به خروج ۱: ۲ الی ۳) خروج ۲۰: ۸-۱۱؛ ۲۳: ۱۲؛ ۳۱: ۱۵؛ تثنیه ۵: ۱۲-۱۵) که آنها اینکار را انجام میدادند! به نظر می رسد نویسندگان انجیل اقدامات عیسی را در شبات ثبت کرده اند تا اینها را نشان دهند:

۱. بحثهایی که ایجاد شدند

۲. عیسی هر روز این نوع کارها را انجام میداد و روز شبات هیچ استثنائی نبود

۶: ۲ "تنی چند از فریسیان" فریسیان فرض بر این داشت که عیسی خروج ۳۴: ۲۱ را نقض میکند. این نشان می دهد که همیشه جمعیتی به دنبال عیسی بود. این جمعیت از شاگردان، بیماران، افراد کنجکاو و نمایندگان رهبران مذهبی در تلاش بودند تا او را در موقعیتی که می توانستند از آن بهره برداری کنند، قرار دهند. این مخلوط (۱) انگیزه ها و (۲) افرادی بود که عیسی به آنها تعلیم میداد و گاهی باعث میشدند (بدون در نظر گرفتن محتوایی خاص) به سختی بتوان آنها را تفسیر کرد.

۶:۳ "مگر نخوانده‌اید که داوود چه کرد؟" این حادثه از زندگی داوود به نظر می‌رسد تاکید بر آن داشته باشد که نیازهای انسانی بر روایات و سنت‌های قانونی ارجحیت دارند (مراجعه شود به اول سموئیل ۲۱: ۱-۶). فقط یک نظر کوتاه در مورد این ماجرا در اول سموئیل، من فکر می‌کنم داوود به کشیش در Nob دروغ گفت تا از او در قبال اتهام کمک کردن به داوود محافظت کند. متاسفانه او توسط شائول به خاطر کمک به داوود به اتهام خیانت کشته شد.

۶:۴ "خانه خدا" این به خیمه اشاره دارد (مراجعه شود به خروج ۲۵-۳۱).

■ "نان" این به دوازده قرص بزرگ نان اشاره دارد (که نماد خدا برای دوازده قبیله بود) که بر روی میز در محل مقدس گذاشته شد و هر هفت روز جایگزین میشدند. این نانها به عنوان خوراک کاهنان بودند (مراجعه شود به خروج ۲۵: ۳۰، لوقا ۲۴: ۵-۹). آنها حدود شش و یک چهارم پوند وزن داشتند.

■ "به یارانش نیز داد" این عبارت در هر سه انجیل سینوپتیک تکرار شده است (متی ۱۲: ۳؛ مرقس ۲: ۲۵). این پیام اول سموئیل ۲۱ است، اما در واقع، داوود در مورد داشتن همراهان دروغ گفته بود. او ظاهراً این کار را برای محافظت از کشیش‌های Nob که آنها را میشناخت انجام داد، و می‌دانست که شائول تلافی می‌کند. همراهان داوود، و همچنین دیگر اسرائیلی‌های ناراضی، تا ۱ اول سموئیل ۲۲: ۱ به او ملحق نشدند.

۶:۵ "پسر انسان" این یک عبارت صفتی از عهد عتیق بود. این در حزقیال ۲: ۱ و مزمیر ۸: ۴ به معنای واقعی اصطلاح "انسان" استفاده شد. با این حال، در دانیال ۷: ۱۳ در یک متن منحصر به فرد که بشر و خدا با این عنوان سلطنتی اسکاتولوژیک مطرح شده (ومرقس ۸: ۳۸؛ ۹: ۹؛ ۱۳: ۲۶؛ ۱۴: ۲۶) اشاره دارد. از آنجایی که این عنوان توسط یهودیان ربی مورد استفاده قرار نگرفت و به همین دلیل هیچ یک از دلایل ملی گرا، انحصارطلبانه و نظامی نداشت، عیسی آن را به عنوان لقب کامل خود انتخاب کرد و ماهیت دوگانه خود را، به طور کامل انسان و کاملاً الهی نشان داد (مراجعه شود به اول یوحنا ۴: ۱-۶). این مورد خاص خودش بود. این اصطلاح در لوقا بیست و سه بار مورد استفاده قرار گرفته است (لوقا ۵: ۲۴؛ ۶: ۵؛ ۹: ۲۲، ۲۶، ۴۴، ۵۸؛ ۱۱: ۳۰؛ ۱۲: ۸، ۱۰، ۴۰؛ ۱۷: ۲۲، ۲۴، ۲۶؛ ۳۰؛ ۳۱؛ ۳۱: ۲۰؛ ۳۱: ۲۱؛ ۲۷، ۳۶؛ ۲۲: ۲۲، ۲۴، ۴۸، ۶۹؛ ۲۴: ۷).

■ "صاحب شَبَات است" این به مفهوم مسیحیت متمایل است (متی ۱۲: ۶). شبات (به موضوع خاص در لوقا ۶: ۱ مراجعه شود) توسط خدا وضع شد (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۱-۳؛ خروج ۲۸: ۱۱) و در اینجا عیسی ادعا می‌کند که استاد و حاکم بر آن است.

مقررات شبات به اولویت تبدیل شده است. این سنتها، برای انسانهایی که در تصویر خدا ساخته شده نیستند، به مسئله دینی تبدیل شده‌اند، نه عشق خدا به انسانها. اولویت قوانین جایگزین اولویت مردم شد. منفعت جایگزین عشق شد. سنت‌های مذهبی (یعنی قانون شفاهی) جایگزین نیت خداوند شدند (مراجعه شود به اشعیا ۲۹: ۱۳؛ کولسیان ۲: ۱۶-۲۳).

چگونه کسی میتواند خدا را خشنود سازد؟ یک قضیه خوب عهد عتیقی ممکن است قربانی باشد. خداوند آن را به عنوان راهی برای انسانی گناهکار و نیازمند که به سوی او بیاید و دوستی از بین رفته را مجدداً برقرار سازد، در نظر گرفت، اما به روش آیینی و عملیات لیبرالی تبدیل شد. همینطور هم قانون شبات! بشریت به جای اینکه خدمتگزار باشد، به یک شیئی (برای این قوانین) تبدیل شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۶ الی ۱۱

در شَبَاتی دیگر، به کنیسه درآمد و به تعلیم پرداخت. مردی آنجا بود که دست راستش خشک شده بود. ^۷علمای دین و فریسیان، عیسی را زیر نظر داشتند تا ببینند آیا در روز شَبَات کسی را شفا می‌دهد یا نه؛ زیرا در پی دستاویزی بودند تا به او اتهام زنند. ^۸اما عیسی که از افکارشان آگاه بود، مرد خشک دست را گفت: «برخیز و در برابر همه بایست.» او نیز برخاست و ایستاد. ^۹عیسی به آنان گفت: «از شما می‌پرسم، کدام یک در روز شَبَات رواست: نیکی یا بدی، نجات جان انسان یا نابود کردن آن؟» ^{۱۰}پس چشم به جانب یکایک ایشان گرداند و سپس خطاب به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» چنین کرد، و دستش سالم شد. ^{۱۱}اما آنان سخت خشمگین شدند و با یکدیگر به مشورت نشستند که با عیسی چه کنند.

۶:۶ "در شَبَاتی دیگر، به کنیسه درآمد و به تعلیم پرداخت" این رویداد در متی ۱۲: ۹-۱۴ و مرقس ۳: ۱-۶ شرح داده شده است. کنیسه در دوران تبعید بابلی گسترش یافت. در درجه اول، محل تحصیل، نماز، عبادت و مشارکت بود. این بیان محلی یهودیت بود، چرا که معبد نقطه مرکزی ملی بود.

عیسی به طور منظم در کنیسه حضور داشت. او کتاب مقدس و روایات را در مدرسه کنیسه در ناصره آموخت. او به طور کامل در عبادتهای یهودیان قرن اول شرکت کرد.

همچنین جالب است که عیسی، ظاهراً هدفمند، در شیوه های تحریک آمیز در شب‌ها و در کنیسه عمل می‌کند. او عمداً روایات شفاهی (یعنی تلمود) بزرگان را نقض کرد تا وارد یک جدل الهیاتی / بحث با رهبران مذهبی شود (هم محلی و هم ملی، هم با فریسیان و هم با صدوقیان). بهترین بحث گسترده در مورد الهیات او، همانطور که از هنجارهای سنتی منحرف می‌شود، خطبه بر کوه است (متی ۵-۷، به خصوص ۵: ۱۷-۴۸).

■ "مردی آنجا بود که دست راستش خشک شده بود" فقط لوقا، پزشک، جزئیات را ثبت می‌کند که این دست راست بود، و احتمالاً به این معنی است که زندگی حرفه‌ای او متوقف شده بود.

۶: ۷ "علمای دین و فریسیان، عیسی را زیر نظر داشتند" این زمان غیر کامل میانی اخباری است که اشاره به اقدامات مکرر، آغاز یک عمل، و یا آغاز یک اقدام در زمان گذشته است. همیشه یک گروه از این رهبران مذهبی بودند که تلاش می‌کردند تا عیسی را به دلیل نقض قانون کتبی یا شفاهی بدام اندازه‌اندازند (مراجعه شود به لوقا ۱: ۱۴؛ ۱: ۲۰؛ ۲: ۲۰؛ مرقس ۳: ۲).
■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است که در پی مرقس ۳: ۲ است. آنها تصور می‌کردند که کاری را انجام می‌دهند که سنت‌هایشان را نقض می‌کند.

■ "تا به او اتهام زنند" این یک فعل متداول در Septuagint است (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۵؛ اول مکابی ۷: ۶، ۲۵؛ دوم مکابی ۴: ۴۷؛ ۱۰: ۱۳، ۲۱).
۶: ۸ "اما عیسی که از افکارشان آگاه بود" به یادداشت لوقا ۵: ۲۲ توجه کنید. همین اصطلاح در لوقا ۹: ۴۷ در رابطه با شاگردان استفاده می‌شود، در حالی که در لوقا ۵: ۲۲ و ۶: ۸ به دشمنانش اشاره می‌کند.

■ "برخیز و در برابر همه بایست" این‌ها هر دو امری هستند، اولی حال فعال و دومی آنوریست فعال است. این مرد درخواست نکرد که شفا داده شود، اما عیسی از او به عنوان موضوع درس برای شاگردان و فریسیان استفاده می‌کند. اغلب استفاده عیسی از معجزات عمدتاً برای تعلیم کسانی بود که شاهد بودند.

۶: ۹ مسئله این است! شب‌ها به خاطر چیست (متی ۱۲: ۱۱؛ مرقی ۳: ۴)؟

■ "جان" این یک نمونه خوب از کلمه یونانی *psuché* جهت استفاده برای یک فرد یا یک زندگی است، نه یک "روح". انسان در مفهوم کتاب مقدس، "روح" ندارد؛ آنها روح هستند (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۷). چندین لغت مختلف در زبان عبری و یونانی وجود دارند که به جنبه‌های بشریت اشاره دارند، اما واقعاً هم مترادف زندگی زمینی هستند.

۶: ۱۰ "چشم به جانب یکایک ایشان گرداند" مرقس (پطرس) می‌افزاید: "با خشم" (مراجعه شود به مرقس ۳: ۵).

■ "خطاب به آن مرد گفت" برخی از متون یونانی باستان "با خشم" (NKJV) را اضافه می‌کنند، که از مرقس ۳: ۵ می‌آید که در آن خطاب به فریسیان است، نه مرد فلج. UBS⁴ یک متن کوتاه (W, C, B, A, 8, MSS P⁴) رتبه A (یقین) می‌دهد.

■ "دستت را دراز کن" این یک زمان آنوریست امری فعال است. تلمود کمک پزشکی برای نجات جان کسی در شب‌ها را مجاز میدانند، اما نه درمان و شفا را.

■ "چنین کرد" این نشان دهنده عمل از روی ایمان آن مرد است.

۶: ۱۱ "آنان سخت خشمگین شدند" این نشانگر آغاز دسیسه چینی رهبران مذهبی است (مرقس ۳: ۶). کلمه "خشم"، "خشم بی قید و شرط"، از کلمه‌ای "ذهن" (*nous*) استفاده می‌شود با آلفا خصوصی ساخته شده است. این اصطلاح در انجیل تنها در اینجا استفاده می‌شود، اما توسط پولس در دوم تیموتائوس ۳: ۹ هم استفاده می‌شود. این اصطلاح رایج در ادبیات خرد در Septuagint است (مراجعه شود به ایوب ۳۳: ۲۳؛ مزامیر ۲۲: ۳؛ امثال ۱۴: ۸؛ ۲۲: ۱۵؛ و جامعه ۱۱: ۱۰).

■ "و با یکدیگر به مشورت نشستند که با عیسی چه کنند" از مرقس ۳: ۶ می‌آموزیم که مشاوره بین هیرودی‌ها و فریسیان که دشمنان سنتی بودند (در سیاست و دین) برگزار شد.

این رهبران خود را به عنوان مدافعان یهوه میدیدند! شگفت انگیز است که رهبران مذهبی در قبال قتل عمد عیسی و شکستن شبات هیچگونه مشکلی نداشتند (متی ۲۶: ۴؛ یوحنا ۱۱: ۵۳).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۱۲ الی ۱۶

^{۱۲} یکی از آن روزها، عیسی برای دعا به کوهی رفت و شب را در عبادت خدا به صبح رساند. ^{۱۳} بامدادان شاگردانش را فرا خواند، و از میان آنان دوازده تن را برگزید و ایشان را رسول خواند: ^{۱۴} شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر پطرس)، یعقوب، یوحنا، فیلیپس، برتولما، ^{۱۵} متی، توما، یعقوب پسر حلفای، شمعون معروف به غیور، ^{۱۶} یهودا پسر یعقوب، و یهودای آسخریوطی که به وی خیانت کرد.

۶: ۱۲ "عیسی برای دعا به کوهی رفت" در مزامیر عهد عتیق کوه ها مکان های ایمنی، قدرت و پایداری هستند. آنها با حضور یهوه (مراجعه شود به مزامیر ۱۲۱: ۱) و یا با معبد (یعنی کوه موریبا، مزامیر ۸۷: ۱) همراه هستند. موسی با یهوه بر روی یک کوه ملاقات کرد (یعنی، کوه سینا، مراجعه شود به خروج ۱۹: ۱۶-۲۵). انجیل متی، در ضبط خود از خطبه عیسی بر روی کوه، یک پیوند قطعی بین موسی و عیسی برقرار می کند.

موعظه معروف عیسی (متی ۵-۷) بر روی یک کوه داده شد. این جزئیات ممکن است از انجیل مرقس (شهادت عینی پطرس) در مرقس ۳: ۱۳ آمده باشد. با این حال، لوقا این خطبه را "به وضوح" می نویسد.

این چیزی نیست که کوه به آن اشاره دارد مشخص نیست. یک کوه در جلیل وجود دارد که اغلب در رابطه با جلسه پس از قیام عیسی با شاگردان ذکر شده است (متی ۲۶: ۲۶، ۳۲، ۲۸، ۷ و ۱۰). این مکان هر جایی که بود، بدیهی است زمان رفتن و نزدیک شدن به پدر بود (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۸).

■ "برای دعا به کوهی رفت و شب را در عبادت خدا به صبح رساند" لوقا، بیش از هر نویسنده دیگر انجیل، بر زندگی و نماز عیسی (لوقا ۳: ۲۱؛ ۶: ۱۲؛ ۹: ۱۸، ۲۸؛ ۱۱: ۱-۴) و تعالیم او در نماز (لوقا ۱۱: ۵-۸؛ ۱۸: ۱-۹، ۱۴) تاکید می کند.

عیسی، قبل از اینکه او ۱۲ شاگرد ویژه را انتخاب کند تا بعدا نمایندگان او باشند، تمام شب را در نماز گذراند (زمان غیر کامل فعال با الفاظ اضافی). در اینجا تنش میان تقدیر (پدر) و اراده بشری (عیسی) وجود دارد. عیسی، پر از روح، که خدایی بودن را تجسم می دهد، هنوز هم باید دعا کند. یهودا خیانتکار یکی از گزینه های نماز بود!

۶: ۱۳ "شاگردانش را فرا خواند" بسیاری از مردم پیرو عیسی، مردان و زنان، پیر و جوان بودند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۲۱-۲۲). عیسی دوازده نفر را به عنوان نماینده و رهبر ویژه اش انتخاب کرد. او زمان صرف شاگردان خود کرد (Robert Coleman, *The Master Plan of Discipleship*). را ببینید).

■ "دوازده" این به نظر می رسد مربوط به دوازده قبیله اسرائیل به عنوان نماد مردم خدا.

موضوع خاص: عدد دوازده

(SPECIAL TOPIC: THE NUMBER TWELVE)

دوازده همیشه عدد نمادین برای سازمانها بوده است

A. خارج از انجیل

۱. ۱۲ نشان زودیاک

۲. دوازده ماه سال

B. در عهد عتیق (BDB 1040 و 797)

۱. پسران یعقوب (قبایل یهود)

۲. منعکس شده در موارد زیر

a. دوازده ستون در محراب در خروج ۲۴: ۴

b. دوازده جواهر بر روی سینه لباس کاهن اعظم (که نشان از قبایل است) در خروج ۲۸: ۲۱

c. دوازده قرص نان در مکان مقدس جشن خیمه ها در لاویان ۲۴: ۵

- d. دوازده جاسوس به کنعان اعزام شدند در اعداد ۱۳ (از هر قبیله یک نفر)
 e. دوازده عصا (استانداردهای قبایل) در شورش کورا در اعداد ۱۷:۲
 f. دوازده سنگ یوشع در یوشع ۳:۴ و ۹ و ۲۰
 g. دوازده ناحیه فرماندهی در دولت سلیمان در اول پادشاهان ۴:۷
 h. دوازده سنگ محراب الیاس برای یهوه در اول پادشاهان ۱۸:۳۱

C. در عهد جدید

۱. دوازده شاگرد منتخب
۲. دوازده سبد نان (یکی برای هر شاگرد) در انجیل متی ۱۴:۲۰
۳. دوازده تخت در عهد جدید برای نشستن شاگردان (اشاره به دوازده قبیله اسرائیل) در انجیل متی ۱۹:۲۸
۴. دوازده گروه از فرشتگان برای نجات عیسی در انجیل متی ۲۶:۵۳
۵. نمادگرایی در مکاشفه
 - a. ۲۴ ریش سفید بر ۲۴ تخت در ۴:۴
 - b. ۱۴۴۰۰۰ (۱۲x۱۲۰۰۰) در ۷:۴، ۱۴:۱ و ۳
 - c. دوازده ستاره بر تاج زنان در ۱۲:۱
 - d. دوازده دروازه، دوازده فرشته منعکس کننده دوازده قبیله در ۲۱:۱۲
 - e. دوازده سنگ زیرین اورشلیم جدید و بر روی هر یک نام یکی از شاگردان در ۲۱:۱۴
 - f. دوازده هزار محله در ۲۱:۱۶ (اندازه شهر جدید، اورشلیم جدید)
 - g. دیوارها ۱۴۴ ذراع هستند در ۲۱:۱۷
 - h. دوازده دروازه مروارید در ۲۱:۲۱
 - i. درختان در اورشلیم جدید با دوازده نوع میوه (یکی برای هر ماه) در ۲۲:۲

■ "ایشان را رسول خواند" این نظر منحصر به فرد لوقا است. این بدان معناست که فعل "فرستادن" با دلالت ربی از اختیارات مجاز است. این در یونانی کلاسیک مانند اصطلاح "سفیر" استفاده می شود. مراجعه کنید به موضوعات خاص: فرستادن (*apostello*) در لوقا ۹: ۴۸ و نمودار فهرست اسامی رسولان در لوقا ۵: ۲۷.

۶: ۱۴ "شَمعون که او را پطرس نامید" سه فهرست دیگر از دوازده رسول وجود دارد. پطرس همیشه اول است؛ یهوذا اشخریوطی همیشه آخرین است. سه گروه چهار نفره وجود دارد که یکسان باقی می ماند، هر چند اغلب ترتیب اسامی درون گروه ها معکوس هستند (متی ۱۰: ۲-۴؛ مرقس ۳: ۱۶-۱۹؛ اعمال رسولان ۱: ۱۳).

موضوع خاص: پطرس

(SPECIAL TOPIC: PETER, THE MAN)

I. خانواده او

- A. خانواده پطرس در جلیل کفار در شهر بیت صیدا در ساحل شمالی دریای جلیل (یا دریای تیبیره، مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۴۴) زندگی می کرد، ولی ظاهراً در مقطعی به کفرناحوم کوچ کرد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۲۱ الی ۲۹).
 - B. نام پدر پطرس یونا بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۷) یا یوحنا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۴۲، ۲۱: ۱۵ الی ۱۷).
 - C. نام اصلی او شمعون بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۶ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۶)، که در فلسطین قرن نخست نامی متداول بود. حالت یهودی سیمئون بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۵: ۱۴، دوم پطرس ۱: ۱).
- عیسی نام او را به پطرس (یا پطرس که به معنی صخره است، عیسی برای توصیف قدرت و ثبات او این نام را انتخاب کرد) در انجیل متی ۱۶: ۱۸، انجیل مرقس ۳: ۱۶، انجیل لوقا ۶: ۱۴، و انجیل یوحنا ۱: ۴۲ تغییر داد. این اسم در زبان آرامی قیافا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۴۲، اول قرتنیان ۱: ۱۲، ۳: ۲۲، ۹: ۵، ۱۵: ۵، غلاطیان ۱: ۱۸، ۲: ۹ و ۱۱ و ۱۴) است. اغلب در عهد جدید این

دو اسم با یکدیگر می‌آیند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۶، انجیل لوقا ۵: ۸، انجیل یوحنا ۱: ۴۰، ۶: ۸ و ۱۳، ۶ و ۹ و ۲۴ و ۳۶، ۱۸: ۱۰ و ۱۵ و ۲۵، ۲۰: ۲ و ۶، ۲۱: ۲ الی ۳ و ۷ و ۱۱ و ۱۵).

D. نام برادر پطرس اندرو یا آندریاس بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۶). او از شاگردان یحیی تعمید دهنده بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۳۵ و ۴۰) و بعداً ایمان آورده و پیرو عیسی شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۳۶ الی ۳۷). او شمعون را نزد عیسی آورد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۴۱). چندین ماه بعد عیسی با آنها در کناره دریای جلیل مواجه شد و از آنها خواست که رسماً شاگرد تمام وقت او باشند (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱۸ الی ۲۰، انجیل مرقس ۱: ۱۶ الی ۱۸ ف و انجیل لوقا ۵: ۱ الی ۱۱).
E. او ازدواج کرده بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۳۰، اول قرنتیان ۹: ۵)، ولی هیچ ذکری در مورد فرزندانش به عمل نیامده است.

II. شغل او

- A. خانواده پطرس مالک چندین کشتی ماهیگیری بوده و حتی چندین مستخدم هم استخدام کرده بودند.
B. خانواده پطرس احتمالاً با یعقوب، یوحنا و پدر آنها، زبیدی شریک بودند (مراجعه شود به انجیل لوقا ۵: ۱۰).
C. پطرس پس از مرگ عیسی برای مدت کوتاهی به کار ماهیگیری خودش بازگشت (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۱).

III. شخصیت او

A. تواناییهای پطرس

۱. او یک پیرو متعهد ولی کاملاً تحریک کننده بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۹: ۵، انجیل یوحنا ۱۳: ۴ الی ۱۱).
۲. او همیشه سعی می‌کرد از روی ایمان عمل کند، ولی اغلب شکست می‌خورد (برای نمونه، راه رفتن روی آب، مراجعه شود به انجیل متی ۱۴: ۲۸ الی ۳۱).
۳. او شجاع و آماده مردن بود (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۵۱ الی ۵۲، انجیل مرقس ۱۴: ۴۷، انجیل لوقا ۲۲: ۴۹ الی ۵۱، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۰ الی ۱۱).
۴. پس رستاخیز، عیسی او را شخصاً رهبر بی اعتبار دوازده شاگرد در انجیل یوحنا ۲۱ خطاب کرد و به او فرصت این را داد که توبه کند و رهبری خود را باز یابد.

B. ضعفهای پطرس

۱. او گرایش به قانونمندی یهودیت داشت
 - a. با کفار غذا می‌خورد (غلاطیان ۲: ۱۱ الی ۲۱)
 - b. قوانین غذا (اعمال رسولان ۱۰: ۹ الی ۱۶)
۲. او همانند همه شاگردان، تعالیم جدید و ریشه‌ای عیسی را و اینکه بر چه چیزی دلالت دارند، به صورت کامل درک نمی‌کرد
 - a. انجیل مرقس ۹: ۵ الی ۶
 - b. انجیل یوحنا ۱۳: ۶ الی ۱۱، ۱۸: ۱۰ الی ۱۱
۳. او شخصاً و شدیداً توسط عیسی تنبیه شده بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۸: ۳۳، انجیل متی ۱۶: ۲۳)
۴. در زمانی که عیسی در گتسمانه به او نیاز داشت بجای اینکه دعا کند، خوابیده بود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴: ۳۲ الی ۴۲، انجیل متی ۲۶: ۳۶ الی ۴۶، انجیل لوقا ۲۲: ۴۰ الی ۶۰)
۵. او چندین مرتبه انکار کرد که عیسی را می‌شناسد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴: ۶۶ الی ۷۲، انجیل متی ۲۶: ۶۹ الی ۷۵، انجیل لوقا ۲۲: ۵۶ الی ۶۲، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۶ الی ۲۵ الی ۲۷)

IV. رهبری او در گروه شاگردان

- A. چهار فهرست از شاگردان وجود دارد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰: ۲ الی ۴)، انجیل مرقس ۳: ۱۶ الی ۱۹، انجیل لوقا ۶: ۱۴ الی ۱۶، اعمال رسولان ۱: ۱۳). پطرس همیشه اولین نفر فهرست شده است. دوازده شاگرد به سه گروه چهار نفری تقسیم شده بودند. فکر می‌کنم بدین منظور بوده که بتوانند به صورت دوره‌ای به خانواده خود سرکشی کنند.
- B. اغلب پطرس سخنگوی گروه شاگردان بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۳ الی ۲۰)، انجیل مرقس ۸: ۲۷ الی ۳۰، انجیل لوقا ۹: ۱۸ الی ۲۱). از این عبارتها همچنین برای تصریح اقتدار پطرس در میان گروه استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۸). با این حال، در همین متن عیسی بر سر او فریاد می‌زند و او را ابزار شیطان خطاب می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۲۳، انجیل مرقس ۸: ۳۳۹).

همچنین وقتی که شاگردان بر سر این بحث می‌کردند که کدامیک برترین است، تصور نمی‌شود که پطرس این مقام را بدست آورد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۰: ۲۰ الی ۲۸، به خصوص آیه ۲۴، انجیل مرقس ۹: ۳۳ الی ۳۷، ۱۰: ۳۵ الی ۴۵).

C. پطرس رهبر کلیسای اورشلیم نبود. این مسئولیت به یعقوب واگذار شد که برادر عیسی بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۲: ۱۷، ۱۵: ۱۳، ۲۱: ۱۸، اول قرنتیان ۷: ۱۵، غلاطیان ۱: ۱۹، ۲: ۹ و ۱۲).

۷. بشارت او پس از قیام عیسی

- A. نقش رهبری پطرس به وضوح در فصلهای ابتدایی اعمال رسولان دیده می‌شود.
۱. او انتخاب جایگزین یهودا را رهبری کرد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۱۵ الی ۲۶)
 ۲. او در اولین مراسم پنتیکاست موعظه کرد
 ۳. او یک مرد افلیج را شفا داد و در دومین مراسم موعظه کرد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲)
 ۴. در اعمال رسولان ۴، با جسارت با اعضای سانهدرین صحبت کرد
 ۵. او بر نظم کلیساها در مورد حنایا و سفیره در اعمال رسولان ۵ نظارت کرد
 ۶. او در شورای اورشلیم در اعمال رسولان ۱۵: ۷ الی ۱۱ صحبت کرد
 ۷. در اعمال رسولان چندین رخداد و معجزه به او منسوب شده‌اند
- B. پطرس، با این حال، همیشه مفاهیم انجیل را متجسم نمی‌ساخت.
۱. او تفکر عهد عتیقی خود را حفظ کرد (مراجعه شود به غلاطیان ۲: ۱۱ الی ۱۴)
 ۲. او مجبور بود تا مکاشفه خاصی را برای کرنلیوس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۰) و پیروان سایر ادیان در نظر بگیرد

۷.۱. سالهای سکوت

۱. اطلاعات چندانی در مورد پطرس پس از شورای اورشلیم در اعمال رسولان ۱۵ وجود ندارد
 ۱. غلاطیان ۱: ۱۸
 ۲. غلاطیان ۲: ۷ الی ۲۱
 ۳. اول قرنتیان ۱: ۱۲، ۳: ۲۲، ۹: ۵، ۱۵: ۵
۲. روایت‌های کلیسای اولیه
 ۱. شهید شدن پطرس در رم در نامه اسقف روم به کلیسای قرنتس در سال ۹۵ میلادی ذکر شده است
 ۲. ترتولیان ۱۵۰ الی ۲۲۲ میلادی) هم به شهید شدن پطرس در رم تحت نرون (سالهای ۵۴-۶۸ میلادی) اشاره دارد
 ۳. اسقف اسکندریه (سال ۲۰۰ میلادی) می‌گوید که پطرس در رم کشته شد.
 ۴. اوریگن (سال ۲۵۲ میلادی) می‌گوید پطرس با مصلوب شدن، سر به سمت پائین، در رم شهید شد.

■ "اندرو" اصطلاح یونانی به معنای "مردانه" است. از یوحنا ۱: ۲۹-۴۲ می‌آموزیم که اندرو شاگرد یحیی تعمید دهنده بود و او برادرش پطرس را به عیسی معرفی کرد.

■ "جیمز" عبری این نام "یعقوب" است (BDB 784)، که به معنی "جان‌نشین" است، مراجعه شود به پیدایش ۲۵: ۲۶). دو نفر به نام یعقوب در لیست دوازده رسول وجود دارند. یکی از برادران یوحنا (مرقس ۳: ۱۷) و بخشی از حلقه درونی (یعنی پطرس، یوقوب و یوحنا) است. این برادر یوحنا است.

■ "یوحنا" این برادر یعقوب و عضو دایره درونی شاگردان بود. او پنج کتاب عهد جدید را نوشت و طولانی‌تر از هر رسول دیگری زندگی کرد.

■ "فیلیپ" نام یونانی به معنی "دوستدار اسب" است. فرا خواندن او در یوحنا ۱: ۴۳-۵۱ ثبت شده است.

■ "بارتولومی" نام به معنای "پسر بطلمیوس" است. او ممکن است ناتانیل انجیل یوحنا باشد (یوحنا ۱: ۴۵-۴۹؛ ۲۰: ۲۱).

■ "متی" نام عبری (از *Matthiah*)، مراجعه شود به اول تواریخ ۹: ۳۱، ۱۵: ۱۸، ۲۱: ۱۶؛ ۵: ۲۵، ۳: ۲۱؛ نحمیا ۸: ۴) به معنای "هدیه یهوه" است. به لای اشاره دارد (مراجعه شود به مرقس ۲: ۱۳-۱۷).

■ "توماس" نام عبری به معنای "دوقلو" یا "دیدموس" (مراجعه شود به یوحنا ۱۱: ۱۶؛ ۲۰: ۲۴؛ ۲۱: ۲) است.

■ "جیمز پسر آلفائوس" عبری این نام "یعقوب" است. دو نفر به نام جیمز/یعقوب در لیست دوازده وجود دارد. یکی از برادر یوحنا است (لوقا ۶: ۱۷) و بخشی از حلقه درونی (یعنی پطرس، یعقوب و یوحنا). این یکی به عنوان "یعقوب کوچکتر" شناخته شده (مرقس ۱۷: ۳) است.

■ "شمعون که زیلوت نامیده می شود" متن یونانی مرقس "کنعانی" نوشته است (همچنین متی ۱۰: ۴). مرقس که انجیل آن برای رومیان نوشته شده بود، ممکن است قصد نداشته است که کلمه سیاسی "زیلوت"، که به جنبش چریکی ضد روم یهودیان اشاره دارد، بنویسد. لوقا او را با این اسم نام می برد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۱۳).

اصطلاح کنعانی چندین مشتق دارد.

۱. از منطقه ای جلیل به نام کنعان
۲. از استفاده عهد عتیقی از کنعانی به عنوان بازرگان
۳. از یک نام عمومی به عنوان یک بومی از کنعان.

اگر نامگذاری لوقا درست باشد، پس، زیلوت از واژه آرامی برای "علاقه مندان" است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۱۷). دوازده شاگرد برگزیده عیسی از چندین گروه مختلف و رقابتی بودند. شمعون عضو گروهی ناسیونالیستی بود که از سرنگونی خشونت آمیز حکومت روم حمایت میکرد. به طور معمول این شمعون و لاوی (یعنی متی، خراجگیر) در یک اتاق با همدیگر قرار نمیگرفتند.

■ "یهودا پسر یعقوب" او نیز "Lebbeus" (متی ۱۰: ۳) یا "یهودا" (مراجعه شود به یوحنا ۱۴: ۲۲) نامیده می شود. هم تادئوس و هم Lebbeus به معنی "عزیزان عزیز" است.

■ "یهودا اسخریوطی" دو شمعون، دو یعقوب و دو یهودا وجود دارند. نام اسخریوطی دارای دو مشتق احتمالی است:

۱. مردی از Kerioth شهری در یهودیه (مراجعه شود به یوشع ۱۵: ۲۳، که به این معناست که او تنها یهودی بود)
۲. نام پدرش (یوحنا ۶: ۷۱؛ ۱۳: ۲، ۲۶)
۳. "مرد قاتل" و یا قاتل، که به این معنی است که او نیز مانند شمعون زیلوت بود.

موضوع خاص: اسخریوط در لوقا ۲۷: ۳ را مطالعه کنید.

■ "که به وی خیانت کرد" گمانه زنیهای زیادی در مورد یهودا و انگیزه های او وجود دارند. از او اغلب در انجیل یوحنا ذکر شده است (مراجعه شود به یوحنا ۶: ۷۱؛ ۱۲: ۴؛ ۱۳: ۲، ۲۶، ۳۹؛ ۱۸: ۲، ۳، ۵). نمایش مدرن "سوپرستار عیسی مسیح" او را به عنوان یک پیروی وفادار اما ناامید نشان میدهد که سعی داشت عیسی را مجبور به انجام نقش مسیح یهودی کند و حکومت روم را سرنگون کرده، ستمکاران را مجازات کند و اورشلیم را به عنوان پایتخت جهان اعلام نماید با این حال، یوحنا انگیزه هایش را به عنوان حریص و مخرب ترسیم می کند.

مشکل اصلی مسئله الهیاتی حاکمیت خدا و اراده آزاد انسان است. آیا خدا یا عیسی یهودا را بازچه قرار دادند؟ اگر شیطان او را کنترل میکرد یا خدا را تعیین کرده بود که او به عیسی خیانت کند، آیا با این وجود یهودا مسئول اعمال خود است؟ کتاب مقدس مستقیماً به این سوالات پاسخ نمی دهد. خدا در کنترل تاریخ است؛ او رویدادهای آینده را می داند، اما بشر برای انتخاب و اقدامات خود مسئول است. خداوند عادل است، نه مداخله گر.

یک کتاب جدید وجود دارد که تلاش میکند از یهودا دفاع کند: *Judas: Betrayer or Friend of Jesus?* توسط William Klassen، از انتشارات Fortress، سال ۱۹۹۶. من با این کتاب موافق نیستم زیرا شهادت انجیل یوحنا را بی بها میکند، اما بسیار جالب و تفکر برانگیز است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۱۷ الی ۱۹

۱۷ عیسی همراه ایشان فرود آمد و در مکانی هموار ایستاد. بسیاری از شاگردانش و انبوهی از مردم از سرتاسر یهودیه، اورشلیم، و از شهرهای ساحلی صور و صیدون، آنجا حضور داشتند. ^{۱۸} آنها آمده بودند تا سخنان او را بشنوند و از بیماریهای خود شفا یابند؛ و کسانی که ارواح پلید آزارشان می داد، شفا می یافتند. ^{۱۹} مردم همه می کوشیدند او را لمس کنند، زیرا نیرویی از وی صادر می شد که همگان را شفا می بخشید.

۶: ۱۷ این همسو با متی ۴: ۲۴-۲۵ و مرقس ۳: ۷-۸ است. این خطبه در متی ۵-۷ «خطبه کوه» و در لوقا «خطبه ای در دشت» نامیده شده است.

٦: ١٨ " از بیماریهای خود شفا یابند؛ و کسانی که ارواح پلید آزارشان می‌داد، شفا می‌یافتند" در انجیل، تمایزی بین بیماری جسمی و تسخیر جسم توسط دیو وجود دارد. موضوع خاص: ارواح ناپاک در لوقا ٤: ٣٣ و یادداشت‌های در مورد جن‌گیری در لوقا ٤: ٣٥ را مطالعه کنید. اگر چه نیروهای شیطانی ممکن است علائم فیزیکی ایجاد کنند، درمان برای هر یک متفاوت است. عیسی همه کسانی را که نزد او آورده بودند، شفا داد. ما از حسابهای دیگر می‌دانیم که گاهی اوقات درمان بر اساس یکی از اینها است

١. ایمان فرد
٢. ایمان به دوستان فرد بیمار
٣. گاهی اوقات به هیچ وجه بدون ایمان کامل امکانپذیر نیست (یوحنا ٥: ١-٩ الف)

التیام جسمانی همیشه دلالت بر نابودی معنویت نیست (مراجعه شود به یوحنا ٩).

٦: ١٩

NASB	"زیرا قدرت از او می‌آمد"
NKJV	"زیرا قدرت از او بیرون رفت"
NRSV	"زیرا قدرت از او بیرون آمد"
TEV	"زیرا قدرت از او بیرون میرفت"
NJB	"چون قدرت از او بیرون آمد"

این زمان مجهول غیر کامل (دپوننت) اخباری است. قدرت روح در او ساکن بود و به دیگر نیازمندان منتقل میشد (لوقا ٥: ١٧؛ ٨: ٤٦؛ مرقس ٥: ٣٠). بشارت چیزی را از عیسی گرفت.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ٦: ٢٠ الی ٢٦

٢٠ آنگاه عیسی بر شاگردانش نظر افکند و گفت: «خوشا به حال شما که فقیرید، زیرا پادشاهی خدا از آن شماست. ٢١ خوشا به حال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا سیر خواهید شد. خوشا به حال شما که اکنون گریانید، زیرا خواهید خندید. ٢٢ خوشا به حال شما آنگاه که مردم به خاطر پسر انسان، بر شما نفرت گیرند و شما را از جمع خود برانند و دشنام دهند و بدنام سازند. ٢٣ در آن روز، شادی و پایکوبی کنید، زیرا پادشاهان در آسمان عظیم است. چرا که پدران آنها نیز با پیامبران چنین کردند. ٢٤ اما وای بر شما که دولت‌مندید، زیرا تسلی خود را یافته‌اید. ٢٥ وای بر شما که اکنون سیرید، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که اکنون خندانید، زیرا ماتم خواهید کرد و زاری خواهید نمود. ٢٦ وای بر شما آنگاه که همگان زبان به ستایشتان بگشایند، زیرا پدران آنها نیز با پیامبران دروغین چنین کردند.»

٦: ٢٠ " بر شاگردانش نظر افکند " عیسی این خطبه را خطاب به شاگردان خود می‌گوید، در حالی که در متی او به گروه‌های مختلفی در جمعیت بزرگی اشاره می‌کند.

■ " خوشا به حال شما که فقیرید " متی این سری از نعمات (به متی ٥: ١-١٢) را به زندگی روحانی مرتبط می‌کند، در حالی که حالت مختصر شده لوقا به شرایط اجتماعی مرتبط میسازد (یعنی فقیر، گرسنه، گریه و نفرت، مراجعه شود به لوقا ٢٠: ٦-٢٢).

این اصطلاح (*makarios*) به معنای "خوشحال" یا "مفتخر" بود (لوقا ٦: ٢٠-٢٢). کلمه انگلیسی "خوشحال" از "رویداد" زبان انگلیسی قدیم است. خوشبختی با ایمان مومنان براساس شرایط فیزیکی نیست، بلکه شادی درونی است. در این اظهارات هیچ فعلی وجود ندارد. آنها در شکل شبیه به آرامی یا عبری هستند (مراجعه شود به مزامیر ١: ١). این فضیلت هم نگرش فعلی نسبت به خدا و زندگی و همچنین یک امید اسکاتولوژیک است.

■ " پادشاهی خدا " عبارت "پادشاهی بهشت" یا "پادشاهی خدا" بیش از ١٠٠ مرتبه در انجیل استفاده شده است. متی، که برای افرادی با پس‌زمینه یهودی مینوشت درباره ذکر نام خدا به خاطر خروج ٢٠: ٧ نگران بود، معمولاً عبارت "پادشاهی بهشت" را مینویسد، هرچند در متی ٦: ٣٣؛ ١٢: ٢٨؛ ١٩: ٢٤؛ ٢١: ٣١، ٤٣، حتی از "پادشاهی خدا" استفاده می‌کند. اما انجیل مرقس (مرقس ١٠: ١٤) و لوقا برای غیر یهودیان نوشته شده بود. این دو عبارات مترادف هستند (*New Testament Theology*, Frank Stagg, ص ١٥١-١٥٢).

Word Studies in the New Testament, M. R. Vincent, فهرستی از مکانهایی را دارد که معتقد است پادشاهی در حال حاضر و آینده

است:

۱. "حال - متی ۱۱: ۱۲، ۱۲: ۲۸، ۱۶: ۱۹، لوقا ۱۱: ۲۰، ۱۶: ۱۶، ۱۷: ۲۱ و تمثیل های: بذر، علف صحرا، خمیرمایه، و تور/دام
۲. آینده - دانیال ۷: ۲۷؛ متی ۱۳: ۴۳؛ ۱۹: ۳۸؛ ۲۵: ۳۴؛ ۲۶: ۲۹؛ مرقس ۹: ۴۷؛ اول قرتیان ۶: ۹؛ دوم پطرس ۱: ۱۱؛ مکاشفه ۲۰" (صفحه ۱۶۱).

۶: ۲۱ "خوشا به حال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا سیر خواهید شد" لوقا، دقیقاً زمان وقوع این نیازها یا تغییر شرایط چه زمانی رخ خواهد داد، را به روشنی بیان نمی‌کند. آیا زمان آینده است، اما در این زندگی ("در حال حاضر" لوقا دو بار در لوقا ۶: ۲۱، دو بار در لوقا ۶: ۲۵ استفاده می‌شود) و یا یک وضعیت اسکاتولوژیک است (مانند وضعیت اسکاتولوژیک سعادت جاودانی آینده متی، متی ۵: ۱-۱۱)؟ نکته این است که به کسانی که به مسیح اعتماد کنند، برکت داده می‌شود و از نظر فیزیکی پاداش می‌گیرند (همسوی متی بر آینده معنوی تمرکز می‌کند). رستگاری همه چیز را در نهایت تغییر می‌دهد. بیشتر کلیساهای اولیه در اورشلیم ضعیف بودند (این یکی از دلایلی است که پولس خواستار جمع‌آوری دعانه برای آنها از کلیساهای غیر یهودی بود). لوقا امیدوار نیست که انجیل بلافاصله شرایط فیزیکی، مالی، یا فرهنگی خود را تغییر دهد، اما ادعا می‌کند که بلافاصله نگرش و امید خود را تغییر خواهد داد!

۶: ۲۲ عواقب ناشی از پیروی از عیسی در دنیای سقوط کرده و گمراه وجود داشته و وجود دارد (متی ۵: ۱۰-۱۱). این نعمت از بقیه متفاوت است، زیرا شرط مورد نیاز آزار و اذیت است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۴: ۲۲؛ رومیان ۵: ۳-۴؛ ۸: ۱۷؛ فیلیپیان ۱: ۲۹؛ اول تسالونیکیان ۳: ۳؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۲؛ یعقوب ۱: ۲-۴؛ اول پطرس ۳: ۱۴؛ ۴: ۱۲-۱۹؛ مکاشفه ۱۱: ۷؛ ۱۳: ۷). این نعمت بیان شده در حال حاضر و در نهایت در یک محیط اسکاتولوژیک (یعنی در بهشت، مراجعه شود به لوقا ۶: ۲۳) هستند.

■ "پسر انسان" به یادداشت لوقا ۶: ۵ مراجعه کنید.

۶: ۲۳ "شادی و پایکوبی کنید" اینها هر دو آئوریست امری هستند. نگرش و اقدامات مومنان در زمان آزار، درد و شکنجه، شاهد قوی از نجات و داوری فریبکارانه بر آنان است.

■ "چرا که پدران آنها نیز با پیامبران چنین کردند" آزار و شکنجه مذهبی چیز جدیدی نیست. کسانی که این کار را می‌کنند، فکر می‌کنند که به خدا خدمت میکنند (یوحنا ۱۶: ۲). یهودیان پیرو این نوع آزار و اذیت هستند (عبرانیان ۱۱: ۳۶-۴۰).

با این حال، یک معجزه وجود دارد که شاگردان عیسی پیامبران جدید هستند. آنها پیشگامان خبر خوب خداوند بودند. سخنگویان عهد عتیق خداوند رد شدند و اکنون همین مسئله در مورد عیسی و پیروانش اتفاق افتاده است.

۶: ۲۴ "وای" اصطلاح *ouai* به معنای "عصبانی" است. این یک فرمول نبوی است که در Septuagint برای معرفی نوحه تشیع جنازه داوری استفاده می‌شود. اینها دلایل (کاملاً مخالف، همسوی غیرمستقیم) از برکت هستند. لوقا تنها انجیلی است که این بخش لعنت را ثبت می‌کند (لوقا ۶: ۲۴-۲۶). این تعجب آور است، به خصوص اگر متی قصد مقایسه با موسی را داشته باشد، زیرا این الگوی نشان دهنده تنبیه ۲۷-۲۸ (بخش لعنت و برکت) است.

■ "دولتمند" اغنیا به خاطر توهمات خودکفایی خود برجسته هستند. "وای بر" یک نقش معکوس با "برکت" دارد. شیوه‌های خدا شیوه‌های ما نیستند (اشعیا ۵۵: ۸-۹). رفاهی که بتواند لعنت باشد شبیه چیست؟

NASB	"آرامش خود را به طور کمال دریافت میکنید"
NKJV, NRSV	"تسلی خاطر خواهید یافت"
TEV	"زندگی راحت خواهید داشت"
NJB	"اکنون تسلی خواهید یافت"

این حال فعال اخباری است. توجه به جهت گیری "این زندگی" (متی ۶: ۲، ۵، ۱۶) از این عبارت (و همچنین سه مورد دیگر) توجه کنید.

۶: ۲۵ "وای بر شما که اکنون خندانید" به نظر می‌رسد که این به معنای خوشبینی سطحی در رابطه با آسایش زمینی است. این وای‌ها در تضادها با نعمتهای مسیحیان مومن (مراجعه شود به لوقا ۶: ۲۳) هستند.

۶: ۲۶ "آنگاه که همگان زبان به ستایشتان بکشایند" این آیه در تضاد با لوقا ۶: ۲۳ است. توازن الهیاتی در این بیانیه در اول تیموتائوس ۳: ۷ یافت می‌شود. ما به هیچ وجه به دنبال تحسین جهان نیستیم، اما تلاش می‌کنیم که هرگونه انتقاد را برای تسهیل خدمت رسانی بپذیریم.

۲۷ «اما ای شما که گوش فرا می‌دهید، به شما می‌گویم که دشمنان خود را محبت نمایید و به آنان که از شما نفرت دارند، نیکی کنید. ۲۸ برای هر که نفرینتان کند برکت بطلبید، و هر کس را که آزارتان دهد دعای خیر کنید. ۲۹ اگر کسی بر یک گونه تو سیلی زند، گونه دیگر را نیز به او پیشکش کن. اگر کسی ردایت را از تو بستاند، پیراهنت را نیز از او دریغ مدار. ۳۰ اگر کسی چیزی از تو بخواهد به او بده، و اگر مال تو را غصب کند، از او بازخواه. ۳۱ با مردم همان‌گونه رفتار کنید که می‌خواهید با شما رفتار کنند.

۳۲ «اگر تنها آنان را محبت کنید که شما را محبت می‌کنند، چه برتری دارید؟ حتی گناهکاران نیز دوستداران خود را محبت می‌کنند. ۳۳ و اگر فقط به کسانی نیکی کنید که به شما نیکی می‌کنند، چه برتری دارید؟ حتی گناهکاران نیز چنین می‌کنند. ۳۴ و اگر فقط به کسانی قرض دهید که امید عوض از آنان دارید، شما را چه برتری است؟ حتی گناهکاران نیز به گناهکاران قرض می‌دهند تا روزی از ایشان عوض بگیرند. ۳۵ اما شما، دشمنانان را محبت کنید و به آنها نیکی نمایید، و بدون امید عوض، به ایشان قرض دهید، زیرا پاداشتان عظیم است، و فرزندان آن متعال خواهید بود، چه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است. ۳۶ پس رحیم باشید، چنانکه پدر شما رحیم است.

۶: ۲۷ " ای شما که گوش فرا می‌دهید، به شما می‌گویم " این همسو با " او که گوش شنیدن دارد، بشنود " از لوقا ۸: ۸؛ ۸: ۱۴؛ ۳۵؛ مرقس ۴: ۹، ۲۳؛ مکاشفه ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۹؛ ۳: ۶، ۱۳، ۲۲؛ ۹: ۱۳ است. فقط کسانی که روح ساکن دارند و به تحریک او حساس هستند، می‌توانند این حقایق روحانی را درک کنند زیرا آنها با جهان متفاوت هستند.

با استفاده از این عبارت، لوقا نشان می‌دهد که گروه هدف (شاگردان) برای این سخنان (لوقا ۶: ۲۷-۳۸) متفاوت از آنچه لوقا ۶: ۲۴-۲۶ ("وای بر شما") میگوید، است.

■ **دشمنان خود را محبت نمایید** " کل این مجموعه افعال امری با نگرشی نسبت به عشق فداکارانه و خودسرانه برخورد می‌کند (نگاه کنید به لوقا ۶: ۳۵؛ متی ۵: ۴۴). مومنان چگونه این کار را انجام می‌دهند؟

۱. به کسانی که از شما نفرت دارند نیکی کنید (لوقا ۶: ۲۷)
۲. کسانی که شما را لعنت می‌کنند برکت دهید (لوقا ۶: ۲۸)
۳. برای کسانی که به تو خیانت می‌کنند دعا کنید (لوقا ۶: ۲۸)
۴. گونه دیگر خود را بیاورید (لوقا ۶: ۲۹)
۵. لباس های خود را بردارید (لوقا ۶: ۲۹)
۶. به هر کس که می‌خواهد، بدهید (لوقا ۶: ۳۰)

اینها باید حتی در صورت سوءاستفاده دیگران انجام شوند. ما به این دلیل چنین رفتار می‌کنیم که ما در طریق مسیح هستیم، نه اینکه چون به این طریق با ما رفتار میشود. شهادت ما از فداکاری، عشق ورزیدن حتی در برابر سوءاستفاده (یعنی رد مسیح و مرگ) قوی تر است.

نماینده لوقا از خطبه عیسی در حال حاضر با مسائل و نگرانی های اجتماعی مواجه است. چگونه ما به عنوان مومنان زندگی می‌کنیم در تحقق کلیسا اهمیت حیاتی دارد (لوقا ۲۴: ۴۷؛ متی ۲۸: ۱۸-۲۰؛ اعمال رسولان ۱: ۸).

۶: ۲۸ " هر کس را که آزارتان دهد دعای خیر کنید " اگر به مومنان اهانت می‌شود یا سعی می‌کنند خودشان انتقام بگیرند، برکت، شادی، رضایت را از دست می‌دهند. خشم، نفرت و دیگر احساسات جسم می‌تواند حتی مومنان صلح و رضایت را در هم شکند. آنها همچنین می‌توانند درب را برای شیطان برای حمله او باز کنند. ما باید درد را به خدا بدهیم اغلب عشق ما موانع را از بین می‌برد و فرصتی برای شهادت (رومیان ۱۲: ۱۴-۲۱) فراهم می‌کند.

بخشش ما در ما شادی ایجاد میکند و گناه در سوء استفاده کنندگان!

۶: ۲۹ "ردا... پیراهن" اولین کلمه به لباس بیرونی اشاره دارد که برای خوابیدن از آن استفاده میشود. این لباسی بود که در عهد عتیق قرض دهنده می‌توانست در طول روز برای اطمینان از بازپرداخت قرض نزد خود نگاهدارد (مراجعة شود به خروج ۲۲: ۲۵-۲۶؛ تثنیه ۲۴: ۱۰-۱۷).

اصطلاح دوم به یک لباس داخلی که در بر روی پوست پوشیده میشد اشاره می‌کند. آنها دارای طول های مختلف بودند. این شبیه به زیرپوش مدرن ما است، از جمله عرقگیر و شورت.

۶: ۳۱ این اصل کلی و مثبت است که فراتر از احتیاط عهدعتیق در لایوان ۱۹: ۱۸ است. همسوی متی ۷: ۱۲ است که در آن متی، عیسی می گوید این نگرش و عمل، تمام قانون و پیامبران را برآورده می کند.

۶: ۳۲-۳۴ این مجموعه ای از جملات شرطی است (اولی شرط نوع اول است؛ دو تای دیگر شرط نوع سوم هستند) که عشق ما را با عشق جهانی مقایسه می کند. احتمالاً در روزگار ما، برخی از نمونه های دیگر مناسب تر خواهند بود:

۱. بخشش و عشق ما در حالی که ما در حال رانندگی است
۲. کمک ما به دیگران بدون دادن تقاضای رسیدن برای تخفیف مالیات داده
۳. عشق و نماز ما برای دیگر گروه های مذهبی
۴. کمک ما در برداشتن سطل زباله همسایه که در حیاط خانه ما افتاده است بدون اینکه آن را به مسئله ای بزرگ تبدیل کنیم

۶: ۳۵ "دشمنانتان را محبت کنید" این یک حال فعال امری است، فرمان دائمی بر مومنان (لوقا ۶: ۳۲-۳۴).

NASB "انتظار هیچ چیزی را در عوض نداشته باشید"

NKJV "امید هیچ چیز در عوض نداشته باشید"

NRSV

(footnote) "به کسی امید نداشته باشید"

TEV "انتظار متقابل نداشته باشید"

NJB "بدون امید نسبت به چیزی متقابل"

The New Testament: An American Translation, اثر Edgar J. Goodspeed "هرگز ناامید نباشید" دارد. این معنای مشابه در *The RSV Interlinear Greek-English New Testament* توسط Alfred Marshall، صفحه ۲۵۱ یافت میشود.

این کلمه فقط در عهد جدید یافت می شود. اکثر ترجمه های انگلیسی ادعا می کنند که همسویی "اگر از کسانی که شما به آنها قرض میدهید انتظار (امید *elpizō* -) گرفتن داشته باشید" در لوقا ۶: ۳۴ نیاز به مترادف دارد (مراجعه شود به Louw and Nids، *Greek-English Lexicon*، جلد ۱، صفحه ۳۵۷)، اما این معنی است که این کلمه در دوران باستان چنین کاربردی نداشته است.

با این حال، کلمه مورد استفاده در Septuagint به معنای "ناامید بودن" یا "ناامید شدن" (اشعیا ۲۹: ۱۹؛ دوم مکابی ۹: ۱۸)، و همچنین به همان معنی در پایروس مصری (از جمله Moulton and Milligan، *The Vocabulary of the Greek Testament*، صفحه ۵۶). این یک واژه پزشکی برای یک بیماری وحشتناک بود، "یاس".

گزینه دیگر این است که عبارت به لایوان ۲۵: ۳۵-۳۶ در ارتباط با اعتبار دادن پول به یک شریک هم پیمان و سود بردن اشاره داشته باشد.

■ "فرزندان آن متعال خواهید بود" ما باید عالم دوست داشتنی، ویژگیهای خانوادگی خدا را به تصویر بکشیم، نه ویژگیهای خودمحور، «اول خودم» (۱) بشریت سقوط کرده و با (۲) یک نفر بد (مراجعه شود به لوقا ۶: ۳۶؛ متی ۵: ۴۵).

■ "چه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است" بیانیه فوق العاده ای است! خدا را شکر که این به خاطر آن در او وجود ندارد. امید تنها برای گناهکاران شخصیت بی نظیر، مهربان و دوست داشتنی خداوند است (لوقا ۶: ۳۶؛ ملاکی ۳: ۶).

۶: ۳۶ این آیه فرمانی در رابطه (حال میانی امری [دپوننت]) با لوقا ۶: ۳۲ الی ۳۵ است. ما باید با آنچه که نسبت به آن ادعا، باور و تایید میکنیم، زندگی کنیم. دو صد گفته چون نیم کردار نیست.

حالت صفت "رحمان" یا "مهربان" تنها دو بار در عهد جدید مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به یعقوب ۵: ۱۱، جایی که همچنین خدا را توصیف می کند، مراجعه شود به رومیان ۱۲: ۱۱؛ دوم قرنتیان ۱: ۳)، اما حالت اسم آن چندین بار در جاهایی که توصیف میشود مومنان چگونه باید باشند، مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به فیلیپیان ۲: ۱؛ کولسیان ۳: ۱۲).

یک احتمال جالب وجود دارد که این کلمات عیسی، که در لوقا ۶: ۳۶ ضبط شده است، منعکس کننده شبه جانانان تارگم از لویان ۲۲: ۲۸ باشد، در حالی که همسو با متی ۵: ۴۸ نشان دهنده تارگوم از لویان ۲۲: ۲۷ است (مراجعه شود به M. Black, *An Aramaic Approach to the Gospels and Acts* [ویرایش سوم]، صفحه ۱۸۱، که در *The Books and the Parchments* اثر F. F. Bruce ذکر شده است، صفحه ۱۲۸). عیسی احتمالا این خطبه‌ها را به آرامی گفته است. روایت کلیسای اولیه ادعا کرد که "Q" (سخنان عیسی متی و لوقا) توسط متی به آرامی نوشته شده بود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۳۷ الی ۳۸

۳۷ «داوری نکنید تا بر شما داوری نشود. محکوم نکنید تا محکوم نشوید. ببخشایید تا بخشوده شوید. ۳۸ بدهید تا به شما داده شود. پیمانهای پُر، فشرده، تکان داده و لبریز در دامنانتان ریخته خواهد شد! زیرا با هر پیمانهای که بدهید، با همان پیمان به شما داده خواهد شد.»

۶: ۳۷-۳۹ این بخش مربوط به همان مطالبی است که در متی ۷ شرح داده شده است، و از نگرش ما نسبت به دیگران در داخل و بدون خانواده خدا سخن می‌گوید.

۶: ۳۷ «داوری نکنید... محکوم نکنید» اینها دو مورد زمان فعال امری با حرف نفی هستند که معمولا به معنای توقف عملیاتی است که در حال حاضر در حال انجام است. مسیحیان تمایل به انتقاد از یکدیگر دارند. این آیه اغلب به اثبات می‌رسد که مسیحیان نباید در مورد یکدیگر داوری کنند. اما متی ۷: ۵، ۶، ۱۵؛ اول قرنیتیان ۵: ۱-۱۲؛ و اول یوحنا ۴: ۱-۶ نشان می‌دهد که عیسی معتقد است که مومنین یکدیگر را به لحاظ معنوی ارزیابی می‌کنند. نگرش و انگیزه‌های فرد کلید است (مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۱؛ رومیان ۲: ۱-۱۱؛ ۱۴: ۱-۲۳؛ یعقوب ۴: ۱۱-۱۲).

کلمه یونانی "قاضی" منبع یونانی کلمه انگلیسی "منتقد" است. به نظر می‌رسد که یک روحیه انتقادی، قضاوت و روحانی صالح وجود داشته باشد که دیگران به شدت نسبت به خود قضاوت می‌کنند. این بر مجموعه گناهان بیش از گناه دیگری تاکید دارد. فرد برای اشتباهات شخصی خود پنهان می‌آورد، اما از اشتباهات دیگران نمی‌گذرد (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲: ۱ الی ۹).

موضوع خاص: داوری در عهد جدید

(SPECIAL TOPIC: JUDGMENT IN THE NT)

داوری قطعی است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۶، عبرانیان ۹: ۲۷، دوم پطرس ۲: ۴ و ۹، ۳: ۷).

۱. کسی که داوری میکند

۱. خدا است (مراجعه شود به رومیان ۲: ۲ الی ۳، ۱۴: ۱۰ و ۱۲، اول پطرس ۱: ۱۷، ۲: ۲۳، مکاشفه ۲: ۱۱ الی ۱۵)

۲. مسیح است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۹: ۳۹، انجیل متی ۱۶: ۲۷، ۲۵: ۳۱ الی ۴۶، اعمال رسولان ۱۰: ۴۲، ۱۷: ۳۱، دوم قرنیتیان ۵: ۱۰، دوم تیموتائوس ۴: ۱)

۳. پدر از طریق پسر (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۵: ۲۲ الی ۲۷، اعمال رسولان ۱۷: ۳۱، رومیان ۲: ۱۶)

داوری یک موضوع نامطبوع است، ولی یک موضوع تکراری در انجیل میباشد. بر اساس چندین حقیقت انجیلی است

۱. این یک جهان اخلاقی است که توسط یک خدای با اخلاق خلق شده است (هر چه بکاریم، همان را درو خواهیم کرد، مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۷)

۲. انسان گمراه و سقوط کرده است، ما شورش کردیم

۳. این جهانی نیست که خدا نیت آن را داشت

۴. همه مخلوقات آگاه (فرشتگان و انسانها) به خالق خود بابت نعمت زندگی حساب پس میدهند. ما خدمتگزار هستیم.

۵. ابدیت همیشه با اعمال و انتخابهای ما در زندگی تعیین میشود

۲. آیا مسیحیان باید یکدیگر را داوری کنند؟ به دو شیوه باید با این مسئله برخورد کرد

۱. به مومنین نصیحت میشود که بر یکدیگر داوری نکنند (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۱ الی ۵، انجیل لوقا ۶: ۳۷ و ۴۲، رومیان ۲: ۱ الی ۱۱، یعقوب ۴: ۱۱ الی ۱۲)

۲. به مومنین نصیحت میشود که رهبران را مورد ارزیابی قرار دهند (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۶ و ۱۵ الی ۱۶، اول قرنیتیان ۱۴: ۲۹، اول تسالونیکیان ۵: ۲۱، اول تیموتائوس ۳: ۱ الی ۱۳، و اول یوحنا ۴: ۱ الی ۶)

برخی شروط ممکن است برای داوری مناسب کمک کننده باشند

۱. ارزیابی باید با هدف تأیید کردن باشد (مراجعه شود به اول یوحنا ۴: ۱ - "آزمودن" با نگرش به سوی موافقت، موضوع خاص: آزمودن [peirazō and dokimazō] را مطالعه کنید)
۲. ارزیابی باید با فروتنی و مهربانی انجام شود (مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۱)
۳. ارزیابی نباید بر اساس غرض ورزیهای شخصی باشد (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸: ۱ الی ۱۳، ۱۰: ۲۳ الی ۳۳)
۴. ارزیابی باید آن دسته از رهبران را شناسایی کند که کلیسا یا جامعه "تواند از آنها انتقاد کند" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳)

■ "محکوم نکنید تا محکوم نشوید" هر دوی این عبارات دارای وجه نفی قوی هستند.

■ "بخشایید تا بخشوده شوید" این یک حال فعال امری دیگر است. دو مورد اول نفی هستند، اما این افعال سوم و چهارم مثبت هستند. نه تنها فقدان قضاوت و محکومیت بسیار مهم است، بلکه حضور بخشش نیز مهم است. این همان چیزی است که خدا در فصل ۴۲ در مورد چگونگی رفتار او با سه دوستش به او (ایوب) می گوید.

این آیه حاوی حقیقت قابل توجهی است که اغلب در عهد جدید تکرار شده است (متی ۵: ۷؛ ۶: ۱۴-۱۵؛ ۱۸: ۳۵؛ مرقس ۴: ۲۴-۲۵؛ ۱۱: ۲۵؛ یعقوب ۲: ۱۳؛ و ۵: ۹) چگونه مومنان نسبت به دیگران عمل می کنند، انعکاس این است که خدا چگونه نسبت آنها عمل کرده است. این به معنای حقیقت کتاب مقدس توجیه با ایمان نیست. این به معنای تأکید بر نگرش مناسب و شیوه زندگی کسانی است که به نحو آزادانه آموخته شده اند. زندگی ابدی دارای ویژگیهای قابل مشاهده است!

۶: ۳۸ "تا به شما داده شود" این یک استعاره از بازار تجاری است. عدالت و مهربانی منجر به عدالت و مهربانی می شود.

■ "در دامنستان ریخته خواهد شد" بازاربایان در این دوره اغلب دانه های خشک (دانه، آرد، لوبیا) در لباس خود را حمل کرده، و در کمر بند خود جیب داشتند.

■ "با هر پیمانهای که بدهید، با همان پیمانها به شما داده خواهد شد" تعداد همسوهای متی با استفاده از این maxim شگفت آور است (متی ۵: ۷؛ ۶: ۱۴-۱۵؛ ۱۸: ۳۵). این یک ضرب المثل فرهنگی آشنا در آن روزگار بود.

افعال مجهول در طول لوقا ۶: ۳۷-۳۸ برای نشان دادن فعالیت خداوند در اینها استفاده میشوند:

۱. قضاوت
۲. محکومیت
۳. عفو
۴. دادن
۵. اندازه گیری

چگونه ما به سوی دیگران عمل می کنیم، شواهدی از روابط ما با خدا را نشان می دهد. ما آنچه را که می کاریم، درو میکنیم (مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۷).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۳۹ الی ۴۵

۳۹ و این مثل را نیز برایشان آورد: «آیا کور می تواند عصاکش کور دیگر شود؟ آیا هر دو در چاه نخواهند افتاد؟^{۴۰} شاگرد، برتر از استاد خود نیست، اما هر که تعلیم و تربیتش به کمال رسد، همچون استاد خود خواهد شد».

۴۱ «چرا پیرکاهی را در چشم برادرت می بینی، اما از چوبی که در چشم خود داری غافل؟^{۴۲} چگونه می توانی به برادرت بگویی: "برادر، بگذار پیرکاه را از چشمت به در آورم"، ولی چوب را در چشم خود نمی بینی؟ ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود به در آر، آنگاه بهتر خواهی دید تا پیرکاه را از چشم برادرت بیرون کنی».

۴۳ «هیچ درخت نیکو، میوه بد به بار نمی آورد و هیچ درخت بد، میوه نیکو نمی دهد.^{۴۴} هر درختی را از میوه اش می توان شناخت. نه از بوته خار می توان انجیر چید، و نه از بوته تمشک، انگور!^{۴۵} شخص نیک از خزانه نیکوی دل خود نیکویی برمی آورد، و شخص بد از خزانه بد دل خود،

٦: ٣٩ "چاه" این اصطلاح یونانی در Septuagint برای:

١. قبر، دوم سموئیل ١٧: ١٨
٢. تله حیوانات، اشعیا ٢٤: ١٧-١٨

این فقط سه بار در عهد جدید استفاده می‌شود. نقل قول متی (متی ١٢: ١١؛ ١٥: ١٤)، همانند این بخش در لوقا، می‌تواند به یک خندق یا چاه اشاره کند. مفهوم این است که معلمان دروغین پیروان خود را به سوی فاجعه و مرگ هدایت می‌کنند.

٦: ٣٩-٤٠ ابهاماتی در مورد چگونگی ارتباط این تعالیم با متن بلافصل وجود دارد. آیه ٣٩ همسو با متی ١٥: ١٤ و لوقا ٦: ٤٠ در متی ١٠: ٢٤ است. عیسی اغلب از تصاویر مشابه در روش‌ها و متون مختلف استفاده می‌کرد. به ترتیب، اولین سوال در لوقا ٦: ٣٩ انتظار پاسخ "نه"، در حالی که سوال دوم انتظار پاسخ "بله" دارد.

٦: ٤٠ عیسی به همان شیوه‌ای که آموخته بود، زندگی کرد. او در میان عشق و خدمت به مردم رد شد. پیروان عیسی همان نوع درمان را در جهان سقوط کرده تجربه خواهند کرد. هنگامی که ما به عنوان مومنین (١) فرهنگ خود را تقلید می‌کنیم یا (٢) به طور کامل توسط فرهنگ خود پذیرفته شدیم، این نشانه‌ای است که مطمئن باشیم تعالیم عیسی را الگوی خود قرار نداده ایم. مسیحیت عهد جدید هرگز از لحاظ اجتماعی قابل قبول نبوده است. دنیای خودخواه با فداکاری و عشق ورزیدن ساخته می‌شود.

NASB	"به طور کامل آموزش دیده است"
NKJV	"که به طور کامل تعلیم دیده"
NRSV	"که کاملاً واجد شرایط است"
TEV	"با آموزش کامل شده است"
NJB	"شاگردان کاملاً آموزش دیده"

این یک وجه وصفی کامل مجهول از یک اصطلاح است که بدین معنی است:

١. جوجه، به اندازه کافی بزرگ برای فروش در بازار برای سرخ کردن
٢. استخوان شکسته، در حال حاضر اصلاح شده و بازو و پایه می‌تواند دوباره استفاده شود
٣. توره‌های ماهیگیری پاره شده، در حال حاضر تعمیر شده و قادر به گرفتن ماهی است
٤. کشتی کاملاً ساخته شده، در حال حاضر مجهز به بادبان و جعل، آماده برای دریانوردی است

این اصطلاح به طور کامل برای انجام وظیفه مجهز شده است (مراجعه شود به افسسیان ٤: ١٢)، یا احتمالاً برای سودمندی بازسازی شده است (به عنوان مثال غلاطیان ٦: ١).

٦: ٤١-٤٢: عیسی با استفاده از طنز و تعصب شرقی، پیام‌های فوق‌العاده مهمی را برای مردم مذهبی درباره انتقاد بیان می‌کند. این یکی از دلایلی است که متفکران غرب سخنان او به طرز محکمی تفسیر کرده‌اند.

٦: ٤١ "پرگاه" (در نسخه انگلیسی اصطلاح *speck* به مفهوم ذره /لکه/نقطه/خال نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اصطلاح توسط نویسندگان کلاسیک یونانی برای موادی استفاده شده بود که پرندگان با آن لانه خود را می‌ساختند. بنابراین، ما در مورد ذراتی از مواد گیاهی و چیزهای مشابه کوچک و بی‌اهمیت صحبت می‌کنیم.

■ "اما از چوبی که در چشم خود داری غافل!" "چوب" به یک تکه چوب بزرگ، یک الوار بزرگ ساختمانی اشاره دارد. عیسی اغلب از این فرم ادبی پریچ برای ارتباط حقایق معنوی استفاده می‌کرد (متی ٥: ٢٩-٣٠؛ ١٩: ٢٤؛ ٢٣: ٢٤).

٦: ٤٢ "برادر" در این متن این کلمه می‌تواند به اینها اشاره کند:

١. سایر یهودیان (مراجعه شود به لوقا ١٤: ١٢؛ اعمال رسولان ٢: ٢٩ (لوقا ٦: ٢٢)، ٣٧: ٣؛ ١٧: ٧؛ ٢)

■ "ریاکار" این کلمه ترکیبی از دنیای تئاتر آمد و برای بازیگری که پشت یک ماسک اجرا می‌شد، استفاده می‌شد. از دو کلمه یونانی آمده است: "به قضاوت" (*krinō*) و "زیر" (*hupo*). "این شخص به یک شیوه عمل می‌کند، اما در واقع شخص دیگری است (لوقا ۱۸: ۹). مثال خوبی از این نوع فعالیت در داوود دیده می‌شود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲: ۱-۹). عیسی از این اصطلاح برای توصیف فریسیان خود پارساییان در متی ۵: ۲۰؛ ۶: ۲، ۵، ۱۶؛ ۱۵: ۱، ۷؛ ۲۳: ۱۳ استفاده کرد.

این آیه به معنای نگرانی مومنان نسبت به مسیحیان دیگر است، وقتی که از روی خودپرستی انجام نشود (رومان ۱۴: ۱). کلیسا همواره مجبور بوده که رهبری و اعضا خود را، به طریق معنوی مورد بررسی قرار دهد.

موضوع خاص: ریاکاران (در انجیل متی) (SPECIAL TOPIC: HYPOCRITES)

این اصطلاح مرکب (*hypokritēs*) معمولاً به مفهوم "داوری کردن تحت..." ترجمه می‌شود. می‌تواند به معنی (۱) اشاره ای که اصطلاح تئاتری برای صحبت کردن از پشت نقاب باشد (نمایش بازی کردن)، یا (۲) کاربرد قدیمی تر آن "اغراق در ترجمه و تفسیر" بود.

فریسیان ادای آداب و مراسم مذهبی تقلید می‌کردند (اغلب در ملا عام) تا مورد تمجید سایر انسانها قرار گیرند نه اینکه خدا را خشنود سازند (هر چند مطمئن هستیم آن هم یکی از انگیزه‌هایشان بود):

۱. خیرات می‌دادند که نه فقط به فقیری کمک کرده باشند، بلکه دیگر مردمان آنان را تحسین کنند، انجیل متی ۲: ۶.
۲. به گونه‌ای در کنیسه و در ملا عام دعا می‌کردند که همه مردم آنها را ببینند، انجیل متی ۵: ۶
۳. وقتی روزه می‌گرفتند خود را ژولیده نشان می‌دادند تا دیگران تحت تاثیر معنویت و روحانیت آنان قرار گیرند، انجیل متی ۶: ۱۶
۴. یک حرفی را می‌زدند، ولی کار دیگری می‌کردند (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۱۵ الی ۹، انجیل مرقس ۷: ۱ الی ۷، اشعیا ۱۳: ۲۹).
۵. تلاش می‌کردند تا با سوالات انحرافی عیسی را به دام بیندازند، نه اینکه در جستجوی خرد و حقیقت باشند، انجیل متی ۱۵: ۲۲ الی ۲۲
۶. مانع می‌شدند که دیگران وارد پادشاهی خدا شوند، انجیل متی ۱۳: ۲۳ الی ۱۵
۷. از مطبخ‌ها ده یک می‌گرفتند، ولی موارد مهمتر و سنگینتر قانون را نمی‌دیدند، انجیل متی ۲۳: ۲۳
۸. بیرون فنجان را تمیز می‌کردند، ولی درون آن را نه، ۲۳: ۲۵
۹. آنان سفیدپوشانی سرشار از ناپاکی بودند، انجیل متی ۲۳: ۲۷ الی ۲۸، (مراجعه شود به *Dictionary of Biblical Imagery*. صفحه ۴۱۵)
۱۰. آنان خود را پارسا می‌دانستند، انجیل متی ۲۳: ۲۹ الی ۳۰
۱۱. آنان جایگاه خاصی در جهنم دارند، انجیل متی ۲۴: ۵۱

۶: ۴۳-۴۵ همسو در متی ۷: ۱۶، ۲۰ است. اقدامات ما دل‌های ما را نشان می‌دهد. کارهای ما عواقبی دارند، مثبت یا منفی.

۶: ۴۵ "زیرا زبان از آنچه دل از آن لبریز است، سخن می‌گوید" این یک حقیقت قدرتمند عهد جدید است (متی ۱۲: ۳۴-۳۵؛ ۱۵: ۱۸).

موضوع خاص: سخن گفتن (SPECIAL TOPIC: HUMAN SPEECH)

- I. تفکرات آغازین در مورد تمثیلهای
A. زبان بخشی از تصویر خدا در نوع بشر است (یعنی خلقت با گفتن آغاز شد و خدا با انسان مخلوقش صحبت کرد). این بخشی حیاتی از فردیت ما است
B. سخن گفتن ما را قادر می‌سازد تا با دیگران ارتباط برقرار کنیم و درباره اینکه چه احساسی نسبت به زندگی داریم حرف بزنیم. بنابراین، مشخص می‌کند که ما واقعا چه هستیم (امثال ۲: ۱۸، ۴: ۲۳، ۲۰ الی ۲۷). سخن گفتن آزمون انسان است (امثال ۷: ۲۳).

- C. ما موجودات اجتماعی هستیم. ما نیازمند پذیرش و تأیید هستیم. ما از جانب و خدا و نیز از جانب هموعان خود به آن نیاز داریم. کلمات این قدرت را دارند تا این نیاز را تأمین کنند، هم به صورت مثبت (امثال ۱۷:۱۰) و هم منفی (امثال ۱۲:۱۸).
- D. قدرت وحشتناکی در کلام انسان وجود دارد (امثال ۱۸:۲۰ الی ۲۱) - قدرت برکت دادن و شفا بخشیدن (امثال ۱۱:۱۰ و ۲۱) و قدرت نفرین و تخریب (امثال ۱۱:۹).
- E. هرگونه که رفتار کنیم به همان صورت هم حاصلش به ما باز می‌گردد (امثال ۱۲:۱۴).

II. اصول تمثیلیها

- A. پتانسیل منفی و مخرب کلام انسانی
۱. کلام انسان پلید (۱:۱۱ الی ۱۹، ۱۰:۶، ۱۱:۹، ۱۱ و ۱۲:۲ الی ۶)
 ۲. حرفهای زناکارانه (۵:۲ الی ۵، ۶:۲۴ الی ۳۵، ۷:۵، ۹:۱۳ الی ۱۸، ۱۴:۲۲)
 ۳. دروغ (۶:۱۲ الی ۱۵ و ۱۹، ۱۰:۱۸، ۱۲:۱۷ الی ۱۹ و ۲۲، ۱۴:۵ و ۲۵، ۱۷:۴، ۱۹:۵ و ۹ و ۲۸، ۲۱:۲۸، ۲۴:۲۸، ۲۵:۱۸، ۲۶:۲۳ الی ۲۸)
 ۴. حرفهای احمقانه (۱۰:۱۰، ۱۴ و ۱۴:۳، ۱۴:۱۴، ۱۵:۱۴، ۱۸:۶ الی ۸)
 ۵. شهادت دروغ (۶:۱۹، ۱۲:۱۷، ۱۹:۵ و ۹ و ۲۸، ۲۱:۲۸، ۲۴:۲۸، ۲۵:۱۸)
 ۶. شایعه پراکنی (۶:۱۴، ۱۹ و ۱۱:۱۳، ۱۶:۲۷ الی ۲۸، ۱۹:۱۹، ۲۰:۲۳، ۲۵:۲۰، ۲۶:۲۰)
 ۷. حرف بیجا زدن (۱:۶ الی ۵، ۱۲:۱۸، ۲۰:۲۵، ۲۹:۲۰)
 ۸. تملق و حرفهای فریبنده (۲۵:۹)
 ۹. زیادی حرف زدن (۱۰:۱۴ و ۱۹ و ۲۳، ۱۱:۱۳، ۱۳:۳ و ۱۶، ۱۴:۲۳، ۱۵:۲ و ۱۷:۲۷ الی ۲۸، ۱۸:۲، ۲۱:۲۳، ۲۹:۲۰)
 ۱۰. حرفهای منحرفانه (۱۷:۲۰، ۱۹:۱)

B. پتانسیل مثبت، شفا دهنده و سازنده کلام انسانی

۱. حرفهای صادقانه (۱۰:۱۱ و ۲۰ الی ۲۱، ۳۱ الی ۳۲، ۱۴:۱۴، ۱۳:۲، ۱۵:۲۳، ۱۶:۱۳، ۱۸:۲۰)
۲. سخنان سنجیده (۱۱:۱۲، ۱۰:۱۳)
۳. سخنان خردمندانه (۱۵:۱ و ۴ و ۷ و ۸، ۲۰:۱۵)
۴. حرفهای شفا دهنده (۱۵:۴)
۵. پاسخهای مهربانانه (۱۵:۱ و ۴ و ۱۸ و ۲۳، ۱۶:۱، ۲۵:۱۵)
۶. پاسخهای دلپذیر (۱۲:۲۵، ۱۵:۲۶، ۳۰ و ۱۶:۲۴)
۷. حرفهای قانونمندان و شریعت (۲۲:۱۷ الی ۲۱)

III. الگوی عهد عتیق در عهد جدید ادامه دارد

- A. سخن گفتن ما را قادر می‌سازد تا با دیگران ارتباط برقرار کنیم و درباره اینکه چه احساسی نسبت به زندگی داریم حرف بزنیم. بنابراین، مشخص می‌کند که ما واقعا چه هستیم (انجیل متی ۱۲:۳۳ الی ۳۷، ۱۵:۱ الی ۲۰، انجیل مرقس ۷:۲ الی ۲۳)
- B. ما موجودات اجتماعی هستیم. ما نیازمند پذیرش و تأیید هستیم. ما از جانب و خدا و نیز از جانب هموعان خود به آن نیاز داریم. کلمات این قدرت را دارند تا این نیاز را تأمین کنند، هم به صورت مثبت (دوم تیموتائوس ۳:۱۵ الی ۱۷) و هم منفی (یعقوب ۳:۲ الی ۱۲).
- C. قدرت وحشتناکی در کلام انسان وجود دارد، قدرت برکت دادن و شفا بخشیدن (افسیان ۴:۲۹) و قدرت نفرین و تخریب (یعقوب ۳:۹). ما مسئول هر آنچه که می‌گوئیم، هستیم (انجیل متی ۱۲:۳۶ الی ۳۷، یعقوب ۳:۲ الی ۱۲)
- D. بر اساس گفته‌های خود مورد داوری قرار خواهیم گرفت (انجیل متی ۱۲:۳۳ الی ۳۷، انجیل لوقا ۶:۳۹ الی ۴۵) و همچنین بر اساس اعمال خود (انجیل متی ۲۵:۳۱ الی ۴۶). هرگونه که رفتار کنیم به همان صورت هم حاصلش به ما باز می‌گردد

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۶: ۴۶ الی ۴۹

«چگونه است که مرا 'سرورم، سرورم' می‌خوانید، اما به آنچه می‌گویم عمل نمی‌کنید؟^{۴۷} آن که نزد من می‌آید و سخنانم را می‌شنود و به آن عمل می‌کند، به شما می‌نمایم به چه کس می‌ماند.^{۴۸} او کسی را مانند که برای بنای خانه‌ای، زمین را گود کند و پی خانه را بر صخره نهاد. چون سیل آمد و سیلاب بر آن خانه هجوم برد، نتوانست آن را بجنباند، زیرا محکم ساخته شده بود.^{۴۹} اما آن که سخنانم را می‌شنود ولی به آن عمل

نمی‌کند، کسی را مانند که خانه‌ای بدون پی، بر زمین ساخت. چون سیلاب بر آن خانه هجوم بُرد، در دم فرو ریخت و ویرانی عظیم بر جای نهاد.»

٦: ٤٦-٤٧ سرویس لب تنها ماهیت شیطانی واقعی نیست (اشعیا ٢٩: ١٣؛ متی ٧: ٢١، ٢٢). اطاعتی که ناشی از تعهد شخصی باشد، بسیار مهم است. اطاعت قبل از فضل نیست، بلکه پس از آن است!

٦: ٤٦ "سرورم، سرورم" ربی‌ها می‌گفتند که دو بار تکرار شدن یک نام، عفت را نشان می‌دهد (مراجعه شود به پیدایش ٢٢: ١١). واژه یونانی کوریوس در قرن اول به روش‌های مختلفی مورد استفاده قرار گرفت. این به سادگی می‌تواند به معنی (١) "آقا" باشد؛ (٢) "استاد"؛ (٣) "صاحب"؛ یا (٤) "شوهر". اما در متون الهیاتی، معمولاً هنگام تفسیر معنای کامل آن که از اصطلاح عبری آدون (مانند مالک، استاد، شوهر، صاحب) در هنگام خواندن کتاب مقدس برای نام پیمان یهوه (مراجعه شود به خروج ١٤: ٣) جایگزین می‌شود. به موضوع خاص در لوقا ٦٨: ١ مراجعه کنید. در این متن، این مردان درباره عیسی یک بیانیه الهیاتی را اظهار می‌کردند، اما ارتباط شخصی مستقیم با او نداشت (متی ٧: ٢١-٢٥). در این مرحله زودرس در بشارت عیسی دشوار بتوان ارزیابی کرد که ارزش الهیاتی که به این اصطلاح وابسته است، تا چه میزان می‌باشد. پطرس آن را به عنوان یک عنوان الهیاتی برای عیسی (لوقا ٥: ٨) استفاده می‌کند، همانند این آیه، که عیسی ادعاهای کلامی خود را با اطاعت پیوند می‌دهد.

موضوع خاص: ارتداد (APHISTĒMI)

(SPECIAL TOPIC: APOSTASY)

اصطلاح یونانی *aphistēmi* زمینه معنایی گسترده‌ای دارد. در زبان انگلیسی اصطلاح *apostasy* از این اصطلاح مشتق شده و کاربرد آن خوانندگان عصر مدرن را متعصب می‌کند. همیشه، متن کلید است نه مفهوم عصر حاضر.

این اصطلاح یک کلمه مرکب است که از پیشوند *apo* که به معنی "از" یا "به دور از" و *histēmi* به معنی "نشستن"، "ایستادن" یا "درست کردن" است. به کاربردهای غیر الهیاتی زیر توجه کنید.

١. پاک کردن/حذف کردن به صورت فیزیکی
 - a. از معبد، انجیل لوقا ٢: ٣٧
 - b. از خانه، انجیل مرقس ١٣: ٣٤
 - c. از فرد، انجیل مرقس ١٢: ١٢، ١٤: ٥٠، اعمال رسولان ٥: ٣٨
 - d. از همه چیز، انجیل متی ١٩: ٢٧ و ٢٩
٢. پاک کردن/حذف کردن به صورت سیاسی، اعمال رسولان ٥: ٣٧
٣. پاک کردن/حذف کردن به صورت رابطه‌ای، اعمال رسولان ٥: ٣٨، ١٥: ٣٨، ١٩: ٩، ٢٢: ٢٩
٤. پاک کردن/حذف کردن به صورت قانونی (طلاق)، تثنیه ١: ٢٤ و ٣ (LXX) و عهد جدید، انجیل متی ٥: ٣١، ١٩: ٧، انجیل مرقس ٤: ١٠، اول قرتیان ٧: ١١
٥. پاک کردن/حذف کردن بدهی، انجیل متی ١٨: ٧
٦. نشان دادن بی‌توجهی با ترک کردن، انجیل متی ٤: ٢٠، انجیل یوحنا ٤: ٢٨، ١٦: ٣٢
٧. نشان دادن توجه با ترک نکردن، انجیل یوحنا ٨: ٢٩، ١٤: ١٨
٨. اجازه دادن، انجیل متی ١٣: ٣٠، ١٩: ١٤، انجیل مرقس ٦: ١٤، انجیل لوقا ٨: ١٣

در مفهوم الهیاتی این فعال معنی گسترده‌ای دارد

١. لغو کردن، عفو کردن، بخشیدن از گناه، خروج ٣٢: ٣٢ (LXX)، اعداد ١٩: ١٤، یعقوب ٤٢: ١٠ و عهد جدید انجیل متی ٦: ١٢ و ١٤ الی ١٥، انجیل مرقس ١١: ٢٥ الی ٢٦
٢. خودداری از گناه، دوم تیموتائوس ٢: ١٩
٣. بی‌توجهی کردن با دوری کردن از
 - a. قانون، انجیل متی ٢٣: ٢٣، اعمال رسولان ٢١: ٢١
 - b. ایمان، حزقیال ٨: ٢٠ (LXX)، انجیل لوقا ١٣: ٨، دوم تسالونیکیان ٢: ٣، اول تیموتائوس ٤: ١، عبرانیان ٣: ١٢،

مومنین عصر مدرن سوالات الهیاتی بسیار زیادی می‌پرسند که نویسندگان عهد جدید هرگز راجع به آنها فکر نکرده بودند. یکی از این سوالات در رابطه با گرایش عصر مدرن نسبت به جدا کردن ایمان از وفاداری است.
 افرادی در انجیل هستند که جزو مردمان خدا هستند ولی اتفاقاتی می‌افتند و باعث می‌شوند که آنها بروند.

I. عهد عتیق

- A. آنان که گزارش جاسوسی دوازده (ده) نفر را شنیدند، اعداد ۱۴ (مراجعه شود به عبرانیان ۱۶:۳ الی ۱۹)
- B. قورح، اعداد ۱۶
- C. پسران القانه، اول سموئیل ۲ و ۴
- D. شائول، اول سموئیل ۱۱ الی ۳۱
- E. پیامبران دروغین مرد
۱. تشبه ۱:۱۳ الی ۵، ۱۸:۱۹ الی ۲۲ (راه های شناختن پیامبران دروغین)
 ۲. ارمیا ۲۸
 ۳. حزقیال ۱:۱۳ الی ۷
- F. پیامبران دروغین زن
۱. حزقیال ۱۷:۱۳
 ۲. نحما ۱۴:۶
- G. رهبران شیطانی اسرائیل
۱. ارمیا ۵:۳۰ الی ۳۱، ۸:۱ الی ۲، ۲۳:۱ الی ۴
 ۲. حزقیال ۲۲:۲۳ الی ۳۱
 ۳. میکاه ۳:۵ الی ۱۲

I. عهد جدید

A. این فعل یونانی به مفهوم "مرتد شدن" (to aposasize) است. عهد عتیق و عهد جدید هر دو تشدید فعالیت شیطان و تعالیم دروغین قبل از آمدن دوم را تأیید می‌کنند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴:۲۴، انجیل مرقس ۱۳:۲۲، اعمال رسولان ۲۹:۲۰ و ۳۰، دوم تسالونیکیان ۲:۹ الی ۱۲، دوم تیموتائوس ۴:۴). این اصطلاح یونانی می‌تواند منعکس کننده حرفهای یهودیان در تمثیل خاک در انجیل متی ۱۳، انجیل مرقس ۴، و انجیل لوقا ۸ باشد. این معلمین دروغین بدیهی است که مسیحی نیستند، ولی از درون آمده‌اند (مراجعه شود به امثال ۲۹:۲۰ الی ۳۰، اول یوحنا ۱۹:۲). با این حال، آنان می‌توانند مومنینی را که از نظر معنوی به بلوغ معنوی نرسیده‌اند، اغوا و گمراه کنند (مراجعه شود به عبرانیان ۳:۱۲).

سوال الهیاتی این است که اصولاً آیا این معلمین دروغین مومن بوده‌اند؟ به این سوال به سختی می‌توان پاسخ داد زیرا این معلمین دروغین در کلیساهای محلی بودند (مراجعه شود به اول یوحنا ۱۸:۲ الی ۱۹). اغلب سنتها یا نگرش الهیاتی یا مذهبی ما بدون استناد به متن خاصی در انجیل به این سوالات پاسخ می‌دهند (به استثنای روشهای شیوه بررسی و صحت مطلب که از نقل آیه و بطن محتوا می‌توان گرایش کسی را اثبات کرد).

B. ایمان بدیهی

۱. یهودا، انجیل یوحنا ۱۷:۱۲
۲. شمعون جادوگر، اعمال رسولان ۸
۳. کسانیکه در موردشان در انجیل متی ۷:۱۳ الی ۲۳ صحبت می‌شد
۴. کسانیکه در موردشان در انجیل متی ۱۳ و انجیل مرقس ۴ و انجیل لوقا ۸ صحبت می‌شد
۵. یهودیان انجیل یوحنا ۸:۳۱ الی ۵۹
۶. الکساندر و هیمنائوس، اول تیموتائوس ۱:۱۹ الی ۲۰
۷. آنان که در اول تیموتائوس ۶:۲۱ در موردشان صحبت شد
۸. هیمنائوس و فیلتوس، دوم تیموتائوس ۲:۱۶ الی ۱۸
۹. داماس، دوم تیموتائوس ۱۰:۴
۱۰. معلمین دروغین، دوم پطرس ۲:۱۹ الی ۲۲، یهودا ۱:۱۲ الی ۱۹

۱۱. ضد مسیحیان، اول یوحنا ۲:۱۸ الی ۱۹

C. ایمان بی ثمر

۱. اول قرنتیان ۳:۱۰ الی ۱۵

۲. دوم پطرس ۱:۸ الی ۱۱

به دلیل الهیات سیستماتیک (کالوینیسم، ارنیسم، و غیره) ما به ندرت به این متون فکر می‌کنیم، زیرا اینها پاسخ مجاز را بر ما دیکته می‌کنند. لطفاً در مورد من پیش داوری نکنید که این مطلب را مطرح می‌کنم. توجه من بر فرایند صحیح مطالعه انجیل است. ما باید اجازه دهیم که انجیل با ما صحبت کند و اینکه سعی نکنیم آن را در یک قالب الهیات از پیش آماده شده بگنجانیم. اغلب این کار به دلیل تعصبات فرهنگی، مذهبی و رابطه‌ای (والدین، دوستان، شبان) دردناک و ناراحت کننده است، نه به دلیل تعصبات انجیلی (موضوع خاص: دریافت کردن، ایمان آوردن اعتراف کردن یعنی چه؟ را مطالعه کنید). کسانی که جزو مردمان خدا هستند تبدیل به کسانی می‌شوند که جزو مردمان خدا نیستند (مراجعه شود به رومیان ۹:۶).

■ "کلمات من را می‌شنود و بر روی آنها عمل می‌کند" این مثل در متی (متی ۷: ۲۴-۲۷) و لوقا (لوقا ۶: ۴۷-۴۹) منحصر به فرد بود. این شبیه معنی لغوی کلمه عبادت شِما در تثبیه ۶: ۱ است، که در آن کلمه به معنای "شنیدن به منظور انجام دادن" است. مسیحیت شامل اینها می‌شود:

۱. دانش

۲. پاسخ شخصی

۳. یک شیوه زندگی از خدمات

جالب است که هر دو سازندگان گفته می‌شود که کلام عیسی را بشنوند. باز هم، به نظر می‌رسد که زمینه این هشدارها، افراد مذهبی هستند که در برخی سطوح شنیده و پاسخ داده‌اند.

۶: ۴۸-۴۹ این اختتامیه بسیار شبیه به نتیجه متی از خطبه در کوه است (متی ۷: ۲۶-۲۷).

۶: ۴۸ "زیرا محکم ساخته شده بود" این مربوط به "حفری عمیق و بنا کردن پایه و اساس بر روی سنگ است." این عبارت در نسخ یونانی باستان P⁷⁵، B، L، و W یافت می‌شود (UBS⁴ به آن امتیاز A می‌دهد). با این حال، عبارت دیگری که از همسوی متی گرفته شد (مراجعه شود به لوقا ۷: ۲۵) و خیلی زود جایگزین عبارت لوقا شد (مراجعه شود به D، C، MSS A و Vulgate). بسیاری از این اضافات کاتبین در اوایل دستنویسی این متون اتفاق افتاد. این یک مثال خوب است. نسخه دستنویس P⁷⁵ مربوط به اوایل قرن سوم است، در حالی که MS A (Alexandrinus) مربوط به قرن پنجم است.

من می‌خواهم به شما یادآوری کنم که هیچ یک از نسخ خطی یونان باستان عهد جدید (بیش از ۵۰۰۰) کاملاً با یکدیگر موافق نیستند، اما تفاوت‌ها واقعاً هیچ یک از آموزه‌های اصلی را تحت تأثیر قرار نمی‌دهند. عهد جدید بهترین متن محافظت شده از دنیای باستان است. ما می‌توانیم به آن اعتماد کنیم که به راستی حقایق خدا را به ما می‌گوید که ایمان آور است! در نسخ دستنویس یونانی ما کلمات اصلی داریم. هیچ چیز از دست نرفته است! ما فقط مطمئن نیستیم که نسخه‌ای که می‌خوانیم اصل باشد.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا عیسی همچنان به چالش کشیدن رهبران مذهبی در مورد روایات شفاهی مربوط به شبات می‌پردازد؟

۲. چرا فهرست اسامی شاگردان متفاوت است؟

۳. چرا خطبه‌ای بر کوه خیلی متفاوت از خطبه در دشت است؟

۴. هدف از خطبه در دشت در چارچوب لوقا چیست؟

لوقا ۷

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
شفای خدمتکار افسر فرمانده ۱۰:۷ الی ۱۰	عیسی خدمتکار فرمانده رومی را شفا داد ۱۰:۷ الی ۱۰	برده فرمانده ۱۰:۷ الی ۱۰	عیسی خدمتکار افسر رومی را شفا داد ۱۰:۷ الی ۵ ۶:۷ الی ۸ ۹:۷ ۱۰:۷	شفای خدمتکار فرمانده ۱۰:۷ الی ۱۰
برخیزاندن پسر بیوه زن در ناپین ۱۷:۷ الی ۱۱	عیسی پسر بیوه زن ناپینی را برمیخیزاند ۱۷:۷ الی ۱۱	پسر بیوه در ناپین ۱۷:۷ الی ۱۱	عیسی پسر بیوه را برمیخیزاند ۱۵:۷ الی ۱۱ ۱۶:۷ ۱۷:۷	پسر بیوه ناپینی به زندگی بازگشت ۱۷:۷ الی ۱۱
پیک هایی از جانب یحیی تعمید دهنده ۳۰:۷ الی ۱۸	یحیی تعمید دهنده پیکی نزد عیسی میفرستد ۳۵:۷ الی ۱۸	عیسی و یحیی ۲۳:۷ الی ۱۸ ۲۴:۷ الی ۳۰	پیام آور از جانب یحیی تعمید دهنده ۱۹:۷ الی ۱۸ ۲۰:۷ ۲۱:۷ الی ۲۳ ۲۴:۷ الی ۲۸ ۲۹:۷ الی ۳۰	سوال تعمید دهنده- توصیه عیسی به او ۲۳:۷ الی ۱۸ ۲۴:۷ الی ۲۷ ۲۸:۷ الی ۳۰ عیسی معاصرین خود را محکوم میکند ۳۱:۷ الی ۳۲
یک زن گناهکار بخشیده شد ۵۰:۷ الی ۳۶	زن گناهکار بخشیده شد ۵۰:۷ الی ۳۶	زنی که گناهکار بود ۵۰:۷ الی ۳۶	عیسی در خانه شمعون فریسی ۳۹:۷ الی ۳۶ ۴۰:۷ ۴۱:۷ الی ۴۲ ۴۳:۷ الف ۴۳:۷ ب الی ۴۷ ۴۸:۷ ۴۹:۷ ۵۰:۷	زنی که گناهکار بود ۳۸:۷ الی ۳۶ ۳۹:۷ الی ۴۳ ۴۴:۷ الی ۵۰

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسندگان الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷: ۱ الی ۱۰

۱ چون عیسی تمامی گفتار خود را با مردم به پایان رسانید، به کفرناحوم درآمد. آنجا یک نظامی رومی بود که غلامی بس عزیز داشت. غلام بیمار و در آستانه مرگ بود. نظامی چون درباره عیسی شنید، تنی چند از مشایخ یهود را نزدش فرستاد تا از او بخواهند بیاید و غلامش را شفا دهد. آنها نزد عیسی آمدند و با التماس بسیار به او گفتند: «این مرد سزاوار است این لطف را در حقش بکنی، زیرا قوم ما را دوست می‌دارد و کنیسه را نیز برایمان ساخته است.» پس عیسی همراهشان رفت. به نزدیکی خانه که رسید، آن نظامی چند تن از دوستانش را نزد عیسی فرستاد، با این پیغام که: «سرورم، خود را زحمت مده، زیرا شایسته نیستیم زیر سقف من آیی. از همین رو، حتی خود را لایق ندانستم نزد تو آیم. فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. زیرا من خود فردی هستم زیر فرمان. سربازانی نیز زیر فرمان خود دارم. به یکی می‌گویم، "برو"، می‌رود؛ به دیگری می‌گویم، "بیا"، می‌آید. به غلام خود می‌گویم، "این را به جای آر"، به جای می‌آورد.» عیسی چون این را شنید، از او در شگفت شد و به جمعیتی که از پی‌اش می‌آمدند روی کرد و گفت: «به شما می‌گویم، چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.» چون فرستادگان به خانه بازگشتند، غلام را سلامت یافتند.

۷: ۱ " چون عیسی تمامی گفتار خود را با مردم به پایان رسانید " این به موعظه ای اشاره دارد که در لوقا ۶: ۲۰ الی ۴۹ ثبت شده است.

■ "کفرناحوم" این محل ستاد عیسی در جلیل بود. به یادداشت لوقا ۴: ۲۳ مراجعه کنید.

۷: ۲ "یک نظامی رومی (سنتوریون)" یک نظامی سنتوریون یک رومی (غیر یهودی) و بخشی از ارتش اشغالگر بود. به نظر می‌رسد او خدا ترس بوده باشد، بسیار شبیه کورنلیوس در اعمال رسولان ۱۰. هر اشاره به Centurions در عهد جدید مثبت است. این سربازان مامور قلب ارتش روم بودند.

■ "غلام" (در متن انگلیسی اصطلاح برده نوشته شده است) همسوی این آیه (متی ۸: ۵ الی ۱۳) اصطلاح "پسر" را دارد.

■ "بس عزیز داشت" این اصطلاح رایجی بود و در Septuagint، در این موارد از آن استفاده می‌شود

۱. نام خداوند، مراجعه شود به تثنیه ۲۸: ۵۸

۲. مسیح، مراجعه شود به اشعیا ۲۸: ۱۶ و عهد جدید در اول پطرس ۲: ۴، ۶

۳. مردان محترم، مراجعه شود به اعداد ۲۲: ۱۵؛ و عهد جدید در فیلیپیان ۲: ۲۹

بهترین همسو برای این کاربرد عهد جدیدی در اول سموئیل ۲۶: ۲۱ و اشعیا ۱۳: ۱۲ است، جایی که زندگی یک فرد ارزشمند است.

۷: ۳ "تنی چند از مشایخ یهود را نزدش فرستاد تا از او بخواهند بیاید" حساب همسو در متی ۸: ۵-۱۳ است، اما نه در مرقس. از لوقا ۷: ۵ می‌بینیم که چرا بزرگان یهودی (رهبران کنیسه محلی) مایل به وساطت بودند.

■ "شفا دهد" (در متن انگلیسی "نجات دهد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) اصطلاح یونانی *sozō* اغلب در عهد جدید برای نجات معنوی به کار می‌رود (مراجعه شود به یعقوب ۱: ۲۱، ۲: ۱۴، ۴: ۱۲)، اما در اینجا در آن به معنای آزادی فیزیکی (مراجعه شود به یعقوب ۵: ۲۰؛ متی ۹: ۲۲؛ مرقس ۶: ۵۶). اصطلاح به معنای واقعی کلمه معنای "ایجاد کامل" (از لحاظ جسمی و معنوی) است.

۷: ۶ "خداوند" (در متن انگلیسی "سرور استاد *Lord*" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این فرم شفاهی از اصطلاح یونانی است، که می‌تواند یکی از اینها باشد

۱. عنوان احترام مانند "آقا"
۲. عنوان برای برتر مانند "استاد"
۳. تصریح الهی بودن عیسی به عنوان مسیح خدا (لوقا ۷: ۱۳)

در این متن (مانند یوحنا ۴) گزینه ۱ صادق است. همچنین ابهام استفاده از آن در لوقا ۷: ۱۹ را یادداشت کنید.

■ **"خود را زحمت مده"** این یک حال امری است (Zerwick and Grosvenor, *A Grammatical Analysis of the Greek New Testament*, ص ۱۹۹ و AT Robertson, *Word Pictures*, ص ۹۹)، در حالی که Barbara, Tim Friberg, *Analytical Greek New Testament*, ص ۱۹۹ و Harold K. Moulton, *The Analytical Greek Lexicon Revised*, ص ۳۷۰، آن را یک حال امری مجهول میدانند.

■ **"زیرا شایسته نیستیم زیر سقف من آیی"** بدیهی است که این افسر ارتش رومی، نگرش یهودیان نسبت به خانه های نجبارا می دانست. لوقا ۷: ۵ (پیام بزرگان) و حس خود این نومحافظه کارانه انسان (لوقا ۷: ۷) یک فروتنی واضح وجود دارد.

۷: ۷ **"فقط سخنی بگو"** حضور عیسی مسیح مورد نیاز نیست. این مرد برای اعطای اختیارات استفاده می شد (لوقا ۷: ۸). این ژست این اعتقاد بزرگ یهودیان نسبت به قدرت عیسی را نشان می دهد. این همچنین یک سابقه برای اعتماد به کلام عیسی، نه حضور او، برای رستگاری است (در اینجا فیزیکی، برای خوانندگان غیر یهودی، و نیز روحانی). لوقا داستانهایی را ثبت میکند که برای رسیدن به غیر یهودیان قابل استفاده باشد!

■ یک نوع اختلافی میان نسخ دستنویس یونانی باستان در ارتباط با این آیه وجود دارد. لوقا زمان آنوریست امری مجهول، *iatheteō* (مراجعه شود به P⁷⁵، B، L، و برخی از ترجمه های کپتیک، UBS⁴ به این یک امتیاز B می دهد)، اما دیگر متون باستانی، *iathesis* دارند (آینده اخباری مجهول) که در متی ۸: ۸ دیده میشود (به ترتیب W, D, C, A, MSS & Vulgate و ترجمه و ارمنی). کدام یک معنای متن را تغییر نمی دهد، اما این نشان می دهد که چگونه این اصلاحات یا تغییرات کاتبین رخ می دهند (بین سالهای ۲۰۰ تا ۴۰۰ میلادی).

۷: ۹ **"در شگفت شد"** به یادداشت لوقا ۱: ۶۳ مراجعه کنید.

■ **"چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده ام"** این یک تصریح بسیار برجسته الهی است. به یاد داشته باشید که لوقا برای غیر یهودیان می نویسد. در این متن، عیسی فرمانده نظامی غیر یهودی را به خاطر ایمانش ستایش می کند، فرزند بیوه را شفا میدهد (مثل الیاس، مراجعه شود به لوقا ۴: ۲۵-۲۶)، و مایل است به یک زن گناهکار کمک کند و حتی اعتقادش را برآورده می کند (لوقا ۷: ۵۰) واضح است که ایمان، و نه ریشه ملی یا موقعیت ممتاز، کلید عصر جدیدی است که عیسی به راه انداخته است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷: ۱۱ الی ۱۷

۱۱ چندی بعد، عیسی رهسپار شهری شد به نام نائین. شاگردان و جمعیتی انبوه نیز او را همراهی می کردند. ^{۱۲} به نزدیکی دروازه شهر که رسید، دید مرده ای را می برند که یگانه پسر بیوه زنی بود. بسیاری از مردمان شهر نیز آن زن را همراهی می کردند. ^{۱۳} خداوند چون او را دید، دلش بر او بسوخت و گفت: «گریه مکن.» ^{۱۴} سپس نزدیک رفت و تابوت را لمس کرد. کسانی که آن را حمل می کردند، ایستادند. عیسی گفت: «ای جوان، تو را می گویم، برخیز!» ^{۱۵} مرده راست نشست و سخن گفتن آغاز کرد! عیسی او را به مادرش سپرد. ^{۱۶} ترس و هیبت بر همه آنان مستولی شد و در حالی که خدا را ستایش می کردند، می گفتند: «پیامبری بزرگ در میان ما ظهور کرده است. خدا به یاری قوم خود آمده است.» ^{۱۷} خبر این کار عیسی در تمام یهودیه و نواحی اطراف منتشر شد.

۷: ۱۱ **"عیسی رهسپار شهری شد به نام نائین"** این داستان فقط در لوقا ثبت شده است. به نظر می رسد یک رویداد خاص نباشد، بلکه یک رویداد معمول در سفر و بشارت عیسی است. نین حدود شش مایلی جنوب شرقی ناصری است، نزدیک به کوه تابور. این همسو با کاری است که الیاس در لوقا ۴: ۲۵-۲۶ انجام داد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۷: ۱۷-۲۴).

■ **"شاگردان و جمعیتی انبوه نیز او را همراهی می کردند"** همیشه جمعیتی بزرگ از رهبران بیمار، کنجکاو و مذاهب در پی عیسی وجود داشت. بسیاری از بیانات و توصیفات لوقا از زندگی و آموزه های عیسی، در قالب روایات سفر ساختار یافته است. این روایات سفر شامل بسیاری از آموزه های متی در "موعظه بر روی کوه" است. در لوقا، عیسی به سمت مقابله اقلانی در اورشلیم می رود. همانطور که همیشه در انجیل، شفا دهندهای عیسی چندین هدف داشتند: ۱. برای کمک به یک فرد نیازمند (خانمی در لوقا ۷: ۱۳)

۲. شهادت بر:

- a. شاگردان (برای بلوغ)
 - b. جمعیت (برای نجات ایمان)
 - c. شهروندان (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۷)
 - d. رهبران مذهبی که همیشه آنجا بودند
۳. برای نشان دادن مسیح بودن او

۷: ۱۲ "یگانه پسر بیوه‌زنی" (در نسخه انگلیسی "تنها پسر مادرش" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) عیسی این حقیقت را از کجا میدانست؟ احتمالاً

- ۱. کسی از جمعیت به او گفته بود
- ۲. این مثال دیگری از دانش ماورا الزمینی او است
- ۳. این یک توضیح ویراستار است

این حقیقت که این تنها پسر بود بدین معنی است که این زن هیچ حامی دیگری نداشت.

■ "بسیاری از مردمان شهر نیز آن زن را همراهی می‌کردند" مراسم تشیع جنازه یهودی شامل کل افراد جامعه و ایجاد سر و صدا و ابراز احساسات شدید بود.

۷: ۱۳ "خداوند" (در نسخه انگلیسی اصطلاح *Lord* به معنی ارباب/سرور نوشته شده و این تفسیر بر مبنای متن انگلیسی است) این نخستین کاربرد این عنوان برای عیسی در انجیل لوقا است. موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸ را مطالعه کنید.

■ "دلش بر او بسوخت" این یک مفهوم بسط یافته از "شکم" است. پیشینیان فکر می‌کردند که اندام‌های پایین‌تر یا ارگان‌های اصلی (قلب، کبد، ریه‌ها) محل هیجان بودند (مراجعه شود به Septuagint امثال ۱۰: ۲۶؛ ۲۲: ۲۸؛ ۱۳، ۵۱؛ دوم مکایی ۹: ۵-۶؛ چهارم مکایی ۱۰: ۸؛ باروچ ۲: ۱۷). پولس از این استعاره اغلب استفاده می‌کند (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۶: ۱۲؛ ۷: ۱۵؛ فیلیپیان ۱: ۸؛ ۲: ۱؛ کولسیان ۳: ۱۲؛ فلیمان ۱: ۷، ۱۲، ۲۰). لوقا، احتمالاً پس از پولس، نیز از آن استفاده می‌کند (لوقا ۱: ۷۸؛ ۷: ۱۳؛ ۱۰: ۳۳؛ ۱۵: ۲۰؛ اعمال رسولان ۱: ۱۸). برای من مهم است که از احساسات و همدلی انسانی که عیسی با ما دارد (مرقس ۱: ۴۱؛ ۶: ۳۴؛ ۸: ۲) باخبر باشیم.

■ "گفت": "آن زن در پیشاپیش مراسم تشیع جنازه (*Alfred Edersheim, Jewish Social Life*) حرکت میکرد.

■ "گریه مکن" این حال امری فعال با حرف اضافه نفی است، که معمولاً به معنی توقف کار در حال اجرا است.

۷: ۱۴ "تابوت" این به معنی واقعی به تابوت اشاره دارد (مراجعه شود به NRSV). عیسی با دست زدن به چیزهای غیرمجاز و هر چه که از نظر دینی ناپاک بود، نمیترسید.

■ "ای جوان، تو را می‌گویم، برخیز" سن این مرد مشخص نیست، زیرا در جامعه یهودی، یک مرد تا سن چهل سالگی جوان در نظر گرفته میشد. فعل آنوریست مجهول امری است. عیسی بر مرگ و حادث قدرت دارد (مراجعه شود به مکاشفه ۱: ۱۸). چه علامتی قوی از مسیح بودن او (لوقا ۷: ۲۲).

۷: ۱۵ "مرده راست نشست و سخن گفتن آغاز کرد" فعل "نشسته" نادر است و تنها توسط پزشکان در ادبیات یونانی استفاده می‌شود. عهد جدید هرگز گفته‌های مردگانی که زنده شده اند را ثبت نکرده است. شواهد قدرتمند برای تایید کلام و بشارت عیسی!

۷: ۱۶ "در حالی که خدا را ستایش می‌کردند، می‌گفتند: «پیامبری بزرگ در میان ما ظهور کرده است...»" عیسی همانند الیاس و ایسح در همان منطقه جغرافیایی کار میکرد. این افراد نسبت به عیسی بالاترین عنوانی را که میدانستند، اختصاص می‌دادند.

■ "خدا به یاری قوم خود آمده است" یهودیان بارها بازدید یهوه را تجربه کرده اند. خداوند در زندگی مردمش فعال است. تنش واقعی در کتاب مقدس بین تفوق خدا و حضور خدا در همه جا وجود دارد. او مقدس اسرائیل است، با این حال پدر است!

۷:۱۷ تمام اناجیل Synoptic این اظهارات خلاصه (مرقس ۱: ۲۸، ۴۵، متی ۴: ۲۴، ۹: ۳۱، ۱۴: ۱) را دارند، اما لوقا بیشترین را دارد (لوقا ۴: ۱۴، ۳۷: ۵: ۱۵: ۷: ۱۷). عیسی معجزات (شفا، جنگیری، زنده کردن مرده ها) را به صورت مخفیانه انجام نداد، بلکه در ملا عام انجام میداد، و خبر آن به سرعت به فقیر و نیازمند در فلسطین گسترش می یافت.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷: ۱۸ الی ۲۳

۱۸ شاگردان یحیی او را از همه این وقایع آگاه ساختند. پس او دو تن از آنان را فرا خواند^۱ و با این پیغام نزد عیسی فرستاد: «آیا تو همانی که می بایست بیاید، یا منتظر دیگری باشیم؟»^۲ آن دو نزد عیسی آمده، گفتند: «یحییای تعمیردهنده ما را فرستاده تا از تو پرسیم آیا تو همانی که می بایست بیاید، یا منتظر دیگری باشیم؟»^۳ در همان ساعت، عیسی بسیاری را از بیماریها و دردها و ارواح پلید شفا داد و نابینایان بسیار را بینایی بخشید.^۴ پس در پاسخ آن فرستادگان فرمود: «بروید و آنچه دیده و شنیده اید به یحیی بازگوید، که کوران بینا می شوند، لنگان راه می روند، جذامیان پاک می گردند، کران شنوا می شوند، مردگان زنده می گردند و به فقیران بشارت داده می شود.»^۵ خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.»

۷: ۱۸ " شاگردان یحیی او را از همه این وقایع آگاه ساختند " این همسو با متی ۱۱: ۲-۱۹ است.

۷: ۱۹ " آیا تو همانی که می بایست بیاید، یا منتظر دیگری باشیم " نظریات متعددی در تلاش برای توضیح سردرگمی یحیی در مورد عیسی وجود دارد.

۱. او این را تنها برای متقاعد کردن شاگردان خود (John Calvin، مراجعه شود به یوحنا ۱: ۲۹-۴۲) گفت.

۲. یحیی، مرد بیرون، در یک سلول به دام افتاده بود، و داشت عصبی میشد.

۳. یحیی بیصبرانه منتظر عملی از جانب عیسی بود.

۴. عیسی در الگوی مورد انتظار از داوری اسکاتولوژیک عمل نکرد (متی ۳: ۱۲؛ لوقا ۳: ۱۳).

۷: ۲۱ متن آغازین خلاصه ای از بشارت عیسی به جمعیت است. اعمال او به وضوح نشان داد که او چه کسی بود، فقط اگر میتوانستند تحقق نبوتها را تشخیص دهند.

■ " نابینایان بسیار را بینایی بخشید " این شایعترین شفای ثبت شده با دلالت مشخص بر مسیح بودن است (اشعیا ۳۵: ۵-۶؛ ۶۱: ۱). این قطعا نشانه کوری معنوی است که یهودیت را آلوده کرده بود (مراجعه شود به یوحنا ۹).

۷: ۲۲ " بروید و آنچه دیده و شنیده اید به یحیی بازگوید " (در متن انگلیسی "به یحیی گزارش کنید" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) " بروید " یک وجه وصفی آتوریست مجهول (دپوننت) است که در مفهوم امری استفاده شده است؛ " بازگوئید " یک آتوریست فعال امری است.

این مثال خوبی است که دستور زبان باید به متن مرتبط باشد. اینها دستور نیستند، بلکه راهی برای هدایت نمایندگان یحیی هستند. آنها این کار را انجام دادند " گزارش به یحیی ". همانطور که کلمات به معنای تنها/فقط در متن هستند، بنابراین، ساختارهای دستوری نیز چنین هستند.

■ بقیه لوقا ۷: ۲۲ ترکیبی از چند نقل قول عهد عتیق است که با فعالیت های عیسی که در لوقا ۷: ۲۱ ثبت شده، مرتبط است. اولین دو نقل قول جزئی از اشعیا ۶۱: ۱ (یا احتمالا اشعیا ۲۹: ۱۸-۱۹؛ ۳۲: ۳-۴؛ ۳۵: ۵-۶؛ ۴۲: ۷، ۱۶) هستند. این از بخش اشعیا است که با عصر جدید مقابله می کند (فصول ۵۶-۶۶).

■ " جذامیان پاک می گردند " جذام و عقیم بودن بیماریهایی بودند که یهودیان تصویر میکردند نشاندهنده نارضایتی خدا هستند.

■ " مردگان زنده می گردند " در عهد جدید تنها سه داستان زنده کردن وجود دارد، اما ظاهرا در واقع خیلی بیشتر بود.

سه اصطلاح وجود دارند که توضیح می دهند برخورد خدا با انسانها مربوط به زندگی فیزیکی است:

۱. ترجمه شده. انوش (مراجعه شود به پیدایش ۵)، مانند الیاس (مراجعه شود به دوم پادشاهان)، بدون مرگ فیزیکی به بهشت رسید.

۲. قیام انسانها از مردگان و بازگشت به زندگی فیزیکی، اما دوباره می میرند.

۳. قیام. عیسی اولین کسی است که بدن فیزیکی عصر جدید را دارد. این وعده عمر ابدی است، بدن جدیدی که برای زندگی با خدا آماده شده

است (اول قرنیتیان ۱۵).

■ "فقیران بشارت داده می‌شود" این عنصر منحصر به فردی بود که به ماهیت مأموریت عیسی اشاره میکند. خداوند مهربانانه کسانی را که جامعه یهودی را نادیده گرفته اند، به حساب می‌آورد. این یک اشاره از ورود خداوند به نزد غیر یهودیان است.

۷:۲۳ "خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد" عیسی در مورد پیش فرض هایش درباره مسیح به یحیی هشدار داد. این یک کلام خوب برای ماست. یهودیت به دلیل تصاویر از پیش در نظر گرفته شده از او برای خود، مسیح خود را از دست داد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷:۲۴ الی ۳۰

^{۲۴} چون فرستادگان یحیی رفتند، عیسی درباره او سخن آغاز کرد و به جماعت گفت: «برای دیدن چه چیز به بیابان رفته بودید؟ برای دیدن نی‌ای که از باد در جنبش است؟^{۲۵} برای دیدن چه چیز رفتید؟ مردی که جامه‌ای لطیف در بر دارد؟ آنان که جامه‌های فاخر می‌پوشند و در تجمل زندگی می‌کنند، در قصرهای پادشاهانند.^{۲۶} پس برای دیدن چه رفته بودید؟ برای دیدن پیامبری؟ آری، به شما می‌گویم کسی که از پیامبر نیز برتر است.^{۲۷} او همان است که درباره‌اش نوشته شده: «اینک پیام‌آور خود را پیشاپیش تو می‌فرستم که راهت را پیش رویت مهیا خواهد کرد».

^{۲۸} به شما می‌گویم که کسی بزرگتر از یحیی از مادر زاده نشده است؛ اما کوچکترین در پادشاهی خدا، از او بزرگتر است.^{۲۹} همه مردمانی که این سخنان را شنیدند، حتی خراجگیران، تصدیق کردند که راه خدا حق است، زیرا به دست یحیی تعمید گرفته بودند.^{۳۰} اما فریسیان و فقیهان با امتناع از تعمید گرفتن به دست یحیی، اراده خدا را برای خود رد کردند.

۷:۲۴ الی ۲۷ این مجموعه ای از سوالات است که انتظار پاسخ "نه" را دارند. آنها بر کیفیت شخصیت یحیی تأکید دارند.

۷:۲۷ "درباره‌اش نوشته شده" این منابع (ملاکی ۳: ۱؛ ۴: ۵؛ اشعیا ۴۰: ۳-۴) نشان می‌دهند که عیسی چه کسی و به چه عنوان به رسمیت شناخته شده بود.

۷:۲۸ "به شما می‌گویم که کسی بزرگتر از یحیی از مادر زاده نشده است". چه بیانیه ای عظیم از مسیح در مورد پیشقراول خود (متی ۱۱: ۱۱) لازم است به رسمیت شناخته شود که اظهارات مسیح در لوقا ۷:۲۸ نشان می‌دهند یحیی آخرین پیامبر عهد عتیق است نه اولین از واعظان انجیل عهد جدید.

عهد جدید بر قدرت منحصر به فرد موعظه و پیام یحیی استوار است. او پیامبر و روحانی بود. با این حال، عهد جدید نیز یحیی را تخریب می‌کند تا عبادت و برتری به شخص و بشارت عیسی برسد. در قرن‌های اولیه بعضی گروه‌ها کورکورانه تلاش می‌کردند که یحیی را بالا ببرند.

■ "اما کوچکترین در پادشاهی خدا، از او بزرگتر است" به عنوان رادیکال به عنوان بخش اول از لوقا ۷:۲۸ است، این عبارت دوم حتی بیشتر تکان دهنده است! این به وضوح نشان دهنده جدیدی از عصر روح، پادشاهی خدا است. متن حقیق‌ها را نشان می‌دهد:

۱. افسر فرمانده رومی و بنده او (لوقا ۷: ۲-۱۰)

۲. بیوه نائینی و فرزندش (لوقا ۷: ۱۱-۱۷)

۳. مردم اشعیا ۶۱: ۱ (لوقا ۷: ۲۱-۲۲)

۴. خراجگیران (لوقا ۹: ۲۹)

۷:۲۹-۳۰ این دو آیه را می‌توان اینگونه مشاهده کرد که

۱. عیسی در مورد دریافت پیام یوحنا ۶ چه گفت

۲. نظرات لوقا در مورد پیام عیسی دریافت شد (انجیل NET)

۷:۲۹ این آیه و لوقا ۳۰:۷ آرایش جمعیت را نشان می‌دهند که به طور پیوسته عیسی را دنبال می‌کنند: ناراضیان اجتماعی و رهبران مذهبی. من مطمئن هستم که آنها در گروه‌های مربوطه ایستاده بودند! این دو آیه ممکن است نظر نوشتاری لوقا باشند.

ناراضیان اجتماعی نسبت به پیام توبه و ایمان (از جمله مرقس ۱: ۱۵) پذیرا بودند، اما رهبران مذهبی نبودند. آنها فکر میکردند که یک گروه نخبه بودند که به طور انحصاری توسط خدا پذیرفته شدند.

NASB "آنها عدالت خدا را تأیید کردند"

NKJV "خدای توجیه پذیر"
 NRSV "عدالت تأیید شده خدا"
 TEV "که از خواسته های خدای پارسا اطاعت کرده است"
 NJB "اذعان به عدالت رهایی بخش خدا"

این به معنای واقعی کلمه "خدای توجیه پذیر است (آئوریست فعال اخباری)". پذیرندگان روحانی شیوه های پارساگونه خداوند در پیامهای یحیی را به رسمیت شناختند. تعمید در ملا عام یحیی اعلام نیازهای به معنویت و اعتماد به پذیرش خدا برای مردم توبه کننده بود.

شگفت آور است که استفاده انجیل از "توجیه" محدود است (متی ۱۱: ۱۹؛ ۱۲: ۳۷؛ لوقا ۷: ۲۹، ۳۵؛ ۲۹: ۱۰؛ ۱۶: ۱۵؛ ۱۸: ۱۴) از آن اغلب در نوشته‌های پولس استفاده می‌شود (یعنی ۱۳ بار در رومیان و ۸ بار در غلاطیان). پولس اغلب از توجیه سخن می‌گوید (به عنوان مثال، چگونه یک گناهکار در راه خدا قرار می‌گیرد)، اما عیسی از پادشاهی خدا سخن می‌گوید.

عیسی با یهودیانی صحبت میکرد که تصور می‌کردند که آنها از سوی ابراهیم و قانون موسی پذیرفته شده بودند، اما پولس بیشتر با مردمی که هیچ زمینه‌ای از پیمان نداشتند صحبت میکرد. آنها هر دو در مورد نیاز به همکاری با خدا و این که چگونه این مشارکت در زندگی مومنان (یعنی کلمات، اعمال، انگیزه‌ها) آشکار خواهد شد، صحبت میکردند.

■ "به دست یحیی تعمید گرفته بودند" پیام های یحیی و عیسی در ابتدا مشابه بودند، اما بین تعمید یحیی و تعمید مسیحی تفاوت زیادی وجود دارد. یحیی بر روی بنیاد عهد عتیق تمرکز کرد، در حالی که عیسی بر روی بنیاد عهد جدید متمرکز بود.

فرد تعجب می‌کند که آیا شاگردان یوحنا پس از عیسی دوباره تعمید شدند؟ آیین‌ها نمادها، حامل معنی هستند، اما آنها مکانیسم فضیلت نیستند! اعمال مذهبی و خط مشی بدون ایمان شخصی، به جای پلهای خدا، موانع هستند. کلید ایمان واقعی قلب است نه فقط شکل ظاهری ایمان.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷: ۳۱ الی ۳۵

۳۱ عیسی ادامه داد: «پس، مردم این نسل را به چه تشبیه کنم؟ به چه می‌مانند؟^{۳۲} به کودکانی مانند که در بازار می‌نشینند و به یکدیگر ندا می‌کنند: «ایرای شما نی نواختیم، نرقصیدید؛ مرثیه خواندیم، بر سینه نزدید».^{۳۳} زیرا یحییای تعمیددهنده آمد که نه نان می‌خورد و نه شراب می‌نوشید؛ گفتید، "دیو دارد." ^{۳۴} پسر انسان آمد که می‌خورد و می‌نوشد؛ می‌گویید، "مردی است شکمبار و میگسار، دوست خراجگیران و گناهکاران." ^{۳۵} اما حقانیت حکمت را همه فرزندان آن به ثبوت می‌رسانند.»

۷: ۳۱-۳۴ این پاراگراف با متی ۱۱: ۱۶-۱۹ همسو است. یحیی و عیسی با سبکهای مختلف بشارت آمدند (یحیی به عنوان زاهد؛ عیسی به عنوان موجودی اجتماعی)، اما رهبران یهودی هر دو آنها را رد کردند. آیه ۳۰، بسته بودن فکر و خودپرستی رهبران یهودی را نشان می‌دهد.

۷: ۳۱ "این نسل" این اصطلاح به مفهوم منفی در مورد شنوندگان فعلی که حقیقت خدا را می‌بینند و می‌شنوند، اما حاضر به پاسخ مناسب نیستند (لوقا ۷: ۳۱؛ ۹: ۴۱؛ ۱۱: ۲۹، ۵۰؛ ۱۷: ۲۵) این ممکن است اشاره به تثنیه ۳۲: ۵؛ مزامیر ۷۸: ۸؛ ارمیا ۲: ۳۱؛ ۷: ۲۹ باشد. در مورد کسانی که حقیقت را می‌شنوند و از پذیرفتن آن غافلند، نسبت به کسانی که هرگز دیده نشده یا شنیده اند، گناه بسیار بیشتر است.

۷: ۳۳ " زیرا یحییای تعمیددهنده آمد که نه نان می‌خورد و نه شراب می‌نوشید " یحیی تعمید دهنده یک ناصری بود (مراجعه شود به اعداد ۶). او همچنین در بیابان زندگی می‌کرد و با کسانی که برایشان موعظه میکرد به راحتی ارتباط برقرار نمی‌کرد (مانند الیاس). به موضوع ویژه زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: میثاق ناصری

(SPECIAL TOPIC: NAZIRITE VOW)

A. این راهی بود برای کسی، مرد یا زن (مراجعه شود به اعداد ۶: ۱) که از قبیله لوی نبود، تا خود را به خدمت خدا اختصاص دهد (به عنوان مثال "تقدس برای خداوند"). ناظری به معنای "کسی که جدا شده" (KB 684, BDB 634) است، که ریشه آن از مقدس عبری است (نگاه کنید به موضوع ویژه: تقدس).

B. در عهد عتیق این یک تعهد طول عمر بود

۱. سامسون (داوران ۱۳: ۷)

۲. سموئیل (اول سموئیل ۱: ۲۱)

۳. یحیی تعمید دهنده

C. یهودیت یک تعهد کوتاه مدت میثاق ناظری را توسعه داده بود (به احتمال زیاد از کلمات در اعداد ۶: ۵). کوتاه ترین مدت سی روز بود. این تعهد کوتاه مدت در اصلاح سر و سوزاندن تراشه ها همراه با قربانی کردن در معبد بود.

D. الزامات خاص (مراجعه شود به اعداد ۶: ۱-۸)

۱. از نوشیدنی شراب و نوشیدنی قوی بپرهیزید، هیچ محصولی از شراب ننوشید (مراجعه شود به اعداد ۶: ۳-۴).

۲. موهای خود را کوتاه نکنید.

۳. یک فرد مرده را لمس نکنید. این باعث می شود که در هیچ یک از مراسم ختم یهودی شرکت نکنید.

۴. مقرر برای تصادف اتفاقی در اعداد ۶: ۹ ظاهراً وضعیت پولس در اعمال رسولان ۲۱: ۲۳-۲۵ درگیر این مسئله است. یک دوره تطهیر و قربانی تجویز شد (مراجعه شود به اعداد ۶: ۹-۱۲).

■ "گفتید، دیو دارد" این همان اتهامی بود که علیه عیسی استفاده می کردند (لوقا ۱۱: ۱۴-۲۶) آنها نمیتوانستند توانایی استفاده خداوند از این مرد را توضیح دهند بنابراین قدرت او را به نیروهای پلید نسبت میدادند.

■ این اتهام نشان می دهد

۱. خصومت نخبگان مذهبی

۲. رحمت عیسی

لوقا برای غیر یهودیانی نوشته که فقیر هم بودند. این نشان دهنده عشق عیسی بر آنان هم هست.

۷: ۳۵ این ضرب المثل فرهنگی بسیار شبیه لوقا ۶: ۴۴ بود، "هر درخت با میوه خود شناخته شده است". اقدامات و نگرش های کسانی که توسط یحیی (یوحنا ۹: ۲۹) تعمید گرفتند، به وضوح از رهبران مذهبی متمایز بودند (لوقا ۷: ۳۰). یهودیان اغلب از اصطلاح عهد عتیقی "پسر..." استفاده به عنوان صفتی برای توصیف یک مرد استفاده میکردند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۷: ۳۶ الی ۵۰

۳۶ روزی یکی از فریسیان عیسی را به صرف غذا دعوت کرد. پس به خانه آن فریسی رفت و بر سفره نشست. ۳۷ در آن شهر، زنی بدکاره می زیست که چون شنید عیسی در خانه آن فریسی میهمان است، ظرفی مرمرین، پر از عطر، با خود آورد ۳۸ و گریان پشت سر عیسی، کنار پاهای او ایستاد. آنگاه با قطرات اشک به شستن پاهای عیسی پرداخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. سپس پاهای او را بوسید و عطراگین کرد. ۳۹ چون فریسی میزبان این را دید، با خود گفت: «اگر این مرد برآستی پیامبر بود، می دانست این زن که لمسش می کند کیست و چگونه زنی است - می دانست که بدکاره است.» ۴۰ عیسی به او گفت: «ای شمعون، می خواهم چیزی به تو بگویم.» گفت: «بفرما، استاد!» ۴۱ عیسی گفت: «شخصی از دو تن طلب داشت: از یکی پانصد دینار، از دیگری پنجاه دینار. ۴۲ اما چون چیزی نداشتند به او بدهند، بدهی هر دو را بخشید. حال به گمان تو کدام یک او را بیشتر دوست خواهد داشت؟» ۴۳ شمعون پاسخ داد: «به گمانم آن که بدهی بیشتری داشت و بخشیده شد.» عیسی گفت: «درست گفتی.» ۴۴ آنگاه به سوی آن زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «این زن را می بینی؟ به خانه ات آمد، و تو برای شستن پاهایم آب نیاوردی، اما این زن با اشکهایش پاهای مرا شست و با گیسوانش خشک کرد! ۴۵ تو مرا نبوسیدی، اما این زن از لحظه ورودم، دمی از بوسیدن پاهایم باز نایستاده است. ۴۶ تو بر سر من روغن نمالیدی، اما او پاهایم را عطراگین کرد. ۴۷ پس به تو می گویم، محبت بسیار او از آن روست که گناهان بسیاریش آمرزیده شده است. اما آن که کمتر آمرزیده شد، کمتر هم محبت می کند.» ۴۸ پس رو به آن زن کرد و گفت: «گناهانت آمرزیده شد!» ۴۹ میهمانان با یکدیگر گفتند: «این کیست که گناهان را نیز می آمرزد؟» ۵۰ عیسی به آن زن گفت: «ایمانت تو را نجات داده است، به سلامت برو!»

۷: ۳۶ الی ۵۰ این حساب شبیه به اعمال مریم از بتانی است که در مرقس ۱۳: ۳-۹؛ متی ۲۶: ۶-۱۳؛ یوحنا ۱۲: ۲-۸ ثبت شده است. واضح است که با بازتابی گسترده تر، داستان در لوقا، هر چند شبیه است، ولی با تطهیر مریم از بتانی که در سایر اناجیل ذکر شده است، متمایز میباشد.

لوقا اغلب از این وعده های غذایی که فریسیان داده اند برای بیان انجیل استفاده می کنند (لوقا ۷: ۳۶؛ ۱۱: ۳۷؛ ۱۴: ۱).

۷:۳۶ "یکی از فریسیان" عیسی همه گروه ها را بشارت میداد. او میخواست به همه مردم نزدیک شود. موضوع خاص: فریسیان در لوقا ۵: ۱۷ را مطالعه کنید.

■ "عیسی را به صرف غذا دعوت کرد" آدم به فکر میرود که انگیزه این دعوت چه میتوانست باشد؟

۱. کنجاوی
۲. گرسنگی معنوی
۳. با عیسی دیده شود
۴. تلاش برای پیدا کردن چیزی که بتواند علیه او استفاده کند (مراجعه شود به لوقا ۷: ۴۴-۴۵)

این شامها رویدادهای اجتماعی برای کل جامعه بودند. گرچه فقط مهمانان دعوت شده بودند، هر کسی به استقبالش آمد و به گفتگوهای سر میز گوش فراداد.

■ "بر سفره نشست" لوقا تنها نویسنده عهد جدید است که از این اصطلاح استفاده میکند (*kataklinō*) لوقا ۷: ۳۶؛ ۹: ۱۴، ۱۵؛ ۱۴: ۸؛ ۲۴: ۳۰). نویسندگان دیگر عهد جدید از *anakeimai* استفاده می کنند.

یهودیان قرن اول از میز و صندلی استفاده نمیکردند (مراجعه شود به استر ۱: ۶، ۷: ۸) و همچنین برخی از مصریان. به طور معمول آنها بر آرنج چپ خود روی بالش هایی که در اطراف میزهای شکل نعل اسب بودند لم میدادند، معمولاً سه نفر در هر طرف بودند.

۷:۳۷ "در آن شهر، زنی بدکاره می زیست" مفهوم این است که او یک فاحشه محلی بود، با این حال، این عبارت نامشخص است. به رهبران یهودی، هرکسی که تمام قواعد و آداب و رسوم مورد انتظار تلمود را نداشته باشد، گناهکار بود (مثلاً چوپانان، دباغها). این شهر در شمال بود، احتمالاً در کفرناحوم. اناجیل دیگر زنی در خانه شمعون در نزدیکی اورشلیم ضبط می کند. با این حال، انجیل های دیگر، تطهیر پایهای عیسی را توسط مریم مجدلیه (مانند متی ۲۶: ۶؛ مرقس ۱۴: ۳؛ یوحنا ۱۲: ۲) ضبط می کنند.

■ "ظرفی مرمرین، پر از عطر" (در متن انگلیسی "ظرف عطر آلباستر" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) آلباستر یک سنگ زرد سفید بود و از شهر مصری (Alabastron) نامگذاری شده بود که در آن تولید میشد. عطر آن بسیار گران بود و زنان اغلب این را به عنوان جهیزیه داشته و با یک زنجیر به گردن خود می آویختند.

۷:۳۸ "پشت سر عیسی، کنار پایهای او ایستاد" در این رویدادهای اجتماعی دیگران از شهر که دعوت نشده بودند، مورد استقبال قرار گرفته و میتوانستند کنار دیوار نشسته، نگاه کنند یا از پشت پنجره ها و درها و به مکالمات گوش فرا دهند. به یاد داشته باشید که عیسی با آرنج چپ خود پای خود را به عقب متمایل میکرد.

■ "آنگاه با قطرات اشک به شستن پایهای عیسی پرداخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد" برای یک زن یهودی، نا آراسته بودن موها نشانه منزوی بودن و ناسازگاری اجتماعی بود.

■ "سپس پایهای او را بوسید و عطر آگین کرد" این یک عمل غیرمعمول بود که به نظر می رسد که شادی این زن را نسبت به بخشش و احساس عمیق تقدیر از نگرش عیسی نسبت به افراد مانند خودش (مراجعه شود به لوقا ۷: ۳۵) نشان می دهد.

۷:۳۹ "اگر این مرد براستی پیامبر بود" این یک جمله شرطی نوع دوم است. شکل این جمله نشان می دهد که او باور نکرد که عیسی پیامبر بود. این یک ساخت و ساز منحصر به فرد یونانی است که می تواند چنین درک شود "اگر این مرد یک پیامبر بود، که نیست، او می دانست این زن چه کسی است که به او دست میزند، اما او نمی داند." این فریسی کاملاً عیسی و انگیزه ها، اهداف و اقداماتش را نادرست تشخیص داده بود.

کد اولیه B، به نام واتیکانوس به دلیل آنکه در کتابخانه واتیکان یافت شد، دارای مفعول قطعی "پیامبر" است. این بدیهی است که تلاش کلامی برای پیوند عیسی با پیامبر "نبوت" موسی در تثنیه ۱۸: ۱۵ است. این یک پیش گویی مسیح بود. اما از چهارچوب لوقا، این فریسی عیسی را نه مسیح می خواند، و نه به عنوان پیامبر قبول داشت!

کتابی که این انواع الهیات را مستند می کند، Bart D. Ehrman، *The Orthodox Corruption of Scripture: The Effect of Early Christological Controversies on the Text of the New Testament* از انتشارات آکسفورد، ۱۹۹۳ است.

۷: ۴۰ "شمعون" این یک اشم متداول بود. مثالهای زیادی در عهد جدید در مورد کسانی وجود دارد که نامشان شمعون بوده است

۱. شمعون پطرس، متی ۴: ۱۸
۲. شمعون کنعانی، متی ۱۰: ۴؛ اعمال رسولان ۱: ۱۳
۳. شمعون، برادر ناتنی عیسی، متی ۱۳: ۵۵
۴. شمعون جذامی، متی ۲۶: ۶؛ مرقس ۱۴: ۳
۵. شمعون سایرین، متی ۲۷: ۳۲
۶. شمعون فریسی، لوقا ۷: ۴۰
۷. پدر یهودا اشخریوطی، یوحنا ۶: ۷۱
۸. شمعون مگنس، اعمال رسولان ۸: ۵
۹. شمعون دباغ، اعمال رسولان ۹: ۴۳

همسوها در متی و مرقس نیز شام را در خانه یک مرد به نام شمعون است، اما او فریسی نیست.

۷: ۴۱ تنها در لوقا است که عیسی این تمثیل را برای شمعون می گوید. متی و مرقس دلیلی کاملاً متفاوت برای اعمال زن دارند (به عنوان مثال، عیسی را برای مرگ بعدی او آماده کرده و او را برای دفن آماده کنید).

■ "۵۰۰ دینار" یک دینار یک سکه معمولی آن دوره بود. این یک دستمزد روزانه برای یک سرباز یا کارگر روزمزد بود (متی ۲۰: ۲). به موضوع خاص: سکه‌های مورد استفاده در فلسطین در روزگار عیسی در لوقا ۱۵: ۸ مراجعه کنید.

۷: ۴۲ "کدام یک او را بیشتر دوست خواهد داشت" این حساب به وضوح با دو نوع از مردم در ارتباط است:

۱. خود-پارسیا بینان که تصور میکردند به آموزش و بخشش نیاز ندارند یا اندکی نیاز دارند
 ۲. فروتنان و توبه کنندگان که می دانستند که به بخشش خداوند نیاز دارند
- این تمثیل خیلی با تمثیل فریسی و گناهکار مشابهت دارد (لوقا ۱۸: ۹-۱۴).

۷: ۴۴ الی ۴۷ کارهای متعددی وجود داشتند که شمعون فریسی برای عیسی انجام نداد و که از یک میزبان در فرهنگ یهودی انتظار می رود:

۱. او هنگامی که وارد شد، پاهای وی را شستشو نداد، لوقا ۷: ۴۴
۲. او را برای خوش آمد نبوسید، لوقا ۷: ۴۵
۳. او را با روغن تطهیر نکرد، لوقا ۷: ۴۶

۷: ۴۷ "پس به تو می گویم، محبت بسیار او از آن روست که گناهان بسیارش آمرزیده شده است" عیسی گناهان این زن را نادیده نگرفت، بلکه آنها را بخشید. این ماجرا (داستان انجیل) به وضوح پیمان رادیکال جدید را نشان می دهد (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸). رستگاری بر اساس ایمان به عیسی است، نه دستاورد شخصی، شایستگی و یا عملکرد (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸-۹). این روش عهد جدیدی است که توسط خدا پذیرفته شده است!

متکلمان بر کلمه "عشق" تاکید می کنند و آن را به نیازمندی های جدید برای بخشش و پذیرش تبدیل می کنند. عشق، قطعاً محصولی از یک رابطه شخصی با خدا از طریق مسیح است، اما این معیاری برای پذیرش نیست. پذیرش بر اساس کار کامل پسر است. انسانها باید با توبه و ایمان پاسخ دهند، اما نمیتوانند از این نجات آزادانه خارج شوند.

زندگی تغییر یافته و در حال تغییر عشق، اطاعت و پشتکار، شواهدی هستند که ما با ایمان به مسیح خدا را دیدیم. مومنین "بر اساس کارهای خوب" (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۰) نجات داده می شوند، نه "با کارهای خوب" (رومیان ۳: ۲۱-۳۰)!

۷: ۴۸ "گناهانت آمرزیده شد" این زمان مجهول کامل اخباری است. این باید یک شوک عظیم برای یهودیان نشسته بوده باشد که می دانستند که تنها خداوند می تواند گناهان را ببخشد (لوقا ۵: ۲۱-۲۴).

۷: ۵۰ "ایمانت تو را نجات داده است" این اخباری کامل فعال است. این ابزار محبت زن منجر به بخشش شد، نه اینکه ابزاری برای بخشش باشد. ایمان به طریق مسیح مسئله کلیدی است (لوقا ۵: ۲۰؛ ۷: ۹؛ ۸: ۴۸؛ ۱۷: ۱۹؛ ۱۸: ۴۲).

■ "به سلامت برو" این حال میانی امری (دیپوننت) است (مراجعه شود به لوقا ۸: ۴۸).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا داستانهای لوقا ۷ و متی ۸ خیلی متفاوت هستند؟
۲. چرا عیسی از ایمان این مرد اینچنین تحت تاثیر قرار گرفت؟
۳. چرا عیسی پسر زن بیوه نائینی را زنده کرد؟
۴. چرا یحیی تعمید دهنده شک کرد که عیسی مسیح است؟ عیسی چگونه پرسشش را پاسخ داد؟
۵. آیا یحیی تعمید دهنده پیامبر عهد عتیق بود یا واعظ عهد جدید؟
۶. چرا گفته عیسی در لوقا ۷: ۴۸ برای رهبران یهود تکفیر بود؟

لوقا ۸

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
برخی از زنانی که عیسی را همراهی میکردند ۸: ۱ الی ۳	به زنان زیادی بشارت داده شد ۸: ۱ الی ۳	تور ۸: ۱ الی ۳	زنانی که در پی عیسی بودند ۸: ۱ الی ۳	زنانی که عیسی را همراهی میکردند ۸: ۱ الی ۳
تمثیل بذر ۸: ۴ الی ۸	تمثیل بذر ۸: ۴ الی ۸	تمثیل بذر ۸: ۴ الی ۸	تمثیل بذر ۸: ۴ الی ۵ ۸: ۵ الی ۸ ۸: ۸ ب	تمثیل بذر ۸: ۴ الی ۵
هدف از تمثیلهای	هدف از تمثیلهای		هدف از تمثیلهای	چرا عیسی با تمثیل سخن میگوید
۸: ۹ الی ۱۰	۸: ۹ الی ۱۰	۸: ۹ الی ۱۰	۸: ۹ الی ۱۰	۸: ۹ الی ۱۰
تمثیل دانه بذر توضیح داده میشود ۸: ۱۱ الی ۱۵	تمثیل دانه بذر توضیح داده میشود ۸: ۱۱ الی ۱۵	تمثیل دانه بذر توضیح داده میشود ۸: ۱۱ الی ۱۵	عیسی تمثیل دانه بذر را توضیح میدهد ۸: ۱۱ الی ۱۵	تمثیل دانه بذر توضیح داده میشود ۸: ۱۱ الی ۱۵
نور در زیر کاسه ۸: ۱۶ الی ۱۸	تمثیل نور آشکار شده ۸: ۱۶ الی ۱۸	شنیدن مطیعانه ۸: ۱۶ الی ۱۸	چراغ زیر کاسه ۸: ۱۶ الی ۱۷ ۸: ۱۸	تمثیل چراغ ۸: ۱۶ الی ۱۸
مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی نزد او آمدند	خانواده حقیقی عیسی	مادر و برادران عیسی	خانواده واقعی عیسی
۸: ۱۹ الی ۲۱	۸: ۱۹ الی ۲۱	۸: ۱۹ الی ۲۱	۸: ۱۹ الی ۲۰ ۸: ۲۱	۸: ۱۹ الی ۲۱
آرام کردن توفان	باد و امواج از عیسی اطاعت کردند	باد و دریا آرام شدند	عیسی توفان را فرو نشاند	فرو نشاندن توفان
۸: ۲۲ الی ۲۵	۸: ۲۲ الی ۲۵	۸: ۲۲ الی ۲۵	۸: ۲۲ الی ۲۴ الف ۸: ۲۴ ب الی ۲۵ الف ۸: ۲۵ ب	۸: ۲۲ الی ۲۵
شفا یافتن یک دیوزده چراسیانی ۸: ۲۶ الی ۳۱	یک مرد دیوزده شفا پیدا کرد ۸: ۲۶ الی ۳۹	دیو چراسیان ۸: ۲۶ الی ۳۱	عیسی مرد دیوزده را شفا داد ۸: ۲۶ الی ۲۹	دیو چراسیان ۸: ۲۶ الی ۲۷ ۸: ۲۸ الی ۳۱
۸: ۳۲ الی ۳۹		۸: ۳۲ الی ۳۳ ۸: ۳۴ الی ۳۹	۸: ۳۰ الف ۸: ۳۰ ب الی ۳۱ ۸: ۳۲ الی ۳۳ ۸: ۳۴ الی ۳۸ الف ۸: ۳۸ ب الی ۳۹ الف ۸: ۳۹ ب	۸: ۳۲ الی ۳۳ ۸: ۳۴ الی ۳۷ ۸: ۳۸ الی ۳۹
دختر جیروس و زنی که لباس عیسی را لمس کرد ۸: ۴۰ الی ۴۲ الف	دختری با زندگی بازگشت و زنی شفا یافت ۸: ۴۰ الی ۵۶	دختر جیروس برخواست ۸: ۴۰ الی ۴۲ الف	دختر جیروس و زنی که ردای عیسی را لمس کرد ۸: ۴۰ الی ۴۲ الف	درمان خونریزی زن - دختر جیروس به زندگی بازگشت ۸: ۴۰ الی ۴۲

۴۸: ۴۲ ب الی ۴۸	۴۸: ۴۲ ب الی ۴۸	۴۲: ۴۵ الف	۴۸: ۴۳ الی ۴۸
		۴۵: ۴۵ ب	
		۴۶: ۴۶ الی ۴۸	
۵۶: ۴۹ الی ۵۶	۵۶: ۴۹ الی ۵۶	۴۹: ۴۹	۵۶: ۴۹ الی ۵۶
		۵۰: ۵۰	
		۵۱: ۵۱ الی ۵۲	
		۵۳: ۵۳ الی ۵۶	

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

A. این فصل از چندین رخداد تشکیل میشود

۱. تمثیل زمین، لوقا ۸: ۱-۱۸
۲. عیسی با خانواده اش روبرو می‌شود، لوقا ۸: ۱۹-۲۱
۳. عیسی یک طوفان را آرام می‌کند، لوقا ۸: ۲۲-۲۵
۴. عیسی دیو زده چراسیان را شفا می‌بخشد، لوقا ۸: ۲۶-۳۹
۵. عیسی دختر جیروس را زنده میکند و یک زن دچار خونریزی را شفا میدهد، لوقا ۸: ۴۰-۵۵

B. تفسیر تمثیلهای

انجیل چند سال پس از زندگی عیسی نوشته شد. کسانی که انجیل را نوشتند (با کمک روح القدس) از لحاظ فرهنگی عادت به تدریس شفاهی داشتند. ربیبی‌ها به صورت شفاهی تدریس میکردند.

عیسی به این رویکرد شفاهی آموزش ادامه داد. تا آنجا که میدانیم، او هرگز از تعالیم و موعظه‌های خود را یادداشت نکرده است. برای کمک به حافظه، تدریس سخنرانیها تکرار، خلاصه و نشان داده میشود. نویسندگان انجیل این اطلاعات حفظی را حفظ کردند. تمثیل یکی از این تکنیک‌ها است. تمثیلهای را به سختی میتوان توضیح داد:

"تمثیل بهتر است به عنوان داستانی با دو سطح معنایی مختلف تعریف شده است، در نظر گرفت. سطح داستان تعیین می‌کند یک آینه را تعریف میکند که توسط آن واقعیت درک میشود" (*Dictionary of Jesus and the Gospels* [ص ۵۹۴]).

"تمثیل سخن یا داستانی است که به دنبال رسیدن به یک نقطه ای است که سخنران مایل است تا با تاکید بر آن، بر شرایط آشنا برای زندگی" تاکید کند. (*The Zondervan Pictorial Bible Encyclopedia* [ص ۵۹۰]).

به سختی میتوان درک کرد که اصطلاح تمثیل در روزگار عیسی چگونه درک میشد.

۱. برخی می‌گویند که این منعکس کننده اصطلاح عبری *marshal* است که به هر نوع معما (مرقس ۳: ۲۳)، گفتن هوشمندانه (امثال، لوقا ۴: ۲۳)، گفتن کوتاه (مرقس ۷: ۱۵) یا گفتار مرموز ("سخنان تیره") گفته میشود.
۲. دیگران به تعریف محدودتری از یک داستان کوتاه نیاز دارند.

این یک سبک ادبی مهم در عهد جدید بود. بسته به اینکه چگونه یک اصطلاح تعریف شود، بیش از یک سوم تعالیم ثبت شده عیسی در شکل تمثیل می‌باشند. تمثیلهای یقیناً گفته‌های معتبر عیسی هستند. اگر فرد تعریف دوم را قبول کند، هنوز چندین نوع داستان کوتاه وجود دارد

۱. داستان های ساده (لوقا ۱۳: ۶-۹)
۲. داستان های پیچیده (لوقا ۱۱: ۱-۳۲)
۳. داستان های متضاد (لوقا ۱۶: ۱-۸؛ ۱۸: ۱-۸)
۴. داستانهای نوعگونی / تمثیل (متی ۱۳: ۲۴-۳۰، ۴۷-۵۰؛ لوقا ۸: ۴-۸، ۱۱-۱۵؛ ۱۰: ۲۵-۳۷؛ ۱۴: ۱۶-۲۴؛ ۲۰: ۹-۱۹؛ یوحنا ۱۰: ۱-۸)

در برخورد با این انواع مواد پارابولیک، باید این سخنان را در سطوح مختلف تفسیر کنیم.

سطح اول، اصول کلی علم تفسیر انجیل قابل اجرا برای تمام ژانرهای کتاب مقدس است:

۱. هدف کل کتاب را تعیین کنید، یا حداقل واحد ادبی بزرگتر که در آن تمثیل ظاهر می شود
۲. مخاطبان اصلی را شناسایی کنید. قابل توجه است که گاه به گونه‌ای به گروههای مختلف تقسیم می شود.
 - a. گوسفند گمشده در لوقا ۱۵ به گناهکاران هدایت شده است
 - b. گوسفند گمشده در متی ۱۸ به شاگردان هدایت شده است
۳. اطمینان حاصل کنید که به متن بلافصل تمثیل توجه میکنید. اغلب عیسی یا نویسنده انجیل به موضوع اصلی (معمولا در پایان مثل یا بلافاصله پس از آن) میپردازد.
۴. نیت اصلی این مثل را در یک جمله اعلام کنید. تمثیل اغلب دارای دو یا سه حقیقت اصلی است. معمولا یک حقیقت ضمنی، هدف، یا اشاره به هر شخصیت وجود دارد.
۵. مراحل همسورا در اناجیل دیگر، سپس دیگر کتب عهد جدید و کتب عهد عتیق بررسی کنید.

سطح دوم اصول تفسیری آنهایی هستند که به طور خاص به مواد پارابولی اشاره دارند:

۱. دوباره و دوباره خواندن (تقریبا گوش دادن) مثل. اینها برای تاثیر شفاهی هستند، نه تحلیل کتبی.
۲. بیشتر مثلها تنها یک حقیقت مرکزی دارند که مربوط به متون تاریخی و ادبی عیسی و / یا انجیلی است.
۳. مراقب تفسیر جزئیات باشید و آن را تمثیل تبدیل به روایت نکنید. اغلب آنها فقط بخشی از داستان هستند.
۴. به یاد داشته باشید مثلها واقعیت نیستند. آنها شباهت های زندگی دارند، اما اغلب اغراق آمیزی هستند، برای هدایت به یک نکته (حقیقت).
۵. شناسایی نقاط اصلی داستان که مخاطبان یهودی قرن اول یکم آن را درک میکردند. سپس به دنبال پیچ و تاب یا بخش تعجب برانگیز آن باشید. معمولا در اواخر داستان به آن میرسید (مراجعه شود به *Interpreting the Bible*, A. Berkeley Mickelsen. صفحات ۲۲۱ الی ۲۲۴).
۶. تمام تمثیلهای به منظور دادن پاسخ گفته شده اند. این پاسخ معمولا مربوط به مفهوم "پادشاهی خدا" است. عیسی افتخار پادشاهی جدید مسیحیت بود (متی ۲۱: ۳۱؛ لوقا ۱۷: ۲۱). کسانی که پیام او را شنیده اند باید به او پاسخ دهند! پادشاهی نیز آینده است (متی ۲۵). آینده فرد بستگی دارد به اینکه چگونه او در زمان خود به عیسی پاسخ داده باشد. تمثیلهای پادشاهی، پادشاهی جدیدی را که توسط عیسی آورده شده، توصیف میکند. آنها خواسته های اخلاقی و رادیکال خود را برای شاگردی توصیف میکنند. هیچ چیز نمی تواند همانطور که بود، بماند. همه چیز کاملا جدید و متمرکز بر عیسی است!
۷. تمثیل اغلب نقطه یا حقیقت مرکزی را بیان نمی کند. مترجم باید کلیدهای متنی را کشف کند که حقیقت اصلی فرهنگی را آشکار می کنند و به دلیل زمان، زبان و فرهنگ، اکنون برای ما مبهم هستند.

سطح سوم است که اغلب بحث برانگیز است که از پنهان شدن حقیقت پارابولیک است. عیسی اغلب از جنبه پنهان بودن تمثیل سخن می گوید

(متی ۱۳: ۹-۱۵؛ مرقس ۴: ۹-۱۳؛ لوقا ۸: ۸-۱۰؛ یوحنا ۱۰: ۶؛ ۱۶: ۲۵). این مربوط به نبوت اشعیا ۶: ۹-۱۰ است. قلب شنونده سطح درک را تعیین می کند (متی ۱۱: ۱۵؛ ۱۳: ۹، ۱۵، ۱۶، ۴۳؛ مرقس ۴: ۹، ۲۳، ۳۳-۳۴؛ ۷: ۱۶؛ ۸: ۱۸؛ لوقا ۸: ۸؛ ۹: ۴۴؛ ۱۴: ۳۵).

با این حال، باید اظهار داشت که اغلب جمعیت (متی ۱۵: ۱۰؛ مرقس ۷: ۱۴) و فریسیان (متی ۲۱: ۴۵؛ مرقس ۱۲: ۱۲؛ لوقا ۲۰: ۱۹) دقیقاً درک میکردند که عیسی چه میگفت، اما از پذیرفتن، ایمان آوردن و توبه کردن اجتناب میکردند. به بیانی، این حقیقت تمثیل خاک است (متی ۱۳، مرقس ۴؛ لوقا ۸). مثلها می توانند حقیقت را پنهان یا افشا کنند (متی ۱۳: ۱۶-۱۷؛ ۱۲: ۱۷؛ ۱۳: ۱۳؛ لوقا ۸: ۱۰؛ ۱۰: ۲۳-۲۴).

Hermeneutical Spiral, Grant Osborne، صفحه ۲۳۹، اشاره می کند که "مثلها یک مکانیزم برخوردی هستند" و به طور متفاوتی در برابر مخاطبان مختلف عمل می کنند. هر گروه (به عنوان مثال، رهبران، جمعیت ها، شاگردان) با تمثیل به شیوه متفاوتی برخورد میکنند. "اغلب حتی شاگردان هم مثلها یا آموزه های او را درک نمیکردند (متی ۱۵: ۱۶؛ مرقس ۶: ۵۲؛ ۷: ۱۸؛ ۸: ۱۷-۱۸، ۲۱، ۳۳؛ ۹: ۱۰، ۳۲؛

سطح چهارم نیز بحث برانگیز است. آن را با حقیقت مرکزی مثلها مقایسه می کند. بیشتر مترجمین مدرن به این تفسیر تمثیلی از مثلها واکنش نشان دادند.

تمثیل جزئیات را به سیستم های حقیقی پیچیده تبدیل میکند. این روش تفسیر بر محدوده تاریخی، ادبیات ادبی یا قصد نویسنده نیست؛ بلکه افکار مترجم را ارائه می دهد، نه متن الهام گرفته شده را.

با این حال، باید پذیرفت تمثیلهایی که عیسی آنها را تفسیر کرده بسیار نزدیک به حکایت یا حداقل نوع شناختی هستند. عیسی از جزئیات برای انتقال حقیقت استفاده کرد (تمثیل بذر، متی ۱۳؛ مرقس ۴؛ لوقا ۸ و مستاجران شرور؛ متی ۲۱؛ مرقس ۱۲؛ لوقا ۲۰). بعضی از عبارات دیگر نیز حقایق متعددی دارند. یک نمونه خوب، مثل پسر ولخرج (لوقا ۱۵: ۱۱-۳۲) است. این نه تنها عشق به پدر و ناتوانی پسر جوان است، بلکه نگرش پسر بزرگتر است که به معنای کامل مثل است.

در اینجا یک بیانیه مفید از *Linguistics and Biblical Interpretation* توسط Peter Cotterell and Max Turner است: "Adulf Julicher بیش از هر کسی مصر بود که دانش پژوهی عهد جدید را به تلاش قاطعانه برای درک نقش تمثیل در تعالیم عیسی هدایت کند. تمثیل حکایت از تمثیل ها را شد و جستجو برای کلیدی آغاز شد که ما را قادر می سازد به معنای واقعی آن دسترسی پیدا کنیم، اما همانطور که امریا روشن کرد، تلاش های او برای آزاد کردن عالمان از تفسیرهای فوق العاده و دلسوزانه هر جزئیات باعث شد که او به یک خطای مرگبار برسد. خطا این بود که اصرار نکنیم که فقط یک تمثیل باید به عنوان یک ایده متحرک شناخته شود، بلکه این ایده باید به طور کلی امکان پذیر باشد" (صفحه ۳۰۸).

یکی دیگر از بیانیه های مفصلی از *The Hermeneutical Spiral* توسط Grant Osborne این است:

"بلومبرگ (۱۹۹۰) در واقع استدلال می کند که نکات بسیاری وجود دارند زیرا شخصیت هایی در مثل ها وجود دارند که حقیقتا تمثیلی هستند. در حالی که این تا حدودی غلط است، حقیقت نزدیکتر از رویکرد "یک نقطه" است (صفحه ۲۴۰).

آیا باید از تمثیلهای برای تدریس حقایق الهیاتی استفاده شود یا حقایق دگرترین را روشن کنند؟ اکثر مترجمین تحت تاثیر سوء استفاده از روش تمثیلی برای تفسیر مثلها قرار گرفته اند، که به آنها اجازه می داد تا آموزه هایی را ایجاد کنند که هیچ ارتباطی با قصد اصلی عیسی یا نویسنده انجیل نداشتند. معنی باید با قصد نویسنده باشد. مسیح و نویسندگان انجیل تحت الهام بودند، اما مترجمان نیستند.

با این حال، به سختی این تمثیلهای مورد سو استفاده قرار گرفته اند، اما هنوز هم به عنوان ابزار حقیقت عمل می کنند. دیدگاه Bernard Ramm را در این خصوص می شنویم!

"تمثیلهای آموزه ها را تدریس می کنند و ادعا می کنند که کلیت نگارش در آموزه های دینی استفاده نادرست است ... ما باید نتایج خود را با تدریس واضح و روشن پروردگاران و با بقیه عهد جدید بررسی کنیم. هشدارها ممکن است برای نشان دادن دگرترین استفاده شوند، تجربه مسیحی را روشن کنند و درس های عملی را آموزش دهند." *Protestant Biblical Interpretation* (ص ۲۸۵).

برای جمع بندی، اجازه دهید سه نقل قول داشته باشم که هشدار را در تفسیر ما از معجزات نشان می دهد:

۱. از *How to Read the Bible For All Its Worth* توسط Gordon Fee and Doug Stuart گرفته شده است:

"ادای سوگند سرنوشت اشتباه تفسیر در کلیسا اندکی پیش از مکاشفه" رنج می برد" (ص ۱۳۵).

۲. از *Understanding and Applying the Bible* توسط J. Robertson McQuilkin گرفته شده است:

"تمثیل منشاء نعمت بی نظیر در روشن کردن مردم خدا در مورد حقیقت روحانی بوده است. در عین حال، مثلها هم

دلایل سردرگمی و بی نظمی در هر دو آموزه و عمل در کلیسا بوده اند" (ص ۱۶۴).

۳. از *The Hermeneutical Spiral* اثر Grant Osborne گرفته شده:

"تمثیل در میان بسیاری از مواردی که هنوز در مورد بخش هایی از کتاب مقدس مورد سوء استفاده قرار گرفته اند، به

بیشترین حد نوشته شده اند. آنها پویا ترین و در عین حال سخت ترین درک ژانرهای کتاب مقدس هستند.

پتانسیل مثل برای ارتباطات عظیم است، زیرا یک مقایسه یا داستان بر اساس تجربیات روزمره ایجاد می کند. با این حال، این

داستان خود را قادر به معنای بسیاری می کند و خواننده مدرن به همان اندازه آن را تفسیر می کند که شنونده های باستان نیز آن را

تفسیر کرده اند" (ص ۲۳۵).

C. فهرستی برای تفسیر تمثیلهای

۱. اصول عمومی علم تفسیر انجیل

a. هدف اصلی این است:

۱) کل انجیل

۲) واحد ادبی

۳) متن بلافصل

b. شناسایی، در صورت امکان، مخاطبان اصلی (شاگردان، جمعیت، رهبران مذهبی)

c. شرایط تاریخی را دنبال کنید

۱) عیسی

۲) نویسنده انجیل

d. حقیقت اصلی (داستان) چیست؟

۱) آن را در یک جمله اعلام کنید

۲) شخصیت های اصلی مثل (معمولا ۲ یا ۳ نفر) را فهرست کرده و یک هدف، حقیقت یا طرح را برای هر یک تعیین کنید

e. اناجیل دیگر را برای استفاده از مواد پارابولیک خود بررسی کنید. آیا این همان است یا متفاوت میباشد؟

۲. تفسیر ویژه انجیل

a. خواندن (و یا بهتر، گوش دادن) دوباره و دوباره داستان

b. جنبه های فرهنگی داستان را شناسایی کنید. به دنبال چیزهایی باشید که شنوندگان اصلی را شگفت زده کرد. این چرخش معمولا

شگفتاور به پایان می رسد. این می تواند بیانیه ای از عیسی و یا شنوندگان و یا شخصیتی در داستان و یا نویسنده انجیل باشد

c. پاسخ عیسی برای رسیدن به این داستان چه بود؟

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۱ الی ۳

پس از آن، عیسی شهر به شهر و روستا به روستا می گشت و به پادشاهی خدا بشارت می داد. آن دوازده تن نیز با وی بودند، ۲ و نیز شماری از زنان که از ارواح پلید و بیماری شفا یافته بودند: مریم معروف به مجذلیه که از او هفت دیو اخراج شده بود، ۳ یوانا همسر خوزا، مباشر هیرودیس، سوسن و بسیاری زنان دیگر. این زنان از دارایی خود برای رفع نیازهای عیسی و شاگردانش تدارک می دیدند.

۸: ۱

NASB "از یک شهر و روستا به دیگری"

NKJV "هر شهر و روستا"

NRSV "شهرها و روستاها"

TEV, NJB "شهرها و دهات"

عیسی سعی کرد با خبر خوب به همه برسد. این سفر گسترده جلیل با رد او توسط رهبران یهودیه تشدید شد.

■ "بشارت" (در نسخه انگلیسی اعلام و بشارت نوشته و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این دو اصطلاح یونانی (*euangelizō* و *kērussō*) مترادف هستند. آنها (معمولا، اما نه همیشه، به ترتیب لوقا ۱: ۱۹) هر دو نشان دهنده اعلام عمومی انجیل هستند. هر دوی اینها، وجه وصفی حال هستند.

■ "پادشاهی خدا" این به سلطنت خدا در قلبهای انسانی اشاره دارد که روزی سلطنت خدا بر تمام زمین خواهد بود. این پیام مقدس عهد عتیق است (متی ۶: ۱۰). به موضوع خاص در لوقا ۴: ۲۱ مراجعه کنید.

■ "آن دوازده تن" موضوع خاص در لوقا ۶: ۱۳ را مطالعه کنید.

۸: ۲ "نیز شماری از زنان که از ارواح پلید و بیماری شفا یافته بودند" این یک زمان مجهول کامل با الفاظ اضافی است. عیسی این گروه از زنان را شفا بخشید و یا آنها را از بیرون راند. این زنان ظاهرا به نیازهای عیسی و گروه رسولان (پول برای اطمینان و احتمالا پخت و پز، لباس های شستشو و غیره) میپرداختند. آنها با عیسی و دوازده تن سفر میکردند. موضوع خاص: جن گیری در لوقا ۴: ۳۳ را مطالعه کنید.

■ "مریم معروف به مَجْدَلِيَّه که از او هفت دیو اخراج شده بود" این عبارت نشان می دهد که این شخص برای اولین بار معرفی شده است. بنابراین، او آن زنی نیست که عیسی را در خانه شمعون تطهیر کرد.

این عبارت چندین چیز را در مورد او می گوید.

۱. نام او - مریم
۲. جایی که او متولد شد / بزرگ شد - مجدالیه (متی ۱۵: ۳۹)
۳. شرایطی که عیسی او را از آنها رها کرد - دیوزدگی (هفت به معنی مالکیت تمام و کمال است)

۸: ۳ "یوانا" او فقط در اینجا و در لوقا ۲۴: ۱۰ ذکر شده است. او با خادم هیروود آنتیوخوس ازدواج کرد (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۳: ۱)، به این معنی که او یک زن و جزو وسایل است. چقدر یا چند وقت است که او با عیسی و گروه رسولان سفر کرده، نامشخص است. او از طریق جلیل در لوقا ۸ سفر کرد و در طول هفته شادی در اورشلیم حضور داشت. ممکن است او مصلوب شدن را دیده باشد و به آماده سازی ادویه ها برای دفن کمک کرده باشد (لوقا ۲۳: ۵۵-۵۶). سپس او به آرامگاه بازگشت (لوقا ۲۴: ۱۰).

■ "سوسن" از این زن در هیچ جای دیگر در عهد جدید نام برده نشده است.

موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند (SPECIAL TOPIC: THE WOMEN WHO FOLLOWED JESUS)

A. نخستین جایی که از زنانی که به عیسی و گروه شاگردانش کمک میکردند انجیل لوقا ۸: ۱ الی ۳ است.

۱. مریم که مجدلیه خوانده میشد (انجیل لوقا ۲: ۸)
 - a. انجیل متی ۲۷: ۵۶ و ۲۸: ۱
 - b. انجیل مرقس ۱۵: ۴۰ و ۱۶: ۱ و ۹
 - c. انجیل لوقا ۸: ۲، ۱۰: ۲۴
 - d. انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵، ۲۰: ۱ و ۱۱ و ۱۶ و ۱۸
۲. یونا همسر چوزا (خدمتگزار هیروود، انجیل لوقا ۸: ۳) در انجیل لوقا ۲۴: ۱۰ هم از او نام برده شده است.
۳. سوزانا (انجیل لوقا ۸: ۳)
۴. و بسیاری زنان دگر که خوراک آنان را به حساب خود تامین میکردند (انجیل لوقا ۸: ۳)

B. از گروهی از زنان که در زمان به صلیب کشیده شدن عیسی حضور داشته اند نام برده شده است

۱. فهرست انجیل متی
 - a. مریم مجدلیه (انجیل متی ۲۷: ۵۶)
 - b. مریم مادر یعقوب و یوسف (انجیل متی ۲۷: ۵۶)
 - c. مادر فرزندان زبیدی (انجیل متی ۲۷: ۵۶)
۲. فهرست انجیل مرقس
 - a. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۵: ۴۰)
 - b. مریم مادر یعقوب کوچکتر و یوشا (انجیل مرقس ۱۵: ۴۰)
 - c. سالومه (انجیل مرقس ۱۵: ۴۰)
۳. لوقا فقط میگوید "زنانی که از جلیل او را همراهی میکردند"
۴. فهرست انجیل یوحنا
 - a. مریم، مادر عیسی (انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵)
 - b. خواهر مادرش (انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵)
 - c. مریم کلویاس (KJ)، کلویاس، این یعنی همسر یا دختر کلویا، انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵
 - d. مریم مجدلیه (انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵)

C. از گروهی از زنان که شاهد دفن عیسی بوده اند نام برده شده است

۱. فهرست انجیل متی

a. مریم مجدلیه (انجیل متی ۲۷:۶۱)

b. آن مریم دیگر (انجیل متی ۲۷:۶۱)

۲. فهرست انجیل مرقس

a. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۵:۴۷)

b. مریم مادر یوشا (انجیل مرقس ۱۵:۴۷)

۳. انجیل لوقا فقط میگوید: "زنانی که با او از جلیل آمده بودند" (انجیل لوقا ۲۳:۵۵)

۴. یوحنا هیچ چیزی در مورد زنانی که قبر را دیده اند ثبت نکرده است.

D. گروهی از زنان صبح روز یکشنبه به محل دفن عیسی رفتند

۱. فهرست انجیل متی

a. مریم مجدلیه (۲۸:۱)

b. آن مریم دیگر (انجیل متی ۲۸:۱)

۲. فهرست انجیل مرقس

a. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۶:۱)

b. مریم مادر یوسف (انجیل مرقس ۱۶:۱)

c. سالومه (انجیل مرقس ۱۶:۱)

۳. فهرست انجیل لوقا

a. آنان به قبر رفتند (انجیل لوقا ۲۴:۱ الی ۵ و ۲۴

۱. مریم مجدلیه (۲۴:۱۰)

۲. یونا (۲۴:۱۰)

۳. مریم مادر یوسف (۲۴:۱۰)

۴. انجیل یوحنا فقط از مریم مجدلیه نام میبرد (انجیل یوحنا ۱:۲۰ و ۱۱)

E. در جلسه اتاق طبقه بالا از حضور گروهی از زنان نام برده شده است

۱. زنان (اعمال رسولان ۱:۱۴)

۲. مریم مادر یوسف (اعمال رسولان ۱:۱۴)

F. رابطه دقیق میان زنان در این فهرستها مشخص نیست. بدیهی است مریم مجدلیه نقش مهمی در میان آنان داشته است. مقاله خوبی در مورد "زنان" در زندگی و بشارت عیسی در *Dictionary of Jesus and the Gospels* از انتشارات IVP صفحات ۸۸۰ الی ۸۸۰ چاپ شده است.

"برای پشتیبانی آنها"

NASB

"که برایش تأمین میکرد"

NKJV

"که برایشان تأمین میکرد"

NRSV, NJB

"برای کمک به عیسی و شاگردانش"

TEV

شواهد مقاله یونانی براساس حالت مفرد (به ترتیب L, A, MSS, و متی ۲۷:۵۵؛ مرقس ۱۵:۴۱) و جمع (به ترتیب MSS B, D و W) تقسیم می‌شود. به سختی میتوان تصمیم گیری کرد که کدام اصل است (UBS⁴ یک امتیاز "B" را به معنای "تقریباً" مشخص می‌کند)، اما مانند بسیاری از انواع، واقعا تفاوت زیادی ندارد. چند زن به دنبال عیسی و رسولان می‌رفتند و به آنها کمک میکرد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸:۴ الی ۸

چون مردم از بسیاری شهرها به دیدن عیسی می‌آمدند و جمعیتی انبوه گرد آمد، او این مثل را آورد: «روزی برزگری برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت. چون بذر می‌پاشید، برخی در راه افتاد و لگدمال شد و پرندگان آسمان آنها را خوردند. برخی دیگر در زمین سنگلاخ افتاد، و چون روید، خشک شد، چرا که رطوبتی نداشت. برخی نیز میان خارها افتاد و خارها با بذرها نمو کرده، آنها را خفه کرد. اما برخی از بذرها در زمین نیکو افتاد و نمو کرد و صد چندان بار آورد.» چون این را گفت، ندا در داد: «هر که گوش شنوا دارد، بشنود!»

۸: ۴ "تمثیل" مقدمه فصل برای علم تفسیر انجیل را مطالعه کنید.

۸: ۵ "روزی برزگری برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت" این یک روش کشاورزی بود که هر کس در آن فرهنگ بدان طریق شناسایی میشد. ممکن است در فاصله ای که عیسی به آن اشاره کرد، برزگری بوده است.

این مثل در تمام سه انجیل سینوپتیک تکرار شده است. در بسیاری از موارد این مثل، همراه با تفسیر عیسی، پارادایم برای همه چیز است.

توجه کنید که رستگاری کشف یا برتری انسان نیست، بلکه وحی الهی (کلام خدا) است؛ همچنین توجه داشته باشید این متنی برای تقدیر نیست، بلکه پیامدهای ابدی انتخابهای انسانی است! این واقعا یک مثل در مورد خاکهای مختلف (به عنوان مثال، قلب های انسانی) است.

■ "راه" کشاورز تمام مزرعه خود را، حتی مسیرهای پیاده روی که آنها را می گذرانند، کاشت و سپس تمام آن را شخم زد. بذرهایی که در این مسیرهای بسته می افتادند، به خاک نفوذ نمی کردند و بذر به اندازه کافی خاک بر رویش قرار نمی گرفت که رشد کند.

۸: ۶ "زمین سنگلاخ" کشاورز نمیتوانست بگوید که سنگی یا تخته سنگهای بزرگ زیرزمینی در آن قرار داشت، بلکه بذر خاک کافی برای ریشه ندارد.

۸: ۷ این به علف های هرز صیقل خورده ای اشاره دارد که زیر آن شخم خورده اند (بنابراین نمی توان آنها را دید)، اما به سرعت گیاه تازه جوانه زده را دوباره احیا و رشد میکند.

۸: ۸ "صد چندان" مقیاس تولید دانه در متی از ۳۰ تا ۶۰ به ۱۰۰ (متی ۱۳: ۸) طبقه بندی شده است.

■ "هر که گوش شنوا دارد، بشنود" این بدان معنی است که برای شناختن به روح نیاز است (مرقس ۴: ۹؛ متی ۱۳: ۹). به هر حال، این مثلها معجزات معنوی بودند. قلب (تهیه شده توسط روح، یعنی یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵) از شنونده بسیار مهم بود.

همچنین توجه داشته باشید که از چهار نوع خاک، سه نوع به دانه اجازه می دهند تا جوانه زند، اما تنها یکی به ثمر میرسد. رستگاری شامل شواهد است. زندگی ابدی دارای ویژگیهای قابل مشاهده است! مراقب باشید که پاسخ اولیه به عنوان تنها شاهی از نجات است. عملکرد متفاوت است، اما نه ثمر. نجات واقعی یک پاسخ اولیه به انجیل است که به دنبال آن پاسخ روزانه است. این مثل یک هشدار علیه "اعتقاد آسان" است (مانند یوحنا ۱۵)!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۹ الی ۱۰

۹ شاگردانش معنی این مثل را از او پرسیدند. ^۹ گفت: «درک رازهای پادشاهی خدا به شما عطا شده است، اما با دیگران در قالب مثل سخن می گویم، تا:» «بنگردند، اما نبینند؛ بشنوند، اما نفهمند.»

۸: ۹ ^۹ شاگردانش معنی این مثل را از او پرسیدند حتی حلقه درونی رسولان اهمیت معنوی تمثیل را نفهمیدند. این نیز برای من هم تسلی دهنده است وقتی کلمات عیسی را درک نمی کنم.

۸: ۱۰ "به شما عطا شده است" این زمان اخباری کامل مجهول است. ما مستخدمین حقایق معنوی هستیم، که در اختیار داریم. "به هر که بیشتر داده شود، بیشتر از او خواسته میشود" (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۴۸).

این تعلیم خصوصی، که به نظر می رسد یک رویداد معمول باشد، ممکن است تفاوت بین انجیل سینوپتیک (یعنی آموزش عمومی) و انجیل یوحنا (تدریس خصوصی) را توضیح میدهد. عیسی در یوحنا بسیار متفاوت صحبت می کند. ممکن است که آموزه های پارابولیکی که در Synoptics رایج بود، در برابر جمعیت انجام میشد و سبک کاملا متفاوت (یعنی عبارت "من هستم") انجیل یوحنا با شاگردان خصوصی بود.

فقط این امکان وجود دارد که این کل موضوع آموزش خاص برای دوازده نفر ممکن است در کلیسای اولیه به عنوان راهی برای تقویت اقتدار رسمی باشد. آنها، و تنها آنها، تفسیر "واقعی" کلام عیسی را می دانستند. تمام مکاشفات از طریق این شاگردان انتخاب شده و الهام گرفته می شود (نویسندگان عهد جدید).

■ "رازهای پادشاهی خدا" این واژه یونانی کلیدی است. این در عهد جدید در چندین حوزه مختلف استفاده می شود. در اینجا در لوقا چندگانه است. در مرقس ۴: ۱۱ و در اینجا حقیقتی را نشان می دهد که رهبران و جمعیت نمیتوانستند درک کنند (اشعیا ۶: ۹-۱۰).

موضوع خاص: راز در انجیل

(SPECIAL TOPIC: MYSTERY IN THE GOSPELS)

I.

در عهد عتیق

این کلمه آرامی (KB 1980, BDB 1112), *raz*, به معنای "پنهان کردن" است، "برای حفظ یک راز". این در چندین بار در دانیال مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه شود به دانیال ۲: ۱۸، ۱۹، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۴۷: ۴: ۹). این موضوع مرکزی در ادبیات آخرالزمانی است و اغلب در کتیبه های بحر المیت ذکر شده است. خداوند توصیه های پنهانی خود را به پیامبران می دهد (مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۱۷؛ ارمیا ۲۳: ۱۸؛ دانیال ۹: ۲۲؛ عاموس ۳: ۷).

در اجتماع کتیبه بحر المیت، وحی خداوند به وسیله (۱) پیام پیامبر، و همچنین (۲) تفسیر (تفکر) «معلم عدالت»، میانجی گری شد. این الگوی دوگانه وحی و تفسیر ادبیات آخرالزمانی را مشخص می کند.

II. در سایر اناجیل (اناجیل غیر از انجیل یوحنا) از "راز" به عنوان بینش معنوی حاصل شده از تمثیلهای عیسی استفاده شده است.

۱. انجیل مرقس ۴: ۱۱

۲. انجیل متی ۱۳: ۱۱

۳. انجیل لوقا ۸: ۱۰

III.

پولس از آن به چندین شیوه متفاوت استفاده می کند:

۱. سختی نسبی اسرائیل که باعث می شود پیروان سایر ادیان هم شامل پیام شوند. این ورود پیروان سایر ادیان به عنوان مکانیسمی برای یهودیان عمل می کند که عیسی را به عنوان همان مسیح موعود بپذیرند (مراجعه شود به رومیان ۱۱: ۲۵ الی ۳۲).

۲. پیام خوش به ملتها داده می شود، به آنها می گوید که پیام مسیح در مورد آنها هم هست (مراجعه شود به رومیان ۱۶: ۲۵ الی ۲۷، کولسیان ۲: ۲).

۳. کالبد نوایمانان در آمدن دوم (مراجعه شود به اول قرن تیان ۵: ۱۵ الی ۵۷، اول تسالونیکیان ۴: ۱۳ الی ۱۸).

۴. جمع شدن همه چیز در مسیح (مراجعه شود به افسسیان ۱: ۸ الی ۱۱).

۵. غیر یهودیان و یهودیان به عنوان وارثان (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۱ الی ۱۳: ۳).

۶. رابطه صمیمانه میان مسیح و کلیسا که در قالب اصطلاحات ازدواج توصیف شده است (مراجعه شود به افسسیان ۵: ۲۲ الی ۳۳).

۷. غیر یهودیان هم که مشمول پیمان می شوند و در روح مسیح ادغام می شوند تا بلوغ شبه مسیح ایجاد کنند، یعنی تصویر از بین رفته خدا در انسان را احیا کنند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷، ۱: ۵، ۵: ۶ و ۱۱ الی ۱۳، ۸: ۲۱، ۹: ۶، کولسیان ۲: ۲۶ الی ۲۸)

۸. ضد مسیحیان پایان زمان (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲: ۱ الی ۱۱)

IV. مناجات کلیسای اولیه درباره راز انجیل در اول تیموتائوس ۳: ۱۶ یافت می شود.

V. در مکاشفه یوحنا از آن به عنوان معنی نماد آخرالزمانی استفاده شده است.

۱. مکاشفه ۱: ۲۰

۲. مکاشفه ۱۰: ۷

۳. مکاشفه ۱۷: ۵ و ۶

VI. این اسرار حقیقت است که انسان ها نمی توانند کشف کنند؛ آنها باید توسط خداوند نشان داده شوند.

VII. موضوع خاص: طرح رستگاری ابدی یهوه را مطالعه کنید.

■ "اما با دیگران در قالب مثل سخن می گویم" تمثیلهای قابلیت زبانشناسی داشتند تا

۱. حقیقت را آشکار کنند

۲. حقیقت را پنهان کنند

■ "تا: «بنگرند، اما نبینند؛ بشنوند، اما نفهمند.»" این نقل قول از اشعیا ۶: ۹ است. این پیام انجیل (اشعیا ۶: ۹-۱۰) اغلب برای توضیح بی اعتقادی

استفاده می شود (متی ۱۳: ۱۴-۱۵؛ مرقس ۴: ۱۲؛ یوحنا ۱۲: ۴۰؛ اعمال رسولان ۲۸: ۲۶، ۲۷؛ رومیان ۱۱: ۸).

این تاکید می کند که تنها قلب و ذهن لمس شده توسط روح خدا می تواند انجیل را درک کند. این رمز و راز حاکمیت الهی است و واکنش انسانی لازم است. به هر حال هر دو درست هستند! انسان تنها می تواند به حرکت اولیه از جانب خدا پاسخ دهد. سوالی که باقی می ماند، "آیا او همه یا فقط برخی از آنها را لمس میکند؟" شاهد لمس الهی پاسخ انسان است (توبه، ایمان، اطاعت، پشتکار).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۱۱ الی ۱۵

۱۱ «معنی مثل این است: بذر، کلام خداست. ۱۲ بذرهایی که در راه می افتد، کسانی هستند که کلام را می شنوند، اما ابلیس می آید و آن را از دلشان می رباید، تا نتوانند ایمان آورند و نجات یابند. ۱۳ بذرهایی که بر زمین سنگلاخ می افتد کسانی هستند که چون کلام را می شنوند، آن را با شادی می پذیرند، اما ریشه نمی دوانند. اینها اندک زمانی ایمان دارند، اما به هنگام آزمایش، ایمان خود را از دست می دهند. ۱۴ بذرهایی که در میان خارها می افتد، کسانی هستند که می شنوند، اما چون می روند نگرانیها، ثروت و لذات زندگی آنها را خفه می کند و به ثمر نمی رسند. ۱۵ اما بذرهایی که بر زمین نیکو می افتد، کسانی هستند که کلام را با دلی پاک و نیکو می شنوند و آن را نگاه داشته، پایدار می مانند و ثمر می آورند.

۸: ۱۱ "کلام خدا" به یادداشت لوقا ۵: ۱ مراجعه کنید.

۸: ۱۲ "اما ابلیس می آید و آن را از دلشان می رباید" عهد جدید به واقعیت یک نیروی شخصی از شر می پردازد تا انجیل خدا را خنثی کند (دوم قرن تیان ۴: ۴). موضوع خاص: شیطان در لوقا ۴: ۲ را مطالعه کنید.

NET Bible (پاورقی شماره ۲۳، صفحه ۱۸۲۲) مشاهدات جالبی را نشان می دهد که هر انجیل سینوپتیک از نام دیگری برای حریف خدا استفاده می کند.

۱. لوقا - "شیطان"
۲. متی - "آن پلید"
۳. مرقس - "شیطان"

این آزادی عمل نگارندگان انجیل را نشان میدهد که میتوانند رخدادهای و تعالیم واقعی را با کلمات خود به ثبت رسانند.

■ "تا نتوانند ایمان آورند و نجات یابند" تعریف دقیق روش و روند نجات بسیار دشوار است (مانند انواع ایمان آوردن در اعمال رسولان). این امر به این دلیل است که عهد جدید از چندین زاویه مختلف به موضوع نزدیک می شود:

۱. توبه و ایمان
۲. ایمان و کار
۳. ایمان و تعمید
۴. ایمان و زبان

با این حال، شرط ثابت، ایمان است. من فهمیدم که این ایمان سه جنبه اساسی دارد.

۱. دریافت / استقبال از یک شخص (عیسی)
۲. اعتقاد به حقایق در مورد آن شخص (عهد جدید)
۳. زندگی کردن زندگی با تقلید از آن شخص (همانند مسیح بودن).

برخی از این موارد اولیه هستند؛ دیگران با گذشت زمان توسعه می یابند. ایمان عهد جدید یک رابطه پویا است که توضیح آن دشوار است. این چیزی غیر از ایمان است، اما از آنجا شروع می شود و برای ما تمام می شود. در حقیقت با خدا شروع می شود و به پایان می رسد.

■ "از دلشان" این عبارت عهد عتیق از اصطلاح قلب برای اشاره به شخص است (رجوع کنید به لوقا ۸: ۱۵). امروزه اغلب ما از دعوت عیسی به قلب خود صحبت می کنیم، که همان استفاده استعاره ای از قلب به عنوان اراده، ذهن و احساسات شخص است. موضوع خاص را در لوقا ۱: ۵۱ ببینید.

۸: ۱۳ "کسانی هستند که چون کلام را می‌شنوند، آن را با شادی می‌پذیرند" این نشان می‌دهد که پذیرش شاد انجیل به طور خودکار نجات ابدی نیست! کلمه "پذیرش" (به یوحنا ۱: ۱۲ مراجعه شود) مترادف با "ایمان آوردن" است (مراجعه شود به یوحنا ۳: ۱۶). دریافت یا اعتقاد در یوحنا ۸: ۳۱ برای یهودیانی که بعداً سعی در کشتن عیسی (لوقا ۸: ۵۹) دارند، استفاده می‌شود.

موضوع خاص: استقامت

(SPECIAL TOPIC: PERSEVERE)

توضیح دکتربین انجیلی در ارتباط با زندگی مسیحی بسیار سخت است زیرا در قالب دیالکتیک شرقی ارائه شده است (به موضوع خاص: ادبیات شرق (پارادوکس‌های انجیلی) مراجعه شود). این دو متناقض به نظر می‌رسند، با این حال، هر دوی آنها انجیلی هستند. مسیحیان غربی گرایش به این دارند که یک حقیقت را بپذیرند و حقیقت دیگر را نادیده انگاشته و یا آن را کم ارزش تلقی کنند. برخی مثالها:

۱. آیا رستگاری یک تصمیم اولیه نسبت به ایمان آوردن به مسیح است یا یک تعهد مادام‌العمر که شاگرد او باشیم؟
۲. آیا رستگاری یک انتخاب است به وسیله لطف از جانب خداوند یا ایمان و پاسخ همراه با توبه از جانب نوع بشر به پیشنهاد الهی؟
۳. آیا وقتی رستگاری را دریافت کردیم، غیر ممکن است آن را از دست دهیم یا نیازمند تلاش مداوم برای حفظ آن است؟

در طول تاریخ کلیسا، مسئله استقامت همیشه مورد منازعه بوده است. مشکل با تضاد میان عبارات عهد جدید آغاز می‌شود:

۱. متون در ارتباط با اطمینان

- a. اظهارات عیسی در انجیل یوحنا (انجیل یوحنا ۳۷: ۶، ۲۸: ۱۰ الی ۲۹)
 - b. اظهارات پولس (رومان ۸: ۳۵ الی ۳۹، افسسیان ۱: ۱۳، ۵: ۲، ۸: ۱ الی ۹، فیلیپیان ۶: ۱، ۱۳: ۲، دوم تسالونیکیان ۳: ۳، دوم تیموتائوس ۱: ۱۲، ۴: ۱۸)
 - c. اظهارات پطرس (اول پطرس ۴: ۱ الی ۵)
۲. متونی که می‌گویند استقامت نیاز است
- a. اظهارات عیسی در سایر اناجیل (انجیل متی ۲۲: ۱۰، ۱۳: ۱ الی ۹، ۲۴ الی ۳۰، ۲۴: ۱۳، انجیل مرقس ۱۳: ۱۳)
 - b. اظهارات عیسی در انجیل یوحنا (انجیل یوحنا ۸: ۳۱، ۴: ۱۵ الی ۱۰)
 - c. اظهارات پولس (رومان ۱۱: ۲۲، اول قرنتیان ۲: ۱۵، دوم قرنتیان ۵: ۱۳، غلاطیان ۶: ۱، ۴: ۳، ۵: ۴، ۶: ۹، فیلیپیان ۲: ۱۲، ۳: ۱۸ الی ۲۰، کولسیان ۲: ۲۳، دوم تیموتائوس ۲: ۳)
 - d. اظهارات نویسندگان عبرانیان (۲: ۱، ۳: ۶، ۱۴، ۱۴: ۴، ۱۱: ۶)
 - e. اظهارات یوحنا (اول یوحنا ۶: ۲، دوم یوحنا ۹، مکاشفه ۷: ۲ و ۱۷ و ۲۶، ۵: ۳ و ۱۲ و ۲۱ و ۷: ۲۱)

رستگاری انجیلی حاصل عشق، رحمت، ترحم و بزرگی خدای سه گانه است. هیچ انسانی نمی‌تواند نجات یابد بدون شروع با روح القدس (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۴: ۴ و ۶: ۶۵). الهیت ابتدا می‌آید و دستور کار را تعیین می‌کند، ولی انسان باید با ایمان و توبه از ابتدا و تداوم آنها پاسخ دهد. خدا بر اساس رابطه پیمانی با انسان کار می‌کند. مزایایی هست و همینطور هم مسئولیتهایی!

رستگاری به همه انسانها ارائه شد. مرگ عیسی با مشکل گناه انسان سقوط کرده سر و کار دارد! خدا راهی را ارائه کرده و می‌خواهد همه تمامی کسانی که آنها را به تصویر کشیده با عشق به عیسی به او پاسخ دهند.

اگر مایل هستید که در این زمینه بیشتر مطالعه کنید به منابع زیر مراجعه نمایید

۱. The Word of Truth, Eerdmans, اثر Dale Moody, چاپ ۱۹۸۱، صفحات ۳۴۸ الی ۳۶۵
۲. Kept by the Power of God از انتشارات Bethany Fellowship, اثر Howard Marshall, چاپ ۱۹۶۹
۳. Life in the Son, انتشارات Westcott, اثر Robert Shank, چاپ ۱۹۶۱

انجیل به دو مسئله متفاوت در این زمینه اشاره می‌کند: (۱) کسب اطمینان به عنوان مجوزی برای یک زندگی بی‌ثمر، یک زندگی خودخواهانه و یا (۲) تشویق کردن آنان که با بشارت و گناهان فردی در تقلا هستند. مسئله اینجاست که گروه اشتباه پیام اشتباه دریافت می‌کند و سیستم‌های الهیات

انجیلی را بر روی عبارتهای محدود انجیل بنا می‌کند. برخی مسیحیان ناامیدانه به پیام اطمینان نیاز دارند، در حالیکه دیگران به هشدار سفت و محکم استقامت نیازمند هستند. شما عضو کدام گروه هستید؟

۸: ۱۴ "چون می‌روند نگرانیها، ثروت و لذات زندگی آنها را خفه می‌کند" در اینجا گروه دیگری قرار دارد که پس از آنچه به نظر می‌رسد یک پاسخ اولیه حیاتی به خبر خوب است، در برابر فشارهای زندگی زمینی سقوط کرده تسلیم شدند. (مراجعه شود به دماس، دوم تیموتائوس ۴: ۱۰؛ خدا و مامون در لوقا ۱۶: ۱۳). سوالات کلامی همیشه این بوده اند، "آیا این افراد گمشده نابالغ هستند یا نجات یافته و گم شده اند؟" موضوع ویژه: آپوستازی (APHISTĒM) را در لوقا ۶: ۴۶ مشاهده کنید.

■ "و به ثمر نمی‌رسند" این مسئله بارآوری و ثمر است، نه فقط جوانه زنی (مراجعه شود به متی ۷).

۸: ۱۵ "آن را نگاه داشته، پایدار می‌مانند و ثمر می‌آورند" هر دو این افعال حال اخباری فعال هستند. این نکته مهم است - برداشت محصول نتیجه یک زندگی کامل است، نه یک واقعه عاطفی وقف به خدا (مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۹). مقاله خوبی در مورد "ارتداد" در *Dictionary of Biblical Imagery*، صفحات ۳۸-۴۰ وجود دارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۱۶ الی ۱۸

۱۶ «هیچ کس چراغ را بر نمی‌افروزد تا سرپوشی بر آن نهد یا آن را زیر تخت بگذارد! بلکه چراغ را بر چراغدان می‌گذارند تا هر که داخل شود، روشنایی را ببیند. ۱۷ زیرا هیچ چیز پنهانی نیست که آشکار نشود و هیچ چیز نهفته‌ای نیست که معلوم و هویدا نگردد. ۱۸ پس دقت کنید چگونه می‌شنوید، زیرا به آن که دارد بیشتر داده خواهد شد و از آن که ندارد، همان هم که گمان می‌کند دارد، گرفته خواهد شد.»

۸: ۱۶ "هیچ کس چراغ را بر نمی‌افروزد تا سرپوشی بر آن نهد" این در ارتباط با مثل قبلی است. این امر بر نیاز مومن واقعی برای زندگی و به اشتراک گذاشتن حقیقت انجیل تأکید دارد. ما برای خدمت، برای گرفتن نجات می‌یابیم.

■ "چراغدان" این می‌تواند به چندین روش مختلف اشاره شود که توسط آنها چراغ‌ها در خانه قرار گرفته اند تا بیشترین نور را از بین ببرند:

۱. طاقچه دیواری

۲. یک آویز دیواری

۳. برخی از انواع پایه‌ها

۸: ۱۷ الی ۱۸ این دو آیه باید مربوط به متن قبلی در ارتباط با مومنان "ظاهری" باشد. نیت قلب روزی آشکار خواهد شد. خداوند ابتدا به قلب نگاه می‌کند، نه به اعمال دینی. انگیزه واقعی شخص (۱) در این زندگی یا (۲) در روز داوری آشکار خواهد شد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۱۹ الی ۲۱

۱۹ در این هنگام، مادر و برادران عیسی آمدند تا او را ببینند، اما ازدحام جمعیت چندان بود که نتوانستند به او نزدیک شوند. ۲۰ پس به وی خبر دادند که: «مادر و برادران بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند تو را ببینند.» ۲۱ در پاسخ گفت: «مادر و برادران من کسانی هستند که کلام خدا را می‌شنوند و به آن عمل می‌کنند.»

۸: ۲۱ "مادر و برادران من" این جمله تکان دهنده نشانگر درک خود عیسی و ماهیت بنیادی ایمان انجیلی است که فقط می‌توان از نظر تولد جدید، یک خانواده جدید توصیف کرد. زندگی خانوادگی چنان جنبه مهمی از زندگی یهودیان داشت (مراجعه شود به *J. Duncan, M. Derrett, 'Jesus' Audience*, ص ۳۸-۴۵) که استفاده از این سایر هموعان موثر است. افراد مومن با خدا به عنوان اعضای خانواده ارتباط دارند. خدا پدر است، عیسی پسر و منجی منحصر به فرد است، اما مومنان، حتی حقیرترین، فرزندان خدا هستند!

■ "که کلام خدا را می‌شنوند و به آن عمل می‌کنند" این منعکس کننده کلمه عبری *Shema* است (مراجعه شود به تثنیه ۵: ۵؛ ۶: ۴)، که به معنای شنیدن جهت انجام دادن است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۲۸). این تأکید کتاب یعقوب است. زندگی ابدی ویژگی‌های قابل ملاحظه‌ای دارد!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۲۲ الی ۲۵

۲۲ روزی عیسی به شاگردان خود گفت: «به آن سوی دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و به پیش راندند. ۲۳ و چون می‌رفتند، عیسی به خواب رفت. ناگاه تندبادی بر دریا وزیدن گرفت، چندان که قایق از آب پر می‌شد و جانشان به خطر افتاد. ۲۴ شاگردان نزد عیسی رفتند و او را بیدار کرده، گفتند: «ای استاد، ای استاد، چیزی نمانده غرق شویم!» عیسی بیدار شد و بر باد و امواج خروشان نهیب زد. توفان فرو نشست

و آرامش برقرار شد. ^{۲۵} پس به ایشان گفت: «ایمانتان کجاست؟» شاگردان با بهت و وحشت از یکدیگر می پرسیدند: «این کیست که حتی به باد و آب فرمان می دهد و از او فرمان می برند.»

۸: ۲۳ "تندبادی بر دریا وزیدن گرفت" دریای جلیل چند صد پا از سطح دریا پایین تر است، که با تپه های بلند و نورد احاطه شده است. بادی که از این تپه ها می وزد، می تواند در مدت زمان نسبتاً کوتاهی دریاچه را به حالت مهیبی بچرخاند.

فرد تعجب می کند که چگونه این معجزه با خدا ارتباط دارد

۱. کنترل آنها (مراجعه شود به مزامیر ۶۵: ۷؛ ۸۹: ۹؛ ۱۰۷: ۲۳-۳۲)

۲. پیروزی بر هرج و مرج (مراجعه شود به ایوب ۹: ۱۳؛ مزامیر ۸۹: ۱۰-۱۱؛ اشعیا ۲۷: ۱؛ ۵۱: ۱۰)

آب تنها جنبه ای از خلقت است که در پیدایش ۱ از آن صحبت نمیشود. ممکن است بسیاری از اظهارات عهد عتیق در پشت این رویداد وجود داشته باشند. این صیادان یهودی این نشانها را تقریباً شبیه به آبهای طوفان می دانستند.

۸: ۲۴ "ای استاد، ای استاد" به یادداشت لوقا ۵: ۵ مراجعه شود.

■ "چیزی نمانده غرق شویم" این حال اخباری میانی است. به یاد داشته باشید اینها ماهیگیران فصلی بودند. حتماً طوفانی بوده است!

۸: ۲۵ "ایمانتان کجاست" همسو در متی (متی ۸: ۲۶) و مرقس (مراجعه شود به مرقس ۴: ۴۰) "چرا می ترسی؟" است. بسیاری از معجزات عیسی به منظور آموزش شاگردان بود.

■ "این کیست" این آیه به وضوح عدم بلوغ معنوی رسولان را نشان می دهد. عیسی با انواع بی اعتمادی روبرو شد: (۱) خانواده او. (۲) جمعیت؛ و (۳) شاگردان. اعداد ۱ و ۳ از نظر روحی رو به رشد هستند. بی اعتقادی آنها مبتنی بر جهل است، اما شماره ۲ هدفمند است.

هرکسی که انجیل را می شنود باید به این سوال درباره عیسی پاسخ دهد! این مسئله مهم است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۲۶ الی ۳۱

^{۲۶} پس به ناحیه جراسیان رسیدند که آن سوی دریا، مقابل جلیل قرار داشت. ^{۲۷} چون عیسی قدم بر ساحل نهاد، مردی دیورده از مردمان آن شهر بدو برخورد که دیرگاهی لباس نپوشیده و در خانه ای زندگی نکرده بود، بلکه در گورها به سر می برد. ^{۲۸} چون او عیسی را دید، نعره برکشید و به پایش افتاد و با صدای بلند فریاد برآورد: «ای عیسی، پسر خدای متعال، تو را با من چه کار است؟ تمنا دارم عذابم ندهی!» ^{۲۹} زیرا عیسی به روح پلید دستور داده بود از او به در آید. آن روح بارها او را گرفته بود و با آنکه دست و پایش را به زنجیر می بستند و از او نگهداری می کردند، بندها را می گسست و دیو او را به جایهای نامسکون می کشاند. ^{۳۰} عیسی از او پرسید: «نامت چیست؟» پاسخ داد: «لژیون»، زیرا دیوهای بسیار به درونش رفته بودند. ^{۳۱} آنها التماس کنان از عیسی خواستند که بدیشان دستور ندهد به هاویه روند.

۸: ۲۶ "ناحیه جراسیان" این ناحیه با نام های مختلف در انجیل همراه است:

۱. گادارنس (متی ۸: ۲۸؛ W, MSS A)

۲. جراسنس (مرقس ۵: ۱، D, B, MSS P7⁷⁵)

۳. جرجینس (لوقا ۸: ۲۶، ۳۷؛ L, MSS ۸)

گاهی اوقات گادارا نامیده می شود. شهری با همین نام وجود دارد که چندین مایل با دریا فاصله دارد، اما ما از شواهد باستان شناسی یاد گرفته ایم که این شهر متعلق به زمینی در نزدیکی دریا است.

۸: ۲۷ "مردی" متی ۸: ۲۸ دو مرد دارد، اما این ویژگی انجیل متی است که غالباً "دو" دارد، در حالی که سینوپتیک های دیگر یکی را دارند. نمونه دیگر می تواند مرد نابینا / مردان اربحا باشد (مراجعه کنید به متی ۲۰: ۲۹؛ مرقس ۱۰: ۴۶؛ لوقا ۳۵: ۱۸). برخی تصور می کردند که دو نفر ذکر شده است زیرا این تعداد لازم بود که در دادگاه شاهد باشند (رجوع کنید به اعداد ۳۵: ۳۰؛ تثنیه: ۱۷: ۶؛ متی ۱۸: ۱۸). یک مقاله خوب در «Hard Sayings of the Bible»، صفحات ۳۷۱-۳۷۷ وجود دارد.

■ "دیوزده" به مقالات خاص مراجعه کنید: شیاطین در لوقا ۴: ۳۳ و یادداشت لوقا ۴: ۳۵

■ "در مقبره ها" او توسط جامعه خفقان یافته بود و این تنها مکانی بود که می توانست پناهگاه پیدا کند. در این دوره زمانی از غارهای کوچک ساخته شده یا طبیعی به عنوان محل دفن استفاده می شده است. اینکه آیا این مکان با دیوزدگی وی در ارتباط بوده است، مشخص نیست. بسیاری از سوالات خاص در مورد شیاطین و فرشتگان وجود دارند که به دلیل عدم وجود اطلاعات کافی در انجیل، نمی توان به آنها پاسخ داد. دنیای ما توسط یک نیروی شخصی شر در کنار بندگانش، شیطان، که برای خنثی کردن اراده خدا و نابودی بشر، آفرینش نهایی خدا و محور عشق و توجه او قرار دارند، تحت تاثیر است.

۲۸: ۸

NASB	"ما با هم چه کاری داریم"
NKJV	"من با تو چه کار دارم"
NRSV	"با من چکار میکنی"
TEV, NJB	"از من چه میخواهی"

این به معنای واقعی کلمه "برای من و شما" است. در Bratcher and Nida, *A Translator's Handbook on the Gospel of Mark* خاطر نشان می کنند که "در یونانی کلاسیک این عبارت به معنای "چه وجه اشتراکی با هم داریم؟" است اما در اینجا، با عبری "چرا با من بحث می کنی" مطابقت دارد (صفحه ۴۹). این اصطلاح در داوران ۱۱: ۱۲؛ دوم سموئیل ۱۶: ۱۰؛ ۱۹: ۲۲؛ اول پادشاهان ۱۷: ۱۸؛ دوم تواریخ ۳۵: ۲۱ نشان داده شده است.

■ "ای عیسی، پسر خدای متعال" این شیاطین می دانستند که عیسی کیست (مراجعه کنید به یعقوب ۲: ۱۹؛ مرقس ۱: ۲۳)، اما عیسی شهادت آنها را رد کرد زیرا می دانست که رهبران مذهبی که نمی توانند قدرت او را انکار کنند، بعداً او را به استفاده از قدرت شیطان متهم خواهند کرد (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۴-۲۶). یادداشت ها را در لوقا ۱: ۳۲ و ۱: ۷۶ مشاهده کنید.

■ "تمنا دارم عذابم ندهی" جالب است که در این مکالمه گاهی اوقات از جمع اهریمنی و گاه مفرد (دیوسر) استفاده می شود.

این از لحاظ گرامری یک وجه شرطی آنوریست فعال برای منع عمل است، که دلالت بر این دارد "هرگز عملی را شروع نکنید" (مراجعه کنید به *Analytical Greek New Testament* اثر Barbara and Timothy Friberg، صفحه ۱۲۰). شیاطین می دانست که قضاوت فرا می رسد و عیسی بر آنها قدرت و اختیار دارد (مراجعه کنید به مرقس ۱: ۲۳-۲۴؛ متی ۲۵: ۴۱؛ مکاشفه ۱۲: ۹؛ ۲۰: ۱۰). همسو در متی ۸: ۲۹ و مرقس ۵: ۷ دلالت بر داوری مربوط به تبادل نظر نیز دارد. این شیاطین ظاهراً از دو آمدن مسیح خبر نداشتند. این زمینه نشان می دهد که حتی "ارواح" نیز می توانند رنج ببرند!

۲۹: ۸ این زندگی زندگی قبلی انسان را توصیف می کند (مراجعه کنید به مرقس ۵: ۳-۵؛ متی ۸: ۲۸).

■ "به جایهای نامسکون" (در نسخه انگلیسی "به صحرا میکشانند" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این مناطق غیرمسکونی غالباً در عهد عتیق شیطانی بودند (مراجعه کنید به لوقا ۴: ۱-۲).

۸: ۳۰ "لژیون" در ارتش روم ۶۰۰۰ سرباز یک لژیون را تشکیل میدادند (اگرچه در واقعیت آنها اغلب کمتر از این تعداد ایده آل بودند). این ممکن است استعاره از درجه کنترل آنها بر مرد بوده باشد. با این حال، به دلیل لوقا ۸: ۳۲، که شیاطین را علت مرگ بسیاری از گرازها توصیف می کند، ممکن است لفظی باشد.

۸: ۳۱ "پرتگاه" به نظر می رسد این اشاره به هادس در روم دارد. ۷۰۱۰ همچنین در مکاشفه ۹: ۱۱؛ ۷: ۱۷؛ ۸: ۲۰؛ ۱: ۳، بگذارید یادداشت خود را از مکاشفه ۹: ۱ نقل کنیم (به www.freebiblecommentary.org مراجعه کنید):

■ "کلید گودال بی انتها به وی داده شد" "کلید" در مکاشفه ۱: ۱۸ و مکاشفه ۲۰: ۱ ذکر شده است. این سمبل اقتدار است. یک اصطلاح یونانی به معنای "عمق" است که توسط یک آلفا خصوصی نفی شده است. این ماده در Septuagint (ترجمه یونانی عهد عتیق) در پیدایش ۱: ۲ و ۷: ۱۱ استفاده می شود.

به نظر می رسد مترادف با اصطلاح "تارتاروس" است (مراجعه شود به دوم پطرس ۲: ۴ و اول انوش ۲۱: ۷)، مکانی که فرشتگان شیطانی در زندان نگه داشته می شوند (مراجعه شود به لوقا ۸: ۳۱؛ یهوذا ۶؛ مکاشفه ۱۱: ۷؛ ۱۷: ۸؛ ۲۰: ۳-۱؛ و اول انوش ۱۰: ۴؛ ۸۶: ۱؛ ۸۸: ۱؛ جوبیلی ۵: ۶-۱۱). پولس این اصطلاح را در رومیان ۱۰: ۷ برای محل مردگان به کار برد (مراجعه کنید به اشعیا ۲۴: ۲۱-۲۲). بعدا ربی ها گفتند که این نام ناعادلانه شئول / هادس است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۳۲ الی ۳۳

^{۳۲}در آن نزدیکی، گله بزرگی خوک در دامنه تپه مشغول چرا بود. دیوها از عیسی خواهش کردند اجازه دهد به درون خوکها روند، و او نیز اجازه داد. ^{۳۳}پس، دیوها از آن مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند، و خوکها از سرایشی تپه به درون دریا هجوم بردند و غرق شدند.

۸: ۳۲ "خوک" بدیهی است که این منطقه غیر یهودیان بود (مراجعه شود به لایوان ۱۱: ۷؛ تثنیه ۱۴: ۸).

۸: ۳۳ توجه کنید که شیاطین از عیسی درخواست کردند. این متن به ما نمی گوید که چرا عیسی اجازه داد این شیاطین به داخل خوکها بروند یا چرا می خواستند. احتمالاً شیاطین که مرد را ترک کرده و وارد گرازها می شوند، روشی آشکار برای ترغیب مرد به اعتقاد و ایمان آوردن بود. شاید این یک کمک بصری باشد، مانند اینکه عیسی در آن قرار دادن (مرقس ۸: ۲۳) تف و / یا گل به چشم کور (مراجعه کنید به یوحنا ۹: ۶) یا قرار دادن انگشتان در گوشهای فرد ناشنوا (مرقس ۷: ۲۳). شیاطین ممکن است درخواست کرده باشند زیرا

۱. خوکها را به دره ترجیح میدادند

۲. این کار باعث میشد مردم شهر از عیسی بخواهند شهر را ترک کند

دیوها کاری نمیکردند که به عیسی کمک کند

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۳۴ الی ۳۹

^{۳۴}چون خوکبانان این را دیدند، گریختند و در شهر و روستا، ماجرا را بازگفتند. ^{۳۵}پس مردم بیرون آمدند تا آنچه را روی داده بود ببینند، و چون نزد عیسی رسیدند و دیدند آن مرد که دیوها از او به در آمده بودند، جامه به تن کرده و عاقل پیش پاهای عیسی نشسته است، ترسیدند. ^{۳۶}کسانی که ماجرا را به چشم دیده بودند، برای ایشان بازگفتند که مرد دیوزده چگونه شفا یافته بود. ^{۳۷}پس همه مردم ناحیه جراسیان از عیسی خواستند از نزدشان برود، زیرا ترسی عظیم بر آنان چیره شده بود. او نیز سوار قایق شد و رفت. ^{۳۸}مردی که دیوها از او بیرون آمده بودند، از عیسی تمنا کرد بگذارد با وی همراه شود، اما عیسی او را روانه کرد و گفت: ^{۳۹}«به خانه خود برگرد و آنچه خدا برایت کرده است، بازگو.» پس رفت و در سرتاسر شهر اعلام کرد که عیسی برای او چه کرده است.

۸: ۳۴ الی ۳۷ چه داستان غن انگیزی از ترس و حرص است (مراجعه کنید به مرقس ۵: ۱۵). هیچ شادی در زندگی مجدد مرد نبود، فقط ترس بود (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۳۷). آنها آنقدر نگران از بین رفتن یک گله خوک ها و پیامدهای احتمالی دیگر بودند که از عیسی خواستند که رها کند و او نیز انجام داد! این یک مثال خوب است که نشان می دهد که معجزات، به خودی خود، همیشه به ایمان منجر نمی شوند!

۸: ۳۸-۳۹ "مردی که دیوها از او بیرون آمده بودند، از عیسی تمنا کرد بگذارد با وی همراه شود" عیسی میخواست این مرد غیر یهودی به خانواده و دوستانش در مورد عشق و محبت خدا شهادت دهد. این نخستین بشارت خانگی بود (با در نظر گرفتن اینکه او یک غیر یهودی بود). حضور و شهادت این مرد ممکن است بر رسالت مسیح در گوسفندان گمشده خاندان اسرائیل تاثیر منفی بگذارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۴۰ الی ۴۲

^{۴۰}چون عیسی بازگشت، مردم به گرمی از او استقبال کردند، زیرا همه چشم به راهش بودند. ^{۴۱}در این هنگام، مردی یاپروس نام، که رئیس کنیسه بود، آمد و به پای عیسی افتاده، التماس کرد به خانه اش برود، ^{۴۲}زیرا تنها دخترش که حدود دوازده سال داشت، در حال مرگ بود. هنگامی که عیسی در راه بود، جمعیت سخت بر او ازدحام می کردند.

۸: ۴۱ "یاپروس" این یک نام عبری است که به معنای "آن که نور می دهد" (BDB 22، داوران ۱۰: ۳) یا "یهوه نورانی کرده" میباشد.

■ "او رئیس کنیسه بود" او هم وظیفه خدمت در روز شبات و هم محافظت فیزیکی کنیسه را بر عهده داشت. این مرد از قشر مذهبی جامعه بود.

۸: ۴۲ " زیرا تنها دخترش که حدود دوازده سال داشت، در حال مرگ بود " دختر تنها فرزند این مرد بود. او در سن ازدواج، حفظ شریعت بود (bat mitzvah) بود. عیسی تنها امید او بود!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۸: ۴۳ الی ۴۸

۴۳ در آن میان، زنی بود که دوازده سال دچار خونریزی بود و [با اینکه تمام دارایی خود را صرف طبیبان کرده بود،] کسی را توان درمانش نبود. ۴۴ او از پشت سر به عیسی نزدیک شد و لبه رداى او را لمس کرد. در دم خونریزی اش قطع شد. ۴۵ عیسی پرسید: «چه کسی مرا لمس کرد؟» چون همه انکار کردند، پطرس گفت: «استاد، مردم از هر سو احاطهات کرده‌اند و بر تو ازدحام می‌کنند!» ۴۶ اما عیسی گفت: «کسی مرا لمس کرد! زیرا دریافتم نیرویی از من صادر شد!» ۴۷ آن زن چون دید نمی‌تواند پنهان بماند، ترسان و لرزان پیش آمد و به پای او افتاد و در برابر همگان گفت که چرا او را لمس کرده و چگونه در دم شفا یافته است. ۴۸ عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامت برو.»

۸: ۴۳ " زنی بود که دوازده سال دچار خونریزی بود و [با اینکه تمام دارایی خود را صرف طبیبان کرده بود،] کسی را توان درمانش نبود " برای من جالب است که لوقا مراجعات را در (۱) ناتوانی پزشکان در بهبودی زن و (۲) خرج کردن وی را مشخص میکند. کل پس انداز او در تلاش برای بهبودی است (یک تفاوت میان نسخ خطی یونانی وجود دارد که در ارتباط با درج این عبارت در مورد پزشکان در لوقا وجود دارد. در MSS P⁷⁵ و B وجود ندارد. این ممکن است از مرقس ۵: ۲۶ اقتباس شده باشد). این بیماری باعث می شد تا او را از نظر آئین دینی نجس باشد (مراجعه کنید به لاویان ۱۵: ۲۵-۲۷). او نمی‌توانست در کنیسه یا جشنهای مذهبی شرکت کند. شیوه‌های درمان ربی‌ها برای این نوع بیماری بسیار عجیب بود:

۱. خاکستر تخم شتر مرغ را در تابستان در یک پارچه کتانی و در زمستان در یک دستمال پنبه ای حمل کنید
۲. ذرت جو را بر روی مدفوع الاغ ماده حمل کنید (رجوع کنید به شاباب ۱۱۰ الف و ب)

۸: ۴۴ " لبه رداى او را لمس کرد " این به تالیف او اشاره دارد. این شال دعایی بود که معلمان ربی در تحقق اعداد ۱۵: ۳۸-۴۰ و تثنیه ۲۲: ۱۲ میپوشیدند. این چهار دستمال (به متی ۹: ۲۰) برای نمادین کردن قانون اسرائیل وجود دارد و وی یکی از این موارد را لمس کرد.

یک نسخه خطی یونانی وجود دارد که با کلمه "حاشیه" مرتبط است. در MSS P⁷⁵, A, B, C, L, W گنجانده شده است، اما در برخی از نسخ خطی قدیمی لاتین وجود ندارد. احتمالاً کاتبان به دلیل نبودن آن در مرقس ۵: ۲۷ آن را حذف کردند. UBS⁴ امتیاز خود را در رتبه بندی B (تقریباً یقین) می‌دهد.

۸: ۴۵ "عیسی گفت کسی مرا لمس کرد" یا عیسی نمی دانست چه کسی او را لمس کرده است یا او می خواست که این زن در ملا عام ایمان و شفابخشی شهادت دهد.

NASB "پطرس گفت"
NKJV "پطرس و کسانی که با او بودند"

متن کوتاهتر در نسخ یونان باستان P⁷⁵ و B یافت می شود، اما اکثریت قریب به اتفاق متون باستانی از متن طولانی‌تر پشتیبانی می کنند (مراجعه شود به MSS ۸, A, C*, D, L, P, W؛ مرقس ۵: ۳۱ به طور خاص به پطرس اشاره نکنید، بلکه می گوید: "شاگردش به او گفت"). کمیته ترجمه UBS⁴ متن کوتاه تر را انتخاب می کند و به آن "B" می دهد (تقریباً یقین).

۸: ۴۶ " زیرا دریافتم نیرویی از من صادر شد " دقیقاً آنچه درگیر این امر است نامشخص است. ظاهراً، بهبود جسمی دیگران از عیسی، چیزی را از او خارج میکرده است (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۱۷؛ ۶: ۱۹؛ مرقس ۵: ۳۰).

۸: ۴۷ بیماری او باعث شد تا او از لحاظ مراسم دینی نجس باشد. او هرگز نباید معلم دینی را لمس می کرد. او اکنون شهادت داد که لمس او بلافاصله منجر به بهبودی وی شده است (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۴۴).

۸: ۴۸ " دخترم، ایمانت تو را شفا داده است " نه لمس او، بلکه عمل از روی ایمان برای او مهم بود. خود ایمان مسئله نیست، بلکه موضوع ایمان است (یعنی عیسی). در اینجا هیچ چیز جادویی وجود نداشت، و نه قدرت تفکر مثبت بلکه قدرت عیسی بود. این یکی دیگر از کاربردهای Greek *sōzō* یونانی در هر دو مفهوم عهد عتیق و عهد جدید است. این یک حال فعال اخباری است و دلالت بر این دارد که او شفا یافته است و از مشکل جسمی و مشکل روحی بهبودی یافته است.

■ "به سلامت برو" این حال میانی امری (دپوننت) است. نه فقط از نظر فیزیکی شفا یافت، بلکه از لحاظ معنوی نیز شفا یافت.

۴۹ عیسی هنوز سخن می‌گفت که کسی از خانهٔ یایروس، رئیس کنیسه، آمد و گفت: «دخترت مرد، دیگر استاد را زحمت مده.» عیسی چون این را شنید، به یایروس گفت: «مترس! فقط ایمان داشته باش! دخترت شفا خواهد یافت.»^{۵۱} هنگامی که به خانهٔ یایروس رسید، نگذاشت کسی جز پطرس و یوحنا و یعقوب و پدر و مادر دختر با او به خانه درآیند.^{۵۲} همهٔ مردم برای دختر شیون و زاری می‌کردند. عیسی گفت: «زاری نکنید، زیرا نمرده بلکه در خواب است.»^{۵۳} آنها ریشخندش کردند، چرا که می‌دانستند دختر مرده است.^{۵۴} اما عیسی دست دخترک را گرفت و گفت: «دخترم، برخیز!»^{۵۵} روح او بازگشت و در دم از جا برخاست. عیسی فرمود تا به او خوراک دهند.^{۵۶} والدین دختر غرق در حیرت بودند، اما او بدیشان امر فرمود که ماجرا را به کسی بازنگویند.

۸: ۴۹ "دخترت مرد" این یک زمان کامل اخباری فعال است. او درگذشت و مرد. دانستن اینکه آیا این دختر مرده است و یا در حالت کما بوده، دشوار است که بدانید (اعمال رسولان ۲۰: ۷-۱۲). خانواده تصور می‌کردند که او مرده است و عزاداران حرفه ای را استخدام کرده است که در آن روز یک روال عادی بود.

■ "زحمت مده" این یک حال فعال امری است. این کلمه توسط افسری که به دنبال عیسی فرستاده بود، هم به کار رفته بود (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۶).

■ "استاد" لوقا هرگز عیسی را "ربی" نمی خواند، زیرا او برای غیر یهودیان می نویسد. با این حال، این نامگذاری اغلب در انجیل متی نیز مورد استفاده قرار می گیرد. این راهی برای توصیف خدمت عیسی بود. او عمل کرد، سپس اهمیت شخص، کار و رسالت خود را توضیح داد. موعظه و تدریس در انجیل بطور متناوب مورد استفاده قرار می گیرند.

۸: ۵۰ "مترس" این یک حال میانی امری (دپوننت) با حرف اضافه نفی است که معمولا به معنی متوقف کردن یک عمل در حال انجام است.

این مرد هنگامیکه عیسی با این زن دیدار میکرد، صبورانه در آنجا ایستاده بود، اما اکنون خیلی دیر شده بود. این تاخیر شاید برای آزمایش ایمان این فرد نسبت به عیسی (مراجعه شود به آزمون ایمان مریم و مارتا در یوحنا ۱۱) بود.

■ "فقط ایمان داشته باش" این یک آتوریست فعال امری است. ایمان برعکس ترس (تردید) است. به چه چیز ایمان داشته باشد؟ ایمان داشته باشید که عیسی قادر به شفابخشی دختر خود و تحقق کلام او بود. امروز هم هنوز مسئله این است. آیا عیسی سخنان خود را عملی می کند؟ آیا می توانیم به او اعتماد کنیم تا آنچه را که وعده داده است را انجام دهد؟

۸: ۵۱ "نگذاشت کسی جز پطرس و یوحنا و یعقوب.... با او به خانه درآیند" این حلقه درونی شاگردان است که در همه اوقات صمیمی و خاص با سرور حضور داشتند.

۸: ۵۲ "همهٔ مردم" (در متن انگلیسی "آنها برای دختر گریه میکردند" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این باید به جمعیت عزاداران جمع شده در این خانه اشاره داشته باشد (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۵۳).

■ "زاری نکنید" این حال فعال امری با ذره منفی است که معمولا به معنای متوقف کردن یک عمل در حال انجام است.

■ "در خواب است" خواب یک اصطلاح عهد عتیقی برای بیان غیر مستقیم مرگ جسمی است (به یوحنا ۱۱: ۱۱ مراجعه شود). دشوار است بدانید که آیا این یک شفابخشی است (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۵۲) یا زنده کردن (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۴۹، ۵۳، ۵۵). این سری از معجزات قدرت عیسی را بر طبیعت، شیطان، بیماری و مرگ نشان میدهند.

۸: ۵۴ "برخیز" این یک حال فعال امری است. این یک فعل متداول با دامنه معنایی بزرگ است؛ غالبا برای زنده کردن استفاده می شود (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۱۴، ۲۲؛ ۸: ۵۴؛ ۹: ۲؛ ۲۰: ۳۷)، بلکه از رستاخیز نیز استفاده می شود (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۲؛ ۲۴: ۶، ۳۴). عیسی بر قدرت مرگ دارد (مراجعه کنید به یوحنا ۱۰: ۱۷-۱۸).

۸: ۵۶ "بدیشان امر فرمود که ماجرا را به کسی بازنگویند" در اناجیل سینوپتیک، الهی بودن عیسی تا زمان حقیقت بزرگ قیام او از مردگان پویشنده شده است

۱. شیاطین مجاز به فاش کردن شخص خود نیستند

a. مرقس ۱: ۳۴؛ ۳: ۱۲

b. لوقا ۴: ۳۴-۳۵، ۴۱

۲. کسانی که او شفا یافت مجاز نیست دیگران راجع به آن بگویند

a. متی ۸: ۴؛ ۹: ۳۰؛ ۱۲: ۱۶

b. مرقس ۱: ۴۳-۴۴؛ ۵: ۴۳؛ ۷: ۳۶

c. لوقا ۵: ۱۴؛ ۸: ۵۶

۳. شاگردان مجاز به فاش کردن پیام مسیحیت او نبودند

a. متی ۱۶: ۲۰؛ ۱۷: ۹

b. مرقس ۸: ۳۰؛ ۹: ۹

c. لوقا ۹: ۲۱ جمعیت در پی لطف بودند، نه حقیقت، در پی شفا یافتن بودند، نه ایمان

عیسی مایل نبود که به عنوان شفا دهنده شناخته شود. جمعیت در پی لطف بودند، نه حقیقت، در پی شفا یافتن بودند، نه ایمان.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه

قطعی.

۱. حقیقت اصلی در تمثیل خاکها چیست؟

۲. آیا ممکن است شخصی عیسی مسیح را دریافت کند و بعداً گمراه شود؟

۳. چرا عیسی مکرراً از پادشاهی خدا یاد می کند؟

۴. چرا مریم و برادران عیسی به دیدن او آمدند؟

۵. آیا جد زدگی امروز گزینه زنده ای است؟ آیا این امکان برای مومنان وجود دارد؟

۶. چرا عیسی به والدین گفت که در مورد زنده شدن دخترشان چیزی نگویند؟

لوقا ۹

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
ماموریت دوازده نفر	اعزام دوازده نفر	ماموریت و راهنمایی دوازده نفر	عیسی رسولان را به بیرون اعزام کرد	ماموریت دوازده نفر
۹: ۱ الی ۶	۹: ۱ الی ۶	۹: ۱ الی ۶	۹: ۱ الی ۵ ۹: ۶	۹: ۱ الی ۶
اضطراب هیروود	یحیی تعمید دهنده گردن زده میشود	هیروود درباره عیسی میپرسد	سردرگمی هیروود	هیروود و عیسی
۹: ۷ الی ۹	۹: ۷ الی ۹	۹: ۷ الی ۹	۹: ۷ الی ۹	۹: ۷ الی ۹
خوراک دادن پنج هزارنفر	خوراک دادن به پنج هزارنفر	به پنج هزارنفر خوراک داده شد	عیسی به پنج هزارنفر خوراک میدهد	بازگشت رسولان - معجزه نان
۹: ۱۰ الی ۱۷	۹: ۱۰ الی ۱۷	۹: ۱۰ الی ۱۱ ۹: ۱۲ الی ۱۷	۹: ۱۰ الی ۱۱ ۹: ۱۲ ۹: ۱۳ الف ۹: ۱۳ ب الی ۱۴ الف ۹: ۱۴ ب ۹: ۱۵ الی ۱۷	۹: ۱۰ الی ۱۱ ۹: ۱۲ الی ۱۷
اقرار پطرس در مورد عیسی	پطرس اعتراف کرد عیسی همان مسیح است	اعتراف پطرس	اقرار پطرس در مورد عیسی	اقرار ایمان پطرس
۹: ۱۸ الی ۲۰	۹: ۱۸ الی ۲۰	۹: ۱۸ الی ۲۰	۹: ۱۸ ۹: ۱۹ ۹: ۲۰ الف ۹: ۲۰ ب	۹: ۱۸ الی ۲۱
عیسی مرگ و قیام خود از مرگ را پیشگویی میکند	عیسی مرگ و قیام خود از مرگ را پیشگویی میکند	عیسی مرگ و قیام خود از مرگ را پیشگویی میکند	عیسی از رنج و مرگ خود سخن میگوید	نخستین نبوت عشق
۹: ۲۱ الی ۲۷	۹: ۲۱ الی ۲۲	۹: ۲۱ الی ۲۲	۹: ۲۱ الی ۲۲	۹: ۲۲
	صلیب را بردارید و در پی او بروید	درمورد رسولان		شرایط پیروی از مسیح
	۹: ۲۳ الی ۲۷	۹: ۲۳ الی ۲۷	۹: ۲۳ الی ۲۷	۹: ۲۳ الی ۲۶ پادشاهی بزودی خواهد آمد ۹: ۲۷
تغییر چهره عیسی	تغییر چهره عیسی در بالای کوه	تغییر چهره	تغییر چهره	تغییر چهره
۹: ۲۸ الی ۳۶	۹: ۲۸ الی ۳۶	۹: ۲۸ الی ۳۶	۹: ۲۸ الی ۳۳ ۹: ۳۴ الی ۳۵ ۹: ۳۶	۹: ۲۸ الی ۳۶
شفای پسری با روح ناپاک	پسری شفا یافت	پسر صرعی شفا یافت	عیسی پسر با روح شیطانی را شفا میدهد	صرع
۹: ۳۷ الی ۴۳ الف	۹: ۳۷ الی ۴۲	۹: ۳۷ الی ۴۳ الف	۹: ۳۷ الی ۴۰ ۹: ۴۱	۹: ۳۷ الی ۴۳ الف

دومین نبوت عشق	عیسی دوباره درباره مرگ خود سخن میگوید	رنج مجددا پیشگویی شد	عیسی مرگ خود را پیشگویی میکند	عیسی مرگ خود را پیشگویی میکند
۴۵: ۴۳ ب الی ۴۵	۴۵: ۴۳ ب الی ۴۵	۴۵: ۴۳ ب الی ۴۵	۴۵: ۴۳ ب الی ۴۵	۴۵: ۴۳ ب الی ۴۵
بزرگترین کیست؟	بزرگترین کیست؟	بزرگ واقعی	بزرگترین کیست؟	بزرگترین کیست؟
۴۸: ۴۶ الی ۴۸	۴۸: ۴۶ الی ۴۸	۴۸: ۴۶ الی ۴۸	۴۸: ۴۶ الی ۴۸	۴۸: ۴۶ الی ۴۸
استفاده از نام عیسی	هر کس ضد تو نیست دوستت است	جن گیری ناشناخته	عیسی فرقه گرایی را ممنوع میکند	آن کسی که علیه تو نیست، برای تو است
۵۰: ۴۹ الی ۵۰	۴۹: ۴۹ الی ۵۰	۵۰: ۴۹ الی ۵۰	۵۰: ۴۹ الی ۵۰	۵۰: ۴۹ الی ۵۰
	۵۰: ۹	رخدادها در طول مسیر اورشلیم		
		(۹: ۵۱ الی ۱۸: ۱۴)		
روستای سامری مهمان نواز نبود	روستای سامری از پذیرفتن عیسی خودداری کرد	سامریهای متخاصم	یک روستای سامری ناجی را رد کرد	یک روستای سامری از پذیرفتن عیسی ممانعت کرد
۵۶: ۵۱ الی ۵۶	۵۴: ۵۱ الی ۵۶	۵۶: ۵۱ الی ۵۶	۵۶: ۵۱ الی ۵۶	۵۶: ۵۱ الی ۵۶
سختی فراخواندن به عنوان رسول	پیروان آتی عیسی	ادعاهای شاگردان	بهای شاگردی	پیروان آتی عیسی
۵۸: ۵۷ الی ۵۸	۵۷: ۹	۶۲: ۵۷ الی ۶۲	۶۲: ۵۷ الی ۶۲	۶۲: ۵۷ الی ۶۲
	۵۸: ۹			
	۵۹: ۹ الف			
	۵۹: ۹ ب			
	۶۰: ۹			
	۶۱: ۹			
	۶۲: ۹			
				۶۲: ۹

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۱ الی ۶

۱ عیسی آن دوازده تن را گرد هم فرا خواند و آنان را قدرت و اقتدار بخشید تا همه دیوها را بیرون برانند و بیماریها را شفا بخشند؛ و ایشان را فرستاد تا به پادشاهی خدا موعظه کنند و بیمارانش را شفا دهند. ۳ به ایشان گفت: «هیچ چیز برای سفر بردارید، نه چوبدستی، نه کوله بار، نه

نان، نه پول و نه پیراهن اضافه. ^۴ به هر خانه‌ای که درآمدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. ^۵ اگر مردم شما را نپذیرفتند، به هنگام ترک شهرشان، خاک پایهای خود را بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد. ^۶ پس به راه افتاده، از روستایی به روستای دیگر می‌رفتند و هر جا می‌رسیدند، بشارت می‌دادند و بیماران را شفا می‌بخشیدند.

۹: ۱ " آن دوازده تن را گرد هم فرا خواند " احتمالاً تمام آن دوازده نفر در تمام مدت با عیسی نبودند. آنها در قبال خانواده خود مسئولیت داشتند (اول تیموتائوس ۵: ۸) و کاملاً ممکن است که گروههای مختلف رسولان (چهار گروه سه نفره) برای دوره های کوتاه مدت در خانه های مختلف بروند.

به نظر می رسد که لوقا در فراخوانی شاگردان "دوازده" از مرقس ۶: ۷ پیروی می کند (W. D. B. A, MSS P⁷⁵. dōdeka)، اما برخی از نسخ یونانی به آنها اشاره می کند.

۱. شاگردانش - در چندین سخنرانی

۲. دوازده شاگرد او (مرقس ۱۰: ۱) - H, F, E, MSS C³

۳. دوازده رسول - MSS x, L, C*

UBS⁴ به "دوازده" نمره B (تقریباً یقین) می دهد.

■ " آنان را قدرت و اقتدار بخشید " *Dunamis* به معنای "توانایی غلبه بر" است. *exousia* به معنای حق قانونی یا اختیار است. این دو اصطلاح قبلاً در لوقا ۴: ۳۶ مورد استفاده قرار گرفته اند، همچنین در رابطه با جن گیری توسط عیسی. موضوع خاص: استفاده لوقا از *Exousia* در لوقا ۲۰: ۲ را مطالعه کنید.

■ " تا همه دیوها را بیرون برانند و بیماریها را شفا بخشند " به تمایز میان دیو زدگی و بیماری جسمی توجه کنید. شیاطین اغلب باعث علائم جسمی می شوند، اما در جن زدگی تمایز روشنی در عهد جدید بین فعالیت شیطانی و بیماریهای جسمی وجود دارد. موضوع خاص: شیاطین در لوقا ۴: ۳۳ را مطالعه کنید.

۹: ۲ " ایشان را فرستاد " اصطلاح "فرستاده" (*apostellō*) "به اصطلاح "رسول" (*apostolos*) مربوط است. معنای اصلی در محافل ربی "اعزام فردی" به عنوان نماینده رسمی دارای اختیار بود. آنها موعظه می کردند که پادشاهی خدا در عیسی ناصری آمده است و پیام خود را با نشانه هایی تایید می کنند.

قدرت و اقتدار عیسی را می توان به پیروان خود واگذار کرد. مطمئناً شدت بین دوازده نفر و عیسی مشترک است که نمی توانند دوبرابر شوند، اما قدرت خداوند در کلیسای او در دسترس است. قدرت در روزگار ما کجاست؟ به نظر می رسد از این علائم قدرت برای تایید پیام انجیل و اعتبار دادن به موعظه انجیل استفاده می شود. این هنوز هم امروز صادق است. با این حال، در فرهنگ هایی که پیام انجیل ریشه یافته است، پس مومنان باید با ایمان گام بردارند، نه با نگاه. به خدا ایمان داشته باشید، خواهان معجزه نباشید. معجزات جوابگوی مشکلات ایمان نیستند! همچنین بسیار ممکن است که داوری خدا در مورد کلیسای مدرن غربی درک موفقیت باشد، اما واقعیت ناکارآمدی است.

علائم و معجزات و همچنین فعالیت شیطانی و فرشتگان در روزگار عیسی و رسولان افزایش یافت. این فعالیت معنوی مطمئناً در هر دوره ای وجود دارد، اما در اولین آمدن حضرت عیسی شدت می یابد و با نزدیک شدن به آمدن دوم او دوباره شدت خواهد یافت.

من از جلوه های عشق و قدرت خدا خوشحال می شوم (یعنی نعمات هنوز هم فعال هستند)، اما من به حقایق انجیل اعتماد دارم، نه به حضور یا عدم تاییدهای بدنی. معجزات و نشانه ها می توانند جعلی باشند (رجوع کنید به متی ۲۴: ۲۴؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۹؛ مکاشفه ۱۳: ۱۳؛ ۱۶: ۱۴؛ ۱۹: ۲۰). مومنان نباید درخواست تایید کنند! ایمان کودکانه از نظر معنوی برتر از علائم و شگفتی های ماورا الطبیعه ای است.

این جای مناسبی برای مقایسه گزارش لوقا با متی از مأموریت دوازده نفر است (متی ۱۰: ۵)، جایی که عیسی به طور خاص می گوید سراغ غیریهودیان یا سامریها نروید، بلکه فقط به سراغ "گوسفندان گمشده خانه اسرائیل بروید". حال این سوال پیش می آید، دقیقاً عیسی چه چیزی گفت؟ آیا لوقا سخنان عیسی را ویرایش می کند یا متی سخنان عیسی را بسط می دهد؟ این سوالی است که نمی توان به آن پاسخ داد. هر بشارت دهنده (نگارنده انجیل) مخاطب خاصی را در ذهن داشته است (متی - یهودیان، لوقا - غیر یهودیان). آنها سخنان عیسی را انتخاب، و تنظیم می کنند تا متناسب با این مخاطبین باشد) به *How To Read the Bible For All Its Worth*, Fee and Stuart, صفحه ۱۲۷-۱۴۸ را مطالعه کنید. (این مثال اعزام دوازده نفر تفاوتها را نشان می دهد!

این الهام را نقض نمی کند؛ این بخشی از آن است!

■ "پادشاهی خدا" این محور اصلی تعالیم عیسی بود. این مربوط به سلطنت خدا در قلب بشر است که یک روز با سلطنت خدا بر تمام زمین تحقق می یابد (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۰). این روز جدید فعالیت خدا (عصر جدید روح) در خدمت عیسی آغاز شد. آنها هنوز هم همه جزئیات انجیل را نمی دانستند، اما شخص انجیل را می شناختند - عیسی. آنها موعظه می کنند. موضوع خاص: پادشاهی خدا در لوقا ۴: ۲۱ را مطالعه کنید.

موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد (SPECIAL TOPIC: THIS AGE AND THE AGE TO COME)

پیامبران عهد عتیق آینده را به صورت ادامه حال دیدند. برای آنها آینده تجدید حیات جغرافیایی اسرائیل است. با این حال، آنان به صورت روز جدیدی به آن نگاه می کردند (مراجعه شود به اشعیا ۱۷: ۶۵، ۲۲: ۶۶). با تداوم انکار یهوه توسط فرزندان خودسر ابراهیم (حتی پس از تبعید) یک الگوی جدید در ادبیات آخر زمانی یهودیان شکل گرفت (مراجعه شود به انوش ۱، عزرا ۴، باروخ ۲). این نوشته ها تمایزی میان دو عصر ایجاد کردند: عصر حاضر شیطانی که شیطان بر آن غلبه دارد و عصر عدالت که خواهد آمد و روح القدس بر آن حاکم خواهد بود و توسط مسیح آغاز می شود (عمدتاً یک جنگجوی پویا).

در این عصر خداشناسی (اسکاتولوژی) توسعه مشهودی وجود دارد. خداشناسان به این "مکاشفه در حال پیشرفت" می گویند. عهد جدید این واقعیت کیهانی از دو عصر را تصریح می کند (دوالیسم موقتی)

عیسی	پولس	عبرانیان (پولس)
انجیل متی ۱۲: ۳۲، ۱۲: ۲۲ و ۳۹	رومیان ۱۲: ۲	عبرانیان ۱: ۲، ۶: ۵، ۱۱: ۱۳
انجیل مرقس ۱۰: ۳۰	اول قرن تیان ۱: ۲۰، ۲: ۶ و ۸، ۳: ۱۸	
انجیل لوقا ۸: ۱۶، ۱۸: ۳۰، ۲۰: ۳۴ و ۳۵	دوم قرن تیان ۴: ۴	
	غلاطیان ۱: ۴	
	افسیسیان ۱: ۲۱، ۲: ۲ و ۷، ۶: ۱۲	
	اول تیموتائوس ۱: ۱۷	
	دوم تیموتائوس ۴: ۱۰	
	تیتوس ۲: ۱۲	

در الهیات عهد جدید این دو عصر یهودی به واسطه پیش بینی غیر منتظره دو آمدن مسیح مورد همپوشانی قرار می گیرند. تولد دوباره مسیح (قیام از مردگان) عمده رسالت عهد عتیق را در مورد شروع عصر جدید تحقق بخشید (دانیال ۲: ۴۴ و ۴۵). با این حال، عهد عتیق آمدن او را به عنوان قاضی و فاتح دیده، در حالی که او در بار اول به عنوان خدمتگزار رنج دیده آمد (مراجعه شود به اشعیا ۵۳، زکریا ۱۰: ۱۲)، فروتن و بردبار (مراجعه شود به زکریا ۹: ۹) بود. او درست همانطور که عهد عتیق پیش بینی کرده بود، به قدرت باز خواهد گشت (مراجعه شود به مکاشفه ۱۹). این تحقق دو مرحله باعث شدند که پادشاهی در زمان حال باشد (آغاز شود)، نه در زمان آینده (به طور کامل تحقق نیافته است). این تنش "قبلا ولی نه هنوز" عهد جدید است.

۹: ۳ "هیچ چیز برای سفر بردارید، نه چوبدستی" به نظر می رسد بین این آیه و مرقس ۶: ۸ تضادی وجود دارد. برخی با بیان اینکه سردرگمی در ترجمه دو اصطلاح آرامی وجود دارد، توضیح می دهند. برخی دیگر ادعا می کنند که "چوبدستی" ذکر شده است زیرا اغلب اوقات برای حمل پول یک محفظه مخفی داشت. اگر چه من نمی توانم اختلاف را توضیح دهم، اما بدیهی است که انگیزه اصلی این آیه این است که آنها به خدا بستگی داشتند نه خود آنها. همچنین واضح است که این یک اصل کلی نبود که در همه سنین مورد رعایت قرار گیرد (مراجعه شود به لوقا ۲۲: ۳۵-۳۶).

این مقایسه ها درک ساده گرایانه ما از ماهیت الهام اناجیل گیج کننده و دردناک است، اما نمی توانیم از آنها دور شویم. بحث خوب در مورد این و "اختلافات" دیگر بین حسابهای انجیل در کتاب سخت سخنان کتاب مقدس، صفحات ۴۲۲-۴۲۴ یافت می شود.

۹: ۴ "به هر خانه ای که در آمدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید" شاگردان قرار نبود از خانه به خانه دیگر منتقل شوند و به دنبال غذا یا اقامت بهتر باشند، بلکه برای ماندن در همان جایی که برای اولین بار از آنها دعوت شده بود، می ماندند. این به جامعه نشان میداد که آنها خودخواه نیستند.

۹: ۵ "خاک پای خود را بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد" این یک نشانه فرهنگی برای رد بود. ربی ها، هر زمان که مجبور بودند قبل از بازگشت به مناطق یهودی، از طریق مناطق غیر یهودی سفر کنند، این کار را می کردند. در کتاب اعمال نیز به کار رفته است (اعمال رسولان ۱۳: ۵۱). این ممکن است یک روش ظریف برای رفتار با کافران یهودی با روشی باشد که با غیر یهودیان رفتار می کردند.

۹:۶ همانطور که عیسی در تمام دهکده ها موعظه میکرد و شفا میداد، بنابراین هم اکنون گروه رسول از استاد تقلید می کنند. به *The Master Plan of Discipleship* اثر Robert Coleman مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۷ الی ۹

و اما خبر همه این وقایع به گوش هیروودیس حاکم رسید. هیروودیس حیران و سرگردان مانده بود، چرا که برخی می گفتند عیسی همان یحیی است که از مردگان برخاسته است. ^۸ برخی دیگر می گفتند ایلیا ظهور کرده، و برخی نیز می گفتند یکی از پیامبران دیرین زنده شده است. ^۹ اما هیروودیس گفت: «سر یحیی را من از تن جدا کردم، پس این کیست که این چیزها را درباره اش می شنوم؟» و می کوشید عیسی را ببیند.

۹:۷ "هیروودیس حاکم" این به هیروود آنتیپاس اشاره دارد. او کسی بود که یحیی تعمید دهنده را سر بریده بود و حاکم جلیل و پیریه بود. او قدرت را از پدرش، هیروود بزرگ، در ۴ سال قبل از میلاد گرفته بود و تا سال ۳۹ میلادی سلطنت کرد. به موضوع خاص: خاندان هیروود بزرگ در لوقا ۳: ۱ مراجعه کنید.

لوقا غالباً از این هیروود یاد می کند:

۱. سرگشتگی و تمایل او به دیدن عیسی، لوقا ۹: ۷-۹
۲. تلاش او برای کشتن عیسی، لوقا ۱۳: ۳۱-۳۳
۳. سوال او از عیسی به درخواست پیلاتس، لوقا ۲۳: ۸-۱۲

■ "حیران و سرگردان مانده بود" این یک زمان اخباری فعال غیر کامل است، که به اقدام مکرر در زمان گذشته اشاره دارد. لوقا از این اصطلاح (*diaporeō*) چندین بار استفاده می کند (لوقا ۹: ۷؛ اعمال رسولان ۲: ۱۲؛ ۵: ۲۴؛ ۱۰: ۱۷). این توسط هیچ نویسنده عهد جدید دیگری استفاده نمی شود.

■ "یحیی است که از مردگان برخاسته است" متی (متی ۱۴: ۲) و مرقس (مرقس ۶: ۱۴) به ما می گویند که هیروود نگران این بود که عیسی یحیی تعمید دهنده باشد.

۹:۸ "برخی دیگر می گفتند ایلیا ظهور کرده" در این متن، هر سه حدس یک زنده شدن را در برگیر می کند. آنها دوباره در لوقا ۹: ۹ تکرار می شوند. ایلیاس و یحیی تعمید دهنده هر دو پیامبر بودند، در سبک زندگی و لباسشان مشابه بودند.

۹:۹ "سر یحیی را من از تن جدا کردم" داستان کاملتر در مرقس ۶: ۱۴ الی ۲۹ است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۱۰ الی ۱۱

^{۱۰} چون رسولان بازگشتند، هر آنچه کرده بودند به عیسی بازگفتند. آنگاه آنان را با خود به شهری به نام بیت صیدا برد تا در آنجا تنها باشند. ^{۱۱} اما بسیاری این را دریافتند و از پی ایشان روانه شدند. عیسی نیز آنان را پذیرفت و با ایشان از پادشاهی خدا سخن گفت و کسانی را که نیاز به درمان داشتند، شفا بخشید.

۹:۱۰ "چون رسولان بازگشتند، هر آنچه کرده بودند به عیسی بازگفتند" عیسی کوشید تا زمان اعتراض، استراحت و بهبودی را فراهم کند، اما از لوقا ۹: ۱۱، بدیهی است که جمعیتی به دنبال او بودند. شگفت انگیز است که چگونه عیسی همیشه برای افراد عادی وقت داشته است (استقبال، صحبت در مورد پادشاهی، و درمان نیازمندان). اما او نیاز داشت که با «دوازده نفر تنهایی باشد. به *Master Plan of Discipleship*, Robert Coleman مراجعه کنید.

■ "به شهری" چندین متن وجود دارد.

۱. "یک شهر" - MSS P⁷⁵, B, X, L, UBS⁴ به آن امتیاز B می دهد
۲. "شهری" - MS D
۳. "مکان بیابانی یک شهر" - W, C, MSS A
۴. "یک مکان بیابانی" - MSS A² (شبهه به متی ۱۴: ۱۳؛ مرقس ۶: ۳۲)

باز هم تنوع آن بر معنای متن تاثیر نمی گذارد.

■ "بیت صیدا" این شهری است که در ضلع شمالی دریای تیره قرار دارد (مراجعه شود به یوحنا ۶: ۱، دریای جلیل). نام آن به معنی "خانه شکار" است. این خانه پطرس، اندریاس و فیلیپ بود (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۴۴؛ ۱۲: ۲۱).

فیلیپ حاکم این روستا را به شهری تبدیل کرده و به افتخار دختر اکوستوس سزار، به جولیا تغییر نام داده است (مراجع شود به *Josephus Antiq*: ۱۸:۲).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۱۲ الی ۱۷

۱۲ نزدیک غروب، آن دوازده تن نزدش آمدند و گفتند: «جماعت را مرخص فرما تا به روستاها و مزارع اطراف بروند و خوراک و سرپناهی بیابند، چرا که اینجا مکانی دورافتاده است.»^{۱۳} عیسی در جواب گفت: «شما خود به ایشان خوراک دهید.» گفتند: «ما جز پنج نان و دو ماهی چیزی نداریم، مگر اینکه برویم و برای همه این مردم خوراک بخریم.»^{۱۴} در آنجا حدود پنج هزار مرد بودند. عیسی به شاگردان خود فرمود: «مردم را در گروههای پنجاه نفری بنشانید.»^{۱۵} شاگردان چنین کردند و همه را نشانند. ^{۱۶} آنگاه پنج نان و دو ماهی را برگرفت، به آسمان نگریست و برکت داد، آنها را پاره کرد و به شاگردان داد تا پیش مردم بگذارند.^{۱۷} پس همه خوردند و سیر شدند و دوازده سبد نیز از تکه‌های بر جای مانده برگرفتند.

۹: ۱۲ محبوبیت عیسی باعث شده بود که وی در حومه شهر موعظه کند. هیچ بنایی به اندازه کافی بزرگ نبود و رهبران یهود نمی‌خواستند او در کنیسه موعظه کند. مشکل این بود که در این مناطق دور افتاده امکان تامین نیازهای جمعیت (غذا، سرپناه، حفره و غیره) فراهم نبود. رسولان توجه و نگرانی خود را نشان می‌دادند، اما عیسی مایل بود که آنها ایمان نشان دهند!

۹: ۱۳ " شما خود به ایشان خوراک دهید " گزارش تغذیه پنج هزار نفر در هر چهار انجیل ثبت شده است (رجوع کنید به متی ۱۴: ۱۳-۳۱؛ مرقس ۶: ۴۴-۴۲؛ یوحنا ۶: ۱-۴). این خوراکیهای معجزه آسا شواهد عظیمی از مسیح بود، زیرا مسیح موعود بر اساس تفسیر ربی‌ها از وعده‌های عهد عتیق در مورد مسیح در تامین غذا، مانند موسی (پیدایش ۱۸: ۱۵، ۱۸؛ مزامیر ۱۳۲: ۱۵؛ اشعیا ۴۹: ۱۰) باشد. حتی ممکن است این یک اشاره به دوم پادشاهان ۴: ۴۲-۴۴ باشد، که این امر نشانه دیگری از نقش نبوتی عیسی است. با این حال، آنها همچنین مربوط به تجربیات وسوسه انگیز مسیح هستند (مراجعه شود به لوقا ۴: ۳-۴). غالباً جمعیت، انگیزه او را اشتباه می‌فهمیدند و به دلایل اشتباه از او پیروی می‌کردند (مراجعه شود به یوحنا ۶: ۱۴، ۱۵).

■ " ما جز پنج نان و دو ماهی چیزی نداریم " از یوحنا ۶: ۹ می‌آموزیم که این ناهار یک پسر بود. فرمان عیسی (آئوریست فعال امری) با تحلیلی از منابع آنها روبرو شد. آنها به تدارکات او اعتماد نمی‌کردند!

■ "مگر اینکه" این یک شرط کلاس سوم است که معمولاً *ean* دارد، اما در اینجا *ei* دارد (مراجعه کنید به: اول قرن‌تین ۱۴: ۵ و فیلیپیان ۳: ۱۲). این نشان دهنده اقدام بالقوه است.

۹: ۱۴ (" در آنجا حدود پنج هزار مرد بودند") دقیقاً جمعیت چقدر بود، نامشخص است، اما حضور حداقل برخی از زنان و کودکان امری محتمل است، و این نشانگر تعداد بیشتری از افراد است.

■ " مردم را در گروههای پنجاه نفری بنشانید " عیسی این کار را ترتیب داد. فقط به این فکر کنید که چه تعداد از گروههای پنجاه نفری برای اسکان این بیش از ۵۰۰۰ نفر لازم است. حتی با وجود دوازده شاگردی که در خدمت آنها بودند!

۹: ۱۶ " به آسمان نگریست " (در متن انگلیسی، "او به بهشت نگاه کرد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) عیسی منبع قدرت خود را شناخت و تصدیق کرد. موقعیت فیزیکی معمولی برای دعای یهودیان:

۱. ایستادن

۲. دستها به طرف خدا بلند شود

۳. چشم‌ها به سمت بالا باز می‌شوند

۴. خطاب مستقیم به خدا

■ " برکت داده، آنها را پاره کرد و به شاگردان داد تا پیش مردم بگذارند " دو فعل اول آئوریست فعال امری هستند که دلالت بر دعا و شکستن دارند، اما فعال سوم زمان اخباری فعال غیر کامل است و دلالت بر دادن مداوم دارد. این معجزه همچنان ادامه داشت که او نان را پاره میکرد و همچنان به آنها میداد! دوباره به اندازه این جمعیت فکر کنید! شاگردان دوباره متحیر شدند.

۹: ۱۷ " دوازده سبد " "سبدها" همچنین در خوراک دادن به چهار هزار نفر که در مرقس ۸: ۸ یافت میشود، ذکر شده است. اما، سبدهای موجود در آن سبدهای بزرگ (*spuris*)، بودند در حالی که سبدهای موجود در این متن کوله پشتی‌های کوچک (کپینوس) هستند. شاگردان این غذاها را جمع کردند تا بعداً بخورند. عیسی برای خوراک شاگردان غذا را چند برابر نمی‌کرد.

لوقا به دنبال شرح زمانی مرقس است، اما به دلایلی، بخش عمده ای از مرقس (یعنی مرقس ۶: ۴۵-۸: ۲۶) بین لوقا ۱۷: ۹ و لوقا ۹: ۱۸ از بین می‌رود. دلیل دقیق آن نامشخص است، اما اکثر محققان تصور می‌کنند که این ارتباط با لوقا است که می‌خواهد فعالیت عیسی را در جلیل ثبت کند. انجیل مرقس فعالیت عیسی در خارج از جلیل (مرقس ۶: ۱۴-۸: ۳۰) دارد. ساختار لوقا، سفر عیسی به اورشلیم است. برای حفظ این تاکید، او برخی از وقایع زندگی عیسی را که مرقس انتخاب کرده است، از آن حذف می‌کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۱۸ الی ۲۲

^{۱۸} روزی عیسی در خلوت دعا می‌کرد و تنها شاگردانش با او بودند. از ایشان پرسید: «مردم می‌گویند من که هستم؟»^{۱۹} پاسخ دادند: «برخی می‌گویند یحییای تعمیددهنده هستی، برخی دیگر می‌گویند ایلیایی، و برخی نیز تو را یکی از پیامبران ایام کهن می‌دانند که زنده شده است.»^{۲۰} از ایشان پرسید: «شما چه؟ شما مرا که می‌دانید؟» پطرس پاسخ داد: «مسیح خدا.»^{۲۱} سپس عیسی ایشان را منع کرد و دستور داد این را به کسی نگویند،^{۲۲} و گفت: «می‌باید که پسر انسان رنج بسیار کشد و مشایخ و سران کاهنان و علمای دین ردش کنند و کشته شود و در روز سوّم برخیزد.»

۹: ۱۸ " روزی عیسی در خلوت دعا می‌کرد " برای یک بحث کاملتر در مورد این رویداد، به متی ۱۶: ۱۳ به بعد مراجعه کنید. لوقا عیسی را که بیشتر از هر انجیل دیگر دعا می‌کند قبل از وقایع مهم بشارت خود دعا می‌کند. او به تنهایی نماز می‌خواند، احتمالاً از شاگردان اندکی فاصله داشت. این عبارت ممکن است به این معنا باشد که فقط عیسی و محفل درونی ویژه شاگردان وی (پطرس، یعقوب و یوحنا) حضور داشتند.

■ " مردم می‌گویند من که هستم " همان سه حدس که در لوقا ۹: ۸ و ۹ ذکر شد در اینجا تکرار می‌شود. مهم این است که الیاس با پادشاهی مسیحایی در ارتباط باشد (مراجعه شود به ملاکی ۴: ۵). " یکی از پیامبران قدیمی " احتمالاً به بیان موسی در تثنیه ۱۸: ۱۵، ۱۸ در مورد " پیامبر " اشاره دارد.

۹: ۲۰ " شما چه؟ شما مرا که می‌دانید " شما " (جمع) تاکید شده است. این سوال از همه شاگردان پرسیده میشود.

■ " مسیح خدا " پطرس به عنوان سخنگوی دیگران تایید کرد که عیسی مسیح موعود است (به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱ مراجعه کنید). مسیح/Christ ترجمه یونانی "شخص مسح شده" است. با این حال، مفهوم آنها توسط تعلیم یهودیت و ربی‌ها شکل گرفته تا نسبت به تعلیم عیسی (اعمال رسولان ۱: ۶). یهودیان روزگار عیسی انتظار داشتند که یک رهبر قدرتمند یهودی مانند داوران عهد عتیق بتواند اسرائیل را از تسلط بیگانه آزاد کند و یهودیان را به جایگاه قدرت و استقلال بازگرداند. به یک معنا، این جنبه داوری دقیقاً همان کاری است که او هنگام بازگشت می‌کند. با این حال، آنها پیدایش ۳: ۱۵ مزامیر ۲۲؛ اشعیا ۵۳؛ حزقیال ۹-۱۴؛ زکریا ۹ را از دست داده بودند، یعنی جنبه یک منجی فروتن، رنج کشی که به قتل میرسد.

۹: ۲۱ " سپس عیسی ایشان را منع کرد و دستور داد این را به کسی نگویند " این دو اصطلاح قوی برای یک دستور هستند، حتی یک تهدید ضمنی. در مورد این موضوع بحث‌های زیادی شده زیرا به نظر می‌رسد بسیار غیر معمول باشد. ظاهراً انجیل هنوز کامل نبوده است و آنها چیزی جز گفتن نادرست نگرش مسیحانه خود نداشتند (رجوع کنید به لیست کامل متون در لوقا ۸: ۵۶). یادمان باشد که این انجیل‌ها دهه‌ها بعد از وقایع نوشته شده‌اند. مبشرین کلیه گزارشها را می‌دانستند، اما آنها (به جز یوحنا) به گونه‌ای نوشتند که انگار این حقیقتی آشکار برای خوانندگان است.

۹: ۲۲ " پسر انسان " این عنوان انتخابی خود عیسی بود. این هیچ مفهوم ربی مانند نداشت. این عبارتی است که به معنای "انسان" است (مراجعه شود به مزامیر ۸: ۴؛ حزقیال ۲: ۱). با این حال، در دانیال ۷: ۱۳-۱۴ این شامل ایده الوهیت است. موضوع خاص را در لوقا ۵: ۲۴ ببینید.

■ " باید " این کلمه یونانی، *dei* به معنای " ضرورت " است. عیسی باید رنج می‌برد (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۴۴؛ ۱۲: ۵۰؛ ۱۳: ۳۳؛ ۱۷: ۲۵؛ ۱۸: ۳۱-۳۳؛ ۲۲: ۳۷؛ ۲۴: ۷، ۲۶، ۴۶). چه تاملات تکان دهنده ای بر گناهان بشر وجود دارد (مراجعه کنید به مرقس ۴۵: ۱۰؛ قرن‌تینان ۵: ۲۱)! به یک معنا این اصطلاح باید با تمام عبارات زیر ترجمه شود.

■ " رنج بسیار کشد " ضربه بزرگ برای عیسی که مسیح یهودیان بود، رنج و مرگ او بود (مراجعه شود به اول قرن‌تینان ۱: ۲۳). به نظر می‌رسد عهد عتیق آمدن مسیح را با قدرت و جلال به تصویر می‌کشید. عهد جدید نشان می‌دهد که عباراتی مانند پیدایش ۳: ۱۵؛ مزامیر ۲۲؛ اشعیا ۵۳؛ حزقیال ۹-۱۴؛ و زکریا ۹ آمدن مسیح را به عنوان یک بنده رنج کشیده توصیف می‌کند، که ملت یهود - و برای مدت طولانی، رسولان - به اشتباه او را درک کردند.

■ "مشایخ و سران کاهنان و علمای دین ردش کنند" این ممکن است یک اشاره به مزامیر ۱۱۸: ۲۲ باشد (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۱۷). اصطلاح "رد" یک اصطلاح حقوقی برای معاینه و رد کسی است. این مجموعه از اسامی منعکس کننده بحثهای سانهدرین است، که دادگاه حاکم یهودیان در اورشلیم بود که از هفتاد عضو تشکیل شده و تحت امپراتوری روم اختیارات محدودی داشتند.

عیسی مأموریت و بهای آن را کاملاً فهمیده بود (مراجعه کنید به مرقس ۱۰: ۴۵). موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: سانهدرین

(SPECIAL TOPIC: THE SANHEDRIN)

I. منابع اطلاعاتی

A. خود عهد جدید

B. *Flavius Josephus Antiquities of the Jews* از

C. بخش میشناح (*Mishnah*) از تلمود (تراکت "سانهدرین")

متأسفانه عهد جدید و جوزفوس با نوشته‌های روحانیون موافق نیستند، که به نظر می‌رسد بر دو سانهدرین در اورشلیم تصریح می‌شود، یکی روحانی (صدوقیان) که توسط کاهن اعظم رهبری می‌شود و با مسائل اجتماعی و جرائم و قضاوت سر و کار دارد و دیگری توسط فریسیان و کاتبین کنترل می‌شود که در رابطه با مسائل مذهبی و مسائل سنتی است. نوشته‌های روحانیون از سال ۲۰۰ به بعد منعکس کننده شرایط فرهنگی پس از سقوط اورشلیم توسط ژنرال رومی تیتوس در سال ۷۰ میلادی است. یهودیان (یعنی رهبران فریسیان) ستاد مرکزی را برای زندگی مذهبی در شهری بنام جمینا دوباره راه اندازی کردند که بعداً (در سال ۱۱۸ میلادی) به جلیل منتقل شد.

II. واژه‌شناسی

مشکل تعیین هویت این بدنه قضایی شامل اسامی مختلفی است که با آنها شناخته می‌شود. کلمات زیادی برای توصیف بدنه قضایی در جامعه یهود در اورشلیم وجود دارد.

A. *Gerousia* به معنی "سنا" یا "شورا". این قدیمی‌ترین اصطلاحی است که در پایان دوره پارس استفاده شده است (مراجعه شود به جوزفوس، *Antiquities* ۱۲/۳/۳ و مکابیان ۱۱: ۲۷). این اصطلاح توسط لوقا در اعمال رسولان ۵: ۲۱ همراه با "سانهدرین" استفاده شده است. احتمال دارد راهی برای توصیف اصطلاح برای خوانندگان یونانی زبان باشد (مراجعه شود به اول مکابیان ۱۲: ۳۵).

B. *Synedrion* - "سانهدرین". این اصطلاح ترکیبی از *syn* (همراه با) و *hedra* (صندلی) است. جالب است که این اصطلاح در زبان آرامی استفاده شده است ولی یک کلمه یونانی است. در انتهای دوره مکابیان، تبدیل به اصطلاح پذیرفته شده برای دادگاه عالی یهودیان در اورشلیم شد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۵۹، انجیل مرقس ۱: ۱۵، انجیل لوقا ۲۲: ۶۶، انجیل یوحنا ۴۷: ۱۱، اعمال رسولان ۵: ۲۷). مشکل زمانی به وجود می‌آید که این واژه در مورد شورای قضات محلی خارج از اورشلیم استفاده می‌شود (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۲۲، ۱۷: ۱۰).

C. *Presbyterion* - "بزرگان شورا" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۲: ۶۶). این یک اسم عهد عتیقی برای رهبران قبایل است. با این وجود، برای اشاره به دادگاه عالی در اورشلیم استفاده شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۲۲).

D. *Boulē* - این اصطلاح به معنی "شورا" توسط جوزفوس استفاده شده است (یعنی *Wars* ۲/۱۶/۲، ۲/۴/۲ ولی نه در عهد جدید) برای توصیف بدنه‌های قضایی مختلف:

۱. سنای روم

۲. دادگاه‌های محلی روم

۳. دادگاه عالی یهود در اورشلیم

۴. دادگاه محلی یهودیان

از جوزف اهل اریماتئا به عنوان یکی از اعضای سانهدرین با شکلی از این اصطلاح توصیف شده است (یعنی *bouleutēs* که به معنی "عضو شورا"، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۵: ۴۳، انجیل لوقا ۲۳: ۵۰).

III. توسعه تاریخی

گفته می‌شود که در ابتدا عزرا کنیسه بزرگ را برپا کرد (مراجعه شود به تارگوم در غزل غزلها ۱: ۶) در دوره پس از تبعید، که به نظر می‌رسد

تبدیل به سانهدرین روز عیسی شد.

- A. میشناح ثبت کرده که دو دادگاه اصلی در اورشلیم وجود داشت (مراجعه شود به سانهدرین ۷:۱).
- B. در دوره پس از تبعید، رزوبابل از نسل داوود و از نسل آرون، یوشع بود. پس از مرگ رزوبابل، نسل داوود ادامه نیافت و بنابراین ردای داوری انحصارا به روحانیون رسید (مراجعه شود به اول مکابی ۱۲:۶) و بزرگان محلی (مراجعه شود به نحما ۲:۱۶، ۵:۷).
- C. این نقش روحانی مانند در تصمیمات قضایی در دیودوروس ۴:۳:۴۰ الی ۵ در طول دوره هلنی به ثبت رسیده است.
- D. این نقش روحانی در دولت در دوره سلوسید ادامه یافت. جوزفوس در *Antiquities* ۱۳۸/۱۲ الی ۱۴۲ از آنتیوخوس سوم (۲۲۳ تا ۱۸۷ قبل از میلاد) نقل می‌کند.
- E. این قدرت روحانی بر اساس *Antiquities* اثر جوزفوس ۱۳/۱۰:۵ الی ۶ و ۱۳/۱۵:۵ در طول دوره مکابی ادامه داشت.
- F. در طول دوران روم، حاکم سوریه (گابینیوس ۵۷ ال ۵۵ قبل از میلاد) پنج منطقه سانهدرین ایجاد کرد (مراجعه شود به 'Josephus' *Antiquities* 14.5.4 و *Wars* 1.8.5) ولی بعدا توسط روم در سال ۴۷ قبل از میلاد منسوخ شد.
- G. سانهدرین با هیروود در مسائل سیاسی مقابله می‌کرد (مراجعه شود به *Antiquities* ۱۴/۹:۳ الی ۵) که در سال ۳۷ قبل از میلاد انتقام گرفت و بیشتر اعضای دادگاه عالی را به قتل رساند (مراجعه شود به *Antiquities* ۱۴/۹:۴، ۱۵/۱:۲).
- H. در دوران دادستانهای روم (۶ تا ۶۶ بعد از میلاد) جوزفوس می‌گوید (مراجعه شود به *Antiquities* ۲۰/۲۰۰ و ۲۵۱) که سانهدرین مجددا قدرت و نفوذ قابل توجهی بدست آورد (انجیل مرقس ۵:۱۴). در عهد جدید سه دادگاه ثبت شده است که سانهدرین تحت رهبری کاهن اعظم عدالت را اجرا کردند.

۱. دادگاه عیسی (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴:۵۳ الی ۱۵:۱، انجیل یوحنا ۱۸:۱۲ الی ۲۳ و ۲۸ الی ۳۲)

۲. پطرس و یوحنا (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۴ الی ۶)

۳. پولس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۵:۲۲ الی ۳۰)

- I. وقتی که یهودیان در سال ۶۶ میلادی قیام کردند، رومیان متعاقبا در سال ۷۰ میلادی جامعه یهود و شهر اورشلیم را نابود کردند. سانهدرین برای همیشه از بین رفت، هر چند فریسیان در جمینا سعی کردند که دادگاه عالی (یعنی *Beth Din*) را دوباره به زندگی مذهبی یهودیان بازگردانند (ولی نه برای مسائل مدنی یا سیاسی).

IV. عضویت

A. نخستین اشاره انجیلی به دادگاه عالی دوم قرنیتیان ۸:۱۹ الی ۱۱ است. این دادگاه از این گروه‌ها تشکیل می‌شد:

۱. لایوان

۲. روحانیون

۳. سران خانواده‌ها (یعنی بزرگان، مراجعه شود به اول مکابی ۱۴:۲۰، دوم مکابی ۴:۴۴)

- B. در طول دوره مکابی تحت سلطه (۱) خانواده‌های روحانی صدوقی و (۲) اشراف محلی (مراجعه شود به اول مکابی ۷:۳۳، ۱۱:۲۳، ۱۴:۲۸). بعدها در همین دوران کاتبین (وکلا، معمولا فریسیان) ظاهرا توسط همسر آلكساندر جانیوس، سالومه (۷۶ تا ۶۷ قبل از میلاد) هم اضافه شدند. حتی گفته می‌شود که او کاری کرد که فریسیان گروه غالب باشند (مراجعه شود به *Wars of the Jews*، ۱/۵/۲ اثر جوزفوس).

C. در روز عیسی دادگاه از گروه‌های زیر تشکیل شد

۱. خانواده‌های روحانیون ارشد

۲. افراد محلی از خانواده‌های اشراف

۳. کاتبین (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۹:۴۷)

V. منابع مورد استفاده

- A. Dictionary of Jesus and the Gospels, IVP, pp. 728-732
- B. The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible, vol. 5, pp. 268-273
- C. The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge, vol. 10, pp. 203-204
- D. The Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. 4, pp. 214-218
- E. Encyclopedia Judaica, vol. 14, pp. 836-839

■ "در روز سوم برخیزد" عیسی حدود سی ساعت در قبر بود، اما در حساب یهودیان زمان، سه روز طول کشید (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۱۵:۱۵ الی ۳)

۴. هر قسمت از روز، گرگ و میش تا گرگ و میش، به عنوان یک روز کامل حساب می‌شد.

۱. ساعت ۳ بعد از ظهر درگذشت، اما قبل از ۶ بعد از ظهر دفن شد. روز جمعه (روز اول)

۲. در مقبره، تمام هفته های پرشکوه شبات و پسخ (روز دوم)
 ۳. مدتی قبل از طلوع آفتاب یکشنبه به دنبال ایام شبات مقدس ظهور کرد (روز سوم)

این عبارت می تواند مربوط به هوشع ۶: ۱-۲ باشد. در همین آیه در تارگوم آرامی به روشی مشابه تفسیر شده است. با این حال، به نظر می رسد که عیسی به یونا ۱: ۱۷ اشاره میکند (مراجعه کنید به متی ۱۲: ۳۹؛ ۱۶: ۴). این نوع از نشانه های پیش بینی دقیقا همان چیزی بود که فریسیان در لوقا ۹: ۱۲ می خواستند (مراجعه کنید به متی ۱۶: ۴). این نوع پیش بینی مبنای تعریف یک پیامبر واقعی با توجه به تثنیه ۱۳: ۲-۵؛ ۱۸: ۱۸-۲۲ بود. عیسی یکی پس از دیگری به آنها آیاتی نشان میداد، اما آنها نتوانستند درک کنند. لوقا عبارت "سه روز" را (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۲؛ ۱۳: ۳۲؛ ۱۸: ۳۳؛ ۲۴: ۷، ۲۱، ۴۶؛ اعمال رسولان ۱۰: ۴۰) غالبا در رابطه با رستاخیز عیسی به کار می برد.

موضوع خاص: قیام از مردگان

(SPECIAL TOPIC: THE RESURRECTION)

در انجیل بازگشت از مرگ سه مفهوم دارد.

- A. کسانی که نمی میرند، بلکه می روند تا با خدا باشند (انوش، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۴: ۵، الیاس، دوم پادشاهان ۱۱: ۲).
 B. کسانی که به واسطه قدرت خدا از دروازه مرگ به سلامتی فیزیکی باز می گردند. به این "بازگشت از مرگ" یا "قیام از مردگان" گفته می شود. آنها در زمانی در آینده خواهند مرد.
 C. فقط یک قیام از مرگ یا بازگشت از مرگ وجود دارد (یعنی عیسی). او مرد ولی از مرگ بازگشت (یعنی *hades*) و توسط خدا به او بدن جدیدی برای زندگی ابدی داده شد. او نخستین ثمر از مرگ است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۵: ۲۰ و ۲۳، "نخستین مولود از مرگ"، مراجعه شود به کولسیان ۱: ۱۵ و ۱۷). به واسطه او، مومنین در بازگشت دوم او از مرگ برمیخیزند (مراجعه شود به مزامیر ۱۵: ۴۹، ۲۴: ۷۳، اشعیا ۱۹: ۲۶، دانیال ۱۲: ۲، انجیل متی ۲۲: ۳۱ الی ۳۲، انجیل مرقس ۱۲: ۲۶ الی ۲۷، انجیل یوحنا ۵: ۲۵ و ۲۸ الی ۲۹، ۳۹: ۶ الی ۴۰ و ۴۴ و ۵۴، رومیان ۸: ۱۱، اول قرنتیان ۱۵، اول تسالونیکیان ۴: ۱۳ الی ۱۸، اول یوحنا ۲: ۳).

شواهد قیام از مردگان

- A. پنجاه روز بعد در پنتیکاست، قیام از مردگان موضوع کلیدی موعظه پطرس بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲). هزاران نفر در ناحیه ای که این اتفاق رخداد زندگی می کردند، ایمان آوردند.
 B. زندگی شاگردان به صورت ریشه ای از ترس (آنان انتظار بازگشت از مرگ را نداشتند) به شهادت و بیباکی تبدیل شد.
 C. پولس چندین شاهد عینی منجمله خودش را در اول قرنتیان ۵: ۱۵ الی ۸ فهرست می کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۹).

اهمیت بازگشت از مرگ

- A. نشان می دهد که عیسی همان است که ادعا می کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۸ الی ۴۰، پیش گوئی مرگ و بازگشت از مرگ)
 B. خدا مهر تائید خود را بر زندگی، تعالیم و مردن به عنوان جایگزین زد (مراجعه شود به رومیان ۴: ۲۵)
 C. وعده به تمام مسیحیان را نشان می دهد (بازگشتن از مرگ، مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۵)

ادعاهای عیسی که از مرگ برخواید خواست

- A. انجیل متی ۱۲: ۳۸ الی ۴۰، ۱۶: ۲۱، ۱۷: ۹، ۲۲ و ۲۳، ۱۸: ۲۰ و ۱۹، ۲۶: ۳۲، ۲۷: ۶۳
 B. انجیل مرقس ۸: ۳۱، ۹: ۱ الی ۱۰، ۳۱ و ۱۴: ۲۸ و ۵۸
 C. انجیل لوقا ۹: ۲۲ الی ۲۷
 D. انجیل یوحنا ۲: ۱۹ الی ۲۲، ۳۴: ۱۲، فصل های ۱۴ الی ۱۶

هم پطرس و هم پولس تصریح می کنند که مزبور ۱۶ به عیسی مسیح اشاره می کند

- A. پطرس در اعمال رسولان ۲: ۲۴ الی ۳۲
 B. پولس در اعمال رسولان ۱۳: ۳۲ الی ۳۷

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۲۳ الی ۲۷

۳۳ سپس به همه فرمود: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، هر روز صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید.»^{۲۴} زیرا هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که به خاطر من جانش را از دست بدهد، آن را نجات خواهد داد.^{۲۵} انسان را چه سود که تمامی دنیا را ببرد، اما جان خویش را ببازد یا آن را تلف کند.^{۲۶} زیرا هر که از من و سخنانم عار داشته باشد، پسر انسان نیز آنگاه که در جلال خود و جلال پدر و فرشتگان مقدس آید، از او عار خواهد داشت.^{۲۷} براستی به شما می‌گویم، برخی اینجا ایستاده‌اند که تا پادشاهی خدا را نبینند، طعم مرگ را نخواهند چشید.»

۹: ۲۳ "اگر" این یک جمله شرطی درجه یک است که از نظر نویسنده یا برای اهداف ادبی او شرط صادق است.

■ "کسی" در اینجا دوباره رمز و راز انتخاب و اراده آزاد است. دعوت عیسی مسیح برای همه گسترده است (احتمالاً همه کسانی که او برایشان موعظه کرده بود و آنها را خوراک داده بود)، اما ما از متون دیگر می‌دانیم که هیچ کس نمی‌تواند بدون ترفند و ترسیم روح پاسخ دهد (مراجعه کنید به یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵). غذا به تنهایی انگیزه‌ای ضعیف است (مراجعه شود به یوحنا ۶: ۱۵).

■ "باید خود را انکار کرده، هر روز صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید" در این عبارت سه فعل امری وجود دارد. اولی یک آئوریست میانی است (دپوننت، "خود را انکار کنید")، پس از آن یک آئوریست فعال ("هر روز برگیرد")، اما پس از آن یک حال فعال ("از پی من بیائید"). یک دروازه و سپس یک جاده وجود دارد (مراجعه کنید به متی ۷: ۱۳-۱۴). یک پاسخ اولیه و یک پاسخ مداوم وجود دارد. هر دو ضروری هستند! این صحبت از مرگ یک بار و برای همیشه ما به خاطر جاه طلبی‌های خودخواهانه و پیروی مستمر ما از عیسی است (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۳۸؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۶: ۱۴). یهودیان فهمیدند که "صلیب" به مرگ یک بار برای همیشه اشاره دارد. مجرمان محکوم مجبور شدند صلیب خود (بر دوش) را به محل اعدام منتقل کنند. ما برای خود زندگی می‌کنیم تا زندگی روزانه خود را برای خدا انجام دهیم (مراجعه شود به رومیان ۶: ۸؛ ۳۶؛ اول قرنتیان ۱۵: ۳۱؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۴ الی ۱۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ اول یوحنا ۳: ۱۶).

پاییز (پیدایش ۳) استقلال و خودمحموری بشری را هدف زندگی قرار داده است، اما اکنون مومنان باید به وابستگی فداکارانه از خدا بازگردند. این باید به یک دیدگاه جهانی و بخشنامه زندگی تبدیل شود (یعنی روزانه). این یک تصمیم برای یک بار نیست، بلکه یک انتخاب دائمی و ارادی از اولویت‌ها است (مراجعه شود به لوقا ۱۴: ۳۳).

۹: ۲۴ "جان... جان" این یک بازی با دو مفهوم واژه یونانی *psuchē* وجود دارد، که بیانگر اصطلاح عهد عتیقی *nephesh* است. هر دو این اصطلاحات به سادگی به شخصیت یا نیروی زندگی یک انسان اشاره دارند (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۳۳؛ متی ۱۰: ۳۸-۳۹؛ یوحنا ۱۲: ۲۵). فکر می‌کنم این دو اصطلاح مربوط به دو دوره یهود است. زندگی جسمی محدود به این عصر گمراه شورش است، اما زندگی ابدی بخشی از عصر آینده است. مقاله خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد در لوقا ۹: ۲ را مشاهده کنید. نه تنها بازی ای با کلمه "جان" وجود دارد، بلکه کلمه "نجات" نیز وجود دارد. حس عهد عتیقی آن تحول جسمی بود، اما مفهوم عهد جدید آن نجات معنوی و ابدی است.

تصمیمات ما در مورد شناخت، اعتماد و پیروی از عیسی عواقب زمانی و فراتر از زمان دارد! او زندگی خود را برای ما فدا کرد. ما باید تلافی کنیم (مراجعه کنید به دوم قرنتیان ۵: ۱۴ الی ۱۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ اول یوحنا ۳: ۱۶)!

۹: ۲۵ این یک سوال نافذ است. بسیار شبیه به مثل ثروتمند احمق در لوقا ۱۲: ۱۶-۲۰. کسانی که به این دنیا (عصر) می‌چسبند، دنیای بعدی را از دست می‌دهند. نمی‌توان خدا و مامون را خدمت کرد و دوست داشت (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱۳؛ متی ۶: ۲۴).

■ "از من و سخنانم عار داشته باشد" این اشاره به زمانی است که هر کس با انجیل روبرو می شود. همین حقیقت به شکلی متفاوت در متی ۱۰: ۳۲-۳۳ و لوقا ۱۲: ۸-۹ بیان شده است. آنچه مردم امروز درباره انجیل تصمیم می گیرند، آینده آنها را تعیین می کند. عیسی انجیل است!

■ "آنگاه که آید" عهد عتیق به وضوح یک آمدن مسیح را آشکار می کند. با این حال، عیسی نشان داد که پیدایش ۳: ۱۵؛ مزبور ۲۲؛ و اشعیا ۵۳ نیز به رنج مسیح اشاره دارند. دومین آمدن باشکوه مسیح به عنوان سرور / ارباب و داور جهان دقیقاً همان روشی خواهد بود که یهودیان انتظار داشتند برای اولین بار از او بیاید. دگماتیسم کلامی و ذهن بسته آنها باعث شد که آنها عیسی را نفی کنند. آمدن دوم یک حقیقت بزرگ و غالباً تکرار شده عهد جدید است (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۲۳؛ ۱۶: ۲۷-۲۸؛ ۲۴: ۳، ۲۷، ۳۰، ۳۷، ۲۶؛ ۶۴؛ مرقس ۸: ۳۸-۳۹؛ ۱۳: ۲۶؛ لوقا ۲۱: ۲۷؛ یوحنا ۲۱: ۲۲؛ اعمال رسولان ۱: ۱۱؛ اول قرنتیان ۱: ۷؛ ۱۵: ۲۳؛ فیلیپیان ۳: ۲۰؛ اول تسالونیکیان ۱: ۱۰؛ ۲: ۱۹؛ ۳: ۱۳؛ ۴: ۱۶؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۷؛ ۱۰: ۱؛ ۲: ۸؛ یعقوب ۵: ۷-۸؛ دوم پطرس ۱: ۱۶؛ ۳: ۴؛ ۱۲: ۱؛ اول یوحنا ۲: ۲۸؛ مکاشفه: ۱: ۷).

موضوع خاص: اصطلاحات عهد جدید برای بازگشت مسیح

(SPECIAL TOPIC: NT TERMS FOR CHRIST'S RETURN)

تاکید اسکاتولوژیک یک روز خاص برای زمانی که انسان عیسی مسیح را (به عنوان نجات دهنده و قاضی) ملاقات می کند، توسط چندین اسم مشخص میشوند:

۱. "روز سرورمان عیسی مسیح" (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱: ۸)
۲. "روز ارباب" (مراجعه شود به اول قرنتیان ۵: ۵، اول تسالونیکیان ۵: ۲، دوم تسالونیکیان ۲: ۲)
۳. "روز سرمرم عیسی" (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱: ۱۴، در MS κ در اول قرنتیان ۵: ۵ "... ارباب عیسی" آمده است)
۴. "روز عیسی مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۶)
۵. "روز مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۱۰، ۲: ۱۶)
۶. "روز او (پسر انسان)" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۲۴)
۷. "روز ظهور پسر انسان" (انجیل لوقا ۱۷: ۳۰)
۸. "مکاشفه سرورمان عیسی مسیح" (اول قرنتیان ۱: ۷)
۹. "زمانی که سرورم عیسی از آسمان ظهور کند" (اول تسالونیکیان ۱: ۷)
۱۰. "در حضور سرورمان عیسی به هنگام ظهور او" (اول تسالونیکیان ۲: ۱۹)

حداقل چهار شیوه وجود دارند که در عهد جدید نگارندگان به بازگشت عیسی اشاره میکنند

۱. *epiphaneia*، که اشاره به روشنایی خیره کننده است که از نظر الهی (و نه لغوی) مرتبط به "جلال" است. در دوم تیموتائوس ۱: ۱۰، تیتوس ۲: ۱۱ و ۳: ۴ اشاره به اولین آمدن عیسی (یعنی قیام او از مردگان) و دومین آمدن او دارد. در دوم تسالونیکیان ۲: ۸ استفاده شده که شامل هر سه اصطلاح مهم برای آمدن دوم است: اول تیموتائوس ۶: ۱۴، دوم تیموتائوس ۴: ۱ و ۸، تیتوس ۲: ۱۳
۲. *parousia*، که دلالت بر حضور دارد و اساساً به بازدید سلطنتی اشاره دارد. این شایع ترین اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۳۹، اول قرنتیان ۱۵: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹، ۳: ۱۳، ۴: ۱۵۶، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱ و ۸، یعقوب ۵: ۷ و ۸، دوم پطرس ۱: ۱۶، ۳: ۴ و ۱۲، اول یوحنا ۲: ۲۸).
۳. *apokalupsis* (یا آپوکالیپس)، که یعنی پرده برداری کردن به منظور نمایان ساختن است. نام آخرین کتاب در عهد جدید است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۳۰، اول قرنتیان ۱: ۷، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، اول پطرس ۱: ۷، ۴: ۱۳).
۴. *phaneroō*، که یعنی در نور آوردن یا به وضوح نمایان ساختن. این اصطلاح اغلب در عهد جدید برای بسیاری از جنبه های مکاشفه خدا استفاده شده است. این اصطلاح همانند *epiphaneia* میتواند اشاره به اولین آمدن مسیح (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۲۰، اول یوحنا ۱: ۲، ۳: ۵ و ۸، ۴: ۹) و آمدن دوم او (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳۰، کولسیان ۳: ۴، اول پطرس ۵: ۴، اول یوحنا ۲: ۲۸، ۳: ۲) داشته باشد.
۵. متداولترین اصطلاح برای "آمدن" یعنی *erchomai*، هم اغلب برای بازگشتن مسیح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۲۷ الی ۲۸، ۲۳: ۳۹، ۲۴: ۳۰، ۲۵: ۳۱، اعمال رسولان ۱: ۱۰ الی ۱۱، اول قرنتیان ۱۱: ۲۶، مکاشفه ۱: ۷ و ۸)

۶. همچنین با اصطلاح "روز خداوند" استفاده شده است (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵: ۲)، که یک عنوان عهد عتیقی برای روز نعمت خدا (قیام) و داوری است.

عهد جدید به طور کلی بر اساس نگرش و جهانبینی عهد عتیق نوشته شده است که اینها را تصریح میکند:

- a. عصر پلیدی و یاغیگری حال
- b. عصر پارسایی که می آید
- c. عصری که توسط نماینده روح القدس از طریق کار مسیح (آن مطهر) می آید

فرضیه الهیات مکاشفه پیشرفته مورد نیاز است، زیرا نگارندگان عهد عتیق به میزان اندکی انتظارات اسرائیل را تغییر میدهند. به جای آمدن مسیح با یک ارتش، ملی (اسرائیل)، دو آمدن وجود دارند. اولین رسیدن به مفهوم تولد عیسی ناصری است. او به عنوان غیرنظامی غیرداور "بنده رنجور" اشعیا ۵۳ آمد. همچنین سوار بر یک کره الاغ آمد (نه یک اسب جنگی و یا پادشاه فاتح) از زکریا ۹: ۹. اولین آمدن، آغازگر عصر جدید مسیحیت، پادشاهی خدا در زمین شد (نگاه کنید به موضوع ویژه: پادشاهی خدا). در یک نگاه پادشاهی در اینجا است، اما البته، یکی دیگر هست ولی دور است. این تنش بین دو دیدگاه مسیحیت است (نگاه کنید به موضوع ویژه: مسیح) که به نوعی بیش از هر زمان بیانگر تفکر دوقطبی یهودیان است (نگاه کنید به موضوع ویژه: این عصر و عصری که خواهد آمد) و نامعلوم بود، یا حداقل مشخص نیست. واقعیت این است که این دوگانگی بر تعهد یهوه برای رهایی تمام بشریت تأکید می کند (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵، ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵ و موعظه پیامبران، به ویژه اشعیا و یونس).

کلیسا منتظر تحقق نبوت عهد عتیق نیست زیرا بیشتر نبوتها اشاره به اولین آمدن دارند (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth* صفحه ۱۶۵ الی ۱۶۶). آنچه مومنین پیش بینی میکنند آمدن پر شکوه شاه شاهان و سرور سرورها، تحقق تاریخی عصر جدید پارسایی بر زمین همانگونه که در بهشت است، میباشد (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰). گفته های عهد عتیق نادرست نیستند، بلکه ناقص هستند (موضوع خاص: چرا وعده های پیمانی عهد عتیق بسیار متفاوت از وعده های پیمان عهد جدید هستند؟ را مطالعه کنید). او مجددا خواهد آمد، درست همانگونه که انبیا پیشگویی کرده بودند، با قدرت و اقتدار یهوه.

عنوان "آمدن دوم" یک اصطلاح انجیلی نیست، اما مفهوم جهان بینی و چارچوب کل عهد جدید است. خداوند همه چیز را درست می کند. رفاقت میان خدا و انسان در تصویر او احیا خواهد شد. شرارت محکوم خواهد شد. اهداف خدا شکست نخواهند خورد، نمی توانند شکست بخورند!

کلیسای اولیه هم در روز شبات و هم روز اول هفته (یعنی روز یکشنبه، روز قیامت) عبادت می کنند. کنیسه به جنبش رو به رشد مسیحی اعتراض کرده و خواست عیسی را به عنوان مسیح انکار کنند (یعنی بندیکت هیجدهم). در این نقطه (یعنی در سال ۷۰ میلادی) مسیحیان انحصارا در روزهای یکشنبه ملاقات و عبادت میکنند.

موضوع خاص: اصطلاحات به کار رفته برای آمدن دوم

(SPECIAL TOPIC: TERMS FOR THE SECOND COMING)

چندین اصطلاح و عبارت هستند که به آمدن دوم عیسی اشاره میکنند

۱. *parousia* (یعنی یعقوب ۵: ۷)، که یعنی "حضور"، در مورد بازدید سلطنتی استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۳۹، اول قرنتیان ۱۵: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹، ۳: ۱۳، ۴: ۱۵، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱ و ۸، دوم پطرس ۱: ۱۶، ۳: ۴ و ۱۲، اول یوحنا ۲: ۲۸)
۲. *epiphaneia* "رو در رو ظاهر شدن" (یعنی اول تیموتائوس ۶: ۱۴، دوم تیموتائوس ۱: ۱۰، ۴: ۱ و ۸، تیتوس ۲: ۱۳)
۳. *apokalupis* "نمایان شدن"، "آشکار شدن" (یعنی اول قرنتیان ۱: ۷، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، اول پطرس ۱: ۵ و ۱۳، ۴: ۱۳، ۵: ۱)
۴. "روز سرور" و حالات متفاوت این عبارت (موضوع خاص: روز سرور را مطالعه کنید)

عهد جدید در کل با جهانبینی عهد عتیق نوشته شده است که اینها را تصریح میکند:

۱. حصر پلیدی و یاغی حاضر

۲. آمدن عصر جدید پارسایی

۳. این ممکن است توسط عامل روح القدس از طریق کار مسیح (آن تطهیر شده، موضوع خاص: مسیح را مطالعه کنید) تحقق یابد.

فرضیه الهیات مکاشفه پیشرفته مورد نیاز است، زیرا نویسندگان عهد جدید اندکی در توقعات اسرائیل تغییراتی ایجاد کردند. به جای آمدن نظامی متمرکز بر ناسیونالیسم (اسرائیل) مسیح، دو آمدن وجود دارد. اولین آمدن به مفهوم تولد عیسی ناصری بود. او به عنوان غیر نظامی "خدمتکار رنج کشیده" اشعیا ۵۳؛ همچنین سوار بر پشت یک الاغ (نه یک اسب جنگی و یا پادشاه) از زکریا ۹: ۹ آمد. با اولین آمدن، عصر جدید مسیحیت، پادشاهی خدا در زمین آغاز شد (نگاه کنید به موضوع خاص: پادشاهی خدا). در یک نگاه پادشاهی در اینجا است، اما البته دیگری هنوز هم دور است. این تنش بین دو دیدار مسیح است که به نوعی دو عصر همپوشان یهودی است که از عهد عتیق نامعلوم بوده و یا حداقل مشخص نشده است (نگاه کنید به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد). واقعیت این است که این دوگانگی تاکید بر تعهد یهوه برای رستگار ساختن تمام بشریت است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۳؛ ۱۲: ۳؛ کتاب خروج ۱۹: ۵ و موعظه انبیا، به ویژه اشعیا و یونس؛ نگاه کنید به موضوع ویژه: طرح رستگاری جاودانگی یهوه).

کلیسا منتظر تحقق نبوت عهد عتیق نیست زیرا بیشتر نبوتها به آمدن اول اشاره دارند (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth* صفحات ۱۶۵ الی ۱۶۶). آنچه مومنین حدس میزنند آمدن باشکوه شاه شاهان، سرور سروران است، تحقق عصر جدید پارسایی بر زمین که اینک در بهشت حکمفرما است (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰). گفته های عهد عتیق نادرست نبودند، اما ناقص بودند. او دوباره خواهد آمد، با قدرت و اقتدار یهوه، درست همانطور که انبیا پیشگویی کرده بودند (مراجعه شود به موضوع خاص: چرا وعده های عهد عتیق با وعده های عهد جدید اینهمه تفاوت دارند؟)

آمدن دوم یک اصطلاح انجیلی نیست، بلکه مفهومی است که چهارچوب و جهانبینی کل عهد عتیق را شکل میدهد. خدا همه چیز را مشخص میسازد. رفاقت میان خدا و انسانی که در تصویر او خلق شده احیا میشود (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). پلیدی مورد داوری قرار گرفته و از بین میرود (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰: ۱۱ الی ۱۵). اهداف خدا نمیتوانند شکست بخورند و شکست نخواهند خورد!

■ "در جلال خود و جلال پدر و فرشتگان مقدس آید" این یک پیش بینی عهد عتیق از دانیال ۷: ۱۰ است (مراجعه کنید به متی ۱۶: ۲۷؛ مرقس ۱۳: ۲۰؛ لوقا ۹: ۲۶؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۷). این به آمدن دوم اشاره دارد. این روش دیگری برای اثبات الوهیت عیسی بود. چندین بار در متی فرشتگان جمع آوران و تقسیم کننده بشریت هستند (مراجعه کنید به متی ۱۳: ۳۹-۴۱، ۴۹؛ ۲۴: ۳۱).

در عهد عتیق رایج ترین کلمه عبری برای "جلال" (*kbd*) "در ابتدا یک اصطلاح تجاری بود (که به یک جفت مقیاس اشاره می کرد) به معنی "سنگین بودن" بود. آنچه سنگین بود ارزشمند بود یا ارزش ذاتی داشت. غالباً مفهوم روشنایی برای بیان عظمت خداوند به این کلمه اضافه می شد (مراجعه کنید به خروج ۱۵: ۱۶؛ ۲۴: ۱۷؛ عیسی ۶۰: ۱-۲). او به تنهایی شایسته و افتخارآمیز است. او برای دیدن انسانهای سقوط کرده بسیار درخشان است (مراجعه کنید به خروج ۳۳: ۱۷-۲۳؛ اشعیا ۶: ۵). خدا را فقط از طریق مسیح می توان شناخت. (مراجعه کنید به ارمیا ۱: ۱۴؛ متی ۱۷: ۲؛ عبرانیان ۱: ۳؛ یعقوب ۲: ۱). موضوع خاص را در لوقا ۲: ۹ ببینید.

۹: ۲۷ نظریه های بسیاری برای توضیح بیان عیسی وجود داشته است. ممکن است به یکی از اینها اشاره شده باشد

۱. معراج عیسی
 ۲. پادشاهی که در حال حاضر در عیسی حضور داشته است
 ۳. آمدن روح در پنطیکاست
 ۴. تخریب اورشلیم در سال ۷۰ میلادی
 ۵. انتظار بازگشت خیلی سریع عیسی
 ۶. گسترش سریع مسیحیت
 ۷. تغییر چهره
- این نظریات حول عبارات مختلف در متن تمرکز دارند
- a. "برخی مردمی که اینجا ایستاده اند"
 - b. "پادشاهی خدا"

بهترین حدس شماره ۷ به دلیل زمینه فوری است (مراجعه کنید به مرقس ۹، متی ۱۷؛ همچنین دوم پطرس ۱: ۱۶-۱۸). همچنین هیچ تئوری دیگری نمی‌تواند هر سه جنبه متن مرقسی را توضیح دهد (مرقس ۸: ۳۸).

■ "براستی" لوقا "آمین" مرقس ۹: ۱ را با اصطلاحات دیگری جایگزین کرده است زیرا مخاطبان غیریهودی اصطلاح عبری را نمی‌دانند. موضوع خاص: آمین در لوقا ۴: ۲۴ را مطالعه کنید.

■ "نبینند" این یک نفی قوی مضاعف است.

■ "طعم مرگ" همین اصطلاح در همسوهای اناجیل سینوپتیک متی ۱۶: ۲۸؛ مرقس ۹: ۱ استفاده شده است. همچنین در یوحنا ۸: ۵۱ و ۵۲ و عبرانیان ۹: ۲ هم استفاده شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۲۸ الی ۳۶

۲۸ حدود هشت روز پس از این سخنان، عیسی پطرس و یوحنا و یعقوب را برگرفت و بر فراز کوهی رفت تا دعا کند. ۲۹ در همان حال که دعا می‌کرد، نمود چهره‌اش تغییر کرد و جامه‌اش سفید و نورانی شد. ۳۰ ناگاه دو مرد، موسی و ایلیا، پدیدار گشته، با او به گفتگو پرداختند. ۳۱ آنان در جلال ظاهر شده بودند و درباره‌ی خروج عیسی سخن می‌گفتند که می‌بایست به‌زودی در اورشلیم رخ دهد. ۳۲ پطرس و همراهانش بسیار خواب‌آلود بودند، اما چون کاملاً بیدار و هوشیار شدند، جلال عیسی را دیدند و آن دو مرد را که در کنارش ایستاده بودند. ۳۳ هنگامی که آن دو از نزد عیسی می‌رفتند، پطرس گفت: «استاد، بودن ما در اینجا نیکوست! بگذار سه سرپناه بسازیم، یکی برای تو، یکی برای موسی و یکی هم برای ایلیا.» او نمی‌دانست چه می‌گوید. ۳۴ این سخن هنوز بر زبان پطرس بود که ابری پدیدار گشت و آنان را در بر گرفت. چون به درون ابر می‌رفتند، هراسان شدند. ۳۵ آنگاه ندایی از ابر در رسید که «این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او گوش فرا دهید!» ۳۶ و چون صدا قطع شد، عیسی را تنها دیدند. شاگردان این را نزد خود نگاه داشتند، و در آن زمان کسی را از آنچه دیده بودند، آگاه نکردند.

۹: ۲۸ "حدود هشت روز پس از این گفته‌ها" همسو در مرقس ۹: ۲ "شش روز" دارد. دلیل تفاوت یکی از اسرار این است که چرا خداوند اجازه داد چهار انجیل نوشته شوند که در مورد تواریخ، توالی یا جزئیات موافق نیستند! این اختلافات به این دلیل است که اصطلاح "بی روح" صفت نامناسب برای کتاب مقدس است. کدام یک از چهار انجیل از لحاظ تاریخی دقیق است؟ همه آنها صادق هستند، اما داستانهای شرقی و باستانی هستند، نه از ادبیات غربی و مدرن.

یک نظریه درباره "شش روز" مرقس این است که این رویداد را به خروج ۲۴: ۱۲-۱۸ مرتبط می‌کند.

■ "بر فراز کوهی رفت تا دعا کند" متن به نظر می‌رسد کوه هرمن بهترین گزینه باشد (مراجعه شود به متی ۱۶ در سزاریه فیلیپی). روایت از انجیل غیر متعارف مطابق عبرانیان تایید کوهستان طبر است. در قرن چهارم این روایت رشد پیدا کرد که کوهستان طبر همچنین کوه وسوسه و همچنین تغییر شکل بود، اما این نمی‌تواند درست باشد.

فقط لوقا از "دعا کردن" سخن می‌گوید. زندگی دعایی عیسی مکرر در انجیل لوقا تکرار میشود. دعا بسیار مهم است.

۹: ۲۹ دو انجیل سینوپتیک دیگر (مراجعه کنید به متی ۱۷: ۱-۱۱؛ مرقس ۹: ۲-۸) این واقعه مشابه را با اصطلاح یونانی *metamorphōō* که به معنای ترجیح دادن است، برای تغییر شکل بیرونی توصیف می‌کنند. پولس از این استعاره که مسیحیان تغییر پیدا میکنند در رومیان ۲: ۱۲؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۸، استفاده می‌کند. لوقا به سادگی توصیف وقوع شکوه و تابش درخشان (مراجعه شود به مرقس ۹: ۳) در رابطه با ملاقات عیسی با دو رهبر عهد عتیق را بیان میکند.

۹: ۳۰ "موسی و ایلیا" ظاهراً آنها (۱) دو چهره اسکاتولوژیک عهد عتیق بودند (مراجعه شود به تشنیه ۱۸ و ملاکی ۳-۴) یا (۲) کسانی بودند که به صورت غیر عادی مرده بودند و اجساد آنها هرگز یافت نشده بود. هیچ مدرکی در یهودیت وجود ندارد که موسی و الیاس نماینده بخش‌های قانون و پیامبران مقدس عبری بودند. آنها برای تشویق عیسی و بحث در مورد مصلوب شدن و رستاخیز آینده (حال فعال نامحدود با الفاظ اضافی) او آمده بودند (مراجعه شود به لوقا ۹: ۳۱).

۹: ۳۲ " پطرس و همراهانش بسیار خواب‌آلود بودند " به معنای واقعی کلمه این است "به خواب سنگین فرو رفته بودند"، زمان کامل مجهول با الفاظ اضافی. این تجربه بسیار شبیه به اتفاقاتی است که در باغ جتسیمانی رخ داده است (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۴۳)

■ " جلال عیسی را دیدند " این یکی از اهداف این رویداد بود. کم‌کم روشن میشد که او چه کسی بود!

۹: ۳۳ پطرس بسیار بی پروا بود و غالباً خارج از نوبت صحبت می‌کرد. اصطلاح "خیمه‌ها" به غرفه‌های برگردار اشاره شده است که برای اقامت کوتاه مدت در طول عید خیمه‌ها ساخته شده است.

پطرس می‌خواست این لحظه با شکوه را حفظ کند. چه کسی نمیخواست؟! به هر حال، آنها باید به پائین دره میرفتند، ما نیز همینطور.

■ " او نمی‌دانست چه می‌گوید " این را می‌توان چنین درک کرد که پطرس هنوز منحصر به فرد بودن عیسی را تشخیص نداده بود. او نمی‌تواند / حتی نمی‌توانست با موسی و الیاس باشد. او پیامبر نبود بلکه خدای دوباره متولد شده بود. (مراجعه شود به لوقا ۹: ۳۵).

۹: ۳۴ " ابری " فکر می‌کنم این مربوط به جلال شکینا از عهد عتیق باشد (پیدایش ۱۳: ۲۱، ۲۲: ۱۴، ۱۹: ۲۰، ۲۴: ۱۶، ۱۰: ۱۹، ۹: ۱۶، ۲۴: ۱۵، ۱۶، ۱۸: ۴۰، ۳۴-۳۸: اعداد ۹: ۱۵-۲۳)، که نمایانگر حضور یهوه است. این چندین بار در عهد جدید دیده می‌شود.

۱. هنگام تعمید عیسی

۲. در زمان تغییر چهره

۳. در زمان معراج

۴. هنگام بازگشت عیسی (ع) در زمان بازگشت دوم (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۴: ۱۳ به بعد)

به یک معنا، حمل و نقل الهی است (مراجعه کنید به دانیال ۷: ۷؛ متی ۲۴: ۳۰؛ ۲۶: ۶۴؛ اعمال رسولان ۱: ۹-۱۱؛ مکاشفه ۱: ۷).

■ " پدیدار گشت و آنان را در بر گرفت " این همان کلمه ای است که در مورد پدیدار شدن روح بر مریم در مورد درک مسیح استفاده شده است (مراجعه شود به لوقا ۱: ۳۵). این یک تجربه روحانی عالی بود!

۹: ۳۵ " ندایی از ابر در رسید " این نوع رویداد، سخن گفتن خدا از ابر، بی نظیر نبود. ربی‌ها از آن به عنوان *Bath-kol* یاد می‌کردند. این روایتی مربوط به دوره بین کتاب مقدس در مورد چگونگی شناخت و تصدیق خواست خدا بود.

■ " این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او گوش فرا دهید " این گفته پدر به سه روش مختلف در اناجیل سینوپتیکیک ثبت شده است.

۱. مرقس، "این پسر محبوب من است، به او گوش دهید!" (مرقس ۹: ۷)

۲. متی، "این پسر محبوب من است، که من از او خوشنودم؛ به او گوش دهید!" (متی ۱۷: ۵)

۳. لوقا، "این پسر من است، انتخاب من؛ به او گوش فرا دهید!" (MSS P⁴⁵، P₇₅، B، L، UBS⁴ به آن رتبه "B" می‌دهد)

به نظر می‌رسد که گفته‌های لوقا ترکیبی از مزامیر مسیحیان سلطنتی، مزمور ۲ (پسر من) و ترانه خادم اشعیا ۴۲: ۱ باشد (آن منتخب من، مراجعه شود به لوقا ۲۳: ۳۵). در این ترکیب، دو عملکرد (ناجی و قاضی) یا دو آمدن مسیح متحد هستند - نجات دهنده و قاضی / پادشاه.

عنصر مشترک در هر سه موارد این است که "به او گوش دهید!" (حال فعال امری - جمع). این ممکن است اشاره ای به یک متن مسیحی از تثنیه ۱۸: ۱۵ باشد.

۹: ۳۶ این تجربه بسیار عالی بود به طوری که:

۱. از عیسی هیچ سوالی نپرسید

۲. تا پس از قیام از مردگان، به کسی چیزی نگفت، حتی به دیگر شاگردان.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۳۷ الی ۴۳ الف

^{۳۷} روز بعد، چون از کوه فرود آمدند، جمعی انبوه با عیسی دیدار کردند.^{۳۸} ناگاه مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، به تو التماس می‌کنم نظر لطفی بر پسر من بیفکنی، زیرا تنها فرزند من است.»^{۳۹} روحی ناگهان او را می‌گیرد و او در دم نعره برمی‌کشد و دچار تشنج می‌شود، به

گونه‌ای که دهانش کف می‌کند. این روح به‌دشواری رهایش می‌کند، و او را مجروح وامی‌گذارد. ^{۴۰} به شاگردان التماس کردم از او بیرونش کنند، اما نتوانستند.» ^{۴۱} عیسی پاسخ داد: «ای نسل بی‌ایمان و منحرف، تا به کی با شما باشم و تحملتان کنم؟ پسر را اینجا بیاور.» ^{۴۲} در همان هنگام که پسر می‌آمد، دیو او را بر زمین زد و به تشنج افکند. اما عیسی بر آن روح پلید نهیب زد و پسر را شفا داد و به پدرش سپرد. ^{۴۳} مردم همگی از بزرگی خدا در حیرت افتادند.

۹: ۳۷-۶۲ این یک سری از وقایع است که به وضوح نشانگر عدم بلوغ معنوی شاگردان است.

۱. پسر دیو زده، لوقا ۹: ۳۷-۴۳
۲. پیشگویی در مورد مرگ عیسی، لوقا ۹: ۴۳-۴۵
۳. مبارزه بر سر اینکه چه کسی بزرگترین است، لوقا ۹: ۴۶-۴۸
۴. حسادت نسبت به سایر جن گیران، لوقا ۹: ۴۹-۵۰
۵. عصبانیت رسولان، لوقا ۹: ۵۱-۵۶
۶. وفاداری مختلط، لوقا ۹: ۵۷-۶۲

۹: ۳۷-۴۳ الف مرقس ۹: ۱۴-۲۰ روایتی کاملتر در مورد این شفا دادن دارد.

۹: ۳۹ علائم جسمی یک دیو زدگی بزرگ در انسانها است. شیاطین اغلب علائم بیماری را نشان می‌دهند. با این حال، عهد جدید تمایز روشنی بین بیماری و تظاهرات شیطانی ایجاد می‌کند.

۹: ۴۰ عیسی قدرت و اقتدار غلبه بر شیطان را به رسولان خود در لوقا ۹: ۱-۶ داده بود. با این حال، در این مورد آنها قادر به بیرون راندن دیو نبودند.

۹: ۴۱ "عیسی پاسخ داد" این یک اشاره به آهنگ موسی از تثنیه ۳۲: ۵، ۲۰ است؛ این نه تنها به شاگردان خطاب نشده است (مراجعه کنید به متی ۱۷: ۱۹-۲۱) بلکه خطاب به جمعیت (اسرائیل) نیز میباشد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۴۳ ب الی ۴۵

در آن حال که همگان از کارهای عیسی در شگفت بودند، او به شاگردان خود گفت: ^{۴۴} «به آنچه می‌خواهم به شما بگویم به‌دقت گوش بسپارید: پسر انسان به دست مردم تسلیم خواهد شد.» ^{۴۵} اما منظور وی را درنیافتند؛ بلکه از آنان پنهان ماند تا درکش نکنند؛ و می‌ترسیدند در این باره از او سوال کنند.

۹: ۴۴

NASB, NRSV	"بگذارید این گفته‌ها در گوشتان غوطه‌ور باشند"
NKJV	"بگذارید این گفته‌ها در گوشتان فرو روند"
TEV	"چیزی را که به شما می‌خواهم بگویم فراموش نکنید"
NJB	"به خاطر خودتان، باید همیشه این گفته‌ها را به خاطر داشته باشید"

این اصطلاحی است (خروج ۱۷: ۱۴). فعل *tithēmi* در اصل به معنی "قرار دادن"، "تنظیم" یا "دراز کشیدن" است. در اینجا به عنوان از ضروریات برای تشویق توجه و یادآوری استفاده می‌شود. این عبارت مانند "آمین، آمین" عیسی عمل می‌کند تا یک حقیقت مهم را بگوید.

■ "پسر انسان به دست مردم تسلیم خواهد شد" در تمام اناجیل سینوپتیک، عیسی در مورد وقایع آینده در اورشلیم پیش بینی و به شاگردان هشدار می‌دهد. این اشاره‌ای است به اشعیا ۵۳، به خصوص لوقا ۹: ۱۲، در فصل هفتم (یعنی "نجات"). مرقس در لوقا ۹: ۳۰-۳۲ داستان بسیار کاملتری دارد. وی این موضوع را به چند دلیل پیش بینی کرد:

۱. نشان دادن دانش خود را از رویدادهای آینده
۲. برای نشان دادن نقشه رستگاری خدا
۳. سعی در کمک به آنها برای تهیه

۹: ۴۵ فقط لوقا این گفته را دارد. عیسی با آنها صحبت کرد، اما کسی چشمان آنها را بسته بود (وجه وصفی کامل مجهول با الفاظ اضافی). روح بود یا شیطان؟ اگر روح است، شاگردان فقط آماده دریافت این حقیقت نبودند. به موقع فرا می‌رسد. اگر شیطان باشد، هدف این است که آنها را نفهمند و به همین دلیل باعث ترس و سردرگمی بیشتری می‌شوند. آنچه من را غافلگیر می‌کند این است که عیسی این جمله را برای آنها بیان می‌کند و به دلایلی مجهول است. چرا لوقا این را اضافه می‌کند؟ هدف او چیست؟

سردرگمی و ترس شاگردان در عبارت آخر آشکار می‌شود، "آنها می‌ترسیدند از او درباره این جمله سوال کنند" (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۳۶). در کل این بخش به عدم بلوغ رسولان پرداخته شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۴۶ الی ۴۸

^{۶۶} روزی در میان شاگردان این بحث درگرفت که کدام یک از ایشان از همه بزرگتر است.^{۶۷} عیسی که از افکار ایشان آگاه بود، کودکی را برگرفت و در کنار خود قرار داد،^{۶۸} و به آنان گفت: «هر که این کودک را به نام من بپذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستنده مرا پذیرفته است. زیرا در میان شما آن کس بزرگتر است که از همه کوچکتر باشد.»

۹: ۴۶-۴۸ این بحث در هر سه انجیل سینوپتیک ثبت شده است (مراجعه کنید به مرقس ۹: ۳۳-۳۷؛ متی ۱۸: ۱-۵)، اما هر یک کمی متفاوت است. آیات ۳۷-۵۶ مجموعه ای از وقایع را نشان می‌دهد که عدم بلوغ شاگردان را نشان می‌دهد.

در اینجا آنها بر سر این بحث می‌کنند که کدام یک از ایشان بزرگترین است (بدیهی است که آنها رهبری پطرس را تأیید نمی‌کردند). عیسی عظمت واقعی را خدمت تعریف می‌کند، نه کنترل!

موضوع خاص: رهبری خادم

SPECIAL TOPIC: SERVANT LEADERSHIP

I. در عهد عتیق ("بنده من")

این یک عنوان احترام و خواستار بود (KB 774, BDB 713).

A. به معنای جمعی مورد استفاده قرار گرفت

۱. خانان به عنوان یک گروه به عنوان یک گروه - تثنیه ۹: ۲۷
۲. انبیا - دوم پادشاهان ۹: ۷؛ ۱۷: ۱۳؛ عزرا ۹: ۱۱؛ ارمیا ۷: ۲۵؛ ۲۶: ۵؛ ۲۹: ۱۹؛ ۳۵: ۱۵؛ ۴۴: ۴
۳. اسرائیل - مزامیر ۱۰۵: ۶؛ ۱۳۶: ۲۲؛ اشعیا ۴۱: ۸-۹؛ ۴۲: ۱۸-۱۹؛ ۴۴: ۱، ۲، ۴؛ ۴۵: ۴؛ ۴۸: ۳؛ ۴۹: ۳؛ ارمیا ۳۰: ۲۸، ۲۷؛ ۴۶: ۱۰
۴. Septuagint عبارتی به اشعیا ۴۲: ۱ اضافه می‌کند، که باعث می‌شود به ملت اسرائیل اشاره شود ("یعقوب بنده من است، من به او کمک می‌کنم؛ اسرائیل منتخب من است")

B. به معنای فردی مورد استفاده قرار گرفت

۱. ابراهیم - پیدایش ۲۶: ۲۴؛ مزامیر ۱۰۵: ۶
۲. ایوب - ایوب ۱: ۸؛ ۲: ۳؛ ۴۲: ۷، ۸
۳. اسحاق - پیدایش ۲۴: ۱۴
۴. یعقوب - اول تواریخ ۱۶: ۱۳؛ مزامیر ۱۰۵: ۶؛ حزقیال ۲۸: ۲۵
۵. موسی - خروج. ۱۴: ۳۱؛ اعداد ۱۲: ۷-۸؛ تثنیه ۳۴: ۵؛ یوشع ۱: ۱-۲، ۷، ۱۳، ۱۵
۶. یوشع - یوشع ۲۴: ۲۹؛ داوران ۲: ۸
۷. کالیب - اعداد ۱۴: ۲۴
۸. داوود - حزقیال ۳۷: ۲۵
۹. زروبابل - حجی ۲: ۲۳
۱۰. سلیمان - اول پادشاهان ۳: ۸۱
۱۱. اشعیا - اشعیا ۲۰: ۳؛ ۴۴: ۲۶

۱۲. عیسی - متی ۱۲: ۱۵-۲۱ به نقل از اشعیا ۴۲: ۴-۱

II. در عهد جدید (به ویژه قرن‌تین)

رهبران خدا برای کلیسا هدیه هستند (افسیان ۴: ۱۱)، اما آنها همچنان خادم هستند، نه رئیس! پولس چندین اصطلاح را برای پرداختن به ایده خدمتکار / بشارت دهنده در نامه های قرن‌تین استفاده می کند.

A. کمک خانگی (در اصل "برای جمع آوری گرد و غبار")

۱. *diakonos*، اول قرن‌تین ۳: ۵؛ دوم قرن‌تین ۳: ۶؛ ۶: ۴؛ ۱۱: ۱۵ (دو بار)، ۲۳

۲. *diakonia*، اول قرن‌تین ۱۶: ۱۵؛ دوم قرن‌تین ۷، ۸، ۹ (دو بار)؛ ۴: ۱؛ ۵: ۱۸؛ ۶: ۳؛ ۸: ۴؛ ۹: ۱؛ ۱۳: ۱۱؛ ۸

۳. *dialoneō*، دوم قرن‌تین ۳: ۳

B. خدمتکار یا دستیار، *hupēretēs* (در عهد جدید از انواع مختلفی از شرکت کنندگان استفاده می شود)، ۱۱: ۱ Cor. 4:

C. برده (کسی که متعلق به دیگری باشد و به کارگردانی آن باشد)

۱. *doulos*، اول قرن‌تین ۷: ۲۱ و ۲۲ (دو بار)؛ ۲۳: دوم قرن‌تین ۴: ۵

۲. *douloō*، اول قرن‌تین ۹: ۱۹

D. همکار، همیار (ترکیب خورشید + کارگر)، *sunergos*، دوم قرن‌تین ۱: ۲۴

E. تهیه کننده (در اصل کسی که کر را تامین می کند)

۱. *chorēgeō*، اول قرن‌تین ۹: ۱۰

۲. *epichorēgeō*، دوم قرن‌تین ۹: ۱۰

F. مبشر (در Septuagint یوسف به پطیفار، یوشع به موسی، سموئیل به الی، ابیشاگ به داوود و از لویان به اسرائیل (*leitourgia*،

یعنی اصطلاح عمومی برای بشارت در Septuagint، دوم قرن‌تین ۹: ۱۲)

همه این اصطلاحات درک پولس از بشارت را نشان می دهند. مومنان به مسیح تعلق دارند. همانطور که مسیح به دیگران خدمت

میکرد (مراجعه کنید به مرقس ۱۰: ۴۵)، مومنان هم باید به دیگران خدمت کنند (اول یوحنا ۳: ۱۶). رهبری کلیسا رهبری خادمان

است (مراجعه کنید به متی ۲۰: ۲۰-۲۸؛ مرقس ۱۰: ۳۲-۴۵؛ لوقا ۲۲: ۲۴-۲۷). این جناح های مغرور و متکبر در قرن‌تس، انجیل

را کاملاً اشتباه فهمیده بودند و نتوانستند قلب و خدمت عیسی را درک کنند!

مومنان بخشی از یک خانواده هستند. هدف به سوی مومن شخصی هدایت نمی شود بلکه به سلامت و رشد بدن، خانواده، زمینه،

ساختمان معبد (تمام استعاره های مشارکت در عهد جدید) می انجامد. مومنان هر کدام از مومنین نعمت الهی دارند (اول قرن‌تین

۱۱: ۱۲) برای نفع همگان (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۲: ۷). ما برای خدمت نجات داده می شویم!

۹: ۴۷ "از افکار ایشان آگاه بود" بحث را در لوقا ۵: ۲۲ و ۶: ۸ ببینید.

یک تفاوت در بین نسخ خطی یونانی در مورد این عبارت وجود دارد. بعضی از متون "دانستن" دارند (مراجعه کنید به MSS B, F) و برخی از آنها

"دیدن" دارند (مراجعه کنید به MSS A, C, D, L, W, و Vulgate). هر کدام در این متن معنی درست می دهند. UBS⁴ "دانستن/ knowing"

را در متن قرار می دهد اما به آن رتبه C می دهد.

۹: ۴۸ "به نام من" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: اسم ارباب/سرور - Lord (عهد جدید)

(SPECIAL TOPIC: THE NAME OF THE LORD)

در کلیسا این اسم متداول عهد جدیدی برای حضور و قدرت فعال خدای تثلیث است. یک فرمول جادویی نیست، بلکه درخواستی برای شخصیت

خدا آن طور که در عیسی دیده شد، است.

اغلب این اصطلاح به عیسی به عنوان سرور اشاره می کند (مراجعه شود به فیلیپیان ۲: ۱۱)

۱. در کار ایمان فرد به عیسی (مراجعه شود به رومیان ۹: ۱۰ الی ۱۳، اعمال رسولان ۲: ۲۱ و ۳۸، ۱۲: ۸ و ۱۶، ۴۸: ۱۰، ۵: ۱۹، ۱۶: ۲۲، اول

قرن‌تین ۱۳: ۱ و ۱۵، یعقوب ۷: ۲)

۲. در زمان جن‌گیری و بیرون راندن دیوها (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۲۲، انجیل مرقس ۹:۳۸، انجیل لوقا ۹:۴۳، ۱۷:۱۰، اعمال رسولان ۱۹:۱۳)
۳. در زمان شفا دادن (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۶ و ۱۶، ۴:۱۰، ۹:۳۴، یعقوب ۵:۱۴)
۴. در زمان بشارت (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۴۲، ۱۸:۵، انجیل لوقا ۹:۴۸)
۵. در زمان مراسم در کلیسا (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۵ الی ۲۰)
۶. در زمان موعظه برای پیروان سایر ادیان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴:۴۷، اعمال رسولان ۹:۱۵، ۱۵:۱۷، رومیان ۱:۵)
۷. در دعا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۱۳ الی ۱۴:۷، ۱۵:۷، ۱۶:۲۳، اول قرنتیان ۱:۲)
۸. راهی برای اشاره به مسیحیت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۶:۹، اول قرنتیان ۱:۱۰، دوم تیموتائوس ۲:۱۹، یعقوب ۲:۷، اول پطرس ۴:۱۴)

هر آنچه به عنوان بشارت‌دهنده، کمک‌کننده، شفا‌دهنده، بیرون‌کننده دیو و غیره انجام دهیم، در شخصیت او، قدرت او و بنام او انجام می‌دهیم (یعنی فیلیپیان ۲:۹ الی ۱۰)!

- "فرستنده مرا پذیرفته است" این عبارت بیانگر تاکید الهیاتی انجیل یوحنا است (مراجعه شود به یوحنا ۱۷:۳، ۸، ۱۸، ۲۱، ۲۳، ۲۵). عیسی وابستگی خود به پدر را تصدیق می‌کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۰:۱۶). عیسی نیز خدمت می‌کند!
 - همین نوع تعلیم نیز در لوقا ۲۲:۲۶ و متی ۱۰:۴۰-۴۲ یافت می‌شود. عیسی باید از این مفهوم غالباً در موقعیتهای مختلف تدریس استفاده کرده باشد. حقیقت این است که عظمت در خدمت است و کسانی که "حقیرترین" مردان تلقی میشوند، نزد خدا افراد مهمی هستند.
- همچنین، نام عیسی که قدرت تغییر زندگی را دارد به معنای این است که نه تنها ما به نام او صحبت می‌کنیم، بلکه باید با او هماهنگ بوده و از وی و تقلید کنیم. عیسی نمونه نهایی عشق، خدمت و در نتیجه عظمت است (مراجعه شود به مرقس ۹:۳۵ ب).

موضوع خاص: فرستادن (*apostellō*)

(SPECIAL TOPIC: SEND)

این یک اصطلاح متداول یونانی برای فرستادن است (یعنی *apostellō*) که کاربردهای متفاوتی در الهیات دارد:

۱. در یونانی کلاسیک و در میان روحانیون به مفهوم فراخواندن و فرستادن یک نماینده رسمی از طرف شخص دیگری است، همانند سفیر در زبان انگلیسی (*ambassador*) (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۵:۲۰)
۲. انجیل معمولاً از این فعل در مورد عیسی استفاده می‌کنند که از جانب پدر فرستاده شده است. در انجیل یوحنا این اصطلاح مفهوم مسیح گونه دارد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۴۰، ۱۵:۲۴، انجیل مرقس ۹:۳۷، انجیل لوقا ۹:۴۸ و به خصوص انجیل یوحنا ۵:۳۶ و ۳۸، ۶:۲۹، ۵۷، ۷:۲۹، ۸:۴۲، ۱۰:۳۶، ۱۱:۴۲، ۱۷:۳ و ۸ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۳ و ۲۵، ۲۰:۲۱ - هم مترادف آن *pempō* در آیه ۲۱ استفاده شده‌اند). در مورد عیسی که مومنین را می‌فرستد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۷:۱۸، ۲۰:۲۱ - هم اصطلاح *apostle* و هم مترادف آن *pempō* در آیه ۲۰:۲۱ استفاده شده‌اند) استفاده شده است.
۳. در عهد جدید حالت اسم *apostle* برای شاگردان به کار رفته است
 - a. دوازده شاگرد حلقه داخلی شاگردان (انجیل مرقس ۳:۳۰، انجیل لوقا ۱۳:۶، اعمال رسولان ۱:۲ و ۲۶)
 - b. گروه خاص شاگردان کمک‌کننده و همکارانشان
 - ۱) بارناباس (اعمال رسولان ۴:۱۴ و ۱۴)
 - ۲) اندرونیکوس و جانیکوس (*KJV, Junia*)، مراجعه شود به رومیان ۱۶:۷)
 - ۳) آپولس (اول قرنتیان ۶:۴ الی ۹)
 - ۴) یعقوب برادر خداوند (مراجعه شود به غلاطیان ۱:۱۹)
 - ۵) سیلوانوس و تیموتی (اول تسالونیکیان ۲:۶)
 - ۶) احتمالاً تیتوس (دوم قرنتیان ۸:۲۳)
 - ۷) احتمالاً اپافرودیتوس (فیلیپیان ۲:۲۵)
 - c. هدیه‌ای به کلیسا (اول قرنتیان ۱۲:۲۸ الی ۲۹، افسسیان ۴:۱۱)

۴. پولس از این عنوان برای خودش برای تصریح اقتدارش به عنوان نماینده مسیح در اکثر مکاتباتش استفاده می‌کند (مراجعه شود به رومیان ۱:۱، اول قرنتیان ۱:۱، دوم قرنتیان ۱:۱، غلاطیان ۱:۱، افسسیان ۱:۱، کولسیان ۱:۱، اول تیموتائوس ۱:۱، دوم تیموتائوس ۱:۱، تیتوس ۱:۱)

۵. مسئله‌ای که ما به عنوان مومنین مدرن با آن مواجه هستیم این است که عهد جدید هرگز مشخص نکرده است که این هدیه‌ای که از آن صحبت می‌کند چیست یا شامل چیست و چگونه مومن می‌تواند آن را شناسایی کند. بدیهی است فرد باید میان دوازده شاگرد اصلی (۳الف) و کاربرد بعدی (۳ب) بتواند تمایز قائل شود. اگر فرستادگان مدرن تحت الهام نباشند که کتب جدیدی بنویسند (مراجعه شود به یهودا آیه ۳) پس آنها چه کاری می‌کنند که متفاوت با پیامبران عهد جدید و یا مبشرین است (مراجعه شود به افسسیان ۴:۱۱)؟ اینها احتمالات من هستند

a. آغازگران کلیسای بشارتی در مناطقی که بشارت انجام نشده

b. رهبران شبانها در مناطق خاص

من شماره ۱ را ترجیح می‌دهم

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۴۹ الی ۵۰

۴۹ یوحنا گفت: «استاد، شخصی را دیدیم که به نام تو دیو اخراج می‌کرد، اما چون از ما نبود، او را بازداشتیم.»^{۵۰} عیسی گفت: «بازش مدارید، زیرا هر که بر ضد شما نیست، با شماست.»

۹: ۴۹ الی ۵۰ این نیز در مرقس ۹: ۳۸-۴۰ یافت می‌شود.

۹: ۴۹ "شخصی" سوال این است، آیا یک غارتگر یهودی به سادگی از نام عیسی به عنوان فرمول جادویی استفاده می‌کرد یا این شاگرد بود، اما جزء دوازده نفر نبود؟

۹: ۵۰ این یک اصل مهم در رابطه ما با دیگر فرقه‌های مسیحی است ("به نام من")، با این حال، این نمی‌تواند یک بررسی خالی از پذیرش باشد (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۲۳).

■ "بازش مدارید" این یک حال فعال امری با حرف اضافه نفی است که معمولاً به معنای متوقف کردن یک عمل در روند است. شاگردان نسبت به دیگران که در بشارت حضور داشتند حسادت کردند. ای وای!

■ "هر که بر ضد شما نیست، با شماست" وقتی کسی لوقا ۱۱: ۲۳ الف و متی ۱۲: ۳۰ الف را با این متن مقایسه می‌کند، به نظر می‌رسد یک پارادوکس وجود داشته باشد. بسیاری از آموزه‌های عیسی در این نوع اظهارات پر تنش قرار گرفته‌اند. این یک روش شرقی برای بیان حقیقت است. همه حقایق را میتوان به افراط و تفریط کشاند. استعاره‌ها، قیاس‌ها، و تصاویر وقتی فشرده می‌شوند تجزیه می‌شوند. به یاد داشته باشید اینها جملات شفاهی بودند که در متون خاص آورده شده بودند. به *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۴۶۶-۴۶۷ مراجعه کنید.

مراقب ادبیات اثبات-متن باشید! تمام کتاب مقدس الهام گرفته است، و نه فقط قسمت‌ها و آیات مورد علاقه من. دانش اندک غالباً باعث جزم‌گرایی و داوری‌گرایی می‌شود!

این گزارش مختصر ممکن است وضعیت کلیسای آینده (*setz im laben* لوقا) را منعکس کند. اناجیل دو نویسنده دارند: (۱) عیسی و (۲) بشارت دهندگان. بشارتگر انجیل خود را برای مخاطبان بعدی هدف خود نوشت. حتی محتمل است که برخی از اعمال و آموزه‌های عیسی برای ارتباط و تاثیرگذاری بر مناقشات بعدی انتخاب شده باشند.

موضوع خاص: ادبیات شرقی

(SPECIAL TOPIC: EASTERN LITERATURE)

۱. این نگرش (یعنی انجیل یک کتاب شرقی است، نه یک کتاب غربی) خیلی به شخص من به عنوان کسی که عاشق انجیل است و به آن به عنوان کلام خدا اعتماد دارد، کمک کرد. در تلاش برای اینکه انجیل را جدی بگیرم، وقتی که متون مختلف را با شیوه‌های انتخابی و نه

سیستماتیک امتحان کردم، حقیقت آشکار شد. یک متن نمی‌تواند متن دیگری را باطل نماید و یا خدشه‌دار سازد! حقیقت زمانی آشکار می‌شود که تمام کتاب مقدس را بدانیم (تمام کتاب مقدس، نه فقط برخی، مطالب الهام برانگیز، رجوع شود به تیموتائوس ۱۶: ۳ و ۱۷)، و نه نقل قول یک بخش (اثبات پیام)!

۲. اکثر حقایق انجیلی (ادبیات شرقی)، بیشتر به صورت گویشی یا پارادوکس ارائه می‌شوند (بخاطر داشته باشید که نویسندگان عهد جدید به غیر از لوقا، تفکر عبری داشتند، که به زبان عامیانه یونانی می‌نوشتند. ادبیات عرفانی و شاعرانه حقیقت را در خطوط موازی ارائه می‌دهند. تناقضات موازی همانند پارادوکس عمل می‌کنند. موازی‌گرایی ترکیبی همانند متون موازی عمل می‌کنند). به نوعی هر دو یکسان و درست هستند! این پارادوکس‌ها برای سنتهای مذهبی و ساده مقدس ما دردناک هستند!

- a. تقدیر از پیش تعیین شده در مقابل اراده آزاد
 - b. امنیت مومنین در مقابل نیاز به محافظه‌کاری (به موضوع خاص: محافظه‌کاری رجوع کنید)
 - c. گناه ذاتی در مقابل گناه ارادی
 - d. عیسی به عنوان خدا در مقابل عیسی به عنوان انسان
 - e. عیسی به عنوان برابر با خدا در مقابل عیسی به عنوان زیرمجموعه خدا
 - f. انجیل به عنوان کلام خدا در مقابل نگارش انسانی
 - g. معصومیت (کامل بودن، رجوع شود به رومیان ۶) در مقابل کمتر گناه کردن
 - h. داوری سریع و فوری و تقدس در مقابل تقدس مترقی (رجوع شود به موضوع خاص: تقدس)
 - i. قضاوت از روی ایمان (رجوع شود به رومیان ۴) در مقابل قضاوت بر اساس اعمال (رجوع شود به یعقوب ۱۴: ۲ الی ۲۶)
 - j. آزادی مسیحی (رجوع شود به رومیان ۱۴: ۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸: ۱ الی ۱۳، ۲۳: ۱۰ الی ۳۳) در مقابل مسئولیت مسیحی (رجوع شود به غلاطیان ۵: ۱۶ الی ۲۱، افسسیان ۴: ۱)
 - k. تعالی خدا در مقابل بودن خدا در مخلوق
 - l. خدا به عنوان نهایت ناشناختگی در مقابل قابل شناخت در کتاب مقدس و مسیح.
استعاره‌های پولس در مورد رستگاری
 - ۱) قبول
 - ۲) تقدس
 - ۳) عدالت
 - ۴) رستگاری
 - ۵) شکوه
 - ۶) تقدیر
 - ۷) مصالحه، آشتی
 - m. پادشاهی خدا به عنوان هدیه در مقابل نتیجه‌گیری آینده
 - n. توبه به عنوان هدیه خدا (رجوع شود به اعمال رسولان ۱۸: ۱۱، رومیان ۲: ۴، دوم تیموتائوس ۲: ۲۵) در مقابل توبه به عنوان پاسخ مجاز برای رستگاری (رجوع شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵، اعمال رسولان ۲۱: ۲۰)
 - o. عهد عتیق جاودانیست در مقابل دوره عهد عتیق گذشته و اینک پوچ و توخالی است (رجوع شود به انجیل متی ۱۷: ۳ الی ۱۹ در مقابل انجیل متی ۵: ۲۱ الی ۴۸، رومیان ۷ در مقابل غلاطیان ۳)
- مومنین خادم/برده هستند در مقابل فرزندان/وارثین

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۵۱ الی ۵۶

^{۵۱} چون زمان صعود عیسی به آسمان نزدیک می‌شد، با عزمی راسخ رو به سوی اورشلیم نهاد. ^{۵۲} پس پیشاپیش خود فرستادگانی اعزام داشت که به یکی از دهکده‌های سامریان رفتند تا برای او تدارک ببینند. ^{۵۳} اما مردم آنجا او را نپذیرفتند، زیرا عازم اورشلیم بود. ^{۵۴} چون شاگردان او، یعقوب و یوحنا، این را دیدند، گفتند: «ای سرور ما، آیا می‌خواهی بگویم آتش از آسمان نازل شود و همه آنها را نابود کند [چنانکه ایلیا کرد]؟»

۵۵ اما عیسی روی گردانده، تویبخشان کرد. او گفت: «شما نمی دانید از کدام روح هستید! ^{۵۶} زیرا پسر انسان نیامده تا جان مردم را هلاک کند بلکه تا نجات بخشد.» [سپس به دهکده ای دیگر رفتند.

۹: ۵۱-۶۲ بخش جدیدی از انجیل لوقا که شرح سفر عیسی مسیح به اورشلیم است از اینجا آغاز می شود (مراجعه شود به لوقا ۹: ۵۱-۱۹: ۴۴). لوقا انجیل خود را در مورد سفرهای عیسی و به ویژه راهپیمایی او به بیت المقدس شکل می دهد (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۵۱؛ ۱۳: ۲۲؛ ۱۷: ۱۱؛ ۱۸: ۳۸؛ ۱۹: ۱۱، ۲۸). ما سپاسگزاریم که لوقا این بخش را ضبط کرد، زیرا این اطلاعات فوق العاده لوقا منحصر به فرد هستند.

۹: ۵۱

"هنگامی که روزها نزدیک میشدند"	NASB
"هنگامی که زمان فرا رسید"	NKJV
"هنگامیکه روزها نزدیک میشدند"	NRSV
"در حالی که زمان نزدیک میشد"	TEV, NJB

این اصطلاح دیگری است، به معنای واقعی کلمه "برای پر کردن با" (حال مجهول نامحدود). زیرا زندگی و مرگ عیسی مسیحی برنامه ریزی شده بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹). عیسی بر آنها آشکار کرده بود که در اورشلیم چه خواهد شد (لوقا ۹: ۲۲، ۳۱) و حالا لوقا اظهار داشت که زمان وقوع این حوادث نزدیک شده است.

■ "صعود" عیسی به آنها از محاکمه، مرگ و رستاخیز آینده خود گفته است (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۲؛ متی ۱۶: ۲۱؛ مرقس ۸: ۳۱)، اما اکنون لوقا "عروج" را معرفی می کند که این رویداد ویژه چهل روز پس از رستاخیز است، جایی که عیسی توسط ابری از کوه زیتون به بهشت برده می شود (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۵۱؛ اعمال رسولان ۱: ۲، ۹، ۱۱، ۲۲؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۶). قبلا به آن اشاره نشده بود و اصلا در اینجا تعریف نشده است، بلکه صرفا در متن ذکر شده است. این ممکن است ارتباط تعمدی صعود الیاس (دوم پادشاهان ۲: ۹-۱۱) با صعود عیسی باشد (اعمال رسولان ۱: ۲، ۱۱).

موضوع خاص: معراج

(SPECIAL TOPIC: THE ASCENSION)

عیسی از بهشت آمد (مراجعه شود به فیلیپیان ۲: ۶ الی ۷، دوم قرنتیان ۸: ۹). اینک او به شکوه از پیش وجود داشتنش باز می گردد (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۱ الی ۳، ۱۷: ۵، افسسیان ۱۰: ۴، اول تیموتائوس ۳: ۱۶، اول یوحنا ۱: ۲). او اینک در سمت راست خدا نشسته است (مراجعه شود به مزمور ۱۱۰: ۱، انجیل لوقا ۲۲: ۶۹، اعمال رسولان ۲: ۳۳، رومیان ۸: ۳۴، افسسیان ۱: ۲۰، کولسیان ۳: ۱، عبرانیان ۱: ۳، ۸: ۱، ۱۰: ۱۲، ۲: ۲، ۱۲: ۱، اول پطرس ۳: ۲۲). این تائید موافقت پدر بر زندگی و مرگ او است. کلمات یونانی متفاوتی برای توصیف بازگشتن عیسی به بهشت استفاده شده اند:

۱. اعمال رسولان ۱: ۲ و ۱۱ و ۲۲، *analambanō*، بلند شدن (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۱۶)

۲. اعمال رسولان ۱: ۹، *epairō*، بلند شدن

۳. انجیل لوقا ۹: ۵۱، *analēpsis*، حالت شماره ۱

۴. انجیل لوقا ۲۴: ۵۱، *diistēmi*، ترک کردن

اشارات زیادی در مورد بازگشت عیسی به بهشت در انجیل یوحنا شده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۷: ۳۳، ۸: ۱۴ و ۲۱، ۱۲: ۳۳ الی

۳۴، ۱۳: ۳ و ۳۳ و ۳۶، ۱۴: ۴ و ۵ و ۱۲ و ۲۸ و ۱۶: ۵ و ۱۰ و ۱۷ و ۲۸ و ۲۶: ۷)

۵. انجیل یوحنا ۳: ۱۳، ۲۰: ۱۷، *ana BeBēken*، به بالا رفتن

۶. انجیل یوحنا ۶: ۶۲، *anabainō*، اوج گرفتن

این رخداد در انجیل متی یا مرقس به ثبت نرسیده است. انجیل مرقس در ۱۶: ۸ به پایان می رسد ولی یکی از سه اضافات بعدی رخداد را

در انجیل مرقس ۱۶: ۱۹ بیان می دارد (*analambanō*)

چندین اشاره در مورد حضور عیسی در بهشت در اعمال رسولان بیان شده اند

۱. پطرس - اعمال رسولان ۲: ۳۳، ۳: ۲۱

۲. استفان - اعمال رسولان ۷: ۵۵ الی ۵۶

"او مصمم بود که به اورشلیم برود"	NASB
"او با قاطعیت روی به اورشلیم کرد و عازم آنجا شد"	NKJV
"روی خود را به سوی اورشلیم گرفت"	NRSV
"تصمیم خود را گرفت و راه خود را به سوی اورشلیم آغاز کرد"	TEV
"او قاطعانه روی خود را به سوی اورشلیم چرخاند"	NJB

این دیگر اصطلاح سامی است. متن NRSV به یک ترجمه تحت اللفظی نزدیکترین است. او به صورت استعاری مستقیم به جلو نگاه کرد. او به هیچ وجه اجازه نمی دهد که او را به راست یا چپ منحرف کنند. خواست خدا در اورشلیم بود (مراجعه کنید به مرقس ۱۰: ۳۲). این ممکن است اشاره ای به اشعیا ۵۰: ۷ یا ارمیا ۴۲: ۱۵، ۱۷ باشد (مراجعه کنید به دانیال ۹: ۳).

۹: ۵۲ این تنها باری است که اناجیل میگویند عیسی پیشتر کسانی را می فرستند که آمدن او را خبر دهند و مردم برای دیدار او آماده شوند. آنها که بودند و چرارد شدند، نامشخص است.

جای تعجب است که لوقا تنها انجیل سینوپتیک است که این داستان منفی را ثبت می کند وقتی که سایر حسابهای وی در رابطه با سامریان بسیار مثبت هستند (مراجعه شود به لوقا ۱۰: ۲۵-۲۷، ۱۷: ۱۱-۱۹؛ اعمال رسولان ۱: ۸؛ ۸: ۱۳، ۱۴، ۲۵؛ ۹: ۳۱؛ ۱۵: ۳). لوقا غالباً از این گروه یاغی نام میبرد تا عشق و توجه عیسی برای همه مردم را نشان دهد (به عنوان مثال، مخاطبان نجیب وی)، اما نه در اینجا!

۹: ۵۳ "اما مردم آنجا او را نپذیرفتند، زیرا عازم اورشلیم بود" این مربوط به تعصبات یهودی / سامری است. این دو گروه از یکدیگر متنفر بودند. همچنین ممکن است که آنها بدانند که او به یک جشن در معبد سفر می کرد و آنها اورشلیم را به عنوان محل معبد واقعی رد کردند، که فکر می کردند در کوهستان است. جریزیم، نزدیک شیخم. جوزفوس از مسافرین یهودیان که در اعیاد اورشلیم آزار و اذیت می شوند، یاد می کند (رجوع کنید به *Antiq.* ۱/۶/۲۰). این آیه مرحله درخواست یعقوب و یوحنا را در لوقا ۹: ۵۴ تعیین می کند، که عیسی در لوقا ۹: ۵۵ مرتکب می شود.

۹: ۵۴ "یعقوب و یوحنا" به مرقس ۳: ۱۷ مراجعه کنید، جایی که این دو مرد "فرزندان رعد" خوانده می شوند. این اتفاق دقیقاً به همین ترتیب است که آنها نام مستعار خود را دریافت کردند.

■ KJV (پاورقی NRSV و TEV) عبارتی را اضافه می کند ("دقیقاً همانگونه که الیاس انجام داد") که در MSS A، C، D، W است) اما در MSS P^{45,75}، ۸، B یا L نیست. کمیته UBS⁴ خواندن کوتاه تر یک امتیاز "B" (تقریباً یقین) داد.

۹: ۵۵-۵۶ KJV عبارتی را درج می کند ("و گفت: " شما نمی دانید که از چه روحیه ای استفاده می کنید. زیرا پسر انسان نیامده است که زندگی انسانها را نابود کند بلکه آنها را نجات می دهد "). که فقط در نسخه خطی K و نسخه های بعدی یافت می شود. کمیته UBS⁴ در MSS P^{45,75}، ۸، A، B، C، L و W از دست رفته است. کمیته UBS⁴ خواندن کوتاه تر "A" را داده است (یقین).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۹: ۵۷ الی ۶۲

در راه، شخصی به عیسی گفت: «هر جا بروی، تو را پیروی خواهیم کرد.»^{۵۸} عیسی پاسخ داد: «روباهان را لانه هاست و مرغان هوا را آشیانه ها، اما پسر انسان را جای سر نهادن نیست.»^{۵۹} عیسی به شخصی دیگر گفت: «مرا پیروی کن.» اما او پاسخ داد: «سرورم، نخست رخصت ده تا بروم و پدر خود را به خاک بسپارم.»^{۶۰} عیسی به او گفت: «بگذار مردگان، مردگان خود را به خاک بسپارند؛ تو برو و به پادشاهی خدا موعظه کن.»^{۶۱} دیگری گفت: «سرورم، تو را پیروی خواهیم کرد، اما نخست رخصت ده تا بازگردم و اهل خانه خود را وداع گویم.»^{۶۲} عیسی در پاسخ گفت: «کسی که دست به شخم زنی ببرد و به عقب بنگرد، شایسته پادشاهی خدا نباشد.»

۹: ۵۷ الی ۶۲ هزینه شاگردی یک تعهد اساسی است که همه روابط فرهنگی و خانوادگی را پشت سر می گذارد. سه نفر مختلف وجود دارند که می خواهند از عیسی پیروی کنند (رجوع کنید به لوقا ۹: ۵۷، ۵۹، ۶۱). در قالب فرهنگ خاورمیانه (نگاه کنید به Kenneth E. Bailey, *Through Peasant Eyes*، صفحات ۲۲-۳۲)، عیسی فراخوان عیسی تعهد اساسی نه به زندگی آسان، بلکه به رنج و طرد بود. این یک فراخوان برای ترک مهمترین تعهد فرهنگی - "خانواده" بود - و تبدیل شدن به بخشی از یک خانواده جدید بود (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۱۹-۲۱؛ متی ۱۲: ۴۶-۵۰؛ مرقس ۳: ۳۱-۳۵).

عیسی سعی می کند تا این پیروان "آتی" قبل از تصمیم گیری، از بهای آن مطلع شوند (مراجعه شود به لوقا ۱۴: ۲۵-۳۵). اولین آمدن او یکی از درد و رنج و طرد بود؛ این مطمئناً تجربه پیروان او نیز خواهد بود. این یهودیان قرن اول انتظار داشتند یک مسیح (دانیال) قدرتمند، با شکوه و فاتح بیاید، نه یک خدمتگزار رنج کشیده (مراجعه کنید به اشعیا ۵۳).

۹: ۵۷ "شخصی به عیسی گفت" همسو در متی ۸: ۱۹-۲۲ "کاتب گفته است".

■ "هر جا بروی، تو را پیروی خواهیم کرد" این شاگرد مشتاق اهداف خوبی داشت، اما قیمت پیروی از آن را نفهمید (به متی ۲۶: ۳۳، ۳۵). صحبت آسان است. انکار روزانه و تعهد متمرکز بسیار سخت است.

۹: ۵۸ عیسی خواستار بررسی واقعیت است. پیروان یهودی عیسی همچنان در حال فکر کردن بر سر مزایا و قدرت های پادشاهی بودند (رجوع کنید به متی ۲۰: ۲۸-۲۰: ۱۰؛ مرقس ۱۰: ۳۵-۴۵؛ اعمال رسولان ۱: ۶)، که بسیار شبیه "چه نفعی در مسیحیت برای من هست" است، که انجیل را به یک پیام "بیشتر و بیشتر برای من" تبدیل می کند!

۹: ۵۹ "مرا پیروی کن" این زمان امری بیانگر اصطلاحی است که ربی ها از آن برای فراخواندن شاگردان استفاده میکردند. نمونه هایی از عیسی داریم که این چیزها را به دوازده نفر می گوید (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۲۷؛ ۹: ۲۳، ۵۹؛ ۱۸: ۲۲؛ متی ۴: ۱۹؛ ۸: ۲۲؛ ۹: ۹؛ ۱۶: ۲۴؛ ۱۹: ۲۱؛ مرقس ۱۴: ۲؛ ۸: ۳۴؛ ۱۰: ۲۱؛ یوحنا ۱: ۴۳؛ ۱۰: ۲۷؛ ۱۲: ۲۶؛ ۲۱: ۱۹-۲۲).

■ "سرورم، نخست رخصت ده تا بروم و پدر خود را به خاک بسپارم" این بسیار شبیه پاسخ الیشا به الیاس در اول پادشاهان ۱۹: ۱۹-۲۰ میباشد. در دنیای باستان، کودکان (به ویژه پیرترین مردها) وظیفه داشتند از والدین خود مراقبت کنند (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۶۱). با این حال، فراخوان عیسی برای پیروی بر هر فراخوان زمینی برتری داشت (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۳۷-۳۹؛ لوقا ۱۴: ۲۶-۳۵). این گفته باعث می شود که ربی ها را شوکه شوند.

این نمونه دیگری از یک کلمه با دو مفهوم است (مانند "زندگی" [*psuchē*] "در لوقا ۹: ۲۴). در اینجا کلمه "مرده" به مردگان معنوی اشاره دارد (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱) و مردگان جسمی. این مرگ مربوط به عدم پاسخ آنها به سخنان و فراخواندهای عیسی است.

۹: ۶۰ "تو برو و به پادشاهی خدا موعظه کن" این افعال امری نشان از وظیفه بشارت کمیسیون بزرگ است (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۴۷؛ متی ۲۸: ۱۸-۲۰؛ اعمال رسولان ۱: ۸). زندگی خودمحمور پاییز (پیدایش ۳) جایگزین خدمات ملکوتی محور پادشاهی با دیگران می شود. پیروان عیسی از کارهای عیسی تقلید می کنند (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۱؛ ۹: ۶). او دوازده نفر (لوقا ۹) را برای موعظه و همچنین آن هفتاد نفر را فرستاد (لوقا ۱۰).

۹: ۶۲ چه جمله تکان دهنده ای! پادشاهی نهایی است! باید بر هر جنبه ای از نفس و فرهنگ اولویت داشته باشد. پیروی از خدا در مسیح تنها هدف ارزشمند است. متمرکز شوید!

در زمان های قدیم شخم زدن با یک حیوان نداشتن تمرکز بر روی زمین دو خطر در پیش رو داشت:

۱. می توان به سنگ یا ریشه برخورد کرد و به شخم صدمه زد.

۲. می توان یک ردیف کج شخم زد و باعث از بین رفتن محصول شد.

مجدداً این نوع فراخوان برای شاگرد اولویت در هر مسئله خانوادگی قابل استفاده نیست. همه ما در خانواده زندگی می کنیم و از آنها خواسته شده است که با مسئولیت پذیری نسبت به آنها رفتار کنند (مراجعه کنید به اول تیموتائوس ۵: ۸). به یوحنا گفته شد که از مادر عیسی مراقبت کند (مراجعه شود به یوحنا ۱۹: ۲۶) که تا زمان مرگش در فلسطین انجام داد. سپس یوحنا به آسیای صغیر رفت. اظهارات عیسی حقایق مهبیبی هستند، اما نباید آنها را تحت فشار قرار داد تا به حقایق کتاب مقدس آسیب برسانند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا لوقا این وقایع به این صورت فشرده بیان می کند؟
۲. چگونه جن زدگی با بیماری جسمی ارتباط دارد؟
۳. چگونه ۹:۳ را با مرقس ۶:۸ وفق داد؟
۴. با کلمات خود توضیح دهید که لوقا ۹:۲۳ به چه معنی و مفهومی است.
۵. چرا موسی و الیاس بر عیسی ظاهر شدند؟

لوقا ۱۰

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
ماموریت هفتاد و دو	هفتاد نفر اعزام شدند	ماموریت هفتاد نفر	عیسی ۷۲ نفر را اعزام میکند	ماموریت ۷۲ شاگرد
۱۰:۱ الی ۱۲	۱۰:۱ الی ۱۲	۱۰:۱ الی ۱۲	۱۰:۱ الی ۱۲	۱۰:۱ الی ۱۲
وای بر شهرهایی که توبه نمیکنند	وای بر شهرهایی که توبه نمیکنند		شهرهای بی ایمان	
۱۰:۱۳ الی ۱۶	۱۰:۱۳ الی ۱۶	۱۰:۱۳ الی ۱۶	۱۰:۱۳ الی ۱۵ ۱۰:۱۶	۱۰:۱۳ الی ۱۵ ۱۰:۱۶
بازگشت هفتاد و دو تن	هفتاد نفر با شادی بازمیگردند	بازگشت هفتاد	بازگشت هفتاد و دو	سبب واقعی شادی رسولان
۱۰:۱۷ الی ۲۰	۱۰:۱۷ الی ۲۰	۱۰:۱۷ الی ۲۰	۱۰:۱۷ ۱۰:۱۸ الی ۲۰	۱۰:۱۷ الی ۲۰
شادی عیسی	عیسی در روح شادی میکند	دعای عیسی	عیسی شادی میکند	خبر خوش بر افراد عادی آشکار شد- پدر و پسر
۱۰:۲۱ الی ۲۴	۱۰:۲۱ الی ۲۴	۱۰:۲۱ الی ۲۲	۱۰:۲۱ ۱۰:۲۲	۱۰:۲۱ الی ۲۲
		۱۰:۲۳ الی ۲۴	۱۰:۲۳ الی ۲۴	۱۰:۲۳ الی ۲۴
سامری خوب	تمثیل سامری خوب	سوال وکیل	تمثیل سامری خوب	فرمان بزرگ
۱۰:۲۵ الی ۳۷	۱۰:۲۵ الی ۳۷	۱۰:۲۵ الی ۲۸	۱۰:۲۵ ۱۰:۲۶ ۱۰:۲۷ ۱۰:۲۸ ۱۰:۲۹ ۱۰:۳۰ الی ۳۵ ۱۰:۳۶ ۱۰:۳۷ الف ۱۰:۳۷ ب	۱۰:۲۵ الی ۲۸ ۱۰:۲۹ الی ۳۷
		سامری خوب ۱۰:۲۹ الی ۳۷	۱۰:۲۸ ۱۰:۲۹ ۱۰:۳۰ الی ۳۵ ۱۰:۳۶ ۱۰:۳۷ الف ۱۰:۳۷ ب	تمثیل سامری خوب ۱۰:۲۹ الی ۳۷
ملاقات مارتا و مریم	مریم و مارتا دعا کرده و خدمت میکنند	مارتا و مریم	عیسی با مارتا و مریم ملاقات میکند	مارتا و مریم
۱۰:۳۸ الی ۴۲	۱۰:۳۸ الی ۴۲	۱۰:۳۸ الی ۴۲	۱۰:۳۸ الی ۴۰ ۱۰:۴۱ الی ۴۲	۱۰:۳۸ الی ۴۲

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول

۲. پاراگراف دوم
 ۳. پاراگراف سوم و غیره

بینی متنی

- A. بخش اعظم این فصل مختص انجیل لوقا است
 ۱. رسالت هفتاد، لوقا ۱۰: ۱-۲۰
 ۲. شام در خانه مارتا و مریم، لوقا ۱۰: ۳۸-۴۲
 B. لوقا و متی ستایش عیسی از پدر را ثبت میکنند، لوقا ۱۰: ۲۱-۲۴، متی ۱۱: ۲۵-۲۷
 C. به همراه سایر اناجیل سینوپتیک، لوقا سوال کاتب / وکیل را ثبت میکند، لوقا ۱۰: ۲۵-۳۷؛ مرقس ۱۲: ۲۸-۳۱؛ متی ۲۲: ۳۴-۴۰

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۱ الی ۱۲

پس از آن، خداوند هفتاد تن دیگر را نیز تعیین فرمود و آنها را دو به دو پیشاپیش خود به هر شهر و دیاری فرستاد که قصد رفتن بدان جا داشت. آبدیشان گفت: «محصول فراوان است، اما کارگر اندک. پس، از مالک محصول بخواهید کارگران برای درو محصول خود بفرستد. آبروید! من شما را چون بره‌ها به میان گرگها می‌فرستم. کیسه پول یا کوله‌بار یا کفش بر مگیرید، و در راه کسی را سلام مگویید. به هر خانه‌ای که وارد می‌شوید، نخست بگویید: "سلام بر این خانه باد." اگر در آن خانه کسی از اهل صلح و سلام باشد، سلام شما بر او قرار خواهد گرفت؛ وگرنه، به خود شما باز خواهد گشت. در آن خانه بمانید و هر چه به شما دادند، بخورید و بیاشامید، زیرا کارگر مستحق دستمزد خویش است. از خانه‌ای به خانه دیگر نقل مکان مکنید. چون وارد شهری شدید و شما را به گرمی پذیرفتند، هر چه در برابر شما گذاشتند، بخورید. بیماران آنجا را شفا دهید و بگویید: "پادشاهی خدا به شما نزدیک شده است." اما چون به شهری درآمدید و شما را نپذیرفتند، به کوچه‌های آن شهر بروید و بگویید: "ما حتی خاک شهر شما را که بر پاهای ما نشسته است، بر شما می‌تکانیم. اما بدانید که پادشاهی خدا نزدیک شده است." یقین بدانید که در روز داوری، تحمل مجازات برای سُدوم آسانتر خواهد بود تا برای آن شهر.

- ۱۰: ۱ "تعیین فرمود" لوقا از این اصطلاح در دو مفهوم مختلف استفاده می‌کند.
 ۱. شناساندن یا بلند کردن آن (به عنوان مثال، مشعل برای دیدن یا دستی برای تعیین کردن)، لوقا ۱: ۸۰؛ اعمال رسولان ۱: ۲۴
 ۲. برای محول نمودن یک وظیفه، لوقا ۱۰: ۱

هر دوی این موارد از کاربردهای Sepuagint استفاده می‌کنند (شماره ۱، حقیق ۳: ۲؛ شماره ۲، دانیال ۱: ۱۱)

■ "هفتاد تن دیگر" چندین نسخه دستنویس دارای عدد "هفتاد و دو" است. بحثهای زیادی در مورد تعداد مناسب وجود دارد. در مورد منشأ این تعداد بیشتر دو تئوری ممکن وجود دارد:

۱. از اعداد ۱۱: ۱۶-۲۶، جایی که موسی هفتاد تن از بزرگان را منصوب می‌کند، آمده است
 ۲. این از تفسیر ربی‌ها از پیدایش ۱۰-۱۱ است، که در آن هفتاد (متن Masoretic) یا هفتاد و دو (Septuagint) نمایانگر ملل و زبانهای جهان است. گزینه دوم متناسب با هدف کلی لوقا در نگارش انجیل است (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۴۷).

روایت نسخه خطی یونانی به همان اندازه تقسیم می‌شود که تعداد آنها اصلی است ("هفتاد"، MSS A, C, L, W و "هفتاد و دو"، MSS P⁷⁵، B, D). اگر کسی با این موضع نزدیک شود که غیر عادیترین متن احتمالاً صحیح باشد، "هفتاد و دو" اصلی است. عدد ۷۰ عدد دور مشترک در عهد عتیق بود (مراجعه کنید به خروج ۱: ۵).

موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس

(SPECIAL TOPIC: SYMBOLIC NUMBERS IN SCRIPTURE)

A. برخی اعداد خاص هم به صورت نماد و هم به صورت عدد رفتار میکنند

۱. یک - خدا (یعنی تثنیه ۴:۶، افسسیان ۴:۴ الی ۶)
۲. چهار - تمام زمین (یعنی چهار گوشه، چهار باد، مثال، اشعیا ۱۲:۱۱، ارمیا ۳۶:۴۹، دانیال ۲:۷، ۱۱:۴، زکریا ۶:۲، انجیل متی ۲۴:۳۱، انجیل مرقس ۱۳:۲۷، مکاشفه ۱:۷)
۳. شش - کامل نبودن انسان (یک منهای ۷، یعنی مکاشفه ۱۳:۱۸)
۴. هفت - کامل بودن الهی - (هفت روز خلقت). به کاربرد نمادین در مکاشفه توجه کنید:
 - a. هفت شمعدان، مکاشفه ۱:۱۲ و ۲:۱، ۲۰
 - b. هفت ستاره، ۱:۱۶ و ۲:۱، ۲۰
 - c. هفت کلیسا، مکاشفه ۱:۲۰
 - d. هفت روح خدا، مکاشفه ۳:۱، ۴:۵، ۵:۶
 - e. هفت چراغ، مکاشفه ۴:۵
 - f. هفت مُهر، مکاشفه ۵:۱ و ۵
 - g. هفت شاخ و هفت چشم، مکاشفه ۵:۶
 - h. هفت فرشته، مکاشفه ۸:۲ و ۶، ۱۵:۱ و ۶ و ۷ و ۸، ۱۶:۱، ۱۷:۱
 - i. هفت شیپور، ۸:۲ و ۶
 - j. هفت رعد، مکاشفه ۱۰:۳ و ۴
 - k. هفت هزار، مکاشفه ۱۱:۱۳
 - l. هفت سر، مکاشفه ۱۳:۱، ۱۳:۳ و ۱۷:۳ و ۷ و ۹
 - m. هفت پلاک، مکاشفه ۱۵:۱ و ۶ و ۸، ۲۱:۹
 - n. هفت کوزه، مکاشفه ۱۵:۷، ۲۱:۹
 - o. هفت پادشاه، مکاشفه ۱۷:۱۰
۵. ده - کامل بودن
 - a. کاربرد در اناجیل
 - (۱) انجیل متی ۲۴:۲۰، ۲۵:۱ و ۲۸
 - (۲) انجیل مرقس ۱۰:۴۱
 - (۳) انجیل لوقا ۳:۱۴، ۸:۱۵، ۱۲:۱۷ و ۱۷، ۱۳:۱۹ و ۱۶ و ۱۷ و ۲۴ و ۲۵
 - b. استفاده در مکاشفه
 - (۱) مکاشفه ۲:۱۰، ده روز آزمایش سخت
 - (۲) مکاشفه ۳:۱۲، ۳:۱۷ و ۷ و ۱۲ و ۱۶، ده شیپور
 - (۳) مکاشفه ۱:۱۳، ده تاج شاهی
 - c. ضرایب ۱۰ در مکاشفه
 - (۱) $1000 \times 12 \times 12 = 144000$ ، مراجعه شود به مکاشفه ۱:۱۴، ۴:۷ الی ۳
 - (۲) $1000 = 10 \times 10 \times 10$ ، مکاشفه ۲:۲۰ و ۳ و ۶
۶. دوازده - ساختار/نهاد انسانی
 - a. دوازده پسر یعقوب (یعنی دوازده قبیله اسرائیل، کتاب پیدایش ۲۲:۳۵، ۲۸:۴۹)
 - b. دوازده ستون، خروج ۲۴:۴
 - c. دوازده سنگ بر سینه کاهن اعظم، کتاب خروج ۲۸:۲۱، ۳۹:۱۴
 - d. دوازده قرص نان برای میز در مکان مقدس (به عنوان نماد تدارکات خدا برای دوازده قبیله)، لویان ۵:۲۴، خروج ۲۵:۳۰
 - e. دوازده جاسوس، تثنیه ۱:۲۳
 - f. دوازده حامل سنگ، یوشع ۲:۴ و ۳ و ۴ و ۸ و ۹ و ۲۰
 - g. دوازده شاگرد، انجیل متی ۱۰:۱
 - h. کاربرد در مکاشفه
 - (۱) دوازده هزار مُهر، مکاشفه ۷:۵ الی ۸

- ۲) دوازده ستاره، مکاشفه ۱۲:۱
- ۳) دروازه، دوازده فرشته، دوازده قبیله، مکاشفه ۲۱:۱۲
- ۴) دوازده سنگ زیرینا، اسامی دوازده شاگرد، مکاشفه ۲۱:۱۴
- ۵) اورشلیم جدید دوازده هزار پرتاب تیر مربع بود، مکاشفه ۲۱:۱۶
- ۶) دوازده دروازه ساخته شده از دوازده مروارید، مکاشفه ۲۱:۲۱
- ۷) درخت زندگی با دوازده نوع میوه، مکاشفه ۲۲:۲
۷. چهل - عدد زمان
- a. بعضی جاها به صورت مفهومی است (خروج و بیابانگردی، کتاب خروج ۱۶:۳۵)، تثنیه ۷:۲، ۲:۸.
- b. میتواند به صورت مفهومی و یا نمادین باشد
- ۱) سیل، پیدایش ۷:۴ و ۱۷:۶، ۸:۶
- ۲) موسی در کوه سینا، خروج ۲۴:۱۸، ۲۴:۲۸، تثنیه ۹:۹ و ۱۱ و ۱۸ و ۲۵
- ۳) تقسیم بندی زندگی موسی
- a) چهل سال در مصر
- b) چهل سال در صحرا
- c) چهل سال رهبری اسرائیل
- ۴) عیسی چهل روز روزه گرفت، انجیل متی ۴:۲، انجیل مرقس ۱:۱۳، انجیل لوقا ۴:۲
- c. (از لحاظ مطابقت) به تعداد دفعات تکرار در خصوص تعیین زمان در انجیل توجه داشته باشید!
۸. هفتاد - عدد گرد برای مردم
- a. اسرائیل، کتاب خروج ۱:۵
- b. هفتاد تن از بزرگان، خروج ۱:۲۴ و ۹
- c. اسکاتولوژیک، دانیال ۹:۲ و ۲۴
- d. هیئت مامور، انجیل لوقا ۱:۱۰ و ۱۷
- e. بخشش (۷x۷۰) انجیل متی ۱۸:۲۲
- B. منابع مفید

۱. John J. Davis, *Biblical Numerology*

۲. D. Brent Sandy, *Plowshares and Pruning Hooks*

■ "دو به دو" این همان روش فرستادن (همان فعل، *apostellō*) دوازده رسول است (مراجعه کنید به لوقا ۹:۱-۶؛ مرقس ۶:۷).

■ "پیشاپیش خود" اکنون این یک عنصر جدید است. دوازده نفر به دهکده هایی رفتند که خود عیسی هرگز برای معالجه، بیرون راندن شیاطین و موعظه به سر نبرده بود. اولین باری که می شنویم عیسی نمایندگانی می فرستد در لوقا ۹:۵۲ در مورد روستایی در سامره است.

۱۰:۲ "محصول فراوان است" ظاهراً عیسی عبارات و آموزه های مشابه را در مناطق مختلف تحت شرایط مختلف به کار می برد (مراجعه کنید به متی ۹:۳۷-۳۸ و یوحنا ۴:۳۵). ذکر این نکته حائز اهمیت است که ما باید دعا کنیم تا خدا کارگران را بفرستد، نه اینکه به سادگی خودمان برویم. نیاز به یک تماس نیست! با این حال، اولویت انجیل موضوعی است که هر شخص مومن باید در نظر داشته باشد!

NASB "استدعا کردن"

NKJV, TEV "دعا کردن"

NRSV, NJB "خواستن"

اصطلاح *deomai* مشخصه نوشته های لوقا است (هشت بار در لوقا و هفت مرتبه در اعمال رسولان، یک بار در متی استفاده شده و هرگز در مرقس و یوحنا استفاده نشده است). در اینجا این یک آتوریست مجهول امری (دیپوننت) است. این تاکید او بر نماز است. مومنان پتانسیل انجیلی را می بینند، نیاز معنوی را تشخیص می دهند و از تنها کسی که می تواند کمک کند (خدا) درخواست می کنند. این مزرعه و برداشت او است (مراجعه کنید به متی ۹:۳۵-۳۸)! کمیسیون عالی (مراجعه کنید به متی ۲۸:۱۸-۲۰؛ لوقا ۲۴:۴۷؛ اعمال رسولان ۱:۸) یک جهان بینی است!

■ "بفرستد" این کلمه به معنای واقعی کلمه قویتر "فشار" (*ekballō*) است. یک فوریت و حکم وجود دارد.

۳:۱۰

"بروید"	NASB, TEV
"شما بروید"	NKJV
"به راه خود بروید"	NRSV
"حرکت کنید"	NJB

این یک حال فعال امری است. از نظر کلامی این همسو با کمیسیون بزرگ متی ۲۸: ۱۹ است، "بروید" (وجه وصفی آئوریست در مفهوم امری استفاده شده است). در متن، این مانند یک تکلیف خاص به نظر می رسد. بنابراین این نمی تواند "همانطور که شما زندگی را طی می کنید" یا "از طریق امور روزمره خود" تعبیر شود. این یک مأموریت خاص است. این بخش از لوقا شبیه به اعزام دوازده نفر در لوقا ۹ است.

■ "من شما را چون بره‌ها به میان گرگها می فرستم" همسو در متی ۱۰: ۱۶ بیان کاملتری دارد. لوقا می خواهد که این نمایندگان بدانند که مخالفت و رد وجود خواهد داشت (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۱۱). روح خدا با آنها است و آنها را تامین می کند. این یک پیش بینی از پذیرایی است که عیسی در اورشلیم دریافت خواهد کرد.

۴: ۱۰ اهمیت این آیه این است که آنها کاملاً به تامین خدا بستگی دارند، نه از منابع خودشان (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۳-۵). عیسی این مسئله را در شام آخر به شاگردان تکرار می کند (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۳۵-۳۶).

■ "در راه کسی را سلام مگویید" مأموریت آنها به حدی مهم بود که نباید آنها را با تاخیر و تشریفات طولانی و تفصیلی شرقی به تعویق انداخت. (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۴: ۲۹).

۶: ۱۰ "اگر در آن خانه کسی از اهل صلح و سلام باشد" "اگر" یک جمله شرطی نوع سوم است و این به معنای اقدام بالقوه است. این به معنای واقعی کلمه "فرزند صلح" است. *The Jerome Biblical Commentary* (جلد ۲، ص ۱۴۳) این جمله را بیان می کند که این عبارت در لوقا بیانگر این است که نجات به این خانه پذیرایی کننده رسیده است (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۷۹؛ ۲: ۱۴، ۲۹؛ ۷: ۵۰؛ ۸: ۴۸؛ ۱۲: ۵۱؛ ۱۹: ۳۸). خانه از پیام آور عیسی و از پیام عیسی استقبال می کند!

■ "اگر" دومین "اگر" در لوقا ۶: ۱۰ جمله ای شرطی درجه یک است، که از نظر نویسنده یا برای اهداف ادبی او صادق است.

۷: ۱۰ "در خانه بمانید" این یک حال فعال امری است. این روش عملی استاندارد مبلغین مسافرتی بود (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۴).

■ "هر چه به شما دادند، بخورید و بیاشامید" اینها هر دو وجه وصفی کامل فعال هستند. مبلغین به دنبال اسکان و غذای بهتر نیستند. مهمان نوازی یک نیاز فرهنگی در شرق بود.

آنها بهترین چیزهایی را که در اختیار داشتند، در اختیار مهمانان قرار میدادند (و هنوز هم چنین میکنند).

■ "زیرا کارگر مستحق دستمزد خویش است" این یک ضرب المثل کشاورزی و بدیهی بود (مراجعه شود به متی ۱۰: ۱۰؛ اول قرنتیان ۹: ۱۴؛ اول تیموتائوس ۵: ۱۸)

■ "از خانه‌ای به خانه دیگر نقل مکان نکنید" این یک حال امری با بار منفی است که معمولاً حاکی از "متوقف کردن عملی است که در حال انجام است". ظاهراً آنها با هدف به دست آوردن بهترین امکانات از خانه ای به خانه ای دیگر می رفتند.

۸: ۱۰ "هر چه در برابر شما گذاشتند، بخورید" این یهودیان محافظه کار، احتمالاً در مورد غذایی که به آنها عرضه می شد بسیار میترسیدند. کمیسیون بزرگ (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۱۸-۲۰) مهمتر از قوانین مواد غذایی است (مراجعه کنید به مرقس ۷: ۱-۲۳). برای مومنان، قوانین غذای موسی لایوان ۱۱ لغو می شود (یعنی اعمال رسولان ۱۰: ۹-۱۶، ۳۴؛ ۱۵: ۶-۱۱؛ اول قرنتیان ۱۰: ۲۷).

۹: ۱۰ "بیماران آنجا را شفا دهید" این یک حال فعال امری دیگر است. دوره ممکن برای تفسیر این عبارت وجود دارد: (۱) وظیفه آنها این بود که هرکسی و همه را شفا دهند تا پیام خود را درباره عیسی و پادشاهی خدا تایید کنند یا (۲) آنها برای بهبودی کسانی که ایمان داشتند (شبیه، در آن خانه بمانید که از شما استقبال می کنند).

عیسی هر دو کار را در شرایط مختلف انجام داد (مراجعه کنید به متی ۴: ۲۳؛ ۸: ۱۶؛ ۹: ۳۵؛ ۱۴: ۱۴؛ ۱۵: ۳۰؛ ۱۹: ۲؛ ۲۱: ۱۴، در حالی که مرقس می‌گوید "بسیاری"، مرقس ۱: ۳۴؛ ۳: ۱۰).

■ "پادشاهی خدا به شما نزدیک شده است" این فعل اخباری فعال کامل است. پادشاهی خدا در زمان آمدن عیسی افتتاح می‌شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۱۱؛ ۱۱: ۲۰؛ ۲۱: ۳۱؛ متی ۳: ۲؛ ۴: ۱۷؛ ۶: ۱۰؛ ۱۰: ۷؛ مرقس ۱: ۱۵). در زندگی هر شخص زمانی میرسد که خدا به او نزدیک می‌شود. این زمان پاسخگویی است (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۹؛ دوم قرنتیان ۶: ۲).

این یک متن بحث برانگیز است که امروز به دلیل دیدگاه کلامی مبنی بر اینکه پادشاهی تنها آینده است، خواهد بود. من می‌خواهم یادداشت‌هایم را از توضیحاتم در مورد مرقس ۱: ۱۵ درج کنم (www.freebiblecommentary.org):

"۱: ۱۵" "زمان به کمال رسیده" این عبارت با *hoti* معرفی می‌شود، که معمولاً نشانگر یک نقل قول است و در انجیل مرقس متداول می‌باشد. این منعکس کننده حافظه پطرس از کلمات عیسی است. این زمان کامل غیر دلالتی اخباری مجهول است، که اهمیت نبوتی/مسیحی دارد (مراجعه شود به افسسیان ۱: ۱۰، غلاطیان ۴: ۴، اول تیموتائوس ۲: ۶، تیتوس ۱: ۳). حالت مجهول منعکس کننده حضور خدا و کار و کنترل او بر زمان و تاریخ است."

■ "پادشاهی خدا" این به سلطنت خدا اشاره دارد. این هم یک واقعیت موجود است و هم یک تحقق در آینده. در انجیل متی به این "معمولاً" پادشاهی بهشت گفته می‌شود. این عبارات مترادف هستند (متی ۱۳: ۱۱ را با مرقس ۴: ۱۱ و لوقا ۸: ۱۰ مقایسه کنید). پادشاهی هنگام تولد عیسی به آنجا رسید. در زندگی و آموزه‌های عیسی توصیف و تجسم یافته است. با بازگشت او تحقق خواهد یافت. این موضوع خطبه‌ها و مثل‌های عیسی بود. این موضوع اصلی پیام‌های گفتاری او بود.

"در دسترس است"	NASB, NKJV
"نزدیک آمده است"	NRSV
"نزدیک است"	TEV
"دم دست است"	NJB

این یک زمان اخباری فعال کامل است و بدان معناست که پادشاهی یک واقعیت گذشته بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۱-۳) و همچنین یک واقعیت کنونی (رجوع کنید به متی ۱۲: ۲۸؛ لوقا ۲۰: ۱۱؛ ۲۱: ۱۷). عبارت "زمان تمام شد" با این عبارت موازی است و بر واقعیت کلام نبوی خدا که اکنون به یک واقعه تاریخی تبدیل شده است تأکید می‌کند. "عصر جدید عدالت" در بدو تولد عیسی افتتاح شد، اما تا وقایع هفته شور و شفاف کاملاً شناخته نشده بود و تا پنتیکاست به طور کامل توانمند نشده بود.

اگرچه این پادشاهی واقعاً فرا رسیده است، متون عهد جدیدی نیز وجود دارد که دلالت بر تجلی کامل آن در آینده دارند (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۱؛ ۱۴: ۲۵؛ متی ۲۶: ۲۹؛ لوقا ۲۲: ۱۸؛ اعمال رسولان ۱: ۱۱؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۸). آنچه ما اکنون از طریق مسیح انجام می‌دهیم، امید کلیسایی ما را تعیین می‌کند (مراجعه کنید به لوقا ۳۸: ۸):

۱۰: ۱۰ الی ۱۱ عیسی به تازگی با همین شیوه برخورد در سامره مواجه شده بود (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۵۱-۵۶). با این حال، واکنش عیسی به رد احتمالی "هفتاد" شدید بود و در یک وضعیت قضاوت-داوری قرار گرفت. ما باید در ساختن سیستم‌های کلامی از یک متن بسیار مراقب باشیم. ما فقط درصد کمی از سخنان و اعمال عیسی را داریم. نویسندگان انجیل کارهایی را که برای بشارت و نیازهای کلیسای اولیه ثبت کردند، انتخاب کردند. محققین عصر مدرن باید بدون داشتن تلاش برای تبدیل آنها به قوانین جزمی برای هر فرهنگ و هر موقعیتی، از تصاویری که ما از زندگی عیسی داریم، راضی باشند. تنها امید ما این است که حقیقت اصلی رویداد، نکته متن یا پاراگراف را حفظ کنیم و تمام جزئیات را به یک تلمود مسیحی تبدیل نکنیم!

۱۰: ۱۱ این یک ژست فرهنگی برای رد و قضاوت بود (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۱۴؛ لوقا ۹: ۵)

۱۰: ۱۲ "یقین بدانید که در روز داوری، تحمل مجازات برای سُدوم آسانتر خواهد بود" من معتقدم که کتاب مقدس درجه پاداش و مجازات را براساس میزان درک فرد، دریافت و عمل به خواست خدا آموزش می‌دهد.

موضوع خاص: اندازه پاداش و مجازات

SPECIAL TOPIC: DEGREES OF REWARDS AND PUNISHMENT

- A. پاسخ مناسب یا نامناسب به خدا بر اساس سطح دانش فرد است. هر اندازه میزان دانش فرد کمتر باشد، مسئولیت او نیز کمتر است. بر خلاف این امر هم درست است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴۵:۱۲)
- B. دانش در مورد خدا از دو شیوه ابتدایی حاصل میشود
۱. خلقت (مراجعه شود به مزمور ۱۹، رومیان ۱ الی ۲)
 ۲. کتاب مقدس (مراجعه شود به مزمور ۱۹، ۱۱۹، عیسی آنطور که در عهد عتیق آشکار شد)
- C. شواهد عهد عتیق
۱. پاداشها
 - a. کتاب پیدایش ۱:۱۵ (معمولا همراه با پاداش زمینی، زمین و پسران همراه است)
 - b. لاویان ۱:۲۶ الی ۱۳، کتاب تثنیه ۱:۲۸ الی ۱۴ و ۵۸ الی ۶۸ (اطاعت از پیمان نعمت همراه دارد)
 - c. دانیال ۳:۱۲
 ۲. مجازاتها - لاویان ۱۴:۲۶ الی ۳۹، تثنیه ۱۵:۲۷ الی ۲۶، ۱۵:۲۸ الی ۳۷ (نافرمانی از پیمان لعن و نفرین همراه دارد)
 ۳. الگوی عهد عتیقی پاداش برای فرد پارسای تحت پیمان به واسطه گناه انسانی تغییر یافته است. این تغییر در یعقوب و مزمور ۷۳ (یعنی "آن دو شیوه"، مراجعه شود به تثنیه ۱۵:۳۰ و ۱۹، مزمور ۱) دیده میشود. عهد جدید تمرکز را از عمل به فکر منتقل می کند (مراجعه شود به موعظه کوه، انجیل متی ۵ الی ۷).
- D. شواهد عهد جدید
۱. پاداشها (فراسوی رستگاری)
 - a. انجیل مرقس ۹:۴۱
 - b. انجیل متی ۵:۱۲ و ۵:۴۶، ۱:۶ الی ۴، ۵ الی ۶، ۶ الی ۱۸، ۴۱:۱۰ الی ۴۲، ۲۷:۱۶، ۱۴:۲۵ الی ۲۳
 - c. انجیل لوقا ۶:۲۳ و ۳۵، ۱۱:۱۹ الی ۱۹، ۲۵ الی ۲۶
 ۲. مجازاتها
 - a. انجیل مرقس ۱۲:۳۸ الی ۴۰
 - b. انجیل لوقا ۱۲:۱۰، ۱۲:۴۷ الی ۴۸، ۲۰:۲۰ الی ۲۴، ۲۴:۴۷
 - c. انجیل متی ۵:۲۲ و ۲۹، ۳۰، ۱۹:۷، ۱۵:۱۰ و ۲۸، ۲۲:۱۱ الی ۲۴، ۴۹:۱۳ الی ۵۰، ۶:۱۸، ۱۴:۲۵ الی ۳۰
 - d. یعقوب ۱:۳
- E. از نظر من تنها قیاسی که معنی می دهد، از اپرا است. من در برنامه های اپرا شرکت نمیکنم بنابراین آن را درک نمیکنم. هر قدر بیشتر در مورد سختی و پیچیدگی موسیقی و رقص می فهمیدم، بیشتر اجرا را تحسین می کردم. من باور دارم که بهشت جام های ما را لبریز می کند، ولی فکر می کنم خدمت زمینی ما اندازه جام را تعیین می کند.
- بنابراین، دانش و آگاهی و پاسخ بر مبنای آن آگاهی منتهی به پاداش و مجازات میشود (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۱۶، انجیل لوقا ۱۲:۴۸، اول قرنتیان ۳:۸ و ۱۴، ۱۷:۹ و ۱۸، غلاطیان ۷:۶، دوم تیموتائوس ۱۴:۴۳). یک اصل معنوی هم وجود دارد - ما هر آنچه را که بکاریم درو خواهیم کرد! کمی بیشتر کاشتن و دروی بیشتر (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۳ و ۲۳).
- F. "تاج پارسایی" کار عیسی مسیح است که ما آن را پایان دادیم (مراجعه شود به دوم تیموتائوس ۸:۴)، ولی توجه کنید که "تاج زندگی" به استقامت در طی محاکمه بستگی دارد (مراجعه شود به یعقوب ۱:۱۲، مکاشفه ۲:۱۰، ۳:۱۰ الی ۱۱). "تاج جلال" برای رهبران مسیحی مرتبط با شیوه زندگی آنان است (مراجعه شود به اول پطرس ۵:۱ الی ۴). پولس میدانند که او یک تاج همیشگی دارد، ولی شدیداً خود را کنترل میکرد (مراجعه شود به اول قرنتیان ۹:۲۴ الی ۲۷).
- راز زندگی مسیحی این است که از کار خاتمه یافته مسیح آزاد است، ولی از آنجا که ما باید از طریق مسیح به پیام خدا پاسخ دهیم، ما همچنین باید به اقتدار زندگی مسیحی وار پاسخ دهیم. زندگی مسیح گونه به همان اندازه رستگاری ماورا الطبیعی است، با این حال ما باید آن را دریافت کرده و حفظ کنیم. پارادوکس رایگان ولی با هزینه هر چیزی راز پاداشها و کاشت/برداشت است.

ما با کارهای خوب نجات نمی یابیم، بلکه به خاطر کارهای خوب نجات می یابیم (مراجعه شود به افسسیان ۸: ۲ الی ۱۰). کارهای خوب شاهدهی هستند که ما او را دیده ایم (مراجعه شود به انجیل متی ۷). سزاواری انسان در زمینه رستگاری به تخریب منتهی می شود، ولی به زندگی خدا پسندانه پاداش داده می شود.

■ "برای سُدوم" این ویرانی آتشین شهر شیطانی نمادی از داوری خدا بود (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۱۰). مسلماً عیسی از داوری آخر زمان خبر داشت (مراجعه کنید به متی ۵: ۲۱-۳۰؛ ۷: ۱۳-۲۷؛ ۱۰: ۱۵؛ ۱۱: ۲۰-۲۴؛ ۱۲: ۳۶، ۴۱-۴۲؛ ۲۵: ۱-۴۶؛ لوقا ۱۱: ۳۱-۳۲).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۱۳ الی ۱۵

۱۳ «وای بر تو، ای خوززین! وای بر تو، ای بیت صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام شد در صور و صیدون روی می داد، مردم آنجا مدتها پیش در پلاس و خاکستر می نشستند و توبه می کردند. ۱۴ اما در روز داوری، تحمل مجازات برای صور و صیدون آسانتر خواهد بود تا برای شما. ۱۵ و تو ای کفرناحوم، آیا تا به فلک سر خواهی افراشت؟ هرگز، بلکه تا به اعماق هاویه فرو خواهی افتاد.

۱۰: ۱۳

NASB, NKJV,

NRSV

"وای"

TEV

"چقدر وحشتناک"

NJB

"بالاخره"

این یکی از نشانگرهای ادبیات نبوتی عهد عتیق است. این نماد یک مراسم تشییع جنازه بود. لوقا بیشتر از هر نویسنده دیگر انجیل مشکلات عیسی را ثبت می کند (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۲۴، ۲۵، ۲۶؛ ۱۰: ۱۳؛ ۱۱: ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۵۲؛ ۱۷: ۱؛ ۲۱: ۲۳؛ ۲۲: ۲۲). انتخاب های زندگی عواقب معنوی دارند.

■ "خوززین" این شهر در جلیل بود، دو مایلی شمال کفرناحوم. فقط در متی ۱۱: ۲۱ و اینجا ذکر شده است. ما هیچ اطلاعات ضبط شده ای درباره بشارت عیسی در این شهر نداریم.

نکته این است که شهرها (بیت صیدا و کفرناحوم) که مسیح تدریس و خدمت می کرد مسئول بودند. بسیاری از شهرهای عهد عتیق که مورد داوری خدا قرار می گرفتند شهرهایی بودند که به آنها فرصتی داده شده بود که به پیام و معجزات عیسی پاسخ میدادند.

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است (مراجعه کنید به متی ۱۱: ۲۳)، جایی که یک ادعای دروغین نتیجه کاذب را برجسته تر کرد. معجزات عیسی در تیریه و صیدون انجام نشد و آنها توبه نکردند.

■ "صور و صیدون" این دو شهر مهم بندرگاه در فنیقیه، لبنان مدرن بودند (رجوع کنید به متی ۱۱: ۲۲، ۲۴). آنها اغلب در عهد عتیق به عنوان نماد غرور و استکبار مورد اشاره قرار می گیرند.

■ "مردم آنجا مدتها پیش در پلاس و خاکستر می نشستند و توبه می کردند" اینها نمادهای عهد عتیقی توبه یا عزاداری هستند. چندین مورد ذکر شده است:

۱. نشستن بر روی زمین
۲. پوشیدن لباس از جنس گونی
۳. ریختن خاکستر یا خاک بر روی سر
۴. بلند کردن ریش یا موها (موهای ژولیده)
۵. پاره کردن لباس شخص
۶. با صدای بلند زجه کردن
۷. پابرهنه بودن

موضوع خاص: مراسم عزاداری SPECIAL TOPIC: GRIEVING RITES

اسرائیلیها برای نشان دادن اندوه خود برای مرگ کسی که دوست دارند و برای توبه فردی به راه‌های مختلف ابراز می‌دارند:

۱. پاره کردن لباس بیرونی، پیدایش ۳۷:۲۹ و ۳۴، ۴۴:۱۳، داوران ۱۱:۳۵، دوم سموئل ۱:۱۱، ۳:۳۱، اول پادشاهان ۲۱:۲۷، یعقوب ۱:۱۰
۲. پوشیدن لباسی از جنس کرباس، پیدایش ۳۷:۳۴، دوم سموئل ۳:۳۱، اول پادشاهان ۲۱:۲۷، ارمیا ۴۸:۳۷
۳. درآوردن کفش، دوم سموئل ۱۵:۳۰، اشعیا ۲۰:۳
۴. گذاشتن دست بر روی سر، دوم سموئل ۱۳:۱۹، ارمیا ۲:۳۷
۵. ریختن خاک بر سر، یوسع ۷:۶، اول سموئل ۴:۱۲، نحμία ۹:۱
۶. نشستن بر روی زمین، مراثی ارمیا، ۲:۱۰، حزقیال ۲۶:۱۶، (دراز کشیدن بر روی زمین، دوم سموئل ۱۶:۱۲)، اشعیا ۴۷:۱
۷. بر سینه زدن، اول سموئل ۲۵:۱، دوم سموئل ۱۱:۲۶، نحμία ۲:۷
۸. ماتم گرفتن، اول سموئل ۲۵:۱، دوم سموئل ۱۱:۲۶
۹. بریدن بدن، تثنیه ۱:۱۴، ارمیا ۱۶:۶، ۴۸:۳۷
۱۰. روزه گرفتن، دوم سموئل ۱:۱۲، ۱۶:۱۲ و ۲۱، اول پادشاهان ۲۱:۲۷، اول تواریخ ۱۰:۱۲، نحμία ۱:۴
۱۱. گریه کردن، دوم سموئل ۱:۱۷، ۳:۳۱، دوم تواریخ ۳۵:۲۵
۱۲. کچلی (کندن یا تراشیدن موهای سر) ارمیا ۴۸:۳۷
۱۳. کوتاه کردن ریش، ارمیا ۴۸:۳۷
۱۴. پوشاندن سر یا صورت، دوم سموئل ۱۵:۳۰، ۱۹:۴

اینها نشانهای ابراز برونی احساسات بودند.

۱۰: ۱۴ نور و درک، مسئولیت معنوی را به همراه دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۷-۴۸). موضوع خاص: اندازه پاداش و مجازات در لوقا ۱۰: ۱۲ را ببینید.

۱۰: ۱۵ "کفرناحوم" این مفر عیسی بود که خودش آنجا را انتخاب کرده بود. برای اینکه زیاد داده شود، چیزهای زیادی لازم است.

سوال لوقا ۱۰: ۱۵ انتظار پاسخی "نه" را دارد.

"تو... به پائین آورده خواهی شد"	NASB, NRSV
"تو... سقوط خواهی کرد"	NKJV
"به پائین پرتاب میشوی"	TEV
"به پائین پرتاب خواهی شد"	NJB

این احتمالاً اشاره ای به اعداد ۱۶: ۳۰؛ حزقیال ۳۱: ۱۸؛ یا ۳۲: ۱۸ در Septuagint است (که از *katabainō* استفاده می‌کند). همسو در متی ۱۱: ۲۳ صحبت می‌کند که در حیاط یا گودال فرو می‌ریزد (مراجعه کنید به عیسی ۱۴: ۱۳، ۱۵؛ حزقیال ۲۶: ۲۰؛ ۳۱: ۱۴؛ ۳۲: ۲۴). این کلمه یونانی در چندین نسخه خطی باستانی یافت می‌شود (مراجعه کنید به ⁷⁵P, B, D).

اما *katabibazō* نادرتر و شدیدتر (پرتاب شده) در نسخه‌های دستنوشته یونان باستان ⁴⁵P, A, C, L, W و ترجمه‌های Vulgate و Peshitta یافت می‌شود.

این بر معنی متن تاثیر نمی‌گذارد، اما اینکه کدام اصطلاح اصل باشد، مشخص نیست.

■ "هاویه" این ممکن است اشاره به اشعیا ۱۴: ۱۵ یا حزقیال ۲۶: ۲۰؛ ۲۸: ۸؛ ۳۱: ۱۴؛ ۳۲: ۱۸، ۲۴ باشد. این امر به قلمرو مردگان اشاره داشت (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۲۳). به گفته ربی‌ها، یک قسمت صالح به نام بهشت و یک قسمت شرور به نام تارتاروس وجود داشت. این ممکن است درست باشد. سخنان عیسی به یکی از جنایتکاران مصلوب با او در لوقا ۲۳: ۴۳ بر بخش پارسایان هاویه دلالت داشت زیرا عیسی تا چهل روز پس از گذر از عید پسخ به بهشت بازنگشت. در زمان قیام عیسی از مردگان، او قسمت صالحان از هاویه (*sheol*) را گرفت تا در کنار او باشد. بنابراین، پولس اکنون می‌تواند در دوم قرن‌تیبان ۵: ۶، ۸ بگوید در بدن نبودن، به معنی حضور با خداوند است. مقاله خاص: مردگان کجا هستند؟ در لوقا ۱۶: ۲۳ را مطالعه کنید.

۱۶ «هر که به شما گوش فرا دهد، به من گوش فرا داده است؛ و هر که شما را نپذیرد، مرا نپذیرفته است؛ اما هر که مرا نپذیرد، فرستنده مرا نپذیرفته است.»

۱۰: ۱۶ رد کردن انجیل به این معنی است که عیسی را نفی کنید. رد عیسی این است که پدر را نپذیریم (اول یوحنا ۵: ۱۰-۱۲). این بسیار مهم است که ما به عزت و اعتقاد مومنان به عنوان شاهد مسیحی پی ببریم (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۴۸؛ متی ۱۰: ۴۰؛ مرقس ۹: ۳۷؛ یوحنا ۱۳: ۲۰). انجیل پیام ما نیست، بلکه خداست. مردم ما را رد نمی کنند، بلکه او را رد میکنند.

۱۷ «آن هفتاد تن با شادی بازگشتند و گفتند: «سرور ما، حتی دیوها هم به نام تو از ما اطاعت می کنند.»^{۱۸} به ایشان فرمود: «شیطان را دیدم که همچون برق از آسمان فرو می افتاد.^{۱۹} اینک شما را اقتدار می بخشم که ماران و عقربها و تمامی قدرت دشمن را پایمال کنید، و هیچ چیز به شما آسیب نخواهد رسانید.^{۲۰} اما از این شادمان مباشید که ارواح از شما اطاعت می کنند، بلکه شادی شما از این باشد که نامتان در آسمان نوشته شده است.»

۱۰: ۱۷ "سرور ما، حتی دیوها هم به نام تو از ما اطاعت می کنند" این حال اخباری مجهول است. این برای هفتاد نفر تعجب آور بود زیرا آنها انتظار این کار را نداشتند. این نشانه آن بود که قدرت و اقتدار خدا در مسیح به طور موثر به پیروان او واگذار شده بود، و پادشاهی شیطان به طور موثر شکست خورده بود.

برای "نام" به موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۹: ۴۸ مراجعه کنید.

۱۰: ۱۸ "به ایشان فرمود: شیطان را دیدم که همچون برق از آسمان فرو می افتاد" این گفته فقط در انجیل لوقا است. در مورد این متن بحثهای زیادی صورت گرفته که دقیقا این متن مربوط به چیست: (۱) سقوط شیطان از بهشت، یا (۲) سقوط شیطان از قدرت زمینی. موضوع خاص: شیطان در لوقا ۴: ۲ را ببینید. به نظر من شماره ۲ بهترین است زیرا کل متن این داستان مربوط به بیرون راندن جن ها توسط هفتاد تن است.

کی شیطان از بهشت سقوط کرد؟ (مراجعه شود به دوم قرن تیان ۴: ۴؛ افسسیان ۲: ۲؛ اول پطرس ۵: ۸؛ اول یوحنا ۵: ۱۹)

۱. قبل از پیدایش ۱: ۱ (سقوط فرشتگان پیش از خلقت)
۲. بین پیدایش ۱: ۱ و ۱: ۲ (نظریه شکاف)
۳. بعد از ایوب ۱-۲ (شیطان در بهشت)
۴. بعد از زکریا ۳: ۱ الی ۲ (شیطان در بهشت)
۵. استعاره در اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۶؛ حزقیال ۲۸: ۱۲-۱۶ (احتمالا اشاره دارد که شیطان بخاطر غرور از زمین بیرون رفته است)
۶. در طول زندگی عیسی در زمین (مراجعه کنید به متی ۱۲: ۲۹؛ یوحنا ۱۲: ۳۱؛ ۱۶: ۱۱)؛ به ویژه پیروزی او در برابر وسوسه شیطانی، مراجعه کنید به لوقا ۴: ۱-۱۳
۷. در طول مأموریت هفتاد (اینجا)
۸. پس از رستاخیز (کولسیان ۲: ۱۵؛ اول قرن تیان ۱۵: ۲۴)
۹. در آینده (مکاشفه ۱۲: ۹)
۱۰. هر بار که آنها یک جن گیری/بیرون راندن دیو را انجام می دادند

F. F. Bruce در *Answers to Questions*، فکر می کند که شیطان به عنوان پیامد فوری بشارت زمینی عیسی (از صفحه ۲۲۸) از آسمان به زمین فرستاده شد. همین فکر در کتاب *Hard Sayings of the Bible*، صص ۴۶۵-۴۶۶ یافت می شود.

George E. Ladd در *A Theology of the New Testament*، فکر می کند که فقط استعاره شکست شیطان در مأموریت هفتاد تن است، اما نابودی نهایی شیطان آینده است (صفحات ۶۷، ۶۲۵).

۱۰: ۱۹ " اینک شما را اقتدار می‌بخشم که ماران و عقربها و تمامی قدرت دشمن را پایمال کنید، " این یک زمان اخباری کامل فعال است (یک رویداد گذشته با نتایج ماندگار). نظریات بسیاری در مورد این مرجع وجود دارد:

۱. اینکه مارها و عقربها نمادی از قدرت شرور هستند
۲. اینکه این یک اشاره به مزامیر ۹۱: ۱۳-۱۴؛ رومیان ۱۶: ۲۰ است
۳. که مربوط به مرقس ۱۶: ۱۷-۱۸ است، که یک نسخه خطی غیر الهام بخش از انجیل مرقس است

برای من آشکار است که شماره ۱ تنها معنی ممکن در این متن است. این یک حقیقت شگفت انگیز برای مومنانی است که در دنیای افتاده زندگی و خدمت می‌کنند. موضوع خاص: استفاده لوقا از *Exousia* در لوقا ۲۰: ۲ را مطالعه کنید.

■ " و هیچ چیز به شما آسیب نخواهد رسانید " این یک منفی دو برابر است. این باید با توجه به سایر متون عهد جدید تفسیر شود. اما این امر حضور، محافظت و تامین خدا را تایید می‌کند (اول یوحنا ۵: ۱۹).

۱۰: ۲۰ " اما از این شادمان مباشید " این یک حال امری با بار منفی است که معمولا به معنای متوقف کردن عملی است که در حال انجام است. آنها نه به خاطر قدرت جن گیری شادی می‌کنند (حال امری فعال)، بلکه از این واقعیت که نام آنها در کتاب زندگی نوشته شده است خوشحال می‌شوند.

■ " بلکه شادی شما از این باشد " این حال فعال امری است. برای شادی مناسب مکان خاصی هست.

■ " نامتان در آسمان نوشته شده است " این یک زمان اخباری مجهول کامل است (نتایج پایدار). دانیال ۷: ۱۰ و مکاشفه ۲۰: ۱۲ دو کتاب را که نمادی از حافظه خدا و سرنوشت بشر است، ذکر کرده اند:

۱. کتاب زندگی (کسانی که خدا را می‌شناسند، مراجعه شود به خروج ۳۲: ۳۲؛ مزامیر ۶۹: ۲۸؛ اشعیا ۴: ۳؛ دانیال ۱۲: ۱؛ لوقا ۱۰: ۲۰؛ فیلیپیان ۴: ۳؛ عبرانیان ۱۲: ۲۳؛ مکاشفه ۳: ۵؛ ۱۳: ۸؛ ۱۷: ۸؛ ۲۰: ۱۵؛ ۲۱: ۲۷)
۲. کتاب اعمال (اعمال افراد نجات یافته و نجات نیافته، مراجعه شود به: مزامیر ۵۶: ۸؛ ۱۳۹: ۱۶؛ اشعیا ۶۵: ۶؛ ملاکی ۳: ۱۶)

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۲۱ الی ۲۲

۲۱ در همان ساعت، عیسی در روح القدس به وجد آمد و گفت: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، تو را می‌ستایم که این حقایق را از دانایان و خردمندان پنهان داشته و بر کودکان آشکار کرده‌ای. بله، ای پدر، زیرا خشنودی تو در این بود. ^{۲۲} پدرم همه چیز را به من سپرده است. هیچ کس نمی‌داند پسر کیست جز پدر، و هیچ کس نمی‌داند پدر کیست جز پسر، و آنان که پسر بخواهد او را بر ایشان آشکار سازد.»

۱۰: ۲۱ الی ۲۲ همسوی این آیات متی ۱۱: ۲۵ الی ۲۷ هستند. از آنجا که کلمات بسیار شبیه هم هستند، ممکن است یک سرور باشد.

۱۰: ۲۱

NASB	"در روح القدس بسیار شاد شد"
NKJV	"عیسی در روح شاد شد"
NRSV	"عیسی در روح القدس شاد شد"
TEV	"عیسی توسط روح القدس از شادی پر شد"
NJB	"با شادی توسط روح القدس پر شد"

چندین شکل مختلف از این عبارت در روایات دستنوشته یونانی وجود دارد. این احتمالا به این دلیل است که این یک عبارت غیرمعمول و منحصر به فرد است، "او روح القدس را به وجد آورد." متن دقیق نامشخص است، اما این حس تاثیر نمی‌گذارد. به دلیل پیروزی معنوی هفتاد بر شیطان، عیسی بسیار مورد تشویق قرار گرفت و شروع به ستایش پدر کرد.

■ "تو را می‌ستایم" این کلمه چندین بار در ادبیات حکمت عهد عتیق به معنای "تشکر" یا "ستایش" به کار رفته است. با صدای میانی در یونانی کوبین به معنای استدلال، اعتراف آزادانه است (مراجعه کنید به رومیان ۱۴: ۱۱؛ ۱۵: ۹؛ فیلیپیان ۲: ۱۱؛ مکاشفه ۳: ۵).

■ "ای پدر، مالک آسمان و زمین" توجه کنید که چگونه عیسی وجود یهوه (پدر، به موضوع خاص در لوقا ۲۲: ۴۲ مراجعه کنید) و متعالی (پروردگار بهشت و زمین) را با هم ترکیب میکنند. به موضوع خاص: اسامی خدا در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید. این ترکیبی از جلال، قدرت و صمیمیت است که خدا را به خوبی به تجرب بشری توصیف می کند. قدرت و عالی بودن او در طبیعت دیده می شود. عشق و رحمت او در مسیح دیده می شود.

■ "کودکان" در متی ۱۸ این بدیهی است به مومنان جدید اشاره دارد. همچنین به استفاده یوحنا از "فرزندان کوچک من" در اول یوحنا برای توصیف مومنان توجه کنید. در اینجا این به شاگردان عیسی اشاره می شود، که هنوز از بسیاری جهات نابالغ هستند.

■ "زیرا خشنودی تو در این بود" پدر حقیقت را برای مومنان نشان می دهد تا نشان دهند که انجیل يك کشفی انسانی نیست و هیچ کالبدی در برابر خدا جلال نخواهد یافت (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۹). انجیل خدا فقط مبتنی بر شخصیت تغییرناپذیر فیض و رحمت او است، نه عملکرد انسانی یا شایستگی در هر سطح.

■ ۱۰: ۲۲ در لوقا ۱۰: ۲۱ عیسی خطاب به پدر، اما در لوقا ۱۰: ۲۲ او به شاگردان خطاب می کند. به دلیل این انتقال ناگهانی، برخی از نسخ خطی یونانی عبارت توصیفی را به آن افزودند.

■ "پدرم همه چیز را به من سپرده است" این یک موضوع مکرر در عهد جدید است (مراجعه کنید به متی ۱۱: ۲۷؛ ۲۸: ۱۸؛ یوحنا ۳: ۳۵؛ ۱۳: ۳؛ افسسیان ۱: ۲۰-۲۲؛ کولسیان ۱: ۱۶ الی ۱۹: ۲؛ ۱۰: ۱۰؛ اول پطرس ۳: ۲۲). عیسی مأمور پدر در (۱) خلقت، (۲) رستاخیز و (۳) داوری بود.

■ "هیچ کس نمی داند پدر کیست جز پدر، و هیچ کس نمی داند پدر کیست جز پدر" این ادعای کلامی است که مسیح پدر را کاملاً و کاملاً آشکار می کند (مراجعه کنید به یوحنا ۱: ۱۴؛ ۱۴: ۶، ۹-۱۰؛ ۱۷: ۲۵-۲۶؛ کولسیان ۱: ۱۵؛ عبرانیان ۱: ۳). فقط یک مکاشفه شخصی می تواند یک خدای شخصی را کاملاً آشکار کند.

■ "و آنان که پسر بخواهد او را بر ایشان آشکار سازد" این نشان می دهد که روح و پسر چگونه پدر را آشکار می کنند. انسانها تا زمانی که قلب و ذهنشان توسط نماینده الهی حیات نیابد، درک نمی کنند (مراجعه کنید به یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵؛ ۱۷: ۲).

این سخنان عیسی در لوقا ۱۰: ۲۲ بسیار شبیه به انجیل یوحنا است (مراجعه کنید به *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۳۷۹-۳۸۰). این شواهدی است که یوحنا سخنان عیسی را واقعاً ضبط کرد. توضیح خوب در مورد تفاوت بین سخنان عیسی، که در انجیل سینوپتیک ثبت شده اند، و یوحنا ممکن است این باشد که یوحنا مکالمات خصوصی را ضبط کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۲۳)، در حالی که سینوپتیک تدریس عمومی (تمثیل) را ضبط می کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۲۳ الی ۲۴

۲۳ سپس در خلوت، رو به شاگردان کرد و گفت: «خوشا به حال چشمانی که آنچه شما می بینید، می بینند. ^{۲۴} زیرا به شما می گویم بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه شما می بینید، ببینند و ندیدند، و آنچه شما می شنوید، بشنوند و نشنیدند.»

■ ۱۰: ۲۳ "در خلوت، رو به شاگردان کرد و گفت" این عبارت حضور "جمعیت" یا حداقل هفتاد را نشان می دهد. اناجیل هیچوقت به ما نمی گویند که عیسی سخنان خود را خطاب به چه کسی میگفته است.

■ "خوشا به حال" این یک سعادت جاودانی همانند متی ۵: ۱-۱۲ است. عیسی مزایای انتخاب خود را برای آشکار کردن حقایق شاگردانش که هرگز از او جدا نبوده اند، اعلام می کند.

این شاگردان اسرار پادشاهی خدا را دیده و شنیده بودند. آنها در دوران اوج وعده های عهد عتیق خدا زندگی می کردند. هیچ یک از پیامبران عهد عتیق نقشه خدا را کاملاً درک نکردند (مراجعه کنید به عبرانیان ۱: ۱؛ اول پطرس ۱: ۱۰-۱۲)، اما در طریق مسیح آنها (شاگردان) اکنون می فهمند (اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹؛ کولسیان ۱: ۲۶ الی ۲۷؛ عبرانیان ۱: ۲ الی ۳).

■ "بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه شما می بینید، ببینند و ندیدند" همسوی متی دارای "پیامبران و انسانهای صالحی" است (مراجعه کنید به متی ۱۳: ۱۶-۱۷). مطمئناً "پادشاهان" در لوقا به پادشاهان یهود مانند داود، حزقیال و یوشع اشاره دارند.

این درک برای من همیشه تکان دهنده و فروتنانه است که می دانم که معتقدین عهد جدید بیش از هر فرد عهد عتیقی (آدم، نوح، ابراهیم، یعقوب، موسی، اشعیا و غیره) بیشتر از برنامه ابدی و اهداف خدا می دانند. سپس این سوال مطرح می شود، "ما با دانش چه می کنیم؟" با نور مسئولیت می آید (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۷-۴۸).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۲۵ الی ۳۷

^{۲۵} روزی یکی از فقیهان برخاست تا با این پرسش، عیسی را بیازماید: «ای استاد، چه کنم تا وارث حیات جاویدان شوم؟» عیسی در جواب گفت: «در تورات چه نوشته است؟ از آن چه می فهمی؟» ^{۲۷} پاسخ داد: «خداوند خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت و با تمامی فکر خود محبت نما؛ و همسایه ات را همچون خویشتن محبت کن.» ^{۲۸} عیسی گفت: «پاسخ درست دادی. این را به جای آور که حیات خواهی داشت.»

^{۲۹} اما او برای تبرئه خود از عیسی پرسید: «ولی همسایه من کیست؟» عیسی در پاسخ چنین گفت: «مردی از اورشلیم به آریحا می رفت. در راه به دست راهزنان افتاد. آنها او را لخت کرده، کتک زدند، و نیمه جان رهاش کردند و رفتند. ^{۳۱} از قضا کاهنی از همان راه می گذشت. اما چون چشمش به آن مرد افتاد، راه خود را کج کرد و از سمت دیگر جاده رفت. ^{۳۲} لایوی ای نیز از آنجا می گذشت. او نیز چون به آنجا رسید و آن مرد را دید، راه خود را کج کرد و از سمت دیگر جاده رفت. ^{۳۳} اما مسافری سامری چون بدان جا رسید و آن مرد را دید، دلش بر حال او سوخت. ^{۳۴} پس نزد او رفت و بر زخمهایش شراب ریخت و روغن مالید و آنها را بست. سپس او را بر الاغ خود گذاشت و به کاروانسرای برد و از او پرستاری کرد. ^{۳۵} روز بعد، دو دینار به صاحب کاروانسرا داد و گفت: "از این مرد پرستاری کن و اگر بیش از این خرج کردی، چون برگردم به تو خواهیم داد." ^{۳۶} حال به نظر تو کدامیک از این سه تن، همسایه مردی بود که به دست راهزنان افتاد؟» ^{۳۷} پاسخ داد: «آن که به او ترحم کرد.» عیسی به او گفت: «برو و تو نیز چنین کن.»

۱۰: ۲۵-۳۷ این گفتگو و تمثیل سامری خوب از منظر شرقی در *Through Peasant Eyes*, Kenneth Bailey صفحات ۳۳-۵۶ مورد بحث قرار می گیرد. این بسیار مفید است که اجازه دهید فرهنگ نویسنده اصلی متن را روشن کند.

۱۰: ۲۵ "فقیه" (در نسخه انگلیسی کلمه *Lawyer* نوشته شده که به معنی وکیل است و این تفسیر بر مبنای متن انگلیسی است) این به کاتبان (مراجعه کنید به مرقس ۱۲: ۲۸) و از متی ۲۲: ۳۴، یک فریسی اشاره دارد. کاتبین در دوره تبعید توسعه یافته و جانشین لایوان به عنوان مفسر عهد عتیق و مطابقت دهنده روایتهای شفاهی (تلمود) با اوضاع معاصر بودند. آنها می توانند صدوقی یا فریسی باشند. بیشتر آنها در روزگار عیسی فریسی بودند. آنها تبدیل به ربی های روزگار ما خواهند شد. به موضوع خاص: کاتبین در لوقا ۵: ۲۱ مراجعه کنید.

■ "برخواست" این نشان می دهد که آنها در یک جلسه رسمی آموزش عیسی بودند.

■ "بیازماید" این اصطلاح دلالت بر انگیزه های شیطانی از طرف کاتب دارد. لوقا ۱۰: ۲۹ به نظر می رسد این موضوع را اثبات می کند. این اصطلاح در عهد جدید در مفهوم "برای آزمایش با دید نسبت به تخریب" استفاده می شود. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲ ببینید.

■ "چه کنم تا وارث حیات جاویدان شوم" این حاکی از یک عمل بزرگ یا یک سری اعمال انسانی است. این مرد، همچون بیشتر یهودیان قرن اول (مراجعه شود به لوقا ۱۸: ۱۸)، نجات را بر اساس اعمال و منافع بشر پایه گذاری کرده بود (نگه داشتن قانون موسی، مراجعه شود به لایوان ۱۸: ۵؛ تثنیه ۲۷: ۲۶؛ غلاطیان ۳: ۱-۱۴). لوقا، که برای غیر یهودیان مینویسد، به جای بزرگترین فرمان شریعت یهود، از نجات می پرسد. از آنجا که همه انسانها گناهکار هستند (مراجعه شود به رومیان ۳: ۹-۱۸، ۲۳)، با اعمال خود نمی توان آنها را نجات داد. اینجاست که هدیه خدا در مرگ و رستاخیز مسیح بسیار مهم است (مراجعه کنید به رومیان ۵: ۶-۱۱؛ ۶: ۲۳؛ افسسیان ۲: ۸-۹).

توجه کنید که عیسی در اینجا نمی گوید "به من اعتماد کنید"، بلکه توضیح می دهد که چگونه شخصی که به عیسی اعتماد کرده است، عمل خواهد کرد (مراجعه کنید به متی ۲۵: ۳۱-۴۶). یهودیان تصور می کردند که بخاطر اصل و نسب خود (یعنی بذر ابراهیم) و اطاعت از قانون موسی و تفسیر آن در آداب شفاهی با خدا درست بوده اند. عیسی سعی می کند با برجسته کردن "عشق"، عشق غیر منتظره و آتشین، این تفکر را برانگیزاند.

■ "حیات جاویدان" زندگی ابدی مشخصه ای است که اغلب توسط یوحنا برای توصیف زندگی عصر جدید، نوع زندگی خداوند مورد استفاده قرار می گیرد. این سوال نشان می دهد که این یک فریسی بود زیرا صدوقیان قیامت را انکار می کردند. او این متن را با توجه به پیشینه خودش تفسیر می کرد. بنابراین، زندگی ابدی تداوم نظم فعلی بود.

NASB	"چگونه آنرا میخوانی"
NKJV, NJB	"از آن چه میفهمی"
NRSV	"در آن چه میخوانی"
TEV	"چگونه آنها را تفسیر میکنی"

این مرد یک مترجم آموزش دیده کتاب مقدس بود، بنابراین عیسی از او درباره درک شخصی وی از آن سوال پرسید. عیسی حتی تاویل خود را تایید می کند. در اینجا دو نگرانی وجود دارد.

۱. همه مومنان باید بتوانند آنچه را که از کتاب مقدس باور دارند، مستند سازند، نه از فرهنگ، سنت‌ها و یا تلقینهای فرقه ای. این مرد کتاب مقدس خود را می دانست!
۲. اگرچه براساس یک حقیقت کلامی، مهمترین چیز را نجات داد - نجات از طریق ایمان به مسیح.

۱۰:۲۷ "در تورات چه نوشته است" این به قانون موسی (پیدایش - تثنیه) اشاره دارد. هر فرد یهودی در فلسطین قرن اول به عنوان یک کودک به مدرسه کنیسه می رفت. این مرد در عهد عتیق نیز آموزش های بیشتری داشت. او عهد عتیق را خوب می دانست، خصوصاً نوشته های موسی. عیسی دانش او را آزمایش می کرد همانطور که او می خواست عیسی را آزمایش کند.

موضوع خاص: بزرگترین فرمان

(SPECIAL TOPIC: THE GREATEST COMMANDMENT)

"شما باید خداوند، خدای خود را دوست داشته باشید" از تثنیه ۶: ۴-۵ است، به نام شما ("شنیدن تا انجام شود"). واژگان، که شامل این آیه است، نشان می دهد که تمرکز اصلی بر نگرش ما نسبت به تعهد به خدا است که شامل همه چیزهایی است که هستیم.

بگذارید یادداشت‌هایم را از تثنیه ۶: ۵؛ متی ۲۲: ۳۷-۳۸؛ و مرقس ۱۲: ۲۹ بیان کنم.

"متی ۲۲: ۳۷-۳۸ بزرگترین دستور در تثنیه ۶: ۵ آمده است. بین متن عبری مازروتی و نقل قول عیسی تفاوت اندکی وجود دارد، اما ذات همان است. این آیه مربوط به دوگانگی نیست. (مراجعه شود به عبرانیان ۴: ۱۲) و یا *trichotomous* (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵: ۲۳) طبیعت انسان، اما بیشتر با انسان به عنوان یک واحد سر و کار دارد (پیدایش ۲: ۷؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۵): یک تفکر و احساس، یک موجود جسمی و روحی است. درست است که به دلیل اینکه انسانها حیوانات زمینی هستند، برای غذا، آب، هوا و سایر چیزهایی که زندگی حیوانات برای زنده ماندن به این سیاره وابسته هستند، انسانها نیز موجوداتی معنوی هستند که با آنها خدا و قلمروهای معنوی ارتباط دارند. با این وجود تعبیر نادرستی برای ساختن الهیات بر مبنای این توصیفات مختلف از طبیعت انسانی وجود دارد. کلید این آیه که سه بار تکرار شده، "همه" است و نه تفاوت‌های فرضی بین "قلب"، "روح" و "ذهن"."

مرقس ۱۲: ۲۹ "بشنو" عیسی از کتاب تثنیه ۶: ۴ الی ۵ نقل قول میکند، ولی نه از متون مازراتی در انجیل یونانی (همسوی آن در انجیل متی ۲۲: ۳۷ به متن مازراتی نزدیکتر است، ولی نه دقیقاً). نقل قول عیسی عبارتی را به هم متن یونانی مازراتی و هم انجیل یونانی اضافه می کند. این متن خاص در هیچکدام از متون عهد عتیق وجود ندارد. نسخه LXX کلمه عبری "دل" را به "فکر" یا "درک" تغییر داده است. ولی این نقل قول عبارت "با تمام فکر و توجه" را به یک عبارت سه بخشی (قلب، روح و قدرت) در نوشته های مازراتی و LXX اضافه می کند. نسخه NJB این عبارت را به عنوان اینکه بخشی از عهد عتیق نیست چاپ کرده است (یعنی به صورت مایل یا ایتالیک نیست). جالب است که نسخه یونیکال یونانی D (یعنی *Bezae*) مربوط به قرن پنجم عبارت "با تمام فکرت" را کلاً حذف کرده است. به نظر می رسد که این اصل باشد، زیرا با پاسخ علما در انجیل مرقس ۱۲: ۳۳ مطابقت دارد.

در همسوی انجیل متی (یعنی ۲۲: ۳۲) متی از عیسی نقل قول می کند که می گوید "با تمامی دل و با تمامی عقل و با تمامی روحت". در اینجا عبارت عبری "با تمامی قوت" خارج شده است. خیلی جالب است که انجیل متی و مرقس با یکدیگر و با هم متن مازراتی و LXX هم عقیده نیستند. این یک مثال کامل در مورد بی اعتباری بسیاری از نقل قول‌های عهد عتیق در عهد جدید است (حتی آنانی که به عیسی نسبت داده می شوند). در

اینجاست که دقیق بودن غیر ممکن می‌شود. تمامی آنان (یعنی LXX، انجیل متی و انجیل مرقس) منعکس کننده مفهوم کلی نقل قول از موسی هستند.

این متن عهد عتیقی (یعنی کتاب تثنیه ۶: ۴ الی ۵) شما (*Shema*) نامیده می‌شود که کلمه عبری به معنی "شنیدن" است. این به معنی شنیدن به منظور انجام دادن است. تبدیل به تأیید یهود بر یکتاپرستی شده است. همه روزه و در هر شبات یهودیان مومن او را عبادت می‌کنند. متون دیگری در مورد یکتا و واحد بودن خدا در گفته‌های پیامبران هست، ولی این یکی در نوشته‌های موسی است (یعنی کتب پیدایش تا تثنیه) و بنابراین، تعهدی بر تمامی شنوندگان عیسی (یعنی صدوقیان و فریسیان).

تثنیه ۶: ۵ "خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت خود محبت کن" این یک تاکید قوی است که ادعا می‌کند پاسخ ما به خدا این است که کل شخص ما را درگیر کند. عیسی از این آیه در ترکیب با لویان ۱۸: ۱۹ برای تأیید کل ذات قانون (متی ۲۲: ۳۶-۳۸؛ مرقس ۱۲: ۲۹-۳۴؛ لوقا ۱۰: ۲۷-۳۸) استفاده کرد.

فرض بر این است که مومنین "عاشق" هستند (*Qal*, KB 17, BDB 12) کامل) است. مشخصه تثنیه برای پیوند اطاعت به عهد یهوه به عنوان شواهدی از عشق به او است (مراجعه شود به ۵: ۱۰؛ ۶: ۵؛ ۷: ۹؛ ۱۲: ۱۰؛ ۱۱: ۱، ۱۳؛ ۱۳: ۳؛ ۱۹: ۹؛ ۳۰: ۶، ۱۶، ۲۰). یادداشت کامل در ۵: ۱۰ را مطالعه کنید.

اصطلاحات "قلب" و "روح" اغلب برای نشان دادن فرد کامل به کار می‌روند (مراجعه شود به ۴: ۲۹؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۱: ۱۳؛ ۱۳: ۳؛ ۲۶: ۱۶؛ ۳۰: ۶، ۱۰).

اصطلاح "روح" (*BDB 659*) نیروی حیاتی (یعنی نفس) را در حیوان و انسان توصیف می‌کند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۰ الی ۳۰: ۲؛ ۷: ۱۹؛ ۷: ۲۲؛ یعقوب ۳۴: ۱۴ الی ۱۵؛ مزامیر ۱۰۴: ۲۹، ۳۰؛ ۱۴۶: ۴؛ جامعه ۱۹-۲۱). در اینجا به تمایل پرشور اشاره دارد.

"ممکن است" (*BDB 547*) به معنای "فراوانی" یا "قدرت" است (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۳: ۲۵). این سه شرط به "قلب"، "روح"، "ممکن است" معرف فرد کامل است، بنابراین، همسو با عبارت "همه" است. اصطلاح "همه" (*BDB 481*) سه بار برای تأکید تکرار شده است.

این فرمان عیسی به عنوان بزرگترین فرامین را برجسته می‌کند (متی ۲۲: ۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲: ۲۹-۳۰؛ لوقا ۱۰: ۲۵-۳۷). هر کدام از اینها به انواع مختلف رهبران یهود اطلاق می‌شود. با این حال، باید درک کرد که زندگی عیسی و رسولان یک دوره گذار از عهد عتیق به عهد جدید بود. این دو قانون، خدا را دوست بدار (تثنیه ۶: ۵) و برادرت را دوست بدار (لوقا ۱۹: ۱۸) مطمئناً خلاصه ای از عهد جدید است!

برای این سوال، "چگونه مومنان عهد جدید به قوانین عهد عتیق باید پاسخ دهند"، مراجعه کنید به:

۱. *Douglas Stuart, How to Read the Bible for All Its Worth*, صفحه ۱۶۵-۱۶۹.

۲. *Ronald L. Giese و D. Brent Sandy, Cracking Old Testament Codes*, صفحات ۱۲۳-۱۲۵.

■ "او پاسخ داد و گفت، "خداوند خدای خود را ... محبت نما" این از تثنیه ۶: ۴-۵ است. *Shema* را فرا میخواند ("شنیدن به منظور انجام دادن"). این مرد احتمالاً به ویژگیهای خود اشاره کرده است که حاوی این آیه است. این نشان می‌دهد که تمرکز اصلی روی نگرش ما نسبت به تعهد نسبت به خدا است که شامل همه چیزهایی است که هستیم.

■ "و همسایهات را همچون خویشتن" این یک نقل قول از لویان ۱۹: ۱۸ در *Septuagint* است. عیسی حقیقت کلامی را با مطالبات عملی و اخلاقی پیوند داد. غیرممکن است که به خدا عشق ورزیم و از کسانی که در تصویر او ساخته شده متنفر باشیم (اول یوحنا ۲: ۹-۱۱؛ ۳: ۱۵؛ ۴: ۲۰).

اگر خودتان را دوست نداشته باشید دوست داشتن همسایه خود (یعنی برادر یا خواهر پیمان) مانند خود غیرممکن است. یک عشق به نفس مناسب وجود دارد که مبتنی بر عشق اولویت خداوند به بشر است. ما مخلوق او هستیم که در تصویر او شکل گرفته ایم (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶، ۲۷). ما باید از استعدادهای خود شادمان شویم و آرامش جسمی، روحی و روانی خود را بپذیریم (مراجعه شود به مزامیر ۱۳۹). انتقاد از خود بدین معنی است که از خالق خود انتقاد کنیم! او می‌تواند غم و اندوه ما را به بازتاب شکوه و جلال خود تبدیل کند (یعنی همچون مسیح بودن).

مسیحیت شامل یک تعهد ایمان شخصی از طریق عیسی به خدا است. این کار با یک تصمیم داوطلبانه فردی برای توبه و ایمان آغاز می شود. با این حال، آن را در یک تجربه خانوادگی (که در فرهنگ شرقی بسیار مهم است) ایجاد می کند. به ما به خاطر منافع کمک کردن به دیگران نعمت داده میشود (اول قرنیتان ۱۲: ۷). ما بخشی از بدن مسیح هستیم. نحوه برخورد با دیگران نشان از تعلق خاطر واقعی ما به مسیح دارد. یکتایی خدا و بشریت که در تصویر و شباهت خداوند ساخته شده است، پاسخی مناسب به خدا و نسبت به سایر انسانها (خصوصاً خانواده های مومن) می طلبد.

۱۰:۲۸ "این را به جای آور" این یک حال امری فعال است. ما باید با درک خود از حقیقت و خواست خدا عمل کنیم. به یاد داشته باشید که عیسی با یک کاتب صحبت می کرد.

■ **"حیات خواهی داشت"** این تصدیق عیسی در مورد کارهای بالقوه - عدالت نیست، بلکه پاسخی است که به درک عهد عتیقی انسان مربوط می شود (مراجعه کنید به حزقیال ۲۰: ۱۱). برای درک عهد جدید از موضع قانون موسی در نجات، به غلاطیان ۳: ۶-۱۴ و رومیان ۳: ۲۰-۲۱ مراجعه کنید. پیمان جدید ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴ یک میثاق داخلی و رحیم است و نه یک میثاق مبتنی بر عملکرد. بشر قادر به انتخاب صحیح و جلوگیری از شر نبود (مراجعه شود به رومیان ۳: ۹-۱۸، ۲۳). خطبه در کوه عملکرد عهد عتیق را نسبت به نگرش گسترش می دهد، اما هنوز هم تقدس می خواهد (مراجعه کنید به متی ۵: ۴۸). اولین حقیقت انجیل ناتوانی و نیاز معنوی بشر است (مراجعه شود به رومیان ۳: ۹-۱۸). فقط زمانی که فرد نیازش را درک کند، به یک نفر ناجی نیاز خواهد داشت!

۱۰: ۲۹ **"همسایه من کیست"** این یک سوال داغ در یهودیت بود. بیشتر آن فقط یهودیان بودند و اغلب فقط یهودیان خاصی.

۱۰: ۳۰ **"مردی"** دلالت بر یک یهودی دیگر بود. برای راهنمایی در مورد تفسیر مثلها، به بینش متنی در لوقا ۸ ب مراجعه کنید.

■ **"اورشلیم به اریحا"** جروم بعداً این بزرگراه را به دلیل خشونت هایی که اغلب در آنجا رخ می داد، "راه خونین" خواند. این سفر هفده مایل بود که ۳۰۰۰ پا پایین می آمد.

۱۰: ۳۱ **الی ۳۲ "کاهن... لاوی"**. این رهبران مذهبی از (۱) دزد و حشمت داشتند. (۲) از آلوده شدن میترسیدند (مراجعه کنید به لویان ۲۱ یا اعداد ۱۹: ۱۱) (۳) از درگیری هراس داشتند و (۴) محدودیت زمانی.

۱۰: ۳۳ **"سامری"** عیسی با استفاده از یک سامری منفور به عنوان قهرمان تمثیل، این یهودیان را شوکه کرد. سامریان نیمی یهودی و نیمی بت پرستان بودند که ناشی از سیاست اسکان مجدد تبعید ده قبیله شمالی توسط آشوریان در سال ۷۲۲ قبل از میلاد (یعنی سقوط سامره) بود. آنها یک معبد رقیب (کوه جرزیم) و متنی رقیب (اسفار پنجگانه سامری) ایجاد کرده بودند.

۱۰: ۳۴ **"روغن.. شراب"** اینها داروهای روزانه بودند، روغن برای نرم شدن پوست و شراب، با الکل طبیعی آن، برای از بین بردن عفونتها.

■ **"او را به کاروانسرای برد"** امروز بقایای باستان شناسی دو کاروانسرا در حدود نیمه راه بین اورشلیم و اریحا وجود دارد.

۱۰: ۳۵ **"دو دینار"** یک دینار یک دستمزد روزانه یک کارگر یا سرباز بود. این مبلغ برای ۱۴ روز اتاق و تخت کفاف میداد.

■ **"چون برگردم به تو خواهم داد"** ظاهراً این مرد مشتری معمولی بوده است. مراقبت و نگرانی وی پیوسته و پایدار بود.

۱۰: ۳۶ نکته اصلی این مثل و پاسخ عیسی به سوال این مرد در لوقا ۱۰: ۲۹ است.

۱۰: ۳۷ **"آن که به او ترحم کرد"** کاتب نتوانست بر خودش غلبه کند تا بگوید "سامری".

■ **"برو و توبه کن"** این یک حال میانی امری (دپوننت) و یک حال امری فعال است. این آیه از نظر متنی به لوقا ۱۰: ۲۸ پیوند می خورد. این گسترش "همسایه" از شریک پیمان" در عهد عتیق (یعنی یهودی دیگر) تا سامری منفور، این وکیل / کاتب را شوکه کرده است. با این حال، این همان پسوندی است که آموزه های عیسی (و تاکید لوقا) را توصیف می کند. مقولات تاکید ملی و نژادی عهد عتیق به حوزه های جهانی گسترش یافته است.

الگوی جدید مومن در مقابل کافر است، نه یهودی در مقابل غیر یهودی (مراجعه شود به رومیان ۳: ۲۲؛ ۱۰: ۱۲؛ اول قرنیتان ۱۲: ۱۳؛ غلاطیان ۳: ۲۸؛ کولسیان ۳: ۱۱). هیچ نویسنده عهد جدیدی مجدداً وعده های ملی، نژادی یا جغرافیایی عهد عتیق را تایید نمی کند. اورشلیم دیگر شهری در فلسطین نیست، بلکه "اورشلیم جدید" از بهشت به زمین آمده است (مراجعه کنید به مکاشفه ۲۱: ۲). عصر جدید یهودی نیست!! انجیل در مورد اسرائیل نیست بلکه درباره عیسی است!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۰: ۳۸ الی ۴۲

۳۸ چون در راه می رفتند، به دهکده ای درآمد. در آنجا زنی مارتا نام عیسی را به خانه خود دعوت کرد. ۳۹ مارتا خواهری داشت مریم نام. مریم

کنار پاهای خداوند نشسته بود و به سخنان او گوش فرا می‌داد. ^{۴۰} «اما مارتا که سخت مشغول تدارک پذیرایی بود، نزد عیسی آمد و گفت: «سرورم، آیا تو را باکی نیست که خواهرم مرا در کار پذیرایی تنها گذاشته است؟ به او بفرما که مرا یاری دهد!» ^{۴۱} خداوند جواب داد: «مارتا! مارتا! تو را چیزهای بسیار نگران و مضطرب می‌کند، ^{۴۲} حال آنکه تنها یک چیز لازم است؛ و مریم آن نصیب بهتر را برگزیده، که از او بازگرفته نخواهد شد.»

۱۰: ۳۸ " چون در راه می‌رفتند " این راهی است که لوقا این بخش از انجیل خود را بر آن مبنا ساخت. عیسی در حال سفر به سرنوشت الهی خود به اورشلیم است.

■ "دهکده ای" از یوحنا ۱: ۱ می دانیم که دهکده بیتانی است، تنها دو مایل از اورشلیم در کوه زیتون در جاده اریحا واقع است.

■ "مارتا" در زبان آرامی به معنی "بانو"، حالت مونث "ارباب" است.

■ "به خانه خود دعوت کرد" مارتا مانند رئیس خانه عمل می کرد. ظاهراً ایلعازر خانه نبود. معمول بود که روستائیان اطراف اورشلیم در ایام عید از زائران در خانه های خود پذیرایی کنند. در بعضی از اوقات در طول سال، جمعیت شهر مقدس به دو یا سه برابر اندازه طبیعی خود افزایش می یافت. هیچ گونه محلی برای اقامت در دسترس نبود.

۱۰: ۳۹ "مریم" در زبان عبری میریام است که به معنی تلخ است (مراجعه شود به روت ۱: ۲۰).

■ "مریم کنار پاهای خداوند نشسته بود" جمعیتی باید عیسی را به سمت بیتانی دنبال می کردند. آموزش یک ربی بسیار غیرمعمول بود (نمونه دیگری از موضوع فراگیر لوقا). مریم از این فرصت برای یادگیری استفاده کرد. "نشستن روی پاها" اصطلاح معمول برای موقعیت های تدریس بود (اعمال رسولان ۲۲: ۳).

۱۰: ۴۰ "مارتا که سخت مشغول تدارک پذیرایی بود" (متن انگلیسی این آیه چنین خوانده میشود: "مارتا که مشغول تدارک بود، پریشان شده بود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) ظاهراً هر دو زن برای گوش دادن نشستند. مریم همچنان گوش میداد اما مارتا نگران کارهای میزبانی و مهمانداری مربوط به کاروانسرا بود.

■ "سرورم، آیا تو را باکی نیست" مارتا عصبانی بود و سپس خواهرش و سپس عیسی را سرزنش کرد! سوال انتظار پاسخ "بله" را دارد.

■ "مرا در کار پذیرایی تنها گذاشته است" همه کارهای مهم را مارتا انجام میداد.

■ "به او بفرما که مرا یاری دهد" این آئوریست امری فعال است.

۱۰: ۴۱ "تورا چیزهای بسیار نگران و مضطرب می‌کند" این طور نبود که نگرانی مارتا نامناسب باشد، بلکه نگرش و اضطراب او از حد خارج بود. او به دلیل نگرانیهای روزانه یک لحظه منحصر به فرد در زندگی را از دست داد.

۱۰: ۴۲ عیسی ممکن است از آماده سازی های شام مفصل مارتا به عنوان استعاره برای اولویت های زندگی استفاده کند.

NASB	"ولی فقط یک چیز ضروری است"
NKJV	"ولی یک چیز لازم است"
NRSV	"اما فقط یک چیز نیاز است"
TEV	"ولی فقط یکی لازم است"
NJB	"فقط اندکی لازم است، در واقع فقط یکی"

سوال این است که "چیز" به چه معنی است؟ این می تواند به یک وعده غذایی ساده در مقابل یک وعده غذایی مفصل اشاره کند، یا می تواند به دیدار و آموزش عیسی باشد. باقیمانده آیه دلالت گزینہ دوم را دارد. چندین متنی به این جمله متصل است. NJB یکی از انواع دیگری را ارائه می دهد که می افزاید: "تعداد کمی مورد نیاز است" (مراجعه کنید به MSS P³، ۸، B، L).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا این تمثیل اینقدر مهم است؟
۲. آیا عیسی به سوالات او پاسخ داد؟
۳. چگونه عشق با رستگاری مرتبط است؟

لوقا ۱۱

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
آموزه ای در باب دعا ۱۱:۱ الی ۴	الگوی دعا ۱۱:۱ الی ۴	گفته هایی در مورد دعا ۱۱:۱ الی ۴	تعلیم عیسی در مورد دعا ۱۱:۱ الی ۴	دعای سرور ۱۱:۱ الی ۴
۱۳:۵ الی ۱۳	دوستی در نیمه شب می آید ۱۱:۵ الی ۸ مرتب بخواهید، بجوئید، به درب بزنید ۱۱:۹ الی ۱۳	۱۱:۵ الی ۸	۱۳:۵ الی ۱۳	دوست سمج ۱۱:۵ الی ۸ دعای موثر ۱۱:۹ الی ۱۳
عیسی و بعزبول ۱۴:۱۱ الی ۲۳	خانه نیم شده نمیتواند پا بر جا بماند ۱۴:۱۱ الی ۲۳	منابع قدرت عیسی ۱۴:۱۱ الی ۲۳	عیسی و بعزبول ۱۴:۱۱ الی ۱۵ ۱۶:۱۱ الی ۲۰ ۲۱:۱۱ الی ۲۲ ۲۳:۱۱	عیسی و بعزبول ۱۴:۱۱ الی ۲۲ بدون مصالحه ۲۳:۱۱
بازگشت روح ناپاک ۲۴:۱۱ الی ۲۶	یک روح ناپاک باز میگردد ۲۴:۱۱ الی ۲۶	۲۴:۱۱ الی ۲۶	بازگشت روح پلید ۲۴:۱۱ الی ۲۶	بازگشت روح ناپاک ۲۴:۱۱ الی ۲۶
برکت واقعی گرفتن ۲۷:۱۱ الی ۲۸	حفظ کلام ۲۷:۱۱ الی ۲۸	۲۷:۱۱ الی ۲۸	شادی واقعی ۲۷:۱۱ ۲۸:۱۱	واقعا نعمت یافته ۲۷:۱۱ الی ۲۸
درخواست یک نشان ۲۹:۱۱ الی ۳۲	در جستجوی آیت ۲۹:۱۱ الی ۳۲	درخواست آیت ۲۹:۱۱ الی ۳۲	تقاضای معجزه ۲۹:۱۱ الی ۳۲	معجزه یونا ۲۹:۱۱ الی ۳۲
نور بدن ۳۳:۱۱ الی ۳۶	چراغ و بدن ۳۳:۱۱ الی ۳۶	در رابطه با نور ۳۳:۱۱ الی ۳۶	نور و بدن ۳۳:۱۱ الی ۳۶	تمثیل چراغ تکرار میشود ۳۳:۱۱ الی ۳۶
نکوهش فریسیان و وکلا ۳۷:۱۱ الی ۴۴	وای بر فریسیان و کلا ۳۷:۱۱ الی ۵۴	علیه فریسیان و وکلا ۳۷:۱۱ الی ۴۱ ۴۲:۱۱ الی ۴۴	عیسی فریسیان و معلمین شریعت را متهم میکند ۳۷:۱۱ الی ۴۱ ۴۲:۱۱ ۴۳:۱۱ الی ۴۴	فریسیان و کلا حمله کردند ۳۷:۱۱ الی ۴۴
۴۵:۱۱ الی ۵۴		۴۵:۱۱ الی ۵۲	۴۵:۱۱ ۴۶:۱۱ الی ۵۱	۴۵:۱۱ الی ۴۶ ۴۷:۱۱ الی ۴۸ ۴۹:۱۱ الی ۵۱ ۵۲:۱۱
		۵۳:۱۱ الی ۵۴	۵۳:۱۱ الی ۵۴	۵۳:۱۱ الی ۵۴

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه

کنید. پاراگراف بندی به نویسندگان الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسندگان است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینی متنی نسبت به آیات ۱:۱۱ الی ۴

- D. نوشته های مختلفی از متن لوقا ۱:۱۱-۴ وجود دارد (و، برای این موضوع، کل فصل) که تلاش می کنند تا دعای عیسی را در این زمینه با متی ۹:۱۳، که خیلی زود در کلیسا مورد استفاده قرار گرفت، هماهنگ سازیم.
- E. هنوز هم برای خوانندگان و مفسران مدرن تعجب آور است که چگونه اناجیل سینوپتیک زندگی و آموزه های عیسی را ثبت می کنند. این روایت های شاهدان عینی (یعنی مرقس از پطرس، لوقا از مصاحبه ها یا اسناد مکتوب از شاهدان عینی) با تفاوت های بسیار آنها تایید می شود. ما اساساً آنچه را عیسی گفت، داریم اما جمله دقیق آن را نداریم.
- F. آموزه الهام باید تنوع موجود در چهار انجیل را پوشش دهد. به یاد داشته باشید که آنها نجات دهنده هستند، نه شرح حال مدرن غربی و نه تاریخ. ما باید با اعتماد به نفس حسابهای مختلف راضی باشیم.
- G. از ۵:۳۳ به نظر می رسد که یحیی تعمید دهنده به شاگردان خود آموخت که بر اساس یک الگو دعا کنند. در اینجا، عیسی نیز الگویی را تنظیم می کند (وجه وصفی حال میانی [دپوننت]). عناصر مختلف این دعا در نماز منظم تاکید می شد، نه لزوماً کلمات دقیق.

۱. شخصیت خدا بزرگ شده است
۲. سلطنت خدا گسترش می یابد
۳. خداوند یقیناً شرطی میگذارد
۴. بخشش خداوند یقین است
۵. حضور خدا موثر است

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱:۱۱ الی ۴

روزی عیسی در مکانی دعا می کرد. چون فارغ شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «ای سرور ما، دعا کردن را به ما بیاموز، همان گونه که یحیی به شاگردانش آموخت.» آیه ایشان گفت: «هرگاه دعا می کنید، بگویید: «ای پدر، نام تو مقدس باد، پادشاهی تو بیاید، آنگاه روزانه ما را هر روز به ما عطا فرما. گناهان ما را ببخش، زیرا ما نیز همه قرضداران خود را می بخشیم. و ما را در آزمایش میاور.»»

۱:۱۱ "روزی عیسی در مکانی دعا می کرد" لوقا اغلب دعا کردهایی از عیسی را ضبط می کند که قبل از وقایع مهم یا تعالیم مهم نماز هستند. این تاکید دعا مختص لوقا است (هرچند که مرقس آن را دو بار ذکر کرده است، مراجعه کنید به مرقس ۱:۳۵؛ ۶:۴۶). متی سخنان عیسی را ضبط می کند که به شاگردانش می گوید دعا کنند، اما به اندازه ای که لوقا دعا کردهای عیسی را ثبت میکند، دیگر اناجیل دعا کردهایش را به ثبت نمی رسانند.

■ "چون فارغ شد" نماز منظم عیسی رسولان را تحت تاثیر قرار داده و مورد علاقه آنها قرار گرفته بود. این منبع همکاری و صمیمیت وی با پدر بود. قدرت، اقتدار و پیام عیسی ناشی از این صمیمیت است. به شاگردان قدرت، اقتدار و پیام واگذار شد، اما برای انجام تکالیف خود، به یاری عیسی با پدر نیز احتیاج داشتند. این تنها با ایمان از طریق نماز اتفاق می افتد.

■ "دعا کردن را به ما بیاموز" این یک آنوریست امری فعال است. این شاگردان در مورد این درخواست فوریت احساس کردند. آنها به صلح و آرامش عیسی احتیاج داشتند.

■ "همان گونه که یحیی به شاگردانش آموخت" از یوحنا ۱:۲۹-۴۱ می دانیم که بعضی از شاگردان عیسی ابتدا شاگردان یحیی تعمید دهنده بودند.

این وظیفه معلم (ربی) بود که پیروان خود را به تمام روشها و حقیقت های لازم برای عملکرد مستقل در برخی از نقاط آینده آموزش دهد (مراجعه کنید به لوقا ۵:۳۳). دعا وابستگی مادام العمر به پدر برقرار می کند. این کلید اصلی ماموریت زمینی عیسی بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۰:۲۱-۲۴).

۱:۱۱ "به ایشان گفت: هرگاه دعا می کنید، بگویید" به نظر می رسد که نگرش فردی از کلام فردی مهمتر باشد، با این حال، این اصطلاحات خاص

دلالت بر این دارند که این حالت ممکن است بازهم تکرار شود (مراجعه کنید به متی ۶: ۹)

نسخه لوقا بسیار کوتاهتر از نسخه متی است (مراجعه کنید به متی ۶: ۹-۱۳). عیسی احتمالا تعالیم خود را در این باره چندین بار و برای گروه‌های مختلف تکرار کرده است.

■ "پدر" عهد عتیق استعاره خانوادگی خدا را به عنوان پدر معرفی می‌کند.

۱. در تثنیه قیاس خدا به عنوان پدر استفاده می‌شود (تثنیه ۱: ۳۱؛ ۳۲: ۶)

۲. این قیاس در مزامیر ۱۰۳: ۱۳ و توسعه یافته آن در مزامیر ۶۸: ۵ (پدر یتیمان) بیان شده است.

۳. قوم اسرائیل غالبا به عنوان "فرزند یهوه" توصیف می‌شود (مراجعه شود به هوشع ۱۱: ۱؛ ملاکی ۳: ۱۷)

۴. در انبیا رایج بود (مراجعه شود به عیسی ۱: ۲؛ ۶۳: ۸؛ اسرائیل به عنوان پسر، خدا به عنوان پدر، ۶۳: ۱۶؛ ۶۴: ۸؛ ارمیا ۳: ۴، ۱۹؛ ۳۱: ۹)

(۹)

عیسی به زبان آرامی صحبت میکرد، به این معنی که بسیاری از جاهایی که "پدر" به عنوان یونانی پاتر ظاهر می‌شود ممکن است بازتاب ابا در زبان آرامی باشد (مراجعه شود به لوقا ۱۴: ۳۶). این اصطلاح خانوادگی "بابا" یا "پاپا" بیانگر صمیمیت عیسی با پدر است. آشکار شدن وی برای پیروانش نیز صمیمیت ما با پدر را تشویق می‌کند. اصطلاح "پدر" برای یهوه کم و بیش در عهد عتیق (و نه اغلب در ادبیات ربی‌ها) استفاده می‌شد، اما عیسی مکررا و فراگیر از آن استفاده می‌کند. این یک رابطه جدید آشکار ما با خدا از طریق مسیح است. بهشت یک تجربه خانوادگی است.

چندین نسخه خطی یونانی باستان وجود دارند که "پدر" (L, B, 8, MSS P⁷⁵) را به عبارت موجود در متی ۶: ۹ تغییر می‌دهند. "پدر ما که در بهشت هستند" (W, D, C, MSS A). UBS⁴ به متن کوتاه رتبه "A" (یقین) می‌دهد. نسخه لوقا از "دعای پروردگار" بسیار فشرده تر است.

■ "نام تو مقدس باد" این یک آئوریست مجهول امری است. "مقدس" از فعل "مقدس بودن" ناشی می‌شود (به موضوع خاص: تقدس در لوقا ۱: ۳۵؛ مراجعه کنید) و به شخصیت خدا اشاره می‌کند (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۹: ۲۲؛ مزامیر ۷۱: ۲۲؛ ۷۸: ۴۱؛ ۸۹: ۱۸؛ اشعیا ۱: ۴؛ ۲۹: ۲۳ [۲۸] بار در اشعیا مورد استفاده قرار گرفته است). او از شر جدا شده است. این اصطلاح غالبا در Septuagint مورد استفاده قرار می‌گرفت

۱. در مورد چیزها، پیدایش ۲: ۳؛ عاموس ۲: ۱۲

۲. در مورد مردم

a. نخستین فرزند متولد شده، خروج ۱۳: ۲ و ۱۲

b. اسرائیل، خروج ۱۹: ۱۴

c. کاهنان، خروج ۱۹: ۲۲؛ ۲۹: ۲۱؛ دوم تواریخ ۲۶: ۱۸

d. لاویان، نحما ۱۲: ۴۷

■ "پادشاهی تو بیاید" این آئوریست فعال امری است که به سلطنت خدا در قلب انسانها اشاره دارد و اکنون روزی در سرتاسر زمین تحقق خواهد یافت. این یک تاکید اسکاتولوژیک است (نگاه کنید به موضوع خاص: پادشاهی خدا در لوقا ۴: ۲۱). ملکوت خدا در اناجیل سینوپتیک نیز گفته می‌شود.

۱. گذشته (لوقا ۱۳: ۲۸)

۲. حاضر شوید (لوقا ۱۷: ۲۱؛ متی ۴: ۱۷؛ ۱۲: ۲۸)

۳. آینده (لوقا ۱۱: ۲؛ متی ۶: ۱۰)

۱۱: ۳ "هر روز به ما عطا فرما" این یک حال امری فعال دیگر است. همسوی متی دارای یک آئوریست امری فعال است. آیه ۳ بر وابستگی روزمره ما به خدا تاکید دارد.

این یک نمونه از اساتید الهیات مدرن است که ادعا می‌کنند که لوقا دارای اسکاتولوژی تغییر یافته ای است که آمدن دوم همراه با تاخیر را پیش بینی می‌کند. استدلال مانند این است: متی دارای زمان آئوریست است، دلالت بر دادن یک بار برای همه دارد (به عنوان مثال، تحقق بخشی)، اما لوقا دارای زمان حال است، دلالت بر دادن منظم (روزانه) از طریق زمان دارد. این ممکن است درست باشد، پولس، دوست و همراه لوقا، تاکید بر آمدن دوم با تاخیر در دوم تسالونیکیان (یکی از کتب اولیه پولس) دارد.

■ "هر روز" لوقا غالبا از عبارت *kath 'hanmeran* استفاده می‌کند (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۳؛ ۱۱: ۳؛ ۱۶: ۱۹؛ ۱۹: ۴۷؛ ۲۲: ۵۳؛ اعمال رسولان ۲: ۴۶، ۴۷؛ ۳: ۳؛ ۴: ۱۶؛ ۱۱: ۱۷؛ ۱۱). این نشان دهنده عمل مکرر است.

■ "روزانه" کلمه یونانی ترجمه شده "روزانه" (*epiousios*) "فقط در اینجا و در متی ۶: ۱۱ یافت میشود. این از یک استاد است که به اندازه کافی به یک

برده غذا می دهد تا وظیفه ای را که برای آن روز به او اختصاص داده شده است را انجام دهد (یونانی کوبین پاپیری یافت شده در مصر، به TEV مراجعه شود). به نظر می رسد تاکید اینجاست

۱. نیاز مومنان بر اعتماد مداوم به خدا
۲. خداوند نیاز روزانه ما را فراهم می کند (استفاده از اصطلاحات یونانی)، نه یکبار برای همیشه. این کلمه ممکن است تاکیدات مربوط به "نان آینده یا عصر جدید" باشد. این بدان معنی است که پادشاهی اکنون در مومنان وجود دارد (مشابه "زندگی ابدی" در حال حاضر). این تنش "در حال حاضر آینده" موعظه عیسی است.

■ "نان" نظریات بسیاری در مورد معنی این کلمه در این متن وجود دارد:

۱. نان فیزیکی
۲. نان اوکاریست (اعمال رسولان ۲: ۴۶)
۳. نان به عنوان اشاره به کلام خدا (مراجعة شود به متی ۴: ۴؛ لوقا ۴: ۴)
۴. خود عیسی (مراجعة شود به یوحنا ۶: ۴۱، ۴۸، ۵۱، ۵۸)
۵. نان مسیحی (مراجعة شود به لوقا ۱۴: ۱۵)

به نظر من معنای مفهومی کلمه در اینجا بهترین گزینه باشد، اما برای تامین نیازهای روزانه کلیه مومنان استفاده می شود.

۱۱: ۴ "گناهان ما را ببخش" این یک آئوریست امری فعال است. به نظر می رسد این کار به کار تمام شده خداوند توسط مسیح در زندگی مومنین (توجیه اولیه و تقدیس) و همچنین نیاز مداوم به بخشش (شهادت پیشرونده، مراجعة شود به اول یوحنا ۱: ۹) اشاره دارد.

اصطلاح یونانی "گناه" به معنای "گم شدن نشان" است. همسوی متی دارای "بدهیهای" آرامی است، که اصطلاحی یهودی است که خوانندگان نجیب لوقا آن را درک نمی کنند.

موضوع خاص: تقدس در عهد جدید

(SPECIAL TOPIC: NT HOLINESS / SANCTIFICATION)

عهد جدید معتقد است که وقتی گناهکاران با توبه و ایمان به سوی عیسی باز می گردند (مراجعة شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۹، ۱۶؛ ۲۱: ۲۰)، آنها بلافاصله موجه و تقدیس می شوند. این موقعیت جدید آنها در مسیح است. پارسایی او به آنها نسبت داده میشود (مراجعة شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۶؛ رومیان ۴). آنها درست و مقدس (عملی از سوی خدا) اعلام میشوند.

اما عهد جدید نیز مومنان را به تقدس و تقدیس دعوت می کند. این هر دو موقعیت الهیات در کار پایان یافته عیسی مسیح و دعوت به مسیحیت در نگرش و اعمال در زندگی روزمره است. به عنوان رستگاری یک هدیه رایگان است و هزینه زندگی و شیوه زندگی هم همینطور تقدس است.

پاسخ اولیه	مسیحیت پیشرو
اعمال رسولان ۲۶: ۱۸	رومیان ۶: ۱۹
رومیان ۱۵: ۱۶	دوم قرنتیان ۷: ۱
اول قرنتیان ۱: ۲ الی ۳، ۶: ۱۱	افسیان ۱: ۴، ۲: ۱۰
دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳	اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۳ الی ۴ و ۷، ۵: ۲
عبرانیان ۲: ۱۱، ۱۰: ۱۰ و ۱۴، ۱۳: ۱۲	اول تیموتائوس ۲: ۱۵
دوم پطرس ۱: ۲	دوم تیموتائوس ۲: ۲۱
	اول پطرس ۱: ۱۵ الی ۱۶
	عبرانیان ۱۲: ۱۴

■ "زیرا ما نیز همه قرضداران خود را می بخشیم" بخشش نشانه آن است که مورد بخشش قرار گرفته ایم (مراجعة کنید به متی ۵: ۷؛ ۶: ۱۴-۱۵؛ ۷: ۱-۷)؛ ۲: ۱۰؛ ۸: ۱۸؛ ۳۵: ۳۵؛ لوقا ۶: ۳۶؛ کولسیان ۳: ۱۳؛ یعقوب ۲: ۱۳؛ ۵: ۹). بخشش ما از دیگران مبنای بخشش ما نیست، بلکه نتیجه و شواهد یک قلب جدید و یک ذهن جدید است (یعنی عهد جدید، مراجعة کنید به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۵) این عبارت تنها جمله مربوط به اعمال انسان است.

■ "ما را در آزمایش میاور" (در متن انگلیسی "ما را به سوی وسوسه هدایت مکن" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک وجه وصفی آئوریست فعال نفی شده است ("هرگز"). اصطلاح وسوسه (*peirazō*) اصطلاحی است که در عهد جدید به معنای «وسوسه کردن با دیدگاه برای تخریب» استفاده شده است. موضوعات خاص در لوقا ۱۰: ۲۵ را مشاهده کنید. عیسی به شاگردانش گفت که برای همین مورد در لوقا ۲۲: ۴۰، ۴۶ دعا کنند. یعقوب ۱: ۱۳ از کلمه متفاوتی (*dokimazō*) برای آزمون استفاده می کند، که این مفهوم را دارد "برای امتحان با دید نابود کردن". خدا ما را برای نابودی آزمایش نمی کند، بلکه او ما را برای تقویت آزمایش می کند (مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۱؛ خروج ۱۶: ۴؛ ۲۰: ۲۰؛ تثنیه ۸: ۲، ۱۶: ۱۳؛ ۳: ۲؛ ۲۲: ۲؛ دوم تواریخ ۳۲: ۳۱؛ متی ۴: ۱؛ اول تسالونیکیان ۲: ۴؛ اول پطرس ۱: ۷؛ ۴: ۱۲-۱۶).

چندین نسخه خطی یونانی باستان عباراتی از متی ۶: ۱۳ (W, D, C, MSS A) اضافه می کنند. متن کوتاه لوقا در ¹MSS P⁷⁵، ¹κ^{*}، C، L یافت می شود. ⁴UBS به متن کوتاه تر رتبه "A" را می دهد (یقین).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۵ الی ۱۳

^۵سپس به ایشان گفت: «کیست از شما که دوستی داشته باشد، و نیمه شب نزد وی برود و بگوید: "ای دوست، سه عدد نان به من قرض بده، زیرا یکی از دوستانم از سفر رسیده، و چیزی ندارم تا پیش او بگذارم،" و او از درون خانه جواب دهد: "زحمتم مده. در قفل است، و فرزندانم با من در بسترنند. نمی توانم از جای برخیزم و چیزی به تو بدهم." ^۸به شما می گویم، هر چند به خاطر دوستی برنخیزد و به او نان ندهد، به خاطر آبرو بر خواهد خاست و هر آنچه نیاز دارد به او خواهد داد.

^۹"پس به شما می گویم، بخواهید که به شما داده خواهد شد؛ بجوید که خواهید یافت؛ بگوید که در به رویتان گشوده خواهد شد. ^{۱۰}زیرا هر که بخواهد، به دست آورد؛ و هر که بجوید، یابد؛ و هر که بگوید، در به رویش گشوده شود. ^{۱۱}اقدام یک از شما پدران، اگر پسرش از او ماهی بخواهد، ماری بدو می بخشد؟ ^{۱۲}یا اگر تخم مرغ بخواهد، عقربی به او عطا می کند؟ ^{۱۳}حال اگر شما با همه بدسیرتی تان می دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود.»

۱۱: ۵-۱۳ این داستانی است برای نشان دادن تردید خدا به پاسخ دادن به دعاهای ما نیست، بلکه برای نشان دادن تمایل او است. به این یک تمثیل متضاد گفته می شود. این نکته ساختگی برای برجسته کردن عدم تمایل بشر اما تمایل خداوند است.

۵: ۱۱

NASB, NRSV,

TEV, NJB

NKJV

"فرض کنید یکی از شما"

"اقدامیک از شما"

این به معنای واقعی کلمه "اقدامیک از شما" است. لوقا این کار را اغلب برای معرفی تعلیم عیسی استفاده می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۵، ۱۱؛ ۱۲: ۲۵؛ ۱۴: ۵، ۲۸؛ ۱۵: ۴؛ ۱۷: ۷). این مقدمه ادبی را می توان در عهد عتیق در اشعیا ۴۲: ۲۳ و ۵۰: ۱۰ مشاهده کرد.

این آیه از نظر فرهنگی انتظار پاسخ "نه" تأکیدی دارد (مراجعه کنید به *Poet and Peasant*, Kenneth Bailey، صفحات ۱۱۹-۱۴۱).

۱۱: ۶ "زیرا یکی از دوستانم از سفر رسیده" مسافران ممکن است برای دوری از گرما در بعضی از کشورهای خاورمیانه شبانه سفر کنند، اما در برخی دیگر سفر در شب خطرناک و غیرمعمول بود.

■ "چیزی ندارم تا پیش او بگذارم" تهیه یک وعده غذایی و وظیفه فرهنگی میزبان بود.

۱۱: ۷ "زحمتم مده" این یک حال امری فعال با حرف نفی است، که معمولاً به معنای متوقف کردن عملی است که در حال انجام است. سپس صاحب خانه دو دلیل عدم توانایی بلند شدن را ذکر می کند.

۱۱: ۸ این آیه نکته مثالی را توضیح می دهد. پایداری وجه مهم نماز است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۹-۱۰). به این دلیل نیست که خدا تمایلی ندارد، بلکه به این دلیل است که دعا صمیمیت با خدا را توسعه می دهد. بزرگترین نیاز ما به خدا است، نه جواب تمام دعاهای ما (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۱-۶).

خداوند فرزندان خود را دعوت می کند که حتی در مواقع و شرایطی که ممکن است نامناسب به نظر بیایند به نزد او بیایند.

خداوند بیش از هر میزبان باستانی در دسترس است (مراجعه شود به مزامیر ۲۳: ۵-۶).

۱۱: ۹ "بخواهید که به شما داده خواهد شد؛ بجوید که خواهید یافت؛ بگوید که در به رویتان گشوده خواهد شد" اینها همه حال امری فعال هستند که از دستورات عادت و شیوه زندگی صحبت می کنند (مراجعه شود به تنبیه ۴: ۲۹؛ ارمیا ۲۹: ۱۳). مهم این است که شخص پایداری انسان را با ویژگی پاسخگوی خدا متعادل کند. مومنان نمی توانند خدا را وادار به انجام کارهایی کنند که برای آنها خوب نیست. با این حال، در همان زمان، آنها می توانند در هر زمان و هر موقع که بخواهند، هرگونه نیاز درک شده را به پدر آسمانی خود بگویند. عیسی سه مرتبه همین دعا را در جیتسمانی انجام داد (مراجعه کنید به مرقس ۱۵: ۳۶، ۳۹، ۴۱؛ متی ۲۶: ۳۹، ۴۲، ۴۴). پولس همچنین سه بار در مورد خار در جسم دعا کرد (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱۲: ۸). اما نکته مهم در مورد دعا این نیست که شخص پاسخ خاصی به درخواست خود دریافت کند، بلکه این است که او با پدر، زمانی را سپری کرده است!

سماجت (به معنای واقعی کلمه "بی شرمی") مهم است (مراجعه شود به لوقا ۱۸: ۲-۸). با این حال، خدا را مردد نمیکنند، بلکه میزان علاقه و نگرانی شخص دعا کننده را نشان می دهد. نه سخنان زیاد شخص و نه دعاهای مکرر او باعث نمی شود که پدر آنچه را که به نفع کسی نیست، انجام بدهد. بهترین چیزی که مومنان در نماز می گیرند، یک رابطه فزاینده و وابستگی به خداوند است.

۱۱: ۱۱ الی ۱۲ هر دو سوال انتظار پاسخ "نه" دارند. عیسی برای توصیف رمز و راز نماز از قیاس پدر و پسر استفاده کرد. متی دو مثال آورده است، در حالی که لوقا سه مورد را ارائه می دهد (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۲، البته در روایات نسخ خطی سردرگمی وجود دارد). تمام نکات تصویری این بود که خداوند "چیزهای خوب" را به مومنان می بخشد. لوقا این "خوب" را "روح القدس" تعریف می کند (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۱۳). اغلب بدترین کاری که پدر ما می توانست برای ما انجام دهد پاسخ دادن به دعاها نامناسب و خودخواهانه ما است! هر سه مثال بازی در مورد چیزهایی است که به طور یکسان به نظر می رسند: سنگ به عنوان نان، ماهی به عنوان مارماهی، و تخم مرغ به عنوان عقرب های کوفته و کم رنگ.

۱۱: ۱۱ "به جای ماهی" از شکل سامی آن استفاده می کند "و در عوض" (مراجعه کنید به MSS P⁴⁵⁻⁷⁵، B)، در حالی که اصطلاح عادی یونانی به "نه بجای" نیاز دارد (مراجعه کنید به MSS P⁴⁵⁻⁷⁵، W, L, D, A). این به وضوح نشان می دهد که چگونه بعداً کاتبان یونانی تأثیر آرامی را بر نویسندگان عهد جدید (حتی لوقا) نفهمیدند و فرم های غیرمعمول سامی را به اشکال معمول یونانی کوبین خود تغییر دادند.

ما سخنان دقیق عیسی را نداریم. انجیل نوارهای ویدیویی نیستند، اما خاطراتی الهام گرفته از روح القدس هستند. اختلافات آنها تأثیری در الهام و اعتماد به نفس ندارد.

۱۱: ۱۳ این یک جمله شرطی نوع اول است که فرض می شود از دید نویسنده یا برای اهداف ادبی او شرط درست است. به روشی کاملاً اجباری، این امر تأیید بر گناهکار بودن همه انسانها است (مراجعه شود به رومیان ۳: ۹، ۲۳). تضاد، بین انسانهای شیطانی و خدای دوست داشتنی است. خداوند شخصیت خود را به قیاس خانواده انسانی نشان می دهد.

■ "چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود" سوالی درباره جمله این آیه وجود دارد. مهم است که به دنبال همسو در متی ۷: ۱۱ باشید، که جایگزین "روح القدس" با "چیزهای خوب" است. دستنوشته های P⁴⁵ و D لوقا ۱۱: ۱۳ "هدایای نیکو" دارند (همانند متن یونانی استفاده شده توسط آمبروز). به نظر می رسد این اشاره دلالت بر آن دارد که این بیشتر اشاره به هدایای معنوی است (مراجعه شود به *Answers to Questions*, F. F. Bruce، صفحه ۵۳) تا به خود روح القدس (مفعولی وجود ندارد). من از جایی در کتاب مقدس نمی دانم که از پدر روح القدس را بخواهیم چون در رمان رستگار شدن روح القدس به ما داده میشود. روح زمانی که در ما ساکن میشود که عیسی را دریافت کنیم. با این حال، تأیید نسخه خطی در مورد "روح القدس" بسیار گسترده است (مراجعه شود به MSS P⁷⁵، W, C, B, A, ۸).

یک تفاوت متنی دیگر نیز در این متن وجود دارد. تعیین برای خدا می تواند (۱) "پدر از بهشت" باشد (به عنوان مثال MSS P⁷⁵، ۸، L) یا (۲) "پدر از بهشت خواهد داد" (مراجعه شود به MS P⁴⁵ و همسو در متی ۷: ۱۱) مانند اکثر تفاوتهای متنی، این بر معنی متن تأثیر نمی گذارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۱۴ الی ۲۳

۱۴ عیسی دیوی لال را از کسی بیرون می کرد. چون دیو بیرون رفت، مرد لال توانست سخن بگوید و مردم در شگفت شدند. ^{۱۵} اما برخی گفتند: «او دیوها را به یاری بعلزبول، رئیس دیوها، بیرون می کند.» ^{۱۶} دیگران نیز به قصد آزمودن او، خواستار آیتی آسمانی شدند. ^{۱۷} او افکار آنان را درک کرد و به ایشان گفت: «هر حکومتی که بر ضد خود تجزیه شود، نابود خواهد شد، و هر خانه ای که بر ضد خود تجزیه شود، فرو خواهد ریخت. ^{۱۸} اگر شیطان نیز بر ضد خود تجزیه شود، چگونه حکومتش پابرجا ماند؟ زیرا می گوید من دیوها را به یاری بعلزبول بیرون می رانم.»

^{۱۹} اگر من به یاری بعلزبول دیوها را بیرون می‌رانم، شاگردان شما به یاری که آنها را بیرون می‌کنند؟ پس ایشان، بر شما داوری خواهند کرد. ^{۲۰} اما اگر من به انگشت خدا دیوها را بیرون می‌رانم، یقین بدانید که پادشاهی خدا بر شما وارد آمده است. ^{۲۱} هرگاه مردی نیرومند و مسلح از خانه خود پاسداری کند، اموالش در امان خواهد بود. ^{۲۲} اما چون کسی نیرومندتر از او بر وی یورش ببرد و چیره شود، سلاحی را که آن مرد بدان توکل دارد از او گرفته، غنیمت را تقسیم خواهد کرد. ^{۲۳} هر که با من نیست، بر ضد من است، و هر که با من جمع نکند، پراکنده سازد.

۱۱: ۱۴ "دیوی لال" (در نسخه انگلیسی این آیه چنین نوشته شده "عیسی دیوی را بیرون میراند و او لال بود" و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) متی ۱۲: ۲۲ می‌گوید که دیو باعث کوری و همچنین گنگی شده بود. هم متی ۱۲: ۲۲-۳۲ و هم مرقس ۳: ۲ الی ۳۰ همین بحث را در شرایط و مکانهای مختلف ثبت می‌کنند.

در اینجا یک تفاوت میان نسخ خطی یونانی وجود دارد که در عبارت "و او لال بود" وجود دارد. بیشتر نسخ خطی "و او" را حذف کرده اند (مراجعه کنید به MSS P^{45,75}, א, *A, B, L).

Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, صفحه ۱۵۸، می‌گوید که حالت کامل نشانگر يك سامی گرای است که لوقا به کار می‌برد، اما متن کوتاه تر تایید نسخ خطی یونانی را نشان می‌دهد.

کمیتة ترجمه UBS³ این عبارت را در براکت قرار داده و به آن رتبه "D" (با سختی زیاد) داده است. با این حال، UBS⁴ به آن رتبه "C" (تصمیم گیری دشوار) داده است. محققان نظر خود را تغییر می‌دهند!

مانند اکثر این گونه‌ها، این امر بر فشار آیه یا بر معنای پاراگراف تاثیر نمی‌گذارد.

۱۱: ۱۵ "اما برخی گفتند" متی ۱۲: ۲۴ "فریسی" دارد، در حالی که مرقس ۳: ۲۲ "کاتبانی از اورشلیم" دارد.

■ "بعلزبول، رئیس دیوها" بعلزبول یک خدای باروری عهد عتیق (Ekron (Ba'al BDB 127 است (دوم پادشاهان ۱: ۲، ۳، ۶، ۱۶). نسخ خطی عهد جدید بین املاي بنزوبوب و بعلزبول تفاوت دارد (مراجعه کنید به مرقس ۳: ۲۲ و متی ۱۰: ۲۵). این احتمالاً به دلیل تلاش یهودیان برای تغییر دادن بتها با کمی تغییر نام آنها است. اصطلاح زبوب به معنای "ارباب سرگین" است. زابل به معنای "تعالی" است و بعداً عنوانی در یهودیت برای رئیس دیوها بدست آمد. در ترجمه‌های Vulgate و Peshitta یافت می‌شود.

عبارت "حاکم شیاطین" "بعلزبول" را به عنوان شیطان مشخص می‌کند (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۱۸). اگر چه عهد عتیق در مورد رابطه شیطان و دیو سکوت نمی‌کند (به موضوع خاص: شیاطین در کتاب در لوقا ۴: ۱ مراجعه کنید)، ادبیات بینابینی (تحت تاثیر زرتشت) شیطان را به عنوان رئیس دیوها معرفی می‌کند.

همچنین رابطه بین فرشتگان سقوط کرده عهد عتیق و شیاطین نامشخص است (مراجعه شود به مکاشفه ۱۲: ۹). اول انوش می‌گوید *Nephilim* پیدایش ۶، که در سیل درگذشت، شیطان بدنبال کالبد فیزیکی او شد.

۱۱: ۱۶ "به قصد آزمودن او" این اصطلاح (peirazō)، توجه داشته باشید که در لوقا ۱۱: ۴ و موضوع خاص در لوقا ۱۰: ۲۵) در عهد جدید با مفهوم "برای آزمایش با نگاه به تخریب" استفاده می‌شود.

به نظر می‌رسد این پاراگراف دو موضوع جداگانه را با هم مخلوط کرده است:

۱. جن گیری عیسی

۲. آزمایش توسط افرادی که در پی معجزه هستند

خود جنایات مهمترین نشانه ای بود که می‌توان از مبدأ، اقتدار و قدرت عیسی به دست آورد.

■ "خواستار آیتی آسمانی شدند" آنها نشانه را داشتند، جن گیری، ولی آن را نمی‌پذیرفتند (مراجعه کنید بهاول قرنیتیان ۱: ۲۲). تقاضا برای آیات به یک مانع بزرگ برای یهودیان تبدیل شد (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۲۹-۳۰؛ متی ۱۲: ۳۸؛ یوحنا ۲: ۱۸؛ ۶: ۳۰).

این اصرار مکرر برای آیت، ما را به یاد وسوسه عیسی می‌اندازد (مراجعه کنید به متی ۴؛ لوقا ۴) جایی که شیطان او را وسوسه می‌کند تا از بالای معبد بپرد، ظاهراً در یک روز عید شلوغ تا جمعیت یهودی را تحت تاثیر قرار دهد (مراجعه شود به لوقا ۴: ۹).

■ "او افکار آنان را درک کرد" به یادداشت های لوقا ۵: ۲۲؛ ۶: ۸؛ ۹: ۴۷؛ ۲۴: ۳۸ مراجعه کنید.

۱۱: ۱۷ الی ۱۸ عیسی پوچی منطقی مخالفانش را تصریح میکند. چرا شیطان بندگان خود را شکست می دهد (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۸)؟

۱۱: ۱۸ "اگر" این اولین از سه جمله شرطی نوع اول است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۸، ۱۹، ۲۰) که از دیدگاه نویسنده یا برای اهداف ادبی / منطقی او تصور می شود شرط درست باشد.

موردی که در لوقا ۱۱: ۱۹ وجود دارد نمونه ای از این است که چطور شرط درجه اول با واقعیت صحیح نیست، بلکه برای کمک به نویسنده است تا یک نکته محکم و منطقی را بیان کند. در واقع، این گفته صحیح نیست!

■ "حکومتش" (در متن انگلیسی "پادشاهی او" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) شیطان پادشاهی دارد و می خواهد آن را نگه دارد و گسترش دهد. یک درگیری معنوی وجود دارد (مراجعه کنید به یوحنا ۱۲: ۳۱؛ ۱۴: ۳۰؛ ۱۶: ۱۱؛ دوم قرنتیان ۴: ۴؛ افسسیان ۲: ۲؛ ۴: ۱۴، ۲۷؛ ۶: ۱۲-۱۱، ۱۶؛ یعقوب ۴: ۷؛ اول پطرس ۵: ۸-۹).

۱۱: ۱۹ "شاگردان شما به یاری که آنها را بیرون می کنند" (در نسخه انگلیسی، "پسران شما به یاری که آنها را بیرون میکشند" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) یهودیان کاملاً در مظلومیت فعال بودند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۹: ۱۳-۱۶؛ نگاه کنید به جوزفوس Antiq. 8.2.5). اگر آنها قدرت عیسی در بیرون راندن شیاطین را انکار می کردند، چطور جن گریه های یهودیان را توضیح میدادند (به ویژه کسانی که از نام عیسی استفاده می کنند، مراجعه شود به لوقا ۹: ۴۹-۵۰؛ مرقس ۹: ۳۸-۴۰)؟

■ "پس ایشان، بر شما داوری خواهند کرد" حداقل این افراد غارتگر یهودی که از نام عیسی استفاده می کردند قدرت او را به رسمیت می شناختند. این جمعیت (متی می گوید فریسیان) با صدا زدن تاریکی، گناه غیرممکن را مرتکب شده اند. آنها به وضوح دیدند و شنیدند، اما آن را شرور دانستند!

موضوع خاص: تفسیر فرایندهای ترجمه گناه نابخشودنی

(SPECIAL TOPIC: EXEGETICAL PROCEDURES FOR INTERPRETING "THE UNPARDONABLE SIN")

A. به خاطر داشته باشید که اناجیل منعکس کننده موقعیت یهودی هستند

۱. دو نوع گناه (موضوع خاص: گناه غیر عمد [عهد عتیق]، مراجعه شود به لایوان ۲: ۴ و ۲۲ و ۲۷، ۱۵: ۵ و ۱۷ الی ۱۹، اعداد ۲۷: ۱۵ الی ۳۱، تثنیه ۱: ۴۳، ۱۲: ۱۷ الی ۱۳)

a. غیر عمد

b. عمد

۲. دوره قبل از پنتیکاست یهودی (یعنی تحقق انجیل [یعنی مرگ، رستاخیز، معراج] و موهبت روح القدس هنوز صورت نگرفته است) B. به مفهوم واقعی انجیل مرقس ۳: ۲۲ الی ۳۰ توجه کنید

۱. بی ایمانی خانواده خود عیسی (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳: ۳۱ الی ۳۲)

۲. بی ایمانی فریسیان (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲: ۲۴، ۱: ۳ و ۶ و ۲۲)

C. همسوهای اناجیل را مقایسه کنید، جاهایی که "پسر انسان" تبدیل به "پسران انسانها" می شود

۱. انجیل متی ۱۲: ۲۲ الی ۳۷ (یعنی ۱۲: ۳۲، "کلامی علیه پسر انسان")

۲. انجیل لوقا ۱۱: ۱۴ الی ۲۶، ۸: ۱۲ الی ۱۲ (یعنی "کلامی علیه پسر انسان")

۳. انجیل مرقس ۳: ۲۸ (یعنی "تمام گناهان پسران انسانها آزریده می شود")

گناه نابخشودنی انکار مداوم عیسی در حضور نور عظیم است. فریسیان به وضوح درک کردند ولی حاضر نشدند ایمان آورند. در این مفهوم، به "در

گناه تا زمان مرگ" در اول یوحنا مرتبط است (مراجعه شود به موضوع خاص: در گناه تا مرگ).

۱۱: ۲۰ "به انگشت خدا" این عبارت چندین مرتبه در عهد عتیق استفاده شده است:

۱. خدا به عنوان خالق، مزامیر ۸: ۳

۲. خدا به عنوان وحی کننده مکاشفه، خروج. ۳۱: ۱۸؛ تثنیه ۹: ۱۰

۳. خدا به عنوان رستگار کننده، طاعونی که از مصر رستگاری را آورد، خروج ۸: ۱۹

این یک عبارت انسانی است (به موضوع خاص در لوقا ۱: ۵۱ مراجعه کنید). انسانها فقط واژگان زمینی را برای توصیف اشخاص روحانی، رویدادها و چیزها دارند. تمام زبانهای ما در مورد خدا قیاس و استعاره است. خدا شخصی است و بنابراین، کتاب مقدس او را از نظر انسانی (جسمی، عاطفی، رابطه ای) توصیف می کند. خدا یک روح ابدی است که در سراسر خلقت حضور دارد. او بدن انسان ندارد، هر چند می تواند آن شکل را به دست آورد (مثلاً پیدایش ۳: ۸؛ ۱۸؛ ۳۳؛ لاویان ۲۶: ۱۲؛ تثنیه ۲۳: ۱۴).

■ "که پادشاهی خدا بر شما وارد آمده است" منطق منکوب کننده است. اگر عیسی با قدرت خدا شیاطین را از بین میبرد، پس او مسیح بود. طرد جمعیت از او و قدرت و اقتدار او طرد یهوه بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۵: ۱۰-۱۲).

دفع شیاطین نشانگر شکست شیطان و پادشاهی وی بود. واقعه اسکاتولوژیک (مراجعه شود به اشعیا ۲۴: ۲۱-۲۳؛ مکاشفه ۲۰: ۱-۳) به خدمت عیسی آمده است. پادشاهی حضور دارد (مراجعه کنید به متی ۱۲: ۲۸)، اما آینده! این تنش عهد جدید از "در حال حاضر" و "هنوز" نیست. شیطان شکست خورده و در حال شکست است!

۱۱: ۲۱ الی ۲۲ قدرت عیسی بر پادشاهی شیطان و بارانش اقتدار الهی بودن عیسی را نشان می دهد.

بیرون راندن شیطان و جن و نمایندگان او توسط عیسی به روشنی قدرت خدا را بر شر نشان می دهد (حتی "قوی، کاملاً مسلح" - وجه وصفی کامل مجهول). شیطان در برابر عیسی ناتوان است، (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۲۲؛ ۱۸: ۱۰)

۱۱: ۲۲ "از او گرفته" این ممکن است اشاره ای به اشعیا ۵۳: ۱۲ باشد ("و غنیمت را با افراد قوی تقسیم می کند"). این (*skulon*) استعاره پیروزی نظامی است، تقسیم غنایم (مراجعه شود به Septuagint، خروج ۱۵: ۹؛ اعداد ۳۱: ۱۱، ۱۲، ۲۶، ۲۷؛ اول سموئیل ۲۳: ۳).

۱۱: ۲۳ به نظر می رسد این امر با ۹: ۵۰ متناقض باشد، اما کسانی را که عیسی با آنها صحبت می کند به یاد بیاورید. در لوقا ۹: ۵۰ او به شاگردان خود در مورد مدارا پرداخته است. غارتگران یهودی یا سایر شاگردان قدرت عیسی را به رسمیت شناختند و از آن برای کمک به مردم استفاده می کردند. با این حال، در اینجا کسانی هستند که می خواهند عیسی را امتحان کنند (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۱۶) که با ادعای استفاده از قدرت شیطان، قدرت و اختیار او را از طرف خدا رد می کردند. دو متن و گیرنده کاملاً متفاوت وجود دارد!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۲۴ الی ۲۶

^{۲۴} «هنگامی که روح پلید از کسی بیرون می آید، به مکانهای خشک و بایر می رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون نمی یابد با خود می گوید: "به خانه ای که از آن آمدم، باز می گردم." ^{۲۵} اما چون به آنجا می رسد و خانه را زفته و آراسته می بیند، ^{۲۶} می رود و هفت روح بدتر از خود نیز می آورد، و همگی داخل می شوند و در آنجا سکونت می گزینند. در نتیجه، سرانجام آن شخص بدتر از حالت نخست او می شود.»

۱۱: ۲۴ الی ۲۶ این عبارت سه معنی احتمالی دارد

۱. جن گیران یهودی بدون ایمان فردی جن گیری انجام دادند و روح شیطانی بازگشت.
۲. این اشاره ای است به قوم اسرائیل در مفهوم اینکه عبادت بتها را رد کردند ولی آن را با یک ارتباط از روی ایمان با یهوه جایگزین نکردند.
۳. این اشاره به موعظه یحیی تعمید دهنده دارد، که آنها قبول کردند وی طرف خدا است، ولی عیسی را نفی کردند.

شرط آخر به مراتب بدتر از مشکل وجودی بود.

۱۱: ۲۴ "روح پلید" (در نسخه انگلیسی "روح ناپاک" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین در لوقا ۴: ۳۳ و یادداشت در مورد جن گیری در لوقا ۴: ۳۵ را مطالعه کنید.

■ "به مکانهای خشک و بایر می رود تا جایی برای استراحت بیابد" در عهد عتیق شیاطین در مکانهای غیر مسکونی زندگی میکردند (مراجعه شود به لاویان ۱۶: ۱۰، اشعیا ۱۳: ۲۱؛ ۳۴: ۱۱).

اصطلاح استراحت (*anapausis*) در Septuagint اشعیا ۳۴: ۱۴ استفاده می شود (طبق گفته Joseph A. Fitzmyer, *The Gospel According to Luke*, جلد ۲، صفحه ۹۲۵)، که توصیف محل استراحت لیلیت (شیاطین زن شب) است. به موضوع خاص: شیاطین در عهد عتیق در لوقا ۴: ۱ مراجعه کنید.

۱۱: ۲۶ "هفت روح بدتر" این استعاره ای برای حالت جن زدگی شدیدتر است.

■ "سرانجام آن شخص بدتر از حالت نخست او می شود" شر اگر با ایمان به مسیح با قاطعیت برخورد نشود، می تواند رشد کند و پیشرفت کند. شر می تواند و تشدید می شود زیرا هدف نهایی آن تخریب فرد است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۲۷ الی ۲۸

۲۷ هنگامی که عیسی این سخنان را می گفت، زنی از میان جمعیت به بانگ بلند گفت: «خوشا به حال زنی که تو را زایید و به تو شیر داد.»^{۲۸} اما عیسی در پاسخ گفت: «خوشا به حال آنان که کلام خدا را می شنوند و آن را به جای می آورند.»

۱۱: ۲۷ همسو در متی ۱۲: ۴۶-۵۰ گزارش مادر و برادران عیسی را که به دنبال حضار با او بودند، ثبت می کند. لوقا این را زودتر در لوقا ۸: ۱۹-۲۱ ثبت کرده است.

این به ما نشان می دهد که اناجیل به طور دقیق و منظم ساختار یافته نیستند. این تاریخی بودن آنها را از بین نمی برد، اما به ما کمک می کند تا به خاطر داشته باشیم که اناجیل تاریخ مدرن، علت و معلولی غربی، تاریخ های پی در پی نیستند و همچنین شرح حال آنها نیست. آنها به منظور نجات و بلوغ مسیحیان، دستگاه های انجیل هستند. مسئله اصلی شخصیت و کار مسیح است.

۱۱: ۲۸ "اما عیسی در پاسخ گفت" عیسی تایید زن را تایید کرد، اما او تایید کرد که رابطه نزدیکتری (حتی یک نعمت) بین کسانی که می شنوند و پیروی می کنند وجود دارد. پیام او بیشتر از کسانی که به سادگی ارتباط خانوادگی دارند (یعنی خویشاوند خونی) هستند، ارتباط نزدیک ایجاد میکند.

NASB	"بر خلاف"
NKJV	"بیش از"
NRSV, TEV	"ترجیحا"
NJB	"بیشتر"

ترکیب یونانی (مردان + *oun*) دارای چندین مفهوم است. این به آنچه اخیراً گفته شده است می پردازد و به آن می افزاید. این می تواند (۱) تایید کند، (۲) آن را نفی کند، یا (۳) از آن فراتر رود (مراجعه شود به رومیان ۹: ۲۰؛ ۱۰: ۱۸؛ فیلیپیان ۳: ۸). گزینه سوم متناسب با این متن است.

■ "خوشا به حال آنان که کلام خدا را می شنوند و آن را به جای می آورند" این همسو با لوقا ۸: ۲۱ است. اینها هر دو وجه وصفی حال فعال هستند. آنها با هم کلمه عبری *shema*، تشبیه ۶: ۴-۶ را منعکس می کنند. خانواده واقعی عیسی کسانی هستند که خواست خدا را که در کلام خدا بیان شده است می شنوند و انجام می دهند! خداوند ملتی را می خواهد که ویژگیهای او را به جهانیان نشان دهند.

عیسی کسی است که کلام (*Logos*) می دهد و کلام است (مراجعه شود به یوحنا ۱: ۱). مومنان وقتی می شنوند و بر اساس انجیل عمل میکنند، برکت می گیرند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۲۹ الی ۳۲

۲۹ چون بر شمار جمعیت افزوده می شد، عیسی گفت: «این نسل، نسلی است بس شرارت پیشه. خواستار آیتی هستند! اما آیتی به ایشان داده نخواهد شد جز آیت یونس. زیرا همان گونه که یونس آیتی بود برای مردم نینوا، پسر انسان نیز برای این نسل آیتی خواهد بود.^{۳۱} در روز داوری، ملکه جنوب با این نسل بر خواهد خاست و محکومشان خواهد کرد، زیرا او از آن سوی دنیا آمد تا حکمت سلیمان را بشنود، و حال آنکه کسی بزرگتر از سلیمان اینجاست.^{۳۲} مردم نینوا در روز داوری با این نسل بر خواهند خاست و محکومشان خواهند کرد، زیرا آنها در اثر موعظه یونس توبه کردند، و حال آنکه کسی بزرگتر از یونس اینجاست.»

۱۱: ۲۹ "این نسل، نسلی است بس شرارت پیشه" همسوی متی (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۳۸-۴۲) آنها را "نسلی شرور و زناکار" می نامد، که خوانندگان غیر یهودی لوقا در مفهوم عهد عتیقی خود نمی فهمیدند (یعنی بی ایمان، بت پرست، مراجعه شود به خروج ۳۴: ۱۵-۱۶؛ تشبیه ۳۱: ۱۶؛ داوران ۲: ۱۷؛ ۸: ۲۷؛ حزقیال ۶: ۹؛ ۲۳: ۳۰؛ هوشع ۳: ۱؛ ۴: ۱۲؛ ۹: ۱) این آیه ممکن است به لوقا ۱۱: ۱۶ اشاره کند.

■ "خواستار آیتی هستند" در مرقس ۸: ۱۱-۱۲ عیسی از آیت امتناع می ورزد! هم متی و هم لوقا عیسی را به عنوان نشانگر پیامبر یونس ثبت می کنند.
۱. متی به حضورش در ماهی بزرگ سه روز (یعنی رستاخیز عیسی)
۲. لوقا به موعظه خود در مورد توبه نینوا (یعنی آنچه که جمعیت باید انجام دهد)

آنها تعلیم عیسی را شنیده بودند و شفا دادنها و جن گیریهای را که وی انجام داده بود، دیده بودند، اما می خواستند نشانه ای نهایی برای ترغیب آنها به اعتقاد به او داشته باشند. این دقیقا وسوسه متی ۴: ۵-۷ است، که عیسی نمی توانست تسلیم شود. با این حال، در واقعیت، او یکی پس از دیگری به آنها آیت داده بود، اما آنها نمی توانستند یا نمی توانستند ببینند!

■ **"اما آیتی به ایشان داده نخواهد شد جز آیت یونس"** همسوی متی (متی ۱۲: ۳۸-۴۲) تاکید بر یونس در ماهی بزرگ سه روز است زیرا عیسی سه روز در قبر بود (هادس). باید به یاد داشته باشیم که این سه روز توسط حساب یهودیان است، نه سه دوره بیست و چهار ساعته. هر بخشی از روز، که برای آنها شام تا شام بود (پیدایش ۱)، به عنوان یک روز کامل حساب می شد. تمایل عیسی به یونس تاریخ بودن پیامبر یونس را تایید می کند (همانطور که دوم پادشاهان ۱۴: ۲۵). این دقیقا تجربه در ماهی بزرگ است که به عنوان قیاس مورد استفاده قرار می گرفت. همچنین، موعظه یونس منجر به نجات غیر یهودیان شد (مخاطبین لوقا، غیر یهودیان بودند).

لوقا بر توبه نینوا در موعظه یونس تاکید دارد. در لوقا عیسی با توجه به تعالیم و معجزات خود به عنوان معجزه عهد عتیق که به دنبال آن بودند، خواستار توبه جمعیت شده است.

۱۱: ۳۰ این موعظه یونس بود که خداوند، نینوای باستان، پایتخت شر و ظالم آشور (دشمن اسرائیل) را به توبه تبدیل کرد. همسوی متی به مدت سه روز از یونس در ماهی بزرگ و سه روز عیسی در زمین استفاده می کند.

۱۱: ۳۱ "ملکه جنوب" این به بازدید ملکه صبا (یک غیر یهودی) برای شنیدن حکمت سلیمان که در اول پادشاهان ۱۰ و دوم تواریخ ۹ ضبط شده است اشاره دارد.

■ **"حال آنکه کسی بزرگتر از سلیمان اینجاست"** چه خودپسندی فوق العاده ای و درک فردی از این نجار ناصری است. او خود را عقل بزرگتر (یعنی "چیزی") از سلیمان می دید (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۴۹، ۵۲).

عیسی در گفتگوهای خود با گروههای مختلف به وضوح ادعا می کند که او "بزرگتر از" است

۱. معبد، متی ۱۲: ۶، ۸

۲. یونس، متی ۱۲: ۴۱؛ لوقا ۱۱: ۳۱

۳. بزرگتر از سلیمان، متی ۱۲: ۴۲؛ لوقا ۱۱: ۳۲

۴. بزرگتر از یعقوب، یوحنا ۴: ۱۲

۵. بزرگتر از یحیی تعمید دهنده، یوحنا ۵: ۳۶

۶. بزرگتر از ابراهیم، یوحنا ۸: ۵۳

این یا تجاوز یک مرد دیوانه است یا شاهد خدای از مرگ زنده شده! هر شنونده / خواننده خود باید تصمیم بگیرد.

۱۱: ۳۲ **"مردم نینوا"** (در نسخه انگلیسی "مردان نینوا" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) بدیهی است که این کاربرد "مردان" به صورت کلی بوده و به مفهوم مردم است.

■ **"حال آنکه کسی بزرگتر از یونس اینجاست"** دوباره توجه کنید "چیزی". خرد و پیام عیسی از هر حکمت و پیام عهد عتیق بیشتر است. پیام یونس باعث شد که یک ملت بت پرست توبه کند. پیام عیسی از یونس بزرگتر است، اما این رهبران مذهبی توبه نمی کنند و ایمان نمی آورند. محکوم کردن آنها به مراتب بدتر است زیرا پیامی که شنیدند بسیار برتر بود!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۳۳ الی ۳۶

۳۳ «هیچ کس چراغ را بر نمی افروزد تا آن را پنهان کند یا زیر کاسه ای بنهد، بلکه چراغ را بر چراغدان می گذارند تا هر که داخل شود روشنایی را ببیند. ۳۴ چشم تو، چراغ بدن توست. اگر چشمت سالم باشد، تمام وجودت روشن خواهد بود. اما اگر چشمت فاسد باشد، تمام وجودت را تاریکی فرا خواهد گرفت. ۳۵ پس به هوش باش مبادا نوری که در توست، تاریکی باشد. ۳۶ چه اگر تمام وجودت روشن باشد و هیچ جزئی از آن تاریک نباشد، آنگاه همچون زمانی که نور چراغ بر تو می تابد، به تمامی در روشنایی خواهی بود.»

۱۱: ۳۳ الی ۳۶ همین استعاره ها در متی ۵: ۱۵؛ مرقس ۴: ۲۱؛ و لوقا ۸: ۱۶ استفاده می شوند، اما با برنامه های مختلف. ظاهراً عیسی از تصاویر مشابه در شرایط مختلف استفاده می کرد. در اینجا آنها به نگرش های بشر و باز بودن او به خدا در مسیح اشاره می کنند.

این معمولاً گناه غیرقابل توصیف نامیده می شود (به موضوع خاص در لوقا ۱۱: ۱۹ مراجعه کنید). به یادداشت های زیر از تفسیرهای من در زمینه های همسو در مرقس ۳: ۲۹ و متی ۱۲: ۳۱-۳۲ مراجعه کنید.

"۳: ۲۹" اما هر که به روح القدس کفر گوید " این را باید در شرایط تاریخی قبل از پنتیکاست درک کرد. در این مفهوم استفاده شده که حقیقت خدا رد شده است. آنچه این آیه آموزش می دهد "گناه نابخشودنی" است. باید در نور شرایط زیر آن را تفسیر کرد:

۱. تمایز عهد عتیق میان گناهان عمدی و غیر عمدی (مراجعه شود به اعداد ۱۵: ۲۷ الی ۳۱)
۲. ایمان نداشتن خانواده خود عیسی در برابر ایمان نداشتن فریسیان در این متن
۳. بیانات در مورد بخشش در انجیل مرقس ۳: ۲۸
۴. تفاوتها میان همسوهای انجیل، به خصوص تغییر "پسر انسان" (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۲، انجیل لوقا ۱۲: ۱۰) به "پسران انسانها" (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۱، انجیل مرقس ۳: ۲۸).

در نور موارد فوق، این گناه توسط آنانی صورت می گیرد که در حضور نور و درک عظیم، هنوز عیسی را به عنوان ابزار خدا برای آشکار سازی و رستگاری انکار می کنند. آنان نور انجیل را به تاریکی شیطان تبدیل می کنند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳: ۳۰). آنان ترسیم روح را رد می کنند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۴۴ و ۶۵). گناه نابخشودنی رد کردن خدا به دلیل معدودی گناه یا کلمات نیست، بلکه انکار مستمر و دائمی خدا در مسیح با باور ارادی است (یعنی علما، کاتبین و فریسیان).

این گناه فقط توسط کسانی انجام می شود که انجیل را دیده و شنیده اند. آنان که پیام را در مورد عیسی به وضوح شنیده اند مسئول انکار او هستند. این به خصوص در فرهنگهای مدرن که دسترسی مستمر به انجیل دارند، ولی عیسی را رد می کنند، درست است (یعنی آمریکا، فرهنگ غربی).

■ "هرگز آمرزیده نخواهد شد" این عبارت را باید در نور انجیل مرقس ۳: ۲۸ تفسیر کرد.

■ "بلکه مجرم به گناهی ابدی است" این انکار ارادی انجیل است (شخص عیسی و کارهای او) در حضور نور عظیم!

تنوعات زیادی در رابطه با عبارت "گناه ابدی" وجود دارد. برخی نسخ دستنویس یونانی باستانی

۱. آن را به حالت مضافه الیه تغییر دادند (یعنی hamartias) - W.D.C*.
۲. "داوری" را به آن اضافه کردند (یعنی kriseōs) - A و C² (مراجعه شود به KJV)
۳. "عذاب" را به آن اضافه کردند (یعنی kolaseōs)، حرف کوچک ۱۲۳۴

برای علما اولیه صحبت کردن در مورد "گناه ابدی" شوکه کننده بود.

سخن گفتن درباره "گناه ابدی" برای کاتبان اولیه تکان دهنده بود. Robert B. Girdlestone در کتاب خود *Synonyms of the Old Testament* اظهار نظر جالبی درباره کلمه "ابدی" دارد: "صفت *aiōnios* بیش از چهل بار در عهد جدید با توجه به زندگی ابدی استفاده می شود، که بخشی از آن به عنوان یک هدیه حاضر، تا حدودی به عنوان وعده برای آینده در نظر گرفته می شود. این امر همچنین در مورد وجود بی پایان خدا در رومیان ۱۶: ۲۶، به کارآیی بی پایان کفار مسیح در عبرانیان ۹: ۱۲، ۱۳: ۲۰؛ و به اعصار گذشته در رومیان ۱۶: ۲۵، دوم تیموتائوس ۱، ۹، تیتوس ۱: ۲ اعمال می شود.

از این کلمه با اشاره به آتش ابدی در متی ۱۸: ۸، ۲۵، ۴۱، یهودا ۷؛ مجازات ابدی، متی ۲۵: ۴۶؛ داوری یا محکومیت ابدی، مرقس ۳: ۲۹، عبرانیان ۶: ۲؛ تخریب ابدی، دوم تسالونیکیان ۱: ۹ استفاده می شود. کلمه موجود در این بندها حاکی از نهای بودن است و ظاهراً نشانگر این است که وقتی این احکام تحمیل شود، زمان محاکمه، تغییر و یا احتمال بازیابی ثروت شخص، کاملاً و برای همیشه طی خواهد شد. ما در مورد آینده، در مورد ارتباط زندگی انسان با بقیه موجودات و در مورد وزن اخلاقی کفر، که در پرتو ابدیت مشاهده می شود، بسیار کم می فهمیم. اگر از

یک طرف اشتباه باشد که به کلام خدا بیفزاییم، از طرف دیگر نباید از آن فاصله بگیریم. و اگر ما تحت آموزه مجازات ابدی همانطور که در کتاب مقدس آمده است، گیر کنیم، باید منتظر باشیم و به انجیل عشق خدا از طریق مسیح پردازیم، در حالی که تصدیق می کنیم پیشینه ای تاریک وجود دارد که ما قادر به درک آن نیستیم". (صفحات ۳۱۸-۳۱۹).

متی ۱۲: ۳۱-۳۲ این اشاره به کفر علیه روح غالباً "گناه نابخشودنی" خوانده می شود.

از نظر همسو در مرقس ۳: ۲۸ بدیهی است که "پسر انسان" در این زمینه عنوانی برای عیسی نبود، بلکه استفاده کلی از اصطلاح عبری "فرزندان مردان" یا "بشر" بود. این با همسو بودن متی ۳: ۳۱ و ۳: ۳۲ پشتیبانی می شود. گناه مورد بحث، گناه نادیده انگاری نبود، بلکه طرد ارادی خدا و حقیقت او در حضور نور زیاد بود. افراد زیادی نگران این هستند که آیا این گناه را مرتکب شده اند. افرادی که مایل به شناختن خدا هستند یا می ترسند که این گناه را مرتکب شوند! این گناه ادامه طرد مسیح در حضور نور زیاد، تا حد فطرت معنوی است. این شبیه به عبرانیان ۶ و ۱۰ است.

۳۴: ۱۱

NASB, NJB	"واضح"
NKJV, NIV	"خوب"
NRSV	"سالم"
TEV, REB	"مطلوب"

به یادداشت در متی ۶: ۲۲ الی ۲۳ در www.freebiblecommentary.org مراجعه کنید.

موضوع خاص: بخشنده/صمیمی (*haplotēs*) (SPECIAL TOPIC: GENEROUS/SINCERE (*haplotēs*))

این اصطلاح (*haplotēs*) دو مفهوم "بخشنده" یا "صمیمی" دارد. این اصطلاح استعاره ای در رابطه با بینش است. در عهد عتیق چشم به عنوان استعاره برای انگیزه به دو شیوه استفاده شده است:

۱. چشم شیطان (تنگ چشمی، مراجعه شود به تثنیه ۱۵: ۹ و امثال ۲۳: ۶، ۲۸: ۲۲)
۲. چشم نیک (بخشاینده، مراجعه شود به امثال ۲۲: ۹)

عیسی از این مفهوم استفاده میکرد (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۲۲ الی ۲۳، ۲۰: ۱۵)

پولس از این اصطلاح در دو مفهوم استفاده میکند:

۱. سادگی، صمیمیت، خلوص (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱: ۱۲، ۱۱: ۳، افسسیان ۶: ۵، کولسیان ۳: ۲۲)
۲. سخاوت (مراجعه شود به رومیان ۱۲: ۸، دوم قرنتیان ۸: ۲، ۹: ۱۱ و ۱۳)

۳۶: ۱۱

NASB, NRSV,	
NJB	"پرتوهای"
NKJV	"درخشش روشن"
TEV	"روشنایی آن"
REB, NIV	"می درخشد"

این کلمه به طور معمول به معنای "صاعقه" است (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۲۴؛ ۲۴: ۴)، اما در اینجا آن را "درخشش روشن" نشان می دهد (به *The Analytical Greek Lexicon Revised*, Harold Moulton، مراجعه کنید (ص ۵۷)).

۳۷ چون عیسی سخنان خود را به پایان رسانید، یکی از فریسیان او را به صرف غذا دعوت کرد. پس به خانه او رفت و بنشست. ۳۸ اما فریسی چون دید که عیسی دستهایش را پیش از غذا نشست، تعجب کرد. ۳۹ آنگاه خداوند خطاب به او گفت: «شما فریسیان بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌کنید، اما از درون آکنده از طمع و خبثت هستید! آیا نادانان، آیا آن که بیرون را آفرید، درون را نیز نیافرید؟» ۴۰ پس از آنچه در درون است صدقه دهید تا همه چیز برایتان پاک باشد.

۱۱: ۳۷ "یک فریسی سوال کرد" به یاد داشته باشید که این متن در مورد رد کردن مسیح توسط فریسیان است. این داستان (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۳۷-۴۱) کوری معنوی آنها را بر حقایق اصلی و قانونی گزینی بر اساس آیین نامه های تلمود نشان می دهد (روایات انسانی، مراجعه شود به اشعیا ۲۹: ۱۳). به موضوع خاص: فریسیان در لوقا ۵: ۱۷ مراجعه کنید.

■ "صرف غذا" (در نسخه انگلیسی "صرف نهار" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) اصطلاحات *ariston* و *deipnon* بین یک وعده غذایی حدود ظهر (یا قبل از آن، رجوع کنید به متی ۲۲: ۴؛ یوحنا ۲۱: ۱۲، ۱۵) و یک وعده غذایی بزرگتر در حدود ۴ بعد از ظهر. (مراجعه شود به لوقا ۱۴: ۱۲). این اصطلاح ابتدا در اینجا برای وعده غذایی زود هنگام در اواسط صبح استفاده می شود.

۱۱: ۳۸ "هنگامی که فریسی آن را دید، شگفت زده شد که او قبل از غذا به طور شسته و رفته شستشو داده نشده است" ظاهراً عیسی تعمداً، خلاف رویه تشریفاتی مراسم ربی ها انجام داد تا بتواند فریسیان را به گفتگو بکشاند (این همسو با کارهای عیسی در روز شبات است).

کلمه شستشو *baptizō* است، جایی که به معنای پاک کردن مراسم با شستشو است. مترجمان مدرن باید در استفاده از اصطلاح شناسی برای تعریف جزم کلمات یونانی دقت کنند و سپس تعریف فنی آنها (در حال مرگ با استفاده از غوطه وری) را در هر مکانی که این کلمه استفاده می شود درج کنند. این متن به غوطه وری اشاره نمی کند، بلکه آیین یهودی ریختن مقدار معینی (دو تخم مرغ) از آب بر روی آرنج تا زمانی که انگشتان خود را بیرون بکشد و دوباره دوباره روی انگشتان خود بماند تا زمانی که از آرنج خارج شود.

یک مقاله خوب در *Synonyms of the Old Testament* اثر Robert B. Girdlestone، صفحات ۱۵۲-۱۵۷ در مورد تاوالت عبری و تعمید یونانی وجود دارد.

۱۱: ۳۹ "شما فریسیان بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌کنید" عیسی می خواست در مورد جهت گیری فریسیان از جزئیات دقیق (تلمود) به عنوان نشانه ای از معنویت بودن بحث کند. قلب کلید همه اعمال دینی است. خدا قلب را می شناسد (مراجعه شود به اول سموئیل ۲: ۷؛ ۱۶: ۷؛ اول پادشاهان ۸: ۳۹؛ اول تواریخ ۲۸: ۹؛ دوم تواریخ ۶: ۳۰؛ مزامیر ۷: ۹؛ ۴۴: ۲۱؛ امثال ۱۵: ۱۱؛ ۲۱: ۲؛ ارمیا ۱۱: ۲۰؛ ۱۷: ۹-۱۰؛ ۲۰: ۱۲؛ لوقا ۱۶: ۱۵؛ اعمال رسولان ۱: ۲۴؛ ۱۵: ۸؛ رومیان ۲۷: ۸).

۱۱: ۴۰ این سوال انتظار پاسخ "بله" را دارد.

■ "ای نادانان" موضوع زیر را در زیر مشاهده کنید.

موضوع خاص: نادان

SPECIAL TOPIC: FOOLISH

این نگرش / فرد توسط چندین اصطلاح عهد عتیق بیان شده است.

۱. "احمق"، "شخص احمق" (KB 21, BDB 17) - مراجعه شود به یعقوب ۵: ۲، ۳؛ مزامیر ۱۰۷: ۱۷؛ امثال ۱: ۷ (و موارد دیگر)؛ اشعیا ۱۹: ۱۱؛ ۳۵: ۸؛ ارمیا ۴: ۲۲؛ هوشع ۹: ۷
۲. "یکی از اعتماد به نفس" (KB 489, BDB 493) - مراجعه شود به مزامیر ۴۹: ۱۰؛ ۹۲: ۶؛ ۹۴: ۸؛ امثال ۱: ۲۲، ۳۲ (موارد دیگر)؛ جامعه ۲: ۱۴ الی ۱۶: ۵؛ ۱: ۳، ۴ (موارد دیگر)
۳. "شخص پوچ" (KB 663, BDB 614) - مراجعه شود به تشنیه ۳۲: ۶، ۲۱؛ دوم سموئیل ۳: ۳۳؛ ۱۳: ۱۳؛ ایوب ۲: ۱۰؛ ۳۰: ۸؛ مزامیر ۱۴: ۱؛ ۳۹: ۸؛ ۵۳: ۱؛ ۷۴: ۱۸؛ ۲۲: ۳۰؛ ۳۰: ۲۲؛ ارمیا ۱۷: ۱۱
۴. "نادان" (KB 754, BDB 698) - مراجعه شود به پیدایش ۳۱: ۲۸؛ اول سموئیل ۱۳: ۱۳؛ دوم سموئیل ۱۵: ۳۱؛ ۲۴: ۱۰؛ اول تواریخ ۸: ۲۱؛ دوم تواریخ ۱۶: ۹؛ جامعه ۲: ۱۹؛ ۱۰: ۳، ۱۴؛ اشعیا ۴۴: ۲۵؛ ارمیا ۵: ۲۱

عیسی سه توصیف برای توصیف افراد احمق استفاده کرد.

۱. *aphrōn*، لوقا ۱۱: ۴۰؛ ۲۰: ۲۰

۲. *anoētos*، لوقا ۲۴: ۲۵

۳. *mōros*، متی ۵: ۲۲؛ ۲۳: ۱۷، ۱۹

قویترین گفته عیسی در رابطه با استفاده از این شخصیت از شخص دیگر در مت ۵: ۲۲ است، در جایی که *mōros* کلمه آرامی *raca* را منعکس می‌کند، این به معنای ناتوانی از زندگی است. در این بخش به عناوین مشخصی که شخص دیگری می‌تواند یا نمی‌تواند بخواند، پرداخته است، بلکه با نگرش ظاهری مومن نسبت به دیگران، به ویژه برادران هم‌پیمان انجام می‌شود.

اصطلاح یونانی *mōros*، که "احمق" ترجمه شده، به معنای بازتاب اصطلاح آرامی *raca* بود. با این حال، بازی کلامی عیسی با کلمه یونانی *mōros* نبود، بلکه اصطلاح اصلی عبری *mōreh*، BDB 598 بود که به معنای "شورش بر علیه خدا" بود (مراجعه شود به اعداد ۲۰: ۱۰؛ تثنیه ۲۱: ۱۸، ۲۰؛ مراجعه شود به F. F. Bruce، *Answers to Questions*، صفحه ۴۲). عیسی با همین اصطلاح در متی ۲۳: ۱۷ فریسیان را صدا کرد. نه تنها اقدامات ما بلکه انگیزه‌ها، نگرش‌ها و اهداف ما گناه را در برابر هم‌نوع خود تعیین می‌کنند. قتل، تا آنجا که به خدا مربوط می‌شود، می‌تواند یک فکر باشد! نفرت از برادر یا خواهر ما به وضوح نشان می‌دهد که ما خدا را نمی‌شناسیم (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۹-۱۱؛ ۳: ۱۵ و ۴: ۲۰). از نظر اجتماعی، اندیشه نفرت انگیز بهتر از مرگ است، اما به یاد داشته باشید که این بخش از کتاب مقدس به معنای خرد کردن تمام خودخواهی و غرور در نیکیهای شخص است.

پولس در استفاده از چندین اصطلاح برای توصیف افراد احمق، از عهد عتیق و عیسی پیروی می‌کند.

۱. *aphrōn*، اول قرنتیان ۱۵: ۳۶؛ دوم قرنتیان ۱۱: ۱۶، ۱۹؛ ۱۲: ۶، ۱۱

۲. *mōros*، اول قرنتیان ۳: ۱۸؛ ۴: ۱۰ و یک شکل مرتبط در رومیان ۱: ۲۲

افرادی که ادعا می‌کنند خدا را می‌شناسند، اما به روشهای نامناسب فکر کرده و به آن عمل می‌کنند، اغلب به عنوان متفکران ضعیف شناخته می‌شوند! اظهارات طعنه آمیز پولس، که مکررا در ۱ و ۲ قرنتیان وجود دارند، این نوع شخصیت را نشان می‌دهند. آنها چنان اطمینان داشتند که دانش دارند که نه دانش واقعی را می‌دیدند و نه می‌شناختند!

۱۱: ۴۱

NASB
NKJV, NRSV,
NJB
TEV
"صدقه"
"اعانه"

به نظر می‌رسد که این آیه دلالت دارد که اگر در درون جام عشق و محبت و اطاعت وجود داشته باشد، آنگاه حاصل آن در تجلیات برونی به صورت عشق به فقرا و نیازمندان نشان داده میشود، نه قانونی بودن و نخبه گرایی (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۴۲؛ میکا ۶: ۸). موضوع ویژه را در زیر مشاهده کنید.

موضوع خاص: صدقه دادن

(SPECIAL TOPIC: ALMSGIVING)

I. خود اصطلاح

A. این اصطلاح در میان یهود بسط یافت

B. اشاره به دادن به فقیر یا نیازمند دارد

C. کلمه انگلیسی، *almsgiving*، مختصر شده اصطلاح یونانی *eleēmosunē* حاصل شده است.

II. مفهوم عهد عتیقی

A. مفهوم کمک کردن به فقرا پیشتر در تورات بیان شده است.

۱. به عنوان مثال، کتاب تثنیه ۱۵: ۷ الی ۱۱

۲. "خوشه چینی کردن"، کنار گذاشتن بخشی از حاصل درو برای فقرا، لاویان ۱۹: ۲۳، ۲۲، کتاب تثنیه ۲۴: ۲۰
۳. "سال سبت" اجازه دادن به فقرا که محصول هفتمین سال را بخورند، کتاب خروج ۲۳: ۱۰ الی ۱۱، لاویان ۲۵: ۲ الی ۷
- B. مفهوم آن در ادبیات عرفانی بسط یافت (مثالهای منتخب)
۱. یعقوب ۵: ۸ الی ۱۶، ۲۹: ۱۲ الی ۱۷ (ضعیف در ۲۴: ۱ الی ۱۲ توصیف شده است)
۲. مزامیر ۱۱: ۷
۳. امثال ۱۱: ۴، ۱۴: ۲۱ و ۳۱، ۱۶: ۶، ۲۱: ۳ الی ۱۳

III

بسط آن در یهود

- A. نخستین بخش میسنا در رابطه با این است که چگونه با فقرا، نیازمندان و لاویان محلی برخورد کرد.
- B. نقل قولهای منتخب

۱. کلیسا (همچنین به عرفان بن سیراک نیز شناخته میشود) ۳: ۳۰ "همانطور که آب شعله آتش را خاموش میکند، صدقه هم گناه را تدهین میکند" (NRSV)
۲. توبیت ۴: ۶ الی ۱۱ "زیرا آنان که اعمال خود را بر اساس حقیقت انجام میدهند، تمامی کارهایشان رونق میگیرد. برای همه کسانی که عدالت را انجام می دهند، از اموال خود^۷ صدقه میدهند، و اجازه ندهید از صدقه ای که میدهید غبطه بخورید. چهره خود را از هر کسی که فقیر است دور نکنید و صورت خدا از شما دور نخواهد شد.^۸ اگر شما دارای اموال زیادی هستید، صدقات خود را از میان آنها تقسیم کنید؛ اگر کم بود، نگران نباشید با توجه به کمی که داشته اید.^۹ پس شما برای روزی که ضرورت دارد، گنج خوبی برای خودتان می گذارید.^{۱۰} زیرا صدقه از مرگ از مرگ رهایتان میکند و شما را از رفتن به تاریکی دور میکند.^{۱۱} ایده، برای همه کسانی که از آن بهره می برند، یک جایزه عالی در حضور والاترینها است" (NRSV)
۳. توبیت ۱۲: ۸ الی ۹ "نماز و روزه خوب هستند، اما بهتر از هر دو طرف، عدالت و پارسایی است. کمی پارسا تر بهتر از ثروتی است که مرتکب اشتباه می شود. بهتر است به جای انباشتن طلا، صدقه داد.^۹ زیرا صدقه شما را از مرگ رهایی داده و گناهانتان را پاک می کند. کسانی که صدقه میدهند، از زندگی کامل لذت خواهند برد." (NRSV)
- C. آخرین نقل قول از توبیت ۱۲: ۸ الی ۹ نشان میدهد که مسئله در حال بسط یافتن است. اعمال/منافع انسانی به عنوان مکانیزمی هم برای بخشش و هم فراوانی دیده میشوند.
- این مفهوم در نسخ یونانی انجیل بیشتر بسط می یابد به طوری که اصطلاح یونانی برای "صدقه دادن" (*eleēmosunē*) تبدیل به اصطلاح مترادف برای "پارسایی" (*dikaiosunē*) میشود. اینها را میتوان هنگام ترجمه به عبری برای "پارسایی" (BDB 842)، پیمان محبت و وفاداری خدا، مراجعه شود به کتاب تثنیه ۶: ۲۵، ۲۴: ۱۳، اشعیا ۱: ۲۷، ۲۸: ۱۷، ۵۹: ۱۶، دانیال ۴: ۲۷) به جای یکدیگر استفاده کرد.
- D. اعمال خیرخواهانه انسان به خودی خود برای دستیابی به فراوانی شخصی فرد در اینجا و رستگاری در مرگ تبدیل شد. خود عمل به جای انگیزه ای از عمل، به لحاظ الهی به شدت تاکید میشود. خدا به قلب نگاه می کند، سپس کار دست را قضاوت می کند. این آموزش ربی ها بود، اما به نوعی در خود پارسایی فردی گم شد (مراجعه شود به میکاه ۸: ۶).

IV

واکنش عهد جدید

- A. این اصطلاح در آیات زیر یافت میشوند
۱. انجیل متی ۶: ۱ الی ۴
۲. انجیل لوقا ۱۱: ۴۱، ۱۲: ۳۳
۳. اعمال رسولان ۳: ۲ الی ۳ و ۱۰، ۱۰: ۲ و ۴ و ۳۱، ۲۴: ۱۷
- B. عیسی درک سنتی از پارسایی را به عنوان موارد زیر توصیف میکند:
۱. صدقه دادن
۲. روزه گرفتن
۳. دعا کردن
- C. در موعظه عیسی در کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷) او به صورت ریشه ای گرایش بینش سنتی پارسایی را تغییر میدهد (اعتماد کردن به اعمال فرد). "پیمان جدید" ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴ تبدیل به استاندارد جدید با خدا بودن میشود (مراجعه شود به

رومیان ۳: ۱۹ الی ۳۱). خدا قلب جدید، فکری جدید و روح جدیدی میدهد. تمرکز بر کارایی انسان نیست بلکه بر عملکرد الهی است.

■ «تا همه چیز برایتان پاک باشد» این جمله ای رادیکال برای کسانی بود که تحت قوانین کوشر مطرح شده بودند (مراجعه کنید به لایوان ۱۱). با این حال، عیسی الزامات عهد عتیق را اصلاح کرد (مراجعه شود به مرقس ۷: ۱-۲۳) و بدین ترتیب نشان داد که او سرور کتاب است (یعنی تنها مفسر واقعی آن، مراجعه شود به متی ۵: ۱۷-۴۸). این حقیقت به عنوان نمونه ای برای پطرس در اعمال ۱۰: ۹-۱۶ استفاده می شود. پولس این درک از ناهنجاریهای تشریفاتی را دنبال کرد (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۱۴، ۲۰؛ اول قرنتیان ۱۰: ۲۵ الی ۲۶؛ اول تیموتائوس ۴: ۴؛ تیتوس ۱: ۱۵).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۴۲ الی ۴۴

۴۲ «وای بر شما ای فریسیان! شما از نعناع و سداب و هر گونه سبزی دهیک می دهید، اما عدالت را نادیده می گیرید و از محبت خدا غافلید. اینها را می بایست به جای می آوردید و آنها را نیز فراموش نمی کردید. ۴۳ وای بر شما ای فریسیان! زیرا دوست دارید در بهترین جای کنیسه ها بنشینید و مردم در کوچه و بازار شما را سلام گویند. ۴۴ وای بر شما! زیرا همچون گورهای ناپیدا که مردم ندانسته بر آنها راه می روند.»

۱۱: ۴۲ «وای بر شما» این نشان دهنده یک فرمول نفرین نبوی عهد عتیق با استفاده از یک تشییع جنازه است (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۵۲؛ متی ۲۳: ۱۳-۳۶).

■ «پرداخت ده یک» موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: ده یک

(SPECIAL TOPIC: TITHING)

عهد جدید اشارات کمی به پرداخت ده یک دارد. من اعتقاد ندارم که عهد جدید ده یک دادن را آموزش میدهد زیرا کل این شرایط مخالف "موشکافی" و "خودپارسایی" یهودیان است (یعنی، متی ۲۳: ۱۳-۳۶). من اعتقاد دارم که دستورالعملهای عهد جدید برای پرداخت منظم (در صورت وجود) در دوم قرنتیان ۸ و ۹ یافت می شود (یعنی اشاره به یکبار هدیه کلیساهای غیر یهودیان به فقرای کلیسای مادر در اورشلیم)، که بسیار فراتر از ده یک است! اگر به یک یهودی که فقط اطلاعات عهد عتیقی داشت دستور داده شود ده تا سی درصد (دو، احتمالاً سه مورد، ده یک در عهد عتیق وجود دارد؛ به موضوع ویژه مراجعه کنید: ده یک در قوانین موسی مراجعه کنید)، پس مسیحیان باید فراتر از این عمل کنند و حتی وقتی برای بحث در مورد ده یک نباید صرف کنند!

مومنین عهد جدید باید مراقب باشند که مسیحیت را به یک کد جدید قانونی محور عملکرد (مسیحی تلمود) تبدیل نکنند. تمایل آنها به خوشحال کردن خدا باعث می شود که آنها سعی کنند برای هر زمینه ای از زندگی دستورالعملهایی را پیدا کنند. با این حال، از نظر کلامی خطرناک است که قوانین پیمان قدیمی را که در عهد جدید تایید نشده اند (یعنی شورای اعمال اورشلیم ۱۵) و معیارهای جزمی که تأیید نشده اند، به ویژه هنگامی که ادعا می کنند (توسط واعظان مدرن) را به خاطر وعده های سعادت انجام دهیم (رجوع کنید به ملاکی ۳).

در اینجا نقل قول خوبی از Frank Stagg، *New Testament Theology*، صفحات ۲۹۲-۲۹۳ ارائه میکنم:

"عهد جدید یک بار در فضیلت بخشیدن، ده یک را معرفی نمی کند. در عهد جدید فقط سه بار ذکر شده است:

۱. در سانسور فریسیان به دلیل غفلت از عدالت، رحمت و ایمان و در عین حال دقت و احتیاط به حتی محصولات باغی (متی ۲۳: ۲۳؛ لوقا ۱۱: ۴۲)
۲. در معرض فریسی مغرور که "برای خود دعا می کرد"، مباحثات می کرد که هر هفته دو بار روزه می گرفت و ده یک داراییهای خود را می داد (لوقا ۱۸: ۱۲)
۳. در استدلال برتری ملکیزدک، و از این رو مسیح، نسبت به لاوی (عبرانیان ۷: ۶ الی ۹).

"واضح است که عیسی ده یک را به عنوان بخشی از سیستم معبد تایید میکرد، همانطور که در اصل و عمل او از اصول کلی معبد و کنیسه ها نیز پشتیبانی می کرد. اما هیچ نشانی در دست نیست که وی بخشی از آئین معبد را به پیروان خود تحمیل کرده باشد. ده یک ها

عمدتاً محصولاتی بودند که ابتدا بخشی از آن در محراب خورده می شد و بقیه بعداً توسط کاهنان خورده می شد. ده یک مندرج در عهد عتیق فقط در یک سیستم دینی ساخته شده در اطراف سیستم قربانی کردن حیوانات قابل انجام است."

وی گفت: "بسیاری از مسیحیان ده یک را یک برنامه عادلانه و کارآمد برای دادن می دانند. تا زمانی که یک سیستم اجباری یا قانونی نشده باشد، ممکن است این یک نقشه خوشحال کننده باشد. با این وجود، ممکن است کسی نتواند به درستی ادعا کند که ده یک در عهد جدید آموزش داده میشود. این امر برای رعایت یهود مطلوب تشخیص داده میشود (متی ۲۳: ۲۳؛ لوقا ۱۱: ۴۲)، اما به مسیحیان تحمیل نمیشود. در واقع، اکنون ده یک دادن در مفهوم عهد عتیق برای یهودیان یا مسیحیان غیر ممکن است. ده یک امروز حالت کم رنگی از آیینهای باستانی متعلق به سیستم قربانی یهودیان است."

استاگ آن را خلاصه کرده است.

"در حالی که ممکن است برای پذیرش ده یک داوطلبانه به عنوان یک معیار برای دادن شخصی بدون تحمیل آن به دیگران به عنوان یک الزام مسیحی گفته شود، اما در اتخاذ چنین عملی مشخص است که فرد بر مبنای عهد عتیق عمل نمی کند. کارهایی را انجام می دهد که فقط دوران دور به آیینهای عهد عتیق شباهت دارند، که مالیاتی برای حمایت از معبد و سیستم کاهنان بود، یک سیستم اجتماعی و مذهبی که دیگر وجود ندارد. در آیین یهود تا زمان تخریب معبد در سال ۷۰ میلادی، ده یک واجب بود، اما آنها به این شیوه برای مسیحیان الزام آور نیست.

وی گفت: "این به معنای بی اعتبار ساختن ده یک نیست، بلکه برای روشن ساختن رابطه آن با عهد جدید است. انکار این است که عهد جدید از اجبار، قانونی بودن، انگیزه سود و معامله ای حمایت می کند که مشخصه ده یک امروز را توصیف می کند. یک سیستم داوطلبانه، ده یک بیشتری ارائه میدهد؛ اما اگر مسیحی باشد، باید با لطف گرفته شود. ادعای اینکه "این کار می کند" فقط انجام آزمایشهای عملگرا در جهان است. بیشتر "کار میکند"ها مسیحی نیستند. اگر قرار باشد با الهیات عهد جدید مادرزادی شود، باید ریشه در لطف و عشق به خدا داشته باشد."

■ **"اما عدالت را نادیده می گیرید و از محبت خدا"** این بسیار مهم است که اجازه ندهیم آداب و رسوم یا اعمال شرعی ما را به خواست خدا برای قوم خود کور کند

۱. عشق به خدا (فصل دوم ۶: ۴-۶؛ لوقا ۲۷: ۱۰)

۲. عدالت در قبال انسانها (رجوع کنید به لوقا ۱۹: ۱۸؛ لوقا ۲۷: ۱۰)

■ **"اینها را می بایست به جای می آوردید و آنها را نیز فراموش نمی کردید"** آنها پشه را صافی میکردند و شتر را فرو میبلعیدند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۲۳). آیا ده یک ادویه های آشپزخانه مهمتر و معنوی تر از نحوه زندگی و عشق است؟

یک بدعت کلیسایی اولیه، مارسیون (اوایل قرن دوم در روم)، عهد عتیق را رد کرد و فقط یک انجیل اصلاح شده از لوقا و برخی نامه های پولس را به عنوان تحت الهام پذیرفت. از آنجا که او عهد عتیق را نپذیرفت، عبارت "اما اینها کارهایی است که شما باید بدون غفلت دیگران انجام دهید" در codex Bezae (D) حذف شده است، اما در بیشتر نسخ خطی و نسخ اولیه یونانی گنجانده شده است، بنابراین احتمالاً حذف آن در MS D به دلیل نفوذ آن بود.

۱۱: ۴۳ "زیرا دوست دارید در بهترین جای کنیسه ها بنشینید" اینها مکانهای برجسته بودند. صندلی های روسا بر روی یک نیمکت نیم دایره ای قرار داشتند که در آن تورات نگهداری می شد، روبروی جماعت بود. همسو را در متی ۲۳: ۱-۱۲ ببینید.

■ **"و مردم در کوچه و بازار شما را سلام گویند"** ظاهراً عبارات و عناوینی استاندارد وجود داشته است که رهبران مذهبی برای یکدیگر استفاده می کردند، و در ملاء عام گفته می شد. بنابراین، این عبارات باعث غرور و افتخار آنها در مواضع خود در کنیسه و جامعه می شد. آنها دوست داشتند به رسمیت شناخته شده و ستایش شوند!

۱۱: ۴۴ "زیرا همچون گورهای ناپدید که مردم ندانسته بر آنها راه می روند" تماس جسمی با مقبره باعث میشد تا یک هفته از نظر آئین دینی نجس شود (مراجعه شود به لایوان ۲۱: ۱-۴؛ اعداد ۱۹: ۱۱-۲۲)، با این حال، در این صورت مردم متوجه آن نمی شوند. یهودیان برای جلوگیری از این نوع انحراف تشریفاتی سهوی، مقبره ها را سفید می کردند (متی ۲۳: ۲۷). عیسی این رهبران خودپرور و قانونی را متهم می کند که عامل واقعی ناهنجاری معنوی است!

۴۵ یکی از فقیهان در پاسخ گفت: «استاد، تو با این سخنان به ما نیز اهانت می کنی.» ۴۶ عیسی فرمود: «وای بر شما نیز، ای فقیهان، که بارهایی توانفرسا بر دوش مردم می نهید، اما خود حاضر نیستید حتی انگشتی برای کمک بجنبانید. ۴۷ وای بر شما که برای پیامبرانی که به دست پدرانان کشته شدند، مقبره می سازید! ۴۸ برآستی که این گونه بر کار آنها مهر تایید می زنی. آنها پیامبران را کشتند و شما آرامگاهشان را می سازید. ۴۹ از این رو حکمت خدا می فرماید که "من برای آنها پیامبران و رسولان خواهم فرستاد. اما بعضی را خواهند کشت و بعضی را آزار خواهند رسانید." ۵۰ پس، خون همه پیامبرانی که خونشان از آغاز جهان تا کنون ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد بود - ۵۱ از خون هابیل تا خون زکریا که بین مذبح و محرابگاه کشته شد. آری، به شما می گویم که این نسل برای این همه حساب پس خواهد داد. ۵۲ وای بر شما ای فقیهان! زیرا کلید معرفت را غصب کرده اید. خود داخل نمی شوید و داخل شوندگان را نیز مانع می گردید.»

۱۱: ۴۵ "یکی از فقیهان" (در نسخه انگلیسی اصطلاح *Lawyer* به معنی وکیل نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این به کاتب اشاره دارد (به مقاله خاص در لوقا ۵: ۲۱ مراجعه کنید) که وظیفه اصلی وی تفسیر قانون شفاهی (تلمود) و نوشتاری (عهد عتیق) بود. آنها جای لویان محلی را به عنوان مریبان و مفسران قانون بدست آوردند و به کارشناسان مذهبی تبدیل شدند تا مردم بتوانند در مورد امور روزمره (الزام آور و گمشده) مشورت کنند. بیشتر کاتبان در روزگار عیسی نیز فریسیان بودند.

■ "تو با این سخنان به ما نیز اهانت می کنی" اصطلاح یونانی *hubrizō* به معنای "بدرفتاری خشونت آمیز" است (مراجعه کنید به متی ۲۲: ۶؛ لوقا ۱۸: ۳۲؛ اعمال رسولان ۱۴: ۵؛ اول تسالونیکیان ۲: ۲). این امر در Septuagint متداول است ("توهین"، مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۹: ۴۴؛ دوم مکابیان ۱۴: ۴۲ و "شکایت آمیز"، ارمیا ۳۱: ۲۹). این رهبران مذهبی یهود لزوم اظهار نظرهای مسیح را احساس می کردند (مراجعه شود به متی ۲۳).

۱۱: ۴۶ "نیز، ای فقیهان، که بارهایی توانفرسا بر دوش مردم می نهید" بازی با کلمه (حالت مفعولی هم ریشه) در این آیه وجود دارد. فعل و اسم (دو بار) از "بار" استفاده می شود. این اشاره به تفسیرهای سرکوبگرانه ربی ها از تورات است که در روایات شفاهی (بعدا در تلمود کدگذاری شده است). این قوانین و رویه های مذهبی چنان پیچیده و متناقض بودند که افراد عادی نمی توانستند آنها را انجام دهند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۴؛ اعمال رسولان ۱۵: ۱۰).

"در حالی که شما خودتان حتی با یکی از انگشتان دست خود آن را لمس نمی کنید"	NASB
"شما خود انگشت خود را بلند نمی کنید تا آنها را کمک کنید"	NKJV
"شما خودتان انگشت خود را دراز نخواهید کرد تا به آنها کمک کنید تا آن بارها را حمل کنند"	NRSV
"بارهایی که خودتان با نوک انگشتان به آنها دست نمی زنید"	TEV

آنها تفسیرهای ربی گونه خود را با دقت انجام دادند، اما هیچ استثنائی را برای دیگران ایجاد نمی کردند و حتی برای کمک به دیگران وقت نمی گذاشتند. کلمه "لمس" فقط در اینجا در عهد جدید یافت می شود (نه در Septuagint یا *Papyri* مصری) (M. R. Vincent, *Word Studies*، جلد ۱، صفحه ۱۸۷، می گوید که این یک اصطلاح پزشکی است که از لمس کردن یک زخم دردناک استفاده می شود. اگر این مفهوم کلی بود، پس این رهبران مذهبی حتی با درد و رنج شخص ("مردم سرزمین") همدردی نمی کردند، زیرا آنها سعی می کردند قوانین دقیق فریسیان را حفظ کنند.

۱۱: ۴۷ "برای پیامبرانی که به دست پدرانان کشته شدند، مقبره می سازید" همسو در متی ۲۳: ۲۹-۳۳ قابل توجه است! در عهد عتیق مردم خدا انبیای خدا را می کشند (یعنی پیام آنها را رد میکردند) و سپس مقبره های بزرگی را برای آنها می ساختند تا به یاد آنها احترام بگذارند. بنای یادبود برای سخنگویان خدا چیزی نیست که خدا می خواست. او آرزوی اطاعت از پیام خود را دارد. هنگامی که رهبران عهد عتیق پیامبران را به قتل رساندند، این رهبران عیسی و یارانش را می کشند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۳۴).

۱۱: ۴۹ "از این رو حکمت خدا می فرماید" جایی در عهد عتیق نیست که این در آنجا نقل شده باشد. بنابراین، بسیاری اعتقاد داشتند که عیسی از خود او به عنوان "خرد خدا" یاد می کند (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۱: ۲۴ و ۳۰؛ کولسیان ۲: ۳)، که این امر اشاره ای به امثال ۸: ۲۲-۳۱ خواهد بود. این متن عهد عتیق پیش زمینه یوحنا ۱: ۱-۱۴ است.

■ "پیامبران و رسولان" این اشاره به سخنگویان خدا در عهد قدیم و عهد جدید دارد. این پانورامی است که چگونه یهودیان سخنگویان خدا را می پذیرفتند (مرگ و آزار و شکنجه).

۱۱: ۵۰ "خون همه.... بر گردن این نسل خواهد بود" این آیه شوکه کننده ای است. عیسی اوج الهیات، تاریخ و امید یهودیان بود. از دست دادن او این بود که همه چیز را از دست داد! حقیقت نهایی فرا رسیده بود و اکنون او را رد می کردند (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۴-۲۶، ۲۹-۳۶)! به یادداشت کامل در

لوقا ۱۱: ۳۱ مراجعه کنید. این ممکن است به ویرانی اورشلیم در سال ۷۰ میلادی توسط تیتوس اشاره داشته باشد.

۱۱: ۵۱ "از خون هابیل" این اشاره به اولین قتل عمد در انجیل اشاره دارد که در پیدایش ۴: ۸ به ثبت رسیده است.

■ "تا خون زکریا که بین مذبح و محرابگاه کشته شد" این اشاره به رخداد ثبت شده در دوم تواریخ ۲۴: ۲۰ الی ۲۲ دارد.

این امکان وجود دارد که عیسی یک نمونه (یعنی هابیل) را از پیدایش، اولین کتاب از کتاب عبری، و دیگری (زکریا) از ۲ تواریخ، آخرین کتاب مقدس عبری، برای نشان دادن مشکل در حال انجام یهودیان انتخاب کند (مراجعه شود به تثنیه ۹: ۶، ۷، ۱۳، ۲۴، ۲۷: ۳۱: ۲۷).

محراب ذکر شده، محراب قربانی در ورودی معبد است، در حالی که "خانه خدا" به خود ساختمان اشاره دارد که دارای دو اتاق بزرگ بود، قسمت بیرونی به نام "مکان مقدس" و داخلی که "آن مقدس از مقدسین" نامیده می شود.

مرگ هابیل گواه سقوط بود (مراجعه شود به پیدایش ۳)، در حالی که مرگ زکریا بی اعتنائی عمیقی به محل سکونت ویژه خدا (معبد) نشان داد. اکنون یهودیان نقشه می کشیدند (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۵۳-۵۴) که عیسی را به قتل برساند.

۱۱: ۵۲ "زیرا کلید معرفت را غصب کرده اید" رهبران یهودی که باید عیسی را (کلید دانش) به رسمیت می شناختند، نه تنها او را از دست دادند، بلکه دیگران را به نام خدا در مسیر کوری عمدی خود سوق دادند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۱۳). این محکوم تکان دهنده از نخبگان مذهبی روز عیسی است.

وقتی مسیح را به اشتراک می گذاریم، از "کلیدهای پادشاهی" استفاده می کنیم (مراجعه کنید به متی ۱۶: ۱۶). هنگامی که مومنین به دور از خدا و با تکبر زندگی میکنند، مانند فریسیان می شوند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۱۳-۱۵) که مانع افرادی می شوند که به دنبال خدا هستند. عیسی، نه دانش بشری، بلکه کلید حکمت است (مراجعه کنید به اول قرنتیان ۱: ۱۸ الی ۳۱). عیسی کلیدهای مرگ و حادس را دارد (مراجعه کنید به مکاشفه ۱: ۱۸). عیسی از نسل واقعی و قول داوود است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷ و مکاشفه ۳: ۷).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۱: ۵۳ الی ۵۴

۵۳ چون عیسی بیرون رفت، علمای دین و فریسیان سخت با او به مخالفت برخاستند و با سوالات بسیار بر او تاختند^{۵۴} و در کمین بودند تا در سخنی از زبانش وی را به دام اندازند.

۵۳: ۱۱

"شروع کردند به خصمانه رفتار کردن"	NASB, NRSV
"شروع کرد به شدت به او حمله کردن"	NKJV
"شروع به انتقاد شدید از او کردند"	TEV
"خشمگینانه حمله را به او آغاز کردند"	NJB

اصطلاح اول، *deinōs*، به معنای "وحشتناک"، "هجوم" یا "وحشتناک" است (مراجعه کنید به متی ۸: ۶). این Septuagint در ایوب ۱۰: ۱۶ و ۱۹: ۱۱ به همان معنی استفاده می شد.

اصطلاح دوم، *enechō*، به معنای برطرف کردن به معنای نگه داشتن کینه است (مراجعه کنید به مرقس ۶: ۱۹). عصبانیت و نفرت رهبران مذهبی، هم صدوقیان و هم فریسیان، آنچنان مشهود است که هفته آخر زندگی عیسی در اورشلیم، خیلی زودتر آغاز شد (مراجعه کنید به مرقس ۶: ۱۹؛ لوقا ۱۱: ۵۳). این مخالفت شدید با ریاکاری، خودپرستی و استکبار آنها به محکومیت عیسی منجر شد.

"از نزدیک در مورد بسیاری از موضوعات از او سوال کنید"	NASB
"در مورد بسیاری از چیزها از او تحقیق کنید"	NKJV, NRSV
"در مورد چیزهای بسیاری از او سوال کنید"	TEV
"سعی در گرفتن پاسخ نسبت به سوالات بی شماری از وی شد"	NJB

فعل *apostomatizō* فقط در اینجا در عهد جدید استفاده می شود. این فعل در Septuagint مورد استفاده قرار نمی گیرد، اما در ادبیات کلاسیک و اخیر یونان به معنای اثری در حافظه یا تکرار آنچه شخص دیگری گفته است، استفاده می شود. به نظر می رسد مجموعه وسیعی از سوالات را در بر می گیرد تا به عیسی فرصتی برای فکر کردن به پاسخهای خود نداشته باشد. هدف اصلی این بود که او را با پاسخ غلط به دام اندازند، تا بتوانند او را محکوم کنند

(مراجعه کنید به لوقا ۵۴: ۱۱) زیرا او با قدرت آنها را محکوم کرد! اما آنها نتوانستند کاری بکنند (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۲۶).

۱۱: ۵۴ "در کمین بودند تا در سخنی از زبانش وی را به دام اندازند" این کلمه به معنای واقعی کلمه به معنای "شکار حیوانات وحشی است". عیسی به یک مشکل الهیاتی جدی تبدیل شده بود. آنها برای حفظ رهبری خود باید او را از بین ببرند (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۲۰).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا نماز سرورمان، همانطور که در متی و لوقا ثبت شده است، متفاوت است؟
۲. چگونه می توانیم لوقا ۱۱: ۴ و یعقوب ۱: ۱۳ را آشتی دهیم؟
۳. آیا خدا تمایلی به شنیدن دعاها را ندارد و ما باید بارها و بارها سوال کنیم؟
۴. چرا آنقدر چشمگیر است که آنها عیسی را بعزبول صدا می کردند؟
۵. چرا عیسی اینقدر از رهبران مذهبی یهودیت قرن اول عصبانی بود؟

لوقا ۱۲

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
هشدار علیه دسیسه چینی	مراقب دسیسه چینی باشید	تشویق شاگردان	هشدار علیه دسیسه چینی	سخنان باز و گستاخانه
۱:۱۲ الی ۳	۱:۱۲ الی ۳	۱:۱۲ الی ۳	۱:۱۲ الی ۳	۱:۱۲ الی ۳
از که باید ترسید	عیسی ترس از خدا را آموزش میدهد		از که باید ترسید	
۴:۱۲ الی ۷	۴:۱۲ الی ۷	۴:۱۲ الی ۷	۴:۱۲ الی ۵ ۶:۱۲ الی ۷	۴:۱۲ الی ۷
بر عیسی در برابر مردان اقرار کن	بر عیسی در برابر مردان اقرار کن		اقرار ورد مسیح	
۸:۱۲ الی ۱۲	۸:۱۲ الی ۱۲	۸:۱۲ الی ۱۲	۸:۱۲ الی ۹ ۱۱:۱۲ الی ۱۲	۸:۱۲ الی ۹ ۱۱:۱۲ الی ۱۲
تمثیل ثروتمند احمق	تمثیل ثروتمند احمق	تمثیل ثروتمند احمق	تمثیل ثروتمند احمق	در مورد احتکار
۱۳:۱۲ الی ۲۱	۱۳:۱۲ الی ۲۱	۱۳:۱۲ الی ۲۱	۱۳:۱۲ ۱۴:۱۲ الی ۱۵ ۱۶:۱۲ الی ۲۰ ۲۱:۱۲	۱۳:۱۲ الی ۱۵ ۱۶:۱۲ الی ۲۱
توجه و اضطراب	نگران نباشید	در مورد اضطراب	اعتماد به خدا	اعتماد به مشیت خدا
۲۲:۱۲ الی ۳۴	۲۲:۱۲ الی ۳۴	۲۲:۱۲ الی ۳۱ ۳۲:۱۲ الی ۳۴	۲۲:۱۲ الی ۲۸ ۲۹:۱۲ الی ۳۱ ۳۲:۱۲ الی ۳۴	۲۲:۱۲ الی ۳۱ ۳۲:۱۲ در باب صدقه ۳۳:۱۲ الی ۳۴
خدمتکار مراقب	خدمتکار وفادار و خدمتکار شیطانی	در مورد آمادگی	خدمتکاران مراقب	در مورد آماده بودن برای بازگشت ارباب
۳۵:۱۲ الی ۴۰	۳۵:۱۲ الی ۴۸	۳۵:۱۲ الی ۳۸ ۳۹:۱۲ الی ۴۰	۳۵:۱۲ الی ۴۰ خدمتکار وفادار یا سست ایمان	۳۵:۱۲ الی ۴۰ ۴۱:۱۲ الی ۴۶
۴۱:۱۲ الی ۴۸		۴۱:۱۲ الی ۴۸	۴۱:۱۲ ۴۲:۱۲ الی ۴۶ ۴۷:۱۲ الی ۴۸	۴۱:۱۲ الی ۴۶ ۴۷:۱۲ الی ۴۸
عیسی سبب جدایی	عیسی جدایی می آورد تشخیص زمان	پایان عصر	عیسی علت تقسیم درک زمان	عیسی و علاقه او ۵۱:۱۲ الی ۵۳ در باب خواندن نشانه های زمان
۵۴:۱۲ الی ۵۶	۵۴:۱۲ الی ۵۶	۵۴:۱۲ الی ۵۶	۵۴:۱۲ الی ۵۶	۵۴:۱۲ الی ۵۶
با شاکی حل و فصل کنید	با دشمن خود صلح کنید		تسویه حساب با طرف مقابل	
۵۷:۱۲ الی ۵۹	۵۷:۱۲ الی ۵۹	۵۷:۱۲ الی ۵۹	۵۷:۱۲ الی ۵۹	۵۷:۱۲ الی ۵۹

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مختصری از مشخصه ای که عیسی خطاب به چه کسی کلام خود را گفت

- لوقا ۱۲: ۱ الی ۱۲ شاگردان
- لوقا ۱۲: ۱۳ الی ۲۱ شخصی در میان جمعیت
- لوقا ۱۲: ۲۲ الی ۵۳ شاگردان
- لوقا ۱۲: ۵۴ الی ۵۶ جمعیت (همچنین لوقا ۱۳: ۱ الی ۹)

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۱ الی ۳

در این هنگام، هزاران تن گرد آمدند، چندان که بر یکدیگر پا می‌نهادند. عیسی نخست با شاگردان خود سخن آغاز کرد و گفت: «از خمیرمایه فریسیان که همانا ریاکاری است، دوری کنید. آنچه چیز پنهان نیست که آشکار نشود و هیچ چیز پوشیده نیست که عیان نگردد. آنچه در تاریکی گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد، و آنچه پشت درهای بسته نجوا کرده‌اید، از فراز بامها اعلام خواهد گردید.»

۱:۱۲ "در این هنگام، هزاران تن گرد آمدند" اصطلاح "هزاران" بیانگر اصطلاح عهد عتیقی "بیشمار" است (مراجعه شود به LXX پیدایش ۲۴: ۶۰؛ لاویان ۲۶: ۸؛ اعداد ۱۰: ۳۶؛ تثنیه ۳۲: ۳۰)، که معمولاً ده‌ها هزار نفر را نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد در اینجا تعداد بسیار زیادی است. این ادامه تأکید انجیل‌های سینوپتیک بر "جمعیت" است. تعداد زیادی از مردم برای شنیدن عیسی مسیح آمدند.

۱. مردم عوام
۲. بیماران
۳. افراد کنجکاو
۴. شاگردان
۵. نخبگان دینی

یکی از دلایل دشواری تفسیر سخنان عیسی این است که مفسران مدرن مطمئن نیستند که عیسی خطاب به کدام گروه از جمع صحبت می‌کند. آموزه‌های عیسی فقط توسط کسانی که گوشه‌های باز و قلبهای گیرنده دارند دریافت میشوند (به عنوان مثال، تمثیل خاک، مراجعه کنید به لوقا ۸: ۴-۱۵).

■ "از خمیرمایه فریسیان... دوری کنید" این یک حال فعال امری است ("مواظب خود باشید"، NJB) کلمه ای که اغلب در Septuagint مورد استفاده قرار می‌گیرد (مثلاً پیدایش ۲۴: ۶؛ خروج ۱۰: ۲۸؛ ۳۴: ۱۲؛ تثنیه ۴: ۹) و فقط توسط لوقا در عهد جدید استفاده می‌شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۳؛ ۲۰: ۴۶؛ ۲۱: ۳۴؛ اعمال رسولان ۵: ۳۵؛ ۲۰: ۲۸). به نظر می‌رسد به جای عشق و مراقبت از افراد فقیر و نیازمندان به نام خدا، به نگرانی از قانونگرایی "نیشدار" (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۳۷-۵۲) اشاره دارد (لوقا ۱۱: ۴۱؛ ۱۲: ۳۳؛ ۱۸: ۲۲).

اصطلاح "خمیرمایه" (zume) به دو معنای عهد عتیق و عهد جدید استفاده می‌شود:

۱. احساس فساد و بنابراین نمادی از شر

a. خروج ۱۲: ۱۵؛ ۱۳: ۳، ۷؛ ۲۳: ۱۸؛ ۳۴: ۲۵؛ لاویان ۲: ۱۱؛ ۶: ۱۷؛ تثنیه ۱۶: ۳

b. متی ۱۶: ۶، ۱۱؛ مرقس ۸: ۱۵؛ لوقا ۱۲: ۱؛ غلاطیان ۵: ۹؛ اول قرنتیان ۶: ۵؛ ۱۷: ۸

۲. احساس نفوذ و بنابراین تاثیرگذاری، نه نمادی از شر

a. لاویان ۷: ۱۳؛ ۲۳: ۱۷؛ عاموس ۴: ۵

b. متی ۱۳: ۳۳؛ لوقا ۱۳: ۲۰-۲۱

فقط متن می تواند معنای این کلمه را مشخص کند (که در مورد همه کلمات صادق است!).

■ **"ریاکاری"** این از دو کلمه یونانی "داوری" و "زیر" ناشی می شود (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۴۲؛ ۱۲: ۵۶؛ ۱۳: ۱۵). این یک اصطلاح تئاتری بود که درباره بازیگرانی که نقشی در پشت نقاب ایفا می کنند صحبت می کند (مراجعه کنید به LXX دوم مکابیان ۵: ۲۵؛ ۶: ۲۱، ۲۴؛ چهارم مکابی ۱۵: ۶، ۱۷). متن زیر نشان می دهد که اسرار قلب این رهبران مذهبی روزی به وضوح آشکار خواهد شد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳-۲).

در همسوی متی (مراجعه شود به متی ۱۶: ۱۲) برگ مخلوط به تعالیم فریسیان و صدوقیان اشاره دارد، اما در اینجا در لوک مربوط به ریاکاری فریسیان است. هر نویسنده انجیل الهام بخش حق تحریریه داشت که از سخنان، گفته ها و معجزات عیسی مسیح را انتخاب کند و آنهایی را انتخاب کند که به بهترین شکل انجیل را به خوانندگان خود منتقل می کند. آنها همچنین حق ویراستاری داشتند که سخنان و معجزات عیسی را برای اهداف کلامی (نه تواریخ) تنظیم کنند. آنها حتی حق محدود برای تغییر یا تطابق سخنان و اعمال او را در مرزهای خاصی داشتند. این اختلافات بین چهار انجیل را نشان می دهد. من اعتقاد ندارم که آنها حق ویراستاری برای اختراع کلمات، اقدامات، گفتگوها یا رویدادها را هم داشتند! همه آنها از منابع مختلف برای انجیل استفاده می کردند. این انجیل تاریخ یا شرح حال غربی نیستند، بلکه دستگاه های انجیلی که گروه های خاصی از افراد را هدف قرار می دهند.

۱۲: ۲ **"پوشیده"** این یک زمان اخباری کامل مجهول با الفاظ اضافی است. انسانهای گناهکار تلاش می کنند تا گناهان و نگرشهای بد خود را کاملاً پنهان کنند، اما آنها نمی توانند.

آینده مجهول اخباری در لوقا ۱۲: ۲ ("آشکار نخواهد شد.... شناخته نخواهد شد") به یک داوری اسکاتولوژیک اشاره می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۰، ۴۵-۴۷). عیسی انگیزه ها و افکار واقعی قلب و ذهن انسان را می دانست و روزی همه می دانند! داوری الهی اهداف و افکار واقعی قلب بی ایمان را آشکار می کند.

۱۲: ۳ در متن، این ممکن است به نقشه کشی و دسیسه چینی فریسیان (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۵۳-۵۴) و صدوقیان (مراجعه کنید به متی ۱۶: ۶) بر علیه عیسی (و احتمالاً هیروودیان، مراجعه شود به مرقس ۸: ۱۵) اشاره داشته باشد.

■ **"از فراز بامها اعلام خواهد گردید"** در فلسطین خانه ها سقفهای مسطحی داشتند که از آنها به عنوان محلی برای غذا خوردن، خوابیدن و معاشرت در هوای گرم استفاده می شد. این استعاره از مردم است که با همسایگان خود صحبت می کنند و گزارش در سراسر شهر پخش می شود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۴ الی ۷

۴ «دوستان، به شما می گویم از کسانی که جسم را می کشند و بیش از این نتوانند کرد، مترسید. ^۵ به شما نشان می دهم از که باید ترسید: از آن که پس از کشتن جسم، قدرت دارد به دوزخ اندازد. آری، به شما می گویم، از اوست که باید ترسید. ^۶ آیا پنج گنجشک را به دو پول سیاه نمی فروشند؟ با این حال، حتی یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی گردد. ^۷ حتی موهای سر شما به تمامی شمرده شده است. پس مترسید، زیرا ارزش شما بیش از هزاران گنجشک است.

۱۲: ۴ **"دوستان"** این تنها کاربرد این عبارت در انجیل سینوپتیک است. عیسی غالباً در مورد "یک دوست" صحبت می کند، اما او فقط می گوید "دوستان". اما، این سه بار در یوحنا ۱۵: ۱۴-۱۵ رخ می دهد. چه تایید فوق العاده ای از شاگردانش، نه فقط خداوند، بلکه دوست!

■ **"مترسید"** یک وجه شرطی آنوریست مجهول (دیپوننت) است. "ترس" (لوقا ۱۲: ۵) یک وجه شرطی آنوریست مجهول (دیپوننت) دیگر است. "ترس" دوم و سوم در لوقا ۱۲: ۵ آنوریست مجهول امری (دیپوننت) هستند که یک بازی با کلام در مورد این دو آیه وجود دارد. تفاوت بین این اشکال فقط یک علامت لهجه است. حالات شرطی بیانگر یک شرایط احتمالی است. در نور انتخابهای انسانی و پیامدهای آنها، حالت امری الهام بخش بودن از جانب خداوند را بیان میکند! ترس از ایمان مومنان نیست و نباید، بلکه ترس و احترام به خدا است، که همیشه خردمندانه و مناسب هستند. شرایط و حتی افراد بد شرط موقت هستند، اما خدا و احکام او دائمی بوده و بر بدن (جسمی و زمانی) و روح (روحانی و ابدی) تاثیر می گذارند.

■ "کشتن جسم" دشمنان زمینی میتوانند زندگی فیزیکی شما را خاتمه بخشند، ولی فقط خدا میتواند حیات جاویدان بدهد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰: ۲۸).

۱۲: ۵ "از آن که پس از کشتن جسم، قدرت دارد به دوزخ اندازد" این به خدای پدر اشاره دارد. در عهد عتیق وحدانیت با انتساب علیت به یهوه تایید میشود (مراجعه شود به ۲۲: ۳۹؛ اول سموئیل ۲: ۶؛ ایوب ۱۸: ۵؛ اشعیا ۳۰: ۲۶؛ هوشع ۱: ۶). مکاشفه مترقی بیشتر ادعا می کند که خداوند اجازه می دهد شر وجود داشته باشد تا در خدمت اهداف خود باشد (مراجعه کنید به *An Old Testament Theology*, A. B. Davidson, صفحات ۳۰۰-۳۰۶).

با این حال، بعضی اوقات می گوئیم خداوند هیچ کس را به جهنم نمی فرستد، بلکه انسانها خود را با بی ایمانی خود می فرستند. این دوباره رمز و راز مقدمات و اراده آزاد انسان است. انسانها مسئول انتخاب و اقدامات خود هستند. خدا کسی است که آنها را مسئول خواهد کرد. راز این است که چرا برخی اعتقاد ندارند!

به موضوع خاص: انتخاب در لوقا ۲: ۱۴ مراجعه کنید.

موضوع خاص: یکتاپرستی

(SPECIAL TOPIC: MONOTHEISM)

نوع بشر همیشه احساس می کرد که واقعیت بیش از دنیای فیزیکی است (این امر نشات گرفته از رخدادهایی بود که خارج از کنترل انسان بودند مانند توفان ها، خسوف و کسوف؛ شهاب سنگ ها، رخدادهای جوی و آب و هوایی، و مرگ).

انسانشناسان به ما می گویند اشیایی در گورهای اولیه انسانها یافته اند که ظاهرا برای زندگی بعدی، که آن را در ادامه این زندگی تصور می کردند، بودند.

نخستین تمدن مکتوب، تمدن سومری است (در جنوب تیگرس، رودخانه فرات)، که حدود ۱۰۰۰۰ تا ۸۰۰۰ سال قبل میلاد مسیح شروع شد. آنها در اشعاری که می نوشتند، دیدگاه خود از خدایان و تعاملات با آنها را بیان می کردند. که بیشتر همانند انسانها بودند و ضعفهای آنها را داشتند. سنتهای آنها به مراتب قبل از اینکه نگاشته شوند، وجود داشته اند.

خدانشناسی در این دوره تحول یافت

۱. همزادگرایی به

۲. چند خدایی به

۳. یک خدای برتر (دوالیسم)

مفهوم "یکتاپرستی" (فقط و فقط یک شخص، یک خدا بدون شریک)، نه فقط "خدای ارشد" در چند خدایی یا خدای نیکی در دوالیسم ایرانی (زرتشتی)، فقط برای اسرائیل است (ابراهیم و یعقوب، ۲۰۰۰ قبل میلاد). فقط یک استثنا نادر در مصر (آمنهوتپ چهارم، که به آخناتن هم معروف بود، ۱۳۶۷ تا ۱۳۵۰ یا ۱۳۸۶ تا ۱۳۶۱ قبل از میلاد، که آتن، خدای خورشید را به عنوان تنها خدا، پرستش می کرد). به *The Mind of Egypt* صفحات ۲۱۶ و ۲۱۷ مراجعه کنید.

این مفهوم در عبارات مختلف در عهد عتیق بیان شده است

۱. "هیچکس مانند یهوه یا الوهیم"، سفر خروج ۸: ۱۰، ۹: ۱۴، تثنیه ۳۳: ۲۶، اول پادشاهان ۸: ۲۳
۲. "هیچکس در کنارش نیست"، تثنیه ۴: ۳۵ و ۳۹، ۳۲: ۳۹، اول سموئیل ۲: ۲، دوم سموئیل ۲۲: ۳۲، اشعیا ۴۵: ۲۱، ۴۴: ۶ و ۸، ۴۵: ۶ و ۲۱
۳. "یهوه تنهاست" تثنیه ۶: ۴، رومیان ۳: ۳۰، اول قرنتیان ۸: ۴ و ۶، اول تیموتائوس ۲: ۵، یعقوب ۲: ۱۹
۴. "هیچکس مانند تو نیست" دوم سموئیل ۷: ۲۲، ارمیا ۱۰: ۶
۵. "تو تنها خدایی" مزمور ۸۶: ۱۰، اشعیا ۳۷: ۱۶
۶. "پیش از من خدایی مصور نشده، و پس از من نیز نخواهد بود."، اشعیا ۴۳: ۱۰

۷. "غیر از من کسی نیست؛ من یهوه هستم و دیگری نیست؛" اشعیا ۴۵: ۵ و ۶ و ۲۲

۸. "او منشا همه چیز است"، اشعیا ۴۵: ۷

۹. "هیچ کس دیگری نیست، هیچ خدای دیگری نیست"، اشعیا ۴۵: ۱۴ و ۱۸

۱۰. "هیچکس غیر از من نیست"، اشعیا ۴۵: ۲۱

۱۱. "هیچ کس دیگری..... هیچکس مثل من نیست"، اشعیا ۴۶: ۹

باید اذعان داشت که این دکترین قاطع به شیوه پیشرفته‌ای ظاهر شد. اظهارات اولیه را می‌توان به صورت "هنوت‌ایسم" یا یکتا شناسی عملی درک کرد (خدایان دیگری هم وجود دارند، یوشع ۲۴: ۱۵، اول پادشاهان ۱۸: ۲۱)، ولی فقط یک خدا برای ما وجود دارد (سفر خروج ۱۵: ۱۱، ۲۰: ۲ الی ۵، تثنیه ۵: ۶، ۷ و ۴، ۱۴، ۱۰، ۱۷، ۳۲: ۱۲، اول پادشاهان ۸: ۲۳، مزمور ۸۳: ۱۸، ۸۶: ۸، ۱۳۶: ۱ الی ۹).

متون اولیه که با مشخص کردن وحدانیت (یکتا شناسی فلسفی) شروع می‌شوند، ابتدایی هستند (سفر خروج ۸: ۱۰، ۹: ۱۴، ۲۰: ۲ و ۳، تثنیه ۴: ۳۵ و ۳۹، ۳۳: ۲۶). ادعاهای کامل و قابل رقابت در اشعیا ۴۳ الی ۴۶ (۴۳: ۱۰ و ۱۱، ۴۴: ۶ و ۸، ۴۵: ۷ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۲، ۴۶: ۵ و ۹) دیده می‌شوند.

عهد عتیق خدایان ملتها را بی‌ارزش جلوه می‌دهد، به عنوان مثال

۱. مخلوقات انسانها - تثنیه ۴: ۲۸، دوم پادشاهان ۱۹: ۱۸، مزمور ۱۱۵: ۴ الی ۸، ۱۳۵: ۱۵ الی ۱۸، اشعیا ۲: ۸، ۱۷: ۳۷۸، ۱۹: ۴۰، ۱۹: ۴۱ و ۷ و ۲۴ و ۲۹ و ۴۴: ۱۰ و ۱۲ و ۴۶: ۶ و ۷، ارمیا ۱۰: ۳ الی ۵، مکاشفه ۹: ۹

۲. شیاطین - تثنیه ۳۲: ۱۷، مزمور ۱۰۶: ۳۷، اشعیا ۸: ۱۹، ۱۹: ۳، اول قرنتیان ۱۰: ۲۰، مکاشفه ۹: ۹

۳. پوچ، خالی - تثنیه ۳۲: ۲۱، دوم پادشاهان ۱۷: ۱۵، مزمور ۳۱: ۶، اشعیا ۲: ۱۸، ۴۱: ۲۹، ارمیا ۲: ۵، ۱۰: ۸، ۱۴: ۲۲، ارمیا ۲: ۵، ۸: ۱۹

۴. خدایانی نیستند - تثنیه ۳۲: ۲۱، دوم قرنتیان ۱۳: ۹، اشعیا ۳۷: ۱۹، ارمیا ۲: ۱۱، ۵: ۷، اول قرنتیان ۸: ۴ و ۵، ۱۰: ۲۰، مکاشفه ۹: ۲۰

عهد جدید در رومیان ۳: ۳۰، اول قرنتیان ۸: ۴ و ۶، افسسیان ۴: ۶، اول تیموتائوس ۲: ۵ و یعقوب ۲: ۱۹ از تثنیه ۶: ۴ الهام می‌گیرد. عیسی آن را در انجیل متی ۲۲: ۳۶ و ۳۷، انجیل مرقس ۱۲: ۲۹ و ۳۰، انجیل لوقا ۱۰: ۲۷ به عنوان اولین فرمان نقل قول می‌کند. عهد عتیق و همچنین عهد جدید، واقعیت سایر موجودات معنوی را تصریح می‌کنند (شیاطین، فرشتگان) ولی فقط یک خالق یعنی خدا (یهوه، سفر پیدایش ۱: ۱) را تأیید می‌کند. وحدانیت انجیلی با این ویژگی‌ها مشخص می‌شود

۱. خدا تنها و منحصر به فرد است (هستی شناسی در نظر گرفته می‌شود، ولی مشخص مشخص نمی‌شود)

۲. خدا فرد است (رجوع شود به سفر پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷، ۳: ۸)

۳. خدا اخلاق است (رجوع شود به سفر خروج ۳۴: ۶، ناحوم ۹: ۱۷، مزمور ۱۰۳: ۸ الی ۱۰)

۴. خدا انسان‌ها را در شکل خود ایجاد کرد (سفر پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷) برای دوستی و رفاقت (یعنی شماره ۲). خدا حسود است (سفر خروج ۲۰: ۵ و ۶)

در عهد جدید

۱. خدا دارای سه شکل ابدی است (به موضوع خاص: تثلیث مراجعه شود)

۲. خدا بطور کامل در عیسی ظاهر شد (رجوع شو به انجیل یوحنا ۱: ۱ الی ۱۴، کولسیان ۱: ۱۵ الی ۱۹، عبرانیان ۲: ۱ و ۳)

برنامه ابدی خدا برای انسان فانی رستگار، قربانی کردن تنها پسر خود است (اشعیا ۵۳، انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، دوم قرنتیان ۵: ۲۱، فیلیپیان ۲: ۶ الی ۱۱، عبرانیان)

■ "دوزخ" اصطلاح Gehenna یا جهنم مخفف عبارت عهد عتیقی "دره Hinnom" است. این مکان پرستش خدای آتش ققنوس، مولخ بود (که این فساد اصطلاح عبری برای پادشاه، MLK، BDB 572 است). این عبادت اغلب در طول عهد عتیق ذکر می‌شود (مراجعه کنید به لاویان ۱۸: ۱۲؛ اول پادشاهان ۱۱: ۷؛ دوم پادشاهان ۲۳: ۱۰؛ دوم تواریخ ۲۸: ۳؛ ۳۳: ۶؛ ارمیا ۳۲: ۳۵؛ حزقیال ۱۶: ۲۰). این مکان Topeth (سوزاننده) نامیده شده است و در دوم پادشاهان توصیف شده است. ۱۶: ۳؛ ۲۱: ۶؛ ۲۳: ۱۰؛ ارمیا ۷: ۳۲؛ ۱۹: ۴-۶؛ ۳۲: ۳۴-۳۵. یهودیان این منطقه در سمت جنوب اورشلیم را به زباله دانی برای این شهر تبدیل کردند زیرا بسیار شرم داشتند که اجداد آنها از آن برای بت پرستی استفاده می‌کردند (از فرزندان خود به عنوان قربانی برای باروری محصولات زراعی، گله‌ها و مردم استفاده می‌کردند). موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ در لوقا ۱۶: ۲۳ را مطالعه کنید.

■ "از اوست که باید ترسید" این یک آئوریست مجهول امری (دیپوننت) است (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۵، که برای تاکید تکرار می شود). از آن به معنای تکریم خداوند به عنوان خالق عالی و مقدس / رستاخیز / داور استفاده می شود.

۱۲: ۶ "آیا پنج گنجشک را به دو پول سیاه نمی فروشند" گنجشک ها به عنوان قربانی مورد استفاده قرار نمی گرفتند، بلکه توسط فقرا خورده می شدند. "دو سنت" اصطلاح یونانی assarion است، که از لاتین گرفته می شود. این یک سکه برنجی کوچک بود که ارزش آن در حدود یک دهم دینار بود. این پرندگان بسیار ارزان بودند. همسورا در متی ۱۰: ۲۴-۳۳ ببینید. به موضوع خاص: سکه‌هایی که در فلسطین در روزگار عیسی استفاده میشدند در لوقا ۱۵: ۸ مراجعه کنید.

■ "با این حال، حتی یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی گردد" این یک زمان کامل مجهول اخباری با الفاظ اضافی است. معمولاً چهار گنجشک به قیمت دو سنت فروخته می شدند و یکی رایگان دریافت می کردند. حتی آن رایگان نیز توسط خدا فراموش نمی شود (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۲۹-۳۰). خدا واقعاً انسانها را دوست دارد، زیرا آنها در تصویر او آفریده شده اند (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷).

■ خدا نه فقط خالق است، بلکه نگهدارنده تمامی هستی نیز هست (مراجعه شود به نحمیا ۹: ۶؛ متی ۵: ۴۵، کولسیان ۱: ۱۷). او تمامی مخلوقاتش را در جهت اهدافش حرکت میدهد.

برای یک بحث خوب در مورد دکترین "مشیت الهی" به Christian Theology, Millard J. Erickson، چاپ دوم، صفحات ۴۱۲ الی ۴۳۵ مراجعه کنید.

خداوند نسبت به کسانی که به پسرش اعتماد دارند رابطه ویژه ای دارد. مومنان می توانند در هر زمینه ای از زندگی به تأمین خدا اعتماد کنند (مراجعه کنید به اول پطرس ۵: ۷).

۱۲: ۷ "حتی موهای سر شما به تمامی شمرده شده است" این یک کامل مجهول اخباری است. این بدان معنا نیست که خداوند به معنای واقعی کلمه تعداد موهای روی سر ما را نگه می دارد، بلکه استعاری است (مراجعه کنید به اصطلاح عهد عتیقی در اول سموئیل ۱۴: ۴۵؛ دوم سموئیل ۱۴: ۱۱؛ و اول پادشاهان ۱: ۵۲، به Archer Bible Commentary، جلد ۲۸، صفحه ۹۶۰ مراجعه کنید) هر مشکل، هر نیاز، هر جنبه و هر وضعیت زندگی مومنان مورد توجه او می باشد.

■ "مترسید" این یک زمان امری کامل میانی (دیپوننت) با حرف نفی است، که معمولاً به معنای متوقف کردن عملی است که در حال انجام است. ترس یک ویژگی سقوط، گناه بشریت است، اما نباید مومن بترسد! مسیحیان باید مراقب باشند که این بند را به عنوان یک قول کلی تعبیر نکنند که هیچ چیز بدی برای آنها رخ نخواهد داد. این در تاریخ و در قرن اول واقعیت ندارد. این وعده ای است که خداوند در داوری اصول شناسی برای ما خواهد بود! پاراگراف بعدی همچنین درباره داوری تندرستی و همچنین احکام معاصر صحبت می کند. خدا هر دو به خدا و با ما است، اما ما در یک دنیای سقوط زندگی می کنیم.

اتفاقات بد رخ می دهند (به The Goodness of God, John William Wenham) مراجعه کنید! جهان پسر خدا را نپذیرفته است. پیروان او را رد خواهد کرد، آزار و اذیت خواهد کرد (به متی ۱۰: ۲۱-۲۲؛ یوحنا ۱۶: ۲ مراجعه کنید)، اما خداوند به موقع با آنها خواهد بود و هر وقت دیگر نباشد همه چیز را درست خواهد کرد! کتاب مورد علاقه من در این باره کتاب "The Christian's Secret of a Happy Life" اثر Hannah Whithall Smith است. این یک نعمت بوده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۸ الی ۱۲

^۸ «به شما می گویم، هر که مرا نزد مردم اقرار کند، پسر انسان نیز او را در حضور فرشتگان خدا اقرار خواهد کرد. ^۹ اما هر که نزد مردم مرا انکار کند، در حضور فرشتگان خدا انکار خواهد شد. ^{۱۰} هر که سخنی بر ضد پسر انسان گوید، آمرزیده شود، اما هر که به روح القدس کفر گوید، آمرزیده نخواهد شد. ^{۱۱} چون شما را به کنیسه‌ها و به حضور حاکمان و صاحب‌منصبان برند، نگران مباشید که چگونه از خود دفاع کنید یا چه بگویید، ^{۱۲} زیرا در آن هنگام روح القدس آنچه را که باید بگویید به شما خواهد آموخت.»

۱۲: ۸ "هر که" من ضمائر فراگیر را برای توصیف دعوت انجیل دوست دارم، مثل یوحنا ۳: ۱۵-۱۶ ("هر کس") و ۱: ۱۲ ("به همان اندازه") و همچنین رومیان ۱۰: ۹-۱۳ ("هر کس"). در این آیه "هر کس" میزان عشق به خدا را نشان می دهد (مراجعه کنید به اول تیموتائوس ۲: ۴؛ تیتوس ۲: ۱۱ و دوم

با این حال، "هر کس" محدود به کسانی است که واقعاً به انجیل ایمان آورده و دریافت می کنند. عباراتی مثل متی ۷: ۲۱-۲۳ نشان می دهند که کسانی هستند که با لبهای خود صحبت می کنند، اما نه قلبشان.

■ "هر که مرانزد مردم اقرار کند" اصطلاح "اقرار" (وجه شرطی اُتوریست فعال) ترجمه یونانی کار *homolegeo* است. در اول یوحنا ۱: ۹ برای مومنینی که به گناهان خود اعتراف می کنند، استفاده میشود. با این حال، همین اصطلاح در متی ۱۰: ۳۲ و مرقس ۸: ۳۸ برای تایید عمومی بر ایمان به عیسی استفاده می شود. ما نمی توانیم این آیه را به صورت یک آیین مقدس مذهبی نهادینه کنیم، اما همه انسانهایی که اعتقاد دارند، به اشتراک می گذارند و با اعتماد و دانش مسیح زندگی می کنند، این آیه را برآورده می کنند. مرقس ۸: ۳۸ همین گفته عیسی را در بستری از نظر جوهرشناختی قرار می دهد.

موضوع خاص: اعتراف/اقرار

(SPECIAL TOPIC: CONFESSION-PROFESSION)

A. در زبان یونانی دو حالت متفاوت برای کلمه‌ای از یک ریشه برای "اعتراف" و "اقرار" به کار می‌رود، *exomologō / homologeō*. لفظ مرکب از *homo*، است مشابه *legō* به معنی صحبت کردن، یا *ex* به معنی بیرون از. معنی پایه گفتن یک مطلب مشابه یا موافق بودن است. حرف اضافه *ex* که اضافه شده دلالت بر اعلام عمومی است.

B. ترجمه انگلیسی این کلمه مرکب اینها هستند:

۱. Praise - ستایش

۲. Agree - موافق

۳. Declare - اعلام (رجوع شود به انجیل متی ۷: ۲۳)

۴. Profess - اقرار

۵. Confess اعتراف (رجوع شود به عبرانیان ۴: ۱۴ و ۱۰: ۲۳)

C. این کلمه مرکب کاربردهای متضاد هم دارد

۱. ستایش کردن (خدا)

۲. اقرار به گناه

اینها ممکن است نشات گرفته از احساسات انسانی نسبت به مقدس بودن خدا و گناهکار بودن خودش باشد. تأیید کردن حقیقت هر کدام تأیید کردن هر دو می‌باشد.

D. کاربردهای این کلمه مرکب در عهد جدید به شرح زیر می‌باشند.

۱. وعده دادن (رجوع شود به انجیل متی ۱۴: ۷، اعمال رسولان ۷: ۱۷)

۲. موافقت کردن یا رضایت دادن به چیزی (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱: ۲۰، انجیل لوقا ۲۲: ۶، اعمال ۲۴: ۱۴، عبرانیان ۱۱: ۱۳)

۳. ستایش کردن (رجوع شود به انجیل متی ۱۱: ۲۵، انجیل لوقا ۱۲: ۸، انجیل یوحنا ۹: ۲۲، رومیان ۱۰: ۹، فیلیپیان ۲: ۱۱، اول یوحنا ۲: ۲۳، مکاشفه ۳: ۵)

۴. موافق بودن با

a. یک فرد (رجوع شود به انجیل متی ۱۰: ۳۲، انجیل لوقا ۱۲: ۸، انجیل یوحنا ۹: ۲۲، ۱۲: ۴۲، رومیان ۱۰: ۹، فیلیپیان ۲: ۱۱، اول یوحنا ۲: ۲۳، مکاشفه ۳: ۵)

b. حقیقت (رجوع شود به اعمال رسولان ۲۳: ۸، اول یوحنا ۴: ۲)

۵. اعلام عمومی کردن (مفهوم قانونی و حقوقی در تأیید مذهبی وارد شده است، رجوع شود به اعمال رسولان ۲۴: ۱۴، اول تیموتائوس ۶: ۱۳)

a. بدون اقرار به گناه (رجوع شود به اول تیموتائوس ۶: ۱۲ و عبرانیان ۱۰: ۲۳)

b. با اقرار به گناه (رجوع شود به انجیل متی ۳: ۶، اعمال رسولان ۱۹: ۱۸، عبرانیان ۴: ۱۴، یعقوب ۵: ۱۶، اول یوحنا ۱: ۹)

■ "پسر انسان پسر انسان" من معتقدم یکی از مشکلاتی که در رابطه با تفسیر "گناه غیرقابل بخشش" در لوقا ۱۲: ۱۰ وجود دارد این است که ما به اشتباه این دو عبارت را شناسایی می کنیم. اصطلاح "پسر انسان" در لوقا ۱۲: ۸ در مورد عیسی صدق می کند، اما اصطلاح "پسر انسان" در لوقا ۱۲: ۱۰،

به دلیل همسو بودن در متی ۱۲: ۳۱-۳۲ (پسر انسان) و مرقس ۳: ۲۸-۲۹ (فرزندان انسان)، به طور کلی مورد استفاده قرار می‌گیرد تا در مورد بشر صحبت شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۹؛ متی ۱۲: ۳۱ الف). "گناه غیرقابل بخشش"، نفی عیسی در حضور نور زیاد است. ما این را می‌دانیم زیرا دو متن دیگر (یعنی متی و مرقس) نیز اختلاف نظرهای بعزلیول را دنبال می‌کنند.

یادداشت‌های گسترده در لوقا ۱۱: ۳۳-۳۶ و موضوع خاص در لوقا ۱۱: ۱۹ را مشاهده کنید.

■ "در حضور فرشتگان خدا" این یک بیان غیر مستقیم برای حضور خداوند است (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۷، ۱۰). این آیه تایید کلامی بر قدرت شفاعت عیسی مسیح به خدا به نمایندگی از مومنان است (مراجعه کنید به رومیان ۸: ۳۴؛ عبرانیان ۷: ۲۵؛ ۹: ۲۴؛ اول یوحنا ۲: ۱).

۹: ۱۲ "انکار کند" این اصطلاح (وجه وصفی آئوریست [دپوننت]) به معنای "انکار کردن"، "رد کردن"، "پس زدن"، "دوری کردن" یا "رد" است. از آن به همان معنا در Septuagint استفاده می‌شود (مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۱۵؛ چهارم مکابی ۸: ۷؛ ۱۰: ۱۵؛ حکمت ۱۲: ۲۷؛ ۱۶: ۱۶). این کلمه‌ای است که مفهوم رد عیسی را دارد. این اوج ناباوری و نفی است! امتناع موقت از انجیل عواقب ابدی دارد.

۱۰: ۱۲ "هر که" اصطلاح فراگیر در هر دو لوقا ۱۲: ۸ و لوقا ۱۲: ۱۰ استفاده می‌شود. انجیل به اندازه همه بشریت گسترده است، اما داوری هم به همان اندازه همه کسانی که می‌گویند "نه" گسترده است!

۱۱: ۱۲ افعال لوقا ۱۲: ۱۱ وجه وصفی (شرطی) هستند، و دلالت بر این دارند که این آزار و اذیت خاص برای هر مومن اتفاق نخواهد افتاد، اما مطمئناً برای برخی اتفاق خواهد افتاد!

■ "حاکمان" موضوع خاص منشا در لوقا ۱: ۲ را ببینید.

■ "نگران مباشید" این یک وجه وصفی آئوریست فعال با حرف نفی است که دلالت بر آن دارد که حتی شروع به نگرانی نشود.

■ "چگونه از خود دفاع کنید یا چه بگویید" این نمی‌تواند یک اثبات متن برای عدم مطالعه شخصی واعظ و آمادگی برای موعظه در روزهای یکشنبه باشد! این وعده ای است برای مومنان که در حال آزار و اذیت و محاکمات عمومی هستند.

۱۲: ۱۲ "زیرا در آن هنگام روح القدس آنچه را که باید بگویید به شما خواهد آموخت" در مواقع آزار و شکنجه، خداوند کمک‌های ویژه ای را برای این فرصت های قدرتمند شاهد خواهد کرد (مراجعه کنید به لوقا ۲۱: ۱۵؛ متی ۱۰: ۱۶-۲۰)

موضوع خاص: شخصیت روح

(SPECIAL TOPIC: PERSONHOOD OF THE SPIRIT)

در عهد عتیق "روح خدا" (ruach) نیرویی بود که هدف یهوه را تحقق می‌بخشید، ولی اشاره کوچکی هست که فردی بود (یکتاشناسی عهد عتیق، به موضوع خاص: یکتاپرستی مراجعه شود). با این حال، در عهد جدید شخصیت کامل و فردیت روح افشا می‌شود:

۱. می‌توان به او توهین کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۱، انجیل مرقس ۳: ۲۹)

۲. آموزش می‌دهد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۲: ۱۲، انجیل یوحنا ۱۴: ۲۶)

۳. شهادت می‌دهد (انجیل یوحنا ۱۵: ۲۶)

۴. محکوم، هدایت می‌کند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶: ۷ الی ۱۵)

۵. می‌توان وی را "او" خطاب کرد (hos، مراجعه شود به افسسیان ۱: ۱۴)

۶. می‌تواند ترسناک باشد (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۳۰)

۷. می‌تواند فرو بنشیند (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵: ۱۹)

۸. می‌تواند مقاومت کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷: ۵۱)

۹. او حامی مومنین است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴: ۲۶، ۱۵: ۲۶، ۱۶: ۷)

۱۰. او پسر را جلال می‌دهد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶: ۱۴)

متون تثلیث (در اینجا به سه مورد از بسیار موارد اشاره می‌کنیم، موضوع خاص تثلیث را بخوانید) از سه فرد صحبت می‌کنند

۱. انجیل متی ۲۸: ۱۹

۲. دوم قرنتیان ۱۳: ۱۴

۳. اول پطرس ۱: ۲

هر چند کلمه یونانی روح (*pneuma*) خنثی است، وقتی به روح القدس اشاره می‌شود، عهد جدید عمدتاً از صفت نشان دهنده مذکر استفاده

می‌کند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶: ۸ و ۱۳ الی ۱۴)

روح به فعالیت‌های انسان مرتبط است

۱. اعمال رسولان ۱۵: ۲۸

۲. رومیان ۸: ۲۶

۳. اول قرنتیان ۱۲: ۱۱

۴. افسسیان ۴: ۳۰

در ابتدای اعمال رسولان، بر نقش روح تاکید میشود (همانند انجیل یوحنا). پنتیکاست شروع کار روح نیست، بلکه فصل جدیدی است. عیسی

همیشه روح داشت. تممید او شروع کار روح نبود، بلکه فصل جدیدی بود. روح ابزار موثر هدف پدر برای احیای انسانها است که از تصویر او ساخته

شده‌اند (به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه شود)!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۱۳ الی ۲۱

۱۳ نگاه کسی از میان جمعیت به او گفت: «استاد، به برادرم بگو میراث پدری را با من قسمت کند.»^{۱۴} عیسی پاسخ داد: «ای مرد، چه کسی مرا بین شما داور یا مُقسِم قرار داده است؟»^{۱۵} پس به مردم گفت: «به هوش باشید و از هر گونه حرص و آز پرهیزید، زیرا زندگی انسان به فزونی دارایی‌اش نیست.»^{۱۶} سپس این مَثَل را برایشان آورد: «مردی ثروتمند از زراعت خویش محصول فراوان حاصل کرد. ^{۱۷} پس با خود اندیشید، "چه کنم، زیرا جایی برای انباشتن محصول خود ندارم؟" ^{۱۸} سپس گفت: "دانستم چه باید کرد! انبارهای خود را خراب می‌کنم و انبارهایی بزرگتر می‌سازم، و همه گندم و اموال خود را در آنها ذخیره می‌کنم. ^{۱۹} آنگاه به خود خواهم گفت: ای جان من، برای سالیان دراز اموال فراوان اندوخته‌ای. حال آسوده بزی؛ بخور و بنوش و خوش باش." ^{۲۰} اما خدا به او گفت: "ای نادان! همین امشب جانم را از تو خواهند ستاند. پس آنچه اندوخته‌ای، از آن که خواهد شد؟" ^{۲۱} این است فرجام کسی که برای خویشتن ثروت می‌اندوزد، اما برای خدا ثروتمند نیست.»

۱۲: ۱۳ "کسی از میان جمعیت به او گفت" ظاهراً این مرد وارد جلسه تدریس عیسی شد تا یک سوال پیش پا افتاده راجع به وراثت خانواده بپرسد. او در این باره چیزی غیر عادی نمی‌اندیشید زیرا اینها سوالات متداول خطاب به ربی‌ها بود و به نظر می‌رسد مربوط به تثنیه ۲۱: ۱۵-۱۷ باشد.

۱۲: ۱۴ "عیسی پاسخ داد "ای مرد"" این یک سرزنش ملایم است (مراجعه کنید به لوقا ۲۲: ۵۸، ۶۰؛ رومیان ۲: ۲؛ ۳: ۹؛ ۲۰).

■ "چه کسی مرا بین شما داور یا مُقسِم قرار داده است" عیسی این عقیده را رد می‌کند که او فقط یک ربی دیگر یا لاوی محلی است. وظیفه او برای اعلام ورود پادشاهی خدا بر سایر موضوعات زندگی مقدم بود.

اصطلاح "داور" فقط در اینجا در عهد جدید استفاده می‌شود و اصلاً در Septuagint نیست، اما در ادبیات یونانی متداول است. فرم فعل ("تقسیم") در لوقا ۱۲: ۱۳ توسط سوال کننده از عیسی استفاده می‌شود. به دلیل نادر بودن این اصطلاح، چندین اصطلاح دیگر در یونانی MSS یافت می‌شود، اما UBS⁴ به این خواندن (MSS P⁷⁵، B، L، ۴، B. L) رتبه "B" (تقریباً یقین) می‌دهد.

۱۲: ۱۵ "به هوش باشید و از هر گونه حرص و آز پرهیزید" حرص و آز (یا طغیان گرایی) نگرش و سبک زندگی "بیشتر و بیشتر برای من به هر قیمتی" است (مراجعه شود به رومیان ۱: ۲۹؛ افسسیان ۴: ۱۹؛ ۵: ۳؛ کولسیان ۳: ۵)؛ این ثمره دانش خیر و شر است! حرص و آز می‌کشد (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۶: ۹-۱۰).

۱۲: ۱۶ "سپس این مَثَل را برایشان آورد" متن زیر به نگرش درست و نادرست نسبت به اموال زمینی می‌پردازد. این مَثَل بر امنیت کاذب و تامین کننده پول و دارایی تاکید دارد. ضرب المثلی رومی وجود داشت که می‌گفت، "پول مثل آب دریا است، هرچه بیشتر بنوشید، بیشتر می‌خواهید!" مشکل در

اینجا پول نیست، بلکه عشق به پول، اولویت پول، خودکفایی است که به نظر می رسد پول فراهم می کند (مراجعه کنید به مرقس ۸: ۳۶-۳۷).

۱۲: ۱۷ "پس با خود اندیشید" این یک زمان اخباری غیر کامل میانی (دپوننت) است. از دو طریق قابل درک است.

۱. مرد ثروتمند تمثیل عیسی شروع به استدلال کرد (NASB)

۲. ثروتمند بارها و بارها در درون خود استدلال می کرد

۱۲: ۱۹ "ای جان من" این اصطلاح یونانی *psuchē* است که بیانگر اصطلاح عبری *nepshesh* است. این به هستی ما، خودمان، شخصیت ما مربوط می شود (اعمال رسولان ۲: ۴۱؛ ۳: ۲۳؛ رومیان ۱۳: ۱) یا نیروی زندگی متصل به این سیاره، این حوزه فیزیکی وجود.

■ "آسوده یزی" تاکید کلامی در اینجا بر نقصان و پیش فرض نقشه های انسان است (مراجعه کنید به امثال ۲۷: ۱؛ یعقوب ۴: ۱۳-۱۵). زندگی واقعی بسیار بیشتر از سعادت جسمی است!

۱۲: ۲۰ "ای نادان" این مرد یک ملحد الهیات نبود، اما او زندگی خود را در الحاد عملی، مانند بسیاری از افراد امروز در کلیسا، سپری کرد (مراجعه کنید به مزامیر ۱۴: ۱؛ ۵۳: ۱). کتاب عهد جدید از یعقوب یک تفسیر خوب عهد جدید در مورد اولویت ثروت است!

این یک کلمه متفاوت برای "احمق" است (*aphrōn*)، مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۴۰؛ ۱۲: ۲۰؛ اول قرنتیان ۱۵: ۳۶) و نه کلمه "احمق" (*mōros*) متی ۵: ۲۲، که آرامی است. خود عیسی در متی ۲۳: ۱۷، ۱۹ از *mōros* استفاده می کند. موضوع خاص: شرایط برای مردم نادان را در لوقا ۱۱: ۴۰ مشاهده کنید.

■ "جانت" این به طرز شگفت آور جمع است. به معنای واقعی کلمه "آنها روح شما را می طلبند."

۱. لوقا اغلب بدون توجه به "آنها" از این فرم استفاده می کند (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۳۸؛ ۱۲: ۱۱، ۲۰؛ ۱۶: ۹؛ ۲۳: ۳۱).

۲. *Word Pictures in the New Testament*، A. T. Robertson، جلد ۲، صفحه ۱۷۶، فکر می کند که بیان غیر مستقیم ربی ها برای جلوگیری از استفاده از نام خدا است، بنابراین، نوعی از حالت بیان جمع اشرافی در عهد عتیق است.

۳. *NT Transline*، Michael Magill، (صفحه ۲۳۹) فکر می کند که این به فرشتگان اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۲۲).

■ "پس آنچه اندوخته ای، از آن که خواهد شد" این یک سوال نافذ برای مادی گرایان است (مراجعه شود به مزامیر ۳۹: ۶؛ ۴۹: ۱۰؛ جامعه ۲: ۱۸ الی ۲۳).

۱۲: ۲۱ "برای خدا ثروتمند" نگه حال و ابدیت در تعادل مناسب در یک دنیای در حال سقوط با تاثیرات باقیمانده سقوط در همه ما بسیار سخت است (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳۳؛ متی ۶: ۱۹-۳۴).

با کمال تعجب MS D (قرن پنجم) و برخی از نسخه های قدیمی لاتین (a, b, d از قرن چهارم و پنجم) لوقا ۱۲: ۲۱ را از دست نمی دهند. UBS⁴ به درج رتبه A (یقین) میدهد، زیرا در MSS P^{45/75}، A، B، W، L و بسیاری از نسخه های قدیمی لاتین یافت می شود.

موضوع خاص: ثروت

(SPECIAL TOPIC: WEALTH)

I. چشم انداز عهد عتیق در عنوان کل

A. خدا مالک همه چیز است

۱. پیدایش ۱ الی ۲

۲. اول تواریخ ۱۱: ۲۹

۳. مزمو ۱: ۲۴، ۱۲: ۵۰، ۱۱: ۸۹

۴. اشعیا ۲: ۶۶

B. انسانها ناظرین ثروت برای اهداف خدا هستند

۱. تثنیه ۱۱: ۸ الی ۲۰

۲. لایوان ۹: ۱۹ الی ۱۸

۳. یعقوب ۱۶: ۳۱ الی ۳۳

۴. اشعیا ۶: ۵۸ الی ۱۰

C. ثروت بخشی از عبادت است

۱. دو عشر

۱. اعداد ۲۱: ۱۸ الی ۲۹، تثنیه ۶: ۱۲ الی ۷، ۲۲: ۱۴ الی ۲۷

۲. تثنیه ۱۰: ۳، ۲۰: ۸ الی ۲۱، ۲۲: ۱۰، ۶: ۱۵

۲. امثال ۹: ۳

D. ثروت به عنوان هدیه ای از جانب خدا برای وفاداران به پیمان

۱. تثنیه ۲۷ الی ۲۸

۲. امثال ۱۰: ۳، ۲۰: ۸ الی ۲۱، ۲۲: ۱۰، ۶: ۱۵

E. هشدار در برابر ثروت به قیمت دیگران

۱. امثال ۶: ۲۱

۲. ارمیا ۲۶: ۵ الی ۲۹

۳. یوشع ۶: ۱۲ الی ۸

۴. میکاه ۹: ۶ الی ۱۲

F. ثروت به خودی خود گناه نیست مگر اینکه اولویت داشته باشد

۱. مزمو ۷: ۵۲، ۱۰: ۶۲، ۳: ۷۳ الی ۹

۲. امثال ۲۸: ۱۱، ۴: ۲۳، ۵: ۲۷، ۲۴: ۲۷، ۲۰: ۲۸ الی ۲۲

۳. یعقوب ۲۴: ۲۱ الی ۲۸

II. چشم انداز منحصر به فرد امثال

A. ثروت حاصل تلاش فردی است

۱. سستی و تنبلی محکوم است، امثال ۶: ۶ الی ۱۱، ۴: ۱۰ الی ۵ و ۲۶، ۲۴: ۱۲ و ۲۷، ۴: ۱۳، ۱۹: ۱۵، ۱۹: ۱۸، ۱۵: ۱۹ و ۲۴.

۲. سخت کار کردن تشویق شده است - امثال ۱۱: ۱۲ و ۱۴، ۱۱: ۱۳

B. از فقر در برابر ثروت برای به تصویر کشیدن ضعف در برابر پارسایی استفاده شده است - امثال ۱: ۱۰، ۲۷: ۱۱ الی ۲۸، ۷: ۱۳،

۱۵: ۱۶ الی ۱۷، ۶: ۲۸ و ۱۹ الی ۲۰

C. خرد (شناختن خدا و کلامش و زندگی با این آگاهی) بهتر از ثروت است - امثال ۱۳: ۳، ۱۵، ۹: ۸ الی ۱۱ و ۱۸ الی ۲۱، ۱۸: ۱۳

D. هشدارها و نصایح

۱. هشدارها

۱. موقع تضمین وام همسایه مراقب باشید - امثال ۱: ۶ الی ۵، ۱۵: ۱۱، ۱۷: ۱۸، ۱۶: ۲۰، ۲۶: ۲۲ الی ۲۷، ۱۳: ۲۷

۲. مراقب باشید که از راه های شیطانی ثروتمند نشوید - امثال ۱۹: ۱، ۲: ۱۰ و ۱۵، ۱۱: ۱، ۱۱: ۱۳، ۱۱: ۱۶، ۱۰: ۲۰ و ۲۳.

۲۱: ۶، ۱۶: ۲۲ و ۲۲: ۸

۳. موقع قرض گرفتن مراقب باشید، امثال ۷: ۲۲

۴. حواستان باشد که ثروت کوتاه مدت است، امثال ۴: ۲۳ الی ۵

۵. ثروت در روز داوری کمک نخواهد کرد - امثال ۴: ۱۱

۶. ثروت "دوستان" زیادی دارد - امثال ۲۰: ۱۴، ۴: ۱۹

۲. نصایح

۱. سخاوتمندی تشویق می شود - امثال ۱۱: ۲۴ الی ۲۶، ۳۱: ۱۴، ۵: ۱۷، ۱۷: ۱۹، ۹: ۲۲ و ۲۲ الی ۲۳، ۱۰: ۲۳ الی ۱۱،

۲۸: ۲۷

۲. پارسایی بهتر از ثروت است - امثال ۸: ۱۶، ۶: ۲۸ و ۸ و ۲۰ الی ۲۲

۳. دعا برای نیاز است نه فراوانی - امثال ۷: ۳۰ الی ۹

۴. به فقیر کمک کردن همانند کمک کردن به خدا است - امثال ۳۱: ۱۴

III. چشم انداز عهد جدید

A. عیسی

۱. ثروت یک وسوسه منحصر به فرد برای اعتماد به خود و منابع خود به جای خدا و منابع او است

۱. انجیل متی ۶:۲۴، ۱۳:۲۲، ۱۹:۲۳

۲. انجیل مرقس ۱۰:۲۳ الی ۳۱

۳. انجیل لوقا ۱۲:۱۵ الی ۲۱ و ۳۳ الی ۳۴

۴. مکاشفه ۳:۱۷ الی ۱۹

۲. خدا نیازهای فیزیکی ما را تامین می کند

۱. انجیل متی ۶:۱۹ الی ۳۴

۲. انجیل لوقا ۱۲:۲۹ الی ۳۲

۳. هر آنچه بکاری، حاصل همان را برداشت می کنی

۱. انجیل مرقس ۴:۲۴

۲. انجیل لوقا ۶:۳۶ الی ۳۸

۳. انجیل متی ۶:۱۴، ۱۸:۳۵

۴. توبه بر ثروت تاثیر می گذارد

۱. انجیل لوقا ۱۹:۲ الی ۱۰

۲. لاویان ۵:۱۶

۵. سو استفاده اقتصادی محکوم است

۱. انجیل متی ۲۳:۲۵

۲. انجیل مرقس ۱۲:۳۸ الی ۴۰

۶. داوری پایان زمان با استفاده ما از ثروت رابطه دارد - انجیل متی ۲۵:۳۱ الی ۴۶

B. پولس

۱. نگاه عملی همانند امثال

۱. افسسیان ۴:۲۸

۲. اول تسالونیکیان ۴:۱۱ الی ۱۲

۳. دوم تسالونیکیان ۳:۸ و ۱۱ الی ۱۲

۴. اول تیموتائوس ۵:۸

۲. نگاه معنوی همانند عیسی (همه چیز کوتاه مدت است)

۱. اول تیموتائوس ۶:۶ الی ۱۰ (قناعت)

۲. فیلیپیان، ۴:۱۱ الی ۱۲ (قناعت)

۳. عبرانیان ۱۳:۵ (قناعت)

۴. اول تیموتائوس ۶:۱۷ الی ۱۹ (سخاوتمندی و اعتماد به خدا، نه ثروت)

۵. اول قرنتیان ۷:۳۰ الی ۳۱

IV. جمع بندی

A. هیچ الهیات انجیلی سیستماتیکی در مورد ثروت وجود ندارد

B. هیچ عبارت قطعی و مشخصی در این مورد وجود ندارد، بنابراین بینشها باید بسوی عبارتهای متفاوت باشند. مراقب باشید که در میان متون بدنال عقیده خود نباشید.

C. امثال، که توسط افراد خردمند نوشته شده، نگرش متفاوتی از سایر انواع ژانرهای انجیلی دارد. امثال عملی بوده و بر افراد تمرکز دارد. برقرار کننده توازن است و باید میان بقیه کتاب مقدس توازن برقرار کند (مراجعه شود به ارمیا ۱۸:۱۸)

D. روزگار ما باید نگرش خود و تجربیاتش در رابطه با ثروت را در نور انجیل تحلیل کند. اگر فقط سرمایه داری یا کمونیسیم تنها راهنمای ما باشند، اولویتهای جابجا می شوند. چرا و چگونه یک نفر موفق می شود سوالات مهمتری هستند تا اینکه چقدر اندوخته است.

E. انباشتن ثروت باید در توازن با عبادت و خدمتگزاری مسئولانه باشد (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۸ الی ۹).

۲۲ آنگاه عیسی خطاب به شاگردان خود گفت: «پس به شما می‌گویم، نگران زندگی خود مباشید که چه بخورید، و نه نگران بدن خود که چه بپوشید. ۲۳ زندگی از خوراک و بدن از پوشاک مهمتر است. ۲۴ کلاغها را بنگرید: نه می‌کارند و نه می‌دروند، نه کاهدان دارند و نه انبار؛ با این همه خدا به آنها روزی می‌دهد. و شما چقدر باارزتر از پرندگانید! کیست از شما که بتواند با نگرانی، ذراعی بر قامت خود بیفزاید؟ ۲۶ پس، اگر از انجام چنین کار کوچکی ناتوانید، از چه سبب نگران مابقی هستید؟ ۲۷ سوسنها را بنگرید که چگونه نمو می‌کنند؛ نه زحمت می‌کشند و نه می‌ریسند. به شما می‌گویم که حتی سلیمان نیز با همه شکوه و جلالش همچون یکی از آنها آراسته نشد. ۲۸ پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می‌شود، چنین می‌پوشاند، چقدر بیشتر شما را، ای سستایمانان! ۲۹ پس در پی این مباشید که چه بخورید یا چه بنوشید؛ نگران اینها مباشید. ۳۰ زیرا اقوام خداناشناس این دنیا در پی این‌گونه چیزهایند، اما پدر شما می‌داند که به این همه نیاز دارید. ۳۱ بلکه شما، در پی پادشاهی او باشید، که همه اینها نیز به شما داده خواهد شد. ۳۲ «ای گله کوچک، ترسان مباشید، زیرا خشنودی پدر شما این است که پادشاهی را به شما عطا کند.»

۱۲: ۲۲ "به شاگردان خود گفت" ظاهراً عیسی آموزه های خود را به گروههای مختلف در این جمع گسترده (بیمار، کنجکاو، رهبران مذهبی، شاگردان) هدایت می کند. این بند همسو با متی ۶: ۲۵-۳۳ است که بخشی از خطبه های کوه میباشد (متی ۵-۷). ضمیر "او" در برخی از MSS خیلی زود (P^{45,75}, B) و دو نسخه قدیمی لاتین C و e وجود ندارد.

با این حال، گنجاندن آن از سبک نوشتن لوقا پیروی می کند و در MSS A, D, L, W یافت می شود. UBS⁴ نمی تواند در مورد اضافه یا حذف آن تصمیم بگیرد، بنابراین آن را در پرانتز قرار می دهد.

■ "نگران زندگی خود مباشید" این یک حال امری فعال با حرف نفی است که معمولاً به مفهوم متوقف ساختن عمل در حال انجام است. شاگردان نگران بودند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۱۱، ۲۲، ۲۵، ۲۶) در مورد نیازهای جسمی (مراجعه کنید به متی ۶: ۲۵، ۲۷، ۲۸، ۳۱، ۳۴).

اصطلاح زندگی همانطور که در لوقا ۱۲: ۱۹ و ۲۳ آمده است، بیانگر نفس است.

۱۲: ۲۳ این خلاصه کلامی است. مومنان وارث همه چیزها هستند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳۱-۳۲).

۱۲: ۲۴ "کلاغها را بنگرید" حتی این پرندگان ناپاک (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۵) توسط خدا تامین میشوند (مراجعه شود به مزامیر ۱۴۷: ۹) و حتی توسط خدا مورد استفاده قرار میگیرند. اول پادشاهان ۱۷: ۴، ۶). این آیه ممکن است منعکس کننده ایوب ۳۸: ۴۱ میباشد.

■ "شما چقدر با ارزتر از پرندگانید" این دومین بار است که عیسی این جمله را بیان می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۷؛ متی ۱۰: ۳۱).

۱۲: ۲۵ "کیست از شما که بتواند با نگرانی، ذراعی بر قامت خود بیفزاید" (در متن انگلیسی "کدامیک از شما میتواند ساعتی بر عمر خود بیافزاید" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) اصطلاح *pēchus* به معنای واقعی کلمه "مکعب" است. این فاصله بین آرنج مرد و طولانی ترین انگشت اوست. معمولاً طول آن حدود ۱۸ اینچ است. از یونانی به دوروش مختلف استفاده می شود.

۱. می توان برای اندازه استفاده کرد (مراجعه کنید به یوحنا ۲۱: ۸؛ مکاشفه ۲۱: ۱۷)

۲. می توان برای زمان استفاده کرد (مراجعه کنید به متی ۶: ۲۷؛ لوقا ۱۲: ۲۵)

همین معنی دوگانه در اصطلاح یونانی *hēlikia* (NKJV)، "اضافه کردن یک مکعب به قامت او" یافت می شود. این می تواند به اندازه (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۳؛ افسسیان ۴: ۱۳) یا زمان (مراجعه شود به یوحنا ۹: ۲۱، ۲۳؛ عبرانیان ۱۱: ۱۱) اشاره داشته باشد. به نظر می رسد هر دو اصطلاح در این زمینه به زمان اشاره دارند.

موضوع خاص: ذراع

SPECIAL TOPIC: CUBIT

دو ذراع (KB 61, BDB 52) در کتاب مقدس وجود دارند. ذراع منظم فاصله بین طولانی ترین انگشت مرد و آرنج خود، معمولاً حدود ۱۸ اینچ

(مراجعه شود به پیدایش ۱۵: ۶؛ خروج ۲۵: ۱۰، ۱۷، ۲۳؛ ۲۶: ۲، ۸، ۱۳، ۱۶؛ ۲۷: ۱، ۹، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۸؛ اعداد ۳۵: ۴ و ۵؛ تثنیه ۳: ۱۱).

همچنین یک ذراع طولانی (قلعه سلطنتی) هم هست که در ساخت و ساز (یعنی معبد سلیمان) در مصر (یعنی ۲۱ انگشت)، فلسطین (یعنی ۲۴ انگشت) و بعضا بابل (یعنی ۳۰ انگشت) رایج بود، و استفاده می شود. این طول حدود ۲۱ اینچ بود (مراجعه شود به حزقیال ۴۰: ۵؛ ۴۳: ۱۳).

در دوران باستان از قطعات بدن انسان برای اندازه گیری استفاده می کردند. مردم خاور نزدیک باستان از اینها استفاده می کردند:

۱. طول از آرنج تا انگشت متوسط (ذراع)
۲. عرض از شست بلند به انگشت کوچک (محدوده، مراجعه شود به خروج ۲۸: ۱۶، ۳۹: ۹؛ اول سموئیل ۱۷: ۴)
۳. طول بین تمام چهار انگشت دست بسته (دستبند، به ترتیب ۲۵: ۲۵، ۳۷: ۱۲؛ اول پادشاهان ۷: ۲۶، دوم تواریخ ۴: ۵)
۴. طول مفصل وسط انگشت (انگشت کوچک، ارمیا ۵۲: ۲۱)

ذراع (KB 61, BDB 52) به طور کامل استاندارد نشده بود، اما دو طول پایه وجود داشت.

- a. آرنج مردانه طبیعی به انگشت میانی (حدود ۱۸ اینچ، مراجعه شود به تثنیه ۳: ۱۱)
- b. ذراع سلطنتی کمی طولانی تر بود (حدود ۲۰ اینچ، دوم تواریخ ۳: ۳؛ حزقیال ۴۰: ۵؛ ۴۳: ۱۳)

۱۲: ۲۶ "اگر" این یک جمله شرطی درجه یک است که فرض می شود از دید نویسنده یا برای اهداف ادبی او درست است.

۱۲: ۲۷ "بنگرید" این یک آتوریست فعال امری است. این اصطلاح از عبارت *kata* به اضافه فعل درک کردن یا فهمیدن ساخته شده است (مراجعه کنید به متی ۷: ۳)، که نشانگر توجه بسیار حیرت آور است. لوقا آن را غالباً در نوشته های خود به کار می برد (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۴۱؛ ۱۲: ۲۴، ۲۷؛ ۲۰: ۲۳؛ اعمال ۷: ۳۱، ۳۲؛ ۱۱: ۶؛ ۲۷: ۳۹).

■ "سوسنها" این به شقایق ها، کروک ها یا عنبیه های فلسطین اشاره دارد. در غزل غزلها ۵: ۱۳ از این گل برای رنگ لبهای زنان استفاده می شود.

NASB, NKJV
NET, NIV, NJB,
NRSV (footnote)
REB

"نه زحمت می کشند و نه می ریسند"
"آنها هرگز نمیریسند یا زحمت نمیکشند"

NASB از MSS P^{45,75}، A، B، L، W پیروی می کند، در حالی که NJB از MS D پیروی می کند. UBS⁴ اولین گزینه را با درجه "B" (تقریباً مشخص) می دهد. این نیز جمله ای از متی ۶: ۲۸ است.

■ "حتی سلیمان نیز با همه شکوه و جلالش همچون یکی از آنها آراسته نشد" طبیعت بیانگر زیبایی و طراحی خالق آن است. طبیعت بخشی از مکاشفه خدا است (مراجعه شود به مزامیر ۱۹: ۱ الی ۶). زیبایی، پیچیدگی و قدرت طبیعت در حال تبدیل شدن به راهی برای اثبات شواهدی از وجود خدا است (مراجعه کنید به رومیان ۱: ۱۹؛ ۲: ۱۴؛ به *Mere Creation*، ویرایش William A. Dembski و *The Battle of Beginnings* اثر Del Ratzsch).

۱۲: ۲۸ "اگر" این یک عبارت شرطی نوع اول دیگر است (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۲۶).

■ "علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می شود" این نشان دهنده اصطلاح عهد عتیقی از ماهیت گذرای چمن (زندگی انسان) در مقایسه با خدا است (مراجعه کنید به عیسی ۴۰: ۶-۸؛ ایوب ۸: ۱۲؛ ۱۴: ۱-۲؛ مزامیر ۳۷: ۲، ۲۰؛ ۹۰: ۵-۶؛ ۱۰۲: ۱۱-۱۲؛ ۱۰۳: ۱۵-۱۷؛ یعقوب ۱: ۱۰-۱۱؛ اول پطرس ۱: ۲۴-۲۵).

■ "چقدر بیشتر شما را می پوشاند" این مضمون مکرر لوقا ۱۲: ۲۴ ب است. انسانها مهمتر از چمن هستند.

■ "ای سستایمانان" این یک اصطلاح مرکب "کمی" به علاوه "ایمان" است. این ماده بخصوص توسط متی مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه کنید به متی ۶: ۳۰؛ ۸: ۲۶؛ ۱۴: ۳۱؛ ۱۶: ۸۰)، اما فقط در اینجا در لوقا. به هیچ وجه در *Septuagint* یا کوئین مصری پاپیری استفاده نمی شود. حتی مومنان سست، ضعیف و نگران کننده برای خدا ارزش دارند.

۱۲: ۲۹ "در پی این مباحثید که چه بخورید" این یک حال امری فعال است که به دو عبارت بعدی "چه بخورید" و "چه بیاشامید" (هر دو وجه شرطی آئوریست فعال) مربوط می شود. ضمیر "شما" برای تاکید بر شرط خدا برای مومنان / شاگردان، در ابتدای جمله یونانی قرار داده شده است.

■ "نگران اینها مباحثید" این یک حال امری میانی (دیپوننت) با حرف نفی است که معمولاً متوقف کردن یک عمل در حال انجام را بیان میکند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۱۱؛ متی ۶: ۳۱). این کلمه یونانی *meteōrizō* فقط در اینجا در عهد جدید استفاده می شود. در ادبیات یونانی به معنای "بلند کردن" است (مراجعه کنید به Moulton and Milligan, *The Vocabulary of the Greek Testament*, صفحه ۴۰۵). چندین بار در Septuagint به همین معنی استفاده شده است. به همین دلیل برخی از محققان (مانند لوتر) می خواهند آن را به صورت "با ذکاوت مباحثید" ترجمه کنند. با این حال، ما باید از این اصل زبانی به یاد بیاوریم که متن زمینه معنا را تعیین می کند، نه نشان شناسی یا واژگان. "نگرانی" به بهترین وجه متناسب با این متن است.

۱۲: ۳۰ "اقوام خدانانسان این دنیا در پی اینگونه چیزهایند" خدا می داند که انسانها به چه چیزهایی نیاز دارند (مراجعه کنید به متی ۶: ۳۲). او در زمان و به شیوه خود آنها را تامین می کند. این اغلب دکتترین تامین نامیده می شود. خداوند نیازهای جسمی تمام زندگی در این سیاره را تامین می کند (مراجعه کنید به متی ۵: ۴۵). عیسی مأمور خدا در این نقش در کولسیان ۱: ۱۷ و عبرانیان ۱: ۳ است. برای بحث خوب در مورد این مفهوم، به Millard J. Erickson, *Christian Theology*، چاپ دوم، صفحات ۴۱۲-۴۳۵ مراجعه کنید.

■ "پدر شما" یقیناً به به تعالیم عیسی در مورد دعا باز میگردد (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۲ و ۱۳؛ همچنین یادداشت ۶: ۳۶).

۱۲: ۳۱ "در پی پادشاهی او باشید" این یک حال امری فعال است. وقتی خدا را داریم، همه چیز را داریم، اما بدون او حتی زندگی جسمی ترس و اضطراب دارد! چندین نسخه خطی اولیه یونانی دارای "Kingdom of God/پادشاهی خدا" است (به عنوان مثال ⁴⁵MSS P⁴⁵, A, D¹, W و بیشتر نسخ قدیمی لاتین و همچنین ترجمه های Vulgate و سریانی، به نام NKJV)، اما بیشتر ترجمه های انگلیسی (NASB، متن NRSV، TEV، NJB، NIV) "پادشاهی او" دارند. (L, D*, B, MSS SS و نسخه کپتیک) متن نشان می دهد که ضمیر پیشین مشخص است. ویراستاران UBS⁴ به ضمیر امتیاز "B" می دهند (تقریباً یقین). نسخه خطی P⁷⁵ Papyri از هر دو حذف شده است.

۱۲: ۳۲ "ترسان مباحثید" این یک حال امری فعال دیگر با حرف اضافه نفی است که معمولاً به معنای متوقف کردن یک عمل در حال اجرا است. عیسی مکرراً این را گفته است (مراجعه کنید به متی ۱۷: ۷؛ ۲۸: ۱۰؛ مرقس ۶: ۵۰؛ لوقا ۵: ۱۰؛ ۱۲: ۳۲؛ یوحنا ۶: ۲۰؛ مکاشفه ۱: ۱۷).

■ "گله کوچک" این تنها استفاده از این اصطلاح در عهد جدید است. این امر بر اهمیت جامعه مسیحی تاکید می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۱۸-۲۱). این اصطلاح در اشعیا ۴۰: ۱۱ (و ۴۰: ۱۴ در LXX) برای خدا به عنوان شبان (مزامیر ۲۳) در زکریا ۱۳ مسیح ("چوپان من"، "یار من") به عنوان چوپان ذبح شده خدا به تصویر کشیده شده است. عیسی در یوحنا ۱۰: ۱۱-۱۸ از خود به عنوان "چوپان خوب" سخن گفت.

■ "زیرا خشنودی پدر شما این است که پادشاهی را به شما عطا کند" اصطلاح *eudokeō* در اناجیل سینوپتیکی عمدتاً برای خدا مورد استفاده قرار می گیرد که پدر از پسر خوشحال است (مراجعه کنید به متی ۳: ۱۷؛ ۱۲: ۱۸؛ ۱۷: ۵؛ مرقس ۱: ۱۱؛ لوقا ۳: ۲۲؛ و دوم پطرس ۱: ۱۷).

در این متن، تمرکز بر اراده پدر است تا ما را به بخشی از خانواده و پادشاهی او تبدیل کند (مراجعه شود به افسسیان ۱: ۵، ۹). Moulton and Milligan, *The Vocabulary of the Greek Testament*، صفحه ۲۶۰، این فعل را "یک فعل یونانی یهودی" بنامید. غالباً در Septuagint دیده میشود. لوقا Septuagint را خوب می دانست.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۳۳ الی ۳۴

۳۳ آنچه دارید بفروشید و به فقرا بدهید؛ برای خود کیسه‌هایی فراهم کنید که پوسیده نشود، و گنجی پایان‌ناپذیر در آسمان ببندوزید، جایی که نه دزد آید و نه بید زبان رساند. ۳۴ زیرا هر جا گنج شماست، دلتان نیز آنجا خواهد بود.

۱۲: ۳۳ "آنچه دارید بفروشید" این یک آئوریست فعال امری است. این یک فرمان جهانی نیست، بلکه به ساختار اولویت زندگی ما می پردازد (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۳۳؛ ۱۸: ۲۲؛ متی ۱۹: ۲۱؛ اول قرنیتیان ۱۳: ۳). اگر خدا اولویت نداشته باشد، همه چیز و هر چیز دیگری باید از وهله اول حذف شود (مراجعه کنید به متی ۵: ۲۹-۳۰). این موضوع مکرر به وضوح جنبه بنیادی تعهد مسیحی را نشان می دهد. خدا باید اول باشد! هر چیز دیگری بت پرستی است. با این حال، بسیاری از افراد موجود در کتاب مقدس - ابراهیم، اسحاق، یعقوب، یوسف، ایوب، پادشاهان یهودی، زکایوس، یوسف آریماتیا ثروتمند هستند. ثروت مشکل نیست بلکه اولویت ثروت است!

■ "و به فقرا بدهید" (در نسخه انگلیسی "و صدقه دهید" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این احتمالاً به ۱۱: ۴۱ اشاره میکند. عشق به فقرا و نیازمندان گواه این است که خداوند دیدگاه و جهان بینی فرد را تغییر داده است. انجیل لوقا بر عشق عیسی نسبت به یایان و فقرای تأکید دارد. موضوع خاص: صدقه در لوقا ۱۱: ۴۱ را مطالعه کنید.

■ "برای خود کیسه‌هایی فراهم کنید که پوسیده نشود" این آئوریست فعال امری دیگر است. اصطلاح *ballantion* فقط توسط لوقا در عهد جدید به کار رفته است (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۴؛ ۱۲: ۳۳؛ ۲۲: ۳۵، ۳۶). از این ماده در سبزیجات برای یک کیسه یا کیف پول استفاده می‌شود (مراجعه کنید به ایوب ۱۴: ۱۷؛ امثال ۱: ۱۴). یوحنا برای کیف پول شاگردان از اصطلاح دیگری به نام *glōsskomon* استفاده می‌کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۶؛ ۱۳: ۲۹). این اصطلاح در ابتدا به جعبه ای گفته می‌شد که برای نگاهداری نی‌های موسیقی یا سازهای بادی موسیقی استفاده می‌شد.

متی و مرقس از اصطلاح *zōnē* استفاده می‌کنند که به آن اشاره دارد

۱. یک تسمه (مراجعه شود به متی ۳: ۴؛ مرقس ۱: ۶؛ اعمال رسولان ۲۱: ۱۱؛ مکاشفه ۱: ۱۳؛ ۱۵: ۶ و Septuagint برای کیسه‌های کاهنان در خروج ۲۸: ۴، ۳۹، ۴۰؛ تثنیه ۲۳: ۱۴) یا
۲. کمربند پول (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۹؛ مرقس ۶: ۸)

■ بقیه آیه چندین ویژگی کیف پول مومنان سخاوتمند را ذکر می‌کند (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۹-۲۰).

۱. نخواهد پوشید
۲. شکست نخورد یا خسته نشود
۳. دزد نمی‌تواند دزدی کند
۴. پروانه نمی‌تواند فاسد شود

منابع باستانی ثروت بود

۱. وزن فلزات گرانها یا جواهرات
۲. لباسهای گران قیمت تزئین شده با طلا، نقره یا جواهرات
۳. فروشگاه‌های مواد غذایی

امنیت یک مشکل اساسی بود. ممکن بود توسط سارقین دزدیده شود، کپک‌ها آن از بین برند و حشرات یا جوندگان می‌توانستند آنها بخورند. این لیست روشی برای توصیف وراثت ایمن مومنان خدا بود (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۴-۵).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۳۵ الی ۳۸

^{۳۵} «کمر به خدمت ببندید و چراغ خویش را فروزان نگاه دارید. ^{۳۶} همچون کسانی باشید که منتظرند سرورشان از جشن عروسی بازگردد، تا چون از راه رسد و در را کوبد، بی‌درنگ بر او بکشایند. ^{۳۷} خوشا به حال خادمی که چون سرورشان بازگردد، آنان را بیدار و هوشیار یابد. آمین، به شما می‌گویم، خود کمر به خدمتشان خواهد بست؛ آری، آنان را بر سفره خواهد نشانید و پیش آمده، از ایشان پذیرایی خواهد کرد. ^{۳۸} خوشا به حال خادمی که چون سرورشان از راه رسد، چه در پاس دوّم شب، چه در پاس سوّم، ایشان را بیدار و هوشیار یابد.

۱۲: ۳۴ " زیرا هر جا گنج شماست، دلتان نیز آنجا خواهد بود " این یک جمله خلاصه است. رابطه شخصی با خدا با نحوه برخورداری از منابع زمینی آنها قابل مشاهده است. برای مومنان مدرن و غربی، تعهدات اولویت در کتابهای چک و تقویمهای آنها به وضوح مشاهده می‌شود. ما خود را گول می‌زنیم که فکر می‌کنیم با دادن بیش از ثروت به خدا و چند ساعت از هفته ما در عبادت جمع شده، ما شاگردان عهد جدید هستیم!

۱۲: ۳۵

"آماده باشید و لامپ‌های خود را روشن نگه دارید"	NASB
"بگذارید کمر شما کمربند شود و لامپ‌های شما سوزاند"	NKJV
"برای عمل لباس پوشیده و لامپ‌های خود را روشن کنید"	NRSV
"آماده باشید برای هر آنچه که آمده، لباس برای عمل و با چراغهای خود روشن کنید"	TEV
"ببینید که کمربندهای خود را تمام کرده‌اید و لامپ‌های شما روشن است"	NJB

این آیه دارای یک فعل اصلی و دو مشارکت مرتبط (پیرامونی) است.

۱. حال امری *eimi* ("اجازه دهید")

۲. مجهول کامل، "دور کمر پیچیده است" (نمادی برای آمادگی همیشگی برای عمل)

۳. وجه وصفی مجهول، "سوزش ممتد" (اما به عنوان یک صدای میانه برای اشاره به لامپهای روغن استفاده می شود)

اینها همه اصطلاحاتی هستند که برای هر لحظه آماده فعالیت شدید بودن استفاده میشوند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳۶؛ متی ۲۵: ۱-۱۳). اینها مربوط به فعالیت خدمتگزارانی هستند که منتظر بازگشت استاد خود میباشند، زیرا مومنان منتظر بازگشت مسیح هستند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳۷-۳۸).

۱۲: ۳۷ "آمین، به شما می گویم" موضوع خاص: آمین در لوقا ۴: ۲۴ را مطالعه کنید.

■ "خود کمر به خدمتشان خواهد بست" این حالت تکان دهنده معکوس از نقشها، یکی از اقدامات عیسی را در اتاق فوقانی در شستن پاهای شاگردان یادآوری می کند (مراجعه کنید به یوحنا ۱۳: ۴). رفتار استاندارد با بردگان در لوقا ۱۷: ۷-۱۰ بیان شده است.

۱۲: ۲۸ "ساعت دوم" رومیان شب را به چهار ساعت تقسیم میکردند (۶-۹، ۹-۱۲، ۱۲-۳، ۳-۶، مراجعه کنید به متی ۱۴: ۲۵؛ مرقس ۱۳: ۳۵) اما یهودیان شب را به سه قسمت تقسیم میکردند (۶-۱۰، ۱۰-۲، ۲-۶، مراجعه شود به داوران ۷: ۱۹).

■ "چه.. چه" این آیه یک جمله شرطی درجه سوم است (*kai + ean*، دو بار)، که از عمل بالقوه سخن می گوید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۳۹ الی ۴۰

۳۹ «بدانید که اگر صاحبخانه می دانست دزد در چه ساعتی خواهد آمد، نمی گذاشت به خانه اش دستبرد زنند. پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان در ساعتی خواهد آمد که انتظار ندارید.»

۱۲: ۳۹ "اگر" این یک جمله شرطی درجه دوم است (وجه شرطی + *an + ei*)، که برای تاکید بر نتیجه گیری غلط، ادعای دروغین می کند. این اغلب "خلاف شرط واقعیت" خوانده می شود. مثال: "اگر رئیس خانه می دانست که دزد در چه ساعتی می آید (که نمیدانست)، اجازه نمی داد کسی وارد خانه اش بشود (که دزد وارد شد)". برخی دیگر از نمونه های این ساخت و ساز در لوقا ۴: ۲۶؛ ۷: ۳۹؛ ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۲۳ است.

■ "دزد در چه ساعتی خواهد آمد" این استعاره در عهد جدید در برخورد با بازگشت هر لحظه ارباب است (مراجعه کنید به اول تسالونیکیان ۵: ۲؛ دوم پطرس ۳: ۱۰؛ و مکاشفه ۳: ۳؛ ۱۶: ۱۵). در عهد جدید بین "هر لحظه بازگشت ارباب" و "برخی از وقایع ابتدا باید رخ دهد" تنش وجود دارد. موضوع خاص را در زیر مشاهده کنید. فقط پدر زمان آمدن دوم را می داند (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۳۶؛ مرقس ۱۳: ۳۲؛ اعمال رسولان ۱: ۷)!

موضوع خاص: هر لحظه امکان بازگشت عیسی در مقابل نه هنوز (پارادوکس عهد جدید)

(SPECIAL TOPIC: THE ANY-MOMENT RETURN OF JESUS VS. THE NOT YET (NT paradox))

A. بخشهای مطبوعاتی عهد جدید منعکس کننده بینش نبوی عهد عتیق است که زمان پایان را از طریق وقایع معاصر مشاهده می کرد.

B. متی ۲۴، مارك ۱۳ و لوقا ۲۱ تفسیر بسیار دشوار است زیرا همزمان با چندین سوال سر و کار دارند.

۱. چه زمانی معبد نابود خواهد شد؟

۲. نشانه بازگشت مسیح چه خواهد بود؟

۳. چه زمانی این عصر پایان می یابد (رجوع کنید به متی ۲۴: ۳)؟

C. ژانر عبارات اصطلاحات عهد جدید معمولاً ترکیبی از زبان آخرالزمانی و نبوی است که کاملاً مبهم و کاملاً نمادین است (به D. Brent Ploswhares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic).

D. چندین متن در عهد جدید (مراجعه شود به متی ۲۴، مرقس ۱۳، لوقا ۱۷ و ۲۱، ۱ و ۲ تسالونیکیان و مکاشفه) با آمدن دوم سروکار دارد. مواردی که در این قسمت ها تاکید شده است:

۱. زمان دقیق رویداد ناشناخته است، اما این رویداد مشخص است
۲. می توانیم از زمان وقایع کلی، اما نه زمان مشخص، آگاه باشیم
۳. به طور ناگهانی و غیر منتظره اتفاق می افتد
۴. ما باید برای انجام وظایف دعا، آماده و وفادار باشیم.

E. یک تنش پارادوکسی کلامی بین آن وجود دارد

۱. بازگشت هر لحظه (رجوع کنید به لوقا ۱۲: ۴۰، ۴۶؛ ۲۱: ۳۶؛ متی ۲۴: ۲۷، ۴۴) و

۲. این واقعیت که برخی از وقایع در تاریخ باید رخ دهند (گزینه F در زیر)

F. عهد جدید اظهار داشت که برخی از وقایع قبل از آمدن دوم رخ خواهند داد:

۱. انجیل به تمام جهان موعظه شد (رجوع کنید به متی ۲۴: ۱۴؛ مرقس ۱۳: ۱۰)

۲. ارتداد بزرگ (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۱۰-۱۳، ۲۱؛ اول تیموتائوس ۴: ۱؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۳)

۳. مکاشفه "مرد گناه" (مراجعه کنید به دانیال ۷: ۲۳ الی ۲۶؛ ۹: ۲۴-۲۷؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۳)

۴. حذف آن / چه کسی مهار می کند (مراجعه کنید به دوم تسالونیکیان ۲: ۶-۷)

۵. احیای امیدوارانه یهودیان (مراجعه کنید به زکریا ۱۲: ۱۰؛ رومیان ۱۱)

G. لوقا ۱۷: ۲۶-۳۷ در مرقس همسو ندارد. این یک همسویی سینوپتیک جزئی در متی ۲۴: ۳۷-۴۴ دارد.

H. برای بحث در مورد بازگشت مجدد مسیح، به موضوع خاص: به زودی باز میگردد مراجعه کنید.

I. برای بحث در مورد بازگشت تاخیر، به موضوع خاص: آمدن دوم با تاخیر مراجعه کنید

■ "نمی گذاشت" علاوه بر این، چندین کلمه از همسوی این گفته در متی ۲۴: ۴۳ وجود دارد. در $\alpha^{1,2}$ MSS, A, B, L, W یافت می شود. متن کوتاه تر در P^{75} ، α^* ، D یافت می شود. UBS^4 به متن کوتاه تر رتبه "B" (تقریباً یقین) می دهد.

■ "دستبرد زند" این به معنای واقعی کلمه "از طریق حفر" است. سارقین به دلیل اینکه از میان دیوارهای گل آلود منازل و دکانها سوراخ حفر می کردند به آنها "حفار گلی" گفته می شد.

۱۲: ۴۰ "پس شما نیز آماده باشید" این یک حال میانی امری (دپوننت) است. این وظیفه ماست (مراجعه کنید به لوقا ۲۱: ۳۶؛ مرقس ۱۳: ۳۳)!

موضوع خاص: اصطلاحات عهد جدید برای بازگشت مسیح

(SPECIAL TOPIC: NT TERMS FOR CHRIST'S RETURN)

تاکید اسکاتولوژیک یک روز خاص برای زمانی که انسان عیسی مسیح را (به عنوان نجات دهنده و قاضی) ملاقات می کند، توسط چندین اسم مشخص میشوند:

۱. "روز خداوندمان عیسی مسیح" (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱: ۸)

۲. "روز خداوند" (مراجعه شود به اول قرن تیان ۵: ۵، اول تسالونیکیان ۵: ۲، دوم تسالونیکیان ۲: ۲)

۳. "روز خداوند عیسی" (مراجعه شود به دوم قرن تیان ۱: ۱۴، در α MS در اول قرن تیان ۵: ۵ "... ارباب عیسی" آمده است)

۴. "روز عیسی مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۶)

۵. "روز مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۱۰، ۲: ۱۶)

۶. "روز او (پسر انسان)" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۲۴)

۷. "روز ظهور پسر انسان" (انجیل لوقا ۱۷: ۳۰)

۸. "مکاشفه خداوندمان عیسی مسیح" (اول قرن تیان ۱: ۷)

۹. "زمانی که خداوند عیسی از آسمان ظهور کند" (اول تسالونیکیان ۱: ۷)

۱۰. "در حضور خداوندمان عیسی به هنگام ظهور او" (اول تسالونیکیان ۲: ۱۹)

حداقل چهار شیوه وجود دارند که در عهد جدید نگارندگان به بازگشت عیسی اشاره میکنند

۱. *epiphaneia*، که اشاره به روشنایی خیره کننده است که از نظر الهی (و نه لغوی) مرتبط به "جلال" است. در دوم تیموتائوس ۱: ۱۰، تیتوس ۲: ۱۱ و ۳: ۴ اشاره به اولین آمدن عیسی (یعنی قیام او از مردگان) و دومین آمدن او دارد. در دوم تسالونیکیان ۲: ۸ استفاده شده که شامل هر سه اصطلاح مهم برای آمدن دوم است: اول تیموتائوس ۶: ۱۴، دوم تیموتائوس ۴: ۱ و ۸، تیتوس ۲: ۱۳
۲. *parousia*، که دلالت بر حضور دارد و اساسا به بازدید سلطنتی اشاره دارد. این شایع ترین اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳ و ۲۷ و ۳۹ و ۳۷ و ۳۹، اول قرنتیان ۱۵: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹، ۳: ۱۳، ۴: ۱۵۶، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱ و ۸، یعقوب ۵: ۷ و ۸، دوم پطرس ۱: ۱۶، ۳: ۴ و ۱۲، اول یوحنا ۲: ۲۸).
۳. *apokalupsis* (یا آپوکالیپس)، که یعنی پرده برداری کردن به منظور نمایان ساختن است. نام آخرین کتاب در عهد جدید است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۳۰، اول قرنتیان ۱: ۷، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، اول پطرس ۱: ۷، ۴: ۱۳).
۴. *phaneroō*، که یعنی در نور آوردن یا به وضوح نمایان ساختن. این اصطلاح اغلب در عهد جدید برای بسیاری از جنبه های مکاشفه خدا استفاده شده است. این اصطلاح همانند *epiphaneia*، میتواند اشاره به اولین آمدن مسیح (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۲۰، اول یوحنا ۱: ۲، ۳: ۵ و ۸، ۴: ۹) و آمدن دوم او (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳۰، کولسیان ۳: ۴، اول پطرس ۵: ۴، اول یوحنا ۲: ۲۸، ۳: ۲) داشته باشد.
۵. متداولترین اصطلاح برای "آمدن" یعنی *erchomai*، هم اغلب برای بازگشتن مسیح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۲۷ الی ۲۸، ۲۳: ۳۹، ۲۴: ۳۰، ۲۵: ۳۱، اعمال رسولان ۱: ۱۰ الی ۱۱، اول قرنتیان ۱۱: ۲۶، مکاشفه ۱: ۷ و ۸)
۶. همچنین با اصطلاح "روز خداوند" استفاده شده است (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵: ۲)، که یک عنوان عهد عتیقی برای روز نعمت خدا (قیام) و داوری است.

عهد جدید به طور کلی بر اساس نگرش و جهانبینی عهد عتیق نوشته شده است که اینها را تصریح میکند:

- a. عصر پلیدی و یاغیگیری حال
- b. عصر پارسایی که می آید
- c. عصری که توسط نماینده روح القدس از طریق کار مسیح (آن مطهر) می آید

فرضیه الهیات مکاشفه پیشرفته مورد نیاز است، زیرا نگارندگان عهد عتیق به میزان اندکی انتظارات اسرائیل را تغییر میدهند. به جای آمدن مسیح با یک ارتش، ملی (اسرائیل)، دو آمدن وجود دارند. اولین رسیدن به مفهوم تولد عیسی ناصری است. او به عنوان غیرنظامی غیرداور "بنده رنجور" اشعیا آمد. ۵۳ همچنین سوار بر یک کره الاغ آمد (نه یک اسب جنگی و یا پادشاه فاتح) از زکریا ۹: ۹. اولین آمدن، آغازگر عصر جدید مسیحیت، پادشاهی خدا در زمین شد (نگاه کنید به موضوع ویژه: پادشاهی خدا). در یک نگاه پادشاهی در اینجا است، اما البته، یکی دیگر هست ولی دور است. این تنش بین دو دیدگاه مسیحیت است (نگاه کنید به موضوع ویژه: مسیح) که به نوعی بیش از هر زمان بیانگر تفکر دوقطبی یهودیان است (نگاه کنید به موضوع ویژه: این عصر و عصری که خواهد آمد) و نامعلوم بود، یا حداقل مشخص نیست. واقعیت این است که این دوگانگی بر تعهد یهوه برای رهایی تمام بشریت تاکید می کند (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵، ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵ و موعظه پیامبران، به ویژه اشعیا و یونس).

کلیسا منتظر تحقق نبوت عهد عتیق نیست زیرا بیشتر نبوتها اشاره به اولین آمدن دارند (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth*، صفحه ۱۶۵ الی ۱۶۶). آنچه مومنین پیش بینی میکنند آمدن پر شکوه شاه شاهان و سرور سرورها، تحقق تاریخی عصر جدید پارسایی بر زمین همانگونه که در بهشت است، میباشد (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰). گفته های عهد عتیق نادرست نیستند، بلکه ناقص هستند (موضوع خاص: چرا وعده های پیمانی عهد عتیق بسیار متفاوت از وعده های پیمان عهد جدید هستند؟ را مطالعه کنید). او مجددا خواهد آمد، درست همانگونه که انبیا پیشگویی کرده بودند، با قدرت و اقتدار یهوه.

عنوان "آمدن دوم" یک اصطلاح انجیلی نیست، اما مفهوم جهان بینی و چارچوب کل عهد جدید است. خداوند همه چیز را درست می کند. رفاقت میان خدا و انسان در تصویر او احیا خواهد شد. شرارت محکوم خواهد شد. اهداف خدا شکست نخواهند خورد، نمی توانند شکست بخورند!

کلیسای اولیه هم در روز شبات و هم روز اول هفته (یعنی روز یکشنبه، روز قیامت) عبادت می کنند. کنیسه به جنبش رو به رشد مسیحی اعتراض کرده و خواست عیسی را به عنوان مسیح انکار کنند (یعنی بندیکت هیجدهم). در این نقطه (یعنی در سال ۷۰ میلادی) مسیحیان انحصارا در روزهای یکشنبه ملاقات و عبادت میکنند.

۴۱ پطرس پرسید: «سرور من، آیا این مثل را برای ما آوردی یا برای همه؟» ۴۲ خداوند در پاسخ گفت: «پس آن مباشر امین و دانا کیست که اربابش او را به سرپرستی خادمان خانه خود گماشته باشد تا سهم خوراک آنان را به موقع بدهد؟ ۴۳ خوشا به حال آن غلام که چون اربابش بازگردد، او را مشغول کار بیند. ۴۴ یقین بدانید که او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت. ۴۵ اما اگر آن غلام با خود بیندیشد که "ارباب در آمدن تاخیر کرده،" و به آزار خادمان و خادمه‌ها، و خوردن و نوشیدن و میگساری بپردازد، ۴۶ آنگاه اربابش در روزی که انتظار ندارد و در ساعتی که از آن آگاه نیست خواهد آمد و او را از میان دو پاره کرده، در جایگاه خیانتکاران خواهد افکند. ۴۷ «غلامی که خواست اربابش را می‌داند و با این حال، خود را برای انجام آن آماده نمی‌کند، تازیانۀ بسیار خواهد خورد. ۴۸ اما آن که خواست اربابش را نمی‌داند و کاری می‌کند که سزاوار تنبیه است، تازیانۀ کمتر خواهد خورد. هر که به او بیشتر داده شود، از او بیشتر نیز مطالبه خواهد شد؛ و هر که مسئولیتش بیشتر باشد، پاسخگویی اش نیز بیشتر خواهد بود.»

۱۲: ۴۱ این دقیقاً سوالی است که مفسران مدرن در مورد تعلیم عیسی می پرسند، "آنها خطاب چه کسانی گفته می شوند؟" در جمعیتی که پیروان عیسی بودند، گروه‌های مختلف زیادی وجود داشتند. یک عنصر مهم تفسیر این است که "به کدام گروه پرداخته می شود؟"

۱۲: ۴۲ الی ۴۸ این در متی ۲۴: ۴۵-۵۱ همسو است، اما در مرقس یافت نمی شود. این گفته‌ها و تعلیم (موارد متداول برای متی و لوقا، اما نه برای مرقس) عیسی هستند که فهرستی از گفته‌های عیسی قرار گرفته اند که دانشمندان عصر مدرن کتاب مقدس برای آن نام "Quelle" آلمانی به معنی "منبع" را انتخاب کرده اند. این لیست هرگز پیدا نشده است، اما از نظر منطقی حداقل برای یک نظریه فعلی (نظریه دو منبع، به مقدمه لوک مراجعه کنید) مربوط به درک مدرن از رابطه بین اناجیل سینوپتیک لازم است.

۱۲: ۴۲ توجه کنید که مباشر چگونه توصیف می شود:

۱. مومن
۲. معقول
۳. مسئولیت‌بندگان دیگر

به نظر می رسد که اینها به دوازده یا رهبران بعدی کلیساها اشاره دارند. باید به طور جدی تصریح کرد که هر مومنی بشارت دهنده‌ای با استعداد است، بنابراین سخنان عیسی ممکن است برای مومنان هوشیار و کوشا باشد که هر روز با توجه به آمدن دوم زندگی می کنند!

۱۲: ۴۳ این تاکید مکرر از لوقا ۱۲: ۳۵-۳۸ است.

■ "خوشا به حال آن" این اصطلاحی است که در Beatitudes به کار رفته است (makarios، مراجعه کنید به لوقا ۶: ۲۰-۲۲؛ متی ۵: ۳-۱۱). عیسی مرتباً از آن برای تلفظ یک نوع شخص مبارک، ممتاز یا خوشحال استفاده می کرد (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۴۵؛ ۶: ۲۰-۲۲؛ ۷: ۲۳؛ ۱۰: ۲۳؛ ۱۱: ۲۷، ۲۸؛ ۱۲: ۳۷، ۳۸، ۴۳؛ ۱۴: ۱۴، ۱۵؛ ۲۳: ۲۹).

۱۲: ۴۴ "یقین بدانید" (در متن انگلیسی Truly به معنی حقیقتاً/به راستی نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اصطلاح الهی است که به معنای عبری "آمین" استفاده می شود. موضوع خاص: آمین را در لوقا ۴: ۲۴ مشاهده کنید. لوقا برای غیر یهودیان می نوشت که اصطلاحات عبری را نمی فهمیدند.

۱۲: ۴۵ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است، به معنای اقدام بالقوه.

۱۲: ۴۶ "از میان دو پاره کرده" این یک نوع عهد عتیقی از مجازات اعدام بود (مراجعه کنید به LXX از دوم سموئیل ۱۲: ۳۱؛ اول تواریخ ۲۰: ۳). از آن به معنای واقعی کلمه در LXX خروج ۲۹: ۱۷؛ حزقیال ۲۴: ۴ استفاده می شود. در اینجا به صورت تصویری از آن استفاده شده که حتی در مورد کسانی که ادعا می کنند مسیح را می شناسند و به آنها خدمت می کنند، قضاوت تشبیح را تشدید می کند! این اصطلاح فقط در اینجا و در متی ۲۴: ۵۷ وجود دارد. Moulton and Milligan، *Vocabulary of the Greek Testament*، صفحه ۱۶۵، کتیبه ای ارائه میدهد که از اصطلاح تصویری نیز استفاده می کند.

۱۲: ۴۷-۴۸ به نظر می رسد درجه مجازات باشد. آیه ۴۷ دلالت بر این دارد که انسانها مطابق با بهترین نوری که دارند مجازات می شوند (مراجعه کنید به یعقوب ۴: ۱۷). آیه ۴۸ دلالت بر این دارد که هر کسی نوری دارد و تاکنون زندگی نکرده است (مراجعه کنید به رومیان ۱: ۱۹-۲۰؛ ۲: ۱۴). برای سایر بندهای مجازات، به لوقا ۱۰: ۱۲-۱۵؛ ۱۱: ۳۱-۳۲؛ متی ۱۸: ۶، ۷ مراجعه کنید. موضوع خاص: انواع پاداشها و مجازاتها را در لوقا ۱۰: ۱۲ ببینید.

۴۹ «من آمده‌ام تا بر زمین آتش افروزم، و ای کاش که تا کنون افروخته شده بود! اما مرا تعمیدی باید، و چه در فشارم تا به انجام رسد. آیا گمان می‌برید آمده‌ام تا صلح به زمین آورم؟ نه، بلکه آمده‌ام تا جدایی افکنم. از این پس، میان پنج تن از اهل یک خانه جدایی خواهد افتاد؛ سه علیه دو خواهند بود و دو علیه سه. پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه دختر و دختر علیه مادر، مادرشوهر علیه عروس و عروس علیه مادرشوهر.»

۱۲: ۴۹ "من آمده‌ام تا بر زمین آتش افروزم" کلمه "آتش" در تاکید اول در جمله یونانی قرار گرفته است (به موضوع خاص در لوقا ۳: ۱۷ مراجعه کنید). در یوحنا ۳: ۱۷-۲۱ آمده است که عیسی اولین بار به عنوان قاضی نیامده بلکه به عنوان ناجی است. پس از حضور در بین انسانهای سقوط کرده، او حالا آرزو می‌کند که قضاوت طبقاتی در حال حاضر وجود داشته باشد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۹ ب). شنوندگان انجیل با نحوه پاسخگویی به عیسی و پیام او به دو گروه و تنها دو گروه تقسیم می‌شوند (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۴۴-۴۹).

■ "ای کاش که تا کنون افروخته شده بود" برخی این را می‌بینند

۱. یک جمله شرطی درجه دوم (مراجعه کنید به *Bass-Debrunner-Funk, Greek Grammar of the New Testament*, صفحات ۳۵۹ الی ۳۶۰)
۲. یک اصطلاح سامی (مراجعه کنید به *Black, An Aramaic Approach to the Gospels and Acts*, صفحه ۱۲۳)
۳. *Word Pictures in the New Testament*, A. T. Robertson, جلد ۲، صفحه ۱۸۲، *ti* را به عنوان "چگونه" و *ei* به معنی که *(hoti)* می‌پذیرد، اما همچنین تایید می‌کند، "مشخص نیست که این عبارت به چه معناست"
۴. ترجمه *George M. Lamsa* از نسخه‌های باستانی سریانی (آرامی) باستان است "و من آرزو می‌کنم آن را انجام دهم، اگر قبلاً روشن نشده است" عیسی می‌خواهد پادشاهی خدا بر روی زمین آشکار شود (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۰)، حتی اگر برای خود و دیگران هزینه زیادی (از دست دادن کافران تا ابد و آزار و اذیت مومنان) داشته باشد.

۱۲: ۵۰ "مرا تعمیدی باید" یونانی "یک تعمید دارم". از مرقس ۱۰: ۳۸ بدیهی است که این به تعمید آب عیسی اشاره ندارد، بلکه به اینها اشاره دارد

۱. آزار و اذیت و رد موعظه‌های او
۲. آزمایش وی در جیتسیمانه
۳. مصلوب شدن او در کالواری

عیسی خود را تحقق پیدایش ۳: ۱۵ (بذر موعود) و اشعیا ۵۳ (خدمتگزار رنج کشیده) میدانست. او مزبور ۲۲ را به عنوان تجربه پیش بینی خود میدید.

■ "چه در فشارم" این اصطلاح به معنای فشار روانی است (مراجعه کنید به فیلیپیان ۱: ۲۳). مبارزات عیسی چنان در جیتسیمانی به وضوح مشاهده می‌شود (مراجعه کنید به مرقس ۱۴: ۳۲-۴۲؛ متی ۲۶: ۳۶-۴۶؛ و لوقا ۲۲: ۴۰-۴۶). نجات ممکن است رایگان باشد، اما ارزان نبود!

بحث خوب در مورد این آیه در کتاب *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۴۷۲-۴۷۵ یافت می‌شود. این کتاب منبع خوبی برای متون دشوار، هم عهد عتیق و هم عهد جدید است. من آن را به شما توصیه می‌کنم!

۱۲: ۵۱ "آیا گمان می‌برید آمده‌ام تا صلح به زمین آورم" همسورا در متی ۱۰: ۳۴-۳۹ ببینید. حتی روابط نزدیک خانوادگی در یک خانه یهودی تقسیم بر عیسی را تجربه خواهد کرد. برای پیروی از او یک اولوفتی در تعهد وجود دارد! مومنان، خانواده جدیدی را تشکیل می‌دهند، خانواده خدا (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۲۱؛ ۱۱: ۲۷-۲۸)!

۱۲: ۵۳ این ممکن است شعر باشد. این ممکن است به دلیل همسوی متی (مثلاً متی ۱۰: ۳۵، ۳۶) که به نقل از میکا ۷: ۶ است.

۵۴ سپس به جماعت گفت: «چون بینید ابری در مغرب پدیدار شود، بی‌درنگ می‌گویید: "باران خواهد بارید"، و باران می‌بارد. و چون باد جنوب وزد، می‌گویید: "هوا گرم خواهد شد"، و چنین می‌شود. ای ریاکاران! شما که نیک می‌دانید چگونه سیمای زمین و آسمان را تعبیر کنید، چگونه است که از تعبیر زمان حاضر ناتوانید؟

۱۲: ۵۴ "سپس به جماعت گفت" توجه کنید که عیسی صراحتاً گروه خاصی را خطاب می‌کند (به یادداشتهای لوقا ۱۲: ۴۱ مراجعه کنید).

■ "چون بینید" عیسی مجموعه ای از علائم پیش بینی هوا را ارائه می دهد (لوقا ۱۲: ۵۴-۵۵) که این مخاطبان فلسطینی به خوبی می دانستند. آنها می توانند هوا را پیش بینی کنند، اما نسبت به داوری آینده خدا کور بودند. آنها مسیح خدا را از دست دادند (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۵۶)!

۱۲: ۵۶ "ریاکاران" موضوع خاص در لوقا ۶: ۴۲ را مطالعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۲: ۵۷ الی ۵۹

۵۷ «چرا خود درباره آنچه درست است داوری نمی کنید؟^{۵۸} هنگامی که با شاکی خود نزد حاکم می روی، بکوش تا در راه با او آشتی کنی، مبادا تو را نزد قاضی کشاند و قاضی تو را به نگهبان سپارد، و به زندان افتی.^{۵۹} به تو می گویم که تا قرآن آخر را نپردازی، از زندان به در نخواهی آمد.»

۱۲: ۵۷ الی ۵۹ این در متی ۵: ۲۵-۲۶ همسو است. این آموزش کوتاه متناسب با مباحث کلی داوری مربوط به چارچوب شناسی است، اما به خوبی در این زمینه قرار نمی گیرد. لوقا در حال انتخاب، تنظیم و تطبیق سخنان عیسی است.

۱. مرقس

۲. Quell

۳. منابع منحصر به فرد او (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۱-۴)

۴. پولس

انجیل زندگینامه های زمانی، متوالی، علت و معلولی نیست. آنها تراکتهای مشخصی برای بشارت هستند (Fee and Stuart, *How To Read the Bible For All Its Worth*, صفحات ۱۲۷-۱۴۸ مراجعه کنید).

۱۲: ۵۹ "قرآن" (در نسخه انگلیسی "سنت *centi*" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اصطلاح لیتون است. این کوچکترین سکه یهودی بود و از مس ساخته شده بود (مراجعه کنید به مرقس ۱۲: ۴۲). ارزش آن در حدود یک شصت و چهارم دینار بود. موضوع خاص: سکه های استفاده شده در فلسطین در روزگار عیسی در لوقا ۱۵: ۸ را مطالعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. "خمیر مایه فریسیان" چیست؟

۲. تفاوت بین اصطلاح عهد جدیدی "حادس/Hades" و "جهنم" را توضیح دهید.

۳. چگونه فرد باید به عیسی در ملا عام اقرار کند؟

۴. چگونه می توان لوقا ۱۲: ۳۳ را توضیح داد؟

۵. حقیقت اصلی لوقا ۱۲: ۳۵-۴۱ چیست؟

۶. آیا در جاتی برای بهشت و جهنم وجود دارند؟

لوقا ۱۳

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
توبه یا نابودی ۵ : ۱۳ الی ۱	توبه یا نابودی ۵ : ۱۳ الی ۱	در باب توبه ۵ : ۱۳ الی ۱	از گناه بازگردید یا بمیرید ۵ : ۱۳ الی ۱	نمونه های دعوت به توبه ۵ : ۱۳ الی ۱
تمثیل درخت انجیر بی ثمر ۹ : ۱۳ الی ۶	تمثیل درخت انجیر بی ثمر روح ناتوانی ۹ : ۱۳ الی ۶	تمثیل درخت انجیر یک زن فلج شفا یافت ۹ : ۱۳ الی ۶	تمثیل درخت بی حاصل انجیر عیسی یک زن فلج را در روز شبات شفا میدهد ۹ : ۱۳ الی ۶	تمثیل درخت انجیر بی ثمر شفای زن فلج در روز شبات ۹ : ۱۳ الی ۶
شفای زن فلج در روز شبات ۱۷ : ۱۳ الی ۱۰	روح ناتوانی ۱۷ : ۱۳ الی ۱۰	یک زن فلج شفا یافت ۱۷ : ۱۳ الی ۱۰	شبات شفا میدهد ۱۳ : ۱۳ الی ۱۰ ۱۴ : ۱۳ ۱۷ : ۱۳ الی ۱۵	شفای زن فلج در روز شبات ۱۳ : ۱۳ الی ۱۰ ۱۷ : ۱۳ الی ۱۴
تمثیل دانه خردل و خمیر مایه ۱۹ : ۱۳ الی ۱۸	تمثیل دانه خردل تمثیل خمیرمایه ۱۹ : ۱۳ الی ۱۸	تمثیل دانه خردل و خمیر مایه ۱۹ : ۱۳ الی ۱۸	تمثیل دانه خردل تمثیل خمیرمایه ۱۹ : ۱۳ الی ۱۸	تمثیل دانه خردل تمثیل خمیرمایه ۱۹ : ۱۳ الی ۱۸
درب باریک ۲۱ : ۲۰ الی ۲۱	راه باریک ۲۱ : ۲۰ الی ۲۱	درب باریک ۲۱ : ۲۰ الی ۲۱	درب باریک ۲۱ : ۲۰ الی ۲۱	درب باریک: رد یهودیان، فراخوان غیر یهودیان ۲۱ : ۲۰ الی ۲۱
۳۰ : ۲۲ الی ۳۰	۳۳ : ۲۲ الی ۳۳	۳۰ : ۲۲ الی ۳۰	۱۳ : ۲۲ الی ۲۳ الف ۱۳ : ۲۳ ب الی ۳۰	۱۳ : ۲۲ الی ۲۴ ۱۳ : ۲۵ الی ۲۷ ۱۳ : ۲۸ الی ۲۹ ۱۳ : ۳۰
تاسف برای اورشلیم ۳۵ : ۳۱ الی ۳۵	عیسی برای اورشلیم متاسف است ۳۵ : ۳۴ الی ۳۵	صحبت با هیروود آنتیپاس تاسف بر اورشلیم ۳۳ : ۳۱ الی ۳۳ ۳۵ : ۳۴ الی ۳۵	عشق عیسی برای اورشلیم ۳۳ : ۳۲ الی ۳۳ ۳۵ : ۳۴ الی ۳۵	هیروود روباه توصیه به اورشلیم ۳۳ : ۳۱ الی ۳۳ ۳۵ : ۳۴ الی ۳۵

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۱ الی ۵

در همان زمان، شماری از حاضران، از جلیلیانی با عیسی سخن گفتند که پیلاتس خوششان را با خون قربانیهایشان درهم آمیخته بود.^۲ عیسی در پاسخ گفت: «آیا چون آن جلیلیان به چنین روز دچار شدند، گمان می‌کنید از بقیه اهالی جلیل گناهکارتر بودند؟^۳ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد.^۴ و آیا گمان می‌کنید آن هجده تن که برج سیلوام بر آنها افتاد و مردند، از دیگر ساکنان اورشلیم خطاکارتر بودند؟^۵ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد.»

۱۳: ۱ " شماری از حاضران " این عبارت (زمان اخباری غیرکامل) میتواند به این معانی باشد:

۱. آنها همیشه در میان جمعیت بودند

۲. آنها تازه رسیده بودند

■ "از جلیلیانی با عیسی سخن گفتند که پیلاتس خوششان را با خون قربانیهایشان درهم آمیخته بود " ما هیچ مرجع تاریخی دیگری از این شرح نداریم، اما به دلیل گرایش جلیلی ها به اوباشگری و شخصیت پیلاتس، مطمئناً واقعیت دارد. چرا آن فقط برای ایجاد یک مرجع تاریخی ذکر شده؟ ظاهراً این یهودیان جلیلی برای ارائه قربانی در معبد به اورشلیم آمدند و چیزی به طرز وحشتناکی پیش آمد که دولت روم را شامل می‌شود، نه فقط پلیس معبد (یعنی لویان ویژه). بیشتر مفسران تصور می‌کنند که آنها در جنبش "زیلوت" (فلسطین آزاد از رم به هر قیمتی) شرکت داشته‌اند.

۱۳: ۲ " عیسی در پاسخ گفت: «آیا چون آن جلیلیان به چنین روز دچار شدند، گمان می‌کنید از بقیه اهالی جلیل گناهکارتر بودند " الهیات عهد عتیق مشکلات مربوط به زندگی را با گناه شخصی مرتبط می‌کند (تثنیه ۲۷-۲۸)، با این حال، کتاب ایوب، مزامیر ۷۳ و عیسی در این قسمت (همچنین به یوحنا ۹ مراجعه کنید) ادعا می‌کنند که همیشه چنین نیست.

از نظر کلامی دشوار است که دلیل مشکلات یا آزار و اذیتها را در این جهان بدانیم.

۱. این می‌تواند مجازات گناهان شخصی و عصیان باشد.

۲. این می‌تواند فعالیت شر شخصی باشد.

۳. این می‌تواند نتیجه زندگی در دنیای در حال سقوط باشد

۴. این می‌تواند فرصتی برای رشد معنوی باشد.

عیسی سولاتی را مطرح می‌کند که برای شنوندگان یهودی و الهیات سنتی ربی‌ها شماره ۱ مرتبط است (مراجعه شود به سه دوست ایوب). وجود مشکلات، آزار و اذیت و اوقات سخت نشانه غضب خدا نیست. اما، مسائل مهم مربوط به عدم توبه از گناه و ایمان به عیسی است! اتفاقات بد رخ میدهند! دو کتاب خوب که در این زمینه به من کمک کرده‌اند عبارتند از: *The Christian's Secret of A Happy Life* اثر Hannah Whithall Smith و *The Goodness of God* اثر John Wenham.

یک فکر دیگر، این جلیلی ها در منطقه معبد بودند، اما معبد (امید بزرگ یهود) نتوانست آنها را نجات دهد.

۱۳: ۳ " بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد " این یک جمله شرطی نوع سوم است. این یک وجه وصفی حال فعال است که به دنبال آن یک آینده اخباری میانی است. این تاکید بر لزوم توبه شخصی است (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳، ۵؛ ۱۵: ۷، ۱۰؛ ۱۷: ۳، ۴؛ مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۹؛ ۲۰: ۲۱). توبه بازگشت از گناه و خود است، در حالی که ایمان به سمت خدا می‌چرخد. اصطلاح "توبه" به زبان عبری به معنای "تغییر عمل" است. اصطلاح توبه در یونانی به معنای "تغییر ذهن" است. هر دو مورد نیاز است. توجه کنید که هر دو اولیه و مداوم هستند (به یادداشت لوقا ۱۳: ۵ مراجعه کنید). به موضوع خاص: توبه در عهد عتیق در لوقا ۳: ۳ مراجعه کنید.

۱۳: ۴ واقعه تاریخی محلی دیگر که شنوندگان عیسی شخصاً از آن آگاه بودند. عیسی اظهارات حقیقت خود را با این تصاویر تاریخی از وقایع معاصر شخصی (عمدی، لوقا ۱۳: ۱-۲) و طبیعی (غیر عمد، لوقا ۱۳: ۴) شدت می‌بخشد.

NASB	"مقصرین"
NKJV	"گناهکاران"
NRSV	"متخاصمان"

این به معنای واقعی کلمه اصطلاح "بدهی" است همانطور که در متی ۶: ۱۲ وجود دارد. این یک اصطلاح یهودی برای گناهان یا گناهکاران بود. لوقا از این اصطلاح در نسخه دعای پروردگار خود استفاده نمی کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۲-۴) زیرا خوانندگان غیر یهودی او معمولا این اصطلاح را درک نمی کردند.

۱۳: ۵ این آیه همسو با لوقا ۱۳: ۳ است. آیه ۳ یک فرضیه فعلی دارد، در حالی که لوقا ۱۳: ۵ دارای یک امر فرعی است. به نظر می رسد این امر به یک عمل قاطع توبه (و ایمان) در مقابل نیاز مداوم توبه در لوقا ۱۳: ۳ اشاره دارد. هر دو ضروری هستند.

■ "هلاک" این شکل آینده میانی اخباری اصطلاح *apollumi* است. موضوع خاص را در لوقا ۱۹: ۱۰ مشاهده کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۶ الی ۸

سپس این مثل را آورد: «مردی درخت انجیری در تاکستان خود کاشت. چون خواست میوه آن را بچیند، چیزی بر آن نیافت. پس به باغبان خود گفت: "سه سال است برای چیدن میوه این درخت می آیم اما چیزی نمی یابیم. آن را ببر، تا خاک را هدر ندهد." اما او پاسخ داد: "سرورم، بگذارد یک سال دیگر هم بماند. گردش را خواهیم کند و گردش خواهیم داد».

۱۳: ۶ "مردی" NASB 1970 دارای "مرد خاصی" است. این یک نشانگر ادبی برای معرفی لوقا از تمثیل عیسی است (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۳۰؛ ۱۲: ۱۶؛ ۱۳: ۱۶؛ ۱۴: ۶؛ ۱۵: ۱۶؛ ۱۶: ۱۵؛ ۱۷: ۴؛ ۱۸: ۱۶؛ ۱۹: ۱۹؛ ۲۰: ۱۲).

■ "درخت انجیر کاشت" از درخت انجیر غالبا به عنوان نمادی از اسرائیل استفاده می شد. با این حال، در داستان متی ۲۱: ۱۹، درخت انجیر فقط نمادی از رهبران اسرائیل است. در فرض عهد عتیق از اشعیا ۵، میوه بد از تاکستان مخصوص خدا حاصل شد. به نظر می رسد این متن به کلیت اسرائیل، که زندگی معنوی و اولویت های آن در رهبران وی مشخص شده است، اشاره دارد.

۱۳: ۷ "سه سال است" برای شروع میوه از هر نوع درخت چند سال طول می کشد. آن زمان سه سال گذشته بود. خدا صبور بود، اما در طولانی مدت تحمل او محدود است.

۱۳: ۸ الی ۹ این سمبل صبر و رحمت خدا است، اما لوقا ۱۳: ۹ واقعتا داوری را نشان می دهد. خدا قومی صالح را می خواهد که شخصیت او را منعکس می کند. این عبارت، مانند یوحنا ۱۵: ۲-۶، هشدار می دهد که بر زندگی بی ثمر در مردم او! خدا اطاعت را جدی می گیرد (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۴۶). این کار-پارسی نیست، بلکه نجات واقعی است که توسط زندگی خدادادی مشهود است (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸-۱۰). نجات یک محصول، بلیط بهشت یا یک بیمه نامه آتش سوزی نیست، بلکه یک زندگی تغییر یافته و در حال تغییر خداپرستی است! زندگی ابدی ویژگیهای قابل ملاحظه ای دارد (رجوع کنید به متی ۷).

۱۳: ۹ "و اگر" این ترکیب یونانی *kai ean* است، که این جمله را به یک جمله شرطی نوع سوم (عمل احتمالی) تبدیل می کند. غیر کامل بودن آن راهی بود برای نتیجه گیری از این فرضیه.

■ "اما اگر نباشد" این یک جمله شرطی نوع اول است (*ei de mē ge*)، که فرض می کند حتی با مراقبت ویژه دیگر میوه نخواهد داشت (رجوع کنید به لوقا ۳: ۹).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۱۰ الی ۱۷

۱۰ در یکی از روزهای شَبَات، عیسی در کنیسه ای تعلیم می داد. ۱۱ در آنجا زنی بود که روحی او را هجده سال علیل کرده بود. پشتش خمیده شده بود و به هیچ روی توان راست ایستادن نداشت. ۱۲ چون عیسی او را دید، نزد خود فرا خواند و فرمود: «ای زن، از ضعف خود خلاصی یافتی!» ۱۳ سپس بر او دست نهاد و او بی درنگ راست ایستاده، خدا را ستایش کرد. ۱۴ اما رئیس کنیسه از اینکه عیسی در روز شَبَات شفا داده بود، خشمگین شد و به مردم گفت: «شش روز برای کار دارید. در آن روزها بیایید و شفا بگیرید، نه در روز شَبَات.» ۱۵ خداوند در پاسخ گفت: «ای ریاکاران! آیا هیچ یک از شما در روز شَبَات گاو یا الاغ خود را از طویله باز نمی کند تا برای آب دادن بیرون برود؟ ۱۶ پس آیا نمی بایست این زن را که دختر ابراهیم است و شیطان هجده سال اسیرش کرده بود، در روز شَبَات از این بند رها کرد؟» ۱۷ چون این را گفت، مخالفانش همه شرمسار شدند، اما جمعیت همگی از آن همه کارهای شگفتاور او شادمان بودند.

۱۳: ۱۰ بسیاری از تعالیم و معجزات عیسی در کنیسه ها در روز شنبه به دو دلیل نامربوط انجام شد:

۱. عیسی تمام الزامات یهود را برآورده کرد. عبادت شبات مطمئنا یکی از این موارد بود (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۲-۳؛ خروج ۲۰: ۸-۱۱).

۲. او در روز شبات عمل کرد تا با رهبران مذهبی که احکام و سنت‌های خود را بر مردم تحمیل میکردند را به گفت و گو وا دارد.

۱۳: ۱۱ "زن" لوقا منحصرآ خدمت عیسی را به زنان ضبط می کند. این برای حساسیت یهودی تکان دهنده بود! موضوع خاص: زنان در کتاب مقدس در لوقا ۲: ۳۶ را مطالعه کنید.

■ "روحی او را ... علیل کرده بود" بدیهی است که این مورد تملک دیو بود. عهد جدید بین کسی که مورد آزار شیطان قرار گرفته و شخصی که بیمار است، تمایز قائل می شود، اگرچه شیاطین اغلب باعث بیماری می شوند. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۳۳ ببینید.

■ "پشتش خمیده شده بود" این یک اصطلاح پزشکی یونانی برای "ستون فقرات خمیده" است. لوقا یک پزشک غیور بود (مراجعه شود به کولسیان ۴: ۱۴) یا حداقل مردی با تحصیلات بالا.

۱۳: ۱۲ "چون عیسی او را دید" این (۱) از دلسوزی این خانم و / یا (۲) این کار را انجام می دهد تا رهبران مذهبی را در گفتگوی کلامی درگیر کند. آن زن انتظار ندارد و یا از او نمی خواهد که برایش کاری کند.

■ "ای زن، از ضعف خود خلاصی یافتی" این یک مجهول کامل اخباری است. عیسی معمولا هرگز برای جن گیری بر مردم دست نمی گذارد. ظاهرا با کلام او، شیاطین گریخت، اما عیسی دست او را گرفت تا ایمان وی را افزایش دهد و او را قادر به ایستادن کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۱۳).

۱۳: ۱۳ "سپس بر او دست نهاد" به موضوع خاص: دست نهادن در کتاب مقدس در لوقا ۴: ۴۰ مراجعه کنید.

۱۳: ۱۴ "رئیس کنیسه، خشمگین شد" این مرد ادعا می کند که شش روز دیگر از هفته وجود دارد که در آن می توانست چنین قانونی اتفاق بیفتد (طبق تفسیر روایات شفاهی ربی‌ها از خروج ۲۰: ۹ و تثنیه ۵: ۱۳). این خانم به مدت هجده سال در شرایط ترحم برانگیز خود به طور هفتگی در کنیسه‌ها شرکت می کرد و به موجب قوانین یهودی، شفا دهنده‌های یهودی (کاتبان) یا عبادت کنیسه به آنها کمک نمی کرد! موضوع خاص: شبات را در لوقا ۶: ۱ مطالعه کنید.

۱۳: ۱۵ الی ۱۶ عیسی این مرد و همه کسانی که مانند او فکر می کنند را در معرض دید خود قرار داده است (جمع، منافع). خاخام‌ها در احکام شفاهی خود در رفتارهای انسانی با حیوانات در روز سبت دلسوزی زیادی داشتند (رجوع کنید به لوک ۱۴: ۵)، اما در برخورد با انسان محدود کننده بودند. عیسی مغالطه قانونی بودن سیستم خاخام را بدون دلسوزی مردم نشان می دهد. ما باید مراقب قوانین خود باشیم. آنها اغلب از مردم مهم تر می شوند. مردم نزد خدا اولویت دارند. فقط مردم جاودانه هستند. خداوند برای مشارکت با مردم آفریده شده است! قوانین ما غالبا در باره ما بیشتر از خدا می گویند!

۱۳: ۱۵ "ریاکاران" موضوع خاص را در لوقا ۶: ۴۲ ببینید.

۱۳: ۱۶ این آیه آشکارا شیاطین و شیطان را پیوند می دهد (به موضوعات خاص در لوقا ۴: ۲ مراجعه کنید). او دیو اصلی است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۱۵، ۱۸). این زن به مراتب بدتر از هر گونه گاو پیوند خورده بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۱۵). آیه ۱۶ انتظار پاسخ "بله" را دارد.

۱۳: ۱۷ "مخالفانش همه شرمسار شدند" این نشانگر حضور بسیاری از رهبران مذهبی در کنیسه است. این "رئیس کنیسه" به نمایندگی از بسیاری از حاضرین صحبت کرد.

کلمه "شرم" (مجهول اخباری غیر کامل) فقط در اینجا در انجیل به کار می رود، اما نه بار توسط پولس استفاده می شود (یعنی رومیان، اول و دوم قرنتیان). لوقا حتما در خطبه‌های پولس آن را شنیده است. این غالبا در Septuagint استفاده می شد (به خصوص اشعیا ۴۵: ۴۵). لوقا این ترجمه یونانی کتاب مقدس عبری را به خوبی می دانست. وی تحت تاثیر واژگان و اصطلاحات آن قرار گرفت.

■ "اما جمعیت همگی از آن همه کارهای شگفتاور او شادمان بودند" چه تضادی: رهبران مذهبی خجالت کشیدند، اما مردم عادی (مردم سرزمین) از سخنان و کردار عیسی خوشحال شدند (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۴۳؛ ۱۳: ۱۷؛ ۱۸: ۴۳؛ ۱۹: ۳۷)! باز هم، قلب شنوندگان پاسخ را تعیین می کند (به عنوان مثال، تمثیل خاک، مراجعه کنید به لوقا ۸: ۴-۱۵).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۱۸ الی ۲۱

^{۱۸} آنگاه گفت: «پادشاهی خدا به چه ماند؟ آن را به چه تشبیه کنم؟^{۱۹} همچون دانه خردلی است که مردی آن را برگرفت و در باغ خود کاشت. آن دانه روید و درختی شد، چنانکه پرندگان آسمان آمدند و بر شاخه‌هایش آشیانه ساختند.»
^{۲۰} باز گفت: «پادشاهی خدا را به چه تشبیه کنم؟^{۲۱} همچون خمیرمایه‌ای است که زنی برگرفت و با سه کیسه آرد مخلوط کرد تا تمامی خمیر ور آمد.»

۱۳: ۱۸ "پادشاهی خدا به چه ماند" در اینجا دو مثل وجود دارند که دلالت بر کوچک بودن و ناچیز بودن پادشاهی در آن زمان دارد، اما، یک روز، فراگیر و قدرتمند خواهد شد.

۱۳: ۱۹ "پرندگان آسمان آمدند و بر شاخه‌هایش آشیانه ساختند" یک دانه خردل به اندازه ده پا بلند شد. این نقل قول عهد عتیق نمادی از همه گیر بودن، محافظت و تامین پادشاهی خدا است (مراجعه کنید به حزقیال ۱۷: ۲۳؛ ۳۱: ۶؛ دانیال ۴: ۱۲، ۲۱).

۱۳: ۲۱ "خمیرمایه‌ای" در این متن نمادی از شر نیست، بلکه نشانه‌ای از همه گیر بودن است. به موضوع خاص: خمیر مایه در لوقا ۱۲: ۱۱ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۲۲ الی ۳۰

^{۲۲} عیسی در راه اورشلیم، به شهرها و روستاها می‌رفت و تعلیم می‌داد.^{۲۳} در این میان، کسی از او پرسید: «سرور من، آیا تنها شماری اندک از مردم نجات خواهند یافت؟» به ایشان گفت: «سخت بکشید تا از در تنگ داخل شوید، زیرا به شما می‌گویم، بسیاری خواهند کوشید تا داخل شوند، اما نخواهند توانست.^{۲۴} چون صاحبخانه برخیزد و در را ببندد، بیرون ایستاده، در را خواهید کوبید و خواهید گفت: «سرور، در بر ما بگشا!» اما او پاسخ خواهد داد: «شما را نمی‌شناسم؛ نمی‌دانم از کجا هستید.»^{۲۵} «شما را نمی‌شناسم؛ نمی‌دانم از کجا هستید.»^{۲۶} خواهی گفت: «ما با تو خوردیم و آشامیدیم و تو در کوچه‌های ما تعلیم می‌دادی.»^{۲۷} اما جواب خواهید شنید: «شما را نمی‌شناسم؛ نمی‌دانم از کجا هستید. از من دور شوید، ای بدکاران!»^{۲۸} آنگاه در آنجا گریه و دندان بر هم ساییدن خواهد بود، زیرا ابراهیم و اسحاق و یعقوب و همه انبیا را در پادشاهی خدا خواهید دید، اما خود را محروم خواهید یافت.^{۲۹} مردم از شرق و غرب و شمال و جنوب خواهند آمد و بر سفره پادشاهی خدا خواهند نشست.^{۳۰} آری، هستند آخرین که اول خواهند شد، و اولین که آخر.»

۱۳: ۲۲ در اینجا مجدداً تأکید لوقا بر عیسی است که در راه خود به اورشلیم به سمت ملاقات الهی خود میرفت (مراجعه شود به لوقا ۹: ۵۱؛ ۱۳: ۲۲؛ ۱۷: ۱۱؛ ۱۸: ۳۱؛ ۱۹: ۱۱؛ ۲۸: ۱۱؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹).

۱۳: ۲۳ "سرور من، آیا تنها شماری اندک از مردم نجات خواهند یافت" این یک مسئله بسیار مورد بحث در بین ربی‌ها بود (مراجعه کنید به متی ۷: ۱۳-۱۴). آنها استدلال کردند که آیا همه یهودیان در روز قیامت از غضب خدا نجات خواهند یافت یا فقط فرقه‌های خاصی در یهودیت (خودشان) نجات می‌یابند. این سوال ممکن است به مفهوم عهد عتیقی "بقایا" نیز مربوط باشد (مراجعه کنید به اشعیا ۱۰: ۲۰-۲۳؛ ۱۶: ۱۴؛ میکا ۲: ۱۷؛ ۴: ۶-۸؛ ۵: ۷-۹؛ ۷: ۱۸-۲۰). مصیبت اسرائیل باستان این بود که اگرچه آنها قوم منتخب یهوه بودند، اما هرگز با او رابطه ایمانی شخصی نداشتند. تاریخ اسرائیل دوباره مورد قضاوت و داوری است. پیامبران فقط بقایای مومن (شاه) را که از تبعید آشور و بابل باز می‌گشت، دیدند.

موضوع خاص: باقیمانده (KB 1375 ، BDB 984)، سه حس

SPECIAL TOPIC: THE REMNANT (BDB 984, KB 1375), THREE SENSES

مفهوم عهد عتیقی از "یک باقیمانده وفادار" یک موضوع مکرر از پیامبران است (بیشتر در انبیای قرن هشتم و ارمیا). در سه حس استفاده می‌شود:

۱. کسانی که از تبعید جان سالم به در بردند (مثلاً عزرا ۹: ۱۴-۱۵، ۸-۱۰؛ نحما ۱: ۲-۳؛ اشعیا ۱۰: ۲۰-۲۳؛ ۱۷: ۴-۶؛ ۳۷: ۳۱-۳۲؛ ۴۶: ۳؛ ارمیا ۲۳: ۳؛ ۳۱: ۷-۸؛ ۴۲: ۱۹، ۱۵؛ ۴۴: ۲۸، ۱۴، ۱۲؛ میکا ۱۲: ۲؛ ۵: ۷-۸؛ ۱۸: ۷؛ حجی ۱: ۱۲-۱۴؛ ۲: ۲؛ زکریا ۸: ۱۱-۱۲)
۲. کسانی که به YHWH وفادار می‌مانند (مراجعه شود به اشعیا ۴: ۱-۵؛ ۱۱: ۱۱، ۱۶، ۲۸؛ ۵: ۵؛ یوئیل ۳: ۲؛ عاموس ۵: ۱۴-۱۵)
۳. کسانی که بخشی از تجدیدنظر و تفریح طبقاتی هستند (مراجعه شود به عاموس ۹: ۱۱-۱۵؛ زکریا ۸: ۶)

مثل خاکها در مرقس ۴: ۱-۲۰ و متی ۱۳: ۱-۲۳، که اشعیا ۶: ۹-۱۰ را نقل می کند، مثال خوبی در مورد چگونگی درک این اصطلاح عهد جدید است (همچنین توجه کنید به رومیان ۹: ۶ در اشاره به اسرائیل روزگار پولس).

"باقیمانده" عهد جدید از یهودیانی تشکیل شده است که به مسیح اعتماد داشتند (مراجعه شود به رومیان ۹: ۲۷-۲۹) و مردمی که به مسیح اعتماد داشتند (مراجعه شود به رومیان ۹: ۲۴-۲۶). در مورد هر دو گروه در رومیان ۹: ۳۰-۳۵؛ ۱۱: ۱۱-۱۱، ۲۴-۲۵، ۳۲-۳۳ صحبت می شود. ایمان اسرائیل فقط نژادی نیست (به عنوان مثال، رومیان ۹: ۶؛ ۲: ۱۸-۱۹)، بلکه گروهی مومن و پیروان وفادار مکاشفه جدید و کامل خدا از طریق مسیح است. به نظر می رسد که گفتن این متن، تکذیب متون عهد عتیق (یعنی، ارمیا ۳۱: ۷-۹؛ میکا ۵: ۷-۸) در مورد اسرائیل ملی باقی مانده باشد. لطفاً به موضوع خاص من نگاه کنید: چرا وعده های عهد عتیق به نظر می رسند که بسیار متفاوت از وعده های پیمان عهد جدید باشند؟ انجیل همه چیز را تغییر می دهد!

۱۳: ۲۴ "سخت بکوشید تا از در تنگ داخل شوید" این یک زمان امری میانی (دپوننت) در حالت جمع است. اصطلاح "کوشش کردن" به معنای "ورود به مسابقات ورزشی" است. ما کلمه انگلیسی "agony" را از این اصطلاح یونانی دریافت می کنیم (مراجعه کنید به لوقا ۲۲: ۴۴). این تاکید بر عدالت نیست، بلکه پیروی از عیسی هزینه دارد. عیسی، نه قانون یهود، درهای نجات است (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۲۵-۲۶؛ یوحنا ۱۰: ۱-۳، ۷؛ غلاطیان). در متی ۷: ۱۳ این یک دروازه باریک است که به یک مسیر منتهی می شود، اما در اینجا این یک درب باریک است که وارد خانه می شود.

■ "زیرا به شما می گویم، بسیاری خواهند کوشید تا داخل شوند، اما نخواهند توانست" این ادعا می کند که بسیاری از کسانی که تصور می کردند از ورود به پادشاهی اطمینان دارند، متعجب خواهند شد (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۲۸؛ متی ۸: ۱۲). این یک آیه تکان دهنده برای حقوقدانان در هر سنی و فرهنگی است. نجات تلاشی انسانی نیست، بلکه پاسخی از ایمان شخصی به هدایا و تدارکات خداوند است - عیسی (مراجعه شود به یوحنا ۱۰: ۱-۱۸؛ ۱۴: ۶). این تصویر ممکن است در مورد بسیاری از افراد باشد که بیرون یک درب کوچک می پیچند و سعی می کنند همه را به یکباره وارد کنند. در لحظه *Parousia* هیچ وقت برای آماده سازی و عمل کردن وجود نخواهد داشت (مراجعه کنید به متی ۱۵: ۱-۱۳).

۱۳: ۲۵ این بسیار شبیه به مثل اسکاتولوژیک آماده سازی و استمرار یافت شده در متی ۱۵: ۱-۱۳ است. هر گاه کسی با عیسی روبرو شود، آن زمان نجات است. مردم نباید تصمیم معنوی که امروز باید اتخاذ شود را کنار بگذارند. در این مثل، هنگامی که میزبان جشن می فهمد که زمان وعده پذیرایی خوراک فرا رسیده است، او در را قفل می کند تا دیگر مهمان داخل نشود.

انسان تصمیمات معنوی را آغاز نمی کند. آنها فقط می توانند به آغاز خدا پاسخ دهند (مراجعه کنید به یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵). خدا از طریق مسیح سخن گفته است. آنها باید اکنون یا پاسخ دهند یا از ضیافت مسیح محصور شوند.

۱۳: ۲۶ "ما با تو خوردیم و آشامیدیم" غالباً یهودیان به نژادی و شجره نامه خود (مراجعه کنید به لوقا ۳: ۸؛ یوحنا ۸: ۳۱-۵۹) یا عملکرد مذهبی خود (مراجعه کنید به متی ۷: ۲۱-۲۳) اعتماد داشتند. شناختن عیسی در قالب یک انسان یا خیلی ساده فراخواندن نام او معادل رابطه ایمان شخصی نیست (مراجعه کنید به یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶؛ رومیان ۱۰: ۹-۱۳).

۱۳: ۲۷

"من نمیدانم اهل کجا هستم"	NASB
"شما را نمی شناسم؛ نمی دانم از کجا بیاید"	NKJV
"نمیدانم از کجا آمده اید"	NRSV, NJB
"من نمیدانم از کجا آمدید"	TEV

آیات ۲۵ و ۲۷ همسو هستند، اما به نظر می رسد لوقا ۱۳: ۲۷ ضمیر "شما" (*humas*) را در نسخ یونانی باستان P⁷⁵ (اوایل قرن سوم)، B (قرن چهارم)، L (قرن هشتم) و ۰۷۰ (قرن ششم) ریخته است. این سوال مطرح می شود، "آیا در اصل یک همسوی دقیق بود؟" بسیاری از متون باستانی دیگر آن را دارند (مراجعه کنید به W, A, MSS, ۴ و نسخ اولیه). سخنان عیسی به این شنوندگان سخنان او را با دینداران متی ۷: ۲۱-۲۳ تشکیل داد! احکام، اقدامات و آیین های مذهبی، بدون ایمان شخصی، یک فاجعه وحشتناک برای اسرائیل ملی و یک تراژدی مدرن برای حقوقدانان بود!

Word Studies, M. R. Vincent، صفحه ۱۹۲، ادعا می کند که عبارت ("شما اهل کجا هستید") مربوط به زادگاه یا خانواده گوینده است. اگر

چنین باشد، این ممکن است به مشغله یهودیان با ابراهیم به عنوان نیاکان آنها اشاره داشته باشد (مراجعه کنید به متی ۳: ۹؛ یوحنا ۸: ۳۳، ۳۷، ۳۹). دو امید یهودی (۱) جدیت نژادی و (۲) معبد موسی (فرقه) بودند. عیسی هر دو را بی ارزش می کند و آنها را با ایمان شخصی به خود جایگزین می کند تا تنها راه حق با خدا باشد.

■ "بدکاران" به نظر میرسد این نقل قولی از مزامیر ۶: ۸ باشد (مراجعه شود به متی ۷: ۲۳).

۱۳: ۲۸ "در آنجا گریه و دندان بر هم ساییدن خواهد بود" این مورد برای رد اسکاتولوژیک مورد استفاده قرار می گیرد (مراجعه کنید به متی ۸: ۱۲؛ ۱۳: ۴۲، ۵۰؛ ۲۲: ۱۳؛ ۲۴: ۱۵؛ ۲۵: ۳۰؛ مکاشفه ۱۸: ۱۹). این یهودیان اندوهگین هستند (به موضوع خاص در لوقا ۱۰: ۱۳ مراجعه کنید) زیرا

۱. ابراهیم و میهن پرستان با عیسی خواهند بود

۲. این رهبران یهودی با عیسی نخواهند بود

۳. قومی از سراسر جهان با عیسی خواهند بود

NASB	"اما خود را محروم خواهید یافت"
NKJV	"و بیرون انداخته میشوید"
NRSV	"و شما خودتان بیرون انداخته میشوید"
TEV	"در حالیکه بیرون انداخته میشوید"
NJB	"و خودتان بیرون پرت میشوید"

تصویر یک ورودی قفل شده (مراجعه شود به لوقا ۱۳: ۲۴-۲۵) به یک بیرون راندن با قدرت تغییر یافته، و شدت می یابد. برخی از کسانی که فکر می کردند در آنجا حضور دارند، بیرون خواهند شد. تصویر از یک صاحب خانه به پادشاهی خدا تغییر کرده است.

۱۳: ۲۹ "بر سفره پادشاهی خدا خواهند نشست" این به تصاویر ضیافت مسیح اشاره دارد (مراجعه کنید به اشعیا ۲۵: ۶-۸؛ ۵۵: ۱-۲؛ ۶۵: ۱۳-۱۴)، که اغلب به آنها اشاره می شود. در کتاب مکاشفه به عنوان جشن عروسی بره (مراجعه کنید: مکاشفه ۳: ۲۰؛ ۱۹: ۹). این یک واقعه افتتاحی از آغاز پادشاهی پر مصرف خدا است (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۱۵؛ ۲۲: ۱۶، ۳۰).

۱۳: ۳۰ آیات ۲۵-۲۷ به شنوندگان عیسی اشاره دارد. برخی به او پاسخ می دهند، برخی فکر می کنند که به او پاسخ داده اند، و بسیاری با صراحت او را رد می کنند. عواقب تبعیض آمیز برای رد او شدید است.

آیه ۳۰ مربوط به ارزیابی مومنان درون پادشاهی است. کسانی که در اینجا بسیار برجسته به نظر می رسند، در بهشت نخواهند بود. روشهای ارزشیابی خداوند با روشهای انسانی متفاوت است (مراجعه کنید به اشعیا ۵۵: ۸-۱۱). انگیزه ها و نگرشها روزی شناخته شده و پاداش دریافت خواهند کرد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۳: ۳۱ الی ۳۵

۳۱ در آن هنگام، تنی چند از فریسیان نزد عیسی آمدند و گفتند: «اینجا را ترک کن و به جایی دیگر برو، زیرا هیروودیس می خواهد تو را بکشد.»
۳۲ در جواب گفت: «بروید و به آن روباه بگویید: «امروز و فردا دیوها را بیرون می کنم و مردم را شفا می دهم، و در روز سوّم کار خویش را به کمال خواهم رسانید.»^{۳۳} اما امروز و فردا و پس فردا باید به راه خود ادامه دهم، زیرا ممکن نیست نبی بیرون از اورشلیم کشته شود.»^{۳۴} ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل پیامبران و سنگسارکننده رسولانی که نزدت فرستاده می شوند! چند بار خواستم همچون مرغی که جوجه هایش را زیر بالهای خود جمع می کند، فرزندان تو را گرد آورم، اما نخواستی!^{۳۵} اینک خانه شما به خودتان ویران و گذاشته می شود. و به شما می گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا روزی که بگویید: «مبارک است آن که به نام خداوند می آید.»»

۱۳: ۳۱ آیا این عمل از روی مهربانی بود یا راهی برای بیرون آوردن عیسی از شهر بود تا او نتواند آنها را محکوم و شاگردان خود را افزایش دهد؟

■ "اینجا را ترک کن و به جایی دیگر برو" این یک آتوریست فعال امری است که به دنبال آن یک حال امری میانی (دپوننت) است.

■ "هیروودیس" به یادداشتهای لوقا ۹: ۷ مراجعه کنید.

■ "می خواهد تو را بکشد" این طعنه آمیز است زیرا، در حقیقت، فریسیان (به موضوع خاص در لوقا ۵: ۱۷ مراجعه کنید) و صدوقیان (به موضوع خاص در لوقا ۲۰: ۲۷ مراجعه کنید) همچنین میخواستند که عیسی بمیرد. شاید فریسیان امیدوار بودند هیرودیس او را بکشد و در دسر و سرزنش آنها را کمتر کند.

۱۳: ۳۲ "بروید و ... بگویید" این یک وجه وصفی آئوریست امری (دیپوننت) است که در مفهوم امری به علاوه یک آئوریست امری فعال مورد استفاده قرار گرفته است. با این حال، این نمونه خوبی از امری بودن است که به عنوان وسیله ادبی مورد استفاده قرار می گیرد (نه به معنای واقعی کلمه). عیسی از این فریسیان نمی خواهد که به عنوان پیام رسان خود به هیرودیس خدمت کنند.

■ "دیوها را بیرون می کنم و مردم را شفا می دهم" این ممکن است مربوط به ۹: ۷ باشد. هیرودیس از عیسی خبر داشت و می خواست از او بازجویی کند.

■ "امروز و فردا و در روز سوم کار خویش را به کمال خواهیم رسانید" این عبارت به وضوح نشان می دهد که عیسی می دانست که این اراده خداست که او در اورشلیم بمیرد (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳۳؛ یوحنا ۵: ۳۶؛ ۱۷: ۲۳؛ ۱۹: ۲۸) و هیچ کس (هیرودیس) نمیتوانست جلوی نقشه رستگاری خدا را بگیرد. انجیل لوقا از ۹: ۵۱ بر عزم عیسی به اورشلیم تاکید دارد.

ممکن است که این عبارت اصطلاح آخرالزمانی لوقا ۳: ۵ باشد، که به دوره ای از آزار و اذیت اشاره دارد (مراجعه کنید به دانیال ۷: ۲۵؛ ۸: ۱۴؛ ۱۲: ۱۲؛ و احتمالاً لوقا ۴: ۲۵).

۱۳: ۳۴ "اورشلیم، اورشلیم" دو مرتبه تکرار کردن روشی است برای نشان دادن شدت (مراجعه شود به پیدایش ۲۲: ۱۱ و LXX پیدایش ۲۲: ۱). با این حال، در اکثر نمونه های عهد جدید این یک سرزنش ملایم را نشان می دهد.

■ "ای قاتل پیامبران و سنگسارکننده رسولانی که نزدت فرستاده می شوند" این بیان دیگری از تلاش مکرر خداوند برای فراخواندن مردمش به توبه است (مراجعه کنید به هوشع ۱۱: ۲). قوم یهود این پیامبران "فرستاده شده" را با سنگسار کشتند، که این مجازات موسی برای کفر بود (تصور می شد که آنها یک پیامبر دروغین بوده اند). اکنون این شهر "پسر" را خواهد کشت (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۱۸-۹).

■ "چند بار خواستم فرزندان تو را گرد آورم" این عبارت دیگری است که تلاش های مکرر خداوند در برقراری ارتباط و یاری را نشان می دهد. توجه کنید که عیسی خودش را به عنوان پیهوه بیان می کند.

■ "همچون مرغی که جوجه هایش را زیر بالهای خود جمع می کند" این استعاره زنانه ای است که توسط خود عیسی برای خودش استفاده شده است. خدا نه زن و نه مرد است (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲؛ خروج ۱۹: ۴؛ تثنیه ۳۲: ۱۱؛ مزامیر ۱۷: ۸؛ اشعیا ۴۹: ۱۵؛ ۱۶: ۹-۱۳؛ و هوشع ۱۱: ۱-۴). خدا یک روح جاودانه و همه کاره است. او هم مرد و هم زن را ساخت و بهترین ها را در خود جای داد. انسانها به دلیل شخصیت او و سنت باستانی از فرهنگ مردسالاری یهود، خدا را "او" (مذکر) می نامند.

موضوع خاص: سایه (با استفاده از چندین عبارت مرتبط) (SPECIAL TOPIC: SHADOW (using several related phrases))

این اصطلاح عبری است

۱. "سایه" به عنوان محافظت

a. در مورد یهوه - اشعیا ۱۶: ۳-۴

b. در مورد مصر - اشعیا ۳۰: ۲-۳

c. در مورد مسیح یهوه - مراثی ارمیا ۴: ۲۰

۲. "سایه دست"، همچنین در مورد حمایت یهوه - مزامیر ۱۲۱: ۵؛ اشعیا ۴۹: ۲؛ ۵۱: ۱۶؛ همچنین خروج ۳۳: ۲۲ را یادداشت کنید.

۳. "سایه سقف من"، اصطلاحی دیگر برای محافظت - پیدایش ۱۹: ۸

۴. "سایه ابر خاص یهوه در دوره سرگردانی در بیابان" (یعنی سایه روز، نور در شب آنها را هدایت می کند) - خروج ۱۳: ۲۱-۲۲؛ ۱۴: ۱۹، ۲۰، ۲۴؛ اشعیا ۴: ۶؛ ۲۵: ۴-۵؛ ۳۲: ۱-۲

۵. "سایه بال" - اصطلاح عبری خدا به عنوان پرنده مادر مزامیر ۱۷: ۸؛ ۳۶: ۷؛ ۵۷: ۱؛ ۶۱: ۴؛ ۹۱: ۱، ۴؛ اشعیا ۳۱: ۵ (همان تصاویر در تثنیه ۳۲: ۱۰-۱۱؛ روت ۲: ۱۲؛ متی ۲۳: ۳۷؛ لوقا ۱۳: ۳۴)
۶. "سایه درخت"
- تمثیل در رابطه با ایملک - داوران ۹: ۱۵
 - تمثیل عقاب و شراب - حزقیال ۱۷: ۲۳
 - تمثیل مصر - حزقیال ۳۱: ۶، ۱۷
 - رویای نبوکدنصر - دانیال ۴: ۱۲
 - تصویری از اسارت اسرائیل - هوشع ۱۴: ۷
- سایه یک استعاره قدرتمند و زنده برای مردم بیابانی بود.

۱۳: ۳۵ "خانه شما به خودتان ویران وا گذاشته می شود" استعاره "خانه شما" یادآور لوقا ۱۱: ۲۱-۲۶ است. این آیه فقط مختص رهبری یهودیان نیست، بلکه ساکنان اورشلیم هستند که نماینده همه اسرائیل بودند. درخواست اولیه مکرر خدا از عشق بارها و بارها رد شد. حالا عواقب آن را تحمل کنید.

اما، بخاطر داشته باشید که پیامدهای گناه آنها و گناهان ما از طریق مرگ مسیح از طرف ما در همین شهر که فقط محکوم شده اند، پرداخت شده اند. عیسی دروغ بخشش خدا برای هر کسی است که می خواهد (مراجعه کنید به یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶). آن درب تا زمانی که زندگی باقی مانده و زمان باقی مانده باز است!

■ "ویران" این اصطلاح در نسخ یونان باستان ^{P^{45,75}} W, L, B, A, 8 یا متون یونانی استفاده شده توسط Epaphanus و Augustine یافت نمی شود. همین مشکل متنی در متی ۲۳: ۳۸ رخ می دهد. ^{UBS⁴} علاوه بر اینکه "متلاشی" در متی ۲۳: ۳۸ را ارزیابی می کند، به آن رتبه "B" (تقریباً یقین) میدهد اما به حذف آن در اینجا رتبه "B" (تقریباً یقین) میدهد. به نظر می رسد که بعداً (MS D) برای روشن شدن معنی یونانی یا احتمالاً به عنوان تمثیلی برای ارمیا ۲۲: ۵ اضافه شده است. برای بسیاری این پیشگویی از تخریب اورشلیم در سال ۷۰ میلادی (رجوع کنید به لوقا ۲۱)، که تخریب قبل از آمدن دوم را پیش بینی می کند. نابودی اورشلیم در طول عمر این شنوندگان، شاهد قدرتمند و قابل اعتماد بودن سخنان عیسی بود.

■ "دیگر مرا نخواهید دید تا روزی که بگویید" "خوشا به حال کسی که به نام خداوند می آید". این یک اشاره به مزامیر ۱۱۸: ۲۶ در Septuagint است.

این یک اشاره مضاعف دارد: (۱) این به ورود پیروزمندان عیسی به اورشلیم اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۳۸) و (۲) که به آمدن دوم اشاره دارد. توجه کنید که عیسی به همان صورتی آمد که پیامبران آمدند: "به نام خداوند"، که به معنای نماینده یهوه است. این حکم دائمی نبود، اما مشروط بود. قلب خدا برای قیام کنندگانش شکسته می شود (مراجعه کنید به هوشع ۱۱: ۸-۹؛ رومیان ۹-۱۱؛ زکریا ۱۲: ۱۰).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

- آیا بیماری ها و مشکلات زندگی نشانه نارضایتی خداوند هستند؟
- آیا اسرائیل هنوز هم فشار عمده رستگاری خدا بر تمام زمین است؟
- چرا عیسی در مورد شریعت شفاهی با فریسیان چنین اختلاف نظر داشت؟
- چند نفر نجات می یابند؟
- آیا خدا مرد است یا زن؟

لوقا ۱۴

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
شفای مرد با بدن آب آورده ۱:۱۴ الی ۶	مردی که بدنش آب آورده بود در شبات شفا یافت ۱:۱۴ الی ۶	شفای مردی با بدن آب آورده ۱:۱۴ الی ۶	عیسی مرد بیماری را شفا داد ۱:۱۴ الی ۳ ۴:۱ الی ۵ ۶:۱۴	شفای مردی که بدنش آب آورده بود در شبات ۱:۱۴ الی ۶
درسی در مورد میهمانان و میزبان ۱:۱۴ الی ۷	پائینترین جا را بگیرد ۷:۱۴ الی ۱۴	در باب فروتنی ۷:۱۴ الی ۱۱	فقروتنی و میزبانی ۷:۱۴ الی ۱۱	انتخاب جا سر میز ۷:۱۴ الی ۱۱
تمثیل ضیافت مفصل ۱:۱۴ الی ۱۵	تمثیل شام بزرگ ۱:۱۴ الی ۲۴	شام بزرگ ۱:۱۴ الی ۱۲	تمثیل جشن بزرگ ۱:۱۴ الی ۱۲ ۱۵:۱۴ ۱۶:۱۴ الی ۲۴	در باب انتخاب میهمانانی که دعوت شوند ۱:۱۴ الی ۱۲ میهمانان دعوت شده ای که عذر می آورند ۱:۱۴ الی ۱۵ ۲۰:۱۴ ۲۱:۱۴ الی ۲۴
بهای شاگردی ۳:۱۴ الی ۳۴	ترک همه برای پیروی مسیح ۳:۱۴ الی ۳۴	شرایط شاگردی ۳:۱۴ الی ۳۴	بهای شاگرد بودن ۳:۱۴ الی ۳۴	انکار تمامی کسانی که عزیز هستند ترک اموال ۲۸:۱۴ الی ۳۳
نمک بدون مزه ۳:۱۴ الی ۳۵	نمک بی مزه بی ارزش است ۳:۱۴ الی ۳۵	نمک بی ارزش ۳:۱۴ الی ۳۵	نمک بی ارزش ۳:۱۴ الی ۳۵	در باب از دست دادن اشتیاق در یک شاگرد ۳:۱۴ الی ۳۵

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

اصول تفسیر تمثیل (یادداشت کامل در مقدمه فصل ۸ را مطالعه کنید)

A. نگاه به متن قبلی و بعدی برای تعیین:

۱. مخاطبین سخنان عیسی
۲. منظور از تمثیل

- B. تعیین موضوع اصلی (معمولاً مضامین با تعداد شخصیت های اصلی مرتبط هستند).
- C. جزئیات بی اهمیت را در تفسیرهای کلامی قرار ندهید (تمثیلهای داستانهایی ساختگی هستند).
- D. از تمجید و معنویت پرهیز کنید مگر اینکه چیزی در متن آن را بخواهد.
- E. تعالیم را صرفاً بر تمثیلهای بنا نکنید. آنها به عنوان بهترین تصویر در خدمت هستند.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۱ الی ۶
 'در یکی از روزهای شَبَات که عیسی برای صرف غذا به خانه یکی از رهبران فریسیان رفته بود، حاضران به دقت او را زیر نظر داشتند. 'مقابل او مردی بود که بدنش آب آورده بود. 'عیسی از فقیهان و فریسیان پرسید: «آیا شفا دادن در روز شَبَات جایز است یا نه؟» آنان خاموش ماندند. پس عیسی آن مرد را گرفته، شفا داد و مرخص فرمود. سپس رو به آنان کرد و پرسید: «کیست از شما که پسر یا گاوش در روز شَبَات در چاه افتد و بی درنگ او را بیرون نیاورد؟» آنان پاسخی نداشتند.

۱:۱۴

NASB "یکی از رهبران فریسیان"
NKJV "یکی از حاکمان فریسی"
NRSV "از یک رهبر فریسی"
TEV, NJB "در مورد یکی از رهبران فریسیان"

NASB کمی تفسیری به نظر می رسد؛ او یک رهبر مذهبی محلی بود، که یک فریسی بود.

■ "در روز شبات" این یک جدال مداوم بین قانون مکتوب موسی و تعابیر ربی ها از آن موسوم به قانون شفاهی بود که بعداً در تلمود رمزگذاری شد. عیسی پیوسته با فریسیان که قوانینی را برای استهزا و تحقیر او در برابر مردم مطرح میکردند، مقابله می کرد (مراجعه کنید به لوقا ۴: ۳۱؛ ۶: ۳۶؛ ۱۳: ۱۰). این پاراگراف به نظر می رسد یک تقابل هدفمند یا از طرف عیسی یا از طرف فریسیان باشد. موضوع خاص را در لوقا ۶: ۱ ببینید.

■ "خوردن" توجه کنید که عیسی مسیح همچنان سعی دارد تا درگیر گفتگو با فریسیان باشد. او با آنها غذا می خورد (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۳۶؛ ۱۱: ۳۷). او با آنها عبادت می کند. در برابر آنها معجزه می کند. مسیحیت از بسیاری جهات، گستره ای بسط یافته از فریسی است، همانند یهودیت ربی ها. فریسیان شیوه زندگی ایمان خود بودند. آنها در مورد کلام و خواست خدا جدی بودند. عناصر گم شده اینها بودند:

۱. ایمان شخصی به عیسی
۲. نجات به عنوان هدیه فضل خدا (برای همه)
۳. عدم اعتماد به عملکرد انسان به عنوان ابزاری برای درست بودن با خدا

لوقا از وعده های غذایی و گفتگوهایی استفاده می کند که عیسی برای ارائه حقیقت از آنها کمک می گیرد. (لوقا ۵: ۲۹؛ ۷: ۳۶؛ ۹: ۱۳؛ ۱۰: ۳۹؛ ۱۱: ۳۷؛ ۱۴: ۱؛ ۲۲: ۱۴؛ ۲۴: ۳۰، به همان روشی که یوحنا از دیالوگ ها استفاده می کند). غذا خوردن یک رویداد اجتماعی صمیمی و مهم برای خانواده، دوستان و جامعه در جهان مدیترانه قرن اول بود.

■ "حاضران به دقت او را زیر نظر داشتند" این یک زمان میانی غیر کامل با الفاظ اضافی است. آنها همچنان مراقب عیسی بودند تا بتوانند با چیزی که او میگوید، از آن برای محکوم کردن خودش، چه در جمع یهود و چه میان رومیان، استفاده کنند.

۱۴: ۲ "بدنش آب آورده بود" توجه کنید که عیسی این مرد را بر اساس ایمانش شفا نمی بخشد، بلکه به عنوان علامتی برای رهبران مذهبی (درست مانند زنان در لوقا ۱۳: ۱۰-۱۷) که با آنها هنوز تلاش می کرد کار کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۳). پراکندگی، احتباس مایع بود که منجر به تورم شد (اصطلاح از ریشه برای "آب" است). این معمولاً نتیجه سایر مشکلات جسمانی بود. این فقط در عهد جدید ذکر شده است، که برای یک پزشک مناسب است (مراجعه شود به کولسیان ۴: ۱۴)، اگرچه در ادبیات یونان توسط غیر پزشکان استفاده می شود. ربی ها گفتند که این بیماری ناشی از گناه جدی است که ممکن است لحظه به لحظه به آن اضافه شود. برخی از مفسران تصور می کنند که این مرد توسط فریسیان در آنجا گذاشته شد تا عیسی را مجبور به انجام کاری

کنند که طبق روایات شفاهی در روز شبات مجاز نیست.

۱۴: ۳-۴ عیسی از این متخصصان قانون موسی سوال عملی می پرسد. این مردان خونسرد یا سنگدل نبودند، اما متعهد بودند که از طریق سیستماتیک از مباحثات ربی گونه (شمایی و هیلل)، که متون عهد عتیق را تفسیر می کردند، پهوه را عبادت کند. در تاریخ طولانی این مباحثات مذهبی، اولویت انسانها از دست رفت. عیسی سعی می کند جایگاه اصلی بشر را که در تصویر خدا ساخته شده، بازگرداند. عیسی پروردگار شبات است (مراجعه کنید به متی ۱۲: ۸؛ مرقس ۲: ۲۸؛ لوقا ۶: ۵) و شبات برای بشر ساخته شده است، نه بشر برای شبات (مراجعه شود به مرقس ۲: ۲۷). قانون گرای و خودپرستی هنوز در بین افراد به ظاهر متدین و صادق زنده است و به خوبی دیده میشود.

۱۴: ۳ "فقیهان" (در متن انگلیسی اصطلاح *Lawyers* نوشته شده که به معنی وکلا است) موضوع خاص در لوقا ۵: ۲۱ را مطالعه کنید.

۱۴: ۵ "کیست از شما که پسر یا گاوش در روز شبات در چاه افتد و بی درنگ او را بیرون بیاورد" مسئله ای در میان نسخ دستنویس وجود دارد:

۱. اصطلاح "پسر (*uios*)" در نسخ یونان باستان $P^{45,75}$ ، A، B و W یافت می شود

۲. اصطلاح خر (*MOS*) در $MSS \alpha$ و L یافت می شود

این دو کلمه پایان مشابهی دارند. شواهد دستنویسه از "پسر" پشتیبانی می کند (UBS^4 به آن رتبه "B" می دهد، به معنی "تقریباً یقین")، در حالی که متن از "الاغ" پشتیبانی می کند. اگر کسی اصل عجیب ترین و قدیمی ترین گواهی را دنبال کند، پس از آن "پسر" ترجیح داده می شود، اما عمده اظهارات عیسی مسیح این است که یهودیان دلسوزی بیشتری نسبت به حیوانات داشتن تا نسبت به انسان (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۱۵)

۱۴: ۶ سوالات عیسی (لوقا ۱۴: ۴) و تمثیلهای (لوقا ۱۴: ۶) چنان ویرانگر بودند که این رهبران مذهبی نتوانستند پاسخ دهند. قوانین آنها از مردم مهمتر شده بود!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۷ الی ۱۱

۷ چون عیسی دید میهمانان چگونه صدر مجلس را برای خود اختیار می کنند، این مثل را برایشان آورد: ^۸ «چون کسی تو را به مجلس عروسی دعوت کند، بر صدر مجلس بنشین، زیرا شاید کسی سرشناس تر از تو دعوت شده باشد. ^۹ در آن صورت میزبانی که هر دوی شما را دعوت کرده است، خواهد آمد و به تو خواهد گفت: "جایت را به این شخص بده." ناگزیر با سرافکندگی پایین مجلس خواهی نشست. ^{۱۰} بلکه هرگاه کسی میهمان کند، برو و در پایینترین جای مجلس بنشین، تا چون میزبان آید، تو را گوید: "دوست من، بفرما جای بالاتری بنشین." آنگاه نزد دیگر میهمانان سرافراز خواهی شد. ^{۱۱} زیرا هر که خود را بزرگ سازد، خوار خواهد شد، و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید.»

۱۴: ۷ این ماجرا مختص انجیل لوقا است. عیسی تنها میهمان این مجلس نبود. در فلسطین قرن اول، عروسی ها و وعده های غذایی یک رویداد اجتماعی بودند. برخی از آنها برای غذا خوردن دعوت شده بودند (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۱۲-۱۴)، اما بسیاری دیگر می آمدند تا در اطراف بایستند و گوش دهند، حتی در مکالمه شام شرکت کنند.

■ "میهمانان ... صدر مجلس را انتخاب میکنند" باید با مشرق زمین آشنا بود تا بتوان در همه وقایع اجتماعی، سردرگمی در محل نشستن را درک کرد. قبل از شروع غذا، افراد صحیح باید در جای مناسب قرار بگیرند (یعنی نخبگان اجتماعی و مذهبی). آیات ۷-۱۴ با یک درس نه در آداب و معیارهای مناسب بلکه با فروتنی سر و کار دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۱۱؛ ۱۸: ۱۴؛ متی ۲۳: ۱۲؛ یعقوب ۴: ۶؛ اول پطرس ۵: ۵؛ ایوب ۲۲: ۲۹؛ امثال ۲۹: ۲۳). نقطه مقابل فروتنی در لوقا ۱۱: ۴۳؛ ۲۰: ۴۶؛ متی ۲۳: ۱-۱۲؛ مرقس ۱۲: ۳۸-۴۰ آمده است.

۱۴: ۹ "ناگزیر با سرافکندگی پایین مجلس خواهی نشست" تنها مکانی که از این زمان باقیمانده بود، در انتهای میز بود. این وارونگی نقش (که در آموزه های عیسی مشترک است) در لوقا ۱۳: ۳۰ نیز تاکید شده است.

۱۴: ۱۱ کتاب مطالعه انجیل NASB (صفحه ۱۴۹۱) در اینجا اظهار نظر خوبی ارائه می کند، "یک اصل اساسی اغلب در کتاب مقدس تکرار می شود (مراجعه شود به لوقا ۱۱: ۴۳؛ ۱۸: ۱۴؛ ۲۰: ۴۶؛ دوم تواریخ ۷: ۱۴-۱۵؛ امثال ۳: ۳۴؛ ۲۵: ۶-۷؛ متی ۱۸: ۴؛ ۲۳: ۱۲؛ یعقوب ۴: ۱۰؛ اول پطرس ۵: ۶)." ^{۱۲}

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۱۲ الی ۱۴

۱۲ سپس عیسی به میزبانش گفت: «چون ضیافت نهار یا شام می دهی، دوستان و برادران و خویشان و همسایگان ثروتمند خویش را دعوت مکن؛ زیرا آنان نیز تو را دعوت خواهند کرد و بدین سان عوض خواهی یافت. ^{۱۳} پس چون میهمانی می دهی، فقیران و معلولان و لنگان و کوران

را دعوت کن^{۱۴} که مبارک خواهی بود؛ زیرا آنان را چیزی نیست که در عوض به تو بدهند، و پاداش خود را در قیامت پارسایان خواهی یافت.»

۱۴:۱۲ "دوستان و برادران و خویشان و همسایگان ثروتمند خویش را دعوت مکن" این داستان فقط در لوقا یافت می شود. این یک حال فعال امری با حرف اضافه نفی است که معمولاً به معنای "متوقف کردن عملی است که در حال انجام است". عیسی اغلب حقیقتی را بیان میکند که قطعاً با آنچه از نظر فرهنگی، اجتماعی یا عرفی مورد انتظار است، مخالف است (مراجعه کنید به اشعیا ۵۵: ۸-۹).

۱۴:۱۳ عیسی وظیفه بشارتی خود را از طریق افرادی که در مورد مسیح در عهد عتیق پیشگوییهای کرده بودند، منعکس می کند (مراجعه شود به تثنیه ۱۴: ۲۸-۲۹؛ ۱۶: ۱۱-۱۴؛ ۲۶: ۱۱-۱۳؛ اشعیا ۲۹: ۱۸-۱۹؛ ۳۵: ۵-۶؛ ۴۲: ۷، ۱۶؛ ارمیا ۳۱: ۸). مردم پادشاهی به نیازمندان، مطرودین، بیماران و فقرا اهمیت می دهند. یاران خدا با مراقبت، نگرانی و خدمت به این نوع افراد مشهود هستند. این نوع بشارت زندگی عیسی را مشخص می کرد و باید زندگی همه مردم پادشاهی را توصیف کند.

۱۴:۱۴ در سرتاسر انجیل لوقا عیسی "نعمت" می بخشد (*makarios*)، مراجعه کنید به لوقا ۶: ۲۰-۲۲؛ ۷: ۲۳؛ ۱۰: ۲۳؛ ۱۱: ۲۷-۲۸؛ ۱۲: ۳۷-۳۸؛ ۱۴: ۱۴؛ ۲۳: ۲۹) و همچنین به شنوندگانش هشدار می دهد (به عنوان مثال، "دلخراش"، لوقا ۶: ۲۴-۲۶؛ ۱۰: ۱۳؛ ۱۱: ۴۲-۵۲؛ ۱۷: ۱؛ ۲۱: ۲۳؛ ۲۲: ۲۲).

این نعمت برای داوری اسکاتولوژیک محفوظ است. این بنا بر اعمال فروتنانه‌ای است که بیانگر نگرش جدید نسبت به خدا است (متی ۲۵: ۳۱-۴۶). عیسی از اصطلاح "صالح" به معنای متی ۶: ۱ استفاده می کند، که شامل صدقه دادن بود (به موضوع خاص در لوقا ۱۱: ۴۱)، دعا و روزه (به موضوع خاص در لوقا ۵: ۳۳ مراجعه کنید). یهودیت اینها را اعمال شایسته‌ای می داند که از جانب خدا پاداش می گیرد. انگیزه اقدامات مذهبی بسیار مهم است. اول خدا به قلب نگاه می کند!

کتاب مطالعه انجیل NASB (صفحه ۱۴۹۱) خلاصه‌ای مفید از کتابهای مربوط به "معاد همه" در مقابل "معاد برای برخی" است. "همه قیام خواهند کرد (اول قرن‌تین ۱۵: ۲۳؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۲۰: ۴ الی ۶) از قیام عمومی متمایز است (اول قرن‌تین ۱۵: ۱۲، ۲۱؛ عبرانیان ۶: ۲؛ مکاشفه ۲۰: ۱۱-۱۵)".

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۱۵ الی ۲۴

^{۱۵} چون یکی از میهمانان که با عیسی همسفره بود این را شنید، گفت: «خوشا به حال آن که در ضیافت پادشاهی خدا نان خورد.»^{۱۶} عیسی در پاسخ گفت: «شخصی ضیافتی بزرگ ترتیب داد و بسیاری را دعوت کرد.^{۱۷} چون وقت شام فرا رسید، خادمش را فرستاد تا دعوت‌شدگان را گوید، "بیاید که همه چیز آماده است."^{۱۸} اما آنها هر یک عذری آوردند. یکی گفت: "مزرعه‌ای خریده‌ام که باید بروم آن را ببینم. تمنا اینکه معذورم بداری."^{۱۹} دیگری گفت: "پنج جفت گاو خریده‌ام، و هم‌اکنون در راهم تا آنها را بیازمایم. تمنا دارم معذورم بداری."^{۲۰} سومی نیز گفت: "تازه زن گرفته‌ام، و از این رو نمی‌توانم بیایم."^{۲۱} پس خادم بازگشت و سرور خود را آگاه ساخت. میزبان خشمگین شد و به خادم دستور داد به کوچه و بازار شهر بشتابد و فقیران و معلولان و کوران و لنگان را بیاورد.^{۲۲} خادم گفت: "سرور من، دستورت را انجام دادم، اما هنوز جا هست."^{۲۳} پس آقايش گفت: "به جاده‌ها و کوره‌راههای بیرون شهر برو و به‌اصرار مردم را به ضیافت من بیاور تا خانه‌ام پر شود.^{۲۴} به شما می‌گویم که هیچ‌یک از دعوت‌شدگان، شام مرا نخواهند چشید."

۱۴: ۱۵ "خوشا به حال آن که در ضیافت پادشاهی خدا نان خورد" این آشکارا یک طغیان قلبی بود، اما عیسی در آن رفتار خودخواهانه یهودی را که انتظار می‌رفت نعمت باشد، در آن تشخیص می‌دهد. کل این متن شامل انتظار یهودیان از عشق خدا است (انتخاب اسرائیل، مراجعه شود به یوحنا ۸: ۳۱-۵۹).

■ "در پادشاهی خدا نان خورد" بدیهی است که این یک فریسی بود، زیرا آنها انتظار داشتند بعد از زندگی جسمی (مراجعه کنید به موضوع خاص در لوقا ۵: ۱۷). ضیافت مسیح یک استعاره بسیار متداول در کتاب مقدس برای توصیف یاران شخصی و شاد با خدا در بهشت است (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۲۹؛ مزامیر ۲۳: ۵؛ اشعیا ۲۵: ۶-۹؛ متی ۸: ۱۱-۱۲؛ ۲۹: ۲۶؛ مکاشفه ۱۹: ۹). باید پیوند اجتماعی و مشارکت صمیمی که در غذا خوردن با هم در جهان مدیترانه وجود دارد را درک کرد.

۱۴: ۱۶ الی ۲۴ این همسو با متی ۲۲: ۲ الی ۱۴ است، هر چند جزئیات آنها متفاوت است (در متی جشن عروسی است).

۱۴:۱۷ به نظر می رسد که در فلسطین روزگار عیسی عرفی بوده است که دعوت رسمی به ضیافت زود هنگام ارسال شود و در روز شام (یا عید) بندگان فرستاده شدند تا به میهمانان بگویند که همه چیز آماده است (میز، غذای گرم)، اکنون بیایید.

۱۴:۱۸ "اما همه آنها شروع کردند به بهانه آوردن. "بهانه ها عبارت بودند از:

۱. یک قطعه زمین خریده ام
۲. گاوهایی خریده ام
۳. تازه ازدواج کرده ام

اگرچه این موارد اقدامات نادرست نیستند، اما آنها نگرشی نسبت به اولویت های کاذب، عدم تعهد و احساس طرد شخصی یا بدزبانی از میزبان را نشان می دهند.

۱۴:۲۱ این وعده های غذایی اجتماعی بسیار گران بودند. بر مبنای میهمانان دعوت شده بود، کسانی که انتظار می رود حضور یابند. همچنین عدم حضور بی احترامی به میزبانی بود که با رحمت آنها را دعوت کرده بود.

■ اولین فکر میزبان دعوت از نیازمندان جامعه بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۲۱). این لیست دارای پیامدهای مسیحانه عهد عتیقی است. ولی این همچنان کفایت نمی کرد، حتی مسافران و بیگانگانی که از آنجا عبور می کردند نیز دعوت میشدند (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۲۳). این دسته دوم ممکن است روشی برای اشاره به "غیر یهودیان" باشد (مراجعه کنید به *Through Peasant Eyes*, Kenneth Bailey, صفحات ۱۰۰-۱۰۳).

۱۴:۲۳ شاید این پاسخی باشد به این سوال که چند نفر در لوقا ۱۳: ۲۳ نجات می یابند. خانه خدا پر خواهد شد (به عنوان مثال، اقوام و بیگانگان دعوت می شوند و برای نجات به سوی عیسی می آیند).

۱۴:۲۴ "به شما می گویم که هیچ یک از دعوت شدگان، شام مرا نخواهند چشید" این یک کلام خلاصه از عیسی است. بدیهی است که به قوم اسرائیل اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۴: ۱۵؛ رومیان ۹-۱۱). غیر یهودیان شامل شده بودند. اسرائیل نتوانسته است وظیفه و مأموریت خود را در پیدایش ۱۲: ۳ به انجام برساند (پیدایش ۱۹: ۵-۶؛ افسسیان ۲: ۱۱-۱۳). حالا میزبان (خدا) در را می بندد!!

در طول تاریخ خود اسرائیل علیه یهوه شورش کرده بود (اعمال رسولان ۷). فقط باقیمانده ایمان با خدا بود. رستگاری همیشه عملی از روی لطف و رحمت از جانب خدا بوده است. با این حال، خدا می خواست مردمانی عادل و پارسا هم باشند که بتوانند شخصیت او را به جهان در حال سقوط شهادت دهند (مراجعه شود به حزقیال ۳۶: ۲۲). این آرزوی پارسایی فردی بود که قوم اسرائیل را سردرگم کرده بود (و هنوز هم قانونگذاران را گیج می کند). عدالت نتیجه بود، گواه رابطه ایمان شخصی با خدا بود نه اساس آن رابطه!

آه، مصیبت در زمان و ابدیت قانونی بودن و خودپرستی!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۲۵ الی ۳۳

^{۲۵} جمعیتی انبوه عیسی را همراهی می کرد. او رو بدیشان کرد و گفت: ^{۲۶} «هر که نزد من آید و از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر، و حتی از جان خود نفرت ندارد، شاگرد من نتواند بود. ^{۲۷} و هر که صلیب خود را بر دوش نکشد و از پی من نیاید، شاگرد من نتواند بود.»
^{۲۸} «کیست از شما که قصد بنای برجی داشته باشد و نخست ننشیند تا هزینه آن را برآورد کند و ببیند آیا توان تکمیل آن را دارد یا نه؟ ^{۲۹} زیرا اگر پی آن را بگذارد اما از تکمیل بنا درماند، هر که ببیند، استهزا کرده. ^{۳۰} گوید: "این شخص ساختن بنایی را آغاز کرد، اما از تکمیل آن درمانده است!"»

^{۳۱} «و یا کدام پادشاه است که راهی جنگ با پادشاهی دیگر شود، بی آنکه نخست بنشیند و ببیند که آیا با ده هزار سرباز می تواند به رویارویی کسی رود که با بیست هزار سرباز به جنگ او می آید؟ ^{۳۲} و اگر ببیند که او را توان رویارویی نیست، آنگاه تا سپاه دشمن دور است، سخنگویی خواهد فرستاد تا جویای شرایط صلح شود. ^{۳۳} به همین سان، هیچ یک از شما نیز تا از تمام دارایی خود دست نشوید، شاگرد من نتواند بود.»

۱۴:۲۵ "جمعیتی انبوه عیسی را همراهی می کرد" این یک زمان غیر کامل است. این جمعیت بزرگ از ۹: ۵۱ به عنوان مشخصه سفر انجیل لوقا در بشارت عیسی را توصیف می کند، زیرا او برای مردن به اورشلیم سفر می کند.

۱۴: ۲۶ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است که از منظر نویسنده یا برای اهداف ادبی او صادق است.

■ "هر که" چه کلمه فوق العاده‌ای! بخاطر دعوت های کتاب مقدس برای "هر که"، "همه"، "تعداد افراد" و "هر کس" خدا را شکر میکنیم! با این حال، مطالبات و الزامات نیز وجود دارد. توجه کنید که بعد از لوقا ۱۴: ۲۱ در متن می آید! همه خوش آمدید!

■ "نزد من آید" این نیاز شخصی برای نجات است (دقیقا مثل انجیل یوحنا). ایمان (به موضوع خاص در لوقا ۱: ۴۵ مراجعه کنید) در عیسی کلیدی برای بخشش و ارتباط شخصی با خدا است. ما خلق شدیم (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۶-۲۷) برای شناختن او و مشارکت با او (پیدایش ۳: ۸). زندگی بدون او بیهوده و خالی است (یعنی، مرقس ۸: ۳۶). همانطور که آگوستین گفت، در هر انسانی چاله ای به شکل خدا وجود دارد و تا زمانی که با او آرامش پیدا نکنیم، هرگز خوشحال نخواهیم شد.

■ "نفرت از پدر خود" این یک اصطلاح مقایسه عبری است (مراجعه شود به پیدایش ۲۹: ۳۱، ۳۳؛ تثنیه ۲۱: ۱۵؛ ملاکی ۱: ۲-۳ [رومیان ۹: ۹]؛ یوحنا ۱۲: ۲۵) بدیهی است که این امر به معنای واقعی کلمه به دلیل اظهارات عیسی مبنی بر بزرگداشت پدر و مادر در متی ۱۵: ۴ نمی تواند ملاک قرار گیرد، که منعکس کننده ده فرمان است. در این بخش از مرگ تا نفس صحبت می شود. در تعهد خاور نزدیک، خانواده از هر تعهد دیگری اولویت دارد، اما عیسی باید اولویت اول مومنان باشد (مراجعه شود به لوقا ۱۲: ۴۹ الی ۵۳؛ متی ۱۰: ۳۴ الی ۳۹).

■ "حتی از جان خود" عیسی الگوی بشارت را تعیین میکند (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۳؛ ۱۷: ۳۳؛ اول یوحنا ۳: ۱۶).

■ "شاگرد من نتواند بود" بر این نکته در لوقا ۱۴: ۲۷ تاکید میشود. به سختی میتوان در فضل خداوند را که به وضوح در تمثیل ضیافت بزرگ نشان داده شده است (لوقا ۱۴: ۱۵-۲۴) با فراخوان رادیکال برای فداکاری کامل از نفس در لوقا ۱۴: ۲۵-۳۳ تعادل برقرار کرد. هر دو واقعیت دارند. فیض آغازگر و تامین کننده است، اما گیرندگان باید یک انتخاب مهم و اساسی را در زندگی ایجاد کنند! پیروی (لوقا ۱۴: ۲۵) همان شاگردی نیست. دقیقا همانطور که در مثل خاکها، جوانه زنی همان میوه دادن نیست!

۱۴: ۲۷ "هر که صلیب خود را بر دوش نکشد" این به مشکلی که مومنین با آن روبرو هستند اشاره نمیکند، بلکه به خود مرگ اشاره دارد (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۳ الی ۲۶؛ متی ۱۰: ۳۴ الی ۳۹؛ ۱۶: ۲۴؛ غلاطیان ۲: ۲۰). این رسمی بود در فلسطین قرن اول برای زندانیان محکوم که باید مصلوب میشدند، آنها باید تیرچه را به محل به صلیب کشیدن بر پشت خود حمل میکردند.

۱۴: ۲۸ الی ۳۲ این از لزوم به رسمیت شناختن بهای پیروی سخن میگوید! تصمیم گیری سریع لازم نیست! انجیل کاملاً رایگان است، اما بهای آن هر آنچه است که هستیم و داریم (مراجعه کنید به متی ۱۳: ۴۴-۴۶). با توجه به این، مسیحیت مدرن غربی مظهر ضعیف فرهنگ دینی "چه نفعی در آن برای من وجود دارد" است! مسیحیان غربی مدرن، ایمان کتاب مقدس را به یک رویداد هفتگی تبدیل کرده اند، مکانی که ما به جای ارتباط هفت روز هفته، روزی ۲۴ ساعت، خدمت به مسیح، ماشین خودمان را پارک می کنیم و فقط ساعتی را به آن میپردازیم. ما فقط باقیمانده های زندگی پر مشغله و برنامه های خود را به او می دهیم. ما او را با لوازم جانبی و غیر ضروری می پرستیم و ستایش می کنیم. به همین دلیل است که ما چنین کلیساهای بزرگ و زیبایی داریم و سازمانها و برنامه های مفصلی دارند و هیچ قدرت معنوی، زندگی قابل تغییر و زندگی ندارند، اما هیچگونه توجه و توجهی به آن صورت نمی گیرد!! خدایا ما را به خاطر باورهای فرهنگی، پیرامونی، آسانی ببخش!

فقط یک فکر دیگر، این تاکید بر شمارش هزینه های شاگردی باید مربوط به سنی باشد که مسیح دریافت می کند. فرد باید به اندازه کافی بالغ باشد تا

۱. کتاب مقدس را بشناسید
۲. بدانند که آنها را نقض کردند
۳. انجیل را درک کنید
۴. بتواند هزینه شاگردی را بپردازد

اگر "تصمیمات" خیلی زود اتخاذ شود، آنها منجر به مسیحیان سردرگمی یا "مسیحیان نابالغ" دائمی می شوند!

۱۴: ۳۱ "بی آنکه نخست بنشینند و ببینند که آیا به ده هزار سرباز می تواند به رویارویی کسی رود که با بیست هزار سرباز به جنگ او می آید" این به معنای برآورد منابع خودمان نیست، بلکه انتخاب آگاهانه ما از هزینه پیروی است.

۱۴:۳۳ قبل از اینکه ما این کار را به عنوان گزاره گویی رد کنیم، متن و همسورا دوباره بخوانید (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۳-۲۶، ۶۱-۶۲؛ ۱۲: ۳۳؛ ۱۵: ۲۲). ایمان کتاب مقدس تعهد جدی در اولویت است. هیچ چیز، هیچ چیز، هیچ چیز نباید بالاتر از او باشد (خانواده، ملت، معیشت، زندگی شخصی خود). اگر چیزی مقدم بر او بود، آن را واگذار کنید. هر چه مانده است، از آن برای او استفاده کنید! به *Answers to Questions*، F. F. Bruce، صفحه ۵۴ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۴: ۳۴ الی ۳۵

۳۴ «نمک نیکوست، اما اگر خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می توان آن را باز نمکین ساخت؟^{۳۵} نه به کار زمین می آید و نه در خور کُپّه کود است؛ بلکه آن را دور می ریزند. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!»

۱۴: ۳۴ "نمک نیکوست" به دلیل ارزش شدید نمک در جهان باستان

۱. برای بهبودی و پاکسازی
۲. برای حفظ غذا
۳. برای طعم دادن به غذا
۴. برای حفظ رطوبت در انسان در آب و هوای بسیار خشک

نمک یک دارایی با ارزش بود. اغلب برای پرداخت دستمزد سربازان استفاده می شد. مسیحیان به دلیل نفوذ و حفظ قدرت در دنیای گمشده، "نمک زمین" خوانده می شوند. مومنان نمک هستند. این یک گزینه نیست. تنها انتخاب این است که آنها چه نوع نمکی خواهند بود. نمک می تواند زناکار و بی فایده شود. افراد گمراه در حال تماشا هستند.

۱۴: ۳۵ "هر که گوش شنوا دارد، بشنود" این اشاره به این واقعیت دارد که اگر روح القدس به بینش مومنین کمک نکند، آنها نمی توانند حقیقت معنوی را درک کنند (مراجعه کنید به متی ۱۳: ۹، ۴۳؛ مرقس ۴: ۹، ۲۳؛ لوقا ۸: ۸؛ مکاشفه ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۹؛ ۳: ۶، ۱۳، ۲۲؛ ۹: ۱۳). با این حال، همچنین حاکی از تمایل فرد برای شنیدن و پاسخ دادن است.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا عیسی همچنان به رویارویی با رهبران مذهبی در مورد روایات شفاهی ادامه میداد؟
۲. استعاره و هدف از ضیافت مسیحانه را توضیح دهید.
۳. آیا عیسی می خواهد که ما فقیر و بدون پیوندهای خانوادگی شاگردان واقعی باشیم؟
۴. مسیحیان چگونه "نمکی" هستند؟
چرا آنها "نمک" هستند؟
هدف آنها در دنیای گمشده چیست؟

لوقا ۱۵

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
		تمثیل درباره گمراهی (۱:۱۵ الی ۳۲)		تمثیل رحم خدا (۱:۱۵ الی ۲۲)
تمثیل گوسفند گمشده ۱:۱۵ الی ۷	تمثیل گوسفند گمشده ۱:۱۵ الی ۷	گوسفند گمشده ۱:۱۵ الی ۲ ۳:۱۵ الی ۷	گوسفند گمشده ۱:۱۵ الی ۳	گوسفند گمشده ۱:۱۵ الی ۳
			۴:۱۵ الی ۷	۴:۱۵ الی ۷
تمثیل سکه گمشده ۸:۱۵ الی ۱۰	تمثیل سکه گمشده ۸:۱۵ الی ۱۰	سکه گمشده ۸:۱۵ الی ۱۰	سکه گمشده ۸:۱۵ الی ۱۰	دراخمای گم شده ۸:۱۵ الی ۱۰
تمثیل پسر گمراه ۱۱:۱۵ الی ۲۴	تمثیل پسر گمراه ۱۱:۱۵ الی ۳۲	پسر گمراه ۱۱:۱۵ الی ۲۴	پسر گمراه ۱۱:۱۵ الی ۲۰ الف ۲۰:۱۵ ب الی ۲۴	پسر گمراه (ولخرج) و پسر وظیفه شناس ۱۱:۱۵ الی ۱۳ ۱۴:۱۵ الی ۲۰ الف ۲۰:۱۵ ب الی ۲۴
		۲۵:۱۵ الی ۳۲	۲۵:۱۵ الی ۳۲	۲۵:۱۵ الی ۳۰ ۳۱:۱۵ الی ۳۲

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

- A. لوقا ۱۴: ۲۵-۳۵ مرحله ای را تعیین می کند که بسیاری از حاضرین، با شنیدن هزینه شاگردی، از پیروی از عیسی دست کشیدند. لوقا ۱۵ نشان می دهد که ناآرامی های مذهبی و اجتماعی همچنان به سوی او می آمدند
- B. این سه تمثیل چهار کانون دارند:
 ۱. گم شدن انسان
 ۲. عشق فعال خدا به همه انسانها (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۲: ۴؛ دوم پطرس ۳: ۹)
 ۳. رسالت ناجی در جستجوی و پس انداز (مراجعه کنید به مرقس ۱۰: ۴۵)
 ۴. عکس العمل رهبران مذهبی از روی خود پارسایی (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۲، که در برادر بزرگتر، ۲۵-۳۲ ذکر شده است)
- C. توجه کنید که شخصیت های اصلی این تمثیلها افرادی بودند که توسط مقامات مذهبی مورد بررسی قرار می گرفتند: چوپانان، زنان و فرزندان شورشی.
- D. سه تمثیل، که مختص لوقا هستند (متی ۱۸: ۱۲-۱۴ از "گوسفندان گمشده" استفاده می کند، اما در متنی که به شاگردان می گویند نه

فریسیان)، فهم عیسی را از شخصیت و هدف جستجوگر و نجات دهنده خدا افشا می کنند (بازگرداندن همه انسانهای گناهکار سقوط کرده تا احیا کامل رابطه با او، مراجعه کنید به یوحنا ۴: ۲۳؛ لوقا ۱۹: ۱۰).

E. لوقا ۱۵ و ۱۶ دارای مجموعه‌ای از پنج تمثیل است. به یاد داشته باشید که تقسیمات فصل تحت الهام نیستند.

F. یک منبع وجود دارد که من به ویژه در تفسیر مثل‌های لوقا مفید یافتم: *Poet and Peasant and Through*, Kenneth E. Bailey. این همان حدسه‌های فرضی نویسنده نیست که به اندازه دانش او از نزدیکی جامعه و آداب و رسوم شرقی چنین بینشی به این ژانر شرقی وارد کرده است.

اصول تفسیر تمثیل (یادداشت کامل در مقدمه فصل ۸ را مطالعه کنید)

- A. نگاه به متن قبلی و بعدی برای تعیین:
- B. تعیین موضوع اصلی (معمولاً مضامین با تعداد شخصیت‌های اصلی مرتبط هستند).
- C. جزئیات بی اهمیت را در تفسیرهای کلامی قرار ندهید (تمثیلها داستانهای ساختگی هستند).
- D. از تمجید و معنویت پرهیز کنید مگر اینکه چیزی در متن آن را بخواهد.
- E. تعالیم را صرفاً بر تمثیلها بنا نکنید. آنها به عنوان بهترین تصویر در خدمت هستند.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۵: ۱ الی ۲

۱ و اما خراجگیران و گناهکاران جملگی نزد عیسی گرد می آمدند تا سخنانش را بشنوند. اما فریسیان و علمای دین همهمه کنان می گفتند: «این مرد گناهکاران را می پذیرد و با آنان همسفره می شود.»

۱۵: ۱ "جملگی" لوقا غالباً از اغراق (یعنی استفاده از "همه" در لوقا ۳: ۱۶؛ ۴: ۱۵؛ ۹: ۱) برای تأکید بر تأثیری که عیسی بر فراز فلسطین داشته است، استفاده میکند. مطمئناً همه افراد متضرر و گناهکار نزد عیسی نرسیده اند، اما خیلیها این کار را کردند (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۶۵، ۶۶؛ ۲: ۱، ۳۸، ۴۷؛ ۳: ۱۵، ۲۰؛ ۴: ۵، ۱۵؛ ۶: ۲۶؛ ۷: ۱۶، ۱۷، ۲۹؛ و غیره).

■ "خراجگیران" این یهودیان برای رومیان (یا هیروود) کار می کردند و حقوق آنها معمولاً از گرفتن مالیات بیش از حد از هموطنانشان حاصل می شد. آنها مورد نفرت مردم محلی بودند. عیسی حتی یکی از آنها را به عنوان یک رسول، لای (متی ۹: ۹-۱۰) نامید.

■ "گناهکاران" این به هر دو اشاره دارد

۱. اشخاص آشکارا غیراخلاقی
۲. اشخاصی که به دلیل شغل خود سرکش شده اند
۳. روستاییان عامی که کاملاً از روایات شفاهی پیروی نکرده اند

رعایت کامل تمام قوانین ربی‌ها برای افراد عادی بسیار دشوار بود. این دو گروه تمام کسانی را که قبلاً توسط نخبگان مذهبی روزگار عیسی رد شده بودند، توصیف می کردند. فرقه‌های یهودی (فریسیان، صدوقیان، زیلوتها، اِس‌ها) یکدیگر را به عنوان مورد قبول خدا قبول نداشتند. دین به یک وضعیت مبتنی بر عملکرد یا وابستگی حزبی منحصر به فرد تبدیل شده بود.

■ "نزد او می آمدند" این زمان غیر کامل با الفاظ اضافی دلالت بر این دارد که این یک اتفاق طبیعی بود. آنها پذیرفتند از عیسی پذیرایی کنند، که هرگز با سایر رهبران مذهبی اینکار را نکردند. جالب است که از همین فعل یونانی برای نزدیک شدن به خدا در عبرانیان ۷: ۱۹ و یعقوب ۴: ۸ استفاده می شود. این افراد به دنبال خدا بودند (مراجعه شود به دوم تواریخ ۱۵: ۲). فریسیان ادعا می کردند که در جستجوی او هستند، اما در واقعیت، آنها به روایات خود چسبیده بودند (مراجعه کنید به اشعیا ۲۹: ۱۳) و مردم را از خدا دور می کردند (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۱۶، ۲۴؛ رومیان ۲: ۱۹).

■ "تا سخنانش را بشنوند" این یک حال نامحدود است. این افراد یاغی می خواستند تعالیم عیسی را بشنوند.

۱۵: ۲ "فریسیان و کاتبان" این همان نظمی است که لوقا ۵: ۳۰؛ معمولاً معکوس می شود، یعنی لوقا ۵: ۱۷، ۲۱). آنها احتمالاً بخشی از یک هیئت

رسمی بودند که از اورشلیم برای جاسوسی از عیسی اعزام شده بودند.

آنها امیدوار بودند که چیزی را پیدا کنند که رسماً او را در دادگاه متهم کنند. در زمان عیسی، بیشتر کاتبان (وکلا شریعت موسی) فریسی بودند. موضوع خاص: فریسیان در لوقا ۵: ۱۷ و کاتبان در لوقا ۵: ۲۱ را مطالعه کنید.

■ **"همهمه‌کنان می‌گفتند"** این یک زمان اخباری فعال غیر کامل است، که نشانگر عمل مکرر در زمان گذشته است (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۳۰).

این ترکیب (*dia + gogguzō*) است که فقط در اینجا و در لوقا ۱۹: ۷ مورد استفاده قرار می‌گیرد. هر دو درگیر ناسزاگویی نخبگان مذهبی هستند. در Septuagint این ترکیب در مورد بنی اسرائیل استفاده می‌شد که در دوره سرگردانی بیابان از موسی و حتی یهوه عصبانی می‌شدند (مراجعه شود به خروج ۱۵: ۲۴؛ ۱۶: ۲، ۷، ۸؛ اعداد ۱۴: ۲).

■ **"این مرد"** این اصطلاح اغلب در انجیل در مفهوم تحقیرآمیز به عنوان راهی برای استفاده نکردن از نام شخص مورد استفاده قرار می‌گیرد.

■ **"گناهکاران را می‌پذیرد"** این حال اخباری میانی (دپوننت) است یعنی این که عیسی پیوسته این افراد را انتخاب می‌کرد. او ممکن است این مراسم غذا را حمایت کرده و به طور خاص آنها را دعوت کرده باشد. همین انتقاد در لوقا ۵: ۲۷-۳۲ مشاهده می‌شود (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۳۴).

استقبال مسیحیان از مریض، نیازمند و بیمار یکی از نشانه‌های عهد عتیقی مسیح است که این رهبران مذهبی باید آن را به رسمیت می‌شناختند (به یادداشت‌های لوقا ۱۴: ۱۴ مراجعه کنید). جنبه شگفت آور این سه تمثیل، نه تنها نوع افرادی است که به آنها پرداخته می‌شود (چوپانان، زنان، فرزندان سرکش)، بلکه دلالت‌هایی که عیسی دریافت می‌کند و گناهکاران را می‌بخشد. این دامنه منحصر به فرد خداوند است (مراجعه شود به مرقس ۲: ۱-۱۲)!

این شاهد قدرتمندی از فهم خود مسیح است (یعنی خدای دوباره زنده شده).

■ **"و با آنان همسفره می‌شود"** این یک حال اخباری فعال است. غالباً یهودیان ثروتمند با دادن صدقه به کنیسه محلی، فقیران جامعه خود را تغذیه می‌کردند (به موضوع خاص در لوقا ۱۱: ۴۱ مراجعه کنید). با این حال، آنها هرگز با آنها غذا نخوردند. غذا خوردن با کسی در این فرهنگ پذیرش کامل و دوستی را نشان می‌داد. عیسی گناهکاران را دوست داشت / دوست داشت و سعی کرد / به آنها برسد تا به خدا برسد، که آنها را از گناهکار شدن به مهمان و دوستان تغییر می‌دهد. به یک معنا، این رویدادهای غذا خوردن، ضیافت مسیح را پیش بینی می‌کنند. برخی که فکر می‌کنند آنجا خواهند بود، نخواهند بود.

این موقعیت کلامی هر سه تمثیل در لوقا ۱۵ است. همسو در متی ۱۸: ۱۲-۱۳ همچنین قلب خدا را نشان می‌دهد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۵: ۳ الی ۷

آپس عیسی این مثل را برایشان آورد: ^۴ «کیست از شما که صد گوسفند داشته باشد و چون یکی از آنها گم شود، آن نود و نه را در صحرا نگذارد و در پی آن گمشده نرود تا آن را بیابد؟^۵ و چون گوسفند گمشده را یافت، آن را با شادی بر دوش می‌نهد^۶ و به خانه آمده، دوستان و همسایگان را فرا می‌خواند و می‌گوید: «با من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشده خود را باز یافتیم.»^۷ به شما می‌گویم، به همین سان برای یک گناهکار که توبه می‌کند، جشن و سرور عظیمتری در آسمان بر پا می‌شود تا برای نود و نه پارسا که نیاز به توبه ندارند.

۱۵: ۴ «کیست از شما» عیسی به گله داران اشاره می‌کند. اینها بعضی از مشاغلی بود که توسط فریسیان تحقیر میشدند زیرا شغل آنها مانع از رعایت کلیه قوانین و مقررات سنت‌های شفاهی می‌شود. عیسی مورد استقبال کسانی که از سوی رهبران مذهبی رد می‌شدند، قرار می‌گرفت. در حقیقت، برای چوپانان این بود که اولین اعلامیه تولد مسیح ساخته شد (مراجعه شود به لوقا ۲).

■ **"آن نود و نه را در صحرا نگذارد"** این یک عدد بسیار خاص است. چوپان گوسفندان را محاسبه می‌کرد و آنها را در شب در محوطه قرار می‌داد. هر گوسفند برای چوپان مهم بود. یک گله صد گوسفند یک گله با اندازه متوسط در نظر گرفته میشد. نود و نه گوسفند را تنها نمی‌گذاشتند، بلکه نزد سایر چوپانها می‌گذاشتند یا همچنان در یک محوطه نگاه میداشتند. استعاره خدا به عنوان چوپان در عهدعتیق متداول است (مراجعه کنید به مزامیر ۲۳: ۸۰؛ ۱ اشعیا ۴۰: ۱۰، ۱۱). همچنین در مورد رهبران دروغین هم استفاده می‌شود (مراجعه شود به حزقیال ۳۴: ۱؛ اشعیا ۵۶: ۹-۱۲). حتی یک چوپان مسیحی زخمی نیز در زکریا ۱۳ وجود دارد. عیسی در یوحنا ۱۰ خود را "چوپان خوب" می‌نامد.

■ **"در صحرا"** این اصطلاح یعنی زمین بایر غیر مسکونی.

■ "آن گمشده" این ممکن است اشاره ای به اشعیا ۵۳: ۶ باشد. یهودیان گناهکار به عنوان گوسفندان گمشده تلقی میشوند (مراجعه شود به ارمیا ۵۰: ۶؛ متی ۹: ۳۶؛ ۱۰: ۶).

۱۵: ۵ "آن را با شادی بر دوش می‌نهد" یکی از آثار زیبای هنری که عیسی را به تصویر می‌کشد، چوپانی است که بره ای بر روی شانه های خود دارد. این نشان دهنده مراقبت عاشقانه چوپان است.

۱۵: ۶ "با من شادی کنید" این یک زمان آنوریست مجهول امری (دپوننت) است که در لوقا ۱۵: ۹ تکرار می‌شود و در لوقا ۱۵: ۲۳ همسواست (به معنای واقعی کلمه به عنوان "شاد باشید"، وجه شرطی آنوریست مجهول). این دستور منعکس کننده میل خدائی است که دوست دارد همه کسانی که به واسطه پاسخ ایمان توبه به مسیح، پسر خود، به او باز می‌گردند، خوشحال باشند.

۱۵: ۷ "توبه می‌کنند" این یک وجه وصفی حال فعال است که نشان دهنده اقدام در حال انجام است. اصطلاح یونانی *metanoō* به معنای "تغییر ذهن" است. اصطلاح عبری مطابق به معنای "تغییر عمل" است. هر دو در توبه نقش دارند. جالب است که متی و لوقا خیلی بیشتر از مرقس و یوحنا از توبه یاد می‌کنند که اصلاً این کلمه را ذکر نمی‌کنند. موضوع خاص را در لوقا ۳: ۳ ببینید.

انجیل را می‌توان خلاصه کرد که (۱) توبه کنید و (۲) ایمان داشته باشید/ باور کنید/ اعتماد کنید (یعنی، مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۲۰: ۲۱). لوقا به نیاز به توبه غالباً اشاره می‌کند (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۳۲؛ ۱۰: ۱۳؛ ۱۱: ۳۲؛ ۱۳: ۱۱؛ ۱۳: ۳۲؛ ۱۳: ۵؛ ۱۵: ۷، ۱۰؛ ۱۶: ۳۰؛ همچنین اعمال رسولان ۲: ۳۸؛ ۳: ۱۹؛ ۸: ۲۲؛ ۱۷: ۳۰؛ ۲۰: ۲۱؛ ۲۴: ۴۷؛ ۲۶: ۲۰).

■ "برای یک گناهکار که توبه می‌کند، جشن و سرور عظیمتری در آسمان بر پا می‌شود" این نشان دهنده قلب خدا و اولویت نجات مردم است. در سه تمثیل این فصل، هدف انجیل به روشنی نشان داده شده است (ترمیم تصویر خدا در بشریت، پیدایش ۱: ۲۶-۲۷، و بازسازی دوستی بشریت با خدا، مراجعه شود به پیدایش ۳: ۸).

■ "که نیاز به توبه ندارند" این طنز است، نه آموزه، مانند لوقا ۵: ۳۱-۳۲؛ متی ۹: ۱۲-۱۳ و مرقس ۲: ۱۷. کسانی که می‌دانستند آنها نیاز معنوی دارند، به آسانی نزد عیسی آمدند، اما نخبگان مذهبی چنین نیازی را احساس نمی‌کردند. عیسی با کسانی که با ایمان و توبه به سراغ او آمده‌اند، خوراک می‌خورد، دوستی می‌کند، و آنها را می‌بخشد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۵: ۸ الی ۱۰

«او یا کدام زن است که ده سکه نقره داشته باشد و چون یکی از آنها گم شود، چراغی برنیفزود و خانه را نروید و تا آن را نیافته، از جستن باز نایستد؟^۹ و چون آن را یافت، دوستان و همسایگان را فرا می‌خواند و می‌گوید: "با من شادی کنید، زیرا سکه گمشده خود را باز یافتیم."^{۱۰} به شما می‌گویم، به همین سان، برای توبه یک گناهکار، در حضور فرشتگان خدا جشن و سرور بر پا می‌شود.»

۱۵: ۸ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم بوده و به مفهوم احتمال وقوع عمل است.

■ "ده سکه نقره" این کلمه یونانی *drachma*، فقط در اینجا در عهد جدید استفاده شده است. این یک روز دستمزد یک سرباز یا کارگر بود (مشابه یک دیناریوس). این نماد وضعیت این زن و احتمالاً مهریه او بود. رسم خاور نزدیک ما را آگاه می‌کند که این ممکن است یک روسری بوده باشد.

موضوع خاص: سکه‌هایی که در دوران عیسی در فلسطین استفاده می‌شد

(SPECIAL TOPIC: COINS IN USE IN PALESTINE IN JESUS DAY)

I. سکه های مسی

- A. چرما (*cherma*) - کم ارزش (مراجعه کنید به انجیل یوحنا ۲: ۱۵)
- B. چالچوس (*charchos*) - کم ارزش (مراجعه شود به انجیل متی ۹: ۱۰، انجیل مرقس ۱۲: ۴۱)
- C. اساریون (*assarion*) - سکه مسی رومی به ارزش تقریبی ۱/۱۶ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل متی ۲۹: ۱۰)
- D. کدرانتس (*kodrantēs*) - سکه مسی رومی به ارزش تقریبی ۱/۶۴ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۵)

E. لپتون (*lepton*) - سکه مسی یهودی به ارزش تقریبی ۱/۱۲۸ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۲:۴۲، انجیل لوقا ۲۱:۲)

F. کوادرانس/فارتینگ (*quadrans/farthing*) - سکه رومی به ارزش خیلی کم
II. سکه های نقره

A. آرگوروس (*arguros*) - سکه نقره - بسیار با ارزشتر از سکه های برنز یا مسی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۹:۱۰، ۱۵:۲۶)

B. دیناریوس (*dēnarius*) - سکه نقره رومی که ارزش آن معادل دستمزد یک روز کاری بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۸:۲۸، انجیل مرقس ۶:۳۷)

C. دراخم (*drachmē*) - سکه نقره یونانی که ارزش آن برابر با ارزش دیناریوس بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۹:۱۵)

D. دی-دراخمون (*di-drachmon*) - سکه دو دراخمی که ارزش آن برابر نیم شکل یهودی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۲۴)

E. استاتر (*statēr*) - سکه نقره که ارزش آن برابر چهار *denarii* بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۲۷)

III. سکه های طلا - کروزوس (*chrysos*) - با ارزشترین سکه (مراجعه شود به انجیل متی ۹:۱۰)

IV. اصطلاحات کلی وزن فلزات

A. منا (*maaa*) - لاتین مینا، واحد وزن فلز معادل ۱۰۰ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۳:۱۹)

B. تالانتون (*talanton*) - واحد یونانی وزن (مراجعه شود به انجیل متی ۱۸:۲۴، ۱۵:۲۵ و ۱۶ و ۲۰ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۸)

۱. سکه نقره به ارزش ۶۰۰۰ *dēnarius*

۲. سکه طلا به ارزش ۱۸۰۰۰۰ *dēnarius*

C. شکل (*shekel*) - واحد یهودی عهد عتیقی وزن نقره (۴ اونس، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵:۲۳، ۳۷:۲۸، کتاب خروج ۲۱:۳۲)

۱. *pīm* - ۲/۳ شکل

۲. *beka* - ۱/۲ شکل

۳. *gerah* - ۱/۲۰ شکل

D. واحدهای بزرگتر

۱. *maneh* - ۵۰ شکل

۲. *kikkar* - ۳۰۰۰ شکل

■ "خانه را نروید و تا آن را نیافته، از جستن باز نایستد" این به معنای کلی گرای نیست (در پایان همه نجات خواهند یافت). جزئیات یک تمثیل را نمی توان وارد آموزه کلامی کرد. همانطور که رومیان ۵: ۱۸ باید در متن رومیان ۱-۸ تفسیر شود، بنابراین، عبارات کوچک نیز نمی توانند برای آموزش حقایقی که به طور واضح در متن بلافصل انکار می شوند، مورد استفاده قرار گیرند. اگر همه از توبه و ایمان استفاده می کردند، می شد همه را نجات داد، اما رمز و راز شر این است که حتی در صورت وجود نور زیاد، بسیاری پاسخ نمی دهند (یعنی فریسیان). موضوع خاص: گناه نابخشودنی را در لوقا ۱۱: ۱۹ مشاهده کنید.

من معتقدم که مرگ عیسی همه گناهان را در بر می گیرد، اما انجیل پاسخ ایمان اولیه و مداوم را می طلبد.

■ "چراغی بر نیفرورد" خانه های فقیرانه آن دوره پنجره نداشتند و در نتیجه فاقد نور طبیعی بودند.

۱۵: ۹ این تاکید اسکاتولوژیک لوقا ۱۵: ۶ الی ۷ را تکرار میکند.

۱۵: ۱۰ "فرشتگان خدا" این روش ربی ها است برای رجوع به خدا (همانند "شادی در بهشت" در لوقا ۱۵: ۷). متی بسیاری از این عبارات را دارد که بدون ذکر نام او (دور زدن) به خدا اشاره دارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۵: ۱۱ الی ۲۴

۱۱ سپس ادامه داد و فرمود: «مردی را دو پسر بود. ۱۲ روزی پسر کوچک به پدر خود گفت: "ای پدر، سهمی را که از دارایی تو به من خواهد رسید، اکنون به من بده." پس پدر دارایی خود را بین آن دو تقسیم کرد. ۱۳ پس از چندی، پسر کوچکتر آنچه داشت گرد آورد و راهی دیاری

دوردست شد و ثروت خویش را در آنجا به عیاشی بر باد داد.^{۱۴} چون هر چه داشت خرج کرد، قحطی شدید در آن دیار آمد و او سخت به تنگدستی افتاد.^{۱۵} از این رو، خدمتگزارِ یکی از مردمان آن سامان را پیشه کرد، و او وی را به خوکیانی در مزرعهٔ خویش گماشت.^{۱۶} پسر آرزو داشت شکم خود را با خوراک خوکها سیر کند، اما هیچ کس به او چیزی نمی داد.^{۱۷} سرانجام به خود آمد و گفت: "ای بسا کارگران پدرم خوراک اضافی نیز دارند و من اینجا از فرط گرسنگی تلف می شوم.^{۱۸} پس برمی خیزم و نزد پدر می روم و می گویم: پدر، به آسمان و به تو گناه کرده ام.^{۱۹} دیگر شایسته نیستم پسر ت خوانده شوم. با من همچون یکی از کارگران رفتار کن."^{۲۰}

"پس برخاست و راهی خانه پدر شد. اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، دل بر وی بسوزاند و شتابان به سویش دویده، در آغوشش کشید و غرق بوسه اش کرد.^{۲۱} پسر گفت: "پدر، به آسمان و به تو گناه کرده ام. دیگر شایسته نیستم پسر ت خوانده شوم."^{۲۲} اما پدر به خدمتکارانش گفت: "بشتابید! بهترین جامه را بیاورید و به او بپوشانید. انگشتی بر انگشتش و کفش به پاهایش کنید.^{۲۳} گوسالهٔ پروراری آورده، سر ببرید تا بخوریم و جشن بگیریم.^{۲۴} زیرا این پسر من مرده بود، زنده شد؛ گم شده بود، یافت شد!" پس به جشن و سرور پرداختند.

۱۵: ۱۱ "دو پسر" اینها، یهودیانی را که پیام مسیح را شنیدند، مشخص می کنند: (۱) مردم عادی و (۲) رهبران مذهبی. پاسخ آنها به گم شدن همه انسانها (در این متن، بنی اسرائیل) در برابر خدا بسیار متفاوت خواهد بود. یک گروه از نجات بالقوه همه انسانها خوشحال می شوند، اما گروه دیگر عشق خدا به همه انسانها را توهین به خود تلقی می کنند.

۱۵: ۱۲ "سهمی را که از دارایی تو به من خواهد رسید، اکنون به من بده" این تا زمان مرگ پدرش به او تعلق نداشت. این یک سوم از املاک را شامل می شود که دو سوم آن به پسر ارشد تعلق دارد (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۱۷). این نشان دهنده روحیه عصیانگر، دوست نداشتنی و مستقل است. این حرف در فرهنگ شرقی شنیده نمیشود. این به معنای تمایل به مرگ پدر است (مراجعه شود به *Poet and Peasant*, Kenneth E. Bailey, صفحات ۲۰۶-۱۴۲).

■ "پس پدر دارایی خود را بین آن دو تقسیم کرد" دلایل فرهنگی و حقوقی متعددی وجود دارند که به تقسیم ارث پیش از مرگ اطلاق میشوند، اما بر اساس درخواست پسر نیستند! اقدامات پدر در اجازه دادن به این درخواست نامناسب و از نظر فرهنگی، شخصیت خدا را نشان نمی دهد، بلکه وسیله ای ادبی برای برجسته کردن عشق و بخشش ناخواسته و پرتحرک خداوند و بعدا در مثل است.

در مورد پسر ارشد، سکوت وی در مورد درخواست برادر و اقدام پدر در فرهنگ شرقی توهین آمیز و غیرقابل بخشش خواهد بود. او باید به شدت اعتراض می کرد. او همچنین در پایان این تمثیل برای محکوم کردن از وی جدا خواهد شد. در حقیقت، او نمایانگر نگرش فریسیان است. (آیا آنها گناهکاران را مانند خدا می پذیرند یا او برادر خود را مردود می کند؟)

۱۵: ۱۳ "آنچه داشت گرد آورد" برای انتقال داراییهای مزرعه به صورت نقدی به معنای (۱) خراب کردن مزرعه و حتی به خطر انداختن آینده آن و (۲) فروش آن با قیمتی بسیار کم.

اگر زمین درگیر بود، خریدار تا پس از مرگ پدر، تصرف نمی کرد. پدر تا آن زمان از آن استفاده می کرد.

■ "راهی دیاری دوردست شد" این نشانگر پسر کوچکتر است که به دنبال استقلال از خانواده است. او این کار را انجام خواهد داد!

"با زندگی شلخته وار اموال و داراییهای خود را بر باد داد"	NASB
"در آنجا او مالکیت خود را با زندگی نابجا هدر داد"	NKJV
"در آنجا او املاک خود را با فساد هدر داد"	NRSV
"جایی که او پول خود را در فساد و عیاشی هدر داد"	TEV
"جایی که او پول خود را در زندگی دزدگیر خراب کرد"	NJB
	PESHITTA
"در آنجا او ثروت خود را با ولخرجی هدر داد"	(Syriac)

این از فعل *sōzō* (نجات دادن) با آلفای خصوصی است (کسی که نمی تواند نجات یابد). همه ترجمه های انگلیسی *asōtōs* را ترجمه می کنند، قیدی که فقط در اینجا در عهد جدید دیده میشود، به عنوان زندگی غیراخلاقی، غیر خدا، بی اغتشاش است (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۳ و LXX امثال

۷: ۱۱؛ ۲۸: ۷). با این حال، نسخه سریانی قرن پنجم (آرامی) دلالت بر کسی دارد که بی احتیاط یا بی فکر با منابع خود است (*Greek - English Lexicon of the Septuagint* متعلق به German Bible Society، فهرست "بیهودگی" را به عنوان گزینه ترجمه برای *asōtia* تعیین میکند، صفحه ۶۹) بیان می کند، اما لزوماً غیراخلاقی نیست (مراجعه کنید به Kittel، جلد ۱، صفحه ۵۰۷ و Louw and Nida، جلد ۱، صفحه ۷۵۳).

۱۵: ۱۵ "خدمتگزاری یکی از مردمان آن سامان را پیشه کرد (در نسخه انگلیسی "به عنوان مستخدم یکی از مردم آن سرزمین استخدام شد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) "مسئله مهم تفسیری فعل "استخدام شدن" است. این فعل عمدتاً توسط لوقا و پولس استفاده می شود. این می تواند به معنای "معاشرت با" باشد (اعمال رسولان ۵: ۵؛ ۹: ۲۶؛ ۱۰: ۲۸)، "برافروختن" (مراجعه شود به متی ۱۹: ۵؛ لوقا ۱۰: ۱۱)، یا "پیوستن". اعمال رسولان ۸: ۲۹؛ ۱۷: ۷۴). در ابتدا به معنای "چسب زدن" بود. آیا این یهودی جوان احق و بی پروا خود را برای دستمزد استخدام می کرد یا آیا او برای زندگی به شدت به یک کشاورز محلی و غیر یهودی وابسته بود؟ سوال این است که او در چه حدی از ناامیدی است. مرد جوان چقدر ناامید بود؟ تا چه اندازه محتاج بود؟

احتمالاً "شهروند" با درخواست از او برای تغذیه خوک ها سعی در خلاص شدن از شر مرد یهودی داشت! شاید او آنقدر گرسنه بود، چنان ناامید، چنان نیازمند بود، که هر کاری را برای زنده ماندن انجام می داد.

"او دوست داشت با همان خوراک خوکها شکم خود را سیر کند"	NASB, NKJV
"آرزو داشت شکم خود را با خوراک خوکها سیر کند"	NRSV
"دوست داشت شکم خود را با پوست پر کند"	TEV
"حاضر بود با همان پوست ها شکم خود را پر کند"	NJB

دو ترجمه اول مربوط به دست نوشته های یونانی باستان L, D, B, ̄, P⁷⁵ و متن یونانی آگوستین است که دارای فعل *gemizō* و کلمه "معه" است. با این حال، سه مورد از نسخ یونان باستان A و نسخ قدیمی لاتین Vulgate و سریانی پیروی می کنند که فعل *chortazō* را دارند و کلمه "معه" را حذف نمی کنند. معمولاً وقتی ̄ و B بر سر A توافق می کنند، منتقدان متنی مدرن از نسخ قدیمی پیروی می کنند. با این حال، UBS⁴ به گزینه دوم رتبه "B" (تقریباً یقین) را می دهد. تا حدودی جای تعجب دارد که (NASB (1995)، از KJV پیروی می کند.

طبق معمول، این تأثیری در معنای متن ندارد.

■ "پوستها" ظاهراً دو نوع از این لوبیای کربو وجود داشته است (مراجعه کنید به *Poet and Peasant*, Bailey، صفحات ۱۷۱-۱۷۲). یکی از آنها در سوریه یافت می شود که از نظر عامه مردم شیرین و خوردنی است. دیگری کربوهیدرات وحشی است که یک گیاه کوتاه با توت سیاه و ترش است. انرژی کافی برای زندگی را فراهم نمی کند. این انواع توت های وحشی است که مرد جوان می خواست بخورد، اما می دانست که آنها به گرسنگی او کمک نمی کنند.

■ "اما هیچ کس به او چیزی نمی داد" در این شرایط ممکن است به این معنی باشد که سایر خدمتکاران اجازه نمی دادند او غذای خوک ها را بخورد. در اینجا مشکل دنیای ظالمانه است. این شرایطی است که این جوان برای آن برنامه ریزی نکرده بود، اکنون او در معرض تهدید زندگی قرار گرفته است (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۱۷).

"او سر عقل آمد"	NASB, TEV, NJB
	NKJV, NRSV,
"او به خود آمد"	PESHITTA

این اصطلاح عبری به مفهوم (۱) پذیرش مسئولیت و توبه یا (۲) روند تفکر درونی یک شخص، یک افسانه است (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۴، عبارت یونانی دقیق). آیات ۱۸-۱۹ دلالت بر معنی شماره ۱ دارد.

■ "با من همچون یکی از کارگران رفتار کن" در زندگی روستایی روستاهای خاور نزدیک چندین خدمتکار وجود داشت (مراجعه کنید به *Poet and Peasant*، صفحه ۱۷۶):

۱. *doulos*، یک خدمتکار خانگی که با استاد زندگی می کرد
۲. برده هایی که وظایف مردها را انجام می دادند و در مزرعه زندگی می کردند

۳. *misthos* کارگران موقت که در مزرعه زندگی نمی کردند

در متن شماره ۲ به بهترین وجه مطابق میل پسر است.

۱۵: ۱۸ "به آسمان" این دور زدن دیگر است که به خدا اشاره دارد. یادداشت ها را در لوقا ۱۵: ۱۰ مشاهده کنید.

۱۵: ۲۰ "اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، دل بر وی بسوزاند و شتابان به سویش دویده، در آغوشش کشید و غرق بوسه اش کرد" انتظار پدر و اعمال غیرمعمول نشان دهنده شدت عشق او است.

دو عمل آخر، "او را در آغوش گرفت" و "او را بوسید"، ممکن است بیانگر Septuagint پیدایش ۳۳: ۴؛ ۴۵: ۱۴-۱۵، باشد که نشان دهنده اتحاد است. آخرین اقدام، "او را بوسید"، می تواند نشانه بخشش از دوم سموئیل ۱۴: ۳۳ باشد. این اصطلاح ترکیبی، *kata + phileō*، دلالت بر محبت صمیمانه دارد (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۳۸؛ اعمال رسولان ۲۰: ۳۷).

هنگام تفسیر تمثیلهای باید به دنبال حقیقت اصلی (معمولا در مواردی باشید که از نظر فرهنگی تکان دهنده یا غیر منتظره باشند) بود و تمام جزئیات را تحت فشار قرار نداد. اقدامات پدر در اجازه دادن به درخواست اولیه این مرد که کل خانواده را به خطر انداخت، از نظر اخلاقی و فرهنگی نامناسب بود. آنها نباید به عنوان ویژگیهای خدا نسبت داده شوند. خدا آنچه را که ما را از بین می برد به ما نخواهد داد! با این حال او به ما آزادی می دهد تا خودمان را نابود کنیم! با این حال، بخشش بی قید و شرط پدر و احیای بخشنده چنین شخصی نادانی مطمئنا ویژگی خداست. به یاد داشته باشید متن طولانیتر این تمثیل، نگرش نابخشوندی و غیرقابل قبول فریسیان است (یعنی برادر بزرگتر، لوقا ۱۵: ۲۵-۳۲، خصوصا لوقا ۱۵: ۲۸).

۱۵: ۲۱ یک تفاوت میان نسخ خطی یونانی در آیه وجود دارد. برخی از متون باستانی در انتهای جمله دارای "فرزند شما" هستند، اما برخی دیگر عبارت باقی مانده از لوقا ۱۵: ۱۹ را اضافه می کنند ("مرا به عنوان یکی از افراد اجیر شده خود استخدام کن"). کاتبین تمایل دارند که عبارات را پر کنند، بنابراین، UBS⁴ به متن کوتاه تر رتبه "A" (یقین) می دهد.

۱۵: ۲۲ شدت لحظه توسط سه فعل آتوریست فعال امری نشان داده می شود. به بردگان دستور داده می شود این کارها را فوراً انجام دهند!

■ "بهترین جامه" این نشانه موقعیت در خانواده بود.

■ "انگشتی" این نشانه ای از موقعیت و اقتدار خانوادگی احیا شده او بود.

■ "کفش" (در نسخه انگلیسی "صندل" نوشته شده است) این نشانه پسر ارباب بود، نه یک خدمتکار اجیر شده.

۱۵: ۲۳ "گوساله" یهودیان فقط در مواقع خاص گوشت قرمز می خوردند. این با ارزشترین گوشت موجود بود.

Poet and Peasant/Through Peasant Eyes, Kenneth E. Bailey، اظهار نظر می کند که با دلالت در کشتار گوساله چاق و پروار کل جامعه را تغذیه می کرده است. این مقدار گوشت فقط برای اهل خانه بیش از اندازه زیاد بود. اگر چنین باشد، این بدان معناست که پدر مشکل پذیرش پسر کوچک را با این ضیافت به جامعه حل می کند (مراجعه کنید به صفحات ۱۸۱-۱۸۷).

همچنین توجه داشته باشید که این ضیافت اسراف برای پسر یاغی، عنصر غیر منتظره این تمثیل است. کمک هزینه سفره استعاره یهودی برای بهشت (ضیافت بستری) بود. شوک این است که پسر کوچکتر (نماد جمع آوران و گناهکاران) موضوع جشن است، در حالی که پسر بزرگتر (نماد رهبران مذهبی) از حضور خودداری می کند و این نکته را بیان می کند که برای او عید نیست. این واژگونی نقش معمولی در آموزه های عیسی است.

۱۵: ۲۴ این همسوی لوقا ۱۵: ۶-۷ و ۹-۱۰ است. بهشت از توبه گناهکاران خوشحال می شود!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۵: ۲۵ الی ۳۲

^{۲۵} «و اما پسر بزرگتر در مزرعه بود. چون به خانه نزدیک شد و صدای رقص و آواز شنید، ^{۲۶} یکی از خدمتکاران را فرا خواند و پرسید: "چه خبر است؟" ^{۲۷} خدمتکار پاسخ داد: "برادرت آمده و پدرت گوساله پرواری سر بریده، زیرا پسرش را به سلامت باز یافته است." ^{۲۸} چون این را شنید،

برآشفت و نخواست به خانه درآید. پس پدر بیرون آمد و به او التماس کرد. ^{۲۹} اما او در جواب پدر گفت: "اینک سالهاست تو را چون غلامان خدمت کرده‌ام و هرگز از فرمانت سر نیپچیده‌ام. اما تو هرگز حتی بزغاله‌ای به من ندادی تا با دوستانم ضیافتی به پا کنم." ^{۳۰} و حال که این پسرت بازگشته است، پسری که دارایی تو را با روسپیها بر باد داده، برایش گوساله پرواری سر بریده‌ای!" ^{۳۱} پدر گفت: "پسرم، تو همواره با من هستی، و هرآنچه دارم، مال توست." ^{۳۲} اما اکنون باید جشن بگیریم و شادی کنیم، زیرا این برادر تو مرده بود، زنده شد؛ گم شده بود، یافت شد!"

۱۵: ۲۵ "پسر بزرگتر" اگر بد اخلاقی نشان دهنده انسانیت گمشده و افتاده باشد، پسر بزرگتر نشان دهنده رفتار خودپرستی رهبران مذهبی است.

این مثل دو حقیقت اصلی دارد:

- a. شادی خداوند نسبت به کسی که توبه می کند
- b. درد خدا وقتی بخشی از خانواده معنوی او بخشهای دیگر خانواده گناهکار را بخشیده نشده و پذیرفته نمیشود و از بسیاری جهات هیچ چیزی تغییر نکرده است. گناه و نابسامانی هنوز در ساختمان کلیسا زندگی می کنند! دو نوع بیگانگی وجود دارد:
 ۱. شورش مجدد
 ۲. برتری پنهان و حسادت

هر یک از این پسران، به دلایل مخالف، از دوستی با پدر به دور بودند.

۱۵: ۲۸ خدا فریسیان را نیز دوست دارد!

۱۵: ۲۹ "تو را چون غلامان خدمت کرده‌ام" این نشانگر خشم و نارضایتی پسر بزرگتر است، احتمالاً حتی حسادت. پسر بزرگتر احساس می کند که بخاطر اطاعت و استمرار خود، لیاقت عشق بیشتر پدر را دارد (به عنوان مثال، قانونی بودن خود، مراجعه شود به تمثیل در متی ۲۰: ۱-۱۶).

■ "حتی بزغاله‌ای به من ندادی" این حیوان ارزانتر از گوساله پروار بود. او احساس خفت و حقارت می کند.

۱۵: ۳۰ "این پسرت" این عبارت نشانگر عمق خشم پسر بزرگتر و ادامه طرد برادرش است.

■ "با روسپیها" این فقط گمانه زنی هایی از سوی پسر بزرگتر بود.

۱۵: ۳۱ "هرآنچه دارم، مال توست" وراثت باقیمانده متعلق به این پسر بود. در حقیقت زندگی و معیشت پسر کوچکتر در دست برادر بزرگتر بود. پس از فوت پدر، پسر کوچکتر کاملاً در رحمت برادر بزرگتر بود.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. تاکید عمده این سه تمثیل در چیست؟
۲. کدام پسر شما را بیانگر شما است؟
۳. چرا در تمثیل آخر، هیچ جمع‌بندی وجود ندارد؟

لوقا ۱۶

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تمثیل خدمتکار متقلب ۱۶: ۱ الی ۱۳	تمثیل مباشر بی انصاف ۱۶: ۱ الی ۱۳	مدیر متقلب ۱۶: ۱ الی ۱۳	مدیر زیرک ۱۶: ۱ الی ۸	مباشر حيله گرد ۱۶: ۱ الی ۴ ۱۶: ۵ الی ۷ ۱۶: ۸ استفاده درست از پول ۱۶: ۹ الی ۱۲ ۱۶: ۱۳
شریعت و پادشاهی خدا ۱۶: ۱۴ الی ۱۸	شریعت، پیامبران و پادشاهی خدا ۱۶: ۱۴ الی ۱۸	تعلیم درباره شریعت ۱۶: ۱۴ الی ۱۵ ۱۶: ۱۶ الی ۱۷	برخی گفته ها در مورد عیسی ۱۶: ۱۴ الی ۱۵ ۱۶: ۱۶ الی ۱۷	بر ضد فریسیان و عشق آنها به پول ۱۶: ۱۴ الی ۱۵ پادشاهی طوفان زده ۱۶: ۱۶ شریعت باقی میماند ۱۶: ۱۷ ازدواج فسخ ناشدنی ۱۸: ۱۶
مرد ثروتمند و ایلعازر ۱۶: ۱۹ الی ۳۱	مرد ثروتمند و ایلعازر ۱۶: ۱۹ الی ۳۱	مرد ثروتمند و ایلعازر ۱۶: ۱۹ الی ۳۱	مرد ثروتمند و ایلعازر ۱۶: ۱۹ الی ۳۱	تمثیل مرد ثروتمند و ایلعازر ۱۶: ۱۹۹ الی ۲۲ ۱۶: ۲۳ الی ۲۶ ۱۶: ۲۷ الی ۳۱

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

A. لوقا ۱۶ از نظر متنی با لوقا ۱۵ مرتبط است:

۱. هر دو خطاب به فریسیان هستند، ۱۵: ۲-۳؛ ۱۶: ۱۴؛
۲. مخاطبان اضافی شاگردان بودند، ۱۴: ۳۳؛ ۱۶: ۱؛
۳. تمثیلهای این دو فصل به منظور توییح نگرش رهبران مذهبی و روشن ساختن شاگردان برای رستگاری و جستجوی قلب طراحی شده است.
۴. مسئله وحدت بخش لوقا ۱۵، عشق خدا به گناهکاران گمشده بود، در حالی که لوقا ۱۶ بر عشق فریسیان به پول، ۱۶: ۱۴-۱۵ تمرکز

دارد. (لوقا ۱۶ با يك بازی یکپارچه ربی ها بر روی "مامون" یا پول است.)

B. تمثیل (۱۶: ۱-۱۳) در تفسیر بحث و جدال زیادی ایجاد کرده است، زیرا به نظر می رسد کلاهبرداری را ستایش می کند. با این حال، باید فهمید که این یک نوع خاص از مثل است (یعنی یک داستان متضاد) که یک مثال منفی را به صورت حقیقتی مثبت نشان می دهد (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۱-۸).

۱. کلیدهای تفسیر صحیح از مثل

- a. چه کسی در لوقا ۱۶: ۸ الف صحبت می کند، عیسی یا مالک زمین این تمثیل؟
b. آیات ۸ الی ۱۳

(۱) اظهارات عیسی در مورد مسئله عشق به پول

(۲) نظرات کلیساهای اولیه (نویسنده انجیل)

(۳) واحد ادبی جداگانه؟

۲. زیاد به جزئیات تمثیل توجه نکنید. به دنبال حقیقت اصلی باشید.

۳. شباهت هایی بین پسر ارشد و مباشر بی انصاف وجود دارد:

a. یک پدر / صاحب زمین مهربان

b. در یک، یک پسر بی ایمان/بی وفا است. از سوی دیگر، یک مباشر با دستمزد خوب بی انصاف است.

c. در هر دو، هیچکدام بهانه ای برای گناهان خود ارائه نمی دهد بلکه خود را به رحمت پدر / بدهکاران می اندازد

C. این فصل دارای یک موضوع واحد آشکار نیست. دیدن واحدهای ادبی اغلب دشوار است. آیا لوقا ۱۶: ۱۳ جمله مستقل است؟ لوقا ۱۶: ۱۶-۱۷ و ۱۸ چگونه با زمینه بزرگتر مرتبط هستند؟

به نظر می رسد لوقا چندین گفته غیر مرتبط عیسی را با هم ترکیب کرده است، اما چرا و چگونه نامشخص است. موضوع فراگیر اولویت نامناسب خود، ثروت و این نظم جهانی است.

D. گزارش ایلعازر در لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ پنجمین تمثیل در یک سری است (لوقا ۱۵-۱۶). به نظر می رسد که طراحی شده است تا حقایق لوقا ۱۶: ۸ الی ۱۳ و ۱۴ را نشان دهد. عشق نامناسب به پول مسئله اصلی در لوقا ۱۶ است.

فریسیان که عیسی خطاب به آنها صحبت میکرد مانند برادران ایلعازر بودند (لوقا ۱۶: ۲۹). آنها شریعت و پیامبران داشتند، اما تصمیم گرفتند که به روشی مناسب پاسخ ندهند! آنها به زندگی جسمی آینده با خدا اعتقاد داشتند، اما این واقعیت را از دست دادند که ایمان به عیسی مسیح کلید زندگی آینده است. یک وارونگی تعجب آور در توقعات رهبران مذهبی روزگار عیسی است.

E. Kenneth E. Bailey, *Poet and Peasant and Through Peasant Eyes*, یک رویکرد ساختاری و فرهنگی متفکر و مفید برای تفسیر مثلهای لوقا است.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱ الی ۹

«آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: «توانگری را مباشری بود. چون شکایت به او رسید که مباشر اموال او را بر باد می دهد، آوی را فرا خواند و پرسید: «این چیست که درباره تو می شنوم؟ حساب خود بازپس ده که دیگر مباشر من نتوانی بود.»

«مباشر با خود اندیشید: «چه کنم؟ ارباب می خواهد از کار برکنارم کند. برای زمین کردن ندارم و از گدایی نیز عار دارم. دانستم چه باید کرد تا چون از مباشرت برکنار شدم، کسانی باشند که مرا در خانه هایشان بپذیرند.» پس، بدهکاران ارباب خویش را یک به یک به حضور فرا خواند. از اولی پرسید: «چقدر به سرورم بدهکاری؟» پاسخ داد: «صد خمره روغن زیتون.» گفت: «صورت حساب خود را بگیر، و زود بنشین و بنویس، پنجاه خمره!» سپس از دومی پرسید: «تو چقدر بدهکاری؟» پاسخ داد: «صد خروار گندم.» گفت: «صورت حساب خود را بگیر و بنویس هشتاد خروار!»

«ارباب، مباشر متقلب را تحسین کرد، زیرا عاقلانه عمل کرده بود؛ چرا که فرزندان این عصر در مناسبات خود با همعصران خویش از فرزندان نور عاقلترند. به شما می گویم که مال این دنیای فاسد را برای یافتن دوستان صرف کنید تا چون از آن مال اثری نماند، شما را در خانه های جاودانی بپذیرند.

۱: ۱۶ "شاگردان" اصطلاح *mathētēs* به معنی "یادگیرنده" بود. عهد جدید فقط به تصمیمات توجه نمی کند بلکه بر شاگردان تمرکز دارد (مراجعه کنید

به متی ۲۸: ۱۹). مسیحیت یک تصمیم اولیه ایمان و توبه است (مراجعه کنید به مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱) و به دنبال آن شیوه زندگی بر اساس ایمان و توبه است.

عیسی در مورد نگرشها و اعمال (به عنوان مثال، "خمیرمایه فریسیان"، لوقا ۱۲: ۱) رهبران مذهبی، به شاگردان هشدار می دهد.

NASB, NRSV,	
NJB	"آنجا بود"
NKJV	"آنجا یک... خاص بود"
TEV	"یکبار در آنجا یک بود"

اصطلاح یونانی *tis* یا *ti* غالباً مثللهایی را در لوقا معرفی می کند (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۴۱؛ ۱۰: ۳۰؛ ۱۴: ۱۶؛ ۱۵: ۱۱؛ ۱۶: ۱؛ ۱۹: ۱۲؛ ۲۰: ۹ [MS A]). توجه کنید که در این مجموعه از پنج تمثیل در لوقا ۱۵-۱۶، *tis* سه مورد از آنها را معرفی می کند.

NASB, NRSV,	
NJB	"مدیر"
NKJV	"مباشر"
TEV	"خدمتکاری که مدیریت میکرد"

اصطلاح یونانی *oikonomos* می تواند به اینها اشاره کند

۱. شخصی که برای مدیریت املاک استخدام شده است (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۲؛ ۱۶: ۱؛ ۳: ۸)
۲. یک مدیر یا مباشر (مراجعه کنید به اول قرنتیان ۴: ۱ الی ۲؛ تیتوس ۱: ۷؛ اول پطرس ۴: ۱۰)
۳. یک خزانه دار شهر (مراجعه شود به رومیان ۱۶: ۲۳)

این ممکن است یک برده تحصیل کرده یا یک فرد آزاد استخدام شده باشد.

NASB	"گزارش کرد"
NKJV	"اتهامی"
NRSV	"اتهامات"
TEV	"گفته شد"
NJB	"متهم شد"

این اصطلاح از همان ریشه همان "شیطان" [*diabolos*، *dia* به اضافه *bollos*] است که به معنای واقعی کلمه به معنای "پرتاب کردن به سمت" یا به طور استعاره "متهم کردن" است.

■ "بر باد میدهد" این کلمه همان (*diaskorpizō*) است که در مورد پسر ولخرج استفاده شده است (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۱۳).

■ "اموال" همین اصطلاح در لوقا ۱۴: ۳۳ استفاده شده است.

۲: ۱۶ "حساب خود بازپس ده" این یک آثوریست امری فعال است. از این حیث، مباشر ممکن است به خاطر قرض دادن پول یا املاک مقصر باشد (ریا، مراجعه کنید به خروج ۲۲: ۲۵؛ لاویان ۲۵: ۳۶؛ تثنیه ۲۳: ۱۹). تلمود مبلغی را تعیین کرد که توسط وام دهنده در بابا بترا ۱۰: ۴ به طور قانونی دریافت میشود. این مباشر از این مبلغ فراتر رفته بود، احتمالاً حتی با مبلغی که وی بعداً صورتحساب را کاهش داد.

■ "دیگر مباشر من نتوانی بود" توجه کنید که این مرد زندانی نشد یا شلاق نخورد، بلکه برکنار شد! این ممکن است برای شنوندگان اصلی تعجب آور باشد. این می تواند در مورد شخصیت مهربان صاحبخانه چیزی قابل توجه بگوید.

۱۶: ۳-۴ این مرد گزینه های اشتغال خود را برای خود مرور کرد.

"میدانم چکار باید بکنم"	NASB, TEV
"مشخص کرده ام که چه کنم"	NKJV
"تصمیم گرفته ام که چکار کنم"	NRSV
"اه، میدانم چه کاری انجام خواهم داد"	NJB

این عبارت اصطلاحی برای بینش ناگهانی بود! او، مانند فرزند نابخشوده (رجوع کنید به لوقا ۱۵: ۱۷)، نزد خود آمد و تصمیم گرفت تا با قاطعیت عمل کند.

■ "آنها" این اشاره به بدهکاران ارباب دارد (مراجعه شود به لوقا ۱۶: ۴)، که تعهدات قانونی آنان نسبت به ارباب را کاهش داده است.

"صد تا روغن"	NASB, NKJV, NJB
"صد خمره روغن زیتون"	NRSV
"یکهزار بشکه روغن زیتون"	TEV

این به معنای واقعی کلمه "bath ۱۰۰" بود، که یک مقیاس اندازه گیری مایع عبری بود. مقدار نامشخص است اما يك bath تقریباً ۸ تا ۹ گالن است. ظاهراً در فلسطین در زمان عیسی معیارهای متفاوتی وجود داشته است. علاوه بر این، عیسی غالباً از اعداد اغراق آمیز (گرافه گویی) در تمثیلهای خود برای تأکید و ارزش شوک استفاده می کرد.

موضوع خاص: مقیاسهای وزن و حجم در خاور نزدیک باستان

SPECIAL TOPIC: ANCIENT NEAR EASTERN WEIGHTS AND VOLUMES (METROLOGY)

وزن و مقیاسهای اندازه گیری که در تجارت مورد استفاده قرار می گرفتند در اقتصاد دوران قدیم بسیار اهمیت داشتند. انجیل می گوید که یهودیان در معاملات با یکدیگر منصف بودند (مراجعه شود به لایوان ۱۹:۳۵ الی ۳۶، تثنیه ۱۳:۲۵ الی ۱۶، امثال ۱۱:۱، ۱۱:۱۱، ۱۶:۱۱، ۲۰:۱۰). مشکلات واقعی فقط صداقت نبود، اصطلاحات و سیستمهایی بودند که در فلسطین مورد استفاده قرار می گرفتند. به نظر می رسد که دو نوع مقیاس برای وزن وجود داشت: یک مقیاس سبک و یک مقیاس سنگین برای هر مقداری (به کتاب The Interpreter's Dictionary of the Bible جلد چهارم، صفحه ۸۳۱ مراجعه کنید. همچنین سیستم دسیمال (مبنای ۱۰) مصری با مقیاس مبنای ۶ بین النهرین ادغام شده بود.

بسیاری از اندازه ها و مقادیر استفاده شده بر مبنای اعضای بدن انسان، بار حیوانات، و صندوقهای کشاورزان بودند که هیچکدام آنها استانداردی نداشتند. بنابراین، نمودارها فقط به صورت تقریبی بودند. ساده ترین شیوه برای نشان دادن مقیاسهای وزن بر اساس نمودارهای نسبی است

I. اصطلاحات حجم که بیشترین کاربرد را داشتند

A. مقیاسهای خشک

۱. هومر (Homer) (BDB 330)، احتمالاً بار خر، BDB331 لایوان ۲۷:۱۶، یوشع ۳:۲
۲. لتخ (Letekh) (یا لتج - Letech، BDB547، احتمالاً برگرفته شده از یوشع ۳:۲)
۳. افاه (Ephah) (BDB35)، کتاب خروج ۱۶:۳۶، لایوان ۱۹:۳۶، حزقیال ۴۵:۱۰ الی ۱۱ و ۱۳ و ۲۴
۴. سئاه (Se'ah) (BDB684)، کتاب پیدایش ۱۸:۶، اول سموئیل ۲۵:۱۸، اول پادشاهان ۱۸:۳۲، دوم پادشاهان ۷:۱ و ۱۶ و

۵. اُمِر (Omer) (BDB 771 II)، احتمالا یک شیف- یک ردیف از دانه‌های افتاده، BDB 771 I، کتاب خروج ۱۶:۱۶ و ۲۲ و ۳۶، لاویان ۲۳:۱۰ الی ۱۵)
۶. ایسارون (Issaron) (BDB 798) - یک دهم افاه، کتاب خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۲۱:۱۴، اعداد ۴:۱۵، ۵:۲۸ و ۱۳
۷. کاو (Qav) (یا کاب، BDB 866)، دوم پادشاهان ۲۵:۶

B. مقیاسهای مایع

۱. کر (Kor) (BDB 499)، حزقیال ۴۵:۱۴ (می‌تواند مقیاس خشک هم باشد، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲:۱۰، ۵:۲۷)
۲. بث (Bath) (BDB 144 II)، اول پادشاهان ۷:۲۶ و ۳۸، دوم تواریخ ۲:۱۰، ۴:۵، اشعیا ۵:۱۰، حزقیال ۴۵:۱۰ الی ۱۱ و ۱۴
۳. هین (Hin) (BDB 228)، کتاب خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۱۹:۳۶، حزقیال ۴۵:۲۴
۴. لاگ (Log) (BDB 528)، لاویان ۱۴:۱۰ و ۱۲ و ۱۵ و ۲۱ و ۲۴
- C. نمودار (از Roland de Vaux, *Ancient Israel*, vol. 1, p. 201 و Encyclopedia Judaica, vol. 16, p. 379)

۱	هومر (خشک) = کو (مایع یا خشک)
۱۱۰	افاه (خشک) = بث (مایع)
۱۳۳۰	سئاه (خشک)
۱۲۶۶۰	هین (مایع)
۱-۱۰۱۰۰	اور / ایسارون (خشک)
۱۳۶۱۸۱۸۰	کار / کاب (خشک)
۴۱-۱۲۲۴۷۲۷۲۰	لاگ (مایع)

II. اصطلاحات وزن که بیشترین کاربرد را داشتند

A. متداولترین واحدهای وزن، سه واحد تالنت (talent)، شکل (shekel) و گراه (gerah) بودند

۱. بزرگترین واحد وزن در عهد عتیق تالنت است، از کتاب خروج ۳۸:۲۵ و ۲۶ درمی‌یابیم که یک تالنت برابر ۳۰۰۰ شکل (یعنی وزن گرد شده، BDB 503) است.
۲. اصطلاح شکل (BDB 1053)، وزن) اغلب استفاده می‌شود ولی در متن بیان نشده است. ارزشهای مختلفی برای شکل در عهد عتیق ذکر شده است.
- a. استاندارد تجاری (NASB)، کتاب پیدایش ۲۳:۱۶)
- b. شکل محراب (NASB)، کتاب پیدایش ۳۰:۱۳)
- c. وزن پادشاه (NASB)، دوم سموئیل ۱۴:۲۶)، همچنین در نسخه پاپیروسی Elephantine از آن با وزن سلطنتی نام برده شده است.
۳. هر ۲۰ گراه (BDB 176 II) برابر یک شکل است (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۰:۱۳، لاویان ۲۷:۲۵، اعداد ۳:۴۷، ۱۸:۱۶، حزقیال ۴۵:۱۲). معیار این مقیاسها از بین النهرین تا مصر تفاوت داشتند. در اسرائیل از ارزیابی متداول در کنعان استفاده می‌شده است.
۴. مینا (BDB 584)، هر ۵۰ یا ۶۰ شکل یک مینا است. این اصطلاح بیشتر در کتب جدیدتر عهد عتیق دیده می‌شود (حزقیال ۴۵:۱۲، عزرا ۲:۶۹، نحمیا ۷:۷۱ الی ۷۲). حزقیال از مقیاس ۶۰ به ۱ استفاده می‌کرد در حالیکه کنعان از مقیاس ۵۰ به ۱ استفاده می‌نمود.
۵. بکا (BDB 132)، نیم شکل، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۴:۲۲) فقط دو مرتبه در عهد عتیق استفاده شده است (مراجعه شد به کتاب پیدایش ۲۴:۲۲، کتاب خروج ۳۸:۲۶) و ارزش آن برابر با نیم شکل است. معنی این کلمه تقسیم کردن است.

B. نمودار

۱. بر اساس کتب پنجگانه

تالنت	۱			
مینا	۶۰	۱		
شکل	۳۰۰۰	۵۰	۱	
بکا	۶۰۰۰	۱۰۰	۲	۱

گراه	۶۰۰۰۰	۱۰۰۰	۲۰	۱۰	۱
۲. بر اساس حزقیال					
تالنت	۱				
مینا	۶۰	۱			
شکل	۳۶۰۰	۶۰	۱		
بکا	۷۲۰۰	۱۲۰	۲	۱	
گراه	۷۲۰۰۰	۱۲۰۰	۲۰	۱۰	۱

۷:۱۶

NASB, NKJV,

"صد واحد گندم"

NJB

"صد ظرف گندم"

NRSV

"یکهزار بشکه گندم"

TEV

این به معنای واقعی کلمه "۱۰۰ کر" بود، که یک مقیاس اندازه برای کالاهای خشک در عبری بود. مقدار نامشخص است اما یکی از آن تقریباً ده تا دوازده بوشل است.

۸:۱۶

"اربابش"

NASB, NRSV

NKJV, TEV,

"ارباب"

NJB

متن یونانی «او» ندارد، بلکه «آن» (حرف تعریف مشخص) را دارد. نسخه قبلی این عنوان باعث ایجاد بحث و گفتگو در بین مفسران شده است. این یا (۱) عیسی است که از آن به عنوان "ارباب" یاد می شود یا (۲) صاحب زمین این مثل است که از آن به عنوان "ارباب" یاد می شود. از نظر زمین، آن را صاحب زمین می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۳، ۵). بستگی به این دارد که این نمونه در کجا متوقف می شود.

■ "عاقله عمل کرده بود" این عبارت اصلی ترین بخش معنایی تفسیر مثل است. عمل قاطع مرد در مواجهه با بحران قریب الوقوع رواج دارد، نه شیوه اعمال او.

همان صاحب زمین که مباشر را در لوقا ۱۶: ۲ برکنار کرد، در لوقا ۱۶: ۸ از او ستایش کرد. این پیچش (نکته اصلی) مثل است. احتمالاً کشاورزان مستاجر روستا بخاطر سخاوت خود از صاحب زمین تمجید می کردند و وی نیز به نوبه خود در مورد اقدامات مباشر اظهار نظر می کرد.

مباشر ستایش شد زیرا او فاجعه پیش رو و گناه خود را به رسمیت شناخته بود. او سریع عمل کرد و به رحمت (۱) بدهکاران (مراجعه شود به لوقا ۱۶: ۴-۵) یا (۲) صاحبخانه قمار کرد. این نشانگر گناهکاران است که گناه خود و داوری آینده را تشخیص می دهند و به سرعت به پیشنهاد بخشش و رحمت عیسی پاسخ می دهند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱۶).

■ "فرزندان این عصر ... فرزندان نور" این اصطلاح عبری بود. عبری، به عنوان یک زبان باستانی، صفت های کمی داشت و از این رو از "پسر" به عنوان اصطلاح صفتی استفاده می کرد.

یهودیان دو عصر را دیدند (مراجعه کنید به متی ۱۲: ۳۲؛ مرقس ۱۰: ۳۰؛ لوقا ۲۰: ۳۴-۳۵)، عصر شیطنانی کنونی (مراجعه کنید به غلاطیان ۱: ۴؛ دوم قرنتیان ۴: ۴؛ افسسیان ۲: ۲) و عصری که خواهد آمد (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۲۰؛ عبرانیان ۱: ۳؛ اول یوحنا ۲: ۱۵-۱۷). به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد در لوقا ۹: ۲ مراجعه کنید. مومنان در زمان پر تنش زندگی می کنند که در این عصرها همپوشانی دارند (دو آمدن مسیح). مومنان در تنش پادشاهی خدا "در حال حاضر و هنوز تحقق نیافته" زندگی می کنند و اغلب آنها به خوبی از عهده «ا» بر نمی آیند.

"در رابطه با همنوگان خود باهوشتر"	NASB
"باهوشتر در نسل خود"	NKJV
"در ارتباط با هم نسلهای خود باهوشتر"	NRSV
"باهوشتر در ارتباط با اداره مسائل"	TEV
"در رابطه با همنوگان خود داناتر"	NJB
"در نسل خود خردمندتر"	PESHITTA

این آیه تضاد ایکه چگونه کافران در یک وضعیت بحرانی رفتار می کنند و چگونه باید مومنان رفتار کنند را نشان میدهد (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱).
با این حال، مسئله تفسیری این است که چگونه این رابطه با لوقا ۱۶: ۹ ارتباط دارد؟ عیسی دقیقا چه می گوید؟

نظرات را در لوقا ۱۶: ۹ مشاهده کنید.

۱۶: ۸ عیسی می خواهد که پیروانش عاقلانه زندگی کنند (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۱۶)، اما اغلب آنها احمق هستند!

۱۶: ۹ این آیه طعنه آمیز است.

۱. از طریق ثروت ناعادلانه با دیگران دوست شوید
۲. هنگامی که شکست میخورد (Vulgate و NKJV "هنگامی که شما شکست میخورید" دارد)
۳. آنها (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۴) شما را در خانه های ابدی می پذیرند
 - a. شرایط موقتی - مردم این جهان، "خانه هایشان" (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۴)
 - b. شرایط اسکاتولوژیک، (۱) مردم خدا؛ (۲) فرشتگان؛ یا (۳) خود خدا، "سکونت ابدی"

نکته این است، "اکنون عمل کنید!"

"با استفاده از ثروت ناعادلانه، برای خودتان دوست پیدا کنید"	NASB
"با مامون نادرست برای خود دوست پیدا کنید"	NKJV
"با استفاده از ثروت نادرست برای خودتان دوست پیدا کنید"	NRSV
"با ثروت دنیوی برای خود دوست پیدا کنید"	TEV
"از همان پول کثیف، برای پیدا کردن دوست استفاده کنید"	NJB

این یک آنوریست امری فعال است که فوریت را نشان می دهد. "مامون" کلمه ای آرامی برای "ثروت" بود، که به عنوان یک خدا در تلمود بابلی و به قوم سوریه معرفی می شد. این کلمه در ابتدا به معنای "واگذار کردن چیزی به کسی" بود. این خلاصه ای است از آنچه مباشر بی انصاف انجام داد.

این ممکن است به دلیل لوقا ۱۶: ۱۳ طعنه آمیز باشد. تقابل بین مباشرین شروری بود که برای آینده جسمی و مردمانی پادشاهی که خود را برای آینده معنوی آماده نمی کردند، و آنها که آماده می شدند.

■ "شما را در خانه های جاودانی بپذیرند" (در نسخه انگلیسی "آنان شما را در حیات جاودانی خواهند پذیرفت" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) یهودیان (فریسیان) به زندگی آخرت و سعادت جسمی اعتقاد داشتند (مراجعه کنید به ایوب ۱۴: ۱۴-۱۵؛ ۱۹: ۲۵-۲۷؛ مزامیر ۱۱: ۷؛ ۱۶: ۱۱؛ ۱۷: ۱۵؛ ۱۴۰: ۱۳؛ اشعیا ۲۵: ۸؛ ۲۶: ۱۹؛ دانیال ۱۲: ۲).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱۰ الی ۱۳

«آن که در امور کوچک امین باشد، در امور بزرگ نیز امین خواهد بود، و آن که در امور کوچک امین نباشد، در امور بزرگ نیز امین نخواهد بود. ^{۱۱} پس اگر در به کار بردن مال این دنیای فاسد امین نباشید، کیست که مال حقیقی را به شما بسپارد؟ ^{۱۲} و اگر در به کار بردن مال دیگری امین نباشید، کیست که مال خود شما را به شما بدهد؟ ^{۱۳} هیچ غلامی دو ارباب را خدمت نتواند کرد، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. نمی توانید هم بنده خدا باشید، هم بنده پول.»

۱۶: ۱۰ "امور کوچک" این به ثروت زمینی یا مباشرت اشاره داشت. انسان ها در انتخاب ها و اقدامات روزانه شخصیت خود را نشان می دهند.

■ "امور بزرگ" این دو بار در این آیه استفاده شده است. این به ثروت آسمانی اشاره دارد (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۹-۳۴).

۱۶: ۱۱ "اگر" این یک عبارت شرطی نوع اول است که تصور می کند از دیدگاه نویسنده یا برای اهداف ادبی او شرط درست است. مومنان باید از هر چیزی در این دنیا استفاده کنند تا (۱) به مردم کمک کند تا مسیح را بشناسند و (۲) برای کمک به مومنان باشند.

■ "امین بودن" بازی با کلمه بین "وفادار" (*pistos*)، لوقا ۱۶: ۱۰، ۱۱، ۱۲) و "اعتماد" وجود دارد (*pisteuō*)، آینده اخباری فعال). مومنین مباشر هستند (مراجعه کنید به اول قرنتیان ۴: ۱ الی ۵؛ تیتوس ۱: ۷؛ اول پطرس ۴: ۱۰). سوال این است که چه نوع مباشری (متی ۵: ۱۳-۱۵).

سوال لوقا ۱۶: ۱۱ انتظار پاسخ منفی را دارد (مانند لوقا ۱۶: ۱۲). افرادی که خدا را نمی شناسند حتی در امور کوچک نیز نمی توانند وفادار باشند. تضاد بی ثباتی، نکته تمثیل هستند. افراد باهوش می توانند افراد دیگری را که رشوه داده اند برای کمک به آنها در این زندگی بدست آورند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۴)، اما آنها برای زندگی بعدی هیچ منبعی ندارند ("خانه های ابدی").

۱۶: ۱۲ "اگر" این نیز یک جمله شرطی نوع اول است. این سوال بلاغی نفی می شود. کافران در همه چیز بی دین هستند.

■ "مال دیگری" بسیاری از مفسران این امر را مرجع مالکیت خداوند نسبت به همه چیزها می دانند. مومنان مباشر همه چیز و صاحبان هیچ چیز هستند. این در مورد انجیل و منابع دنیوی صادق است.

■ "مال خود شما" یک نسخه خطی یونانی وجود دارد که شامل ضمیر است. متن ⁴UBS می گوید "شما (*hūmeteron*)" دارای رتبه "A" است (نسخ خاص ⁷⁵MF P، W، D، A، ۸، Vulgate، سریانی، قبطی و ارمنی).

اما سایر متون مدرن، گلچین یونانی مانند نسخه بیست و یکم Nestles، "ما" را دارند (*hēmeteron*). به عنوان مثال پدر و پسر، به نام MSS B و L). تاثیر معنایی ناچیز است، اما این فرصت را به شما می دهد تا درباره چگونگی کپی عهد جدید و چرایی انواع مختلفی از این دست بحث کنیم. غالباً یک نفر یک متن یونانی را می خواند در حالی که چند نفر دیگر آنچه را که خوانده میشد، می نوشتند. بنابراین، کلماتی که به طور یکسان یا شبیه تلفظ می شوند اغلب اشتباه گرفته می شدند. تلفظ این دو ضمیر خیلی شبیه بود، بنابراین متفاوت نوشته میشدند! به پیوست دو مراجعه کنید.

۱۶: ۱۳ "هیچ غلامی دو ارباب را خدمت نتواند کرد" یک نفر نمی تواند دو اولویت داشته باشد (یعنی خود و خدا). فرد باید بین کالاهای این جهان یا گنجینه های معنوی انتخاب کند (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۹-۳۴؛ ۱۰: ۳۴-۳۹؛ اول یوحنا ۲: ۱۵-۱۷). "شما نمی توانید به خدا و ثروت خدمت کنید".

■ "نفرت.... عشق" این یک اصطلاح مقایسه عبری بود (مراجعه شود به پیدایش ۲۹: ۳۱؛ تثنیه ۲۱: ۱۵؛ ملاکی ۱: ۲-۳؛ لوقا ۱۴: ۲۶؛ ۱۶: ۱۳؛ یوحنا ۱۲: ۲۵؛ رومیان ۹: ۱۳). خدا و پادشاهی او باید در اولویت باشند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱۴ الی ۱۵

^{۱۴}فریسیان پولدوست با شنیدن این سخنان، عیسی را به ریشخند گرفتند. ^{۱۵}به آنها گفت: «شما آن کسانی که خویشتن را به مردم پارسا می نمایید، اما خدا از دلتان آگاه است. آنچه مردم ارج بسیارش نهند، در نظر خدا کراهتاور است!

۱۶: ۱۴ الی ۱۸ این ممکن است یک واحد فکری جداگانه باشد که لوقا از تعالیم عیسی در زمان دیگری درج کرده است. مربوط به تمثیل در لوقا ۱۶: ۱-۱۳ و ۱۹-۳۱ است. مسئله اصلی ثروت دنیوی و اولویت خود است. موضوع خاص: ارزش را در لوقا ۱۲: ۲۱ ببینید.

۱۶: ۱۴ "فریسیان پولدوست" (در نسخه انگلیسی این عبارت به صورت "اکنون فریسیان، که عاشق پول بودند"، خوانده میشود) این یک مضمون وحدت آور لوقا ۱۶ است. این نشان می دهد که اگرچه شاگردان در لوقا ۱۶: ۱ مورد خطاب قرار گرفته اند، اما فریسیان به همان اندازه هدف این حقیقت بودند (مراجعه شود به لوقا ۱۵: ۲) و تمثیل بعدی (لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱).

NASB "او را مسخره کردند"

NKJV "و آنان او را مورد استهزا قرار دادند"

NRSV "و آنها به او خندیدند"
 TEV "آنها عیسی را سخره کردند"
 NJB "او را هو کردند"

این یک زمان اخباری غیر کامل است و دلالت بر (۱) یک عمل مکرر یا (۲) شروع یک عمل در زمان گذشته دارد. این یک اصطلاح ترکیبی است که "بینی را بالا بگیرد" (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۳۵). این اصطلاح در Septuagint در مزامیر ۲: ۴؛ ۲۱: ۸؛ ۳۴: ۱۶ استفاده می شود. این مرحله‌ای را برای تمثیل لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ تعیین میکند. فریسیان تعالیم او راجع به پول را شنیدند و درک کردند، اما آنها را با توجه به درک سنتی خود از پول به عنوان نشانه ای از نعمت الهی رد کردند (رجوع کنید تثنیه ۲۸).

۱۶: ۱۵ " شما آن کسانی که خویشتن را به مردم پارسا می‌نمایید " (در نسخه انگلیسی این عبارت به صورت "شما کسانی هستید که خود را در دید مردم توجیه می کنید" خوانده میشود) این می تواند به صدقه دادن در ملا عام، یا به صورت هفتگی و یا دادن به میزان زیاد در معبد باشد (مراجعه کنید به مرقس ۱۲: ۴۱-۴۴). لوقا اغلب تعالیم عیسی را در مورد این نوع خودپسندی ثبت می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۲۹؛ ۱۶: ۱۵؛ ۱۸: ۹، ۱۴). این مشکل فریسیان بود!

■ " اما خدا از دلتان آگاه است " باید به یاد داشته باشیم که خدا انگیزه های قلب انسان را می شناسد، که مناسب بودن یا نامناسب بودن هر عملی را تعیین می کند (مراجعه کنید به اول سموئیل ۲: ۷؛ ۱۶: ۷؛ اول پادشاهان ۸: ۳۹؛ اول تواریخ ۲۸: ۹؛ دوم تواریخ ۶: ۳۰؛ مزامیر ۷: ۹؛ ۴۴: ۲۱؛ ۱۳۹: ۴-۱۵؛ امثال ۱۵: ۱۱؛ ۲۱: ۲؛ ارمیا ۱۱: ۲۰؛ ۱۷: ۹-۱۰؛ ۲۰: ۱۲؛ لوقا ۱۶: ۱۵؛ اعمال رسولان ۱: ۲۴؛ ۱۵: ۸؛ رومیان ۸: ۲۷).

■ " آنچه مردم ارج بسیارش نهند، در نظر خدا کراهتاور است " این بار دیگر موضوع معکوس کننده نقش است. فریسیان به عنوان بهترینها تصور می شدند، اما خداوند طبق معیارهای مختلف داوری می کند (مراجعه کنید به متی ۵: ۲۰، ۴۸). خود خدا معیار است و همه آنها کوتاهی می کنند (مراجعه کنید به رومیان ۳: ۲۳). نجات باید هدیه نعمت باشد زیرا بشریت سقوط کرده نمی تواند آن را با شایستگی به دست آورد (مراجعه کنید به رومیان ۳: ۲۱-۳۱؛ غلاطیان ۳). خدا راهی را از طریق مسیح خود فراهم کرد. همه از طریق او استقبال می شوند، اما آنها نمی آیند!

NASB "نفرت انگیز"
 NKJV, NRSV "بیزار"
 TEV "بی هیچ ارزشی"
 NJB "منفور"

در Septuagint این اصطلاح (به اشکال مختلف) مربوط می شود به:

۱. بت پرستی (بت و عبادت آن)
۲. رویداد یا شخص اسکاتولوژیک (دانیال)

در اینجا این اصطلاحی است در مورد آنچه که بشریت افتاده را از بیهوه دور می کند. این جهانی بودن در مقابل معنویت است. این اولویت فوری در مقابل ابدی است. این خواست انسان برای استقلال از خدا است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱۶ الی ۱۷
 ۱۶: «تورات و انبیا تا زمان یحیی بود. از آن پس، به پادشاهی خدا بشارت داده می شود و هر کس به جبر و زور راه خود بدان می گشاید. ۱۷ با این حال، آسانتر است آسمان و زمین زایل شود تا اینکه نقطه ای از تورات فرو افتد!»

۱۶: ۱۶ الی ۱۸ به عنوان مفسر، من نسبت به معنای این آیات بسیار مطمئن نیستم. به نظر می رسد بسیار نامربوط و بی جا هستند. من مطمئن هستم که آنها عباراتی از عیسی مسیح هستند، اما اینکه چرا لوقا تصمیم گرفت آنها را در این متن قرار دهد، برای من یک رمز و راز است. در اینجا مکان خوبی برای یادآوری به مفسران است که متون روشن باید متون دشوار را تفسیر کنند. استفاده از این آیات، یا برای آن موضوع لوقا ۱۶، به عنوان تنها پشتیبانی کتاب مقدس برای هر آموزه یا کاربرد، نامناسب خواهد بود. معنای کلی لوقا ۱۵-۱۶ روشن است، اما ما نباید جزئیات را به دکتربین سوق دهیم.

۱۶: ۱۶ "تورات و انبیا" اینها دو بخش از سه بخش تقدس عبری بودند. بنابراین، این عبارت به کل عهد عتیق اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۲۹؛ ۲۴: ۴۴؛ متی ۵: ۱۷؛ ۷: ۱۲؛ ۲۲: ۴۰؛ اعمال رسولان ۱۳: ۱۵؛ ۲۸: ۲۳).

موضوع خاص: تقسیمات انجیل عبری (مقدس)

SPECIAL TOPIC: THE DIVISIONS OF THE HEBREW BIBLE (Canon)

I. شریعت (تورات)

- A. پیدایش
- B. خروج
- C. لاویان
- D. اعداد
- E. تشبیه

II. پیامبران (*Nevi'im*)

- A. پیامبران پیشین
 - ۱. یوشع
 - ۲. داوران
 - ۳. اول و دوم سموئیل
 - ۴. اول و دوم پادشاهان
- B. پیامبران اخیر
 - ۱. اشعیا
 - ۲. ارمیا
 - ۳. حزقیال
 - ۴. دوازده
 - a. هوشع
 - b. یوئیل
 - c. عاموس
 - d. عوبدیا
 - e. یونس
 - f. میکاه
 - g. ناحوم
 - h. حبقوق
 - i. صفنیا
 - j. خچی
 - k. زکریا
 - l. ملاکی

III. نوشته ها (*Kethubim*)

- A. کتب اعیاد (*megilloth*)
 - ۱. روت (در پنتیکاست بخوانید)
 - ۲. غزل غزلها (در پسخ بخوانید)
 - ۳. جامعه (در جشن خیمه ها بخوانید)
 - ۴. مراثی ارمیا (در روزی که یادآور سقوط اورشلیم است بخوانید)
 - ۵. استر (در پوریم بخوانید)
- B. کتب حکمت
 - ۱. یعقوب

- ۲. مزامیر
- ۳. امثال
- C. کتب تاریخی
- ۱. عزرا
- ۲. نحμία
- ۳. تواریخ
- ۴. دانیال

IV. بخش نوشته ها همچنان توسط رهبران یهود (یعنی جمنیا) در قرن اول مورد بحث بود که کدام کتب را باید شامل باشد.

■ "تا زمان یحیی" یحیی تعمید دهنده آخرین پیامبر عهد عتیق و اولین واعظ عصر جدید بود (مراجعه کنید به متی ۱۱: ۱۳). او واسط الهیاتی و موقتی بین عهد عتیق موسی و پیمان جدید مسیح بود.

■ "پادشاهی خدا بشارت داده می شود" (در نسخه انگلیسی این عبارت آیه به صورت "خبر خوش پادشاهی خدا بشارت داده شده است" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) NASB، NRSV، TEV اصطلاح "انجیل" یا "خبر خوب" را در ترجمه آنها وارد می کنند، اما این در متن یونانی نیست. این به معنی دلالت از فعل "موعظه" است (euangelizō) که به معنای "اعلام خبر خوب" میباشد (مراجعه کنید به لوقا ۴: ۱۸؛ ۹: ۶). برای "پادشاهی خدا" موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲۱ ببینید.

NASB, NJB	"همه راه خود را تغییر داده تا به زور وارد آن شوند"
NKJV	"همه در حال فشار به آن هستند"
NRSV	"همه سعی می کنند با زور وارد آن شوند"
TEV	"همه راه خود را به زور به آن سو میبرند"

"همه" یک اغراق است اما به کسانی که انجیل را می شنوند اشاره دارد.

این اشاره به شور و شوق اعتراضات مذهبی (یعنی، حال میانی [دیپوننت] اخباری است) در پذیرش تعالیم عیسی در مقابل ایستادگی و طرد رهبران مذهبی است. این گفته عیسی به معنای بسیار متفاوتی در متی ۱۱: ۱۲ مورد استفاده قرار می گیرد.

این احتمال وجود دارد که این فعل میانی نباشد بلکه مجهول باشد، به این معنی که به کسانی که انجیل را موعظه می کنند، در توبه و ایمان پاسخ دهند (توسط روح) ترغیب می شوند (NET Bible، صفحه ۱۸۵۶).

Sepuagint از همان فعل در مفهوم مجهول در پیدایش ۳۳: ۱۱ و داوودان ۱۹: ۷ استفاده می کند. ممکن است در متی ۱۱: ۱۲ در مفهوم مجهول مورد استفاده قرار گرفته باشد.

۱۶: ۱۷ عیسی گرچه ادعای روز جدید را با اعلام خبر خوش خود به وجود آورد، اما با این وجود پایداری و ابدیت عهد عتیق را تأیید کرد (مراجعه کنید به متی ۵: ۱۷-۲۰). عیسی روایات شفاهی یهودیان و تعابیر آن را رد کرد (مراجعه کنید به متی ۵: ۲۱-۴۸) و حتی برخی از الزامات عهد عتیق را تغییر داد (مراجعه شود به مرقس ۷: ۱۹، قوانین مربوط به مواد غذایی؛ متی ۱۹: ۷-۸، طلاق و ازدواج مجدد)، در نتیجه برتری او، حتی بر کتاب مقدس نشان داده میشود!

NASB, NRSV	"نقطه یک حرف"
NKJV	"اندکی"
TEV	"کوچکترین جزئیات"
NJB	"یک نقطه کوچک"

کلمه *kepaia* به معنای واقعی کلمه به معنای "شاخ" است که در این متن، به نقاط یا خطوط کوچکی اشاره دارد که یک حرف عبری را از دیگری متمایز می کند (رجوع کنید به متی ۵: ۱۸). بنابراین، TEV معنی را به خوبی بیان می کند. با این حال، به یاد داشته باشید که چگونه عیسی معمولاً از اغراق

استفاده میکند. احتمالاً این بدان معناست که عهد عتیق وحی خدا است و همینطور باقی می ماند. این انعکاس دائمی از شخصیت و هدف خداوند است. مطمئناً به معنای این نیست که رعایت دقیق همه الزامات تشریفاتی و فرهنگی عهد عتیق خواست خداوند برای همه انسانها است. آیه ۱۶ ادعا کرده است که روز جدیدی از گشودگی و در دسترس بودن به مسیح رسیده است. اعمال رسولان ۱۵ به وضوح نشان می دهد که غیر یهودیان (مخاطبان لوقا) برای تبدیل شدن به مسیحیان، لازم نیست یهودیت را تجربه کنند (یعنی اول یهودی شوند). بحث پولس درباره هدف عهد عتیق را در غلاطیان ۳ میتوانید مشاهده کنید (www.freebiblecommentary.org).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱۸

۱۸ «هر که زن خویش را طلاق دهد و زنی دیگر اختیار کند، زنا کرده است، و نیز هر که زنی طلاق داده شده را به زنی بگیرد، مرتکب زنا شده است.»

۱۶: ۱۸ " هر که زن خویش را طلاق دهد و زنی دیگر اختیار کند، زنا کرده است " این باید در پرتو متن درک شود، به عنوان نمونه ای از رهبران یهود که سعی در دور زدن هدف بارز قانون موسی دارند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱۶-۱۷ و متن در تثنیه ۲۴: ۱-۴)، با تفسیرهای روایات تلمودی (هیلل، بسیار لیبرال و شمایی، بسیار محافظه کارانه).

■ "مرتکب زنا شده است" آیا ازدواج مجدد به این معناست که شخص مرتکب زنا می شود؟ آیا عیسی در مورد اظهارات موسی در تثنیه ۲۴: ۱-۴ بحث داشت؟ موسی این را نوشت تا از زنان طرد شده خود که در برابر سوءاستفاده آسیب پذیر بودند، حمایت کند. تنها دلیل مناسبی که برای انحلال ازدواج داده شد، رفتار نامناسب جنسی بود (شمایی، متی ۵: ۳۲). اگر زنی از جامعه دور شود، فرض می شود که وی به دلیل خیانت جنسی برکنار شده است (او به عنوان یک زن زناشویی ننگ شده بود). این تعبیر توسط افعال مجهول تایید شده است ("باعث می شود که او مرتکب زنا شود) از متی ۵: ۳۲ و ۱۹: ۹.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد طلاق به سایت www.freebiblecommentary.org بروید و روی "متن های بحث برانگیز و دشوار" کلیک کنید، سپس بر روی "خانه مسیحی" (درس های صوتی) کلیک کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۶: ۱۹ الی ۳۱

۱۹ «توانگری بود که جامه از ارغوان و کتان لطیف به تن می کرد و همه روزه به خوشگذرانی مشغول بود. فقیری ایلعازر نام را بر در خانه او می نهادند که بدنش پوشیده از جراحات بود. ایلعازر آرزو داشت با خرده های غذا که از سفره آن توانگر فرو می افتاد، خود را سیر کند. حتی سگان نیز می آمدند و زخمهایش را می لیسیدند. باری، آن فقیر مُرد و فرشتگان او را به جوار ابراهیم بردند. توانگر نیز مُرد و او را دفن کردند. اما چون چشم در جهان مردگان گشود، خود را در عذاب یافت. از دور، ابراهیم را دید و ایلعازر را در جوارش. پس با صدای بلند گفت: "ای پدر من ابراهیم، بر من ترحم کن و ایلعازر را بفرست تا نوک انگشت خود را در آب تر کند و زبانهم را خنک سازد، زیرا در این آتش عذاب می کشم." اما ابراهیم پاسخ داد: "ای فرزند، به یاد آر که تو در زندگی، از چیزهای نیکوی خود بهره مند شدی، حال آنکه چیزهای بد نصیب ایلعازر شد. اکنون او اینجا در آسایش است و تو در عذاب. از این گذشته، میان ما و شما پرتگاهی هست؛ آنان که بخواهند از اینجا نزد تو آیند نتوانند، و آنان نیز که آنجا نرسند نتوانند نزد ما آیند." گفت: "پس، ای پدر، تمنا اینکه ایلعازر را به خانه پدرم بفرستی، زیرا مرا پنج برادر است. او را بفرست تا برادرانم را هشدار دهد، مبادا آنان نیز به این مکان عذاب درافتند." ابراهیم پاسخ داد: "آنها موسی و انبیا را دارند، پس به سخنان ایشان گوش فرا دهند." گفت: "نه، ای پدر ما ابراهیم، بلکه اگر کسی از مردگان نزد آنها برود، توبه خواهند کرد." ابراهیم به او گفت: "اگر به موسی و انبیا گوش نسیارند، حتی اگر کسی از مردگان زنده شود، مجاب نخواهند شد."

۱۶: ۱۹ الی ۳۱ "توانگری بود" این پنجمین مورد از مجموعه تمثیلهای در لوقا ۱۵ و ۱۶ است. این یک مورد بسیار عالی است. بسیار غیر معمول است زیرا:

۱. مقدمه ای ندارد
۲. این کاربرد صریحی ندارد
۳. از شخصی به طور خاص نام برده شده است.

با این حال، متن خواستار تفسیر آن با توجه به لوقا ۱۶: ۸ الی ۱۳ است. این یک مثل است. نمی توان جزئیات را مجبور به پاسخگویی کلامی به مومنان در حوزه واسطه، حالت مرده یا توصیف جهنم کرد (زیرا متن دارای حادس است، و نه جهنم).

لوقا غالباً تمثیلاً را با استفاده از *tis* معرفی می کند ("یک خاص _____"، مراجعه شود به لوقا ۱۵: ۱۱؛ ۱۶: ۱، ۱۹). به یادداشت های لوقا ۱۶: ۱ مراجعه کنید.

■ **"توانگر"** (اصطلاح استفاده شده در نسخه انگلیسی "*rich man*" به معنی "مرد ثروتمند" است و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) در لاتین سنتی او به عنوان "*Dives*" نامیده می شود که ترجمه این اصطلاح لاتین "ثروتمند" است. چندین نام دیگر به این مرد ثروتمند داده شده است که در مناطق و دوره های مختلف جغرافیایی یافت می شود (مراجعه کنید به *Textual Commentary on the Greek New Testament* اثر Bruce Metzger، صفحات ۱۶۵-۱۶۶).

■ **"جامه از ارغوان و کتان لطیف به تن می کرد"** (در نسخه انگلیسی این عبارت به صورت "بر حسب عادت جامه ای از نخ مرغوب و به رنگ ارغوانی میپوشید" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) ارغوانی یک رنگ بسیار گرانبیمنت بود که از پوست صدف تهیه می شد. این مرد فوق العاده ثروتمند لباسهای بیرونی زیبا و نرم میپوشید. او اغلب این نوع لباس ها را می پوشید (زمان اخباری میانی غیر کامل).

۱۶: ۲۰ **"ایلعازر"** این نام عبری "*Eleazar*" (BDB 46) بود، که به معنی "خدا کمک من است" بود. این یک کلمه هدفمند است که روی نام بازی می کند. هیچ کس به این مرد فقیر کمک نمی کند بجز خدا! این بخشی از طرح ادبی است نه یک شخص واقعی.

■ **"می نهاندند"** (متن انگلیسی به صورت "فقیری به نام ایلعازر در مقابل درب خوابانده شده بود" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک ماضی بعید اخباری مجهول است که نشانگر گدایی منظم است. افراد فقیر و بیمار همیشه در محله های ثروتمند با اماکن عمومی گدایی می کردند (اعمال رسولان ۳: ۲).

■ **"بدنش پوشیده از جراحت بود"** این یک وجه وصفی کامل مجهول از *helkos* است (مراجعه کنید به LXX خروج ۹: ۹، ۱۰، ۱۱؛ لاویان ۱۳: ۱۸). لوقا متوجه این جزئیات در تمثیل عیسی بود.

۱۶: ۲۱ **"آرزو داشت.... خود را سیر کند"** (متن انگلیسی به صورت "آرزو داشت به او خوراک داده شود" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این همان کلمه ای است که در مورد فرزند ولخرج با خوک ها در لوقا ۱۵: ۱۶ استفاده شده بود. شباهتی بین این دو تمثیل وجود دارد (مراجعه کنید به بینش متنی، ب ۳).

■ **"با خرده های غذا که از سفره آن توانگر فرو می افتاد"** همه در این فرهنگ با دست خود غذا می خوردند. این ثروتمندان از نان سفید برای پاک کردن دست خود استفاده می کردند و سپس آن را روی زمین می انداختند (مراجعه کنید به متی ۱۵: ۲۷).

کلمه "خرده" در به صورت مایل است، که بیانگر آن است که در متن یونانی وجود ندارد بلکه متن آن را دلالت می کند. کلمه به صورت همسو از متی ظاهر ۱۵: ۲۷ می شود و در α^2 , MSS, A, D, W قرار دارد. با وجود این، در α^* , B, L وجود ندارد. UBS^4 به حذف آن رتبه "B" می دهد.

■ **"حتی سگان نیز می آمدند و زخمهایش را می لیسیدند"** این نشان داد که ایلعازر برای دفع این حیوانات مزاحم خیلی ضعیف بود. در این دوران و فرهنگ، سگ ها حیوانات خانگی نبودند، بلکه همچون مگسهای خیابانی بودند.

۱۶: ۲۲ به تضادهای موجود در این آیه توجه کنید:

۱. یکی از آنها ظاهراً دفن نشده (با استنباط)، یکی به درستی دفن شده است
۲. کسی که توسط فرشتگان حمل می شود، از وسیله حمل و نقل شخص دیگری نامی برده نمیشود
۳. یکی با ابراهیم در بهشت، دیگری در عذاب جدا از ابراهیم

به مشترکات توجه کنید.

۱. هر دو می میرند
۲. هر دو آگاه هستند

گفته نشده که چرا فقرا پذیرفته می شوند و ثروتمندان رد می شوند، اما در متن جامعت به نحوه استفاده آنها از ثروت خود (یا فقدان آن) مربوط می شود. زندگی معنوی آنها به واسطه شرایط جسمی آشکار نشده است (مراجعه کنید به تثنیه ۲۸ در مقابل ایوب و مزمو ۷۳). عدم نگرانی مرد ثروتمند نسبت به فقرا نشانگر اولویتهای خودخواهانه و زمینی او بود.

می توان اولویت های افراد مدرن و غربی را با استفاده از دسته چک و تقویم آنها یاد گرفت!

" ابراهیم را در آغوش گرفتن "	NASB, NKJV
" با ابراهیم بودن "	NRSV
" نشستن در کنار ابراهیم در جشن در بهشت "	TEV
" در آغوش ابراهیم "	NJB

این یک تمثیل است، نه یک متن تعلیم در بهشت یا اینکه چگونه شخص به آنجا می رسد! این مثل در مورد بهشت یا جهنم حرفی برای گفتن ندارد. از مفهوم عهد عتیق از شول (BDB 982) یا حادس استفاده می کند (محل نگهداری مردگان که ربی ها میگفتند به یک بخش صالح به نام "بهشت" و یک بخش شرور به نام تارتاروس تقسیم شده است).

سینه ابراهیم اصطلاحی برای خوراک خوردن در کنار ابراهیم در یک عید بود. این می تواند مرجعی باشد برای پذیرایی از یهودیان در سمت صحیح حادس (بهشت، مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۴۳).

۱۶: ۲۳ "در جهان مردگان" جهان مردگان یا حادس معادل Sheol عهد عتیق بود که به قلمرو مردگان اشاره داشت. این متفاوت از جهنم بود، که اصطلاح عیسی برای توصیف "مجازات ابدی" بود. Gehenna یا جهنم از دو کلمه عبری، "ge-valley" و "henna" بود - ترکیبی از "فرزندان Hinnom" (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۳: ۱۰؛ دوم تواریخ ۲۸: ۳؛ ۳۳: ۶؛ ارمیا ۷: ۳۱) این دره جنوب اورشلیم بود که خدای آتش ققنوس (Molech, BDB 574) با قربانی کردن کودک پرستش می شد. یهودیان آن را به یک زباله دانی تبدیل کردند. این مکان از حادس متمایز بود. این اصطلاح فقط یک بار در خارج از سخنان عیسی استفاده می شود (مراجعه شود به یعقوب ۳: ۶).

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ در لوقا ۳: ۱۷ را مطالعه کنید.

■ "چشم... گشود" عهد عتیق با استفاده از حواس پنجگانه، واقعیت را توصیف میکند. این نوع زبان پدیدارشناختی مبتنی بر خدا بودن "بالا" و مرده بودن در زمین (پائین - جایی که آنها دفن شده بودند) بود. این ضد علمی نیست، بلکه پیش علمی است. اول انوش ۲۲ الی ۲۳ و چهارم عزرا ۷: ۷۵ الی ۷۸ اسناد شهودی یهودیان از اعتقاد به تقسیم شئول قبل از روز قیامت هستند.

■ "در عذاب" بسیاری از آنها از این جمله استفاده کرده اند تا ادعا کنند در حال حاضر هم افراد شرور رنج می برند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۲۵، ۲۸)، حتی قبل از روز قیامت (مراجعه کنید به متی ۲۵: ۳۱-۴۶؛ مکاشفه ۴: ۲۰-۴: ۱۵). برخی از متون آتش در عهد عتیق مربوط به شئول است، اما به یاد داشته باشید که این یک تمثیل است. جزئیات همیشه به معنای انتقال حقیقت تعلیم نیستند. بهتر است به دنبال حقیقت محوری باشید مگر اینکه مسیح این مثل را در یک سطح تاپیولوژیکی تفسیر کند. هیچ متنعهد جدید دیگری وجود ندارد که این حقیقت را آموزش دهد.

۱۶: ۲۴ "ای پدر من ابراهیم، بر من ترحم کن" به یک معنا این تلاش برای استفاده از یهودیت وی برای نعمت بود. کلام ربی غالباً شایستگی بودن فرزندان ابراهیم را تایید می کرد. به او گفته شد که از قلمرو مجازات محافظت کند مبادا یک یهودی به آنجا هدایت شود.

■ "ایلعازر را بفرست" ثروتمند هنوز هم برای انجام کارهای خود به ایلعازر به عنوان برده فکر می کرد.

۱۶: ۲۵ باز هم یک نقش معکوس غیر منتظره! ثروت این مرد ثروتمند قرار بود نشانه عشق خدا باشد (مراجعه شود به تثنیه ۲۸).

۱۶: ۲۶ این آیه درد و شگفتی را بیان می کند که بسیاری از افراد هنگام دریافت اینکه چه کسی نزد خداست و چه کسی نیست، احساس می کنند! همچنین بیانگر ماندگاری تقسیم در هنگام مرگ است ("ثابت"، زمان اخباری مجهول کامل [دلالت خدا]). فرصت دومی نیست. مسلماً این عیسی این را به فریسیانی که به موقعیت مذهبی ظاهری خود با خدا اعتماد داشتند، خطاب کرده است.

NASV, NRSV
 NKJV, NJB
 TEV
 "یک پرتگاه بزرگ"
 "یک فضای زیاد"
 "یک گودال عمیق"

این اصطلاح پرتگاه بزرگ در Septuagint برای یک گودال یا سوراخ عمیق استفاده می شود (مراجعه کنید به دوم سموئیل ۱۸: ۱۷، جایی که ابشالوم دفن شد).

۱۶: ۲۷ الی ۲۹ "آنها موسی و انبیا را دارند، پس به سخنان ایشان گوش فرا دهند" توجه کنید که این برادران به دلیل ثروت خود لعنت نشده اند، بلکه به دلیل نفی آنها از مکاشفه کتاب مقدس و ادعاهای آن در زندگی روزمره خود (به عنوان مثال، "بگذارید آنها را بشنوید"، آتوریست امری فعال). انسانها از نظر معنوی مسئول نوری هستند که از مکاشفه طبیعی دارند (مراجعه کنید به مزامیر ۱۹: ۱-۲) و مکاشفه ویژه (مراجعه کنید به مزامیر ۱۹: ۷-۱۳؛ ۱۱۹: ۵؛ ۱۷-۱۸؛ لوقا ۱۲: ۴۸؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۷).

۲۸: ۱۶

NASB, NRSV,
 TEV, NJB
 NKJV
 "هشدار دادن"
 "تصدیق کردن"

این اصطلاح مرکب *dia* به علاوه *marturomai* است که هشدار جدی یا شهادت جدی را نشان می دهد (مراجعه کنید به خروج ۱۰: LXX؛ تثنیه ۴: ۲۶؛ زکریا ۳: ۷). (این اصطلاح فقط در انجیل استفاده می شود، اما اغلب توسط لوقا برای توصیف شهادت مسیحیان در اعمال رسولان استفاده میشود (اعمال رسولان ۲: ۴۰؛ ۸: ۲۵؛ ۱۰: ۴۲؛ ۱۸: ۵؛ ۲۰: ۲۱، ۲۳، ۲۴؛ ۲۳: ۱۱؛ ۲۸: ۲۳).

■ "این مکان عذاب" در متن این مکان به حادس اشاره می کند، و نه Gehenna (جهنم). این جریان است، نه آینده. این تنها مکان عهد جدید است که از عذاب مردگان کافر قبل از روز قیامت سخن می گوید. از آنجا که جزئیات تمثیلهای فقط بخشی از داستان است، نمی توان از تمثیلهای به عنوان تنها منبع برای تعالیم کتاب مقدس استفاده کرد.

اصطلاح شکنجه استعاره ای از متالورژی است. Harold K. Moulton, *Analytical Greek Lexicon Revised*, یادداشت جالبی در مورد منبع این استعاره دارد: "اسم، lapis Lydius، گونه ای از سنگ از Lydia، که برای فلزات استفاده می شود و تصور میشد که با هر چیزی میتواند ترکیب شود. و به همین دلیل در آزمایش فلزات مورد استفاده قرار می گرفت؛ از این رو، معاینه شخص به ویژه با شکنجه؛ در شکنجه عهد جدید، عذاب، درد شدید، متی ۴ الی ۲۴ Lu: ۲۳ الی ۲۸.

عمل، اعمال کردن lapis Lydius یا سنگ لمس. تامین کردن، بررسی کردن، به دقت بررسی کردن، آزمودن، چه با کلمات یا شکنجه. در عهد جدید: عذاب کشیدن، با عذاب گذشتن. با بیماری، رنج، عذاب، عبور کردن، متی ۸ الی ۶ و ۲۹، و همکاران؛ متی، مثل موجها، پرتاب می شوند، آشفته می شوند. ۱۴/۲۴ (صفحات ۶۶-۶۷).

۱۶: ۲۹ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است، که نشان دهنده اقدام احتمالی است.

۱۶: ۳۰ "توبه" واژه عبری برای توبه به معنای تغییر عمل بود. اصطلاح یونانی به معنای تغییر ذهنیت بود. توبه تمایل به تغییر است. این به معنای قطع کامل گناه نیست بلکه تمایل به پایان آن است. ما به عنوان بشریت سقوط کرده برای خودمان زندگی می کنیم، اما به عنوان مومن برای خدا زندگی می کنیم! توبه و ایمان از الزامات خدا برای عهد جدید برای نجات است (مراجعه کنید به مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱).

عیسی گفت "اگر اینکه توبه نکنید، همه نابود خواهید شد" (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳، ۵). توبه اراده خداوند برای انسان سقوط کرده است (مراجعه کنید به حزقیال ۱۸: ۲۳، ۳۰، ۳۲؛ دوم پطرس ۳: ۹). به موضوع خاص: توبه در عهد عتیق در لوقا ۳: ۳ مراجعه کنید.

راز حاکمیت خدا و اراده آزاد انسان را می توان با توبه به عنوان شرط نجات به روشنی نشان داد. با این حال، این همچنین یک هدیه خدا است (اعمال رسولان ۵: ۳۱؛ ۱۱: ۱۸؛ دوم تیموتائوس ۲: ۲۵). همیشه در نمایش کتاب مقدس میان فیض خدا و پاسخ مورد نیاز بشر تنش وجود دارد. عهد جدید،

مانند عهد عتیق، ساختار "اگر - پس" دارد. چندین اصطلاح در عهد جدید به کار رفته است که مربوط به مفهوم توبه است. متن کلاسیک دوم قرن‌تینان ۷: ۸ الی ۱۱ است. شرایط عبارتند از:

۱. "غم"، [lupe] لوقا ۱۶: ۹، ۱۰، ۱۱، که از نظر اخلاقی بی طرف بود
۲. "پشیمان"، [metamelomai] لوقا ۱۶: ۸، ۱۰، که به معنی "غم و اندوه از اعمال گذشته" بود. از یهودا (متی ۲۷: ۳) و عیسی استفاده شد (مراجعه شود به عبرانیان ۱۲: ۱۶ الی ۱۸).
۳. "توبه"، [metanoēō] لوقا ۱۶: ۹، ۱۰، ۱۱، که به معنای تغییر ذهن، شخصیت جدید، جهت جدید زندگی بود.

این غم و اندوه نیست که توبه را توصیف می کند، بلکه تمایل به تغییر برای مطابقت با خواست خدا است.

۶: ۳۱ در این آیه دو جمله شرطی وجود دارد.

۱. اولی شرط نوع اول است، با بیان اینکه موسی و انبیا صحبت میکنند.
۲. دومی شرط نوع سوم است، با بیان اینکه این برادران باید به وحی خدا گوش می دادند. این دقیقاً همان نکته تمثیل مباشر بی انصاف است. این برادران نیاز فوری به اقدام قاطع را درک نکردند! آنها واقعاً کانون تمثیل هستند.

مطرح شدن ایلعازر از مردگان، رهبران مذهبی دلسوز در اورشلیم را قانع نکرد. فقط آنها را مجبور می کرد که مرگ عیسی را برنامه ریزی کنند (مراجعه کنید به یوحنا ۴: ۱۱؛ ۱۲: ۹ الی ۱۱). یک معجزه به طور خودکار جوابگوی نیاز معنوی بشر نیست (مراجعه کنید به متی ۷: ۲۱-۲۳؛ ۲۴: ۲۴؛ مرقس ۱۳: ۲۲؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۹ الی ۱۲؛ مکاشفه ۱۳: ۱۳-۱۴).

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چگونه هر بخش بند پاراگراف با موضوع استفاده از پول ارتباط دارد؟ (۱-۸ الف؛ ۸ الی ۱۳؛ ۱۴-۱۸؛ ۱۹-۳۱)
۲. چرا ثروت خطرناک است؟
۳. حقیقت اصلی تمثیل (لوقا ۱۶: ۱-۸ الف) و (۹-۳۱) چیست؟
۴. چه کسی در لوقا ۱۶: ۸ الف و ۸ ب صحبت می کند و با چه کسی صحبت می کند؟
۵. آیا آیات ۱۹-۳۱ یک مثل یا یک شرح تاریخی است؟ چرا؟
۶. آیا می توانیم الهیات خود را از وضعیت میانی با تکیه بر جزئیات این بخش پایه گذاری کنیم؟ (لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱)

لوقا ۱۷

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
برخی از گفته های عیسی	عیسی در مورد گناه هشدار میدهد		گناه	در باب هدایت دیگران به گمراهی
۱:۱۷ الی ۴	۱:۱۷ الی ۴	۱:۱۷ الی ۴	۱:۱۷ الی ۳ الف	۱:۱۷ الی ۳ الف
			۱:۱۷ الی ۳ ب	اصلاح برادری
	ایمان و وظیفه		ایمان	قدرت ایمان
۱:۱۷ الی ۵	۱:۱۷ الی ۱۰	۱:۱۷ الی ۵	۱:۱۷ الی ۵	۱:۱۷ الی ۵
			۱:۱۷ الی ۶	خدمت فروتنانه
۱:۱۷ الی ۷		۱:۱۷ الی ۷	۱:۱۷ الی ۷	۱:۱۷ الی ۷
پاک شدن ۱۰ نفر جذامی	جذام پاک میشود	جذام پاک میشود	عیسی ده نفر را شفا میدهد	ده قربانی بیماری پوستی
۱:۱۷ الی ۱۱	۱:۱۷ الی ۱۱	۱:۱۷ الی ۱۱	۱:۱۷ الی ۱۱	۱:۱۷ الی ۱۱
			۱:۱۷ الی ۱۴ الف	
			۱:۱۷ الی ۱۴ ب	
آمدن پادشاهی	آمدن پادشاهی	پادشاهی میان شماست	آمدن پادشاهی	آمدن پادشاهی خدا
۱:۱۷ الی ۲۰	۱:۱۷ الی ۲۰	۱:۱۷ الی ۲۱	۱:۱۷ الی ۲۱	۱:۱۷ الی ۲۱
		پایان عصر		روز پسر انسان
		۱:۱۷ الی ۲۲	۱:۱۷ الی ۲۲	۱:۱۷ الی ۲۲
			۱:۱۷ الی ۳۱	۱:۱۷ الی ۲۶
			۱:۱۷ الی ۳۶	۱:۱۷ الی ۳۱
			۱:۱۷ الی ۳۷ الف	
			۱:۱۷ الی ۳۷ ب	

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱:۱۷ الی ۴
 آنگاه به شاگردان خود گفت: «از لغزشها گریزی نیست، اما وای بر کسی که آنها را سبب گردد. او را بهتر آن می بود که سنگ آسیابی به

گردنش بیابیند و به دریا افکنند تا اینکه سبب لغزش یکی از این کوچکان شود. آپس مراقب خود باشید. اگر برادرت گناه کند، او را توبیخ کن، و اگر توبه کرد، ببخشایش. ^۴ اگر هفت بار در روز به تو گناه ورزد، و هفت بار نزد تو بازآید و گوید: "توبه می‌کنم،" او را ببخشا.

۱۷: ۱ "به شاگردان خود گفت" متن همان است. عیسی در حال صحبت با فریسیان است (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۲؛ ۱۶: ۱۴)، اما در این مرحله او دوباره به شاگردان خطاب می‌کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱؛ ۱۷: ۵).

■ "گریزی نیست" ما در یک دنیای سقوط کرده و گمراه و سرکش زندگی میکنیم. آماده باشید!

NASB	"مانع سر راه"
NKJV	"تخلف"
NRSV	"مواردی برای لغزش"
TEV	"چیزهایی که باعث میشوند مردم در دام گناه بیافتند"
NJB	"دلایل سقوط"

اصطلاح *skandalon* است که در LXX یک اصطلاح عبری (BDB 430) "دام" ترجمه میشود (مراجعه شود به یوشع ۲۳: ۱۳؛ داوران ۲: ۳؛ ۸: ۲۷) که نشانگر چوب تله طعمه دار بود. همچنین می‌توان آن را "سنگ مانع" دانست (مراجعه کنید به لایوان ۱۹: ۱۴؛ اول سموئیل ۲۵: ۳۱؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۶۵). Anchor Bible (جلد ۲۸، صفحه ۱۱۳۸) خاطرنشان می‌کند که در زمان خودش به معنای این بود که کسی را به "ارتداد" یا "ترک بیعت (به خدا یا کلام او که توسط عیسی اعلام شده است) سوق داد".

■ "اما وای بر کسی که آنها را سبب گردد" این همسو با متی ۱۸ است. به شاگردان پرداخته می‌شود و به آنها هشدار داده می‌شود (مراجعه کنید به متی ۱۸: ۴-۶، ۸-۱۰). عیسی به فریسیان و مومنان گناهکار اشاره دارد. مومنان واقعی مسئول برادران و خواهران خود در مسیح هستند (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۱-۱۵؛ ۱۳: ۱-۸؛ اول قرنطیان ۸-۱۰؛ غلاطیان ۶: ۱-۴).

پولس، در اول قرنطیان ۱۱: ۱۹، حتی ادعا می‌کند که این معلمان دروغین و پیروان آنها جلوه می‌کنند تا مومنین واقعی آشکارا آشکار شوند.

۱۷: ۲ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است که در این متن، مجدداً اجتناب ناپذیری را نشان می‌دهد که موانع به وجود می‌آیند و قضاوت خواهد کرد.

■ "سنگ آسیایی" در عهد عتیق دانه غلات توسط آسیابهای دستی زمینی، معمولاً یک سنگ صاف (مراجعه کنید به ایوب ۴۱: ۲۴) و یک سنگ مالش دستی (مراجعه شود به داوران ۹: ۵۳) بود. در دوران عهد جدید بار سنگ زنی توسط دو سنگ گرد (۱۸ تا ۲۰ اینچ) انجام میشد. گیره‌های چوبی آنها را در جای خود نگه داشته و به بالایی اجازه چرخش میداد. دانه در حین خرد شدن میان دو سنگ راه خود را به سوی اطراف پیدا میکرد.

این امکان وجود دارد که عیسی به یک جفت بزرگتر سنگ که توسط دو مرد چرخیده میشد، اشاره داشته باشد (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۴۱) یا حتی بزرگتر که توسط حیوانات چرخیده میشد (مراجعه کنید به داوران ۱۶: ۲۱).

■ "به دریا افکنند" یهودیان، که ساکن نیمه بیابانی بودند، همیشه از حجم بزرگ آب می‌ترسیدند. حتی ناوگان سلیمان توسط فنیقیه‌ای‌ها و نه یهودیان اداره می‌شد. غرق شدن چشم انداز وحشتناکی بود.

شدت هشدار تعجب آور است. احتمالاً ممکن است

۱. راهی برای نشان دادن اهمیت این مومنان جدید برای خدا باشد
۲. راهی برای مراجعه به ارتداد و یا این که این مومنین جدید از ایمان جدید خود چشم پوشی کنند (به موضوع خاص در لوقا ۶: ۴۶ مراجعه کنید)
۳. خیلی ساده، این هم یک اغراق است، که در تعالیم عیسی مشترک است

■ "یکی از این کوچکان" این در ارتباط با کودکان نیست، بلکه به مومنان جدید مربوط است (مراجعه کنید به متی ۱۸ و اول مأموریت از کلمنت قرنطیان، فصل ۴۶).

NASB, NRSV "لغزیدن"

"توهین"	NKJV
"گناه کردن"	TEV
"سقوط"	NJB

این اصطلاح *skandalizō* است که به معنای واقعی کلمه به معنای حیوان در دام افتاده است (این اسم در لوقا ۱۷: ۱ استفاده شده است). این به معنای استعاری در مواردی استفاده می‌گردد که باعث می‌شود کسی وسوسه نشود، مانعی در رشد معنوی یا اخلاقی فرد یا فرصتی برای گناه کردن باشد.

غالباً در مورد کسی استفاده می‌شود که به مسیح یا انجیل اهانت کند (مراجعه کنید به متی ۱۱: ۶؛ ۱۳: ۵۷؛ اول قرنتیان ۱: ۲۳؛ غلاطیان ۵: ۱۱)، اما اگر در این متن نباشد خطاب به مومنان است. اما اگر مخاطب هدف فریسیان باشند، این مفهوم درست در هدف است.

اگر مومنان مخاطب باشند، پس از آن به زندگی و بخشش خدادادی اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۳-۴). جامعه مسیحی باید یکی از صراحت، خداپرستی، بخشش و یاران باشد. مومنان زخمی یک مشکل اساسی هستند (مراجعه شود به اول قرنتیان ۸: ۱۲)، هم در گذشته و هم در حال!

۳: ۱۷

"مراقب باشید"	NASB, NRSV
"مراقب خودتان باشید"	NKJV
"مراقب باشید که چه کار میکنید"	TEV
"حواستان به خودتان باشد"	NJB

این یک حال امری فعال است که یک فرمان مداوم را نشان می‌دهد. مومنان باید از اعمال و گزینشهای شخصی خود محافظت کنند (مراجعه کنید به عبرانیان ۲: ۱؛ دوم پطرس ۱: ۱۹). ما نگهبانان برادرانمان (گمشده و نجات یافته) هستیم!

لوقا این اصطلاح را به معنای واقعی کلمه، "مراقب خودتان باشید" (که خود را مورد احتیاط قرار دهید) اغلب در نوشته های خود به کار می‌برد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۱؛ ۱۷: ۳؛ ۲۱: ۳۴؛ اعمال رسولان ۵: ۳۵؛ ۲۰: ۲۸ و فقط فعل لوقا ۲۰: ۴۶).

■ "اگر... اگر" اینها جملات شرطی نوع سوم هستند که از عملکرد بالقوه سخن می‌گویند. برای من شگفت انگیز است که چقدر کتاب مقدس در مورد بخشش به عنوان اثبات بخشش صحبت می‌کند (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۲، ۱۴-۱۵؛ ۱۸: ۲۱-۳۵؛ لوقا ۶: ۳۸).

■ "اگر برادرت گناه کند، او را توبیخ کن" این یک آنوریست فعال امری است که دلالت بر فوریت دارد. این در متی ۱۸: ۱۵-۱۸ همسو بوده و در غلاطیان ۶: ۱ الی ۵ بحث شده است. ما به عنوان خاندان خدا، مسئولیت یکدیگر هستیم.

■ "اگر توبه کرد" این یک وجه شرطی آنوریست فعال با *ean* است که یک جمله شرطی نوع سوم را بیان می‌کند. به موضوع خاص: توبه در عهد عتیق در لوقا ۳: ۳ مراجعه کنید.

■ "ببخشایش" این هم یک آنوریست فعال امری دیگر است که فوریت را نشان می‌دهد. مومنان نباید نسبت به یکدیگر کینه ورزند و تلخ شوند. بخشش همیشه دو قلب را پاک می‌کند!

۱۷: ۴ "اگر هفت بار در روز به تو گناه ورزد" این یک جمله شرطی نوع سوم است. پطرس این سوال را به صورت همسو در متی ۱۸: ۲۱-۲۲ سوال می‌کند.

■ "هفت بار نزد تو بازآید و گوید: 'توبه می‌کنم،'" این ممکن است بیانگر اصطلاح عهد عتیقی برای توبه (*shub*، "چرخش") و کلمه یونانی "توبه" (*metanoō*) باشد. رفاقت و ترمیم تحت تاثیر اعداد قرار نمی‌گیرند (۷ X ۷ در متی ۱۸: ۲۱-۲۲) بلکه با نگرش پذیرش، که توسط یک خدای مهربان و مسیح فداکار الگوبرداری شده است. مومنان باید از عشق و بخشش تثلیث تقلید کنند (اول یوحنا ۳: ۱۶).

موضوع خاص: توبه در عهد عتیق را مطالعه کنید.

■ "ببخشایش" این زمان آینده اخباری فعال است که در مفهوم آنوریست فعال امری آیه ۳ استفاده شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۷: ۵ الی ۶

رسولان به خداوند گفتند: «ایمان ما را بیفز!» خداوند پاسخ داد: «اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل داشته باشید، می توانید به این درخت توت بگویید از ریشه برآمده در دریا کاشته شود، و از شما فرمان خواهد برد.»

۱۷: ۵ "ایمان ما را بیفز" این یک آنوریست فعال امری دیگر است که فوریت را نشان می دهد. با توجه به اظهارات عیسی در لوقا ۱۷: ۱-۴، دوازده نفر برای تحقق آرمانها و الزامات ایمان جدید، انجیل و عصر جدید، نیاز به ایمان حتی بیشتری داشتند! این به معنای صرفه جویی در ایمان نیست، بلکه ایمان روزانه، وفاداری در کار با افراد ناقص، بی تاب، غالباً دوست نداشتنی، مومنان و کافران ناسپاس!

۱۷: ۶ "اگر شما ایمان داشته باشید" عبارت اول این جمله شرطی نوع اول است که فرض می شود شرط درست است، اما عبارت دوم با "یک" معرفی شده است که نشان دهنده شرط نوع دوم است. پیامد این خواهد بود که عیسی می داند که ایمان دارند، اما آیا از آن استفاده مناسبی خواهند کرد (یعنی روابط بین فردی)؟

■ "به کوچکی دانه خردل" منبع خوبی برای اطلاع رسانی سریع اما دقیق در مورد حیوانات و گیاهان کتاب مقدس، *Helps For Translators: Fauna and Flora of the Bible* از United Bible Societies است. مقاله درباره "خردل" (*sinapi*) در صفحه ۱۴۵-۱۴۶ است. دانه ای که عیسی به آن اشاره کرد از گیاه خردل سیاه است. بذر در واقع کوچکترین (ارکیده) نیست، اما در فلسطین به دلیل کوچک بودن آن، ضرب المثل بود.

■ "درخت توت" نوع دقیق از درختی که عیسی به آن اشاره می کند نامشخص است. فقط لوقا از نام این درختان مرتبط و غالباً اشتباه در عهد جدید استفاده می کند:

۱. درخت توت - (*sukaminos*) از پارس آورده شده است. فقط در اینجا در عهد جدید به آن اشاره شده است (A. T. Robertson, *Word*

Pictures، جلد ۲، صفحه ۲۲۶، آن را "توت سیاه" می نامد)

۲. درخت - (*sycamore (sukomorea)*) درخت بزرگی است (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۴؛ A. T. Robertson آن را "توت سفید" می نامد)

متن زمینه برخلاف بذر بسیار کوچک، درخت بزرگی را طلب می کند. معنی این است که یک ایمان کوچک می تواند چیزهای بزرگ یا بزرگی را تحت تاثیر قرار دهد (یک همسوی متی [۱۷:۲۰] به جای درخت دارای کوه است).

از نظر کلامی باید تاکید کرد که این میزان ایمان، یا اشتیاق یا تعهدی نیست که فرد به آن متعهد شود، بلکه هدف ایمان اوست. ایمان انسان مهم نیست، بلکه ایمان به عیسی است. او منبع اثربخشی است!

■ "از ریشه برآمده در دریا کاشته شود" این واضح است که یک اصطلاح اغراق آمیز است. درختان را نمی توان در دریا کاشت. این غیرممکن را شبیه به ۱۸: ۲۵ بیان می کند. اما آنچه برای انسان غیرممکن است برای خدا امکان پذیر است!

هر دوی اینها آنوریست امری مجهول هستند. ایمان به مسیح در وضعیت و نگرش شخص تفاوت قابل توجهی ایجاد می کند. در این زمینه، این افراد مومن و دوست داشتنی در مراقبت از یکدیگر بسیار دشوار بودند، اما ایمان به عیسی باعث می شد که آنها یکدیگر را دوست داشته باشند و ببخشند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۷: ۷ الی ۱۰

۷ "کیست از شما که چون خدمتکارش از شخم زدن یا چرانیدن گوسفندان در صحرا بازگردد، او را گوید: "بیا، بنشین و بخور"؟^۸ آیا نخواهد گفت: "شام مرا آماده کن و کمر به پذیرایی ام بربند تا بخورم و بیاشامم، و بعد تو بخور و بیاشام"؟^۹ آیا منت از خدمتکار خود خواهد برد که فرمانش را به جای آورده است؟^{۱۰} پس، شما نیز چون آنچه به شما فرمان داده شده است، به جای آوردید، بگویید: "خدمتکارانی بی منتابم و تنها انجام وظیفه کرده ایم."

۱۷: ۷ الی ۱۰ این یک واحد ادبی کاملاً جدید است. این جمله بسیار مهمی است که به ما یادآوری می کند که همه کارها و تلاشهای ما شایسته عشق خدا نیستند. این حقیقتی است که اغلب به ویژه توسط کارگران کلیسا فراموش می شود. خدا همیشه به فیض عمل می کند، هرگز به عنوان پاداش شایستگی انسان عمل نمیکند. مومنان بردگانی هستند که به کودک تبدیل شده اند. ما باید بقیه خانواده را دوست داشته و از آن مراقبت کنیم.

۱۷:۷ در اینجا یک سری سوالات بلاغی وجود دارد. این برای تعالیم عیسی در انجیل سینوپتیک معمول است. در انجیل لوقا به این آیات توجه کنید: ۲: ۴۹، ۵: ۲۱-۲۳، ۶: ۳۴-۳۴، ۷: ۲۴-۲۶، ۹: ۲۵، ۱۱: ۵-۷، ۱۳: ۲-۴، ۱۴: ۲۸، ۳۱، ۳۴، ۱۶: ۱۱-۱۲، ۱۷: ۷-۹، ۱۷-۱۸، ۱۸: ۷-۸، ۲۲: ۲۷، ۴۸، ۵۲. آیه ۷ انتظار پاسخ "نه" را دارد. MS D حتی ضمیر ME را اضافه می کند.

۱۷:۸ این سوال انتظار پاسخ "بله" (استفاده از شما) را دارد.

۱۷:۹ این سوال انتظار پاسخی "نه" را (استفاده از ME) دارد.

۱۷:۱۰ آیا این متن می گوید:

۱. اینکه برده بعد از روز طولانی خود در مزرعه، قبل اینکه به اربابش خوراک دهد، خوراک خود را بخورد (NJB, TEV)
۲. اینکه او باید با مالک بنشیند و بخورد (NIV, NRSV, NKJV, NASB)
۳. حتی این که ارباب باید خوراک او را برایش بیاورد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۳۷، که می تواند یکی دیگر از جایجایی نقشها به صورت چشمگیر که مخصوص لوقا هستند) باشد.

مطمئنا در اینجا ابهام وجود دارد، اما قصد پاراگراف مشخص است.

نقطه مقابل آن در لوقا ۱۲: ۳۷ یافت می شود. ادبیات شرقی اغلب با ارائه متضاد به حقیقت نزدیک می شود! مترجمان مدرن غربی غالباً تفاوت‌های قابل توجهی بین اشکال ادبی شرقی و غربی از دست می دهند. به موضوع خاص: ادبیات شرقی در لوقا ۹: ۵۰ مراجعه کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۷: ۱۱ الی ۱۹

۱۱ عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، از حدّ سامره و جلیل می گذشت. ^{۱۲} پس چون به دهی وارد می شد، ده جذامی به او برخوردند. آنها دور ایستاده ^{۱۳} با صدای بلند فریاد برآوردند: «ای عیسی، ای استاد، بر ما ترحم کن.» ^{۱۴} چون عیسی آنها را دید، گفت: «بروید و خود را به کاهن بنمایید.» آنها به راه افتادند و در میانه راه از جذام پاک شدند. ^{۱۵} یکی از آنها چون دید شفا یافته است، در حالی که با صدای بلند خدا را ستایش می کرد، بازگشت ^{۱۶} و خود را به پای عیسی افکند و او را سپاس گفت. آن جذامی سامری بود. ^{۱۷} عیسی فرمود: «مگر آن ده تن همه پاک نشدند؟ پس نه تن دیگر کجایند؟» ^{۱۸} آیا به جز این غریبه، کسی دیگر بازنگشت تا خدا را سپاس گوید؟» ^{۱۹} سپس به او گفت: «برخیز و برو، ایمانت تو را شفا داده است.»

۱۷: ۱۱ الی ۱۹ این یک موضوع جدید است.

۱۷: ۱۱ "بر سر راه خود به اورشلیم" بخاطر بسپارید که ما در یک واحد ادبی بزرگتر که مختصر انجیل لوقا است، قرار داریم، مانند سفر ساختار یافته عیسی از جلیل به اورشلیم.

	NASB
"از بین سامره و جلیل میگذشت"	
"او از میان سامره و جلیل گذشت"	NKJV
"عیسی در حال گذر از منطقه بین سامره و جلیل بود"	NRSV
"او در امتداد مرز بین سامره و جلیل حرکت کرد"	TEV
"او در مناطق مرزی سامره و جلیل سفر می کرد"	NJB

"بین" یا "از طریق" (یعنی، *dia* با حالت مفعولی) در MSS، B و L یافت می شود.

۱. عیسی در حال حرکت به جنوب است، بنابراین جلیل باید در اول فهرست باشد
۲. تا این زمان، عیسی باید خیلی بیشتر به سمت جنوب رفته باشد تا اینکه سمت مرز جلیل و سامریه باشد
۳. عیسی در حال حرکت به سمت شرق در امتداد مرز است تا یک مسیر سنتی از جنوب به اورشلیم را طی کند

این مسئله مجدداً تاکید می کند که انجیل لوقا در درجه اول بر حسب ترتیب زمانی نیست، بلکه بر حسب ترتیب الهیاتی است.

۱۷: ۱۲ " ده جذامی به او برخوردند. آنها دور ایستاده " در این متن به نظر می رسد که جذامیان از یهودیان و سامریان تشکیل شده بودند. ربی ها ادعا می کنند که این یک بیماری الهی بود که توسط خداوند برای گناهکاران فرستاده میشد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۵: ۲۵-۲۷؛ ۱۵: ۵؛ دوم تواریخ ۲۶: ۲۳-۱۶).

۱۷: ۱۳ "استاد" این اصطلاح یونانی *epistatēs* است. توجه داشته باشید در لوقا ۵: ۵ این یک عنوان احترام آمیز بود. به سختی میتوان دانست دانستن اینکه آیا این عنوان دارای پیامدهای کلامی هست یا خیر. این مردان امیدوار بودند عیسی بتواند و به آنها کمک کند. آنها باید در مورد او شنیده باشند.

۱۷: ۱۴ " بروید و خود را به کاهن بنمایید " جذامیان باید اقدام میکردند (مراجعه کنید به لویان ۱۳: ۱۴ و دوم پادشاهان ۵: ۸-۱۴).

این ممکن است تلاش عیسی باشد تا حتی قبل از ورود او به اورشلیم بر کاهنان اورشلیم شهادت داده باشد. همچنین نشان می دهد که عیسی با توجه به این مقررات شبه جزایی، قانون موسی را اجرا کرده است.

۱۷: ۱۵ فقط نعمان در دوم پادشاهان ۵: ۱۵ شکرگزاری کرد.

۱۷: ۱۶ "آن جذامی سامری بود" به نظر می رسد این یک توضیح و برآستار لوقا یا منبع او باشد. نفرت بین یهودیان و سامریان پس از تبعید آشوری ده قبیله شمالی در سال ۷۲۲ قبل از میلاد و پس از آن، جمعیت یهودیان وارد شده پس از ازدواج با جمعیت باقیمانده یهودیان ازدواج کردند و یهودیان یهودی آنها را نژادهای مذهبی می دانستند و از هرگونه عقود اجتماعی یا مذهبی با آنها امتناع ورزیدند. عیسی این تعصب شدید را در دو مثل مختلف که از عشق خدا به همه انسانها صحبت می کند، به کار برد (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۲۵-۳۷). این متن همچنین از نیاز مومنان به دوست داشتن و بخشش یکدیگر سخن می گوید (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۱-۶).

۱۷: ۱۹ " برخیز و برو، ایمانت تو را شفا داده است " این ساختار همسو با لوقا ۱۷: ۱۴ است (وجه وصفی آتوریست فعال که در مفهوم امری و حال میانی امری [دپوننت] استفاده می شود).

■ توجه کنید که ایمان دستی است که قدرت عیسی را دریافت میکند. ایمان مرد او را درمان نکرد؛ عیسی او را با ایمان خود درمان کرد (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۹، ۵۰؛ ۸: ۴۸؛ ۱۷: ۱۹؛ ۱۸: ۴۲؛ مرقس ۵: ۳۴؛ ۱۰: ۵۲؛ متی ۹: ۲۲، ۲۹؛ ۱۵: ۲۸)

فعل یک زمان اخباری فعال کامل است و دلالت بر درمان باقی مانده دارد. فعل *sōzō* است، اصطلاح عادی نجات در عهد جدید، با این حال، در اینجا از آن به معنای عهد عتیقی برای نجات جسمی استفاده می شود (مراجعه کنید به یعقوب ۵: ۱۵). مطمئناً این مرد از نظر جسمی و روحی نیز نجات یافته بود (ابهام هدفمند). چه فاجعه ای است که درمانی جسمی منجر به مرگ ابدی شود! درخواست و سپاسگزاری مرد، ایمان او به عیسی را نشان می دهد. اما در مورد نه نفر افراد سالم شده دیگر چه؟

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۷: ۲۰ الی ۲۱

«عیسی در پاسخ فریسیان که پرسیده بودند پادشاهی خدا کی خواهد آمد، گفت: «آمدن پادشاهی خدا را نمی توان با مشاهده دریافت،^{۲۱} و کسی نخواهد گفت اینجا یا آنجاست، زیرا پادشاهی خدا در میان شماست.»

۱۷: ۲۰ " عیسی در پاسخ فریسیان که پرسیده بودند " (در نسخه انگلیسی "حال، پس از اینکه توسط فریسیان مورد پرسش قرار گرفته شد" خوانده شده و این تفسیر در ارتباط با متن انگلیسی است) آنها در جمع پیروان عیسی حاضر بودند. آنها در تمام دوران معارفه عمومی و معجزات عیسی حضور داشتند.

■ "پادشاهی خدا کی خواهد آمد" فریسیان (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۵: ۱۷) به ویژه در تضاد با صدوقیان که به زندگی پس از مرگ علاقه داشتند (نگاه کنید به موضوع خاص در لوقا ۲۰: ۲۷)، آن را انکار میکردند. این مشابه سوالاتی است که در مرقس ۱۳: ۴ توسط چندین شاگرد پرسیده شده است. انجیل لوقا از این حیث منحصر به فرد است که بحث مربوط به مسیحیت عیسی را به دو قسمت جداگانه، لوقا ۱۷: ۲۰-۳۷ و لوقا ۲۱ تقسیم می کند. در متی و مرقس این متن اسکاتولوژیک در یک فصل است (مراجعه کنید به متی ۲۴ و مرقس ۱۳). عیسی ممکن است در زمانهای مختلف این تعالیم را در مکانهای مختلف تکرار کند.

موضوع خاص: پادشاهی خدا را در لوقا ۴: ۲۱ ببینید.

■ "نمی‌توان با مشاهده دریافت" این یک اصطلاح پزشکی برای مشاهده دقیق علائم و تشخیص آن است. در اینجا از مشاهده دقیق استفاده می‌شود. لوقا آن را غالباً برای بیان کتیبه‌ها استفاده می‌کند (به موضوع خاص در لوقا ۵: ۲۱ مراجعه کنید) و فریسیان که مراقب عیسی بودند، تا چیزی برای محکوم کردن او بیابند (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۷؛ ۱۴: ۱؛ ۲۰: ۲۰).

۱۷: ۲۱ "و کسی نخواهد گفت اینجا یا آنجاست" این لوقا ۱۷: ۲۳ را معرفی می‌کند.

۲۴: ۲۳ و ۲۶ پیامد این است که بازگشت عیسی توسط همه دیده و شناخته می‌شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۲۴؛ متی ۲۴: ۲۷).

NASB "پادشاهی خدا در میان شماس" "پادشاهی خدا در درون شماس" NKJV, TEV "پادشاهی خدا در میان شماس" NRSV, NJB

این به معنای (۱) در هر یک از شما یا (۲) در بین شما (جمع) استفاده می‌شود. در *The Jerome Biblical Commentary*، عهد جدید، صفحه ۱۵۰، سه گزینه کلیسای باستانی ذکر شده اند.

۱. در درون شما - انجیل توماس

هیپولیتوس

اوریگن

آناناسیوس

آمبروز

جروم

رختخواب

۲. در میان شما - افریم

سیرل اسکندریه

تنوفیلات

۳. در درک خود - Tertullian

قبرسی

این به پاسخ ایمان شخصی آنها به عیسی اشاره دارد، بنابراین گزینه های شماره ۲ و ۳ به بهترین وجه متناسب با این متن هستند. گزینه شماره ۱ در مورد فریسیان صدق نمی‌کند! به نظر می‌رسد یک جمله کلامی از نوع "عرفانی" است. حضور شخصی عیسی پادشاهی را به ارمغان آورد، و بازگشت شخصی او آن را بی‌عیب و نقص می‌کند. این سلطنت خدا در قلب انسانها است که روزی در تمام زمین مصرف خواهد شد. هنگامی که عیسی نزد پروردگار دعا می‌کند که "اراده او بر روی زمین همانطور که در بهشت است انجام می‌شود" (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۰)، برای دعوت پادشاهی دعا می‌کند. موضوع خاص: پادشاهی خدا را در لوقا ۴: ۲۱ ببینید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۷: ۲۲ الی ۳۷

۲۲ سپس به شاگردان گفت: «زمانی می‌آید که آرزو خواهید کرد یکی از روزهای پسر انسان را ببینید، اما نخواهید دید. ۲۳ مردم به شما خواهند گفت: "او اینجا است،" یا "او آنجاست." اما در پی آنها مروید. ۲۴ زیرا همچنانکه صاعقه در یک آن می‌درخشد و آسمان را از کران تا کران روشن می‌کند، پسر انسان نیز در روز خود چنین خواهد بود. ۲۵ اما نخست می‌باید رنج بسیار کشد و از سوی این نسل طرد شود. ۲۶ روزهای پسر انسان همچون روزهای نوح خواهد بود. ۲۷ مردم می‌خورند و می‌نوشیدند و زن می‌گرفتند و شوهر می‌کردند تا آن روز که نوح به کشتی درآمد. آنگاه سیل برخاست و همه را هلاک کرد. ۲۸ در زمان لوط نیز چنین بود. مردم سرگرم خوردن و نوشیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت بودند. ۲۹ اما روزی که لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک کرد. ۳۰ روز ظهور پسر انسان نیز به همین گونه خواهد بود. ۳۱ در آن روز، کسی که بر بام خانه‌اش باشد و اثاثیه‌اش در درون خانه، برای برداشتن آنها فرود نیاید. و آن که در مزرعه باشد نیز به خانه بازنگردد. ۳۲ زن لوط را به یاد آرید! ۳۳ هر که بخواهد جان خویش را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد، و هر که جان خویش را از دست

بدهد، آن را محفوظ خواهد داشت.^{۳۴} به شما می‌گویم، در آن شب از دو تن که بر یک بسترنند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد.^{۳۵} و از دوزن که با هم دستاس می‌کنند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد. [۶] نیز از دو مرد که در مزرعه‌اند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد. [۷] «پرسیدند: «کجا، ای خداوند؟» پاسخ گفت: «هر جا لاشه‌ای باشد، لاشخوران در آنجا گرد می‌آیند!»

۱۷: ۲۲ " زمانی می‌آید که آرزو خواهید کرد یکی از روزهای پسر انسان را ببینید " جمله " زمانی می‌آید " به نظر می‌رسد زمان محاکمه، آزار و اذیت، بیماری و غیره را نشان می‌دهد. (*The Meaning of the Millennium, Four Views*، ویرایش Robert Glouse را مطالعه کنید) ادعا کرده اند که همه چیز بهتر و بهتر می‌شود و پس از آن سرورمان باز خواهد گشت، به نظر می‌رسد کتاب مقدس میگوید که قبل از بازگشت سرورمان، اوضاع بدتر و بدتر می‌شود. (مراجعه کنید به دانیال ۱۲: ۱؛ رومیان ۸: ۱۸-۲۳).

■ "پسر انسان" به نظر می‌رسد این یک توصیف شخصی است که عیسی برای خود اختیار کرده و از حزقیال ۲: ۱ و دانیال ۷: ۱۳ اقتباس شده است. این اصطلاح هم بر خصوصیات انسانی و هم الهی دلالت دارد. یادداشت‌های کاملتر در لوقا ۶: ۵ و موضوع خاص در لوقا ۵: ۲۴ مشاهده کنید.

■ "اما نخواهید دید" عیسی خطاب به شاگردان در لوقا ۱۷: ۲۲-۲۷ صحبت میکند. بنابراین، این باید نشان دهد

۱. آنها کشته می‌شوند و قبل از بازگشت او آزار و اذیت می‌شوند
۲. در پاروسیا تاخیر وجود خواهد داشت (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲)
۳. ناگهان بدون علائم و هشدار، خواهد آمد

عیسی به وضوح اعتراف کرد که او زمان یا تاریخ بازگشت خود را نمی‌داند (رجوع کنید به متی ۲۴: ۳۶)، اما این عبارت دلالت بر تاخیر دارد.

۱۷: ۲۳ " مردم به شما خواهند گفت: " او اینجاست، " یا " او آنجاست. " این آیه مربوط به لوقا ۱۷: ۲۴ است، که به مومنان اطمینان می‌دهد عیسی بازگشتی کامل خواهد داشت، آمدن قابل مشاهده ای که هیچ یک از شاگردان او نادیده گرفته نخواهند شد.

NASB	"گم نشو و به دنبال آنها فرار نکن"
NKJV	"دنبال آنها نرو یا آنها را دنبال نکن"
NRSV	"نرو، پیگیری نکن"
TEV	"اما بیرون نرو و دنبال آن نگرد"
NJB	"هیچ حرکتی انجام ندهید، تعقیب نکنید"

اینها هر دو وجه شرطی فعال آئوریستی هستند که در مفهوم امری استفاده می‌شوند. وجه شرطی آئوریست با حرف اضافه نفی به معنای "حتی شروع نمی‌شود" است. مومنان قرار نیست در دیوانگی پایان زمان یا گمانه زنی‌های متعصبانه در مورد تظاهرات جسمی قرار گیرند.

۱۷: ۲۴ این آیه با متی ۲۴: ۲۷ همسو است، اما در مرقس ۱۳ دیده نمیشود. ادعا می‌کند که بازگشت عیسی برای همگان قابل مشاهده و آشکار خواهد بود، هیچ چیز نهانی نخواهد بود! متی ۲۴: ۴۰-۴۱ (لوقا ۱۷: ۲۷) در متن اشاره به کسانی است که در قضاوت کشته می‌شوند ("مانند روزگار نوح")، نه گروهی از مومنان غیر یهودی یا کلیسای مرئی.

یک تفاوت میان نسخ خطی یونانی وجود دارد که مربوط به نزدیک بودن آیه است. برخی از متون یونان باستان "در روزگار او" دارند (مراجعه کنید به MSS A, L, W، و نسخ والگیت و سریانی). با این حال، چندین نسخ خطی باستانی دیگر آن را ندارند (به MSS P⁷⁵, B، و برخی از نسخ کپتیک). از نظر متنی انتخاب این نسخ غیرممکن است، با این حال، این عبارت فقط در اینجا در عهد جدید یافت می‌شود و ممکن است باعث سردرگمی کاتبان شود. غیر معمولترین خواندن احتمالاً اصلی است. به پیوست دو مراجعه کنید. اما همانطور که اغلب با این گونه‌ها اتفاق می‌افتد، روانی متن تحت تاثیر هیچیک از گزینه‌ها قرار نمی‌گیرد.

۱۷: ۲۵ " اما نخست می‌باید رنج بسیار کشد و از سوی این نسل طرد شود " عیسی این پیام را بارها و بارها به شاگردانش نازل کرده است (مراجعه کنید به متی ۱۶: ۲۱؛ ۱۷: ۹، ۱۲، ۲۲-۲۳؛ ۲۰: ۱۸-۱۹؛ مرقس ۸: ۳۱؛ ۹: ۱۲؛ لوقا ۹: ۲۲، ۴۴؛ ۱۲: ۵۰؛ ۱۳: ۳۲-۳۳؛ ۱۸: ۳۲-۳۳). یک مسیح رنج کشیده در دوران یهودیان روزگار عیسی غیر منتظره بود (اول قرنیتیان ۱: ۲۳)، اما متون عهد عتیق و همچنین عهد جدید، خاص هستند.

۱. پیدایش ۳: ۱۵

۲. مزامیر ۲۲؛ ۱۱۸: ۲۲
۳. اشعیا ۸: ۱۴؛ ۵۲: ۱۳-۵۳: ۱۲
۴. زکریا ۱۲: ۱۰
۵. لوقا ۲: ۳۴
۶. متی ۲۱: ۴۲-۴۶
۷. اعمال رسولان ۲: ۲۳

■ "این نسل" عیسی این عبارت را برای اشاره به یهودیان معاصر فلسطین که کلام او را شنیدند اما ایمان نیاوردند، استفاده کرد (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۳۱؛ ۹: ۴۱؛ ۱۱: ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲؛ ۵۱: ۱۶؛ ۸: ۱۷؛ ۲۵: ۲۱؛ ۳۲: ۳۲؛ اعمال رسولان ۲: ۴۰). "او به خود او آمد و کسانی که با او بودند، او را نپذیرفتند" (یوحنا ۱: ۱۱). این عبارت به گونه ای استفاده می شود که به وضوح نشان می دهد نحوه پاسخ مردم به عیسی، سرنوشت آنان را تعیین می کند. این پادشاهی با تولد انسانی عیسی افتتاح شد و در بازگشت او کامل خواهد گردید.

۱۷: ۲۶ "همچون روزهای نوح خواهد بود" زندگی نوح در پیدایش ۶-۹ شرح داده شده است. تاکید در اینجا، ادامه فعالیت‌های عادی زندگی قبل از سیل است (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۲۷-۳۰؛ متی ۲۴: ۳۶-۳۹). فقط هشت نفر برای داوری آینده خدا آماده شدند (مراجعه شود به پیدایش ۷: ۱، ۷: ۱۳).

۱۷: ۲۸-۲۹ "لوط" زندگی لوط در سدوم در پیدایش ۱۲: ۵، ۱۳-۱۴، ۱۹ شرح داده شده است.

۱۷: ۳۰ "روز ظهور پسر انسان نیز به همین گونه خواهد بود" این متن چندین نکته را در مورد آمدن دوم تصریح میکند:

۱. که قابل مشاهده و عمومی خواهد بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۲۳، ۲۴)
۲. اینکه زندگی عادی اجتماعی برقرار خواهد بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۲۷)
۳. که ناگهانی خواهد بود
۴. که غیر منتظره خواهد بود

همین مکاشفه در متی ۱۶: ۲۷؛ ۲۴: ۲۹-۴۴؛ اول قرن‌تیان ۱: ۷؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱۲-۱۸؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۷؛ اول پطرس ۱: ۷؛ و مکاشفه ۱۱: ۱۹-۱۵؛ ۱۹: ۱-۲۱ تشریح شده است.

۱۷: ۳۱ الی ۳۲ این متن دارای سه مثال است که تاکید می کند مومنان نباید به طور غیرقانونی نسبت به داراییها و گرفتاریهای دنیوی توجه داشته باشند. اینها در سایر متون با کاربردهای مختلف استفاده می شوند. این باعث می شود که من اعتقاد داشته باشم که عیسی در شرایط مختلف و به روشهای مختلف از همان تعالیم استفاده کرده است. سه مورد ذکر شده اینها هستند:

۱. شخص روی پشت بام (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۱۷)
۲. مرد در مزرعه
۳. مثال منفی کسی که برگشت، همسر لوط (پیدایش ۱۹: ۲۶)

به نظر می رسد متی ۲۴، مشکلات موجود در مرحله دوم را با مشکلات مربوط به تخریب اورشلیم توسط ژنرال رومی (امپراتور بعدی)، تیتوس در ۷۰ میلادی مرتبط باشند. آیات ۳۱-۳۲ (به متی ۲۴: ۱۷-۱۸) ممکن است به تخریب اورشلیم اشاره داشته باشد، به این معنا که عده ای هشدارهای عیسی را گرفتند و فرار کردند، اما برخی دیگر عمل نکردند و کشته شدند. هر چه متن باشد (سال ۷۰ میلادی یا پایان زمان) این زمینه ای برای سرنوشت کافران غیر آماده و غیرمنتظره است!

۱۷: ۳۳ "هر که بخواهد جان خویش را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد" اصطلاح "نگه داشتن" در صدای میانه، به معنای کسب، درآمد یا کسب درآمد است. فراخوان عیسی به شاگردی، فراخوانی برای ترک شخصی بود (مراجعه کنید به غلاطیان ۲: ۲۰؛ اول یوحنا ۳: ۱۶). این یک تصمیم بنیادین از خودپسندی است (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۴؛ متی ۱۰: ۳۹؛ ۱۶: ۲۵؛ مرقس ۸: ۳۵؛ یوحنا ۱۲: ۲۵).

اصطلاح زندگی به معنای واقعی کلمه اصطلاح *psuche* است که اغلب "روح" ترجمه میشود، اما به کل شخص اشاره دارد. یادداشتهای لوقا ۱۲: ۱۹ را مطالعه کنید.

همین آموزش در لوقا ۹: ۲۴ و متی ۱۰: ۳۴-۳۹؛ ۱۶: ۲۵؛ مرقس ۸: ۳۵؛ یوحنا ۱۲: ۲۵ یافت می شود، که به نیاز به تعهد نهایی عیسی می پردازد.

۱۷: ۳۴ "در آن شب" این اشاره به شب بازگشت سرورمان دارد (مراجعه شود به لوقا ۱۷: ۳۰).

■ "دو تن که بر یک بسترند" اصطلاح یونانی که میتواند به معنی مرد و همسرش باشد.

۱۷: ۳۴ الی ۳۵ این دو نمونه معمولاً به عنوان یک اثبات متن برای یک اهریمن مخفیانه مومنان استفاده می شوند. با این حال، به نظر می رسد در این متن بر جدایی گمشده و نجات یافته در هنگام آمدن دوم توسط فرشتگان تاکید می شود (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۳۱؛ مرقس ۱۳: ۲۷). در این متن، این داوری در مورد ناآگاهان، کافران است ("مانند روزگار نوح"، مراجعه کنید به متی ۲۴: ۴۰-۴۱). من به یک خلسه پنهان اعتقاد ندارم، بلکه بازگشت قابل رویت خداوند است، در امتداد خط اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۸.

۱۷: ۳۶ آیه ۳۶ در نسخ اولیه یونانی P^{75} ، α ، A ، B ، L یا W یافت نمی شود. این از متی ۲۴: ۴۰ است و به نظر می رسد توسط یک کاتب بعداً در این قسمت همسو گنجانده شده باشد. کمیته UBS^4 حذف خود را "مسلم" ارزیابی کرد.

۱۷: ۳۷ معنی دقیق این جمله نامشخص است. بدیهی است که افرادی که صحبت عیسی را شنیده اند، فهمیده اند که منظور او چیست. احتمالاً

۱. به تخریب اورشلیم، مانند لوقا ۱۷: ۳۱-۳۲ نیز مربوط می شود

۲. ضرب المثل معمولی است (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۴۸)

۳. به مفهوم کسی که از نظر معنوی مرده باشد، داوری خدا را به سود خود جلب می کند، است

اصطلاح عقاب (*aetos*) نیز به روش مشابه در متی ۲۴: ۲۸ استفاده می شود. پیشینه عهد عتیقی این است که پرندگان لاشخور (کرکسها) به سوی میدان جنگ و سلاخی جذب می شوند (مراجعه کنید به ایوب ۳۹: ۲۶-۳۰؛ حزقیال ۱۷: ۳۹؛ حبقوق ۱: ۸). این حاکی از صحنه داوری زمان پایان است.

اگر درست باشد که لوقا، مانند متی ۲۴، به سقوط اورشلیم اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۷: ۳۱-۳۵)، پس این امکان وجود دارد که "عقاب" ممکن است به ارتش روم اشاره داشته باشد، که استانداردهای آن با عقابها در صدر قرار گرفت.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. این فصل در درجه اول برای شاگردان نوشته شده است یا فریسیان؟

۲. چرا یهودیان از سامریان متنفر بودند؟

۳. آیا برای آمدن دوم باید انتظار کشید یا غیر منتظره، قابل رویت یا مخفی است؟

۴. آیا عهد جدید از اصطلاح "خلسه" استفاده می کند؟

مفهوم را به تعبیر خودتان تعریف کنید.

لوقا ۱۸

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تمثیل بیوه و قاضی ۱۸ : ۱ الی ۸	تمثیل بیوه سمح ۱۸ : ۱ الی ۸	قاضی بی انصاف ۱۸ : ۱ الی ۸	تمثیل بیوه و قاضی ۱۸ : ۱ الی ۵ ۱۸ : ۶ الی ۸	قاضی بی پروا و بیوه سمح ۱۸ : ۱ الی ۵ ۱۸ : ۶ الی ۸
تمثیل فریسی و خراجگیر ۱۴ : ۹ الی ۱۴	تمثیل فریسی و خراجگیر ۱۴ : ۹ الی ۱۴	فریسی و خراجگیر ۱۴ : ۹ الی ۱۴	تمثیل فریسی و خراجگیر ۱۴ : ۹ الی ۱۴	فریسی و خراجگیر ۱۴ : ۹ الی ۱۴
بچه های کوچک نعمت میگیرند	عیسی بچه های کوچک را نعمت میدهد	از جلیل تا اورشلیم (۱۸ : ۱۵ الی ۱۹ : ۲۷)	عیسی بچه های کوچک را نعمت میدهد	عیسی و کودکان
۱۷ : ۱۵ الی ۱۷	۱۷ : ۱۵ الی ۱۷	نعمت به کودکان ۱۷ : ۱۵ الی ۱۷	مرد ثروتمند ۱۷ : ۱۵ الی ۱۷	آریستوکرات ثروتمند ۱۷ : ۱۵ الی ۱۷
حاکم ثروتمند ۲۳ : ۱۸ الی ۲۳	عیسی به حاکم ثروتمند جوان مشورت میدهد ۲۳ : ۱۸ الی ۲۳	حاکم ثروتمند ۲۵ : ۱۸ الی ۲۵	۱۸ : ۱۸ ۱۹ : ۱۹ الی ۲۰ ۲۱ : ۱۸ ۲۲ : ۲۳ الی ۲۳	خطر ثروت ۲۳ : ۱۸ الی ۲۳
۳۰ : ۲۴ الی ۳۰	با خدا همه چیز ممکن است ۳۰ : ۲۴ الی ۳۰	۲۷ : ۲۶ الی ۲۷	۲۴ : ۲۴ الی ۲۵ ۲۶ : ۱۸ ۲۷ : ۱۸ ۲۸ : ۱۸ ۲۹ : ۲۹ الی ۳۰	۲۴ : ۲۴ الی ۲۷ پاداش انصراف ۲۸ : ۲۸ الی ۳۰
عیسی سومین بار مرگ و قیام خود از مردگان را پیشگویی کرد ۳۴ : ۳۱ الی ۳۴	عیسی برای سومین مرتبه مرگ و قیامش از مردگان را پیشگویی کرد ۳۴ : ۳۱ الی ۳۴	شور مجددا پیش گویی شد ۳۴ : ۳۱ الی ۳۴	عیسی برای سومین بار در مورد مرگش صحبت میکند ۳۳ : ۳۱ الی ۳۳ ۳۴ : ۱۸	سومین نبوت شور ۳۴ : ۳۱ الی ۳۴
شفای یک گدای نابینا نزدیک اریحا ۴۳ : ۳۵ الی ۴۳	یک مرد نابینا دید خود را بدست می آورد ۴۳ : ۳۵ الی ۴۳	مری نابینا شفا می یابد ۴۳ : ۳۵ الی ۴۳	عیسی گدای نابینا را شفا میدهد ۳۶ : ۳۵ الی ۳۶ ۳۷ : ۱۸ ۳۸ : ۱۸ ۳۹ : ۱۸ ۴۰ : ۴۰ الی ۴۱ الف ۴۱ : ۱۸ ب ۴۳ : ۱۸	ورود به اریحا: مرد نابینا ۴۳ : ۳۵ الی ۴۳

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

A. در اناجیل سینوپتیک (متی، مرقس و لوقا) تعالیم عیسی غالباً با تمثیل نشان داده می‌شوند.

B. تمثیلهای (*marshal* عهد عتیق، BDB 605 II) اشکال مختلفی به خود می‌گیرند.

۱. ضرب المثل (لوقا ۴: ۲۳)

۲. داستان (لوقا ۱۵ و ۱۶)

۳. تمثیل (لوقا ۸: ۴-۱۵)

۴. تشبیه (لوقا ۱۳: ۱۹، ۲۱: ۱۷، ۶)

۵. تضاد (لوقا ۱۱: ۵-۱۳؛ ۱۸: ۱-۸)

C. برای راهنمایی درباره تفسیر تمثیلهای، به مقدمه لوقا ۸ مراجعه کنید.

D. این فصل با مسئله صرفه جویی در ایمان مرتبط است.

۱. اولین نمونه (لوقا ۱۸: ۱-۸)، آیا پسر انسان هنگام بازگشت، ایمان (ایمان پایدار و دعاگر) پیدا خواهد کرد؟

۲. نمونه دوم (لوقا ۱۸: ۹-۱۴)، نوع غلط ایمان (خود صالح) در مقابل ایمان توبه (گناهکار، خراجگیر).

۳. تمثیل اغراقی (لوقا ۱۸: ۱۵-۱۷)، عیسی و ایمان کودکانه که بدون آن هیچ کس نمی‌تواند وارد پادشاهی شود.

۴. تمثیل اغراقی (لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)، ایمان اولویت (حاکم ثروتمند، جوان، حاکم اخلاقی). عیسی و پادشاهی باید شماره یک باشند!

۵. مرگ عیسی به عنوان قربانی (لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴) کلید زندگی ابدی است که با ایمان دریافت می‌شود.

۶. تمثیل نبوی (لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳) از نابینایان که بینایی خود را دریافت می‌کنند (جسمی و معنوی)، کار مسیح "رنج" با ایمان است (مراجعه

کنید به لوقا ۱۸: ۴۲).

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۱ الی ۸

۱ عیسی برای شاگردان مثلی آورد تا نشان دهد که باید همیشه دعا کنند و هرگز دلسرد نشوند. ^۲ فرمود: «در شهری قاضی ای بود که نه از خدا باکی داشت، نه به خلق خدا توجهی. ^۳ در همان شهر بیوه‌زنی بود که پیوسته نزدش می‌آمد و از او می‌خواست دادش از دشمن بستاند. ^۴ قاضی چندگاهی به او اعتنا نکرد. اما سرانجام با خود گفت: «هر چند از خدا باکی ندارم و به خلق خدا نیز بی‌توجهم، ^۵ اما چون این بیوه‌زن مدام زحمت می‌دهد، دادش می‌ستانم، مبادا پیوسته بیاید و مرا به ستوه آورد!» ^۶ آنگاه خداوند فرمود: «شنیدید این قاضی بی‌انصاف چه گفت؟ ^۷ حال، آیا خدا به داد برگزیدگان خود که روز و شب به درگاه او فریاد برمی‌آورند، نخواهد رسید؟ آیا این کار را همچنان به تاخیر خواهد افکند؟ ^۸ به شما می‌گویم که به‌زودی به داد ایشان خواهد رسید. اما هنگامی که پسر انسان آید، آیا ایمان بر زمین خواهد یافت؟»

۱۸: ۱ "عیسی برای شاگردان مثلی آورد" (متن انگلیسی به صورت "اینک با آنها به زبان تمثیل سخن میگفت" خوانده میشود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک تم منفی یا متضاد شبیه به لوقا ۱۱: ۵-۱۳ است. این داستانی است که به خلاف آنچه خدا واقعاً دوست دارد، مربوط می‌شود.

ضمیر "آنها" به شاگردان اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱؛ ۱۷: ۵، ۲۲، ۳۷؛ ۱۷: ۳۷).

■ "که باید همیشه دعا کنند و هرگز دلسرد نشوند" به اصطلاحات یونانی توجه کنید:

۱. *dei*، که به معنی "باید" یا "ضروری" است.

۲. *pas*، در اینجا به صورت ضرب المثل (پانتوت)، که به معنی "همیشه" است.

این عبارت وظیفه‌ای است که نماز بخوانید و دلسرد نشوید (مراجعه شود به افسسیان ۶: ۱۸). در چندین قسمت همسو در نوشته‌های پولس، دعای پایدار با شکرگزاری مرتبط است (مراجعه کنید به فیلیپیان ۴: ۶؛ کولسیان ۱: ۳؛ ۴: ۲؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۷-۱۸).

دعا یک جهان بینی است؛ شکرگزاری یک نگرش است؛ هر دو وظایف مومنان را نسبت به مردم و شرایط حکم می‌کنند.

■ "دلسرد نشوند" اصطلاح یونانی *egkakeō* (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۴: ۱، ۱۶؛ غلاطیان ۶: ۹؛ افسسیان ۳: ۱۳؛ دوم تسالونیکیان ۳: ۱۳) که احتمالاً همان *ekkakeō* است. به مفهوم واقعی "تسلیم نشدن در برابر بدی" است، اما به صورت استعاری از ضعف، غفلت، یا کاهل بودن استفاده میشود.

۱۸: ۲ "قاضی ای بود که نه از خدا باکی داشت، نه به خلق خدا توجهی" به نظر خدا یا اعتقاد مردم کاری نداشت. قضاوت‌های او براساس علاقه یا منافع فردی وی صورت میگرفت.

۱۸: ۳ "بیوه‌زنی" دوباره لوقا توجه و مراقبت عیسی از افراد ناتوان و / یا مطرودین اجتماعی نشان میدهد. اغلب در جامعه یهود از زنان بیوه سو استفاده می‌شد (مراجعه کنید به خروج ۲۲: ۲۱-۲۴؛ تثنیه ۱۰: ۱۸؛ ۲۴: ۱۷). لوقا با تعامل عیسی و مراقبت از زنان مشخص می‌شود.

■ "دادش از دشمن بستاند" این می‌تواند به معنای برقراری توجه یا عدالت نسبت به زن باشد (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۷ و ۸).

۱۸: ۴ "چندگاهی به او اعتنا نکرد" این یک زمان اخباری غیر کامل فعال است که حاکی از امتناع مداوم قاضی از اقدام به نمایندگی از سوی بیوه دارد.

■ "هرچند" این یک جمله شرطی نوع اول است (مراجعه کنید به *A Grammatical Aid to the Greek New Testament*, Robert Nanna). جلد ۱، صفحه ۱۲۳)، که واقعیت اظهارات لوقا ۱۸: ۲ را اثبات می‌کند. به یک معنا، این شبیه به لوقا ۱۵: ۱۷ است. او به خودش آمد. او شروع به درک عواقب تصمیم خود کرد.

۱۸: ۵ "مرا به ستوه آورد" این به معنای واقعی کلمه به معنای "سیاه شدن چشم" بود (مراجعه شود به اول قرنتیان ۹: ۲۷). در اینجا به صورت استعاری از کسی یا چیزی صحبت میکنند که مرتباً آزار میدهد.

۱۸: ۷ "نه" این منفی مضاعف است، که یک روش قوی برای بیان "نه، هرگز تحت هیچ شرایطی" است.

۱. پدر آسمانی ما دقیقاً خلاف قاضی ناحق، بی احتیاط و خودخواه است.

۲. تاخیر او دارای یک هدف سودمند است (یعنی تعداد کل منتخبان، مراجعه شود به رومیان ۱۱: ۲۵، یوحنا ۱۰: ۱۶).

■ "روز و شب به درگاه او فریاد برمی‌آورند" این عبارت نشانگر دعاهای ماندگار منتخبان است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۹-۱۳؛ متی ۷: ۷-۱۲). پایداری بر اکره خدا غلبه نمی‌کند بلکه اعتماد و اعتقاد را نشان می‌دهد.

■ "برگزیدگان خود" این یک روش عهد عتیقی برای اشاره به قوم خدا، به خصوص به عنوان بندگان او است (مراجعه کنید به اشعیا ۴۲-۴۳؛ ۴۴: ۲۸-۴۵: ۷).

موضوع خاص: انتخاب / تقدیر و نیاز به برقراری تعادل الهیاتی

■ "روز و شب به درگاه او فریاد برمی‌آورند" این یک روش برای بیان عمل مداوم است (یعنی همیشه). ترتیب "روز و شب" منعکس کننده یک اصطلاح غیرعبری است، در حالی که ۲: ۳۷ "شب و روز" بیانگر اصطلاح عبری است. لوقا محقق بود. او از اصطلاحات منابع خود استفاده میکرد، با این حال او همچنین یک ویراستار و تدوین کننده بود و بعضی اوقات اصطلاحات خودش بخشی از انجیل او می‌شود (اعمال رسولان ۹: ۲۴؛ ۲۰: ۳۱؛ ۲۶: ۷).

■ "آیا این کار را همچنان به تاخیر خواهد افکند" این دومین زوج سوالات بلاغی در لوقا ۱۸: ۷ است که در تضاد با خدا و نگرش این قاضی شرور است. سوال اول انتظار پاسخ "بله" را دارد و این، سوال دوم، پاسخ "نه". "تاخیر" یونانی (*makrothumeō*)، خشم دور از ذهن) مبهم است و ممکن است به معنای یکی از دو چیز باشد:

۱. کمک به برگزیده ماندگار برای رشد ایمان

۲. زمان بیشتر برای بدخواهان توبه کنید (مراجعه شود به رومیان ۲: ۴؛ دوم پطرس ۳: ۹)

۳. NASB (۱۹۷۰) ترجمه متناوب حاشیه ای دارد، "و اما او بیش از حد برای آنها آرزو می کند"، که نشان دهنده صبر خدا بر گناهکاران است.

۱۸: ۸ این نتیجه گیری تعجب آوری برای این تمثیل است. به نظر می رسد ربطی به داستان ندارد. بازگشت عیسی مکانیسمی خواهد بود که عدالت را برای انتخاب کنندگان عدالت به ارمغان بیاورد (مراجعه کنید به مکاشفه ۶: ۹-۱۱).

پس عبارت پیش فرض *en tache* به چه معنی است: (۱) به طور ناگهانی یا (۲) به سرعت؟ آیا این یک تمایز متضاد است یا مثالی از انگیزه‌های مختلف برای تاخیر در تصمیم گیری؟

بسیاری از مفسران ادعا می کنند که انجیل لوقا نوبت دوم تاخیر را نشان می دهد و سعی می کند مخاطبان غیر یهودی را برای این تحولات شگفت آور آماده کند (مثلاً ۱۲: ۳۵-۴۸؛ ۱۷: ۲۲-۳۰).

■ "هنگامی که پسر انسان آید" این تاکید بر روی کارآمدن مسیحیان به عنوان قاضی است. اصطلاح "پسر انسان" در درجه اول از "حزقیال" ۲: ۱ و دانیال ۷: ۱۳ گرفته شده است، که در آن خصوصیات انسانی و الهی در هم ادغام شده اند. موضوع خاص را در لوقا ۱۷: ۲۲ ببینید.

■ "ایمان بر زمین خواهد یافت" عهد جدید بر بازگشت جسمی و فیزیکی عیسی تاکید دارد. با این حال، به ما نمی گوید کی یا چگونه. این به ما می گوید که در کار پادشاهی فعالانه شرکت کنیم و هر لحظه برای آمدن او آماده باشیم. به نظر می رسد این عبارت منعکس کننده این توصیه دو جانبه باشد.

"ایمان" حرف تعریف مشخص و قطعی دارد.

۱. عقیده ای که خداوند برای کمک به دعاها آنها پاسخ می دهد (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۷). بهترین پاسخ وی ارسال پسرش برای بار دوم به جهان خواهد بود تا همه چیز را مطابق قول او تنظیم کند.

۲. *Word Studies*, M. R. Vincent، صفحه ۲۰۴، *kai* را "هنوز" می داند (مراجعه کنید به یوحنا ۹: ۳۰؛ ۱۶: ۳۲)، که حاکی از تقابل مستقیم با قاضی شرور نیست، بلکه دلیل تاخیر خداوند در پاسخ دادن به منتخبان خود (توسعه ایمان) را نشان می دهد.

۳. *Through Peasant Eyes*, Kenneth E. Bailey، صفحات ۱۲۷-۱۴۱، فکر می کند که مربوط به رویداد به زودی هفته شور است که در لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴ شرح داده شده است. این شاگردان خیلی زود به نیایش مداوم و توسعه ایمان احتیاج دارند.

۴. این ایمان به مسیح یا مسیحیت است.

ممکن است تاکید بر آنچه مومنان برای آن دعا می کنند باشد. آیا آنها مرتباً از خدا خواسته‌های شخصی یا خواسته‌هایی از پادشاهی می خواهند؟ اگر چیزهای شخصی باشد، مومنان بیشتر از آنچه می خواهند، به قاضی ناحق شباهت دارند تا کسی که بر آن ادعا دارند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۹ الی ۱۴

آنگاه برای برخی که از پارسایی خویش مطمئن بودند و بر دیگران به دیده تحقیر می‌نگریستند، این مثل را آورد: «دو تن برای عبادت به معبد رفتند، یکی فریسی، دیگری خراجگیر. فریسی ایستاد و با خود چنین دعا کرد: «خدایا، تو را شکر می‌گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این خراجگیرم. دو بار در هفته روزه می‌گیرم و از هر چه به دست می‌آورم، دهیک می‌دهم.» اما آن خراجگیر دور ایستاد و نخواست حتی چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند، بلکه بر سینه خود می‌کوفت و می‌گفت: «خدایا، بر من گناهکار رحم کن.»^{۱۴} به شما می‌گویم که این مرد، و نه آن دیگر، پارسا شمرده شده به خانه رفت. زیرا هر که خود را برافرازد، خوار خواهد شد، و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید.»

۱۸: ۹ "این مثل را آورد" این دومین تمثیل در مورد دعا است.

■ "برای برخی" تمثیلهای خطاب به فریسیان و شاگردان در لوقا ۱۵-۱۷ گفته شده است، اما در اینجا برای "مردم" (یعنی جمعیت، همچنین به ۱۵: ۳؛ ۱۹: ۱۱ توجه داشته باشید). متن دلالت بر آن دارد که خطاب به فریسیان گفته شده است (مراجعه کنید به لوقا ۱۶: ۱۴-۱۵). مثلها همیشه در شرایط عمومی گفته می‌شوند. آنها بسته به قلب شنونده، حقیقت را روشن یا پنهان می‌کنند!

■ "از پارسایی خویش مطمئن بودند" اصطلاح "مورد اعتماد" یک وجه وصفی فعال کامل از اصطلاح *peithō* است که در عهد جدید به صورت "ترغیب"، "اعتماد" یا "اطمینان" ترجمه شده است. عیسی خطاب به آن یهودیان (و همه مردم) که فکر می‌کنند با توجه به اجداد، نگرشها و اعمالشان در کنار خدا هستند. یهودیان روزگار عیسی (۱) دعا می‌کردند (مراجعه کنید به متی ۶: ۴-۵)، (۲) صدقه میدادند (مراجعه شود به متی ۶: ۲-۴) و (۳) روزه می‌گرفتند (مراجعه کنید به متی ۶: ۱۶-۱۸) و آنها را به عنوان اعمالی که پارسایی فردی را به همراه می‌آوردند، تلقی می‌کردند (مراجعه کنید به متی ۶: ۱).

تمثیل قبلی با قاضی برخورد می‌کرد که به خدا ایمان نداشت و به او احترام نمی‌گذاشت. این مثل با کسانی که ظاهراً خدا را باور دارند و احترام می‌گذارند، اما در حقیقت به نیکی و عملکرد شخص خود اعتماد داشتند، سروکار دارد. آنها احساس می‌کردند که خدا مدیون آنها است! آنها انتظار داشتند که با اعمال صالحانه خود (صدقه دادن، روزه گرفتن، و نماز خواندن و همچنین حفظ قوانین روایات شفاهی بزرگان) به طور کامل جبران شود.

خود پرستی ممکن است خطرناکترین گناه افراد "مذهبی" باشد (مراجعه شود به لوقا ۱۰: ۲۹؛ ۱۶: ۱۵؛ ۱۸: ۹؛ ۱۴).

۱۸: ۹ "بر دیگران به دیده تحقیر می‌نگریستند" اصطلاح یونانی *exoutheine* فقط توسط لوقا استفاده می‌شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۹؛ ۲۳: ۱۱؛ اعمال رسولان ۴: ۱۱ [LXX]) و پولس (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۳، ۱۰؛ اول قرنتیان ۱: ۲۸؛ ۶: ۴؛ ۱۶: ۱۱؛ دوم قرنتیان ۱۰: ۱۰؛ غلاطیان ۴: ۱۴؛ اول تسالونیکیان ۵: ۲۰). این نگرش دآوری مشکل اساسی افراد متدین است. خدا صبر زیادی دارد، اما اغلب کسانی که ادعا می‌کنند او را می‌شناسند و به او تعلق دارند، درست برعکس هستند!

اصطلاح "دیگران" در NASB به معنای واقعی کلمه "بقیه" است که نشانگر نگرش دآوری فریسیان است. از دیدگاه آنها، همه دیگران غیرقابل قبول و از محبت خدا دور بودند. فقط گروه (فرقه) آنها عادل بودند! در این مورد خاص، این فریسی حتی از همه عبادت کنندگان دیگر بیشتر ایستادگی می‌کند. او ممکن است خود را حتی پارساتر از سایر فریسیان ببیند.

۱۸: ۱۰ "برای عبادت به معبد رفتند" در یهودیت قرن اول سه بار نماز روزانه وجود داشت. نه صبح و سه بعد از ظهر. زمان قربانی روزانه در معبد (پیوسته) بود. رهبران مذهبی اورشلیم ظهر را به عنوان سومین بار نماز روزانه اضافه کردند. شرایط این مثل باید ساعت ۹ صبح یا ۳ بعد از ظهر باشد.

■ "یکی فریسی، دیگری خراجگیر" اولین مورد به خاطر دینداری صمیمانه و تعهد او به انجام اراده خداوند ذکر شد. دومی به عنوان یک شرور اجتماعی، دوست روم شناخته می‌شد و کاملاً از جامعه مذهبی اسرائیل طرد می‌شد (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۳۰؛ ۷: ۳۴؛ ۹: ۲، ۷؛ ۱۵: ۱).

۸: ۱۱ "فریسی ایستاد و با خود چنین دعا کرد" در اینجا مردی بود که ضمن مرور دستاوردهای خود نزد خدا دعا می‌کرد (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۱۲). هنگام تفسیر مثلها به دنبال "غافلگیر شدن"، چرخش غیر منتظره از وقایع، و ارونگی نقش باشید. این در درک تمثیل مهم است (لوقا ۱۸: ۱۳-۱۴).

عبارت "با خود چنین" ، که بعد از "ایستادن" می‌آید، در روایت دستنوشته یونانی اشکال مختلفی دارد. این احتمالاً یک اصطلاح آرامی را منعکس می‌کند، "موضع خود را می‌گیرد، دعا می‌کرد" (مراجعه کنید به *Our Translated Gospels*, CC Torey، صفحه ۷۹ و *M. Black, Aramaic Approach*، چاپ سوم، صفحه ۱۰۳، از Bruce M. Metzger، *A Textual Commentary on the Greek New Testament*، صفحه ۱۶۸، پاورقی شماره ۱). بنابراین سوال مترجمان این است که، "آیا این عبارت به (۱) فکر کردن به خود (TEV, NASB) یا (۲) جدایی از خراجگیر (NRSV) اشاره دارد؟

■ "خدا، تو را شکر می‌گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این خراجگیرم" این مرد به عمل مذهبی خود اعتماد داشت. باید به یاد داشته باشیم که عیسی می‌گوید که کارهای عدالت بشری در رابطه با نجات شایسته مانند پارچه های کثیف در برابر خدا است (مراجعه کنید به اشعیا ۶۴: ۶). این تمثیل و سایر تمثیلهای موجود در این فصل بر لزوم برقراری رابطه شخصی از طریق یک قلب فروتن (توبه) و ایمان به شخص و کار تمام شده عیسی مسیح تأکید می‌کند. لطف خدا و مرگ قربانی عیسی تنها امید گناهکاران است!

۱۸: ۱۲ "دو بار در هفته روزه می‌گیرم" فریسیان روزگار عیسی روز دوشنبه و پنجشنبه (مراجعه کنید به موضوع خاص در لوقا ۵: ۳۳) به بزرگداشت و

برخاستن موسی از کوه سینا و دریافت شریعت از جانب خدا روزه می‌گرفتند. این فراتر از الزام عهد عتیق برای یک روز در سال بود (مراجعه کنید به لاویان ۱۶)، روز کفار (زکریا ۷-۸). در دوره بینابینی، ربی‌ها همچنین روز دیگری را برای یادبود تخریب معبد در سال ۵۸۶ قبل از میلاد توسط نبوکدنصر، پادشاه بابل روزه می‌گرفتند (مراجعه کنید به ارمیا ۵۲؛ مراثی ارمیا ۱-۵).

■ "از هر چه به دست می‌آورم، ده یک می‌دهم" این نیست که ده یک وی نامناسب بود. این نگرش در پشت عنوان ("از همه") بود که به جای فداکاری، این امر را به خود پرستی تبدیل می‌کند. این فریسی وابسته به آنچه‌ی بود که انجام میداد، نه به رحمت و لطف خدا. او فراتر از شرط قانون بود (مراجعه کنید به ۱۴: ۲۲)، اما خدا را از دست داد! این مصیبت قانونی بودن خود پارسایی است! بنابراین بسیاری "نمی‌کنم‌ها"، ولی اندکی "عشق" (مراجعه کنید به تشنیه ۶: ۵؛ لاویان ۱۸: ۱۹).

فقط یک یا دو فکر در مورد ده یک به عنوان یک نیاز مسیحی است. با کمال تعجب عهد جدید دستورالعمل‌هایی را برای دادن مرتب به ما نمی‌دهد. در مورد انگیزه‌های مناسب برای هدیه یک بار کلیساهای غیر یهودی پولس به کلیسای مادر در اورشلیم (پیدایش ۲ قرتیان ۸-۹) بحث شده است. ده یک یک عمل یهودی برای حمایت از معبد، لاویان محلی و فقرا است. با این حال، اعمال رسولان ۱۵ به وضوح بیان می‌کند که مومنان غیر یهودی همچون یک یهودی نسبت به معبد و کارمندان آن ملزم نیستند و یا وظیفه‌ای ندارند.

بسیاری از خطبه‌هایی که من در مورد ده یک می‌شنوم از متون عهد عتیق استفاده می‌کنند (به خصوص ملاکی) و سعی می‌کنند با ترس از عذاب الهی یا وعده‌های نعمت الهی (حرص و طمع) پرداخت ده یک را اجبار کنند. مقاله خوبی را در رابطه با ده یک می‌توانید در *New Testament Theology* اثر Frank Stagg، صفحات ۲۹۰-۲۹۳ مطالعه کنید. کل زندگی مومنان باید قادران نجات کامل و رایگان هدیه‌ای برای مسیح و پادشاهی وی باشند! موضوع خاص: ده یک را در لوقا ۱۱: ۴۲ مشاهده کنید.

۱۸: ۱۳ "اما آن خراجگیر دور ایستاد و نخواست حتی چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند، بلکه بر سینه خود می‌کوفت" به سه جمله مربوط به ایستادن این مرد در برابر خدا توجه کنید:

۱. با فاصله ایستادن (وجه وصفی فعال کامل)
۲. نگاه نکردن به بهشت (زمان اخباری فعال ناقص با نفی مضاعف)
۳. بر سینه خود کوفتن (زمان اخباری غیر کامل فعال)

عبارت شماره ۳ ممکن است با ضربه زدن به قلب شخص (یک مرکز شخص، جوزفوس، *Antiq* ۵/۱۰/۷) یک حرکت نمادین برای توبه باشد.

همچنین توجه داشته باشید که هر کاری که این مرد انجام می‌دهد برخلاف فریسی خودپرست است (مخصوصاً که "موضع" ذکر شده است: فریسی مواضع خود را از میان جمع نمازگزاران و ظاهراً به محراب نزدیک کرد، در حالی که خراجگیر خود را از آن خود کرد. از جمعیت دورتر از محراب).

این پایه و اساس کتاب مقدس برای سنت فرهنگی ما است که سر خود را خم کنیم و چشم خود را در نماز ببندیم، با این حال، وضع یهود برای نماز دستهای بلند شده بود، چشمان به سمت بالا با صورت بلند کرده به سوی بهشت باز می‌شود. نکته اصلی در دعا موقعیت بدن نیست بلکه قلب است!

■ "خدایا، بر من گناهکار رحم کن" این یک آئوریست مجهول امری است. کلمه "مهربان" (*hilaskomai*) که فقط در اینجا در نوشته‌های لوقا یافت می‌شود) از همان ریشه است که اصطلاح "صندلی رحمت" یا "محل کفار" (در *Septuagint*، *hilastērion*) در سیستم قربانی اسرائیل است (مراجعه شود به عبرانیان ۹: ۵). در *Septuagint* از این فعل یونانی برای ترجمه *salach* عبری (BDB 699) استفاده می‌شود، که منحصرراً برای بخشش خداوند نسبت به گناهکاران استفاده می‌شود (مراجعه کنید به *Synonyms of the Old Testament*, Robert B. Girdlestone، صفحه ۱۳۵). *Through Peasant Eyes*, Kenneth E. Bailey، صفحه ۱۵۴، در سریانی می‌گوید این به معنای "کفار برای من است." به یاد داشته باشید که آنها در شرایط زمانی عبادت عمومی و قربانی یک بره (دو بار در روز) برای اسرائیل قرار دارند. این گناهکار از ته دل گریه می‌کند، "بگذار آن خون من باشد!"

■ "گناهکار" این مثال، دو یهودی را توصیف می‌کند: یکی از فریسیان که فکر می‌کند به خاطر تمام کارهایی که می‌کند با خدا درست است و یک خراجگیر که می‌داند او از خدا دور شده است. او خود را "رئیس گناهکاران" (حرف تعریف مشخص) احساس می‌کند. آیا این طعنه آمیز نیست که دومی به نزد خدا رفت و اولین نفر از خدا دور شد (مراجعه شود به رومیان ۱۰: ۲-۴). چه جابجایی نقش تکان دهنده‌ای در این فرهنگ!

۱۸: ۱۴ "به خانه رفت" (در نسخه انگلیسی این عبارت "بر او داوری شد و به خانه‌اش رفت" خوانده می‌شود و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است)

این یک وجه وصفی مجهول کامل است که اشاره به موقعیت بخشش مومنان از یک خدای مهربان دارد. این هدیه ای بود که آزادانه داده می شد! این شبیه به توجیه پولس با ایمان به عیسی مسیح است (مراجعه کنید به غلاطیان ۳: ۲۱-۳۱؛ ۴: ۵). فریسی مرد با اخلاقی بود اما او نیز مردی از قماش روحانی بود زیرا به خودش اعتماد داشت و فکر نمی کرد که به رحمت و بخشش خدا احتیاج دارد. این همان دیندار یهودی است که اشعیا در اشعیا ۶: ۹-۱۰ و ۲۹: ۱۳ درباره آن صحبت می کند.

برای "داوری" به موضوع خاص: عدالت در لوقا ۱: ۶ مراجعه کنید.

■ "هر که خود را برافرازد، خوار خواهد شد" این ممکن است اشاره به اشعیا ۵۷: ۱۵ (مراجعه شود به اشعیا ۶۶: ۲؛ مزامیر ۳۴: ۳۴؛ ۵۱: ۱۷). این نخستین بار در لوقا ۱۴: ۱۱ (متی ۲۳: ۱۲) معرفی شد. چه نقشی تکان دهنده از منظر تثبیه ۲۷-۲۹ عهد عتیق! پیمان جدید عملکرد انسان را کم رنگ می کند (مراجعه کنید به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸).

■ "و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید" کلمه "سرافراز" (*hupsoō*) در مورد فریسیان در لوقا ۱۶: ۱۵ استفاده می شود. در ارتباط با فروتنان در لوقا ۱: ۵۲؛ ۱۴: ۱۱ استفاده می شود (مراجعه کنید به متی ۲۳: ۱۲). این به معنای تعالی در بین دیگران در جامعه نیست، بلکه به ارتباط شخص با خدا اشاره دارد. خداوند فروتن را با صمیمیت با خود بالا می برد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۱۵ الی ۱۷

۱۵ مردم حتی نوزادان را نزد عیسی می آوردند تا بر آنها دست بگذارد. شاگردان چون این را دیدند، مردم را سرزنش کردند.^{۱۶} اما عیسی آنان را نزد خود فرا خواند و گفت: «بگذارید کودکان نزد من آیند؛ ایشان را بازمدارید، زیرا پادشاهی خدا از آن چنین کسان است.^{۱۷} آمین، به شما می گویم، هر که پادشاهی خدا را همچون کودکی نپذیرد، هرگز بدان راه نخواهد یافت.»

۱۸: ۱۵ ما در یک متن ادبی گسترده از ۹: ۵۱-۱۸: ۱۴ قرار گرفته ایم که هیچ همسوی مستقیمی در سایر اناجیل سینوپتیک ندارد. در آیه ۱۵ لوقا به تواریخ مرقس باز می گردد.

■ "مردم حتی نوزادان را نزد عیسی می آوردند تا بر آنها دست بگذارد" باید به یاد داشته باشیم که در روایات یهود امروز این کودکان تصور نمی شد که با دعای ربی نجات می یابند، بلکه مبارک و سالم باشند، و زندگی مرفهی برایشان تصور شود زیرا آنها جزئی از قوم اسرائیل بودند. بنابراین، این متن هیچ ارتباطی با نجات کودکان ندارد. ما با مفهوم نعمات ربی ها برای افراد کوچک سروکار داریم.

در این متن، ما به وضوح قلب مسیح را می بینیم.

۱. عیسی واقعاً به فرزندان کوچک اهمیت می دهد

۲. این یک متن فقط برای کودکان نیست، بلکه در درجه اول بخشی از ایمان کودک مانند است (مراجعه شود به متی ۱۸: ۳) که بزرگسالان باید آنها را نجات دهند.

۳. عیسی همیشه به گروههای منفور و مطرود و نادیده گرفته شده جامعه مانند کودکان، زنان، بیوه ها و گناهکاران بدنام عشق نشان می دهد.

این متن شبیه به متی ۱۸ است که مومنان جدید به عنوان کوچکانی که به عیسی ایمان دارند مشخص می شوند (مراجعه کنید به متی ۱۸: ۶).

■ "نوزادان" (در متن انگلیسی اصطلاح به کار رفته "کودکان" است و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی میباشد) "کودکان" اصطلاح یونانی *brepheos* می تواند به معنی باشد

۱. کودکی که به دنیا نیامده (لوقا ۱: ۴۱، ۴۴)

۲. یک نوزاد تازه متولد شده (مراجعه شود به لوقا ۲: ۱۲، ۱۶؛ اعمال رسولان ۷: ۱۹)

۳. فرزندان بزرگتر (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۱۵؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۵)

همسوسهای متی (مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۱۳-۱۵) و مرقس (مراجعه شود به لوقا ۱۰: ۱۳-۱۶) از اصطلاح یونانی "بچه ها" (*paidia*) استفاده می کنند، که این امر همچنین بیانگر کودک در هر سنی است. (مراجعه شود به *The Analytical Greek Lexicon Revised*, Harold K. Moulton. صفحه ۲۹۸).

هدف اصلی قیاس عیسی این است که بچه ها باید به اندازه کافی بزرگ باشند تا اعتماد و ایمان را در انجیل (یعنی ایمان کودکانه) درک و اعمال کنند. برای یهودیان این سن پاسخگویی برای پسران ۱۳ سال (*bar mitzvah*) و دختران ۱۲ سال (*bat mitzvah*) بود.

۱۸:۱۶ این آیه شامل دو فعل امری است.

۱. "اجازه دادن" - آئوریست فعال (مراجعه کنید به متی ۵: ۴۰)

۲. "مانع نشدن" - حال فعال با حرف نفی، که معمولاً به معنای متوقف کردن یک عمل در حال اجرا است.

این آیه دلالت بر آن ندارد که پادشاهی متعلق به کودکان باشد، بلکه به کسانی که اعتماد به نفس و ایمان کودکانه ای به عیسی دارند (مراجعه کنید به متی ۱۹: ۱۳-۱۵ و مرقس ۱۰: ۱۳-۳۱).

۱۸:۱۷ "آمین" (در نسخه انگلیسی "واقعاً" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این به معنای واقعی کلمه "آمین" است. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲۴ ببینید.

■ **"هر که پادشاهی خدا را... نپذیرد"** موارد متعددی وجود دارند که توجه من را به خود جلب می کنند

۱. "هر که" - انجیل برای همه است، اما باید پذیرفته شود، دریافت شود، ایمان داشته باشد.

۲. "پذیرفتن" - این تضاد منفی با یوحنا ۱: ۱۲ است. این دو آیه از کلمات مختلفی استفاده می کنند، اما مفهوم کلامی آنها یکسان است.

۳. "پادشاهی خدا" - این روشی برای مراجعه به انجیل عیسی است. توجه کنید که یوحنا ۱: ۱۲ می گوید "او را بپذیرید". ورود شخص به پادشاهی خدا کاملاً و کاملاً به ایمان / اعتماد / اعتقاد به انجیل مسیح، که خود عیسی است، بستگی دارد. اعتماد ساده و بی حد و حصر کودکانه، ایمان واقعی را نشان می دهد.

۴. پادشاهی باید وارد شود، مراجعه شود به لوقا ۱۳: ۲۴؛ ۱۸: ۲۴، ۲۵؛ متی ۱۸: ۳؛ مرقس ۱۰: ۱۵؛ اعمال رسولان ۱۴: ۲۲

■ **"هرگز بدان راه نخواهد یافت"** این همان نفی مضاعف است، که به معنای "هرگز"، هرگز هرگز تحت هیچ شرایطی است. اعتماد ساده و کودکانه بسیار مهم است و نه فقط مطلوب. مومنان باید کاملاً به شخصیت خدا و تکیه عیسی تکیه کنند، نه بر اساس شایستگی یا عملکرد خود به عنوان ابزاری برای پذیرش خداوند برای پادشاهی بهشت (مراجعه شود به رومیان ۳: ۲۱-۳۱). این برای افراد خود پارسایی، قانونی، مذهبی در هر سنی و فرهنگی بسیار دشوار است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۱۸ الی ۲۷

۱۸ یکی از رئیسان از او پرسید: «استاد نیکو، چه کنم تا وارث حیات جاویدان شوم؟»^{۱۹} عیسی پاسخ داد: «چرا مرا نیکو می خوانی؟ هیچ کس نیکو نیست جز خدا فقط. ^{۲۰} احکام را می دانی: زنا مکن، قتل مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، پدر و مادر خود را گرامی دار.»^{۲۱} گفت: «همه اینها را از کودکی به جا آورده ام.»^{۲۲} عیسی چون این را شنید، گفت: «هنوز یک چیز کم داری؛ آنچه داری بفروش و بهایش را میان تنگدستان تقسیم کن، که در آسمان گنج خواهی داشت. آنگاه بیا و از من پیروی کن.»^{۲۳} آن مرد چون این را شنید، اندوهگین شد، زیرا ثروت بسیار داشت.^{۲۴} عیسی به او نگاه کرد و گفت: «چه دشوار است راه یافتن ثروتمندان به پادشاهی خدا! ^{۲۵} گذشته شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از راهیابی شخص ثروتمند به پادشاهی خدا.»

۲۶ کسانی که این را شنیدند، پرسیدند: «پس چه کسی می تواند نجات یابد؟»^{۲۷} فرمود: «آنچه برای انسان ناممکن است، برای خدا ممکن است.»

۱۸:۱۸ "یکی از رئیسان" دقیقاً مشخص نیست که این عنوان چیست (*Archōn*)، اگرچه در یوحنا ۳: ۱ اشاره شده است که نیکودیموس عضو سائهدرین است. این ممکن است به شخصی که مسئولیت کنیسه محلی را بر عهده داشته، مراجعه کند (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۴۱؛ ۱۴: ۱). بدیهی است که به یک رهبر محترم، احتمالاً قاضی، اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۵۸).

■ **"استاد نیکو، چه کنم تا وارث حیات جاویدان شوم"** این دقیقاً همان سوالی است که کاتب در لوقا ۱۰: ۲۵ با تاکید بر عملکرد شخصی پرسید. این دقیقاً برعکس لوقا ۱۸: ۱۷ است. زندگی ابدی و پادشاهی خدا همسو هستند. یادداشت حیات جاویدان را در لوقا ۱۸: ۳۰ ببینید.

۱۸:۱۹ **"چرا مرا نیکو می خوانی"** باید به خاطر داشته باشیم که این یک عبارت الهیاتی نیست که با شخص عیسی مسیح سروکار داشته باشد. بسیاری سعی می کنند از این برای اثبات متن استفاده کنند که عیسی خودش را الهی تلقی نمیکرد. این سوال و بیان عیسی نشانگر درک این مرد در مورد توانایی او برای درست بودن در برابر خدا بر اساس تلاشهای خودش است. این متن مشابه متی ۱۹: ۱۶ است که در آن آمده: "استاد، چه کارهایی باید انجام دهم

تا حیات جاویدان را بدست آورم".

۱۸: ۲۰ ده فرمان در خروج ۲۰ و تثنیه ۵ ذکر شده است. آنها اساساً به دو جنبه تقسیم می شوند: (۱) دیدگاه انسان و رابطه با خدا و (۲) دیدگاه انسان و رابطه با برادران و خواهران همپیمان. این لیست از متن مازروتی از خروج ۲۰ و تثنیه ۵ خارج است زیرا آنها به ارتباط مناسب بین افراد میثاق مربوط می شوند.

۱۸: ۲۱ "و گفت همه اینها را از کودکی به جا آورده ام" این مرد دروغگو نبود. او ادعا می کند که از زمان *bar mitzvah* در سن ۱۳ سالگی تاکنون تمام احکام شرعی روزگار خود را به جا آورده است. پولس همین امر را در فیلیپیان ۳: ۶ تصریح کرده است.

ما از رومیان ۱: ۱۸ تا ۳: ۲۳ میدانیم که همه مردم گناه کرده اند. باید به یاد داشته باشیم که فقط روح خدا این حقیقت را به قلب انسان نشان می دهد. این اولین حقیقت مورد نیاز انجیل است. هیچ کس به یک ناجی نیاز ندارد تا اینکه نیاز آنها را تشخیص دهد. عزت نفس یک مأمور ظالمانه و فریبکارانه است. انجیل فقط وقتی خبر خوش پیدایش ۳ و شورش انسان را تشخیص دهد، "خبر خوش" است. هیچ انسانی جلوی خدا نمی بالد (مراجعه کنید به افسسیان ۲: ۸-۹).

۱۸: ۲۲ "هنوز یک چیز کم داری؛ آنچه داری بفروش" این یک آتوریست امری فعال است. عیسی ساختار اولویت های این مرد را تشخیص داد. همسو در مرقس ۱۰: ۲۱ و برخی از نسخ خطی باستان از لوقا (الف و W) می گوید که عیسی نسبت به این مرد بسیار محبت و عشق ورزیده بود، اما او استاندارد انجیل را پایین نمی آورد تا به او اجازه دهد زندگی ابدی را بدست آورد. این یک نیاز کلی برای همه انسانها نیست (مراجعه کنید به زاکوس، لوقا ۱۹). اما این یک جمله تکراری است (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۲۸ و ۱۲: ۳۳-۳۴). عیسی فهمید که قلب این مرد به طور کامل به سوی خدا نگردیده است. هر چیزی در زندگی ما که ما را از اعتماد کامل به خدا باز می دارد، یک بت است و باید با آنها برخورد شود (مراجعه کنید به متی ۶: ۲۴).

این امکان وجود دارد که عیسی این مرد را به عنوان شاگردی مثل دوازده نفر دعوت کند (مراجعه کنید به متی ۱۹: ۲۱؛ مرقس ۱۰: ۲۱). این مرد می توانست یک رهبر قابل توجه مسیحی باشد، اما افزایش ثروت (مراجعه شود به لوقا ۸: ۱۴) امکانات را فلج کرد! عیسی مسیح از این دستور بسیار استفاده کرد ("بیا دنبال من") برای تماس با دیگران:

۱. لای (متی)، مرقس ۲: ۱۴؛ لوقا ۵: ۲۷؛ متی ۹: ۹
۲. پطرس و اندریاس، متی ۴: ۱۹
۳. فیلیپ، یوحنا ۱: ۴۳

با این حال، این را نیز باید گفت که این یک فراخوان برای شاگردی است، نه فقط دوازده نفر (مراجعه کنید به متی ۸: ۲۲؛ ۱۶: ۲۴؛ مرقس ۸: ۳۴؛ لوقا ۹: ۲۳، ۵۹؛ یوحنا ۱۰: ۲۷؛ ۱۲: ۲۶؛ ۲۱: ۲۲). انجیل اینهاست

۱. استقبال از یک شخص (عیسی)
۲. ایمان به حقیقت در مورد آن شخص (انجیل، عهد جدید)
۳. زندگی کردن مثل آن شخص (همانند مسیح بودن)

■ "میان تنگدستان تقسیم کن" این یک آتوریست امری فعال است. عیسی مراقب فقر است. او همیشه برای آنها وقت داشت. مسئله در اینجا فقیر به عنوان یک مشکل اجتماعی نیست، بلکه ساختار اولویت این مرد است (مراجعه کنید به متی ۶: ۲۴). به یاد داشته باشید که یهودیان این روزگار ثروت را به عنوان هدیه ای از جانب خداوند برای زندگی درست و عادلانه می دیدند (مراجعه شود به تثنیه ۲۷-۲۹). پولس از این تصویرسازی بسیار ساده در اول قرنتیان ۱۳: ۳ استفاده می کند.

■ "گنج در آسمان" این یکی، متی ۶: ۱۹-۲۱ را به یاد می آورد. آنچه شخص "گنج" در نظر می گیرد، ساختار ارزش آن شخص را نشان می دهد.

■ "بیا و از من پیروی کن" "بیا" یک ضرب المثل است که در مفهوم امری مورد استفاده قرار گرفته است (مراجعه کنید به متی ۱۹: ۲۱؛ مرقس ۱۰: ۲۱). "دنبال من بیا" یک حال امری فعال است که بر موارد زیر تاکید می کند. توجه کنید که چگونه عیسی سوال را از "انجام خوب" به "دنبال کردن او تغییر می دهد. او، کلید زندگی ابدی است، نه عملکرد انسان.

تاکید عهد جدید بر تصمیم اولیه نیست، اگر چه مطمئناً این مهم است، اما در مورد ایمان و شاگرد مداوم است. عهد جدید بر روابط حتی قبل از محتوای

آموزه‌ای و سبک زندگی تأکید می‌کند. این سه معیار، سه گانه اطمینان در عهد جدید را تشکیل می‌دهد (مراجعه کنید به مرقس ۲: ۱۴؛ ۸: ۳۴؛ ۱۰: ۲۱؛ متی ۴: ۱۹؛ ۸: ۲۲؛ ۹: ۹؛ ۱۶: ۲۴؛ ۱۹: ۲۱؛ لوقا ۵: ۱۷؛ ۹: ۲۳؛ ۱۸: ۲۲؛ یوحنا ۱: ۴۳؛ ۱۰: ۲۷؛ ۱۲: ۲۶؛ ۲۱: ۲۲).

۱۸: ۲۴ "چه دشوار است راه یافتن ثروتمندان به پادشاهی خدا" واکنش شاگردان ثبت شده در لوقا ۱۸: ۲۶ به ما نشان می‌دهد که چقدر متعجب شدند که این ثروت نشانه نعمت خدا نبود. توجه کنید که فعلها و ضمائر مفرد که در لوقا ۱۸: ۱۸ شروع می‌شوند، اکنون تبدیل به کلمه‌ای شده‌اند (بیان عمومی). عیسی در اینجا ادعا می‌کند که افرادی که امور و موقعیتهای دنیوی دارند، به منابع خود اعتماد می‌کنند و به خدا اعتماد نمی‌کنند (مراجعه کنید به متی ۱۹: ۲۳-۳۰؛ مرقس ۱۰: ۲۳-۳۱). عیسی با استفاده از این خط کش به عنوان نمونه در حال حل مسئله ثروت و نجات است.

۱۸: ۲۵ "گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است" چندین نظریه برای توصیف این جمله وجود دارد.

۱. اصطلاح "سوراخ سوزن" به یک دروازه کوچک در دیوار اورشلیم اشاره دارد که فقط یک عابر پیاده می‌توانست از آن عبور کند
۲. اصطلاح "شتر" (*kamēlon*) اشتباه ترجمه شده است و واقعاً اصطلاح "طناب" (*kamilon*) است
۳. این یک اغراق شرقی است تا یک نکته را بیان کنیم (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۴۱)
۴. این ضرب المثل عام غیرممکن بود

من اعتقاد دارم یا شماره ۳ یا شماره ۴ صحیح باشند. شماره ۱ تایید تاریخی ندارد (مراجعه شود به *How To Read the Bible*, Fee and Stuart, *For All Its Worth*, صفحه ۲۵) و شماره ۲ ابتدا در یک نسخه خطی یونانی اواخر (MS S) و چند دست نوشته کوچک (به عنوان مثال # ۱۳، ۵۹، ۱۲۴، ۱۳۰، ۴۳۷، ۴۷۲، ۵۴۳). ⁴UBS به "شتر" رتبه "A" (یقین) را می‌دهد.

متی و مرقس همین آموزش را ضبط کرده و از اصطلاح یونانی *rhaphis* (سوزن) از *rhaptō*، برای خیاطی استفاده می‌کنند، اما لوقا، پزشک، از *belonē* استفاده می‌کند، که برای بخیه زخم‌ها از یک سوزن استفاده می‌شد (یک اصطلاح پزشکی).

۱۸: ۲۶ "پس چه کسی می‌تواند نجات یابد" این مسئله است! این مسئله به ویژه مسئله یهودیت سنتی بود که ثروت و موقعیت اجتماعی را به عنوان گواهی برکت و پذیرش خداوند تعبیر می‌کرد (مراجعه شود به تننیه ۲۷-۲۹). این مثل به طور مستقیم به این فرض نادرست است، همانطور که ایوب و مزامیر ۷۳ نیز اشاره می‌کنند. در این متن، اطاعت و ایمان به عیسی کلیدی برای زندگی ابدی است، نه اجرای انسانی قوانین موسی، ثروت شخصی یا وضعیت اجتماعی.

۱۸: ۲۷ این ممکن است دلهره‌ای برای توصیف عهد عتیقی از یهوه باشد (مراجعه شود به پیدایش ۱۸: ۱۴؛ ایوب ۴۲: ۴؛ ارمیا ۳۲: ۱۷، ۲۷؛ حزقیال ۸: ۶؛ متی ۱۹: ۲۶؛ مرقس ۱۰: ۲۷؛ لوقا ۱: ۳۷).

خدا افراد ثروتمند را دوست دارد. ابراهیم (و همه مردسالاران)، داوود (و همه پادشاهان یهودی خدایان)، نیکودیموس و یوسف آریاماتا نمونه‌های خوب کتاب مقدس هستند. نکته مهم اینجاست که ایمان و اعتماد آنها در مال و اموال قرار می‌گیرد یا به خدا؟ موضوع خاص: ثروت را در لوقا ۱۲: ۲۱ ببینید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۲۸ الی ۳۰

۲۸ پطرس گفت: «ما که خانه و کاشانه خود را ترک گفتیم تا از تو پیروی کنیم!»^{۲۹} عیسی به ایشان گفت: «آمین، به شما می‌گویم، کسی نیست که خانه یا زن یا برادران یا والدین یا فرزندان را به خاطر پادشاهی خدا ترک کند،^{۳۰} و در همین عصر چند برابر به دست نیابد، و در عصر آینده نیز از حیات جاویدان بهره‌مند نگردد.»

۱۸: ۲۸ پطرس و همه رسولان از واکنش عیسی به این رهبر اخلاقی، صمیمی و مرفه یهودی شوکه شدند. آنها می‌خواستند مجدداً تأیید کنند که همه آنها را رها کرده‌اند.

۱۸: ۲۹ "آمین" (در نسخه انگلیسی "به راستی" نوشته شده است) موضوع خاص: آمین در لوقا ۴: ۲۴ را ببینید

■ "کسی نیست که ... ترک کند" مراجعه کنید به متی ۱۹: ۲۹؛ مرقس ۱۰: ۲۹-۳۰، جایی که لیست چیزهای باقی مانده متفاوت است.

۱۸: ۳۰ پادشاهی از روح / روح القدس است. در حال حاضر و آینده صلح و شادی وجود دارد و یاری رو در رو با خدای تثلیث برگزار می‌شود.

■ "نه" این یک نفی مضاعف است، که تاکید می کند که آنها مطمئناً پاداش آینده خود را دریافت می کنند. کسی که خانواده اش را ترک می کند، به تمامیت خانواده خدا تکثیر می شود.

■ "عصر آینده" موضوع خاص را در لوقا ۹: ۲ ببینید.

■ "حیات جاویدان" این ویژگی انجیل یوحنا است (مراجعه کنید به یوحنا ۳: ۱۵؛ ۴: ۳۶؛ ۵: ۳۹؛ ۶: ۵۴؛ ۸: ۶۸؛ ۱۰: ۲۸؛ ۱۲: ۲۵؛ ۱۷: ۲-۳)، اما در اناجیل سینوپتیک نیز چندین بار ذکر شده است (مراجعه کنید به متی ۱۹: ۱۶؛ ۲۵: ۴۶؛ مرقس ۱۰: ۱۷، ۳۰؛ لوقا ۱۰: ۲۵؛ ۱۸: ۱۱). به نظر می رسد که بیانگر عبری دانیال ۱۲: ۱۲ باشد ("زندگی جاودانه 'olam، BDB 761 زندگی").

در زبان یونانی سه اصطلاح برای زندگی وجود دارد (*bios* و *psuchē* - زندگی زمینی و *zoē* - زندگی معنوی). این زندگی زمانی نیست، بلکه زندگی در یاری با خداست، زندگی همانطور که قرار بود باشد!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۳۱ الی ۳۴

۳۱ "آنگاه آن دوازده تن را به کناری کشید و به ایشان گفت: «اینک به اورشلیم می رویم. در آنجا هرآنچه انبیا درباره پسر انسان نوشته اند، به انجام خواهد رسید. زیرا او را به اقوام بیگانه خواهند سپرد. آنها او را استهزا و توهین خواهند کرد و آب دهان بر او انداخته، تازیانه اش خواهند زد و خواهند کشت. اما در روز سوم بر خواهد خاست.»^{۳۴} شاگردان هیچ یک از اینها را درک نکردند. معنی سخن او از آنان پنهان بود و درنیافتند درباره چه سخن می گوید.

۱۸: ۳۱ "آنگاه آن دوازده تن را به کناری کشید و به ایشان گفت" این یکی دیگر از پیش بینی های مرگ عیسی است (مراجعه شود به لوقا ۹: ۲۲، ۴۴؛ ۱۷: ۲۵). در اورشلیم در لوقا ۵: ۳۵؛ ۵۰: ۱۲؛ و ۱۳: ۳۲-۳۳ که در مورد مرگ عیسی مسیح است، اشاراتی وجود دارند.

■ "هرآنچه انبیا درباره پسر انسان نوشته اند، به انجام خواهد رسید" این به پیشگوییهای عهد عتیق در مورد رنج، خیانت، مرگ و رستاخیز مسیح اشاره دارد. ۲۲: ۴۱؛ ۹: ۱۱۸؛ اشعیا ۵۳: ۵؛ حزقیال ۹: ۹؛ ۱۱: ۱۲-۱۳). برای "پسر انسان" موضوع خاص را در لوقا ۱۷: ۲۲ ببینید.

۱۸: ۳۲ این پیشگویی در لوقا ۲۲: ۶۳، ۶۵؛ ۲۳: ۱۱ انجام شده است.

۱۸: ۳۳ "روز سوم" در تقویم یهودیان آن زمان، هر قسمت از روز به عنوان یک روز کامل شمرده می شد. عیسی قبل از ۶ بعد از ظهر درگذشت. روز جمعه، بنابراین، یک روز بود. او در تمام شبات در قبر بود. آن روز دوم بود. او چندی پیش از طلوع آفتاب در روز یکشنبه ظهور کرد (به یاد داشته باشید یهودیان روز خود را از ساعت ۶ بعد از ظهر شروع می کنند). آن روز سوم بود.

۱۸: ۳۴ به سه عبارت همسو توجه کنید. برای من بسیار دلگرم کننده است که بدانم شاگردان نیز تعالیم عیسی و معانی آنها را کاملاً درک نکردند، حتی اگر با او زندگی می کردند و معجزات او را می دیدند (مراجعه کنید به لوقا ۲: ۵۰؛ ۹: ۴۵؛ ۱۸: ۳۴).

■ "معنی سخن او از آنان پنهان بود" این یک زمان کامل مجهول با الفاظ اضافی است. بسیاری از تعالیم عیسی تا بعد از معاد (رسول یوحنا ۱۲: ۱۶) و روی کار آمدن روح در پنتیکاست برای رسولان معنا نداشت. آنها هنوز نتوانستند کامل بودن پیام انجیل را ببینند، زیرا بسیار متفاوت از آنچه به آنان آموخته شده بود و انتظار داشتند، بود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۸: ۳۵ الی ۴۳

۳۵ چون نزدیک آریح رسید، مردی نابینا بر کنار راه نشسته بود و گدایی می کرد.^{۳۶} چون صدای جمعیتی را که از آنجا می گذشت شنید، پرسید: «چه خبر است؟»^{۳۷} گفتند: «عیسای ناصری در گذر است.»^{۳۸} او فریاد برکشید: «ای عیسی، پسر داوود، بر من ترحم کن!»^{۳۹} کسانی که پیشاپیش جمعیت می رفتند، عتابش کردند و خواستند خاموش باشد. اما او بیشتر فریاد برآورد که: «ای پسر داوود، بر من ترحم کن!»^{۴۰} آنگاه عیسی باز ایستاد و امر فرمود آن مرد را نزد او بیاورند. چون نزدیک آمد، عیسی از او پرسید:^{۴۱} «چه می خواهی برایت بکنم؟» گفت: «سرور من، می خواهم بینا شوم.»^{۴۲} عیسی به او گفت: «بینا شو! ایمانت تو را شفا داده است.»^{۴۳} کور همان دم بینایی خود را بازیافت و خدا را سپاس گویند، از پی عیسی شتافت. مردم چون این را دیدند، همگی خدا را سپاس گفتند.

۱۸: ۳۵ "چون نزدیک اریحا رسید" اناجیل سینوپتیک دارای تنوع مختلفی در همین حساب هستند: (۱) متی دو مرد نابینا دارد (مراجعه شود به متی ۲۰: ۳۰) یا (۲) مرقس این مرد را بارتیمائوس نامید (مراجعه شود به مرقس ۱۰: ۴۶). به نظر می رسد تضاد در ظاهر در محل، ورود (لوقا ۱۸: ۳۵) یا ترک (متی ۲۰: ۲۹؛ مرقس ۱۰: ۴۶) اریحا به دلیل این واقعیت است که دو اریحا وجود داشته است، شهر قدیمی و شهر جدیدی که توسط هیروود کبیر ساخته شده است.

■ "مردی نابینا" انجیل شفای بسیاری از افراد نابینا را ثبت می کند. این یک پیشگویی عهد عتیق بود که مسیح نابینایان را شفا می داد (مراجعه کنید به عیسی ۲۹: ۱۸؛ ۳۵: ۵؛ ۴۲: ۷، ۱۵). نابینایی جسمی استعاری از کوری معنوی بود (مراجعه کنید به اشعیا ۴۲: ۱۸-۱۹؛ ۵۹: ۹-۱۰؛ یوحنا ۹).

۱۸: ۳۷ "عیسی ناصری" موضوع خاص: عیسی ناصری را در لوقا ۴: ۳۴ ببینید. نسخ خطی یونانی قرن بیستم بزائی (D) دارای ناصره است (مراجعه کنید به لوقا ۴: ۳۴؛ ۲۴: ۱۹).

۱۸: ۳۸ "ای عیسی، پسر داوود، بر من ترحم کن" این خط ندای مسیحانه مربوط به دوم سموئیل ۷ بود (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۲۷، ۳۲؛ ۲: ۴؛ متی ۹: ۲۷؛ ۱۲: ۲۳؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳۰؛ ۳۱؛ ۲۱: ۹، ۱۵؛ ۲۲: ۴۲).

۱۸: ۳۹ "عتابش کردند و خواستند خاموش باشد. اما او بیشتر فریاد برآورد" این نمونه ای از پایداری است که در لوقا ۱۸: ۱-۸ ذکر شد.

۱۸: ۴۱ "سرور من" زمینه نشان می دهد که این چیزی بیش از یک عنوان مودبانه نیست. این نابینا عیسی را "پسر داوود" خوانده بود. او درباره عیسی شنیده بود و به آنچه شنیده بود عمل می کرد.

۱۸: ۴۲ "ایمانت تو را شفا داده است" این عبارت شامل دو اصطلاح کلیدی انجیلی است:

۱. ایمان (*pistis*) - این مرد اعتقاد داشت که عیسی می تواند و به او کمک می کند و او عمل کرد.
۲. خوب - (*sōzō*) این اصطلاحی است که معمولا "ذخیره" ترجمه می شود. در عهد عتیق، همانطور که در اینجا انجام می شود، به تشریح جسمی اشاره شده است. همچنین نجات معنوی را نشان می دهد، که مطمئنا دلالت بر متن دارد (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۵۰؛ ۸: ۴۸؛ ۱۷: ۱۹).

این بر خورد جنبه مسیحی بودن خدمت عیسی و ایمان این گدای کور را نشان می دهد. این مرد نابینا که هیچ چیزی نداشت، با ایمان پذیرفت، همه چیز (جسمی و معنوی) را بدست آورد، در حالی که حاکم جوان، ثروتمند، که همه چیز داشت، تمام آنچه را که در نهایت مهم بود را از دست داد.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفا تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. محور اصلی و الهیاتی این تمثیل در لوقا ۱۸: ۲-۸ چیست؟
۲. تمثیلی از فریسی و گناهکار که در روزگار ما میتواند مصداق داشته باشد، چیست؟
۳. آیا عهد عتیق در مورد نجات کودکان بحث می کند؟
۴. حقیقت اصلی تمثیل فریسی و خراجگیر در لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰ چیست؟
۵. آیا لوقا ۱۸: ۱۹ گواهی عهد جدید بر این است که عیسی خودش را خدا نمی دانست؟
۶. چرا شاگردان وقتی عیسی اغلب در مورد مصلوب شدن و مرگ خود سخن میگفت، آنها نفهمیدند؟

لوقا ۱۹

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
عیسی و زکا ۱۰: ۱۹ الی ۱۰	عیسی به خانه زکا می آید ۱۰: ۱۹ الی ۱۰	زکا ۱۰: ۱۹ الی ۱۰	عیسی و زکا ۱۰: ۱۹ الی ۵ ۶: ۱۹ الی ۷ ۸: ۱۹ ۹: ۱۹ الی ۱۰	زکا ۱۰: ۱۹ الی ۱۰
تمثیل ۱۰ خادم ۱۱: ۲۷ الی ۲۷	تمثیل مینا ۱۱: ۲۷ الی ۲۷	تمثیل خادمین ۱۱: ۲۷ الی ۲۷	تمثیل سکه های نقره ۱۱: ۱۴ الی ۱۶ ۱۵: ۲۷ الی ۲۷	تمثیل خادمین ۱۱: ۱۴ الی ۱۶ ۱۵: ۲۶ الی ۲۷
		آخرین هفته (۱۹: ۲۸ الی ۲۳: ۵۶)		
ورود فاتحانه به اورشلیم ۲۸: ۳۶ الی ۳۶	ورود فاتحانه ۲۸: ۴۰ الی ۴۰	یکشنبه ۲۸: ۱۹ ۲۹: ۴۰ الی ۴۰	ورود فاتحانه به اورشلیم ۲۸: ۳۱ الی ۳۱ ۳۲: ۳۳ الی ۳۳ ۳۴: ۳۶ الی ۳۶	مسیح وارد اورشلیم میشود ۲۸: ۳۴ الی ۳۴
				۳۵: ۳۸ الی ۳۸ عیسی از شاگردانش برای تحسین او دفاع میکند ۳۹: ۴۰ الی ۴۰
				سوگواری بر اورشلیم ۳۹: ۴۰ الی ۴۰
	عیسی برای اورشلیم اشک میریزد ۴۱: ۴۴ الی ۴۴		عیسی برای اورشلیم اشک میریزد ۴۱: ۴۴ الی ۴۴	
				بیرون راندن دلالتها از معبد ۴۵: ۴۶ الی ۴۶ عیسی در معبد تعلیم میدهد
				۴۷: ۴۸ الی ۴۸
				۴۷: ۴۸ الی ۴۸

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۱ الی ۱۰
 اعیسی به اریحا درآمد و از میان شهر می‌گذشت.^۲ در آنجا توانگری بود، زکا نام، رئیس خراجگیران.^۳ او می‌خواست ببیند عیسی کیست، اما از کوتاهی قامت و ازدحام جمعیت نمی‌توانست.^۴ از این رو، پیش دوید و از درخت چناری بالا رفت تا او را ببیند، زیرا عیسی از آن راه می‌گذشت.^۵ چون عیسی به آن مکان رسید، بالا نگرید و به او گفت: «زکا، بشتاب و پایین بیا که امروز باید در خانه تو بمانم.»^۶ زکا بی‌درنگ پایین آمد و با شادی او را پذیرفت.^۷ مردم چون این را دیدند، همگی لب به شکایت گشودند که: «به خانه گناهکاری به میهمانی رفته است.»^۸ و اما زکا از جا برخاست و به خداوند گفت: «سرور من، اینک نصف اموال خود را به فقرا می‌بخشم، و اگر چیزی به ناحق از کسی گرفته باشم، چهار برابر به او بازمی‌گردانم.»^۹ عیسی فرمود: «امروز نجات به این خانه آمده است، چرا که این مرد نیز فرزند ابراهیم است.»^{۱۰} زیرا پسر انسان آمده تا گمشده را بجوید و نجات بخشد.»

۱۹: ۱ " اریحا " اریحا یکی از باستانی‌ترین شهرهای جهان است. در حدود نوزده مایلی شمال شرقی اورشلیم در کناره غربی رود اردن و نزدیک دهانه بحرالمت واقع شده است. به خاطر چوب گل حنا و نخل های خرما (اشاره به Antiq, Josephus ۱۵/۴/۲) اشاره شده است. زمانی هدیه آنتونی به کلئوپاترا بود. ظاهرا یک شهر قدیمی و یک شهر جدید وجود داشته است، که به تبیین اختلاف ظاهری در سینوپتیک بین "ورود" کمک می‌کند (لوقا ۱۸: ۳۵؛ ۱۹: ۱) و "ترک" (متی ۲۰: ۲۹؛ مرقس ۱۰: ۴۶).

■ "از میان شهر می‌گذشت" لوقا غالبا از این اصطلاح استفاده می‌کند. این ترکیبی از *erchomai* و *dia* است. در اینجا این یک زمان اخباری میانی غیر کامل (دپوننت) است که نشانگر آغاز یک عمل است. همین تنش می‌تواند بر عملکرد مکرر در زمان گذشته تاکید کند، اما این معنا در این زمینه معنی ندارد. متن، نه واژگان یا گرامر یونانی، کلید هدف نویسنده است. کلمات و اشکال فقط در یک زمینه ادبی خاص معنی دارند.

در اینجا چند نمونه از نحوه استفاده لوقا از این اصطلاح آورده شده است.

۱. " برای ادامه، " لوقا ۲: ۱۵ (اعمال رسولان ۹: ۳۸)
۲. " به سوراخ کردن، " لوقا ۳: ۳۵
۳. " برای عبور از، " لوقا ۴: ۳۰
۴. " برای پخش شایعه در خارج از کشور، " لوقا ۵: ۱۵
۵. " برای گذر، " لوقا ۸: ۲۲
۶. " برای عبور، " لوقا ۹: ۴
۷. " سفر به یک کشور، " لوقا ۹: ۶

۱۹: ۲ "زکا" این یک اصطلاح عبری به معنای "خالص" یا "معصوم" است (مراجعه کنید به BDB269). او نام خود را در این برخورد با عیسی برآورده می‌کند.

■ " رئیس خراجگیران " اصطلاح *architelōnēs* بسیار غیر معمول است و در ادبیات Septuagint، یونانی کوئین یا پاپیری یافت نمی‌شود، اما به نظر می‌رسد منظور او این بود که وی مامور مالیات بر ناحیه اریحا بود. او این مقام را از مقامات رومی خریداری کرده بود. یهودیان محلی از کسانی که برای روم کار می‌کردند متنفر بودند و آنها را غافلگیر می‌کردند، زیرا آنها غالبا اگر نه همیشه از آنها بیشتر مالیات می‌گرفتند. اینگونه حقوق خود را تامین میکردند.

■ " توانگری بود " اگر چه ثروت داشت، اما خوشحال نبود. به نظر می‌رسد او نمونه کاملی از حقیقت موجود در لوقا ۱۸: ۲۴-۲۷ است. زکا یک نکته ادبی برای حاکم جوان و ثروتمند لوقا ۱۸ است. به موضوع خاص: ثروت در لوقا ۱۲: ۲۱ مراجعه کنید.

۱۹: ۳ " او می‌خواست ببیند عیسی کیست " زمان غیر کامل در اینجا به معنای اقدام مداوم در زمان گذشته است. روح القدس قبلا کارهای خود را با ترسیم این مرد انجام داده بود.

■ " کوتاهی قامت " (در نسخه انگلیسی " او کوچک بود " نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اصطلاح معمولا به معنای "سن" است. لوقا ۱۲: ۲۵؛ و احتمالا ۲: ۵۲ و افسسیان ۴: ۱۳؛ متی ۶: ۲۷). در این زمینه این عبارت می‌تواند به ارتفاع یا قدم زکا یا عیسی اشاره داشته باشد، اما به

احتمال زیاد به زکا اشاره دارد.

۱۹: ۴ " از این رو، پیش دوید و از درخت چناری بالا رفت تا او را ببیند " این برای یک ثروتمند شرقی بسیار غیرعادی است. غرور او از بین رفته بود. او شنیده بود که عیسی خراجگیران را پذیرفته و با آنان دوستی می‌کند. حتی یکی از آنان از نزدیکان او بود (یعنی لاوی، متی).

■ "چنار" این همان درخت چنار در آمریکا نیست. این درخت از خانواده گزنه است که شامل توت و انجیر نیز میشود. در یونانی اصطلاح *sukomorea* از "انجیر" (*sukon*) و "توت" (*moron*) ساخته شده است. این یک درخت بزرگ با شاخه های کم بود، که صعود آن را آسان می‌کرد (مراجعه کنید به *United Bible Societies, Fauna and Flora of the Bible*, صفحات ۱۷۹-۱۸۲).

۱۹: ۵ " بالا نگرید و به او گفت " زکا، بشتاب و پایین بیا " این یک وجه وصفی آنوریست فعال است (که به معنای یک ضرورت مورد استفاده قرار می‌گیرد) همراه با یک آنوریست امری فعال است که به معنی "سریع فرود آمدن" است. نمی دانم چگونه عیسی نام او را می دانست. برخی از مفسران از یوحنا ۱: ۴۷-۴۸ به عنوان همسو از دانش فوق طبیعی عیسی استفاده می‌کنند.

■ " امروز باید در خانه تو بمانم " عیسی با این مرد قرار ملاقات الهی داشت (استفاده از *dei*). من بسیار خوشحالم که عیسی غنی و فقیر، مرد و زن، برده و آزاد، یهودی و غیر یهودی را دوست داشت!

۱۹: ۶ زاکوس شگفت زده شد! کتاب مقدس NET (صفحه ۱۸۶۴ پاورقی ۲۹) ذکر می‌کند که "شادی به عنوان پاسخی به آنچه خدا انجام می‌داد" مشخصه انجیل لوقا است (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۱۴؛ ۲: ۱۰؛ ۲۰: ۱۳؛ ۱۷: ۱۵؛ ۳۲: ۵؛ ۱۹: ۳۷؛ ۲۴: ۴۱، ۵۲).

۱۹: ۷ " مردم چون این را دیدند، همگی لب به شکایت گشودند " این یک زمان غیر کامل دیگر است. کلمه اصلی "غم و اندوه" از زوزه زنبورها است (مراجعه کنید به لوقا ۵: ۳۰). در *Septuagint* برای توصیف چنگ زدن (زمزمه) اسرائیل مورد استفاده قرار گرفت (مراجعه کنید به خروج ۱۵: ۲۴؛ ۱۶: ۲، ۷، ۸؛ اعداد ۱۴: ۲). این فقط دو بار در عهد جدید آمده، و هر دو در انجیل لوقا یافت می‌شود. یهودیان محلی احساس می‌کردند که مشارکت عیسی با گناهکاران (کسانی که قادر به رعایت روایات شفاهی نیستند) او را از نظر تشریفاتی ناخوشایند و از نظر کلامی مظنون ساخته است (به عنوان مثال، ۵: ۳۰-۳۲؛ ۷: ۳۷-۵۰؛ ۱۵: ۱-۲).

۱۹: ۸ " و اما زکا از جا برخاست و به خداوند گفت " زکا باید زمزمه را شنیده باشد! این اظهارات عمومی وی از اعتراف، توبه و بازگرداندن به عنوان نشانه‌ای از این است که با این برخورد با عیسی مسیح، رابطه ای جدید از عشق و بخشش با خدا برقرار شده است.

■ " نصف اموال خود را به فقرا می‌بخشم " این پول زیادی بود. درست بودن با خدا، چشمان فرد را به نیازهای فقرا باز می‌کند!

برخی تصور می‌کنند که این به اقدامات منظم او مانند کورنلیوس (اعمال ۱۰: ۲) اشاره دارد، اما در متن به نظر می‌رسد که این به ثروت انباشته شده او اشاره دارد. این مرد یک پادشاه برای ثروتمندان در لوقا ۱۸ است.

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است، که تصور میشود شرط درست باشد. او به طور علنی اعتراف کرد که به مردم خیانت می‌کرده است.

■ " چهار برابر به او باز می‌گردانم " او از استاندارد عهد عتیقی خروج ۲۲: ۱ و مثال در دوم سموئیل ۱۲: ۶ به عنوان بازگرداندن سرقت شدید استفاده می‌کرد. این مبلغ بسیار بزرگتر از لویان ۶: ۵ و اعداد ۵: ۷ بود، در حالی که فقط یک پنجم اضافه شده به عنوان بازپرداخت مورد نیاز بود. بازگشت او اثبات یک قلب تغییر یافته بود و نه ابزاری برای آن. این گفته، همراه با قول قبلی، به این معنی بود که او دیگر مرد ثروتمند نبود. چه تفاوتی با لوقا ۱۸!

۱۹: ۹ " عیسی فرمود: " امروز نجات به این خانه آمده است " با رفتار و اعمال تغییر یافته این مرد، که بر کل خانواده وی تاثیر گذاشته بود، رابطه جدیدی با خدا نشان داده شد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۰: ۲؛ ۱۱: ۱۴؛ ۱۶: ۱۵، ۳۱-۳۳؛ ۱۸: ۸). این نجات یک واقعیت کنونی بود (مراجعه کنید به دوم قرنتیان ۶: ۲)، و همچنین یک تحقق آینده.

عبارت "به این خانه" دلالت دارد که سایر اعضای خانواده و خدمتگزاران تحت تاثیر تحول زکا قرار خواهند گرفت. بشارت خانگی در چندین بار در اعمال دیده می‌شود (اعمال رسولان ۱۰: ۲؛ ۱۱: ۱۴؛ ۱۶: ۱۵، ۳۱-۳۴؛ ۱۸: ۸). فردگرایی غربی تنها الگوی کتاب مقدس نیست.

■ " چرا که این مرد نیز فرزند ابراهیم است " ظاهرا او قبلا یهودی نژادپرست بود، اما اکنون با ایمان به عیسی مسیح، با ایمان به فرزندان واقعی ابراهیم تبدیل شده بود (مراجعه شود به رومیان ۲: ۲۸-۲۹؛ ۳: ۲۲؛ ۴: ۱۱-۱۲؛ ۱۰: ۱۲؛ غلاطیان ۳: ۹، ۲۶، ۲۸، ۲۹؛ ۴: ۵، ۱۲؛ ۵: ۶؛ ۶: ۱۵). (نسب او رستگاری به ارمغان نیاورد، اما ایمان او، که توسط اعترافات عمومی و بازگرداندن او مشهود است، مطمئنا انجام داد!

۱۹: ۱۰ " پسر انسان آمده تا گمشده را بجوید و نجات بخشد " این ممکن است یک دلهره برای Septuagint حزقیال ۳۴: ۱۶ باشد و قطعاً مربوط به لوقا ۱: ۶۸-۷۹ است. این تاکید کلامی مثل‌های لوقا ۱۵ است. همچنین شبیه به جمع بندی خلاصه انجیل مرقس است (مرقس ۱۰: ۴۵ و اول تیموتائوس ۱: ۱۵). از منظر الهیاتی عیسی به دلایل مختلفی آمده است:

۱. برای آشکار کردن پدر
۲. مردن به خاطر گناهان ما
۳. به انسانهای ایمان آورده الگویی برای پیروی نشان دهد

در این متن بر موضوع رستگاری تاکید شده است. هر دو فعل "جستجو" و "نجات" آئوریست فعال نامحدود هستند.

برای "پسر انسان" موضوع خاص را در لوقا ۵: ۲۴ ببینید. کلمه "گمشده" یک وجه وصفی کامل فعال از *apollumi* است که به معنای نابودی است. در اینجا از آن به عنوان استعاره از دست دادن دائمی معنویت استفاده می شود (به متی ۱۰: ۶ مراجعه کنید).

موضوع خاص: تخریب (*apollumi*)

(SPECIAL TOPIC: DESTRUCTION (APOLLUMI))

این اصطلاح مفهوم گسترده‌ای دارد، که منجر به ابهامات بزرگی در مفهوم الهیاتی داوری جاودانی در برابر نابودی شده است. مفهوم پایه‌ای این اصطلاح مرکب از *apo* و *ollumi* خراب کردن، نابود کردن است.

مشکل از کاربرد نمادین این اصطلاح ناشی می‌شود. به وضوح می‌توان این را در *Greek-English Lexicon of the New Testament*, *Based On Semantic Domains* اثر Louw و Nida، جلد دوم، صفحه ۳۰ دید. این کتاب معانی زیر را برای این اصطلاح فهرست می‌کند:

۱. خراب کردن (انجیل متی ۱۰: ۲۸، انجیل لوقا ۵: ۳۷، انجیل یوحنا ۱۰: ۱۰، ۱۷: ۱۲، اعمال رسولان ۵: ۳۷، رومیان ۹: ۲۲ از جلو ۱، صفحه ۲۳۲)
۲. شکست در بدست آوردن (انجیل متی ۱۰: ۴۲، جلد ۱، صفحه ۵۶۶)
۳. از دست دادن (انجیل لوقا ۱۵: ۸، جلد اول، صفحه ۵۶۶)
۴. ندانستن مکان (انجیل لوقا ۱۵: ۴، جلو اول صفحه ۳۳۰)
۵. مردن (انجیل متی ۱۰: ۳۹، جلد اول صفحه ۲۶۶)

Gerhard Kittel در کتاب *Theological Dictionary of the New Testament* جلد اول صفحه ۳۹۴ سعی می‌کند کاربردهای مختلف معانی فهرست شده را ترسیم نماید.

۱. نابود کردن یا کشتن (انجیل متی ۲: ۱۳، ۲۷: ۲۰، انجیل مرقس ۳: ۶، ۹: ۲۲، انجیل لوقا ۶: ۹، اول قرنتیان ۱: ۱۹)
۲. از دست دادن یا رنج از دست دادن (انجیل مرقس ۹: ۴۱، انجیل لوقا ۱۵: ۴ و ۸)
۳. از بین بردن (انجیل ۲۶: ۵۲، انجیل مرقس ۴: ۳۸، انجیل لوقا ۱۱: ۵۱، ۱۳: ۳ و ۵ و ۳۳، ۱۵: ۱۷، انجیل یوحنا ۶: ۱۲ و ۲۷، اول قرنتیان ۱۰: ۹ الی ۱۰)
۴. گمراه شدن / گم شدن (متی ۵: ۲۹ الی ۳۰، مرقس ۲: ۲۲، لوقا ۱۵: ۴ و ۶ و ۲۴ و ۳۲، ۲۱: ۱۸، اعمال رسولان ۲۷: ۳۴)

کیتل می‌گوید "در کل، می‌توانیم بگوئیم که شماره ۲ و ۴ زمینه گفته‌های مربوط به این دنیا در انجیل سینوپتیک هستند در حالی که شماره‌های ۱ و ۳ زمینه مطالبی هستند که در رابطه با دنیای بعدی می‌باشند، همانند پولس و یوحنا" (صفحه ۳۹۴).

ابهام در اینجا قرار می‌گیرد. این اصطلاح معنی مفهومی بسیار گسترده‌ای دارد و هر یک از نویسندگان عهد جدید به شیوه‌های مختلف از مفاهیم مختلف استفاده کرده‌اند. من توضیح *Robert B. Girdlestone, Synonyms of the Old Testament* صفحات ۲۷۵ الی ۲۷۷ را

دوست دارم. او این اصطلاح را به انسانهایی ربط می‌دهد که از نظر اخلاقی نابود شده‌اند و منتظر جدایی ابدی از خدا در برابر کسانی هستند که مسیح را می‌شناسند و در او حیات جاویدان دارند. گروه آخر "نجات" یافته‌اند در حالی که گروه قبلی "نابودشدگان" هستند.

Robert B. Girdlestone در کتاب *Synonyms of the Old Testament*، صفحه ۲۷۶، اشاره می‌کند که جاهای زیادی هستند که این

اصطلاح را نمی‌توان نابودی ترجمه کرد. "بلکه به مفهوم شیئی یا چیزی است که دیگر نمی‌توان برای کاربرد و هدف اصلی و اولیه از آن استفاده کرد".

۱. ته مانده‌های روغن مالی و تدهین، انجیل متی ۲۶: ۸

۲. خراب شدن لرد شراب، انجیل متی ۹: ۱۷

۳. بهم ریختن مو، انجیل لوقا ۲۱: ۱۸

۴. فاسد شدن غذا، انجیل یوحنا ۶: ۲۷

۵. ذوب شدن طلا، اول پطرس ۱: ۷

۶. فاسد شدن فیزیکی بدن، متی ۲: ۱۳، ۸: ۲۵، ۱۲: ۱۴، ۲۱: ۴۱، ۲۲: ۷، ۲۶: ۵۲، ۲۷: ۲۰، رومیان ۲: ۱۲، ۱۴: ۱۵، و اول قرنتیان ۱۱: ۸

این اصطلاح هرگز به نابود شدن انسان یا خراب شدن انسان اشاره نمی‌کند، بلکه به پایان وجود داشتن بدن اشاره دارد. همچنین به صورت متداول در مفهوم اخلاقی استفاده می‌شود. "همه انسانها از نظر اخلاقی نابود شده تلقی می‌گردند، یعنی نتوانستند هدفی را که به خاطر آن نسل آنها خلق شده را تحقق بخشند" (صفحه ۲۷۶). پاسخ خدا به این مسئله گناه، عیسی مسیح بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۳: ۱۵ الی ۱۶ و دوم پطرس ۳: ۹). آنان که انجیل را انکار کنند، اینک محکوم به نابودی بیشتر هستند، که شامل حسم و روح است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱: ۱۸، دوم قرنتیان ۲: ۱۵، ۴: ۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۰). برای نظر مخالف به *Fudge, The Fire That Consumes* را مطالعه کنید.

من شخصا (مراجعه شود به R. B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament* صفحه ۲۷۶) فکر نمی‌کنم که این اصطلاح به

مفهوم نابودی باشد (مراجعه شود به E. Fudge, *The Fire That Consumes*). اصطلاح جاویدان هم برای حیات جاویدان و هم مجازات ابدی در انجیل متی ۲۵: ۴۶ استفاده شده است. از بین بردن یکی، از بین بردن دیگری است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۱۱ الی ۲۷

۱۱ در همان حال که آنان به این سخنان گوش فرا می‌دادند، عیسی در ادامه سخن، مثلی آورد، زیرا نزدیک اورشلیم بود و مردم گمان می‌کردند پادشاهی خدا در همان زمان ظهور خواهد کرد. ۱۲ پس گفت: «نجیب‌زاده‌ای به سرزمینی دور دست رفت تا به مقام شاهی منصوب شود و سپس بازگردد. ۱۳ پس، ده تن از خادمان خود را فرا خواند و به هر یک سکه‌ای طلا داد و گفت: "تا بازگشت من با این پول تجارت کنید." ۱۴ اما مردمانی که قرار بود بر ایشان حکومت کنند، از وی نفرت داشتند؛ آنان از پس او قاصدانی فرستادند با این پیغام که: "ما نمی‌خواهیم این شخص بر ما حکومت کند." ۱۵ با این همه، او به مقام شاهی منصوب شد و به ولایت خویش بازگشت. پس فرمود خادمی را که به ایشان سرمایه داده بود، فرا خواند تا دریابد هر یک چقدر سود کرده است. ۱۶ اولی آمد و گفت: "سرور، سکه تو ده سکه دیگر سود آورده است." ۱۷ به او گفت: "آفرین، ای خادم نیکو! چون در اندک امین بودی، حکومت ده شهر را به تو می‌سپارم." ۱۸ دومی آمد و گفت: "سرور، سکه تو پنج سکه دیگر سود آورده است." ۱۹ به او نیز گفت: "بر پنج شهر حکمرانی کن." ۲۰ سپس دیگری آمد و گفت: "سرور، اینک سکه تو! آن را در پارچه‌ای پیچیده، نگاه داشتیم." ۲۱ زیرا از تو می‌ترسیدم، چون مردی سختگیری. آنچه نگذاشته‌ای، برمی‌گیری، و آنچه نگذاشته‌ای، می‌دروی." ۲۲ به او گفت: "ای خادم بدکاره، مطابق گفته خودت بر تو حکم می‌کنم. تو که می‌دانستی مردی سختگیرم، آنچه نگذاشته‌ام برمی‌گیرم و آنچه نگذاشته‌ام می‌دروم، ۲۳ چرا پول مرا به صرافان ندادی تا چون بازگردم آن را با سود پس گیرم؟" ۲۴ پس به حاضران گفت: "سکه را از او بگیرید و به آن که ده سکه دارد، بدهید." ۲۵ به او گفتند: "سرور، او که خود ده سکه دارد!" ۲۶ پاسخ داد: "به شما می‌گویم که به هر که دارد، بیشتر داده خواهد شد؛ اما آن که ندارد، همان که دارد نیز از او گرفته خواهد شد. ۲۷ و اینک آن دشمنان مرا که نمی‌خواستند بر ایشان حکومت کنم بدین جا بیاورید و در برابر من بکشید."

۱۹: ۱۱ "مثلی" درباره اصول هرمنوتیکی تفسیر مثلها به مقدمه لوقا ۸ مراجعه کنید.

■ عیسی دو دلیل برای گفتن این مثل در این زمان و مکان ارائه می‌دهد:

۱. او به اورشلیم نزدیک می‌شد

بسیاری از مفسران ادعا می کنند که انجیل لوقا بر آمدن دوم با تاخیر تاکید می کند. این مثل یک مدرک است (مراجعه کنید به Robert H. Stein, *The Method and Message of Jesus' Teachings*, صفحات ۵۴-۵۵).

■ "پادشاهی خدا در همان زمان ظهور خواهد کرد" یهودیان انتظار داشتند که پادشاهی خدا در تاریخ از طریق مسیح و شرایط عصر پارسایی به صورت یک مرتبه ظهور کرده و یهودیان مسئول آن باشند! بسیاری فکر می کردند هنگامی که عیسی در عید پسخ به اورشلیم بیاید این اتفاق خواهد افتاد. موضوع خاص: "پادشاهی خدا" را در لوقا ۴: ۲۱ و "این عصر و عصری که خواهد آید" در لوقا ۲: ۱۷ مطالعه کنید.

۱۹: ۱۲ این شبیه متی ۲۵: ۱۴-۳۰ است. بدیهی است که عیسی مضامین و تعالیم یکسانی را برای اهداف مختلف به کار می برد.

NJB NASB, NRSV, NKJV, TEV
 "یک نجیب زاده"
 "یک نجیب زاده خاص"
 "روزی مردی بود"

این مثل با *tis* معرفی شده است که معمولاً "خاص" ترجمه می شود. بسیاری از مثلهای لوقا با این نشانگر متنی معرفی شده اند (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۴۱؛ ۱۰: ۳۰؛ ۱۴: ۱۶؛ ۱۵: ۱۱؛ ۱۶: ۱، ۱۹؛ ۱۹: ۱۲).

■ "نجیب زاده ای به سرزمینی دور دست رفت تا به مقام شاهی منصوب شود و سپس بازگردد" بسیاری از مورخان این امر را به عنوان یک توجیه برای مرگ هیروود بزرگ و تلاش جانشینی پسرش آرچلاوس می دانند (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۱۴ که پی نویسی غیر عادی است). این واقعه تاریخی در جوزفوس *Antiq.* ۱۷ ثبت شده است.

۱۹: ۱۳ "پس، ده تن از خادمان خود را فرا خواند" گرچه او ده نفر را صدا زد، اما فقط سه نفر به طور خاص ذکر شده اند. اصطلاح *doulos* یک خدمتکار خانگی را نشان می دهد.

■ "و به هر یک سکه ای طلا داد" این اصطلاح یونانی *maneh* (کلمه سامی وام *mena*) است که برابر با صد دراخما، (یک ششم یک تلنت) است. یک دراخما معادل یک دینار است، که دستمزد روز کارگر یا سرباز بود. بنابراین، این کمتر از یک سوم دستمزد یک سال بود، به هیچ وجه مبلغ زیادی نبود. این ممکن است منعکس کننده سرسختی یا فرومایگی این استاد باشد. موضوع خاص: سکه های قابل استفاده در فلسطین در روزگار عیسی در لوقا ۱۵: ۸ را مطالعه کنید.

NASB, NRSV, NKJV, TEV, NJB
 "تا زمانی که من برگردم با این کار تجارت کن"
 "تا زمانی که من بیایم، تجارت کن"
 "ببینید در حالی که من نیستم، می توانید با این درآمد کسب کنید یا نه"
 "با اینها تجارت کنید، تا زمانی که من برگردم"

این یک آتوریست امری میانی (دپوننت) است که بدنبال آن یک حال اخباری میانی (دپوننت) است ("تا زمانی که من برگردم"). در یوحنا ۱۴: ۳ از بازگشت عیسی استفاده می شود. استاد مهارت و اعتماد به نفس بندگان خود را آزمایش می کرد. او به آنها مسئولیت خاصی داد! او آنها را در تاریخ نامعین آینده دعوت می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۱۵-۲۰).

۱۷: ۱۹

NASB, NKJV, NRSV, TEV, NJB
 "شما باید بر ده شهر اقتدار داشته باشید"
 "بر بیش از ده شهر اقتدار دارید"
 "مسئولیت ده شهر بر عهد ه شماست"
 "من شما را مسئول ده شهر خواهم کرد"
 "شما باید حکومت ده شهر را داشته باشید"

این حال فعال امری با الفاظ اضافی است که دلالت بر اقتدار ممتد دارد.

۱۹: ۲۰ "پارچه ای" احتمالا میان کلمه "زمین" یک ابهام آرامی وجود دارد (همسورا در متی ۲۵: ۲۵) و "دستمال" ببینید. عرف روز باعث می شد این مرد پول را برای حفظ آن در زمین دفن کند. با این حال، این اصطلاح پارچه ای در یوحنا ۱۱: ۴۴ استفاده می شود.

۱۹: ۲۱ "از تو می ترسیدم" این یک زمان اخباری غیر کامل میانی (دپوننت) است، که نشانگر اقدام مکرر در زمان گذشته است. ترس انگیزه ای برای خدمت موثر نیست.

"تو یک مرد دقیقی هستی"	NASB, NJB
"تو مرد سختگیری هستی"	NKJV
"شما مرد خشنی هستید"	NRSV
"تو آدم سختی هستی"	TEV

این کلمه یونانی در Septuagint of II Macc استفاده می شود. ۱۴: ۳۰ برای "خشن"، "خشن" یا "رفتار ترش". این در شخصیت کوین پاپیری برای یک نوع شخصیت دقیق، اهل حساب و کتاب و قانونمند استفاده می شود. این کلمه فقط بخشی از مثل است. این به هیچ وجه در هنگام داوری مسیح را توصیف نمی کند (مراجعه کنید به دوم قرنیتیان ۵: ۱۰).

۱۹: ۲۲ برخی ترجمه ها این آیه را به یک سوال تبدیل می کنند (NASB, NRSV, NJB, NIV)، اما برخی دیگر آن را به عنوان تایید می دانند (NKJV, NAB, TEV).

۱۹: ۲۴ الی ۲۶ به یاد داشته باشید این یک تمثیل خاور نزدیک است، که اغلب به صورت اغراق استفاده می شود. جزئیات داستان قابل تمثیل نیست. این مبالغ بیش از حد معمولاً بخشی از پیچ و تاب تعجب آور است که بیانگر نکته اصلی این تمثیل است. احتمالا این مشابه ۸: ۱۸ است.

پارادوکس اصلی انجیل این است که نجات در کار تمام شده مسیح رایگان است، اما واقعیت نتیجه یک خدمت برای همه چیز است (مراجعه کنید به افسسیان ۲: ۸-۹، ۱۰). موضوع خاص: پاداش و مجازات ها در لوقا ۱۰: ۱۲ را مطالعه کنید.

۱۹: ۲۵ NKJV و NRSV این آیه را در پرانتز قرار داده اند، زیرا برخی از متون یونان باستان آن را کنار می گذارند (W, MSS D)، چندین سخنرانی و همچنین برخی از ترجمه های قدیمی لاتین، سوری و کپتیک). کمیته ترجمه UBS⁴ شمول خود را به عنوان "مسلم - قطعی" اعلام کرده است!

۱۹: ۲۶ فرد تعجب می کند که چگونه می توان جزئیات این (و هر) تمثیلی را تشخیص داد. آیا امکان شناسایی هست؟

۱. اشرافی همچون عیسی (لوقا ۱۹: ۱۲)

۲. بردگان (لوقا ۱۹: ۱۳) همچون شاگردان

۳. شهروندان (لوقا ۱۹: ۱۴)

اگر چنین باشد، لوقا ۱۹: ۲۶ سوال جالبی را مطرح می کند، "آیا برده مجازات می شود اما همچنان در خانواده میماند (مراجعه شود به لوقا ۸: ۱۸؛ متی ۱۳: ۱۲؛ ۲۵: ۲۹؛ مرقس ۴: ۲۵؛ اول قرنیتیان ۳: ۱۰ الی ۱۵؛ یهوذا ۲۳)؟ تمثیل خاک (متی ۱۳؛ مرقس ۴؛ لوقا ۸) به شدت نشان می دهد که در ابتدا برخی پاسخ می دهند، اما باقی نمی مانند. موضوع خاص: ارتداد (APHISTĒMI) را در لوقا ۶: ۴۶ ببینید.

اگرچه حدس و گمان جالب است، معمولاً تمثیلهای یک حقیقت اصلی یا حداقل یک حقیقت دارند که به هر شخصیت اصلی متصل است. اغلب جزئیات فقط بخشی از داستان هستند. به مقدمه لوقا ۸ مراجعه کنید.

۱۹: ۲۷ "و اینک آن دشمنان مرا که نمی خواستند بر ایشان حکومت کنم بدین جا بیاورید و در برابر من بگشاید" این جمله به لوقا ۱۹: ۱۴ اشاره دارد. دقیقاً چگونگی ارتباط افرادی که سلطنت استاد را رد کرده اند با برده ای که عمل نکرده است، نامشخص است. احتمالا دو گروه داوری می شوند:

۱. کسانی که سلطنت استاد را رد می کنند

۲. کسانی که از انجام خدمت برای استاد خودداری می کنند

مقدمه در لوقا ۱۹: ۱۱ مربوط به ورود پیروزمندانه عیسی به اورشلیم است. مردم و رهبران آنها عیسی را رد می کنند و به دلایل مختلف، مربوط به شماره

۱، رد می شوند. زکا کاملاً پذیرفته شد و اقدامات وی آن را اثبات کرد، که مربوط به شماره ۲ بود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۲۸

^{۲۸} پس از این گفتار، عیسی پیشاپیش دیگران راه اورشلیم را در پیش گرفت.

۱۹: ۲۸ این بخش پاراگراف با NRSV مطابقت دارد. این ادامه مضمون سفر لوقا درباره سفرهای عیسی به اورشلیم است که در لوقا ۹: ۵۱ آغاز شده و در اینجا با ورود پیروزمندانه وی به سرانجام رسیده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۲۹ الی ۴۰

^{۲۹} چون به نزدیکی بیت فاجی و بیت عنیا که بر فراز کوهی بود رسید، دو تن از شاگردان خود را فرستاده گفت: ^{۳۰} «به دهکده‌ای که پیش روی شماست، بروید. چون وارد شدید، کره الاغی را بسته خواهید یافت که تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. ^{۳۱} اگر کسی از شما پرسید: «چرا آن را باز می‌کنید؟» بگویید: «خداوند بدان نیاز دارد.» ^{۳۲} فرستادگان رفتند و همه چیز را چنان یافتند که عیسی گفته بود. ^{۳۳} و چون کره را باز می‌کردند، صاحبانش به ایشان گفتند: «چرا کره را باز می‌کنید؟» ^{۳۴} پاسخ دادند: «خداوند بدان نیاز دارد.» ^{۳۵} آنان کره را نزد عیسی آوردند. سپس ردهای خود را بر آن افکندند و عیسی را بر آن نشانند. ^{۳۶} همچنان که عیسی پیش می‌راند، مردم ردهای خود را بر سر راه می‌گستردند. ^{۳۷} چون نزدیک سرازیری کوه زیتون رسید، جماعت شاگردان همگی شادمانه خدا را با صدای بلند به خاطر همهٔ معجزاتی که از او دیده بودند سپاس گفته، ^{۳۸} ندا در دادند که:

«مبارک است پادشاهی که به نام خداوند می‌آید! صلح و سلامت در آسمان و جلال در عرش برین باد!»

^{۳۹} برخی از فریسیان از میان جمعیت به عیسی گفتند: «استاد، شاگردانت را عتاب کن!» ^{۴۰} در پاسخ گفت: «به شما می‌گویم اگر اینان خاموش شوند، سنگها به فریاد خواهند آمد!»

۱۹: ۲۹ "بیت فاجی" تلمود می‌گوید که این حومه شهر اورشلیم بود. محل دقیق آن نامشخص است. نام آن به معنای "خانه از انجیرهای نانوشته" بود (به متی ۲۱: ۱؛ مرقس ۱۱: ۱۱؛ مراجعه کنید).

■ "بیت عنیا" این نام به معنای "خانه خرما" است (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۲۱؛ ۱۷: ۲۱؛ مرقس ۱۱: ۱). این دهکده در حدود دو مایل با اورشلیم در طرف مقابل کوه زیتون بخشی از آن قرار داشت، فاصله داشت. هنگامی که عیسی در اورشلیم بود، او به طور معمول در خانه مریم، مارتا و ایلعازر، که در بیت عنیا قرار داشت، می‌ماند.

۱۹: ۳۰ "شما یک تخته کراوات را پیدا خواهید کرد که هنوز کسی روی آن نشسته است" این یک تحقق نبوی (تیپولوژیک) زکریا ۹: ۹ است (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۲). لازم به یادآوری است که الاغ (قاطر، مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۸: ۹؛ پادشاهان ۱: ۳۳) کوه سلطنتی پادشاهان اسرائیل بود. الاغهای خاور نزدیک حیوانات بزرگ و باشکوهی بودند (Fauna and Flora of the Bible, United Bible Societies, چاپ دوم، صفحات ۵-۷). این نمادی از سلطنت عیسی بود، نه فقط انسان صلح بودن او. دلیل کره الاغ اینکه این که هیچ کس سوار آن نشده است زیرا پادشاه خر خود را داشت که هیچ کس دیگر سوار آن نشود (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱: ۳۳). عیسی یا بابت این حیوان برنامه ریزی قبلی کرده بود (مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۳۱، ۳۴-۳۳) یا او از دانش فوق طبیعی خود استفاده کرده بود.

۱۹: ۳۱ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است که دلالت بر احتمال وقوع عمل دارد.

۱۹: ۳۶ "مردم ردهای خود را بر سر راه می‌گستردند" این نشانه پادشاهی بود (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۹: ۱۳). لوقا در اینجا شاخه‌های نخل را ذکر نمی‌کند. این رویداد به عنوان "ورود پیروزمندانه به اورشلیم" توصیف می‌شود (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۱-۹؛ مرقس ۱۱: ۱-۱۰؛ یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۵).

۱۹: ۳۷ "نزدیک سرازیری کوه زیتون رسید" Word Word, M. R. Vincent, جلد ۱، صفحه ۲۰۸، اظهار نظر تیپولوژیکی مبنی بر اینکه در این جاده زائر که به اورشلیم نزدیک می‌شود می‌توان به طور مختصر شهر را دید (لوقا ۱۹: ۳۷)، اما پس از آن دوباره برای یک دوره پنهان می‌شود. آیه ۴۱ نمای منظره پانوراما از نزول نهایی را هنگامی که معبد سنگ آهک سفید و سفید در نمای کامل مشاهده می‌شود، توصیف می‌کند.

■ "شاگردان همگی شادمانه خدا را با صدای بلند به خاطر همهٔ معجزاتی که از او دیده بودند سپاس گفته" کل جمعیت شاگردان به اینها اشاره دارد:

۱. شاگردان (مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۳۹)

۲. کسانی که با آنها سفر میکردند

۳. زائران از جلیل که در راه اورشلیم به عیسی ملحق شدند (مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۳۹)

"همه معجزاتی که آنها دیده بودند" به اقدامات قبلی عیسی از ۹: ۵۱ در این متن، که در جاده اورشلیم اتفاق افتاد، اشاره دارد.

۱۹: ۳۸ "مبارک است پادشاهی که به نام خداوند می آید" این یک نقل قول از مزامیر ۱۱۸: ۲۶، اما اصلاح شده است:

۱. "پادشاه" جایگزین "کسی" می شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳۵)

۲. "هوسنا (*hossana*)" مرقس را کنار می گذارد (مراجعه کنید به مرقس ۱۱: ۹-۱۰ زیرا غیر یهودیان این اصطلاح را نمی دانند)

این نقل قول (و نقل قول مرقس) متناسب با متن مازروتی یا LXX (Septuagint) نیست. این بخشی از مزامیر هالال (ستایش) (مزامیر ۱۱۳-۱۱۸) است که به طور سنتی وجود داشته است

۱. به نقل از زائرانی که در فصل عید پسخ وارد اورشلیم می شوند

۲. در حالی که بره های عید پسخ را در معبد ذبح می کردند شعار می دادند

۳. در روز اول عید پسخ (و دیگر روزهای بزرگ جشن) شعار دهند

۴. نقل شده قبل از غذا در طول هفته عید پسخ (مزامیر ۱۱۳-۱۱۴) و بعد از غذا (مزامیر ۱۱۵-۱۱۸)

من اعتقاد دارم چیزهای زیادی که گفته می شود در اینجا هر ساله انجام می شد، اما این واقعیت که مردم اورشلیم و زائران متن را بطور خاص برای عیسی ناصری به کار می بردند نشان می دهد که آنها از منحصر به فرد بودن شخص و کار او آگاهی داشتند. این فقط یک پسخ دیگر نبود!

"صلح و سلامت در آسمان و جلال در عرش برین باد" این عبارت جزئی از مزامیر ۱۱۸: ۲۶ نیست. این بخشی از پیام فرشته به چوپان بود (مراجعه کنید به لوقا ۲: ۱۴). صلح وعده داده شده قرار است هزینه بازپرداخت غافلگیرکننده ای داشته باشد (کالواری، مراجعه کنید به اشعیا ۵۳).

۱۹: ۳۹ "برخی از فریسیان از میان جمعیت به عیسی گفتند" این اشاره دارد

۱. فریسیانی که از زائران به اورشلیم استقبال میکردند

۲. فریسیانی که بخشی از زائرانی بودند که از طریق منطقه پیران به اورشلیم برای عید پسخ سفر می کردند.

۳. فریسیانی در میان جمعیت قرار گرفتند و سعی کردند راهی پیدا کنند تا عیسی را متهم به کفر کنند (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳۱؛ ۱۴: ۱، ۳؛

۱۵: ۲؛ ۱۶: ۱۴؛ ۱۷: ۲۰؛ ۱۹: ۳۹)

پاسخ عیسی به وضوح احساس وی از تحقق مسیح را در این جمله اثبات می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۴۰).

۱۹: ۴۰ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول (با استفاده از *ean*، مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۳۱) است.

■ "سنگها به فریاد خواهند آمد" این احتمالاً ضرب المثلی از قضاوت عظیم الهی است (مراجعه کنید به حبقوق ۲: ۱۱). این می تواند مربوط به آشوبهای طبیعی با رویکرد الهی باشد (به عنوان مثال، بازدید، مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۴۴).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۴۱ الی ۴۴

۱ پس چون به اورشلیم نزدیک شد و شهر را دید، بر آن گریست^{۴۲} و گفت: «کاش تو نیز در این روز تشخیص می دادی که چه چیز برای صلح و سلامت به ارمغان می آورد. اما افسوس که از چشمانت پنهان گشته است.^{۴۳} زمانی فرا خواهد رسید که دشمنان تو سناگر خواهند ساخت و از هر سو محاصرهات کرده، عرصه را بر تو تنگ خواهند نمود؛^{۴۴} و تو و فرزندان را در درونت به خاک و خون خواهند کشید. و سنگ بر سنگ بر جا نخواهند گذاشت؛ زیرا از موعد آمدن خدا به یاریات غافل ماندی.»

۱۹: ۴۱ "شهر را دید، بر آن گریست" در اینجا می بینیم که عیسی احساسات انسانی را نسبت به مصیبت رد او توسط مردم خودش ابراز می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۳: ۳۴-۳۵). وعده های مشروط عهد عتیق باطل شده اند. فقط داوری می ماند!

۱۹:۴۲ "اگر" این یک جمله شرطی ناقص نوع دوم است (A. T. Robertson, *Word Pictures*, جلد ۲، صفحه ۲۴۶). رهبری یهودیان و بیشتر جمعیت اورشلیم ("حتی شما") اهمیت آمدن عیسی را نمی دانستند.

NASB, NRSV "چیزهایی که باعث ایجاد صلح می شوند"
NKJV "چه چیز صلح و سلامت به ارمغان می آورد"
TEV "آنچه برای صلح لازم است"
NJB "راه صلح"

این یک جمله شکسته و ناقص است. احساسات عیسی نسبت به حکم آینده اورشلیم او را تحت تاثیر قرار داد! این صلح معنوی، صلح با خدا (این یک بازی با کلام با "اورشلیم"، BDB 436 و "داشتن صلح" است) فقط از طریق ایمان به مسیح حاصل می شود. عیسی این آرامش را آورد، اگر آنها فقط به او گوش می دادند و جواب می دادند (مراجعه کنید به اشعیا ۴۸: ۱۸). عیسی آن مسیحی نبود که انتظار داشتند، بنابراین او را نپذیرفتند و با انجام این کار، عذاب جسمی (نابودی اورشلیم) و معنوی (گم شدن شخصی و شرکتی) آنها را مهر و موم کرد.

■ "اما افسوس که از چشمانت پنهان گشته است" این یک ائوریست اخباری مجهول است. لوقا این را در لوقا ۹: ۴۵؛ ۱۰: ۲۱؛ ۱۸: ۳۴ ذکر کرد که یا نشانگر کوری الهی است (مراجعه شود به رومیان ۱۱: ۷، ۲۵) یا اصطلاحی که اظهار طرد می کند.

۱۹: ۴۳ الی ۴۴ به نظر می رسد این امر به تخریب اورشلیم (در پنج عبارت توصیفی از جنگ و محاصره در عهد عتیق، مراجعه شود به ارمیا ۶) توسط ژنرال رومی تیتوس در سال ۷۰ میلادی و همچنین احتمالاً پیش بینی وقایع داوری اسکاتولوژیک اشاره دارد (مراجعه شود به لوقا ۲۱؛ مزامیر ۲؛ اشعیا ۲۹: ۱-۴؛ حزقیال ۳۸-۳۹؛ دانیال ۹: ۲۴-۲۷؛ زکریا ۱۳-۱۴؛ مکاشفه ۲۰: ۷-۱۰).

کتاب مقدس مشخص است که دوره ای از آزار و اذیت قبل از آمدن دوم است. با این حال، برخی از مفسران معتقدند که سال ۷۰ میلادی این پیش بینی را کاملاً برآورده می کند. آنها را *preterists* می نامند. مثال خوبی از این موقعیت، *Matthew 24 Fulfilled*, John Bray است.

مفسران دیگر انتظار دارند یک تحقق تحت اللفظی آینده در شهر اورشلیم و ملت اسرائیل تاثیر بگذارد. آنها را دیسپنسیالیسم ماقبل هزاره می نامند. دو کتاب خوب *Dispensationalism Today* توسط Charles C. Ryrie (اصلاح طلبی اصلاح شده) و *Progressive Dispensationalism* توسط Blaising and Bock (دیسپنسیونالیسم مترقی) است. همچنین بسیاری از کسانی هستند که پیش از تاریخ، مانند George E. Ladd، که یک برنامه آخر الزمان مشابه را دارند، پیش هزاره تاریخ هستند.

این ممکن است تحقق چند پیشگویی باشد، اما من فکر می کنم عهد جدید پیشگوییهای عهد عتیق را جهانی می کند که به موجب آن اسرائیل جغرافیایی و / یا نژادی دیگر کلید انجیل نیست. پیشگویی های عهد عتیق برآورده شده و اکنون همه افراد را شامل می شود.

۱۹: ۴۳ "زمانی فرا خواهد رسید" این اصطلاحی بود که برای (۱) آمدن اسکاتولوژیک داماد (مراجعه شود به لوقا ۵: ۳۵) و (۲) تخریب اورشلیم (مراجعه شود به ۲۳: ۲۹) استفاده می شد. این اصطلاح در *Septuagint* حکم خداوند در مورد (ا) الی و خانواده او (مراجعه شود به اول سموئیل ۲: ۳۱) و (ب) اقدامات متکبرانه حزقیال به کار گرفته می شود که به نبوت تخریب یهودا و معبد توسط بابلیان تبدیل می شود (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۰: ۱۷).

۱۹: ۴۴ "غافل ماندی" این به لوقا ۱۹: ۴۲ (شرط نوع دوم) اشاره دارد. یهودیان باید در گفته ها و اقدامات عیسی که نبوت عهد عتیق را برآورده می کرد، شواهدی دیده باشند. سنت های گرامی آنها، آنها را به حقیقت کور کرده است. باشد که خداوند همه نژادهای گمراه آدم را بیامرزد!

اگرچه عیسی هرگز به طور مشخص مفهوم "باقی مانده" از انبیاء عهد عتیق را ذکر نمی کند، اما در واقع، شاگردان و یارانش این بقایای نبوی مومن از اسرائیل بودند (مراجعه کنید به "گله کوچک" لوقا ۱۲: ۳۲). حتی در اسرائیل عهد عتیق به طور کلی هرگز با "یهوه درست" نبود. "گمشده" لوقا ۱۹: ۱۰ مطمئناً شامل اسرائیل است!

■ "موعد آمدن" از عهد عتیق، این زمان از بازدید می تواند برای نعمت یا داوری باشد (مراجعه کنید به اشعیا ۱۰: ۳؛ ۲۳: ۱۷؛ ۲۴: ۲۲؛ ۲۹: ۶، *episkopē* در LXX). در لوقا ۱: ۶۸، ۷۸ و اول پطرس ۲: ۱۲ این دیدار نعمت برای مومنان است، اما داوری برای کافران (یعنی آمدن دوم). باید به یاد داشته باشید که لگد زدن به عشق و لطف خداوند منجر به برانگیختگی، عصبانیت، پاسخگویی و داوری خدا میشود (مراجعه شود به تمثیل لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷).

"تو و فرزندان را در درونت به خاک و خون خواهند کشید"	NASB
"و شما و فرزندان را خواهند کشت"	NKJV
"آنها شما و فرزندان را در درون خود بر زمین خرد خواهند کرد"	NRSV
"آنها شما و افراد درون دیوارهای شما را کاملاً نابود خواهند کرد"	TEV
"آنها شما و بچه های درون دیوارهای شما را در زمین خرد می کنند"	NJB

مرگ کودکان ممکن است یک اشاره به مزامیر ۱۳۷: ۸-۹ باشد، در جایی که همان فعل در Septuagint استفاده می شود. این فعل به معنای واقعی کلمه به معنای "تراز کردن" است (مراجعه کنید به اشعیا ۳: ۲۶)، اما به معنای استعاری به معنای "بر زمین انداختن/به قتل رساندن" است (مراجعه کنید به هوشع ۱۰: ۱۴؛ نحمیا ۳: ۱۰). این فعل فقط در اینجا در عهد جدید استفاده شده است. همانطور که نجات خانواده زکا را نیز تحت تاثیر قرار داد (رجوع کنید به لوقا ۱۹: ۹)، قضاوت نیز یک تجربه مشارکتی است (یعنی همه ساکنان اورشلیم، مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۴۴-۴۵).

من غالباً بر این جنبه مشارکتی ایمان انجیلی تأمل می کنم، زیرا در یک فرهنگ غربی متمرکز شده ام. با این حال، کتاب مقدس از داوری برای نسلهای سوم و چهارم (مراجعه شود به تثنیه ۵: ۹)، و وفاداری به عهد به هزار نسل سخن می گوید (مراجعه شود به تثنیه ۵: ۱۰؛ ۷: ۹) این به من اطمینان داده است که خدا با فرزندانم و فرزندانشان همکاری خواهد کرد (اما این انتخاب و پیامدهای شخصی را از بین نمی برد).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۴۵ الی ۴۶
^{۴۵}سپس به صحن معبد درآمد و به بیرون راندن فروشندگان آغاز نمود، ^{۴۶}و به آنان گفت: «نوشته شده است که "خانه من خانه دعا خواهد بود"; اما شما آن را 'لانه راهزنان' ساخته اید.»

۱۹: ۴۵ "سپس به صحن معبد درآمد و به بیرون راندن فروشندگان آغاز نمود" به نظر می رسد این یک پیشگویی ملاکی ۳: ۱-۲ باشد ("ناگهان" با "داوری" ترکیب می شود). یوحنا ۲: ۱۳ در اوایل مأموریت عیسی، پاکسازی معبد را ثبت می کند، در حالی که سینوپتیک در هفته آخر بشارت او نظافت را ثبت می کند. به دلیل سازماندهی موضوعی و آزادی چهار نویسنده انجیل، مشخص نیست که فقط یک یا دو پاکسازی معبد وجود داشته است یا خیر. صدوقیان از حقوق تجاری در کوه زیتون و صحن غیر یهودیان برخوردار بودند. آنها با اتهامات گزاف خود، به مردم کلک میزدند (۱) برای مبادله سکه های معمولی با شکل های تیریه و (۲) رد حیوانات قربانی که از خانه آورده بودند. حیوانات قربانی موجود از طریق این بازرگانان بسیار گران بودند.

این عمل عیسی

۱. اقتدار او را نشان می دهد
۲. فساد در خانه خدا را آشکار می کند
۳. مرگ وی توسط رهبران یهود را مهر می کند (صدوقیان، هیرودیان و فریسیان، مراجعه شود به لوقا ۱۹: ۴۷)

۱۹: ۴۶ "نوشته شده است" این اصطلاحی برای کتاب مقدس است. دقیقاً به همین دلیل لوقا کل عبارت را نقل نکرده است (مراجعه کنید به اشعیا ۵۶: ۷)، که ادامه می یابد (از نظر MT و LXX)، "برای همه ملل نامشخص است، زیرا به نظر می رسد متن فعلی لوقا از یک عشق جهانی به خدا از طریق عیسی مسیح به همه انسانها صحبت میکند (که زکا نمونه ای از آن است).

■ "اما شما آن را 'لانه راهزنان' ساخته اید" عیسی در حال ترکیب اشعیا ۵۷: ۶ با ارمیا ۷: ۱۱ است ("یک گروه سارقین"). ارمیا ۷ خطبه معبد معروف پیامبر خطاب به کسانی است که به جای پیه به معبد اعتماد دارند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۱۹: ۴۷ الی ۴۸
^{۴۷}او هر روز در معبد تعلیم می داد. اما سران کاهنان و علمای دین و مشایخ قوم در پی کشتن او بودند، ^{۴۸}ولی راهی برای انجام مقصود خود نمی یافتند، زیرا مردم همه شیفته سخنان او بودند.

۱۹: ۴۷ "او هر روز در معبد تعلیم می داد" این یک زمان غیر کامل با الفاظ اضافی است. عیسی در این هفته آخر از زندگی خود مرتباً در ملا عام تدریس می کرد. بخشی از منطقه معبد به آموزش اختصاص داده شده است. به عنوان بندر سلیمان معروف بود و محراب زنان را احاطه می کرد، بنابراین، همه بازدیدکنندگان از معبد (زنان و مردان یهودی و همچنین غیر یهودیان) می توانستند او را بشنوند.

۴۸:۱۹ این آیه اوج دشمنی است که در لوقا ۶: ۱۱ و ۱۱: ۵۳-۵۴ آغاز شد. بسیار ناراحت کننده است، رهبران از گوش دادن به عیسی خودداری میکردند زیرا به دلیل محبوبیت وی مورد تهدید قرار گرفته بودند. با این حال، محبوبیت وی هرگز دوام نیاورد زیرا جمعیت ندای تعهدات و خدمات مطلوب را که لازم بود شنیدند و آنها مایل به پرداخت هزینه نبودند. رهبران خواهان انجیل متفاوتی بودند و مردم انجیل آسانتری میخواستند!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. نگرش زکا را در لوقا ۱۹: ۱-۱۰ با نگرش حاکم جوان ثروتمند در لوقا ۱۹: ۱۸-۲۳ مقایسه کنید.
۲. حقیقت کلام اصلی تمثیلی که در لوقا ۱۹: ۱۲-۲۷ یافت می شود، چیست؟
۳. اهمیت ورود فاتحانه چیست؟
۴. چرا عیسی معبد را پاك کرد؟ چرا رهبران مذهبی به او اجازه دادند تا معبد را پاک کند؟ چند بار او معبد را پاك کرد؟

لوقا ۲۰

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
در مورد اقتدار عیسی سوال میشود ۸:۲۰ الی ۱	در مورد اقتدار عیسی سوال میشود ۸:۲۰ الی ۱	در باب اقتدار عیسی ۸:۲۰ الی ۱	سوال درباره اقتدار عیسی ۲:۲۰ الی ۱ ۳:۲۰ الی ۴ ۵:۲۰ الی ۷ ۸:۲۰	یهودیان اقتدار عیسی را زیر سوال میبرند ۸:۲۰ الی ۱
تمثیل تاکستان و مستاجران ۱۹:۲۰ الی ۹	تمثیل باغبانان بد جنس تاکستان ۱۹:۲۰ الی ۹	تمثیل تاکستان ۱۹:۲۰ الی ۹	تمثیل مستاجران بد جنس در تاکستان ۲۰:۱۵ الی ۱۵ الف ۲۰:۱۵ ب الی ۱۶ الف ۲۰:۱۶ ب ۲۰:۱۷ الی ۱۸ سوال در مورد پرداخت مالیات ۲۰:۱۹ الی ۲۲	تمثیل مستاجران بد جنس ۲۰:۱۵ الی ۱۵ الف ۲۰:۱۵ ب الی ۱۸ ۱۹:۲۰
پرداخت مالیات به سزار ۲۰:۲۰ الی ۲۶	فریسیسان: آیا قانونی است به سزار مالیات دهیم؟ ۲۰:۲۰ الی ۲۶	پرداخت مالیات به سزار ۲۰:۲۰ الی ۲۶	۲۰:۲۳ الی ۲۴ الف ۲۰:۲۴ ب ۲۰:۲۵ ۲۰:۲۶	در باب ادای احترام به سزار ۲۰:۲۵ الی ۲۵
سوال درباره زندگی پس از مرگ ۲۰:۲۷ الی ۴۰	صدوقیان: درباره زندگی پس از مرگ چه؟ ۲۰:۲۷ الی ۴۰	سوال درباره قیام از مردگان ۲۰:۲۷ الی ۳۳ ۲۰:۳۴ الی ۴۰	سوال درباره بازگشت از مرگ ۲۰:۲۷ الی ۳۳ ۲۰:۳۴ الی ۳۸ ۲۰:۳۹ الی ۴۰	قیام از مردگان ۲۰:۲۷ الی ۳۳ ۲۰:۳۴ الی ۳۸ ۲۰:۳۹ الی ۴۰
سوال درباره پسر داوود ۴۱:۴۱ الی ۴۴	عیسی: چطور داوود میتواند فرزند اولاد خود را ارباب خطاب کند؟ ۴۱:۴۱ الی ۴۴	پسر داوود ۴۱:۴۱ الی ۴۴	سوال درباره مسیح ۴۱:۴۱ الی ۴۴	مسیح نه فقط پسر بلکه سرور داوود ۴۱:۴۱ الی ۴۴
نکوهش کاتبان و علما ۴۵:۴۵ الی ۴۷	مراقب علما باشید ۴۵:۴۵ الی ۴۷	در باب غرور و فروتنی ۴۵:۴۵ الی ۴۷	عیسی در مورد معلمین شریعت هشدار میدهد ۴۵:۴۵ الی ۴۷	علما و کاتبینی که توسط عیسی محکوم شدند ۴۵:۴۵ الی ۴۷

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما،

کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

این فصل مجموعه ای از تقابلات است

A. رهبران دینی به عیسی حمله میکنند

۱. کاهن اعظم، کاتبان و بزرگان (یعنی سانهدرین) سوال اساسی را درباره منبع اقتدار عیسی، لوقا ۲۰: ۱-۸ پرسیدند.
۲. سانهدرین جاسوسان را برای تلاش برای دستگیری وی با طرح سوالات بحث برانگیز و سیاسی به منظور ارائه اتهاماتی که می تواند به مقامات رومی ارائه شود اعزام میکنند، لوقا ۲۰: ۱۹-۲۶
۳. صدوقیان یک سؤال الهیاتی مربوط به معاد می پرسند، لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰

B. عیسی حمله کنندگان را به چالش میکشد

۱. او به سؤال سانهدرین پاسخ می دهد
a. با یک سوال، لوقا ۲۰: ۳-۸
b. با مثالی از رد خدا از اسرائیل و رهبری او، لوقا ۹: ۱۸
۲. او با پاسخی قدرتمند و عملی که مربوط به مسئولیت انسان در برابر خدا و دولت است، به کسانی که سعی در بدام انداختن او در یک مسئله سیاسی بحث برانگیز دارند، پاسخ می دهد، لوقا ۲۰: ۲۳-۲۵
۳. او با پرسیدن یک سؤال از آنها، به سوال فریبنده و مضحک صدوقیان در مورد ازدواج لوریته (برادر شوهر) پاسخ می دهد، لوقا ۲۰: ۴۱-۴۴
۴. او با هشدار شدید به جمع، لوقا ۲۰: ۴۵-۴۷ به همه آنها پاسخ می دهد

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۰: ۱ الی ۸

۱ یکی از روزها که عیسی در صحن معبد مردم را تعلیم و بشارت می داد، سران کاهنان و علمای دین به همراه مشایخ نزدش آمدند^۲ و گفتند: «به ما بگو، به چه اجازه ای این کارها را می کنی؟ چه کسی این اقتدار را به تو داده است؟»^۳ پاسخ داد: «من نیز از شما پرسشی دارم؛ به من بگویید،^۴ آیا تعمید یحیی از آسمان بود یا از انسان؟»^۵ آنها با هم شور کرده، گفتند: «اگر بگوییم از آسمان بود، خواهد گفت، پس چرا به او ایمان نیاوردید؟»^۶ و اگر بگوییم از انسان بود، مردم همگی سنگسارمان خواهند کرد، زیرا بر این اعتقادند که یحیی پیامبر بود.»^۷ پس پاسخ دادند: «نمی دانیم از کجاست.»^۸ عیسی گفت: «من نیز به شما نمی گویم با چه اقتداری این کارها را می کنم.»

۲۰: ۱ این عبارت آغازین می دهد که عیسی مکررا و مرتبا در ملاء عام تدریس می کرد. او حقیقت را به هرکس که می آمد، گوش می داد و می پذیرفت، منتقل می کرد. مسیحیت برای همه باز است. هیچ مدرک دانشگاهی یا تماسهای ویژه لازم نیست. هر کس به ضیافت حقیقت خدا بیاید، می تواند بخورد (مراجعه شود به اشعیا ۵۵: ۱-۱۳). مراقب معلمان، سخنرانان و واعظان خاص باشید که ادعای دانش پنهانی یا بینش خاصی دارند! در مسیحیت انجیلی هیچ معجزه یا اشراقی وجود ندارد!

■ "سران کاهنان و علمای دین" این رسما سانهدرین است که دادگاه عالی یهودیان متشکل از هفتاد رهبر در اورشلیم بود. به موضوع خاص: سانهدرین در لوقا ۹: ۲۲ مراجعه کنید.

NASB, NKJV "با او مواجه شد"

لوقا از کلمات یونانی "*efistēmi*" غالباً در نوشته های خود استفاده می کند، اما در بقیه عهد جدید فقط در نوشته های پولس یافت می شود. این چندین مفهوم دارد:

۱. به طور ناگهانی نزدیک شوید، لوقا ۲: ۹؛ ۲۱: ۳۴؛ ۲۴: ۴؛ اعمال رسولان ۱۲: ۷؛ ۲۳: ۲۷
۲. برای حمله، لوقا ۲۰: ۱ (و احتمالاً لوقا ۱۰: ۴۰)؛ اعمال ۴: ۱؛ ۶: ۱۲؛ ۱۷: ۵
۳. به نظر می رسد، اعمال رسولان ۱۰: ۱۷؛ ۱۱: ۱۱؛ ۲۳: ۱۱

به یاد داشته باشید که متن، نه یک تعریف از پیش تعیین شده، معنا را تعیین می کند. کلمات دارای دامنه معنایی هستند و فقط یک متن (جمله، پاراگراف) می تواند بیانگر معنای نیت اصلی نویسنده باشد.

این پیشوایان مذهبی (ساهدین تحت کنترل صدوقیان) هم نسبت به محبوبیت عیسی و هم از پاکسازی معبد نگران بودند (مراجعه کنید به لوقا ۱۹: ۴۶-۴۵). عیسی با اقتدار خود (معبد) با اقتدار خود مقابله کرد (او معبد جدید خدا بود، مراجعه شود به متی ۲۶: ۴۱؛ ۲۷: ۴۰؛ مرقس ۱۴: ۵۸).

۲: ۲۰ "به ما بگو، به چه اجازه ای این کارها را می کنی؟ چه کسی این اقتدار را به تو داده است" این سؤال از اقتدار (*exousia*) یک موضوع اساسی است که همه انسانها باید از طریق آن فکر کنند

۱. درباره خدا (مذاهب جهانی)
۲. درباره کتاب مقدس (کتاب مقدس)
۳. درباره عیسی ناصری (اشخاص مقدس)

انسانها موجودات مذهبی هستند، اما چه کسی حقیقت را می گوید؟

موضوع خاص: قدرت (*exousia*)

(SPECIAL TOPIC: AUTHORITY (*EXOUSIA*))

I. استفاده لوقا - مشاهده استفاده لوقا از قدرت جالب است (اختیار، قدرت، یا حق قانونی)

۱. در انجیل لوقا ۴: ۶ شیطان ادعا می کند که می تواند به عیسی قدرت دهد
۲. در انجیل لوقا ۴: ۳۲ و ۳۶ یهودیان از آموزش دادن عیسی که از قدرت شخصی خود استفاده می کرد، حیرت می کردند
۳. در انجیل لوقا ۹: ۱ او قدرت و اختیارات خود را به شاگردانش داد
۴. در انجیل لوقا ۱۰: ۱۹ او قدرت خود را به هفتاد نفر از مبشرین داد
۵. در انجیل لوقا ۲۰: ۲ و ۸ سوال اصلی حول قدرت عیسی پرسیده می شد
۶. در انجیل لوقا ۲۲: ۵۳ به شیاطین قدرت داده شد تا عیسی را محکوم کرده و بکشند

لوقا این کار را نکرد ولی معرفی متی به کمیته عالی (انجیل متی ۲۲: ۱۸) "تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من سپرده شده است" یک معرفی عالی در مورد اختیارات عیسی است.

عیسی دستگیر شد زیرا او قدرت این را داشت

۱. به واسطه حرفی که خدا
 - a. در زمان تعمیدش زد (انجیل لوقا ۳: ۲۱ و ۲۲)
 - b. در زمان تحولش زد (انجیل لوقا ۹: ۳۵)
۲. رسالت عهد عتیق کامل شد
 - a. قبیله یهودا (رجوع شود به سفر آفرینش ۴۹: ۱۰)
 - b. خانواده ایسا (دوم سموئیل ۷)

- c. متولد بیت الحم (میکاه ۵: ۲)
- d. در دوران امپراتور چهارم (روم) متولد شده - دانیال ۲
- e. به فقیران، نابینایان و نیازمندان کمک می‌کرد (اشعیا)
۳. جن‌گیری او قدرت و توانش را نسبت به شیطان و پادشاهی او نشان می‌داد
۴. قدرت زنده کردن مردگان او قدرتش را بر زندگی فیزیکی و مرگ نشان می‌دهد
۵. معجزات او همگی قدرت و اختیارش را بر مسائل دنیوی، فضایی و فیزیکی نشان می‌دهد
- a. طبیعت
- b. غذا دادن
- c. شفا دادن
- d. خواندن افکار
- e. ماهیگیری

II. استفاده پولس از "قدرت" در ارتباط با زن مسیحی

مسئله قدرت که در اول قرن‌تین مورد بحث قرار گرفته را می‌توان به طرق مختلف درک کرد.

اول قرن‌تین ۱۱: ۱۰ "از همین رو، و به خاطر فرشتگان، زن باید نشانی از اقتدار بر سر داشته باشد" استفاده از اقتدار در اول قرن‌تین را می‌توان به طرق مختلف درک کرد. نکته کلیدی (در این متن) این است که "اقتدار" (*exousia*) نمایانگر چیست.

نخست، باید توجه داشت که *exousia* اغلب با *dunamis* (قدرت) مرتبط است. اتو بتز مقاله جالبی در مورد *exousia* در *New International Dictionary of New Testament Theology*. جلد دوم، صفحات ۶۰۶ تا ۶۱۱ دارد. پنج مثال در اینجا ذکر می‌شوند.

"این یک مشخصه در عهد عتیق است که *exousia* و *dunamis* هر دو با کار مسیح، عواقب نظم جدید جهان و ساختارهای جدید قدرت و قدرت گرفتن مومنین مرتبط هستند" (صفحه ۶۰۹)

"قدرت (*exousia*) مومنین، اقتدار کسانی که به مسیح ایمان دارند بر اساس حکم مسیح و خنثی کردن تمام قدرتها است. این هم بر آزادی و هم خدمت دلالت می‌کند" (صفحه ۶۱۱)

"او آزاد است که هر کاری انجام دهد (اول قرن‌تین ۶: ۱۲، ۱۰: ۲۳ *exestin*)، این تصریح که در ابتدا برای فرقه‌گرایان در قرن‌تس گفته شد توسط پولس برداشت شد که تأیید می‌کند درست است" (صفحه ۶۱۱)

"در عمل، این آزادی نامحدود، با این دیدگاه از حقیقت که رستگاری کامل هنوز باید به انجام رسد، بطور نظری بر این مبنا است که چه چیز برای سایر مسیحیان و جمعیت در کل مفید و کمک کننده است (اول قرن‌تین ۶: ۱۲، ۱۰: ۲۳)" صفحه ۶۱۱

"همه چیز برای من قانونی هستند (*exestin*)"، ولی همه چیز مفید نیستند. «همه چیز قانونی هستند (*exestin*)» ولی همه چیز بنا نشده است. بگذاریم کسی دنبال نفع خودش نباشد، بلکه دنبال نفع همسایه‌اش باشد (اول قرن‌تین ۱۰: ۲۳ به بعد). نقل قولهای داخل نقل قول احتمالاً شعارهای بی‌دینان در قرن‌تس بودند. پولس با تأیید بر درست بودن آنها، آنها را نشان می‌دهد، ولی با نشان دادن اینکه این کل حقیقت نیست" (صفحه ۶۱۱).

پولس اغلب از این دو کلمه در نامه‌های خود به کلیسای قرن‌تس استفاده می‌کند:

۱. *Exousia*، اول قرن‌تین ۷: ۳۷، ۹: ۴ و ۵ و ۶ و ۱۲ (دو مرتبه)، و ۱۱: ۱۰، ۱۰: ۱۰، دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۰
۲. *Dunamis*، اول قرن‌تین ۱: ۱۸، ۲: ۴ و ۵ و ۴ و ۱۹ و ۲۰ و ۵: ۴ و ۱۵ و ۲۴ و ۴۳، دوم قرن‌تین ۴: ۷، ۶: ۷، ۸: ۳ (دو مرتبه)، ۱۲: ۹، ۱۳: ۴ (دو مرتبه)

حقوق و قدرت دو مورد مهم برای هم قانون‌گرایان و هم بی‌دینان بودند. پولس سعی می‌کند که خط ظریفی میان این دو افراطی ترسیم

نماید. در این متن، زنان مسیحی تشویق می‌شوند که فرمان خدادادی خلقت را بپذیرند (یعنی مسیح-مرد-زن) به منظور پیشرفت پادشاهی. پولس توافق دوجانبه اولیه (رجوع شود به سفر پیدایش ۱: ۲۶ و ۲۷، ۲: ۱۸) را در آیات اول قرنتیان ۱۱: ۱ و ۱۲) تصریح می‌کند. از نظر خداشناسی این خطرناک است که:

۱. یک آیه را در این متن محافظت کنیم
۲. خطوط سیستماتیک سخت مذهبی در روابط زن و مرد و همسر و شوهر و همسران قرن اول را با هر فرهنگی و در هر قرنی اعمال کنیم.
۳. تعادل پل را میان آزادی مسیحی و تعهدات پیمان مسیحی را فراموش کنیم

کجا زنان مسیحی این آزادی را بدست آوردند که به عنوان رهبر در گردهمایی‌های دینی (مثلا کلیساهای خانگی) دعا بخوانند؟ بطور قطع از کنیسه نبوده. آیا این گرایش از جامعه روم قرن اول بوده است؟ این امکان وجود دارد و به نظر من به توضیح جنبه‌های مختلف این فصل کمک می‌کند. با این حال، این احتمال هم هست که قدرت انجیل، بازسازی تصویر اصلی خدا باشد. یک برابری شوکه‌کننده جدید در تمامی جنبه‌های زندگی و اجتماعی انسان وجود دارد. ولی این برابری می‌تواند به مجوزی برای سو استفاده فردی تبدیل شود. این بسط نامناسب آن چیزی است که پولس برایش اظهار نگرانی می‌کند.

Answers to Questions اثر اف اف بروس واقعا کمک زیادی به من کرد تا در مورد بسیاری مسائل بحث برانگیز در رابطه با روایات کلیسا در مسیحیت غرب مدرن فکر کنم. به عنوان یک مفسر من همیشه فکر می‌کردم که پوشش زنان به منظور نشان دادن هدیه الهی است (یا برابر هم بودن در سفر پیدایش ۱: ۲۶ و ۷)، نه اقتدار شوهر. ولی نتوانستم این تعبیر را میان منابع مختلف انجیلی که استفاده می‌کنم، پیدا نمایم، بنابراین، مرد بودم که آن را در توضیحات یا موعظه‌ها/آموزش‌هایم قرار دهم یا نه. هنوز احساس هیجان و آزادی را که وقتی F. F. Bruce هم به همین فکر می‌کرد، بخاطر دارم (به *Answers to Questions* صفحه ۹۵ مراجعه کنید). فکر می‌کنم تمامی مومنین فراخوانده شده‌اند تا مروجین تمام وقت مسیح باشند (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۱۱ و ۱۲)!

۲۰: ۳ "به من بگوئید، آیا تعمید یحیی از آسمان بود یا از انسان" سوال متقابل عیسی از آنها در مورد منبع اقتدار یحیی برای غسل تعمید یهودیان بود (یوحنا ۱: ۱۹-۲۵). یحیی تعمید دهنده پیش از این شاهد شخصیت و مرجعیت عیسی بوده است (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۱۸-۲۳؛ یوحنا ۱: ۲۹). اگر آنها به این سوال تأییدآمیز پاسخ دهند، جواب خود را در مورد اقتدار عیسی می‌دادند. نه یحیی یا عیسی کاتب رسمی یا معلم نبودند. با این حال، هر دو به روشنی قدرت و اقتدار خدا را به نمایش گذاشتند، که مردم آن را تشخیص دادند و تأیید کردند. مسئله اقتدار نه تنها یک موضوع کلامی است بلکه یک موضوع عملی از انگیزه‌ها، اقدامات و نتایج است. اقتدار عیسی به وضوح در زندگی، آموزه‌ها و اعمال او آشکار شد.

۲۰: ۵ "اگر بگوئیم" این یک جمله شرطی نوع سوم است، که نشان دهنده عمل بالقوه است (لوقا ۲۰: ۶). منافع شخصی، نه حقیقت، مسئله اصلی در بحث آنها بود.

۲۰: ۶ "مردم همگی سنگسارمان خواهند کرد" اگرچه این فعل (آینده اخباری فعال) در Septuagint ظاهر نمی‌شود، اما این پاسخ عهد عتیق به کفر است (مراجعه کنید به لایوان ۲۴: ۱۴-۲۳؛ اعداد ۱۵: ۳۵-۳۶؛ تثنیه ۱۳: ۱-۵؛ ۲۱: ۲۱). گفتن حقیقت مهم بود. دروغ گفتن یا اظهارات دروغین عواقب جدی به خصوص برای کسانی که ادعا می‌کنند برای خدا صحبت می‌کنند، داشته است.

■ "زیرا بر این اعتقادند که یحیی پیامبر بود" اصطلاح "بر این اعتقادند" یک زمان مجهول کامل با الفاظ اضافی است. مردم این اعتقاد راسخ داشتند که یحیی تعمید دهنده پیغمبر است (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۲۶). او آخرین پیامبر عهد عتیق بود که پیشگوییهای مربوط به الیاس را از ملاکی ۴: ۵ انجام می‌داد.

۲۰: ۷ آنها این سؤال را کنار زدند. آنها عقیده داشتند، اما علناً خود را به خطر نمی‌اندازند. صداقت با منافع شخصی کاهش یافت. عیسی از پاسخ دادن به این منافقان امتناع ورزید (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۸). آنها حقیقت را نمی‌خواستند. آنها به دنبال اطلاعات نبودند بلکه به دنبال فرصتی برای محکوم کردن و حمله به خاطر منافع شخصی خود بودند!

۹: آنگاه این مَثَل را برای مردم آورد: «مردی تاکستانی غُرَس کرد و آن را به چند باغبان اجاره داد و مدتی طولانی به سفر رفت. ^{۱۰} در موسم برداشت محصول، غلامی نزد باغبانان فرستاد تا مقداری از میوه تاکستان را به او بدهند. اما باغبانان او را زدند و دست خالی بازگرداندند. ^{۱۱} پس غلامی دیگر فرستاد، اما او را نیز زدند و با وی بی حرمتی کرده، دست خالی روانه اش نمودند. ^{۱۲} پس سومین بار غلامی فرستاد، اما او را نیز مجروح کرده، بیرون افکندند.

۱۳: «پس صاحب باغ گفت: "چه کنم؟ پسر محبوب خود را می فرستم؛ شاید او را حرمت بدارند." ^{۱۴} اما باغبانان چون پسر را دیدند، با هم به مشورت نشستند، گفتند: "این وارث است. بیایید او را بکشیم تا میراث از آن ما شود." ^{۱۵} پس او را از تاکستان بیرون افکنده، کشتند. «حال به گمان شما صاحب تاکستان با آنها چه خواهد کرد؟ ^{۱۶} او خواهد آمد و باغبانان را هلاک کرده، تاکستان را به دیگران خواهد سپرد.» چون این را شنیدند، گفتند: «چنین مباد!» ^{۱۷} اما او به آنان نگریست و گفت: «پس معنی آن نوشته چیست که می گوید: "سنگی که معماران رد کردند، مهمترین سنگ بنا شده است" ^{۱۸} هر که بر آن سنگ افتد، خُرد خواهد شد، و هرگاه آن سنگ بر کسی افتد، او را در هم خواهد شکست.»

۲۰: ۹ این همسو با مرقس ۱۲: ۱ الی ۱۲ و متی ۲۱: ۳۳ الی ۴۶ است.

■ **آنگاه این مَثَل را برای مردم آورد** " برای راهنماییهای مفید در مورد تفسیر مثلها به مقدمه لوقا ۸ مراجعه کنید. این مثل به هر دو اشاره دارد

۱. ملت اسرائیل (مراجعه کنید به اشعیا ۵)

۲. رهبری یهودیان (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۱۹)

این قویترین رد یهودیت قرن اول در عهد جدید است. نفی عیسی نفی خدا است (اول یوحنا ۵: ۱۰-۱۲). این یک آموزش سخت، تکان دهنده، غیرقابل قبول فرهنگی (پست مدرنیته)، منحصر به فرد است، اما (اگر از عهد جدید الهام گرفته باشد) صحیح است!

■ **"مردی تاکستانی غُرَس کرد"** در موازی مرقس (مرقس ۱۲: ۱-۱۱) مرقس (که موعظه‌های پطرس را در رم ثبت و سازمان می دهد) این مثل را با یک نقل قول از *Sepuagint* اشعیا ۵: ۱-۲ ارائه می دهد. انگور یکی از نمادهای ملت اسرائیل بود (همانطور که درخت انجیر در متی ۲۱: ۱۸-۲۲ و مرقس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۲۰-۲۵، اما نه در لوقا).

تعیین اینکه آیا خداوند رد کرده است یا نه کار سختی است

۱. کشیشان غیرقانونی، غیر هارونی اسرائیل

۲. قانونی بودن خود صالح او

۳. بی ایمانی کل ملت

در این آیه یک تنوع میان نسخ خطی یونانی وجود دارد. برخی از نسخ خطی (W و MSS A) و همچنین نسخ سوریه و ارمنی و *tis* (Diatessaron) (یک مرد خاص) را اضافه می کنند. لوقا غالباً از این مقدمه برای معرفی مثلها استفاده می کند (مراجعه کنید به لوقا ۷: ۴۱؛ ۱۰: ۳۰؛ ۱۲: ۱۶؛ ۱۶: ۱۵؛ ۱۱: ۱۶؛ ۱۹: ۱۹؛ ۱۲: ۱۹). در نسخ *L, B, MSS* و *Vulgate* و همچنین متون یونانی مورد استفاده اورینگن و آگوستین وجود ندارد. ⁴UBS آن را در براکت ها قرار می دهد و به درج خود رتبه "C" (مشکل در تصمیم گیری) می دهد.

■ **"مدتی طولانی"** این یک اصطلاح ادبی است که مختص نوشته های لوقا است (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۲۷؛ ۲۳: ۸؛ اعمال رسولان ۸: ۱۱؛ ۱۴: ۳؛ ۲۷: ۹).

۲۰: ۱۰ این مثل منعکس کننده رابطه صاحب زمین و مستاجر کشاورز اجاره کننده در فلسطین قرن اول است. صاحب زمین بخشی از محصول را دریافت میکرد.

■ **"او را زدند و دست خالی بازگرداندند"** در اینجا "تعجب" یا پیشش غیر منتظره از مثل است (لوقا ۲۰: ۱۱-۱۲، ۱۵). این پاسخ مکرر کشاورزان مستاجر همه را شوکه می کرد!

۱۲:۲۰ "مجروح" کلمه انگلیسی "trauma" را از این کلمه یونانی دریافت می کنیم. فقط لوقا پزشک از آن در عهد جدید استفاده می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱۰:۳۴؛ ۱۲:۲۰؛ اعمال رسولان ۱۹:۱۶).

۱۳:۲۰، ۱۵: "پسر محبوب خود را می فرستم.... او را از تاکستان بیرون افکنده، کشتند" به نظر می رسد این دو جمله به طور خاص با زندگی عیسی ناصری در دستان رهبران دینی (یعنی پسر محبوب من) مربوط می شوند. مراجعه کنید به لوقا ۳:۲۲؛ ۹:۳۵؛ متی ۳:۱۷؛ ۱۷:۵؛ مرقس ۹:۷؛ عیسی در بیرون دیوارهای بیت المقدس کشته شد.

۱۶:۲۰ "تاکستان را به دیگران خواهد سپرد" به نظر می رسد این کلمه به غیر یهودیان اشاره دارد (رومیان ۱۱، یوحنا ۱۰:۱۶).

■ در همسوی مرقس، عیسی از جمع مردم سؤال می کند (مراجعه کنید به مرقس ۱۲:۹). پاسخ آنها عذاب خودشان را مهر می زند!

"باشد که هرگز نشود!"	NASB
"قطعاً نه!"	NKJV
"ممنوع بهشت!"	NRSV
"مطمئناً نه!"	TEV
"خدا نکند!"	NJB, REB
"ممکن است این هرگز نباشد!"	NIV
"ممکن است این اتفاق هرگز نیفتد!"	NET Bible

این به معنای واقعی کلمه "ممکن است نباشد" (آنوریست میانی منفی [دیپوننت] است، بنابراین در پولس (به ویژه رومیان) بسیار رایج است، اما فقط در اینجا در انجیل مورد استفاده قرار می گیرد. لوقا حتماً در تعلیم و موعظه پولس آن را شنیده است. دو روش برای تفسیر این روش وجود دارد:

۱. رهبران یهود می دانستند که عیسی مستقیماً با آنها صحبت می کند (مراجعه کنید به متی ۲۱:۴۵)
۲. این مربوط به طغیان خودجوش جمعیت است، که در مرقس ۱۲:۹ از عملکرد مستاجران شرور شوکه شده اند، نه مالک که تاکستان خود را به دیگری اجاره می دهد.

آنها با یک اصطلاح جواب دادند که یک آنوریست میانی (آرزو) است. این عبارت مرتباً در Septuagint یافت می شود (مراجعه شود به پیدایش ۴۴:۱۷؛ یوشع ۲۲:۲۹؛ ۲۴:۲۶؛ اول پادشاهان ۲۰:۳). این تنها مکانی است که در انجیل ظاهر می شود. پولس از این شکل نادر غالباً استفاده می کند (مراجعه شود به رومیان ۳:۴، ۶:۳۱، ۶:۳۱، ۶:۳۱، ۷:۱۵، ۷:۷، ۷:۱۳، ۹:۱۴، ۱۱:۱۱، ۱۱:۱۱؛ اول قرتیان ۶:۱۵؛ غلاطیان ۲:۱۷؛ ۳:۲۱؛ ۶:۱۴). تمثیل مسیح این رهبران مذهبی را کاملاً شوکه کرد. این داوری و انتقال وعده های عهد عتیق از اسرائیل به دیگران برای شنیدن آنها بیش از حد بود!

۱۷:۲۰ "پس معنی آن نوشته چیست که می گوید" این آیه نقل قولی از Septuagint مزامیر ۱۱۸:۲۲ است، که بخشی از مزامیر هالال است، به نقل از ایام عید پسخ. تأکید این بخش بر شخص (عیسی) است که رئیس و منجی اصلی و ناجی بودن او برایشان بی ارزش بود. این نقل قول از عهد عتیق پیش بینی می کرد که مسیح توسط رهبران اسرائیل رد شود.

■ "سنگ" موضوع زیر را در زیر مشاهده کنید.

موضوع خاص: سنگ (BDB 6, KB 7) و سنگ زیربنا (BDB 819, KB 944)
(SPECIAL TOPIC: "STONE" (BDB 6, KB 7) AND "CORNERSTONE" (BDB 819, KB 944))

I. کاربرد در عهد عتیق

- A. مفهوم سنگ به عنوان یک عنصر سخت و با دوام که زیربنای خوبی را ایجاد می کند برای توصیف یهوه استفاده شده است (مراجعه شود به یعقوب ۴۸:۶، مزمور ۱۸:۲ از دو کلمه برای سنگ و تخته سنگ استفاده می کند، BDB700 و 849)
- B. این اصطلاح بعداً به یک اصطلاح مسیحانه تبدیل شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۴۹:۲۴، مزمور ۱۱۸:۲۲، اشعیا ۲۸:۱۶)

- C. اصطلاح "سنگ" یا "تخته سنگ" برای داوری از جانب یهوه توسط مسیح آمد (مراجعه شود به اشعیا ۸: ۱۶، {BDB 6}، زیربنای DBD 103 را می سازد)، دانیال ۲: ۳۴ الی ۳۵، ۴۴ الی ۴۵ {BDB1078}
- D. این اصطلاح تبدیل به استعاره برای ساختن و ساختمان شد (به ویژه در اشعیا ۲۸: ۱۶)
۱. سنگ زیربنا، نقطه آغاز، که زاویه ایمن برای بقیه ساختمان است و سنگ زیربنا نامیده می شود
 ۲. می تواند به آخرین سنگ ساختمان هم اشاره داشته باشد، که دیوارها به یکدیگر محکم را نگاه می دارد (مراجعه شود به زکریا ۴: ۷، افسسیان ۲: ۲۰ و ۲۱)، که به آن سنگ پوشش گفته می شود. از کلمه عبری rosh (به معنی سر)
 ۳. می تواند به سنگ کلیدی هم اشاره داشته باشد که در وسط هلال درب ورودی بوده و وزن تمامی دیوار را تحمل می کند.

II. کاربرد در عهد جدید

- A. عیسی از مزمور ۱۱۸ چندین مرتبه برای اشاره به خود نقل می کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۱: ۴۱ الی ۴۶، انجیل مرقس ۱۲: ۱۰ الی ۱۱، انجیل لوقا ۲۰: ۱۷)
- B. پولس از مزمور ۱۱۸ در رابطه با رد ایمان به یهوه توسط اسرائیلیان یاغی استفاده می کند (مراجعه شود به رومیان ۹: ۳۳)
- C. پولس از مفهوم سنگ زیربنا در افسسیان ۲: ۲۰ الی ۲۲ برای اشاره به مسیح استفاده می کند
- D. پطرس از این مفهوم برای عیسی در اول پطرس ۲: ۱ الی ۱۰ استفاده می کند. عیسی سنگ زیربنا است و مومنین سنگهای زنده هستند (یعنی مومنین به عنوان معبد، مراجعه شود به اول قرتیان ۶: ۱۹)، بر پایه او بنا شده اند (عیسی معبد جدید است، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴: ۵۸، انجیل متی ۱۲: ۶، انجیل یوحنا ۲: ۱۹ الی ۲۰). یهودیان با انکار عیسی به عنوان مسیح، همین زیربنای امید خود را رد کردند.

III. توضیحات الهیاتی

- A. یهوه به داوود/سلیمان اجازه داد تا معبدی برپا کنند. به آنان گفت که اگر پیمان خود را حفظ کنند به آنان نعمت داده و با آنان خواهد بود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷)، ولی اگر این کار را نکنند، معبد آنان خراب خواهد شد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۹: ۱ الی ۹)!
- B. ربی های یهودیان بر روی شکل و مراسم تمرکز کرده و جنبه شخصی ایمان را نادیده گرفتند (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۲۸). خدا خواهان یک رابطه روزانه، فردی و خداپسندانه با کسانی است که بر اساس تصویر او خلق شده اند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷). انجیل لوقا ۲۰: ۱۷ الی ۱۸ در بر دارنده کلمات وحشتناکی در مورد داوری نسبت به یهودیت است، همینطور هم انجیل متی ۵: ۲۰.
- C. عیسی از مفهوم معبد برای معرفی کالبد فیزیکی خود استفاده کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲: ۱۹ الی ۲۲). این ادامه پیدا کرده و مفهوم ایمان فردی به عیسی به عنوان مسیح کلید رابطه با یهوه است (یعنی انجیل یوحنا ۱۴: ۶، اول یوحنا ۵: ۱۰ الی ۱۲).
- D. رستگاری جهت احیا تصویر آسیب دیده خدا در انسان ها است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷ و کتاب پیدایش ۳) تا دوستی با خدا امکان پذیر شود. هدف مسیحیت همانند مسیح بودن است. مومنین باید تبدیل به سنگهای زنده شوند (معابد کوچک که بر اساس مسیح ساخته می شوند).
- E. عیسی زیربنا و سنگ آخر ایمان ما است (یعنی آلفا و امگا). با اینحال، سنگ زیربنا و سنگ آزموده شده است (مراجعه شود به اشعیا ۲۸: ۱۶). از دست دادن او، از دست دادن همه چیز است. هیچ حد واسطی در اینجا وجود ندارد.

۲۰: ۱۸ "هر که بر آن سنگ افتد" توجه کنید که انتخاب و اقدامات خود شخص، او را نابود می کند. این یک مرجع آشکار مسیحایی است. نفی عیسی باعث می شود که از طرف خدا رد شود!

■ "خُرد خواهد شد" این آینده اخباری مجهول است که در متون مربوط به داوری چندین بار در Septuagint استفاده شده است (مراجعه شود به داوران ۵: ۲۶؛ ۹: ۵۳؛ مزامیر ۱۱۰: ۵؛ میکاه ۳: ۳).

■ "هرگاه آن سنگ بر کسی افتد، او را در هم خواهد شکست" بی اعتقادی عواقب ابدی دارد (مراجعه کنید به اشعیا ۸: ۱۴-۱۵؛ دانیال ۲: ۳۴-۳۵). "همه" و "هرکس" این حقیقت را ابراز می کنند که داوری برای همه و همه کسانی که نماینده خدا، مسیح را رد می کنند، فارغ از مقام، ملیت یا مقام است.

■ "مانند گرد و غبار" (این عبارت در نسخه فارسی اصلاً ترجمه نشده است) این کلمه‌ای است که برای غربال کردن دانه استفاده می‌شود تا پوسته‌ای با باد پراکنده شود. این همچنین یک مفهوم داوری از Septuagint است (مراجعه کنید به اشعیا ۱۷: ۱۷؛ ۳۰: ۲۲، ۲۴؛ ۴۱: ۱۶؛ ارمیا ۳۰: ۲۷؛ عاموس ۹: ۹).

ایه ۱۸ برای رهبران یهودی که آن را شنیده اند کاملاً واضح است. داوری کامل، کامل و نهایی برای شما پیش می‌آید!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۰: ۱۹ الی ۲۶

۱۹ علمای دین و سران کاهنان چون دریافتند این مَثَل را دربارهٔ آنها می‌گوید، بر آن شدند همان دم او را گرفتار کنند، اما از مردم بیم داشتند. ۲۰ پس عیسی را زیر نظر گرفتند و جاسوسانی نزد او فرستادند که خود را صدیق جلوه می‌دادند. آنها در پی این بودند که از سخنان عیسی دستاویزی برای تسلیم او به قدرت و اقتدار والی بیابند. ۲۱ پس جاسوسان از او پرسیدند: «استاد، می‌دانیم که تو حقیقت را بیان می‌کنی و تعلیم می‌دهی، و از کسی جانبداری نمی‌کنی، بلکه راه خدا را به‌درستی می‌آموزانی. ۲۲ آیا پرداخت خراج به قیصر بر ما رواست یا نه؟» ۲۳ اما او به نیرنگ ایشان پی برد و گفت: ۲۴ «دیناری به من نشان دهید. نقش و نام روی این سکه از آن کیست؟» ۲۵ پاسخ دادند: «از آن قیصر.» به آنها گفت: «مال قیصر را به قیصر بدهید و مال خدا را به خدا!» ۲۶ بدین‌سان، نتوانستند در حضور مردم او را با گفته‌هایش به دام اندازند، و در شگفت از پاسخ او، خاموش ماندند.

۲۰: ۱۹ " آنها در پی این بودند که از سخنان عیسی دستاویزی برای تسلیم او به قدرت و اقتدار والی بیابند " آنها به وضوح سخنان عیسی را درک کردند. معنای این مثل به هیچ وجه از آنها پنهان نبود (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۴۵). این تمثیل و پاکسازی معبد، مرگ عیسی را مهر و موم کرد.

■ "اما از مردم بیم داشتند" آنها از (۱) خشم مردم می‌ترسیدند (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۲۰؛ ۶: ۲۲؛ ۲: ۲) و اکنش روم نسبت به یک شورش (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۲۰). در این متن شماره ۱ بهترین است.

■ "چون دریافتند این مَثَل را دربارهٔ آنها می‌گوید" بدهی است که رهبران مذهبی تشخیص دادند که تمثیل قبلی به طور خاص برای آنها خطاب شده است (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۴۵).

۲۰: ۲۰ " عیسی را زیر نظر گرفتند " اصطلاح به معنای تماشا برای پیدا کردن یک فرصت مناسب است (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۷؛ ۱۴: ۱). ما از متی ۲۲: ۱۶-۱۵ و مرقس ۱۲: ۱۳ اتحاد بعید بین فریسیان و هیرودیان را می‌آموزیم.

■ "جاسوس" این "کسی بود که در انتظار دروغ گفتن" یا "کمین" باشد (مراجعه کنید به LXX یوشع ۸: ۹؛ حزقیال ۳۵: ۵؛ اول مکابیان ۱۰: ۵۲). این اصطلاح عهد عتیقی مربوط به قتل از پیش برنامه‌ریزی شده بود.

■ "خود را صدیق جلوه می‌دادند" این یک کلمه تئاتری برای "بازیگری" یا ریاکاری است (مراجعه کنید به LXX ایوب ۳۴: ۳۰؛ ۳۶: ۱۳؛ دوم مکابیان ۵: ۲۵؛ ۶: ۲۱، ۲۴، ۲۵).

■ "تسلیم او به قدرت و اقتدار والی بیابند" اصطلاح "والی" به حاکم روم ارجاع شده است (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۲؛ لوقا ۲: ۲؛ ۳: ۱). این بدان معناست که این جاسوسان باید با یک اتهام سیاسی مطرح می‌کردند، نه اتهام در مورد شریعت موسی.

سازندگان رسمی برای اجرای مجازات اعدام نداشت. هر از گاهی آنها برای از بین بردن افرادی که آنها را تهدید می‌کردند، مانند استفان در اعمال رسولان ۷ خشونت‌های گروهی ایجاد می‌کردند.

عیسی متهم به کفر بود و باید سنگسار می‌شد. با این حال، بر اساس نفرین تثنیه ۲۱: ۲۳، جایی که کاتبان روزگار عیسی معتقد بودند که مصلوب شدن به معنای لعن خداست، آنها می‌خواستند عیسی، این مدعی مسیح، به صلیب کشیده شود!

من فکر می‌کنم این یکی از دلایلی است که پولس با چنین مسیحی به عنوان مسیح موعود مشکل داشت، اما بعد از برخورد شخصی با عیسی در جاده دمشق (اعمال رسولان ۹)، دید که عیسی به خاطر ما "نفرین" شد (رجوع کنید به غلاطیان ۳: ۱۳).

برای "اقتدار" به موضوع خاص در لوقا ۱: ۲ مراجعه کنید.

۲۰: ۲۱ "از کسی جانبداری نمی‌کنی" این به معنای واقعی کلمه است "صورت را بلند کنید." این در ابتدا به معنای عدم تمایل قضایی توسط یک قاضی عبری نبود که چهره شخص را بلند کند تا ببیند متهم قبل از صدور حکم کیست.

آنها سعی در استفاده از چپاولی برای فریب دادن عیسی در اظهارات مصالحه آمیز درباره مالیات روم داشتند.

■ "راه خدا" حقیقت به عنوان شخصی که در طی مسیری مناسب دنبال می شود شخصیت سازی می شود (مراجعه کنید به مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵؛ امثال ۶: ۲۳؛ همچنین به مزامیر ۱۶: ۱۱؛ ۱۳۹: ۲۴ توجه داشته باشید). اولین عنوان انتخابی برای کلیسا در اعمال رسولان "راه" بود (اعمال رسولان ۹: ۲؛ ۱۹: ۹، ۲۳؛ ۲۲: ۴؛ ۲۴: ۱۴، ۲۲). حقیقت خدا پنهان یا یافتن آن سخت نیست. این به روشنی در سبک زندگی تعریف شده است. مسئله اطاعت بشر است!

۲۰: ۲۲ "آیا رواست" این دلالت دارد "آیا طبق دستورات خدا حلال است؟" آنها تحت پوشش یک سؤال دینی یک سؤال سیاسی می پرسیدند.

■ "خراج" هو متی (متی ۲۲: ۲۷) و هم مرقس (مرقس ۱۲: ۱۴) "مالیات سرانه" دارند (*kēnsos*) این مالیات سرانه سالانه در مورد مردان بین چهارده تا شصت و پنج سال و زنان بین دوازده تا شصت و پنج سال بود. (مراجعه کنید به *The Greco-Roman World*, James S. Jeffers, صفحه ۱۴۳). مقدار آن یک دینار بود و وارد خزانه امپراتور میشد.

لوقا فوروس دارد (لوقا ۲۰: ۲۲؛ ۲۳: ۲؛ همچنین پولس در رومیان ۱۳: ۶، ۷) که معمولاً "ادای احترام" ترجمه می شود. مالیات های روم مهمترین موضوع بحث با زیلوت‌ها بود. رهبران یهود امیدوار بودند که عیسی را در دام معضل بین مردم (زیلوتها و افکار عمومی) و روم به دام اندازند.

۲۰: ۲۳ "اما او به نیرنگ ایشان پی برد" همسورا در متی ۲۲: ۱۸ ببینید.

۲۰: ۲۴ "دیناری به من نشان دهید" این یک سکه نقره رومی بود که با تصویر تیریوس سزار، که از ۱۴ الی ۲۷ قبل از میلاد پادشاهی میکرد، حک شده بود. در یک طرف تصویر او با عنوان *Tiberius Caesar Augustus* "پسر الهی آگوستوس" بود. در طرف مقابل جمله "بالاترین کاهن" قرار داشت. این سکه نشان دهنده قدرت و حکومت رومی بود. همچنین خدایی را به سزار نسبت میداد.

۲۰: ۲۵ "مال قیصر را به قیصر بدهید و مال خدا را به خدا" عیسی ادعا کرد که انسانها مدیون بیعت هستند (*apodidōmi*)، به معنای پس دادن آنچه که موعود است، انجام تعهد) به اقتدار سیاسی که در زیر آنها زندگی می کنند (یک آئوریست امری فعال، رومیان ۱۳: ۱-۷؛ اول تیموتائوس ۲: ۱-۴؛ تیتوس ۳: ۱). با این حال، او همچنین ادعا می کند که هنگامی که ادعاهای دولت وارد حوزه اقتدار خدا می شود، مؤمنان باید اقتدار مدنی را رد کنند و عواقب احتمالی آن را بپذیرند.

برای من شگفت انگیز است که چقدر بحث مدرن از مفهوم سیاسی جدایی کلیسا و دولت بر روی این متن ساخته شده است که ارتباط چندانی با آن موضوع ندارد. بیشتر نگرانیهای سیاسی آمریکا در مورد این مسئله ناشی از سابقه تاریخی است، نه کتاب مقدس.

۲۰: ۲۶ بعدا همین گروه جاسوسان اظهارات عیسی را دروغ گفتند و منحرف کردند (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۲).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۰: ۲۷ الی ۳۳

۲۷ سپس تنی چند از صدوقیان که منکر قیامتند آمدند،^{۲۸} و سؤالی از او کرده، گفتند: «استاد، موسی برای ما نوشت که اگر برادر مردی بمیرد و از خود زنی بی‌فرزند بر جای نهد، آن مرد باید او را به زنی بگیرد تا نسلی برای برادرش باقی گذارد.^{۲۹} باری، هفت برادر بودند. برادر نخستین زنی گرفت و بی‌فرزند مُرد.^{۳۰} سپس دومی^{۳۱} و بعد سومی^{۳۱} او را به زنی گرفتند و به همین‌سان هر هفت برادر مردند، بی‌آنکه از خود فرزندی بر جای نهند.^{۳۲} سرانجام آن زن نیز بمرد.^{۳۳} حال، در قیامت، او زن کدام‌یک خواهد بود؟ زیرا هر هفت برادر او را به زنی گرفتند.»

۲۰: ۲۷ "صدوقیان" این اشراف ثروتمند بودند که به دلیل قدرت خود از وضع موجود حمایت می کردند. آنها کاهن اعظمی را که یک خانواده بودند از رومیان خریداری و کنترل می کردند. جوزفوس گفت که آنها روایات شفاهی را که بسیار نزد فریسیان محبوب بودند را رد کردند و فقط نوشته‌های موسی را تأیید میکردند (یعنی پیدایش - تثنیه). آنها همچنین هرگونه مفهوم زندگی پس از مرگ را رد میکردند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳: ۶-۸) که در بین

فریسیان رایج بود (مراجعه شود به *Wars of the Jews* اثر جوزفوس ۱۴/۸، ۲؛ *The Antiquities of the Jews* ۴/۱۸ که یعنی ایوب ۱۴: ۱۴، ۱۹: ۲۷-۲۵؛ مزامیر ۱۶: ۹-۱۱؛ اشعیا ۲۵: ۸؛ ۲۶: ۱۹؛ یا دانیال ۱۲: ۱-۲ را جدی نمی‌گرفتند. این تنها مورد ذکر این گروه سیاسی مذهبی خاص در انجیل لوقا است). موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: صدوقیان

SPECIAL TOPIC: SADDUCEES

I. منشا گروه

- A. بیشتر اساتید معتقدند که این اسم از زادوک می‌آید، که یکی از کاهنان اعظم داوود بود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۸: ۱۷، ۱۵: ۲۴). بعداً سلیمان ایباتار را به دلیل پشتیبانی از شورشیان آدونیا تبعید کرد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۲: ۲۶ الی ۲۷) و زادوک را به عنوان تنها کاهن اعظم انتخاب کرد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۲: ۳۵). پس تبعید بابلی‌ها این خط مشی کشیشانه در یوشع مجدداً برقرار شد (مراجعه شود به حاجی ۱: ۱). خانواده لاویان برای اداره معبد انتخاب شدند. بعداً آنان که جزو این سنت کشیشانه بودند و نیز حامیان آنان زادوکی یا صدوقی خطاب شدند.
- B. یک سنت قرن نهم میلادی روحانیون (*Aboth* ربی ناتان) می‌گوید که زادوک شاگرد آنتیگون سوخو (قرن دوم قبل از میلاد) بود. زادوک گفته معروف استادش "پاداش پس از مرگ" را نادرست درک کرد و الهیاتی را بسط داد که منکر زندگی پس از مرگ بود و در نتیجه منکر رستاخیز و زندگی دوباره بود.
- C. بعداً در میان یهود صدوقیان با بوئوسیان شناخته می‌شدند. بوئوس هم شاگرد آنتیگون سوخو بود. او الهیاتی مشابه زادوک بسط داد که آن هم منکر زندگی پس از مرگ بود.
- D. اسم صدوقیان تا روزگار جان هیرکانوس (۱۳۵ تا ۱۰۴ قبل از میلاد) به میان نیامد، که توسط جوزفوس (مراجعه شود به *Antiquities* ۱۳: ۱۰؛ ۵ الی ۶) مطرح شد. در *Antiquities* ۱۳: ۵؛ ۹ می‌گوید که سه مکتب فکری وجود دارند: فریسیان، صدوقیان و اسن‌ها.
- E. یک نظریه رقیب هم وجود دارد که آنان از دوران حاکمان سلولیت آمدند که تلاش می‌کردند مذهب را تحت حکومت آنتیوخوس اپیفانس چهارم (در سالهای ۱۷۶ تا ۱۳۵ قبل از میلاد) هلنیزه کنند. در دوران مکابیان در زمان سیمون مکابی (در سالهای ۱۴۲ الی ۱۳۵ قبل از میلاد) مذهب جدیدی و وارثان او (مراجعه شود به اول مکابی ۱۴: ۴۱) شکل گرفت. این کاهنان اعظم هاسمونی احتمالاً شروع صدوقیان آریستوکرات بودند. فریسیان در همین دوران از هاسیدیم شکل گرفت (یعنی "جدا شدگان"، مراجعه شود به اول مکابی ۲: ۴۲، ۷: ۵ الی ۲۳).
- F. یک نظریه مدرن هم وجود دارد (T. W. Manson) که صدوقیان یک اصطلاح ترجمه شده از واژه یونانی *sundikoi* است. این اصطلاح اشاره به مقامات محلی دارد که در حکومت با رومیان همکاری میکردند. این ممکن است توضیح دهد که چرا برخی از صدوقیان کشیشان آریستوکرات نبودند ولی از اعضا سانهدرین بودند.

II. باورهای متمایز

- A. آنها یک فرقه مذهبی محافظه کار (فقط تورات را به عنوان کتاب تحت الهام پذیرفته بودند) یهود در دوران هاسمونیان و رومیان بودند.
- B. آنها به ویژه با روال معبد، پروتکل و مراسم مذهبی مشغول به کار بودند.
- C. آنان بر فقط بر تورات مکتوب (یعنی از کتاب پیدایش تا کتاب تثنیه) به عنوان مرجع اعتقاد داشتند و سنتهای شفاهی (یعنی تلمود) را رد می‌کردند.
- D. بنابراین آنان بسیاری از دکتین‌هایی که توسط فریسیان بسط یافته بودند را رد می‌کردند.
۱. رستاخیز بدن (مراجعه شود به انجیل متی ۲۲: ۲۳، انجیل مرقس ۱۲: ۱۸، انجیل لوقا ۲۰: ۲۷، اعمال رسولان ۴: ۱ الی ۲، ۲۳: ۸)
۲. جاودانگی روح (مراجعه شود به *Antiquities* ۱۸: ۱؛ ۳ الی ۴، جنگها ۲: ۸: ۱۴)
۳. وجود یک سلسله مراتب پیچیده و زنجیروار فرشتگان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳: ۸)
۴. آنان به "چشم در برابر چشم" (*lex talionis*) اعتقاد داشته و از مجازات فیزیکی و مرگ (بجای حل و فصل پولی) حمایت می‌کردند.
- E. زمینه دیگری از جدلهای مذهبی جدل میان تقدیر و اراده آزاد بود. یکی از سه گروهی بودند که توسط جوزفوس از آنان نام برده شد
۱. اسن‌ها نوعی جبرگرایی را تأیید می‌کردند
۲. صدوقیان بر اراده آزاد انسان تأکید می‌کردند (مراجعه شود به *Antiquities* ۱۳: ۵؛ ۹، جنگها ۲: ۸: ۱۴)

۳. فریسیان جایگاه میانه ای و متوازی بین دو گروه فوق را داشتند

F. در یک مفهوم، مناقشه میان این دو گروه (یعنی صدوقیان و فریسیان) بر سر تنش میان کشیشها و انبیا عهد عتیق بود. تنش دیگر از اینجا ناشی می‌شد که صدوقیان نمایندگان جامعه و زمینداران اصیل بودند. آنان آریستوکرات بودند (مراجعه شود به *Antiquities* جوزفوس ۱۳: ۱۰: ۶، ۱۸: ۱: ۴ الی ۵، ۲۰: ۹: ۱)، در حالی که فریسیان و عالمین و کاتبین تحصیلکردگان مذهبی از میان مردم بودند. این تنش را می‌توان با معبد اورشلیم در برابر کنیسه های محلی در سراسر سرزمین متمایز کرد. مناقشه دیگر می‌تواند این باشد که صدوقیان نفوذ دین زرتشت را در الهیات فریسیان رد می‌کردند. مثالهای این الهیات عبارتند از (۱) نظریه شدیداً بسط یافته در مورد فرشتگان، (۲) دوالیسم میان یهوه و شیطان، و (۳) نگرش استادانه به زندگی پس از مرگ با اصطلاحات فیزیکی جذاب. این زیاده روی ها توسط اسن ها و فریسیان منجر به الهیاتی در میان صدوقیان شد. آنان با تلاش جهت خنثی کردن افکار سایر گروه‌های یهودیان، به وضعیت محافظه کارانه الهیات فقط موسی روی آوردند.

III. منابع اطلاعاتی

- A. جوزفوس منبع اصلی اطلاعات در مورد صدوقیان است. او با هم حفظ تعهدش نسبت به فریسیان و علاقه اش در ترسیم کردن وجهه مثبت از زندگی یهود برای رومیان از آنان جانبداری می‌کرد.
- B. منبع دیگر کتب روحانیون و ربی ها است. با این حال، در اینجا نیز یک جانبداری شدید مشهود است. صدوقیان منکر ربط و اقتدار سنتهای شفاهی ریش سفیدان بودند (یعنی تلمود). این نوشته های فریسیان به صورت کاملاً مشهود مخالفان آنان را به صورت منفی و احتمالاً اغراق شده (انسان پوشالی، تاکتیکیها) توصیف می‌کند.
- C. هیچ نوشته شناخته شده ای در مورد خود صدوقیان وجود ندارد که باقی مانده باشد. با تخریب اورشلیم و معبد در سال ۷۰ میلادی تمامی اسناد و نفوذ کشیشان نخبه از بین رفت.
- آنان می‌خواستند آرامش منطقه را حفظ کنند و در قرن نخست تنها راه همکاری با رومیان بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۱: ۴۸ الی ۵۰).

۲۰: ۲۸ "موسی برای ما نوشت که" این به تواریخ ۲۵: ۵-۱۰ در Septuagint اشاره دارد، که معمولاً "ازدواج لوریتی" نامیده می‌شود. اصطلاح "لوریت" از لغت لاتین *levir* آمده است، که به معنای "برادر زاده" است، "نه از قبیله لاوی". مسئله مورد نظر، وراثت بود (به اعداد ۲۷: ۶-۱۱؛ روت ۴: ۱-۲ مراجعه کنید). جوزفوس ثبت می‌کند که هنوز در زمان عیسی در فلسطین به آن عمل می‌شد (مراجعه کنید به *Antiq* ۲۳/۸، ۴).

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است، که نشان دهنده اقدام احتمالی است.

۲۰: ۳۳ این سوال فرض می‌کند که زندگی پس از مرگ زندگی زمینی و جسمانی را تقلید می‌کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۰: ۳۴ الی ۴۰

۳۴ عیسی پاسخ داد: «مردم این عصر زن می‌گیرند و شوهر می‌کنند. ^{۳۵} اما آنان که شایسته رسیدن به عصر آینده و قیامت مردگان محسوب شوند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد، ^{۳۶} و نه دیگر خواهند مرد؛ زیرا مانند فرشتگان خواهند بود. آنان فرزندان خدایند، چرا که فرزندان قیامتند. ^{۳۷} حقیقت بر خاستن مردگان را حتی موسی نیز در شرح ماجرای بوته سوزان آشکار می‌کند، آنجا که خداوند، خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب خوانده شده است. ^{۳۸} اما او نه خدای مردگان، بلکه خدای زندگان است؛ زیرا نزد او همه زنده‌اند.» ^{۳۹} بعضی از علمای دین در پاسخ گفتند: «استاد، نیکو گفتی!» ^{۴۰} و دیگر هیچ کس جرأت نکرد پرسشی از او کند.

۲۰: ۳۴ "مردم این عصر" (در نسخه انگلیسی اطلاع "پسران" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) "پسران" اصطلاح توصیفی است. موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد را در لوقا ۹: ۲ مشاهده کنید.

■ "قیامت مردگان" این اصطلاحات بر اساس الهیات فریسیان بر مبنای یعقوب ۱۴: ۷-۱۵؛ ۱۹: ۲۵-۲۷؛ دانیال ۱۲: ۱-۲ بود. با این حال، آنها آن را فقط ادامه زندگی فعلی می‌دیدند. عیسی به وضوح دلالت دارد که عصر جدید با ساختارهای اجتماعی این عصر متفاوت است. قبل از سقوط در پیدایش، ازدواج یک ساختار مهم عدن بود. فرمان خدا برای باروری و تکثیر موضوعی مکرر بود (مراجعه شود به پیدایش ۱: ۲۸؛ ۹: ۱، ۷).

۲۰: ۳۵ "آنان که شایسته رسیدن به عصر آینده و قیامت مردگان محسوب شوند" عیسی در حال پاسخ دادن به صدوقیان است و این کار را در الهیات

یهود (فریسیانی) انجام می دهد. عبارت "شایسته محسوب شدن" در Septuagint در دوم مکابی ۱۳: ۱۲؛ سوم مکابی ۳: ۲۱؛ ۴: ۱۱؛ چهارم مکابی ۱۸: ۳ استفاده می شود و همچنین در ادبیات یونان برای کسانی که "شایسته" تلقی می شوند. عیسی پارسایی بر مبنای کار را تصدیق نمیکند، بلکه تلاش او مورد خطاب قراردادن این رهبران مذهبی است. عهد جدید می آموزد که شخص فقط در مسیح "شایسته" است (اعمال رسولان ۱۳: ۴۶).

■ "نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد" ساختارهای اجتماعی در ارتباط با زاد و ولد، که در این جهان (عصر) بسیار متداول هستند، در قلمرو معنوی و ابدی ادامه نمی یابند. برای ثبات اجتماعی و فرزندان نیاز به رابطه جنسی نخواهد بود. واحد خانواده با مرگ کاری ندارد، بلکه دوستی صمیمی در خانواده خدا آن را بسط میدهد!

۳۶: ۲۰ "مانند فرشتگان خواهند بود" توجه کنید که متن بر وضعیت جاودانگی تأکید میکند، نه جنسیت. من اعتقاد دارم که بعضی از فرشتگان زمانی براساس پیدایش ۶: ۱-۴، ظرفیت زندگی مشترک داشته اند یا حداقل برخی از آنها چنین کرده اند. یهودا ۶: ۶ و کتاب اول انوش. موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: پسر خدا

(SPECIAL TOPIC: THE SON OF GOD)

این یکی از القاب اصلی عیسی در عهد جدید است. مطمئناً مفهومی الهی دارد. این لقب عیسی "پسر" یا "پسرم" را هم شامل می کند، همچنین خدا به عنوان "پدر" خطاب می شود (به موضوع خاص: پدر بودن خدا مراجعه کنید). بیش از ۱۲۴ مرتبه این لقب در عهد جدید تکرار شده است. حتی وقتی عیسی خودش را "پسر انسان" معرفی می کند، بر طبق دانیال ۷: ۱۳ الی ۱۴، باز هم مفهوم الهی دارد.

در عهد عتیق اصطلاح "پسر" به چهار رده خاص اشاره می کند (به موضوع خاص: پسر.... مراجعه شود).

۵. فرشتگان (معمولاً به صورت جمع به کار می رود، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲: ۶، ایوب ۱: ۶، ۲: ۱)

۶. پادشاه اسرائیل (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷: ۱۴، مزمور ۷: ۲، ۲۶: ۸۹ الی ۲۷)

۷. مردم اسرائیل به صورت کل (مراجعه شود به کتاب خروج ۴: ۲۲ الی ۲۳، تثنیه ۱: ۱۴، هوشع ۱: ۱۱، ملاکی ۱: ۱۰)

۸. داوران اسرائیلی (مراجعه شود به مزمور ۶: ۸۲)

مفهوم دوم که به عیسی مرتبط است. بدین ترتیب، "پسر داوود" و "پسر خدا" هر دو با دوم سموئیل ۷، مزمور ۲ و ۸۹ مرتبط می شوند. در عهد عتیق "پسر خدا" هرگز به صورت مشخص و صریح در مورد مسیح به کار نرفته است، به جز بصورت پادشاه اسکاتولوژیک به عنوان یکی از "تدهین شدگان" اسرائیل. با این وجود، در کتیبه بحرالمت، لقب مسیح یک دلالت عمومی دارد (به مراجع خاص در *Dictionary of Jesus and the Gospels*). صفحه ۷۷۰ مراجعه شود. همچنین، "پسر خدا" یک لقب مسیحی در دو اثر یهودی بنیادی در مورد مکاشفه یوحنا است (مراجعه شود به دوم اسدارس ۷: ۲۸، ۱۳: ۳۲ و ۳۷ و ۵۲، ۱۹: ۱۴ و اول انوش ۲: ۱۰۵).

زمینه عهد جدیدی آن، چنان که به عیسی اشاره می کند را می توان به بهترین شکل در چند گروه خلاصه کرد:

۹. از قبل وجود داشتن او (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱۵ الی ۳۰، ۵۶: ۸ الی ۵۹، ۲۸: ۱۶، ۵: ۱۷، دوم قرنتیان ۸: ۹، فیلیپیان ۲: ۶ الی ۷، کولسیان ۱: ۱۷، عبرانیان ۱: ۳، ۵: ۱۰ الی ۸)

۱۰. تولد منحصر به فرد بودنش (از یک باکره) (مراجعه شود به اشعیا ۷: ۱۴، انجیل متی ۱: ۲۳، انجیل لوقا ۱: ۳۱ الی ۳۵)

۱۱. تعمیدش (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۱۷، انجیل مرقس ۱: ۱۱، انجیل لوقا ۳: ۲۲، صدای خدا از بهشت که پادشاه مزمور ۲ را با خدمتگزار رنج دیده اشعیا ۵۳ متحد میسازد)

۱۲. وسوسه های شیطان (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱ الی ۱۱، انجیل مرقس ۱: ۱۲ و ۱۳، انجیل لوقا ۴: ۱ الی ۱۳. او وسوسه شد تا نسبت به فرزندی خود تردید کند یا حداقل ماموریت خود را به شیوه دیگری غیر از مصلوب شدن انجام دهد)

۱۳. تأیید او توسط اعتراف کنندگان غیر قابل قبول

a. شیاطین (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۲۳ الی ۲۵، انجیل لوقا ۴: ۳۱ الی ۴۱ و ۴۱، انجیل مرقس ۳: ۱۱ و ۱۲، ۵: ۷، به موضوع خاص: شیطان (روح ناپاک) مراجعه شود)

b. بی ایمانان (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷: ۴۳، انجیل مرقس ۱۴: ۶۱، انجیل یوحنا ۷: ۱۹)

۱۴. تأیید او توسط شاگردانش

- a. انجیل متی ۱۴:۳۳، ۱۶:۱۶
- b. انجیل یوحنا ۱:۳۴ و ۴۹، ۶:۶۹، ۱۱:۲۷
۱۵. تأیید او توسط خودش
- a. انجیل متی ۱۱:۲۵ الی ۲۷
- b. انجیل یوحنا انجیل یوحنا ۱۰:۳۶
۱۶. استفاده‌های استعاره‌ای او در مورد خدا به عنوان پدر
- a. استفاده او از *abba* برای خدا
- (۱) انجیل مرقس ۱۴:۳۶
- (۲) رومیان ۸:۱۵
- (۳) غلاطیان ۴:۶
- b. استفاده مکرر او از پدر (*patēr*) برای توصیف رابطه خودش با خدا

به طور خلاصه، عنوان "پسر خدا" برای آنان که عهد عتیق و وعده‌هایش و طبقه‌بندی‌هایش را می‌دانند، مفهوم الهیاتی عظیمی دارد، ولی نویسندگان عهد جدید نسبت به استفاده آن توسط پیروان سایر ادیان به واسطه سابقه شرک آنان در مورد "خدایان" که با زنان صحبت می‌کردند که نتیجه آن تایتان‌ها و ژیانته‌ها بودند، نگران بودند.

■ "آنان فرزندان خدایند، چرا که فرزندان قیامتند" از آنجا که فرشتگان (فرزندان خدا، مراجعه شود به LXX از پیدایش ۶: ۲؛ یعقوب ۱: ۶) به نظر می‌رسد که قلمرو خدا را به اشتراک می‌گذارند، بنابراین، اکنون نیز گزینش شده هستند. تعداد انسانهای شایسته (مؤمنان رستاخیز). این مسئله تا حدی طعنه آمیز و یا کنایه آمیز است زیرا صدوقیان فرشته شناسی فریسیان را انکار می‌کردند (مانند عیسی، اما او وجود آنها را تأیید می‌کند).

کتاب مقدس همچنین از رستاخیز افراد بی‌ارزش سخن می‌گوید (مراجعه کنید به دانیال ۱۲: ۲؛ اعمال رسولان ۵: ۲۹؛ ۲۴: ۱۵). یک گروه برای داوری و گروهی به سعادت ابدی در یاری با خدا مطرح می‌شوند.

۲۰: ۳۷ " آنجا که خداوند، خدا... خوانده شده است" (در نسخه انگلیسی این آیه چنین نوشته شده است: " آنجا که سرور، خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب خوانده شده است" و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی میباشد) این یک نقل قول از خروج ۳: ۶ است، که عبارت بسیار مهمی از نام میثاق برای سرورمان، یهوه است. از فعل "بودن" است. به موضوع خاص: اسامی الهی در لوقا ۱: ۶۸ مراجعه کنید.

۲۰: ۳۸ " او نه خدای مردگان، بلکه خدای زندگان است" خانان لوقا ۲۰: ۳۷ مدتها است که مرده‌اند، اما هنوز هم در حضور خدا هستند و این نشان دهنده تداوم پیمان یهوه و این خانواده منتخب است، حتی پس از مرگ.

■ " نزد او همه زنده‌اند " تمام زندگی در این سیاره وجود خود را از خدا نشات می‌گیرد. او سرچشمه زندگی و نگهدارنده زندگی است (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۸). زندگی جسمی در عهد عتیق به الوحیم (پیدایش ۱) وصل شده است، اما زندگی معنوی به یهوه، خدای پیمان اسرائیل (یعنی، میهن پرستان) متصل است. تنها زندگی که از این عصر به بعد دیگر منتقل می‌شود، زندگی کسانی است که رحمت خدا را از طریق ایمان می‌شناسند، تنها کسانی که از طریق رستاخیز مسیح با خدا رابطه شخصی دارند. در عهد عتیق اینها وفادارانی هستند که مانده بود. در عهد جدید اینها کسانی هستند که با ایمان به مسیح خدا را دریافت میکنند. این "افراد شایسته" هستند که با رستاخیز تبدیل به "فرزندان خدا" در عصر جدید عدالت می‌شوند.

به موضوع خاص: باقیمانده، سه حس در لوقا ۱۳: ۲۳ مراجعه کنید.

۲۰: ۳۹ " بعضی از علمای دین در پاسخ گفتند: " اینها باید فریسیان باشند زیرا از تغییر مسیر جدلهای الهیاتی صدوقیان از عیسی خوشحال بودند.

۲۰: ۴۰ این آیه به فریسیان لوقا ۲۰: ۱۹-۲۶ و صدوقیان لوقا ۲۰: ۲۷-۳۹ اشاره دارد. این یک منفی مضاعف است. هیچ کس جرات نکرد از عیسی سؤالهای الهیاتی دیگری بپرسد (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۴۱-۴۴).

۴۱ سپس عیسی به آنان گفت: «چگونه است که می‌گویید مسیح پسر داوود است؟ ۴۲ چرا که داوود خود در کتاب مزامیر می‌گوید: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین ۴۳ تا آن هنگام که دشمنانت را کرسی زیر پایت سازم». ۴۴ اگر داوود او را 'خداوند' می‌خواند، چگونه او می‌تواند پسر داوود باشد؟»

۲۰: ۴۱ عیسی اینک از آنان یک سوال انجیلی می‌پرسد.

■ "مسیح پسر داوود است" این در دوم سموئیل ۷ و اشعیا ۱۱ تصریح شده است (مراجعه کنید به متی ۱: ۱؛ رومیان ۱: ۳). به نظر می‌رسد که عیسی به دلیل سوء تفاهم در مورد هدف مسیح، این مزمور را مورد مداخله قرار می‌دهد (به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱ مراجعه کنید). آنها به عنوان پسر داوود، از او انتظار داشتند که او یک رهبر نظامی باشد، که او هنگام بازگشت دوم چنین خواهد بود. او نخستین بار به عنوان خدمتگزار رنج کشیده اشعیا ۵۳ آمد (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ مزامیر ۲۲؛ زکریا ۹؛ یوحنا ۳: ۱۷-۱۸).

۲۰: ۴۲ "زیرا خود داوود در کتاب مزامیر می‌گوید" (در نسخه انگلیسی این آیه چنین نوشته شده شده است: "سرور به سرورم گفت". این تفسیر بر اساس متن انگلیسی میباشد). این نقل قول است از Septuagint مزامیر ۱۱۰: ۱ است. در این آیه هر دو اصطلاح "سرور" ظاهر می‌شوند. اولین سرور/ Lord "یهوه" است. دومین "سرور/لرد" آدون (مالک، استاد، شوهر، پروردگار) ترجمه میشود. این "ارباب" دوم به مسیح اشاره دارد که بعد از داوود می‌آید. موضوع خاص را در لوقا ۱: ۶۸ مشاهده کنید.

■ "به دست راست من بنشین" این یک عبارت انسانشناختی است (به موضوع خاص در لوقا ۱: ۵۱ مراجعه کنید)، به این معنی که ما از کلمات انسانی و مفاهیم دنیوی استفاده می‌کنیم تا خدایی را توصیف کنیم که یک جاودانی است، حضور روح در سراسر جهان و تحت تأثیر زمان یا مکان قرار نمی‌گیرد.

"نشسته" به یک کاخ شرقی اشاره دارد، یک تاج و تخت و یک حاکم با شکوه را نشان می‌دهد. خدا تاج و تخت ندارد (اول پادشاهان ۸: ۲۷). خیلی محدود کننده است.

خدا دست راست ندارد، اگرچه خدا می‌تواند شکل جسمانی بگیرد (پیدایش ۳: ۸). او می‌تواند صحبت کند (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۹). او یک روح است. صحبت کردن دست راست انسان از اصطلاحات قوی ترین بازوی ماست (بیشتر انسانها دست راست دارند)، بنابراین، قدرت، اقتدار و قدرت برتر را نشان می‌دهد. مراقب باشید که فکر کنید برای درست بودن، کتاب مقدس باید تحت اللفظی باشد. کتاب مقدس به دلیل گناه ما واقعیت روحانی را از راه‌های محجبه توصیف می‌کند (اول قرن‌تین ۱۳: ۹ الی ۱۲). خدا جای خود را برای برقراری ارتباط صادقانه با موجودات خود فراهم می‌کند، اما ما باید با دانش محدود به زبان استعاری راضی باشیم. خداوند در کتاب مقدس با نفی، قیاس و استعاره توصیف شده است. حتی مفهوم خدا به عنوان پدر استعاره است. خدا نر نیست (یا به همین خاطر یک زن)!

۲۰: ۴۴ به نظر می‌رسد فشار سؤال عیسی مسیحیان بر اینها باشد:

۱. پیش از وجود (خدایی) مسیح است (به مباحث ویژه در لوک ۱۱: ۲ مراجعه کنید)

۲. انسان، تبار داوودی مسیح (رکوع لوک ۱: ۳۲-۳۳؛ ۳: ۳۱)

هیچ کس انتظار نداشت که مسیح خدایی قابل تجسم باشد. آنها مانند قاضیان یا پادشاهان اسرائیل در انتظار یک انسان قدرتمند الهی بودند.

این مسئله بسیار بشریت و خدایی مسیح به مسئله کلامی معلمان دروغین عرفانی تبدیل می‌شود (کولسیان، افسسیان، اول یوحنا، نامه های مقدس). اول یوحنا ۴: ۱-۳ حتی ادعا می‌کند که انکار هر دو جنبه باعث می‌شود فرد ضد مسیح شود!

نکات مربوط به این حقیقت در عهد عتیق، به ویژه دانیال ۷: ۱۳ وجود دارد، جایی که پسر انسان (یک انسان) پیش از روزهای باستانی بیاید (یهوه) می‌آید و پادشاهی ابدی را دریافت می‌کند. این جنبه دوگانه "پسر انسان" شاید به همین دلیل باشد که عیسی از این عنوان برای خودش استفاده کرد. مزامیر ۱۱۰ و دانیال ۷: ۱۳ در پاسخ عیسی به کاهن اعظم در لوقا ۲۲: ۶۹ و مرقس ۱۴: ۶۲ مرتبط است. به موضوع خاص: پسر انسان در لوقا ۵: ۲۴ مراجعه کنید.

۴۵ در همان حال که مردم همه گوش فرا می دادند، عیسی به شاگردان خود گفت: ^{۴۶} «از علمای دین برحذر باشید که دوست دارند در قبای بلند راه بروند و مردم در کوچه و بازار آنها را سلام گویند، و در کنیسه ها بهترین جای را داشته باشند و در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند. ^{۴۷} از سویی خانه های بیوه زنان را غارت می کنند و از دیگر سو، برای تظاهر، دعای خود را طول می دهند. مکافات اینان بسی سخت تر خواهد بود.»

۲۰: ۴۶ "مراقب کاتبان باشید" این یک حال امری فعال از یک کلمه مرکب یونانی *prou* (برای) و *echo* (I) است. در اینجا آن را با *apo* دنبال می کند، که به معنای "محافظةت در برابر" است (مراجعه کنید به متی ۶: ۱؛ ۷: ۱۳). رهبران معنوی (برای "کاتبان" به موضوع خاص در لوقا ۵: ۲۱ مراجعه کنید) باید همیشه خود را در برابر ارواح خودکامه، خودپارسایی و متکبر محافظت کنند. این افراد مذهبی بسیار صادق و با انگیزه بودند، اما آنها به خاطر عقاید از پیش تعیین شده و نگرش های خودمحور خود کاملاً خدا را از دست داده بودند (مراجعه کنید به لوقا ۶: ۳۹-۴۰؛ متی ۱۵: ۱۴؛ ۲۳: ۱۶، ۲۴).

عیسی برخی از اقدامات نامناسب آنان را ترسیم می کند:

۱. آنها لباسهای مذهبی طولانی می پوشند تا به همه نشان دهند که چه کسانی هستند، لوقا ۲۰: ۴۶.
۲. آنها دوست دارند با سلام و احترام و عناوین در ملاء عام مورد استقبال قرار بگیرند، لوقا ۲۰: ۴۶.
۳. آنها بهترین جاهای کنیسه را می خواهند (یعنی در سکوی بلند شده در نزدیکی کنیسه ها)، لوقا ۲۰: ۴۶.
۴. آنها بهترین صندلیها را در ضیافتها کنار میزبان در بالای میز، لوقا ۲۰: ۴۶ می خواهند.
۵. آنها از نظر قانونی، اما غیر اخلاقی، بیوه ها را از خانه و میراث خود بیرون می کشند، لوقا ۲۰: ۴۷.
۶. آنها نماز طولانی می خوانند تا همه متوجه خرد و تقوی آنها شوند، لوقا ۲۰: ۴۷.

این بیشتر روزگار من و اخلاق دینی برخی را به تصویر میکشد تا احساس راحتی در اعتراف کردن!

۲۰: ۴۷ "مکافات اینان بسی سخت تر خواهد بود" من شخصاً بر اساس دانش و اعمال به درجاتی از بهشت و جهنم اعتقاد دارم. برخی از کتبی که به نظر می رسد دلالت بر این امر دارند، متی ۱۱: ۲۲، ۲۴؛ لوقا ۱۲: ۴۷-۴۸ هستند. موضوع خاص: مراتب پاداش و مجازات ها در لوقا ۱۰: ۱۲ را مطالعه کنید.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه

قطعی.

۱. چرا مسئله اقتدار در هنگام تعمیر یحیی برای پرستی که سانهدرین از عیسی پرسید بسیار مهم بود؟
۲. حقیقت اصلی مثل در لوقا ۲۰: ۹-۱۶ چیست؟ به چه کسی اشاره دارد؟
۳. چرا اینقدر از لوقا ۲۰: ۲۵ در آمریکا ساخته شده است؟
۴. لوقا ۲۰: ۳۶ برای دید ما از بهشت و روابط جنسی چه تأثیری دارد؟
۵. آیا درجات بهشت و جهنم وجود دارد؟

لوقا ۲۱

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
هدیه بیوه زن ۲۱: ۱ الی ۴	دو سکه ناچیز بیوه زن ۲۱: ۱ الی ۴	هدیه بیوه زن ۲۱: ۱ الی ۴	هدیه بیوه زن ۲۱: ۱ الی ۴	سکه ناچیز بیوه زن ۲۱: ۱ الی ۴
تخریب معبد پیشگویی میشود ۲۱: ۵ الی ۶	عیسی تخریب معبد را پیشگویی میکند ۲۱: ۵ الی ۶	تخریب معبد پیشگویی میشود ۲۱: ۵ الی ۶	عیسی از تخریب معبد صحبت میکند ۲۱: ۵ الی ۶	گفتمان درباره تخریب اورشلیم: مقدمه ۲۱: ۵ الی ۷
نشانه‌ها و آزار و شکنجه‌ها ۲۱: ۷ الی ۱۹	نشانه‌ها و زمان پایان عصر ۲۱: ۷ الی ۱۹	در مورد پایان عصر ۲۱: ۷ الی ۸	مشکلات و تعقیب ۲۱: ۷ ۲۱: ۸ الی ۹	علائم هشدار دهنده ۲۱: ۸ الی ۱۱
		۲۱: ۹ الی ۱۱	۲۱: ۱۰ الی ۱۹	۲۱: ۱۲ الی ۱۹
تخریب اورشلیم پیشگویی شد ۲۱: ۲۰ الی ۲۴	تخریب اورشلیم ۲۱: ۲۰ الی ۲۴	۲۱: ۲۰ الی ۲۴	عیسی از تخریب اورشلیم صحبت میکند ۲۱: ۲۰ الی ۲۴	محاصره ۲۱: ۲۰ الی ۲۳
آمدن پسر انسان ۲۱: ۲۵ الی ۲۸	آمدن پسر انسان ۲۱: ۲۵ الی ۲۸	۲۱: ۲۵ الی ۲۸	آمدن پسر انسان ۲۱: ۲۵ الی ۲۸	فاجعه و عصر غیر یهودیان ۲۱: ۲۴ بلایای کیهانی و ظاهر باشکوه پسر انسان ۲۱: ۲۵ الی ۲۸
درسی از درخت انجیر ۲۱: ۲۹ الی ۳۳	تمثیل درخت انجیر ۲۱: ۲۹ الی ۳۳	۲۱: ۲۹ الی ۳۳	درس از درخت انجیر ۲۱: ۲۹ الی ۳۱ ۲۱: ۳۲ الی ۳۳	زمان آمدن او ۲۱: ۲۹ الی ۳۳
تشویق به مراقب بودن ۲۱: ۳۴ الی ۳۶	اهمیت مراقب بودن ۲۱: ۳۴ الی ۳۸	۲۱: ۳۴ الی ۳۶	نیاز به توجه ۲۱: ۳۴ الی ۳۶	هشیار باشید ۲۱: ۳۴ الی ۳۶
۲۱: ۳۷ الی ۳۸	۲۱: ۳۷ الی ۳۸	۲۱: ۳۷ الی ۳۸	۲۱: ۳۷ الی ۳۸	آخرین روزهای عیسی ۲۱: ۳۷ الی ۳۸

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم.

شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا

مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۱ الی ۴

۱ عیسی به اطراف نگرست و ثروتمندانی را دید که هدایای خود را در صندوق بیت المال معبد می انداختند. ۲ در آن میان بیوه‌زنی فقیر را نیز دید که دو قران در صندوق انداخت. ۳ عیسی گفت: «براستی به شما می‌گویم، این بیوه‌زن فقیر از همه آنان بیشتر داد. ۴ زیرا آنان جملگی از فزونی دارایی خویش دادند، اما این زن در تنگدستی خود، تمامی روزی خویش را داد.»

۲۱: ۱ الی ۴ این با مرقس ۱۲: ۴۱-۴۴ همسو است.

۲۱: ۱ "صندوق بیت المال" این یک کلمه مرکب از "گنج" و "نگهبان" است. سنت یهود (*Shekalim*) [تراکت چهارم در *Mo'ed*]؛ جوزفوس، جنگهای یهودی ۲/۵/۵؛ *Antiq*؛ ۲/۶/۱۹؛ و *Temple*. Alfred Edersheim، صفحات ۴۸-۴۹) ادعا می‌کند که سیزده مورد جعبه های فلزی به شکل ترومپت واقع در دربار زنان، جایی که عیسی مرتباً تدریس می‌کرد، وجود داشته است (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۱). هر یک از آنها برای یک هدف خیرخواهانه متفاوت تعیین شده بود (مراجعه کنید به یوحنا ۸: ۲۰). باستان شناسی هیچگاه وجود این ظروف فلزی را تأیید نکرده است.

۲۱: ۲ "بیوه‌زنی فقیر" لوقا سخنان و اقدامات عیسی را انتخاب می‌کند تا اعتراضات مذهبی و اجتماعی روز خود را در یک نور مثبت نمایش دهد (به خصوص زنان). در اینجا یک بیوه زن فقیر استاندارد قربانی کردن را تعیین می‌کند و همه شاگردان باید از آن تقلید کنند.

■ "دو قران" (در کتاب مقدس "دو سکه مسی" نوشته شده و این تفسیر بر آن اساس است) این به دو سکه مس یهودی به نام لپتون اشاره دارد. این اصطلاح به معنی "نازک" است. این تنها سکه یهودی است که در عهد جدید ذکر شده است. موضوع خاص را در لوقا ۱۵: ۸ مشاهده کنید. دو لپتا (*lepta*) برابر با یک کوادرات (*quadrant*)؛ چهار کوادرات برابر با یک آساریون (*assarion*)؛ ۱۶ آساریون مساوی با یک دینار، که دستمزد یک روز یک سرباز یا کارگر بود.

مفسران غالباً خاطر نشان می‌کردند که کسی نمی‌توانست یک لپتا (یک روایت ربی‌ها) بدهد، اما این یک درک نادرست از تلمود یهود است.

۲۱: ۳ "براستی" این اصطلاح یونانی *alēthōs* است (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۷؛ ۱۲: ۴۴)، که به طور مترادف با *amin* در لوقا ۲۱: ۳۲ استفاده می‌شود. همسو در مرقس ۱۲: ۴۳ آمین است. موضوع خاص: آمین را در لوقا ۴: ۲۴ مطالعه کنید.

۴: ۲۱

NASB	"در صندوق انداختن"
NKJV	"کمک برای خدا"
NRSV	"مشارکت کرده است"
TEV	"هدایای خود را ارائه دادند"
NJB	"قرار دادن پول"

به معنای واقعی کلمه "میان هدایا قرار داد" است (مراجعه کنید به *MSS B*، *L* و *B*)، اما چندین نسخه خطی یونیکال دیگر (به عنوان مثال *MSS W*، *D*، *A*) و بسیاری از نسخ باستانی "برای خدا" را اضافه می‌کنند تا متن را برای غیر یهودیان واضح کنند. کمیته *UBS⁴* متن کوتاه‌تر را "B" (تقریباً قطعی) عنوان کرد.

■ "از فزونی" این همان اصل اعطای معنوی است که در دوم قرن‌تیا ۸: ۱۲ یافت می‌شود. جای تعجب است که عهد جدید در مورد اصول ارائه منظم بحث نمی‌کند. دوم قرن‌تیا ۸-۹ با هدایای کلیساهای غیر یهودیان به کلیسای مادر در اورشلیم سروکار دارد. ده یک یک اصل عهد عتیق است (به موضوع خاص: ده یک در لوقا ۱۱: ۴۲ مراجعه کنید).

■ "تمامی روزی خویش را داد" این زن به تأمین روزانه خدا اعتماد داشت (مراجعه کنید به متی ۶: ۳۳). لوقا بسیاری از تعالیم عیسی را در مورد دارایی‌ها و ثروت‌های دنیوی ثبت می‌کند (به موضوع خاص: ثروت در لوقا ۱۲: ۲۱) مراجعه کنید. دادن یک دماسنج معنوی است. انگیزه‌ها و اولویت‌های ما را آشکار

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۵ الی ۶

«چون برخی در وصف معبد سخن می گفتند که چگونه با سنگهای زیبا و هدایای وقف شده مزین است، عیسی گفت: «زمانی خواهد آمد که از آنچه اینجا می بینید، سنگی بر سنگ دیگر نخواهد ماند بلکه همه فرو خواهد ریخت.»

۲۱: ۵ «و در حالی که برخی در مورد معبد صحبت می کردند» در مرقس ۱۳ (و متی ۲۴) این حلقه درونی شاگردان است که از بنای معبد زیبا یاد می کنند زیرا همه آنها در کوه زیتون نشسته اند و مشغول دیدن اورشلیم و معبد در سراسر دره کیدرون هستند، اما لوقا بحث در مورد زیبایی معبد هیروود را در دربار زنان در خود معبد قرار می دهد. این معبد تا ۶۳ میلادی به طور کامل تمام نشده بود. هفت سال قبل از آن که توسط ارتش تیتوس نابود شود. این آرامگاه ملی بازسازی شده و بزرگ شده، همانطور که در عهد عتیق وجود داشت، تبدیل به هدف دین یهود شد (مراجعه شود به ارمیا ۷). همان بحث در مرقس ۱۳: ۱ و متی ۲۴: ۱-۲ یافت میشود.

■ «سنگهای زیبا» معبد هیروود با سنگهای آهکی جلا داده شده عظیمی (یعنی موزه) ساخته شده بود، که ۱۲x۸x۲۵ ذراع بود (یک کوبیت حدود ۱۸-۲۱ اینچ است. جوزفوس این اطلاعات را در *Antiq.* ۱۵/۱۱/۳ ثبت کرده است.

NASB	"هدایای نذری"
NKJV	"صدقات"
NRSV	"هدایا وقف شده به خدا"
TEV	"هدایا تقدیمی برای خدا"
NJB	"نذریهای تقدیمی"

این اصطلاح یونانی *anathēma* است، که فقط در اینجا در NT استفاده می شود. در *Septuagint* می توان به آن اشاره کرد

۱. یک نذری پیشکشی (مراجعه کنید به دوم مکابی ۹: ۱۶)
۲. یک چیز نفرین شده (یعنی چیزی که به خدا داده می شود و از این طریق مقدس می شود و نمی تواند توسط انسانها مورد استفاده قرار گیرد، مراجعه شود به تثنیه ۷: ۲۶)

یک نمونه از این هدیه اسراف هیروود از یک انگور بزرگ طلایی بود که به دیوار معبد آویزان بود. انگور به اندازه مرد بلند بود (مراجعه کنید به جوزفوس، *Antiq.* ۱۵/۲/۳). این انگور نمادی از قوم اسرائیل بود (مراجعه شود به مزامیر ۸۰: ۸؛ اشعیا ۵: ۱-۷).

۲۱: ۶ «سنگی بر سنگ دیگر نخواهد ماند بلکه همه فرو خواهد ریخت» این پیش بینی تخریب گسترده است. این دقیقاً توصیف تخریب اورشلیم در زمان تیتوس در سال ۷۰ میلادی است. تنها سنگهای باقی مانده سنگ بنای معبد سلیمان بود که امروزه با عنوان "دیوار زنگ زده" شناخته می شوند. این نابودی کامل در میکا ۳: ۱۲ و ارمیا ۲۶: ۱۸ پیشگویی شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۷ الی ۹

۷ پرسیدند: «استاد، این وقایع کی روی خواهد داد و نشانه نزدیک شدن آنها چیست؟»^۸ پاسخ داد: «به هوش باشید که گمراه نشوید؛ زیرا بسیاری به نام من خواهند آمد و خواهند گفت: "من همانم" و "زمان موعود فرا رسیده است". از آنها پیروی نکنید.^۹ «و چون خبر جنگها و آشوبها را می شنوید، نهراسید. زیرا می باید نخست چنین وقایعی رخ دهد، ولی پایان کار بلافاصله فرا نخواهد رسید.»

۲۱: ۷ «پرسیدند» (در نسخه انگلیسی «آنها از او پرسیدند» نوشته شده و این تفسیر بر مبنای متن انگلیسی است) از مرقس ۱۳: ۳ می دانیم که «آنها» به پطرس، یعقوب، یوحنا و اندریاس اشاره دارد. به نظر می رسد آنها سه سؤال پرسیده باشند:

۱. چه زمانی معبد نابود خواهد شد
۲. نشانه نابودی آینده چه خواهد بود
۳. چه زمانی این عصر پایان می یابد و عصر جدید آغاز میگردد (فقط در متی ۲۴: ۳ ضبط شده است)

لوقا بر نابودی اورشلیم تمرکز دارد، در حالی که متی و مرقس بر پایان عصر متمرکز هستند. به نظر می رسد عیسی این دو موضوع را در این لحظه آموزش

ادغام می‌کند. دانشمندان سینوپتیک غالباً خاطرنشان کردند که لوقا از تعالیم عیسی مسیح برای تأکید بر آمدن دوم همراه با تأخیر انتخاب می‌کند. پیامبران عهد عتیق بحرانهای روزگار خود را گرفتند و آنها را در وضعیت اسکاتولوژیک قرار میدادند. لوقا تصمیم می‌گیرد تا روی یک رویداد داوری فوری و موقتی (تخریب اورشلیم و معبد) تمرکز کند، در حالی که متی و مرقس بر پایان عصر تمرکز می‌کنند (آمدن دوم، روز داوری).

۸:۲۱ "به هوش باشید که گمراه نشوید" این یک حال فعال امری و یک وجه وصفی آئوریست مجهول است. این اشاره به بسیاری از مهاجمان مسیحی بین مرگ عیسی و جنگ رومیان ۶۰ الی ۷۰ میلادی دارد. این تعصب مذهبی ناسیونالیستی بود که به نابودی کامل اورشلیم منجر شد (مراجعه شود به جوزفوس، Wars of the Jews ۶/۵۴).

■ "گمراه شدن" این فعل یونانی *planaō* است که از آن واژه انگلیسی "*planet*" (یعنی سرگردان) گرفته شده است. این به مدار غیر معمول سیارات در مقایسه با صورتهای فلکی (ستارگان) اشاره دارد. این معمولاً "خطا" ترجمه می‌شود، اما به صورت استعاری برای فریب و گمراهی استفاده میشود (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۴، ۵، ۱۱، ۲۴).

■ "من همانم" این نشان دهنده استفاده عیسی از نام میثاق عهد عتیق برای خدا است (مراجعه کنید به خروج ۳: ۱۴؛ مراجعه کنید به موضوع خاص در لوقا ۱: ۶۸) که به عنوان نام خود از آن استفاده میکند (مراجعه کنید به یوحنا ۸: ۲۴ و ۵۸: ۱۳؛ ۱۹: ۵؛ ۱۸: ۵) در اینجا این بدان معناست که بسیاری از پیامبران دروغین ادعا می‌کردند که مسیح یهود در تنبیه ۱۸: ۱۸-۱۹ هستند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۰-۲۳).

■ "زمان موعود فرارسیده است" (در نسخه انگلیسی "زمان آن نزدیک است" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این پیام شبه مسیح است. این نمونه دیگری از تأکید بر با تأخیر آمدن دوم در لوقا است. این مربوط به زمان بین مرگ عیسی و نابودی اورشلیم است.

■ "از آنها پیروی نکنید" این یک وجه شرطی آئوریست مجهول (دیپوننت) است که در مفهوم امری مورد استفاده قرار گرفته است (مرقس ۱۳: ۷ حال امری است). این بار منفی دارد که معمولاً به نشانه متوقف کردن یک عمل در حال انجام است. این مسیحیای دروغین زیلوهای زیادی را در پی خود داشتند.

۹:۲۱ الی ۱۱ اینها علائم پیش رو هستند که در هر عصری قابل مشاهده میباشند. آنها نوع دنیایی را که ما در آن زندگی می‌کنیم مشخص می‌کنند، نه جهان منحصر بلافاصله قبل از آمدن دوم عیسی مسیح (مراجعه کنید به *Matthew 24 Fulfilled*, John L. Bray، صفحه ۲۵، ۲۸).

۹:۲۱ "نهراسید" این یک وجه شرطی آئوریست مجهول دیگر است که در مفهوم امری مورد استفاده قرار گرفته است. همچنین اصطلاحی از Septuagint است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۱۰ الی ۱۱

«سپس به آنها گفت: «قومی بر قوم دیگر و حکومتی بر حکومت دیگر بر خواهند خاست. ۱۱ زلزله‌های بزرگ و قحطی و طاعون در جایهای گوناگون خواهد آمد، و وقایع هولناک روی داده، نشانه‌های مهیب از آسمان ظاهر خواهد شد.»

۲۱: ۱۰ "این اتفاقات باید ابتدا رخ دهند" همسوی مرقس این رویدادهای پیشرو را "آغاز زاد و ولد زاد و ولد عصر جدید" می‌نامد (مراجعه کنید به مرقس ۱۳: ۸-۷). مرقس و لوقا هم کلمه *dei* (باید) را دارند که به معنای ضرورت است. فرزندان خدا باید بدانند و اعتماد کنند که همه کارها طبق برنامه او در حال انجام است!

دلیل وقوع این حوادث بد که امروز صورت بزرگنمایی شده نشان داده میشوند، وقایع فزاینده آنها نیست، بلکه بلادرنگی ارتباطات مدرن است. ما از حوادث و جنگهایی که در مکانهای دور اتفاق می‌افتد تقریباً بلافاصله آگاه میشویم.

۱۱: ۲۱

NASB	"وحشت"
NKJV	"مناظر ترسناک"
NRSV	"قطعات مخوف"
NJB	"حوادث وحشتناک"

این حالت کلمه "وحشت" فقط اینجا در عهد جدید دیده میشود، ولی همچنین در LXX اشعیا ۱۹: ۱۷ هم یافت میشود.

■ "نشانه‌های مهیب از آسمان ظاهر خواهد شد" نویسنده برای توصیف این وقایع از زبان آخرالزمانی عهد عتیق استفاده می کند (مراجعه کنید به مرقس ۱۳: ۲۵). پطرس می گوید که پیشگویی یوئیل ۲: ۲۸-۳۲، که از زبان آخرالزمانی نیز استفاده می کند، در پنتیکاست (اعمال رسولان ۲) انجام شد، که نشان می دهد منظور این نبود که به معنای واقعی کلمه درک شود (مراجعه کنید به D. Brent Sandy, *Plowshares & Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic*). چندین نسخه کمی متفاوت از این عبارت در روایات دستنوشته یونانی وجود دارد. تغییرات معنایی، مفهوم عبارت را در متن تغییر نمی دهد. هیچ راهی برای تعیین اینکه کدام یک از پنج نوع، اصل است وجود ندارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۱۲ الی ۱۹

۱۲ «اما پیش از این همه، شما را گرفتار کرده، آزار خواهند رسانید و به کنیسه‌ها و زندانها خواهند سپرد، و به خاطر نام من، شما را نزد پادشاهان و والیان خواهند برد^{۱۳} و این‌گونه فرصت خواهید یافت تا شهادت دهید.^{۱۴} این را خوب به خاطر بسپارید که پیشاپیش نگران نباشید در دفاع از خود چه بگویید.^{۱۵} زیرا به شما کلام و حکمتی خواهیم داد که هیچ‌یک از دشمنانتان را یارای مقاومت یا مخالفت با آن نباشد.^{۱۶} حتی والدین و برادرانتان، و خویشان و دوستانتان شما را تسلیم دشمن خواهند کرد و برخی از شما را خواهند کشت.^{۱۷} مردم همه به خاطر نام من از شما نفرت خواهند داشت.^{۱۸} اما مویی از سرتان گم نخواهد شد.^{۱۹} با پایداری، جان خود را نجات خواهید داد.

۲۱: ۱۲ هم در اعمال رسولان و هم در تاریخ کلیسا، نمونه‌های بسیاری از این نوع آزار و اذیت مؤمنان وجود دارد. به انواع مختلف آزار و اذیت توجه کنید (به عنوان مثال، "دست دراز کردن"، یک اصطلاح LXX).

۱. کنیسه‌ها - ضرب و شتم به دلیل نقض قانون موسی یا تصمیم قضایی (مراجعه کنید به ۲۵: ۱-۳؛ متی ۱۹: ۱۷؛ ۲۳: ۳۴؛ مرقس ۱۳: ۹؛ اعمال

رسولان ۶: ۹-۱۰)

۲. مقامات محلی (یعنی فرزندان مختلف هیروود)

۳. مقامات رومی (دادستان یا دادستان)

a. منطقه ای

b. در رم

The NASB Study Bible (پاورقی لوقا ۲۱: ۱۲، صفحه ۱۵۰۳) ادعا می کند که کنیسه نیز به عنوان محل محصور شدن تا زمان محاکمه استفاده شده است.

۲۱: ۱۳ آزار و اذیت می تواند به فرصتهای اعلام (مانند پولس در زندان در روم) منجر شود. جای تعجب است که لوقا اصطلاح مرقس را در این مرحله حفظ نمی کند زیرا این متناسب با هدف لوقا در نوشتن انجیل خود است (یعنی مرقس ۱۳: ۱۰، "و انجیل باید برای همه ملل موعظه شود!")

۲۱: ۱۴-۱۵ این به آماده سازی منظم خطبه و درسهای کتاب مقدس اشاره نمیکند، بلکه به شهادت خاص در صورت آزار و اذیت و محاکمه در مقابل مقامات دولتی اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۱۱-۱۲).

۲۱: ۱۶ "حتی والدین و برادرانتان، و خویشان و دوستانتان شما را تسلیم دشمن خواهند کرد" (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت "حتی توسط والدین، برادران و بستگان و دوستان به شما خیانت می شود" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) ایمان به مسیح باعث تقسیم خانواده ها و دوستان همیشگی خواهد شد (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۲۱؛ مرقس ۱۳: ۱۲).

۲۱: ۱۷ "به خاطر نام من از شما نفرت خواهند داشت" (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت "به خاطر نام من همه از شما متنفر خواهند شد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این یک آینده مجهول با الفاظ اضافی است. حضور "همه" نشان می دهد که این یک اغراق است. از مسیحیان بخاطر شناسایی با عیسی ناصری، متنفر خواهند شد. کلیسای اولیه به (۱) الحاد (۲) خیانت؛ (۳) زنا با محارم و (۴) آدمخواری، متهم شد که همه مربوط به سوء تفاهم آموزه‌ها، اصطلاحات و رویه‌های عبادت مسیحیان بود. آزار و اذیت به خاطر مسیح، شواهدی برای نجات مؤمن و زندگی مؤثر مسیحی است.

۲۱: ۱۸ "اما مویی از سرتان گم نخواهد شد" این یک نفی مضاعف است. به نظر می رسد که آیه ۱۸ با لوقا ۲۱: ۱۶ مغایرت دارد. با این حال، باید فهمید که فشار اصلی در اینجا (۱) خدا کنترل تاریخ را در دست دارد (۲) مرگ جسمانی برای مؤمنین نهایت نیست. عیسی از همین اصطلاح محافظت عهد عتیق

(مراجعه شود به اول سموئیل ۱۴: ۴۵؛ دوم سموئیل ۱۴: ۱۱؛ اول پادشاهان ۱: ۵۲) در موعظه های پیشین استفاده کرد (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۷؛ متی ۱۰: ۳۰).

■ "گم شدن" این اصطلاح یونانی *apollumi* است. موضوع خاص را در لوقا ۱۹: ۱۰ مشاهده کنید. *Synonyms of Robert B. Girdlestone, the Old Testament*، صفحه ۲۷۶، خاطرنشان می کند که مکانهای مختلفی وجود دارند که این اصطلاح را نمی توان نابودی ترجمه کرد، "اما صدمات ناشی از آن باعث می شود که شیء به معنای اصلی خود بی فایده باشد".

۱. ضایعات پماد، متی ۲۶: ۸
۲. تخریب پوسته های شراب قدیمی، متی ۹: ۱۷
۳. تخریب مو، لوقا ۲۱: ۱۸
۴. تخریب غذا، یوحنا ۶: ۲۷
۵. تخریب طلا، اول پطرس ۱: ۷
۶. نابودی جهان، دوم پطرس ۳: ۶
۷. تخریب فیزیکی بدن، متی ۲: ۱۳؛ ۸: ۲۵؛ ۱۲: ۱۴؛ ۲۱: ۲۱؛ ۲۲: ۴۱؛ ۲۲: ۷؛ ۲۶: ۵۲؛ ۲۷: ۲۰؛ رومیان ۲: ۱۲؛ ۱۴: ۱۵؛ و اول قرنتیان ۸: ۱۱

این هرگز به نابودی شخص اشاره نمی کند، بلکه به پایان زندگی جسمانی اشاره دارد. همچنین معمولاً در مفهوم اخلاقی مورد استفاده قرار می گیرد. "همه مردها به عنوان نابود اخلاقی قلمداد می شوند، یعنی آنها نتوانسته اند نیت خود را برای این نسل عملی کنند" (صفحه ۲۷۶). پاسخ خدا به این مشکل عیسی مسیح بود (مراجعه کنید به یوحنا ۳: ۱۵-۱۶ و دوم پطرس ۳: ۹). کسانی که انجیل را نفی می کنند، در معرض ویرانی دیگری هستند که بدن و روح را درگیر می کند. برای نظر مخالف، به *The Fire That Consumes, Fudge* مراجعه کنید.

۱۹: ۲۱ همین تأکید بر پشتکار در لوقا ۲۱: ۳۶ یافت می شود. ایمان واقعی ایمانی است که دوام دارد! به موضوع خاص: پایداری در لوقا ۸: ۱۳ مراجعه کنید.

تفاوتهایی در مورد فعل میان نسخ خطی یونانی وجود دارد.

۱. آئوریست میانی امری (دپوننت) (مراجعه شود به W, L, D, MSS ۸)
۲. آینده میانی اخباری (مراجعه شود به B, MSS A و بیشتر نسخ قدیمی)

UBS⁴ شماره ۱ را انتخاب می کند، اما "با مشکل" (امتیاز "C"). UBS³ "با سختی زیاد" رتبه D به شماره ۱ می دهد.

■ "جان خود" این کلمه یونانی *psuchē* (ارواح) است که منعکس کننده کلمه عبری *nephesh* است (BDB 659، یعنی زندگی بدنی). به دلیل آیه ۱۶ این باید به زندگی معنوی شخص اشاره داشته باشد. مسیحیان کشته می شوند اما آنها حیات جاودانی دارند (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۲۸). بازی با کلمات بین دو معنی را در مرقس ۸: ۳۵-۳۷ مشاهده کنید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۲۰ الی ۲۴

۲۰ «چون بینید اورشلیم به محاصره سپاهیان درآمد، بدانید که ویرانی آن نزدیک است. ^{۲۱} آنگاه آنان که در یهودیه باشند به کوهها بگریزند و آنان که در شهر باشند از شهر بیرون شوند، و آنان که در دشت و صحرا باشند به شهر درنمایند. ^{۲۲} زیرا آن روزها، روزهای مکافات است که در آن هر آنچه نوشته شده تحقق خواهد یافت. ^{۲۳} وای بر زنان آبستن و مادران شیرده در آن روزها! زیرا مصیبتی عظیم دامنگیر این سرزمین خواهد شد و این قوم به غضب الهی دچار خواهند گشت. ^{۲۴} به دم شمشیر خواهند افتاد و در میان همه قومهای دیگر به اسارت برده خواهند شد و اورشلیم لگدمال غیریهودیان خواهد گشت تا آنگاه که دوران غیریهودیان تحقق یابد.»

۲۱: ۲۰ "چون بینید اورشلیم به محاصره سپاهیان درآمد" و سپاسیان ژنرال نرو بود که فلسطین را تسخیر کرد، اما در هنگام مرگ نرو او مجبور شد به روم بازگردد که در آن کمتر از یک سال سه امپراتور (گالبا، ارتو و ویترولو) پیروی کردند. و سپاسیان امپراتور شد و پسرش تیتوس سرانجام شهر و معبد را در سال ۷۰ میلادی نابود کرد. پس از محاصره پنج ماهه اورشلیم از ماه آوریل که شهر از زائران طغیان شد، آغاز گردید.

۲۱: ۲۱ "آنان که در یهودیه باشند به کوهها بگریزند" این یک حال فعال امری است. روایت (Eusebius, *Eccl. His.* 3.5.2-3) ادعا می کند که

وقتی مسیحیان دیدند که ارتش روم در حال آمدن است، این پیام نبوی را گوش فرا دادند و به منطقه آن سوی اردن در منطقه دکاپولیس به شهری به نام *Pella* فرار کردند و از وحشت محاصره و ویرانی اورشلیم نجات یافتند.

۲۱:۲۳ این آشکارا فقط به نابودی اورشلیم اشاره دارد، نه به آمدن دوم. مشکل پرواز سریع بود که لازم بود. عیسی به سؤالات شاگردان پاسخ می دهد، اما سقوط اورشلیم و آمدن دوم را ادغام می کند. همچنین به همسوی مترادف توجه کنید که در ادبیات خرد عهد عتیق بسیار رایج است. آیات ۲۳ و ۲۴ الف سه خط همسوی دوتایی را تشکیل می دهند.

۲۱:۲۴ " به دم شمشیر خواهند افتاد " جوزفوس به ما می گوید که ۱،۱۰۰،۰۰۰ کشته و ۹۷،۰۰۰ زندانی شدند (*Wars of the Jews*، ۶/۹/۳). جوزفوس اغلب اوقات تعداد را اغراق می کرد، اما ترس و وحشت این واقعه درست است.

■ " در میان همه قومهای دیگر به اسارت برده خواهند شد " یهودیان اسیر شده در سراسر امپراتوری روم به عنوان برده فروخته می شدند (مانند همه مردمان شکست خورده). دو سوم جمعیت امپراتوری روم برده بودند.

■ " تا آنگاه که دوران غیریهودیان تحقق یابد " چندین نظریه در رابطه با این عبارت وجود دارد (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۱۶؛ مرقس ۱۳: ۱۰؛ رومیان ۱: ۱۲، ۲۵).

۱. غیر یهودیان به عنوان ابزار داوری خدا در مورد اسرائیل
۲. غیر یهودیان در کنترل سیاسی فلسطین
۳. غیر یهودیان مؤمن که نعمت عهد عتیق اسرائیل و دستور بشارت را به دست آورده اند
۴. خبر خوش حتی به غیر یهودیان موعظه می شود

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۲۵ الی ۲۸

۲۵ «نشانه‌هایی در خورشید و ماه و ستارگان پدید خواهد آمد. بر زمین، قومها از جوش و خروش دریا پریشان و مشوش خواهند شد. مردم از تصور آنچه باید بر دنیا حادث شود، از فرط وحشت بی‌هوش خواهند شد، زیرا نیروهای آسمان به لرزه در خواهد آمد. ۲۷ آنگاه پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم در ابری می‌آید. ۲۸ چون این امور آغاز شود، راست بایستید و سرهای خود را بالا بگیرید، زیرا رهایی شما نزدیک است!»

۲۱: ۲۵-۲۶ «نشانه‌هایی در خورشید و ماه و ستارگان پدید خواهد آمد» باز هم این نمونه‌ای از زبان آخرالزمانی عهد عتیق در مورد مداخله خدا در تاریخ است. به دلیل استفاده پطرس از یوئیل ۲: ۲۸-۳۲ در اعمال رسولان ۲، این نباید به معنای واقعی کلمه گرفته شود. به یادداشت آیه ۱۱ مراجعه کنید.

۲۱: ۲۵ «ر زمین، قومها از جوش و خروش دریا پریشان و مشوش خواهند شد» ادبیات آخرالزمانی با ادبیات حکمت عهد عتیق و جوه اشتراک زیادی دارند. در این متن مثال خوبی از همسویی مترادف وجود دارد. استعاره دریا برای ملل از دانیال سرچشمه می گیرد (مراجعه شود به لوقا ۷: ۲-۳).

۲۶: ۲۶ " بر دنیا حادث شود" این عبارت منحصر به لوقا است. اشاره به دنیایی غیر مسکونی دارد.

■ " زیرا نیروهای آسمان به لرزه در خواهد آمد " این بیانگر چندین بخش در اشعیا ۱۳: ۱۰، ۱۳: ۲۴؛ ۲۲: ۳۴؛ ۴: ۵۱؛ ۶ این تصاویر دو جهت دارند.

۱. اگر این یک متن خدایان نجومی بود، به ضعف و قضاوت آنها اشاره می کرد.
۲. اگر این بازدید از متن یهوه بود (که هست)، به احتقان آفرینش در رویکرد خالق خود اشاره دارد.

۲۱: ۲۷ " آنگاه... خواهند دید که" به نظر میرسد که به تمام نوع بشر اشاره داشته باشد. به نظر می رسد این امر مانع از یک خلسه پنهانی نشود.

■ " پسر انسان با قدرت و جلال عظیم در ابری می‌آید " " پسر انسان" (موضوع خاص در لوقا ۵: ۲۴ را ببینید) عنوان شخصی خود عیسی است. ظاهراً از حزقیال ۲: ۱ و دانیال ۷: ۱۳ آمده باشد، جایی که انسانیت و الهیت در هم می آمیزند (مراجعه کنید به متی ۱۷: ۵). حضور یک ابر متناسب با اشاره به عهد عتیق و عهد جدید به یک ابر یعنی انتقال خدایان است. در بسیاری از رویدادهای مهم زمان پایان حضور دارد (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۳۰؛ ۲۶: ۶۴؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱۷؛ مکاشفه ۱: ۷).

موضوع خاص: سوار بر ابرها آمدن (چندین کلمه عبری، ولی عمدتا anan، BDB 777, KB) (857)

(SPECIAL TOPIC: COMING ON THE CLOUDS)

آمدن بر سوار ابرها یک نشان کاملا اسکاتولوژیک است. در عهد عتیق به شیوه کاملا متمایز استفاده شده است.

۱. برای نشان دادن حضور فیزیکی خدا، ابر جلال شکینا (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۲۱، ۱۴: ۱۹ و ۲۰ و ۲۴، ۱۶: ۱۰، ۱۹: ۹، کتاب اعداد ۱۱: ۲۵، نحμία ۹: ۱۹)

۲. برای پوشاندن تقدس او برای اینکه انسان با دیدن او نمیرد (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۳: ۲۰، اشعیا ۶: ۵)

۳. برای جابجا شدن خدا (مراجعه شود به مزمور ۱۸: ۹، ۱۰۴: ۳، اشعیا ۱۹: ۱، ناحوم ۱: ۳، اعمال رسولان ۱: ۹، اول تسالونیکیان ۴: ۱۷)

در کتاب دانیال ۷: ۱۳ ابرها برای نقل و انتقال خدا، مسیح انسانی استفاده شده است (مراجعه شود به موضوع خاص: مسیح). به این نبوت

کتاب دانیال بیش از ۳۰ مرتبه در عهد جدید اشاره شده است. همین ارتباط مسیح با ابرهای بهشتی را میتوان در انجیل متی ۲۴: ۳۰، ۲۶: ۲۶، انجیل مرقس ۱۳: ۲۶، ۱۴: ۶۲، انجیل لوقا ۲۱: ۲۷، اعمال رسولان ۱: ۹ و ۱۱، اول تسالونیکیان ۴: ۱۷، مکاشفه ۱: ۷ دید.

۲۱: ۲۸ "چون این امور آغاز شود" این پیشگوییهای مرقس ۱۳، متی ۲۴ و لوقا ۲۱ به منظور تشویق است

۱. آن مومنانی که بین مرگ عیسی و نابودی اورشلیم زندگی می کنند

۲. آن دسته از مومنانی که در هر دوره ای دچار آزار و اذیت می شوند

۳. آن مسیحیان نسل گذشته که با خشم دجال و پیروانش روبرو خواهند شد (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲ و مکاشفه)

این پیشگویی ها ممکن است برای آخرین نسل از مؤمنان تحت تعقیب واضح و روشن جلوه گر شوند، اما نمی توان در مورد، چگونه و چه موقع آن حدس

زد. عیسی این چیزها را فاش کرد تا ما را تشویق کند، نه اینکه ما را تقسیم کند.

■ "راست بایستید و سرهای خود را بالا بگیرید" اینها هر دو آنوریست امری فعال هستند. شجاعت مؤمنان در مواجهه با آزار و اذیت و شهادت، شاهد قدرتمندی برای کافران است که از ترس لرزیدند (مراجعه کنید به لوقا ۲۱: ۲۵-۲۶).

■ "زیراهایی شما نزدیک است" آیات ۲۹-۳۶ بر اساس قول لوقا ۲۸: ۲۱ ساخته شده است. این نشان می دهد که مسیحیان در میان رنج های آخر زمان هنوز اعتماد به نفس زیادی دارند.

■ "رهایی" این به معنای "نسخه خریداری شده" است (که فقط در اینجا در انجیل یافت می شود). این اصطلاح معمول عهد عتیق برای اعمال لطف خداوند نسبت به مردم است. موضوع خاص: خونبها را در لوقا ۱: ۶۸ مشاهده کنید.

■ "نزدیک است" این کلمه در متی ۲۴: ۳۲-۳۳ استفاده می شود. تمثیل استفاده شده در متی ۲۴: ۳۲-۳۵ و مرقس ۱۳: ۲۸-۳۲ در لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳ هم وجود دارد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۲۹ الی ۳۳

۲۹ و این مثل را برای آنها آورد: «درخت انجیر و درختان دیگر را در نظر آورید. ^{۳۰} به محض اینکه برگ می دهند، می توانید ببینید و دریابید که تابستان نزدیک است. ^{۳۱} به همین سان، هرگاه ببینید این چیزها رخ می دهد، درمی یابید که پادشاهی خدا نزدیک شده است. ^{۳۲} آمین، به شما می گویم، تا همه این امور واقع نشود، این نسل نخواهد گذشت. ^{۳۳} آسمان و زمین زایل خواهد شد، اما سخنان من هرگز زوال نخواهد پذیرفت.

۲۱: ۲۹ "او به آنها مثل گفت" این نیز در متی ۲۴: ۳۲-۳۵ و مرقس ۱۳: ۲۸-۳۱ ثبت شده است. عبارت کوتاه "و درختان دیگر" مختص لوقا است و هشدار را برای همه دنیا گسترش می دهد. اگرچه مؤمنان نمی توانند زمان خاصی از آمدن عیسی را بدانند، اما می توانند زمان کلی را بدانند (مراجعه کنید به لوقا ۲۱: ۳۰-۳۱).

۲۱: ۳۱ "پادشاهی خدا" این اشاره به پادشاهی اسکاتولوژیک دارد. موضوع خاص در لوقا ۴: ۲۱ را مطالعه کنید.

"تشخیص دادن"	NASB
"شناختن"	NKJV, NJB
"می شناسی"	NRSV
"خواهی شناخت"	TEV

شکل حالت صرف شده مصدر "دانستن" می تواند یکی از اینها باشد

۱. حال فعال امری (NASB, NKJV, NJB)

۲. حال اخباری فعال (TEV, NRSV)

■ "نزدیک است" مؤمنان نمی توانند زمان دقیق بازگشت عیسی را بدانند، حتی او آن را نمی دانستند (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۳۶). آنها از آن شگفت زده خواهند شد (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۴۴)، اما می توانند فصل کلی را بشناسند (متی ۲۴: ۳۲-۳۵؛ مرقس ۱۳: ۲۸-۳۱) و برای آن آماده شوند.

مفهوم بازگشت به زودی به دلیل فاصله ۲ هزار ساله برای مترجمان مشکل ایجاد کرده است. موضوع خاص زیر را از مکاشفه ۱: ۱ ببینید.

موضوع خاص: به زودی بازگردانده می شود

(SPECIAL TOPIC: SOON RETURN)

برای مفهوم "خیلی زود اتفاق می افتد" مقایسه کنید مکاشفه ۱: ۳؛ ۱۶: ۲؛ ۱۱: ۳؛ ۲۲: ۷، ۱۰، ۱۲، ۲۰، ۷. این ممکن است یک اشاره عهد عتیقی به دانیال ۲: ۲۸، ۲۹ و ۴۵ باشد. در کتاب مکاشفه، یوحنا هرگز از عهد عتیق نقل قول نکرده، بلکه اشارات بسیاری به آن کرده است. از ۴۰۴ آیه، احتمالاً ۲۷۵ مورد سابقه عهد عتیقی دارند. مترجمان به دلیل پیش فرضهای کلامی در مورد هدف کتاب مکاشفه در تفسیر این عبارت تقسیم شده اند:

۱. ناگهان

۲. پس از شروع به سرعت رخ خواهد داد

۳. به زودی آغاز می شود

۱. مطمئناً اتفاق خواهد افتاد

۴. بی نهایت

استفاده از این اصطلاح در رومیان ۲۲: ۷، ۱۲، ۲۰ نشان می دهد که یوحنا انتظار داشت این وقایع به سرعت در طول زندگی وی رخ دهند (به یادداشت کامل در مکاشفه ۱۰: ۶؛ ۲۲: ۳ مراجعه کنید). از آنجا که بین نگارش این کتاب و روزگار ما فاصله ۲۰۰۰ ساله وجود دارد، بسیاری می گویند حق با یوحنا نبود. با این حال، به نظر می رسد استفاده از یک چهارچوب زمانی فوری نوعی ادبیات نبوی از عهد عتیق است که از تصاویر مربوط به رویدادهای جاری برای پیش بینی وقایع آخر الزمانی استفاده می کند.

۱. یوحنا از رم در قرن اول برای به تصویر کشیدن اسکاتون استفاده کرد (روزهای گذشته)

۲. اشعیا و حزقیال از یهودا احیا شده (پس از تبعید) استفاده کردند

۳. دانیل از آنتیوخوس اپیفان چهارم استفاده کرده بود

آمدن عصر جدید عدالت، امید و دلگرمی برای هر نسل از مؤمنان است، اما تجربه تنها یک نسل، یعنی آخرین نسل.

هیچ کس نمی تواند توضیح دهد که چرا بازگشت عیسی مسیح آنقدر طول کشید، زیرا که خیلی زودتر از این انتظار آن می رفت (متی ۲۳: ۱۰؛ ۱۶: ۲۸؛ ۲۳: ۳۶؛ ۲۴: ۳۴). تنش در عهد جدید بین بازگشت هر لحظه عیسی و یک بازگشت همراه با تأخیر وجود دارد (به موضوع خاص: یک آمدن دوم با تأخیر مراجعه کنید). همچنین به *Plowshares and Pruning Hooks*, D. Brent Sandy، صفحات ۱۰۱-۱۰۲، برای این اصطلاح به عنوان نمادی نبوی از شدت و غیر منتظره مراجعه کنید، صفحات ۱۷۳-۱۷۵

۲۱: ۳۲ "آمین، به شما می گویم" (در نسخه انگلیسی "واقعا/براستی" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این به معنای واقعی کلمه "آمین" است. این همسو با اصطلاحی است که در لوقا ۲۱: ۳ یافت می شود. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲۴ ببینید.

■ "تا همه این امور واقع نشود، این نسل نخواهد گذشت". این یک منفی مضاعف است.

درباره تفسیر این آیه بحثهای زیادی شده است. دو نظریه عمده وجود دارد.

۱. این به طور خاص به تخریب اورشلیم در سال ۷۰ میلادی اشاره دارد.
۲. این عبارت به معنای عهد عتیقی آن برای یک قوم استفاده می شود (مراجعه کنید به ۳۲: ۵، ۲۰)

هر دو واقعیت دارند و هر دو متناسب با این متن هستند.

۲۱: ۳۳ این یکی دیگر از دو نفی قوی است. این یک تأیید قوی از ابدیت وعده های خداوند است (مراجعه کنید به اشعیا ۴۰: ۸؛ ۵۵: ۱۱) و در لوقا ۱۶: ۱۷ و متی ۵: ۱۸ تکرار می شود. مؤمنان می توانند به این حقایق بی قید و شرط اعتماد کنند.

۱. شخصیت خدا
۲. وعده های خدا
۳. پسر خدا
۴. حضور خدا
۵. اهداف خدا

به اصطلاحات مشابه در متی ۵: ۱۸ توجه کنید، که از این واقعیت سخن می گوید که اکنون سخنان عیسی جانشین عهد عتیق شده است (مراجعه کنید به لوقا ۲۱: ۲۱-۴۸)!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۳۴ الی ۳۶

۳۴ «به هوش باشید، مبادا عیش و نوش و مستی و نگرانیهای زندگی دلتان را سنگین سازد و آن روز چون دامی به ناگاه غافلگیرتان کند. زیرا بر همه مردم در سرتاسر جهان خواهد آمد. پس همیشه مراقب باشید و دعا کنید تا بتوانید از همه این چیزها که به زودی رخ خواهد داد، در امان بمانید و در حضور پسر انسان بایستید.»

۲۱: ۳۴ "به هوش باشید" این یک حال فعال امری است. این یک هشدار مکرر است (مراجعه کنید به لوقا ۱۲: ۴۰، ۴۵؛ مرقس ۴: ۱۹؛ متی ۲۴: ۴۲-۴۴) و تعالیم اسکاتولوژیک عیسی:

۱. آماده باشید
۲. مراقب باشید
۳. فعالانه در خدمت من باشید

■ "دلتان" موضوع خاص: قلب در لوقا ۱: ۵۱ را مطالعه کنید. در این متن، "شما" و "دلتان" همسو هستند.

■ "مبادا عیش و نوش و مستی و نگرانیهای زندگی دلتان را سنگین سازد" این خطاب به رسولان است. زندگی مسیحی یک زیارت پر از تنش است. بسیاری از مؤمنان با وسوسه ها و مراقبتهای این عصر به شاهد و خدمت مؤثر خود آسیب رسانده اند. نجات پایان مبارزه نیست؛ گاهی اوقات آغاز است.

همسوی خاکهای مرقس ۴ و متی ۱۳، شاهد تکان دهنده ای از نیاز به میوه و تحمل میوه است، نه فقط پاسخ اولیه (جوانه زنی). نجات یک رابطه مداوم است (مراجعه کنید به متی ۱۰: ۳۲؛ مرقس ۱۳: ۱۳)، نه تنها بلیط بهشت یا بیمه نامه! انتخابهای روزانه قلب و خود واقعی را آشکار می کند. وفاداری و پشتکار نشانگر نجات آزاد است. موضوع خاص: نیاز به استقامت در لوقا ۸: ۳۱ را مطالعه کنید.

■ "و آن روز چون دامی به ناگاه غافلگیرتان کند" آن روز "یک اصطلاح عهد عتیقی برای دیدار خداوند برای برکت یا داوری است. به موضوع خاص زیر از انبیای قرن هشتم مراجعه کنید.

موضوع خاص: آن روز SPECIAL TOPIC: THAT DAY

این عبارت، "در آن روز" یا "تو آن روز"، شیوه بیان پیامبران قرن هشتم برای سخن گفتن از دیدار خدا (حضور)، هم برای داوری و هم برای رستاخیز بود.

میگاه		عاموس		یوشع	
منفی	مثبت	منفی	مثبت	منفی	مثبت
۲:۴		(۲)۱:۱۴		۱:۵	۱:۱۱
۳:۶		۲:۱۶		۲:۳	
	۴:۶	۳:۱۴			۲:۱۵
۵:۱۰		(۲)۵:۱۸		۴:۵	۲:۱۶
۷:۴		۵:۲۰		۵:۹	۲:۱۸
	(۲)۷:۱۱	۶:۳		۶:۲	۲:۲۱
	۷:۱۲	۸:۳		۷:۵	
		(۲)۸:۹	۹:۱۱	۹:۵	
		۸:۱۰		۱۰:۱۴	
		۸:۱۳			

این الگو برای پیامبران متداول بود. خدا به موقع بر علیه گناه اقدام می‌کند، ولی همچنین یک روزی را برای کسانی که مایلند دل و اعمال خود را تغییر دهند (دل جدید، فکر جدید و یک روح جدید دریافت کنند، مراجعه کنید به حزقیال ۲۲:۳۶ الی ۲۷) برای توبه و بخشش پیشنهاد می‌کند! هدف خدا از توبه و رستاخیز کامل خواهد شد! او مردمانی را خواهد داشت که منعکس کننده شخصیت او خواهند بود. هدف خلقت (رفاقت میان و انسان) تحقق خواهد یافت.

۳۵:۲۱ این ممکن است اشاره‌ای به اشعیا ۲۴:۱۷ در Septuagint باشد. اگر چنین است، پس تقسیم آیه کمی تغییر می‌کند. آمدن دوم ("آن روز"، لوقا ۲۱:۳۴) بر همه انسانهای زنده و مرده تأثیر خواهد گذاشت. هدیه زندگی همه را به خدا نشان می‌دهد (مراجعه کنید به متی ۲۵:۳۱-۴۶؛ دوم قرنتیان ۵:۱۰؛ مکاشفه ۲۰:۱۱-۱۵).

برای کسانی که خدا را از طریق مسیح می‌شناسند، روز رستاخیز، اتحاد مجدد و شادی است. اما، برای کسانی که به انجیل پاسخ نداده اند، روز غم و اندوه، عذاب، طرد و داوری دائمی (جدایی) است.

۳۶:۲۱ "همیشه مراقب باشید" این یک حال فعال امری است که توجه مداوم را نشان می‌دهد (مراجعه شود به مرقس ۱۳:۳۳؛ افسسیان ۶:۱۸). این آیه مرا به یاد افسسیان ۶:۱۹ می‌اندازد. بهای روزانه ای وجود دارد که باید پرداخت شود!

پولس از حالتی از این اصطلاح برای توصیف رنج خود برای مسیح و انجیل در دوم قرنتیان ۶:۵ و ۱۱:۲۷ استفاده می‌کند.

■ "دعا کنید" این یک وجه وصفی حال میانی (دپوننت) است که در مفهوم امری مورد استفاده قرار می‌گیرد. لوقا این اصطلاح را اغلب در مفاهیم زیر استفاده می‌کند

۱. درخواست کردن یا دعا کردن، لوقا ۵:۱۲؛ ۸:۳۸؛ ۱۰:۲؛ ۲۱:۳۶؛ ۲۲:۳۲؛ اعمال رسولان ۴:۳۱؛ ۸:۲۲؛ ۲۴:۱۰؛ ۲:۲۴
۲. التماس، لوقا ۸:۲۸؛ ۹:۳۸؛ ۴۰: اعمال رسولان ۲۱:۳۹؛ ۲۶:۳
۳. لطفاً بگویید، اعمال رسولان ۸:۳۴

همه این مفاهیم در Septuagint یافت می‌شوند.

NASB, NRSV "که ممکن است شما قدرت فرار داشته باشید"

"که ممکن است شما برای فرار شایسته شمرده شوید"
"این قدرت را خواهید داشت که با خیال راحت در امان بمانید"
"برای قدرت زنده ماندن"

NKJV
TEV
NJB

این یک عبارت هدف (*hina*) با یک وجه شرطی آتوریست فعال (یادداشت احتمالی) و یک آتوریست فعال نامحدود است. هنگامی که وقایع آخر زمان به سرعت آشکار می‌شوند، برخی از مومنان بی‌خبر و آماده نخواهند شد. آنها باید با شرم با مسیح روبرو شوند و هیچ پاداشی دریافت نخواهند کرد (مراجعه کنید به اول قرن‌تین ۳: ۱۰ الی ۱۵؛ دوم قرن‌تین ۵: ۱۰).

یک نسخه خطی یونانی در این عبارت وجود دارد.

۱. *kataxiōthēte* (وجه شرطی آتوریست مجهول)، "ممکن است مورد قضاوت قرار گیرد / یا شایسته شمرده شود" (مراجعه کنید به MSS A, D, C)

۲. *katischusēte* (وجه شرطی آتوریست فعال)، "ممکن است قدرت داشته باشد" (به عنوان مثال MSS, W, L, B, MSS و در UBS⁴)

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۱: ۳۷ الی ۳۸

۳۷ عیسی هر روز در معبد تعلیم می‌داد و هر شب از شهر بیرون می‌رفت و بر فراز کوه معروف به زیتون شب را به صبح می‌آورد. ^{۳۸}صبحگاهان مردم برای شنیدن سخنانش در معبد گرد می‌آمدند.

۲۱: ۳۷ "عیسی هر روز در معبد تعلیم می‌داد" عیسی مأموریت عمومی خود را پنهان نکرد و یا کاهش نداد (مراجعه کنید به لوقا ۲۰: ۱).

■ "و بر فراز کوه معروف به زیتون شب را به صبح می‌آورد" این بر این واقعیت اشاره میکند که عیسی چندین شب در کوه زیتون اردو زد و هر شب را با مریم، مارتا و لازاروس در بیتانی نمی‌گذراند. این مکان برای یهودا به خوبی شناخته شده بود و محل بازداشت عیسی خواهد بود.

۲۱: ۳۸ این نشان از محبوبیت عیسی در میان هم‌زائرین و هم‌شرکت‌کنندگان در عید پسخ از شهرک‌های محلی دارد. این محبوبیت یکی از دلایلی بود که باعث شد رهبران مذهبی از او بترسند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده‌اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. عیسی در لوقا ۲۱: ۱-۴ با چه حقیقتی معنوی در مورد سرپرستی ارتباط برقرار کرد؟
۲. چرا یهودیان به این معبد افتخار می‌کردند؟
۳. چرا بحث تخریب اورشلیم با وقایع آخر الزمان پایان یافته است؟
۴. این عبارت در آیه ۲۵، "زمان غیر یهودیان" به چه معنی است؟
۵. تأکید عمده تعالیم عیسی درباره آمدن دوم او چیست؟
۶. آیا لوقا ۲۱: ۳۴-۳۶ به مؤمنان اشاره دارد؟ اگر چنین است دلالت چیست؟

لوقا ۲۲

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
دسیسه برای قتل عیسی	دسیسه برای قتل عیسی	مرگ عیسی (۲۲: ۱ الی ۲۳: ۵۶)	دسیسه علیه عیسی	توطئه علیه عیسی: یهودا به او خیانت می کند
۲: ۲۲ الی ۱	۲: ۲۲ الی ۱	۲: ۲۲ الی ۱	۲: ۲۲ الی ۱	۲: ۲۲ الی ۱
			یهودا موافقت میکند که به عیسی خیانت کند	
		۲۲: ۳ الی ۶	۲۲: ۳ الی ۶	۲۲: ۳ الی ۶
آماده شدن برای پسح	عیسی و شاگردانش برای پسح آماده میشوند	شام آخر	عیسی آماده میشود که خوراک پسح را بخورد	آماده شدن برای شام پسح
۲۲: ۷ الی ۱۳	۲۲: ۷ الی ۱۳	۲۲: ۷ الی ۱۳	۲۲: ۷ الی ۸	۲۲: ۷ الی ۱۳
			۲۲: ۹	
			۲۲: ۱۰ الی ۱۲	
			۲۲: ۱۳	
بنا نهادن شام سرور	عیسی شام سرور را بنا میکند		شام سرور	شام
۲۲: ۱۴ الی ۲۳	۲۲: ۱۴ الی ۲۳	۲۲: ۱۴ الی ۲۳	۲۲: ۱۴ الی ۱۶	۲۲: ۱۴ الی ۱۶
			۲۲: ۱۷ الی ۱۸	۲۲: ۱۷ الی ۱۸
				تاسیس اوکاریست
			۲۲: ۱۹ الی ۲۰	۲۲: ۱۹ الی ۲۰
				خیانت یهودا پیشگویی شد
			۲۲: ۲۱ الی ۲۲	۲۲: ۲۱ الی ۲۳
			۲۲: ۲۳	
جدل بر سر بزرگی	شاگردان بر سر بزرگی بحث میکند		بحث بر سر بزرگی	بزرگترین کیست؟
۲۲: ۲۴ الی ۲۷	۲۲: ۲۴ الی ۲۷	۲۲: ۲۴ الی ۲۷	۲۲: ۲۴ الی ۲۷	۲۲: ۲۴ الی ۲۷
				پاداش به شاگردان وعده داده شد
		۲۲: ۲۸ الی ۳۰	۲۲: ۲۸ الی ۳۰	۲۲: ۲۸ الی ۳۰
انکار پطرس پیشگویی شد	عیسی انکار پطرس را پیشگویی کرد		عیسی انکار پطرس را پیشگویی کرد	انکار و توبه پطرس پیشگویی شد
۲۲: ۳۱ الی ۳۴	۲۲: ۳۱ الی ۳۴	۲۲: ۳۱ الی ۳۴	۲۲: ۳۱ الی ۳۲	۲۲: ۳۱ الی ۳۴
			۲۲: ۳۳	
			۲۲: ۳۴	
کیف، کیسه و شمشیر	کیف، کیسه و شمشیر		کیف، کیسه و شمشیر	زمان بحران
۲۲: ۳۵ الی ۳۸	۲۲: ۳۵ الی ۳۸	۲۲: ۳۵ الی ۳۸	۲۲: ۳۵ الف	۲۲: ۳۵ الی ۳۸
			۲۲: ۳۵ ب	
			۲۲: ۳۶ الی ۳۷	
			۲۲: ۳۸ الف	
			۲۲: ۳۸ ب	

کوه زیتون	عیسی در کوه زیتون دعا میکند	جیتسمانه	دعا در باغ	دعا در کوه زیتون
۲۲: ۳۹ الی ۴۰	۲۲: ۳۹ الی ۴۰	۲۲: ۳۹ الی ۴۶	۲۲: ۳۹ الی ۴۶	۲۲: ۳۹ الی ۴۶
۲۲: ۴۱ الی ۴۴	۲۲: ۴۱ الی ۴۴			
۲۲: ۴۵ الی ۴۶	۲۲: ۴۵ الی ۴۶			
دستگیری	دستگیری عیسی		خیانت و دستگیری در جیتسمانه	خیانت و دستگیری عیسی
۲۲: ۴۷ الی ۵۱	۲۲: ۴۷ الی ۴۸	۲۲: ۴۷ الی ۵۳	۲۲: ۴۷ الی ۵۳	۲۲: ۴۷ الی ۵۳
	۲۲: ۴۹ الی ۵۰			
	۲۲: ۵۱			
۲۲: ۵۲ الی ۵۳	۲۲: ۵۲ الی ۵۳			
انکار پطرس	پطرس عیسی را انکار میکند		پطرس عیسی را انکار کرده و به تلخی گریه میکند	انکار عیسی توسط پطرس
۲۲: ۵۴ الی ۶۲	۲۲: ۵۴ الی ۵۶	۲۲: ۵۴ الی ۶۲	۲۲: ۵۴ الی ۶۲	۲۲: ۵۴ الی ۶۲
	۲۲: ۵۷			
	۲۲: ۵۸ الف			
	۲۲: ۵۸ ب			
	۲۲: ۵۹			
	۲۲: ۶۰ الف			
	۲۲: ۶۰ ب الی ۶۲			
عیسی توسط محافظین مسخره میشود	عیسی مسخره شده و زده میشود		عیسی مسخره شده و زده میشود	مسخره کردن و زدن عیسی
۲۲: ۶۳ الی ۶۵	۲۲: ۶۳ الی ۶۵	۲۲: ۶۳ الی ۶۵	۲۲: ۶۳ الی ۶۵	۲۲: ۶۳ الی ۶۵
عیسی در برابر سانهدرین	عیسی در برابر شورا		عیسی با سانهدرین مواجه میشود	عیسی در برابر شورا
۲۲: ۶۶ الی ۷۱	۲۲: ۶۶ الی ۶۷ الف	۲۲: ۶۶ الی ۷۱	۲۲: ۶۶ الی ۷۱	۲۲: ۶۶ الی ۷۱
	۲۲: ۶۷ ب الی ۶۹			
	۲۲: ۷۰ الف			
	۲۲: ۷۰ ب			
	۲۲: ۷۱			

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

- A. اول قرن‌تین ۱۱: ۲۰ اولین گزارش کتبی شام آخر است. توسط پولس ضبط شده است. لوقا، از بسیاری جهات، بیانگر ارائه پولس است.
- B. تنها داستان گفتگو در هنگام شام ارباب، یوحنا ۱۳-۱۷ است، هرچند هیچ اشاره ای به وعده غذایی واقعی درج نشده است.
- C. دو مشکل بزرگ متنی مربوط به این فصل وجود دارد، لوقا ۲۲: ۱۷-۲۰ و لوقا ۲۲: ۴۳-۴۴. یادداشت های زیر را ببینید.

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۱ الی ۲

او اما عید فطیر که به پسخ معروف است نزدیک می‌شد،^۲ و سران کاهنان و علمای دین در جستجوی راهی مناسب برای کشتن عیسی بودند، زیرا از شورش مردم بیم داشتند.

۲۲: ۱ "اما عید فطیر که به پسخ معروف است" این دو جشن در خروج ۱۲ (عید پسخ، لوقا ۲۲: ۱-۱۴، ۲۱-۳۶ و نان فطیر، لوقا ۲۲: ۱۵-۲۰) بحث شده‌اند. در ابتدا آنها جشنهای جداگانه‌ای بودند، اما بعداً در یک جشن هشت روزه (مراجعه شود به اعداد ۲۸: ۱۶-۳۱) آغاز شد که در روز چهاردهم نisan (مارس-آوریل) آغاز شد. جشن عید پسخ، بعد مرگ را سپری می‌کند که از خانه‌های بردگان یهودی در مصر عبور می‌کند و رستگاری قوم خدا را از مصریان، همانگونه که در پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱ وعده داده شده است، انجام می‌دهد.

۲۲: ۲ "سران کاهنان و علمای دین" این مربوط به سانهدرین، دیوان عالی یهودیان در اورشلیم است. موضوع خاص: سانهدرین در لوقا ۹: ۲۲ را مطالعه کنید.

■ "در جستجوی راهی مناسب برای کشتن عیسی بودند" رهبران مذهبی احساس کردند که عیسی:

۱. مرتد بود

۲. می‌تواند با روم مشکلاتی ایجاد کند (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۵)

۳. باعث شد آنها حسادت کنند

انجیل یوحنا چندین توطئه برای کشتن عیسی را ذکر می‌کند (مراجعه کنید به یوحنا ۷: ۳۰، ۴۴؛ ۸: ۵۹؛ ۱۰: ۳۱، ۳۹؛ ۱۱: ۵۳).

■ "مرگ" این کلمه برای مرگ (*anaireō*) تقریباً به طور انحصاری توسط لوقا در عهد جدید و برای کسی مورد استفاده قرار می‌گیرد که در معرض مرگ قرار بگیرد. ۲۲: ۲؛ ۲۳: ۳۲؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳ # ۵؛ ۳۳: ۳۶؛ ۷: ۲۸؛ ۹: ۲۳، ۲۴؛ ۲۹: ۱۰؛ ۳۹: ۱۲؛ ۲: ۱۳؛ ۲۸: ۱۶؛ ۲۷: ۲۲؛ ۲۰: ۲۳؛ ۱۵: ۲۱، ۲۷؛ ۲۵: ۳؛ ۲۶: ۱۰). همچنین بدین طریق در Septuagint استفاده می‌شود (مراجعه شود به پیدایش ۴: ۱۵؛ خروج ۱۵: ۹؛ دوم سموئیل ۱۰: ۱۸).

سایر اناجیل سینیوپتیک برای این توطئه‌های قتل توسط این رهبران اورشلیم از اصطلاحات *apollumi* یا *apokteinō* استفاده می‌کنند.

لوقا، که تنها نویسنده غیر یهودی عهد جدید بود، واژگان متفاوتی از سایر نویسندگان انجیل که زبان اصلی آنها آرامی بود، داشت. لوقا به شدت تحت تأثیر اصطلاحات و واژگان ترجمه یونانی عهد جدید، Septuagint قرار دارد.

■ "زیرا از شورش مردم بیم داشتند" این یک موضوع تکراری است (مراجعه کنید به متی ۲۱: ۲۶، ۴۴؛ مرقس ۱۱: ۱۸، ۳۲؛ ۱۲: ۱۲؛ لوقا ۲۰: ۱۹).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۳ الی ۶

آنگاه شیطان در یهودای معروف به آسخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، رخنه کرد.^۴ او نزد سران کاهنان و فرماندهان نگهبانان معبد رفت و با آنان گفتگو کرد که چگونه عیسی را به دست ایشان تسلیم کند.^۵ آنان شاد شدند و موافقت کردند مبلغی به او بدهند.^۶ او نیز پذیرفت و در پی فرصت بود تا در غیاب مردم، عیسی را به آنان تسلیم کند.

۲۲: ۳ " آنگاه شیطان در یهودای رخنه کرد " لوقا غالباً از شیطان یاد می کند (مراجعه کنید به لوقا ۴: ۱۳؛ ۱۰: ۱۸؛ ۱۳: ۱۶ و ۲۲: ۳، ۳۱). یهودا چندین سال سخنان او را شنیده، مشارکت کرده بود، و ارباب عیسی را از نزدیک مشاهده کرده بود، اما ظاهراً وی هنوز به صورت شخصی از طریق ایمان هیچ رابطه فردی با او نداشته است (مراجعه کنید به متی ۷: ۲۱-۲۳). پطرس همان شدت وسوسه مانند یهودا را پشت سر می گذارد اما با نتایج بسیار متفاوت. بحثهای زیادی درباره انگیزه‌های خیانت یهودا صورت گرفته است: (۱) این در درجه اول پولی بود (مراجعه شود به یوحنا ۱۲: ۶). (۲) در درجه اول سیاسی بود (مراجعه کنید به William Klassen, *Judas Betrayed of Friend of Jesus?*). (۳) معنوی بود (مراجعه کنید به یوحنا ۱۳: ۲۷).

در مورد تاثیر شیطان پرستی یا در اختیار داشتن دیو، چندین منبع خوب وجود دارد (به ترتیب کسانی که به آنها اعتماد داریم) ذکر شده است.

۱. Merrill F. Unger, *Biblical Demonology, Demons in the World Today*
۲. Clinton E. Arnold, *Three Crucial Questions About Spiritual Warfare*
۳. Kurt Koch, *Christian Counseling and Occultism, Demonology Past and Present*
۴. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian*
۵. John P. Newport, *Demons, Demons, Demons*
۶. John Warwick Montgomery, *Principalities and Powers*

همچنین موضوعات خاص مرا در لوقا ۴: ۲ (شیطان) و ۴: ۳۳ (شیاطین) ببینید.

مراقب اسطوره ها و خرافات فرهنگی باشید. شیطان پطرس را در متی ۱۶: ۲۳ وسوسه میکند. به همان روش وسوسه مسیح - برای جلوگیری از مرگ جانیشینی او. شیطان سازگار است. او سعی می کند به هر طریق ممکن جلوی کار رستگاری عیسی از طرف ما را بگیرد.

۱. وسوسه عیسی توسط شیطان، لوقا ۴: متی ۴
۲. پطرس، متی ۱۶
۳. یهودا و سانهدرین، اینجا

عیسی حتی یهودا را در یوحنا ۶: ۷۰ توصیف می کند. کتاب مقدس موضوع مالکیت و تأثیر شیاطین را که مربوط به مؤمنین است، بحث نمی کند. اما، مؤمنین آشکارا تحت تأثیر گزینه‌های شخصی و غیر شخصی قرار دارند!

■ "اسخریوطی"

موضوع خاص: یهودا اسخریوطی (SPECIAL TOPIC: ISCARIOT)

یهودا برای سالها دید و شنید و با سرورمان عیسی رفاقت نزدیک داشت، ولی ظاهراً هنوز رابطه فردی با او از طریق ایمان نداشت (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۲۱ الی ۲۳). پطرس هم به همان شدت یهودا وسوسه شد ولی نتایج آن تفاوت فاحشی داشت (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۷۵). بحثهای زیادی حول خیانت یهودا صورت گرفته است:

۱. اساساً مسائل مالی بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۱۲)
 ۲. اساساً مسائل سیاسی بود (مراجعه شود به William Klassen, *Judas Betrayed or Friend of Jesus?*)
 ۳. مسائل معنوی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳: ۲۲، انجیل یوحنا ۶: ۷۰، ۲: ۱۳ و ۲۷)
- در مورد نفوذ شیطان یا جن زده شدن (موضوع خاص: جن زدگی در عهد جدید را مطالعه کنید) منابع متعددی وجود دارند (به ترتیبی که به آنها اعتماد داریم فهرست کرده‌ام)

۱. Merrill F. Unger, *Biblical Demonology, Demons in the World Today*
۲. Clinton E. Arnold, *Three Crucial Questions About Spiritual Warfare*
۳. Kurt Koch, *Christian Counseling and Occultism, Demonology Past and Present*
۴. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian*
۵. John P. Newport, *Demons, Demons, Demons*

مراقب اسطوره‌های فرهنگی و خرافات باشید. شیطان در انجیل متی ۱۶:۲۳ بر پطرس تاثیر گذاشت تا به همان شیوه او را بر علیه عیسی وسوسه کند - بجای دیگری مردن. شیطان مُصر است. او هر شیوه‌ای برای متوقف کردن کار رستگاری عیسی از طرف ما را امتحان می‌کند.

۱. وسوسه عیسی، انجیل لوقا ۴
۲. استفاده از پطرس
۳. استفاده از یهودا و سانهدرین

عیسی حتی یهودا را در انجیل یوحنا ۶:۷۰ به عنوان شیطان توصیف می‌کند. انجیل در مورد شیطان و نفوذ او بر مومنین بحث نمی‌کند. ولی مشخص است که مومنین تحت تاثیر گزینه‌های اختیاری و شیطان درونی قرار می‌گیرند (موضوع خاص: شیطان فردی را مطالعه کنید).

ریشه یابی "اسخریوطی" مبهم است ولی احتمالاتی وجود دارند:

۱. *Keruith*، شهر یهودیه (مراجعه شود به یوشع ۱۵:۲۵)
۲. *Kartan*، شهری در جلیل (مراجعه شود به یوشع ۲۱:۳۲)
۳. *Karōides*، نام درخت خرما که در اورشلیم یا جریکو رشد می‌کند
۴. *Scortea*، پیش بند یا کیف چرمی (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۳:۲۹)
۵. *Ascara*، خفه کردن (عبری) از انجیل متی ۲۷:۵
۶. چاقوی آدم کش مزدور (یونانی)، به معنی اینکه او همانند شعمون یک زیلوت بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۵:۶)

■ "یکی از دوازده شاگرد بود" اینها شاگردان ویژه‌ای بودند که عیسی مسیح تصمیم گرفت تا خود آشکارا آنها را آموزش دهد و به "اسرائیل جدید" تبدیل کند. Robert E. Coleman, *The Master Plan of Evangelism*. کتابی خوب در مورد روش آموزش عیسی است. این مردان به "دوازده" معروف شدند. موضوع خاص را در لوقا ۶:۱۳ مشاهده کنید.

۴:۲۲ "فرماندهان نگهبانان" این به پلیس معبد اشاره دارد. اتهام یکی از بخش‌های لایوان در امر نگهبانی، حفظ نظم و مجازات در کوه معبد بود. کاهنان از خود معبد محافظت می‌کردند، اما پلیس معبد (که از فیلو می‌آموزیم، De Specialibus Legibus (Loeb, ۷, ۱۵۶/۱) به

۱. باز و بسته کردن درهای بیرونی منطقه معبد
۲. محافظت از افتتاح بین دیوان امتهها و دادگاه زنان
۳. گشت زنی در منطقه تجاری معروف به دیوان امتهها

در شب بیست و یک نگهبان در اطراف محوطه معبد قرار داشتند (M. M. dd. 1.1).

آنها تحت کنترل سانهدرین بودند که معمولاً در معبد ملاقات می‌کردند. معمولاً به آنها مراجعه می‌شود

۱. به عنوان مقامات یا شرکت کنندگان، یوحنا ۷:۳۲، ۴۵، ۴۶؛ ۱۸:۱۸
۲. در بازداشت عیسی، یوحنا ۱۸:۱۲، ۳
۳. در دادگاه شبانه، یوحنا ۱۸:۳۶
- a. در انکار پطرس، متی ۲۶:۵۸؛ مرقس ۱۴:۵۴، ۶۵؛ یوحنا ۱۸:۱۸
- b. در حکم عیسی توسط پیلاتس، یوحنا ۱۹:۶
۴. در اعمال ۴:۱؛ ۵:۲۲-۲۶؛ ۲۱:۳۰

۵:۲۲ "آنان شاد شدند" آنها شاد شدند زیرا اکنون می‌توانند عیسی را بی سر و صدا و تنها به صورت خصوصی دستگیر کنند، بدون اینکه زائران یا اهالی شهر درباره آن چیزی بفهمند (مراجعه کنید به لوقا ۲۲:۶).

■ "و موافقت کردند مبلغی به او بدهند" ما از متی ۱۵:۲۶ یاد می‌گیریم که این مبلغ، سی قطعه نقره بود، که پیشگویی زکریا ۱:۱۲ را تحقق میبخشد.

۲۲: ۶ "و در پی فرصت بود تا عیسی را به آنان تسلیم کند" شب رعایت عید پسخ زمان مناسبی خواهد بود زیرا همه در این شب مقدس خاص با خانواده‌های خود در خانه بودند.

■ "در غیاب مردم" باید بخاطر بسیاری که عیسی در جلیل بسیار محبوب بود و در این جشنواره صدها و صدها نفر از مردم جلیل در اورشلیم بودند. این همان دلیلی است که کاهن اعظم تصمیم گرفته بود در مرقس ۱۴: ۲ صبر کند، اما وقتی به او گفته شد کسی حاضر است به او خیانت کند، نظر خود را تغییر داد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۷ الی ۱۳

۷ پس روز عید فطیر که می‌بایست برهٔ پسخ قربانی شود، فرا رسید. ^۸ عیسی، پطرس و یوحنا را فرستاده، گفت: «بروید و شام پسخ را برایمان تدارک ببینید تا بخوریم.» ^۹ پرسیدند: «کجا می‌خواهی تدارک ببینیم؟» ^{۱۰} پاسخ داد: «هنگامی که داخل شهر می‌شوید، مردی با کوزه‌ای آب به شما برمی‌خورد. از پی او به خانه‌ای بروید که بدان داخل می‌شود ^{۱۱} و به صاحبخانه بگویید: "استاد می‌گوید: 'میهمانخانه کجاست تا شام پسخ را با شاگردانم بخورم؟'" ^{۱۲} او بالاخانهٔ بزرگ و مفروشی به شما نشان خواهد داد. در آنجا تدارک ببینید.» ^{۱۳} آنها رفتند و همه چیز را همان‌گونه یافتند که به ایشان گفته بود، و پسخ را تدارک دیدند.

۲۲: ۷ "پس روز عید فطیر که می‌بایست برهٔ پسخ قربانی شود، فرا رسید" تفاوت انجیلی بین اناجیل سینیوتیک (عید پسخ) و یوحنا (روز آماده سازی، مراجعه شود به خروج ۱۲: ۶؛ یوحنا ۱۳: ۱؛ ۱۸: ۲۸) دقیقاً در چه روزی شام ارباب برگزار شد، وجود دارد.

به یاد داشته باشید که روزهای یهودی به دلیل پیدایش ۱ از غروب آغاز می‌شود. روز مصلوب شدن عیسی در هر چهار انجیل به عنوان جمعه یکنواخت است. اگر شخصی تقویم قمری را به روز عیسی بازگرداند در سال ۳۰ میلادی، چهاردهم از نisan (مراجعه شود به لویان ۲۳: ۵-۶) روز پنجشنبه، پانزدهم نisan در روز جمعه سقوط کرد که دقیقاً متناسب است.

۲۲: ۸ "عیسی، پطرس و یوحنا را فرستاده" فقط لوقا این دو آماده کننده را نام می‌برد. معمولاً یعقوب در این حلقه درونی رسولان گنجانده می‌شود، اما در اینجا نیست.

■ "بروید و شام پسخ را برایمان تدارک ببینید" این مثال خوبی از استفاده نامعقول از یک وجه وصفی قبل از فعل امری است، که در آن هر دو به صورت امری مورد استفاده قرار می‌گیرند (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۱۹). این آماده سازی بعد از ظهر روز چهاردهم نisan انجام می‌شد. آن شب غذا (۱۵ نisan) خورده می‌شود.

۲۲: ۹ "کجا می‌خواهی تدارک ببینیم" شاگردان مکان دقیق آن را نمی‌دانستند، احتمالاً به این دلیل که عیسی مایل نبود خیانت یهودا مانع قطع غذا باشد.

۲۲: ۱۰ "مردی با کوزه‌ای آب به شما برمی‌خورد" زنان معمولاً در کوزه آب حمل می‌کردند، گاهی اوقات مردان آن را در پوست حیوانات حمل می‌کردند. این یکی دیگر از نمونه‌های بسیاری در انجیل است که می‌توان آن را به عنوان (۱) دانش ماورای طبیعی مسیح یا (۲) یک موقعیت از پیش تنظیم شده تفسیر کرد. مردم اورشلیم و مناطق اطراف خود در این مواقع جشنواره برای زائران برگزار می‌کردند.

۲۲: ۱۱ "و به صاحبخانه بگویید" این ممکن است خانه یوحنا مرقس باشد که به محل اجتماع شاگردان در اورشلیم معروف به اتاق فوقانی تبدیل شده است (اعمال رسولان ۱۲: ۱۲).

■ "میهمانخانه" یادداشت‌های مربوط به لوقا ۲: ۷ را ببینید، جایی که ترجمه شده است "مسافرخانه".

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۱۴ الی ۲۳

۱۴ ساعت مقرر فرا رسید و عیسی با رسولان خود بر سفره بنشست. ^{۱۵} آنگاه به ایشان گفت: «اشتیاق بسیار داشتم پیش از رنج کشیدنم، این پسخ را با شما بخورم. ^{۱۶} زیرا به شما می‌گویم که دیگر از آن نخواهم خورد تا آن هنگام که در پادشاهی خدا تحقق یابد.» ^{۱۷} پس جامی برگرفت و شکر کرد و گفت: «این را بگیرید و میان خود تقسیم کنید. ^{۱۸} زیرا به شما می‌گویم که تا آمدن پادشاهی خدا دیگر از محصول مو نخواهم نوشید.» ^{۱۹} همچنین نان را برگرفته، شکر کرد و پاره نمود و به آنها داد و گفت: «این بدن من است که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من به جا آرید.» ^{۲۰} به همین سان، پس از شام جام را برگرفت و گفت: «این جام، عهد جدید است در خون من، که به خاطر شما ریخته می‌شود. ^{۲۱} اما دست آن کس که قصد تسلیم من دارد، با دست من در سفره است. ^{۲۲} پس هر انسان آن‌گونه که مقدر است، خواهد رفت، اما وای بر آن کس که او را تسلیم دشمن می‌کند.» ^{۲۳} آنگاه به پرسش از یکدیگر آغاز کردند که کدام‌یک چنین خواهد کرد.

۲۲:۱۴ "ساعت مقرر فرا رسید" این گرگ و میش شروع ۱۵ نisan خواهد بود.

■ "با رسولان خود بر سفره بنشست." "به یاد داشته باشید که شام ارباب مانند تمام وعده های یهودیان، با چسبیدن به آرنج سمت چپ در اطراف یک میز کوچک به شکل نعل اسب انجام شد.

۲۲:۱۵ این آیه دارای دو کلمه است.

۱. "با میل (*epithumia*) من می خواستم (*epethumēsa*)"، که اصطلاح رایج در Septuagint برای "به شدت خواستن" است

۲. "پسح (*pascha*)" و "رنج" (*paschō*)

عیسی چندین بار از رنج آتی او در اورشلیم به تحریک مقامات یهود و عدالت ظالمانه رومی (مصلوب شدن) به آنها هشدار داده بود (مراجعه کنید به لوقا

۹: ۲۲-۲۷؛ مرقس ۸: ۳۱-۹؛ متی ۱۶: ۲۱-۲۸؛ ۱۷: ۹، ۱۲، ۲۲-۲۳؛ ۲۰: ۱۸-۱۹).

۲۲:۱۶ "دیگر از آن نخواهم خورد تا آن هنگام که در پادشاهی خدا تحقق یابد" این یک نفی مضاعف است، که اشاره به خوراک عید پسح است. به

نظر می رسد این اشاره به ضیافت مسیح است (مراجعه کنید به لوقا ۲۲: ۱۸، ۳۰؛ ۱۴: ۱۵؛ متی ۸: ۱۱؛ ۲۶: ۲۹؛ مکاشفه ۱۹: ۹).

تفسیر این استعاره همنشینی صمیمی دشوار است. بدیهی است که به هم سفره ها (کسانی که با آنها بر سر یک میز خوراک نشسته اند) اشاره دارد، که در اسرائیل باستان و خاور نزدیک بسیار مهم بود. با این حال، آیا این به معنای واقعی کلمه قابل درک است؟ اجساد زنده شده نیازی به غذای بدنی ندارند. این نوع زبان اصطلاحات مربوط به زندگی پس از مرگ است که باعث شد فریسیان در چنین شرایط زمینی و جسمی به آن فکر کنند (اسلام نیز). انسان در مورد زندگی پس از مرگ سوالات بسیاری دارد، اما کتاب مقدس در مورد آن به زبان نماد، اصطلاح، قیاس و استعاره از آن صحبت می کند. شاید اول قرن تیان ۲: ۹ که نقل قولی از اشعیا ۶۴: ۴ و ۶۵: ۱۷ است، بهترین باشد!

■ "پادشاهی خدا" موضوع خاص را در لوقا ۴: ۴۱ ببینید.

۲۲:۱۷ الی ۲۰ در مورد این آیات یک اختلاف میان نسخ خطی وجود دارد. متن طولانی (لوقا ۲۲: ۱۷-۲۰) در NKJV، NJB، NRSV، NASB، TEV ضبط شده است. این در نسخه Manuscript D نیست، که معمولا نسخه پادشاه جیمز بر آن اساس است، اما در چهار شاهد دیگر، قدیمیترین شاهد (MSS P⁷⁵)، A، B، C، D، قرار دارد و توسط جاستین شهید در حدود ۱۵۰ میلادی نقل شده است.

در متن کوتاه (لوقا ۲۲: ۱۷-۱۹ الف)، شراب قبل از نان آمده است که بر اساس ترتیب اول قرن تیان ۱۰: ۱۶ (و *Didache* ۹: ۳-۱) است. اگر متن طولانیتر دنبال شود، ترتیب برعکس می شود که در متی، مرقس و اول قرن تیان ۱۱: ۲۳-۲۷ یافت میشود.

دو بحث خوب درباره این مشکل متنی وجود دارد:

۱. Bruce M. Metzger, *A Textual commentary on the Greek New Testament*, صفحات ۱۷۳-۱۷۷

۲. Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture*, صفحات ۱۹۸-۲۰۹

این مشکل متنی هیچ آموزه مسیحی را تحت تاثیر قرار نمی دهد (به دلیل اختلاف در متی و مرقس)، بلکه فقط یک خواندن مناسب و درست از لوقا و اهداف و اصطلاحات او به عنوان نویسنده را حاصل میکنند. در مرحله نقد متنی هیچ راهی برای تعیین صحت نسخه اولیه (نسخه اصلی دست نوشته) لوقا وجود ندارد. هر دو شکل برای مسیحیان قرن دوم شناخته شده بودند.

۲۲:۱۷ "جامی" در طول خدمت Seder چهار جام نعمت وجود دارند. من معتقدم که عیسی از جام سوم نعمت به عنوان نقطه عزیمت از غذای ملی اسرائیل به وعده غذایی جدید کلیسا استفاده کرد.

موضوع خاص: پسح (ترتیب مراسم)

SPECIAL TOPIC: PASSOVER (ORDER OF SERVICE)

۱. دعا

۲. جام شراب

۳. شستشوی دست توسط میزبان و دادن لگن به نفرات بعدی
۴. سبزیجات تلخ و سس
۵. بره و خوراک اصلی
۶. دعا و مرحله دوم سبزیجات تلخ و سس
۷. جام دوم شراب با بخش پرسش و پاسخ برای کودکان (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲:۲۶ الی ۲۷)
۸. خواندن مزمور ۱۱۳ الی ۱۱۴ و دعا
۹. مسئول مراسم برای هر نفر پس از شستن دستها سوپ میریزد
۱۰. همه میخورند تا زمانیکه کاملا سیر شوند، و در انتها یک تکه گوشت بره میخورند
۱۱. جام سوم شراب پس از شستن دستها
۱۲. خواندن مزمور ۱۱۵ الی ۱۱۸
۱۳. جام چهارم شراب، که به معنی آمدن پادشاهی است بسیاری معتقدند که رسم شام آخر در نقطه ۱۱ بنا شد

۲۲: ۱۸ "محمول مو" موضوع خاص زیر را مطالعه کنید.

موضوع خاص: گرایش انجیلی نسبت به الکل و سو استفاده از الکل

SPECIAL TOPIC: ALCOHOL (FERMENTATION) AND ALCOHOLISM (ADDICTION)

I. اصطلاحات انجیلی

A. عهد عتیق

۱. *Yayin*، این اصطلاح کلی برای شراب است (BDB 406, KB 409)، که ۱۴۱ مرتبه تکرار شده است. ریشه‌یابی این اصطلاح نامشخص است زیرا ریشه آن عبری نیست. همیشه معنی آن آب میوه (معمولا انگور) تخمیر شده است. برخی متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: پیدایش ۹:۲۱، خروج ۲۹:۴۰، اعداد ۱۵:۵ و ۱۰.
۲. *Tirosh*، این اصطلاح یعنی "شراب تازه" (BDB 440, KB 1727). به واسطه شرایط آب و هوایی در خاور نزدیک، تخمیر از شش ساعت پس از گرفتن آب میوه شروع می‌شود. این اصطلاح به شرابی اشاره می‌کند در حین انجام فرایند تخمیر است. برخی از متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: تثنیه ۱۷:۱۲، اشعیا ۴:۱۸، اشعیا ۸:۶۲ الی ۹، یوشع ۴:۱۱.
۳. *Asis*، بدیهی است که این نوشیدنی الکلی است ("شراب شیرین"، BDB 1016, KB 1500، مثلا یوئیل ۵:۱، اشعیا ۴۹:۲۶).
۴. *Sekar*، این اصطلاح یعنی "نوشیدنی قوی". ریشه عبری این اصطلاح در اصطلاح "مست" یا "می‌خواره" استفاده شده است. چیزی به آن اضافه شده تا بیشتر مست کند. این اصطلاح همسو با *yayin* است (مراجعه شود به امثال ۱:۲۰، ۳۱:۶، اشعیا ۲۸:۷).

B. عهد جدید

۱. *Oinos*، معادل یونانی *yayin*
۲. *Neos oinos*، (شراب تازه)، معادل یونانی برای *Tirosh*، (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲:۲۲)
۳. *Gleuchos vinos*، (شراب شیرین، *asis*)، شرابی که در مراحل اولیه تخمیر است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲:۱۳)

II. استفاده انجیلی

A. عهد عتیق

۱. شراب هدیه خداست (پیدایش ۲۷:۲۸، مزمور ۱۰۴:۱۴ الی ۱۵، امثال ۹:۷، یوشع ۸:۲ الی ۹، یوئیل ۲:۱۹ و ۲۴، عاموس ۹:۱۳، زکریا ۱۰:۷)
۲. شراب یکی از تقدیمی‌های مراسم قربانی کردن است (خروج ۲۹:۴۰، لاویان ۲۳:۱۳، اعداد ۱۵:۷ و ۱۰، ۲۸:۱۴، تثنیه ۱۴:۲۶، داوران ۹:۱۳)
۳. شراب به عنوان دارو استفاده می‌شود (دوم سموئیل ۱۶:۲، امثال ۳۱:۶ الی ۷)
۴. شراب می‌تواند یک مشکل جدی باشد (نوح- پیدایش ۹:۲۱، لوط، پیدایش ۱۹:۳۳ الی ۳۵، شمعون - داوران ۱۶، نابال - اول

- سموئیل ۲۶:۲۵، اوریا - دوم سموئیل ۱۳:۱۱، امنون - دوم سموئیل ۲۸:۱۳، ایله - اول پادشاهان ۹:۱۶، بنهدد - اول پادشاهان ۱۲:۲۰، رهبران - عاموس ۶:۶، و زنان - عاموس ۴) ۴)
۵. شراب می تواند مورد سو استفاده قرار گیرد (امثال ۱:۲۰، ۲۳:۲۹ الی ۳۵، ۴:۳۱ الی ۵، اشعیا ۱۱:۵ و ۲۲، ۱۴:۱۹، ۷:۲۸ الی ۸، یوشع ۱:۴)
۶. شراب برای گروه های خاصی ممنوع شده است (کشیشان در حال خدمت، لایوان ۹:۱۰، حزقیال ۲۱:۴۴، ناصریان، اعداد ۶، و حاکمان، امثال ۳:۴ الی ۵، اشعیا ۱:۵۶ الی ۱۲، یوشع ۵:۷)
۷. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (عاموس ۹:۱۳، یوئیل ۳:۱۸، زکریا ۱۷:۹)
- B. سایر نگرشها

۱. در برقراری میانه روی بسیار کمک کننده است (جامعه ۲۷:۳۱ الی ۳۳)
۲. روحانیون می گویند "شراب بهترین داروها است، هر جا که شراب نباشد، به دارو نیاز است" (BB 58b)
- C. عهد جدید

۱. عیسی حجم زیادی از آب را به شراب تبدیل کرد (انجیل یوحنا ۱:۲ الی)
۲. عیسی شراب نوشید (انجیل متی ۱۱:۱۸ الی ۱۹، انجیل لوقا ۷:۳۳ الی ۳۴، ۱۷:۲۲)
۳. پطرس متهم به مستی با شراب تازه در پنتیکاست شد (اعمال رسولان ۱۳:۲)
۴. شراب می تواند به عنوان دارو مورد استفاده قرار گیرد (انجیل مرقس ۱۵:۲۳، انجیل لوقا ۳۴:۱۰، اول تیموتائوس ۵:۲۳)
۵. رهبران نباید سواستفاده گر باشند. این بدین معنی نیست که باید طرفدار منع استفاده از الکل باشند (اول تیموتائوس ۳:۳ و ۸، تیتوس ۱:۷، ۲:۳، اول پطرس ۴:۳)
۶. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (انجیل متی ۱:۲۲، مکاشفه ۹:۱۹)
۷. مستی پشیمانی است (انجیل متی ۲۴:۴۹، انجیل لوقا ۴۵:۱۲، ۳۴:۲۱، اول قرنتیان ۵:۱۱ الی ۱۳، ۱۰:۶، غلاطیان ۵:۲۱، اول پطرس ۴:۳، رومیان ۱۳:۱۳ الی ۱۴)

III. بینش الهیاتی

A. تنشها و جدلها

۱. شراب هدیه خدا است
۲. مستی مشکل اساسی است
۳. مومنین در برخی از فرهنگها باید به خاطر انجیل آزادیهای خود را محدود کنند (انجیل متی ۱۵:۱ الی ۲۰، انجیل مرقس ۷:۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۱۰:۸، رومیان ۱۴)

B. گرایش در عبور از مرزها

۱. خدا منشا همه خوبیها است
۲. انسان سقوط کرده از تمامی هدایای خدا با فرا رفتن از مرزها و محدودیتها، سو استفاده کرده است
- C. سو استفاده در ما است، نه در چیزها. در خلقت هیچ چیز شیطانی وجود ندارد

IV. فرهنگ یهودیت قرن اول و تخمیر

- A. تخمیر خیلی سریع آغاز می شود، تقریباً شش ساعت بعد از اینکه انگور له شد
- B. آداب یهود می گوید وقتی کف نازکی بر روی سطح ظاهر شد (به نشانه تخمیر)، تبدیل به شراب شده است (ما آسروت ۷:۱). به این "شراب تازه" یا "شراب شیرین" گفته می شود.
- C. تخمیر اولیه پس از یک هفته کامل می شود.
- D. تخمیر ثانویه حدود ۴۰ روز به طول می انجامد. در این مرحله به آن "شراب کهنه" گفته می شود و می توان آن را به محراب تقدیم کرد (ادهویوت ۱:۶)
- E. شرابی که با تنهشین آن باشد (شراب قدیمی) شراب خوب تلقی می شود، ولی باید قبل از استفاده از به خوبی صاف و تصفیه شود.
- F. شراب یک سال پس از تخمیر به خوبی عمل می آید. سه سال بیشترین مدتی است که می توان شراب را نگاهداری کرد. در این مدت به آن شراب قدیمی گفته می شود و باید با آب رقیق گردد.
- G. فقط طی ۱۰۰ سال گذشته در محیطهای استریل و مواد افزودنی شیمیایی می توان مدت زمان تخمیر را به تعویق انداخت. در دوران قدیم نمی توانستند فرایند تخمیر را متوقف سازند.

- A. اطمینان حاصل کنید که تجربه، الهیات و تفسیر انجیلی عیسی و فرهنگ یهودی/مسیحی قرن اول را کم بها نمی‌کند. بدیهی است که آنها به طور کامل طرفدار منع مصرف مشروبات الکلی نبودند.
- B. من مدافع مصرف الکل نیستم! با این وجود، بسیاری شاهد موضع‌گیری انجیل در این خصوص هستند و اینک ادعای ارجحیت بر رسوم فرهنگی را دارند.
- C. از نظر من، رومیان ۱۴ و اول قرن‌تین ۸:۱۰ بینش و خط مشی بر اساس محبت و رفاقت برای مومنین ارائه کرده‌اند و انجیل را در فرهنگ ما نشر کرده‌اند، نه آزادی فردی یا داوری انتقادی را. اگر انجیل تنها مرجع ایمان و تجربه است، پس شاید ما باید در مورد این مسئله مجدداً فکر کنیم.
- D. اگر ما کلاً منع مصرف الکل را اراده خدا بدانیم، پس در مورد عیسی چه باید گفت، در فرهنگ مدرن هم ما به طور مرتب شراب می‌نوشیم (مثلاً اروپا، اسرائیل، آرژانتین).

۲۲:۱۹ "نان" توجه کنید که بره ذکر نشده است. این غذا اهمیت کاملاً جدیدی برای کلیسا دارد و به طور جداگانه با جشن سالانه اسرائیل ملی پیوند ندارد. این نماد نجات جدید (خروج) از گناه بود (به عنوان مثال، میثاق جدید، مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴).

■ "این بدن من است" چهار درک عمده از این غذا در کلیسا وجود داشته است:

۱. تثبیت اثبات کاتولیک رومی، به این معنی که این در حقیقت بدن مسیح است
۲. استدلال مارتین لوتر، که کمی از لفظ شماره ۱ کمتر است
۳. حضور معنوی جان کالوین، که از ردیف‌های ۱ و ۲ کمتر تحت اللفظی است
۴. درک نمادین زوینلی

این تعبیر که عناصر در واقع بدن و خون مسیح می‌شوند از یوحنا ۶: ۴۳-۵۸ حاصل می‌شود که با این حال، در متن، خوراک پنج هزار نفری را ثبت می‌کند و یهودیان انتظار داشتند که مسیح همانطور که موسی به آنان خوراک داد، آنها را تغذیه کند، نه شام ارباب.

■ "این را به یاد من به جا آرید" این یک حال امری فعال است. این عبارت منحصر به انجیل لوقا است. کلمه *anamnēsis* دو بار در گزارش پولس از شام ارباب در اول قرن‌تین ۱۱: ۲۴، ۲۵ آمده است. لوقا ممکن است اصطلاحات خود را از کلیساهای پولس بدست آورد. این احتمالاً به همین دلیل است که چندین شکل و کلمه غیر لوقایی در لوقا ۲۲: ۱۹ ب الی ۲۰ وجود دارد.

۲۰: ۲۲

NASB, NRSV,

"ریختن"

TEV, NJB

"جاری ساختن"

NKJV

موضوع خاص: ریخته شدن (عهد جدید)

SPECIAL TOPIC: POURED OUT

اصطلاح یونانی کلاسیک *cheō* به معنی "ریختن" (معمولاً به مفهوم ریختن درون چیزی) است. حالت تشدید یافته آن *ekcheō*، دو مفهوم را بسط می‌دهد:

۱. ریختن خون بی گناه، مراجعه شود به پیدایش ۹: ۶، ۳۷: ۲۲، تثبیه ۱۹: ۱۰، انجیل متی ۲۳: ۳۵، اعمال رسولان ۲۲: ۲۰، رومیان ۳: ۱۵
۲. دادن قربانی، مراجعه شود به داوران ۶: ۲۰، اول سموئیل ۷: ۶، دوم سموئیل ۲۳: ۱۶، انجیل متی ۲۶: ۲۸، انجیل مرقس ۱۴: ۲۴، انجیل لوقا ۲۲: ۲۰

در مورد عیسی، این دو مفهوم در زمان کالواری (مصلوب شدنش) (مراجعه شود به *The New International Dictionary of New Testament Theology* اثر Colin Brown، جلد ۲، صفحات ۸۵۳ الی ۸۵۵).

انجیل همچنین از این فعل در رابطه با موارد زیر استفاده میکند:

۱. درون کسی حلول یافتن روح القدس (مراجعه شود به یوئیل ۲: ۲۸ الی ۲۹، حزقیال ۳۹: ۲۹، زکریا ۱۲: ۱۰، اعمال رسولان ۲: ۱۷ الی ۱۸ و ۳۳، ۱۰: ۴۵، تیتوس ۳: ۶)
۲. محبت خدا (مراجعه شود به رومیان ۵: ۵، به همسوی الهیاتی آن در غلاطیان ۴: ۶ توجه کنید)
۳. خشم خدا (مراجعه شود به مکاشفه ۱۶، این فعل هشت مرتبه استفاده شده است).

■ "عهد جدید است در خون من" این عهد جدید در ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۶، و زکریا ۹: ۱۱ توضیح داده شده است. این فکر برای یهودیان وحشت داشت که به فکر نوشیدن خون باشند (مراجعه کنید به لایوان ۱۷: ۱۴)، بدیهی است که عیسی به مرگ فداکارانه خود اشاره دارد و نه اینکه به معنای واقعی کلمه خون خود را بنوشاند!

موضوع خاص: شام سرور در انجیل یوحنا ۶

(SPECIAL TOPIC: THE LORD'S SUPPER IN JOHN 6)

۱. انجیل یوحنا خودش شام آخر سرور را ثبت نکرده است، هر چند فصل های ۱۳ الی ۱۷ مکالمات و دعای اتاق طبقه بالا را ثبت رسانده است. این حذف کردن ممکن است تعمدی باشد. کلیسای اواخر قرن اول شروع به نگاه کردن به مقررات در معنای مقدس کرد. و شروع کرد به آنها به عنوان کانالهای لطف الهی نگاه کردن. یوحنا با ثبت نکردن تعمید عیسی یا شام آخر، احتمالاً به این بسط مفهومی واکنش نشان داد.
 ۲. انجیل یوحنا ۶ در مورد خوراک دادن به پنج هزار نفر است. با این حال بسیاری از آن برای تعلیم نگرش تقدسی اوکاریستی استفاده کردند. این منشا دکتترین کاتولیک رم است (انجیل یوحنا ۵: ۳۶ الی ۵۶).
- سوال بر سر اینکه چگونه فصل ۶ با اوکاریست مرتبط است ماهیت دوگانه انجیل را نشان میدهد. بدیهی است که انجیل در رابطه با گفته ها و زندگی عیسی است، با این حال، آنها دهه ها بعد نوشته شدند و بیانگر نحوه ایمان نگارنده هستند. بنابراین سه سطح در نیت نویسندگان وجود دارد:

a. روح

b. عیسی شنوندگان اولیه

c. نویسندگان انجیل و مخاطبین آنها

چگونه باید تفسیر کرد؟ تنها روش قابل تائید باید گرایش متنی، دستور زبانی و لغوی بر اساس شرایط تاریخی باشد.

۳. ما باید به خاطر داشته باشیم که مخاطبین یهودیان بودند و زمینه فرهنگی توقعات مذهبی از مسیح بودند که یک سوپر موسی باید باشد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۳۰ الی ۳۱)، به خصوص در رابطه با تجربیات کتاب خروج مانند مانا. ربی ها از مزمور ۷۲: ۱۶ برای اثبات متن استفاده میکردند. گفته های غیر معمول عیسی (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۶۰ الی ۶۶ و ۶۲) برای مقابله با توقعات خطای مردم از مسیح بودند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶: ۱۴ الی ۱۵)..
۴. پدران کلیسای اولیه اتفاق نظر نداشتند که این عبارت به شام آخر اشاره میکند. کلمنت اسکندریه، اورینگن و ایسویوس هرگز در مباحثات خود در خصوص این متن به شام آخر اشاره نکردند.
۵. استعاره های این متن بسیار مشابه گفته های عیسی هستند که در مورد "زن در کنار چاه" در انجیل یوحنا ۴ استفاده شده اند. آب زمینی و نان به عنوان استعاره برای زندگی ابدی و واقعتهای معنوی و الهی استفاده شدند.
۶. این چند برابر کردن نان تنها معجزه ثبت شده در تمامی چهار انجیل است!

۲۲: ۲۱ "دست آن کس که قصد تسلیم من دارد، با دست من در سفره است" در لوقا، یهودا در کل شام ارباب شرکت می کند. در یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰ او قبل از شروع شام را ترک می کند. در متی و مرقس در نیمی از شام شرکت می کند. ما باید به یاد داشته باشیم که انجیل تاریخهای مدرن نیستند، بلکه دستگاه های انجیلی هستند! خیانت یهودا تحقق مزامیر ۴۱: ۹ است (مراجعه شود به یوحنا ۱۳: ۱۸).

۲۲: ۲۲ "پسر انسان همانطور که مقدر است، خواهد رفت" برای "پسر انسان" موضوع خاص را در لوقا ۵: ۲۴ مطالعه کنید.

فعل وجه وصفی مجهول از *horizō* است و به معنای یک محدوده یا حد است. ما کلمه انگلیسی "horizon" را از این اصطلاح یونانی دریافت می‌کنیم. مرگ قربانی عیسی بخشی از برنامه از پیش تعیین شده خدا است (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ اشعیا ۵۲: ۱۳-۵۳: ۱۲؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۰: ۴۲؛ ۱۳: ۲۹؛ ۱۷: ۲۶، ۳۱). مرگ عیسی یک برنامه بعدی یا برنامه جایگزین نبود! عیسی آمد که بمیرد (مراجعه شود به مرقس ۱۰: ۴۵؛ یوحنا ۳: ۱۶؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱)!

■ **"اما وای بر آن کس که او را تسلیم دشمن می‌کند"** این انجیل یوحنا است که خیانت‌های یهودا را در اوایل و اغلب ذکر می‌کند. (مراجعه کنید به یوحنا ۶: ۷۰؛ ۱۲: ۴؛ ۱۳: ۲، ۲۶، ۲۷؛ ۱۷: ۱۲؛ ۱۸: ۲-۵).

۲۲: ۲۳ این آیه آشفتگی و عدم اطمینان دوازده رسول را نشان می‌دهد. آنها چندین سال با عیسی بودند. آنها تعالیم او را شنیده بودند، معجزات او را می‌دیدند و به عنوان نمایندگان او عمل می‌کردند، اما آنها نمی‌فهمیدند! آنها حتی مطمئن نبودند که کدام یک خیانتکار بود!

عباراتی مانند این برای من در شک و تردید، گنجی و ترس دلگرم است. مسیحیت زندگی ایمان، اعتماد، امید، ترس و عدم اطمینان است. عادت کن تعجب شگفت انگیز این است که از طریق آن همه آرامش، شادی، رضایت و اطمینان حاصل می‌شود!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۲۴ الی ۲۷

^{۲۴} نیز جدالی میانشان در گرفت در این باره که کدام یک از ایشان بزرگتر است.^{۲۵} عیسی بدیشان گفت: «پادشاهان دیگر قومها بر ایشان سروری می‌کنند؛ و حاکمان ایشان 'ولی نعمت' خوانده می‌شوند.^{۲۶} اما شما چنین مباشید. بزرگترین در میان شما باید همچون کوچکترین باشد و رهبر باید همچون خادم بود.^{۲۷} زیرا کدام یک بزرگتر است، آن که بر سفره نشیند یا آن که خدمت کند؟ آیا نه آن که بر سفره نشیند؟ اما من در میان شما همچون خادم هستم.

۲۲: ۲۴ "نیز جدالی میانشان در گرفت در این باره که کدام یک از ایشان بزرگتر است" هر وقت عیسی مرگ خود را بیان می‌کرد، شاگردان شروع به بحث می‌کردند که جانشین او چه کسی خواهد بود (مراجعه کنید به متی ۱۸: ۱-۵؛ ۲۰: ۲۴-۲۸؛ مرقس ۹: ۳۳ الی ۳۷؛ ۱۰: ۴۱-۴۵؛ لوقا ۹: ۴۶). کلمه یونانی "جدل" دلالت بر شخص آماده استدلال دارد. متن یوحنا ۱۳ شامل همین مسئله است. زمینه بزرگتر گفتگو در "اتاق مهمان" در هنگام شام ارباب، یوحنا ۱۳-۱۷ است. آنها هنوز در ذهن خود پادشاهی خاکی، یک پادشاهی یهودی داشتند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱: ۶). آنها در حال بحث بودند که کدام یک از آنها جایگاه عیسی را به عنوان رهبر می‌گیرد.

۲۲: ۲۵ الی ۲۷ عیسی چندین کلمه را به معنای مردان قدرتمند به کار می‌برد: "پادشاهان"، "کسانی که دارای اقتدار هستند"، "نیکوکاران" (استفاده شده از پادشاهان سوریه). اینها همه مربوط به افراد قدرتمند است. رهبران مسیحی باید رهبران خدمتگزار باشند. عیسی مسیح این کار را برای آنها نشان داد، زیرا او پاهای آنان را در یوحنا ۱۳: ۳-۵ شستشو داد و نیز با الوهیت خود هنگام مرگ بر بالای صلیب. رهبران الهی باید مردم پادشاهی خدا باشند، مردم کمسیون بزرگ!

سقوط درگیر خودخواهی است. ایمان به عیسی مروج از خود گذشتگی است (مراجعه کنید به غلاطیان ۲: ۲۰). ما برای خدمت نجات پیدا می‌کنیم. ما زندگی می‌کنیم تا خدمت کنیم، همه چیز برای عیسی است، نه برای ما (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۴۸).

موضوع خاص: رهبری خادم

۲۲: ۲۷ سوال دوم لوقا ۲۲: ۲۷ انتظار پاسخی "بله" را دارد. این عبارت معمولی "نقش معکوس" است. راههای خدا روشهای ما نیستند (مراجعه کنید به اشعیا ۵۵: ۸).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۲۸ الی ۳۰

^{۲۸} «شما کسانی هستید که در آزمایشهای من در کنار من ایستادید.^{۲۹} پس همان گونه که پدرم پادشاهی ای به من عطا کرد، من نیز به شما عطا می‌کنم،^{۳۰} تا بر سفره من در پادشاهی من بخورید و بیاشامید و بر تختها بنشینید و بر دوازده قبیله اسرائیل داوری کنید.

۲۸: ۲۲

NASB "کسانی که در محاکمات من در کنار من ایستاده اند"

NKJV	"کسانی که در دادگاه های من با من ادامه داده اند"
NRSV	"کسانی که در محاکمات من در کنار من ایستاده اند"
TEV	"شما در طول آزمایشات من با من ماندید"
NJB	"شما مردانی هستید که در آزمایشات من با ایمان در کنار من ایستاده اند"

این یک وجه وصفی کامل فعال است. عیسی باید در بشارت در جاده‌ها، به وقایع و تلاش‌هایشان طی سالهایی که در کنار هم بودند، اشاره کند. جمعیت زیادی آمدند و رفتند، اما این هسته پیروان باقی مانده است. این گروه همچنین شامل چندین زن بود که با آنها سفر می‌کردند (مراجعه کنید به لوقا ۸: ۱-۳) و بعضی از صد و بیست نفر در اتاق فوقانی در پنتیکاست (اعمال رسولان ۱: ۱۳-۱۵).

موضوع خاص: زنانی که با عیسی شاگردانش سفر میکردند

SPECIAL TOPIC: WOMEN WHO TRAVELED WITH JESUS AND HIS DISCIPLES

<u>متی ۲۷: ۵۵ الی ۵۶</u>	<u>مرقس ۱۵: ۴۰ الی ۴۱</u>	<u>لوقا ۸: ۲ الی ۳: ۲۳: ۴۹</u>	<u>یوحنا ۱۹: ۲۵</u>
مریم مجدلیه	مریم مجدلیه	مریم مجدلیه	مریم، مادر عیسی
مریم، مادر یعقوب و یوسف	مریم، مادر یعقوب کوچک و یوسف	یونا، همسر چوزا (خدمتکار هیرود)	خواهر مادرش
مادر پسران زبیدی (یعقوب و یوحنا)	سالومه	سوزانا و دیگران	مریم، همسر کلوپاس
			مریم مجدلیه

در زیر یادداشت های من در مورد این زنان از تفسیر من از مرقس ۱۵: ۴۰-۴۱ آمده است:

"شماری از زنان نیز از دور نظاره می‌کردند" گروه شاگردان توسط چندین زن مورد حمایت و پشتیبانی مالی و فیزیکی قرار میگرفت (یعنی آشپزی، شستشو، و غیره، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۵: ۴۱، انجیل متی ۲۷: ۱۵، انجیل لوقا ۸: ۳).

"مریم مجدلیه" مجدلیه شهر کوچکی در کناره‌های دریای جلیل، در سه مایلی شمال تیریه بود. پس از اینکه عیسی از او دیورا بیرون راند، بسیاری از این شهر به او ایمان آوردند (مراجعه شود به انجیل لوقا ۸: ۲). به طور غیر منصفانه به او تهمت فاحشگی زده بودند ولی در عهد جدید هیچ شاهی بر این امر وجود ندارد. مراجعه شود به موضوع خاص در بخش مربوط به انجیل مرقس ۱۶: ۱.

"مریم مادر یعقوب کوچک و یوشا" در انجیل متی ۲۷: ۵۶ از او به عنوان مادر یعقوب و یوسف نام برده شده است. در انجیل متی ۲۸: ۱ از او به عنوان "آن مریم دیگر" نام برده شده است. سوال اصلی این است که او همسر کی بود؟ در انجیل یوحنا ۱۹: ۲۵ احتمالاً او همسر کلوپاس است، گفته شده که فرزندان او پسران حلفا هستند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷: ۵۶، انجیل مرقس ۱۵: ۴۰، ۱۶: ۱ الی ۲). به موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند در بخش مربوط به انجیل مرقس ۱۶: ۱ مراجعه کنید.

"سالومه" این مادر یعقوب و یوحنا بود که بخشی از دایره درونی شاگردان عیسی و همسر زبیدی بودند (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۵۶؛ مرقس ۱۵: ۴۰؛ ۱۶: ۱-۲).

در زیر یادداشتهای من درباره این زنان از تفسیر من درباره یوحنا ۱۹: ۲۵ آمده است:

"نزدیک صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش، و نیز مریم زن کلوپاس و مریم مجدلیه ایستاده بودند" بحثهای زیادی میان اینکه سه نفر یا چهار نفر آنجا بودند وجود دارد. این احتمال هست که چهار نفر بودند زیرا دو خواهر به اسم مریم نبودند. از خواهر مریم سالومه، در انجیل مرقس ۱۵: ۴۰ و ۱۶: ۱ نام برده شده است. اگر این درست باشد، پس به معنی این است که یعقوب، یوحنا، و عیسی پسر خاله بودند. یک روایت قرن دوم (Hegesippus) می‌گوید که کلوپاس برادر یوسف بود. مریم مجدلیه کسی بود که عیسی از او هفت دیو بیرون رانده بود، و اولین کسی بود که انتخاب کرد تا پس از رستاخیز بر او ظاهر شود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۲۰ الی ۲، ۱۱ الی ۱۸، انجیل مرقس ۱۶: ۱۱، انجیل لوقا ۱: ۲۴ الی ۱۰).

۲۲: ۲۹ الی ۳۰ عیسی می دانست که او کیست و چرا آمده (مراجعه کنید به یوحنا ۱: ۱۵-۷). او اقتدار این را دارد (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۱۸) که برای پیروان خود محلی را که پدر به او داده بودند (مکان‌های افتخاری در سفره سر) تعیین کنید.

۲۲: ۳۰ "و بر تختها بنشینید و بر دوازده قبیله اسرائیل داوری کنید" زمان دقیق، هدف و افرادی که باید اداره شوند نامشخص است (رجوع کنید به متی ۱۹: ۲۸؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۱-۱۲؛ مکاشفه ۳: ۲۱). این عبارت مطمئناً کلیسای عهد عتیق اسرائیل و کلیسای عهد جدید را با آغوش باز و تفکیک ناپذیر پیوند می دهد.

موضوع خاص: سلطنت در پادشاهی خدا

(SPECIAL TOPIC: REIGNING IN THE KINGDOM OF GOD)

مفهوم حکومت کردن با مسیح بخشی از مقوله الهیات بزرگتری به نام "پادشاهی خدا" است. این یک جایایی از مفهوم عهد عتیقی از خدا به عنوان شاه واقعی اسرائیل است (مراجعه شود به اول سموئیل ۷: ۸). او به صورت نمادین (اول سموئیل ۷: ۷؛ ۱۰: ۱۷-۱۹) از طریق یک نسل از قبیله یهود (پیدایش ۴۹: ۱۰) و خانواده جس (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷) سلطنت کرد.

عیسی تحقق نبوت عهد عتیق در مورد مسیح است. او پادشاهی خدا را با قیام خود از مردگان در بیت اللحم افتتاح کرد. پادشاهی خدا تبدیل به ستون مرکزی موعظه عیسی شد. پادشاهی به طور کامل در او آمده بود (متی ۱۰: ۷؛ ۱۱: ۱۲؛ ۱۲: ۲۸؛ مرقس ۱: ۱۵؛ لوقا ۹: ۱۱؛ ۱۱: ۲۰؛ ۱۶: ۱۶؛ ۱۷: ۲۰-۲۱).

با این حال، پادشاهی در آینده (*eschatological*) بود. این در حال حاضر بود، اما نه کامل شده (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰؛ ۸: ۱۱؛ ۱۶: ۲۸؛ ۲۲: ۱-۱۴؛ ۲۶: ۲۹؛ ۲۷: ۱۱؛ ۲۸: ۱۳؛ ۲۹: ۱۴-۱۰؛ ۳۰: ۲۲؛ ۳۱: ۱۶، ۱۸). عیسی اولین بار به عنوان بنده رنج کشیده آمد (اشعیا ۵۲: ۵۳-۵۴)؛ به صورت فروتن (زکریا ۹: ۹)، اما او به عنوان شاه شاهان بازگشت (متی ۲: ۲، ۲۱، ۵؛ ۲۷: ۱۱-۱۴). مفهوم "سلطنت" قطعاً بخشی از این الهیات "پادشاهی" است. خدا پادشاهی را به پیروان عیسی داده است (نگاه کنید به لوقا ۱۲: ۳۲).

مفهوم سلطنت با مسیح دارای چند جنبه و سوال است.

۱. آیا عباراتی که ادعا می کنند خداوند "پادشاهی" را از طریق مسیح به مؤمنان داده است، به "سلطنت کردن" اشاره دارد (انجیل متی ۵: ۳، ۱۰؛ انجیل لوقا ۱۲: ۳۲)؟
۲. آیا گفته‌های عیسی به شاگردان اصلی در قرن اول قرن یهودی به کلیه مؤمنان اشاره دارند (انجیل متی ۱۹: ۲۸؛ انجیل لوقا ۲۲: ۲۸-۳۰)؟
۳. آیا تاکید پولس بر حاکمیت در این زندگی اکنون متضاد یا تکمیل متون فوق (رومیان ۵: ۱۷؛ اول قرنتیان ۴: ۸) است؟
۴. چگونه رنج بردن و سلطنت کردن به یکدیگر مرتبط هستند (رومیان ۸: ۱۷؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۱-۱۲؛ اول پطرس ۱: ۱۳؛ مکاشفه ۱: ۹)؟
۵. موضوع مکرر مکاشفه، تقسیم سلطنت مسیح شکوهمند است، اما آیا این حکومت
 - a. زمینی است، مکاشفه ۵: ۱۰
 - b. هزاره ای است، مکاشفه ۲۰: ۴ الی ۶
 - c. ابدی است، مکاشفه ۲: ۲۶، ۳: ۲۱، ۲۲: ۵ و دانیال ۷: ۱۴ و ۱۸ و ۲۷

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۳۱ الی ۳۴

۳۱ «ای شمعون، ای شمعون، شیطان اجازه خواست شما را همچون گندم غرابال کند. ۳۲ اما من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود. پس چون بازگشتی، برادرت را استوار بدار.» ۳۳ اما او در پاسخ گفت: «ای سرورم، من آماده‌ام با تو به زندان بروم و جان بسپارم.» ۳۴ عیسی جواب داد: «پطرس، بدان که امروز پیش از بانگ خروس، سه بار انکار خواهی کرد که مرا می شناسی.»

۲۲: ۳۱ "ای شمعون، ای شمعون" دو مرتبه تکرار کردن یک نام راهی برای یک سرزنش ملایم بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۶: ۴۶؛ ۱۰: ۴۱؛ ۲۲: ۳۱؛ اعمال رسولان ۹: ۴؛ ۲۲: ۷؛ ۲۶: ۱۴). توجه کنید که عیسی او را شمعون می نامد و نه پطرس (صخره). او در چند ساعت آینده هر چیزی خواهد بود بجز سنگ.

"شیطان درخواست کرده است که همه شما را مانند گندم بخوابد"	NASB
"شیطان از شما خواسته است ، تا شما را گندم کند"	NKJV
"شیطان خواسته است همه شما را مانند گندم الک کند"	NRSV
"شیطان اجازه آزمایش همه شما را داده است ، تا کالاهای را از بد جدا کنید ، زیرا یک کشاورز گندم را از چوب جدا می کند"	TEV
"شیطان آرزوی خود را دارد که همه شما را مانند گندم الک کند"	NJB

"شما" جمع است. این یعنی همه شاگردان. این به نظر می رسد بسیار شبیه ایوب ۱: ۱۲؛ ۲: ۶ باشد. قبل از عمل شیطان باید اجازه خدا را بخواهد. TEV و NJB معنای فعل *exaiteō* را (در اینجا آنورست اخباری میانی) می گیرند، همانطور که در پاپیری استفاده می شد (Moulton and Milligan, *Vocabulary of the Greek Testament*, صفحه ۲۲۱).

غریب کردن فرآیندی از (۱) لرزاندن دانه از طریق صاف کننده برای از بین بردن خاک و سنگهای کوچک و سایر ناخالصیها قبل از آماده سازی آن برای خوردن غذا یا (۲) جدا کردن دانه از کلبه توسط باد است. در اینجا استعاره ای از زمان آزمایش / جداسازی است.

۲۲: ۳۲ "اما من برای تو دعا کردم" ضمیر *egō* در ابتدا آمده است و همانند "من خودم" است. عیسی به طور خاص برای پطرس دعا کرد. عیسی برای شاگردانش دعا می کرد پس از آن و اکنون در یوحنا ۱۷. عیسی همچنان برای همه مؤمنان دعا می کند (مراجعه کنید به عبرانیان ۷: ۲۵؛ ۹: ۲۴؛ اول یوحنا ۲: ۱). همین فعل در لوقا ۲۱: ۳۶ برای مؤمنان در حال دعا و نگهبانی استفاده می شود.

■ "تا ایمانت تلف نشود" این یک فکر ترسناک است (به موضوع خاص در لوقا ۶: ۴۶ مراجعه کنید). پطرس با سوگند سه بار شناختن عیسی را انکار می کند! اما پطرس توبه می کند و رابطه خود را با ایمان دوباره برقرار می کند (یهودا چنین نمی کند).

اگر رهبر قدرتمند گروه رسولان در برابر حمله و شکست شیطانی آسیب پذیر است، چرا بقیه یاران پیروان مسیح (گذشته و حال) نیستند؟

■ "پس چون بازگشتی" حتی در میان وسوسه ها، عیسی با این گفته پطرس را تقویت می کند. من معتقدم یوحنا ۲۱ پس از انکار، مجدداً و رسماً پطرس را به عنوان رهبر گروه باز میگرداند. شگفت آور است که او اولین خطبه مسیحی را در پنتیکاست در اعمال رسولان ۲ موعظه خواهد کرد!

۲۲: ۳۳ این آیه به وضوح مبارز بر سر اراده را نشان می دهد. پطرس واقعا می خواست پیروی کند و به ارباب خود خدمت کند، اما در قلب افتاده انسان درگیری وحشتناکی رخ می دهد (مراجعه شود به افسسیان ۶: ۱۰-۱۹). فردیت، به علاقه به نفس و حفظ نفس، به مسائل نهایی تبدیل می شوند (مراجعه شود به رومیان ۷). پطرس حاضر بود در هنگام دستگیری در باغ جیتسیمانه، برای عیسی بمیرد، اما نه در آتش خارج از خانه کاهن اعظم (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۴۱؛ مرقس ۱۴: ۳۸).

۲۲: ۳۴ "پیش از بانگ خروس" زمان بانگ خروس (قبل از ساعت ۳ صبح) و تعداد بانگها (مراجعه شود به مرقس ۱۴: ۳۰) نمونه هایی از دانش ماورای طبیعی عیسی است.

■ "که مرا می شناسی" فعل "شناختن" یک کامل نامحدود فعال است که به معنای یک عمل گذشته است و به حالت مستقر در وجود می آید. معنای عبری "دانستن" واقعیتی در مورد این نیست، بلکه رابطه شخصی صمیمانه است (پیدایش ۴: ۱؛ ارمیا ۱: ۵). پطرس ادعا می کرد که او هرگز رابطه ای شخصی با عیسی نداشته است!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۳۵ الی ۳۸

۳۵ سپس از آنها پرسید: «آیا زمانی که شما را بدون کیسه پول و توشه دان و کفش گسیل داشتم، به چیزی محتاج شدید؟» پاسخ دادند: «نه، به هیچ چیز.»^{۳۶} پس به آنها گفت: «اما اکنون هر که کیسه یا توشه دان دارد، آن را بگیرد و اگر شمشیر ندارد، جامه خود را فروخته، شمشیری بخرد.^{۳۷} زیرا این نوشته باید درباره من تحقق یابد که: «او از خطاکاران محسوب شد.» آری، آنچه درباره من نوشته شده، در شرف تحقق است.»^{۳۸} شاگردان گفتند: «ای خداوند، بنگر، دو شمشیر داریم.» به ایشان گفت: «کافی است!»

۲۲: ۳۵ "زمانی که شما را بدون کیسه پول و توشه دان و کفش گسیل داشتم" این مربوط به سفرهای دوازده و ماموریت هفتاد تن است (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۳؛ ۱۰: ۴). این آنها را به یاد زمان بشارت می اندازد که آنها برای حفظ امنیت، حمایت و تامین کاملاً باید به خدا وابسته باشند.

■ "به چیزی محتاج شدید" این سوال انتظار پاسخ "نه" دارد.

۲۲: ۳۶ "اگر شمشیر ندارد، جامه خود را فروخته، شمشیری بخرد" پطرس ظاهرا این را به معنای واقعی کلمه مانند سایر شاگردان گرفت (لوقا ۲۲: ۳۸). این احتمالا زمینه قطع گوش خادم کاهن توسط پطرس است. من اعتقاد ندارم که عیسی به معنای واقعی کلمه صحبت می کرد، اما از لحاظ تصویری از مبارزات پیش رو سخن میگوید.

یک تناقض بین تامین الهی و آمادگی انسان وجود دارد. هر دو مورد نیاز هستند. این بخشی از رابطه میثاق ایمان با خدا است. مومنان به دلیل تلاشهایشان با برکت و کارآمد نیستند، بلکه به دلیل نعمت آنها، آزادانه خود را به وظایف معنوی محول شده از جانب خدا می سپارند.

این آیه، که شامل سه زمان امری آتوریست فعال است، نشان می دهد که همه دستورات نباید به معنای واقعی کلمه گرفته شوند. زبان انسان با شرایط تاریخی خاص و متون ادبی رابطه پیچیده ای دارد. بخشی از تصویر خدا در بشر تواناییهای زبانی ماست.

۲۲: ۳۷ "این نوشته باید درباره من تحقق یابد" (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت "آنچه که نوشته شده است باید در مورد من تحقق یابد" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این به نبوت عهد عتیق اشاره دارد (در اینجا اشعیا ۵۳: ۱۲). فعل "نوشته" یک وجه وصفی کامل مجهول است که اصطلاحی برای الهام بخش عهد عتیق است. زندگی، آموزه ها و اعمال عیسی پیامدهای نبوتی عهد عتیقی داشت.

نویسندگان عهد عتیق و عهد جدید اعتقاد داشتند که خدا صمیمانه در آفرینش او نقش داشته است. او خود را در کتاب مقدس به انسان نشان می دهد. یکی از راههای قدرتمندی که او اعتبار و اقتدار مکاشفه خود را اثبات می کند، پیشگویی پیش بینی است. بسیاری از پیشگویی های عهد عتیق تحقق نوع شناسی هستند (اتفاقی برای اسرائیل یا رهبران او رخ می دهد که بعدا در زندگی عیسی نیز رخ می دهند: مزامیر ۲۲؛ هوشع ۱: ۱) و سایر موارد مانند این، به طور خاص وقایع آینده منحصر به فرد را برای مسیح ثبت می کنند (مراجعه کنید به اشعیا ۵۳، میکا ۵: ۲). هیچ کتاب "مقدس" دیگری از ادیان جهان نبوت پیش بینی کننده ای ندارد. این به وضوح ماهیت فوق طبیعی کتاب مقدس و کنترل و دانش خدا از تاریخ را نشان می دهد.

NASB	"زیرا آنچه به من اشاره دارد، تحقق آن است"
NKJV	"زیرا همه چیز در مورد من پایان دارد"
NRSV	"و در واقع آنچه درباره من نوشته شده است تحقق می یابد"
TEV	"آنچه درباره من نوشته شده است به حقیقت می پیوندد"
NJB	"بله، آنچه درباره من می گوید حتی اکنون به تحقق آن رسیده است"

این می تواند به (۱) نبوت کتاب مقدس در مورد مسیح یا (۲) زندگی عیسی در تحقق اراده و برنامه رستگاری خداوند اشاره کند، که این کار به پایان رسیده است. ساعت او فرا رسیده است. Charles B. Williams, *The New Testament In the Language of the People*, "بله، آن گفته درباره من تحقق یافته است"، که باعث می شود لوقا ۲۲: ۳۷ همسوی مترادف عبری باشد.

■ "او از خطاکاران محسوب شد" این نقل قول از یک بند ترانه اشعیا ۵۲: ۵۳-۱۳ است (مراجعه شود به لوقا ۵۳: ۱۲). این خاصترین پیشگویی عهد عتیق در مورد رد مسیح و مرگ متعاقب آن است. مسیح رنج خواهد برد (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵)!

۲۲: ۳۸ "کافی است" این یا به این واقعیت اشاره دارد که (۱) شمشیر کافی وجود دارد یا (۲) از این نوع گفتگوها کافی است (پاورقی TEV)

استعاره صحبت می کند و رسولان او را به معنای واقعی کلمه تلقی میکنند. از آنجا که او به دلیل منظر و ذهنیت جهانی نمی تواند با آنها ارتباط برقرار کند، بحث را خاتمه می دهد. آنها از این رویکرد استفاده می کنند زیرا به نظر می رسد عیسی مسیحی است که از خرید شمشیر برای نبرد فیزیکی بین شاگردانش و گروه بزرگی از سربازان دفاع کند.

F. F. Bruce, سؤالات و پاسخ ها می گوید:

"سرور ما در اینجا با طنز غمناکی صحبت می کند: از آنجایی که پسر انسان قرار است جزو تبه کاران (به ویژه با راهزنان مانند آن دو که با او مصلوب شده اند) تلقی شود، چرا پیروان او به همین ترتیب نباید لباس بپوشند و شمشیر ببندند و با ابزارهای دیگری که قبلا برایشان ممنوع بود، خود را مسح نکنند؟ با در نظر گرفتن او به معنای واقعی کلمه، شاگردان فاش کردند که دو شمشیر دارند. اما او با درک اینکه آنها را نفهمیده اند،

موضوع را رد کرد: "بس است!" او گفت، "این کار را خواهد کرد." او مطمئن آرزو نمی کرد که آنها از شمشیرها برای دفاع از او استفاده کنند (همانطور که کلامش به سادگی می گوید)، و دو شمشیر برای دفاع از خود ناکافی بودند " (صفحه ۶۳).

این اساسا فهمی است که در کتاب *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۴۸۶-۴۸۷ یافت شده است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۳۹ الی ۴۶

۳۹ سپس عیسی بیرون رفت و بنا به عادت، راهی کوه زیتون شد و شاگردانش نیز از پی او رفتند. ۴۰ چون به آن مکان رسیدند، به ایشان گفت: «دعا کنید تا در آزمایش نیفتید.» ۴۱ سپس به مسافت پرتاب سنگی از آنها کنار گرفت و زانو زده، چنین دعا کرد: ۴۲ «ای پدر، اگر اراده توست، این جام را از من دور کن؛ اما نه خواست من، بلکه اراده تو انجام شود.» ۴۳ آنگاه فرشته ای از آسمان بر او ظاهر شد و او را تقویت کرد. ۴۴ پس چون در رنجی جانکاه بود، با جدیتی بیشتر دعا کرد، و عرقش همچون قطرات خون بر زمین می چکید. ۴۵ چون از دعا برخاست و نزد شاگردان بازگشت، دید از فرط اندوه خفته اند. ۴۶ به ایشان گفت: «چرا در خوابید؟ برخیزید و دعا کنید تا در آزمایش نیفتید.»

۲۲: ۳۹ " بنا به عادت، راهی کوه زیتون شد " ظاهرا عیسی اغلب از این مکان برای نماز و عبادت استفاده می کرد. این احتمال نیز وجود دارد که این محل اردوگاه وی در زمان سفر به اورشلیم بود. کوه زیتون واقعا یک خط الراس به سمت شرق اورشلیم است که حدود ۲/۵ مایل فاصله دارد. این شهر در حدود ۳۰۰-۴۰۰ فوت بالاتر از شهر است. این باعث می شود آن را به مکانی زیبا برای چشم پوشی از شهر مقدس و معبد تبدیل کنید. ظاهرا عیسی در آنجا در سفرهای به اورشلیم اردو میزد (لوقا ۳۷: ۲۱).

۲۲: ۴۰ " چون به آن مکان رسیدند " لوقا هرگز از باغ جیتسمانه آن طور که مرقس (مراجعه شود به لوقا ۱۴: ۳۲) و متی (مراجعه شود به لوقا ۲۶: ۳۶) اشاره میکنند، نام نمیبرد.

■ " دعا کنید تا در آزمایش نیفتید " (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت " دعا کنید تا در دام وسوسه نیفتید" نوشته شده است و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) "دعا کنید" یک حال میانی امری (دیپوننت) است که یک فرمان مداوم را نشان می دهد. عیسی با یاری همیشگی با پدر در حال نماز به زمان محاکمه خود نزدیک شد. از میان تمامی اناجیل، لوقا، از همه بیشتر بر زندگی و دعای عیسی تاکید دارد. اصطلاح «وسوسه» شکل اسمی فعل *peirazō* است. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲ ببینید.

۲۲: ۴۱ عیسی به همراه همه رسولانش (به جز یهودا) به جیتسمانه آمد تا دعا کند. ظاهرا او گروه بزرگتر و همچنین حلقه درونی شاگردان، پطرس، یعقوب و یوحنا را ترک کرد. او سپس آنها را رها کرد و مسافت کوتاهی از آنان دور شد و شروع به دعا کرد (زمان اخباری کامل میانی [دیپوننت]) که نشان دهنده آغاز یک عمل در زمان گذشته با عود یک عمل است (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۳۹، ۴۲، ۴۴).

■ "زانو زدن" اناجیل متی و مرقس "عیسی بر روی زمین سجده کرد" دارند (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۳۹؛ مرقس ۱۴: ۳۵). انجیل لوقا عیسی زانو زده است، دارد. موقعیت عادی نماز یهودی با چشم و دستهایی که به بهشت برداشته می شد، در حالت ایستاده بود. این تجربه به هیچ وجه عادی نبود!

۲۲: ۴۲ "پدر" موضوع خاص زیر را ببینید.

موضوع خاص: پدر

SPECIAL TOPIC: FATHER

عهد عتیق به صورت استعاره رابطه صمیمی با خدا را تحت عنوان پدر معرفی می کند (به موضوع خاص: پدر بودن خدا مراجعه شود):

۱. ملت اسرائیل اغلب به عنوان فرزند "پسر" یهوه توصیف می شوند
۲. حتی کمی قبل تر در تشبیه از خدا به عنوان پدر یاد شده است
۳. در تشبیه ۳۲ از اسرائیل به عنوان "فرزندان او" و خدا به عنوان "پدر" شما یاد شده است
۴. این الهام در مزمو ۱۰۳: ۱۳ مطرح شده و در مزمو ۶۸: ۵ (به صورت پدر یتیمان) بسط یافته است
۵. در میان پیامبران متداول بود (رجوع شود به اشعیا ۱: ۲، ۶۳: ۸، اسرائیل به عنوان پسر، خدا به عنوان پدر، ۶۳: ۱۶، ۶۴: ۸، ارمیا ۳: ۴ و

عیسی به زبان آرامی صحبت می کرد که بدین معنی است که بسیاری از جاهایی که "پدر" به کار رفته است، کلمه یونانی آن "Pater" است، و می تواند منعکس کننده کلمه *abba* در زبان آرامی باشد (رجوع شود به انجیل مرقس ۱۴: ۳۶). این کلمه شبیه "بابا" (Daddy) یا "پاپا" (Papa) منعکس کننده صمیمت با پدر است، و افشا کردن آن برای پیروانش رابطه صمیمی ما با پدر را تشویق می کند. کلمه "پدر" به سختی برای **یهوه** در عهد عتیق استفاده شده است، ولی عیسی اغلب و به صورت فراگیر از آن استفاده می کند. این یک مدرک بزرگ رابطه با خدا از طریق مسیح برای پیروان است (رجوع شود به انجیل متی ۶: ۹).

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است، که دلالت می کند درخواست عیسی امکان پذیر بود. این عبارت در هر سه انجیل سینوپتیک تکرار می شود (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۳۹ و مرقس ۱۴: ۳۵).

■ "این جام را از من دور کن" ما در اینجا در زمین بسیار مقدس هستیم زیرا طبیعت انسانی عیسی مسیح با خواست پدر می جنگد.

این یک استعاره عهد عتیق برای سرنوشت فرد بود (مراجعه شود به مزامیر ۱۶: ۵؛ ۲۳: ۵؛ ۵: ۵؛ ۵۱: ۲؛ متی ۲۰: ۲۲). معمولا از این روش به معنای داوری (مثلا منفی) استفاده می شد (مراجعه کنید به ۱۱: ۶؛ ۷۵: ۸؛ اشعیا ۵۱: ۱۷، ۲۲؛ ارمیا ۲۵: ۱۵-۱۶، ۲۷-۲۸؛ ۴۹: ۱۲؛ مراثنی ارمیا ۴: ۲۱؛ حزقیال ۲۳: ۳۱-۳۳؛ حبقوق ۲: ۱۶). این اصطلاح غالبا با مستی همراه است، که استعاره عهد عتیق دیگری برای داوری است. عیسی می خواهد خاموش باشد! ترس گناه نیست. او با ایمان با ترس روبرو شد. بنابراین ما هم باید چنین کنیم!

■ "اما نه خواست من، بلکه اراده تو انجام شود" در این زمینه بشریت و ایمان واقعی عیسی می درخشد! گرچه طبیعت انسانی او برای نجات فریاد می زند، قلب او برپا است تا برنامه ابدی پدر کفارہ جانشینی را انجام دهد (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ اشعیا ۵۳، مرقس ۱۰: ۴۵؛ لوقا ۲۲: ۲۲؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱؛ افسسیان ۲: ۱۱ الی ۳: ۱۳).

فعل "بودن" حال امری میانی (دیپونت) است. وسوسه دور زدن صلیب بود! این دقیقا وسوسه شیطان در بیابان در لوقا ۴ بود (به James S. Stewart, *The Life and Teaching of Jesus Christ*, صفحات ۳۹-۴۶ مراجعه شود).

۲۲: ۴۳ الی ۴۴ این آیات در دستنوشته یونانی باستانی یونیکال α^2 *, α , Δ , L , K , D و X Delta یافت می شود. آنها همچنین در نقل قول های جاستین شهید، ایرنوس، هیپولیتوس، جوزفوس و جروم یافت می شوند. با این حال، آنها در MSS P⁶⁹ [احتمالا⁷⁵، α^1 ، A ، B ، N ، T و W ، و همچنین نسخ خطی که توسط کلمنت اسکندریه و اورینگن به کار رفته است، حذف نشده اند. ⁴UBS حذف خود را "یقین" (A) عنوان می کند.

Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture*, صفحات ۱۸۷-۱۹۴، فرض می کند که این آیات علاوه بر رد مسیحیت ادبی (عرفانی) اوایل قرن دوم که انسانیت و رنج مسیح را انکار می کنند، آغاز قرن دوم است. درگیری کلیسا با بدعت های کریستولوژیکی منبع احتمالی بسیاری از تغییرات اولیه نسخ خطی بود.

NASB، UBS⁴ و NRSV این آیات را چاپ می کنند، در حالی که TEV، NKJV و NIV پاورقی دارند که می گوید: "برخی از نسخ خطی باستانی آیات ۴۳ و ۴۴ را حذف نمی کنند." این اطلاعات مختص انجیل لوقا است.

۲۲: ۴۵ "از فرط اندوه خفته اند" فقط لوقا این یادداشت را اضافه می کند تا توضیح دهد که چرا شاگردان نتوانستند بیدار بمانند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۴۷ الی ۵۳

^{۴۷}هنوز سخن می گفت که گروهی از راه رسیدند. یهودا، یکی از آن دوازده تن، آنان را هدایت می کرد. او به عیسی نزدیک شد تا وی را ببوسد،
^{۴۸}اما عیسی به او گفت: «ای یهودا، آیا پسر انسان را با بوسه تسلیم می کنی؟»^{۴۹} چون پیروان عیسی دریافتند چه روی می دهد، گفتند: «ای سرور ما، شمشیرهایمان را بکشیم؟»^{۵۰} و یکی از آنان غلام کاهن اعظم را به شمشیر زد و گوش راستش را برید.^{۵۱} اما عیسی گفت: «دست نگاه دارید!» و گوش آن مرد را لمس کرد و شفا داد.^{۵۲} سپس خطاب به سران کاهنان و فرماندهان نگهبانان معبد و مشایخی که برای گرفتار کردن او آمده بودند، گفت: «مگر من راهزنم که با چماق و شمشیر به سراغم آمده اید؟^{۵۳} هر روز در معبد با شما بودم، و دست بر من دراز نکردید.

۴۷:۲۲ "گروهی" لوقا غالباً به جمع افرادی که از عیسی پیروی می کردند تا تعالیم او را بشنوند و معجزات خود را بشنوند، یاد می کند. طعنه آمیز است که اکنون در این آیه و ۴:۲۳ آنها دشمن هستند، اما در لوقا ۲۳:۴۸ (صلیب) جمعیتی که برای تماشای آن آمده اند، اندوهگین و پراکنده می شوند.

■ "او به عیسی نزدیک شد تا وی را ببوسد" این یک خوشامد معمولی یک دانشجو برای ربی خود بود (مراجعه شود به مرقس ۱۴:۴۵). این نشانه محبت بود (مراجعه کنید به لوقا ۲۲:۴۸)، اما در اینجا راهی برای اشاره به عیسی بود تا بتوانند او را دستگیر کند.

۵۰:۲۲ یوحنا ۱۸:۱۰ از شاگردان (پطرس) و برده کاهن اعظم (مالخوس) نام می برد.

۵۱:۲۲

NASB	"متوقف شوید ، بیش از این دیگر نه"
NKJV	"حتی این را اجازه دهید"
NRSV	"دیگر از این نه"
TEV	"این دیگر کافیست"
NJB	"کافی است"

این یک حال امری فعال است. این سه معنی ممکن دارد.

۱. اگر او به شاگردان خطاب می کند ، به این معنی است که اجازه دهید این اتفاق برای من بیفتد
۲. اگر او خطاب به جمعیت سخن می گوید، بدان معنی است که ما دیگر مبارزه نخواهیم کرد
۳. پاورقی NASB (۱۹۷۰) این عبارت در ارتباط با شفا دادن گوش خادم توسط عیسی بوده و همچنین دلالت این دارد که خشونت بیشتر جایز نیست.

■ "و گوش آن مرد را لمس کرد و شفا داد" متی، مرقس، و یوحنا همه ذکر کردند که پطرس گوش بنده کاهن اعظم را قطع کرد. فقط لوقا شفابخشی را ثبت می کند. مشخص نیست که آیا عیسی (۱) خونریزی را متوقف کرده است یا (۲) گوش را ترمیم کرده است. لوقای پزشک به این موضوع علاقمند است. نمی دانم که آیا مالخوس مومن شد یا نه. این باید یک لحظه بسیار چشمگیر برای همه این مردانی که برای دستگیری عیسی فرستاده بودند، باشد!

۵۲:۲۲ "سران کاهنان" دلیل کثرت این است که از زمانی که رومیان فلسطین را اشغال کردند، کاهن اعظم یک سمت سیاسی بود که توسط یک خانواده خریداری شده بود. جای تردید است که خود کاهن اعظم به باغ آمده باشد، اما احتمالاً نمایندگان وی از سانهدرین (بزرگان) بودند.

■ "با چماق و شمشیر" رومیان شمشیر می زدند و پلیس معبد (افسران، به یادداشت های لوقا ۲۲:۴ مراجعه کنید) چماق در اختیار داشتند.

۵۳:۲۲ این آیه مربوط به پلیس معبد و نمایندگان سانهدرین است. این یک سوال و متهم نافذ است. همانطور که عیسی «زمان» نبوی خود را داشت (حرف تعریف مشخص، متی ۲۶:۴۵؛ مرقس ۱۴:۳۵، ۴۱)، همینطور هم نیروهای شرارت (اقتدار تاریکی) کار خود را انجام دادند. دستگیری، محاکمه، مرگ و رستاخیز عیسی همه بخشی از طرح رستگاری خداوند بود.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲:۵۴ الی ۶۲

^{۵۴}سپس او را گرفتند و به خانه کاهن اعظم بردند. پطرس دورادور از پی ایشان می رفت. ^{۵۵}در میانه صحن خانه، آتشی روشن بود و جمعی گرد آن نشستند. پطرس نیز در میان آنان بنشست. ^{۵۶}در این هنگام، کنیزی او را در روشنائی آتش دید و به او خیره شده گفت: «این مرد نیز با او بود.» ^{۵۷}اما او انکار کرد و گفت: «ای زن، او را نمی شناسم.» ^{۵۸}کمی بعد، کسی دیگر او را دید و گفت: «تو نیز یکی از آنهايي.» پطرس در پاسخ گفت: «ای مرد، من از آنها نیستم.» ^{۵۹}ساعتی گذشت و کسی دیگر به تأکید گفت: «بی گمان این مرد نیز با او بود، زیرا جلیلی است.» ^{۶۰}پطرس در پاسخ گفت: «ای مرد، نمی دانم چه می گویی.» هنوز سخن می گفت که خروس بانگ زد. ^{۶۱}آنگاه خداوند روی گرداند و به پطرس نگاه کرد، و پطرس سخن او را به یاد آورد که گفته بود: «امروز پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار خواهی کرد.» ^{۶۲}پس بیرون رفت و به تلخی بگریست.

۲۲: ۵۴ "سپس او را گرفتند و به خانه کاهن اعظم بردند" احتمالا عنا و قیافا در یک خانه بزرگ زندگی می کردند (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۵۷-۵۸؛ یوحنا ۱۸: ۱۳، ۱۵، ۲۴). به نظر می رسد ترتیب آزمایشات قبل از عنا (۱) باشد. (۲) قبل از قیافا؛ (۳) قبل از کل سانهدرین؛ (۴) قبل از پیلاتس؛ (۵) قبل از هیروود؛ و (۶) دوباره قبل از پیلاتس.

■ "اما پطرس دورادور از پی ایشان می رفت" دستگیری جیتسمانه باعث شد که بیشتر شاگردان از ترس دستگیری فرار کنند. با این حال، یوحنا ممکن است در خانواده کاهن اعظم افراد را بشناسد، زیرا ظاهرا او در محاکمات در برابر رهبران یهود حضور داشته است. همچنین پطرس، عیسی را کاملاً نکرده، بلکه از دور او را دنبال میکرد. او نمی توانست در کنار عیسی بماند، و نیز نتوانست آنجا را ترک کند (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۵۸؛ مرقس ۱۴: ۵۴).

۲۲: ۵۵ "آتشی روشن بود" به نظر می رسد این موضوع به (۱) پلیس معبد یا (۲) خادمان کاهنان اعظم اشاره داشته باشد.

۲۲: ۵۶ "کنیزی" تنوع زیادی در بین اناجیل میان متهم کنندگان پطرس که کی بود و چه موقع آمد وجود دارد. بدیهی است که چندین نفر در اطراف آتش او را شناختند و وی را به چالش کشیدند.

۲۲: ۵۷ "او را نمی شناسم" کلید تفسیری این عبارت فعل نیست، بلکه معنی عبری "شناختن" است. پطرس هرگونه رابطه شخصی با عیسی ناصری را تکذیب می کند.

۲۲: ۵۸ در اینجا پطرس انکار می کند که وی جزئی از شاگردان عیسی بوده است.

۲۲: ۵۹ "بی گمان این مرد نیز با او بود، زیرا جلیلی است" این به لهجه پطرس اشاره دارد.

تلفظ اصوات در زبان آرامی بین اورشلیم و جلیل متفاوت بود. پطرس حتی لهجه خود را انکار می کند!

۲۲: ۶۱ "آنگاه خداوند روی گرداند و به پطرس نگاه کرد" (در کتاب مقدس اصطلاح *Lord* به معنی ارباب / سرور نوشته شده که در نسخه فارسی به اشتباه خداوند ترجمه شده است) این کار با عصبانیت انجام نشد، بلکه در اندوه و دلسوزی بود. احتمالا عیسی از اتاق عناس به اتاق قیافا در همان خانه منتقل می شد. این پیشگویی عیسی را در لوقا ۲۲: ۳۴ به انجام رساند. این توبه غم انگیز پطرس را آغاز می کند (مراجعه کنید به لوقا ۲۲: ۶۲؛ متی ۲۶: ۷۵)!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۶۳ الی ۶۵

۶۳ آنان که عیسی را در میان داشتند، او را استهزا کرده، می زدند،^{۶۴} و چشمان او را بسته، می گفتند: «نبوت کن و بگو چه کسی تو را می زند؟»^{۶۵} و ناسزاهای بسیار دیگر به او می گفتند.

۲۲: ۶۳ "آنان که عیسی را در میان داشتند، او را استهزا کرده، می زدند" عیسی توسط نگهبانان یهودی، نگهبانان هیروود و نگهبانان رومی مورد ضرب و شتم قرار گرفت. این ضرب و شتم ها ممکن است تحقق اشعیا ۵۳: ۲ باشند.

۲۲: ۶۴-۶۵ این سربازان رومی عصبانیت و ناامیدی خود را در برابر انحصارگرایی و ادامه شورش جمعیت یهود بر روی عیسی بیرون کشیدند. او موضوع تمسخر آنها شد!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۲: ۶۶ الی ۷۱

۶۶ چون صبح شد، شورای مشایخ قوم، یعنی سران کاهنان و علمای دین، تشکیل جلسه دادند و عیسی را به حضور فرا خواندند.^{۶۷} گفتند: «اگر تو مسیحی، به ما بگو.» پاسخ داد: «اگر بگویم، سخنم را باور نخواهید کرد،^{۶۸} و اگر از شما بپرسم، پاسخ نخواهید داد.^{۶۹} اما از این پس، پسر انسان به دست راست قدرت خدا خواهد نشست.»^{۷۰} همگی گفتند: «پس آیا تو پسر خدایی؟» در پاسخ گفت: «شما خود گفتید که هستیم.»^{۷۱} پس گفتند: «دیگر چه نیازی به شهادت است؟ خود از زبانش شنیدیم.»

۲۲: ۶۶ "چون صبح شد" اگر دادگاه شبانه روز پنجشنبه (۱۴ نisan) اتفاق افتاده باشد، این اتفاق در صبح جمعه رخ داده است (۱۴ نisan). عیسی تا ظهر مصلوب خواهد شد (نisan ۱۴، مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۴۴) و قبل از آغاز شبات در شب جمعه در روز جمعه دفن می شود (نisan ۱۵، به جز لوقا ۲۳: ۵۴).

زمان و ترتیب این محاکمات از انجیل تا انجیل متفاوت است. باید به یاد داشته باشیم که این تاریخ یا شرح حال غربی نیستند، بلکه مسیرهای نجات بخشی برای گروه های خاص افراد است. تنوع از الهام و اعتماد به نفس خود رویدادها کم نمی کند!

■ "شورای مشایخ قوم، یعنی سران کاهنان و علمای دین، تشکیل جلسه دادند" این کار توسط سانهدرین انجام شد (به موضوع خاص در لوقا ۹: ۲۲ مراجعه کنید) تا جلوه ای از قانونی بودن به دادگاه غیرقانونی شبانه داده شود.

موضوع خاص: دادگاه شبانه عیسی در برابر سانهدرین (متی ۲۶: ۵۷-۶۸)

SPECIAL TOPIC: THE NIGHT TRIAL OF JESUS BEFORE THE SANHEDRIN (MATT. 26:57-68)

- A. هیچ محاکمه ای برای سرقت در شب برگزار نمی شد.
- B. محاکمه و مجازات اعدام در همان روز نباید انجام شود.
- C. هیچ محاکمه ای در روز عید یا در آستانه عید برگزار نمی شود.
- D. این صبح خاص برای گفتن ایبات محفوظ است (رجوع کنید به تواریخ ۶: ۸؛ ۱۸: ۱۱).
- E. صبح امروز نیز زمان ارائه هدایا در معبد بود (رجوع کنید به نمایشگاه ۱۵: ۲۳).

۶۷: ۲۲ "اگر" اولین "اگر" در این آیه شرط نوع اول است. معمولاً واقعیت یک بیانیه را نشان می دهد، اما در اینجا بطور طعنه آمیز مورد استفاده قرار می گیرد و این نشان می دهد که چگونه متن ادبی بر حالت دستور زبانی تاثیر می گذارد. هیچ قانون سخت و سریع وجود ندارد. متن، متن، متن، متن مهم است!

NASB, NKJV,
NJB
"کرایست"
NRSV, TEV
"مسیح"

در اینجا مثال خوبی از سخنگویان آرامی در یونانی ضبط شده است. آنها از عیسی سوال می کنند که آیا او آن مسح شده خداوند است - مسیح!

■ "به ما بگو" این یک آنوریست امری فعال است. آنها "بله" یا "نه" روشن می خواهند.

■ "اگر" دوم "اگر" در این آیه یک شرط نوع سوم است، که بیانگر عمل بالقوه است.

■ "باور نخواهید کرد" سانهدرین اطلاعاتی درباره عیسی نمی خواست. آنها می خواستند او را محکوم کنند. به یاد داشته باشید که این ملاقات بعد از دو محاکمه شبانه طولانی قبل از عناس و قیافا بود (لوقا ۲۲: ۵۴). هرچه عیسی گفت، ذهن و قلب آنها از قبل سخت شده بود. هیچ پاسخ ایمنی ممکن نبود. گناه نابخشودنی رخ داده بود. موضوع خاص را در لوقا ۱۱: ۱۹ ببینید.

این آیه (مانند لوقا ۲۲: ۶۸) حالت دستور زبانی قویترین نفی در یونانی کوبین را دارد.

۱. منفی مضاعف $ou + mē$

۲. وجه وصفی آنوریست

۶۸: ۲۲ "اگر" این یک جمله دیگر شرطی نوع سوم است. مسیح در بسیاری از مواقع سعی کرده بود با رهبران اورشلیم گفتگو کند، اما آنها نتوانستند یا نتوانستند به سوالات وی پاسخ دهند. عیسی آنها را خوب می شناخت!

■ "نه" این یک منفی مضاعف است با وجه وصفی آنوریست، که نفی تأکیدی است!

۶۹: ۲۲ "پسر انسان به دست راست قدرت خدا خواهد نشست" این یک جمله ناقص است که اشاره به مزامیر ۱۱۰: ۱ دارد، متنی به طور خاص مسیحانه، مربوط به "فرزندان" ویژه داوود که به مسیح آینده مرتبط می شوند.

عبارت "در دست راست خدا" یک عبارت انسانشناختی در مورد خدا است گویی او یک مرد میباشد. در حقیقت، خدا روح است و هیچ جسمی ندارد، بنابراین نیازی به یک تخت و جنجال فیزیکی نیست (به موضوعات خاص در لوقا ۱: ۵۱ مراجعه کنید). عیسی به سوال خود به تعبیری غیرقابل انکار عهد عتیقی پاسخ داد!

۲۲: ۷۰ "و همگی گفتند" توجه کنید به جمع. حاضران یک صدا صحبت کردند!

■ "پس آیا تو پسر خدایی" ما از مرقس ۱۴: ۵۵-۵۹ می آموزیم که شاهدان دروغین در اتهامات خود ناکام ماندند. در این مرحله، سانهدرین سعی کرد تا عیسی را وادار کند تا خودش را به استیضاح برساند. این امر در قوانین یهود غیرقانونی بود. عبارت "پسر خدا" در عهد عتیق برای ملت اسرائیل، پادشاه اسرائیل و مسیح استفاده می شود. این قطعاً مفاهیم مسیحانه داشت. موضوع خاص را در لوقا ۱: ۳۵ ببینید.

"بله من هستم"	NASB
"شما راست می گوید که من هستم"	NKJV
	NRSV, TEV,
"شما می گوید که من هستم"	NET
"این شما هستید که می گوید من هستم"	NJB, REB
"شما راست می گوید که من هستم"	NIV

عیسی، به طور کلی، تأیید می کند که او مسیح است (مراجعه کنید به مرقس ۱۴: ۶۲). او می دانست که آنها این عنوان را بدست می آورند تا قبل از روم او را متهم کنند.

ترجمه Moffat در این مرحله برای جلب معنای ظریف این عبارت بسیار مفید است. "این حرف شماسست، نه من، آنرا اینگونه قرار نمی دهم، اما از آنجا که شما چنین برداشت میکنید، نمی توانم آن را انکار کنم" (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۶۴).

A. T. Robertson, *Word Pictures In the New Testament*, جلد ۲، صفحه ۲۷۷، تجزیه و تحلیل مربوطه را که عیسی اعتراف می کند

انجام می دهد

۱. کرایست (مسیح)، لوقا ۲۲: ۶۷

۲. پسر انسان در دست راست خدا، لوقا ۲۲: ۶۹

۳. پسر خدا، لوقا ۲۲: ۷۰

همه این عبارات به صورت همسو استفاده می شوند.

۲۲: ۷۱ این آیه هدف سوال آنها را نشان می دهد. آنها می خواستند که او به آنچه کفر می پنداشتند اقرار کند. آنها در تلاش بودند تا نگرش و عملکرد خود را توجیه کنند!

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. به چه معنی است که شیطان وارد یهودا شد؟
۲. آیا یهودا از آنجا که کارهایش برایش مقدر شده بودند، مسئول اعمال خود است؟
۳. چرا یهودا به عیسی خیانت کرد؟
۴. چگونه شام ارباب با وعده غذایی عید پسخ ارتباط دارد؟
۵. چرا اناجیل نسبت به روز شام ارباب تفاوت دارند؟
۶. چرا داستان انجیل از انکار پطرس اینقدر متفاوت است؟
۷. چرا سانهدرین مسیح بودن عیسی را رد کرد؟

لوقا ۲۳

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
عیسی را نزد پیلاتس آوردند ۲۳: ۱ الی ۵	عیسی به پونتیوس پیلاتس تحویل داده شد ۲۳: ۱ الی ۵	عیسی در برابر پیلاتس ۲۳: ۱ الی ۵	عیسی در برابر پیلاتس ۲۳: ۱ الی ۲	عیسی در برابر پیلاتس ۲۳: ۲ الی ۷
			۲۳: ۳ الف ۲۳: ۳ ب ۲۳: ۴ ۲۳: ۵	
عیسی در برابر هیروود	عیسی با هیروود رو در رو میشود	عیسی در برابر هیروود	عیسی در برابر هیروود	عیسی در برابر هیروود ۲۳: ۸ الی ۱۲
۲۳: ۶ الی ۱۲	۲۳: ۶ الی ۱۲	۲۳: ۶ الی ۱۲	۲۳: ۶ الی ۱۲	
عیسی به مرگ محکوم شد	گرفتن جای باراباس	عیسی در برابر پیلاتس	عیسی به مرگ محکوم میشود	دوباره عیسی در برابر پیلاتس
۲۳: ۱۳ الی ۲۵	۲۳: ۱۳ الی ۲۵	۲۳: ۱۳ الی ۱۷ ۲۳: ۱۸ الی ۲۵	۲۳: ۱۳ الی ۱۷ ۲۳: ۱۸ الی ۱۹ ۲۳: ۲۰ الی ۲۱ ۲۳: ۲۲ ۲۳: ۲۳ الی ۲۵	۲۳: ۱۳ الی ۱۹ ۲۳: ۲۰ الی ۲۳ ۲۳: ۲۴ الی ۲۵
مصلوب شدن	شاه بر بالای صلیب	مصلوب شدن	عیسی مصلوب میشود	در راه کالواری
۲۳: ۲۶ الی ۳۱	۲۳: ۲۶ الی ۴۳	۲۳: ۲۶ الی ۳۱	۲۳: ۲۶ ۲۳: ۲۷ الی ۳۱	۲۳: ۲۶ الی ۳۲
۲۳: ۳۲ الی ۳۸		۲۳: ۳۲ الی ۳۸	۲۳: ۳۲ الی ۳۴ الف	مصلوب شدن ۲۳: ۳۳ الی ۳۴
۲۳: ۳۲ الی ۳۸		۲۳: ۳۲ الی ۳۸	۲۳: ۳۲ الی ۳۴ الف	مسیح مصلوب شده مسخره میشود ۲۳: ۳۵ الی ۳۸
۲۳: ۳۹ الی ۴۳		۲۳: ۳۹ الی ۴۳	۲۳: ۳۶ الی ۳۷ ۲۳: ۳۸ ۲۳: ۳۹ ۲۳: ۴۰ الی ۴۲ ۲۳: ۴۳	دزد خوب ۲۳: ۳۹ الی ۴۳
مرگ عیسی ۲۳: ۴۴ الی ۴۹	عیسی بر صلیب میمیرد ۲۳: ۴۴ الی ۴۹	۲۳: ۴۴ الی ۴۹	مرگ عیسی ۲۳: ۴۴ الی ۴۶ ۲۳: ۴۷ ۲۳: ۴۸ الی ۴۹	مرگ عیسی ۲۳: ۴۴ الی ۴۶ پس از مرگ ۲۳: ۴۷ الی ۴۸ ۲۳: ۴۹

تدفین	دفن کردن عیسی	عیسی در قبر یوسف دفن شد	دفن عیسی
۲۳: ۵۰ الی ۵۴	۲۳: ۵۰ الی ۵۴	۲۳: ۵۰ الی ۵۶	۲۳: ۵۰ الی ۵۶ الف
۲۳: ۵۵	۲۳: ۵۵ الی ۵۶ الف		
۲۳: ۵۶	۲۳: ۵۶ ب		۲۳: ۵۶ ب

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۱ الی ۵
 آنگاه همه شورا برخاستند و او را نزد پیلاتس بردند و از او شکایت کرده، گفتند: «این مرد را یافته‌ایم که قوم ما را گمراه می‌کند و ما را از پرداخت خراج به قیصر باز می‌دارد و ادعا دارد مسیح و پادشاه است.» آپس پیلاتس از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهودی؟» در پاسخ گفت: «تو می‌گویی!» آنگاه پیلاتس به سران کاهنان و جماعت اعلام کرد: «سببی برای محکوم کردن این مرد نمی‌یابم.» اما آنها به اصرار گفتند: «او در سرتاسر یهودیه مردم را با تعالیم خود تحریک می‌کند. از جلیل آغاز کرده و حال بدین جا نیز رسیده است.»

۲۳: ۱ NJB این آیه را نتیجه گیری پاراگراف آغاز شده در لوقا ۲۲: ۶۶ قرار می‌دهد. این امر به این دلیل است که "همه" به "سانهدرین" اشاره دارد (متی ۲۶: ۵۹)، که در صبح زود در تلاش برای مشروعیت بخشیدن به مراحل قضایی شب گذشته خود ملاقات کردند.

- ۲۳: ۲ "از او شکایت کرده، گفتند" گرچه عیسی توسط سانهدرین به دلیل کفر محکوم شد، اتهامی که آنها در برابر پیلاتس آوردند مربوط به فتنه است:
۱. فاسد کردن ملت
 ۲. منع پرداخت مالیات به سزار
 ۳. ادعای پادشاه بودن (مسیح یهودی، به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱ مراجعه کنید)

۲۳: ۳ "پیلاتس از او پرسید، گفت: آیا تو پادشاه یهودی؟" در پاسخ گفت: «تو می‌گویی!» عیسی جواب مثبت داد، اما با صلاحیت‌ها (به تعبیری شبیه جواب او به کاهن اعظم در لوقا ۲۲: ۷۰). پیلاتس (به موضوع خاص در لوقا ۳: ۱ مراجعه کنید) این را به عنوان "نه" برای اتهام سیاسی فتنه فهمیده است. یکی از اهداف اصلی لوقا و یوحنا نشان دادن این است که عیسی و یارانش هیچ گونه تهدیدی برای اقتدار روم نیستند (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۲۵؛ یوحنا ۱۸: ۳۶-۳۷).

۴: ۲۳

NASB	"من گناهی در این مرد نمی‌یابم"
NKJV	"من در این مرد تقصیری نمی‌یابم"
NRSV	"من هیچ مبنایی برای اتهام علیه این مرد نمی‌بینم"
TEV	"دلیلی برای محکوم کردن این مرد نمی‌یابم"

لوقا، همچون یوحنا، بارها و بارها بر این حقیقت تأکید می کند که عیسی خیانتکار نبود و پیلاتس این را فهمید (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱۴، ۱۵، ۲۲؛ یوحنا ۱۸: ۳۸؛ ۱۹: ۴، ۶).

۵: ۲۳

NASB	"اما آنها همچنان اصرار داشتند"
NKJV	"اما آنها مصرتر بودند"
NRSV	"اما آنها اصرار داشتند"
TEV	"اما آنها حتی بیشتر اصرار میکردند"
NJB	"اما آنها سماجت میکردند"

این یک زمان اخباری غیر کامل فعال است. اصطلاح یونانی *epischuō* فقط در اینجا در عهد جدید ظاهر می شود، اما در Septuagint دو بار استفاده می شود. سایر نویسندگان انجیل از اصطلاح *katēgoreō* استفاده می کنند (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۱۲؛ مرقس ۱۵: ۳؛ یوحنا ۱۸: ۲۹؛ حتی لوقا در لوقا ۲۳: ۱۰). لوقا اغلب در هنگامی که انجیل مرقس را دنبال میکند، از واژگان خود استفاده می کند. آموزه الهام باید شامل روح القدس با استفاده از واژگان نویسندگان عهد جدید باشد. سخنان آنها توسط خدا هدایت می شود، اما دیکته نمی شود. نویسندگان عهد جدید ماشین نویس نبودند.

NASB, NKJV, NRSV	"او مردم را تحریک می کند"
TEV	"او در بین مردم شورش می کند"
NJB	"او مردم را بر میانگیزاند"

در اینجا لوقا از همان فعل مرقس استفاده می کند (۱۵: ۱۱). این کلمه در Septuagint یافت نمی شود.

■ "از جلیل آغاز کرده" مقامات یهود این اتهام را اضافه کردند تا عیسی را به عنوان خائن روم بیشتر محکوم کنند. جلیل یک مرکز فعالیت فتنه گران بود. با این حال، پیلاتس از این موقعیت به عنوان فرصتی استفاده کرد تا مسئولیت قضایی را به هیروود منتقل کند (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۶-۷).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۶ الی ۷
 "چون پیلاتس این را شنید، خواست بداند آیا او جلیلی است. ^۷ و چون دریافت که از قلمرو هیروودیس است، او را نزد وی فرستاد، زیرا هیروودیس در آن هنگام در اورشلیم بود.

۲۳: ۶ این یک جمله شرطی درجه یک است. پیلاتس تصور کرد که عیسی اهل جلیل است.

۲۳: ۷ "قلمرو هیروودیس" این به هیروودیس آنتیپاس اشاره دارد. موضوع خاص: هیروود کبیر و خانواده او را در لوقا ۳: ۱ مطالعه کنید.

■ "زیرا هیروودیس در آن هنگام در اورشلیم بود" پسح یکی از سه جشن بزرگ سالانه یهودیان بود (مراجعه شود به لویان ۲۳). انتظار می رفت همه مردان یهودی شرکت کنند. مطمئناً تمام رهبران یهود حضور داشتند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۸ الی ۱۲
^۸ هیروودیس چون عیسی را دید، بسیار شاد شد، زیرا دیرزمانی خواهان دیدار وی بود. پس بنا بر آنچه درباره عیسی شنیده بود، امید داشت آیتی از او ببیند. ^۹ پس پرسشهای بسیار از عیسی کرد، اما عیسی پاسخی به او نداد. ^{۱۰} سران کاهنان و علمای دین که در آنجا بودند، سخت بر او اتهام می زدند. ^{۱۱} هیروودیس و سربازانش نیز به او بی حرمتی کردند و به استهزایش گرفتند. سپس ردایی فاخر بر او پوشاندند و نزد پیلاتس بازفرستادند. ^{۱۲} در آن روز، هیروودیس و پیلاتس بنای دوستی با یکدیگر نهادند، زیرا بیشتر دشمن بودند.

۲۳: ۸ "هیروودیس چون عیسی را دید، بسیار شاد شد" فقط لوقا دادگاه را قبل از هیروود ثبت می کند. هیروود به عیسی بسیار علاقمند بود (مراجعه کنید

به متی ۱۴: ۱-۲؛ لوقا ۹: ۹). منبع اطلاعات لوقا ممکن است نمایان بوده باشد که با هیروود بزرگ شده اند (اعمال رسولان ۱۳: ۱).

■ "امید داشت آیتی از او ببیند" هیروود در مورد عیسی کنجکاو بود. او از معجزاتش شنیده بود. در اینجا مسئله معجزه آسا است. این می تواند به کنجکاو و حیرت صرف منجر شود، اما نه به ایمان شخصی و توبه به عنوان پاسخ مناسب به پیام انجیل. شیطان می تواند معجزاتی انجام دهد (مراجعه کنید به متی ۲۴: ۲۴؛ مرقس ۱۳: ۲۲؛ مکاشفه ۱۳: ۱۳؛ ۱۶: ۱۴؛ ۲۰: ۲۰). عهد عتیق درباره این پیامبران دروغین در تثنیه ۱۳: ۱-۳ هشدار می دهد!

۲۳: ۹ "اما عیسی پاسخی به او نداد" این ممکن است تحقق اشعیا ۵۳: ۷ ب و ث باشد. عیسی در ابتدا پاسخی نداد

۱. سانهدرین (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۶۳)، اما بعداً به طور خلاصه آن را انجام داد (مراجعه کنید به متی ۲۶: ۶۳-۶۴)

۲. پیلاتس (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۱۲، ۱۴؛ مرقس ۱۵: ۵؛ یوحنا ۱۹: ۹)، اما بعداً انجام داد (مراجعه کنید به یوحنا ۱۸: ۳۴، ۳۶-۳۷؛ ۱۹: ۱۱)

۳. هیروود (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۹) عیسی به هیچ وجه پاسخی نداد.

۲۳: ۱۰ سانهدرین عیسی را به سمت هیروود همراهی کرد و او را به شدت متهم کرد. اصطلاح "قاطعانه" (*eutonōs*) "فقط در نوشته های لوقا استفاده می شود (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱۰؛ اعمال رسولان ۱۸: ۲۸)، اما در Septuagint است (مراجعه کنید به یوشع ۶: ۸). آنها ممکن است اتهامات خود را قبل از هیروود گسترش داده اند تا کفر را شامل شود. هیروود به نظم و ثبات در معبد حساس بود.

۲۳: ۱۱ این نمونه ای از انواع مشکلات تاریخی مفسران در تلاش برای ادغام چهار شرح زندگی عیسی است. لوقا اظهار داشت که سربازان هیروود عیسی را به عنوان پادشاه مسخره می کردند، اما متی ۲۷: ۲۷-۳۱، مرقس ۱۵: ۱۶-۲۰ و یوحنا ۱۹: ۱-۵ می گویند که این سربازان رومی بوده است. در اینجا گزینه های تفسیری به شرح زیر هستند:

۱. هر دو گروه از سربازان عیسی را مسخره کردند

۲. فقط سربازان هرود این کار را کردند

۳. فقط سربازان رومی این کار را کردند

باید به یاد داشته باشیم که اناجیل تاریخ غربی نیستند، بلکه دستگاه های انجیلی شرقی هستند. این رویداد بسیار مهم است، اما جزئیات باید نامشخص باشند. نویسندگان انجیل اقتدار تحت الهام از ترتیب دادن، سازگاری و انتخاب وقایع از زندگی عیسی داشتند. آنها صلاحیت اختراع کلمات، اعمال و وقایع را نداشتند! سربازان مسیح را مسخره کردند! چه کسی، چه زمانی و چرا باید مبهم بماند.

NASB, NKJV "لباس زرق و برق دار"

NRSV "یک لباس زیبا"

TEV "لباس خوب"

NJB "یک ردای گرانقیمت"

اصطلاح یونانی *lampros* اساساً به معنای "روشن" است (مراجعه شود به مکاشفه ۱۹: ۸) یا "درخشان"، احتمالاً "پر زرق و برق". یعقوب این کلمه را برای لباس یک مرد ثروتمند به کار می برد (یعقوب ۲: ۲، ۳). مرقس ۱۵: ۱۷ و یوحنا ۱۹: ۲ لباس را به عنوان بنفش (رنگ سلطنتی) توصیف می کنند. متی ۲۷: ۲۸ به عنوان شال (شنل سرباز). آنها او را به عنوان یک پادشاه فرضی مسخره می کردند!

۲۳: ۱۲ این دوستی بین پیلاتس و هیروود برای لوقا منحصر به فرد است، مورخان مدرن هیچ تصویری از این امر ندارند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۱۳ الی ۱۷

۱۳ پیلاتس سران کاهنان و بزرگان قوم و مردم را فرا خواند^{۱۴} و به آنها گفت: «این مرد را به تهمت شوراندن مردم، نزد من آوردید. من در حضور شما او را آزمودم و هیچ دلیلی بر صحت تهمتهای شما نیافتم.^{۱۵} نظر هیروودیس نیز همین است، چه او را نزد ما بازفرستاده است. چنانکه می بینید، کاری نکرده که مستحق مرگ باشد.^{۱۶} پس او را تازیانه می زنم و آزاد می کنم.»^{۱۷} در هر عید، پیلاتس می بایست یک زندانی را برایشان آزاد می کرد.

۲۳: ۱۳ این تعجب آور است از آنجا که سانهدرین عیسی را به نزد پیلاتس آورده است (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱) و او را به نزد هیروود همراهی کرد (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱۰). احتمالاً پیلاتس قبل از بازگشت به محاکمه عیسی مدتی طول کشید تا کارهای دیگر را انجام دهد.

۲۳:۱۵ " کاری نکرده " این یک مجهول کامل با الفاظ اضافی است. عیسی در طول زندگی خود کاری نکرد که شایسته مصلوب شدن باشد. در اینجا لوقا تأکید می کند که بالاترین مقام رومی، اتهامات یهود علیه عیسی را رد می کند!

۲۳:۱۶ " پس او را تازیانه می زنم و آزاد می کنم " این روال معمول در قوانین روم بود. این مجازات در مقایسه با شلاق شدید که قبل از مصلوب شدن رخ داده، خفیف بود. این اصطلاح از ریشه *païs* (کودک) است و در دوم قرن تیان ۱۱:۳۲ و عبرانیان ۱۲:۶، ۷، ۱۰ برای دیسپلین استفاده شده است. اما دارای مفهوم سخت تری در دوم قرن تیان ۶:۹ است.

عوامل بسیاری در اقدامات پیلاتس نقش دارند، اما مهمترین آنها اینها بودند:

۱. او بی گناهی عیسی را تصدیق کرد
۲. او دسیسه و تهمت زندهای سانهدرین را فهمید (مراجعه کنید به یوحنا ۱۹:۱۲)
۳. همسر خود به او هشدار داده بود (مراجعه کنید به متی ۲۷:۱۹-۲۰)
۴. او از شورش در ایام عید می ترسید (مراجعه کنید به لوقا ۱۸:۲۳)
۵. پیلاتس خود بسیار خرافاتی بود (مراجعه کنید به یوحنا ۱۹:۷-۸)

۲۳:۱۷ آیه ۱۷ از نسخه *A, P⁷⁵, B, K, L, T, ۰۷۰ یا ۰۱۲۴* و نسخه قدیمی لاتین، والگیت و کپتیک حذف شده است، اما در نسخ غیرقابل چاپ، D (بعد از لوقا ۲۳: ۱۹)، W و ۰۶۳ هست. این اطلاعات در متی ۲۷: ۱۵؛ مرقس ۱۵: ۶؛ و یوحنا ۱۸: ۳۹ موجود است. NASB و NKJV متن را با براکت درج می کنند. TEV، NRSV، و NJB آیه را کنار گذاشته و آن را در پاورقی قرار می دهند. UBS⁴ حذف خود را با عنوان "A" (یقین کامل) ارزیابی می کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۱۸ الی ۲۵

۱۸ اما آنها یکصد فریاد برآوردند: «او را از میان بردار و باراباس را برای ما آزاد کن!»^{۱۹} باراباس به سبب شورشی که در شهر واقع شده بود، و نیز به سبب قتل، در زندان بود. ^{۲۰} پیلاتس که می خواست عیسی را آزاد کند، دیگر بار با آنان سخن گفت. ^{۲۱} اما ایشان همچنان فریاد برآوردند: «بر صلیبش کن! بر صلیبش کن!»^{۲۲} سوّمین بار به آنها گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟ من که هیچ سببی برای کشتن او نیافتم. پس او را تازیانه می زنم و آزاد می کنم.»^{۲۳} اما آنان با فریاد بلند به اصرار خواستند بر صلیب شود. سرانجام فریادشان غالب آمد ^{۲۴} و پیلاتس حکمی را که می خواستند، صادر کرد. ^{۲۵} او مردی را که به سبب شورش و قتل در زندان بود و جمعیت خواهان آزادی اش بودند، رها کرد و عیسی را به ایشان سپرد تا به دلخواه خود با او رفتار کنند.

۲۳: ۱۸ " آنها یکصد فریاد برآوردند " این "آنها" شامل سانهدرین و یک سری اوباش است (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱۳). آرایش این اوباشان مشخص نشده است، اما مطمئناً شامل زائران زیادی از جلیل و پیریه، هواداران عیسی از اورشلیم، یا برخی از اعضای رهبری (مانند نیکودیموس و یوسف از آریماتیا) نمی شود. کاملاً ممکن است که هواداران باراباس (زیلوتها) برای همین منظور مطلع و عضو شدند یا خانواده و دوستان رهبری صدوقیان حامیان خود را جمع کرده بودند.

■ " او را از میان بردار " این شکل امری فقط در انجیل لوقا یافت می شود. این یک حال امری فعال از اصطلاح *airō* است که اساساً به معنای بالا بردن است. در اینجا از آن به معنای استعاری آن " برداشتن و کشتن " استفاده می شود (مراجعه کنید به یوحنا ۱۹: ۱۵). در *Septuagint* این معنی را میدهد (مراجعه کنید به اول مکابیان ۱۶: ۱۹؛ استر ۴: ۱). این کاربرد استعاری ممکن است از اصطلاح عبری " برای بلند کردن دست در مقابل " ناشی شده باشد (مراجعه شود به ایوب ۱۵: ۲۵).

■ " و باراباس را برای ما آزاد کن " این یک آنوریست امری فعال است. ظاهراً این یک روش رایج رومی (اما در اسناد تاریخی ناشناخته است) برای به دست آوردن آزادی یک یهودی زندانی در عید پسخ بود (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۱۵؛ مرقس ۱۵: ۶؛ یوحنا ۱۸: ۳۹). طعنه آمیز است که مرد آزاد شده همان جرمی را مرتکب شده بود که عیسی بدان متهم شده بود (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۱۹، که ممکن است منبع لوقا، به نقل از TEV) باشد.

۲۳: ۲۰ این یک آیه شگفت انگیز است. چرا پیلاتس می خواست عیسی را آزاد کند؟

۱. احساس او از عدالت رومی
۲. دشمنی او برای رهبری یهود
۳. خرافات شخصی یا هشدار همسرش

۲۳: ۲۱ " بر صلیبش کن! بر صلیبش کن!" اینها هر دو حال امری فعال هستند. این فریاد محکومیت توسط اوباشان در هر چهار انجیل ثبت شده است.

۱. متی ۲۷: ۲۲، ۲۳، آئوریست امری مجهول
۲. مرقس ۱۵: ۱۳، ۱۴، آئوریست امری فعال
۳. لوقا ۲۳: ۲۱ (دو بار)، حال امری فعال
۴. لوقا ۲۳: ۲۴، آئوریست نامحدود مجهول
۵. یوحنا ۱۹: ۶ (دو بار)، آئوریست امری فعال

اناجیل بر جنبه مرگ جسمانی عیسی بحثی ندارند (مراجعه کنید به مزامیر ۲۲: ۲۲). این شکل از مرگ در بین النهرین توسعه یافت و یونانیان و رومیان از آن استفاده کردند. این یک مرگ طولانی و فریبنده بود که چندین روز طول میکشید. هدف آن تحقیر و ترساندن به عنوان عامل بازدارنده شورش علیه روم بود. مقاله مفصلی در *Zondervan Pictorial Bible Encyclopedia*، جلد اول، صفحات ۱۰۴۰-۴۲ یافت میشود.

۲۳: ۲۲ "سومین بار"، لوقا اظهارات پیلاتس درباره بی گناهی عیسی را سه بار برای تاکید مجدد تکرار می کند! عیسی فتنه گر نبود!

۲۳: ۲۳ "اما آنها اصرار داشتند" این زمان اخباری میانی غیر کامل (دپوننت) است، که نشانگر اقدام مکرر است. مقامات یهود در حقیقت پیلاتس را تهدید کردند (مراجعه شود به یوحنا ۱۹: ۱۲).

۲۳: ۲۵ "عیسی را به ایشان سپرد" این اصطلاح در Septuagint در اشعیا ۵۳: ۱۲ استفاده می شود، "تحویل داده شد."

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۲۶

۲۶ چون او را می بردند، مردی شمعون نام از اهالی قیزوان را که از مزارع به شهر می آمد، گرفتند و صلیب را بر دوش او نهادند، و ادارش کردند آن را پشت سر عیسی حمل کند.

۲۳: ۲۶ "شمعون نام از اهالی قیزوان" این ظاهراً یهودی از قوم بود. بسیاری از یهودیان از قیروان (آفریقای شمالی) در اورشلیم وجود داشتند که به عنوان نماینده کنیسه خود حضور داشتند (اعمال رسولان ۲: ۱۰؛ ۶: ۹؛ ۱۱: ۱۱؛ ۲۰: ۱۳؛ ۱). من شک دارم که این مرد سیاه پوست بوده باشد. قیروان توسط تجار یونان (قرن هفتم میلادی) تاسیس شد و بسیاری از یهودیان یونانی زبان به این شهر مهاجرت کردند. به نظر می رسد وی یهودی بوده است که در روزهای عید شرکت می کرد. او ممکن است بعداً در کلیسا به شخصیتی بسیار مشهور بدل شود (مراجعه کنید به لوقا ۱۵: ۲۱؛ احتمالاً رومیان ۱۶: ۱۳).

■ "از مزارع به شهر می آمد" او احتمالاً در حومه شهر می ماند زیرا در اورشلیم جایی برای اقامت بیشتر زائران وجود ندارد. اهالی حومه های اطراف خانه خود را برای این زائران سالانه باز میکردند.

■ "صلیب را بر دوش او نهادند" ما از شکل دقیق صلیب (کمی "تی"، یک "T" بزرگ یا "X" مطمئن نیستیم و همچنین مطمئن نیستیم که چه بخشی از صلیب توسط محکومین قرن اول حمل می شده است. عیسی آنقدر مورد ضرب و شتم قرار گرفت (مراجعه کنید به اشعیا ۵۲: ۵۳؛ ۳: لوقا ۲۲: ۶۳؛ ۲۳: ۱۱؛ متی ۲۰: ۱۹؛ مرقس ۱۰: ۳۴؛ ۱۵: ۱۵؛ یوحنا ۱۹: ۱) که قادر به تحقق این بخش از مصلوب شدن نبود. سربازان رومی به هر دلیلی میتوانستند از اهالی درخواست چنین کمکی را بکنند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۲۷ الی ۳۱

۲۷ گروهی بسیار از مردم، از جمله زنانی که بر سینه خود می کوفتند و شیون می کردند، از پی او روانه شدند. ^{۲۸}عیسی روی گرداند و به آنها گفت: «ای دختران اورشلیم، برای من گریه مکنید؛ برای خود و فرزندانان گریه کنید. ^{۲۹}زیرا زمانی خواهد آمد که خواهید گفت: "خوشا به حال زنان نازا، خوشا به حال زحمهایی که هرگز نزادند و سینههایی که هرگز شیر ندادند!" ^{۳۰}در آن هنگام، به کوهها خواهند گفت: "بر ما فرو افتید!" و به تپهها که: "ما را بپوشانید!" ^{۳۱}زیرا اگر با چوب تر چنین کنند، با چوب خشک چه خواهند کرد؟»

۲۳: ۲۷ الی ۳۱ این قسمت فقط در لوقا یافت می شود، که به مکالمات عیسی با زنان توجه ویژه ای داشت.

۲۳:۲۷ "گروهی بسیار ... از پی او روانه شدند" این احتمالا مربوط به زائرنی است که فقط در حال بیدار شدن بودند و آنچه را که در ساعات اولیه صبح اتفاق افتاده بود می دانستند.

■ "زنانی که بر سینه خود می کوفتند و شیون می کردند" به نظر می رسد این به زنان اورشلیم مربوط می شود، نه به زنانی که شاگردان را همراهی می کردند (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۴۹، ۵۵-۵۶؛ ۱۸: ۱۳) زیرا عیسی آنان را "ای دختران اورشلیم" می نامد. (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۲۸).

۲۳:۲۸ "برای من گریه مکنید" این یک حال امری فعال با حرف نفی است که معمولا به معنی متوقف کردن یک عمل در حال انجام است.

■ "برای خود و فرزندانان گریه کنید" این یک حال امری فعال است. احتمالا به سقوط پیش بینی شده اورشلیم در سال ۷۰ میلادی اشاره دارد. (مراجعه کنید به متی ۲۴؛ مرقس ۱۳؛ لوقا ۲۱). به دلیل نفرین اوباش در متی ۲۷: ۲۵، ممکن است به پیامدهای معنوی و روانشناختی کفر اشاره کند.

۲۳:۲۹ "زمانی خواهد آمد" این به تخریب اورشلیم در سال ۷۰ میلادی توسط تیتوس اشاره دارد، اما همچنین ممکن است به آمدن دوم عیسی برای داوری اشاره داشته باشد.

■ "خوشا به حال زنان نازا" این یک ضد و نقیض گویی قوی برای این زنان یهودی بود که نازایی را به عنوان یک نفرین از طرف خدا تلقی میکردند.

۲۳:۳۰ این نقل قول از هوشع ۱۰: ۸ خطاب به اسرائیل شورشگر یا شاید یک اشاره به اشعیا ۲: ۱۹ باشد که زمینه قضاوت است. این متن عهد عتیقی نیز در مکاشفه ۶: ۱۶ نقل شده است.

۲۳:۳۱ ظاهرا این ضرب المثل متداولی است که در اصل به مفهوم "اگر آنها (یعنی مقامات رومی) بتوانند با من بی گناه اینگونه رفتار کنند، پس با شما چه خواهند کرد؟" است.

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است، که از منظر نویسنده یا برای اهداف ادبی او تصور می شود شرط درست است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۳۲

^{۳۲} دو مرد دیگر را نیز که هر دو جنایتکار بودند، می بردند تا با او بکشند.

۲۳:۳۲ "دو مرد دیگر را نیز که هر دو جنایتکار بودند، می بردند تا با او بکشند" این تحقق نبوت بود (مراجعه شود به اشعیا ۵۳: ۹؛ متی ۲۷: ۳۸).

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۳۳ الی ۳۸

^{۳۳} چون به مکانی که مجسمه نام داشت رسیدند، او را با آن دو جنایتکار بر صلیب کردند، یکی را در سمت راست او و دیگری را در سمت چپ.
^{۳۴} عیسی گفت: «ای پدر، اینان را ببخش، زیرا نمی دانند چه می کنند.» آنگاه قرعه انداختند تا جامه های او را میان خود تقسیم کنند.^{۳۵} مردم به تماشا ایستاده بودند و بزرگان قوم نیز ریشخندکنان می گفتند: «دیگران را نجات داد! اگر مسیح است و برگزیده خدا، خود را نجات دهد.»
^{۳۶} سربازان نیز او را به استهزا گرفتند. ایشان به او نزدیک شده، شراب ترشیده به او می دادند^{۳۷} و می گفتند: «اگر پادشاه یهودی، خود را برهان.»^{۳۸} نوشته ای نیز بدین عبارت بالای سر او نصب کرده بودند که 'این است پادشاه یهود.'

۲۳: ۳۳

NASB, NRSV,
TEV, NJB, NIV
"مجمعه"
NKJV
"کالواری"

در یونانی و انگلیسی به این "کرانیوم" گفته می شود. به زبان آرامی، "Golgotha"؛ به زبان لاتین، "calvaria". محل دقیق و توضیحات توپولوژیکی این مکان نامشخص است. این اصطلاح به مجسمه کامل اشاره نمی شود بلکه فقط پیشانی است. به نظر می رسد تپه ای کمی خشک، حداقل در یک یا احتمالا دو جاده اصلی که وارد اورشلیم می شوند، قرار دارد. به یاد داشته باشید که هدف از مجازات اعدام مهار شورش بیشتر بود.

■ "بر صلیب کردند" روایت های مصلوب بودن به معنای حل همدردی ما نیست، زیرا وحشت کالواری در درد جسمی نبود بلکه در شورش معنوی بشریت بود که آن را ضروری ساخت (مراجعه کنید به پیدایش ۳: ۱۵؛ مرقس ۱۰: ۴۵؛ دوم قرتیان ۵: ۲۱).

۲۳: ۳۴ قسمت اول لوقا ۲۳: ۳۴، "ای پدر، اینان را ببخش، زیرا نمی‌دانند چه می‌کنند"، در نسخ یونانی یافت می‌شود - α^2 ، C ، D^2 ، L ، و 0250 همچنین در نسخه های یونانی نیز وجود دارد که توسط ماریون، دیاتسارون، جاستین، ایرنئوس، کلمنت، اورینگن، جوزفوس، کرایستوما، جروم (والگیت) و آگوستین استفاده شده است. در P^{75} ، B ، α^1 ، W ، D^* و ۰۷۰ حذف شده است. UBS^4 (۱۹۹۳) حذف خود را با عنوان "A" (یقین) اعلام می‌کند. UBS^3 (۱۹۷۵) حذف خود را "C" (تصمیم‌گیری دشوار) ارزیابی می‌کند. هیچ همسویی در انجیل دیگر وجود ندارد. این شبیه به آخرین سخنان استفان در اعمال رسولان ۷: ۶۰ است که ممکن است اشاره ای به این سخنان عیسی باشد.

■ "آنگاه قرعه انداختند تا جامه‌های او را میان خود تقسیم کنند" این پاداش سربازان رومی بود. کلیه متعلقات جنایتکار محکوم متعلق به کسانی بود که آنها را به صلیب میکشیدند. به نظر می‌رسد که پیشگویی مزامیر ۲۲: ۱۸ را تحقق می‌بخشید (مراجعه شود به متی ۲۷: ۳۵؛ یوحنا ۱۹: ۲۴).

■ "و بزرگان قوم نیز ریشخندکنان می‌گفتند" به نظر میرسد این هم تحقق مزامیر ۲۲: ۶ الی ۸ باشد.

۲۳: ۳۷ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است که به طور معمول راهی برای اثبات حقیقت ادعا است، اما در اینجا از آن در طعنه استفاده می‌شود! تمام جملات شرطی نوع اول به واقعیت صحیح نیستند، اما از منظر نویسنده صادق هستند، یا همانطور که در اینجا آمده است، برای اهداف سخنرانان (حاکمان) (مسخره) است.

۲۳: ۳۶ "شراب ترشیده به او می‌دادند" در ابتدا عیسی شراب آلوده به مواد مخدر را از سربازان رد کرد (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۳۴؛ مرقس ۱۵: ۲۳)، اما بعداً او شراب ترش ارزان قیمت را پذیرفت. این یک ژست دلسوزی از سربازان نبود، بلکه راهی برای طولانی کردن عذاب مصلوب شده و در نتیجه تقویت اثر بازدارنده آن بود. این یک تحقق از مزامیر LXX ۶۹: ۲۱ است، که همچنین از *oxos* استفاده می‌کرد. من اعتقاد دارم که عیسی چنان تشنه بود که توانست حرف آخر خود را برای شنیدن ما بگوید و بنابراین مایعات را پذیرفت. این در هر چهار انجیل ثبت شده است.

۲۳: ۳۸ "نوشته‌ای نیز بدین عبارت بالای سر او نصب کرده بودند که 'این است پادشاه یهود.'" یوحنا به ما می‌گوید که این به سه زبان بوده است (مراجعه کنید به یوحنا ۱۹: ۲۰). ظاهراً پیلاتس این کار را کرد تا رهبران یهود را مسخره و تحقیر کند (مراجعه شود به یوحنا: ۱۹: ۱۹-۲۱). معمولاً جرمی که برای آن شخص صلیب می‌شد بالای سر روی صلیب نشان داده می‌شد.

بعضی از نسخ خطی اولیه یونانی "نوشته شده به سه زبان"، "بعد از" بالای او "که از یوحنا ۱۹: ۲۰ آمده است. این عبارت در P^{75} ، B ، L و ۰۷۰ حذف شده است. کمیته UBS^4 حذف خود را با عنوان "A" مشخص می‌کند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۳۹ الی ۴۳

۳۹ یکی از دو جنایتکاری که بر صلیب آویخته شده بودند، اهانت‌کنان به او می‌گفت: «مگر تو مسیح نیستی؟ پس ما و خودت را نجات بده!»
۴۰ اما آن دیگر او را سرزنش کرد و گفت: «از خدا نمی‌ترسی؟ تو نیز زیر همان حکمی! ۴۱ مکافات ما به حق است، زیرا سزای اعمال ماست. اما این مرد هیچ تقصیری نکرده است.» ۴۲ سپس گفت: «ای عیسی، چون به پادشاهی خود رسیدی، مرا نیز به یاد آور.» ۴۳ عیسی پاسخ داد: «آمین، به تو می‌گویم، امروز با من در فردوس خواهی بود.»

۲۳: ۳۹ اهانت همچنان ادامه پیدا میکند (زمان اخباری غیر کامل فعال)

■ "مگر تو مسیح نیستی" این سوال از نظر دستور زبانی انتظار پاسخ "بله" دارد ولی تمسخر است.

۲۳: ۴۰ "اما آن دیگر او را سرزنش کرد و گفت" هم متی ۲۷: ۴۴ و هم مرقس ۱۵: ۳۲ هر دو دزد عیسی توهین کردند، با این حال در لوقا یکی از آنها توبه کرد (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۴۰-۴۱) و برای کمک به عیسی مراجعه کرد (مراجعه کنید به لوقا ۲۳: ۴۲). نکته جالب این است که عیسی همانطور که همیشه و همیشه انجام می‌داد، پاسخ داد!

۲۳: ۴۲ این جنایتکار در حال مرگ، با احتمال کمی آگاهی از انجیل، آزادانه پذیرفته و بخشیده شد. به رحمت و لطف خدا رسید!

۲۳:۴۳ "امروز" اگر این به معنای واقعی کلمه گرفته شود و عیسی به مدت چهل روز به بهشت نرفت (اعمال رسولان ۱: ۹) (مراجعه شود به اعمال ۱: ۳)، پس در این متن این نمی تواند به بهشت اشاره داشته باشد، بلکه به قسمت پارسایی هادس اشاره دارد (یادداشت زیر مراجعه کنید).

مطمئنا ممکن است که از لحاظ نمادین صورت گرفته باشد و از این طریق هیچ ارتباطی با هادس نداشته باشد (رجوع کنید به موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ در لوقا ۳: ۱۷).

برای من گرانترین بخش گفته های عیسی "شما باید با من باشید!" حضور عیسی همان چیزی است که بهشت را بهشت می کند!

■ "فردوس" (اصطلاح انگلیسی به کار رفته در انجیل انگلیسی *Paradise* است که همان پردیس فارسی میباشد) این یک کلمه قرض گرفته شده از زبان پارسی برای باغهای دیوار دار اشراف است که در Septuagint (از پیدایش ۲: ۸؛ ۱۳: ۱۰) برای باغ عدن استفاده می شود. ربی ها معمولا این اصطلاح را برای یکی از بخش های هادس یا شئول به کار می بردند، آنجا که پارسا پایدار بماند (مثلا در آغوش ابراهیم، مراجعه شود به لوقا ۱۶: ۲۲، ۲۳؛ اول لاوی ۱۸: ۱۰-۱۱؛ مزامیر ۱۴: ۳؛ اول انوش ۱۷ الی ۱۹: ۶۰؛ ۷: ۸، ۲۳؛ ۶۱: ۱۲). پولس از این امر به معنای بهشت در دوم قرنتیان ۱۲: ۳ استفاده می کند (همچنین نگاه کنید به مکاشفه ۲: ۷). به نظر من عیسی پس از مرگش روی صلیب به هادس رفت (مراجعه کنید به اول پطرس ۳: ۱۹؛ ۴: ۱۶) و حدود سی و چهل ساعت بعد، او از مردگان برخاست. هنگامی که او چهل روز بعد صعود کرد، همه کسانی را که در قسمت صحیح شئول بودند با خود برد (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۷-۱۰). حالا پولس می تواند در دوم قرنتیان ۵: ۶، ۸ بگوید، "از بدن خارج بودن، به معنی حضور با خداوند است."

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۴۴ الی ۴۹

۴۴ حدود ساعت ششم بود که تاریکی تمامی آن سرزمین را فرا گرفت و تا ساعت نهم ادامه یافت،^{۴۵} زیرا خورشید از درخشیدن باز ایستاده بود. در این هنگام، پرده محرابگاه از میان دو پاره شد.^{۴۶} آنگاه عیسی به بانگ بلند فریاد برآورد: «ای پدر، روح خود را به دستان تو می سپارم.» این را گفت و دم آخر برکشید.^{۴۷} فرمانده سربازان با دیدن این واقعه، خدا را تمجید کرد و گفت: «به یقین که این مرد بی گناه بود.»^{۴۸} مردمی نیز که به تماشا گرد آمده بودند، چون آنچه رخ داد دیدند، در حالیکه بر سینۀ خود می کوفتند، آنجا را ترک کردند.^{۴۹} اما همه آشنایان او، از جمله زنانی که از جلیل از پی اش روانه شده بودند، دور ایستاده، این وقایع را نظاره می کردند.

۲۳: ۴۴ "حدود ساعت ششم بود" در مورد اینکه آیا این زمان رومی است یا زمان یونانی، سردرگمی وجود دارد. در اینجا نظر من از مرقس ۱۵: ۱ است: مرقس، مانند همه نوشته های یهود، روی زمان خاصی تمرکز نمی کند. این احتمال وجود دارد که یهودیان روز عیسی هر شب و روز را به دوازده ساعت تقسیم کنند (مراجعه شود به یوحنا ۱۱: ۹)، با سه بخش چهار ساعته. روز بیست و چهار ساعته از بابل می آید. یونانیان و یهودیان آن را از آنها قرض گرفتند. زمان خورشیدی به دوازده بخش تقسیم شد.

در فصل ۱۵ مرقس چندین نشانگر زمان دارد:

۱. طلوع آفتاب، مرقس ۱۵: ۱ (حدود ساعت ۶ بامداد بسته به زمان سال)
۲. ساعت سوم، مرقس ۱۵: ۲۵ (حوالی ساعت ۹ صبح)
۳. ساعت ششم، مرقس ۱۵: ۳۳ (حوالی ظهر)
۴. ساعت نهم، مرقس ۱۵: ۳۴ (حوالی ساعت ۳ بعد از ظهر)
۵. عصر، مرقس ۱۵: ۴۲ (غروب آفتاب، حوالي ساعت ۶ بعد از ظهر)

■ "که تاریکی تمامی آن سرزمین را فرا گرفت" این یکی از علائم داوری عهد عتیق است، یا به معنای میثاق (رجوع کنید به خروج ۱۰: ۲۱؛ تثنیه ۲۸: ۲۹-۲۸) یا یک حس آخرالزمانی (مراجعه کنید به یوئیل ۲: ۲؛ عاموس ۸: ۹-۱۰؛ صفتیا ۱: ۱۵). این سمبل خدائی است که پدر حضور خود را از پسرش دور می کند و گناه تمام بشریت را تحمل می کند. این همان چیزی است که عیسی بیشتر در جیتسمانه نگران بود (با گفتن "خدای من! خدای من! چرا مرا رها کردی؟" در مرقس ۱۵: ۳۴). عیسی به یک گناه تبدیل شد و گناه تمام دنیا را متحمل شد (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۵: ۲۱). او جدایی شخصی از پدر را تجربه کرد. تاریکی سمبل خدائی بود که پدر از پسرش دور شد.

۲۳: ۴۵ "خورشید از درخشیدن باز ایستاده بود" ما کلمه انگلیسی "گرفتگی" را از این کلمه یونانی می گیریم، اما از نظر فنی یک گرفتگی نبود، بلکه یک عمل الهی بود. چندین نسخه دستنوشته یونانی از عبارت غیر معمول وجود دارد، اما هیچ یک معنی واضح متن را تغییر نمی دهند.

■ "در این هنگام، پردهٔ محرابگاه از میان دو پاره شد" مرقس ۱۵: ۳۸ به ما می گوید که از بالا به پایین (عمل خدا) پاره شده است. راه صمیمیت با خدا برای همه کاملاً باز شده بود. یک روایت تلمودی می گوید "درهای معبد به طور خودکار باز می شوند" در زمان مصلوب شدن. در اینجا یک نقل قول از توضیحات من در مورد مرقس ۱۵: ۳۸ (به آدرس www.freebiblecommentary.org) آمده است: "دو حیاط به حرم داخلی معبد وجود داشت، یکی در مکان مقدس و دیگری قبل از مقدس مقدسها. دومی پاره شده بود، کسی آن را جز کاهنان ندیده است، مگر این که اولین پرده کاملاً به عقب کشیده شده و در طرفین گره خورده باشد. این پرده‌ها در خروج ۲۶: ۳۱ الی ۳۷ شرح داده شده اند. اندازه این پرده ۳۰x۶۰ و ضخامت آن حدود ۴ اینچ بود! اگر بخش بیرونی پاره میشد، همه پرستش کنندگان در محراب بیرونی، آن را می دیدند. به نظر می رسد که این امر نشان می دهد که راه دوستی صمیمی با خدا، با مرگ مسیح دوباره احیا شده است (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ خروج ۲۶: ۳۱-۳۵). در متی ۲۷: ۵۱-۵۳ معجزات دیگر به عنوان علائم گواهی ثبت می شوند."

۲۳: ۴۶ "آنگاه عیسی به بانگ بلند فریاد برآورد" این همسوی آن است

۱. متی ۲۷: ۵۰، اما سخنان او گفته نمی شود

۲. مرقس ۱۵: ۳۷، اما سخنان او گفته نشده است

۳. یوحنا ۱۹: ۳۰، جایی که عیسی می گوید، "تمام شد"

■ "روح خود را به دستان تو می سپارم" این یک نقل قول از مزامیر ۳۱: ۵ است. اصطلاح روح به شخص انسان اشاره دارد.

موضوع خاص: روح (*pneuma*) در عهد جدید در لوقا ۱: ۸۰ را مشاهده کنید.

■ "دم آخر بَرکشید" آخرین بازدم به عنوان خروج روح (مردن) دیده می شد. نفس همان کلمه عبری (*ruah*, BDB 924) را نشان داد. (۲) روح؛ و (۳) باد. بنابراین، این یک اصطلاح سامی برای مرگ است (رجوع کنید به TEV).

۲۳: ۴۷ "هنگامی که فرمانده سربازان آنچه که اتفاق افتاده بود را دید، شروع به ستایش خدا کرد و گفت: "مطمئناً این مرد بی گناه بود" متی (۲۷: ۵۴) و مرقس (۱۵: ۳۹) "پسر خدا" دارند. پلومر ماهیت این عبارت را جلب می کند وقتی که ترجمه می کند "او مرد خوبی بود و کاملاً درست در دعوت خدا به پدرش". این نشانه ای نیست که این نگهبان رومی نجات یافته است، بلکه او تشخیص داد که عیسی مرد فوق العاده‌ای است و به روشی بسیار غیر معمول درگذشت. کتاب مقدس NET (صفحه ۱۸۸۲) نظر جالبی دارد، "در اینجا چهره چهارم است که می گوید عیسی در این فصل بی گناه است (پیلاتس، هیرو، یک جنایتکار و اکنون یک افسر فرمانده)". این نظر من در متی ۲۷: ۵۴ است:

"هیچ حرف تعریفی برای پسر وجود ندارد. این حاکی از آن است که اگرچه این سرباز مطمئناً ایمان نیاورد. عیسی را صالح یا بی گناه اعلام می کند. جالب است که این سرباز رومی آنچه را که رهبران یهود انجام دادند، دید (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۱۹؛ یوحنا ۱: ۱۱).

این به معنای واقعی کلمه است "این مرد یک پسر خدا بود". تصویر خدا در بشر بازسازی شده است!

رفاقت صمیمانه دوباره امکان پذیر است. اما فقدان حرف تعریف به طور خودکار به معنای قطعی نبودن نیست (مراجعه کنید به متی ۴: ۳، ۶: ۱۴: ۳۳، ۲۷: ۴۳؛ و لوقا ۴: ۳، ۹). این سرباز رومی سخت بود. او دیده بود که بسیاری از مردها می میرند (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۵۴). این ممکن است "متن مقدس" مرقس باشد زیرا این انجیل مخصوص رومیان نوشته شده است. این کلمات بسیاری از لاتین و نقل قول های عهد عتیقی بسیار کمی دارد. همچنین آداب و رسوم یهودی و عبارات آرامی ترجمه و توضیح داده شده است. در اینجا یک افسر فرمانده رومی وجود دارد که به بی گناهی یک شورشگر یهودی مصلوب شده اعتقاد دارد!

احتمالاً هدفمند است که رهگذران، کاهنان و حتی زندانیان دیگر عیسی را مسخره کنند، اما فرمانده رومی با تایید و هراس پاسخ می دهد!

۲۳: ۴۹ "همه جمعیت" این کاملاً آشکار است زیرا رهبران یهود از مرگ عیسی ناراحت نبودند.

■ "در حالیکه بر سینهٔ خود می کوفتند" این نشانه ای از اندوه و / یا توبه بود (مراجعه کنید به لوقا ۱۸: ۱۳، به موضوع خاص: نگاهی به مناسبت‌ها در لوقا ۱۰: ۱۳). بسیاری از جمعیتی که تا انتها ماندند طرفداران و دوستان عیسی بودند (اما هیچ رسولی به جز یوحنا نبود، مراجعه شود به یوحنا: ۱۹: ۲۰-۲۷). زنانی که با عیسی سفر کرده بودند نیز در آنجا بودند (مراجعه کنید به مرقس ۱۵: ۴۰-۴۱، به موضوع خاص در لوقا ۲۲: ۲۸ مراجعه کنید).

۲۳:۴۹ " جمله زنانی که از جلیل از پی‌اش روانه شده بودند " ممکن است که این گروه بزرگ از زنان پایگاه مالی برای عیسی و شاگردان در دوران خدمت تدریس او باشند. موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند در لوقا ۸: ۳ را ببینید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۵۰ الی ۵۶الف

در آنجا شخصی یوسف نام نیز حضور داشت که مردی بود نیک و درستکار. او هرچند عضو شورا بود،^{۵۱} با رأی و تصمیم آنان موافق نبود. یوسف از مردمان رامه، یکی از شهرهای یهودیان بود و مشتاقانه انتظار پادشاهی خدا را می‌کشید.^{۵۲} او نزد پیلاتس رفت و جسد عیسی را طلب کرد.^{۵۳} پس آن را پایین آورده، در کنانی پیچید و در مقبره‌ای تراشیده از سنگ نهاد که تا به حال کسی در آن گذاشته نشده بود.^{۵۴} آن روز، 'روز تهیه' بود و چیزی به شروع شب‌ات نمانده بود.^{۵۵} زنانی که از جلیل از پی عیسی آمده بودند، به دنبال یوسف رفتند و مکان مقبره و چگونگی قرار گرفتن جسد او را دیدند.^{۵۶} سپس به خانه بازگشته، حنوط و عطریات آماده کردند.

۲۳: ۵۰ "شخصی یوسف نام" به نظر می‌رسد او به همراه نیکودیموس یک شاگرد پنهانی بوده است (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۵۷؛ یوحنا ۱۲: ۴۲). با این حال، پس از مرگ عیسی، وی علناً از پیلاتس جسد عیسی را خواست (مراجعه کنید به یوحنا ۱۹: ۳۸). برای او خطرناک بود که به عنوان دوست یک شورشگر مصلوب شده شناخته شود.

به عنوان یک یهودی ارتدوکس در روزگار خود، یوسف خود را از نظر تشریفاتی برای رعایت شبات عید پسخ ناپاک میکرد:

۱. رفتن به خانه یک غیر یهودی

۲. دست زدن به جسد

با این حال، او ممکن است تلاش کرده بود نفرین تثنیه ۲۱: ۲۲-۲۳ خنثی کند. معمولاً رومیان اجازه می‌دادند اجساد صلیب دیده شده در محل مرگ دفن نشده بمانند، اما به دلیل اینکه یهودیان نسبت به اجساد دفن نشده بسیار متعصب بودند، رومیان به آنها اجازه می‌دادند که مردگان خود را دفن کنند.

■ **"عضو شورا"** موضوع خاص: سانهدرین در لوقا ۹: ۲۲ را مطالعه کنید.

■ **"مردی بود نیک و درستکار"** یوسف ایمان آورده بود (مراجعه کنید به متی ۲۷: ۵۷)، اما این عبارت اصطلاح عبری از موضع گیری او در یهودیت است. این به معنای معصوم بودن وی نیست، بلکه این است که مانند نوح (مراجعه شود به ایوب ۱: ۱)، آنها به تمام آنچه که از خواست و راه خدا می‌فهمیدند، پاسخ مثبت داده بودند. نیکودیموس نیز به همین ترتیب دیده می‌شد (مراجعه کنید به یوحنا ۳: ۱).

۲۳: ۵۱ "با رأی و تصمیم آنان موافق نبود" (در نسخه انگلیسی این عبارت داخل پرانتز است و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) این اظهار نظر نویسنده و تحقیقات اوست (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۱-۴).

■ **"رامه"** (در نسخه انگلیسی "آریماتتا" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) اصطلاح به معنای "ارتفاع" است و ظاهراً نام دیگری برای شهر رامه (BDB 928) است که در پنج مایلی شمال شرقی اورشلیم واقع شده است.

■ **"که منتظر پادشاهی خدا بود"** این زمان اخباری میانی غیر کامل (دیپونت) است. موضوع خاص را در لوقا ۴: ۲۱ ببینید.

۲۳: ۵۲ "او نزد پیلاتس رفت" این امر باعث می‌شد تا او برای حضور در مراسم شبات پسخ به طور تشریفاتی نجس شود. این امر همچنین او را با عیسی، یک شورشی مصلوب شده، شناسایی می‌کرد. این یک عمل جسورانه و قاطع بود.

■ **"جسد عیسی را طلب کرد"** به طور معمول، به عنوان عامل بازدارنده برای شورش، رومیان اجساد را بر روی صلیب می‌گذاشتند تا پوسیده شوند. این اجساد متعلق به روم بودند. آنها معمولاً برای خاکسپاری مناسب به خانواده‌ها بازگردانده نمی‌شدند، که مخصوصاً برای یهودیان اهمیت داشت. این یک درخواست خاص و غیر معمول بود. این امر به دلیل حساسیت یهودیان در مورد اجساد مردگان که زمین را آلوده می‌کردند، اعطا شد.

۲۳:۵۳ "در کتانی پیچید" نيقوديموس نيز در آنجا بود (مراجعه شود به يوحنا: ۱۹: ۳۹-۴۰). آنها به سرعت جسد عیسی (یعنی بخاطر نزدیک شدن سریع شبات ساعت ۶ بعد از ظهر) را طبق سنت يهود آماده کردند. همانطور که مصريان انجام می دادند، يهوديان عمل سوزاندن را انجام نمی دادند، اما آنها آداب کفن کردن و ادويه های کتان انجام دادند.

موضوع خاص: مراسم تدفین

(SPECIAL TOPIC: BURIAL PRACTICES)

I. بين النهرين

- A. تدفین مناسب برای زندگی پس از مرگ بسیار مهم بود، زیرا اغلب به عنوان ادامه این زندگی به آن نگاه می شد (موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ را مطالعه کنید)
- B. مثالی از نفرین بين النهرینی این بود که "زمین جسدت را نگیرد".

II. عهدعتيق

- A. تدفین مناسب بسیار مهم بود (مراجعه شود به امثال ۳: ۶).
- B. بسیار سریع انجام می شد (مراجعه شود به سارا در پیدایش ۲۳ و راشل در پیدایش ۳۵: ۱۹ و به تثنيه ۲۳: ۲۱ توجه کنید)
- C. تدفین نامناسب نشانی از طرد و گناه بود
۱. تثنيه ۲۸: ۲۶
 ۲. اشعيا ۱۴: ۲۰
 ۳. ارميا ۲: ۸، ۲۲: ۱۹
- D. در صورت امکان تدفین در مکانی در اطراف خانه و آرامگاه خانوادگی انجام می شد (مثلا "با پدرانش آرامید").
- E. مومیایی انجام نمی شد، آنطور که در مصر انجام می شد. انسان از خاک آمده و باید به خاک بازگردد (پیدایش ۳: ۱۹، مزمور ۱۰۳: ۱۴، ۱۰۴: ۲۹). همچنین به موضوع خاص: مراسم ترحیم مراجعه کنید.
- F. در روحانیت يهود برقراری توازن میان ادای احترام مناسب و درخور و خاکسپاری با مفهوم نابودی آن در رابطه با جسد مرده بسیار مشکل بود.

III. عهد جديد

- A. تدفین خیلی سریع پس از مرگ انجام می شد، معمولا ظرف ۲۴ ساعت. يهوديان اغلب برای سه روز به قبر نگاه می کردند، آنها اعتقاد داشتند که ممکن است طی یک دوره زمانی مشخص روح دوباره به بدن باز گردد (مراجعه شود به انجيل يوحنا ۳۹: ۱۱).
- B. تدفین شامل شستن/تمیز کردن جسد و پیچیدن آن با ادويه جات معطر بود (مراجعه شود به انجيل يوحنا ۴۴: ۱۱، ۳۹: ۱۹ الی ۴۰).
- C. در فلسطین قرن اول، تمایز خاصی میان مراسم تدفین مسیحیان و يهوديان (یا چیزهایی که در قبر می گذارند) وجود نداشت

■ "در مقبره ای تراشیده از سنگ" این یکی دیگر از تحقق نبوتها است (مراجعه کنید به ۸ اشعيا ۵۳: ۹؛ متی ۲۷: ۶۶). عیسی در زمین دفن نشده، بلکه در دخمه خاندان يوسف بود. از صخره ای خالی شده بود و شامل چندین تخته سنگ دفن می شد. بسیاری از این موارد در منطقه اورشلیم وجود داشته است.

■ "تا به حال کسی در آن گذاشته نشده بود" این عبارت سه نفی دارد! فعل مجهول غیر کامل با الفاظ اضافی است. مقبره آماده شده بود، اما هرگز جسدی را در آن نگذاشته بودند (مراجعه شود به يوحنا ۱۹: ۴۱).

۲۳: ۵۴ "آن روز، روز تهیه بود" در روزگار عیسی عید پسخ هشت روز بود (عید نان فطیر و پسخ، مراجعه شود به خروج ۱۲). بنابراین، دو شبات داشت. این اصطلاح همچنین می تواند به مقدمات عادی یک شبات یا آماده سازیهای خاص برای وعده های غذایی پسخ (خوراک پسخ) اشاره کند.

■ "چیزی به شروع شبات نمانده بود" اجازه بدهید من از تفسیر خود در مورد مرقس ۱۵: ۴۲ نقل کنم، "جایی که عصر در آن زمان فرا رسیده بود: "مرقس تنها انجیلی است که به این موضوع اشاره می کند. خروج ۱۲: ۶ شب "دارد اگر دو زمان وجود داشته باشد: (۱) ۳:۰۰ بعد از ظهر - ۶:۰۰ بعد از ظهر و (۲) ۶:۰۰ بعد از ظهر و بعد. متن حاکی از آن است که باید بعد از ۳:۰۰ بعد از ظهر (زمان قربانی عصر) باشد، اما قبل از ساعت ۶ بعد از ظهر (شروع تعطیلات عید پسخ، که می شد ۱۵ نیشان بود)".

۲۳: ۵۵ "زنانی که از جلیل از پی عیسی آمده بودند" به موضوع خاص مراجعه کنید: زنانی که عیسی را در لوقا ۸: ۳ دنبال کردند.

۲۳: ۵۶ "به خانه بازگشته، حنوط و عطریات آماده کردند" اگرچه این زنان دیده بودند که یوسف و نیکودیموس بدن عیسی را در مقبره آماده می کنند و قرار می دهند، ظاهراً به دلیل محدودیت زمانی (یعنی بین ساعت ۳ - ۶ بعد از ظهر) چیزی عادی است. مراحل دفن یهودیان (احتمالاً شمعهای معطر یا برخی از ادویه های خاص) ممکن است باقی مانده باشد، و این زنان قصد داشتند به درستی مراحل سنتی را تمام کنند.

موضوع خاص: ادویه های تدفین را در لوقا ۲۴: ۱ ببینید.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۳: ۵۶ ب
۵۶ ب و در روز شَبَّات طبق حکم شریعت، آرام گرفتند

۲۳: ۵۶ ب "حکم" این به خروج ۲۰: ۸-۱۱ یا تثنیه ۵: ۱۲-۱۵ اشاره دارد. این افراد هنوز یهودی بودند و به شریعت موسی احترام می گذاشتند و از آن پیروی می کردند.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید. این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا آنقدر قابل توجه است که پیلاتس بارها و بارها تکرار کرد که عیسی بی گناه است؟
۲. چرا عیسی با هیروود صحبت نمی کرد؟
۳. چه کسانی جمعیتی که بارباس را درخواست می کردند، تشکیل میداد؟
۴. آیا شمعون از قیروان یهودی بود یا سیاه پوست؟
۵. اصطلاح "گوهر" به چه معنی است؟
۶. اصطلاح "بهشت" به چه معنی است؟
۷. آیا نگهبان رومی در لوقا ۲۳: ۴۷ نجات یافت؟

لوقا ۲۴

تقسیم بندی پاراگرافهای ترجمه های مدرن

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
قیام عیسی از مردگان ۲۳: ۵۶ الی ۲۴: ۱۲	او برخواست ۲۴: ۱ الی ۱۲	اولین عید پاک ۲۴: ۱ الی ۱۲	قیام از مردگان ۲۴: ۱ الی ۷ ۲۴: ۸ الی ۱۲	گور خالی. پیام فرشته ۲۴: ۱ الی ۸ رسولان حرف زنان را باور نکردند ۲۴: ۹ الی ۱۱ پطرس در قبر ۲۴: ۱۲
قدم زدن در جاده عمائوس ۲۴: ۱۳ الی ۲۷	جاده عمائوس ۲۴: ۱۳ الی ۲۷	در راه عمائوس ۲۴: ۱۳ الی ۲۷	قدم زدن در جاده عمائوس ۲۴: ۱۳ الی ۱۷ الف ۲۴: ۱۷ ب الی ۱۸	جاده عمائوس ۲۴: ۱۳ الی ۱۷ ۲۴: ۱۸ الی ۲۴
۲۴: ۲۸ الی ۳۵	چشمان رسولان باز شد ۲۴: ۲۸ الی ۳۵	۲۴: ۲۸ الی ۳۵	۲۴: ۲۵ الی ۲۷ ۲۴: ۲۸ الی ۳۲ ۲۴: ۳۳ الی ۳۴ ۲۴: ۳۵	۲۴: ۲۵ الی ۲۷ ۲۴: ۲۸ الی ۳۲ ۲۴: ۳۳ الی ۳۵
عیسی بر شاگردان ظاهر میشود ۲۴: ۳۶ الی ۴۳	عیسی بر شاگردانش ظاهر میشود ۲۴: ۳۶ الی ۴۳	ماموریت شاگردان ۲۴: ۳۶ الی ۴۳	عیسی بر شاگردانش ظاهر میشود ۲۴: ۳۶ ۲۴: ۳۷ الی ۳۹ ۲۴: ۴۰ الی ۴۳	عیسی بر رسولان ظاهر میشود ۲۴: ۳۶ الی ۴۳ آخرین راهنماییها بر رسولان ۲۴: ۴۴ الی ۴۸ ۲۴: ۴۹
۲۴: ۴۴ الی ۴۹	۲۴: ۴۴ الی ۴۹	۲۴: ۴۴ الی ۴۹	۲۴: ۴۴ ۲۴: ۴۵ الی ۴۹	۲۴: ۴۸ الی ۴۹
معراج عیسی ۲۴: ۵۰ الی ۵۳	معراج ۲۴: ۵۰ الی ۵۳	۲۴: ۵۰ الی ۵۳	عیسی به بالا در بهشت برده شد ۲۴: ۵۰ الی ۵۳	معراج ۲۴: ۵۰ الی ۵۳

مطالعه حلقه سوم (مراجعه کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور خود راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

۱. پاراگراف اول
۲. پاراگراف دوم
۳. پاراگراف سوم و غیره

بینش متنی

- A. جزئیات وقایع بعد از رستاخیز بین چهار انجیل متفاوت است. این نشان از اصالت حساب های شاهدان عینی و همچنین اهداف انجیلی هر انجیل به یک گروه هدف منتخب دارد. به *How to Read the Bible For All Its Worth*, Fee and Stuart، صفحات ۱۲۷-۱۴۸ مراجعه کنید.
- B. به یاد داشته باشید که نویسندگان انجیل در حال نوشتن یک تاریخ به معنای غربی، مدرن نبودند، بلکه حقایق منتخب را برای ارائه بهتر پیام مسیحی ضبط می کردند. هدف آنها سابقه تاریخی نیست، بلکه در درجه اول حقیقت کلامی است (مراجعه شود به یوحنا ۲۰: ۳-۳۱). هدف اصلی کتاب مقدس این است که ما را از طریق پسر صلیب یافته خود به یک درگیری شخصی با یک خدای مقدس برساند.
- C. منابع لوقا درباره دوره پس از رستاخیز با سایر انجیل متفاوت است. در لوقا چهل روز بین ظهور عیسی در اتاق فوقانی و صعود او از کوه زیتون طوری ساخته شده است که گویی همه آنها در یک روز (یکشنبه عید پاک) اتفاق افتاده اند!
- D. در این فصل چندین تفاوت میان نسخ خطی یونانی وجود دارد. نسخه لوقا حاوی بیشتر خوانشهای کوتاهتر است که در خانواده غربی (MSS W و D) نسخ یونانی هنگام مقایسه با خانواده اسکندریه (MSS B و K) وجود دارد. در اینجا فهرستی از نوشته‌های کوتاهتر (از A. T. Robertson، *An Introduction to the Textual Criticism of the New Testament*، صفحات ۲۲۶-۲۲۷) آورده شده است.

۱. لوقا ۳۹: ۵

۲. لوقا ۴۱-۴۲

۳. لوقا ۱۲: ۱۹، ۲۱، ۳۹

۴. لوقا ۲۲: ۱۹، b، ۲۰، ۶۲

۵. لوقا ۲۴: ۳، ۶، ۹، ۱۲، ۳۶، ۴۰، ۵۲، ۵۳

توجه کنید که تعداد زیادی از این خوانش های کوتاهتر (احتمالاً اصلی) در لوقا ۲۴ وجود دارد!

مطالعه عبارت و کلام

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۱ الی ۱۲

۱ در سپیده دم روز اول هفته، زنان خنوطی را که فراهم کرده بودند، با خود برداشتند و به مقبره رفتند. ^۲ اما دیدند سنگ جلو مقبره به کناری غلتانیده شده است. ^۳ چون به مقبره داخل شدند، بدن عیسی خداوند را نیافتند. ^۴ از این امر در حیرت بودند که ناگاه دو مرد با جامه‌هایی درخشان در کنار ایشان ایستادند. ^۵ زنان از ترس سرهای خود را به زیر افکندند؛ اما آن دو مرد به ایشان گفتند: «چرا زنده را در میان مردگان می‌جوئید؟ ^۶ او اینجا نیست، بلکه برخاسته است! به یاد آورید هنگامی که در جلیل بود، به شما چه گفت. ^۷ گفت که پسر انسان باید به دست گناهکاران تسلیم شده، بر صلیب کشیده شود و در روز سوم برخیزد.» ^۸ آنگاه زنان سخنان او را به یاد آوردند. ^۹ چون از مقبره بازگشتند، این همه را به آن یازده رسول و نیز به دیگران بازگفتند. ^{۱۰} زنانی که این خبر را به رسولان دادند، مریم مَجْدَلِیَّه، یوانا، مریم مادر یعقوب و زنان همراه ایشان بودند. ^{۱۱} اما رسولان گفته زنان را هذیان پنداشتند و سخنانشان را باور نکردند. ^{۱۲} با این همه، پطرس برخاست و به سوی مقبره دوید و خم شده نگریست، اما جز کفن چیزی ندید. پس حیران از آنچه روی داده بود، به خانه بازگشت.

۲۴: ۱ "روز اول هفته" این روز اول کار از گرگ و میش شب تا گرگ و میش یکشنبه برگزار شد. این یک اصطلاح عبری است که به پیدایش ۱: ۵، ۸، ۱۳، ۱۹، ۲۳، ۳۱ باز می‌گردد، جایی که همیشه عصرها ابتدا ذکر می‌شود. این همان روزی بود که اولین میوه‌ها در معبد عرضه شد. عیسی یکشنبه شب چندین هفته پشت سر هم به شاگردان ظاهر شد. این مقدمه روزهای یکشنبه را به عنوان یک روز ویژه ملاقات برای مومنان برای بزرگداشت رستاخیز خداوند می‌خواند.

■ "سپیده دم" این به معنای واقعی کلمه "در سپیده دم" است. انجیل یوحنا می‌گوید که هنوز تاریک بود (مراجعه کنید به یوحنا ۲۰: ۱). به نظر می‌رسد که زنان قبل از طلوع آفتاب از محل اقامت خود در اورشلیم خارج شده بودند، اما پس از طلوع آفتاب به مقبره رسیدند.

■ "زنان" (در نسخه انگلیسی "آنها" نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن است) نام این زنان در لوقا ۲۴: ۱۰ و مرقس ۱۶: ۱ فهرست شده است. موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند در لوقا ۸: ۳ را ببینید.

■ "مقبره" ما کلمه انگلیسی "یادبود/memorial" را از این کلمه یونانی می گیریم.

■ "حنوط" اینها برای مسح کردن حسد بودند (مراجعه شود به مرقس ۱۶: ۱). ظاهراً آنها از فعالیت یوسف و نيقوديموس اطلاع ندارند و یا آماده سازهایی عجولانه آنها ناقص بوده است.

موضوع خاص: خوشبو کننده هایی که برای تدفین استفاده میشدند (SPECIAL TOPIC: BURIAL SPICES)

A. مُر، عطری از درختان عربی (BDB 600, KB 629)، به *UBS, Fauna and Flora of the Bible*، صفحات ۱۴۷ و ۱۴۸ مراجعه شود)

۱. از این ماده ۱۲ مرتبه در عهد عتیق استفاده شده است، بیشتر در نوشته‌های عرفانی به عنوان عطر نام برده شده (مراجعه شود به مزمور ۴۵: ۸، غزل غزلهای ۱: ۱۳، ۴: ۱۴، ۵: ۱ و ۵)
۲. یکی از هدایایی بود که مگی برای عیسی نوزاد برده بود (مراجعه شود به انجیل متی ۲: ۱۱)
۳. نمادگرایی آن قابل توجه است

a. در "روغن مقدس تدهین" از آن استفاده می‌شود (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۰: ۲۳ الی ۲۵)

b. برای هدیه دادن به پادشاه استفاده شده است (انجیل متی ۲: ۱۱)

c. از آن برای تدهین عیسی در موقع دفن استفاده شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۹: ۳۹، و به صورت نمادین در انجیل یوحنا ۱۱: ۲). این کار بر اساس روایات یهودی که در تلمود توصیف شده انجام می‌شود (Berakhoth 53a)

d. توسط زنان اورشلیم به مردان محکوم در راه مصلوب شدن داده می‌شد تا آن را بنوشند

B. الوئه، یک نوع چوب معطر (BDB 14 III, KB 19)

۱. مرتبط با عطرها خوشبو است (مراجعه شود به اعداد ۲۴: ۶، مزمور ۴۵: ۸، امثال ۷: ۱۷، غزل غزلهای ۴: ۱۴، به *UBS, Fauna and Flora of the Bible* صفحات ۹۰ و ۹۱ مراجعه شود).
۲. همراه با مُر توسط مصریان در طی مراحل مومیایی کردن استفاده می‌شد.
۳. نيقوديموس مقدار زیادی از آن را با خود برد و عیسی را با آن تدهین کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۹: ۳۹). این کار بر اساس روایات یهودی که در تلمود توصیف شده انجام شد (Berakhoth 6a)

۲:۲۴ "سنگِ جلوِ مقبره به کناریِ غلتانیده شده است" این یک وجه وصفی کامل مجهول است. نوع مقبره ای که عیسی در آن گذاشته شده بود، یک پیشه‌ای در برابر دیوار صخره‌ای قرار دارد که یک سنگ گرد به عنوان درب جلوی مقبره قرار داده شده بود.

این سنگی بسیار بزرگ و سنگین بود (مراجعه شود به مرقس ۱۶: ۴)، که این زنان نمی توانستند آن را جابجا کنند. متی ۲۸: ۲ می گوید که یک زمین لرزه، ظاهراً توسط فرشته‌ای ایجاد شده، سنگ را از مقابل درب مقبره به کناری برده بود. کنار بردن سنگ برای این نبود که عیسی را بیرون بکشند، بلکه برای این بود که اجازه ورود بدهد!

۳:۲۴ این آیه شاهد مهمی برای انسان بودن عیسی است، که توسط یک جنبش غیراخلاقی اولیه عرفان خوانده شد (به واژه نامه ضمیمه مراجعه کنید). این زنان کاملاً انتظار داشتند که جسد عیسی را پیدا کنند.

NASB, NKJV,

TEV "جسد ارباب"

NJB, REB "عیسی"

NRSV "جسد"

متن کوتاهتر (یعنی "بدن") در MSS D و برخی از MSS قدیمی لاتین دیده میشود. با این حال، این تنها مکان در انجیل لوقا است که در آن عیسی "از باب عیسی" خوانده می شود، اگرچه این عنوان در اعمال رسولان متداول است.

برخی از متنهای کوچک بعدی (یعنی ۵۷۹ از قرن ۱۳؛ ۱۰۷۱ از قرن دوازدهم؛ ۱۲۴۱ از قرن ۱۲ و سخنرانی ۱۰۱۶ از قرن دوازدهم (دارای "بدن عیسی" هستند).

شکل طولانی تر در MSS P⁷⁵، A، B، C، L، W، ۰۷۰ و بیشتر نسخ رخ می دهد. UBS⁴ به آن رتبه "B" (تقریباً یقین) میدهد.

۲۴: ۴ "ناگاه دو مرد با جامه هایی درخشان در کنار ایشان ایستادند" این به فرشتگان اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۲۳؛ اعمال رسولان ۱: ۱۰؛ یوحنا ۲۰: ۱۲). فرشتگان همیشه به عنوان نر به تصویر کشیده می شوند به استثنای زکریا ۵: ۹. "درخشان" توسط لوقا فقط در اینجا و در لوقا ۱۷: ۲۴ استفاده می شود، جایی که به واقعه تغییر شکل اشاره دارد. لوقا اصطلاح مربوط به "صاعقه" را چندین بار نیز به کار می برد (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۱۸؛ ۱۱: ۳۶؛ ۱۷: ۲۴). متی از این اصطلاح برای توصیف فرشتگان استفاده می کند (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۳).

این نمونه خوبی از تنوع بین چهار انجیل است.

۱. مرقس ۱۶: ۵ دارای "جوانی است که در سمت راست نشسته است، یک لباس سفید پوشیده است"
۲. متی ۲۸: ۲-۳ "فرشته خداوند از بهشت فرود آمد. این ظاهر مانند رعد و برق بود، و لباس او به اندازه برف سفید است"
۳. یوحنا ۲۰: ۱۲ "دارای دو فرشته سفید نشسته، یکی در سر و دیگری در پاها"

ذهنیت غربی ما سوالاتی از قبیل اینها می پرسد:

۱. کدام یک از لحاظ تاریخی دقیق است
۲. کدام یک با واقعیت صادق است

این نوع سوالات، انجیل را به تاریخهای متوالی غربی، علت و معلولی تبدیل می کنند، اما چنین نیستند. آنها دستگاه های انجیلی هستند که برای گروه های مختلف مردم نوشته شده اند. نویسندگان انجیل تحت الهام از این حق برخوردار بودند

۱. را انتخاب کنید
۲. ترتیب
۳. انطباق

گفته ها و کارهای عیسی برای اهداف الهیاتی. اجازه ندهید که جزئیات مانع دیدن تصویر بزرگ و هدف بزرگ شوند!

۲۴: ۵ "سرهای خود را به زیر افکندند" این نشانه احترام و هراس بود (مراجعه شود به مرقس ۱۶: ۸).

■ "چرا زنده را در میان مردگان می جوئید" "زنده" یک مفعول همراه با وجه وصفی حال فعال است. عیسی را نمی توان در مقبره (در میان مردگان) یافت زیرا او برخاسته است! این عبارت مختص لوقا است.

۲۴: ۶ "او اینجا نیست، بلکه برخاسته است" رستاخیز ستون اصلی ایمان مسیحی است (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱۵). این نشان دهنده تایید خداوند از زندگی و ایثار عیسی است. این یک تم مکرر از پطرس است (اعمال رسولان ۲: ۲۴-۲۸، ۳۲، ۳: ۱۵، ۲۶: ۴؛ ۱۰: ۴۰؛ اول پطرس ۱: ۱۳، ۳: ۱۸، ۲۱)، و پولس (اعمال رسولان ۱۳: ۳۰، ۳۳، ۳۴، ۳۷: ۱۷؛ ۳۱: ۱۷؛ رومیان ۴: ۲۴، ۸: ۱۱؛ ۱۰: ۹؛ دوم قرن تیان ۴: ۱۴). این تایید پذیرش پدر از مرگ جاننشینی پسر است (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱۵). از نظر الهیاتی هر سه شخص تثلیث در قیام مسیح فعال بودند: پدر (اعمال رسولان ۲: ۲۴؛ ۳: ۱۵؛ ۴: ۱۰؛ ۵: ۳۰؛ ۱۰: ۴۰؛ ۱۳: ۳۰، ۳۳، ۳۴: ۱۷؛ ۳۱)، روح القدس (رومیان ۸: ۱۱)؛ و پسر (یوحنا ۲: ۱۹-۲۲؛ ۱۰: ۱۷-۱۸).

این عبارت اگرچه مورد اختلاف Westcott و Hort است، اما در MSS P⁷⁵، A، B، C³ وجود دارد (C* همان عبارات را بدون "بلکه")، L و ۰۷۰ دارد. این فقط در MS D و MSS قدیمی لاتین و چندین مورد حذف شده است. همین نظر فرشته ای در متی ۲۸: ۶ و مرقس ۱۶: ۶ یافت می شود.

موضوع خاص: کاریگمای کلیسای اولیه در لوقا ۲۴: ۲۷ را مطالعه کنید.

■ "به یاد آوردید هنگامی که در جلیل بود، به شما چه گفت" این به پیش گوییهای عیسی در مورد مرگ خود اشاره دارد (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۱-۲۲، ۴۴: ۱۷؛ ۲۵: ۱۸؛ ۳۱-۳۴). این نمونه خوبی از شباهتها و تفاوت‌های بین اناجیل سینوپتیک است. در متی آمده که فرشته به آنها می‌گوید تا به رسولان بگویند او را در کوهی در جلیل ملاقات کنند.

۱. آیا فرشته هر دو چیز را گفت؟

۲. آیا یکی از نویسندگان انجیل یا منبع آنها، این را متفاوت شنیده است؟

۳. آیا یکی از نویسندگان انجیل یا منبع آنها عمداً پیام فرشته را تغییر داده است؟

این سوالات غیر قابل پاسخ هستند. با این حال، مومنان ادعا می‌کنند که روح القدس نویسندگان انجیل را رهبری می‌کند، بنابراین ما باید اجازه دهیم که این داستانهای واگرا در کنار هم وجود داشته باشند و الهام بخش آنها باشند!

۲۴: ۷ "پسر انسان" این اصطلاح در روحانیت یهود استفاده نشده است. اهمیت آن از حزقیال ۲: ۱ (شخص انسانی) و دانیال ۷: ۱۳ (شخص الهی) ناشی می‌شود، جایی که در آن خدایان و انسانیت را در هم می‌آمیزند (مراجعه شود به اول یوحنا ۴: ۱-۳). این عنوان خود برگزیده عیسی بود. موضوع خاص را در لوقا ۱۷: ۲۲ ببینید.

■ "باید" این اصطلاح یونانی *dei* است که به معنای "یک ضرورت اخلاقی" است. در این فصل سه بار استفاده می‌شود.

۱. پسر انسان باید به دست افراد گناهکار تحویل داده شود، لوقا ۲۴: ۷.

۲. لازم است که مسیح رنج ببرد، لوقا ۲۴: ۲۶.

۳. همه چیزهایی که درباره من نوشته شده است... باید برآورده شود، لوقا ۲۴: ۴۴.

این متون از برنامه رستگاری از پیش تعیین شده خداوند صحبت می‌کنند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹).

■ "روز سوم" فکر می‌کنم عیسی حدود ۳۰ تا ۳۸ ساعت در مقبره بود. حساب کردن زمان یهود با ما متفاوت است. این عبارت دارای پیش زمینه ناخوشایند عهد عتیق است، فقط احتمالاً هوشع ۶: ۲ یا به احتمال زیاد یونس ۱: ۱۷ (مراجعه شود به متی ۱۲: ۳۹؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴).

۲۴: ۸ "آنها. یازده و دیگران" تعداد زیادی از اینها علاوه بر زنان و رسولان بودند که تعالیم عیسی را شنیده بودند و این وقایع پس از رستاخیز را تجربه کردند (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۳۳، ۳۶؛ متی ۲۸: ۱۷؛ اول قرنتیان ۱۵: ۵؛ اعمال رسولان ۱: ۱۵).

۲۴: ۱۰ این لیست از زنان کمی با مرقس ۱۶: ۱ متفاوت است. این کل آیه در چندین نسخه خطی یونان باستان حذف شده است (به عنوان مثال MSS A, D, W, و لاتین قدیمی و دو نسخه سریانی). ⁴UBS شمول خود را با رتبه "B" (تقریباً یقین) ارزیابی می‌کند. موضوع خاص را در لوقا ۸: ۳ ببینید.

■ "مریم مجدلیه" عیسی ابتدا نزد این زن ظاهر شد (مراجعه شود به مرقس ۱۶: ۹؛ لوقا ۸: ۲). او همیشه به عنوان اولین زن به نام زانی که با عیسی سفر کرده اند، ذکر شده است.

■ "یوانا" تنها مرجع دیگر عهد جدید به یوانا ۸: ۳ است.

■ "مریم مادر یعقوب" او مادر یعقوب کوچک و یوسف بود (مراجعه شود به ۱۵: ۴۰؛ متی ۲۷: ۵۶).

■ "زنان دیگر" این شامل سالومه، مادر یعقوب و یوحنا می‌شود (مراجعه کنید به مرقس ۱۵: ۴۰؛ متی ۲۷: ۵۶). موضوع خاص را در لوقا ۸: ۳ ببینید.

۱۱: ۲۴

NASB, TEV "هدیان"

NKJV "مثل یک داستان بی معنی"

NRSV "یک داستان بی معنی"

NJB "هدیان کامل"

اصطلاح *lēros* فقط یک بار در (Septuagint (IV Macc. 5:11) و فقط در اینجا در عهد جدید یافت می‌شود. این یک اصطلاح پزشکی برای

هیستری یا توهم ناشی از تب است.

۲۴:۱۱ "رسولان گفته زنان ... را باور نکردند" این یک زمان اخباری غیر کامل فعال است. این زنان چندین بار به آنها گفتند، اما رسولان باور نکردند. بسیار تعجب آور است که سانهدرین پیش بینی های عیسی درباره رستاخیز خود را جدی گرفتند (یک نگاهبان)، اما رسولان کاملا شگفت زده شدند. این اظهار نظر منفی گواهی یک حساب دقیق است.

۲۴:۱۲ این در همه نسخ خط اصلی یونانی (P⁷⁵, A, B, L, W, 070, ۰۷۹) به جز D و چندین MSS قدیمی لاتین موجود است. UBS⁴ به گنجاندن آن رتبه "B" (تقریباً یقین) داده است، اما Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture*, pp. 212-217, با Westcott و Hort موافق است که حذف آن متن اصلی است (مراجعه کنید به REB). این متن بسیار شبیه به یوحنا ۲۰: ۳، ۵، ۶، ۱۰ است.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۱۳ الی ۲۷

۳در همان روز، دو تن از آنان به دهکده ای می رفتند، عمانوس نام، واقع در دو فرسنگی اورشلیم.^{۱۴} ایشان درباره همه وقایعی که رخ داده بود، با یکدیگر گفتگو می کردند.^{۱۵} همچنان که سرگرم بحث و گفتگو بودند، عیسی، خود، نزد آنها آمد و با ایشان همراه شد.^{۱۶} اما او را نشناختند زیرا چشمان ایشان بسته شده بود.^{۱۷} از آنها پرسید: «در راه، درباره چه گفتگو می کنید؟» آنها با چهره هایی اندوهگین، خاموش ایستادند.^{۱۸} آنگاه یکی از ایشان که گلیویاس نام داشت، در پاسخ گفت: «آیا تو تنها شخص غریب در اورشلیمی که از آنچه در این روزها واقع شده بی خبری؟»^{۱۹} پرسید: «چه چیزی؟» گفتند: «آنچه بر عیسی ناصری گذشت. او پیامبری بود که در پیشگاه خدا و نزد همه مردم، کلام و اعمال پر قدرتی داشت.^{۲۰} سران کاهنان و بزرگان ما او را سپردند تا به مرگ محکوم شود و بر صلیب کشیدند.^{۲۱} اما ما امید داشتیم او همان باشد که می بایست اسرائیل را رهایی بخشد. افزون بر این، به واقع اکنون سه روز از این وقایع گذشته است.^{۲۲} برخی از زنان نیز که در میان ما هستند، ما را به حیرت افکنده اند. آنان امروز صبح زود به مقبره رفتند،^{۲۳} اما پیکر او را نیافتند. آنگاه آمده، به ما گفتند فرشتگانی را در رؤیا دیده اند که به ایشان گفته اند و زنده است.^{۲۴} برخی از دوستان ما به مقبره رفتند و اوضاع را همان گونه که زنان نقل کرده بودند، یافتند، اما او را ندیدند.»^{۲۵} آنگاه به ایشان گفت: «ای بی خردان که دلی دیرفهم برای باور کردن گفته های انبیا دارید! آنگاه^{۲۶} آیا نمی بایست مسیح این رنجه را ببیند و سپس به جلال خود درآید؟»^{۲۷} سپس از موسی و همه انبیا آغاز کرد و آنچه را که در تمامی کتب مقدس درباره او گفته شده بود، برایشان توضیح داد.

۲۴:۱۳ "دو نفر از آنها" کتاب مقدس دقیقاً نمی گوید که این دو نفر چه کسانی بودند، اما احتمالاً کلیویاس بود (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۱۸) و همسرش یا دو مومن که عید پسخ را ترک می کردند.

■ "همان روز" این یک روز باید یکشنبه قیام باشد (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۲۲). این نخستین روز کاری بعد از عید پاک و روزی بود که اولین میوه های برداشت جو در معبد ارائه می شد. عیسی اولین میوه ها از مردگان بود (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱۵: ۲۰ الی ۲۳).

■ "عمانوس" مکان نامشخص است، اما چندین امکان وجود دارد.

۱. در حدود بیست مایل غرب اورشلیم در جاده جفا. اینجاست که یهودا ماکابئوس در سال ۱۶۶ قبل از میلاد به اردوگاه ژنرال سلوسی، جرجیا حمله کرد و آن را آتش زد (اول مکابیان ۳: ۴۰، ۵۷؛ ۴: ۱-۱۵).
۲. در حدود هفت مایل شمال غربی اورشلیم که صلیبیان قلعه رومی باستانی به نام "Castellum Emmaus" را پیدا کردند.
۳. در حدود چهار مایل به سمت غرب اورشلیم که امپراتور روم و سپاسیان ۸۰۰ سرباز در آن قرار داد (جوزفوس، جنگ ۷/۶/۶).
۴. در حدود نه مایلی غرب اورشلیم که کلیسای صلیبی بر فراز خرابه های یک قلعه رومی ساخته شده است

(قلعه اطلاعات برگرفته از *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*، جلد ۲، صفحه ۲۹۱-۳۰۱).

■ "دو فرسنگی اورشلیم" این واقعا ۶۰ استادیه رومی است. این شهر باید به اندازه کافی به اورشلیم نزدیک باشد تا این دو نفر به سمت آن قدم بزنند و سپس در یک روز به اورشلیم بازگردند.

یک تفاوت در نسخ یونانی در ارتباط با فاصله وجود دارد:

۱. "۶۰ استادیا" در P⁷⁵, A, B, D, K2, L, W, ۰۷۰ یافت می شود (UBS⁴ به این رتبه "B" می دهد، به معنی "تقریباً یقین").
۲. "۱۶۰ استادیا" در K*, ۰۷۹، و برخی از نوشته های پاتریارک یافت می شود

۲۴:۱۵ "عیسی" لوقا چندین بار از نام "عیسی" بدون حرف تعریف استفاده می کند (مراجعه کنید به لوقا ۴:۱؛ ۸:۴۱؛ ۹:۳۶؛ ۱۸:۳۷؛ ۴۰:۲۲؛ ۴۸:۲۳؛ ۲۸). بنابراین، این یک روش دستوری برای برجسته کردن اولین ظهور رستاخیز عیسی نیست.

۲۴:۱۶ "چشمان ایشان بسته شده بود" این یک زمان اخباری مجهول غیر کامل است. مجهول دلالت بر فعالیت خدا دارد (به یادداشتهای لوقا ۲۴:۳۱؛ مراجعه کنید). ظاهر جسمی عیسی تا حدی تغییر یافت. چند نفر از پیروان بلافاصله او را نشناختند (مراجعه کنید به یوحنا ۲۰:۱۱؛ متی ۲۸:۱۶-۱۷؛ یوحنا ۲۱:۱-۷).

۱. مریم مجدلیه، یوحنا ۱۱:۲۰

۲. چندین رسول، یوحنا ۲۱:۷-۱

۳. ۵۰۰ تن از برادران، متی ۲۸:۱۶-۱۷

۲۴:۱۷ "چهره‌هایی اندوهگین" این می تواند به معنای "شدید"، "غمناک" باشد (مراجعه شود به متی ۶:۱۶) یا "مردود". آنها نمی توانند باور کنند که کسی در مورد وقایع هفته گذشته در اورشلیم نشنیده باشد. این صحبت شهر بود (مراجعه کنید به لوقا ۲۴:۱۸).

۲۴:۱۸ "بازدیدکننده" (در نسخه انگلیسی این آیه به صورت "تو تنها بازدید کننده از اورشلیمی که از وقایع رخ داده خبر ندارد" و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) در طول سه جشن اصلی سالانه، اورشلیم به دلیل زائران اهل دیار سه برابر جمعیت عادی خود را تغییر داد. آنها فکر می کردند که مسیح فقط یک زائر دیگر است.

۲۴:۱۹ "چه چیزی" عیسی، با طرح سوال از آنها، آنان را وادار کرد تا وقایع روزهای گذشته را بیان کنند و برای او شهادت دهند (مراجعه کنید به لوقا ۲۴:۱۹-۲۴).

■ "عیسی ناصری" دو فرم نگارشی وجود دارد:

۱. *Nazarēnou*, P⁷⁵, B, L, ۸, ۰۷۰, ۰۷۹, ۰۱۲۴ و برخی از نسخ قدیمی لاتین و والگیت.

۲. *Nazōraiou*, A, D, K, P, W, X, ۰۶۳ و برخی از نسخ قدیمی لاتین، کپتیک و ارمنی. همین شکل در لوقا ۱۸:۳۷ است.

UBS⁴ به شماره ۱ رتبه "B" نمره می دهد (تقریباً یقین). موضوع خاص را در لوقا ۴:۳۴ ببینید.

■ "پیامبری بود که در پیشگاه خدا و نزد همه مردم، کلام و اعمال پر قدرتی داشت" این افتخارآمیز بود (مراجعه کنید به لوقا ۷:۱۶، ۳۹؛ ۹:۸، ۱۹). در یهودیت برای اینکه از او الهام گرفته شود، به عنوان یک نویسنده کتاب مقدس، باید یک پیامبر باشد. اصطلاح در اینجا به یک پیش بینی کننده بلکه یک پیشگو کننده قدرتمند پیام یهوه اشاره ندارد. با این حال، این یکی فقط یک پیامبر در یک سری نبود. او پیامبر دین بود. ۱۸:۱۵، ۱۸. آنها پیامدهای شخص و کار مسیح را کاملاً درک نکرده بودند.

■ "و همه مردم" این یک اغراق معمولی است (به عنوان مثال، لوقا ۱۸:۴۳). ادبیات شرقی (و گفتار) بسیار مجسم تر و اغراق آمیز است. این یکی از دلایلی است که غربی‌ها تمایل به درک نادرست عهد جدید تمایل دارند.

۲۴:۲۰ "سران کاهنان و بزرگان ما" این عبارت در لوقا ۲۳:۱۳ آمده است. رهبری یهود مسئول مرگ عیسی بود. سانه‌دین این قدرت را در زمان اشغال رومیان نداشت (مراجعه کنید به ۹:۲۲). آنها مجبور بودند این اتهام را بپذیرند که رومیان آن را شایسته مرگ می دانند! همچنین، آنها می خواستند که او را بخاطر لعنتی که در تثنیه ۲۱:۲۳ آمده، مصلوب کند. این همان اتهامی است که پطرس در اولین خطبه خود در اعمال رسولان مطرح کرده است.

۲۴:۲۱ "امید داشتیم" این یک زمان اخباری غیر کامل فعال است، که نشان می دهد آنها دیگر "امید" نداشتند.

■ "او همان باشد که می بایست اسرائیل را رهایی بخشد" (معنی اصطلاح به کار رفته در نسخه انگلیسی بازخرد است ولی در ترجمه فارسی رهایی نوشته شده. این تفسیر بر اساس متن انگلیسی میباشد). آنها هنوز هم یک ذهنیت ملی گرایانه و نظامی گرا داشتند (اعمال رسولان ۱:۶-۷). یهودیان فقط انتظار آمدن مسیح را داشتند و این آمدن سود و بازگرداندن اسرائیل به قدرت و برتری بود.

■ "رهایی" (معنی اصطلاح به کار رفته در نسخه انگلیسی بازخريد است ولی در ترجمه فارسی رهایی نوشته شده. این تفسیر بر اساس متن انگلیسی میباشد.) این اصطلاح از بازار برده است که به معنای "بازپرداخت" است (مراجعه کنید به مرقس ۱۰: ۴۵). موضوع خاص را در لوقا ۱: ۶۸ مشاهده کنید.

■ "روز سوم" یهودیان این رسم را داشتند که میگفت روح به مدت سه روز در نزدیکی بدن باقی می ماند، اما پس از این مدت هیچ احیایی امکان پذیر نیست (مراجعه کنید به یوحنا ۱۱: ۶ و ۳۹).

۲۴: ۲۴ "برخی از دوستان ما" از انجیل یوحنا می دانیم که اینها یوحنا و پطرس بودند (پیدایش یوحنا ۲۰: ۳-۱۰ و احتمالاً پطرس فقط از لوقا ۲۴: ۱۲).

۲۴: ۲۵ موعظه های ابتدایی در اعمال رسولان اغلب به پیشگوییهای عهد عتیق درباره مسیح اشاره می کنند (پیدایش ۳: ۱۵؛ تثنیه ۱۸: ۱۵؛ دوم سموئیل ۷: ۱۶؛ مزامیر ۱۰، ۲۲، ۱۱۸؛ اشعیا ۵۳). من فکر می کنم خود عیسی بود که این دو شاگرد را آگاه ساخت، و اطلاعات را به رسولان در اتاق فوقانی منتقل کردند (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۲۷). این ظاهر پس از قیام برای یک کلیسای اولیه به یک واقعه تفسیری مهم تبدیل می شود (مانند لوقا ۲۴: ۴۵). جای تعجب است که این برخورد مختص انجیل لوقا است.

■ "ای بی خردان که دلی دیرفهم برای باور کردن گفته های انبیا دارید" این یک توبیخ از نداشتن آگاهی نسبت به عهد عتیق از سوی این شاگردان است. امروز عیسی در مورد سطح دانش کتاب مقدس به کلیسای خود چه می گوید؟ تردید، ترس و سردرگمی نتیجه عملی نادانی آگاهانه نسبت به کتاب مقدس است! نمیدانیم چون نخوانده ایم! موضوع خاص: مردم نادان را در لوقا ۱۱: ۴۰ مشاهده کنید.

۲۴: ۲۶ "آیا نمی بایست مسیح این رنجها را ببیند" عیسی مکررا به شاگردانش گفته بود (مراجعه کنید به لوقا ۹: ۲۲؛ ۱۷: ۲۵؛ ۲۴: ۲۶، ۴۶). این همان چیزی است که یهودیان را شگفت زده کرد (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱: ۲۳)، با این حال، در عهد عتیق پیش بینی شده بود (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵؛ مزامیر ۲۲، اشعیا ۵۳؛ زکریا ۱۰: ۱۲؛ متی ۱۶: ۲) یهودیت قرن اول به هیچ وجه بر این آیات تأکید نکرد.

■ "به جلال خود درآید" این الگوی رنج پیش از جلال، به یک اصل بلوغ معنوی تبدیل می شود (مراجعه شود به رومیان ۸: ۱۷؛ عبرانیان ۵: ۸).

۲۴: ۲۷ این آیه و لوقا ۲۴: ۴۵ به ما بینش کریگما اعمال را می بخشد. موضوع خاص را در زیر مشاهده کنید.

موضوع خاص: کاریگما

(SPECIAL TOPIC: THE KERYGMA)

نظرات زیادی در مورد مسیحیت وجود دارند. روزگار ما روزگار جمع گرایی مذهبی است، درست همانند قرن اول. شخصا، من تمام گروه هایی که ادعا میکنند عیسی می شناسند و به او ایمان دارند قبول دارم. همه ما در مواردی اتفاق نظر یا اختلاف نظر داریم ولی اساسا مسیحیت تماما در ارتباط با عیسی است. با این حال، گروه هایی هستند که ادعا میکنند مسیحی هستند که ظاهرا ادعایی بیش نیست. چگونه اینها را تشخیص دهیم؟
دو راه وجود دارد:

- A. یک کتاب مفید تا بدانیم گروه های عصر مدرن به چه ایمان دارند (از داخل متون خودشان) کتاب *The Kingdom of the Cults* اثر Walter Martin است.
- B. موعظه های کلیسای اولیه، به خصوص آنان که توسط پطرس و پولس شاگرد در کتاب اعمال رسولان گفته شدند، ویژگی های برجسته اینکه چگونه نویسندگان تحت الهام کلیسای اولیه مسیحیت را به گروه های مختلف معرفی میکردند. به این "اعلام اولیه" یا "موعظه"ها (که کتاب اعمال رسولان خلاصه آن است) کاریگما (کلمه یونانی است) گفته میشود. موارد زیر حقایق پایه ای انجیل در مورد عیسی در کتاب اعمال رسولان است.
 ۱. بسیاری از نبوت های عهد عتیق را تحقق بخشیده است - اعمال رسولان ۲: ۱۷ الی ۲۱، ۳- الی ۳۱ و ۳۴، ۳: ۱۸ الی ۱۹ و ۲۴، ۴: ۱۰.
 - ۱۳: ۱۷ الی ۲۳ و ۲۷، ۳۳: ۳۷ و ۴۰ الی ۴۱، ۲۶: ۶ الی ۷ و ۲۲ الی ۲۳
 ۲. همانطور که توسط یهوه وعده داده شده بود، فرستاده شد - اعمال رسولان ۲: ۲۳، ۳: ۲۶
 ۳. معجزاتی انجام داد تا پیام خود و محبت خدا را تأیید کند - اعمال رسولان ۲: ۲۲، ۳: ۱۶، ۱۰: ۳۸
 ۴. تحویل داده شد - انکار شد - اعمال رسولان ۳: ۱۳ الی ۱۴، ۴: ۱۱
 ۵. مصلوب شد - اعمال رسولان ۲: ۲۳، ۳: ۱۴ الی ۱۵، ۴: ۱۰، ۱۰: ۳۹، ۱۳: ۲۸، ۲۶: ۲۳

۶. به زندگی بازگشت - اعمال رسولان ۲: ۲۴، ۳۱ الی ۳: ۳۲، ۱۵ و ۴: ۲۶، ۱۰، ۱۰: ۴۰، ۱۳، ۳۰: ۱۷، ۳۱: ۲۶، ۲۳
۷. در سمت راست خدا نشست - اعمال رسولان ۲: ۳۳ الی ۳: ۳۶، ۱۳ و ۲۱
۸. دوباره خواهد آمد - اعمال رسولان ۳: ۲۰ الی ۲۱
۹. داور منتخب است - اعمال رسولان ۱۰: ۴۲، ۱۷: ۳۱
۱۰. روح القدس را فرستاد - اعمال رسولان ۲: ۱۷ الی ۱۸ و ۳۳ و ۳۸ الی ۳۹، ۱۰: ۴۴ الی ۴۷
۱۱. نجات دهنده همه کسانی است که ایمان می آورند - اعمال رسولان ۱۳: ۳۸ الی ۳۹
۱۲. هیچ کس دیگری نجات دهنده نیست - اعمال رسولان ۴: ۱۲، ۳۴: ۱۰ الی ۳۶

اینها برخی از شیوه هایی هستند که میتوان به حقایق بنیادی پاسخ داد:

۱. توبه - اعمال رسولان ۲: ۳۸، ۳: ۱۹، ۱۷: ۳۰، ۲۶: ۲۰
۲. ایمان داشتن - اعمال رسولان ۲: ۲۱، ۱۰: ۴۳، ۱۳: ۳۸ الی ۳۹
۳. تعمید گرفتن - اعمال رسولان ۲: ۳۸، ۱۰: ۴۷ الی ۴۸
۴. پذیرش روح القدس - اعمال رسولان ۲: ۳۸، ۱۰: ۴۷
۵. همه ممکن است با هم بیایند - اعمال رسولان ۲: ۳۹، ۳: ۲۵، ۲۳: ۲۶

این فهرست میتواند به عنوان بیانیه پایه کلیسای اولیه مورد استفاده قرار گیرد، هر چند نویسندگان مختلف عهد جدید ممکن است بخشی از نوشته خود را نادیده بگیرند و بر بخشی دیگر، تاکید بیشتری داشته باشند. تمامی انجیل مرقس از دکتترین کاریگمای پطرس پیروی میکند. به انجیل مرقس اساسا به عنوان ساختار موعظه های پطرس در روم نگاه میشود به که صورت انجیل نوشته شده است. هم متی و هم لوقا از ساختار انجیل مرقس پیروی میکنند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۲۸ الی ۳۵

^{۲۸} چون به دهکده ای که مقصدشان بود نزدیک شدند، عیسی وانمود کرد که می خواهد دورتر برود. ^{۲۹} آنها اصرار کردند و گفتند: «با ما بمان، زیرا چیزی به پایان روز نمانده و شب نزدیک است.» پس داخل شد تا با ایشان بماند. ^{۳۰} چون با آنان بر سفره نشسته بود، نان را برگرفت و شکر نموده، پاره کرد و به ایشان داد. ^{۳۱} در همان هنگام، چشمان ایشان گشوده شد و او را شناختند، اما در دم از نظرشان ناپدید گشت. ^{۳۲} آنها از یکدیگر پرسیدند: «آیا هنگامی که در راه با ما سخن می گفت و کتب مقدس را بر ایمان تفسیر می کرد، دل در درون ما نمی تپید؟» ^{۳۳} پس بی درنگ برخاستند و به اورشلیم بازگشتند. آنجا آن یازده رسول را یافتند که با دوستان خود گرد آمده، ^{۳۴} می گفتند: «این حقیقت دارد که خداوند قیام کرده است، زیرا بر شمعون ظاهر شده است.» ^{۳۵} سپس، آن دو نیز بازگفتند که در راه چه روی داده و چگونه عیسی را هنگام پاره کردن نان شناخته اند.

۲۴: ۲۸ الی ۳۰ این یک گزارش شاهدان عینی بسیار مفصل است. لوقا احتمالا با این دو مصاحبه کرده است.

۲۴: ۳۱ "در همان هنگام، چشمان ایشان گشوده شد" این یک آنوریست اخباری مجهول است که برعکس اخباری مجهول غیر کامل لوقا ۲۴: ۱۶ است. از لوقا ۲۴: ۳۵ یاد می گیریم که آنها روش عیسی برای برکت دادن به غذا را تشخیص دادند.

لوقا از این اصطلاح "باز" (*dianoigō*) در این متن سه بار استفاده می کند:

۱. چشمانشان باز شد، لوقا ۲۴: ۳۱
۲. درک آنها از کتاب عهد عتیق افزایش یافته، لوقا ۲۴: ۳۲
۳. ذهن رسولان به کتاب مقدس، لوقا ۲۴: ۴۵ باز می شود

کتاب مقدس وحی الهی است، نه کشف انسان. حقیقت روحانی، هدیه ای است از جانب خدا به انسان نابینا و گناهار.

■ "در دم از نظرشان ناپدید گشت" این ممکن است یک اشاره به دوم پادشاهان ۶: ۱۷ باشد (*LXX dianoigō*). مکانیسم دقیق این امر به همان اندازه مرموز است که عیسی ناگهان در اتاق فوقانی در لوقا ۲۴: ۳۶ یا تجربه فیلیپ در بیانان ظاهر شد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۳۹). قلمرو معنوی

چند بعدی است، نه مکان موقتی خاص.

۲۴:۳۲ "دل در درون ما نمی‌تپید" این یک مجهول غیر کامل با الفاظ اضافی است (A. T. Robertson آن را با صدای متوسط می‌خواند). این یک مطالعه جالب کتاب مقدس بود (مراجعه کنید به مزامیر ۱۹: ۷ الی ۱۴)! اصطلاح (kaiō) به صورت استعاره‌ای در LXX تثنیه ۳۲: ۲۲، به معنای داوری استفاده شده است.

۲۴:۳۳ "با دوستان خود گرد آمده" (در نسخه انگلیسی "کسانی که با آنان بودند" نوشته شده است) (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۳۳، ۳۶؛ اعمال رسولان ۱: ۱۵)

۲۴:۳۴ "می‌گفتند" این باید به یازده نفری اشاره کند که با دو تازه وارد صحبت می‌کنند.

■ "بر شمعون ظاهر شده است" عیسی نزد کسی که او را نفی کرده بود، ظاهر شد. ما هیچ گزارشی از کتابخانه نداریم.

موضوع خاص: ظاهر شدن‌های عیسی پس از رستاخیز

SPECIAL TOPIC: JESUS' POST-RESURRECTION APPEARANCES

عیسی برای تأیید قیامش، خود را به چندین نفر نشان داد

۱. زن در مقبره، انجیل متی ۲۸:۹
۲. یازده شاگرد در گردهمایی در جلیل، انجیل متی ۲۸:۱۶
۳. شمعون، انجیل لوقا ۲۴:۳۴
۴. دو نفر در جاده به سمت عمانوس، انجیل لوقا ۲۴:۱۵
۵. شاگردان در اتاق طبقه بالا، انجیل لوقا ۲۴:۳۶
۶. مریم مجدلیه، انجیل یوحنا ۲۰:۱۵
۷. ده شاگرد در اتاق طبقه بالا، انجیل یوحنا ۲۰:۲۰
۸. یازده شاگرد در اتاق طبقه بالا، انجیل یوحنا ۲۰:۲۶
۹. هفت شاگرد در کنار دریای جلیل، انجیل یوحنا ۲۱:۱
۱۰. کیفا (پطرس)، اول قرن‌تین ۱۵:۵
۱۱. دوازده (شاگرد)، اول قرن‌تین ۱۵:۵
۱۲. ۵۰۰ نفر از برادران، اول قرن‌تین ۱۵:۶، همچنین انجیل متی ۲۸:۱۶ و ۱۷
۱۳. یعقوب (از خانواده زمینی‌اش)، اول قرن‌تین ۱۵:۷
۱۴. تمامی شاگردان، اول قرن‌تین ۱۵:۷
۱۵. پولس، اول قرن‌تین ۸:۱۵ (اعمال رسولان ۹)

بدیهی است برخی از موارد فوق به یک نمایان شدن واحد اشاره دارند. عیسی می‌خواست آنان مطمئن شوند که او زنده است.

۲۴:۳۵ "بازگفتند" این یکی دیگر از بسیاری از نواقص موجود در این متن است که می‌تواند به معنای شروع چیزی یا تکرار چیزی در زمان گذشته باشد. آنها با جزئیات تمرین می‌کنند که چه اتفاقی افتاده است. آنها اکنون شهادت زنان در لوقا ۲۴: ۲۲-۲۳ را تصدیق کردند.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۳۶ الی ۴۳

۳۶ هنوز در این باره گفتگو می‌کردند که عیسی خود در میانشان ایستاد و گفت: «سلام بر شما باد!»^{۳۷} حیران و ترسان، پنداشتند شبی می‌بینند. ^{۳۸} به آنان گفت: «چرا این چنین مضطربید؟ چرا شک و تردید به دل راه می‌دهید؟^{۳۹} دست و پایم را بنگرید. خودم هستم! به من دست بزنید و ببینید؛ شبخ گوشه و استخوان ندارد، اما چنانکه می‌بینید من دارم!»^{۴۰} «آین را گفت و دستها و پاهای خود را به ایشان نشان داد.»^{۴۱} آنها از فرط شادی و حیرت نمی‌توانستند باور کنند. پس به ایشان گفت: «چیزی برای خوردن دارید؟»^{۴۲} «تکه‌ای ماهی بریان به او دادند.»

۲۴: ۳۶ برخی از نسخ خطی یونان باستان (P⁷⁵, A, B, K, L, و بسیاری از نسخ بعدی) " (صلح به شما" می افزایند (مراجعه شود به یوحنا ۲۰: ۱۹، ۲۶). UBS⁴ شمول خود را با رتبه "B" (تقریباً یقین) ارزیابی می کند. در MS D و برخی از قدیمی لاتین MSS حذف شده است. این یک تبریک معمولی عبری است (مراجعه کنید به لوقا ۱۰: ۵). اناجیل یوحنا و لوقا از بسیاری جهات، گزارشهای مشابهی از شور و عواقب آن را به اشتراک می گذارند.

۲۴: ۳۷ " حیران و ترسان" این شاگردان چندین بار شنیده بودند که عیسی پیش بینی رنج و مرگ خود را پیش بینی کرده بود، اما به نوعی آنها آن را جدی نگرفتند. اکنون آنها از قیام او شگفت زده شده بودند.

■ "پنداشتند شبیحی می بینند" در متی (۱۴: ۲۶) و مرقس (۶: ۴۹) همسو با کلمه *phantasma* است که از آن کلمه انگلیسی "فانتوم" را می گیریم. لوقا از اصطلاح *pneuma* در مفهوم تخصصی استفاده می کند (اول پطرس ۳: ۱۹). وقتی او سخنان عیسی را در لوقا ۲۳: ۴۶ ضبط می کند، این اصطلاح را به معنای عادی تر از جنبه شخصی استفاده می کند، که به شکل جسمی وابسته نیست (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۳۹). موضوع خاص: روح (*pneuma*) را در عهد جدید در لوقا ۲۳: ۴۶ ببینید.

۲۴: ۳۸ این یک توییح خفیف در قالب دو سوال ساده است. تردیدها و ترسها برای بشریت مشترک هستند، به خصوص در حضور قلمرو معنوی. با این حال، آنها می توانند به پله های سنگی ایمان و اطمینان بزرگ تبدیل شوند.

سوال اول یک مجهول کامل با الفاظ اضافی است، سوال دوم حال اخباری فعال است. اشکال کلامی در این زمینه ترجمه دشوار است زیرا آنها با یک رویداد گذشته که گفتگو گفته شده است، سروکار دارند.

۱. این دو در جاده عمانوس

۲. آن دو و عیسی

۳. آن دو و آنهايي که در اتاق فوقانی هستند.

۲۴: ۳۹ "دست و پايه را بنگريد" در اناجیل دیگر این اتفاق در اتاق فوقانی در اورشلیم رخ می دهد، اما در یوحنا خوردن ماهی در جلیل اتفاق می افتد. عیسی می خواست که آنها را از رستخیز جسمی خود اطمینان دهد. او علائم صلیب را حفظ کرد زیرا آنها نشان افتخار او هستند. مزامیر ۲۲: ۱۶ و در اینجا تنها متونی است که به سوراخ شدن پای او اشاره دارد. یوحنا ۲۰: ۲۷ فقط به دست و پایش اشاره دارد.

■ "خودم هستم" این یک جمله بسیار تأکیدی است - *ego* (من)، *eimi* (من هستم)، *autos* (خودم).

■ "به من دست بزنید" این یک آنوریست امری فعال است (همانند "و ببینید"). کلیسای اولیه از آیات ۳۹-۴۳ برای نفی عرفان استفاده می کرد، این ناچیز شمردن قلمرو فیزیکی بود (اول یوحنا ۱: ۱-۳). موضوع خاص: عرفان را در لوقا ۲: ۴۰ ببینید.

۲۴: ۴۰ این یکی دیگر از مطالب کوتاه مورد بحث در MS D و برخی از نسخ خطی قدیمی لاتین است اما در اکثریت نسخ خطی قدیمی و P⁷⁵ وجود دارد. UBS⁴ گنجاندن خود را با رتبه "B" (تقریباً یقین) ارزیابی می کند.

۲۴: ۴۲ "تکه ای ماهی بریان به او دادند" برخی از نسخ خطی غیرقابل انکار از قرن هشتم تا یازدهم عباراتی را در مورد "لانه زنبور" اضافه کردند (مراجعه کنید به NKJV). کلیسای اولیه هم شیر و هم عسل را در جشن خود از اوکاریست و تعمید درآورد. UBS⁴ به حذف آن رتبه "B" (تقریباً یقین) می دهد.

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۴۴ الی ۵۳

۴۴ آنگاه به ایشان گفت: «این همان است که وقتی با شما بودم، می گفتم؛ اینکه تمام آنچه در تورات موسی و کتب انبیا و مزامیر درباره من نوشته شده است، باید به حقیقت پیوندد.»^{۴۵} سپس، ذهن ایشان را روشن ساخت تا بتوانند کتب مقدس را درک کنند.^{۴۶} و به ایشان گفت: «نوشته شده است که مسیح رنج خواهد کشید و در روز سوّم از مردگان بر خواهد خاست،^{۴۷} و به نام او توبه و آمرزش گناهان به همه قومها موعظه خواهد شد و شروع آن از اورشلیم خواهد بود.^{۴۸} شما شاهدان این امور هستید.^{۴۹} من موعود پدر خود را بر شما خواهم فرستاد؛ پس در شهر بمانید تا آنگاه که از اعلی با قدرت آراسته شوید.»

^{۵۰} سپس ایشان را بیرون از شهر تا نزدیکی بیت عنیا برد و دستهای خود را بلند کرده، برکتشان داد؛^{۵۱} و در همان حال که برکتشان می داد از آنان جدا گشته، به آسمان برده شد.^{۵۲} ایشان او را پرستش کردند و با شادی عظیم به اورشلیم بازگشتند.^{۵۳} در آنجا پیوسته در معبد می ماندند

۲۴: ۴۴ الی ۴۹ این ماجرا فقط در لوقا یافت میشود.

۲۴: ۴۴ "که درباره من نوشته شده است" به نظر می‌رسد جمله خلاصه‌ای از ظهور ۴۰ روزه عیسی پس از قیام باشد (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۲۵-۲۶).

■ " ... موسی ... انبیا و مزامیر " اینها سه بخش از تقدس شریعت عبری را شامل می‌شود: قانون، پیامبران، و نوشته‌ها. این متن در رابطه با محوریت مسیح در عهد عتیق است (مراجعه کنید به *Christocentric unity of the Old Testament*, E. W. Hengstenberg).

■ " باید به حقیقت پیوندد " عیسی به عنوان نماد، نوع و پیشگویی مستقیم در عهد عتیق دیده می‌شود (مراجعه کنید به متی ۵: ۱۷).

۲۴: ۴۵ " ذهن ایشان را روشن ساخت " یادداشتهای لوقا ۲۴: ۳۱ را مشاهده کنید. بشریت نمی‌تواند حقایق معنوی را بدون کمک خدا درک کند. این وظیفه‌ای است که معمولا به روح واگذار می‌شود (مراجعه کنید به یوحنا ۱۴: ۱۶ ؛ ۱۵-۸)، اما گاهی اوقات بر عهده عیسی است (مراجعه کنید به اعمال رسولان ۱۶: ۱۴).

۲۴: ۴۶ "نوشته شده است" این یک اخباری مجهول کامل است که یک اصطلاح عبری برای ادعای الهام بخشی کتاب مقدس است (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۴۴).

■ " مسیح رنج خواهد کشید " "کرایست" ترجمه یونانی "مسیح" است (به موضوع خاص در لوقا ۲: ۱۱ مراجعه کنید). این حقیقت کار سخت گیرانه برای یهودیان بود (مراجعه کنید به اول قرنتیان ۱: ۲۳؛ ۲: ۲)، اما برای رستگاری قربانی بسیار مهم است.

■ " از مردگان بر خواهد خاست " آیات ۴۶-۴۷ کمیسیون بزرگ لوقا هستند. ویژگی دستور زبانی استفاده از سه آنوریست نامحدود است که رسالت مسیح را توصیف می‌کنند.

۱. او رنج خواهد کشید، لوقا ۲۴: ۴۶ (مراجعه کنید به لوقا ۲۶: ۲۴)

۲. او از مردگان قیام کرد، لوقا ۲۴: ۴۶ (مراجعه کنید به لوقا ۲۴: ۷)

۳. او آمد که توبه و استغفار از گناه را اعلام کند، لوقا ۲۴: ۴۷ (اعمال رسولان ۵: ۳۱؛ ۱۰: ۴۳؛ ۱۳: ۳۸؛ ۲۶: ۱۸) موضوع خاص را در لوقا ۹: ۲۲ مشاهده کنید.

■ "روز سوم" این یک رویداد پیش بینی شده بود (مراجعه کنید به هوشع ۶: ۲؛ یونس ۱: ۱۷؛ متی ۱۲: ۴۰؛ ۱۶: ۴؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴). احتمالا مربوط به یونس ۱: ۱۷ است.

۲۴: ۴۷ این هدف اصلی رسالت عیسی است. این قلب، شخصیت و هدف خدا را از زمان پیدایش ۳ کاملاً نشان می‌دهد. از دست دادن این آیه برابر با این است که فشار اصلی مسیحیت را از دست بدهید. مومنان باید اصلی‌ترین چیز را حفظ کنند (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۱۸-۲۰؛ اعمال رسولان ۱: ۸). همه چیز دیگر برای این وظیفه اعلام بشری در سراسر جهان ثانویه است. بشارت دادن یک گزینه نیست، بلکه یک حکم است!

■ "توبه" در یونانی این اصطلاح از "تغییر ذهن" سخن می‌گوید. به زبان عبری از "تغییر عمل" صحبت می‌کند. هر دو درگیر هستند. این جنبه منفی نجات است، زیرا ایمان جنبه مثبت دارد (مراجعه کنید به مرقس ۱: ۱۵؛ ۶: ۱۲؛ متی ۴: ۱۲؛ ۱۱: ۲۰؛ لوقا ۱۳: ۳، ۵؛ اعمال رسولان ۲۰: ۲۱). موضوع خاص را در لوقا ۳: ۳ ببینید.

■ "آموزش گناهان" این مضمون در پیشگویی زکریا برجسته شده است (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۶۷-۷۹). این معنی از نام عیسی (بیهوده موجب صرفه جویی در، متی ۱: ۲۱). توجه کنید که "تعمید" در اینجا ذکر نشده است (مراجعه کنید به لوقا ۱۱: ۴). این آیه غالباً "کمیسیون بزرگ لوقا" خوانده می‌شود (مراجعه کنید به متی ۲۸: ۱۹-۲۰).

■ "به نام او" نام "عیسی" اصطلاحی سامی است

۱. قدرت او

- ۲. شخص او
- ۳. اقتدار او
- ۴. شخصیت او.

بنابراین هم به معنای محتوا و هم از نظر شیوه ای است! نه تنها آنچه ما اعلام می کنیم بلکه زندگی کسانی که اعلام می کنند بسیار مهم است! به موضوع ویژه مراجعه کنید: اسامی الهی در لوقا ۹: ۴۸.

■ " همه قومها " این عنصر جهانی باید این مومنین یهودی را غافلگیر کند. این دقیقاً چیزهایی است که در متی ۲۸: ۱۴؛ ۲۸: ۱۹؛ مرقس ۱۳: ۱۰؛ پیش بینی شده است. همچنین اشعیا ۲: ۲-۴؛ ۵۱: ۵-۴؛ ۵۶: ۷؛ و موضوع خاص را در لوقا ۲: ۱۰ ببینید.

۴۸: ۲۴ در اینجا فرجام رسولان است (مراجعه کنید به یوحنا ۱۵: ۲۷)؛ لوقا این را در اعمال رسولان تأکید می کند (اعمال رسولان ۱: ۸، ۲۲: ۲؛ ۳۲: ۴؛ ۳۳: ۵؛ ۳۳: ۱۰؛ ۳۹: ۴۱؛ ۱۳: ۳۱).

۴۹: ۲۴ " بر شما خواهیم فرستاد " روح از پدر و پسر حاصل می شود. این آیه اقتدار عیسی را در اجرای وصیت پدر نشان می دهد.

■ " موعود پدر " این به روح القدس اشاره دارد (مراجعه کنید به یوحنا ۱۴-۱۶؛ ۲۰: ۲۲؛ اعمال رسولان ۱: ۴). هر قولی که عیسی برای آخرالزمان در آخرین شام به رسولان وعده داد، در روز قیامت در روز رستاخیز تحقق خواهد یافت!

■ " در شهر بمانید " اینها عمدتاً مردم جلیل بودند. آنها در غیر این صورت در اورشلیم خصمانه باقی نمی ماندند (اعمال رسولان ۱: ۴).

■ " از اعلی با قدرت آراسته شوید " در اینجا این به پیدایش روح پنتیکاستی اشاره دارد. این یک وجه شرطی آئوریست میانی است.

این یک استعاره کتاب مقدس مشترک برای زندگی معنوی است (مراجعه کنید به ایوب ۲۹: ۱۴؛ مزامیر ۱۳۲: ۹؛ اشعیا ۵۹: ۱۷؛ ۶۱: ۱۰؛ رومیان ۱۳: ۱۴؛ غلاطیان ۳: ۲۷؛ افسسیان ۴: ۲۴؛ کولسیان ۳: ۱۰، ۱۲). زندگی معنوی به همان اندازه هدیه و توانمندسازی از جانب خداوند است، اما باید پذیرفته شده و بر اساس آن عمل شود (یعنی پیمان مشروط). اتوماتیک نیست! این خواست خداست! او هدیه خداست!

NASB (به روز شده) انجیل لوقا ۲۴: ۵۰ الی ۵۳

۵۰ سپس ایشان را بیرون از شهر تا نزدیکی بیت عنیا برد و دستهای خود را بلند کرده، برکتشان داد؛^{۵۱} و در همان حال که برکتشان می داد از آنان جدا گشته، به آسمان برده شد.^{۵۲} ایشان او را پرستش کردند و با شادی عظیم به اورشلیم بازگشتند.^{۵۳} در آنجا پیوسته در معبد می ماندند و خدا را حمد و سپاس می گفتند.

۲۴: ۵۰ "بیت عنیا" خانه لازاروس تقریباً یک و نیم مایل از اورشلیم در کوه زیتون فاصله داشت.

■ " دستهای خود را بلند کرده " این وضعیت عادی دعای یهودیان بود، اما در اینجا احتمالاً این یک ژست کشیشی است (مراجعه کنید به لایوان ۹: ۲۲).

■ " برکتشان می داد " دعا ضبط نمی شود (اما نماز کاهن اعظمی عیسی در یوحنا ۱۷ ثبت شده است).

۲۴: ۵۱ " به آسمان برده شد " (در نسخه انگلیسی " به بهشت رفت " نوشته شده و این تفسیر بر اساس متن انگلیسی است) سایر اناجیل به ما می گویند "در یک ابر"، که وسیله حمل و نقل خدایان بود (مراجعه کنید به دانیال ۷: ۷).

این عبارت در D, MSS, K* و برخی نسخ قدیمی لاتین و سوری حذف شده است. با این حال، عبارتی که صعود را ذکر می کند، در اعمال رسولان ۱: ۲ آمده است. این ماده در P⁷⁵, A, B, D, K, L, W, X وجود دارد. UBS⁴ درج خود را با رتبه "B" (تقریباً یقین) اعلام میکند.

صعود عیسی بازگشت او به جلال پیش از موعد است (مراجعه شود به یوحنا ۱۷: ۵). او به خاطر انجام وظیفه خود مفتخر است. به Millard Christian Theology, Erickson، چاپ ۲، صفحه ۷۹۶-۷۹۷ مراجعه کنید. به موضوع خاص: معراج در لوقا ۹: ۵۱ مراجعه کنید.

۵۲:۲۴ " او را پرستش کردند " این عبارت دیگری است که به جز D و برخی از نسخ خطی قدیمی لاتین در کلیه متون یونان باستان وجود دارد. در این فصل بیشترین تعداد از این به اصطلاح "غیر قطعی‌های غربی" توسط Westcott and Hort وجود دارد (لوقا ۲۴:۲۴: ۳، ۶، ۹، ۱۲، ۳۶، ۴۰، ۵۲، ۵۳). این منتقدان متنی معتقد بودند که خانواده اسکندریه نسخ خطی یونانی (یعنی MSS P^{46, 75, 72, 66}، A، B، C، Q، T، ۰۲۲۰) نسبت به سایر خانواده‌های نسخ خطی به اصل نزدیکتر است. بیست و هفت متن کوتاهتر در خانواده غربی یافت شده است (یعنی MSS P^{37, 38, 48, 69}، O، ۰۱۷۱).

■ "با شادی عظیم" انجیل لوقا بر "شادی" تاکید می کند (مراجعه کنید به لوقا ۱: ۱۴: ۲: ۱۰: ۸: ۱۳: ۷: ۱۵: ۷: ۱۰: ۲۴: ۴۱: ۵۲). این بسیار متفاوت از واکنش آنها در لوقا ۲۴: ۳۷-۳۸ است.

۵۳:۲۴ "در معبد" اینها هنوز یهودی بودند. مکان ملاقات آنها به اندازه کافی بزرگ نبود که بتواند شاگردان مومن را در خود جای دهد.

"Amen" شرعی توسط MSS A، B، C2 اضافه شده است، اما در MSS P⁷⁵، A، B، C*، D، L، W وجود ندارد. UBS⁴ به حذف خود رتبه "A" (یقین) می دهد.

سوالات بحث

این یک راهنمای مطالعاتی است، که بدین معنی است که شما خودتان مسئول تفسیر انجیل هستید. هر یک از ما باید در مسیر خودمان گام برداریم. شما، انجیل و روح القدس در اولویت تفسیر هستید. شما نباید این امر را به یک مفسر واگذار کنید.

این سوالات مباحثاتی به منظور کمک به شما در تفکر نسبت به مسائل اصلی این بخش از کتاب مطرح شده اند. آنها صرفاً تفکر برانگیز هستند نه قطعی.

۱. چرا عیسی پس از رستاخیز اینقدر در مقابل پیروان خود ظاهر شد؟
۲. آیا شاگردان انتظار قیام داشتند؟
۳. چرا آنها فوراً عیسی را نشناختند؟ آیا ما همدیگر را می شناسیم؟
۴. چرا عیسی چنان برای اثبات جاهان مختلف بدنش را به آنان نشان داد؟
۵. چرا در کتاب مقدس الهام شده، روایات مختلفی از رستاخیز وجود دارد؟
۶. چرا عیسی به مدت چهل روز برای آنها ظاهر شد؟
۷. آیا امروز فرشتگان هنوز در دنیای ما فعال هستند؟

موضوع خاص: اصطلاحات دستور زبان یونانی

یونانی کوین (*Koine Greek*) که اغلب یونانی هلنی (*Hellenistic Greek*) هم گفته می‌شود، زبان متداول در منطقه مدیترانه بود که از زمان اسکندر کبیر (۳۳۶ تا ۳۲۳ قبل از میلاد) رایج شد و تا هشت صد سال (۳۰۰ قبل از میلاد تا ۵۰۰ بعد از میلاد) دوام یافت. این زبان صرفاً یک زبان ساده شده و کلاسیک یونانی نبود، بلکه از جهات مختلف حالت جدیدی از زبان یونانی بود که تبدیل به زبان دوم سرزمینهای باستانی خاور نزدیک و مدیترانه شده بود.

نسخه یونانی عهد جدید از برخی جهات منحصر به فرد است، زیرا نویسندگان آن به استثنای لوقا و نویسنده عبری، زبان اولش احتمالاً آرامی بود. بنابراین نوشته‌های او تحت تاثیر کلمات و چارچوب ساختاری زبان آرامی بود. همچنین آنها Septuagint (ترجمه یونانی عهد عتیق) را می‌خواندند و از آن نقل قول می‌کردند که آن هم به زبان یونانی کوین نوشته شده بود. ولی Septuagint توسط اساتید یهودی که زبان مادری آنها یونانی نبود، نوشته شده بود.

این امر به ما یادآوری می‌کند که ما نمی‌توانیم عهد جدید را در قالب دستور زبانی درست ببینیم. منحصر به فرد است و وجوه اشتراک زیادی با (۱) Septuagint، (۲) نوشته‌های یهودی مانند نوشته‌های جوزفوس و (۳) پاپیروسی که در مصر یافت شد، دارد. پس چگونه می‌توانیم عهد جدید را از نظر دستور زبانی مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم؟

ویژگی‌های دستور زبانی یونانی کوین و عهد جدید روان هستند. از جهات بسیاری نوعی ساده‌سازی دستور زبان است. متن راهنمای اصلی ما می‌باشد. کلمات فقط در متون طولانی دارای معنی هستند، بنابراین ساختار دستور زبانی را فقط می‌توان در سایه (۱) شیوه نگارش یک نویسنده خاص، و (۲) یک متن خاص درک کرد.

زبان یونانی کوین اساساً یک زبان گفتاری بود. اغلب کلید تفسیر و ترجمه نوع و فرم کلمات و افعال هستند. در بیشتر عبارات اصلی فعل اول می‌آید تا برتری آن را نشان دهد. در تحلیل فعل در زبان یونانی باید به سه بخش اطلاعات توجه کرد: (۱) تاکید اولیه زمان فعل، لحن گفتار و حس گفتار (اصول صرف و نحو و تاریخ لغوی)، (۲) معنی اصلی یک فعل خاص (واژه نگاری)، و (۳) موضوع متن (هماهنگی قسمتهای مختلف متن).

I. زمان فعل

A. زمان یا وضع فعل شامل رابطه افعال برای تکمیل یک عمل یا کامل نشدن یک عمل است. این اغلب "کامل" یا "ناتمام گفته" می‌شود.

۱. فعل زمان کامل بر رخداد یک عمل تمرکز دارد. هیچ گونه اطلاعات بیشتری داده نمی‌شود به جز اینکه اتفاقی رخ داده است! شروع، طول مدت یا دوام و پایان آن مشخص نمی‌شود.

۲. فعل زمان ناتمام بر تداوم فرایند یک عمل تمرکز دارد. می‌توان آن را در قالب یک حرکت خطی، مدت زمان سپری شده و پیشرفت عمل توصیف کرد.

B. زمانهای افعال را می‌توان بر اساس اینکه نویسنده چگونه پیشرفت عمل را می‌بیند، طبقه‌بندی کرد

۱. رخ داد (عمل انجام شد) = آتوریستی

۲. رخ داد و نتایج آن متوقف شد = کامل

۳. در زمان گذشته در حال انجام بود و خاتمه یافت، ولی نه در حال = ماضی بعید

۴. در حال وقوع است = زمان حال

۵. در حال انجام بود = ناکامل

یک مثال صریح از اینکه چگونه این زمان‌ها به ترجمه و تفسیر کمک می‌کنند می‌تواند فعل "نجات دادن" (save) باشد. این در چندین حالت زمانی مختلف استفاده شده است تا روند اجرا و نقطه اوج آن نشان داده شود.

۱. آتوریست - "نجات داد" (رجوع شود به رومیان ۸:۲۴)

۲. کامل - "نجات داده شد و نتیجه آن همچنان ادامه دارد" (رجوع شود به افسسیان ۲:۵ و ۸)

۳. حال - "نجات داده می‌شود" (رجوع شود به اول قرنتیان ۱:۱۸، ۲:۱۵)

۴. آینده - "نجات داده خواهد شد" (رجوع شود به رومیان ۹:۵ و ۱۰:۹)

C. با تمرکز بر روی زمان فعل، مترجمین باید بدنبال دلیلی بگردند که چرا نویسنده اصلی یک زمان خاصی را برای بیان عبارت خویش استفاده کرده است. زمان فعل "ریشه‌دار نکردن" آتوریستی بود. از آن می‌توان برای طیف وسیعی از شیوه‌هایی که متن باید تعیین کننده باشد، استفاده کرد. خیلی ساده، می‌گوید که اتفاقی رخ داده است. جنبه گذشته زمان صرفاً به منظور این است که نشان دهنده حالت باشد.

اگر هر زمان دیگری استفاده شده بود، بر روی چیزی دقیقتر تاکید شده بود. ولی چه؟

۱. زمان کامل. از کامل شدن عملی با نتیجه مشخص صحبت می‌کند. در برخی شرایط، ترکیبی از زمان آنوریستی و زمان حال است. معمولاً تمرکز بر روی نتایج حاصله و یا کامل شدن عمل است (مثال: افسسیان ۵: ۲ و ۸، "از راه ایمان نجات یافته‌اید")
۲. زمان ماضی بعید. این زمان همانند زمان کامل است با این تفاوت که نتیجه آن کامل شده است. مثال: انجیل یوحنا ۱۶: ۱۸ "پطرس پشت در ایستاد".
۳. زمان حال. این زمان از عملی ناقص و خاتمه نیافته صحبت می‌کند. تمرکز آن معمولاً بر روی ادامه یک رخداد است. مثال: اول یوحنا ۳: ۶ و ۹، "آن که در او می‌ماند گناه نمی‌کند". "آن که از خدا مولود شده است گناه نمی‌کند"
۴. زمان غیر کامل. در این زمان، رابطه با زمان حال مشابه رابطه میان زمان کامل و ماضی بعید است. زمان غیر کامل از کامل نشدن عملی در گذشته خبر می‌دهد. مثال: انجیل متی ۵: ۳ "مردمان اورشلیم و سراسر یهودیه و تمامی نواحی اطراف رود اردن، جملگی نزد او می‌رفتند" یا "پس همه مردم اورشلیم بیرون آمده و نزد او می‌رفتند".
۵. زمان آینده. این زمان از عملی صحبت می‌کند که باید در یک مقطع زمانی در آینده رخ دهد. تمرکز آن بر روی احتمال وقوع آن است تا حتم بر وقوع آن. مثال: انجیل متی ۴: ۵ الی ۹، "خوشا به حال ... خواهد شد".

II. لحن گفتار

- A. لحن یا صدای گفتار از رابطه میان عمل فعل و موضوع سخن می‌گوید.
- B. لحن فعال یک شیوه معمولی، قابل انتظار، غیر تأکیدی برای بیان موضوعی است که عمل فعل بر روی آن انجام می‌گیرد.
- C. لحن مجهول یعنی موضوع عمل فعل را که توسط یک عامل خارجی انجام شده، دریافت می‌کند. عامل خارجی که عمل را ایجاد می‌کند در نسخه یونانی عهد جدید با حروف اضافه و حالات مختلف نشان داده‌اند.
 ۱. عامل مستقیم فردی توسط *hupo* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۲۲: ۱، اعمال رسولان ۳۰: ۲۲)
 ۲. یک عامل فردی واسطه توسط *dia* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۲۲: ۱)
 ۳. یک عامل غیر فردی توسط *en* با حالت موردی
 ۴. گاهی اوقات یک عامل فردی یا غیر فردی و توسط مفعول عنه به تنهایی
- D. لحن متوسط یعنی موضوع عمل فعل را ایجاد می‌کند و همچنین به صورت مستقیم با عمل فعل در ارتباط است. این حالت اغلب لحن بلند با اهداف شخصی گفته می‌شود. این ساختار به شیوه‌ای تأکید بر موضوع جمله یا عبارت دارد. این ساختار در زبان انگلیسی وجود ندارد. احتمالات زیادی برای معانی و ترجمه آن از زبان یونانی وجود دارد. برخی مثالهای این حالت به شرح زیر هستند:
 ۱. انعکاسی - عمل مستقیم موضوع بر روی خودش. مثال: انجیل متی ۵: ۲۷، "خود را حلق‌آویز کرد"
 ۲. شدید - موضوع عملی را برای خودش ایجاد می‌کند. مثال: دوم قرنتیان ۱۴: ۱۱، "شیطان نیز خود را به شکل فرشته نور درمی‌آورد"
 ۳. متقابل - عمل متقابل دو موضوع. مثال: انجیل متی ۴: ۲۶، "شور کردند"

III. حس گفتار (یا "حالت")

- A. در یونانی کوبین چهار نوع حالت وجود دارد. آنها، حداقل از دیدگاه شخصی نویسنده، دلالت بر رابطه فعل با واقعیت دارند. حالت‌ها به دو گروه کلی تقسیم می‌شوند: آنها که بر واقعیت دلالت دارند (دلالت کننده) و آنها که بطور بالقوه دلالت می‌کنند (وجه شرطی، دستوری و آرزویی).
- B. حالت دلالت کننده حالت معمولی برای بیان عملی است که رخ داده است و یا در حال وقوع است، حداقل از دیدگاه نویسنده. اینها حالتی در دستور زبان یونانی هستند که زمان مشخصی را بیان می‌کنند، و حتی در اینجا این یک جنبه ثانویه است.
- C. حالت وجه شرطی احتمال وقوع عمل در آینده است. چیزی که هنوز اتفاق نیافتاده است، ولی احتمال وقوع آن می‌رود. این زمان وجه اشتراک زیادی با آینده دلالت کننده دارد. تفاوت در این است که وجه شرطی تردیدی را نشان می‌دهد. در انگلیسی این حالت معمولاً با *may, would, could* و یا *might* بیان می‌شود.
- D. حالت آرزو، آرزویی را که از نظر تنوری وقوع آن ممکن است را بیان می‌دارد. یک گام جلوتر از واقعیت نسبت به وجه شرطی در نظر گرفته شد. حالت آرزویی احتمال وقوع را تحت شرایط خاصی بیان می‌دارد. حالت آرزویی در عهد جدید به ندرت استفاده شده است. بیشترین کاربرد آن توسط پولس در جمله معروف او است: "شاید که هرگز نباشد" (انجیل نسخه شاه جیمز، "خدا منع می‌کند")، پانزده مرتبه استفاده شده است (رجوع شود به رومیان ۴: ۳ و ۶ و ۳۱، ۲: ۴ و ۱۵، ۷: ۷ و ۱۳، ۹: ۱۴، ۱۱: ۱ و ۱۱، اول قرنتیان ۱۵: ۶، غلاطیان ۱۷: ۲، ۳: ۲۱، ۶: ۱۴)
- E. حالت دلالت کننده بر فرمانی که احتمالش هست، تأکید می‌کند، ولی تأکید بر روی قصد گوینده است. فقط احتمال قابل نقض و مشروط، انتخاب دیگر است. یک کاربرد دلالت کننده خاص در درخواست دعای شخص ثالث هم هست. این دستورات فقط در زمان آنوریستی در

عهد جدید هستند.

F. برخی دستورات گرامری ضمائر مفعولی را به عنوان نوع دیگری از حالت طبقه‌بندی می‌کنند. آنها در عهد جدید یونانی بسیار متداول هستند، معمولاً به عنوان صفت شفاهی تعریف می‌شوند. تنوع زیادی در ترجمه صفات مفعولی وجود دارد. آنها در ترکیب با فعل اصلی که به آن مرتبط هستند ترجمه می‌شوند. احتمال تنوع در ترجمه صفت مفعولی بسیار زیاد است. بهترین کار این است که به ترجمه‌های مختلف مراجعه کرد. *The Bible in Twenty Six Translations* از انتشارات بیکر کمک زیادی می‌کند.

G. زمان آتوریست دلالت کننده فعال یک شیوه معمولی و بدون نشان برای ثبت یک رخداد است. سایر زمانها، لحن یا حالت یک اهمیت تفسیری خاصی دارند که نویسنده اصلی قصد داشته تا بدان طریق ارتباط برقرار کند.

IV. برای کسی که با زبان یونانی آشنایی نداشته باشد، مطالعات ذیل کمک کرده و اطلاعات مورد نیاز را ارائه می‌کنند:

A. باربارا و تیموتی فرایبرگ. *Analytical Greek New Testament*. انتشارات بیکر، سال ۱۹۸۸

B. آلفرد مارشال. *Interlinear Greek-English New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۷۶

C. ویلیام دی. ماونس. *The Analytical Lexicon to the Greek New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۹۳

D. ری سامرز. *Essentials of New Testament Greek*. انتشارات برادمن، سال ۱۹۵۰

E. دروس مکاتباتی زبان یونانی کوبین که دارای تائید آکادمیک می‌باشند نیز توسط Moody Bible Institute در شیکاگوی ایلینویز قابل دسترسی است.

V. اسم

A. از نظر دستور زبان، اسمها بر اساس موردی طبقه‌بندی می‌شوند، یعنی بر اساس یک اسم که رابطه آن با فعل و سایر اجزا جمله را نشان می‌دهد، طبقه‌بندی می‌شوند. در زبان یونانی کوبین، بسیار از عملکردهای مورد دلالت بر ضمائر مفعولی دارند. از آنجا که حالت مورد می‌تواند روابط مختلفی را شناسایی کند، از ضمیر مفعولی برای بسط آن استفاده می‌شود تا تفکیک سازی بهتر این اعمال انجام شود.

B. مورد در دستور زبان یونانی به هشت گروه زیر تقسیم می‌شود:

۱. حالت فاعلی برای نامگذاری استفاده می‌شد و معمولاً موضوع جمله یا عبارت بود. همچنین برای اسم‌های پیش فرض و صفت با متصل کردن به افعال "بودن" یا "شدن" استفاده می‌شد.

۲. حالت مضاف الیه برای توصیف کردن استفاده می‌شد و معمولاً یک صفت یا کیفیتی که با آن در ارتباط بود، به کلمه اطلاق می‌شد. این به سوال "چه نوعی" پاسخ می‌دهد. در زبان انگلیسی با حرف اضافه Of این حالت توصیف می‌شود.

۳. حالت مفعول عنه به همان شیوه صرف شده برای مضاف الیه استفاده می‌شد، ولی برای توصیف جداسازی به کار می‌رفت. معمولاً برای بیان جدا شدن از یک نقطه در زمان، مکان، مبدأ، منشا یا درجه استفاده می‌شد. در زبان انگلیسی این حالت با حرف اضافه "از" (*from*) بیان می‌شود.

۴. حالت مفعولی برای توصیف نفع شخصی استفاده می‌شد. می‌توانست به جنبه مثبت یا منفی دلالت کند. اغلب مفعول غیر مستقیم بود. اغلب در زبان انگلیسی با حرف اضافه "به" (*to*) بیان می‌شد.

۵. حالت مکانی مشابه فرم صرفی حالت مفعولی است، ولی موقعیت یا مکان را در فضا، زمان یا محدودیت‌های منطقی بیان می‌کرد. این معمولاً در زبان انگلیسی با یکی از حروف اضافه "در"، "آن"، "روی"، "میان"، "در طول"، "توسط"، و "باضافه" بیان می‌شود.

۶. حالت یابی مشابه همان حالت صرف حالت مفعولی و حالت مکانی است. از آن برای بیان ابزار یا پیوستگی استفاده می‌شد. اغلب در زبان انگلیسی با "بوسیله" یا "با" بیان می‌شد.

۷. حالت مفعولی اتهامی برای توصیف جمع‌بندی یک عمل استفاده می‌شد. این حالت محدودیت را بیان می‌کرد. استفاده اصلی آن برای مفعول بیواسطه بود. این حالت به سوال "چه اندازه" یا "تا چه حد" پاسخ می‌دهد.

۸. حالت آوایی برای بیان مستقیم استفاده می‌شد.

VI. حروف ربط

A. یونانی زبان بسیار دقیقی است زیرا کلمات ربط بسیار زیادی دارد. آنها افکار (عبارات، جملات و پاراگرافها) را به یکدیگر متصل می‌سازند. آنها بسیار متداول هستند بطوری که بودن آنها اغلب اهمیت خاصی دارد. در حقیقت، این حروف ربط مشخص کننده مسیر فکری نویسنده هستند. اغلب آنها در تعیین اینکه گوینده دقیقاً چه چیزی می‌خواهد بگوید بسیار مهم هستند.

B. در اینجا فهرستی از برخی حروف ربط و معنی آنها را ارائه می‌کنم (این اطلاعات بیشتر از *A Manual Grammar of the Greek New Testament* اثر H. E. Dana and Julius K. Mantey گردآوری شده‌اند).

۱. حروف ربط زمانی

a. *epi, epeidē, hopote, hōs, hote, hotan* (موضوع)- "وقتی که"

- b. *heōs* "در حالی که"
- c. *hotan, epan* (موضوع) - "هر وقت"
- d. *heōs, achri, mechri* (موضوع) - "تا وقتی که"
- e. *priv* (مصدر) - "قبل از"
- f. *Hōs* - "از وقتی که"، "وقتی که"، "از"
۲. حروف ربط منطقی
- a. هدف
- (۱) *hina, hopōs, hōs* - به منظور، "که"
- (۲) *hōste* (مصدر مفعولی) - "که"
- (۳) *Pros* - (مصدر مفعولی) یا *eis* (مصدر مفعولی) - "که"
- b. نتیجه (ارتباط نزدیکی میان حالات دستوری هدف و نتیجه وجود دارد)
- (۱) *hōste* (مصدر، این متداولترین است) - "به منظور اینکه"، "بنابراین"
- (۲) *hiva* (موضوع) - "تا"
- (۳) *Ara* - "بنابراین"
- c. دلیل یا سبب
- (۱) *gar* (سبب/تاثیر یا دلیل/جمع بندی) - "برای"، "زیرا"
- (۲) *dioti, hotiy* - "از"
- (۳) *dia* (با حالت مفعولی) و (با حالت مفصل انتزاعی) - "زیرا"
- d. استنتاج
- (۱) *ara, poinun, hōste* - "بنابراین"
- (۲) *dio* (قویترین حرف ربط استنتاجی) - "به چه حسابی"، "بر چه اساسی"، "بنابراین"، "به چه دلیل"
- (۳) *oun* - "بنابراین"، "در نتیجه"، "بدنبال آن"
- (۴) *Toinoun* - "متعاقبا"
- e. حرف نقض یا مخالف
- (۱) *Alla* (قویترین حرف نقض) - "ولی"، "بجز"
- (۲) *De* - "ولی"، "اما"، "با این حال"، "به عبارت دیگر"
- (۳) *kai* - "اما"
- (۴) *mentoi, oun* - "معهدا"
- (۵) *plēn* - "با این وجود"
- (۶) *oun* - "معهدا"
- f. مقایسه
- (۱) *hōs, kathōs* - (معرفی جمله مقایسه‌ای)
- (۲) *kata* - (در ترکیب، *kathosper, kathaper, katho*)
- (۳) *hosos* - (در عبرانیان)
- (۴) *ē* - "از"
- (۵) توالی یا سری
- (۶) *de* - "و"، "حالا"
- (۷) *kai* - "و"
- (۸) *tei* - "و"
- (۹) *hina, oun* - "که"
- (۱۰) *oun* - "بعد" (در انجیل یوحنا)
- C. کاربردهای تأکیدی
۱. *Alla* - "قطعیت"، "اری"، "در حقیقت"

۲. *ara* - "در واقع"، "یقیناً"، "واقعا"
۳. *gar* - "اما واقعا"، "یقیناً حتما"
۴. *de* - در واقع
۵. *ean* - "حتی"
۶. *kai* - "حتی"، "در واقع"، "واقعا"
۷. *mentoi* - "در واقع"
۸. *oun* - "واقعا"، "با تمام قوا"

VII. جملات شرطی

- A. یک جمله شرطی جمله‌ای است که شامل یک یا چند شرط باشد. این ساختار دستور زبانی به تفسیر جمله کمک می‌کند زیرا شرایط یا دلایلی را ارائه می‌دهد یا عواملی را نشان می‌دهد که چرا عمل فعل اصلی انجام شده یا انجام نشده است. چهار نوع جمله شرطی وجود داشتند. آنها از آن که تصور می‌شود از دیدگاه نگارنده یا برای منظورش درست بودند شروع می‌شود و تا اینکه فقط یک آرزو بود ختم می‌شوند.
- B. جمله شرطی نوع اول برای بیان عمل یا حضوری استفاده می‌شود که از دیدگاه نگارنده و یا به خاطر منظورش تصور می‌شود درست باشد، حتی در صورتیکه "اگر" در جمله به کار رفته باشد. در بسیاری از جملات می‌توان آن را "از آنجا که" ترجمه کرد (رجوع شود به انجیل متی ۴:۳، رومیان ۸:۳۱). با این حال، این بدین معنی نیست که تمامی جملات شرطی نوع اول در واقعیت درست هستند. اغلب از آنها برای ایجاد یک نکته در بحث و یا مشخص کردن یک اشتباه استفاده می‌شود (رجوع شود به انجیل متی ۱۲:۲۷).
- C. به حالت جملات نوع دوم شرطی اغلب "برخلاف واقعیت" گفته می‌شود. بیان کننده چیزی است که خلاف واقعیت است و برای ایجاد یک نکته استفاده می‌شود. مثالها:
۱. "اگر این مرد برآستی پیامبر بود، می‌دانست این زن که لمسش می‌کند کیست و چگونه زنی است - می‌دانست که بدکاره است" (انجیل لوقا ۷:۳۹)
 ۲. "اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید، چرا که او درباره من نوشته است" (انجیل یوحنا ۵:۴۶).
 ۳. "اگر همچنان در پی خشنودی مردم بودم، خادم مسیح نمی‌بودم" (غلاطیان ۱:۱۰)
- D. حالت سوم از احتمال وقوع عملی در آینده صحبت می‌کند. اغلب احتمال وقوع عملی را تصور می‌کند. معمولاً بر یک احتمال دلالت دارد. عمل فعل اصلی احتمال عمل در "اگر" است. مثالهای این حالت: اول یوحنا ۱:۶ الی ۱۰، ۲:۴ و ۶ و ۹ و ۱۵ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۴ و ۲۹ و ۳۰، ۳:۲۰، ۴:۱۴ و ۵:۱۶.
- E. حالت چهارم شرط، دورترین حالت احتمال است. این حالت به ندرت در عهد جدید به کار رفته است. در واقع، هیچ جمله شرطی نوع چارمی که در آن هر دو حالت شرط در آن قرار بگیرند، کامل نمی‌شوند. به عنوان مثال جمله شرطی چهارم در اول پطرس ۳:۱۴ دیده می‌شود. مثال جمله شرطی نوع چارم تقریباً جمله جمع‌بندی در اعمال رسولان ۸:۲۱ می‌باشد.

VIII. ممانعت‌ها

- A. زمان حال امری با پسوند $M\bar{E}$ اغلب (ولی نه انحصاراً) تاکید بر متوقف کردن عملی را دارد که در حال حاضر در حال انجام است. برخی مثالها: "بر زمین گنج می‌اندوزید" انجیل متی ۶:۱۹، "نگران زندگی خود نباشید" (انجیل متی ۶:۲۵)، "اعضای بدن خود را تسلیم گناه نکنید تا ابزار شرارت باشند" (رومیان ۶:۱۳)، "روح قدوس خدا را که بدان برای روز رهایی مهر شده‌اید، غمگین مسازید" (افسسیان ۴:۳۰)، "مست شراب مشوید" (افسسیان ۵:۱۸).
- B. وجه شرطی آنوریستی با پسوند $M\bar{E}$ تاکید بر "عملی را حتی شروع یا آغاز نکن" دارد. برخی مثالها: "گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات و نوشته‌های پیامبران را نسخ کنم" (انجیل متی ۵:۱۷)، "پس نگران نباشید و نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم و یا چه بپوشیم" (انجیل متی ۶:۳۱)، "از شهادت بر خداوند ما عار مدار" (دوم تیموتائوس ۱:۸).
- C. منفی مضاعف با حالت وجه شرطی نفی کاملاً محرز است. "هرگز، نه هرگز"، یا "تحت هیچ شرایطی نه". برخی مثالها: "مرگ را تا به ابد نخواهد دید" (انجیل یوحنا ۸:۵۱)، "تا ابد گوشت نخواهم خورد" (اول قرنتیان ۸:۱۳).

IX. حرف تعریف

- A. در یونانی کوبین حرف تعریف مطلق "the" کاربردی دقیقاً مشابه انگلیسی دارد. کاربرد اصلی آن به عنوان یک نشانگر است که توجه به یک کلمه، اسم یا عبارت جلب شود. کاربرد آن میان نویسندگان عهد عتیق متفاوت است. حرف تعریف مطلق می‌تواند کاربردهای زیر را داشته باشد

۱. به عنوان تضاد روش برای نشان دادن ضمیر

۲. به عنوان نشان برای اشاره کردن که موضوع یا فردی که قبلا معرفی شده
۳. شیوه‌ای برای شناسایی موضوع در یک جمله با فعل ربط. مثالها: "خدا روح است" (انجیل یوحنا ۴:۲۴)، "خدا نور است" (اول یوحنا ۱:۵)، "خدا محبت است" (اول یوحنا ۴:۸ و ۱۶)
- B. یونانی کوین حرف تعریف نامعین همانند "a" یا "an" نداشت. عدم وجود حرف تعیین مطلق به یکی از معانی زیر می‌تواند باشد:
۱. تمرکز بر روی مشخصه یا کیفیت چیزی
 ۲. تمرکز بر روی طبقه‌بندی چیزی
 - C. نویسندگان عهد جدید از روشهای کاملا متنوعی برای استفاده از حرف تعریف استفاده کرده‌اند.
- X. راه‌های نشان دادن تاکید در عهد عتیق یونانی
- A. در عهد جدید تکنیک‌های به کار رفته برای نشان دادن تاکید میان نگارندگان کاملا متفاوت است. رسمی‌ترین و ثابت قدم‌ترین نویسندگان لوقا و نویسندگان عبرانیان بودند.
- B. پیشتر گفتیم که آئوریست دلالت کننده فعال یک روش استاندارد برای تاکید است، ولی زمان، لحن و حالت اهمیت تفسیری دارند. این دلالت بر این ندارد که آئوریست دلالت کننده فعال اغلب برای مفاهیم دستور زبانی مهمی بکار نمی‌رفت. (مثال: در رومیان ۱۰:۶ دو مرتبه تکرار شده)
- C. ترتیب کلمه در یونانی کوین
۱. زبان یونانی کوین زبان متفاوتی است که به ترتیب کلمات مانند زبان انگلیسی وابسته نیست. در نتیجه، نویسندگان می‌توانند از ترتیبی که انتظار می‌رود برای نشان دادن موارد زیر استفاده کند
 - a. آنچه که نگارنده می‌خواست به خواننده تاکید کند
 - b. آنچه که نگارنده تصور می‌کرد برای خواننده حیرت‌انگیز باشد
 - c. آنچه نگارنده عمیقا بدان فکر می‌کرد
 ۲. هنور ترتیب درست کلمات در ادبیات یونانی معضلی است. با این حال، ترتیبی که تصور می‌شود درست باشد، به شرح زیر است
 - a. برای وصل کردن افعال
 - (۱) فعل
 - (۲) فاعل
 - (۳) متمم
 - b. برای افعال متعدی
 - (۱) فعل
 - (۲) فاعل
 - (۳) مفعول
 - (۴) مفعول با واسطه
 - (۵) حرف اضافه
 - c. برای عبارات اسمی
 - (۱) اسم
 - (۲) تعدیل کننده
 - (۳) حرف اضافه
۳. ترتیب کلمات می‌تواند یک نکته بیش از حد مهم در ترجمه و تفسیر باشد. مثالها:
- a. "دست رفاقت به من و برنابا دادند". عبارت "دست رفاقت" در متن اصلی و انگلیسی جدا شده و در ابتدای جمله آمده تا اهمیت آن نشان داده شود (غلاطیان ۲:۹).
- b. "با مسیح" در اول جمله آمده. مرگ او در وسط (غلاطیان ۲:۲۰).
- c. "بارها و از راه‌های گوناگون" (عبرانیان ۱:۱) در اول جمله قرار گرفته است. این شیوه‌ای است که خدا خودش را نشان داد که متناقض است، نه واقعیت مکاشفه.
- D. معمولا مقداری تاکید نشان داده می‌شود توسط:
۱. تکرار ضمیری که قبلا در حالت تعریف فعل معرفی شده است. مثال: "من هر روزه تا پایان این عصر با شما هستم!" (انجیل متی ۲۸:۲۰)

۲. نبود حرف ربطی که باید باشد، یا سایر اضافاتی که میان کلمات، عبارات یا جملات باید باشند. به این حالت غیر مرتبط گفته می‌شود. انتظار یک رابط می‌رفت، بنابراین نبود آن جلب توجه می‌کند. مثالها:
- a. سعادت جاویدان، انجیل متی ۵:۳ (تاکید در لیست)
 - b. انجیل یوحنا ۱:۱۴ (موضوع جدید)
 - c. رومیان ۹:۱ (بخش جدید)
 - d. دوم قرنتیان ۱۲:۲۰ (تاکید در لیست)
۳. تکرار کلمات یا عبارات حاضر در یک متن مشخص. مثالها: "فیض پر جلال او ستوده شود" (افسیان ۱:۶ و ۱۲ و ۱۴). از این عبارت استفاده شده تا نقش هر فرد در تثلیث نشان داده شود.
۴. استفاده از یک کلمه (صدا) یا اصطلاح برای بازی میان کلمات
- a. Euphemisms - کلمات با فاعل‌های تابو را جایگزین می‌کند مانند "خواب" برای مرگ (انجیل یوحنا ۱۱:۱۱ الی ۱۴) یا "پا" برای اندام تناسلی مرد (روت ۷:۳ و ۸، اول سموئیل ۳:۲۴)
 - b. بیان غیر مستقیم - نام خدا را با کلمات دیگر جایگزین می‌کند، مانند "پادشاهی بهشت" (انجیل متی ۳:۲) یا "صدایی از بهشت" (انجیل متی ۳:۱۷)
 - c. حالات سخن گفتن
 - ۱) اغراق غیر ممکن (انجیل متی ۳:۹، ۳:۲۹ و ۵:۲۴، ۱۹:۲۴)
 - ۲) اظهارات زیادی ملایم (انجیل متی ۵:۳، اعمال رسولان ۲:۳۶)
 - ۳) تجسم شخصیت (اول قرنتیان ۱۵:۵۵)
 - ۴) وارونه گویی (غلاطیان ۵:۱۲)
 - ۵) شعر (فیلیپیان ۲:۶ الی ۱۱)
 - ۶) اصوات میان کلمات
 - i. کلیسا
 ۱. کلیسا (افسیان ۳:۲۱)
 ۲. صدا کردن (افسیان ۴:۱ و ۴)
 ۳. فرا خوانده شدن (افسیان ۴:۱ و ۴)
 - ii. آزاد
 ۱. زن آزاد (غلاطیان ۴:۳۱)
 ۲. آزادی (غلاطیان ۵:۱)
 ۳. آزاد (غلاطیان ۵:۱)
 - d. زبان اصطلاحی - زبانی است که اولاً فرهنگی و مشخص است
 - ۱) استفاده تمثیلی از "غذا" (انجیل یوحنا ۴:۳۱ الی ۳۴)
 - ۲) استفاده تمثیلی از "معبد" (انجیل یوحنا ۲:۱۹، انجیل متی ۲۶:۶۱)
 - ۳) اصطلاح عبری مقایسه، "نفرت" (سفر پیدایش ۳۱:۲۹، تثنیه ۱۵:۲۱، انجیل لوقا ۲۶:۱۴، انجیل یوحنا ۱۲:۲۵، رومیان ۹:۱۳)
 - ۴) "همه" در مقابل "بسیاری". اشعیا ۶:۵۳ (همه) را با ۵۳:۱۱ و ۱۲ (بسیاری) مقایسه کنید. اصطلاحات مترادف هستند مانند آنچه رومیان ۵:۱۸ و ۱۹ نشان می‌دهد.
 ۵. استفاده از یک عبارت کامل دستوری در مقابل یک کلمه. مثال: "خداوند عیسی مسیح".
 ۶. استفاده خاص *autos*
 - a. وقتی که با مفعول (صفت مکانی) "همان" ترجمه شده باشد
 - b. وقتی که بدون مفعول (موقعیت پیش‌بینی شده) و به عنوان ضمیر انعکاسی با شدت ترجمه شده باشد، مانند "خودش".
- E. دانشجویی که انجیل غیر یونانی را مطالعه می‌کند، می‌تواند تاکیدها را به شیوه‌های مختلف شناسایی کند:
۱. استفاده تحلیلی فرهنگ لغت و مقایسه سطر به سطر متن یونانی/انگلیسی
 ۲. مقایسه ترجمه‌های مختلف انگلیسی، به خصوص ترجمه‌هایی از دیدگاه‌های مختلف. مثال: مقایسه "کلمه به کلمه" (نسخه شاه جیمز، نسخه بازبینی شده شاه جیمز، نسخه استاندارد انگلیسی، نسخه انگلیسی امروز، نسخه بازبینی شده استاندارد،

نسخه استاندارد بازمینی شده جدید) با "معادل دینامیک" (ویلیامز، نسخه انگلیسی استاندارد، انجیل انگلیسی جدید، نسخه انگلیسی بازمینی شده، انجیل اورشلیم، انجیل جدید اورشلیم، نسخه انگلیسی امروز). کمک مفید در اینجا *The Bible in Twenty-Six Translations* از انتشارات بیکر است.

۳. استفاده از *The Emphasized Bible* اثر جوزف برایانت روترهام (کرگل، ۱۹۹۴)

۴. استفاده از ترجمه‌های تحت الفظی

a. *The American Standard Version* (نسخه استاندارد امریکایی) از سال ۱۹۰۱

b. *Young's Literal Translation of the Bible* از رابرت یانگ (انتشارات گاردین، ۱۹۷۶)

مطالعه دستور زبان خسته کننده است ولی برای ترجمه درست لازم است. این تعاریف، تفسیرها و مثالهای مختصر به منظور تشویق و آماده کردن خوانندگانی است که نسخه غیر یونانی را می‌خوانند تا بتوانند از توضیحات دستور زبانی که در اینجا قید شده استفاده نمایند. به طور قطع این تعاریف بیش از حد ساده شده‌اند. از آنها نباید بطور محض (دگماتیک) یا غیر قابل انعطاف استفاده شوند، بلکه به عنوان آگاهی بیشتر برای درک بهتر می‌باشند. امیدواریم که این تعاریف به درک خواننده از ترجمه‌های سایر منابع مطالعاتی مانند تفاسیر فنی عهد جدید کمک کنند.

ما باید بتوانیم تعبیر خود را بر اساس بخشهای اطلاعاتی که در متون انجیل یافت می‌شوند، تأیید نمائیم. دستور زبان یکی از کمک کننده‌ترین این موارد است. سایر اقلام شامل زمینه‌های تاریخی، متون تحت الفظی، و کاربرد کلمات امروزی عبارات مترادف می‌باشند.

موضوع خاص: نقد متنی

این موضوع خاص جهت توضیح یادداشتهای متنی است که در این تفسیر یافت می‌شوند. رئوس مطالب زیر مورد بهره برداری قرار خواهند گرفت:

I. منابع انگلیسی انجیل

A. عهد قدیم

B. عهد جدید

II. توضیح مختصر مسائل و نظریات "نقد کوتاه" یا "انتقاد متنی"

III. منابع پیشنهادی برای مطالعه بیشتر

I. منابع متنی انجیل انگلیسی ما

A. عهد قدیم

۱. منبع مازراتی (Masoretic Text - MT) - متن عبری مختلط که توسط ربی آکویبا (Rabbi Aquiba) در سال ۱۰۰ پس از میلاد تنظیم شده است. اضافه کردن حروف صدا دار، تاکیدها، پی‌نویسها، علامتگذاریها و نشانه‌گذاریها در قرق ششم پس از میلاد شروع و در قرن نهم پس از میلاد خاتمه یافت. این کار توسط یک خانواده تحصیل کرده یهودی بنام مازراتی انجام شد. فرم متنی که مورد استفاده قرار گرفت مشابه همان فرمی است که در میشنا، تلمود، تارگومز، پشیتا و والگیت استفاده شد.

۲. سپتواگینت (Septuagint - LXX) - روایتی می‌گوید که سپتواگینت (ترجمه یونانی عهد عتیق) توسط هفتاد استاد یهودی در هفتاد روز برای کتابخانه اسکندریه تحت حمایت شاه پتولمی دوم (Ptolemy) (۲۸۵ الی ۲۴۶ قبل از میلاد) تهیه شد. این ترجمه ظاهراً به درخواست یک رهبر یهودی که در اسکندریه زندگی می‌کرد تهیه شده است. این روایت از "نامه‌های ارسطو" می‌آید. LXX عمدتاً بر اساس تفاوت‌های میان متن سنتی عبری از متن ربی آکویبا (MT) هستند.

۳. کتیبه دریای سیاه (Dead Sea Scrolls - DSS) - کتیبه دریای سیاه به زبان رومی در دوره ۲۰۰ تا ۷۰ بعد از میلاد توسط یک فرقه یهودی بنام "اسنس" (Essenes) نوشته شده بود. نسخه دستنویس عبری، در چندین نقطه در اطراف دریای سیاه یافت شد، که نگارشهای مختلف متن عبری MT و LXX در پی هم نشان می‌دهد.

۴. برخی مثالها که نشان می‌دهند چگونه مقایسه این متون به مترجمین کمک کرده است که عهد عتیق را بهتر درک کنند.

a. LXX به مترجمین و اساتید کمک کرده است تا MT را درک کنند

(۱) LXX اشعیا ۱۴: ۵۲، "چنانکه بسیاری از او در حیرت شدند"

(۲) MT اشعیا ۱۴: ۵۲ "بسیاری از تو به حیرت درآمدند"

(۳) در اشعیا ۱۵: ۵۲ تمایز ضمیر در LXX تأیید می‌شود.

(a) LXX پس بسیاری از ملتها از او در حیرت خواهند شد

(b) MT پس او ملتهای زیادی را شگفت زده می‌کند

b. DSS به مترجمین و اساتید کمک کرد که MT را درک کنند

(۱) DSS اشعیا ۸: ۲۱ "آنگاه دیدبان فریاد برآورد از بالای برج من ایستاده‌ام..."

(۲) MT اشعیا ۸: ۲۱ "و من فریاد زدم، شیر! خداوندا، من همیشه در روز در برج ایستاده و مراقب خواهم بود"

c. هر دو DSS و MT به روشن شدن اشعیا ۱۱: ۵۳ کمک کرده‌اند

(۱) DSS و LXX "ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد"

(۲) MT "او خواهد دید.... مصیبت روحش را، او اقناع خواهد شد"

B. عهد جدید

۱. بیش از ۵۳۰۰ دستنویس از نسخه یونانی عهد جدید وجود دارند. حدود ۸۵ نسخه بر روی پاپیروس و ۳۶۸ نسخه دستنویس با حروف بزرگ نوشته شده‌اند. بعدها، در حدود قرن نهم میلادی، یک نسخه منحصر به فرد تنظیم شد. تعداد نسخ یونانی به صورت دستنویسته حدود ۲۷۰۰ نسخه می‌باشد. همچنین حدود ۲۱۰۰ نسخه از فهرست کتاب مقدس برای دعا استفاده می‌شد که ما به آنها "صورت آیات" می‌گوئیم.

۲. حدود ۸۵ نسخه یونانی حاوی بخشهایی از عهد جدید بر روی پاپیروس هستند که در موزه نگهداری می‌شوند. قدمت برخی از آنها به قرن دوم میلادی باز می‌گردد، ولی بیشتر آنها مربوط به قرنهای سوم و چهارم میلادی هستند. هیچکدام از این MSSها

متن کامل کتاب مقدس را شامل نمی‌شوند. صرفاً به دلیل اینکه اینها قدیمیترین نسخه‌های عهد جدید هستند، بدین معنا نیست که انواع دیگری وجود نداشته باشد. از روی بسیاری از اینها برای استفاده داخلی نسخه‌برداری شد. در طول این فرایند، به مراقبت از آنها توجهی نشد. بنابراین در میان آنها تنوع و تفاوت وجود دارند.

۳. Codex Sinaiticus که با حرف «الف» (یا «۰۱») شناخته می‌شود، در صومعه سنت کاترین در کوه سینا توسط تیشندورف پیدا شد. قدمت آن به قرن چهارم میلادی باز می‌گردد. و حاوی هم LXX عهد عتیق و هم یونانی عهد عتیق است. این یکی از انواع "متون اسکندریه‌ای" است.

۴. Codex Alexandrinus که با "A" هم شناخته می‌شود، دستنویس متعلق به قرن پنجم میلادی است که در اسکندریه مصر یافت شد.

۵. Codex Vaticanus که با "B" یا «۰۳») هم شناخته می‌شود، در کتابخانه واتیکان در رم یافت شد و قدمت آن مربوط به اواسط قرن چهارم بعد از میلاد است. حاوی هم LXX عهد عتیق و هم نسخه یونانی عهد جدید است. این متن از نوع "متن اسکندریه‌ای" است.

۶. Codex Ephraemi، که با "C" یا «۰۴») هم شناخته می‌شود، یک نسخه دستنویس یونانی است که بخشی از آن نابود شده است.

۷. Codex Bezae، که با "D" یا «۰۵») هم شناخته می‌شود، یک نسخه دستنویس یونانی مربوط به قرن پنج یا شش میلادی است. این نسخه اصلی است که نماینده چیزی است که امروز "انجیل غربی" خوانده می‌شود. حاوی اضافات بسیاری بوده و شاهد اصلی است برای ترجمه شاه جیمز.

۸. NT MSS را می‌توان در سه یا شاید چهار گروه/خانواده تقسیم‌بندی کرد که در مشخصه‌های خاصی با هم وجه اشتراک دارند.

a. متن اسکندریه‌ای از مصر

(۱) P⁷⁵, P⁶⁶ (حدود سال ۲۰۰ میلادی)، که اناجیل را ثبت می‌کند

(۲) P⁴⁶ (حدود سال ۲۲۵ میلادی)، که نامه‌های پطرس را ثبت می‌کند

(۳) P⁷² (حدود سالهای ۲۲۵ تا ۲۵۰ میلادی)، که پطرس و یهوذا را ثبت می‌کند

(۴) Codex B که به آن Vaticanus هم گفته می‌شود (حدود سال ۳۲۵ میلادی) که شامل متن کامل عهد عتیق و عهد جدید است

(۵) نقل قول اورینگن از این نوع متن

(۶) سایر MSSها که این نوع متن را نشان می‌دهند: W, L, C, 33

b. متن غربی از آفریقای شمالی

(۱) نقل قولهای پدران کلیسای آفریقای شمالی ترتولیان، سایپریان، و ترجمه قدیمی به لاتین

(۲) نقل قولهایی از ایرانیوس (Irenaeus)

(۳) نقل قولهایی از تالیان و ترجمه قدیمی سیریاک

(۴) Codex D یا "Bezae" که به این نوع متن نوشته شده

c. متن بیزانس شرقی از قسطنطنیه

(۱) این نوع متن منعکس کننده بیش از ۸۰٪ از ۵۳۰۰ متن MSS است

(۲) نقل قول شده از Antioch از پدران کلیسای سوریه، کاپادوسیانس (Cappadoceans)، کریسوستوم (Chrysostom) و تروودورت (Therodoret)

(۳) Codex A فقط در انجیل

(۴) Codex E (قرن هشتم) برای متن کامل عهد جدید

d. نوع احتمالاً چهارم سزاری از فلسطین

(۱) عمدتاً فقط در انجیل مرقس دیده می‌شود

(۲) برخی از اقرارها به آن در P⁴⁵ و W هستند

II. مسائل و نظریات "نقد کوتاه" یا "نقد متنی"

A. تنوعات چگونه به وجود آمدند

۱. غیر عمدی یا تصادفی (طیف وسیعی از پیش آمدها)

a. خطای چشمی در زمان نسخه‌برداری و دستنویسی که چشم دو کلمه مشابه را می‌بیند و یکی یا همه کلمات بین آنها را ناخودآگاه حذف می‌کند (*homoiooteleuton*)

(۱) خطای چشم در حذف کلمات دو حرفی یا عبارات

(۲) خطای ذهن در تکرار عبارت یا جمله یک متن یونانی

b. خطای شنیداری در زمان دستنویسی و هنگامی که فرد متن را برای نسخه‌برداری می‌خواند و در این حالت خطای نوشتاری صورت می‌گیرد. اغلب غلط‌های املائی به دلیل تشابه صوتی کلمات یونانی صورت گرفته‌اند.

c. نسخ اولیه متن یونانی فصل بندی و آیه بندی نشده بود، علامتگذاری بسیار کم و اغلب نداشتند و هیچ فاصله‌ای میان کلمات نبود. این احتمال وجود دارد که یک کلمه از جاهای مختلف جدا شود و بدین ترتیب کلمه دیگری شده و معنی دیگری بدهد

۲. عمدی

a. تغییراتی اعمال شدند تا ساختار دستور زبانی متن نسخه‌برداری شده بهبود یابد

b. تغییراتی اعمال شدند تا متن با سایر متون انجیل همخوانی داشته باشد (هارمونی مترادفها)

c. تغییراتی اعمال شدند تا با ادغام دو یا چند متن متفاوت یک متن مرکب طولانی به وجود آید (تالیف)

d. تغییراتی اعمال شدند تا مشکلی که در مشاهده شده بود اصلاح گردد (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۲۷: ۱۱ و اول یوحنا ۷: ۵ و ۸)

e. برخی اطلاعات توضیحی در مورد رخداد‌های تاریخی یا تفسیر مناسب متن به صورت پی‌نویس توسط یک نگارنده اضافه شد و نگارنده بعدی آن را به داخل متن منتقل کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۴: ۵)

B. فرضیه‌های اولیه نقد متنی (راهنمایی‌های منطقی برای تعیین اینکه کدام متن اصلی وقتی تنوع زیادی موجود است خوانده شود)

۱. عجیبترین و غیر معمولترین دستور زبان به کار رفته در متن احتمالاً اصل است

۲. کوتاهترین متن احتمالاً اصل است

۳. به متن قدیمیتر بهای بیشتری داده می‌شود به دلیل نزدیکی تاریخی به اصل، بقیه برابر هستند

۴. MSS ها که از نظر جغرافیایی پراکنده هستند، معمولاً خوانندگان اصل دارند

۵. متونی که از نظر دکتري ضعیف هستند، به خصوص آنها که در ارتباط با بحثهای اصلی الهیات در دوران تغییر دستنویسها بودند مانند تثلیث در اول یوحنا ۷: ۵ الی ۸ باید ترجیح داده شود.

۶. متنی که به بهترین شکل بتواند سایر نسخه‌های متفاوت را توضیح دهد

۷. دو نقل قول که می‌توانند به برقراری توازن میان سایر نسخه‌های متفاوت کمک کنند و آن را نشان دهند

a. کتاب *Introduction to New Testament Textual Criticism* اثر J. Harold Greenlee "هیچ دکتري مسیحي

نمی‌تواند نسبت به یک متن قابل بحث کوتاه بیاید، و دانشجوی عهد جدید باید آگاه باشد که متن او باید ارتدکسی‌تر یا از نظر دکتري باید قویتر از نسخه اصل که تحت الهام بوده، باشد" (صفحه ۶۸).

b. W. A. Criswell به Greg Garrison از *The Birmingham News* گفته که او (کریسول) باور ندارد که تمامی

کلمات انجیل تحت الهام باشد، "حداقل نه تمامی کلماتی که طی قرن‌ها مترجمین به دنیای مدرن منتقل کرده‌اند". کریسول گفت:

"من شدیداً به نقد متن اعتقاد دارم. بدین ترتیب فکر می‌کنم، نیمه آخر فصل شانزدهم انجیل مرقس ارتداد است. تحت الهام نیست، صرفاً ساختگی است... وقتی آن دستنویسهای بسیار قدیمی را مقایسه می‌کنیم، چنین جمع‌بندی که در کتاب مرقس آمده وجود ندارد. کسی آن را اضافه کرده است...."

بزرگان SBC همچنین ادعا کردند که اضافاتی هم در انجیل یوحنا ۵، در قسمتی که عیسی در کنار حوض بیت الحم است صورت گرفته است. و در مورد دو شیوه مختلف قتل یهودا صحبت می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷ و اعمال رسولان

(۱). کریسول می‌گوید: "این صرفاً یک نگرش متفاوت نسبت قتل است." "اگر در انجیل قرار دارد، توضیحی برای آن وجود دارد. و دو شرح از قتل یهودا در انجیل وجود دارد." کریسول اضافه می‌کند "نقد متنی به نوبه خود، علم حیرت‌انگیزی است.

زودگذر نیست، بی‌ربط نیست، پویا و مرکز...."

III. مشکلات دستنویس (نقد متن). منابع پیشنهادی برای مطالعه بیشتر

A. *Biblical Criticism: Historical, Literary and Textual*, اثر آر. اچ. هریسون

B. *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption and Restoration* اثر بروس ام مترگر

C. *Introduction to New Testament Textual Criticism* اثر جی. اچ. گرینلی

Adoptionism/پذیرش/فرزندخواندگی. این یکی از نخستین دیدگاه‌ها نسبت به رابطه عیسی با خدا بود. اساسا این دیدگاه می‌گفت که عیسی از هر

جنبه یک انسان معمولی بود و به مفهومی خاص، در زمان تعمید فرزند خدا شد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۳، انجیل مرقس ۱:۱) و یا در زمان قیامش از مردگان (مراجعه شود به رومیان ۴:۱). عیسی آنچنان زندگی نمونه‌ای داشت که خدا در مقطعی، (تعمید، قیام)، او را به عنوان "پسر" خود قبول کرد (مراجعه شود به رومیان ۴:۱، فیلیپیان ۲:۹). این دیدگاه کلیسای اولیه و کلیسای قرن هشتم بود. بجای اینکه خدا تبدیل به انسان شود، عمل عکس صورت گرفته و انسان تبدیل به خدا می‌شود!

سخت است بیان اینکه چگونه عیسی، خدای پسر، با وجود از پیش وجود داشتن الهی، به خاطر زندگی نمونه‌اش پاداش می‌گیرد. اگر او خدا بوده و از قبل وجود داشته، چگونه می‌تواند پاداش بگیرد؟ اگر او شکوه و جلال از قبل وجود داشتن را داشته، چگونه می‌تواند بیشتر مورد تقدیر قرار بگیرد؟ هر چند درک و هضم این برای ما مشکل است، ولی به نوعی پدر به شیوه‌ای خاص به دلیل تحقق بخشیدن کامل به اراده‌اش او را مورد تقدیر قرار می‌دهد.

Alexandrian School/مکتب اسکندرون. این شیوه ترجمه و تفسیر انجیل در اسکندریه، مصر در قرن دوم میلادی توسعه یافت. این مکتب از اصول

ترجمه و تفسیر فیولا، که از پیروان افلاطون بود استفاده می‌کند. به این شیوه اکثر روش مجازی گفته می‌شود. این روش تا دوران اصلاحات در کلیسا رواج داشت. اورینگن و اگوستین از طرفداران این مکتب و شیوه بودند. جهت اطلاعات بیشتر به *Moises Silva, Has The Church Misread The Bible? (Academic, 1987)* مراجعه کنید.

Alexandrinus/الکساندرینوس. این نسخه دستنویس یونانی قرن پنجم از اسکندریه، مصر شامل عهد عتیق، آپوکریفا، و بیشتر عهد جدید بوده و یکی

از شواهد اصلی برای کل نسخه یونانی عهد جدید است (به استثنای انجیل متی، یوحنا و دوم قرنتیان). این دستنویس، رتبه A دریافت کرده، و دستنویس اطلاق شده به آن رتبه B (Vaticanus) در خواندن مطابقت دارد، و از جانب اکثر اساتید در بیشتر بخشها اصل تلقی می‌شود.

Allegory/قیاس. این نوعی تفسیر انجیلی است که در ابتدا توسط یهودیسم اسکندریه توسعه یافت. این روش توسط فیولا از اسکندریه محبوبیت یافت.

قدرت پایه آن در میل به ساختن کتاب مقدس در رابطه با فرهنگ فرد یا سیستم فلسفی با نادیده انگاشتن ترتیبات تاریخی و یا مفهوم واقعی متن است. این روش در جستجوی مفاهیم پنهان یا معنوی در فراسوی هر متن کتاب مقدس است. باید اذعان داشت که عیسی، در انجیل متی ۱۳، و پولس در غلاطیان ۴، از تمثیل برای بیان حقیقت استفاده کرده‌اند. با این وجود، روش قیاس در قالب نوع‌شناسی است نه فقط تمثیل.

Analytical Lexicon/تحلیل واژگانی. این یک شیوه ابزار تحلیل است که اجازه می‌دهد فرد هر حالت کلمه یونانی را در عهد جدید شناسایی کند.

در ترتیب الفبای یونانی، تلفیقی است از حالت و مفهوم پایه کلمه. با ترکیب ترجمه سطری، اجازه می‌دهد مومنینی که متن یونانی را نمی‌خوانند بتوانند اصطلاحات دستور زبانی یونانی و صرف و نحو آنها را تحلیل کنند.

Analogy of Scripture/تشابه در کتاب مقدس. این عبارتی است که برای توصیف دیدگاهی که تمام انجیل تحت الهام خدا است و بنابراین متناقض

نبوده بلکه مکمل یکدیگر هستند، به کار می‌رود. این تصریح پیش فرض پایه‌ای است برای استفاده متون همسو در تفسیر متون انجیلی.

Ambiguity/ابهام. این اشاره به عدم قطعیت در نتایج حاصله در متن دارد، زمانی که دو یا چند مفهوم وجود دارند و یا وقتی که همزمان دو معنی یا

مفهوم خاص به یک موضوع اشاره کند. احتمال دارد که یوحنا از روی عمد از ابهام استفاده کرده باشد (دو مفهومی).

Anthropomorphic/انسان شناسی. به معنی "داشتن مشخصه‌هایی که به انسان‌ها اطلاق می‌شود" است، از این اصطلاح برای توصیف زبان مذهبی

ما درباره خدا استفاده می‌شود. این عبارت از اصطلاح یونانی که برای نوع بشر استفاده می‌شود آمده است. به این معنی است که ما به شیوه‌ای درباره خدا صحبت می‌کنیم که گویی انسان است. خدا در قالب اصطلاحات فیزیکی، اجتماعی و فیزیولوژیکی توصیف می‌شود که مربوط به انسانها است (مراجعه شود به پیدایش ۸:۳، اول پادشاهان ۱۹:۲۲ الی ۲۳). البته این فقط قیاس است. هیچ طبقه‌بندی یا اصطلاحی غیر از اصطلاحات انسانی وجود ندارند که بتوان از آنها استفاده کرد. بنابراین، دانش ما در مورد خدا، هر چند درست است، ولی محدود می‌باشد.

Antiochian School/مکتب آنتیوخیا. این روش تفسیر انجیل در آنتیوخ سوریه در قرن سوم میلادی به عنوان واکنشی در برابر روش قیاس اسکندریه

مصر بسط یافت. فشار اولیه آن بر روی تمرکز بر معانی تاریخی انجیل است. این روش انجیل را به صورت متن معمولی و انسانی ترجمه و تفسیر

می‌کند. این مکتب وارد جدل بر سر این شد که آیا عیسی دارای دو ماهیت است (*Nestorianism*) یا یک ماهیت (تماما الهی و تماما انسانی). توسط کلیسای کاتولیک رم این به مکتب برچسب تاریخی زده شد و به پاس منتقل شدن و اهمیت چندانی ندارد. اصول پایه ای تفسیر این مکتب بعدها تبدیل به اصول تفسیر اصطلاح طلبان کلاسیک پروتستان شد (اوتر و کالوین).

Antithetical/ضد و نقیض. این یکی از سه اصطلاحی است که در مورد رابطه میان ابیات اشعار عبری استفاده می‌شود. در رابطه با ابیات شعر است که معنی تضاد دارند (مراجعه شود به امثال ۱۰:۱، ۱۵:۱)

Apocalyptic literature/ادبیات آخر زمانی. این یک بحث غالب و حتی احتمالا منحصر به فرد در موضوعات یهودی است. این یک شیوه نگارش رمزی بود که در دوران تهاجم و اشغال یهودیان توسط قدرتهای جهانی استفاده می‌شد. تصور می‌کند که خدا رخدادهای را ایجاد کرده و کنترل می‌کند، و اینکه اسرائیل یکی از علائق خاص او است. این ادبیات وعده پیروزی نهایی از طریق تلاش خاص خدا را می‌دهد.

این ادبیات شدیداً نمادین و تخیلی است و اصطلاحات رمزی زیادی دارد. اغلب حقیقت را در قالب رنگها، اعداد، نگرش، رویا، فرشتگان واسطه، کلمات رمزی و دوگانگی شدید میان خوب و بد نمایش می‌دهد.

برخی از مثالهای این موضوع (۱) در عهد عتیق، حزقیال (فصلهای ۳۶ الی ۴۸)، دانیال (فصلهای ۷ الی ۱۲)، زکریا، و (۲) در عهد جدید، انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳، دوم تسالونیکیان و مکاشفه دیده می‌شوند.

Apologist (Apologetics)/دفاعی. این اصطلاح از ریشه یونانی برای "دفاع قانونی" است. مبحث خاصی در الهیات وجود دارد که در جستجوی شواهد و مباحثات مربوطه برای ایمان مسیحی است.

A priori/استقرا. این اصطلاح مترادف با "پیش فرض" است. شامل دلیل آوردن برای مفاهیم، اصول یا موقعیتهایی است که پیش‌تر صحت آنها پذیرفته شده است. حالتی است که بدون آزمایش یا تحلیل پذیرفته شده است.

Arianism/آریانیسم. آریوس شبان کلیسا در اسکندریه مصر در قرن سوم و اوایل قرن چهارم بود. او تصریح کرده بود که عیسی از پیش وجود داشت ولی الهی نبود (نه در مفهوم پدر)، احتمالاً از امثال ۸:۲۲ الی ۳۱ ایده گرفته بود. او توسط اسقف کلسیای اسکندریه به چالش کشیده شد که از سال ۳۱۸ میلادی جدلی آغاز شد و سالهای زیادی ادامه یافت. آریانیسم تبدیل به فرقه ای در کلیسای شرق شد. شورای نیکا در سال ۳۲۵ میلادی آریوس را محکوم کرد و یکسان بودن الهی و انسانی بودن پسر را تصریح کرد.

Aristotle/ارسطو. او یکی از فلاسفه یونان باستان و شاگرد افلاطون و معلم اسکندر کبیر بود. نفوذ او، حتی امروز، بر زمینه های گسترده ای از مطالعات مدرن حاکم است. این امر به این دلیل است که او بر دانش بر پایه مشاهده و طبقه بندی تاکید داشت. این یکی از گرایشات و روشهای علمی است.

Autographs/دستخط. این نامی است که به نسخه اولیه نوشته های انجیل داده شده است. این نسخ اصل و دستنویس همگی از بین رفته اند. فقط نسخه های از کپی آنها موجود است. این منشا بسیاری از متون متنوع دستنویس عبری و یونانی باستانی است.

Bezae/بزا. این نسخه دستنویس یونانی و لاتین قرن ششم میلادی است. به این نسخه رتبه D داده شده است. حاوی انجیل، اعمال رسولان و برخی نامه های عمومی است. از مشخصه های آن اضافات حاشیه ای دستنویس بسیار زیاد است. این نسخه مبنای *Textus Receptus*، نسخه دستنویس قدیمی یونانی است که در ورای نسخه شاه جیمز قرار دارد.

Bias/تعصب. از این اصطلاح برای توصیف آمادگی و گرایش شدید نسبت به یک موضوع یا دیدگاه استفاده می‌شود. ذهنیتی است که توسط آن بی طرفی نسبت به یک موضوع یا دیدگاه غیر ممکن است. این یک موضعگیری متعصبانه است.

Biblical Authority/اقتدار کتاب مقدس. این اصطلاح در یک مفهوم خیلی خاص استفاده می‌شود. این اصطلاح به شکل درک آنچه نویسنده اصلی در روزگار خودش گفته و اعمال این حقیقت در روزگار امروز تعریف می‌شود. اقتدار کتاب مقدس یا اقتدار انجیلی معمولاً به صورت نگرش به خود انجیل به عنوان تنها راهنمای مجاز ما تعریف می‌شود. با این وجود، در نور تفاسیر و ترجمه های نامناسب جاری، من این مفهوم را به انجیل به آن طور که توسط اعتقادات مذهبی و شیوه های دستور زبان قدیم تفسیر می‌شود، محدود کرده ام.

Canon/مجموعه کتب. این اصطلاح برای توصیف نوشته‌هایی که باور بر این است به صورت انحصاری تحت وحی نوشته شده‌اند، استفاده می‌شود. این اصطلاح در مورد هم عهد عتیق و هم عهد جدید استفاده می‌شود.

Christocentric/کریستوسنتریک. این اصطلاح برای توصیف مرکزیت و محوریت مسیح استفاده می‌شود. من از این اصطلاح در رابطه با مفهوم "عیسی سرور کل انجیل است"، استفاده می‌کنم. عهد عتیق به او اشاره می‌کند و او تحقق و هدفش است (مراجعه شود به متی ۱۷: ۵ الی ۴۸).

Commentary/تفسیر. این یک نوع کتاب تخصصی در زمینه تحقیق است. یک زمینه کلی در مورد کتب انجیل ارائه می‌دهد. سپس تلاش می‌کند معانی هر بخش کتاب را توضیح دهد. برخی بر کاربرد تمرکز می‌کنند، در حالی که دیگران در ارتباط با متن به شیوه تخصصی‌تر هستند. این کتب مفید هستند، ولی فرد باید پس از اینکه خودش مطالعات اولیه‌ای را انجام داد، آنها را مطالعه کند. بدون انتقاد نباید تفسیر مفسرین را بی‌قید و شرط پذیرفت. معمولاً مطالعه و مقایسه چندین مفسر از چند دیدگاه مختلف مفید و کمک کننده است.

Concordance/تطابق. این یک نوع ابزار تحقیقاتی برای مطالعه انجیل است. تکرار هر کلمه را در عهد عتیق و عهد جدید فهرست می‌کند. به چندین شیوه کمک می‌کند: (۱) مشخص ساختن کلمه عبری یا یونانی که در پس هر کلمه انگلیسی خاص قرار دارد، (۲) مقایسه عبارتهایی که یک اصطلاح مشابه یونانی یا عبری استفاده شده است، (۳) نشان دادن جاهایی که دو کلمه عبری یا یونانی خاص به یک کلمه انگلیسی خاص ترجمه شده‌اند، مشخص کردن تناوب استفاده از کلماتی خاص در کتبی خاص یا نوشته‌های نویسنده‌ای خاص، (۵) کمک کردن در یافتن عبارت خاص در انجیل (مراجعه شود به *Walter Clark's How to Use New Testament Greek Study Aids*، صفحه ۵۴ الی ۵۵).

Dead Sea Scrolls/کتیبه بحر المیت. این اشاره به مجموعه متون باستانی نوشته شده به زبانهای عبری و آرامی دارد که در سال ۱۹۴۷ در نزدیکی بحر المیت پیدا شدند. آنها کتابخانه‌ای از یک فرقه یهودی قرن اول هستند. فشار رومیان اشغالگر و جنگهای متعصبانه دهه ۶۰ باعث شد کتیبه‌ها را در کوزه‌های در بسته داخل غارها و سوراخها پنهان کنند. آنها به ما کمک کرده‌اند تا شرایط تاریخی فلسطین قرن اول را درک کنیم و تأیید می‌کنند که متون مازراتی، حداقل تا اواخر دوران قبل از میلاد کاملاً دقیق هستند. این متون با اختصار DSS مشخص می‌گردند.

Deductive/استقرایی/قیاسی. این روش منطقی یا استدلال از طریق اصول، از اصول کلی به کاربردهای خاص منتقل می‌شود. این استدلال مخالف استدلال استنتاجی است که روش علمی را با حرکت از جزئیات مشاهده شده به نتیجه کلی (نظریه‌ها) بازتاب می‌دهد.

Dialectical/مناظره‌ای. این روش استدلال است که به موجب آن، آنچه که متناقض یا متضاد به نظر می‌رسد در یک تنش با هم حضور دارند، به دنبال پاسخی یکپارچه است که شامل هر دو جنبه متضاد است. بسیاری از آموزه‌های کتاب مقدس دارای جفت دیالکتیکی هستند، اراده آزاد است. امنیت-استقامت؛ ایمان-کارها؛ تصمیم‌گیری-شاگردی؛ آزادی مسیحی-مسئولیت مسیحی.

Diaspora/دیاسپورا. این اصطلاح یونانی است که یهودیان فلسطینی برای توصیف یهودیان دیگر که در خارج از مرزهای جغرافیایی سرزمین موعود زندگی می‌کنند، استفاده می‌نمایند.

Dynamic equivalent/معادل پویا. این نظریه ترجمه کتاب مقدس است. ترجمه کتاب مقدس را می‌توان به عنوان یک متن پیوسته از مکاتبات "کلمه به کلمه" مشاهده کرد، که در هر عبارت، به ازای هر کلمه عبری یا یونانی باید یک کلمه انگلیسی ارائه شود، و در آن تنها اندیشه و تفکر ترجمه می‌شود کمتر به اصطلاحات اولیه یا عبارت توجه می‌شود. در میان این دو نظریه، "معادل پویا" است که تلاش می‌کند متن اصلی را به طور جدی در نظر بگیرد، اما آن را در قالب‌های اصطلاحی و اصطلاحات مدرن ترجمه می‌کند. بحث جالبی را در مورد نظرات مختلف برای ترجمه می‌توانید در *Fee and Stuart's How to Read the Bible For All Its Worth*, p. 35 and in Robert Bratcher's *Introduction to the TEV* مطالعه کنید.

Eclectic/منتخب. این اصطلاح در ارتباط با انتقاد متنی استفاده می‌شود. این اصطلاح اشاره به انتخاب یک متن از نسخ دستنویس مختلف یونانی است تا بتوان به متنی دست یافت که به بیان نگارنده اصلی نزدیک باشد. این اصطلاح دیدگاهی را که معتقد به اصل بودن هر یک از نسخ یونانی است، مردود می‌داند.

Eisegesis/تفسیر به رای. این مخالف تفسیر است. اگر تفسیر استخراج قصد نویسنده اصلی باشد، این اصطلاح به معنای "وارد کردن" یک ایده یا عقیده خارجی است.

Etymology/ریشه یابی. این یک جنبه از مطالعه کلمه است که تلاش می‌کند تا معنی اصلی کلمه را تعیین کند. از این ریشه به معنی، کاربردهای تخصصی به راحتی شناسایی می‌شوند. در تفسیر، ریشه شناسی تمرکز اصلی نیست، بلکه معنای معاصر و استفاده از یک کلمه است.

Exegesis/تفسیر. این اصطلاح فنی برای تفسیر یک متن خاص است. به معنی "استخراج کردن" (از متن) بوده و حاکی از این است که هدف ما درک هدف نویسنده اصلی به سبب شرایط تاریخی، زمینه ادبی، نحو و معنای معاصر است.

Genre/نوع. این یک اصطلاح فرانسوی است که انواع متفاوتی از ادبیات را نشان می‌دهد. محور اصطلاح عبارت است از تقسیم اشکال ادبی به دسته‌هایی است که ویژگی‌های مشترک دارند: روایت تاریخی، شعر، ضرب المثلی، آخرزمانی و قانون.

Gnosticism/عرفان. بیشتر دانش ما در مورد این ملکوت از نوشته‌های عرفانی قرن دوم می‌آید. با این حال، ایده‌های ابتدایی در قرن اول (و قبل از آن) وجود داشت.

برخی از اصول ادعای والتاین و عرفان سرینتین قرن دوم عبارتند از: (۱) ماده و روح همسو باقی مانده‌اند (دوگانگی هستی‌شناختی). کالبد بد است، روح خوب است. خداوند، که روح است، نمی‌تواند مستقیماً با قالب‌زیری کالبد شیرین کاری داشته باشد؛ (۲) خلقت (اثون یا فرشتگان) بین خدا و ماده وجود دارد. آخرین و یا کمترین آن یهوه در عهد عتیق بود که جهان را تشکیل داد. (۳) عیسی مانند یهوه بود اما در مقیاس بالاتر، نزدیک به خدا واقعی است. بعضی او را به عنوان بالاترین می‌دانند، اما هنوز هم کمتر از خداوند است (انجیل یوحنا ۱۴: ۱). از آنجا که ماده بد است، عیسی نمی‌تواند بدن انسان داشته باشد و در عین حال الهی هم باشد. او شبیح معنوی بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۱ الی ۳، ۴ الی ۶)؛ و (۴) رستگاری از طریق ایمان به عیسی به همراه دانش ویژه به دست می‌آید، که تنها توسط افراد خاص شناخته می‌شود. دانش (رمزها) برای گذر از حوزه‌های آسمانی مورد نیاز بود. قانونگرایی یهودی برای رسیدن به خدا لازم بود.

معلمان دروغین عرفانی از دو نظام مخالف اخلاقی حمایت می‌کردند: (۱) برای برخی، سبک زندگی به هیچ وجه به نجات منجر نمی‌شود. برای آنها، رستگاری و معنویت به دانش مخفی (کلمه عبور) از طریق فرشتگان محصور شدند. یا (۲) برای دیگران، شیوه زندگی برای نجات بسیار مهم بود. آنها تاکید کردند که شیوه زندگی زاهدانه در حکم سند معنویت واقعی است.

Hermeneutics/علم تفسیر. این یک اصطلاح فنی برای اصولی است که راهنمای تفسیر را ارائه می‌دهد. این هم مجموعه‌ای است از دستورالعمل‌های خاص و هنر/هدیه. علم تفسیر کتاب مقدس معمولاً به دو دسته تقسیم می‌شود: اصول کلی و اصول خاص. این مربوط به انواع مختلف ادبیات موجود در کتاب مقدس است. هر نوع مختلف (ژانر) دارای رهنمودهای منحصر به فرد خود می‌باشد، ولی همچنین برخی از مفروضات و روشهای تفسیر مشترک را نیز به اشتراک می‌گذارد.

Higher Criticism/انتقاد بالا. این روش تفسیر کتاب مقدس است که بر شرایط تاریخی و ساختار ادبی یک کتاب مقدس خاص متمرکز است.

Idiom/اصطلاح. این کلمه برای عباراتی که در فرهنگ‌های مختلف یافت می‌شوند، استفاده می‌گردد که مفهوم خاصی دارند و معنی لغوی بر آن حاکم نیست. برخی از نمونه‌های مدرن از این اصطلاحات عبارتند از: "که خیلی معرکه بود" یا "منو میکشی". کتاب مقدس همچنین شامل این نوع عبارات است.

Illumination/نورانی/چراغانی. این نام به مفهومی است که خدا با انسان صحبت کرده است. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) وحی - خدا در تاریخ بشری کار کرده است؛ (۲) الهام بخش - او تفسیر مناسب از اعمال او و معنای آن دادن وحی و الهام به برخی از افراد منتخب است تا کلام خدا را برای انسان ثبت کنند؛ و (۳) روشنایی - او روح خود را برای کمک به بشر گمراه فرستاد تا به انسانها کمک کند و او را بشناسند.

Inductive/استنتاجی/القایی. این یک روش منطقی برای استدلال است که از جزء به کل می‌رسد. این روش تجربی علم مدرن بوده و اساساً رویکرد ارسطویی است.

Interlinear/خطی/سطری. یک نوع ابزار پژوهشی است که اجازه می‌دهد کسانی که یک زبان کتاب مقدس (یونانی/آرامی/عبری) را مطالعه نمی‌کنند، بتوانند معنی و ساختار آن را تجزیه و تحلیل کنند. این روش ترجمه انگلیسی کلمه به کلمه در زیر کلمات زبان اصلی کتاب مقدس قرار می‌دهد. این ابزار، همراه با "تحلیل لغوی"، به تعاریف اساسی عبری و یونانی شکل می‌داد.

Inspiration/وحی/الهام. این مفهومی است که خداوند با هدایت نویسندگان کتاب مقدس به بشریت سخن گفته است و به وضوح وحی او را ثبت کرده‌اند. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) مکاشفه - خدا در تاریخ بشر کار کرده است؛ (۲) وحی - او تفسیر مناسب از اعمالش و معنای آن را به برخی از مردان منتخب جهت برای انسان داده است؛ و (۳) روشنایی - او روح خود را برای کمک به بشر در درک و افشای خود داده است.

Language of description/زبان توصیف. این در رابطه با اصطلاحاتی است که در عهد عتیق نوشته شده است. از دنیای ما در رابطه با مواردی صحبت می‌کند که در حواس پنجگانه ظاهر می‌شوند و یک توصیف علمی نیست.

Legalism/قانون پرستی. این نگرش با تاکید بیش از حد بر قوانین یا آیین‌ها مشخص می‌گردد. تمایل به این دارد که به عملکرد انسان بر مقررات به عنوان ابزار پذیرش خداوند تکیه کند. این نگرش تمایل بر این دارد که روابط را از بین ببرد و عملکرد را افزایش دهد، که هر دو جنبه مهمی از روابط میان خدای مقدس و انسان گناهکار است.

Literal/تحت الفظی/مفهومی. این نام دیگری برای روش تمرکز بر متن و روش تاریخی علم تفسیر انجیل از آنتیوخوس است. به این معناست که تفسیر معنای عادی و آشکار زبان بشری را در بر می‌گیرد، البته هنوز زبان مجازی را به رسمیت می‌شناسد.

Literary genre/سبک ادبی. این به اشکال متمایزی که انسانها می‌تواند ارتباط برقرار کنند، مانند شعر یا روایت تاریخی، اشاره می‌کند. هر نوع ادبیات علاوه بر اصول کلی نوشته شده، دارای رویکرد خاص در علم تفسیر است.

Literary unit/واحد ادبی. این مفهوم به تقسیمات فکری مهم در کتاب مقدس اشاره دارد. این مفهوم را می‌توان از تشکیل چند آیه، پاراگراف یا فصل شکل داد.

Lower Criticism/انتقاد سطح پائین. موضوع خاص: انتقاد متنی را مطالعه کنید.

Manuscript/دستخط. این اصطلاح مربوط به نسخه‌های مختلف عهد جدید یونانی است. معمولاً آنها را به انواع مختلف تقسیم می‌کنند (۱) مواد که بر روی آن نوشته شده‌اند (پاپیروس، چرم)، یا (۲) شکل خود نوشتن (همه با حروف بزرگ و یا دستخط). این عبارت "MS" (منحصر به فرد) یا "MSS" (جمع) است.

Masoretic Text/متن مازروتی. به نسخ خطی عبری از عهد عتیق قرن نوزدهم اشاره دارد که طی چندین نسل توسط اساتید یهودی تهیه شده و حاوی حروف صدا دار و دیگر نکات متنی هستند. این متن اصلی برای عهد عتیق انگلیسی ما است. متن آن به طور تاریخی توسط MSS عبری تایید شده، به ویژه اشعیا، از کتیبه دریای مرده. این اختصار این اصطلاح "MT" است.

Metonymy/کنایه. شکلی از بیان است که در آن نام یک چیز برای نشان دادن چیز دیگری مرتبط با آن استفاده می‌شود. به عنوان مثال، "کتری جوش" در واقع "آب در داخل کتری جوش" است.

Muratorian Fragments/قطعه موراتورین. فهرستی از کتابهای عهد جدید است که قبل از سال ۲۰۰ میلادی در رم نوشته شده بود. این همان بیست و هفت کتاب را به عنوان عهد جدید پروتستان معرفی کرده به وضوح نشان می‌دهد کلیساهای محلی در نقاط مختلف امپراتوری روم "عملاً" کانون را قبل از شورای بزرگ کلیسای قرن چهارم تشکیل داده بودند.

Natural revelation/مکاشفه طبیعی. این یک طبقه‌بندی از افشای خدا به انسان است. این شامل نظم طبیعی (رومیان ۱:۱۹ الی ۲۰) و آگاهی اخلاقی (رومیان ۲:۱۴ الی ۱۵) است. از آن در مزمور ۱۹:۱ الی ۶ و رومیان ۱ الی ۲ توضیح داده شده است. این مشخصه از وحی ویژه است که خود افشاء خاص خدا در کتاب مقدس است و در عیسی ناصری متعالی است.

بر این طبقه‌بندی الهیاتی با جنبش "زمین قدیم" در میان دانشمندان مسیحی مجدداً تأکید شده (به عنوان مثال نوشته‌های Hugh Ross). آنها از این طبقه‌بندی استفاده می‌کنند تا ادعا کنند که همه حقیقت، حقیقت خدا است. طبیعت درها را برای دانش در مورد خدا باز نموده و آن را از وحی ویژه (کتاب مقدس) متمایز می‌کند. به علوم مدرن اجازه می‌دهد با آزادی نظم طبیعی را بررسی کند. به نظر من این یک فرصت فوق العاده جدید است تا به جهان مدرن علمی غربی شهادت داده شود.

Nestorianism/نستوریستی. نستوریوس پدرسالار قسطنطنیه در قرن پنجم بود. او در آنتیوخ سوریه آموزش دیده و تأیید کرد که عیسی دارای دو طبیعت بود، یکی کاملاً انسان و یک فرد کاملاً الهی. این دیدگاه از دیدگاه طبقاتی اسکندریه از دیدگاه ارتدوکس منحرف شد. نگرانی اصلی Nestorius عنوان "مادر خدا" است که به مریم داده شده است. نستوریوس با سیریل اسکندریه مخالف بود و به طور ضمنی آموزش خود را در اسکندریه برگزار کرد. آنتیوخ ستاد رویکرد تاریخی-دستوری-متنی به تفسیر کتاب مقدس بود، در حالی که اسکندریه مقرر چهارم (تفسیری) مدرسه تفسیر بود. نستوریو در نهایت از مقام خود خلع و تبعید شد.

Original Author/نویسنده اصلی. این عبارت به نویسندگان اصلی کتب مقدس اشاره دارد.

Papyri/پاپیروس. این یکی از موادی است که از مصر بوده و بر روی آن می‌نوشتند. این ماده از نی کنار رودخانه‌ها ساخته می‌شد. این ماده‌ای است که قدیمی‌ترین نسخه‌های عهدجدید یونانی بر روی آن نوشته شده است.

Parallel passages/عبارتهای همسو. این قبیل عبارات بخشی از مفهومی هستند که تمام کتاب مقدس از جانب خدا داده شده و بنابراین، به نوبه خود بهترین مترجم از حقایق دوگانه است. این نیز هنگامی که یک نفر تلاش می‌کند بخشی که نامشخص یا مبهم است را بتواند تفسیر کند. همچنین به شما کمک می‌کند تا واضحترین بخش در مورد یک موضوع مشخص شده را درک و همچنین تمام جنبه‌های معنوی یک موضوع مشخص را بیابید.

Paraphrase/ترجمه/تفسیر/ترجمه آزاد. این نام یک نظریه در مورد ترجمه کتاب مقدس است. ترجمه کتاب مقدس را می‌توان به عنوان یک متن دنباله دار "کلمه به کلمه" از مکاتبات مشاهده کرد، جایی که باید به ازای هر واژه عبری یا یونانی یک کلمه انگلیسی، بدون توجه به اصطلاح اولیه یا اصطلاح ترجمه شده قرار گیرد. در میان این دو نظریه، "معادل پویا" است که تلاش می‌کند متن اصلی را جدی بگیرد، اما آن را با اصطلاحات مدرن دستور زبانی ترجمه می‌کند. بحث بسیار خوبی در مورد نظریه‌های مختلف ترجمه را می‌توانید در *Fee and Stuart's How to Read the Bible For All Its Worth* صفحه ۳۵ مطالعه کنید.

Paragraph/پاراگراف. این واحد ادبی تفسیر اصلی متن است. شامل یک موضوع اصلی و گسترش آن است. اگر ما مفهوم و قصد نویسنده را حفظ کنیم، چیزی از نیت اصلی نویسنده را، از دست نخواهیم داد.

Parochialism/پاروسیاالیسم. این مربوط به تعصباتی است که در یک محیط محلی فرهنگی بسته هستند. ماهیت فرامنطقی آن، حقیقت کتاب مقدس یا کاربرد آن را به رسمیت نمی‌شناسد.

Paradox/دوگانگی. به حقایقی اشاره دارد که به نظر می‌رسد متناقض هستند، هر چند در تنش با یکدیگرند، ولی هر دو درست می‌باشند. آنها حقیقت را با بیان اینکه اگر از طرف مقابل هستند، شکل می‌دهند. حقیقت کتاب مقدس در جاهای پارادوکسی (یا دیالکتیکی) ارائه شده است. حقایق کتاب مقدس همانند ستارگانی منفک هستند، اما یک کهکشان از ستارگان، از مجموعه ستارگان منفک تشکیل می‌شود.

Plato/افلاطون. او یکی از فیلسوفان یونان باستان بود. فلسفه او از طریق محققان اسکندریه، مصر و بعداً، آگوستین بر کلیسای اولیه تأثیر گذاشت. او بر این عقیده بود که همه چیز روی زمین، توهم است و فقط یک نسخه از یک نمونه اولیه معنوی است. به علاوه نظریه‌پردازان بعدها "شکلها/ایده‌های" افلاطون را با قلمرو روحانی برابر می‌کردند.

Presupposition/پیش فرض. این به درک پیشین ما از یک موضوع اشاره دارد. اغلب ما عقاید یا قضاوت‌های مربوط به مسائل را قبل از اینکه به کتاب مقدس مراجعه کنیم، تشکیل می‌دهیم. این حالت نیز به عنوان یک تعصب، یک موقعیت پیشین، یک فرض یا یک مقدمه شناخته شده است.

Proof-texting/اثبات متن. این تمرین تفسیر کتاب مقدس با نقل قول از یک آیه بدون در نظر گرفتن زمینه آنی آن و یا زمینه بزرگتر در واحد ادبی آن است. ارتباط آیات را از نیت نویسنده اصلی حذف می‌کند و معمولاً در تلاش است تا یک نظر شخصی را در هنگام تایید اقتدار کتاب مقدس بیان کند.

Rabbinical Judaism/یهودیت روحانی. این مرحله از زندگی یهودیان در تبعید بابلی آغاز شد (۵۳۸-۵۸۶ قبل از میلاد). همانطور که نفوذ کشیشان و معبد از بین رفت، کنیسه‌های محلی بر زندگی یهودی تمرکز کردند. این مراکز محلی فرهنگ یهودی، مذهبی، عبادت و مطالعه کتاب مقدس تبدیل به محور زندگی مذهبی ملی شده‌اند. در روزگار عیسی این "کاتبین مذهبی" با کشیشان همسو بود. پس از سقوط اورشلیم در سال ۷۰ میلادی، فرم کاتبین که تحت فرمانروایی فریسیان بود، بر زندگی مذهبی یهودیان کنترل و نظارت داشت. آن را با یک تفسیر عملی و قانونی از تورات می‌توان مشخص کرد که در سنت شفاهی (تالمود) توضیح داده شده است.

Revelation/افشا. این نام به مفهومی است که خدا با بشریت سخن گفته است. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) مکاشفه - خدا در تاریخ بشر کار کرده است؛ (۲) وحی - او تفسیر مناسب از اعمالش و معنای آن را به برخی از مردان منتخب جهت برای انسان داده است؛ و (۳) روشنایی - او روح خود را برای کمک به بشر در درک و افشای خود داده است.

Semantic field/زمینه معنایی. این به کل محدوده معانی مرتبط با یک کلمه اشاره دارد. این اساساً مفاهیم متفاوت یک کلمه در متون مختلف است.

Septuagint. این نام به ترجمه یونانی عهد عتیق عبری داده شده است. سنت می‌گوید که در هفتاد روز توسط هفتاد محقق یهودی برای کتابخانه اسکندریه مصر نوشته شده است. تاریخ سنتی حدود ۲۵۰ قبل از میلاد (در حقیقت احتمالاً بیش از صد سال طول کشید). این ترجمه قابل توجه است زیرا (۱) به ما یک متن باستانی را با مقیاس الهام بخش مقدس می‌دهد؛ (۲) به ما وضعیت تفسیر یهودیان در قرن سوم و دوم قبل از میلاد را نشان می‌دهد؛ (۳) به ما مفهوم مسیح یهودی را قبل از رد عیسی نشان می‌دهد. اختصار آن "LXX" است.

Sinaiticus. یک نسخه یونانی از قرن چهارم میلادی است. این توسط محقق آلمانی، Tischendorf، در صومعه سنت کاترین در جبل موسی، مکان سنتی کوه سینا یافت شد. این دستنوشته با اولین حرف الفبای عبری به نام "الف" [א] تعیین شده است. این شامل عهد قدیم و عهد جدید است. این یکی از قدیمی‌ترین MSSهای غیر رسمی ما است.

Spiritualizing/معنوی. این واژه مترادف با تمثیل است به این معنی که زمینه تاریخی و ادبی یک متن و تفسیر آن بر اساس معیارهای دیگر آن را حذف می‌کند.

Synonymous/مترادف. به اصطلاحات با معانی دقیق یا بسیار مشابه اشاره دارد (اگر چه در واقع دو کلمه هیچ یک همپوشانی معناشناسی کامل ندارند)، آنها خیلی نزدیک به هم هستند به طوری که می‌توانند جایگزین یکدیگر در یک جمله بدون از دست دادن معنی باشند. همچنین برای تعیین یکی از سه شکل همسو در اشعار عبری استفاده می‌شود. به این معنا، به دو بیت شعر می‌گویند که یک حقیقت را بیان می‌کنند (مراجعه شود به مزمور ۱۰۳:۳).

Syntax/نحو. این اصطلاح یونانی است که به ساختار جمله اشاره دارد. این مربوط به راه‌هایی است که بخش‌هایی از یک جمله برای ایجاد یک تفکر کامل ساخته می‌شوند.

Synthetical. این یکی از سه اصطلاحی است که مربوط به انواع اشعار عبری است. این اصطلاح از ابیات شعر می‌گوید که بر اساس یک معنی نوشته می‌شوند، گاهی اوقات "climatic" نامیده می‌شوند (ش. ۱۹: ۷-۹).

Systematic theology/الهیات سیستماتیک. این مرحله‌ای از تفسیر است که تلاش می‌کند تا حقایق کتاب مقدس را به شیوه‌ای متحدالشکل و منطقی مرتبط سازد. این یک رویکرد منطقی و نه صرفاً تاریخی از نظر الهیات مسیحی طبقه بندیها (خدا، انسان، گناه، نجات، و غیره) است.

Talmud/تلمود. این عنوان برای تدوین سنت شفاهی یهودی است. یهودیان معتقد بودند که او به موسی به در کوه سینا گفته است. در واقع، به نظر می‌رسد که این خرد جمعی معلمان یهودی طی این سالها باشد. دو نسخه مختلف نوشته شده از تلمود وجود دارند: نسخه بابلی که کوتاهتر است و نسخه ناتمام فلسطینی.

Textual criticism/انتقاد متنی. این علم مطالعه نسخ خطی کتاب مقدس است. انتقاد متنی ضروری است زیرا هیچ نسخه اصلی وجود ندارد و همه نسخه‌ها با یکدیگر تفاوت دارند. این تلاش برای توضیح تغییرات و رسیدن به (نزدیکترین حد ممکن) به اصطلاحات اصلی دستنویس عهد عتیق و جدید است. این اغلب "انتقاد کمتر" است.

Textus Receptus. این نام به نسخه Elzevir از عهد جدید یونانی در سال ۱۶۳۳ اطلاق شد. اساساً این یک نوع عهد جدید یونانی است که از چند نسخه خطی یونانی و نسخه‌های لاتین اراسموس (۱۵۱۰-۱۵۳۵)، استفانوس (۱۵۴۶-۱۵۵۹) و الزویر (۱۶۲۴-۱۶۷۸) تهیه شده است. در *An Introduction to the Textual Criticism of the New Testament*، ص. ۲۷، A. T. Robertson می‌گوید: "متن بی‌زانس عملاً Textus Receptus است." متن بی‌زانس کم ارزشترین نسخه از سه نوع نسخ خطی یونانی (غربی، اسکندریه و بی‌زانس) است. این شامل خطاهای انباشته شده طی قرن‌ها از متون دستکاری شده است. با این حال، A. T. Robertson همچنین می‌گوید: «Textus Receptus برای ما متن قابل ملاحظه دقیقی را حفظ کرده است» (ص ۲۱). این نسخه دستنویس یونانی (به خصوص نسخه سوم 1522 Erasmus) نسخه مبنای انجیل شاه جیمز در سال ۱۶۱۱ میلادی را شکل می‌دهد.

Torah/تورات. این واژه عبری برای "آموزش" است. این عنوان رسمی برای نوشته‌های موسی بود (از پیدایش تا تثنیه). این بخش برای یهودیان، قدرتمندترین بخش است.

Typological/تایپوگرافی. این یک نوع تفسیر تخصصی است. معمولا این امر شامل حقیقت عهد جدید است که در عبارات عهد عتیق با استفاده از علامتهای متشابه یافت می‌شود. این طبقه‌بندی از علم تفسیر انجیل یک عنصر اصلی از روش اسکندریه بود. به دلیل سوء استفاده از این روش تفسیر، باید استفاده از آن را به نمونه‌های خاصی که در عهد جدید وارد شده محدود کرد.

Vaticanus/واتیکانوس. این نسخه یونانی قرن چهارم است. این در کتابخانه واتیکان یافت می‌شود. در اصل شامل تمام عهدعتیق، Apocrypha و عهد جدید بود. با این حال، برخی از بخشها از بین رفته‌اند (پیدایش، مزمور، عبرانیان، کشیشان، فیلیمون و مکاشفه). این یک نسخه خطی بسیار مفید در تعیین قالب‌بندی اصلی نسخ دستنویس است. این نسخه امتیاز "B" بزرگ دریافت کرده است.

Vulgate/والگیت. این نام لاتین کتاب مقدس جروم است. این نسخه تبدیل به نسخه مبنا یا "مشترک" برای کلیسای کاتولیک روم شد. در سال ۳۸۰ میلادی این کار صورت گرفت.

Wisdom literature/ادبیات عرفانی. این یک نوع ادبیات رایج در خاور نزدیک باستان (و جهان مدرن) بود. اساسا تلاشی بود به عنوان دستورالعملی برای راهنمایی نسل جدید جهت زندگی موفق از طریق شعر، تمثیل یا مقاله بود و بیشتر فرد را مورد خطاب قرار می‌داد تا جامعه. به تاریخ اشاره نداشت، اما بر تجربیات و مشاهدات زندگی استوار بود. در کتاب مقدس، وظیفه از طریق غزل غزلها حضور و پرستش یهوه را پذیرفت، اما این دیدگاه مذهبی در هر تجربه انسانی در هر زمان صریح نیست. به عنوان یک ژانر، حقیقت عمومی را بیان کرد. با این حال، از این ژانر/نوع نمی‌توان در هر وضعیت خاصی استفاده کرد. اینها اظهارات کلی هستند که همیشه برای هر وضعیت فردی قابل اعمال نیستند. این حکما شهادت این را داشتند تا سوالاتی سخت در مورد زندگی بپرسند. اغلب آنها دیدگاه‌های سنتی مذهبی (یعقوب، جامعه) را به چالش کشیدند. آنها تعادل و تنش را به پاسخ آسان در مورد تراژدی‌های زندگی می‌رسانند.

World picture and worldview/تصویر و جهان بینی جهانی. اینها اصطلاحات همراه هستند. آنها هر دو مفاهیم فلسفی مربوط به خلقت هستند. اصطلاح "تصویر جهان" به "چگونگی" خلقت اشاره می‌کند در حالی که "جهان‌بینی" مربوط به "چه کسی است". این اصطلاحات در ارتباط با تفسیری هستند که پیدایش ۱-۲ در درجه اول با چه کسی، نه چگونه، خلقت صورت گرفت، سر و کار دارد.

YHWH/یهوه. این نام خدا در عهد عتیق است. این نام در خروج ۳:۱۴ تعریف شده است. این شکل ظاهری اصطلاح عبری "بودن" است. یهودیان می‌ترسیدند این نام را بر زبان آورند مبادا نابجا به کار برند، بنابراین، اصطلاح عبری آدونایی، "ارباب" جایگزین کردند. به این دلیل است که پیمان در انگلیسی این چنین ترجمه می‌شود.

بیانیه دکترین

من به بیانیه ایمان یا عقاید اهمیت چندانی نمی‌دهم. ترجیح می‌دهم به خود کتاب مقدس اعتراف کنم. با این وجود، می‌دانم که بیانیه ایمان برای کسانی که مرا نمی‌شناسند راهی را فراهم می‌کند تا دیدگاه‌های اعتقادی مرا بسنجند. در روزگاری که سرشار است از فریب و خطاهای الهیاتی، من حاصل تحقیقاتم را در زمینه الهیات مسیح، در زیر به طور خلاصه تقدیم می‌کنم.

۱. کتاب مقدس، شامل عهدعتیق و عهدجدید هر دو کلام الهامی، لغزش‌ناپذیر، با اقتدار و جاودانی خدا هستند. این کتاب مکاشفه شخصی خدا می‌باشد که تحت هدایت روح به وسیله انسانها ثبت شده است. کتاب مقدس تنها منبع حقیقت روشن در مورد خدا و اهداف اوست. تنها منبع ایمان و عمل برای کلیسای او.
۲. تنها یک خدای ابدی، خالق و نجات دهنده وجود دارد. آفریننده همه چیزهای دیدنی و نادیدنی اوست. او خود را به صورت خدای محبت و توجه مکشوف کرده است با این حال منصف و عادل نیز هست. او خدا را در سه شخصیت متمایز مکشوف کرد: پدر، پسر و روح القدس، کاملاً مجزا و در عین حال دارای ذات واحد.
۳. خدا فعالانه بر جهان تسلط دارد. هم طرحی ابدی برای خلقتش دارد که تغییرناپذیر است و هم طرح فردی که اراده آزاد انسان را ممکن می‌سازد. بدون اذن و اطلاع خدا هیچ چیز اتفاق نمی‌افتد، با وجود این او به فرشتگان و انسانها امکان انتخابهای شخصی را می‌دهد. عیسی انسان برگزیده پدر بود و از طریق او همه بالقوه برگزیده هستند. دانش پیشاپیش خدا در مورد وقایع انسان را تا حد نسخه از پیش پیچیده شده تنزل نمی‌دهد. ما همه مسئول افکار و اندیشه‌های خود هستیم.
۴. گرچه انسان به سیمای خدا و عاری از گناه خلق شد، اما تصمیم گرفت بر ضد خدا طغیان کند. آدم و حوا حتی با آنکه توسط عاملی فوق طبیعی وسوسه شدند، اما به خاطر خودخواهی ارادیشان مسئولند. نافرمانی آنها بشر و خلقت را تحت اثر قرار داد. همه ما چه به لحاظ شرایطی که از آدم و حوا به ارث برده‌ایم و چه به خاطر نافرمانی شخصی و ارادیمان به رحمت و فیض خدا نیاز داریم.
۵. خدا برای بخشش و احیای انسان سقوط کرده راهی فراهم کرد. عیسی مسیح، پسر یگانه خدا، انسان شد، بدون گناه زیست و از طریق مردن به جای ما مجازات گناه انسان را پرداخت. او تنها راه احیاء و داشتن رابطه با خدا است. جز از طریق ایمان به کار تکمیل شده او راه دیگری برای رسیدن به نجات وجود ندارد.
۶. هر کدام از ما هدیه بخشش و احیای خدا در عیسی را باید شخصا دریافت کند. این به وسیله اعتماد ارادی به وعده‌های خدا از طریق عیسی و دوری ارادی از گناه شناخته شده محقق می‌شود.
۷. همه ما بر اساس ایمانمان به مسیح و توبه از گناه کاملاً بخشوده و احیاء می‌شویم. با وجود این، زندگی تغییر یافته و در حال ما گواه این رابطه تازه است. هدف خدا بری انسان این است که اکنون زندگی مسیحگونه داشته باشد، نه اینکه تنها روزی وارد بهشت شود. کسانی که واقعا نجات را دریافت کرده‌اند، با آنکه گاهی گناه می‌کنند، اما در طول عمر خود در ایمان و توبه ثابت قدم می‌مانند.
۸. روح القدس "عیسای دیگر" است. او در این جهان حاضر است تا گمشده را به سوی مسیح هدایت و چهره مسیحگونه را در نجات یافته آشکارتر نماید. شخص هنگام نجات، عطایای روح را دریافت می‌کند. این عطایا زندگی و خدمت عیسی هستند که بین بدنش یعنی کلیسا تقسیم شده‌اند. عطایا که اساسا روشها و انگیزه‌های عیسی هستند باید به وسیله ثمرات روح به حرکت درآیند. روح در عصر ما فعال است، همانطور که در ایام کتاب مقدس بود.
۹. پدر عیسی مسیح قیام یافته را داور همه چیز قرار داده است. او به زمین باز خواهد گشت تا انسانها را داوری کند. کسانی که به عیسی ایمان آورده‌اند و نامشان در دفتر حیات نوشته شده است، به هنگام بازگشت او بدنهای جلال یافته جاودانی دریافت خواهند کرد. آنها تا ابد با او خواهند بود. اما آنها که حقیقت خدا را نپذیرفته‌اند برای همیشه از شادی رفاقت با خدای تثلیث محروم خواهند شد.
۱۰. آنها به همراه شیطان و فرشتگان محکوم خواهند شد.

مطمئناً مواردی که ذکر کردم کامل یا بی نقص نیستند اما امیدوارم در مورد الهیاتی که من به آن باور قلبی دارم به شما ایده‌ای بدهد. سخن زیر برای من جالب است:

"ای، محبت - در همه چیز اتحاد - در ضروریات، آزادی - در مسایل حاشیه"